

Каталог
пергаментних
документів.

Центрального
державного
історичного архіву

У Львові
1233-1799

УРСР

Каталог — науково-довідкове видання, в якому описується 1100 грамот архіву за 1233—1799 рр. Більшість документів відображає соціально-економічні та політичні відносини на Україні в період феодалізму.

Матеріали мають важливе значення для дослідження економічних зв'язків України з Росією, Молдавією, Трансільванією, Польщею, Грецією, Італією.

Описані документи становлять інтерес для вивчення допоміжних історичних дисциплін (сфрагістики, хронології, палеографії), а також історії мистецтва, мови.

АРХІВНЕ УПРАВЛІННЯ ПРИ РАДІ МІНІСТРІВ УРСР
ЦЕНТРАЛЬНИЙ ДЕРЖАВНИЙ ІСТОРИЧНИЙ АРХІВ УРСР
У ЛЬВОВІ

Архивное управление
при Совете Министров УССР

Центральный
государственный
исторический
архив УССР
во Львове

Ukrainian S. S. R.
Council
of Ministers
Archives
Department
Lviv Central
State Historical
Archives
Uk. S. S. R.

Direction des Archives
auprès du Conseil
Des Ministres de la RSSU
Archives
Centrales
Historiques
d'État de la RSSU
à Lviv

Савченко Н. Г.

**Каталог
пергаментных
документов
Центрального
государственного
исторического архива
УССР во Львове
1233—1799**

**Catalogue
of Parchments
of the Central
State
Historical
Archives
in Lviv
1233—1799**

**Catalogue
des documents
parcheminés
des Archives
Centrales
Historiques d'État
de la RSSU à Lviv
1233—1799**

**«НАУКОВА ДУМКА»
Київ — 1972**

**«NAUKOWA DUMKA»
Kiev — 1972**

**«NAUKOVA DUMKA»
Kièv — 1972**

Каталог
пергаментних
документів
Центрального
державного
історичного архіву
у
Російській
імперії
1273-1799

Каталог склали і підготували до друку *О. А. Купчинський,*
Е. Й. Ружицький

Каталог составили и
подготовили к печати:

О. А. Купчинский,
Э. И. Ружицкий

Compiled and prepared
for publication by

O. A. Kupchynsky,
E. Y. Ruzhytsky

Le catalogue a été composé
et préparé à l'édition par

O. A. Kouptchynsky,
E. Y. Roujytsky

Редакційна колегія: *Н. Ф. Вradий, Я. П. Кісь* (відп. ред.), *О. Г. Мітюков*

Редакционная коллегия:

Н. Ф. Вradий,
Я. П. Кісь,
А. Г. Митюков

Editorial Board:

N. F. Vradiy,
Ya. P. Kis,
O. G. Mityukov

Comité de rédaction:

N. F. Vradiy,
Y. P. Kis,
O. G. Mitioukov

ПЕРЕДМОВА

Щороку на допомогу науковій громадськості нашої країни виходять нові науково-довідкові посібники і, зокрема, зростає кількість книг, які вперше подають читачеві досі неопубліковані документи. В популяризації неоцінних скарбів архівних матеріалів дослідники шукають найрізноманітніші засоби. Практиковані досі видання — найчастіше путівники, огляди документів і покажчики до фондів — поступово стають ґрунтовнішими, докладнішими у викладі змісту документів та форми публікацій і переростають в подокументні, в межах колекцій, фондів, збірок, або ж подокументно-тематичні посібники. Поява таких посібників обумовлена насамперед вимогами сучасної науки. З огляду на наукову вартість слід відзначити такі загальноновизнані наукові описи, як «Кременецький земський суд. Опис актових книг», вип. 1—3. К., 1959—1965; «Потебня Олександр Опанасович (1835—1891 рр.). Опис документальних матеріалів особистого фонду № 781». К., 1960; «Микола Федорович Сумцов (1854—1922 рр.). Опис документальних матеріалів особистого фонду № 794, 1876—1921 рр.». К., 1965 тощо. До наукових описів належить і підготовлена нами праця «Каталог пергаментних документів Центрального державного історичного архіву УРСР у Львові. 1233—1799».

Пергаментні документи є одними з перших письмових пам'яток слов'ян. За своїм змістом це найчастіше настановчі документи вищих державних і духовних канцелярій. Вони засвідчують права міст, сіл, братств, цехів, окремих осіб, є правовими актами державної і приватної купівлі-продажу маєтностей, документами про заснування населених пунктів, окреслення їх меж і т. д. Пергаментні документи часто становлять найдавнішу, хоч не завжди велику частину документів в архівах та бібліотеках; ними інколи розпочинається хронологізація документального складу установи (у ЦДІА УРСР у Львові, наприклад, грамота з 1233 р., № 1). Пергаменти є чи не основною джерельною базою для з'ясування багатьох питань історії раннього й пізнього середньовіччя та предметом широких напрямів наукових зацікавлень (пор. наукову дискусію, починаючи з другої половини XIX ст., навколо грамот князя Льва, питання якої й досі не з'ясоване).

Каталог відкривається найранішою грамотою 1233 р. Доведення каталога до 1799 р. пояснюється історичною зміною характеру документів, писаних на пергаменті. Починаючи з XIX ст., простежується значна різниця між ранніми документами (наприклад, XIV—XVI ст.) і документами XIX ст., що полягає у смислово навантаженні текстів, у викладі змісту й дипломатичної форми документа, зрештою, в застосуванні пергаменту як письмового матеріалу (окремі з цих моментів помітні вже з XVIII ст.).

В основу каталога лягла «Колекція пергаментних грамот ЦДІА УРСР у Львові» (ф. 131).

Цю «Колекцію» почав створювати в 60-х роках XIX ст. відомий український письменник І. Вагилевич. Упорядковуючи Львівський міський архів, вчений виділив із фасцикулів документів 844 пергаменти і сформував «Колекцію». Відтоді вона становила відокремлену частину архіву, а згодом — окремий фонд.

У 70-х роках збірка поповнюється нововиявленими в архіві документами та надходженнями ззовні. У 1871 р., наприклад, до «Колекції» додається одна грамота, у 1877 та 1903 рр. — по три грамоти. «Колекція» зростала протягом кількох десятиріч. Однак під час передачі її у 1937 р. з Львівського міського архіву до Архіву давніх актів у Львові було виявлено різницю між кількістю наявних і описаних І. Вагилевичем та його наступниками грамот. Із 851 внесеного в описі документа засвідчено лише 721. Різниця становила

128 одиниць. Така кількість пергаментних документів «Колекції» у 1939 р. перейшла на збереження до новоутвореного Львівського обласного історичного архіву.

Війна завдала нових втрат «Колекції» — загинуло понад 220 одиниць. Однак, починаючи з 1946 р., збірка знову поповнюється новими пергаментами, зокрема, до неї вливаються 320 грамот із першого відділу колишнього «Архіву латинського капітулу у Львові», 27 грамот із «Архіву Відділу рукописів Бібліотеки Наукового товариства ім. Т. Шевченка у Львові», чотири грамоти з «Архіву Василіанських монастирів». Одночасно до колекції включено дві знайдені в архіві грамоти з числа тих, які раніше належали «Колекції», але вважалися втраченими, а також дві грамоти із нових надходжень.

На 1 червня 1971 р. «Колекція», як окремий фонд архіву, налічує 858 документів з XIII до XVIII ст.¹

Проте ще й сьогодні в архіві наявні грамоти поза колекцією. Вони також описані в каталозі, оскільки є ідентичними в хронологічному й дипломатичному відношенні з документами «Колекції», хоча історично відкладалися разом з документальними матеріалами на паперовій основі і зберігаються у фондах. Описано 115 грамот із фонду «Греко-католицької митрополичої консисторії» (ф. 201, оп. 4, 4-6, 4-в, 5), 100 грамот із фонду «Львівського Ставропігійського інституту» (ф. 129, оп. 1), 29 грамот із «Родинного фонду Лянцкоронських» (ф. 181, оп. 2); 16 грамот із колекції «Матеріали про шляхетські маєтки на території Руського, Волинського, Подільського та інших воєводств» (ф. 134, оп. 1); п'ять грамот із фонду «Магістрату міста Львова» (ф. 52, оп. 2); чотири грамоти фонду «Магістрату міста Дрогобича» (ф. 29); чотири грамоти фонду «Станового комітету у Львові» (ф. 575, оп. 1); дві грамоти фонду «Галицького намісництва у Львові» (ф. 146, оп. 86, 88, Група «Publico-Politica») та одна грамота «Сяноцького земського суду» (ф. 16, оп. 1).

Всього описаних і включених до каталога пергаментних документів XIII—XVIII ст. 1134. З них 1130 документів увійшло в основну частину каталога, чотири — окремих фрагменти документів і пергаментний копіярій з XVIII ст. — у додаток (див. табл. 1).

Зрозуміло, що ця кількість пергаментних документів за згаданий період охоплює далеко не всі грамоти, які колись були складовою частиною фондів, колекцій, архівів. Ті пергаментні документи, що зберігалися у львівських архівосховищах і влилися у фонди ЦДА УРСР у Львові, дійшли до нас, на жаль, далеко не повністю.

Крім випадкового переміщення окремих документів з одних архівів у інші, які тут чи там зберігаються і відомі науковим колам (наприклад, до війни дві грамоти Львівського міського архіву були включені до колекції Відділу рукописів Бібліотеки Оссолінських)², доля десятків і сотень грамот невідома, багато втрачених назавжди.

Від часу створення «Колекції» до першої її перевірки у 1903 р. не вистачало 22 пергаментних документів³. Серед них привілей Владислава II з 1409 р. містечку Віслиці на мадебурзьке право; надання Сигізмундом I райцям Львова в 1527 р. права збору чопового податку і використання його для розвитку міста; надання Сигізмундом II в 1572 р. рівних прав міщанам та передміщанам української і польської національностей у Речі Посполитій і Великому князівстві Литовському; підтвердження львівськими райцями у 1644 р. статей статуту ткачів у Львові; повідомлення молдавського воєводи Юрія Гика з 1658 р. про мирне життя у його країні, в зв'язку з чим купці зі Львова можуть вільно направлятися у Молдавію і т. д. Згодом кількість відсутніх документів зменшується до 20.

Очевидно, втрати пергаментів у Львівському міському архіві мали місце і раніше,

¹ За підрахунками Ф. Погорецького, у 1938—1939 рр. «Колекція» налічувала 720 документів.

² F. P o h o r e c k i. Catalogus diplomatum Bibliothecae Institutii Ossoliniani nec поп Bibliothecae Pawlikowianae inde ab anno 1227 usque ad annum 1505. Leopoli, 1937, N 39, 55.

³ Інвентар пергаментних документів, опрацював (на картках) І. Вагилевич (1862—1866 рр.), переписав Ф. Кестліх (1865—1868 рр.). Рукопис. ЦДА УРСР у Львові, ф. 52, оп. 2, спр. 1342, стор. 235.

до створення «Колекції». Первісна їх кількість, а отже і кількість втрачених документів сьогодні нам невідома. Відомо, що протягом 1787 р.— 60-х років XIX ст. постійно, без належного обліку, пергаментні документи архіву «видавалися» президією та відділами магістрату для поладження маєткових справ у Галицьку і Миську табулі та інші вищі інстанції, або пересилалися у вигляді додатків до справ у губернiальні уряди, звідки часто не поверталися і зникали ⁴.

Т а б л и ц я 1

	Століття	Кількість грамот	Порядкові номери каталога
Основна частина	XIII	1	1
	XIV	32	2—33
	XV	262	34—85, 85a—294
	XVI	462	295—756
	XVII	262	757—1018
	XVIII	111	1019—1129
Додаток	1356—1789	1	1130
	XVI	1	1131
	XVII	2	1132—1133
	Разом	1134	1134

Значних втрат зазнала «Колекція» та інші фонди під час першої та другої світових воєн. Зникли численні привілеї й декрети багатьох міст і сіл України, цехові статuti та документи щодо львівських вірменів (1376 р., 1380 р., 1427 р., 1434 р.), серед яких дозвіл 1367 р., виданий Казимиром III на заснування вірменського єпископства у Львові. Окремі документи вказують на розвиток торгівлі і зв'язки Львова з різними країнами. У квітні 1946 р. архівна комісія по обстеженню завданих «Колекції» втрат констатувала, що документи загинули в роки тимчасової німецько-фашистської окупації ⁵. За даними перевірки наявності пергаментних грамот, у вересні 1947 р. із засвідчених у довоєнних описах і матеріалах 723 або 720 ⁶ пергаментів збереглося лише 498 ⁷. Таким чином, «Колекція» втратила 225 або 222 документи.

Невідома доля пергаментів XIV—XIX ст. міст і сіл Руського воєводства, які склалися в депозит у Земський, інакше Бернардинський, архів протягом 1889—1932 рр. За відомостями описів, що збереглися, це привілеї містам, дарчі королів, князів, вищого духовенства й шляхти, статuti ремісничих цехів. Серед них привілей Казимира III з 1368 р. на вiйтівство і 100 ланів для м. Вишні (Судової Вишні) з переведенням його на магдебурзьке право; акт земельного розмежування між Сокалем і Радеховим з 1426 р.; підтвердження Владиславом III грамот м. Жидачеву; підтвердження Сигізмунда II з 1563 р. права складу солі, надане князем Опольським в 1377 р. у м. Белзі. Сюди відносяться також численні привілеї для міст Городка, Мостиськ, Потилича, Рогатина, Сокаля, Стрия та ін. Описи налічують 245 таких документів. Докладна статистика їх така (див. табл. 2).

Поданий перелік не вичерпує всіх втрачених пергаментних документів. Багато описів, які фіксували документи сіл і міст, не збереглися, і, можливо, не надсилалися

⁴ K. W a d e s k i. Archiwum miasta Lwowa, jego stan obecny oraz potrzeby reorganizacyjnej, inwentaryzacyjnej i wydawniczej. Lwów, 1934, стор. 22.

⁵ Пор. ці відомості в акті № 1 від 9 вересня 1947 р. «Перевірка наявності і стану архівних матеріалів, ф. «Колекція грамот на пергаменті». ЦДІА УРСР у Львові. Відділ комплектування, збереження, обліку та науково-довідкового апарату, справа фонду № 131.

⁶ ЦДІА УРСР у Львові, ф. 52, оп. 2, спр. 1342.

⁷ Пор. згаданий вище акт № 1, також Ю. М. Г р о с с м а н. Историческая справка на «Коллекцию грамот на пергаменте», стор. 4. Машинопис. ЦДІА УРСР у Львові. Відділ комплектування, збереження, обліку та науково-довідкового апарату, справа фонду № 131.

до архіву у Львів. Не внесені в перелік документи з описів міст Галича, Городенки, Коросна, Ланцута, Лежайська, Любачева, Снятина й Тернополя, оскільки в них не позначено, що описувані документи складені на пергаменті. З м. Глинян у 1918 р. був переданий лише опис 22 привілеїв, в якому зазначалося, що всі описані документи загинули під час першої світової війни.

Таблиця 2

Назва місцевості	Століття						
	XIV	XV	XVI	XVII	XVIII	XIX	Разом
Бабичі			1	3			4
Белз		1	20	10			31
Березів				1	2		3
Буди Ланцуцькі						1	1
Городок			4	3	3	1	11
Гримайлів					1		1
Долина			1	2	1		4
Дубецько			1				1
Жидачів		3	7	3			13
Зборів				2			2
Зваричів			1				1
Канчуга			1				1
Лопатин		1					1
Мостиська			11	14	2		27
Немирів				2	1		3
Ніжанковичі		3					3
Олешичі						1	1
Потилич			10	3	1		14
Радомишль			2		3		5
Рогатин			5	5	2		12
Самбір				1	1		2
Сокаль		1	28	18	2		49
Стара Сіль			6	2			8
Стрижів		1	1	1	1		4
Стрий		1	14	5	1	2	23
Судова Вишня	1	2	6	4	1		14
Товсте					1		1
Фірлеїв					1		1
Хирів			3				3
Яблінка			1				1
Разом	1	13	123	79	24	5	245

До цього часу не виявлені описувані у 1938—1939 рр. Ф. Погорецьким 61 пергаментних документів з колекції «чужих актів». Це переважно документи адміністративного й економічно-господарського характеру, що стосувалися території Львівської, Перемиської і Сяноцької земель, а також Польщі. Окремі з них являють цехові статuti. Серед втрачених документів чотири грамоти з XV ст., 14 — XVI ст., 13 — XVII ст., 20 — XVIII ст. і десять грамот з XIX ст.⁸

Залишається невияшеною доля ще 207 пергаментів, які описувалися наприкінці 30-х років у Державному архіві Львова. Зміст їх сьогодні невідомий. Очевидно, треба вважати, що ця група документів виділилася із матеріалів фасцикулів гродських та земських судів і висвітлювала питання землеволодіння Руського воеводства. Частина їх могла бути придбана архівом — окремі грамоти дарувалися архівом або купувалися ним. Як вказує один із тогочасних записів⁹, до збірки входили: одна грамота з XIV ст., вісім — XV ст., 96 — XVI ст., 65 — XVII ст., 21 — XVIII ст. і чотири грамоти з XIX ст. Для 12 документів час складання не вказаний.

⁸ Картотека пергаментних грамот Ф. Погорецького. ЦДІА УРСР у Львові. Відділ давніх актів.

⁹ Там же.

Не збереглися сліди окремих документів «Родинного фонду Лянцкоронських», які ще до 1939 р. містилися в с. Роздолі на Львівщині¹⁰, та деяких пергаментів, з Львівських митрополичих архівів. Частина пергаментів — привілеї єрусалимських патріархів, київських митрополитів, львівських єпископів і т. д. сьогодні під назвою «Архів А. Шептицького» містяться у Відділі рукописів Центральної наукової бібліотеки АН УРСР у Києві¹¹.

Отже, львівські архіви, фонди яких лягли в основу Центрального державного історичного архіву УРСР у Львові, історично вміщували значно більшу кількість пергаментних документів. Ті 735 чи 738 документів, які вдалося відтворити здебільшого по довоєнній документації, не охоплюють всіх втрачених документів, що вимагає окремих досліджень.

До каталога ввійшло 1117 оригінальних документів. Три з них, що відносяться до кінця XVII — першої половини XVIII ст., є друкарськими відбитками (№ 1005, 1051, 1088). Для того ж, щоб зафіксувати всі документи на пергаментній основі, до каталога включені копії й чернетки оригінальних документів та 17 фальсифікатів. Відомо, що поява фальсифікатів найчастіше зв'язана з домаганнями власників визнання їхніх прав на маєтності. Саме такою, очевидно, була підстава для створення митником Волчком або його прибічниками від імені короля Владислава II фальсифікату з датою 17 червня 1423 р. про переведення с. Вербежа з руського і польського прав на магдебурзьке та встановлення у ньому вйтом Волчка (№ 75). На те, що даний документ не автентичний, вказує зміст інших, пізніше виданих документів для цього ж села. Лише 3 липня 1425 р. Владислав II дозволяє Волчкові поселити людей і заснувати село на незаселених землях, званих «Вербежа». Одночасно король дозволяє Волчкові до кінця життя користуватися цим селом, з тим, що пізніше воно повернеться до короля і його жителі виконуватимуть повинності нарівні з іншим населенням руських земель (№ 85). Із змісту документа випливає, що с. Вербіж почало засновуватися лише в 1425 р., а не 1423 р. і що воно було засноване на руському праві. Про надання вйтівства й переведення села з руського на магдебурзьке право йдеться лише в документі від 24 червня 1427 р. (№ 92). Додаткові дані про неавтентичність документа від 1423 р. подає формальний і дипломатичний аналіз: у титулі короля відсутні слова «Lithuaniae princeps supremus», що є найважливішою частиною інтитуляції; в кінці тексту двічі повторюється одне і те ж речення, — явище недопустиме у традиції королівської канцелярії; наявні непослідовності щодо підписів канцлера і підканцлера канцелярії¹².

Намагання зберегти використовували раніше малі і великі землеволодіння, право врубати дерева, права на інші прибутки тощо та прагнення удокументувати ці права власності, очевидно, також були причиною появи фальсифікатів з датами 3 липня 1338 р. (№ 3), 13 січня 1562 р. (№ 602), 5 березня 1573 р. (№ 651) тощо. На неавтентичність цих документів насамперед вказує палеографія тексту. Докладне вивчення почерків дає підстави віднести їх створення до XVIII ст. Поруч з цим у документах представлені неавтентичні підписи експонентів — королів і землевласників; наявні пропуски, підтирання й пізніші дописування окремих слів; проглядається штучне пошкодження аркушів пергаменту, щоб надати документам вигляду давності. Такі ж огріхи властиві ще двом іншим фальсифікатам.

Внаслідок внутрішнього й зовнішнього аналізу серед описуваних документів виявлено шість фальсифікатів:

№ 3 — 1338 р., липня 3, Вскова — фальсифікат XVIII ст.

№ 75 — 1423 р., червня 17, Самбір — фальсифікат XV ст.

¹⁰ E. C h w a l e w i k. Zbiory polskie, t. 2. Lwów, 1927, стор. 159.

¹¹ Центральна наукова бібліотека АН УРСР. Відділ рукописів, ф. 18, спр. 1—5, 47 та ін.

¹² Поп. S. S o c h a n i e w i c z. Wójtostwa i sołtystwa pod względem prawnym i ekonomicznym w ziemi Lwowskiej.— Studia nad historią prawa polskiego. Lwów, 1921, стор. 85—86.

- № 602 — 1562 р., січня 13, Журавиця — фальсифікат XVIII ст.
№ 624 — 1567 р., листопада 6, Лісько, фальсифікат XVII—XVIII ст.
№ 651 — 1573 р., березня 5, Пулави, фальсифікат XVIII ст.
№ 853 — 1638 р., березня 10, Варшава, фальсифікат XVII ст.

Ряд пергаментів є копіями з відомих і невідомих оригіналів документів. Найбільше копій припадає на XVIII ст. До каталога увійшло 11 таких грамот:

- № 77 — 1424 р., березня 9, Краків — копія початку XVI ст.
№ 85а — 1425 р., листопада 3, Медика — копія XV ст.
№ 105 — 1433 р., липня 14, Конин — копія XV ст.
№ 567 — 1555 р., травня 24, Пйотрків — копія XVIII ст.
№ 680 — не раніше 1578 р., липня 1, Львів — копія XVI ст.
№ 844 — 1635 р., Варшава — тогочасна чернетка.
№ 875 — 1646 р., листопада 15 (Львів) — копія XVII ст.
№ 956 — не пізніше 1672 р., січня 28 — копія XVIII ст.
№ 1019 — 1700 р., січня 8, Варшава — копія XVIII ст.
№ 1115 — 1782 р., жовтня 5, Перемишль — копія XVIII ст.
№ 1130 — 1356—1789 рр. (Львів) — копія XVIII ст.

Документи, описані в каталозі, різні за походженням і стосуються різних територій. Найбільше документів (понад 85%) відображає історичне минуле українських земель, серед яких окремо виділяється територія Руського воєводства. Значна частина їх відбиває життя Львова протягом п'ятисотлітнього періоду. Окремі документи стосуються земель Поділля, Волині, Полісся, Підляшшя тощо. Це грамоти, видані на місцях, або ж створені за межами України, що призначалися українським землям — життю міст, сіл та народу.

Поруч з подіями на Україні документи каталога висвітлюють історичні події в Росії, Білорусії, Молдавії, Польщі, Італії й інших країнах.

Експонентами документів виступають керівники держав і вищі сановники — галицько-волинські і мазовецькі князі, молдавські господарі, польські королі та їх ставленики, трансільванські володарі, а також воєводи, старости, бургграфі і проста шляхта — землевласники. Значна частина документів видавалася адміністрацією міст, найчастіше Радою і Лавою, генеральними суддями, духовними властями, зокрема, єпископами, архієпископами, митрополитами України, архієпископами Польщі, патріархами Антіохії, Константинополя і т. д. Немало документів видано римськими папами.

Грамоти виставлялися у різних місцевостях України, а також сусідніх і віддалених країнах. Найбільша кількість документів складена у Львові, з міст за межами України — у Варшаві, Римі, Кракові, Пйотркові, Любліні, Вільнюсі, окремі у Петербурзі, Ризі, Торуні, Константинополі, Братиславі, Аргішеві¹³.

Документи писані різними мовами¹⁴. З огляду на те, якими мовами складені основний і додаткові тексти — написи на зворотах, дописки і нотатки на загортках, полях, обкладинках і т. д., документи розподіляються так (див. табл. 3).

Зустрічається ряд документів, переважно підтвердних грамот, основний текст яких складений двома-трьома мовами. Зокрема, засвідчено 60 документів, тексти яких подаються латинською і польською мовами, один — латинською і німецькою та один — латинською, польською і німецькою мовами¹⁵.

Одночасно окремі тексти документів відбивають вкраплення лексичних елементів однієї мови в іншу. В українських грамотах це старослов'янізми (№ 717, 718, 720—723, 773) і трансільванізми (№ 124). У деяких випадках іншою мовою, ніж основний текст,

¹³ Пор. Показчик місцевостей, в яких виставляли документи.

¹⁴ Пор. Показчик мов документів.

¹⁵ Дані про мови цих документів внесені також у табл. 3, в зв'язку з чим число засвідчень мов щодо числа документів зросло на 61 одиницю. Документ № 1132 через пошкодження не піддається атестації з боку мови.

подається підпис експонента, інвентаризаційні нотатки та інші написи на звороті, наприклад, виявлений молдавський текст на звороті пергаментного аркуша в українській грамоті (№ 175), український текст в латинській грамоті (№ 482) тощо.

Всі вказані вище відомості про документи дають підстави розглядати дане зібрання грамот як одне з важливих джерел для вивчення історії України за доби феодалізму. Водночас це зібрання у багатьох випадках за своїм значенням переходить республіканські межі.

Враховуючи різноманітність змісту пергаментних документів, їх можна розділити на три групи:

а) документи, які характеризують суспільно-економічне, політичне й культурне життя українських земель в цілому та їхні зв'язки з іншими країнами;

б) документи, які відносяться до Львова та приміських сіл;

в) документи з історії Росії, Польщі, Молдавії, Італії, Франції, Білорусії та ін.

Кожна з цих груп охоплює коло питань, зв'язане головним чином з внутрішнім життям країни, і значно рідше відображає контакти міжнародного характеру.

До першої групи належать документи про надання й дарування у тимчасове і довічне користування сіл та інших маєтностей (№ 4, 6, 13, 18, 22, 35, 45, 51, 53, 92, 121, 223, 260, 264, 309, 445, 518, 896, 1101); підтвердження привілеїв селам або містам (№ 841, 842); записи сіл (№ 202, 209, 455); надання вїтвств, земельних наділів у селах і окремих угідь чи будинків (№ 330, 430, 516, 729, 858, 906, 907, 915); записи грошей на селах (№ 226, 242, 245, 246, 535), а також документи про суперечки навколо боргів, записаних на селах (№ 274).

Частина документів вказує на заснування сіл (№ 85, 151, 201), переведення сіл і міст з руського та інших прав на магдебурзьке (№ 40, 48, 69, 75, 83, 390, 391, 823, 951) і церковне право (№ 426, 469) та встановлення в окремих селах міського самоврядування (№ 1065). Документи цієї групи окремо вказують на розмежування маєтностей (№ 133, 172, 173, 186, 244, 343, 402, 415, 418, 423, 428, 448, 509, 513, 569, 724, 1099, 1105), купівлю-продаж сіл, вїтвств, попівств (№ 17, 23, 74, 76, 161, 207, 239, 280, 453, 878, 890, 891), підтвердження і посвідчення купівлі-продажу маєтностей різними урядами та особами (№ 26, 47, 49, 52, 55, 63), на сплату грошей за придбані села (№ 200, 979), обмін маєтностями і серед них—населеними пунктами (№ 210, 501), оренду сіл (№ 127), викуп сіл тощо (№ 563), заставу і передачу сіл (№ 62, 67, 190, 196, 251, 296), на суперечки навколо земельних володінь (№ 169, 205, 212), та поквитування про одержання маєтностей. Ряд із них висвітлює зречення власників з прав на маєтки (№ 27), залишення приватних і духовних осіб при володінні маєтками (№ 959, 982, 984), суперечки власників (№ 30, 99, 140, 925, 1061), позички грошей (№ 24), духовниці (№ 282) та ін. (№ 70, 72, 109, 111, 113, 138, 143, 150, 213, 215).

Документи подають відомості про будівництво замку у Жидачеві (№ 162), побудову млинів, сукновалень, гребель, рибних ставів (№ 359, 730, 732), а також про продаж і передачу млинів одними власниками іншим (№ 159, 217, 543, 763), про соляні жупи (№ 38, 96, 103) і вируб дерева (№ 187, 189).

У документах знайшло висвітлення цехове господарство на українських землях — Владислав-Домінік Заславський підтверджує статут цеху шевців у поліському містечку Степані (№ 845), власники м. Угнова надають статут міському цехові, що охоплює ремісників — котлярів, ковалів, столярів, слюсарів, бондарів, римарів, мечників, сідлярів,

Таблиця 3

Мова	Основний текст документа	Додаткові написи документа
Арабська	1	—
Вірмено-половецька	—	8
Грецька	3	2
Єврейська	—	2
Італійська	1	5
Латинська	993	1108
Молдавська	—	1
Німецька	20	20
Польська	136	202
Російська	2	2
Українська	35	46
Французька	3	—
Чеська	1	—

стельмахів, колодіїв, шапкарів, токарів, склярів, мішечників, мотузників, різб'ярів, міделиварників, сіткарів, голкарів, скринькарів (№ 956). Подаються відомості і про шевський цех у Сокалі (№ 1012) та кравецький цех у Перемишлі (№ 1018).

Знаходять відтворення матеріали про беззаконня й насильства з боку властей, про боротьбу з розбійництвом (№ 214) і судові розправи, зв'язані з крадіжкою майна (№ 277).

Значна кількість документів свідчить про збирання податків з населення (№ 262, 286), характеризує типи податків і данин (№ 110, 816, 834), оплату гребельного і мостового у Дрогобичі (№ 839).

Широко представлена торгівля, система мит на крайніх західних землях України. У документах наявні відомості про стягнення мит і суперечки навколо цього в багатьох містах і селах: у Коломиї (№ 462), Снятині (№ 96, 142, 334, 479), Галичі (№ 524), про незаконне стягнення мит у Коросні, Жабині (№ 228), Ярославичах (№ 229), Яричеві (№ 230, 231, 388), Куликові (№ 233), Перемишлі (№ 564), Васючині (№ 234) й Жмигороді (№ 235).

В документі від 20 грудня 1521 р. засвідчений перегляд старих і затверджених нових мит у багатьох місцевостях Руського воеводства (№ 374).

Певна кількість грамот становить привілеї для купців, які продають свої товари у Трансільванії (№ 50, 124), вказує купцям на необхідність дотримуватися одних шляхів (№ 112, 144, 184, 191), зокрема, везучи віск і переправляючи худобу з Волощини і України до Польщі (№ 417) та в Прибалтику, не оминаючи міст Белза, Холма, Грубешова (№ 436, 490) і львівського складу товарів (№ 451), чи проїжджаючи через Кам'янець, що на Поділлі, з Литви і Московії у Волощину і Валахію та навпаки (№ 405). У 1470 р. в містечку Дунаєві встановлюються два щорічних тижневих ярмарки (№ 240).

Частина документів відображає розвиток національно-релігійних братств на західно-українських землях. Подаються відомості про заснування братства 1592 р. у Комарні (№ 728), парубоцького братства 1661 р. у Старому Самборі (№ 917), підтвердження прав братства 1694 р. у Золочеві (№ 1004), у 1711р. — Чорткові (№ 1024). Численні документи характеризують також життя українських монастирів — їх заснування й маєтності.

До каталога включена грамота Брестської релігійної унії 1596 р., за допомогою якої польські пани й католицьке духовництво намагалися ополячити український і білоруський народи, розірвати братні зв'язки з російським народом (№ 748).

Друга група документів чи не найбільша за обсягом і тією чи іншою мірою торкається тих же питань, що знайшли відображення в документах з території Руського та інших воеводств, але локалізується в межах Львова. Сюди відносяться перші привілеї й надання містотові, підтвердження його прав (№ 5, 10, 121, 147, 192, 285, 497, 531, 819), дозвіл на утворення вийтвіства (№ 486) та записи майна. Серед останніх розрізняється дарування та купівля-продаж дворич, фільварків, будинків, корчм, городів, ґрунтів (№ 65, 115, 120, 128, 148, 220, 285, 466, 484, 500, 519, 557, 709, 731, 754, 941, 955), площ (№ 552). Окремі документи вказують на зростання території Львова та розмежування земель міста з с. Сокільниками (№ 737).

Грамоти ілюструють вибори членів окремих адміністративних установ львівського самоврядування, зокрема, райців і суперечки навколо цього питання (№ 464, 487), обрання перекладачів і зловживання останніх (№ 488, 992), місцеве судочинство (№ 180), судові ухвали в справах суперечок Ради Львова з шляхтою (№ 326), вірменською громадою (№ 382), релігійними установами (№ 352) і ректором шпитала (№ 304) та ін. Серед цих грамот виділяється статут колегії лавників з 1618 р. (№ 909).

Велика кількість документів відображає права та обов'язки львівських жителів (№ 34), питання боротьби за національне рівноправ'я у Львові — висунення від вірменської громади окремого вйта (№ 339), підтвердження прав вірменам у Львові (№ 362), зрівняння Яном-Казимиром прав громадян Львова римсько-католицького, вірменського та грецького (православного) обрядів з правами Кракова і Вільнюса (№ 916), накладення

і стягнення з міщан податків (№ 87, 91, 272, 458), звільнення від податків і мит львів'ян у зв'язку з будівництвом охоронних веж і мурів (№ 129, 254, 263, 271, 315, 321) та в зв'язку з пожежою міста (№ 409). З метою укріплення міста і відновлення його після пожежі урядові інстанції дарують громаді Львова торгове мито та інші митні привілеї (№ 472, 477), прибутки від сукновальні і ваги (№ 491), окремі млини (№ 429, 504), передають Раді окремі крамниці й право на збирання мостового податку (№ 130).

Документи відображають цехове життя Львова. Львівські цехи відігравали одну з провідних ролей у житті міста. Вони боролися за участь у міському самоврядуванні проти міського патриціату, брали участь в обороні міста, а предмети їхнього виробництва вважались кращими в країні. Праця цехів строго регламентувалася цеховими статутами. Серед документів цієї групи — затвердження статутів цеху кушнірів (№ 238), гончарів (№ 384), токарів і гребінників (№ 679), столярів (№ 702), хірургів (№ 712, 776), котлярів (№ 783), шевців (№ 824), голкарів і ножівників (№ 831, 894), бляхарів (№ 833), сідлярів (№ 1014), мотузників (№ 897), палітурників (№ 1054) та ін. Зустрічаються також відомості про відкриття кравецького цеху, відновлення і затвердження його статуту, наданого у 1491 р. (№ 439, 837, 875), схвалення райцями Львова статуту цеху солодовників, медоварів і пивоварів (№ 794), існування братства цеху хутовиків і затвердження його статуту (№ 328, 999), об'єднання львівських ремісників з метою захисту від конкуруючих краківських цехів у цехи ковалів, слюсарів, мечників, ливарників, стельмахів, поясників, голкарів, бондарів, столярів, колодіїв, римарів, сідлярів та ін. (№ 394).

У численних документах розкривається соціальний і національний гніт, якого зазнавало ремісниче населення Львова від польсько-католицького патриціату та заможної цехової верхівки, подаються відомості про цехове господарство, зокрема, внутрішньо-цехові суперечки, встановлення прав, поселення ремісників на передмістях (№ 197, 238, 333, 474, 582, 874, 914, 947). Одним із дискримінаційних актів була ухвала райців Львова від 1598 р. про приймання до цеху суконників лише католиків (№ 752). У документах відображається також діяльність нецехових промислів Львова, їх обмеження з боку короля та переслідування з боку цехів (№ 960).

Детально висвітлені у документах питання будівництва Львова (№ 250), надання містові гербів (№ 397, 707), спорудження оборонних мурів (№ 58, 460, 844), призначення податків для укріплення міста (№ 804, 861), ремонт шляхів та мостів (№ 319, 434), використання і робота лазень, водопроводу (№ 71, 86, 525, 919), будівництво, купівля-продаж, надання і передача млинів у Львові (№ 39, 182, 295, 297, 298, 331, 335, 714). Окремі документи містять інформацію про пожежі в місті (№ 408).

Львів — один із великих торгових центрів на Україні доби феодалізму. Торгові шляхи з'єднували Львів з багатьма містами й країнами. З Росії купці привозили хутра і віск, з Молдавії — вина, волів, з Італії — шовки, скло, з Німеччини — сукна та металеві вироби, з Угорщини й Греції — фрукти, а також вина. Жвава торгівля велася зі Сходом — Туреччиною, Вірменією. Тому львівські купці виїжджали у різні міста й країни¹⁶. В свою чергу, документи, вміщені в каталозі, широко ілюструють встановлення, перенесення і скасування ярмарків у Львові (№ 302, 337, 419, 476, 741, 755, 790), торгівлю різними товарами у львівських крамницях (№ 80, 347, 523, 542, 750), перебування купців із різних європейських та азійських країн (№ 144), підпорядкування чужоземних купців різним національностям магдебурзькому праву (№ 546), порядок відвідування львівського складу товарів, конфіскація і накладання арешту на товари, власники яких оминають склад (№ 112, 166, 262, 299, 346), та ціни на завезені товари (№ 562). Широко відтворена в документах система стягання оплат від товарів, які продавалися у Львові (№ 795), збирання мит (№ 545), податків і данин від купців (№ 816, 899). Знайшли заповідання також звільнення вірменських купців від оплати мит (№ 862), судові розправи

¹⁶ Соціальна боротьба в місті Львові в XVI—XVIII ст. Збірник документів. Львів, 1961, стор. 5.

щодо прав вірменів на торгівлю у Львові та інших містах (№ 758). У документах збережені відомості про обмеження торгівлі у Львові, головним чином, для некатоліків (№ 375, 404, 510, 742), встановлення правил продажу товарів (№ 373), затримування турецьких, татарських та волоських купців у місті, які прямували на захід (№ 454), і суперечки навколо цього питання між Львовом і Краковом (№ 456, 503, 505, 506). Інші розкривають торговельні відносини Львова з Молдавією (№ 195, 385), Угорщиною і Трансильванією (№ 581), вказують на зв'язки з Ригою (№ 378), Гданськом (№ 829). В одному з документів повідомляється про відновлення у Львові в 1767 р. купецького братства (№ 1093).

Велика частина пергаментних грамот розкриває культурно-освітнє та релігійне життя міста. Зокрема матеріали грамот інформують про відкриття шкіл у Львові в першій половині XV ст. (№ 145), заснування братств (№ 499, 720, 762) та звільнення шпиталів від повинностей (№ 849). На особливу увагу заслуговує діяльність українського братства при церкві Успення, заснованого 16 січня 1586 р., як одного з найбільш чинних національно-культурних осередків на Україні у XVI—XVIII ст. Створене за дозволом антиохійського патріарха Йоакима (№ 703), братство відкриває школу, друкує книги (№ 708), будує шпиталь та притулок для мандрівників (№ 722). З 13 листопада 1589 р. братство стає ставропігіоном — підлягає не місцевим владикам, а виключно патріархові (№ 713). Ряд документів цього часу відображають суперечку братства з львівським єпископом Гедеоном Балабаном, який намагався підпорядкувати його своїй владі, з приводу чого мали місце спеціальні ухвали на соборах (№ 721, 725, 727) та ін. До каталога включені підтвердження прав братства, зокрема, право на друкування книг, надане королями, патріархами й митрополитами пізнішого періоду (№ 814, 847, 932, 1037, 1069).

Інші документи містять відомості про школу і шпиталь Богоявленського братства на Галицькому передмісті у Львові в 1632 р. (№ 832), школу і шпиталь при Благовіщенській церкві у Львові в 1653 р. (№ 901), надання Владиславом IV 1638 р. права друкувати книги латинською, українською і польською мовами Михайлові Сльозці (№ 855), надання такого ж права Яном III у 1684 р. міщанинові Альбертові Мільчевському (№ 990).

Багато документів свідчить про будівництво храмів у Львові (№ 753, 789), фундації церков і, зокрема, привілей князя Льва з 1291 р. для церкви св. Миколи (з підтвердного документа 1611 р., № 775), перебудову та фундацію костьолів, вівтарів (№ 60, 324, 416, 446, 556), осідання у Львові різних орденів (№ 779, 857, 912), призначення на посади духовенства (№ 26, 147, 514), маєткові суперечки між духовенством (№ 46 та ін.), втручання Ватикану в релігійне життя Львова тощо.

Серед документів пам'ятний запис, зроблений 1708 р. після війни з шведами, в якому фіксуються події у Львові другої половини XVII — першої половини XVIII ст. (№ 1022) та відомості про те, що львівський університет зрівнюється у своїх правах з римським та паризьким університетами (№ 1058).

Поруч з документами, які висвітлюють життя українських земель та їх зв'язки з іншими країнами, наявні документи і щодо суміжних з Україною чи далеких країн. Шляхи, якими ці грамоти потрапляли до архівів Львова, були різними. Одні з них, наприклад, з Волощини перейшли завдяки тісним релігійним і торговельним контактам, з Польщі — переважно приватним шляхом. Пергаменти, які відносяться до земель Італії, Франції й Білорусії, є випадковими надбаннями.

Ці документи відображають надання сіл Хоморському монастиреві (№ 175) та підтвердження прав власності на села й інші маєтки в Молдавії (№ 322). Окремі грамоти молдавського походження вказують на зв'язки з Польщею.

Відомості про звільнення жителів Сандомира від оплати мит у м. Поланці (№ 2), продаж чиншів, забезпечених на прибутках сіл (№ 348, 364), розмежування сіл у Краківській землі (№ 386, 771), дарування маєтностей, вирубування лісів, відбиті, головним чином, у документах, що відносяться до Польщі. Продаж земельних ділянок,

лісу, оцінка вартості земель, передача їх замість грошових боргів та інші аграрно-економічні питання віддзеркалені у документах італійського та французького походження (№ 719, 815, 817, 852, 863). Серед них також ухвала лотарінгських і барських суддів про те, щоб купець Карло Обрі вів торгівлю згідно з статутами і привілеями купецького братства (№ 1094).

У даній групі, як і серед інших, містяться документи, які стверджують заснування цехів, наприклад, у м. Паб'яничях Серадзької землі (№ 567), затвердження статуту цеху пивоварів у м. Серадзі (№ 736), статуту цеху ювелірних виробів у Кракові (№ 1076). Наявні також відомості про цех кравців у Старій Варшаві (№ 1019), про навчання у Кракові кравецькому ремеслу львівського міщанина Семена Кубишевського (№ 1023). Окремі документи свідчать про право держання складу солі у Кракові (№ 1029), про адміністративні та фінансово-господарські справи духовенства (№ 454, 1038), заснування Сигізмундом III у Смоленську домініканського монастиря (№ 793), маєтково-господарські справи троцької воєводини Катерини Глібовичевої у Білорусії (№ 698, 745), нагородження окремих осіб німецьким імператором Фердинандом III (№ 895).

Так, каталог інформує про різні за смисловим навантаженням і значенням документи, які всебічно пізнавальні для вивчення суспільно-історичних, економічних і культурних відносин минулого. Включені в каталог документи є невичерпним джерелом для дослідження актової мови і спеціальних дисциплін.

В описаних пергаментях знайшли відображення різні міри часу, засвідчення на українських землях старої візантійської і нової хронології, різноманітність способів передачі датаційних формулювань. Серед сфрагістичних пам'яток є найдавніші печатки міст (№ 84, 179, 413, 688), цехів (№ 84), державні печатки Польщі, Молдавії, Австрії, печатки вищих церковних установ.

У грамотах дослідник знайде значний матеріал з геральдики.

Документи містять і багату номенклатуру метрологічних термінів: центнер (№ 38), прут (№ 76), югер (№ 273), тюк, цебер, бочка, скриня, котел, вузол, маса, лантух (№ 795, 834). На підставі грамот можна уточнити різні історико-географічні поняття (багаті цими матеріалами документи про надання та розмежування земель). Відомості про місцезнаходження українських релігійних громад, повіств (№ 744) вказують на етнічні кордони українців певних періодів. Ці ж грамоти подають рідковживані, сьогодні переважно забуті, діловодські терміни, назви різних типів документів: глейт (№ 203), лімітація (№ 726), трансумпт, облята і т. д. Описані грамоти насичені матеріалами для нумізматичних досліджень: львівська гривна (№ 36), копа грошей руських (№ 52, 54), білих (№ 56), празьких (№ 60), литовських (№ 745); денар (№ 123), середні гроші (№ 68), скоець (№ 125), фертон (№ 110), італійські фунти, сольди (№ 719, 863) тощо.

Чимало грамот мистецьки оздоблені, зокрема, початкові (заголовні) літери і перші слова тексту. Наявні орнаменти й заставки, жанрові мініатюри. Останні, як правило, виконані за допомогою багатогамми кольорів (№ 911, 926, 958).

Описані документи подають великий матеріал для вивчення середньовічних канцелярій різних установ, первісних архівів. Вони дозволяють відтворювати списки писарів та публічних нотаріїв установ великих і малих міст.

Вміщені пергаментні документи частково вже публікувалися, але таких небагато. Публікація описуваних грамот починається, головним чином, з другої половини XIX ст. Найбільше пергаментних документів опубліковано у виданнях: «Akta grodzkie i ziemskie», том I—IX (AGZ); «Monumenta Confraternitatis Staurogipianaе Leopoliensis» (MCS); пересті документи відомі із згаданих «Matricularum Regni Poloniae summaria» (MRPS) та з опису І. Свенціцького «Опись музея Ставропигийского института во Львове» (Св.). Близько двох третин описаних в каталозі пергаментних документів не публікувалося навіть у скороченому вигляді.

Грамоти, включені до каталога, описуються не вперше. Найраніше це зробили канцеляристи установ, в яких зберігалися грамоти і звідкіля вони видавалися. Анотування змісту

і складення заголовків з подачею дат документів з'явилося внаслідок реєстраційних практик канцелярій та ведення книг вихідної документації. Так виникла основна частина Коронної метрики — «*Matricularum Regni Poloniae summaria*» XIV—XVI ст., записи якої можна вважати першим описанням документів. Найчастіше опис у скороченому діловодському записі виносився на звороти документів.

Окремий опис документів проходить з упорядкуванням ранніх відомчих архівів. Так, у XVII ст., наприклад, при латинському капітулі у Львові встановлюється окрема посада архіваріуса з метою створення інвентаря архіву¹⁷. З XVIII ст. відомі інвентарні описи Львівського міського архіву зокрема з 1712 р., 1733 р., 1745 р., 1757 р., 1759 і 1760 рр., 1769 р.¹⁸ На особливу увагу заслуговує інвентар 1757 р., складений під час перевірки архіву. Він подає окремі списки пергаментних документів, книг та актів, вміщених у фасцикули тощо.

Новий етап описання документів, в тому числі і грамот, припадає на кінець XVIII — початок XIX ст. Це явище в Галичині викликане необхідністю практичного використання документів, коли грамоти стали прямим засобом оборони правних титулів і звань, а також правдивих і часто видуманих історичних прав на землі. З захопленням Австрією Західної України і впровадженням Галицької табулі (1780 р.) й Львівської міської табулі (1792 р.), до завдань яких здебільшого входив облік усього нерухомого майна на новопридбаних територіях, виникла потреба упорядкування документів у державних та приватних архівах. Документи були доказом власності, а установи та приватні особи, що володіли великими і малими маєтностями, хотіли втримати в своїх руках доцьогочасні маєтки. Саме в цей час зростає значення архівів, проводиться упорядкування їх і нове описання. Облік документів був необхідний у зв'язку з частою видачею їх за межі архіву, інколи траплялись також випадки вивезення пергаментів¹⁹.

Керуючись цілком практичними завданнями, в архівах створюються нові, а в багатьох випадках перші списки актового матеріалу, книг, внутрішні описи та сумарії роздрібнених документів, фасцикулів, складаються каталоги документів. Так, зафіксований кінець XVIII ст. сумарій документів, складений невідомим автором в «Архіві греко-католицького капітулу у Львові»²⁰. До цього часу відносяться і список документів цього ж архіву, серед яких є й пергаменти «*Consignatio diplomatum et documentorum originalium metropoliam, ecclesiam metropolitanam, ritum ac clerum Rutheno-catholicum in genere respicientium*».

Тоді ж створюються описи та покажчики до документів в «Архіві Лянцкоронських» (ф. 181, оп. 1—2)²¹, у 1800 р. Ю. Обмінський створює інвентарний опис «Архіву латинського капітулу у Львові», у першій частині якого вміщені пергаментні документи²². Подібно, хоча виключно в межах фасцикулів, описує документи в Львівському міському архіві у 1838—1839 рр. відомий український історик Д. Зубрицький — автор «Хроніки міста Львова» та «Історії давнього галицько-руського князівства», у односторонньому описі — «*Inventarium Archivi Civitatis Leopoliensis*»²³. Такі та пофасцикульні описи за цей і пізніший період наявні в «Архіві Василіанських монастирів», «Архіві Ставропігійського інституту»²⁴ та в інших архівах, пергаментні документи яких входять до каталога.

¹⁷ S. Z a j a c z k o w s k i. Archiwum kapituły łacińskiej we Lwowie. Lwów, 1923, стор. 18.

¹⁸ ЦДІА УРСР у Львові, ф. 52, оп. 2, спр. 687—691.

¹⁹ У 1787 р. зі Львова у Відень були вивезені дві грамоти Владислава Опольського, який правив руськими землями від імені угорського короля Людовика. Вони повернуті у Львів у 30-х роках XX ст.

²⁰ ЦДІА УРСР у Львові, ф. 201, оп. 4, спр. 13097.

²¹ ЦДІА УРСР у Львові, ф. 181, оп. 2, спр. 1562, 1567—1568.

²² S. Z a j a c z k o w s k i. Вказ. праця, стор. 20—21.

²³ ЦДІА УРСР у Львові, ф. 52, оп. 2, спр. 1340, арк. 219—388.

²⁴ В останньому вони виконувалися найчастіше Д. Зубрицьким і під його керівництвом, який в 1831—1833 і 1840—1847 рр. обирався кустошем архіву і ставропігійської бібліотеки. Пор. Львівський історичний музей, рукопис № 189.

Печатка і підпис волоського воеводи Влада II. 1439 р. Док. № 124.

Грамота пані Хоньки Васькової про продаж протодияконової перемиської епископії Іванові Губці та його братові Ходорові Каленикового монастиря та церкви Успення богородиці. 1378 р. Док. № 15.

Грамота пані Хоньки Васькової про продаж протодияконової перемиської епископії Іванові Губці та його братові Ходорові Каленикового монастиря та церкви Успення богородиці. 1378 р. Док. № 15.

Принцип тогочасного описання документів був досить узагальнюючим і носив, здебільшого, облікове навантаження. Детальне описання змісту документа трапляється рідко.

З другої половини ХІХ ст. упорядкування й описання документів набирає наукового характеру. У 1862—1866 рр. І. Вагилевич, працюючи у львівському міському архіві та створюючи згадану «Колекцію пергаментних грамот», вперше на Україні підготував розгорнутий, регестового типу, опис документів²⁵. Маючи вже славу відомого письменника, фольклориста і документознавця — йому належало співавторство першого тому «Monumenta Poloniae Historica», підготовка документів до публікацій в «Aktach grodzkich i ziemskich», велика участь в роботі над словником С. Б. Лінде — «Słownik języka polskiego», публікації документів у «Dodatku tygodniowym przy Gazecie Lwowskiej». І. Вагилевич з 1862 р. проводить реорганізацію Миського архіву, де при впорядкуванні фондів застосовує нову методику поділу документів та їх описання. Його засади опису пергаментів є близькими до кращих сучасних описів такого типу. Описова стаття включала порядковий номер, поширену регестову анотацію, вказівку на місце видачі документа, його дату; тут же подавався опис печатки, мова, розмір документа, пошукові дані. У примітках виносилися відомості про місце публікації грамоти, текстуальні неточності, зокрема щодо датування документів, подавалися примітки про наявність підписів осіб — контрагентів тощо²⁶. Продовженням, а деякою мірою і розвитком методологічних засад, застосовуваних І. Вагилевичем, є частково складений на цьому ж матеріалі каталог К. Відмана²⁷. Він звертає на себе увагу з боку системи описання і тематики елементів описової статті. Таких же принципів опису дотримуються пізніше історики О. Гіршберг, О. Чоловський, М. Вальтер,²⁸ а згодом Ф. Погорєцький, який у 1938—1939 рр. знову каталогізує грамоти «Колекції». Його картотека доведена до 1506 р. і включає 318 документів²⁹.

Ідентично, хоча не так детально, описуються пергаменти в інших архівах. Після утворення 1888 р. Археологічно-бібліографічної виставки у Львові, яка сприяла відкриттю «Ставропігійського музею» в наступному році, упорядковується і по-новому описується «Архів Ставропігійського інституту». Грамоти анотуються у каталозі академіка І. Шараневича³⁰, докладно описуються у каталозі професора І. Свенціцького³¹.

Починаючи з 40-х років ХІХ ст., звертають увагу на ґрунтовне опрацювання і описання документів «Архіву греко-католицького капітулу у Львові» кустоші митрополії Г. Яхимович, М. Куземський, А. Петрушевич, Т. Войнаровський. Однак всебічне наукове вивчення і описання документів архіву починається лише з 20-х років нашого століття,

²⁵ ЦДІА УРСР у Львові, ф. 52, оп. 2, 1342. І. Вагилевич розписує грамоти на картках, переписав їх у книгу Ф. Кестліх. Рукопис картотеки І. Вагилевича не зберігся.

²⁶ Після смерті І. Вагилевича до пергаментних та інших документів архіву Є. Романкевичем був складений окремий «Хронологічний покажчик архіву Львова (для пергаментних документів, фасцикулів актів, листування і рахункових книг)». [Львів], 1868—1869. «Покажчик» вивезений зі Львова німцями, доля його, як і інших документів, загарбаних у цей час, досі невідома.

²⁷ K. W i d m a n. Katalog chronologiczny oryginalnych dyplomów i dokumentów znajdujących się w Archiwum miasta Lwowa.— «Przegląd archeologiczny», z. 2. Lwów, 1883, стор. 74—107; z. 3. Lwów, 1883, стор. 66—101. Окремий відбиток. Lwów, [1883]. Каталог доведений до 35-ї позиції, подає, головним чином, грамоти ХІV ст.

²⁸ Пор. опис виявлених і новопроданих архівом грамот, доданих до каталогу І. Вагилевича.

²⁹ ЦДІА УРСР у Львові. Відділ давніх актів. Картотека автора у 1942—1943 рр. була передрукована на окремих картках і аркушах паперу, з яких зшиті п'ять книг. Машинопис присвоєна назва: Felix Pohorecki. Regesta diplomatum Archivi civitatis Leopoliensis, inde ab anno 1359 usque ad annum 1506. Leopoli, 1938—1939.

³⁰ И. Ш а р а н е в и ч. Отчет из археологическо-библиографической выставки в Ставропигийском институте, открытой 28 сеп[тембра] (10 окт[обра]) 1888 г., закрытой 16 (28) фев[руаря] 1889 г. Львов, 1889, стор. 84—87

³¹ И. С. С в е н ц и ц к и й. Опис музея Ставропигийского института во Львове. Львов, 1908, стор. 89—158.

коли поруч з комплектуванням «Архіву»³², виробленням структури відділів архіву і перебудовою, починається каталогізація і підготовка документів до друку³³. Під час останнього упорядкування фондів «Архіву латинського капіталу» у 1911—1921 рр. доповнюється опис пергаментних документів, зроблений Ю. Обмінським³⁴.

На сьогодні відсутні відомості про подокументне описання грамот в «Родинному архіві графів Лянцкоронських» та «Становому комітеті у Львові». Грамоти, які входять до матеріалів Сяноцького земського суду, окремо не описувались. Пергаментні документи фонду «Матеріали про шляхетські маєтки на території Руського, Волинського, Подільського та інших воєводств», вперше описувались й каталогізувались після війни. Вони описані поодинокими, відповідно до вимог основних архівних правил.

Підсумовуючи сказане вище, можна зауважити, що опис грамот мав свою чималу передісторію.

Наявність попередніх описів пергаментних документів вимагала від авторів вивчення і можливого використання їх. Останнє в багатьох випадках супроводжувалося критичним ставленням до принципів описання документів. Якщо основи формального опису документів у попередніх каталогах чи інвентарних описах не підлягали перегляду, то оцінка подій, викладених у грамотах, і принципи викладу змісту документа мінялися. З цього погляду подекуди давні каталоги не слід брати до уваги.

Прийняті засади описання пергаментних документів полягають у якнайповнішій передачі даних внутрішньої і зовнішньої критики документа. З метою повної вичерпності обсягу питань документа та зручності у викладі його фактів, при описі застосовується анотаційно-регестовий тип описання документів.

Всі грамоти (незважаючи на час їх створення, мову, автентичність і т. д.) описані за одним загальним принципом. Відомості про грамоту подаються під окремим порядковим номером (незалежно від того, чи грамота у фонді є самостійною одиницею зберігання, чи зберігається з іншими документами), що становлять описову статтю, а її окремі частини — елементи цієї статті.

Кожна анотація містить такі елементи: 1) порядковий номер; 2) дата; 3) місце складення документа; 4) анотація змісту документа; 5) автентичність документа; 6) мова; 7) розмір аркуша документа; 8) відомості про наявність ініціальних літер, хрисмонів та художніх компонентів документа; 9) оригінальні підписи експонентів документа та додаткові написи, нотатки на лицевому і зворотньому боці документа; 10) опис печатки; 11) стан збереження документа; 12) місце публікації документа, його факсиміле і регести; 13) легенда.

Оскільки до каталога входять всі грамоти на пергаментній основі, відомості про матеріал не подаються³⁵.

1. Порядковий номер документа (від № 1 до 1133) виноситься при кожній описовій статті і є пошуковим та обліковим знаком документів у каталозі.

2. Дата в описовій статті складається з трьох компонентів: року, місяця і дня, перший і третій компоненти подаються арабськими цифрами, назви місяців у родовому відмінку — словами.

За основу датаційного формулювання береться дата видачі грамоти, а не дата (дати) правових чинностей, що входять до змісту документа. При відсутності одного з компонен-

³² Пор. зошити записів, придбаних з церков, монастирів і куплених за гроші у книгарнях і приватних осіб документи за період з 29.I 1929 р. по 26.IV 1939 р. ЦДІА УРСР у Львові, ф. 408, оп. 1, спр. 222—233; ф. 369, оп. 1, спр. 3, 13.

³³ ЦДІА УРСР у Львові, ф. 408, оп. 1, спр. 315—316, 339. Див. також звіти працівників архіву, ф. 408, оп. 1, спр. 106, 315—316, 339.

³⁴ S. Zajączkowski. Вказ. праця, стор. 22 та ін.

³⁵ Перечислені елементи наукового опису документа, що застосовуються для науково-довідкових посібників типу каталога, на нашу думку, є цілком вичерпними. Розширення опису за рахунок, наприклад, даних про походження тексту, встановлення його редакції, особливостей мови. тощо не завжди знайде повне наукове обґрунтування і очевидно виходить за межі завдань каталога.

тів датування (через пошкодження, пропуск чи помилку писаря або в зв'язку з попередньою заготовкою аркуша та пізнішим незаповненням його і т. д.) по можливості проводиться встановлення компоненту на підставі додаткових календарних обчислень, написів на зворотах, загортках грамот або на підставі інших документів і літератури. Дати, які визначені описувачем дедуктивно, а не випливають з основного тексту документа, супроводжуються підрядковими посиланнями редакційного обґрунтування. У випадках не цілком аргументованих датаційних формулювань чи їх окремих компонентів, після сумнівної дати у квадратних дужках ставиться знак запитання.

Незалежно від того, за яким літочисленням датується документ, дата подається за новою ерою, а від 15 жовтня 1582 р. — за новою ерою і новим стилем (за григоріанським календарем). Для грамот, датованих старим стилем, (за юліанським календарем), після 1582 р. подається подвійна дата: на першому місці — за новим стилем, на другому, в дужках — за старим.

3. Елемент описової статті каталога «Місце складання документа» містить назву міста, села чи іншого місця, на території якого складався і видавався документ. При передачі іншомовних назв основа оригіналу зберігається, а закінчення передаються відповідно до норм передачі географічних назв в сучасній українській літературній мові: Piotrków — Пйотрків, Kraków — Краків, або ж і в інших випадках подається традиційна назва: Wien — Відень.

Назви, які погано читаються і мають писарські пропуски, реконструюються, перекручені — виправляються і наводяться у правильному звучанні. Сумнівні назви супроводжуються знаком запитання. Всі виправлені неточності пояснюються у підрядкових посиланнях.

Якщо в тексті відсутня назва і її не вдається встановити на підставі інших джерел, елемент описової статті не заповнюється.

4. Анотація в каталозі стисло передає зміст та історико-правові чинники, що були підставою для складання документа. Незалежно від часу, коли був складений документ, його мови й місця видачі, в анотуванні документів у каталозі застосовується однаковий для всіх принцип описання. Звертається увага на висвітлення характеру дії, правову ситуацію по відношенню до осіб-контрагентів — головним чином, між експонентом і одержувачем документа — та на цифрово кількість його дані. Імена осіб-контрагентів подаються з усією титулярною. В окремих випадках вказується соціальний стан осіб, наприклад, «шляхтич» (№ 691, 696), громадський стан — «судді головного трибуналу з воєводства і повітів» (№ 698), «райці міста» (№ 221, 680), «війт і лавники міста» (№ 688), професія — «млинар Матвій» (№ 660), національність — «італієць Барнаба де Негроно з Генуї» (№ 225) тощо. Виняток становлять польські королі та римські папи. Через те, що вони дуже часто виступають експонентами грамот, вносяться лише їх імена. Королі з однаковими іменами розрізняються за допомогою римської цифрації відповідно до часу їхнього правління: Владислав I (№ 2), Владислав II (№ 20), Владислав III (№ 112), Владислав IV (№ 818).

Анотація не включає, як необхідний елемент, номінальну ознаку документа. Це обумовлене такими факторами: а) неоднорідністю складу пергаментних документів, виготовлених різними дипломатичними школами, отже, один і той же тип документа може визначатися кількома термінами, зведення яких до одного неправомірне; б) відсутністю джерел, які подавали б дипломатичну класифікацію пергаментних грамот, що відносяться до українських територій та в) неусталеністю української дипломатичної термінології.

Зміст текстової частини грамот диктує обсяг анотації. Якщо грамота засвідчує один історико-правовий акт, анотація може складатися з одного чи двох простих поширених речень. Коли ж у своїй основній частині вона повторює або цитує інші документи, зокрема, за попередні роки, анотація є значно ширшою, складається з ряду структурних частин, кожна з яких творить свій комплект речень. Диференційний підхід у складенні анотацій застосовується лише щодо статутів, повні переліки статей яких виходили б своїм обсягом за рамки звичайних каталожних анотацій (№ 238, 384, 679, 680).

При складенні анотацій на грамоти, які включають повні тексти, уривки чи цитації документів з попередніх років, опису підлягають всі окремі частини грамоти. У цих випадках анотація складається з «вступу» — вказівки на мотиви й підстави підтвердження чи повторення грамоти та з «основної частини» — під окремою датою опису підтверджуваних документів з давніших часів (№ 77, 742, 775, 977, 1070). Якщо одна і та ж грамота зустрічається два, три і більше разів (звичайно, оригінал і пізніші копії з підтвердних документів, описання її проводиться лише один раз (найраніше засвідчення), а при її пізніших копіях вноситься посилання до першого опису (№ 232 і 177, 182).

У випадках складення грамот публічними нотаріями, головним чином, від імені вищих духовних сановників, в кінці анотації вказується ім'я та прізвище публічного нотарія (№ 82, 268, 658, 769), а також тоді, коли публічний нотарій копіює грамоти на прохання осіб чи установ (№ 657).

Географічні назви в анотаціях подаються згідно з назвами у рубриці «Місце складення документа». Якщо ж назву не можна передати за нормами сучасної української літературної мови і вона не повністю відповідає звучанню оригіналу (часто через помилкове написання), після української назви, у квадратних дужках подається оригінал. Подібно до географічних назв, згідно з оригіналом, передаються й імена та прізвища.

Не уніфікуються імена осіб, ідентичні за змістом, але різні за походженням, наприклад, Войтіх і Альберт (№ 66, 67).

5. При розгляді автентичності документа встановлюється його дипломатична достовірність — оригінал, копія чи підробка — фальсифікат. Якщо в каталозі наводяться здебільшого оригінальні пергаментні документи, відомості про їх автентичність не виносяться. Виняток становлять фальсифікати (№ 75, 651 та ін.), копії (№ 105, 875 та ін.) й чернетки документів (№ 844). Підставою для з'ясування автентичності документа є його внутрішня та зовнішня критика. Спочатку розглядає зміст і форма викладу тексту — його структурних частин: промุลгація (оголошення), наррація (конкретні мотиви видання грамоти), диспозиція (властивий зміст грамоти), санкція (засоби, які будуть застосовані у випадку порушення сказаного у змісті), корроборація (скріплення печаткою). Далі аналізується палеографія тексту, підпис чи підписи експонентів і писарів (якщо останні подані), печатка і способи її кріплення, матеріал тощо.

У реєстрі каталога копії та фальсифікати виносяться в одному хронологічному порядку з оригінальними документами.

6. Вказується мова, якою складений документ, з застосуванням відповідних скорочень: «Мова франц.», «Мова укр.» та ін. Якщо основний текст написаний двома або трьома мовами, робиться перелік: «Мова лат., нім., пол.».

При заповненні рубрики не вказуються мови, якими складені написи на зворотах, полях і загортках документів, оскільки вони є звичайно пізнішими від основного тексту лицевого боку документа, не вказуються також палеографічні особливості письма. У цій же рубриці, в окремих випадках, робляться помітки щодо текстуальної частини, наприклад, у тексті підчищене слово «viginti» (№ 215).

7. Подається розмір аркуша і загортки пергаментного документа. На першому місці виносяться висота в сантиметрах, враховуючи десяті, на другому — ширина аркуша, далі — висота загортки.

8. У даному елементі описової статті є відомості про мистецьке оформлення тексту та інших частин аркуша — орнамент, мініатюри, наявність хрисмонів і художньо оздоблених ініціальних літер, перших слів тексту. Ініціал виносяться в лапках. Опис мініатюр у загальних рисах вказує на сюжет малюнку та його кольори. Допускається коротка характеристика оздоблення обкладинок, в яких є пергаменти.

9. В описовій статті подаються в оригіналі додаткові написи (крім цифр, сигнатур), винесені на лицевому боці під основним текстом (звичайно, підписи експонентів, нотарія), або загортці (загині) чи звороті документа. Ці написи, як відомо, вказують на юридично-правовий обіг документа, інформують про його походження і зберігачів та є джерелом для

філологічних досліджень. Тут же подається інформація про наявність нотаріальних знаків, печаток під текстом.

Кожний з текстів починається з абзацу і відповідно позначається цифрами: I — написи на лицевому боці аркуша документа (сюди включаються також написи під основним текстом багатоаркушних грамот), II — написи на загортці, III — написи на звороті. Після текстів на підставі аналізу письма і характеру писарських почерків, від авторів вказується дата складення цих написів, як правило, в межах століть, крім, звичайно, підписів експонентів, які проставляються під час складання документа.

Усі написи подаються мовою оригіналу. Наявні скорочення і лігатури, по можливості, розшифровуються, вносні букви кирилівських текстів вносяться в рядок у круглих дужках (). У круглих дужках подаються також дати складення написів. Відповідно до оригіналу зберігаються написання малих та великих літер, вносяться у всіх випадках, де вони виступають (у кирилівських текстах), титли.

Для кирилівських написів зберігається оригінальна орфографія, хоч тексти доповнюються пунктуаційними знаками. В латинських написах, датованих, починаючи з другої половини XVII ст. — правопис осучаснюється.

Всі графічні варіанти кириличних літер, різних типів письма передано літерами сучасної української азбуки. У текстах зберігаються букви «ѣ», «Ѧ», «Ѡ», «Ѳ», також «ъ» і «ь». Графічні варіанти літери «є» передаються, як це звичайно засвідчують тексти оригіналів, літерою «е», що відповідає, залежно від місця розташування їх у слові, сучасним «е» або «є»; «ѣ» передається літерою «я», у — у.

На місці написів та слів, які не можна прочитати, пропусків або пошкоджень тексту у квадратних дужках проставляються три крапки [...]. У квадратних дужках подаються всі редакційні зауваження в зв'язку з відчитуванням текстів. Знак оклику (!), рідше знак запитання (?) вказують на перекручення слів, механічні помилки писарів. Якщо літера, кілька літер або слово у тексті частково пошкоджені, однак вони проглядаються для відтворення та реконструкцій, застосовуються при їх передачі ламані дужки (). Усі перекреслені, затерті та виправлені слова, по можливості, відновлюються з подачею до них, якщо цього вимагає текст, текстуальних чи підрядкових пояснень.

10. Елемент «Опис печатки» є невід'ємним елементом характеристики документа. До аналізу печаток входить визначення характеру печатки чи печаток, їх кількість, форма, матеріал, розмір, спосіб кріплення, стан збереження печаток та їх кріплень. Наявні зображення на печатках описуються в загальних рисах з детальним наведенням легенди.

У випадках втрати печатки чи були вказується на їх відсутність, з зазначенням даних (якщо такі відомі), про сліди кріплень — залишки підвісних поясків, шнурків або стрічок. Якщо печатка відсутня і її ніколи не було при документі, в описовій статті не ставиться нічого.

При повторенні однієї і тієї ж печатки у кількох документах опис проводиться при першому, найранішому засвідченні. У всіх інших випадках ставиться лише посилання на номер документа, де знаходиться перший опис.

Коли печатка публікована, її опис замінюється посиланням на джерело.

11. Елемент «Стан збереження документа» заповнюється лише у тих випадках, коли документ знищений — подертий, почорнілий від вогкості, пошкоджений іржею, з дірками, з вицвілим або цілком згаслим текстом та іншими вадами. При задовільному стані документа в цілому (аркуша) і його основної текстуальної частини в описовій статті не подається жодних відомостей.

12. За відповідними скороченнями подається видання, де повністю або частково публікувалися пергаментні документи, були складені на них регест, чи друкувалися факсиміле.

У випадку, коли публікація документа чи його регеста невідома, елемент описової статті не заповнюється.

13. В елементі описової статті «Легенда» подаються пошукові дані місця збереження документа.

Такі основні засади методики описання пергаментних грамот у каталозі.

Документи в каталозі розміщені за хронологією. Для економії місця (при подачі текстуальної частини) в одному рядку подаються такі елементи описової статті, як «Автентичність документа», «Мова», «Розмір аркуша документа», а також «Відомості про наявність ініціальних літер, художніх компонентів документа». Окремими абзацами з римською нумерацією, відповідно до розміщення текстів на зовнішньому боці загортки та звороті документа виносяться оригінальні підписи, додаткові написи, нотатки. Всі інші рубрики подаються з абзаців.

До каталога додані передмова, покажчик документів, тексти яких повторюються повністю, частково, або про них згадується в основному документі; покажчик місцевостей, де склалися документи; покажчик мов документів; іменний та географічний покажчики, список скорочень, література та список ілюстрацій.

Покажчик документів, тексти яких повторюються повністю, частково або про них згадується в основному документі, охоплює відомості про документи, які становлять зміст підтверджених документів і часто невідомі з оригіналів. Вони можуть у текстах наводитися повністю з збереженням всіх структурних частин оригіналу, виступати у формі цитат — найчастіше конкретних мотивів видання грамоти і властивого змісту грамоти, або тільки змісту чи його уривків і подаватися як згадка у вигляді датаційних формулювань з подачею місця видання документа або без нього. Дані покажчика творять підстави для порівнянь числа наявних і втрачених документів, є матеріалом для дослідження статистики документів різних територій на різних етапах. Покажчик складений у хронологічному порядку. Часткове наведення тексту грамоти при посиланнях на номери документів каталога позначається однією зірочкою, згадка про грамоту — двома. Без зірочки подаються тексти, які повторюються повністю.

Інформацію про мови, якими складений основний текст грамот та додаткові оригінальні написи, підписи, нотатки в каталозі, їх кількість і розподіл подає покажчик мов документів. Його дані стануть в пригоді документознавцям та мовознавцям.

Доданий до каталога покажчик місцевостей, де склалися документи, містить відомості про історію документа, в яких саме містах і селах України та за її межами вони з'являлися. Покажчик побудований в алфавітному порядку.

Іменний і географічний покажчики поділяються на дві частини — українську й латинську. В латинській частині внесені посилання до української. У реєстр географічного покажчика внесені прикметникові утворення.

Каталог ілюстрований чорно-білими та кольоровими фотокопіями документів, печаток, ініціальних літер тощо. Розміри фотокопій не завжди відповідають розмірам оригіналів.

Покажчик документів, тексти яких повторюються повністю, частково або про них згадується в основному документі, словник рідковживаних слів та список скорочень склав Е. Й. Ружицький, географічні покажчики — М. І. Плахтина та Е. Й. Ружицький, іменний — В. К. Сіверська, список ілюстрацій — М. Г. Вавричин, покажчик мов документів і список літератури — О. А. Купчинський.

Передмову написав О. А. Купчинський.

Допомогу при описі окремих документів надали М. Т. Гембарович та А. О. Содомора.

Автори каталога висловлюють щире подяку всім, хто надавав допомогу у підготовці цієї праці до друку.

Документи

1233 р., серпня 22, Анані

№ 1

Григорій ІХ надає домініканцям, що вирушають у сарацинські та поганські землі, привілей на право сповіді католиків у цих краях та на звільнення їх від церковних кар

Мова лат.; 31,1 × 37 + 1,9 см. Ініціал «G».

I «b. r.» (XIII).

III «In terras Ruthenorum (vropi — Saracenorum) proficiscentibus» (XV). «Privilegium fratribus peregrinantibus. Privilegium Gregorii IX, MCCXXXIII [!]. Privilegium Gregorii IX concedentis fratres morientium saecularium audire confessiones et illos totaliter absolvere, simul et fratres ordinis sui absolvere ab irregularitatibus, 1234, II Septembris» [!] (XVII).

Свинцева булла відсутня. Залишився шматок шовкового червоно-жовтого шнура.

Ф. 131, спр. 1. Інв. Вар. 852 (724).

1332 р., травня 15 Сандомир

№ 2

Владислав I на прохання каштеляна Івана з Поланця та сандомирських міщан навічно підтверджує звільнення громадян Сандомира від мита в містечку Поланці (Polancz)

Мова лат.; 17 × 30,1 + 5,4 см.

III «Priuilegium <regis Vladislai> [...] theoloneum [!] [...] <in Polancz>» (XV). «Libertas a solvendo theloneo in Polaniec civitati Sandomiriensi serviens, non tamen de actu innotato, quia minus videtur esse anno Domini 1332» (XVIII) [...] ¹

Пергамент розірваний на дві частини. Лівий край загину відрізаний. Печатка відсутня.

Опубл.: ZDM, cz. IV, стор. 56.

Ф. 201, оп. 46, спр. 1.

1338 р., липня 3, Вскова

№ 3

Казимир III наділяє ректора школи при костьолі у Пцімі десятиною від підданих королівського села Стружі і надає йому право вільного шинкування та вирубу дерева в лісах

Фальсифікат. Мова лат.; 21,6 × 34 + 3,7 см. Ініціал «I».

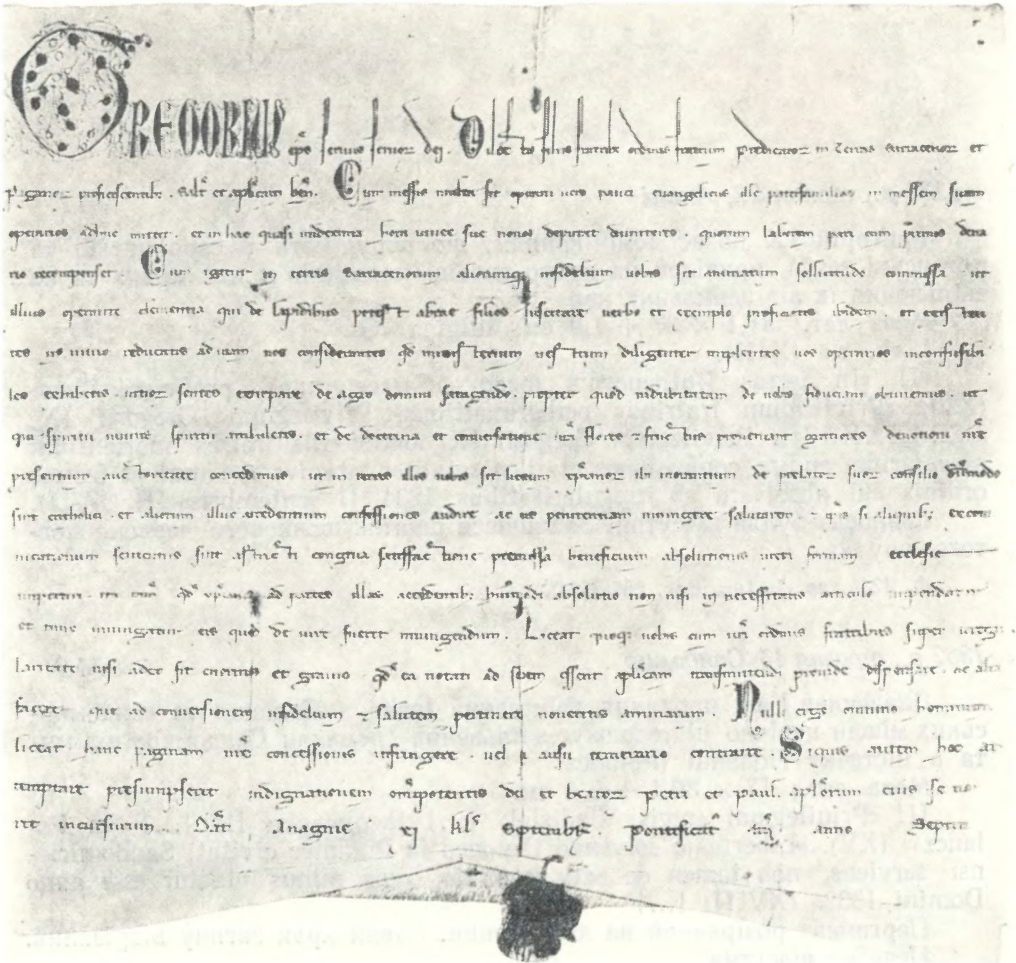
III «Erectio ecclesiae Pcimensis» (XVIII).

Пергамент розірваний на дві частини, потім склеєний. Правий ріг відрізаний. Текст частково вицвів.

Печатка відсутня. Залишився шовковий зелений шнурок.

Ф. 201, оп. 46, спр. 1.

¹ Далі один нечіткий напис із 1667 р. [?]

Булла папи Григорія IX домініканцям, які вирушають на схід, про надання їм права сповіди католиків. 1233 р. Док. № 1.

1352 р., серпня 22¹, Львів

№ 4

Казимир III затверджує право власності Юрія, Руперта та Маргарити, синів і дочки покійного львівського вйта Матвія, на млин «Сільський кут» (Schilzkikut) зі ставом поблизу Львова, а також на с. Малі Винники (Maly Wunyk) з млином, ставом, корчмою та фільварком «Підпреск» — майно, подароване князем Львом їх дідові, львівському вйтові Бертольдві

Мова лат.; 26 × 45 + 6 см. Ініціал «I».

III «Privilegium super molendinum extra ciuitatem dictum Seliczowe Kuthy alias Stachirousky» (XV). «Cum libera deducione fluviorum per prata, paludes etc., anno 1352» (XVI). «Privilegium super molendinum» (XVII). «Per serenissimum Casimirum donationis super molendinum ac villam Maly

¹ Дату можна прочитати ще як 15 серпня 1352 р. (хоч це менш правдоподібно), оскільки датування за допомогою «feria quarta infra octavas Assumptionis sancte Marie» не зовсім певне. Пор. Chronologia polska. Warszawa, 1957, стор. 86 та виноску № 194.

Winik dictam, pro re discreti viri Bertholdi ipsiusque successorum factae, approbatio, [ferial] 4 infra octavas festi Assumptionis sanctae] Mariae, 1350 [!]» (XVIII). [...] ¹

На шовковому червоному шнурку пошкоджена печатка. Gum., табл. VI, № 6а.

Опубл.: AGZ, t. II, стор. 1—3.
Ф. 131, спр. 2.

1360 р., грудня 28, Краків

№ 5

Казимир III підтверджує та повторює ухвалений львівськими райцями і присяжними статут Львова ²

Мова лат.; 19,5 × 47 + 3,1 см. Ініціал «N».

III «Arbitria ciuitatis per regem Kazimirum confirmata, anno 1360» (XVI). «Plebiscita civitatis Leopoliensis per Casimirum Magnum approbata, 1360» (XVIII).

Печатка відсутня. Залишилися шовкові шматки зелених ниток від шнурка.

Опубл.: AGZ, t. III, стор. 27—28.
Регест: Widm., стор. 36.
Ф. 131, спр. 3. Інв. Var. 3 (2).

1365 р., серпня 16, Краків

№ 6

Казимир III надає мельникові Кіндратові з Пруссії за його заслуги третю частину млина під Львовом та третю частину прибутків від нього
Мова лат.; 22 × 36,5 + 4,5 см. Ініціал «I».

III «Originale privilegium super tertiam partem molendini Pistorum obventionumque emolumentorum, braseorum etc. Conrado molendinatori» (XVII). «Privilegium super tertiam partem molendini Zimnowodzki Conrado Prusso datum, anno 1365» (XVIII). [...] ³

На шовковому зеленому шнурку половина печатки. Gum., табл. VI, № 6а.

Опубл.: AGZ, t. III, стор. 33—34.
Регест: Widm., стор. 37.
Ф. 131, спр. 4. Інв. Var. 4 (3).

1370 р., не раніше вересня 1 — не пізніше листопада 5 ⁴

№ 7

Львівський воєвода Якша, інакше Якуш Блотишевський в час панування Казимира III і старости Руської землі Оти підтверджує панові Вячеславові Дмитровському купівлю дворища у Василя Скибича, його брата Гинка та їх племінника Оленка за шість кіп грошів сріблом

Мова укр.; 17,3 × 36,7 + 3,7 см. Хрисмон. Ініціал «B».

III «Watslaw Dmytrowki [!] emit bona apud Wasyla Skybycza, 1305 [!] anno». «Rectius 1361» [!]. «1365 [!] anno» (XVIII).

¹ Далі кілька стертих і вицвілих написів із різних століть.

² Документ підтвердив Владислав II у Сандомирі 20 березня 1422 р. (див. док. № 72).

³ Далі кілька стертих написів із різних століть.

⁴ Документ датується: «тисача лѣ(т) по бжѣмъ рожествѣ т лѣ(т). о. лѣ(т) и одно лѣ(т)», що відповідає 1371 р. Відомості про те, що акт купівлі дворища проходив під час панування Казимира III, отже, не пізніше 5 листопада 1370 р. (дата смерті короля), вказують, що датування документа 1371 р. відповідає першOVERесневому початку року — тобто не раніше 1 вересня і не пізніше 5 листопада першосічневого 1370 р. Місце видання документа не проставлене.

¶ In nomine domini amen Dignū est ut hinc inde p̄m̄is p̄coribus attollantur & domine igitur quibus expedire viderit Quod nos Kazimirus
dei gratia Rex Polonie uenarum Terrarum Cracouie Sandonie Suedie Lanace & uenarum promeranie Russeque dñs et h̄is Confidatus
et inspectis magno & b̄n̄is p̄m̄is seu laboribus per b̄n̄u p̄ndū fidelemq; n̄m̄ Comradum de p̄missa a molendinatore nob
m̄ structura molendini p̄sone et Regens ad dan molendini spectatib; eia Comitati man lembingam in eia Russe si
tuati fidelit̄ fac̄ constantē imp̄sis & impostoz dante dno imp̄dendis ut n̄ga b̄n̄is rep̄sentent Erunt eidem Comado li
beris et successorib; suis legitimis In retrospectam laborū suoz p̄d̄oz & etia partem p̄tati molendini eia lembingam per
ip̄m̄ ut p̄fect̄ constructi ac eia etiam p̄tatem omnium emolumentoz p̄ fructuum reddituum p̄uentium & obuentonū tam de fructibus
et b̄n̄is ibidem molendis quā eam de b̄n̄is Infructibus seu rotas per ip̄m̄ Comada eia dan molendini et sua in
dustria ostendens et quolib; m̄uerendis obueniens In re h̄d̄itario de gratia n̄ra Regia dāms attribuitis offerimus asserimus
et p̄tate tenore p̄ncipum m̄corum ḡose Per ip̄m̄ Comradū liberos & successores eius legitimos m̄coratam etiam p̄tē
molendini et ḡn̄ali om̄i b̄n̄itatu que n̄c in dco molendino h̄ent ut h̄i p̄corat quolib; m̄m̄ etiam p̄tatem lib̄e tenendam
h̄endam & pacifice possidenda donanda ben̄dicendam amittenda ac pro sua suozq; successorū b̄n̄ititate ostendam Decla
ram⁹ n̄s̄ p̄p̄tate p̄stantes q̄ quicq; tempore succedente pro restitue seu utramq; ostentis molendini p̄sone et Regē
n̄ imp̄dendu fuit Nos & n̄r̄i successores duos denarios seu duas p̄tas p̄factus d̄o Comradus et successor̄ n̄r̄i etia p̄tē
imp̄dē tenebimur am̄ efflu volum⁹ eia q̄ p̄factus Comradus cum suis successorib; m̄stantib; causis magis & p̄m̄is am̄
cu Comib; lembingis In d̄o h̄d̄it̄ eidem Comitati ḡess̄ p̄tate gaudeat & fruatur ut aut̄ h̄c n̄ra donatō rob̄it p̄tate firm
catis valeat operari p̄m̄ p̄m̄egū eidem Comado dan iustitia n̄r̄i sigilli m̄uine roboratu Actum Cracouie in castro
Assis. S̄c̄at̄e mane die gl̄ose Anno d̄ni millesimo cccc̄ sexagesimo quinto pontif̄ b̄n̄d̄icte Sandonien Dobe-lao b̄n̄d̄icte
Zoupa Sandonien Castellans flozans Lanacen Cancoll. Andrea sub̄dicte Cracouien Detores Capitanes Russe
et alijs multis f̄d̄id̄im⁹ datū per manus d̄ni Johannis Cancallarij n̄r̄i Cracouien Scriptū aut̄ per nicolaū uoc̄ n̄m̄
pleb̄m̄ de Cracouie

На шовковому червоному шнурку пошкоджена печатка. Haisig, Sfr., табл. V, № 99.

Опубл.: Зубр., Аноним, Дод. 1, стор. 91—92; АЗР, т. 1, стор. 20; Maciej., VI, стор. 146; Головац., Памят., стор. 7—8; Смирнов, стор. 59; Протоколы Арх. ком., т. II, стор. 129; AGZ, t. VII, стор. 13—15; Крым., стор. 420а; Роз., стор. 18.

Факсим.: Соб. и Пташ., № 23; Груш., IIУ, стор. 170.

Регест: Widm., стор. 37—38.

Ф. 131, спр. 5. Инв. Ваг. 6 (4).

1371 р., листопада 12, Львів

№ 8

Руський староста, власник Вісничя Іван Кміта дарує церкві св. Івана Хрестителя на львівському передмісті та василіанському монастиреві с. Годовицю Львівського повіту¹

Мова лат.; 18 × 36,5 + 5,5 см.

I «1370 anno, in crastino f[est]i s[anct]i Martini» (XVIII).

II «Donatio villae Chodovica ecclesiae s[anct]i Joannis nec non monasterio basilianorum» (XVIII).

III «Decanatus Leopoldensis [!] donatio perpetua, 1371» (XVI). «[Anno] D[omi]ni 1371 donata Hodowicza per Ioannem capitaneum Russie sancti Ioannis plebano cum fratribus et divinum officium illic in conspectu Dei peragentibus» (XVI). «Revisum, 1651» (XVII). «Hodovica donata capitulo Leopoliensi» (XVIII).

На пергаменті кілька дірок.

На шовковому червоному шнурку печатка. Haisig, Sfr., табл. VIII, № 137.

Опубл.: DGL, 1858, № 9; AGZ, t. II, стор. 4—5.

Факсим.: DGL, 1858, № 9.

Ф. 131, спр. 6.

1372 р., жовтня 10, Братіслава

№ 9

Людвиг наказує прелатам, баронам, комесам, каштелянам, бурмистрам Угорського і Польського королівства і, зокрема, збирачам різних грошових зборів та прикордонного мита так званої тридцятої частини, щоб в період правління на Русі його родича і дорадника опольського князя Владислава вони дозволяли жителям руських земель та купцям після сплати ними зборів та мита без перешкод переміщатись на території цих королівств

Мова лат.; 17,3 × 35,4 + 6,4 см.

I «Propria <contra> domini regis [...] <Iohannes Veysem» (XV).

III «De libera transicione» (XV). «Incolarum Russiae solutis theloneis per Regnum Hungarie et Polonie». «Ludovicus rex, anno regni 31, 1379» (XVI).

Печатка відсутня.

Опубл.: AGZ, t. III, стор. 46.

Регест: Widm., стор. 39.

Ф. 131, спр. 7. Инв. Ваг. 7 (5).

¹ Документ підтвердила королева Ядвіга у Львові 4 жовтня 1397 р. (див. док. № 32) і Казимир IV у Кракові 23 серпня 1487 р. (див. док. № 276).

Опольський князь Владислав в зв'язку зі шкодами, заподіяними набігом литовців, надає Львову 100 франконських ланів на магдебурзькому праві, а також частково звільняє міщан від чиншів ¹

Мова лат.; 27 × 60 + 6,8 см. Ініціал «I».

III «1372. Super centum laneis domini Ladislai ducis Oppoliensis, sub eadem forma, prout sonat privilegium domini regis Kazimiri de predictis centum laneis, et presens litera data est quatuor annis post literam regis Kazimiri» (XVI). «Hoc privilegio docet liber usus molendinorum in centis laneis locatorum et fundi proprietas, incipiendo a fluvio Petew» (XVIII) [...] ²

На шовковому жовтому вицвілому шнурку печатка з частково пошкодженим краєм. Piekos., Piecz., стор. 318, № 500 (рис. 314).

Опубл.: Zubr., Кр., стор. 491—492; AGZ, t. III, стор. 47—48.

Регест: Widm., стор. 39—40.

Ф. 131, спр. 8. Інв. Ваг. 8 (6), 8а (16).

1374 р., вересня 24, Краків [?] ³

№ 11

Руський староста, власник Вісничача і Буська Івасько Кміта видає у володіння панові Пшибиславові два села ⁴ у Буському повіті та зобов'язує його брати участь у військовому поході

Мова лат.; 16,4 × 28,3 + 3,9 см. Ініціал «I» не вписано.

III «1374-to post [!] Joannem Baptistam [...] Jasko Kmita haeres de Wisnicz et de Buska [...]» (XVIII) [...] ⁵

Більша частина тексту пошкоджена. На пергаменті кілька дірок.

На шовковому червоному шнурку у великій кустодії печатка. Haisig, Sfr., табл. VIII, № 137.

Ф. 134, оп. 1, спр. 539.

1375 р., серпня 27, Львів

№ 12

Опольський князь Владислав дарує київському єпископові Якову, ченцеві василіанського монастиря при церкві св. Івана Хрестителя у Львові город і дворище на території міста з умовою, що після смерті Якова це майно повинно перейти у власність церкви та монастиря

Мова лат.; 19 × 42,5 + 6 см. Ініціал «I».

III «A[nno] D[omini] 1375, s[ancti] Ioannis decanatus in anteurbio Leopoliensi. Ab a[nno] D[omini] 1375 ad 1581 anni 206». «Primaria donatio. Rv.». «Decanatus Leopoliensis [...]». «[...] polynsis, exhibite in tribunali Lu[ublinensi], quarum copia scripta die sanctorum Gordiani et Epimachi anno Domini 1581 per Ioannem [...]» (XVI) [...] ⁶

Печатка відсутня. Залишився шовковий зелений шнурок.

Опубл.: Руж., стор. 107—108.

Ф. 131, спр. 9.

¹ Пор. майже ідентичний за змістом документ Владислава II, виданий у Пришеві 27 липня 1368 р. (див. док. № 22).

² Далі кілька стертих і вицвілих написів.

³ Текст пошкоджений. Читається: «in die Sanctificationis Johannis Baptistae». Внаслідок пошкодження тексту місце видачі документа не вдалося встановити. Однак, на нашу думку, слід читати «Crag[ouie]».

⁴ Назви сіл відчитати не вдалося.

⁵ Далі стертий напис.

⁶ Далі стертий напис із XVI ст.

Опольський князь Владислав, враховуючи заслуги Юська зі Скорнич і зважаючи на те, що він живе на Руській землі, яка терпить нестачу в населенні, навічно дарує йому с. Бибель і вйтівство з дворичем у с. Добрій Воді, Галицького повіту, та третій денар з кожної судової розправи, з тією умовою, що Юсько та його наступники сплачуватимуть два гроші з кожного дворича і висилатимуть на кожний військовий похід одного лучника та списоносця

Мова лат.; 17,3 × 32,4 + 5,4 см. Ініціал «I».

II «Registrata» (XV). «Lectum per Albertum de Zichlin R[egni] P[olo]nie vicecancellarium in Leopoli anno etc. sexagesimo nono» (XV).

III «1375, Iuschconis Scornicz super uilla Bybel» (XV). «Super Bybel» (XVII). «Et scultetia in Dobrawoda» (XVIII). «1375, Vladislaus dux Russiae, Opoliensis et Vielunensis villam Bybel, scultetiam in Dobrawoda et curiam ibidem [...] nobili Jusko de Skornicz donat» (XVII). «Kaokolniki» (XVIII—XIX).

На шовковому червоному шнурку в футлярі з вовняної тканини фрагменти печатки.

Опубл.: AGZ, t. II, стор. 5—7.

Ф. 131, спр. 10.

Опольський і велюнський князь, володар Руської землі Владислав на прохання львівського міщанина Григорія Штехера міняє свої землі в с. Малих Винниках на землі Григорія Штехера

Мова лат.; 23,4 × 47 + 6,8 см. Ініціал «I».

III «Super quinque mansos conterminos Maly Wynyk, 1378» (XV). «Gregorio Stecher» (XVII). «Ladislai ducis Opoliensis, 1378» (XVIII).

Печатка відсутня. На шовковому червоно-зеленому шнурку полотняно-фетровий футлярчик від печатки.

Опубл.: AGZ, t. III, стор. 52—53.

Регест: Widm., стор. 42—43.

Ф. 131, спр. 11. Інв. Вар. 12 (8).

Пані Хонька Васькова, дружина Васька Дядьковича зі своєю сім'єю продає протодияконові перемиської єпископії Іванові Губці та його братові Ходорові Калеників монастир і церкву Успення богородиці за 20 гривен сріблом

Мова укр. В текст вписані іншим чорнилом слова: «к селу гнѣвновчи дал»; 22,9 × 33,4 см. Ініціал «В».

III «1378» (XV). «Incorporatio monasterii in villa Kalenakow [!] siti cum omnibus attinentiis ad S[an]ctum Joannem, to iest catedra Premislie[n]sis». «Pani Chonka [...] przedala [...] do cerkwi [...] Panny [...] panom Iwanowi Hubce i [...] Chodorowi i potomkom za grzywien 20, ktory ma nalezeć do s[więtego] Iwana» (XVII). «Kalinkow». «Kalin» (XVIII).

Окремі місця тексту пошкоджені. На згинах пергаменту дірки та плями. Частина пергаменту разом з печаткою вирвана.

¹ Число дня і назва місяця у датаційному формулюванні документа пропущені.

Шість печаток відсутні. Від двох збереглися шматки шовкового червоного шнура.

Опубл.: AGZ, t. II, стор. 15; Крым., стор. 420б — 420 в; Роз., стор. 25—27.

Регест: Св., стор. 89.

Факсим.: Соб., Пташ., № 24.

Ф. 129, оп. 1, спр. 1.

1379 р., січня 13, В'єлюнь

№ 16

Опольський, в'єлюньський, влоцлавський і добринський князь Владислав дякує всім баронам, землевласникам, шляхті, рицарям, воеводам, а також тивунам, війтам, райцям, міщанам, солтисам і всім жителям Руської землі за виявлену йому вірність і пошану та звільняє їх від присяги на вірність, віддаючи останніх знову під владу короля Людовика

Мова лат.; 14,5 × 22,8 + 5 см.

III «Ladislai ducis terre Russie resignatio Ludovico regi, 1379» (XV).

На пергаментному пояску фрагмент печатки з контрастислом. Piekos., Piecz., стор. 318—319, № 500, рис. 314 та № 504.

Опубл.: Zubr., Кр., стор. 47—48, виноска 14; Suppl. HRM, стор. 128; AGZ, t. III, стор. 56.

Ф. 131, спр. 12. Инв. Ваг. 14 (8а).

1384 р., січня 22, Львів

№ 17

Руський староста Емерик Бебек свідчить, що Михайло, син Петра, сина Івана Жабича продав своє власне село Добровтрич Львівського повіту з усіма належними до нього маєтками і прибутками — з православною каплицею св. Духа, млинами, рибними ставками, корчмами та митом у даному селі — львів'янинові Емнедину за 60 кіп грошів

Мова лат.; 26,4 × 40,8 + 6,4 см. Ініціал «I».

I «Johannes de Crosno» (XIV).

III «Super villam Dobrowtricz dictam lit[t]lere, anno Domini 1384. Et post devastationem per inimicos Regni cum primo molendinum cum piscina aedificatum est per possessores hospitalis sancti Spiritus, videlicet prepositos, villa Mlinowcze nuncupata est». «Est venditionis decursus annorum 184». «Ungarus Emricus Bebek Wladislaw constitutus (prefectus). Chronica Cromeri fol[io] 341 de hoc (obloquitura) [...] Ludowico rege Polonie et Ungarie» (XVI). «Milanowicze seu Dobrownycz» (XVII). «Emerici Bebek totius Regni Russiae capitanei, 1384, pro possessione Dobrotwicz» (XVIII). «Praepositura. Praelatura» (XIX).

Пергамент біля печатки розірваний, наявні плями. Окремі місця тексту не читаються. На шовковому червоно-зеленому шнурку печатка. Haisig, Sfg., табл. IX, № 164.

Опубл.: AGZ, t. II, стор. 18—19.

Ф. 131, спр. 13.

1386 р., липня 15, Люб[овль] (?)¹

№ 18

Опольський, в'єлюньський, кувявський, добринський князь, володар Русі Владислав дарує панові Денгартові та його правним спадкоємцям с. Дунаїв Львівського повіту

¹ Текст пошкоджений, читається — «Lub...»

Мова лат.; 18,2 × 33,3 + 5 см. Ініціал «І».

II «Lectum per Albertum de Zichlin R[egni] P[olonie] vicescancellarium anno etc. sexagesimo nono in Leopoli» (XV).

III «Regestrata». «Privilegium super willam Dunayow, 1386» (XV). «Dunaiow». «Vladislaus rex Poloniae villam Dunajow dictam in terra Lemburgensi Denharth dat, donat, ipso die Divisionis apostolorum 1486» [!] (XVIII) [...] ¹

Пергамент розірваний на дві частини. Значна частина тексту не читається. Багато дірок і плям.

Печатка відсутня. Залишився шовковий зелений шнурок.

Опубл.: AGZ, t. II, стор. 22—23.

Ф. 131, спр. 14.

1387 р., лютого 6, Ченстохова

№ 19

Польський князь Владислав обіцяє жителям Русі покрити всі видатки за час можливого військового походу королеви Ядвіги на Русь та зобов'язується на майбутнє не надавати без їхнього відома і волі жодному угорцеві староств на землях Русі

Мова нім.; 17 × 28 + 2,5 см.

III «Litterae Ladislai ducis Opoliensis ad status Russiae ratione resistentiae Heduigis reginae Poloniae, anno 1387» (XVII).

На пергаментному пояску дуже пошкоджена печатка. Piekos., Piecz., стор. 322, № 532 (рис. 334).

Опубл.: Zubr., Kг., стор. 54—55, виноска 18 (переклад на польську мову); Suppl. HRM, стор. 130—131; AGZ, t. III, стор. 72—73.

Ф. 131, спр. 15. Інв. Ваг. 23 (13а).

1388 р., вересня 30, Люблін

№ 20

Владислав II складає урочисту присягу, що він не уступить нікому влади над Львовом та Львівською землею і збереже їх для себе, дружини Ядвіги, своїх дітей і Польського королівства ²

Мова лат.; 13 × 28,5 + 3,5 см.

III «Vladislaus Jagello rex promittit se districtum ac civitatem Leopoliensem a Corona поп alienaturum, anno 1388» (XVII).

На пергаментному пояску у бляшаній коробці печатка. Gum., табл. VIII, № 15.

Опубл.: AGZ, t. II, стор. 29

Регест: Widm., стор. 51.

Ф. 131, спр. 16. Інв. Ваг. 28 (19).

1389 р., лютого 12, Львів

№ 21

Пріор львівського домініканського конвенту божого тіла і вікарій Русі Матерн квітує львівську міську раду за одержані чотири куски воску, записані конвентові в заповіті львівського жителя Мартина з Вишні Нотаріальний інструмент Миколи з Битома, сина Миколи Корулина
Мова лат.; 20,5 × 31,5 + 3,3 см. Ініціал «І».

¹ Далі кілька нечітких написів.

² Пор. майже ідентичний за змістом документ Владислава II, виданий у Львові 1 жовтня 1389 р. (див. док. № 686).

I Нотаріальний знак у формі хреста на квадраті, що в свою чергу розміщений на східцях. На кінцях хреста напис: Ni[co]lla[us].

III «Quittatio vicarii et totius conventus fratrum predicatorum super 4 porcionibus cere per Martinum de Wisna legatis, 1389» (XV). «Dominicani. Quitatio vicarii et totius conventus ordinis praedicatorum super quattuor portionibus cerae fusae per Martinum de Wisnitz [!] legatis, ex curia levatis, anno 1389» (XVIII).

На пергаментних поясах підвішені відтиснені у червоному воскові еліпсоподібні з гострими кінцями у воскових кустодіях печатки: 1) пріора Матерна, розм. 5 × 2,9 см. — з зображенням монаха, який стоїть на колінах з чашею в руках; над ним агнець та хрест. Легенда частково нечітка: S. PORIS [...] ORDIS PDICAT; 2) домініканського конвенту у Львові, розм. 5,2 × 3,2 см. — з зображенням святих Петра та Павла, які подають один одному причастя. Легенда: + S. COVENTVS LENBVRGENSIS ORDIS PDICATORV.

Опубл.: AGZ, т. III, стор. 81—82.

Регест: Widm., стор. 52.

Ф. 131, спр. 17. Інв. Вар. 29 (20).

1389 р., вересня 29, Львів

№ 22

Владислав II підтверджує і наводить текст такого документа:

1368 р., липня 27, Пришів

Казимир III дарує Львову 100 франконських ланів, розташованих навколо міста¹

Мова лат.; 33,7 × 52,2 + 12,5 см. Ініціал «I». Заголовок.

III. «1368. Confirmacio centum mansorum». «Wladislai, de quibus 10 sunt liberi, et super laneo et duobus molendinis ecclesie et paludine pro pascua dato» (XV). «Census in hoc priuilegio cont[...] pro priuilegio serenissimi Sigismundi regis anno 1547». «Jagielonis 100 lanei confirmatio Casimiri». «Confirmatio privilegii Casimiri regis» (XVI). «Casimiri 1368 Vladislaus confirmat, 1389» (XVII). «Przywilej Władysława króla approbujący donacyę sta łanów króla Kazimierza, 1389 anno» (XVIII—XIX) [...]»²

На шовковому зелено-жовтому шнурку печатка. Gum., табл. IX, № 13.

Опубл.: AGZ, т. III, стор. 40—45, 82.

Регест: Widm., стор. 52—53.

Ф. 131, спр. 18. Інв. Вар. 5 (21).

1389 р., жовтня 1, Львів

№ 23

Владислав II дарує панові Павлові Чехові з Заградища с. Подусів Львівського повіту

Мова лат.; 20,5 × 49 + 7,2 см. Ініціал «I».

II «Lectum per Albertum de Zichlin R[egni] P[oloniae] vicecancellarium» (XV).

III «Podusowa donacya od króla szlachcicowi» (XVIII) [...]»³

¹ Документ Владислава II підтвердив Сигізмунд II у Пйотркові 11 червня 1555 р. (днів. док. № 570).

² Далі кілька стертих і вицвілих написів різних століть.

³ Далі кілька нечітких написів.

Текст пергаменту знищений. Читаються окремі слова.

Печатка відсутня. Залишився шовковий червоно-зелений шнурок.

Опубл.: AGZ, t. II, стор. 30—31.

Ф. 131, спр. 19.

1390 р., травня 15, Рим

№ 24

Боніфаций IX доручає перемиському єпископові Ерикові вирішити суперечку між львівськими громадянами і галицьким архієпископом Бернардом щодо будинку, розташованого у горішній частині львівського ринку, наказує йому звільнити місто від незаконного інтердикту архієпископа Бернарда і розпочати проти нього слідство та доручає надати право парохів львівського парафіального костюлу відпускати всі гріхи, крім застережених апостольською столицею

Мова лат.; 37 × 66,3 + 9 см. Ініціал «В».

I «f» (XIV).

II «Anno Domini 1389 [!], hoc enim anno Bonifacius Nonus in pontificem creatus est» (XVII). «Registrata gratis, Michelinus XXX» [далі знак у вигляді дев'ятки] (XIV).

III «R[egestrata]» (XV). «Breve apostolicum Bonifatii papae Octavi[!] ad episcopum Premisliensem sublevare cives et consules ab interdicto Bernardi archiepiscopi Haliciensis ratione domus archiepiscopalis in circulo civitatis Leopoliensis sitae et eundem Bernardum censuris ecclesiasticis innotatum pronunciari, anno Domini 1389» [!] (XVII—XVIII).

На конопляному шнурку свинцева булла (діам. 3,9 см.) з зображенням на лицевому боці голів апостолів Петра й Павла, між ними хрест, над хрестом літери: SPA SPE, на зворотному — з написом «BONIFATIVS PP VIII».

Опубл.: AGZ, t. III, стор. 86—89; Zubr., Кр., стор. 61—62.

Регест: Widm., стор. 53—55.

Ф. 131, спр. 20. Інв. Вар. 31 (23).

1391 р., червня 28, Городок

№ 25

Владислав II, враховуючи заслуги стельмаха Адама, навечно дарує йому та його наступникам третю мірку з королівського млина, розташованого перед Галицькою брамою у Львові

Мова лат.; 16 × 25 + 3,7 см. Ініціал «I».

III «Originale super molendinum ante ualiam Haliciensem» (XV). «Donatio facta tercie mesure in molendino ante portam Haliciensem» (XVI). «Wazny». «Et fruetur [...] propter consules, quiam dicunt in eorum iure consistere, 1391» (XVI). «1391, in Grodek, in vigilia festi sanctorum Petri et Pauli apostolorum, a serenissimo Vladislao rege Poloniae super molendinum ante portam Haliciensem situm in personam Adami carpentarii ac successores ipsius privilegium» (XVIII) [...] ¹

На шовковому зелено-синьому шнурку печатка. Gum., табл. VIII, № 15.

Опубл.: AGZ, t. II, стор. 33.

Ф. 131, спр. 21.

1392 р., лютого 27, Львів

№ 26

Сандомирський воевода і руський староста Іван з Тарнова стверджує, що львів'янин Петро Блорок продав панові Михайлові Ламбацькому с. Малехів Львівського повіту за 34 копи руських грошів

¹ Далі кілька нечітких написів із різних століть.

Мова лат.; 16,7 × 23,3 + 4,6 см.

III «Malechow, 1392» (XVI). «Privilegium super villa Malechow» (XVII). «Petrus Klorosz [!] Michaeli Lambacki villam Malechow cum omnibus attinentiis donat» (XVIII).

На шовковому червоно-зеленому шнурку у восковій кустодії пошкоджена печатка.

Опубл.: AGZ, t. III, стор. 103—104.

Регест: Widm., стор. 58—59.

Ф. 131, спр. 22. Інв. Вар. 36 (25).

1393 р., березня 30, Львів

№ 27

Руський староста Гнівош з Далевич стверджує, що після суперечки між пасербами пана Ламберта, шляхтичами Предборієм і Станіславом, за с. Восвичі (Woschuize) Львівського повіту, Предборій перед старостинським судом відмовився від усіх прав на село на користь Станіслава

Мова лат.; 13 × 26 + 2 см.

III «Quietatio litium pro Oschuicza». «Anno 1393». «Inter fratres». «Et cessio» (XVII).

Печатка відсутня. Залишився пергаментний поясок.

Опубл.: AGZ, t. III, стор. 106—107.

Регест: Widm., стор. 60.

Ф. 131, спр. 23. Інв. Вар. 38 (27).

1395 р., грудня 14, Львів

№ 28

Галицький архієпископ Яків Стрепа відбирає млин у с. Збоїщі від львівського пароха Івана Русина (Ruthenus) та повертає його райцям і громаді Львова

Нотаріальний інструмент клерика Краківської єпархії Лаврентія з Сандомира, сина Дідка

Мова лат.; 17,5 × 42 см. Ініціал «I».

I Нотаріальний знак у вигляді стилізованої літери «L». Поруч — за свідчення нотарія.

«Restitutio molendini Sboyscze consulibus in tutoriam possessionem» (XV—XVI).

III «Jacobus archiepiscopus Haliciensis molendinum in Zboisce per Annam comitissam [!] pro fabrica ecclesiae parochialis Lemburgensis testamentaliter legatum, violenter ex tutorea possessione consulum ereptum, restituit, anno Domini 1395» (XVIII).

Печатка відсутня.

Опубл.: AGZ, t. III, стор. 113—114.

Регест: Widm., стор. 61—62; Abrah., Streп., стор. 83.

Ф. 131, спр. 24. Інв. Вар. 42 (29).

1396 р., лютого 29, Краків

№ 29

Люблінський архідиякон, суддя і комісар Іван, делегований папою Боніфацієм IX для вирішення суперечки між Львовом і львівським парохом Іваном Русиним за млин у с. Збоїщі, повністю наводить текст такого документа:

1390 р., жовтня 3, Рим

Боніфачій IX наказує люблінському архідияконіві повернути львівському костьолові незаконно відібрані від нього маетки.

Люблінський архідиякон Іван наказує повернути містові відібраний млин.

Нотаріальний інструмент клерика Краківської єпархії Якова з Сандомира, сина Бенедикта.

Нотаріальний інструмент Лаврентія з Сандомира, сина Дідка, переписаний 26 травня 1396 р.

Мова лат.; 46 × 56 + 3,5 см. Ініціал «I».

I Нотаріальний знак у вигляді стилізованої літери «L».

III «Monicio pro restituenda possessione in Sboiska alias molendinum Beate Virginis appellati domino plebano, anno 1396» (XV). «Inter praepositum ecclesiae B[eatissimae] V[irginis] Mariae in suburbio Cracoviensi sitae ab una et dominum rectorem ecclesiae ejusdem tum civitatem Leopoliensem parte ab altera commissionis decretum, quo mediante deoccupatio molendini in Zboiska ad supra memoratam ecclesiam superius expressae parti citatae in juncta, 1396» (XVIII).

Печатка відсутня.

Опубл.: AGZ, t. III, стор. 114—119.

Регест: Widm., стор. 62—63.

Ф. 131, спр. 25. Інв. Ваг. 43 (30).

1396 р., березня 24, Львів¹

№ 30

Каштелян і львівський староста Іван з Тарнова, розглянувши суперечку між паном Дмитром Вечерею з Лісневич і настоятелем церкви св. Івана на львівському передмісті монахом Іваном в справі земельних угідь у с. Ямному та біля р. Годовиці, вирішив разом зі своїми асесорами, що луки і борти у Ямному належать Василеві-бортнику, а угіддя на Годовиці — с. Годовиці та настоятелю церкви св. Івана Іванові

Мова лат.; 14,2 × 34,1 + 3,7 см.

III «Decanatus Leopoliensis». «Grancies» (XV). «1396. Inter decanum ecclesie s[ancti] Ioannis in suburbio sitae et gl[enerosum] Wiczerza bonorum villae Lessniow haeredem ratione fundorum adeptorum actio» (XVI).

На пергаменті кілька невеликих дірок.

Печатка відсутня. Залишився пергаментний поясок з пришитим до нього футляром з темної тканини.

Опубл.: AGZ, t. II, стор. 36—38.

Ф. 131, спр. 26.

1396 р., квітня 7, Рим

№ 31

Боніфачій IX на прохання галицького архієпископа Якова Стрепи затверджує запис міщанкою Анною Комітисою млина в с. Збоїщі парафіальному костьолові Пречистої діви Марії у Львові з тим, що рада Львова, як виконавець духівниці, повинна віддати його в оренду, а прибутки передавати на потреби костьола

Мова лат.; 28,2 × 42,7 + 5,5 см. Ініціал «B». Заголовок.

I «B» (XIV).

¹ Місце видачі документа не проставлено. Підтвердження цієї грамоти Казимиром IV (див. док. № 276) та Сигізмундом II (див. док. № 571).

II «Ar. XX N. de Fregona. Io. de Lyns». «Pro F. de Lanzameo G. Bot-hory» (XIV).

III «R[egestrata]» (XIV) [з малою літерою «п» всередині літери «R»]. «Super molendino in Zboyszky pertinenti ad ecclesiam s[anctae] Marie para-lis confirmacio» (XV). «Bonifacii approbatio legati in molendino villae Zbo-iska ad ecclesiam s[anctae] Mariae debiti, anno Domini 1395» (XVII).

На шовковому червоно-жовтому шнурку (шнурок обірваний і зав'язаний вдруге) свинцева булла (опис див. док. № 24).

Опубл.: AGZ, t. III, стор. 119—120.

Речст: Widm., стор. 63; Abrah., Strep., стор. 83.

Ф. 131, спр. 27. Інв. Вар. 40 (31).

1397 р., жовтня 4, Львів

№ 32

Ядвіга на прохання Івана, настоятеля каплиці св. Івана на львівсь-кому передмісті підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1371 р., листопада 12, Львів (див. док. № 8)

Мова лат.; 18 × 36,5 + 6,5 см. Ініціал «I».

II «fb. 6.» (XVIII).

III «Decanatus Leopoliensis, regine Elizabet» (XV—XVI). «Revisa 1651» (XVII). «Pro peragentibus divina in conspectu Dei Hodovica donata ecclesiae s[ancti] Joannis» (XVIII) [...] ¹

На пергаменті плями від вологості.

Печатка відсутня.

Ф. 131, спр. 28.

1399 р., вересня 5, Львів

№ 33

Папський комісар, галицький архієпископ Яків Стрепа переписує пред'явлений йому львівським бурмістром такий документ:

1399 р., липня 1, Рим

Боніфаций IX наказує галицькому архієпископу Якову остаточно ви-ршити суперечку між львівським парохом Іваном Русином, сином Івана і львівською громадою щодо плати за відправу мес, будинку парафіаль-ного священика, права призначення вчителя міської школи та млина в с. Збоїщі, записаного львівському костьолові Анною Комітисою.

Архієпископ Яків, згідно з цим документом, наказує згаданому Івану з'явитися цього ж, 1399 р., в день св. Ремігія [1 жовтня] до архієпископ-ського двору в Галичі або у Львові.

Нотаріальний інструмент клерика Краківської єпархії Лаврентія з Сандомира, сина Дідка

Мова лат.; 63,5 × 54,3 + 9 см.

У тексті підчищено і вписано тією ж рукою: «nec de dicta fabrica se intromittat, seu intromittere presumat quoquomodo et nichilominus», а також «Septembris».

I Нотаріальний знак (опис його див. док. № 29). Поруч засвідчення нотарія.

III «Istud privilegium canit, quod consules debent locare magistrum schole et sacristam et quod parrochianus domos antiquas repetere non potest

¹ Далі сліди двох вицвілих написів з різних століть.

nec proventus aliquos exigere, nisi qui ab antiquo dari soliti sunt, anno Domini 1399» (XV—XVI). «Non est privilegium, sed citatio delegati papae Jacobi archiepiscopi Haliciensis cum Joanne Rutheno parocho Leopoliensi» (XVII).

На пергаментному пояску фрагмент відтисненої у червоному восковій печатки. Abrah., Strep., табл. I (рис.).

Опубл.: AGZ, t. III, стор. 135—140.

Регест.: Abrah., Strep., стор. 85.

Ф. 131, спр. 29. Інв. Вар. 46 (34).

1400 р., жовтня 1, Львів

№ 34

Владислав II підтверджує угоду, укладену за посередництвом прелатів і баронів між Львовом і парохом костюлу Пречистої діви Марії Іваном Русином про права та обов'язки львівських жителів, вибір паламара, складання духівниць та в справах будинків і майна костюлу

Мова лат.; 29 × 49,3 + 12,8 см.

III «Wladislai». «Littera domini regis, per quam collacionem scole et sacristie dominis consulibus confirmavit» «et primus articulus, videlicet annonarum missalium per aliud laudum, cuius hoc instrumentum doctoris Vigandi est irritatus» «nec non duorum domorum, anno 1400» (XV—XVI). «Compositio magistratus cum plebano per Wladislaum regem de missalibus, rectore, sacristiano, censu, molendino». «Sanctael Mariae V[irginis]» (XVII).

На шовковому зеленому шнурку пошкоджена печатка. Gum., табл. VIII, № 15.

Опубл.: AGZ, t. III, стор. 146—148.

Регест.: Widm., стор. 68—69.

Ф. 131, спр. 30. Інв. Вар. 48 (36).

1402 р., березня 8, Галич

№ 35

Галицький староста, власник с. Харбиновичів Петро свідчить, що Агнета, вдова по галицькому міщанинові Павлові Секирці, дарує навічно галицькому архієпископові Якову Стрепі своє село Малий Бовшів у Галицькому повіті

Мова лат.; 14,5 × 26 + 5,5 см.

III «Priuilegium super willam Malibolszow, 1402» (XV). «Mały Bolszow in districtu Haliciensi». «Archiepiscopo Haliciensi» (XVII). «1402, feria 4 post dominicam Laetare in Halicza. Honesta Agnes villam Mały Bolszow reverendissimo domino Jacobo archiepiscopo Haliciensi donat» (XVIII).

На згинах пергаменту кілька дірок.

Печатка відсутня. Залишився пергаментний поясок.

Опубл.: AGZ, t. II, стор. 47—48.

Регест.: Abrah., Strep., стор. 87.

Ф. 131, спр. 31.

1403 р., серпня 8, Львів

№ 36

Львівський лавничий суд, очолюваний вйтом Неко Русиним (Reuse), повідомляє, що Ганко Гебавр і вдова Родшток заявили про продаж галицькому архієпископові Якову Стрепі земельної ділянки за 11 львівських гривен

Мова лат.; 11 × 15 + 2,8 см.

III «Privilegium super aream penes curiam domini archiepiscopi» (XV).

На пергаментному пояску фрагменти печатки. Soch., Herb, стор. 18 (тип 1); Haisig, Niezłapana piecz., рис. 1, стор. 120; Гаврил., № 10, стор. 249.

Опубл.: AGZ, t. 11, стор. 48.

Регест: Abrah., Strep., стор. 87.

Ф. 131, спр. 32.

1403 р., листопада 15, Львів

№ 37

Галицький архієпископ Яків Стрепа затверджує львівському міщанинові Петрові Штехеру право власності на частину млина поблизу Львова і зв'язаний з ним патронат над вітварем, що йому передав його дядько рицар Марцісій з Броцимова Краківської єпархії, та повністю наводить текст такого листа:

1403 р.,¹ травня 15, Краків

Рицар Марцісій з Броцимова Краківської єпархії надає своєму племінникові Петрові Штехерові право власності на частину млина поблизу Львова і зв'язаний з ним патронат над вітварем, що перейшли до нього у володіння правом спадковості від Григорія Штехера

Мова лат.; 19,5 × 25 + 2,3 см. Ініціал «F».

I «Validus vir Narcissus [!] de jure molendini <Olechna> provido Petro, 1403» (XVIII).

III «Resignacio iuris patronatus molendini Stecher, 1403» (XV). «Vide in antiquis patrum registris explicacionem fundationis eius altaris in principio» (XVI).

Печатка відсутня.

Опубл.: AGZ, t. II, стор. 49.

Регест: Abrah., Strep., стор. 87.

Ф. 131, спр. 33.

1404 р., серпня 22, Віслиця

№ 38

Владислав II, беручи до уваги те, що внаслідок очищення королівського ставу у с. Сломниках Краківської землі парафіальний костюл у с. Прандоцині був позбавлений своїх лук, надає цьому костюлові одну добру брилу — в 6 ц. необробленої солі — (centenarios) з бохнянських жуп. У зв'язку з цим луки будуть належати королівським маєткам

Мова лат.; 25 × 41 + 9,6 см. Ініціал «I».

I «Ad relationem Iohannis de Tanczin castellani Cracouiensis».

III «Pro sale [...] ad ecclesiam parochialem in Prandoczin» (XVI). «Privilegium Vladislai regis pro sale ad ecclesiam parochialem in Prandocin. Anno Domini 1404. Ex zuppis Bochnensibus» (XVII). «Jagiello. Podpis Jana z Tenczupa kasztelana krakowskiego» (XIX—XX).

Пергамент розірваний на дві частини та підклеєний.

Печатка відсутня.

Ф. 201, оп. 46, спр. 2.

¹ Рік у документі не проставлений. Він встановлюється на основі датаційного формулювання: «feria tertia in octava sancti Stanislai in Maio» — у вівторок в октаві святого Станіслава у травні. У 1403 р. «октава» св. Станіслава випала у вівторок.

Владислав II дозволяє галицькому архієпископові Якову Стрепі побудувати водяний млин та рибний став на р. Великій Липі між селами Зборатичами і Дунаевом

Мова лат.; 18 × 45 + 8 см. Ініціал «I».

I «[Relacio eiusdem domini Nicolai] prepositi sancti Floriani, Regni Polonie vicescancellarii».

II «Super Sboraticze» (XV). «[Lectum] per Albertum de Zichlin R[egni] P[olonie] vicescancellarium [in Leopoli] anno Domini millesimo CCCC sexagesimo nono» (XV).

III «Priuilegium super piscina in flumine Welykalypa inter Sborathicze et willam Dunayow, 1404» (XV). «Privilegium Vladislai regis super piscina in fluvio Velikalipa inter villas Sboratycze et Dunaiew anno 1404 datum archiepiscopo» «Haliciensi» (XVII).

Права сторона документа не читається (текст знищений хімічною речовиною). На згинах пергаменту діри.

На шовковому фіолетовому шнурку печатка. Gum., табл. IX, № 16.

Опубл.: AGZ, t. II, стор. 51—52.

Регест: Abrah., Strep., стор. 88.

Ф. 131, спр. 34.

Владислав II переводить з польського на магдебурзьке право села галицького офіціала Якова Годовичі і Жидатичі Львівського повіту

Мова лат.; 25,6 × 46 + 8 см. Ініціал «I» у вигляді риби.

I «Relacio eiusdem domini Nicolai prepositi sancti Floriani, Regni Polonie vicescancellarii».

III «Priuilegium super ius Theutonicum in Zidaticze et Hodowicze, 1405» (XV). «Ius Theutonicum villis Hodowica et Zydatycze a Vladislao, 1405» (XVI—XVII). «1405, in Grodek, feria 2 post festum [sanctae] Hedvigis. Vladislaus rex Poloniae villas honorabilis Jacobi officialis Haliciensis Hodowica et Zydatycza [!] in districtu Leopoliensi sitas de iure Polonico in ius Theutonicum, quod Magdeburgense dicitur, transfert cum exemptione earundem villarum incolarum quorumvis ab omni iurisdictione Regni, etiam in causis criminalibus» (XVII—XVIII). «Privilegium Vladislai regis 1405-to villis Zydatycze et Hodowica concessum ad effectum exemptionis ab omni iurisdictione etiam in causis homicidii, incendii et aliis gravissimis» (XVIII).

На пергаменті наявні плями.

На шовковому червоному шнурку печатка. Gum., табл. IX, № 16.

Опубл.: AGZ, t. II, стор. 53—55.

Ф. 131, спр. 31.

Галицький архієпископ Яків Стрепа на прохання представників львівської громади трансумує такий документ:

1406 р., березня 31, Краків

Прокуратор львівської громади Петро з Вольфраму, син Фавіана, трансумує, а публічний нотарій Стшеслав з Козиськ, син Флоріана, завірляє такі документи:

1. 1406 р., лютого 23, Вроцлав

Прокуратор львівської громади Микола Свиднич вносить апеляцію проти рішення римської курії в зв'язку з процесом між львівським парохом Іваном Русиним та Львовом про десятину, а публічний нотарій Семен з Вартенберга, син Івана, засвідчує цей документ.

2. 1406 р., березня 9, Вроцлав

Прокуратор львівської громади Микола Свиднич прочитав прокураторові львівського пароха Івана Русина Іванові Свидничу документ апеля-

Нотаріальний знак публічного нотарія Мартина з Ландсберга, сина Лаврентія з документа краківського єпископа Якова Стрепи. 1406 р. Док. № 41.

ції, складений ним 23 лютого 1406 р. (див. вище), а публічний нотарій Семен з Вартенберга, син Івана, засвідчує документ.

Нотаріальний інструмент нотарія Мартина з Ландсберга, сина Лаврентія

Мова лат.; 63,8 × 63 + 3,5 см. + 5,4 см. Ініціал «I».

I Нотаріальний знак у вигляді стилізованої літери «М». Поруч засвідчення нотарія.

III «Publicum instrumentum de adhesionem apellacionis, quod testatur decimacionem agricultorum, anno 1406» (XV—XVI).

На пергаментному пояску печатка. Abrah., Strep., табл. I (рис.).

Опубл.: AGZ, t. IV, стор 21—29.

Регест: Abrah., Strep., стор. 88—89.

Ф. 131, спр. 36. Інв. Вар. 55 (43).

1406 р., жовтня 15, Львів

№ 42

Галицький архієпископ Яків Стрепа на прохання пріора домініканського монастиря Божого тіла у Львові Матерна наводить текст документа,

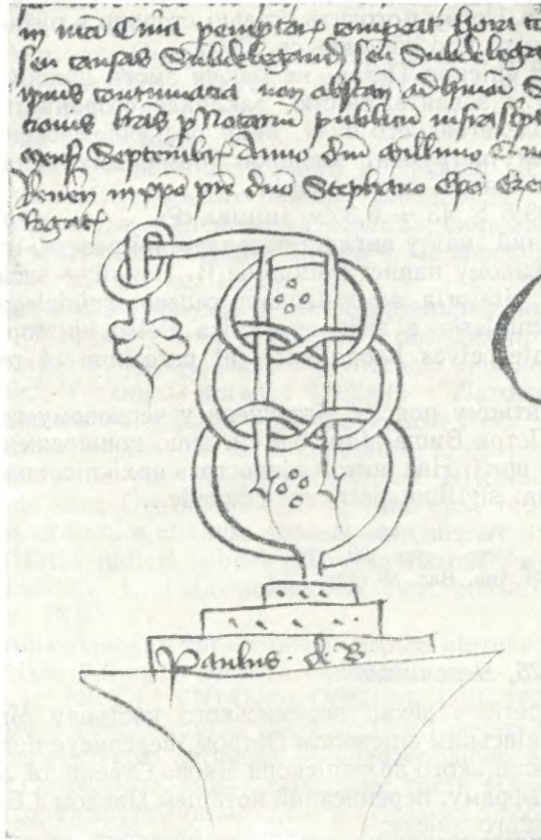
представленого генеральним вікарієм домініканського ордена Петром з Террени, такого змісту:

1374 р., березня 6, Рим

Григорій XI надає львівським домініканцям привілей щодо вибору сповідника, відпущення гріхів та поширення місій серед іновірців

Нотаріальний інструмент клерика Влоцлавської єпархії Миколи Фрауендінста з Влоцлавка, сина Михайла

Мова лат.; 39,9 × 41,5 + 5,2 см. Ініціал «I».

Нотаріальний знак публічного нотарія Павла з Бичок, сина Андрія з документа краківського єпископа Петра Виша. 1407 р. Док. № 43.

I Нотаріальний знак у вигляді восьмолистої розети на стовпці, який стоїть на двох східцях. На верхньому напис: Nicolaus Vraw. de. la. Поруч засвідчення нотарія.

III «Transsumptum priuilegii Gregorii pape X» [!] (XVI). «Petrus de Terrena» (XVI). «Fratr Maternus prior ordinis predicatorum de Lamburga» (XVI). «Privilegium Gregorii papae XI concedentis auctoritatem in articulo mortis absolventi cum remissione omnium peccatorum emanatum, 1374, 2-do nonas Martis. Autenticatum, 1406, 15 Octobris» (XVII).

Печатка відсутня. Залишився пергаментний поясок.

Опубл.: Abrah., Strep., стор. 110—112 (Частково, без булли Григорія XI).
Ф. 131, спр. 37. Інв. Вар. 855 (727).

Краківський єпископ Петро Виш, призначений апостольською столицею, як ексекунтор, наводить текст початку і кінця документа Григорія XII з датою у Римі 24 травня 1407 р.¹, в якому останній на прохання короля Владислава II, архієпископа Якова Стрепи, галицького офіціала Якова, львівського пароха Івана Русина, олтариста львівського парафіального костюлу Петра з Вольфраму, сина Фавіана, та на прохання львівських домініканців і францисканців, райців і жителів Львова доручає краківському єпископові Петру погодити згадані сторони в питанні про десятину, прибутки вівтаря та про шпиталь св. Духа.

Краківський єпископ Петро, не маючи змоги виконати папське доручення в зв'язку з завантаженістю, закликає сторони прийти до нього для обрання субделегованого суду, який розгляне цю справу.

Нотаріальний інструмент клерика Гнезненської єпархії, публічного нотарія Павла з Бичок, сина Андрія

Мова лат.; 33,5 × 43 + 6,3 см. Ініціал «Р».

І Нотаріальний знак у вигляді переплетеної розети, що стоїть на трьох сіднях. На нижньому напис: Paulus de B. Поруч — засвідчення нотарія.

III «Littera citatoria ad videndam causam subdelegari», «anno 1407» (XV—XVI). «Commissio a sede apostolica Petro episcopo Cracoviensi ad sedandas lites inter cives Leopolienses et parochum et rectorem ecclesiae» (XVII).

На пергаментному пояску відтиснена у червоному воскові кругла печатка єпископа Петра Виша діам. 3,4 см. дещо пошкоджена з зображенням герба «Виши» на щиті. Над щитом півпостать архієпископа (?) з пасторалом в руках. Легенда: sigillum petri epi cracovie...

Опубл.: AGZ, t. IV, стор. 42—46.

Регест: Abrah., Strep., стор. 89—90.

Ф. 131, спр. 38. Інв. Вар. 59 (46).

Доктор декретів і декан перемиського костюлу Микола як суддя, делегований краківським єпископом Петром, переписує представлений йому прокуратором галицького архієпископа Якова Стрепи та львівської громади Петром з Вольфраму, переписаний нотарієм Павлом з Бичок, сином Андрія, документ такого змісту:

1407 р., вересня 10, Краків

Краківський єпископ Петро Виш в документі субделегатії, призначеному для доктора декретів і перемиського декана Миколи, повністю повторює такий документ:

1407 р., травня 24, Рим

Григорій XII призначає краківського єпископа Петра Виша суддею для вирішення суперечки між львівським парохом Іваном Русиним і львівською громадою в справі десятини, вівтаря у парафіальному костюлі та шпиталю св. Духа у Львові².

Краківський єпископ Петро повідомляє перемиського декана Миколу про те, що він не зможе особисто вирішити згадану справу і в зв'язку з цим призначає його суддею.

¹ Повністю документ подається під № 44.

² Цей документ частково наводиться під № 43.

Перемиський декан Микола, як субделегований суддя, викликає обидві сторони до Кракова на 2 листопада 1407 р.

Нотаріальний інструмент публічного нотарія Якова з Прошович, сина Альберта.

III 1407 р., жовтня 14, Львів

Вікарій костьола св. Духа у Львові Адам з Сухої Волі, син Станіслава, викликає галицького архієпископа Якова і галицького офіціала Якова та львівську раду на субделегований суд, очолюваний перемиським деканом Миколою, сином Віганда.

1407 р., жовтня 14, Львів

Проповідник костьола Пречистої діви Марії Іван з Коросна, син Миколи, посвідчує, що прилюдно в костьолі він викликав львівського пароха Івана Русина на цей же суд.

1407 р., жовтня 28, Краків

Вікарій костьола Пречистої діви Марії в Кракові Петро з Любачева викликає на цей же суд львівського пароха Івана Русина.

Нотаріальний інструмент Степана з Латошева, сина Петра.

Нотаріальний інструмент нотарія Якова з Прошович, сина Альберта
Мова лат.; 64 × 56 + 5 см. Ініціал «I».

Під текстом і на звороті документа три нотаріальних знаки: два з них — нотарія Якова з Прошович, сина Альберта з зображенням геометричної фігури у вигляді хреста, комбінованого з літерою «M» на двох східцях з написом: *Albertides*, і один — нотарія Степана з Латошева, сина Петра, у вигляді хреста-кивота на східцях з літерами: «St» і «P».

III «Instrumentum et iura de facto concordie inter plebanum et ciues, et hospitale Lamburgense per magistros, scilicet N[icolaum] Wigandi et Peysar etc. facte, de anno Domini MCCCC septimo etc., 1407» (XV). «Ymmo potius narratio discordiarum et cause subdelegacio ac parcium per delegatum citacio» (XV). «Cittatio iudicis subdelegati cum narratione totius processus causarum ad instantiam [...] Leopoliensis cum consulibus coram sede apostolica agitatis» (XVI).

На пергаментних поясах три печатки: перша відтиснена у червоному воскові круглї (діам. 2,6 см.) печатка Миколи, сина Віганда, знищена посередині. Легенда: *NICOL. VIGANDI DOCTOR DECRETOR*; друга відтиснена у чорному воскові, круглї (діам. 1,9 см.) печатка з зображенням посередині чаші та нечіткою легендою — правдоподібно вікарія костьола св. Духа Адама з Сухої Волі, сина Станіслава; третя відтиснена у воскові натурального кольору, круглї (діам. 2,6 см.) печатка з зображенням Матері божої з Ісусом та нечіткою легендою — правдоподібно проповідника львівського парафіального костьола Івана з Коросна, сина Миколи. Поруч прорізи пояса четвертої печатки, яка не збереглася.

Опубл.: AGZ, t. IV, стор. 46—58.

Регест: *Abrah., Strep.*, стор. 90.

Ф. 131, спр. 39. Інв. Вар. 60 (47).

1407 р., жовтня 27, Медика

№ 45

Владислав II в нагороду за заслуги перед королем дарує Іванові з Берави та його спадкоємцям с. Зубрю Львівського повіту з умовою, щоб згаданий Іван поселився там постійно і з'являвся на кожний військовий похід з одним списоносцем і двома лучниками

Мова лат.; 33 × 48 + 11,5 см. Ініціал «I».

I «Relacio eiusdem domini Nicolai vicescancellarii».

II «Lectum per Albertum de Zichlin R[egni] P[olonie] vicescancellarium» (XV).

III «Fundacio ville Zubrz et eiusdem donacio nobili Ioanni de Byrawa, 1407» (XVI). «Vladislai regis» (XVIII).

На шовковому рожевому вицвілому шнурку печатка. Gum., табл. IX, № 13.

Опубл.: AGZ, t. IV, стор. 59—60.

Ф. 131, спр. 40. Інв. Ваг. 61 (48).

1407 р., листопада 8, Краків

№ 46

Доктор декретів, перемиський декан, канонік костьолю св. Егідія у Кракові Микола, син Віганда, і професор богослов'я, сандомирський архідиякон Микола Пейсар — третейські судді у спорі між парохом костьолю св. Марії у Львові Іваном Русиним та радою і жителями Львова відносно окремих десятин, зборів та повинностей — затверджують пред'явлений представниками сторін акт мирової угоди між згаданими сторонами

Нотаріальний інструмент складений публічним нотарієм клериком Краківської єпархії Григорієм з Лельова, сином Степана

Мова лат.; 48 × 50,6 + 8,2 см. Ініціал «I».

I Нотаріальний знак у вигляді основи з трьох східців, на якій вгорі міститься медальйон з зіркою з сімома проміннями, внизу напис: Gregorius Stephani. Поруч засвідчення нотарія.

I «De dispositione testamentorum et alii articuli approbant» (XVII).

III «Decretum arbitratorum inter parochum et consules Leopolienses ratione decimarum, oblationum et missalium, a[nn]o 1407, saluo decreto Vladislai regis, in aliis articulis antea lato, consuato de schola, rectore, sacristiano, [...].mentis, domibus duobus et molendino» (XVI) [...] ¹

На пергаменті великі плями від вологості. Частина тексту, зокрема внизу, вицвіла. Наявні кілька дірок.

Печатка відсутня. Залишились: ліворуч — вузький пергаментний пояс, праворуч — горизонтальний проріз.

Опубл.: AGZ, t. IV, стор. 60—66.

Ф. 131, спр. 41.

1407 р., грудень, не раніше 14 — не пізніше 20 ². Львів

№ 47

Львівський староста Флоріан з Коритниці стверджує, що пасерб Ламберта шляхтич Станіслав із Зубрі продав Іванові з Зубрі частину цього ж села за 80 кіп грошів з умовою, що останній посилатиме на кожний військовий похід одного лучника

Мова лат.; 9,6 × 26,4 + 2 см.

III «Vendicio partis Zubrza». «Per Stanislaum heredem de ibidem Ioanni Zubrzski, anno 1407» (XVI).

На шовковому зелено-рожевому шнурку печатка. Haisig, Sfr., табл. II, № 39.

Опубл.: AGZ, t. IV, стор. 69—70.

Ф. 131, спр. 42. Інв. Ваг. 64 (50).

¹ Далі кілька нечітких написів із XV—XVII ст.

² У даті пропущений день. Згідно з календарем, це число може припадати кожного дня протягом тижня після свята св. Лукії (13 грудня).

1408 р., жовтня 29, Перемишль

№ 48

Владислав II на прохання Івана з Зубрі переводить с. Зубрю з польського права на магдебурзьке

Мова лат.; 21,3 × 45,5 + 8,1 см. Ініціал «I».

I «Ad relacionem eiusdem Nicolai prepositi sancti Floriani, Regni Polonie vicescancellarii».

III «Ius Theutonicum translacio, 1408» (XV—XVI). «Translatio Zubrza in» (XVII).

На шовковому біло-зеленому шнурку печатка. Gum., табл. IX, № 16.

Опубл.: AGZ, t. IV, стор. 70—71.

Ф. 131, спр. 43. Інв. Вар. 65 (51).

1409 р., вересня 2, Львів

№ 49

Руський староста Флоріан з Коритниці посвідчує, що Іван Сихівський разом зі своєю дружиною Оксаною продали с. Сихів, Львівського повіту Петрові з Харбиновичів за 50 кіп грошів

Мова лат.; 11,2 × 22,5 + 2,3 см.

III «Vendit villam Szychow Petro Włodkopis Ioannes Sichowski, 1409» (XV).

Печатка відсутня. Залишився пергаментний поясок.

Опубл.: AGZ, t. IV, стор. 75—76.

Ф. 131, спр. 44. Інв. Вар. 66 (52).

1409 р.,¹ Аргішів

№ 50

Трансільванський воєвода, князь Омлашу і Фогарашу — Мірча дозволяє купцям зі Львова, Польщі і Литви, після сплати торгового мита в Торговиці сумою в 30 відсотків загальної вартості всіх привезених товарів, вільно торгувати в Трансільванії всіма товарами, крім срібла

Мова лат.; 39 × 17 + 4,2 см.

III «Palatini civibus et Leopoliensibus», «liber, 1409» (XVII).

На червоному шовковому шнурку відтиснена у червоному воскові велика кругла печатка воєводи Мірчі (діам. 9,2 см.) з зображенням щита і птаха на ньому, голова птаха повернута вліво — в сторону хребта, над яким є хрест. У лівому куті щита півмісяць з зіркою; з чотирьох боків щита вміщені літери з монограму Мірчі кирилицею: М. Р. Ч. а. Легенда: + S. MIRCHE VOIVODE TRANS[ALP] INI BANI SEVERINIENSIS DVCIS DE FVGARVS [ET] [CETERA].

Пізніші варіанти печатки, Virtosu. Fig. 18, 20.

Опубл.: AGZ, t. VII, стор. 214—215.

Ф. 131, спр. 45. Інв. Вар. 68 (54).

1410 р., липня 28², над р. Осса

№ 51

Владислав II, зважаючи на воєнні заслуги шляхтича Фредра з Плешевичів у битві з хрестоносцями, дарує йому та його спадкоємцям королівські села Фредрівці, Сушу (Schurza) і Кадіївці на р. Жванець Подільської землі

¹ Число дня і назва місяця в датаційному формулюванні документа пропущені.

² У датаційному формулюванні, правдоподібно, помилка: замість «Quinque fratrum dormiencium» має бути «Septem fratrum dormiencium».

Кам'янецького повіту, за що Фредро у випадку військової експедиції служитиме королеві одним списом та двома стрільцями металльної зброї

Мова лат.; 23,6 × 53,9 + 8,3 см. Ініціал «I».

I «Ad relacionem eiusdem domini Iohannis decani et Regni Polonie cancellarii».

II «Lectum» (XV). «Komportowany poświadczam. Michał Jaworowski członek kommissii, dnia 10 kwietnia 1883 roku» (XIX).

III «Registratum» (XV). «Priuilegium Vladislai regis super villas Fredrowcze, Schurza et Kadeiowcze collatum et donatum Fredrowi, in campo circa fluvium Ossa, feria 2, die Quinque fratrum dormientium anno 1410» (XVI). «Stary na Frydrowcze» (XVI). «Aprobatio Fredrowi na Fredrowce u Kadyowce» (XVIII). «Ten przywilej w kopii przez nikogo nie podpisanej będący wspomniany jest co do słowa w przywileju konfirmującym Zygmunta Augusta roku 1557, ipso die Epiphaniorum Domini, wydany» (XVIII).

На пергаменті великі дірки.

Печатка відсутня.

Опубл.: Przędziecki, Grabowski, t. 1, стор. 159—161.

Ф. 201, оп. 46, спр. 3, арк. 2.

1411 р., січня 3, Львів

№ 52

Віслицький каштелян і львівський староста Флоріан з Коритниці посвідчує, що власник с. Харбиновичів, сандомирський підстолий, теребовельський староста Петро, син Влодка продав с. Освицю Львівського повіту разом з двором Юрія, званим «Креблове дворище», Іванові з Зубрі за 120 кіп руських грошів

Мова лат.; 16,7 × 32 + 6,7 см.

III «Vendicio Oschuicza, 1411». «Per Petrum Wlodkonis Joanni de Zubrza» (XVII).

На шовковому червоно-коричневому шнурку печатка. Haisig, Sfr., табл. II, № 39.

Опубл.: AGZ, t. IV, стор. 76—77.

Ф. 131, спр. 46. Інв. Ваг. 71 (57).

1411 р., січня 17, Бжесце

№ 53

Владислав II, зважаючи на заслуги ложничого, радомського старости Доброгоста Чорного, дарує йому та його спадкоємцям королівські села Високин і Студзьона Опочнівського повіту Сандомирської землі, за що він у випадку військової експедиції матиме обов'язок відряджати одного списоносця та двох лучників

Мова лат.; 31,7 × 52,3 + 11,8 см. Ініціал «I».

I «Ad relacionem eiusdem domini Nicolai prepositi sancti Floriani, Regni Polonie vicecancellarii».

III «Donatio perpetua Wysokin(in) et Studziona villarum [...] per Vladislaua Iagelonem regem Polonie» (XVI). «Donatio super bona Wysokin et Studziona» (XVIII).

Пергамент розірваний на кілька шматків, пізніше склеєний смужками тканини та кальки.

Печатка відсутня.

Ф. 201, оп. 46, спр. 4.

1411 р., березня 14, Львів

№ 54

Віслицький каштелян і львівський староста Флоріан з Коритниці посвідчує, що власник с. Освиці Львівського повіту Станіслав Ламбертович продав це село разом з дворичем, званим «Креблове дворище», теревовельському старості Петрові, синові Влодка, власникові села Харбиновичів за 120 кіп руських грошів

Мова лат.; 18 × 38 + 5 см.

III «Oschiuczka vendita, anno 1411» (XV—XVI). «Petro Wlodkonis 120 sexagenae» (XVII—XVIII).

Печатка відсутня. Залишився шовковий рожевий вицвілий шнурок.

Опубл.: AGZ, t. IV, стор. 78—79.

Ф. 131, спр. 47. Інв. Вар. 72 (58).

1412 р., січня 13, Львів

№ 55

Лавники Львова стверджують, що львівський міщанин коваль Яків продав частину ґрунту, розміщеного посеред дворища Івана Бреннера, цьому ж Іванові Бреннеру за 14 кіп грошів

Мова лат.; 14 × 27 + 3,3 см.

III «Super aream in postico Gobel, 1412» (XV—XVI). «Faber vendit certam aream Ioanni Brenner pro 14 sexagenis in iudicio civili in anno 1412» (XV).

На пергаментному пояску печатка. Piekos., Piecz., стор. 327 № 579 (рис. 354); Soch., Herb, стор. 18 (тип 1).

Опубл.: AGZ, t. IV, стор. 81.

Ф. 131, спр. 48. Інв. Вар. 74 (60).

1412 р., вересня 14, Львів

№ 56

Сремський каштелян і генеральний руський староста Іван, власник Обихова стверджує, що власник Харбиновичів, сандомирський підстолій Петро, син Влодка, продав своє село Сихів Львівського повіту Іванові з Зубрі за 130 кіп білих грошів

Мова лат.; 17,2 × 30,5 + 4,1 см.

III «Vendicio ville Szychow» (XV). «Ioanni Zubrzsky a nobili Petro Vlodcone, anno 1412» (XVI).

На шовковому червоно-коричневому шнурку печатка. Haisig, Sfr., табл. VIII, стор. 146.

Опубл.: AGZ, t. IV, стор. 82.

Ф. 131, спр. 49. Інв. Вар. 75 (61).

1412 р., листопада 8, Перемишль

№ 57

Гнезненський архієпископ Микола, як третейський суддя затверджує акт мирової угоди в десятих параграфах між парохом костьолу св. Марії у Львові Іваном Русиним і управою, райцями, лавниками та громадою Львова в справі окремих зборів і повинностей на користь згаданого костьолу.

Нотаріальний інструмент клерика Плоцької єпархії Миколи з Сомни-на, сина Івана

Мова лат.; 44,8 × 44 + 5 см. Ініціал «І».

I Нотаріальний знак Миколи з Сомнина, сина Івана, у вигляді трьох східців із стовпчиком, зверху на ньому утворений з трьох риб медальйон з хрестиком всередині; на нижньому східці напис: Ni. Sominskii. Поруч засвідчення нотарія.

II «Anno Domini 1722, die 28 Novembris in visitatione generali productum, lectum et actis visitationis ejusdem adnotatum. Joannes Felix Szaniawski ECSAVOGLSL mp.» (XVIII). «Anno Domini 1665, die 20 Julii coram perillustribus [...] dominis visitoribus ab illustrissimo et reverendissimo domino archiepiscopo Leopoliensi [...] productum. Adamus Usman apostolicus et actorum curiae suae illustrissimae celsitudinis notarius mp.» (XVII).

III «Ratione missalium decretum compromissoriale illustrissimi Nicolai archiepiscopi Gneznensis» (XVIII) [...].¹

Пергамент zdeформований внаслідок вогкості, наявні плями.

Печатка відсутня.

Ф. 131, спр. 50.

1415 р., вересня 18, Добростани

№ 58

Владислав II, бажаючи покращити добробут Львова і збільшити кількість його жителів, дарує містові землі між міськими й суміжними з ними королівськими, духовними та світськими ланами разом з необробленими землями і лісом та зобов'язує львівських громадян відновлювати міські мури й будинки²

Мова лат.; 32,7 × 65,4 + 13 см. Ініціал «І». Заголовок.

I «Ad relationem predicti domini Donyn prothonotarii, decani Cracoviensis, Regni Polonie vicecancellarii».

III «Abschari» (XV). «Super omnes extremitates et vastitates usque ad metas spiritualium, regales et terrigenarum, super silva Krzywilyas, 1415» (XV). «Lectum coram dominis comissariis in negotio contra successores Hanellorum, anno 1555» (XVI). «Donatio vastitatum et extremitatum, anno 1415» (XVII) [...].³

На шовковому біло-рожевому шнурку печатка. Gum., табл. IX, № 13.

Опубл.: AGZ, t. IV, стор. 88—89.

Ф. 131, спр. 51. Інв. Вар. 81 (63).

1416 р., липня 24, Львів

№ 59

Священик Вроцлавської єпархії і вітварист львівського кафедрального костюлю Мартин з Ландсберга, син Лаврентія, подає до затвердження львівському архієпископу Івану оригінал фундаційного документа вітваря 10 тис. мучеників, святих Агнети, Дороти і Катерини такого змісту:

1399 р., січня 30, Львів

Рада Львова фундує в костюлі Пречистої діви Марії вітвар 10 тис. мучеників, святих Агнети, Катерини і Дороти й надає йому відповідні прибутки.

Архієпископ Іван затверджує цей документ своєю печаткою

¹ Далі сліди двох вицвілих написів із різних століть.

² Документ підтвердив Сигізмунд II у Пйотркові 11 червня 1555 р. (див. док. № 570) та у Варшаві 17 грудня 1556 р. (див. док. № 580).

³ Далі кілька нечітких написів із різних століть.

Нотаріальний інструмент нотарія, клерика Краківської єпархії Альберта з Падуї, сина Павла

Мова лат.; 46 × 35,5 + 5 см. Ініціал «I».

I Нотаріальний знак у вигляді хреста на трьох східцях на фоні схрещеного ключа з мечем. Поруч засвідчення нотарія.

II «Anno Domini millesimo quadragesimo octuagesimo secundo, die Veneris, duodecima Aprilis reuerendissimus in Christo pater Iohannes Dei gratia archiepiscopus Leopoliensis dictum privilegium ratificavit et confirmavit ad petitionem fratrum dicte fraternitatis; in fidem et testimonium premissorum sigillum presens est subappensum, presentibus famosis Nicolao Zarogowsky, Petro Lunar, Bartholomeo Hanel»(XV). «Cancellarius subscripsit» (XV).

III «1446, fundacio altaris fraternitatis dominorum consulum» (XV). «Per modum transumpti a publico notario» (XVI). «Fundatio ad altare decem millium martyrum in ecclesia metropolitana Leopoliensi per consules anno 1399 facta et a sede apostolica anno 1416 approbata» (XVIII).

На пергаментних поясках дві печатки львівських архієпископів: 1) Івана, відтиснена у червоному воскові, кругла (діам. 2,8 см.) печатка з зображенням матері божої з дитям на правій руці і жезлом у лівій руці; внизу на щиті герб «Півкозєць». Легенда: s. iohannis archiepoi leopolien; 2) Івана Вонтрубки — Стшелецького, відтиснена у червоному воскові кругла (діам. 3,2 см.) у пошкодженій кустодії печатка з зображенням на щиті герба «Окша»; на фоні пальм, вгорі щита знаходиться інфула та хрест. Легенда: S. D [?] IO DEI GRATIA ARCHIEPI × LEOPOLIENSIS.

Опубл.: AGZ, t. III, стор. 122—123; t. V, стор. 36—37.
Ф. 131, спр. 52. Інв. Вар. 82 (64).

1419 р., травня 2, Львів

№ 60

Власник Гарнова і пан Ярослава Спитко заявляє, що львівські райці як виконавці духівниці співгромадянина Леонарда, що записав 140 кіп празьких грошів на заснування вівтаря святих Миколи, Станіслава, Христофора і Юрія у львівському кафедральному костьолі — передали йому цю суму, а він, після порозуміння зі своїм братом, краківським воеводою Іваном, поповнив її за рахунок прибутків з ярославського мита¹

Мова лат.; 27 × 40 + 7,5 см. Ініціал «I».

III «Altaris Iaroslawski» (XVI). «[...] in ecclesia metropolitana Leopoliensi altare sanctae Mariae, sanctorum Stanislai, Nicolai, Christophori, Georgii» (XVII).

На згинах пергаменту діри.

Печатка відсутня. Залишився шовковий зелений шнурок.

Опубл.: AGZ, t. IV, стор. 96—97.
Ф. 131, спр. 53.

1419 р., серпня 9, Львів²

№ 61

Лавники Львова свідчать про те, що Микола Шультербейн винен дітям Юрія Цепнера Миколі, Варварі й обом Юріям 50 львівських грошів.

¹ Документ підтверджений Бернардом Вільчеком у Львові 20 квітня 1519 р. (див. док. № 363).

² У датаційному формулюванні слова «у Львові» відсутні.

За це він дає в заставу свій маєток і дві м'ясні ятки, а в заставу за борг Миколи Солтису віддає решту м'ясних яток

Мова лат.; 13 × 24,5 + 3 см.

III «*Recognitio debiti certi, 1419*» (XVII).

На пергаментному пояску дуже пошкоджена печатка. Piekos., Piecz., стор. 327, № 579 (рис. 354), Soch., Herb, стор. 18 (тип I).

Опубл.: AGZ, t. IV, стор. 98.

Ф. 131, спр. 54. Інв. Вар. 92 (71).

1419 р., грудня 13, Львів¹

№ 62

Лавники Львова свідчать, що перед їхнім судом львівський вїйт і бур-мистер Іван Толмач передав львівському громадянину Андрію Клопперу пів лану, як спадщину по Анні, вдові Миколи Ріттера

Мова нім.; 16 × 28,4 + 3,3 см.

III «*Clericow. Resignacio medii lanei Andree Clorag, 1419 anno*» (XV).

На пергаментному пояску печатка. Piekos., Piecz., стор. 327, № 579 (рис. 354). Soch., Herb, стор. 18 (тип 1).

Опубл.: AGZ, t. IV, стор. 103.

Ф. 131, спр. 55. Інв. Вар. 95 (74).

1420 р., листопада 7, Ярослав

№ 63

Владислав II повідомляє, що Дмитро, його дружина Кліхна та їх син Проць, власники Ходорівставу продали с. Підсоснів Львівського повіту Руської землі шляхтичу Миколі з Мрочкович за 130 кіп широких чеських грошів

Мова лат.; 23,9 × 48,2 + 7,3 см. Ініціал «I».

I «*Ad relacionem eiusdem venerabilis domini Iohannis decani Cracou-ensis, Regni Polonie vicescancellarii Nicolaus de Dobyeshow*».

II «*Lectum per Albertum de Zichlin R[egni] Plolonie] vicescancellarii*» (XV).

III «*R[egestr]alta*» (XV). «*Strenuus Diometrius et Olichia [!] consors eius ac Proc filius, haeredes de Chodorostaw, nobili Nicolao de Mroczkowice bona Podsosnow pro 130 sexagenis grossorum Bohemicalium vendit. In Jaroslaw, feria 5-ta post Omnium Sanctorum anno 1420*» (XVIII).

На шовковому зеленому шнурку фрагменти печатки.

Ф. 201, оп. 4в, спр. 1439.

1420 р., листопада 11, Львів

№ 64

Власник Чишок Микола Дмитровський за дозволом львівського архи-єпископа Івана знову фундує, засновує і будує костьол Всіх святих у с. Чишках Львівської єпархії, надаючи пароху цього костьола дворище при ньому, півтора лана, луки, право випасу худоби і спорудження рибного ставу, десятий сніп від польових робіт з пшениці, жита, сіна. Всі парафіяни, селяни і кметі від одного лану повинні давати щороку на свято св. Мартина колоду жита і стільки ж сіна

¹ У датаційному формулюванні слова «у Львові» відсутні.

Мова лат.; 23,5 × 29,7 + 2,5 см. Ініціал «І».
III «Privilegium et fundum ecclesie Czesczensis» (XVI).
Пергамент у багатьох місцях пошкоджений по краях.
На пергаментному пояску печатка. Haisig, Sfr., табл. IX, № 157.
Ф. 131, спр. 56.

1421 р., жовтня 22, Львів

№ 65

Львівські лавники свідчать, що Йокуш Ціпсер продав свій будинок Петрові Цансеру

Мова лат.; 15,1 × 24 + 5 см.

III «Joseph Czypser vendit domum Petro Czanser, 1421» (XVIII).

Пергамент розірваний на дві частини.

Печатка відсутня. Залишився пергаментний поясок.

Опубл.: AGZ, t. IV, стор. 109—110.

Ф. 131, спр. 57. Інв. Ваг. 102 (81).

1421 р., жовтня 31, Львів

№ 66

Шляхтич Рафал з Соботи й Обихова свідчить, що разом з львівським архієпископом Іваном, шляхтичами Петром Цебровським та Іваном Зубрським, він вирішив суперечку між райцями Львова — з одного боку, та замковими людьми шляхтичами Станіславом Сулимовським, його братом Альбертом Слідзеном і львівським бургграфом Гримком з Богуславич — з другого, відносно нападу та побиття

Мова лат.; 9,6 × 24 + 1,7 см.

III «Concordia pro vulneribus, anno 1421» (XVI).

На пергаментному пояску печатка. Більша частина кустодії втрачена.
Haisig, Sfr., табл. VIII, № 147.

Опубл.: AGZ, t. IV, стор. 110—111.

Ф. 131, спр. 58. Інв. Ваг. 103 (82).

1421 р., листопада 13, Львів

№ 67

Колишній бургграф львівського замку Альберт і Станіслав Слідзень, рідні брати, з Сулимова, свідчать, що отримали від райців і жителів Львова 30 гривен відшкодування, присудженого їм третейським судом, який розглядав справу про спір з львів'янами щодо ран і побоїв

Мова лат.; 19,5 × 33 + 5,8 см.

III «Compromissio in arbitros inter cives et certos nobiles pro vulneribus, 1421» (XV). «Inter Albertum et Stanislaum Zlidzen fratres inter se germanos ab una et cives Leopolienses parte ab altera compromissoriale decretum, quo mediante cives Leopolienses pro mutilatione alte dictorum Zlidzen 30 marcas Polonicales exolvere tenentur ac de persolutis quietantur, 1421-го» (XVIII). «Feria 5-ta post festum sancti Martini» (XVIII).

На пергаментному пояску фрагменти печатки. Haisig, Sfr., табл. VII, № 127.

Опубл.: AGZ, t. IV, стор. 111—112.

Ф. 131, спр. 59. Інв. Ваг. 104 (83).

Львівський бургграф Гримко з Богуславич свідчить, що отримав від райців і громадян Львова 10 гривен середніх грошів, присуджених йому третейськими суддями в зв'язку з нанесеними йому ранами та пошкодженнями

Мова лат.; 14,4 × 21,3 + 2,5 см.

Частина останнього у документі речення, починаючи від слова «*honorabili*» і до кінця документа, написана тією ж рукою, але іншим чорнилом. III «*Quietacio pro vulneribus, 1421*» (XV).

На пергаментному пояску печатка. Haisig, Sfr., табл. VIII, № 152.

Опубл.: AGZ, t. IV, стор. 112—113.

Ф. 131, спр. 60. Інв. Вар. 105 (84).

Владислав II, на прохання люблінського архідиякона Станіслава Ерпіса, переводить його село Годовицю, що належить до пребенди костьолу св. Івана з польського, руського та інших прав на магдебурзьке

Мова лат.; 24,7 × 57 + 10,5 см. Ініціал «I».

I «*Ad relacionem eiusdem venerabilis domini Johannis decani Cracoviensis, R[egni] P[oloniae] vicescancellarii*».

II «*Actum in Niepolomice, feria sexta proxima ante festum sanctae Caeciliae anno Domini millesimo quadringentesimo vicesimo primo*» (XVII).

III «*Decanatus Leopoldensis, ville Hodowycza, Theuthonicum ius*» (XV). «*Anno 1421*» (XV). «*Nulla granicies preter ius Maydeburgense spec [...]*» (XVI). «*Hodovica*» (XVII). «*Revisa, 1651*» (XVII). «*Eximens subditos ab omni iurisdictione*» (XVIII).

На згинах пергаменту невеликі дірки.

Печатка відсутня. Залишився шовковий коричнево-біло-рожевий вицвілий шнурок.

Опубл.: AGZ, t. III, стор. 176—178.

Ф. 131, спр. 61.

Львівські райці свідчать про укладення угоди за посередництвом третейських суддів кушніра Петра, Юрія Гобеля, пекаря Андрія і Варфоломія, зятя Миколи Шелера, між Миколою Солтисом, з одного боку, і дітьми Юрія Цепнера: Миколою, Юрієм, другим Юрієм і Варварою, з другого боку, відносно спадщини по їх батьках. Згідно з угодою, Микола Солтис зобов'язався виплатити дітям Юрія Цепнера 294 копи грошів або рівноцінність цієї суми

Мова нім.; 23,4 × 30,4 + 6,5 см.

III «*Fur 1422 Jare*» (XV—XVI). «*Recognitio consulum Germanice conscripta*» (XVII). «*Schultz Nicolaus legat successoribus suis 300 pondera cerae, 1422*» (XVIII—XIX).

На пергаментному пояску фрагменти печатки. Soch., Herb, стор. 8.

Опубл.: AGZ, t. IV, стор. 113—114.

Ф. 131, спр. 62. Інв. Вар. 106 (85).

Владислав II дарує Львову королівську лазню з умовою, що райці платитимуть річний чинш 20 кіп грошів та матимуть право будувати ще кілька лазень, за які не буде стягатися збір

Мова лат.; 26 × 54,5 + 10,5 см. Ініціал «I».

I «Ad relationem predicti domini Iohannis decani R[egni] P[olonie] vicescancellarii». «Ja. Stanczlaow».

II «Praesens instrumentum praevio judiciali consensu apud Leopolienses tabulas civiles libro privilegiorum tomo II, pagina 24, numero 7 ingrossatum et in libro haereditatum tomo XXVIII, pagina 225, numero 2 onerum, super balneo sub N 252 in civitate sito, tum haereditatum XXXI, pagina 363, numero I onerum, haereditatum V, pagina 389, numero I onerum, haereditatum XXI, pagina 507, numero 3 onerum, haereditatum XIV, pagina 265, numero 21 onerum, haereditatum XXVIII, pagina 87, numero I onerum, et haereditatum XIII, pagina 289, numero 8 onerum intabulatum est. Leopoli, die 28 Septembris 1798. [—] Antonius Kaszuba mpp. Regiarum civilium tabularum Leopoliensium registrator» (XIX).

III «Privilegium balnei in civitate et pro construendis pluribus balneis ad usus civitatis, 1422» (XV—XVI). «Vladislai Jagiellonis» (XVII). «Privilegiorum tomo II, pagina 24, numero 7, die 4 Decembris 1795 anno ingrossatum. Collationatum per Stefanovicz mpp.» (XVIII).

На шовковому коричнево-жовто-рожевому шнурку частково пошкоджена по краях печатка. Gum., табл. IX, № 13.

Опубл.: AGZ, t. IV, стор. 114—115.

Ф. 131, спр. 63. Інв. Вар. 107 (86).

Владислав II підтверджує та наводить текст такого документа:

1360 р., грудня 28, Краків (див. док. № 5)

Король змінює в ньому один параграф постанови львівських райців і присяжних про поділ спадщини подружжів

Мова лат.; 37,5 × 60,5 + 14 см. Ініціал «I».

I «Ad relationem predicti domini Iohannis decani et Regni Polonie vicescancellarii». «Stanislaw».

III «Plebiscitum civitatis Leopoliensis, anno 1422» (XVII). «Laudum et plebiscita civitatis Leopoliensis per Vladislaum Jagellonem regem confirmata, anno 1422» (XVII).

На шовковому коричнево-жовто-рожевому шнурку печатка. Gum., табл. IX, № 13.

Опубл.: AGZ, t. IV, стор. 116—118.

Ф. 131, спр. 64. Інв. Вар. 108 (87).

Магістр церковного права, гнезненський схоластик, делегат папи і генеральний збирач прибутків папської камери в Польському королівстві, гнезненському архієпископстві та Хелмінській єпархії Петро з Вольфраму затверджує пред'явлений львівським архієпископом Іваном та вікарієм «мандрівних братів» французьканського ордена в провінціях Поділля, Русі та Молдавії Марком Склавіном з Кандії документ такого змісту:

1408 р., травня 29, Перемишль

Перемиський єпископ Матвій, як третейський суддя у спорі між парохом костьола св. Марії у Львові Іваном Русином та орденами францисканців костьола св. Хреста і домініканців костьола Божого тіла у Львові відносно окремих духовних послуг та зв'язаних з ними прибутків, на які претендують згадані ордени на підставі папських привілеїв для місіонерів, стверджує, що папські привілеї стосуються країн схизматиків та невірних, а львівське архієпископство таким вважатися не може. Заперечує також претензії орденів, а сам спір полагоджує компромісно, внаслідок чого право виконувати релігійні послуги належить в першу чергу парохам, проте члени обох орденів в окремих випадках можуть брати на себе обов'язки і зв'язані з цим прибутки.

Нотаріальний інструмент публічного нотарія, клерика Гнезненської єпархії Михайла Гюбнера з Слупчі, сина Кіндрата

Мова лат.; 44,8 × 71 + 5,2 см.

Під текстом нотаріальний знак у вигляді постаменту з трьома східцями, на яких містяться літери: k · g · m · h · s ·; на підставці — малий стержень, а на ньому — три кола, які пересікаються з літерами: v · a · o · e · i · s · v ·. Праворуч засвідчення нотарія.

I «De quarta parte funeralium» (XVII).

II «Revisum est hoc compromissum per reverendum dominum Thomam Pirawski iuris utriusque doctorem, archidiaconum Leopoliensem in visitatione generali anno Domini 1606» (XVII). «Anno Domini 1722, die 28 Novembris in visitatione generali productum, actis visitationis adnotatum ad actaque consistorii Leopoliensis per oblatam porrigi et ingrossari injunctum. Joannes Felix Szaniawski episcopus Capsensis, suffraganeus, archidiaconus, vicarius, officialis generalis Leopoliensis, scholasticus Lanciensis mp.» (XVIII). «Anno 1665, die 20 Julii coram perillustribus et reverendis dominis visitatoribus ab illustrissimo et reverendissimo domino archiepiscopo Leopoliensi [...]. Adamus Usman apostolicus consistorii Leopoliensis notarius» (XVII).

III «Laudum inter plebanum et monachos» (XV). «Ratione sepulchrorum, baptismi et aliarum obventionum concordia» (XVI). «Laudum ratione sepulchrorum, baptismi et aliarum obventionum concordia» (XVII). «Funeralia» (XVIII). «Anno Domini 1743, die 22-da Octobris in visitatione generali ecclesiae metropolitanae Leopoliensis productum, lectum et adnotatum. Nicolaus Ignatius Wyzycki archiepiscopus metropolitanus Leopoliensis» (XVIII) [...] ¹.

На згинах пергаменту у багатьох місцях дірки, наявні плями. Текст частково вицвів.

Печатка відсутня.

Частково опубл.: Абрагам, стор. 397—409 (документ з 1408 р.).

Ф. 131, спр. 65.

1423 р., квітня 14, Львів

№ 74

Лавники Львова свідчать, що львівський міщанин швець Павло продав половину лану львівському міщанинові Кальганусу

Мова лат.; 12,5 × 21 + 3,8 см.

III «Paulus sutor resignat provido Canthannos [I] medium mansum agri in officio scabinali, 1423» (XVIII—XIX).

¹ Далі кілька вицвілих і затертих написів.

Текст частково вицвів, деякі його місця не читаються.
На пергаментному пояску фрагменти печатки.

Опубл.: AGZ, t. IV, стор. 118.
Ф. 131, спр. 66. Інв. Ваг. 109 (88).

1423 р., червня 17, Самбір

№ 75

Владислав II на прохання єврея Волчка переводить с. Вербіж Щирецького повіту Руської землі з руського, польського та інших прав на право німецьке та встановлює у ньому війтом Волчка

Фальсифікат

Мова лат.; 21,2 × 35,5 + 8,5 см. Ініціал «I».

I «Ad relationem domini Stanislai Czołek vicecancellarii».

II «In Wyrzbyansz super iure Theutonico» (XV). «Vladislaus rex villam Werbiaz de iure Polonico in ius Theutonicum transfert» (XVIII).

На згинах пергаменту кілька дір.

На шовковому чорно-жовто-рожевому шнурку печатка, від якої воскова кустодія втрачена. Gum., табл. VIII, № 14.

Опубл.: AGZ, t. II, стор. 70—71.
Ф. 131, спр. 67.

1423 р., грудня 1, Львів¹

№ 76

Райці Львова повідомляють, що Іван Зоммерштейн за життя купив у Петра Штехера дев'ять прутів землі і що вони додали до них ще десятий прут для його сина Івана з умовою, щоб дорога з міста до його фільварку була відкритою

Мова нім.; 16,4 × 26,7 + 5,2 см.

III «Fur 1423 Jare» (XV). «Anno 1423, priuilegium na 10 virgas w Zamerstinowie wydzieliionich alias Rutten. Na thim miejscu» «Wolicza Zarzeczce zaszadla» (XVI).

Лівий край загортки пергаменту віддертий.

На пергаментному пояску фрагменти печатки.

Опубл.: AGZ, t. IV, стор. 120.
Ф. 131, спр. 68. Інв. Ваг. 111 (90).

1424 р., березня 9, Краків

№ 77

Владислав II підтверджує та повністю наводить текст документа представленого йому Іваном Толмачем (Янушком перекладачем) такого змісту: 1413 р., серпня 30, Львів

Лавники Львова стверджують, що Катерина, дочка Миколи Ціммермана, дружина Івана Толмача подарувала своєму чоловікові всі свої маєтки, зокрема, фільварок Голосько з млином.

Крім цього, Владислав II надає цьому ж Іванові в нагороду за його заслуги перед королем необроблювані землі над р. Брюховицею та луку²

Копія з початку XVI ст.

Мова лат.; 36 × 33,5 см. Ініціал «I».

¹ У датаційному формулюванні пропущені слова «у Львові».

² Документ підтвердив Сигізмунд I у Кракові 13 липня 1521 р. (див. док. № 677).

I «Ad relacionem predicti domini Ioannis decani Cracouiensis, R[egni] P[olonie] cancellarii».

III «Copia privilegii Januskonis, quo Andlowye Brzuchoviczam impugnant, 1424» (XVI). «Super villam Holowsko» (XVII).

У правій частині пергаменту дві дірки.

Печатка відсутня.

Опубл.: AGZ, t. IV, стор. 84—85, 122—124.
Ф. 131, спр. 69. Інв. Вар. 113 (93).

1424 р., березня 10¹, Краків

№ 78

Владислав II дарує львівському архієпископові Іванові та його наступникам, а також львівському кафедральному соборові королівські села Радшин та Здутин Львівського повіту Руської землі

Мова лат.; 28,5 × 51 + 11,5 см. Ініціал «I».

I «[Ad relacionem predicti] domini Iohannis [decani et] cancellarii».

II «Lectum per Albertum de Zichlin R[egni] P[olonie] vicecancellarium, anno Domini millesimo CCCC sexagesimo nono» (XV). «Privilegium anni 1424 pro villa Rexin in districtu Leopoliensi» (XVII).

III «Priuilegium super Racschin et Szdutin villas, 1424» (XV). «Rakschin, Zdutin, Dunaiow [...]» (XVI). «A Vladislao rege» (XVII).

Пергамент знищений, значна частина тексту не читається.

Печатка відсутня.

Опубл.: AGZ, t. II, стор. 71—73.
Ф. 131, спр. 70.

1424 р., листопада 27, Рим

№ 79

Албанський єпископ Йордан надає Естері, вдові по Іванові Цорнбаху, з Краківської єпархії право вибирати власного сповідника, який відпустить їй гріхи та матиме право відмінити обіцяні нею паломництва

Мова лат.; 15,4 × 26,3 + 3,3 см. Ініціал «I».

I «Vertian Sextus dictus Tubius».

III «H. Elchleyben» (XV) [...] ²

Пергамент zdeформований і пошкоджений внаслідок вогкості, текст в багатьох місцях не читається.

На конопляному шнурку фрагмент відтисненої у червоному воскові печатки з зображенням матері божої з дитям на руках.

Опубл.: AGZ, t. IV, стор. 128.
Ф. 131, спр. 71. Інв. Вар. 116 (95).

1425 р., лютого 20, Краків

№ 80

Владислав II надає львівському міщанинові, королівському збирачеві подимного на Русі Іванові Толмачові в нагороду за його заслуги перед королем крамницю у Львові, вільну від усяких зборів, в якій йому можна буде продавати, купувати та краяти сукно всякого гатунку

¹ Дата взята з публікації документа у AGZ, де документ подається на основі пізнішої копії.

² Далі кілька стертих та вицвілих написів.

Мова лат.; 26,5 × 49,2 + 9,5 см. Ініціал «І». Заголовок.

I «Ad relacionem predicti domini Iohannis decani et cancellarii».

III «P[ri vilegium] Januskonis Tolmacz super cameram pannicidalem, anno 1425» (XVI). «Donatio Vladislai Jagellonis» (XVII).

На шовковому коричнево-жовто-рожевому шнурку печатка. Gum., табл. VIII, № 14.

Опубл.: AGZ, t. IV, стор. 129—130.
Ф. 131, спр. 72. Інв. Ваг. 119 (96).

1425 р., березня 13, Львів

№ 81

Генеральний руський староста Петро з Харбиновичів свідчить, що в присутності його і львівських суддів, Станіслав Слідзень з Сулимова заявив про те, що львівські райці задовільнили його відповідним відшкодуванням за рани, нанесені йому і його братові

Мова лат.; 13,5 × 26,4 + 4,6 см.

III «Recognicio satisfactionis cum Stanislao Szlydzeyn pro vulneribus per cives Leopolienses sibi illatis, 1425» (XV—XVI).

На пергаментному пояску фрагмент печатки. Haisig, Sfr., табл. VII, № 130.

Опубл.: AGZ, t. IV, стор. 130—131.
Ф. 131, спр. 73. Інв. Ваг. 117 (97).

1425 р., березня 16, Перемишль

№ 82

Перемиський єпископ Іван, парох Бенедикт, кантор Іван Фульмар, офіціал Пилип та каноніки: Микола Лисий, Іван, син Вейганда, і Петро Бетка зобов'язуються не вимагати від львівських райців повернення 235 широких грошів і 39 гривен середніх грошів, позичених місту перемиським єпископом Матвієм, в зв'язку з тим, що ці гроші, за згодою перемиського єпископа і капітулу, передані райцями Владиславові II.

Нотаріальний інструмент пресвітера Влоцлавської єпархії нотарія Миколи Фрауендінста з Влоцлавка, сина Михайла

Мова лат.; 40 × 31,7 + 8,7 см. Ініціал «І».

I Нотаріальний знак у вигляді квітки з восьми пелюсток, що стоїть на двох східцях; на нижньому напис: Nicolaus Michaelis de Ladislauia. Поруч засвідчення нотарія.

III «Quittacio super certa summa mutuata episcopi et capituli Premisliensis consulibus Leopoliensibus facta, anno 1425» (XV—XVI). «Capitulum Premisliense de 235 marcis consules Leopolienses quietant» (XVIII).

На пергаменті наявні плями.

На пергаментних поясках дві печатки: 1) відтиснена у червоному воскові круглa (діам. 4 см.) печатка єпископа Івана з зображенням на щиті його постаті у понтифікальному вбранні та гербом «Доліва». Легенда нечітка; 2) від другої печатки залишився шматок пергаментного пояска.

Опубл.: AGZ, t. IV, стор. 131—133.
Ф. 131, спр. 74. Інв. Ваг. 118 (98).

1425 р., травня 18, Нешова

№ 83

Владислав II, на прохання братів Миколи і Стецька з Тернави, переводить Краковець та с. Гнійниці з польського, руського та інших прав

на право магдебурзьке та надає містечку право проводити тижневий торг у четвер, а згаданим братам дозволяє збирати мостові оплати

Мова лат.; 26 × 58,9 + 8,2 см. Ініціал «I».

I «Ad relacionem predicti domini Stanislai Czolek custodis et Regni Polonie vicescancellarii».

III «Privilegium super ius Theutunicum oppidi Cracoviecz [...]» (XVI). «Super exactionem pontalium in Cracoviecz Fredro w.» (XVI). «Anno Domini 1569, die XI Julii oblatae et revisae in convento generali Regni Lublinensi. Non subiacet exequutioni» (XVI). «Przywiley od króla Władysława Krakowcowi służący na targowe, anno 1425. Oblatowany w Lublinie 1569, y mostowe, y sądzienie wolne wszelakich excessow» (XVII) [...] ¹

На згинах пергаменту кілька невеликих дірок.

Печатка відсутня. Залишився чорно-біло-червоний шнурок.

Ф. 134, оп. 1, спр. 91.

1425 р., жовтня 9, Львів

№ 84

Бурмістер, солтиси, старі й нові райці, лавники, старші ремісники — сеньйори цехів та уся громада Львова присягають на вірність Владиславу II, після його смерті — синові Владиславу, а після смерті Владислава — незаміжній дочці короля Ядвізі; крім цього — польській королеві Софії і литовському князю Олександрові або Витовту, як опікунам малолітнього сина короля Владислава

Мова лат.; 29,3 × 57 + 10 см.

III «Huic littere data est similis littera omagialis serenissimo principi domino Wladislao regi Polonie graciousissimo cum duobus sigillis, videlicet consulum et scabinorum, presens autem littera scripta est confecta, quod de omagio per communitatem facto plena ac certa in futurum memoria habeatur, anno 1425» (XV). «Omagium civitatis Leopoliensis omnium ordinum serenissimis regibus Poloniae, anno 1425» (XVII).

На пергаментних поясках 13 печаток (від другої по шосту і тринадцята в бляшаних коробках без вічок): 1) ради Львова. Piekos., Piecz., стор. 314, № 452 (рис. 296); Soch., Herb, стор. 8; 2) лави Львова. Piekos., Piecz., стор. 327; № 579 (рис. 354); Soch., Herb, стор. 8; 3) цеху львівських різників; 4) цеху львівських крамарів; 5) цеху львівських пекарів; 6) цеху львівських кушнірів; 7) цеху львівських шевців; 8) цеху львівських пивоварів; 9) цеху львівських ковалів; 10) цеху львівських сідельників і лимарів; 11) одинадцята печатка відсутня; 12) дванадцята печатка відсутня; 13) цеху львівських гарбарів. Опубл.: Гаврил., № 1—9, стор. 249 (печатки з третьої по десяту і тринадцята).

Опубл.: AGZ, t. IV, стор. 133—134; Suppl. HRM, стор. 136.

Ф. 131, спр. 75. Інв. Ваг. 120 (99).

1425 р., листопада 3, Медика

№ 85

Владислав II дозволяє львівському митникові єврею Волчкові поселяти людей на королівських незаселених землях «Вербежа» над р. Щирцем, заснувати село та володіти ним до своєї смерті, після чого це село стане королівською власністю, а поселенці будуть виконувати усі повинності нарівні з іншими жителями руських земель ²

¹ Далі один напис вицвів.

² Трансумпт цього документа див. док. № 199, копію — № 85а.

Мова лат.; 29 × 46,5 + 9 см. Ініціал «W».

I «R[elacio] venerabilis S[tanislai] Czolek custodis Gneznensis, cantoris Cracoviensis etc. ecclesiarum, vicescancellarii R[egni] P[olonie]».

III «Priuilegium Wol[c]zkonis super willam Wyrzbyancz, 1425» (XV).
«Privilegium Wolczkonis super villam Wyrzbiąz» (XVII).

Печатка ковальського цеху Львова з документа Ради і Лави міста. 1425 р. Док. № 84.

Печатка краварського цеху Львова з документа Ради і Лави міста. 1425 р. Док. № 84

На шовковому рожево-зеленому шнурку пошкоджена печатка. Gum., табл. VIII, № 14.

Опубл.: AGZ, t. II, стор. 75—76; Stadn., Ziemia, стор. 70—71. Ф. 131, спр. 76.

1425 р., листопада 3, Медика

№ 85a

Те, що і № 85.

Копія з XV ст.

Мова лат.; 25,5 × 38,2 см.

Ф. 131, спр. 96.

1425 р., листопада 4, Медика

№ 86

Владислав II підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1424 р., лютого 6, Львів

Руський староста Спитко з Тарнова, згідно розпорядження Владислава II, дозволяє перенести лазню львівського вірменина Атабе, наказуючи йому щорічно платити за неї три копи середніх грошів

Мова лат.; 29,8 × 59,1 + 10,8 см. Ініціал «I».

I «Ad relacionem eiusdem venerabilis Stanislai Czolek custodis Gnesnensis, Regni Polonie vicescancellarii».

III «Super balneum in valva Leopoliensi, 1425» (XVI). «Confirmatio r[egis] Wladislai» (XVI). «Iuris erigendi novum balneum in suburbio Cracoviensi Atabey Armeno cum censu 3 : 60 ad castrum» (XVII).

У правій частині пергамент розірваний.

На шовковому зелено-синьому шнурку печатка. Gum., табл. VIII, № 14.

Опубл.: AGZ, t. IV, стор. 121—122; 135—136.

Ф. 131, спр. 77. Інв. Ваг. 112a (100).

1425 р., листопада 6, Замах

№ 87

Владислав II, бажаючи покращити умови Львова, наказує старостам, бургграфам, воеводам та іншим офіціалам, щоб не вимагали від львівських громадян жодних інших підвод, крім тих, які потрібні для перевезення королівської кухні під час перебування короля або королеви у Львові

Мова лат.; 16,3 × 38,2 + 6,5 см.

I «Relacio venerabilis Stanislai Czolek cantoris Cracouiensis, R[egni] P[olonie] vicescancellarii, per r[everendum] patrem dominum Johannem archiepiscopum Leopoliensem».

III «Quod debent cives dare equos in secessu regali, 1425» (XV). «Privilegium Vladislai» (XVII).

Печатка відсутня. Залишився пергаментний поясок.

Опубл.: AGZ, t. IV, стор. 137—138.

Ф. 131, спр. 78. Інв. Ваг. 121 (101).

1425 р., грудня 1¹, Львів

№ 88

Бурмистер, нові й старі райці Львова надають згідно з привілеєм Владислава II, так звані обшари, розміщені між селами Зубрею, Соکیلниками і Скниловом львівському громадянинові Павлові Гольдбергу, який зобов'язався їх заселити, та визначають права та обов'язки останнього²

Мова лат.; 30 × 42,5 + 7,5 см.

III «Goltpergkow scultecia, anno 1425» (XVI). «Kolparkow» (XVI). «Oblata ad acticandum per honestos Joannem Kolmechowicz, [...] Mathiam Oczkowicz incolas villae Kolparkow. Susceptum. Actum in castro Buscensi, feria quarta in vigilia festi Purificationis b[ea]tissimae] M[ariae] v[irginis] anno 1612. Balthasar [...] notarius castrens B[uscensis]» (XVII).

В центральній частині та на згинах пергаменту кілька дір.

Печатка відсутня. Залишився пергаментний поясок.

Опубл.: AGZ, t. IV, стор. 138—140.

Ф. 131, спр. 79. Інв. Ваг. 123 (102).

1426 р., січня 8, Львів

№ 89

Райці Львова свідчать, що третейські судді заявили про договір, укладений між Ядвігою, вдовою по молодшому Іванові Зоммерштейну, вдруге заміжною за солтисом Миколою, та її дочкою Анною відносно спадщини по Іванові Зоммерштейну, згідно з яким на долю Ядвіги припадає третина, а Анни — дві третини його маєтків

Мова нім.; 22,5 × 33 + 6,9 см. Ініціал «W».

III «Fur 1426 Jahr» (XV). «1426. Divisio inter uxorem et heredes Zomerstein» (XVI). «Sommerstein successorum divisio substantiae per Leopoliensem

¹ У документі «feria secunda in crastino sancti Andree». В 1425 р. наступний день після св. Андрія був суботою, а не понеділком.

² Документ підтвердив Владислав IV у Львові 25 жовтня 1634 р. (див. док. № 835).

civitatem approbatur tam mobilis, quam duorum praediorum in civitatis suburbio sitorum, anno 1426» (XVIII—XIX).

На пергаментному пояску печатка. Soch., Herb, стор. 18 (тип 1).

Опубл.: AGZ, t. V, стор. 46—47.

Ф. 131, спр. 80. Інв. Ваг. 124 (103).

1426 р., березня 13, Рим

№ 90

Мартин V доручає деканові костьолу св. Марії в Сандомирі відлучити від церкви львівських громадян Івана Толмача, Юрія Гобеля, Климента Шпительського за те, що вони побили клерика Познанської єпархії Марка з Костяна (Costin), сина Матвія

Мова лат.; 15 × 23,6 + 3,5 см. Ініціал «М». У правому куті документа — довгий гачок, перекреслений двома рисками.

II «Pro R. Assyam Erasmus».

III «M. L. P. Petra». «An. Petrzicouic» (XV). «1426. Com[m]is[s]io [...] ad decanum Sandomiriensem» (XVII) [...] ¹.

На конопляному шнурку свинцева булла (діам. 3,8 см.) з зображенням на лицевому боці голів апостолів Петра і Павла, між ними хрест, над якими літери SPA: SPE, зворотному — з написом MARTINVS PP. V.

Опубл.: AGZ, t. V, стор. 48.

Ф. 131, спр. 81. Інв. Ваг. 126 (104).

1426 р., березня 25, Красний Став

№ 91

Владислав II звільняє громадян Львова від обов'язку постачання підводами і кіньми королівських гінців, сокольників та їм подібних, крім тих випадків, коли самі король і королева Софія перебуватимуть у Львові і для їхнього переїзду потрібні будуть підводи

Мова лат.; 26,1 × 57,1 + 12,5 см. Ініціал «І».

I «Ad relacionem eiusdem venerabilis Iohannis decani Cracouiensis, Regni Polonie cancellarii etc.».

III «Podwodorum, 1426» (XV). «S[erenissimi] Vladislai regis libertas a podvodis perpetua, anno 1426» (XVII).

На шовковому рожево-жовто-коричневому шнурку пошкоджена печатка. Gum., табл. IX, № 13.

Опубл.: AGZ, t. V, стор. 48—50.

Ф. 131, спр. 82. Інв. Ваг. 127 (105).

1427 р., червня 24, Галич

№ 92

Владислав II надає львівському митникові єврею Волчкові і його спадкоємцям у с. Вербіжі Щирецького повіту Руської землі вїтївство, дарує два вільних лани й «обшари», дві луки, корчму, млин з рибним ставком та переводить село з руського та польського права на магдебурзьке

Мова лат.; 30 × 56 + 13,6 см. Ініціал «І».

II «Priuilegium perpetuum super sculteciam in Wyrzbansz» (XV)

¹ Далі один нечіткий напис із XV ст.

III «Priuilegium super sculteciam in Wyerbaz. 1427» (XVI). «Volczkoni Judeo» (XVI). «Wierzbiaż» (XVIII).

На шовковому чорно-біло-жовтому шнурку печатка. Gum., табл. VIII, № 14.

Опубл.: AGZ, t. II, стор. 76—78.
Ф. 131, спр. 83.

1427 р., липня 2, Кукільники

№ 93

Львівський архієпископ Іван стверджує, що власник Делієва Іван Кола фундує парафіальний костюл у цьому селі, наділяючи костюл та парафіальних священників двома ланами, луками, трьома рибними ставками, десятиною та іншим і вказує на повинності жителів цього села для пароха та клерика костюлу

Мова лат.; 24,8 × 38,2 + 6 см. Ініціал «I».

III «Dalyoff» (XV). «Erectio parochialis ecclesiae in Dalio» (XVIII).
На пергаменті кілька великих дірок, наявні плями, внаслідок чого не повністю відчитується текст. Зворотний бік пергаменту почорнів.

Дві печатки відсутні.

Опубл.: AGZ, t. II, стор. 79—81.
Ф. 131, спр. 84.

1427 р., серпня 4, Львів

№ 94

Руський генеральний староста Іван Менжик з Домброви та шляхтичі Іван Зубрський, Лібо Соцький, Станіслав Челятицький і Бенасій Горський посвідчують, що львівський митник Волчко уступив війтівство у с. Корчі Іванові Лінкові за 40 гривен разом з таким привілеєм:

1427 р., червня 24, Галич (див. док. № 92)

Мова лат.; 20 × 49 + 5,5 см.

III «Priuilegium Volczkonis super sculteciam in Wynzbonsz, 1427» (XV). «Quam scultetiam resignat provido Ganncz [!]

На пергаментному пояску печатка. Haisig, Sfr., табл. VIII, № 144.

Опубл.: AGZ, t. II, стор. 76—78; 82—83.
Ф. 131, спр. 85.

1428 р., лютого 6, Краків

№ 95

Сандомирський воевода і краківський староста Микола з Михалова посвідчує, що Михайло Довгий (Longus) з Чирлі зобов'язався під карою в 15 гривен сплатити львівським райцям 45 гривен замість краківського митника Марка

Мова лат.; 12 × 22,7 + 5,7 см.

III «Lamburgensis, 1428» (XV). «Michael Longus 45 marcas civitati Leopoliensi se obligavit solvere fideiubendo Marcum theloneatorem Cracoviensem» (XVIII).

На пергаменті наявні плями.

На пергаментному пояску фрагмент печатки. Haisig, Sfr., табл. VI, № 107.

Опубл.: AGZ, t. V, стор. 59.
Ф. 131, спр. 86. Інв. Вар. 132 (109).

Владислав II встановлює десять каноніків, тобто пребендарів, при львівському кафедральному костюлі та призначає їм з дрогобицьких жуп та великого львівського мита 100 гривень польського монетою на рік

Мова лат.; 41 × 52,8 + 10,7 см. Ініціал «I».

I «Ad relacionem predicti Wladislai de Opporow prepositi sancti Floriani, cantoris Cracouiensis, R[egni] P[olonie] vicecancellarii». «Decem canonicis» (XVI). «Centum marcas» (XVI). «Administrationes in casu non solutionis excommunicari debent» (XVII). «Duodecim marcae et media de zuppis Drohobycensibus, 1429» (XVII).

II «Productum coram d[ominis] commissariis Rei Publicae et connotatum in revisione commissarii Oeconomiae Samboriensis diebus Martii anno 1669» (XVII). «Feria sexta post dominicam Laetare quadragesimalem proxima, videlicet die 31 mensis Martii anno Domini 1775-to fundatio praesens canonicatus seu praebendariatus ecclesiae metropolitanae Leopoliensis serviens ad acta castrensia Leopoliensia per oblatam porrecta, suscepta et ingrossata est» (XVIII). «In Biecz, ipso die s[ancti] Clementis anno 1429. Serenissimus Vladislaus fundando decem canonicos in ecclesia cathedrali Leopoliensi ordinat pro ipsis centum marcas, quarum medietas ex theloneis Leopoliensibus, medietas ex zuppis Drohobycensibus in quatuor rathas per duodecim et mediam marcas solvi debent» (XVII).

III «Priuilegium super donationem [...]» (XV). «1429. Originale priuilegium super 4 currus salis [...]» (XVII). «Erectio decem canonicorum a Vladislao «Primo [!] rege [...]» (XVII). «Primarium privilegium nostrae fundationis» (XVII). «Anno Domini 1672, die 31 Martii in visitatione generali productum coram illustrissimo domino archiepiscopo Leopoliensi. Stanislaus Moscicki notarius v[isitationis] g[eneralis]» (XVII).

На згинах пергаменту кілька маленьких дірок, наявні плями.

Печатка відсутня. Залишився шовковий жовтий вицвілий шнурок.

Опубл.: Zachariasiewicz, стор. 127—130.

Ф. 131, спр. 87.

Владислав II звільняє маєтки і людей львівського архієпископства від всяких державних тягарів та признає права і вольності, якими користується у своїх маєтках гнєзненське архієпископство¹

Мова лат.; 30 × 55 + 9,5 см. Ініціал «I».

I «Ad relacionem predicti domini Iohannis episcopi Wladislaviensis et R[egni] P[olonie] cancellarii».

III «Super libertate ecclesie Leopoliensis a podwodis» (XV). «Stacionibus et fumulibus», «et limitatione, 1430» (XVI). «Ad capitulum Leopoliense scrinio reponantur, habet alteras similes archiepiscopus» (XVI). «Inductum in acta castrensia Leopoliensia» (XVII). «Coequatio archiepiscopi et capituli Leopoliensis cum omnibus iuribus et praerogativis ecclesiae Gnesnensis, Vladislai regis, anno Domini 1430» (XVIII). «Idem privilegium in originali pargameno est et sigillo communitum» (XVIII). «Ten przywiley przy archiwum niech będzie, ponieważ drugi w tey samey materyi libertationis do approbacyi podany» (XVIII — XIX) [...]»²

¹ Пор. майже ідентичний за змістом документ Владислава II, виданий у Сандомирі 10 березня 1430 р. (див. док. № 98).

² Далі кілька затертих написів з різних століть.

На шовковому рожево-голубому шнурку фрагменти печатки. Gum., табл. VIII, № 14.

Опубл.: AGZ, t. IV, стор. 142—144.
Ф. 131, спр. 88.

1430 р., березня 10, Сандомир

№ 98

Владислав II звільняє маєтки і людей львівського архієпископства від усяких державних тягарів та признає права і вольності, якими користується у своїх маєтках гнєзненське архієпископство¹

Мова лат.; 25 × 53,3 + 7,7 см. Ініціал «I».

I «Ку» (XV).

II «Registrata». «Lectum per Albertum de Zichlin R[egni] P[olonie] vicescancellarium, in Leopoli, anno Domini millesimo CCCC sexagesimo попо» (XV).

III «Priuilegium libertacionis ecclesie Leopoliensis etc. [...]». «Priuilegium libertacionis ab omnibus dationibus [...] archiepiscopi et capituli» (XVI). «Immunitas» (XVIII). «Privilegium Vladislai regis anno 1430 pro libertate ab oneribus et contributionibus» (XVIII).

На шовковому рожево-чорно-білому шнурку фрагменти печатки.

Опубл.: AGZ, t. IV, стор. 142—144.
Ф. 131, спр. 89.

1431 р., червня 1, Львів

№ 99

Великий маршалок Польського Королівства Іван з Олесниці разом із львівським старостою Іваном Менжиком з Домброви, Спитком Мельштинським, генеральним суддею Руської землі Давидовським та іншими представниками Руської землі повідомляє, що він, за дорученням Владислава II, розглянувши справу між львівським митником євреєм Волчком і кметем Чурилою та його пасинком, вирішив залишити діючим попередній королівський привілей і підтвердити його, а кметям наказав покинути зайняті маєтки

Мова лат.; 12 × 25 + 2,4 см.

III «Inter Wolczkonem Judaeum et cmethones villae Wierbiaż ratione ademptionis ipsius fundorum decretum, quo mediante cmethones cedere jubentur de occupatis per ipsos fundis. Pro memoria asservandum, anno 1431» (XVII). «Wolczkonis Judei ad Wierbiaż privilegium» (XVII).

Пергамент посередині розірваний, окремі його шматки втрачені. Текст у багатьох місцях не читається.

На пергаментному пояску пошкоджена печатка. Haisig, Sfr., табл. I, № 17.

Опубл.: AGZ, t. II, стор. 88—89.
Ф. 131, спр. 90.

1431 р., червня 3, Львів

№ 100

Владислав II затверджує акт обміну селами між власником с. Явча Подільського повіту Подільської землі — львівським архієпископом Іваном та власником с. Поточан цього ж повіту — Якушем

¹ Пор. документ Владислава II, виданий у Сандомирі 10 березня 1430 р. (див. док. № 97).

Мова лат.; 21 × 36,5 + 8,2 см. Ініціал «I».

I «Ad relacionem venerabilis Wladislai decretorum doctoris, prepositi Lanciensis, R[egni] P[olonie] vicecancellarii».

III «Potoczany» (XV). «Approbacio commutacionis» (XV). «Commutatio per illustrissimum Joannem archiepiscopum, anno 1431» (XVII). «Wladislai regis» (XVII). «Potoczany pro Jawcza» (XVIII).

На пергаменті плями від вогкості. Текст у багатьох місцях вицвів. Печатка відсутня. Залишився шовковий червоний шнурок.

Опубл.: AGZ, t. II, стор. 89—90.
Ф. 131, спр. 91.

1431 р., грудня 10, Краків

№ 101

Владислав II надає капітулові львівського кафедрального костюлу 40 ланів землі між королівськими селами Скниловом, Оброшином і Ставчанами, з одного боку, та селом Годовицею — з другого

Мова лат.; 28,4 × 52 + 9,2 см. Ініціал «I».

III «Priiilegium super desert[...]» (XVI). «Basiowka. A[nn]o D[omi]ni 1431. Hodovicza, Ksnilow, Obroszyn, merice et sylve ville Hodovicze usque ad viam Sciricensem pro [...] 40 laneorum cum obszari inter Ksnilow, Obroszyn et Stawczani ab una parte et alia Hodovicze» (XVII). «1431 anno. Priiilegium serenissimi regis Wladislai super laneos 40. Pro villa Basiowka» (XVII). «Priiilegium pro villa Basiowka» (XVII). «Donatio 40 laneorum cum obszary capitulo Leopoliensi» (XVII).

На згинах пергаменту кілька дірок.

Печатка відсутня. Залишився шовковий червоно-білий вицвілий шнурок.

Опубл.: Stadn., Ziemia, стор. 102—103; AGZ, t. III, стор. 201—202.
Ф. 131, спр. 92.

1432 р., листопада 6, Львів

№ 102

Владислав II записує капітулові львівського кафедрального костюлу с. Вербіж Львівського повіту Руської землі і додає до попередньої суми в 50 гривен ще 150 гривен, за які капітул викупив це село з рук єврея Волчка, зазначаючи, що після сплати канонікам 200 гривен Вербіж повернеться до короля та його наступників

Мова лат.; 24,3 × 42,5 + 8,6 см.

I «Ad relacionem venerabilis Wladislai de Oporow decretorum doctoris, decani Cracouiensis, vicecancellarii».

III «[...]»¹ pecuniarum priiilegi(um) et redemptionis a Iudeo Wolczkone villam Wyrzbansz» (XV). «Facultas eximendi villam Wielblasz de manibus Wolczkonis Iudei venerabili capitulo, anno 1432» (XVII). «1432, Leopoli, feria 5 post festum Omnium Sanctorum. Vladislaus rex villam Wierzbionsz in auctionem dotis decem canonicorum foundationis regiae inscribit et donat eamque redimendi de manibus Wolczkonis Iudaei facultatem dat» (XVIII).

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. X, № 21.

Опубл.: Stadn., Ziemia, стор. 74—75; AGZ, t. II, стор. 90—92.
Ф. 131, спр. 93.

¹ Одне скорочення не розшифроване.

Владислав II щороку надає львівському кафедральному костюлові і десятиєм канонікам цього ж костюлу чотири вози солі з королівських жуп в Дрогобичі¹

Мова лат.; 17,4 × 34,7 + 4,6 см.

I «Relacio eiusdem Wladislai doctoris, vicescancellarii».

III «Priuilegium super quattuor currus salis in Drohobycz, 1432» (XV). «Russ(ia). Oblatae (et revisae) in conventu Regni» «Varschoviensi 1564, 14 Marcii» (XVI). «Pro sale Drohobycensi» (XVIII).

На пергаменті наявні плями. Текст частково вицвів.

Печатка відсутня. Залишився шовковий рожевий вицвілий шнурок.

Опубл.: AGZ, t. II, стор. 92—93.

Ф. 131, спр. 94.

Владислав II дарує львівському капітулові село Вербіж Львівського повіту Руської землі згідно з кордонами, описаними в його привілеї, даному євреєві Волчку²

Мова лат.; 27,6 × 56 + 8,4 см. Ініціал «I».

I «Relacio eiusdem domini Iohannis Schaffranecz episcopi Wladislauensis et cancellarii, commissa per abbatem sancte Crucis, predicatorem et confessorem Nicolaum».

III «Priuilegium perpetuum super villam Wyezbyaz» «et super theoloneum [!] et in illa preter fluuii Dniestr» (XV). «Priuilegium Wladislai datum in Conin in crastino sancte Margarethe anno 1433» (XV). «Priuilegium originale donationis ville Virzbias et vastitatum prope fluvium Dniestr» (XVI). «23 Martii reuisum, non subiacet executioni» (XVI). «Donatio villae Wilblarz per serenissimum Wladislaum anno Domini etc. 1433 in Conin in festo [!] s[anctae] Margarethae virginis et martyris» (XVII). «Donatio villae Werbisz» «per Wladislaum regem Poloniae pro 10 fundatis canonicis in anno 1433 facta» (XVIII—XIX).

На згинах пергаменту дірки, наявні плями.

Печатка відсутня. Залишився шовковий біло-червоний вицвілий шнурок.

Опубл.: Stadn., Ziemia, стор. 76—78; AGZ, t. II, стор. 100—102.

Ф. 131, спр. 95.

Те, що і док. № 104.

Копія з XV ст.

Мова лат.; 25,5 × 38,2 см. Ініціал «I».

I «Relacio eiusdem domini Iohannis Schaffranecz episcopi Wladislauensis et cancellarii, commissa per abbatem sancte Crucis, predicatorem et confessorem Nicolaum».

III «Copia Volczkonis super Wyerzbaschs» (XV). «Non opus» (XVIII)³.

¹ Документ підтверджений Олександром 19 лютого 1506 р. (див. док. № 318).

² Документ підтверджений Сигізмундом II у Пйотркові 27 травня 1555 р. (див. док. № 568). Трансумпт документа Владислава II (див. док. № 199), копію — див. док. № 105.

³ На звороті вміщена копія документу від 3 листопада 1425 р. (див. док. № 85а та док. № 85).

Пергамент частково пошкоджений, наявні плями.
Печатка відсутня.

Ф. 131, спр. 96.

1433 р., серпня 21, Краків

№ 106

Краківський єпископ Збігнев Олесницький повідомляє, що рациборський канонік Іван Шефлер і Дорота, вдова по краківському громадянину Івану Матвію Єгердорфові, призначають річний чинш 20 гривень широких празьких грошів, який вони купили згідно з нижчеподаним документом в освенцімських князів Казимира й Маргарити для вівтаря у краківському костелі Всіх святих, та просять, щоб єпископ підтвердив цей документ. Зміст документа, перекладеного з німецької на латинську мову, такий:

1433 р., липня 30, [Краків] ¹

Князі Освенціма та Нового Міста, інакше Затора, Казимир і Маргарита повідомляють, що вони записали і продали річний чинш в сумі 20 гривень рациборському канонікові Іванові Шефлеру та краківській громадянці Дороті за 200 гривень широких празьких грошів. Цей чинш, забезпечений на маєтках с. Спитковця в повіті Нове Місто, збиратимуть лавники села і віддаватимуть до Кракова згаданим особам.

Єпископ Збігнев підтверджує цей документ, фундує вівтар у згаданому костелі, а на вівтариста накладає обов'язки відправлення служб божих за фундаторів. Право патронату належить до згаданих фундаторів

Мова лат.; 64 × 55,3 + 11 см. Ініціал «I».

I «1433». «Nota». «Jus patronatus» (XVIII).

III «Priuilegium altaris sanctorum Petri et Pauli in ecclesia Omnium Sanctorum super censibus in Zathor fundati, 1433» (XV). «1433». «Xiąże biskup Zbigniew Olesnicki kardynał daje przywilej na ołtarz świętych Piotra i Pawła w Zatorze [!]» (XIX).

Печатка відсутня. Залишився шовковий жовто-чорний шнурок.

Ф. 201, оп. 46, спр. 5.

1434 р., червня 9, Львів

№ 107

Бурмистер і райці Львова свідчать, що піддані Дороти, вдови по Андрієві Клопперу, Андрій та його син Петро заявили, що за життя Клоппера вони закупили в нього півлану перед Поганською брамою і зобов'язалися щорічно платити півгривни. Пізніше, у зв'язку з продажем Клопперові підданим Андрієм винниці з річним чиншом одного фертона, яка після смерті Клоппера перейшла до Дороти, Андрій зобов'язався виплачувати їй щорічно півфертона (від другої половини фертона Дорота відмовлялася на його користь)

Мова нім.; 22 × 33 + 7 см. Ініціал «W».

III «Cleparow» (XVI). «Cessio fundi certi in Cleparow ante portam dictam Okopisko Zydowskie a Dorothea Klopper cum omni usufructu Andreae et filio eius coram consularibus Leopoliensibus, anno 1434, feria 4-ta ante festum sanctorum Viti et Modesti martirum proxima» (XVII).

¹ Місце видачі документа не зазначено, встановлюється на підставі літератури.

Пергамент пошкоджений — розірваний внизу по лінії прорізів кріплення печатки.

Печатка відсутня.

Опубл.: AGZ, t. V, стор. 73—74.
Ф. 131, спр. 97. Інв. Вар. 141 (117).

1434 р., вересня 15, Львів

№ 108

Бурмістер та райці Львова свідчать, що за посередництвом третейських суддів Юрія Гобеля, Івана Траутфройлена, Миколи Цорнберга, Миколи Шварца, пекаря Івана та кушніра Петра складено угоду між Миколою Солтисом і Касею Тойфелін, вдовою по Арнольдї з Лое, в справі суперечки про чотири городи перед Галицькою брамою. Згідно з угодою, Микола Солтис повинен заплатити Касї півштуки сукна. Крім того, повинен сплачувати їй щорічно по одному фертону, а після її смерті сплачувати вказану суму львівській пекарні

Мова нім.; $21 \times 35 + 5$ см.

III «Fur 1434 Iahr» (XV). «Inter Nicolaum Scholtz et Catharinam Tewsolune [!] ratione 4 hortorum in suburbio Haliciensis sitorum compositio 1434 anno in officio consulari facta» (XVIII).

На правій частині пергаменту кілька дірок. Текст почорнів.

Печатка відсутня. Залишився пергаментний поясок.

Опубл.: AGZ, t. V, стор. 76—77.
Ф. 131, спр. 98. Інв. Вар. 142 (118).

1435 р., лютого 1, Львів

№ 109

Львівський земський суддя Станіслав з Давидова і підсудок Іван Голombек із Зимної Води свідчать, що дружина Семка з Бібрки, дочка Івана Зубрського Дорота поквитувала батька від свого імені і від імені своїх сестер, одержавши від нього придане, залишене їй матір'ю

Мова лат.; $11,7 \times 29,2 + 3,7$ см.

III «Dorothea filia Iohannis Zubrszky satisfactionem recognoscit» (XV). «De dote» (XVI).

На пергаментних поясах дві печатки: 1) Станіслава з Давидова. Haisig, Sfr., табл. VI, № 112; 2) Івана з Зимної Води. Haisig, Sfr., табл. I, № 22.

Опубл.: AGZ, t. V, стор. 77.
Ф. 131, спр. 99. Інв. Вар. 143 (119).

1435 р., лютого 9, Львів

№ 110

Райці Львова свідчать, що львівський громадянин Іван зі Снятина зобов'язався від імені свого племінника Никлина, сина старого Івана зі Снятина, виплачувати Іванові Зубрському в роки військових походів з двох з половиною ланів по п'ять гривен без одного фертона річного чиншу і по дві з половиною колоди вівса, а в невоєнні роки — по чотири гривни і шість грошів та дві з половиною колоди вівса. Натомість Іван Зубрський звільняє ці лани від усіх повинностей, за винятком подимного і поплужного

Мова лат.; $18,2 \times 33,6 + 5$ см.

III «Obligacio duorum cum medio laneorum Iohannis Sznathin» (XV). «Joanni Zubrski» (XVII). «Anno 1435, litere Zubrza» (XVI).

На пергаментному пояску печатка. Piekos., Piecz., стор. 314, № 452 (рис. 296).

Опубл.: AGZ, t. V, стор. 78.
Ф. 131, спр. 100. Інв. Вар. 144 (120).

1435 р., вересня 2, Львів

№ 111

Львівський земський суддя Станіслав з Давидова і підсудок Іван з Зимної Води свідчать, що Ядвіга, дочка Івана Зубрського, поквитувала свого батька за одержану частину спадщини, що належала їй

Мова лат.; 10,5 × 34,5 + 3,5 см.

III «Heduigis filia Zubrszky satisfactionem recognoscit, 1435» (XV—XVI).

Печатки відсутні. Залишилися два пергаментні пояски.

Опубл.: AGZ, t. V, стор. 79.
Ф. 131, спр. 101. Інв. Вар. 145 (121).

1435 р., жовтня 7, Краків

№ 112

Владислав III наказує всім старостам, бургграфам, державцям, прокураторам, їхнім заступникам, воеводам, збирачам мита, охоронцям доріг, лісів і решті урядовцям оголосити публічно на ярмарках, у костьолах та інших людних місцях, що під загрозою тілесної кари й арешту всіх дорогаві забороняється купцям їхати з товарами новими, невизначеними досі дорогами, оминаючи львівський склад і приносити шкоду королівським збирачам мит, так само, як і встановлювати нові незаконні мита

Мова лат.; 23,5 × 27,4 см.

I «Ad relacionem magnifici Iohannis de Coneczpole Regni Polonie cancellarii».

III «Mandatum Vladislai regis de inhibitione, arestatione et detentione praetereuntium depositum Leopoliense per cives Leopolienses et de novis theloneis per vias versus Leopolim per nobiles non excogitandis, anno 1435» (XVII).

На пергаменті під текстом посередині залишки відтисненої у червоному воскові печатки. Gum., табл. IX, № 23.

Опубл.: AGZ, t. V, стор. 79—80.
Ф. 131, спр. 102. Інв. Вар. 146 (122).

1436 р., січня 19, Львів

№ 113

Львівський земський суддя Станіслав з Давидова і підсудок Іван Голombok з Зимної Води свідчать, що Катерина, незаміжня дочка Івана Зубрського, як і інші її сестри, відмовилась від батьківської і материнської спадщини на користь батька і брата

Мова лат.; 10,7 × 31,7 + 3 см.

III «Katherina filia Zubrzky cedit bonis patri et fratri suis, anno 1436» (XV—XVI).

На пергаментних поясках дві печатки: 1) Станіслава з Давидова (збереглися тільки фрагменти). Haisig, Sfr., табл. VI, № 113; Haisig, Ciekawa piecz., стор. 40; 2) Івана Голombokа з Зимної Води. Haisig, Sfr., табл. I, № 22.

Опубл.: AGZ, t. V, стор. 81.
Ф. 131, спр. 103. Інв. Вар. 147 (123).

Генеральний суддя Львівської землі Станіслав з Давидова та підсудок Голомбек із Зимної Води повідомляють, що рідні сестри з Подільців шляхтянки Наталка, Ганулька, Рудка, Настка й Федька продали батьківську частину с. Подільців на Городоччині Львівського повіту братові по матері шляхтичу Яцькові з Погірець за 60 гривен польської монети

Мова лат.; 22,2 × 28,7 + 3,3 см.

III «Venditio per sorores germanas villae Podolcze Jaczkoni, 1436» (XVI). «Podolce» (XVII). «Ad Pohorce». «Antea Podolec» (XVIII).

Пергамент розірваний на дві частини, пізніше склеений. Там, де були пояски, віддерті шматки пергаменту.

Печатка відсутня.

Ф. 201, оп. 4в, спр. 1440.

Фрідріх Гербуртович з Фельштина свідчить, що купив у Маргарити, вдови по Домініку Мінгельбею будинок або дворище у Львові по вул. Єврейській і зобов'язується нести всі міські повинності

Мова лат.; 13,6 × 23,2 + 3 см.

III «Recognicio Herbort super solvendis censibus a domo in ciuitate sita, 1436» (XV—XVI).

На пергаментному пояску печатка. Haisig, Sfr., табл. II, № 31.

Опубл.: AGZ, t. V, стор. 82—83.

Ф. 131, спр. 104. Інв. Вар. 148 (124).

Кустод і управитель львівського архієпископства Петро трансумує одержану від професора богослов'я, краківського каноніка, спеціального посланця базельського синоду Миколи Козловського буллу цього синоду такого змісту:

1436 р., квітня 14, Базель

Базельський синод закликає віруючих складати пожертвування на утримання представників східної церкви, які мають приїхати з далеких країн для проведення унії між римською та константинопольською церквами з огляду на загрозу всьому християнству з боку турків. У зв'язку з цим, уповноважується сповідників надавати спеціальні відпусти віруючим, що складають пожертвування і виконують відповідні релігійні обов'язки.

Цю буллу, згідно з вказівкою магістра Миколи Козловського, прочитали публічно у Високому замку у Львові, а всім настоятелям костелів доручено доставити її зміст до відома віруючих та приступити до її виконання.

Нотаріальний інструмент клерика Познанської єпархії публічного нотарія Івана з Кробії, сина Андрія

Мова лат.; 43,3 × 67 + 4,3 см. Ініціал «I».

I Знак нотарія у вигляді щита — листка дерева з двома схрещеними стрілами посередині — на постаменті з трьох східців. Поруч засвідчення нотарія.

III «Iste iubileus sinodi generalis Basiliensis dudum exspirauit. Celebrata fuit ipsa sinodus 1436» (XV). «Super porcionem canonica» (XV). «Anno Domini 1436 [...] concilii Basiliensis [...] conferenda [...]» (XVI).

Пергамент zdeформований внаслідок вогкості, окремі слова на згинах не читаються.

На пергаментному пояску у пошкодженій восковій кустодії відтиснена у чорному воскові печатка (діам. 2,5 см.) з зображенням готичної літери «P» посередині. Легенда: sigillum petri de buynow.

Ф. 131, спр. 105.

1437 р., березня 1, Краків

№ 117

Межиріцький каштелян і генеральний руський староста Вікентій з Шамотул свідчать, що в присутності його та інших панів третейські судді — стшельцьський староста Гумпрехт і канцлер князя Бернарда Петро — заявили, що за їх посередництвом укладено договір між братами з Берави Іваном Зубрським та Павлом Гавронкою, згідно з яким Іван Зубрський повинен заплатити Павлові Гавронці 30 гривен за усі маетки

Мова лат.; 12,4 × 28,5 + 2 см. Ініціал «I».

III «Concordia Iohannis Zubrszky et Pauli Gawronek, 1437» (XV—XVI).

На пергаментному пояску розколена посередині печатка. Haisig, Sfr., табл. IV, № 76.

Опубл.: AGZ, t. V, стор. 84—85.

Ф. 131, спр. 106. Інв. Вар. 149 (125).

1437 р., червня 7, Львів

№ 118

Львівський земський суддя Станіслав з Давидова та підсудок Іван з Зимної Води свідчать в присутності свідків, що рідний брат Зубрського Пашко з Берави відмовився від усіх своїх претензій щодо маєтків та скасував зв'язані з цим записи у львівських земських книгах, замість чого Іван Зубрський виплатив йому 30 польських гривен

Мова лат.; 18,5 × 28 + 3,8 см.

III «Paszko frater Iohannis Zubrzky recognoscit satisfactionem, anno 1437» (XV—XVI).

На пергаментних поясках дві печатки: 1) Станіслава з Давидова, розколена на дві частини. Haisig, Sfr., табл. VI, № 113; Haisig, Ciekawa piecz., стор. 40); 2) Івана з Зимної Води. Haisig, Sfr., табл. I, № 22.

Опубл.: AGZ, t. V, стор. 86—87.

Ф. 131, спр. 107. Інв. Вар. 152 (127).

1437 р., серпня 5, Львів

№ 119

Райці Львова свідчать, що третейські судді заявили перед міською радою про угоду, складену між Миколою Солтисом-старшим і його дружиною Ядвігою, з одного боку, та Миколою Солтисом-молодшим і його дружиною Анною, дочкою вищезгаданої Ядвіги, з другого боку, відносно спадщини по батькові Анни (першому чоловікові Ядвіги) Іванові Зоммерштейну-молодшому і по її бабі Катерині Зоммерштейн. Згідно з угодою, Анні припали нерухомі маетки

Мова нім.; 27,3 × 35 + 5,1 см.

III «Fur 1437 Jahr» (XV—XVI). «Inter successores Zomerstein omnium bonorum in et extra civitatem consistentium divisio» (XVII). «Divisio

Zomerstinowska bonorum tam intra civitatem, quam extra, anno 1437» (XVII—XVIII).

Посередині та на згинах пергаменту діри, наявні плями.
На пергаментному пояску печатка. Soch., Herb, стор. 8.

Опубл.: AGZ, t. V, стор. 88—89.
Ф. 131, спр. 108. Інв. Вар. 153 (128).

1437 р., листопада 18, Львів

№ 120

Солтис з с. Чишків Михайло, інакше Минко Сочевчич продав за згодою власника Чишок Івана Дмитровського корчму кметьові цього ж села Іванові Ланцутеру

Мова лат.; 22 × 32,2 + 4,8 см. Ініціал «I».

III «Super tabernam in Czeszky» (XV). «Concessio dominorum commissariorum aedificandi tabernam in Czesky Ioanni Mattei [?] 1437» (XVI—XVII).

На згині пергаменту кілька невеликих дірок.

На пергаментних поясках дві печатки: 1) Івана Дмитровського. Haisig, Sfr., табл. IX, № 158; 2) Михайла Сочевчича. Haisig, Sfr., табл. IX, № 159.

Опубл.: AGZ, t. V, стор. 91—93.
Ф. 131, спр. 109. Інв. Вар. 153 (129).

1438 р., грудня 16, Пйотрків

№ 121

Владислав III, дякуючи за вірність, проявлену всіма жителями Польського Королівства під час виборів його на короля, затверджує всі привілеї, надані його батьком Владиславом II та попередніми королями

Мова лат.; 25 × 50,5 + 9 см. Ініціал «I».

I «Ad relacionem eiusdem magnifici Iohannis de Coneczpole, Regni Polonie cancellarii».

III «1438, confirmacio iurium regis Wladislai Tertii» (XV).

Печатка відсутня.

Опубл.: Wiszniewski, t. V, стор. 327—329; DGL, 1852, № 22, 24; AGZ, t. V, стор. 93—95.

Ф. 131, спр. 110. Інв. Вар. 155 (130).

1439 р., серпня 7, Сільний Городок

№ 122

Львівський земський суддя Станіслав з Давидова та підсудок Іван з Зимної Води повідомляють, що дружина Добеслава Кривського подарувала чоловікові та його спадкоємцям третю частину своїх батьківських сіл Ляшок, Підмонастиря, Крупська, Березини Жидачівського повіту та Колодниці Стрийського повіту

Мова лат.; 19,9 × 29 + 4,5 см.

III «Donacya na Krupsko et alia bona» (XVII). «Generosa Margaretha nobilis Boleslai [!] Kiwski [!] neptis [!] bona villarum Podmanastyrze, Krupsko, Brzezina et Klodnica, quo ad tertiam sortem se respicientia, eidem generoso Boleslao Kiwski avo suo donat, anno 1339 [!], feria 6 ante festum sancti Laurentii, in Brodek [!] Solny» (XVIII). «Donacya Krupska y innych» (XVIII—XIX).

Ліва частина пергаменту частково знищена. Текст почорнів. Окремі слова не читаються.

На пергаментних поясах дві печатки: 1) Івана з Зимної Води. Найсиг, Sfr., табл. I, № 22; 2) від другої залишився пергаментний поясок.

Ф. 181, оп. 2, спр. 217, арк. 1.

1439 р., вересня 2, Снятин

№ 123

Снятинський і коломиїський староста Мужило з Бучача дарує парафіальному костьолові в с. Михальчі, парафіальному священникові цього костьолу Петрові з Скавини та всім його наступникам с. Репужинці Коропецького повіту, десятий сніп всякого збіжжя, один лан, дворища, десятий денар від мита в Михальчому, а також десяту мірку, так званий метрет (metretum) будь-якого зерна з михальчівського млина

Мова лат.; 24 × 34 + 4,5 см. Ініціал «І».

II «Fundator ecclesie Michael alias Muzilo cum Katherina uxore una voce de Buczacz heredes. Ihesu, miserere anime ipsorum et, qui presencia leget, oret pro salute eorundem» (XV). «МУЖИЛО» (XV).

III «Mychalcze» (XV). «Privilegium ecclesie in Mychalcze» (XV). «Anno 1439. Erectio praesens ecclesiae Michalcensis ad acta praesentia castrensia capitanealia Leopoliensia feria secunda ante festum sanctae Margarethae virginis et martyris proxima anno nunc currenti millesimo septingentesimo vigesimo per oblatam porrecta, suscepta et ingrossata» (XVIII). «Michalcze» (XIX).

Посередині пергаменту дві дірки.

На шовковому зеленому шнурку фрагменти печатки.

Опубл.: AGZ, t. V, стор. 95—96.

Ф. 131, спр. 111.

1439 р., вересня 8, Аргішів¹

№ 124

Волоський воевода, господар трансільванських земель, князь Омлашу і Фогарашу Влад II надає львівським та іншим купцям руських, польських і молдавських земель привілей на вільну торгівлю у його землях після сплати ними у м. Рибнику по два угорських флорена мита від кожного воза

Мова укр.; 38 × 36 см.

Хрисмон. Ініціал «В», вписаний червоною фарбою.

I + IΩ ВЛА(Д) ВΩЕВО(Д)А МИЛ(С)ТА БЖІЕА ГСДРЬ.

III «Ordinatio Joannis Wlod palat[ini] Mold[aviensis] de theloneis per iter Walachicum a mercatoribus exigendis, a[nn]o 1440 [!]

(XVII). На шовковому червоно-синьому шнурку частково пошкоджена печатка. Virtosu, Fig., 18,20.

Опубл.: Engel., t. IV, стор. 41; AGZ, t. VII, стор. 220—226; Kałużn., стор. 28—29; Русан., стор. 135—137.

Факсим.: AGZ, t. VII, стор. 220—221; Kałużn., стор. 28—29.

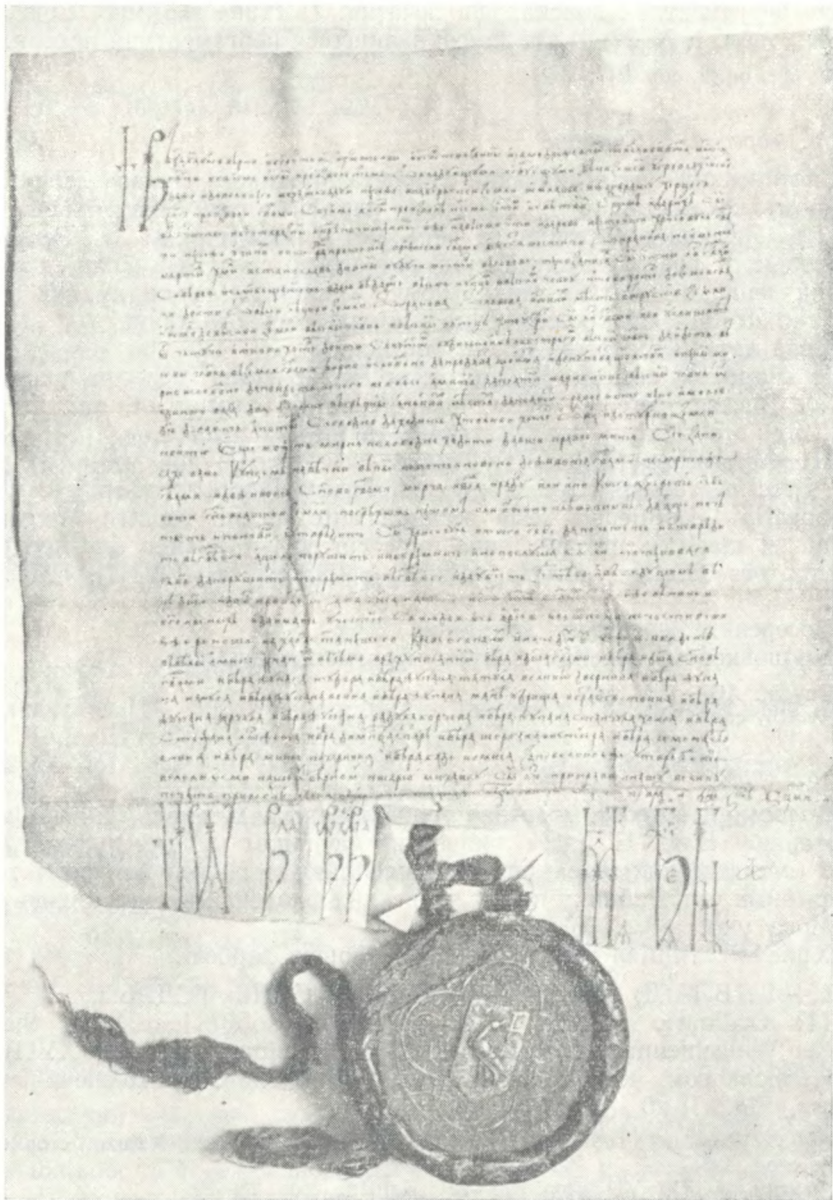
Ф. 131, спр. 112. Інв. Вар. 159 (132).

1440 р., лютого 25, Краків

№ 125

Владислав III заявляє, що позика, взята від Львова ним і його батьком Владиславом II на закупівлю шовку, полотен та соболів, посланих в дар

¹ Крім місця видачі документа подається місце його написання: «писана же вь Трьговищи».

Грамота волоського воеводи і трансільванського господаря Влада II про надання купцям руських, польських і волоських земель привілею на вільну торгівлю у його землях 1439 р. Док. № 124.

турецькому імператорові становить 905 гривен і 21 скоець. Він же, бажаючи сплатити цей борг, віддає Львову королівські мита на товари й худобу, яку львів'яни купують на шляху між Краковом і Львовом

Мова лат.; 22,4 × 49,4 + 7 см. Ініціал «W».

I «Ad relacionem magnifici Petri Odrowansch de Sprowa palatini Leopoliensis».

III «1440, regis Wladislai de debitis computatis cum consulibus Leopoliensibus et concessio, ut a civibus Leopoliensibus telonea Cracoviensia, Sandomiriensia, Lelowiensia etc. ad cistam Leopoli solvantur collectaque inter consules et teloneatorem per medium dividantur» (XV—XVI). «Usque ad defalcacionem nongentarum quinque marcarum et viginti unius scoti monetae Polonialis civitati debitarum» (XVII).

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. IX, № 24.

Опубл.: AGZ, t. V, стор. 97—98.

Ф. 131, спр. 113. Інв. Вар. 156 (131).

1440 р., серпня 17, Львів

№ 126

Львівський архієпископ Іван Одровонж повідомляє, що рада Львова, як виконавець духівниці купця з Молдавії Ніклаша Гехта, передала архієпископові суму 337 з половиною польських гривен, призначену для встановлення посади спеціального священика у львівському кафедральному костюлі. Архієпископ поділив цю суму, призначивши частину на будівництво кафедрального костюлу та на утримання десяти каноніків фундації короля Владислава II. За суму, призначену для каноніків, буде викуплено вйтівство с. Вербежа, власниками якого є ці ж каноніки.

Нотаріальний інструмент клерика Гнезненської епархії нотарія Якова з Паб'янич, сина Альберта

Мова лат.; 23 × 41,3 + 2,8 см. Ініціал «N».

I Нотаріальний знак у вигляді розети з восьми листків з хрестом на постаменті з трьома східцями; на нижньому напис: Albertides. Поруч засвідчення нотарія.

II «(Farenbach)» (XVII).

III «De obligatione canonicorum super duas missas occasione centum 21 marce, 1440» (XV). «Litera de legendis missis per canonicos super altare sancte Marie Magdalene» (XVI). «Idque pro advocatia in villa Wierbiaż» (XVIII).

На пергаменті в окремих місцях плями від вогкості.

Дві печатки відсутні. Від першої залишився шматок пергаментного пояска.

Опубл.: AGZ, t. II, стор. 103—106.

Ф. 131, спр. 114.

1441 р., квітня 24, Папа

№ 127

Владислав III віддає орендареві Лонці с. Зубрю в заставу за позичені у нього 100 гривен польської монети до повної сплати цієї суми

Мова лат.; 14,5 × 22,5 + 4,2 см.

I «Relacio magnifici N. de Scharley castellani Wladislaiensis».

II «Registrata» (XV). «Lectum per Albertum de Zichlin Regni Polonie vicescancellarium» (XV).

III «Zubrza, 1441» (XV). «100 marcas Vladislaus rex Lancze inscribit» (XVII).

Печатка відсутня.

Опубл.: AGZ, t. V, стор. 104.
Ф. 131, спр. 115. Інв. Вар. 160 (133).

1441 р., квітня 29, табір під Гуготом

№ 128

Владислав III дарує перемиському підкоморієві і сандомирському старості Іванові з Сенна мурований будинок у Львові по вул. Єврейській, який був колись власністю львівського митника єврея Волчка, а пізніше став власністю короля

Мова лат.; 22 × 37 + 10 см. Ініціал «I».

I «Relacio eiusdem magnifici Petri de Sczekoczini R[egni] P[olonie] viccancelarii».

III «Litera perpetualis super domum muratam in Leopolia» (XV). «Wladislaus rex donat lapideam Ioanni de Sienna succamerario Premysliensi et capitaneo Sandomiriensi» (XVI). «Ad lapideam Oleska, anno 1441» (XVII). «Acialem» (XVII).

На пергаменті наявні плями. Текст на згинах вицвів.

На шовковому біло-рожевому шнурку печатка. Gum., табл. IX, № 24.

Опубл.: AGZ, t. V, стор. 105—106.
Ф. 131, спр. 116. Інв. Вар. 161 (134).

1441 р., червня 16, Буда

№ 129

Владислав III, бажаючи покращити добробут жителів Львова, звільняє їх від сплати мита за всякі товари (зокрема, за рибу) на період появи цього документа аж до приїзду короля до Львова, а також видає відповідні розпорядження львівському воеводі і старості Петрові Одровонжу із Сприви, його заступникам та збирачам мита

Мова лат.; 21,5 × 35 + 9,8 см.

Ініціал «W».

I «Ad relacionem magnifici Predborii de Coneczpole castellani Rosperiensis».

III «1441. Pro piscibus et aliis rebus non exigere» (XV). «Libertas mercatorum Leopoliensium ab omnibus exactionibus, praesertim ratione piscium, per Vladislaum regem Ungariae et Poloniae, anno 1441» (XVII). «Libertas ad adventum» (XVIII—XIX).

Печатка відсутня. Залишився пергаментний поясок.

Опубл.: AGZ, t. V, стор. 108.
Ф. 131, спр. 117. Інв. Вар. 163 (135).

1441 р., червня 16, Буда

№ 130

Владислав III, бажаючи покращити становище Львова, передає міській раді всі дрібні або бідні крамниці і ларки вуличних продавців разом з їхніми чиншами і прибутками та з правом закладання нових. Крім того, на прохання львівських громадян, підтверджує їхнє давнє право вільного вибору перекладача

Мова лат.; 26,7 × 52,1 + 9 см. Ініціал «I».

I «Ad relacionem eiusdem magnifici Predborii de Coneczpole castellani Rosperiensis».

III «Instite pauperes et interpretes locandi, 1441» (XV). «Libera electio interpretum officio consulari» (XVII). «1441. Facultas locandi institarum pauperum Vladislai» «regis magistratui Leopoliensi» (XVII—XVIII). «Privilegium Vladislai super erigendis pauperibus institis et electione interpretum perpetuum» (XVIII).

На шовковому темно-синьо-рожевому шнурку печатка. Gum., табл. X, № 21.

Опубл.: AGZ, t. V, стор. 106—107.
Ф. 131, спр. 118. Інв. Вар. 163 (136).

1441 р., серпня 4^а, Базель

№ 131

Святіший базельський синод, який здійснює владу під час вакансії в апостольській столиці, видає львівському архієпископові Івану Одровонжу такий документ:

1439 р., червня 27, Базель

Святіший базельський синод поширює юрисдикцію львівського архієпископа Івана Одровонжа в духовних справах та признає йому право вирішувати важкі спірні питання, які до цього часу підлягали компетенціям верховної церковної влади

Мова лат.; 41,5 × 67 + 6,4 см. Ініціал «S». Заголовок.

I «Augustus». «XIX». «Chesnelot [...]». «Ja. de Ceruerye [...]» (XV). «Concordate litere preinserte cum originalibus collectionibus per me notarium sacri concilii Michaellem (f. Saltey)».

III «Registrata. Episcopus (Drin kl x)» (XV). «Quod fuit in corpore [...] sacro concilio» (XV). «Confessionale pro persona archiepiscopi tantum concessum a synodo Basiliensi, 1441» (XV) [...] ²

Внизу пергамент розірваний, на згинах багато дірок. Текст місцями не читається.

На шовковому рожево-жовтому шнурку свинцева булла (діам. 4 см.) з зображенням на лицевому боці сцени зішестя св. Духа, на зворотному — з написом: GENERALIS SINODVS BASILIENSIS.

Опубл.: AGZ, t. IV, стор. 147—150.
Ф. 131, спр. 119.

1441 р., серпня 8, Львів

№ 132

Львівські каноніки, провізори і наглядачі при будівництві львівського костюлу Пречистої діви Марії — кустод Петро та Микола Ольховський — від імені львівського архієпископа Івана Одровонжа свідчать, що він одержав від райців Львова 94,5 гривни на будівництво вищезгаданого костюлу згідно з духовницею покійного Миколи Гехта і 121 гривну в готівці, цеглі і цементі

Мова лат.; 14,8 × 28 + 5,2 см.

III «Quittacio de pecunia testamenti Hecht, anno 1441» (XV).

На пергаментному пояску фрагменти печатки (опис див. док. № 116).

Опубл.: AGZ, t. V, стор. 109.
Ф. 131, спр. 120. Інв. Вар. 164 (137).

¹ У пошкодженому тексті читається: «Datum Basilee II nonas Augusti».

² Далі один нечіткий напис.

Підкоморій Львівської землі Петро Волчко з Колодна свідчить, що він провів розмежування між с. Дунаєвом Львівського повіту, яке належить львівському архієпископові, та с. Віцинем (Wyanczen) цього ж повіту, яке належить шляхтичеві Гологірському

Мова лат.; 15,5 × 24,5 + 3,2 см.

III «Granicies ad Wyanczen» (XV). «Limites inter Dunauiow et Wicin» (XVII). «Anno 1441, feria 6 post festum Exaltationis sanctae Crucis» (XVIII) [...] ¹

На пергаменті наявні плями, текст місцями не читається.

Печатка відсутня.

Опубл.: AGZ, t. II, стор. 110—111.

Ф. 131, спр. 121.

Святіший базельський синод заявляє, що з метою забезпечення дисципліни та порядку в католицькій церкві він встановлює основні правила заміщення духовних санів і запобігання всяким зловживанням у цій діяльності

Мова лат.; 54,5 × 88,5 + 6,5 см. Ініціал «S». Заголовок.

I «Auscultatum presens decretum cum originali per me Iohannem de Rocapetri notarium concilii Basiliensis, ut concordat». «I. de Rocapetri <notarius>» (XV).

II «E. Rouselli» (XV). «Constitutio sacrosanctae synodi generalis Basileensis [!] favore incorporatorum et suppositorum contra alios modis inadaequatis procurantes dignitates, canonicatus et alia ecclesiastica beneficia sine meritis, censurarum et rigorum declaratio, anno 1442» (XVIII).

III «Sunt duodecim litere computando uno decreto, que litere <reportentur> ad registrum ad [...] trad [...] per notarium» (XV) [...] ²

Пергамент zdeформований внаслідок вогкості.

На шовковому червоно-жовтому шнурку свинцева булла (діам. 4,2 см.) з зображенням на лицевому боці сцени зішестя св. Духа, на зворотному — з написом: + SACRO* SCA* GENERALIS* SINODVS* BASI* LIENSIS +.

Ф. 131, спр. 122.

Каноніки львівського кафедрального костюлу повідомляють, що отримали від міської ради 121 гривну, записану на користь капітулові в дувніці Миколи Гехта та призначену на викуп солтиства у с. Вербезі

Мова лат.; 13 × 21,8 + 4,5 см.

III «Quittacio seu recognicio canonicorum Leopoliensium super testamento Nicolai Hecht, 1442» (XV).

На пергаментному пояску відтиснена у темно-зеленому воскові круга (діам. 3,1 см.) дуже знищена печатка капітулу з зображенням на щиті лева. Легенда: + s * carituli * sancte * ... (опис див. док. № 344).

Опубл.: AGZ, t. V, стор. 114.

Ф. 131, спр. 123. Інв. Вар. 165 (138).

¹ Далі кілька стертих та вицвілих написів із різних століть.

² Далі два нечітких написи.

1442 р., грудня 11, Львів

№ 136

Львівський воевода, самбірський і галицький староста Петро Одровонж стверджує, що шляхтич Іван Зубрський заплатив міщанинові Степанові з м. Городка 50 гривень за солтиство у с. Зубрі

Мова лат.; 10,7 × 21,6 + 1,5 см.

III «Solucio scultecie 50 marcarum in Zubrz ciui Grodecensi, anno 1442» (XV—XVI).

На пергаментних поясах дві печатки: 1) Петра Одровонжа. Haisig, Sfr., табл. V, № 85, майже повністю знищена; 2) Івана Голомбека. Haisig, Sfr., табл. I, № 22.

Опубл.: AGZ, t. V, стор. 114—115.

Ф. 131, спр. 124. Інв. Вар. 166 (139).

1443 р., лютого 8, Львів

№ 137

Краківський каштелян і староста, королівський намісник у Польщі Іван з Чижова свідчить, що власник с. Зубрі Іван призначив Миколу з Гологір опікуном своїх малолітніх дітей та усієї спадщини

Мова лат.; 20,8 × 25,9 + 3,1 см. Ініціал «I».

III «Super tutoria filiorum Zubrzky, 1443» (XV—XVI).

На пергаментному пояску пошкоджена печатка. Haisig, Sfr., табл. VI, № 108.

Опубл.: AGZ, t. V, стор. 115—116.

Ф. 131, спр. 125. Інв. Вар. 168 (140).

1443 р., березня 15, Львів

№ 138

Генеральний руський староста і воевода Петро Одровонж зі Спрови свідчить, що дружина підсудка з Зимної Води Івана Голомбека й дочка шляхтича Івана Зубрського Маргарита разом з своїм 15-річним сином Іваном виступила зі скаргою проти свого батька, вимагаючи від нього повернення маєтків по матері; суд погодив обидві сторони, вирішивши, що Іван Зубрський вже повністю сплатив Маргариті та її дітям за їхні маєтки по матері

Мова лат.; 10,3 × 27,2 + 2 см.

III «Arbitralis compositio Margarethe Zubrszka, filiorum eiusdem et patris, anno 1443» (XV).

На пергаментному пояску печатка. Haisig, Sfr., табл. V, № 85.

Опубл.: AGZ, t. V, стор. 117.

Ф. 131, спр. 126. Інв. Вар. 167 (141).

1443 р., травня 22, Львів

№ 139

Лавники Львова свідчать, що старий солтис Микола та його дружина Ядвіга записали один одному свої маєтки у місті та поза містом на випадок смерті одного з них

Мова лат.; 20,7 × 37,4 + 5,8 см.

III «1443. Nicolaus solthys cum uxore inscripserunt bona vicissim, excerpta piscatione in Zamarstinow» (XVI). «Liberata sit» (XVII). «Zamersztynow» (XIX).

На пергаменті наявні плями.

На пергаментному пояску пошкоджена печатка. Piekos., Piecz., стор. 327, № 579 (рис. 354). Soch., Herb, стор. 8.

Опубл.: AGZ, t. V, стор. 118—119.
Ф. 131, спр. 127. Інкв. Вар. 169 (142).

1443 р., вересня 20, Львів

№ 140

Воєвода і генеральний староста Руської землі Петро Одровонж із Спрови, розглянувши справу між шляхтичами позивачем Франциском з Дев'ятник та відповідачем Миколою з Зарудців щодо прав обох на с. Зарудці Львівського повіту, вирішує її на користь першого, внаслідок того, що Микола не пред'явив своїх прав і доказів власності на це село

Мова лат.; 21,7 × 30,8 + 2,5 см.

III «Non est necesarius» (XVI). «Versus Zarudcze nil valet» (XVI). «Decretum palatini occasione campi Zarvycze» (XVI). «Processus [generosi] Dziewiatnicki cum Zarudzki coram commissariis a [s]acra [r]egia] maiestate destinatis ad revisionem iurium super bona Zarudcze habitorum. Datum Leopoli, feria 3-tia [!] in vigilia [s]ancti] Mathaei apostoli et evangelistae 1443-tio» (XVIII).

Посередині пергаменту дві дірки.

На пергаментному пояску печатка. Haisig, Sfr., табл. V, № 85.

Ф. 134, оп. 1, спр. 826.

1443 р., грудня 5, Базель

№ 141

Святіший базельський синод розглянув суперечку між деканом, каноніками й капітулом львівського кафедрального костюлу та львівським архієпископом Іваном Одровонжем в справі водяного млина і лану землі, розташованих поблизу с. Прусів і наданих львівському капітулові попереднім архієпископом Іваном. Після доручення справи судді архидияконові метцької церкви Гвіллермові, синові Гуга, суперечка була вирішена на користь львівського капітула, на прохання якого синод підтвердив належність згаданого маєтку до капітулу

Мова лат. У документі витерте одне слово. 39 × 65 + 10 см. Ініціал «S». Заголовок.

I «Praesens instrumentum praevisio judiciali consensu apud Leopolienses tabulas civiles libro privilegiorum, tomo II, pagina 171, numero 39 ingrosatum et in libro haereditatum, tomo XXXXII, pagina 467, numero I haereditatum ad molendinum Olchowy dictum tum haereditatum, tomo XIII, pagina 305, numero 2 operum super mola sub N 273 3/4 sita intabulatum est. Leopoli, die 31 Januarii 1806-to anno. Josephus Słotwiński Tabularum c[ivilium] L[eopoliensium] regens. Collationatum. G. Teodorowicz mppa et J. Sierakowski mppa» (XIX).

У правій частині пергаменту наклеєна еліпсоподібна паперова печатка Львівської міської табулі, розміром 4,4 × 3,7 см., з зображенням на щиті герба Львова, над щитом — корона. Легенда: SIGILLVM TABVLAE CAES. REG. VRBIS METROPOL. LEOPOLIENSIS.

II «A. de Lanigalys». «Regestrata gratis» (XV).

III «Regestrata [...]» (XV). «Qua litera reportetur ad regestrum» (XV). «Olssoui. Confirmacio sinodi Basiliensis super molendinum et laneum retro idem molendinum post altum castrum Leopoliensem» «de anno 1443 cum

sin [...] contra Ioannem archiepiscopum spoliatorem» (XVI). «Molendinum post altum castrum versus Prussy» (XVII). «Synodus Basiliensis approbat capituli Leopoliensis proventus et donationem molendini Olchoviensis» (XVII).

На шовковому червоному шнурку зігнута свинцева булла (опис див. док. № 134).

Опубл.: AGZ, t. II, стор. 118—121.
Ф. 131, спр. 128.

1444 р., лютого 10, Коломия

№ 142

Краківський каштелян і староста, королівський намісник у Польщі Іван з Чижова свідчить, що райці Львова подали скаргу на старосту Михайла Мужила за незаконно накладене в Коломії мито, в зв'язку з чим це мито скасоване й затверджене снятинське мито¹

Мова лат.; 20,5 × 29,8 + 1,9 см.

III «1444» (XV). «Libertatio civium Leopoliensium a theloneo Colomiensi et ordinatio thelonei Sniatinensis ex conventione generali Colomiensi» (XVII).

На пергаментних поясках дві печатки: 1) Івана з Чижова з майже повністю знищеною центральною частиною. Haisig, Sfr., табл. VI, № 108; 2) руського старости Петра Одровонжа. Haisig, Sfr., табл. V, № 85.

Опубл.: AGZ, t. V, стор. 124—125.
Ф. 131, спр. 129. Інв. Вар. 173 (143).

1444 р., червня 3, Буда

№ 143

Владислав III записує українцеві Іванкові 60 гривен польської монети, забезпечених на королівському селі Залужі над р. Свірж Галицького повіту та віддає йому в користування це село до часу виплати згаданих грошей

Мова лат.; 16,5 × 33,5 + 7 см.

I «Ad mandatum regie maiestatis. Iohannes Rey sancti Michaelis prepositus».

III «Zalucze na Swierzu. Vladislaus Jagellonices villam Załuze in districtu Haliciensis circa fluvium Swierza sitam donat nobili Iwankowicz Rutheno, anno 1444» (XVIII). «Do klucza Konkolnickiego może się zdać» (XVIII). «1444, Budae, feria quarta infra octavas Pentecosten. Vladislaus rex Poloniae nobili (Iwankoni) Rutheno (60) marcas super villam Zaluza inscribit» (XVIII).

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. IX, № 24.

Опубл.: AGZ, t. III, стор. 207—208.
Ф. 131, спр. 130.

1444 р., липня 16, Буда

№ 144

Владислав III, бажаючи піднести добробут Львова та нормалізувати права і звичаї купців, що прибувають до міста, постановляє: 1) всі купці, крамарі та торговці різних національностей: греки, вірмени, сарацини, євреї й інші, що прибувають з товарами до Львова, можуть бути покликані

¹ Документ підтвердив Сигізмунд I у Львові 13 листопада 1509 р. (див. док. № 334).

лише у львівській міській суд, де судитимуться згідно з магдебурзьким правом; 2) італійські купці повинні продавати заморські товари у Львові, а решту товарів вивозити назад, а не в Волощину, щоб не робити шкоди для торгівлі Львова з Волощиною; 3) всі львів'яни, що підлягають міському праву, повинні зробити заповіти в присутності вїйта, двох лавників, священника і публічного нотарія; 4) якщо спадкоємцем будинку або якогось іншого нерухомого майна буде костьол чи духовна особа, то цей будинок, або інше нерухоме майно має бути продане протягом року, а гроші використані так, як це записано в духівниці з тим, щоб нерухоме майно не перейшло з магдебурзького права на церковне

Мова лат.; 29,5 × 69,1 + 9,4 см. Ініціал «I».

I «Datum per manus venerabilis Iohannis Rey sancti Michaelis in castro Cracouiensi prepositi, pro tunc nostri sigilligeri, sincere nobis dilecti». «Relatio eiusdem venerabilis Iohannis Rey sancti Michaelis in castro Cracouiensi prepositi».

III «Littera pro hospitibus» «et tuti mercibus depositi», «et testamentis, et mercatoribus Italicis» (XVI). «Extranei et intranei [...] et coram nullo iudice terrestri respondere debent, 1444» (XVI). «Pro spetabili magistratu Leopoliensi contra spectabilem Marcianum Grosveyer consulem Leopoliensem et instigatorem officii Leopoliensis contradicit, die 22 Octobris 1649. Raymundus Iohannis notarius» (XVII).

На шовковому чорно-жовтому шнурку фрагменти печатки. Gum., табл. IX, № 24.

Опубл.: AGZ, t. V, стор. 133—135.
Ф. 131, спр. 131. Інв. Вар. 180 (148).

1444 р., липня 16, Буда

№ 145

Владислав III на вимогу райців та громадян Львова дозволяє побудувати нову школу при шпиталю біля костьола св. Духа з умовою, що вона підлягатиме раді Львова, яка відповідно матиме право обирати ректора цієї школи

Мова лат.; 24,2 × 39,8 + 7,5 см. Ініціал «I».

I «Datum per manus venerabilis Iohannis Rey sancti Michaelis in castro Cracouiensi prepositi, pro tunc nostri sigilligeri nobis sincere dilecti». «Relatio eiusdem venerabilis Iohannis Rey sancti Michaelis in castro Cracouiensi prepositi».

III «Pro scola, regis Wladislai, anno 1444» (XV—XVI). «Sine preiudicio pauperum et infirmorum existentium in illo hospitali aut mansionibus aliis indulgentia ad hospitale in forma. Altari et confess(ori) pro una cruce» (XVI). «Privilegium thomo II, pagina 110, N 25 collationatum est. Praesens instrumentum praevio iudiciali consensu apud Leopolienses tabulas civiles libro privilegiorum, tomo II, pagina 110, N 25 ingrossatum et in libro haereditatum, tomo XXXVII, pagina 55, N I haereditatum ad scholam normalem sub N 23 in civitate sitam intabulatum est. Leopoli, die 6 Junii 1800. Antonius Kaszuba mpp. registraturae Civilium tabularum Leopoliensium registrator» (XIX).

Внизу під текстом паперова наклеєна на пергаменті печатка Львівської міської табулі (опис. див. док. № 141).

На шовковому чорно-жовтому вицвілому шнурку печатка. Gum., табл. IX, № 24.

Опубл.: AGZ, t. V, стор. 135—136.
Ф. 131, спр. 132. Інв. Вар. 181 (149).

Владислав III на підставі пред'явлених латинського й українського документів підтверджує львівському громадянину Миколі Шмітфельду і його спадкоємцям право власності на дві сіножати в Львівському повіті

Мова лат.; 16,7 × 30,6 + 5 см.

I «Ad mandatum domini regis. Iohannes Rey sancti Michaelis in castro Cracouiensi prepositus».

III «Super duo prata Dubek dicta, 1444» (XV). «Prata Dubek» (XVI). «Confirmatio super duo prata Dubek Nicolao Szmittfeldo civi Leopoliensi per slerenissimum Vladislaum, anno 1444» (XVII).

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. IX, № 24.

Опубл.: AGZ, t. V, стор. 138—139.
Ф. 131, спр. 133. Інв. Вар. 182 (150).

Владислав III, бажаючи виявити свою вдячність Львову і львівським громадянам за їхню повсякчасну вірність, постановляє: а) воеводи чи інші сановники, або їхні заступники не мають права порушувати міського лавничого судівництва; б) всі руські міста, містечка й села повинні звертатися в своїх справах до львівської апеляції і звітди одержувати відповідні судові артикули, так звані ортилі; в) Львів має право ловити по всій Руській землі злочинців, вбивців та злодіїв і тут їх судити й карати

Мова лат.; 18,7 × 52, 5 + 6,1 см. Ініціал «I».

I «Datum per manus venerabilis Iohannis Rey sancti Michaelis in castro Cracouiensi prepositi, sincere nobis dilecti». «Relacio eiusdem Iohannis Rey sancti Michaelis in castro Cracouiensi prepositi, pro tunc sigilligeri».

III «Priuilegium super malefactores, ut possint illos captivare in tota terra Russie et ortilegia promulgare, 1444» (XV—XVI). «Privilegium de iudicandis apellationibus civitatum, oppidorum et villarum Russie et de securitate iudiciorum, 1444» (XVI).

На шовковому чорно-жовтому вицвілому шнурку печатка. Gum., табл. IX, № 24.

Опубл.: AGZ, t. V, стор. 137—138.
Ф. 131, спр. 134. Інв. Вар. 181 (151).

Владислав III, бажаючи проявити свою особливу опіку над містом Львовом, що знаходиться поблизу ворогів і язичників, зобов'язує всіх духовних та світських осіб шляхетського походження продавати свої будинки й нерухоме майно, одержані в спадщину у Львові, особам, підлеглим міському праву з тією метою, щоб ці маетки не вийшли з-під його підпорядкування¹

Мова лат.; 22,2 × 38,5 + 6,3 см. Ініціал «I».

I «Datum per manus venerabilis Iohannis Rey sancti Michaelis in castro Cracouiensi prepositi, pro tunc nostri sigilligeri, nobis sincere dilecti». «Relacio venerabilis Iohannis Rey sancti Michaelis in castro Cracouiensi prepositi prefati».

¹ Документ підтвердив Сигізмунд II у Любліні 16 квітня 1554 р. (див. док. № 561).

III «Quod spirituales et terrigene, ad quos bona in civitate iure propinquitatis devolventur, in uno anno vendere debent, 1444» (XVI). «Privilegium Vladislai Varnensis, ut nobiles et spirituales in bonis civiles non haereditent, sed per taxam expediantur, anno 1444» (XVII).

На шовковому рожево-жовтому вицвілому шнурку печатка. Gum., табл. IX, № 24.

Опубл.: AGZ, t. V, стор. 140—141.
Ф. 131, спр. 135. Інв. Вар. 184 (152).

1444 р., липня 19, Буда

№ 149

Владислав II, враховуючи небезпеку і тривоги, яких зазнають міста Польського королівства під час його перебування в Угорщині, а особливо Львів, який найбільше розміщений до ворогів і язичників, звільняє місцевих міщан від обов'язку пред'являти свої дарчі та привілеї воеводі, старості, каштеляну чи якому-небудь іншому сановнику Польського королівства і дозволяє пред'являти їх лише самому королеві після його прибуття до Львова

Мова лат.; 13,2 × 36,8 + 3,9 см.

I «Relacio venerabilis Iohannis Rey sancti Michaelis in castro Cracouiensis prepositi, pro tunc regii sigilligeri».

III «Quod privilegia coram dominis non ponentur. Vladislaus, Budaе, anno 1444» (XVI). «Privilegium de juribus Leopoliensibus coram sola s[acra] r[egia] maiestate et nullo alio ponendis» (XVIII).

Печатка відсутня. Залишився пергаментний поясок.

Опубл.: AGZ, t. V, стор. 141—142.
Ф. 131, спр. 136. Інв. Вар. 185 (153).

1444 р., липня 20, Буда

№ 150

Владислав III записує Федькові Ярому з Молодова, а після його смерті — спадкоємцям 100 гривен, забезпечених на королівському селі Кагуєві Щирецького повіту Руської землі, віддає йому це село в повне користування з умовою, що після смерті Федька і після сплати згаданих 100 гривен с. Кагуїв знову стане королівською власністю

Мова лат.; 18,3 × 39,5 + 6,7 см.

I «1442» [!].

III «Hanc literam exemimus anno Domini MCCCCLXV» (XV). «Emptio Kahuiow centum marcis, 1444» (XVIII). «Kahuiow» (XVIII).

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. IX, № 24.

Опубл.: Stadn., Ziemia, стор. 78—79; AGZ, t. II, стор. 121—122.
Ф. 131, спр. 137.

1444 р., липня 21, Буда

№ 151

Владислав III, на прохання львів'ян, дозволяє тимчасово заселяти так звані обшари над р. Брюховицею кметями, хліборобами і корчмарями, з яких можна буде стягати чинші, аж до того часу, коли король прибуде до Львова і сам вияснить, чи ці обшари належать містові ¹

¹ Документ підтвердив Сигізмунд II у Пйотркові 11 червня 1555 р. (див. док. № 570) і у Варшаві 17 грудня 1556 р. (див. док. № 580).

Мова лат.; 20,5 × 37 + 5 см.

I «Relacio venerabilis Iohannis Rey sancti Michaelis in castro Cracouiensi prepositi, regii pro tunc sigilligeri».

III «De excrescentiis laneorum, Wladislai, 1444» (XV—XVI). «Brzuchowicza» (XVI—XVII). «Teste coram dominis commissariis in negotio contra Handel successores» (XVIII).

Печатка відсутня.

Опубл.: AGZ, t. V, стор. 143—144.

Ф. 131, спр. 138. Інв. Вар. 186 (154).

1444 р., жовтня 7, Краків

№ 152

Лектор богослов'я, провінціал ордену кармелітів Польщі, Чехії, Саксонії, Пруссії, Сілезії і Дакії Іван Волин наказує монахам цього ордену, які поселяються під Львовом на землях, дарованих їм королем Владиславом III, не варити в себе пива та інших напоїв і не давати притулку людям ворожим містові, щоб цим самим не шкодити ордену

Мова лат.; 21,2 × 29,5 + 3,1 см.

I «Vult Iohannes Volup» (XV).

III «De non propinanda cer[e]visia per fratres carmelitas, anno 1444» (XV—XVI). «Carmelitae calceati» (XIX).

На пергаментному пояску фрагменти відтисненої у червоному воскові еліпсоподібної з загостреними кінцями печатки Івана Волина з зображенням постаті діви Марії, що стоїть з дитям на руках. Легенда пошкоджена: ... provincialis ...

Опубл.: AGZ, t. V, стор. 146—147.

Ф. 131, спр. 139. Інв. Вар. 189 (156).

1444 р., жовтня 27, Львів

№ 153

Власники Ходорівставу брати Станіслав, Іван і Юрша віддали під заставу жидачівському судді шляхтичу Дмитрові, званому Данилом, Заджевецькому, своє с. Молодинче Жидачівського повіту за 36 кіп широкіх празьких грошів

Мова лат.; 14 × 30 + 2,1 см.

III «Stanislaus, Joannes et Jurscha fratres, haeredes et domini de Chodorostaw nobili Dymitr dicto Danilo Zadrzewiecki iudici Zydaczoviensi bona sua Młodzienche in districtu Zydaczoviensi sita pro 36 sexagenis monetae Pragensis, in quamlibet sexagenam grossos sexaginta computando, ad annum integrum obligant. Leopoli, feria tertia, in vigilia festi sanctorum Simonis et Judae apostolorum anno Domini 1444» (XVIII) [...] ¹

В правій частині документа плями.

Печатка відсутня, віддерта разом з шматком пергаменту.

Ф. 181, оп. 2, спр. 221.

1445 р., січня 15, Львів

№ 154

Львівський земський суддя Іван Голомбек з Зимної Води та підсудок Стиборій з Вишні свідчать, що дружина шляхтича Семка з Бібрки Дорота

¹ Один напис вицвів.

поквитувала свого батька-власника с. Зубрі Івана в одержанні материнських і батьківських маєтків ¹

Мова лат.; 12,2 × 21,4 + 2,4 см.

III «Recognicio satisfactionis Dorothee filie Zubrszky, anno 1445» (XV—XVI).

На пергаментних поясках дві печатки: 1) Івана Голомбака. Haisig, Sfr., табл. II, № 23; 2) від другої залишився пергаментний поясок.

Опубл.: AGZ, t. V, стор. 147—148.

Ф. 131, спр. 140. Інв. Вар. 190 (157).

1445 р., січня 15, Львів

№ 155

Те, що і док. № 154 ²

Мова лат.; 10,4 × 22 + 1,1 см.

III «Dorothea filia Zubrszky satisfactionem recognoscit, anno 1445» (XV—XVI).

На пергаментних поясках дві печатки: 1) Івана Голомбака (фрагменти). Haisig, Sfr., табл. II, № 23; 2) друга печатка відсутня.

Опубл.: AGZ, t. V, стор. 147—148.

Ф. 131, спр. 141. Інв. Вар. 190а (158).

1445 р., жовтня 8, Львів

№ 156

Львівський земський суддя Іван Голомбек із Зимної Води і підсудок Стиборій з Вишні свідчать, що шляхтич Іван Кунат з Тулиголов записав своїй дружині Олені, дочці шляхтича Андрія з Малехова, 500 гривень приданого й посагу, забезпечених на частині маєтків с. Тулиголов з умовою, що при повторному одруженні вона передасть ці маєтки його родині, якщо остання сплатить 500 гривень

Мова лат.; 10,4 × 26,5 + 0,7 см.

III «Tuliglowy, anno 1445» (XVI). «Inscriptio 500 marcarum in vim dotis et totalitii Helene de Malechow a Joanne de Tuliglowy super medietate ville Tuliglowy et molendino» (XVII).

В лівій частині пергаменту пляма та дірки. Долішня частина разом з шматком загортки віддерта.

На пергаментних поясках дві печатки: 1) Івана Голомбака. Haisig, Sfr., табл. II, № 23; 2) Стиборія з Вишні у пошкодженій кустодії. Haisig, Sfr., табл. II, № 35.

Опубл.: AGZ, t. V, стор. 149—150.

Ф. 131, спр. 142. Інв. Вар. 191 (159).

1446 р., вересня 21, Рим

№ 157

Кардинал Домінік прізвиськом «Фірман», як делегований папою суддя і комісар, повідомляє всіх духовних осіб про те, що він одержав від Євгена IV прохання такого змісту: бурмистер і райці Львова просять папу призначити окремого суддю для вирішення суперечки між містом, львів-

¹ Пор. майже ідентичний за змістом документ, виданий у Львові 15 січня 1445 р. (див. док. № 155). Різниця між ними у кількості й особових назвах свідків (Див. AGZ, t. V, стор. 148).

² Пор. док. № 154, виноска 1.

ськими домініканцями, францисканцями та родичами покійного львівського міщанина Петра Цансера — з одного боку, і львівським архієпископом Іваном Одровонжом — з другого боку, про спадщину, яку Цансер записав на костьоли та побожні цілі.

В зв'язку з цим папським дорученням кардинал Домінік «Фірман» наказує клерові епархії, щоб він протягом шести днів після ознайомлення з текстом цього прохання викликав обидві згадані сторони до кардинальського суду. Вони повинні з'явитися у Рим протягом 190 днів.

Публічний інструмент клерика Амбіанської епархії нотарія Петра з Сессеваля

Мова лат.; 46,4 × 35,6 + 2,3 см. Ініціал «D».

Нотаріальний знак у вигляді квадрата на постаменті з хрестом вгорі, внизу напис: P. de Sesseual. Поруч засвідчення нотарія.

III «Commissio contra episcopum Leopoliensem occasione testamenti Petri Czansir, anno Domini 1446» (XV—XVI).

На коричневому шнурку фрагмент еліпсоподібної з гострими кінцями, відтисненої у червоному воскові печатки кардинала Домініка з зображенням трьох постатей. Чітко проглядається тільки постать святого Ієроніма з книгою під правою рукою, ліва рука — лежить на левові. Внизу щит з зображенням якоря, над ним — кардинальський капелюх.

Опубл.: AGZ, t. V, стор. 152—157.

Ф. 131, спр. 143. Інв. Вар. 192 (160).

1446 р., вересня 21, Рим

№ 158

Євген IV на прохання райців і всієї громади Львова доручає холмському єпископу Іванові Тарановському, щоб він від імені папи затвердив привілей Владислава III про заснування і утримання школи для хлопців при костьолі св. Духа у Львові, ректора й учителя якої повинна обирати рада міста

Мова лат.; 28,4 × 46,9 + 8,7 см. Ініціал «E».

I «Ugolinus W. + Gregorii +» (XV). «X oct.» (XV).

II «Pro H. Senstelebin Arnoldus» (XV).

III «Registrata. A. M.» «Io. de Steccatis». «N. Mortis. W. de Gonda» (XV). «Confirmacio pape pro scole erectione circa ecclesiam hospitalis, anno 1446» (XV—XVI). «Eugenii pape privilegium s<cholae> erigendae re<missum> pro confirmatione ad episcopum <Chelmensem>, qui non datat; simile de privilegio Martini Quinti, quod etiam non habet confirmationem forte propterea, quod nullus contradicebat» (XVII).

На конопляному шнурку свинцева булла (діам. 3,6 см.) з зображенням на лицевому боці голів апостолів Петра і Павла, між ними хрест, над ними літери: SPA: SPE, на зворотному — з написом: + EVGENIVS · PP · IIII.

Опубл.: AGZ, t. V, стор. 151—152.

Ф. 131, спр. 144. Інв. Вар. 193 (161).

1446 р., грудня 16, Львів

№ 159

Львівський земський суддя Іван Голомбек із Зимної Води і підсудок Стиборій з Вишні свідчать, що воевода і генеральний староста Львівської землі Петро Одровонж із Спрови продав мельникові Іванові за 300 польських гривен млин, що раніше належав королівському мельникові Клошу

Мова лат.; 14,6 × 36,5 + 2,8 см.

III «Resignacio molendini ante portam Haliciensem in trecentis marcis» «per magnificum dominum Petrum Odrowanz facta Hannus molendinatori, 1446» (XV). «Capitaneus Leopoliensis vendit molendinum ad portam Haliciensem trecentis marcis» (XVII). «1446, Leopoli, feria 6 proxima post festum s[anctae] Luciae IM. Petrus Odrowaz palatinus et capitaneus terrae Russiae molendinum ante portam Haliciensem provido Hanno molendinatori pro 300 marcis Polonicalibus resignat» (XVIII).

Дві печатки відсутні. Від другої залишився пергаментний поясок.

Опубл.: AGZ, t. II, стор. 124—125.

Ф. 131, спр. 145.

1447 р., січня 24, Кам'янець

№ 160

Суддя Подільської землі Микола з Гуменця та підсудок Іван з Борисківців свідчать, що скальський староста Стиборій з Комірників повідомив, що його дружина Анна з Ходорівставу внесла 250 польських гривен як придане і забезпечила їх на маєтках королівського села Лоянівців Скальського повіту Подільської землі, додаючи ці гроші до суми, забезпеченої на цьому ж селі, яку її чоловік мав від короля

Мова лат.; 14 × 32,5 + 3,5 см.

III «Generosus Sciborius de Komorniki capitaneus in Skala nobili Annae de Chodorostaw consorti suae 100 [!] marcas» «in vim dotis de bonis ejus matrimonialibus [...] super bonis Wyanowce [!] in terra Podoliae districtu Skalensi sitis regalibus reformat. In Camenec, feria 3-tia, in vigilia Conversionis sancti Pauli apostoli anno Domini 1447» (XVIII).

На пергаменті наявні діри та плями.

Дві печатки відсутні.

Ф. 181, оп. 2, спр. 222, арк. 2.

1447 р., лютого 27, Галич

№ 161

Галицький земський суддя Гнат з Кутища та підсудок Стиборій з Васючина свідчать, що шляхтич Климент з Семиківців продав своє батьківське село Семиківці Галицького повіту Петрові з Добієва за 100 польських гривен

Мова лат.; 21,4 × 25,5 + 4,5 см.

III «Szyemyonkowcze» (XV). «Venditio facta <perpetua>» (XVI). «Kakolniki» (XVII) [...] ¹

На пергаментних поясах дві печатки: 1) Гната з Кутища. Haisig, Sfr., табл. III, № 45; 2) Стиборія з Васючина. Haisig, Sfr., табл. VIII, № 153.

Опубл.: AGZ, t. VI, стор. 153—154.

Ф. 131, спр. 146.

1448 р., лютого 8, Львів

№ 162

Краківський каштелян, краківський та жидачівський староста Іван з Чижова повідомляє, що жителі Жидачева добровільно побудували частину замку з умовою, що якби замок у майбутньому був знищений, громадяни не зобов'язані його відновляти чи ремонтувати. Одночасно

¹ Далі один нечіткий напис з XVIII ст.

староста запевняє, що вони не муситимуть вартувати замка, але, на випадок нападу, повинні його обороняти

Мова лат.; 16,5 × 30,5 см.

III «Iohannes de Cyszow [...] et Zidaczow» (XVI—XVII).

Пергамент частково пошкоджений внаслідок вогкості.

Печатка відсутня. Залишився пергаментний поясок.

Ф. 146, оп. 88, спр. 563, арк. 165.

1449 р., січня 29, Тербовля

№ 163

Воєвода Подільської землі, тербовельський староста, красноставський орендар Грицько Кердейович з Помор'ян повідомляє, що він, за дорученням Казимира IV, розглянув спірну справу між снятинським старостою Михайлом Мужилою та шляхтичем Скарбеком про їх права на с. Білий Потік Тербовельського повіту. В зв'язку з тим що перший пред'явив незаперечні докази власності на це село, воєвода присудив його згаданому Михайлові Мужилі

Мова лат.; 21 × 33,1 + 2,8 см.

III «Littere super villam [...] in districtu Buczaczensi» (XVI). «Commissarii a serenissimo Casimiro rege destinati bona Potok nobilis Muzylo a bonis nobilis Skarbek in districtu Trembowlensi consistentibus distinxerunt. In Trembowla, 1449» (XVIII).

На згині пергаменту дірка.

На пергаментному пояску у розколеній восковій кустодії, більша частина якої не збереглася, круга (діам. 2,5 см.) відтиснена у темно-зеленому воскові печатка з нечітким зображенням герба. Легенда затерта:... de potom ...

Ф. 134, оп. 1, спр. 807.

1449 р., січня 30, Львів

№ 164

Третейські судді: кам'янецький єпископ Павло, парафіальний священник Іван, ректор костюлу св. Миколи Григорій з Хмільника й інші особи — складають угоду між львівським архієпископом Іваном Одровонжом та галицьким старостою Миколою Паравою з Любіня в справі навігації на Дністрі, стягання мита та інших справ.

Нотаріальний інструмент

Мова лат.; 22,6 × 36,7 + 2,7 см.

I Засвідчення нотарія.

III «Concordia [...] laneo et [...]» (XVI). «Teloneum navigium reverendissimi domini archiepiscopi», «anno 1449» (XVII).

Пергамент почорнів, ліва частина та правий край його віддерті й втрачені. Текст у багатьох місцях вицвів.

Три печатки відсутні. Від другої залишився шматок пергаментного пояска.

Ф. 131, спр. 147.

1449 р., лютого 21, Самбір

№ 165

Львівський воєвода і руський генеральний староста Петро Одровонж зі Спрови дозволяє слугі князя Свидригайла Федькові Ярому володіти маєтками, подарованими йому Владиславом II

Мова лат.; 14 × 28,5 + 4 см.

III «1449. Intromissio in omnia bona n[obili] Jari a s[acra] r[egia] maiestate donata» (XVIII) [...] ¹

На пергаментному пояску печатка. Haisig, *Sir.*, табл. V, № 85.

Ф. 131, спр. 148.

1450 р., червня 27, Люблін

№ 166

Казимир IV наказує старостам, орендарям, воеводам, бургграфам, прокураторам, їхнім заступникам, збирачам мита, наглядачам над дорогами, лісникам та іншим сановникам Руської землі карати всіх тих купців, які їздять з товарами новими дорогами, оминаючи Львів іносять тим самим шкоду королівському й міському митові, а також карати земську шляхту, яка встановлює нові мита на своїх землях

Мова лат.; 25 × 32 см.

I «Relacio magnifici Iohannis de Conyeczpole Regni Polonie cancellarii».

III «Casimiri regis super transgressores viis insolitis deponitorium Leopoliense etc. exactores povorum theloneorum, anno 1450» (XVII).

На пергаменті під текстом залишки відтисненої у червоному восковій печатки. Gum., табл. IX, № 27.

Опубл.: AGZ, t. V, стор. 170—171.

Ф. 131, спр. 149. Інв. Ваг. 199 (168).

1450 р., грудня 7, Рим

№ 167

Микола V, задовольняючи прохання польського короля Казимира IV, оголошує у Польському королівстві свято з приводу одержання перемоги над татарами і надає відпустити гріхів за боротьбу з ворогами

Мова лат.; 35 × 52,4 + 6 см. Ініціал «N». Заголовок.

I «Pe. de Noxeto».

II «De curia. A. de Racaneto» (XV).

III «Registratum apud me Pe. de Noxeto» (XV). «Litere iubilei pro rege Polonie etc.» (XV). «Cadens in Polonia» (XV). «Iubileus generalis Regni Polonie etc.» (XVI). «Indulgentiae ad instantiam Casimiri regis a Nicolao papa V Regno Poloniae concessae pro obtinenda victoria de Tartaris, anno 1450» (XVIII).

На пергаменті великі плями від вогкості. Текст у багатьох місцях не читається.

На шовковому жовто-червоному вицвілому шнурку свинцева булла (діам. 3,7 см.) з зображенням на лицевому боці голів апостолів Петра й Павла, між ними хрест, над ними літери SPA : SPE; на зворотному — з написом NICOLAVS. $\frac{P}{P}$ V.

Ф. 131, спр. 150.

1453 р., серпня 21, Щирець

№ 168

Воевода і генеральний руський староста Андрій Одровонж зі Спрови свідчить, що, згідно з мандатом Казимира IV, його заступник львівський земський суддя Іван Голомбек із Зимної Води, офіціал Миклаш і щирець-

¹ Далі один стертий напис.

кий суддя Гунат або Гарбач вирішили спір про маетки львівського капітула в с. Вербежі, з одного боку, та маетків шляхтича Берила в с. Малій Горожанні, з другого боку, визначивши маетки, що з давніх часів належали до с. Вербежа, а також зобов'язали обидві сторони не порушувати визначених ними кордонів і чекати на остаточне розмежування цих сіл

Мова лат.; 22,5 × 29,2 + 4,5 см.

III «*Granicies circa Vyrzbasch, 1453*» (XV). «*Inter Verbiąsz et Horon-zanna Parwa granities*» (XVII).

На пергаменті наявні плями.

Печатка відсутня. Залишився пергаментний поясок.

Опубл.: AGZ, t. II, стор. 139—141.

Ф. 131, спр. 151.

1453 р.,¹ Львів

№ 169

Воевода і генеральний руський староста Андрій Одровонж із Спрови та львівський земський суддя Іван Голомбек свідчать, що, згідно з мандатом Казимира IV, вони вирішили спір між львівським капітулом і дітьми покійного Вікентія Лонки з Унятичів в справі маетків львівського капітула у с. Вербежі Лазарівського Стависька, Поля й Острова, присудивши згадані маетки капітулові

Мова лат.; 21,5 × 31 + 2 см.

III «*Ex parte Haynaticze, 1453*» (XV). «*Litere limitacionis circa Wizczbansz*» (XV). «*Inter Werbiąz et Uniatycze granities, 1453*» (XVIII).

На пергаменті наявні плями.

Дві печатки відсутні. Від другої залишився пергаментний поясок.

Опубл.: AGZ, t. II, стор. 138—139.

Ф. 131, спр. 152.

1454 р., січня 7, Львів

№ 170

Воевода і генеральний руський староста Андрій Одровонж зі Спрови разом з львівським земським суддею Іваном Голомбеком із Зимної Води свідчать, що на засіданні земського суду було вирішено суперечку між неодруженими сестрами Анною й Феткою Голубейовими, з одного боку, і львівською вірменкою Духною, з другого боку, на користь Анни і Фетки, яким присуджено разом з маетками Ляшки і Сороки українські й латинські документи, які зберігалися в ратуші і були складені там з тією умовою, що вони відійдуть до рук того, кому суд присудить маетки Ляшки і Сороки

Мова лат.; 13,5 × 21,9 + 2 см.

III «*Quittacio restitutionis litterarum super Szroky et Lyaszky*» (XV—XVI). «*Pro re consulum quietatio restitutionis litterarum super Laszki et Sroki ex parte virginum Holubiajowe recognita*» (XVIII—XIX).

Пергамент знищений. Текст майже повністю вицвів.

Дві печатки відсутні. На пергаментному пояску залишився фрагмент першої печатки.

Опубл.: AGZ, t. V, стор. 174—175.

Ф. 131, спр. 153. Інв. Вар. 204 (169).

¹ Точніше встановити дату неможливо, оскільки не подано, про яке конкретно свято Блаженної діви Марії йдеться. Підтвердження цієї грамоти королем Сигізмундом II див. док. № 640.

Опавський і рациборський князь Вацлав, власник Яворова, надає свої маєтки та прибутки парафіальному костьолові Успення пресвятої богородиці і святої Варвари у м. Яворові

Мова лат.; 21 × 41 + 5,5 см. Ініціал «I».

III «Fundus ecclesiae parrochialis in Iaworow» (XVI). «Per Venceslaum ducem Opauae et Rathiboriae, haeredem in Iaworow. Cracoviae, feria quarta ante Cathedram Petri anno 1454 factus» (XVI—XVII). «Pro ecclesia parrochiali Javoroviensi» (XVIII). «Circa dotationem ratione decimae metretae [...] ad [...]» (XVIII).

На шовковому рожевому вицвілому шнурку фрагмент круглої відтисненої у червоному воскові печатки з зображенням чотирьох щитів. На перших двох видно контури орла, на інших — зображення пошкоджені. Легенда затерта.

Опубл.: AGZ, t. V, стор. 175—176.
Ф. 131, спр. 154.

Городоцький і щирецький староста Іван з Суликова та Петро з Грімна свідчать, що за дорученням і спеціальним мандатом воеводи й генерального руського старости Андрія Одровонжа зі Спрови, а також за дорученням і мандатом Казимира IV вони провели вимір полів і ланів с. Вербежа Львівського староства та встановили їхні межі, згідно із звичаями магдебурзького права

Мова лат.; 13 × 24,5 + 3 см.

III «Mansuracio laneorum Wycbyasz» (XV). «Dimensuratio laneorum villae Wielbrąz capitularis facta, anno 1455» (XVII).

Дві печатки відсутні. Збереглися пергаментні пояски, на першому з яких фрагмент воскової кустодії печатки Івана з Суликова.

Опубл.: AGZ, t. II, стор. 144—145.
Ф. 131, спр. 155.

Староста Станіслав з Ходеча і галицький підкоморій Іван з Делієва свідчать, що на прохання львівського архієпископа Григорія з Сяноку та шляхтича Андрія, сина Петра Свистельницького, вони зробили спробу встановити кордони між селами Бибелем і Боковом, однак зробити цього не змогли в зв'язку з непорозуміннями, що виникли при розгляді документа, пред'явленого Андрієм Свистельницьким

Мова лат.; 16,5 × 27,5 + 4,2 см.

III «Bibel» (XV). «Bibel et Bokow, 1455» (XVIII). «1455, [feria] secunda post festum II m[ilium] virginum [...] granic bez decyzyi» (XVIII).

На пергаменті наявні плями.

На пергаментних поясках дві печатки: 1) Станіслава з Ходеча. Haisig, Sfr., табл. V, № 91; 2) від другої залишився пергаментний поясок.

Опубл.: AGZ, t. IV, стор. 162—163.
Ф. 131, спр. 156.

Молдавський господар і воевода Петро III після сплати мита гарантує львівським та іншим купцям, що прибувають у Молдавію, повну свободу в'їзду в його країну, вільну торгівлю різними товарами та обіцяє підтвердити привілеї, надані його попередниками-воеводами Стефаном і Петром

Мова укр.; 16,2 × 34 + 4,8 см. Хрисмон. Ініціал «М».

III «Salvus conductus Petri Wayvode» (XVI). «1444. Anno mundi 6964, Christi 1456» (XVII—XVIII).

Текст писаний чорно-синім чорнилом.

На шовковому голубому шнурку кругла відтиснена у червоному воскові в кустодії мала господарська печатка (діам. 2,6 см.) із зображенням на щиті голови тура з зіркою між рогами. З правої сторони голови — троянда, з лівої — півмісяць (невиразно). Легенда: «ПЕЧАТЬ ПЕТРА ВОЕВОДЫ». Варіанти Virtosu, Fig. 10, 23, 24, 27.

Опубл.: AGZ, t. VII, стор. 226—228; Kałużn., стор. 34—35; Cost., vol. II, стор. 777—778.

Ф. 131, спр. 157. Інв. Вар. 212 (174).

Молдавський господар і воевода Петро III підтверджує Хоморському монастиреві право власності на с. Прутеші й селище Діянишево, звільняє громадян цих сіл від господарських данин і повинностей та затверджує за ченцями монастиря право правосуддя над підданими цих сіл

Мова укр.; 17,5 × 23,5 + 2,5 см. Хрисмон. Ініціал «М».

III «сѣд гѣ. к. ѿ(т) пѣ(т)ра воевода пѣ(нт)ру пѣ(р)т(ѣщ)и съ ну дѣ немъруи немика <н>и(ч)ти съ лукрѣсе н(ѣ)ми(ка) ни(ч) съ ну па(с)ка нима фа(р) нума(и)<къ>лугаріи» (XVII).

Текст частково вицвів. На згинах стертий. Загортка посередині роздerta і зшита ниткою.

Оригінальна печатка відсутня. На шовковому червоно-білому шнурку фрагмент великої господарської печатки від іншого документа. Легенда: + ПЕЧА... АВСКОЙ (опис див. док. № 178).

Опубл.: Bogdan, Acte, стор. 46—47; DIR, veac. XIV—XV, vol. I, стор. 284 (переклад румунською мовою).

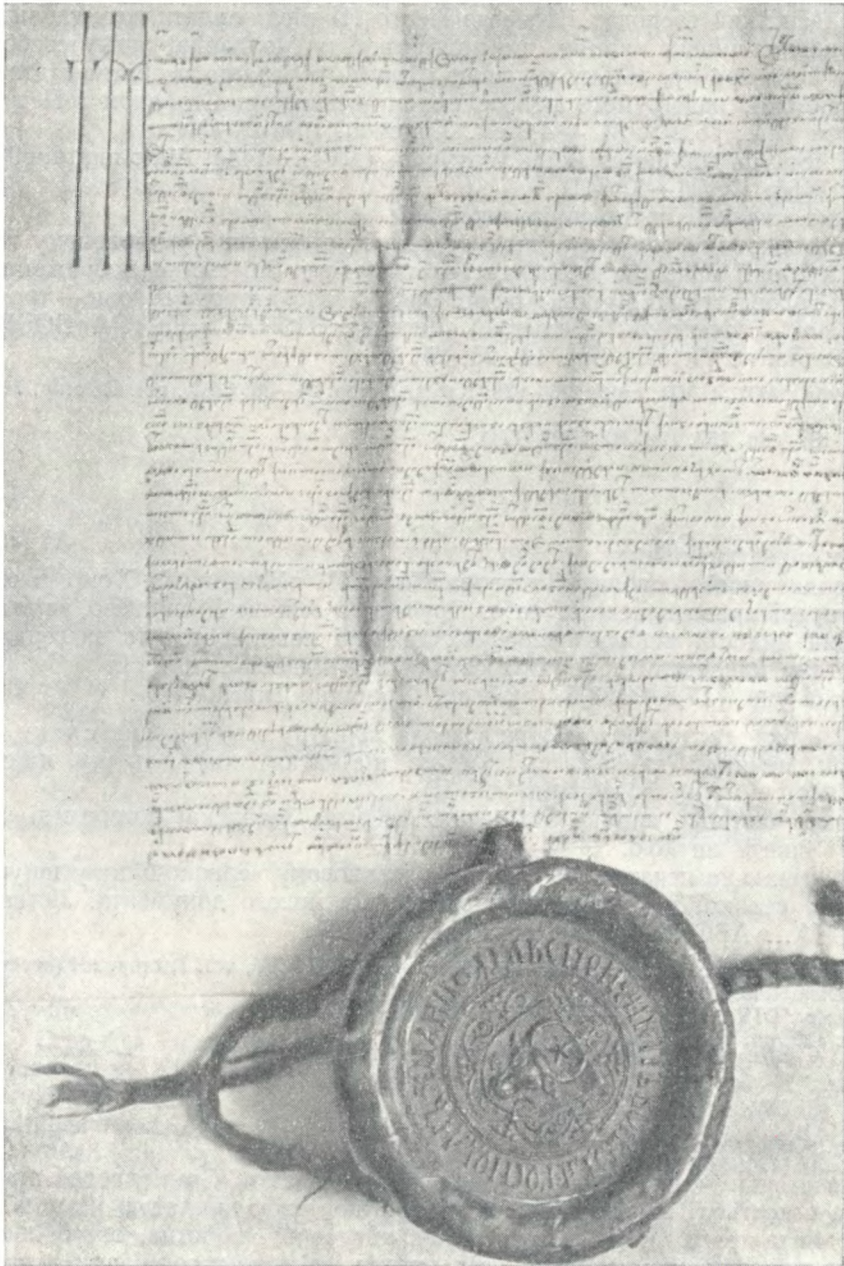
Регест: DIR, veac. XIV—XV, vol. I, № 341.

Ф. 129, оп. 1, спр. 1а.

Мазовецькі князі Земовіт і Владислав надають Станіславу посаду пароха в костьолі на передмісті Буська з щорічною виплатою йому з буського мита трьох гривен, восьми ліктів «штучного» полотна, овечої шкіри кожних два роки та покриття усіх витрат, зв'язаних з обідами в замку чи в дворі

Мова лат.; 20 × 26 + 3,5 см.

III «Belzensis. 1564, 4 Februarii oblate et reuise in conuentu Regni Varssoviensi» (XVI). «Capellano ecclesiae [!] in suburbio Buscensi sitae prouisio ex theloneo Buscensi cum pensione aliarum rerum assignatur» (XVII). «Feria 2-da post festum sanctorum Viti et Modesti martyrum proxima,

Хрисмон, ініціал «М», печатка та частина тексту грамоти молдавського воеводи Петра III. 1456 р. Док. № 178.

videlicet die 17 mensis Junii, anno Domini 1782 praesens ius ad acta castrensia Buscensia porrectum, susceptum et ingrossatum» (XVIII) [...] ¹

На пергаменті багато дірок, наявні плями.

На шовковому синьому шнурку фрагмент круглої (діам. 3,6 см.) відтисненої у червоному воскові печатки з зображенням на щиті орла. Легенда затерта.

Опубл.: AGZ, t. III, стор. 209—210; Груш., Мат., стор. 53—54 (скорочено).
Ф. 131, спр. 158.

1456 р., травня 20, Львів

№ 177

Львівський підстароста Станіслав Стахира із Сороків свідчить, що селянин (працьовитий) Ходко П'ятницький продав свій луг членам капітула і канонікам львівського кафедрального костюлу за десять кіп звичайної монети

Мова лат.; 19,4 × 37 + 3,6 см.

II «Feria quarta post dominicam Misericordiae, videlicet die 16 mensis Aprilis anno Domini 1777-mo venditio praesens ad acta castrensia Leopoliensia per oblatam porrecta, suscepta et ingrossata est» (XVIII).

III «Super pratum Czaraczenyca post molendinum sancte Virginis a Pyanthniczsky emptum per dominos capitulares etc.» (XV). «Habetur confirmatio Casimiri super hoc pratum» (XVI). «Emptio prati Czaraczenica per venerabile capitulum apud Piatniski» (XVII). «Laboriosus Piantczynski vendit pratum suum hereditarium dictum Czaracznica pro decem sexagenis capitulo Leopoliensi, anno 1456» (XVIII). «Do młynów» (XVIII).

На пергаменті наявні діри.

Печатка відсутня. Залишився пергаментний поясок.

Опубл.: AGZ, t. II, стор. 147—148.
Ф. 131, спр. 159.

1456 р., червня 29, Сучава

№ 178

Молдавський господар і воевода Петро III підтверджує львівським купцям та купцям Руської й Подільської земель привілеї на їх права та торгіві пільги у Молдавії, надані господарем Олександром; одночасно Петро III наново встановлює мито від «крамних» і залізних виробів у Сучаві, Сереті, мито в Чернівцях та дозволяє львівським купцям мати за купецьким звичаєм власний заїжджий будинок у Сучаві

Мова укр.; 35,8 × 61,8 + 4,3 см. Хрисмон. Ініціал «М».

III «Pueothr woywoda Moldauiensis» (XV—XVI). «Ordinatio Petri palatini Moldaviae de theloneis per iter Valachicum a mercatoribus Leopoliensibus extorquendis, anno 1456» (XVII). «A[nn]o mundi 6964, Christi 1456» (XVIII).

На шовковому червоно-білому шнурку округла відтиснена у червоному воскові в кустодії велика господарська печатка (діам. 8 см.) з зображенням: на фоні рослинного орнаменту вписана у шість півкіл на щиті голова тура з зіркою між рогами. З правої сторони голови — троянда, з лівої — півмісяць. Легенда: ПЕТРЬ ВЪЗВЪДА ГОСПОДАРЬ ЗЕМЛИ МОЛДАВСКОЙ.

Опубл.: AGZ, t. VII, стор. 228—237; Kałuźn. стор. 36—39; Cost., vol. II, стор. 788—791; Iorga, vol. I, стор. 106—108.

Факсим.: Kałuźn., стор. 36—37.

Ф. 131, спр. 160. Інв. Вар. 218 (178).

¹ Далі нечіткі написи.

Лавники Перемишля свідчать, що на засідання їхнього суду прибула Анна, дружина Добеслава з Жиравиці і в присутності спеціально обраного опікуна для цієї справи Станіслава Бруновського, інакше Капустки, призначила свого чоловіка законним наступником і опікуном усіх маєтків, які перейшли їй у спадок від покійного батька Івана Шроппи

Мова лат.; 10,3 × 22,7 + 1,4 см.

III «Constitutio plenipotencie filie Schrop, 1456» (XV—XVI).

На пергаментному пояску відтиснена у темно-зеленому воскові круга (діам. 3,3 см.) частково пошкоджена печатка перемиських лавників, з зображенням крокуючого вправо ведмеда з піднятою головою, над спиною якого хрест. Легенда: + SCABINORVM CIVITATIS PREMIZI.I ... Вар. Smoika, стор. 29—34.

Опубл.: AGZ, t. V, стор. 197.

Ф. 131, спр. 161. Інв. Вар. 220 (180).

Казимир IV підтверджує всім прелатам, баронам, рицарям і шляхті руських земель усі права, привілеї, листи і документи, які вони раніше отримали від попередніх королів і князів Польщі, водночас наказуючи, щоб при його переході через руські землі суди відбувалися так, як це прийнято в інших землях — за участю суддів і офіціалів руської землі, а не з інших країв, і щоб згадані судді й офіціали дотримувалися встановленого порядку

Мова лат.; 34 × 65,6 + 12,7 см. Ініціал «I».

I «Relatio eiusdem venerabilis Iohannis de Brzesze utriusque iuris doctoris, archidyaconi Gneznensis, Regni Polonie vicecancellarii».

III «Per regem Kazimirum, 1456» (XV). «[...] anno Domini 1456 [...]» (XVII). «Privilegium Casimiri Tertii praelatis, baronibus et toti nobilitati Russiae concessum cum libertate et praerogativis nobilitatis, idque in fundamento antiquorum privilegiorum regalium. Datum in conventionione Novae Civitatis Korczyn anno 1456» (XVIII). «Vidi. Malinowski» (XVIII—XIX) [...] ¹

На згинах пергаменту дірки.

Печатка відсутня. Залишився шовковий біло-червоно-чорний шнурок.

Ф. 131, спр. 162.

Воевода і генеральний руський староста Андрій Одровонж із Спрови свідчить, що на підставі префектури над податками, накладеними на руські міста й містечка ухвалою з'їзду в Новому Корчині, він взяв у львівських райців 100 гривень і віддав їм у заставу своє село Ляшки Львівського повіту

Мова лат.; 25,2 × 55 + 4,3 см. Ініціал «A».

III «Caucio super centum marcis domino Odrowasz a consulibus de exactionibus traditis» (XV—XVI). «Odrowasz inscribit 100 marcas civitati Leopoliensi super villa Laszki» (XVIII—XIX).

На пергаментному пояску печатка. Haisig, Sfr., табл. V, № 83.

Опубл.: AGZ, t. V, стор. 198—199.

Ф. 131, спр. 163. Інв. Вар. 221 (181).

¹ Далі два нечітких написи.

Воевода і генеральний руський староста Андрій Одровонж зі Спрови вирішує суперечку між львівським капітулом та старостинськими офіціалами в справі вільного помелу зерна в капітульних млинах і наказує останнім не перешкоджати капітульним млинарям вивозити зерно з міста для помелу в своїх млинах

Мова лат.; 10,5 × 27 + 2,2 см.

III «Ad molendina <vehementer> libertas nostra» (XVI). «In solis molendinis capitularibus molitiones fieri debent sine impedimento» (XVII). «1457, feria 3 post octavas Visitationis b[eatissimae] v[irginis] Mariae illustrissimus Odrowaz palatinus et capitaneus Russiae, quatenus molendinatores capitulares nullo modo a molendinatoribus capitanealibus in molitione praerep[re]diantur, decrevit» (XVIII).

Печатка відсутня. Залишився пергаментний поясок.

Опубл.: AGZ, t. II, стор. 159—160.

Ф. 131, спр. 164.

Казимир IV дозволяє шляхтичу Іванові з Сенна за його вірність викупити королівське село Ценів Львівського повіту від Івана Давидовського і володіти ним, поки король чи хтось з його наступників не сплатить суми, в заставу за яку воно віддано

Мова лат.; 23,3 × 31,5 + 6,6 см. Ініціал «I».

I «Relacio venerabilis Ioannis Luthkonis Brzesze utriusque iuris doctoris, R [egni] P[oloniae] vicecancellarii».

III «Litera super Schaniow» (XV). «Villa Szaniow empta per Joannem de Sienna a Joanne Dawidowski, 1457, feria tertia post festum Undecim milium virginum» (XVII). «Datum Gnesnae» (XVIII).

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. XI, № 28.

Ф. 131, спр. 165. Інв. Вар. 858 (730).

Воевода і генеральний руський староста Андрій Одровонж зі Спрови, снятинський і коломиїський староста Михайло, інакше Мужило, галицький каштелян Іван з Княгинич, галицький суддя Ігнатко з Кутища, кам'янецький підкоморій Сигізмунд Кердей, галицький підкоморій Іван Кола, галицький хорунжий Петро Годовський, Іван Кола Мартиновський, Іван Прокович з Стрілець, Роман з Княждвору та інші видають розпорядження, згідно з яким той, хто відніме чиїх-небудь коней, волів чи іншу худобу в купців, що йдуть з Волощини або зі Львова, мусить відправитися разом з цими купцями до Коломиї, де відповідатиме перед судом коломиїських райців

Мова лат. Слово «constitucionis» підчищено. 26 × 39 + 3,3 см.

III «1478. De calumpniosa arrestacione equorum et peccorum in grani- ciebus circa Colomiam et Snathin» (XV). «Laudum procerum Russiae, quod mercatorum equi, boves et alia pecora arestis per vias tardari non debeant, sed ad officium consulare Colomiense processari, anno 1458» (XVII).

На пергаментних поясках дві печатки: 1) Андрія Одровонжа зі Спрови. Haisig, Sfr., табл. V, № 83; 2) Мужили. Haisig, Sfr., табл. I, № 4.

Опубл.: AGZ, t. VI, стор. 39—40.

Ф. 131, спр. 166. Інв. Вар. 228 (186).

Генеральний суддя Сандомирської землі Петро з Вешмунтова та підсудок Микола з Панкова повідомляють, що власник Дублян, львівський війський Микола Нос подарував 200 польських гривен для семи нових посад вікаріїв костюлу-колегіати св. Марії у Тарнові, пресвітера, а також ректора шпиталю, що перебував за мурами міста. Микола Нос купив за ці гроші у власника Тарнова Івана Амора 13 гривен річного чиншу, загіпотектованого на ятках різників міста, призначивши з цієї суми 12 гривен вікаріям, а одну для пресвітера і ректора шпиталю

Мова лат.; 16,3 × 23,7 + 2,8 см.

III «Emptio census pro vicariis super macellis lanionum Tarnoviensium duodecem marcarum, pro praeposito hospitalis sancti Spiritus unius marcae, anno Domini 1458» (XVI—XVII).

На пергаменті кілька невеликих дірок.

Дві печатки відсутні. Залишилися пергаментні пояски.

Ф. 201, оп. 4в, спр. 1442.

Генеральний руський підсудок Іван з Високого та Станіслав Стахира з Сороків свідчать, що за дорученням воеводи і генерального руського старости Андрія Одровонжа зі Спрови на підставі мандату короля Казимира IV та на прохання познанського каштеляна, орендаря с. Оброшина Петра з Шамотул вони ввели львівських каноніків у володіння покинутою оселею між селами Скниловом, Оброшином і Ставчанами та селами Годовицею і Сокильниками, визначивши в присутності жителів цих сіл її межі

Мова лат.; 15,5 × 26,5 + 2,7 см.

III «Possessio super desertum» (XV). «Basiowka cum graniciebus» (XVI). «Anno Domini 1458» (XVII). «Na łanow 40, zkađ się poczynaą u gdzie się kaćza» (XVIII). «Intromissio in desertum, quo 40 laneos, in praesentia possessorum Obroschyn, Zimnowodka, Skniłow, Sokolniki, Hodowica, Stawczanų et Basiowka» (XVIII).

На пергаменті кілька дірок. Текст частково вицвів.

На пергаментних поясках дві печатки: 1) фрагмент печатки Станіслава Стахири; 2) від другої печатки залишився пергаментний поясок.

Опубл.: AGZ, t. IV, стор. 165—166.

Ф. 131, спр. 167.

Краківський каштелян і жидачівський староста Іван з Чижова повідомляє, що на його прохання шляхтич Юрша з Ходорівставу дозволив жителям орендованих Іваном сіл Городища, Отиневич, Вовчатич, Сугрова та Підлісок, вирізати й вивозити дерева з його лісів та гаю

Мова лат.; 11,9 × 22,5 + 1,9 см.

III «Doszwolyenye prodka naszego po drwa w Nidwi za proszbaą nyekajemyą staroszcze zydaczewskiemą Ciszewskie» (XVI). «Generosus Jurscha Chodorowski ad petita generosi capitanei Zydaczowiensis subditis de villis Grodzisko, Othyniowice, Wolczatycze, Suhrow, Podliski ad capitaneatum

¹ Місце видачі документа не вказане.

Zydaczowiensem spectantibus liberam incisionem in sylvis suis Nydwa et merica Korczewa vocitatis concedit. In Zydaczow, 1458-vo anno post dominicam Paschae» (XVIII).

У долішній частині пергамент розірваний, наявні плями.
Печатка відсутня.

Ф. 181, оп. 1, спр. 1221, арк. 154.

1458 р., травня 1, Пйотркіє

№ 188

Казимир IV повідомляє воевод, каштелянів, старостів, суддів, підсудків, райців, лавників і всіх інших службовців, що на загальному сеймі 25 листопада 1457 р. в Пйотркові відхилено скаргу Івана Бончека та його батька Петра з приводу незаконних дій райців Львова. Незважаючи на це, Петро та Іван Бончеки внесли вдруге на Пйотрківському сеймі свою скаргу, яка знову була остаточно відхилена з тим, що райці у випадку повторного подання скарги в суд не зобов'язані з'являтися, а всі винесені ухвали в цій справі скасовуються

Мова лат.; 27,5 × 36,4 см.

III «Casimiri regis inhibito evocationis consulum per Petrum Baczek sub decretorum nullitate, anno 1458» (XVI—XVII).

На пергаменті під текстом залишки відтисненої у червоному восковій печатки. Gum., табл. XI, № 28.

Опубл.: AGZ, t. VI, стор. 44—45.

Ф. 131, спр. 168. Інв. Вар. 230 (188).

1459 р., березня 12, Львів

№ 189

Подільський воевода і теребовельський староста Грицько з Поморян свідчать, що воевода і генеральний руський староста Петро Одровонж зі Спрови, викликавши в суд управителя його маєтками в с. Винниках Пашка за те, що той забороняв львівським громадянам збирати дерево в лісах між Львовом і Винниками, і наклавши на нього шість гривень кари, водночас будучи законним власником Винників, добився нового вироку, виданого державними і земськими сановниками, згідно з яким дозволяється громадянам Винників рубати дерево аж під Львовом, а жителям Львова — аж під Винниками, поки не буде встановлено між ними відповідних границь

Мова лат.; 15 × 27,5 + 4,5 см.

III «Super Wynniki pro lignis, anno 1459» (XV—XVI). «Libertas civibus Leopoliensibus, quousque granicies non erunt, incidendis» (XVII).

Печатка відсутня. Залишився пергаментний поясок.

Опубл.: AGZ, t. VI, стор. 45—46.

Ф. 131, спр. 169. Інв. Вар. 231 (189).

1459 р., серпня 6, Рогатин

№ 190

Галицький староста Станіслав з Ходеча віддав у заставу за 22 гривни шляхтичеві Степанові Хвалибоговичеві (Ffalibogowicz) с. Чайчичі Галицького повіту, рибний став на р. Солонці, земельну ділянку та половину лану

Мова лат.; 12,2 × 25 + 2,8 см.

III «Nobili Stephano Chwalibogowicz magnificus Stanislaus de Chotecz capitaneus Haliciensis villam Czayczyce in 22 marcis obligat in distriktu Haliciensis consistentem, 1440 [!]» (XVIII).

Печатка відсутня.

Ф. 131, спр. 876.

1460 р., квітня 5, Львів

№ 191

Казимир IV повідомляє, що внаслідок скарги галицьких, коломиїських та стрийських райців на львівських райців і громадян, які не дозволяють купцям Галича, Коломиї й Стрия їздити з товарами до Перемишля, Ярослав, Ряшева та Белза, він наказує галицьким, коломиїським і стрийським купцям їхати лише через Львів, виставляючи там для продажу свої товари, в іншому ж випадку на товари буде накладено арешт. Крім того, король повідомляє про заяву кам'янецьких райців, що їхні купці не омилатимуть ніколи генерального львівського складу¹

Мова лат.; 39 × 52 + 10,6 см. Ініціал «I».

I «Datum per manus venerabilis et egregii Iohannis de Brzesze utriusque iuris doctoris, apostolici protonotarii et eiusdem sacri pallacii causarum auditoris, archidiaconi Gnesnensis et Regni Polonie vicecancellarii, nobis sincere dilecti». «Relacio eiusdem venerabilis Iohannis de Brzesze utriusque iuris doctoris, apostolici prothonotarii et eiusdem sacri pallacii causarum auditoris, archidiaconi Gnesnensis, Regni Polonie vicecancellarii».

III «Registrata» (XV). «Super depositum cum Cameneczensibus, quod se abrenunciaverunt contra depositum nostrum nunquam contravenire, et quod alie civitates post Leopolim non pertranseant depositum Leopoliense» (XV—XVI). «Casimiri regis super generale depositorium, anno Domini 1460» (XVI). «Quod Halicienses, Colomienses, Strienses et aliae civitates retro Leopolim transire non debeant in Premislam, Jaroslaviam, Rzeszow, Belz etc. sub confiscatione bonorum a Leopoliensibus. Camenecensium declaracio de non transgrediendo depositorio Leopoliensi» (XVII).

На шовковому червоно-жовто-біло-коричневому вицвілому шнурку печатка. Gum., табл. XI, № 28.

Опубл.: AGZ, t. VI, стор. 55—58.

Ф. 131, спр. 170. Інв. Вар. 235 (193).

1460 р., квітня 5, Львів

№ 192

Казимир IV на прохання райців і громади Львова повністю наводить та підтверджує такий документ Казимира III, свого часу підтверджений Владиславом II:

1356 р., червня 17, Сандомир

Казимир III надає Львову магдебурзьке право та 70 франконських ланів, десять з яких признає на пасовисько, забороняючи водночас землевласникам, духовенству, громадянам міста та іншим будувати корчми на відстані менше однієї милі від міста

Мова лат.; 40,3 × 69 + 9,3 см. Ініціал «I».

I «Datum per manus venerabilis et egregii Iohannis Luthkonis de Brzesze utriusque iuris doctoris et sedis apostolice prothonotarii eiusdemque sacri apostolici pallacii causarum auditoris, archidiaconi Gnesnensis et Regni

¹ Документ підтвердив Сигізмунд II у Пйотркові 14 квітня 1552 р. (див. док. № 546).

Poloniae vicecancellarii nostri dilecti». «Relacio eiusdem venerabilis et egregii Iohannis Luthconis de Brzesze utriusque doctoris, sedis apostolice prothonotarii, eiusdem pallacii causarum auditoris, archidiaconi Gneznensis, Regni Poloniae vicecancellarii».

III «Super ius Theutonicum Maidenburgense, regis Kasimiri» (XVI). «Fidelibus tantum» «gentes vero ibidem habitantes conservantur circa iura ritus sui» (XVI). «1460. Littera confirma(cionis) et de non locacione taberne in miliari [...] de Byelohosc» (XVI). «Hic eciam invenies, quod taberne non debent esse, nisi in uno milliari a civitate» (XVI). «Septuaginta lanei dantur civitati versus Belohosc» (XVII). «Privilegium Casimiri regis super 70 laneos, anno 1356» «et tabernas non extruendas in uno milliari a civitate» (XVII). «Casimiri III, 1356» (XVII). «Casimiri III, anno 1463, de jurisdictione [...] Theutonicum [...]» (XVII—XVIII).

На шовковому біло-червоно-жовто-коричневому шнурку печатка. Gum., табл. XI, № 28.

Опубл.: AGZ, t. III, стор. 13—18, 219—220.
Ф. 131, спр. 171. Інв. Вар. 1а (192)

1460 р., квітня 7, Львів

№ 193

Казимир IV, враховуючи вірність львівських громадян та їх готовність до послуг, що проявляється, зокрема, у сплаті ними нового податку, так званої цизи, заявляє, що цей же податок, призначений на термінові потреби держави, сплачується містом не примусово, а добровільно, до того ж лише протягом одного року; після закінчення цього терміну місто від сплати його звільняється

Мова лат.; 23,6 × 33,7 + 7,9 см. Ініціал «К».

I «Relacio venerabilis Iohannis de Brzesze doctoris in utroque, archidiaconi Gneznensis, Regni Poloniae vicecancellarii».

III «Quod consensus in contribuciones laudatas non debet in sequelam duci, nec civitatis libertatibus nocere. Casimirus, anno 1460» (XV—XVI). «Declaratio» (XVII).

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. XI, № 28.

Опубл.: AGZ, t. VI, стор. 58—59.
Ф. 131, спр. 172. Інв. Вар. 237 (194).

1460 р., травня 8, Ходорівстав

№ 194

Юрша і його дружина Анна, щоб збільшити кількість населення у Ходорівставі, продали шляхтичу Петрові з Рихтичів своє війтівство у містечку Ходорівставі, чотири франконських лани з можливістю поселення громадян на магдебурзькому праві, три рибних ставки та інші угіддя за 40 польських гривен, а також дали Петрові й інші права з умовою, що він посилатиме на кожний військовий похід одного лучника

Мова лат.; 29 × 36 + 6,2 см.

III «Woytoffstwo [...]» (XVI). «1460. Priuilegium super aduocatiam Chodorowstaw» (XVII). «Generosi Jurscha Chodorowski haeres in Chodorostaw et Anna conjuges legitimi nobili Petro de Zychczyce [!] et illius successoribus aduocatiam in Chodorostaw, quatuor laneos Franconicos, duos in campo et duos in merica piscinas tres in Chodorostaw sitas, salvis aliis immunitatibus, dictae advocatiae annexis, ac salva per eundem advocatum legati-

one ad quamlibet expeditionem generalem unius sagittarii pro 40 marcis perpetuis temporibus resignat. Datum in Chodorostaw, die sancti Stanislai episcopi et martyris anno Domini 1480 [!]

На згинах пергаменту дірки, наявні плями.

На шовковому червоно-зеленому шнурку кругла печатка (діам. 2,1 см.) з нечітким зображенням. Легенда затерта.

Ф. 181, оп. 2, спр. 219, арк. 3.

1460 р., липня 3, Сучава

№ 195

Молдавський господар і воєвода Стефан IV підтверджує львівським і всім іншим купцям Руської та Подільської земель, які прибувають у Молдавію, їхні права та торгові пільги, надані його предками, поновлює сплату мита купцями у м. Тегині та дозволяє львівським купцям мати за купецьким звичаєм власний заїжджий будинок у Сучаві

Мова укр.: 36,7 × 72 + 9 см. Хрисмон. Ініціал «М».

III «МИНА» [!] ХАС [...] [затерто] (XV). «Ordinatio Stephani palatini Moldaviae de theloneis per iter Valachicum a mercatoribus Leopoliensibus extorquendis, 1469» (XVII). «Anno mundi 6968, Christi 1460» (XIX).

На шовковому червоному шнурку фрагменти печатки.

Опубл.: AGZ, t. VII, стор. 237—242.

Ф. 131, спр. 173. Інв. Вар. 194а (238).

1460 р., вересня 12, Львів

№ 196

Львівський земський суддя Стиборій з Вишні та підсудок Іван з Високого свідчать, що шляхтич Микола Білецький віддав у заставу львівському архієпископові Григорію с. Біле до виплати боргової суми 70 угорських злотих

Мова лат.: 16,5 × 32 + 1,5 см.

III «Obligacio in LXX Hungaricalibus florenis, 1460». «Byele» (XV). «1460, feria 6 post Nativitatis. Nobilis Nicolaus Byeletzsky villam Biala reverendissimo Gregorio archiepiscopo Leopoliensi in 70 florenis auri Hungaricalis obligat. Biala ad Dunajow» (XVIII).

Дві печатки відсутні. Залишилися пергаментні пояски.

Опубл.: AGZ, t. II, стор. 164—166.

Ф. 131, спр. 174.

1460, вересня 13, Львів

№ 197

Воєвода і генеральний руський староста Андрій Одровонж зі Спрови, розглянувши скаргу львівських райців і громадян на нових ремісників, що оселяються під львівським замком і наносять тим самим їм шкоду, а також вияснивши, що з давніх часів під львівським замком вільно могли поселитися і працювати лише два ковалі, два замкових шевці (для шевців-українців, що виконують вірменську роботу, забезпечується вільний побут і робота), один кравець і єврейські гарбарі, що працюють там здавна,— обіцяє знову довести число привілейованих ремісників, поселених під замком, до вищезгаданої кількості. Крім цього, постановляє таке:

1) усі вірмени і ремісники інших національностей, що живуть у Львові, або за міськими мурами, крім тих, які мешкають під замком, підлягають міському судові;

2) приїжджі до Львова з різних країн, незалежно від національності, віровизнання та походження, повинні також відповідати перед львівським війтом;

3) вибір перекладачів залишається надалі повним правом львівських райців;

4) львівські громадяни та підміські жителі мають право молоти зерно в міських або королівських млинах, крім солодовників і пекарів, які повинні молоти в королівських млинах;

5) ярмарки повинні влаштовуватись тільки в самому місті, а не під замком;

6) львівським громадянам дозволяється рубати дерево в королівських лісах з тією умовою, що вони повинні сплатити відшкодування королівським чиншовикам за вчинені у бортях шкоди

Мова лат.; 23,7 × 45 + 6,6 см.

III «Littera domini Odrowąsz super contubernia et sub castro non locandis mechanicis pluribus. Litterae domini Odrowąsz de non locandis artificibus sub castro, 1460» «tum etiam de molendinis jurisdictione Armenorum [...]» (XV—XVI). «Privilegium de Sprowa Odrowąza; 1) De artificibus, quod mechanici plures non debent haberi, praeter fabros, sutores duos, sartorem unum et cerdones rubrarum cutium; 2) De propinationibus, quae nullae fieri debent poturae adventitorum; 3) De Armenis, quod omnes jurisdictioni civili subjacere debent; 4) De mercatoribus extraneis, quod civili jurisdictioni subesse debent; 5) De interpretibus, quos magistratus eligere debet; 6) De molitura libera in quibuslibet molendinis, praeter brasea et pistores; 7) Forum in suburbio fieri non debet; 8) Libertas lignorum cedendorum» (XVII).

Печатка відсутня. Залишився пергаментний поясок.

Опубл.: AGZ, t. VI, стор. 62—63.

Ф. 131, спр. 175. Інв. Вар. 240 (185).

1460 р., жовтня 22, Львів

№ 198

Лавники Львова свідчать, що на лавничому суді, який відбувся 15 грудня 1456 р. під керівництвом вїйта Юрія Кушніра, був скасований запис, зроблений Доротою Каффофен, згідно з яким вона дарувала своїм онукам будинок на львівському ринку; на іншому засіданні лавничого суду 22 жовтня 1460 р. ця ж Дорота Каффофен, за посередництвом свого опікуна Снетина, записала половину будинку Анні, дружині Симеона Кушніра, залишивши за собою другу частину

Мова нім.; 17 × 27,2 + 2,3 см.

III «Fur 1460 Ihar» (XV—XVI). «Germanicum documentum» (XVII).

На пергаментному пояску пошкоджена по краях печатка. Soch., Herb, стор. 8 і 18 (тип 1).

Опубл.: AGZ, t. VI, стор. 63—64.

Ф. 131, спр. 176. Інв. Вар. 222 (182).

1460 р., листопада 9, Львів

№ 199

Канонік львівського кафедрального костьолу Іван з Шамотул трансуює такі документи:

1. 1425, листопада 3, Медика (див. док. № 85)

2. 1433, липня 14, Конин (див. док. № 104)

Нотаріальний інструмент публічних нотаріїв: клерика Гнезненської єпархії Станіслава з Тшебухова, сина Яранда і клерика Краківської єпархії Станіслава з Любліна, сина Івана

Мова лат.; 47 × 59 см. Ініціал «I».

І Два нотаріальних знаки: 1) на постаменті з двох східців ламаний хрест; на східцях напис: ihus xrus maria. Поруч засвідчення нотарія Станіслава, сина Яранда; 2) на постаменті з чотирьох східців стилізоване дерево у вигляді хреста. Поруч засвідчення нотарія Станіслава, сина Івана.

III «Copie literarum Wirzbiasz bine [...] instrumentale» (XV). «Instrumentum publicum duorum privilegiorum (1. Wolczko Judaeo ad erigendam villam Wierzbiasz; 2. Perpetuitatum eiusdem villae pro decem canonicis primitive fundatie a serenissimo rege Vladislao) a duobus notariis ad instantiam procuratoris venerabilis capituli Leopoliensis confectum» (XVIII). «Transumptum authenticum locationis villae Wierzbiasz et donationis eiusdem in rem capituli Leopoliensis» (XVIII) [...] ¹

Печатка відсутня.

Опубл.: AGZ, t. II, стор. 75—76; 100—102 (документи 1 і 2).

Ф. 131, спр. 177.

1460 р., грудня 12, Львів

№ 200

Львівський земський суддя Петро з Бранча та підсудок Іван з Високого повідомляють, що колись у присутності судді Стиборія з Вишні та згаданого підсудка, шляхтич Протасій з Скоморох повідомив про сплату йому Юршою з Ходорівставу 200 кіп грошей за маетки сіл Загір'я, Сварич, Добрівлян, Виксичів, які останній віддав Протасієві у заставу

Мова лат.; 12,7 × 35 + 2,2 см.

III «Dubrovlanu, Wухуцзе» (XVI). «Nobilis Protassius de Skomorochy generosum Jurszcha de Chodorostaw de inscriptione obligatoria bonorum Zagurze, Swarcze, Dobrowlanu, Wikszyce atque solutione summae sexagenarum ducentarum super iisdem bonis haerentis quietat. Leopoli, feria 6-ta post festum [sancti] Nicolai pontificis anno Domini 1460» (XVIII).

На пергаменті в окремих місцях дірки, наявні плями.

Дві печатки відсутні.

Ф. 181, оп. 2, спр. 221, арк. 3.

1461 р., листопада 16, Зимна Вода

№ 201

Власник Зимної Води Іван Голомбек свідчить, що продав Станіславові з Красника солтиство в своєму селі Зимна Вода за 30 польських гривен, додавши до нього три лани, рибний став і луг. Крім цього, він дозволив згаданому Станіславу закладати городи і будівлі для поселення людей, визначивши при цьому права та обов'язки поселенців і солтиса

Мова лат.; 25 × 39 + 3,5 см.

III «Scultetia in Zimna Woda vendita pro triginta marcis cum suis adiacentiis, 1461» (XVII). «Woytowstwo w Szymney Wodye na trzy łany» (XVI).

На шовковому червоно-зелено-синьому шнурку печатка. Haisig, Sfr., табл. II, № 23.

Опубл.: AGZ, t. IV, стор. 174—176.

Ф. 131, спр. 178.

¹ Далі один великий нечіткий напис.

Львівський земський суддя Петро з Бранча та підсудок Іван з Високого свідчать, що галицький каштелян Микола з Гологір записав своє село Чорнушовичі Львівського повіту куплене ним від Івана Германовського своєї дочці Єлизаветі, додаючи до цього села ще гроші, записані йому королем і загіпотековані на с. Оленчицах Львівського повіту з тим, щоб вона та її наступники володіли згаданим селом аж до сплати королем заставної суми

Мова лат.; 17,5 × 34 + 3 см.

III «Donacio ville Czarnussowye et Olenczycze per dominum Nicolaum Gologorsky Elyzabethe filie sue, 1463» (XV). «Bona Czarnuszowice» (XVIII).

Дві печатки відсутні. Від другої залишився пергаментний поясок.

Опубл.: AGZ, t. II, стор. 171—173.

Ф. 131, спр. 179.

Молдавський господар і воевода Стефан IV надає охоронний лист бурмистрові, райцям та всім купцям Львова на вільний в'їзд, після сплати мита, з різними товарами до Молдавії та вільну, згідно з попередніми привілеями, торгівлю

Мова укр.; 17 × 37,6 + 4,4 см. Хрисмон. Ініціал «М».

III «+ ГЛЕИ(Т) ЛЬВО(В)ЧАНОМ». «Salvus conductus Stephani waywode Walachie» (XV) «mercatoribus Leopoliensibus, anno 1463» (XVII).

На шовковому червоному шнурку мала господарська печатка. Віртосу, Fig. 10, 24, 27.

Опубл.: AGZ, t. VII, стор. 242—244; Kałużn., стор. 50—52; Bogdan, vol. II, стор. 294—295.

Ф. 131, спр. 180. Інв. Вар. 201 (250).

Львівські каноніки: генеральний офіціал Іван, син Буркарда, Іван, син солтиса з Львова, магістр Іван з Шамотул, бакалавр Микола з Тернави, магістр мистецтв Михайло з В'єлюня, Станіслав з Тшебухова, син Яранда і Микола з Нового посвідчують, що львівський канонік Станіслав Бас з Унейова, бажаючи побільшити маетки львівського капітула, спорудив рибний ставок з греблею та млин на вільних місцях с. Діброви, а також заселив їх кметями, за що каноніки капітула зобов'язались щорічно після свята Успення пресвятої богородиці відправляти вігилії та месу за померлих

Мова лат.; 19,2 × 31 + 7,5 см. Ініціал «I».

III «Litera anniuersalis domini Basz» «pro collocatione» «ville Bassiowka» (XV—XVI). «De granitiebus nulla specificè mentio» (XVI). «Basiowka» «seu Dabrowa» (XVI—XVII). «[...] pro reparacione deserti cap[...] suffragium obligat» (XVIII). «Reuisa, 1651. Erectio per honorabilem Joannem Basz» (XVII). «Bass canonicus locat Basiowka et pro hoc anniversarium». «Reddedit rationem» (XVIII). «Memoranda» (XVIII).

Печатка відсутня.

Ф. 131, спр. 181.

Руський воевода Андрій Одровонж зі Спрови, подільський воевода Станіслав з Ходеча, підкоморій Юрій Струмило з Дмосина та львівський суддя Петро з Бранча свідчать, що вони, як комісари, депутовані Казимиром IV, вирішили спір у справі земельних володінь с. Вербіжа львівського латинського капітула, з одного боку, та с. Горожанни (Rozana) і Ричигова орендаря Івана з Яцимира, з другого боку, провівши відповідне розмежування цих сіл¹

Мова лат.; 25,3 × 34 + 6 см.

III «Limitacio inter Wirzbansz et Rossona, et Riczyhow, 1463» (XV). «Limitatio granicierum inter bona Wierbiaż et villam Rozana, et Ryczyhow» (XVII).

На пергаментному пояску печатка. Haisig, Sfr., табл. V, № 83.

Опубл.: AGZ, t. II, стор. 173—175.

Ф. 131, спр. 182.

Міністр чеської, польської, руської, литовської і волоської францисканських провінцій Микола з Карнева, задовільняючи прохання львівського підкоморія Юрія Струмили з Дмосина наводить повністю та підтверджує такий документ:

1456 р., травня 15, Львів

Львівський хорунжий власник Дмосина Юрій Струмило за дозволом Казимира IV, дарує францисканському монастиреві св. Хреста у Львові своє с. Чишки разом з солтиством, спадкові маетки в Монастирцях, Львівського повіту, дворище з городом, та зобов'язує монахів відправляти за нього щоденно богослужіння, а після його смерті відповідні молитви за упокой душі

Мова лат.; 28,5 × 54,5 + 4,1 см. Ініціал «I».

III «Ratificacio donacionis Georgii Strumilo per ministrum fratrum minorum super horis beate virginis, 1463» (XV—XVI). «Czeszky et Monasterzecz» (XVI).

На пергаменті наявні плями.

Печатка відсутня. Залишився пергаментний поясок.

Опубл.: AGZ, t. V, стор. 188—191.

Ф. 131, спр. 183. Інв. Ваг. 215 (176).

Галицький земський суддя Гнат з Кутища і підсудок Петро з Семиковець свідчать, що подільський воевода і галицький староста Станіслав з Ходеча продав своє спадкове село Бибель поблизу Галича, Галицького повіту, львівському архієпископу Григорію з Сяноку за 300 польських гривен

Мова лат.; 20 × 33,5 + 2,5 см.

III «Super Bibel penes Halicz» (XV). «Vendicio cum resignatione pro 300 marcis, 1463» (XV). «Wybło. Donatio. Kakolniki» (XVII) [...] ²

Дві печатки відсутні. Від другої залишився пергаментний поясок.

Опубл.: AGZ, t. II, стор. 176—177.

Ф. 131, спр. 184.

¹ Документ підтвердив Сигізмунд I у Кракові 30 березня 1531 р. (див. док. № 422).

² Далі один нечіткий напис.

Сини покійного львівського підкоморія Петра Внучека, власники війтства у Бібрці Микола, Петро, Стиборій, Андрій та Іван надають пароху холмського кафедрального костюлу, ректору костюлу Пресвятої діви Марії у Бібрці Матвію та його наступникам ставок з греблею на межі с. Стрільків з тим, щоб він та його наступники відправляли меси за померлих рідних

Мова лат.; 19 × 26 + 3 см. Ініціал «I».

III «Super piscina in Bobrka» (XVI). «Anno D[omini] 1668, die 20 Iulii in visitatione <venerabilium> mansionariorum ecclesiae[m] m[etropolitanae] L[eopoliensis] exhibitum et revisum. A. Usman n[otarius] c[apituli] L[eopoliensis] mp.» (XVII). «Piscina pro ecclesia Bobrecensi. Mansionarii» (XVIII). «1463, ipso festo Stephani <prothomartiris>» (XVIII).

На пергаменті наявні діри. Текст у багатьох місцях не читається.

Печатка відсутня. Залишився пергаментний поясок.

Ф. 131, спр. 185.

Львівський земський суддя Петро з Бранча та підсудок Іван з Високого свідчать, що італієць Барнаба де Негроно з Генуї за згодою Казимира IV записав своє село Пикуловичі Львівського повіту на користь фундуваного ним вітваря у львівському кафедральному костюлі

Мова лат.; 18 × 28 + 3,8 см.

III «Fundacio altaris super villa Pyekulowicze» (XV). ««Pikułowice. Fundatio altaris in villa Pikułowicze» (XVII). «Donatio villae Pikułowice» (XIX). «Intabuletur! Decretum in sessione C[aesareo]-r[egiae] commissionis tabularis, Leopoli, die 21 Januarii 1784. A. Weltz mp. actuarius. Donatio praesens sub numero exhibiti 1711 presentato 27 Junii 1781 anno ad intabulandum porrecta apud Caesareo-regias tabulas provinciales Galicienses impetrato praevio consensu in libro fundationum, tomo 10, pagina 69 de verbo ad verbum ingrossata atque in libro praenotationum, tomo 16-to, pagina <540>, numero 1-mo est praenotata. Actum Leopoli, die 27 Januarii 1784 anno. Theophilus Szczuka Caesareo-regiarum tabularum registrator» (XVIII).

На звороті пергаменту наклеєна еліпсоподібна паперова печатка Галицької табулі, розм. 3,9 × 3,2 см. з австрійським гербом. Легенда: SIGILLUM * CAES: * REG: * TABUL. * GALICIENSIS.

На пергаментних поясах дві печатки: 1) Петра з Бранча. Haisig, Sfr., табл. II, № 33; 2) друга печатка відсутня.

Опубл.: AGZ, t. II, стор. 177—178.

Ф. 131, спр. 186.

Казимир IV, на прохання львівського старости Андрія Одровонжа із Спрови, надає дозвіл на заміну лісу і поля під львівським Високим Замок, які колись Владислав II, після перемоги над ворогами під Брацлавом, надав новоствореному львівському капітулу, на королівське село Кагуїв, звільняючи його від королівських тягарів та повинностей

Мова лат.; 33 × 42,2 + 6,2 см. Ініціал «I».

I «Datum per manus prefatorum Iohannis Cracouiensis cancellarii et Iohannis Wladislaiensis vicecancellarii Regni Polonie, episcoporum,

si ncere nobis dilectorum. Ad relationem eiusdem reuerendi patris domini Iohannis episcopi Wladislaiensis, R[egni] P[olonie] vicecancellarii. Stanislaus regie aule notarius presencia scripsit».

II «Regestrata» (XV). «1464». «Documentum praesens apud Caesareo-regias Galicienses tabulas in libro instrumentorum, tomo 5, pagina 1 ingrossatum atque haereditatum, 129, pagina 107, numero I, super pago Kachujow intabulatum est. Actum Leopoli, die 10 Decembris 1805. Casimirus Idzellewicz C[aesareo]-r[egiarum] tabularum registrator mp.» (XIX).

III «Priuilegium super Cayw [!]]» (XV). «Villam, que loco ville in Znyesyenye prius canonicis donata ex permutacione est asse [...]. Ita ecclesie et capitulo [...] vicinia est [...]» (XVI). «Privilegium super villam Kahuiow permutatam pro campo et sylva sub castro superiori Leopoliensi» (XVII). «Permutatio Casimiri [...] pro campo et sylva sub castro Leopoliensi ab Vladislao capitulo et canonicis donata pro villa <Kahuiow>. Anno Domini 1464, in Nova Civitate Korczyn, in festo sancti Floriani martyris» (XVII). «Inscribatur et intabuletur! Decretum in consilio C[aesareo]-r[egii] fori nobilium Leopoliensis die quinta Novembris 1805. Kronwald» (XIX).

На пергаменті наявні плями.

Печатка відсутня. Залишився шовковий червоно-біло-голубий шнурок.

Опубл.: Stadn., Ziemia, стор. 79—82.
Ф. 131, спр. 187.

1464 р., травня 18, Львів

№ 211

Львівський земський суддя Петро з Бранча і підсудок Іван з Високого свідчать, що власник с. Зубрі Іван зобов'язався сплатити львівським громадянам братам Петрові і Михайлові Конгісарам борг у сумі 50 гривень як доплату за солтиство в Зубрі в означених термінах

Мова лат.; 18 × 28,5 + 2,5 см.

III «Obligacio super L marcas certis civibus Leopoliensibus super scultetia» (XV—XVI). «In Zubrza, 1464» (XVII).

Посередині пергаменту текст в кількох місцях вицвів, наявні діри.

Дві печатки відсутні. Від другої залишився пергаментний поясок.

Опубл.: AGZ, t. VI, стор. 87—89.
Ф. 131, спр. 188. Інв. Вар. 256 (206).

1464 р., липня 13¹, Кагуїв

№ 212

Воєвода і руський староста Андрій Одровонж зі Спрови, львівський підкоморій Юрій Струмило з Дмосина як комісари, депутовані Казимиром IV для вирішення спору в справі земельних володінь с. Кагуїв, що належить львівському капітулу, з одного боку, та королівського с. Гонятичі, відданого в оренду опікуну дітей покійного Лонки Блажію з Сорок і с. Черкасів, з другого боку, посвідчують, що вони в присутності шляхтичів, землевласників та старих людей за згодою обох сторін провели розмежування згаданих сіл, ліквідувавши цей спір²

¹ У тексті писарем допущена помилка: «feria sexta ipsa festi Divisionis apostolorum», тобто «у п'ятницю в день свята розіслання апостолів». У 1464 р. це свято випало у неділю. Дата за публікацією.

² Документ підтвердив Сигізмунд II у Варшаві 19 червня 1570 р. (див. док. № 640).

Мова лат.; 17 × 31 + 5 см.

II «Limitacio villae Hunyaticze et Cahuyow, 1464» (XV). «Grancies villae Kuchaïow [!]

Дві печатки відсутні. Залишилися два пергаментних пояски.

Опубл.: AGZ, t. V, стор. 208—210.

Ф. 131, спр. 189.

1464 р. ¹, листопада 5, Львів

№ 213

Львівський земський суддя Петро з Бранча та підсудок Іван з Високого повідомляють, що вони знайшли в львівській земській книзі запис про те, що шляхтич Іван з сином своїм Яцьком з Поділець з одного боку, та Філь з Погірців, його брат, з другого боку, зізнали, що була укладена угода за посередництвом шляхтичів з Михайловичів, Погірців та з інших сіл, на підставі якої Яцько відмовився навечно від своєї частини маєтків Загати-на Дворища на користь Філя, а Філь дав йому 30 польських гривен

Мова лат.; 16,6 × 27,7 + 3,4 см.

II «Nan cum Jaczko filio [...], 1444» (XVI).

Дві печатки відсутні. Залишилися пергаментні пояски.

Ф. 201, оп. 4в, спр. 1441.

1464 р., грудня 13, Львів

№ 214

Львівський підкоморій Юрій Струмило з Дмосина, хорунжий Іван Свинка з Поморян, стольник Іван з Яцимира, підстолій Іван Ходорівський з Берездівців, суддя львівської землі Петро з Бранча та інша шляхта Львівської землі і Жидачівського повіту (разом 65 чоловік) для охорони спільних інтересів вступають у порозуміння з Львовом, метою якого є усунення беззаконня, насильства та небезпек, які загрожують громадянам Львівської землі, Львова та Жидачівського повіту. Вони обіцяють зберігати усі права, привілеї та старі звичаї Львова і захищати їх перед властями, а також захищати у судах міські справи, допомагати зброєю в разі необхідності, відбувати наради разом з містом та допомагати у боротьбі проти розбійників, що вештаються на дорогах

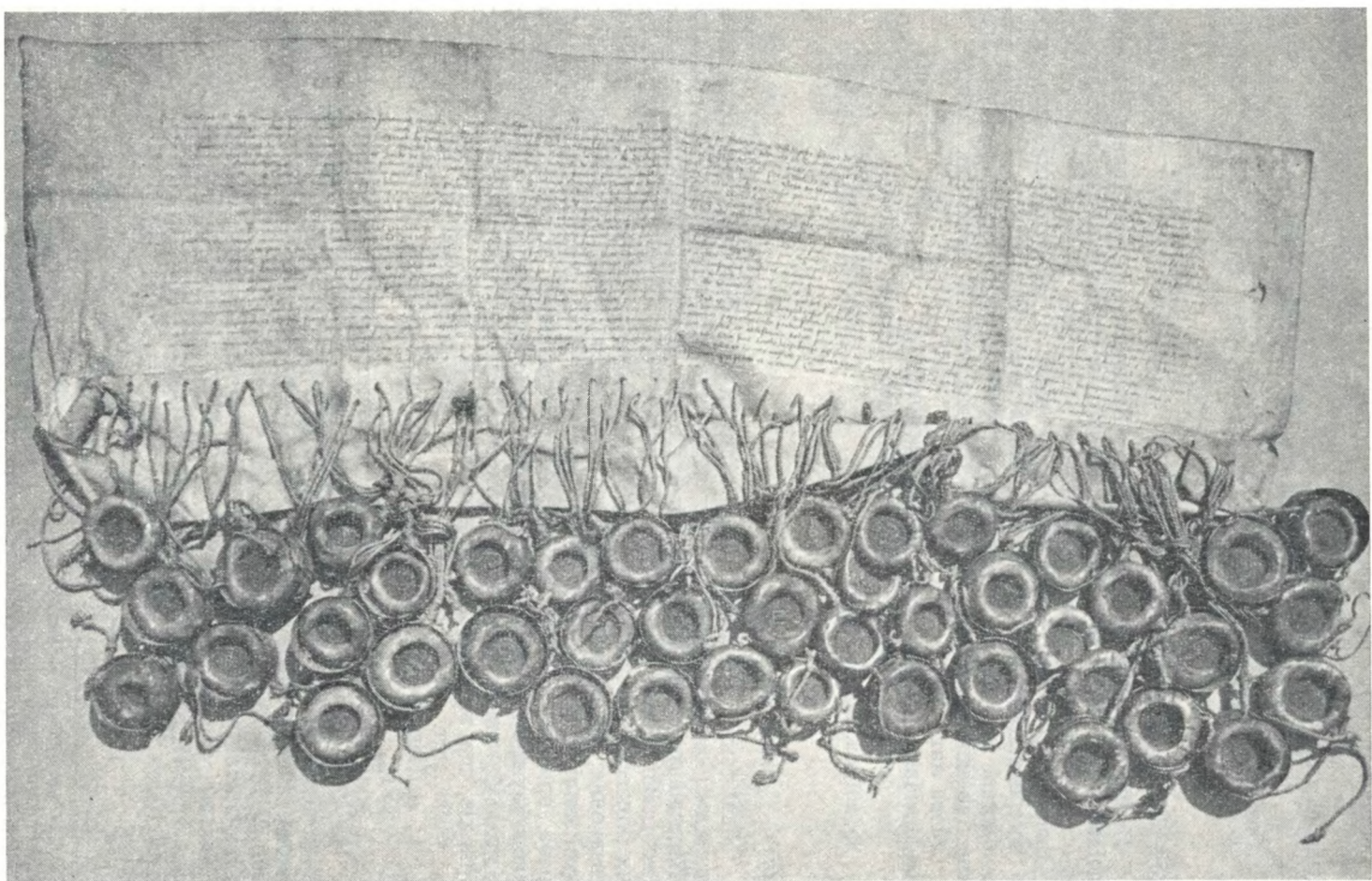
Мова лат.; 27 × 72 + 8,5 см.

II «Littera confederacionis nobilium cum civitate sub eorum sigillis» (XV—XVI).

У долішній частині пергамент zdeформований. Текст частково вицвів.

Із 47 печаток на шовкових блідо-червоних шнурках залишилося 42. 24 печатки мають нові бляшані коробочки без вічок: 1) Івана Ходорівського. Haisig, Sfr., табл. IX, № 161; 2) невідомої особи. Haisig, Sfr., табл. VII, № 135; 3) Германа з Сварич, Haisig, Sfr., табл. VII, № 124; 4) Івана, Haisig, Sfr., табл. VII, № 136; 5) залишився лише шнурок; 6) Юрія з Мальнич, Haisig, Sfr., табл. VII, № 123; 7) невідомої особи, Haisig, Sfr., табл. I, № 11; 8) Михайла з Боршева, Haisig, Sfr., табл. III, № 43; 9) Станіслава Кая з Милятина, Haisig, Sfr., табл. III, № 50; 10) Івана з Олеська, Haisig, Sfr., табл. I, № 18; 11) Станіслава з Гур, Haisig, Sfr., табл. III, № 60; 12) Петра з Бранча, Haisig, Sfr., табл. II, № 33; 13) Михайла з Боршева,

¹ У датаційному формулюванні документа допущена помилка: «millesimo quadringentesimo quadragesimo quarto». Замість слова «quadragesimo» необхідно, як це впливає із змісту документа, прийняти слово «sexagesimo».

Договірна грамота шляхти Львівської землі і Жидачівського повіту з Львовом про охорону своїх прав та боротьбу з беззаконням. 1464 р.
Док. № 214.

Haisig, Sfr., табл. III, № 44; 14) Юрші з Ходорівставу [?], Haisig, Sfr., табл. IX, № 162; 15) Петра Цебровського, Haisig, Sfr., табл. II, № 34; 16) залишився лише шнурок; 17) Сенька з Нагорець [?], Haisig, Sfr., табл. III, № 53; 18) Івана з Олеська, Haisig, Sfr., табл. I, № 18; 19) Павла з Юркович, Haisig, Sfr., табл. II, № 30; 20) залишився лише шнурок; 21) Сенька Гальки з Ельгишева, Haisig, Sfr., табл. VII, № 134; 22) Івана з Гошева, Haisig, Sfr., табл. VII, № 122; 23) Ілька Стецька з Черкас, Haisig, Sfr., табл. VII, № 120; 24) Михайла з Боршева, Haisig, Sfr., табл. III, № 43; 25) Івана з Банунина, Haisig, Sfr., табл. III, № 42; 26) Юрші з Ходорівставу [?], Haisig, Sfr., табл. IX, № 162; 27) Павла з Юркович, Haisig, Sfr., табл. II, № 30; 28) Яцька з Дідушич, Haisig, Sfr., табл. VII, № 121; 29) невідомої особи, Haisig, Sfr., табл. IX, № 154; 30) Ілька Стецька з Черкас, Haisig, Sfr., табл. VII, № 120; 31) Сенька Гальки з Ельгишева, Haisig, Sfr., табл. VII, № 134; 32) Івана з Олеська, Haisig, Sfr., табл. I, № 18; 33) Юрія Струмила з Дмосина, Haisig, Sfr., табл. I, № 14; 34) Германа з Сварич, Haisig, Sfr., табл. VII, № 124; 35) невідомої особи, Haisig, Sfr., табл. IX, № 154; 36) залишився лише шнурок; 37) Юрія з Мальчич [?], Haisig, Sfr., табл. VII, № 123; 38) Ілька Стецька з Черкас, Haisig, Sfr., табл. VII, № 120; 39) Юрші з Ходорівставу, Haisig, Sfr., табл. IX, № 162; 40) Петра з Білич, Haisig, Sfr., табл. IX, № 160; 41) залишився лише шнурок; 42, 43, 44) Івана з Гошева, Haisig, Sfr., табл. VII, № 122; 45, 46) Миколи з Саркович, Haisig, Sfr., табл. II, № 37; 47) Германа з Сварич, Haisig, Sfr., табл. VII, № 124.

Опубл.: AGZ, t. VII, стор. 105—112.
Ф. 131, спр. 190. Інв. Ваг. 257 (208).

1465 р., січня 2, Львів

№ 215

Львівський земський суддя Петро з Бранча та підсудок Іван з Високого повідомляють, що шляхтич Юрша з Ходорівставу, отримавши як придане своєї дружини Анни, дочки Тарла з Щекажович, 325 польських гривен, додав 325 гривен привінка та записав їй ще 150 гривен і всю цю суму 800 гривен забезпечив на своєму містечку Ходорівставі та селах Молодинчі, Долішньому (Dolyeschne), Журавні, Загір'ї з маєтком попа Нагірного¹

Мова лат. У тексті підчищено слово «viginti»; $21,4 \times 25,3 + 4,8$ см.

III «Pilni [...] Zagurzeorgawa [...]». «Oprawa [...] dana Iursze Chodorowsky [...] s domu Szczeka(rze)wycz, panuff [...]» (XVI). «Na puł Chodorowastawa. Viszniew, M(lodzencze), Zorawno, Zagorze» (XVI). «G[enerosus] Jurscha de Chodorostaw generosae Annae filiae magnifici de Szczekarzowice Tarlo Regni Poloniae incisoris, capitanei Stryensis filiae, consorti vero suae, 325 marcas» «in vim dotis post eandem consortem acceptas» «super bonis Chodorostaw cum villis attinentibus et Zurawno itidem cum villis attinentibus intro specificatis ac totidem dotalitii reformat» «nec non 150 marcas prefatae consorti modo simplicis debiti super iisdem bonis inscribit». «Leopoli, feria quarta post Circumcisionis Christi Domini proxima anno ejusdem 1465». «Similis» (XVIII).

У долішній частині пергамент розірваний, наявні плями. Текст частково вицвів.

Дві печатки відсутні, вирвані разом з шматками пергаменту.

Ф. 181, оп. 2, спр. 222, арк. 4.

¹ Пор. ідентичний за змістом документ, виданий також у Львові 2 січня 1465 р. під № 216. Різниця між двома документами у переліку сіл.

Львівський земський суддя Петро з Бранча та підсудок Іван з Високого повідомляють, що шляхтич Юрша з Ходорівставу, отримавши як придане своєї дружини Анни, дочки Тарла з Щекажович, 325 польських гривен, додав 325 гривен привінка та записав їй ще 150 гривен і всю цю суму 800 гривен забезпечив на своєму містечку Ходорівставі та селах Молодинчі, Долишньому (Dolyeschne), Журавні з маєтком попа Нарірного, Демидові і Молотові¹

Мова лат.; 17,1 × 23,8 + 3,8 см.

III «Generosus Jurscha de Chodorostaw generosae Annae Tarłowna generosi de Szczekarzowicze incisoris Regni filiae, consorti suae legitimaе, levata post eadem consortem in vim dotis trecentarum viginti quinque marcarum communis pecuniae et numeri Polonici per 48 grossos in una marca esse consueti summa totidem dotalitii pecuniae et numeri premissorum dictae consorti suae reformat [...], Leopoli, feria quarta post festum Circumcisionis Christi Domini proxima anno ejusdem 1465» (XVIII).

На пергаменті наявні плями від вогкості.

Дві печатки відсутні.

Ф. 181, оп. 2, спр. 222, арк. 3.

Генеральний руський староста, жидачівський орендар Іван Одровонж зі Спрови, згідно з наказом Казимира IV, передає млин «Сопоти» разом з усіма угіддями землевласнику Федьку синові Раска з Жидачівського повіту

Мова лат.; 18,5 × 35,2 + 5,2 см. Ініціал «I».

III «Productum in generali capitulo die 13 Septembris anno Domini 1674» (XVII). «1465, Leopoli, die Dominice Cantate ex mandato regio IM. Odrowaz capitaneus Russiae molendinum Sopoczyn vocatum in possessionem m(agnifici) Paszkewicz [I] pincernae districtus Zydaczoviensis tradit» (XVIII) [...]»²

Пергамент почорнів, текст у деяких місцях вицвів.

На пергаментному пояску в розколеній на дві частини кустодії круга печатка (діам. 1,7 см.), відтиснена у воскові натурального кольору, з не зовсім чітким у центрі зображенням герба «Одровонж». Над гербом ініціали: I O.

Опубл.: AGZ, t. II, стор. 185—186.

Ф. 131, спр. 191.

Львівський земський суддя Петро з Бранча та підсудок Іван з Високого наводять повністю такий документ:

1464 р., серпня 26, Львів

Казимир IV, в зв'язку зі скаргою опікуна маєтків львівського францисканського монастиря св. Хреста вікарія Юрія на Павла Юрковського, викликає в суд Павла Юрковського за несплату 100 польських гривен, записаних монастиреві його братом, покійним Андрієм Малеховським.

¹ Див. док. № 215

² Далі нечіткий напис.

В зв'язку з тим, що відповідач Павло Юрковський у суд з'явився, а позивач Юрій не з'явився, вирішення справи було відкладено

Мова лат.; 15 × 28,7 + 1,7 см.

III «Pro monasterio sancte Crucis privata et deserta citatio, 1465» (XV—XVI). «Per conventum franciscanorum Leopoliensium ad aedes sub titulo s[anctae] Crucis Paulus Jurkowski ratione summae 100 marcarum per defunctum Andream Malechowski legatae, citatur, anno 1465» (XVIII—XIX).

На пергаменті наявні плями.

На пергаментних поясах дві печатки: 1) Петра з Бранча. Haisig, Sfr., табл. II, № 33; 2) Івана з Високого. Haisig, Sfr., табл. V, № 89.

Опубл.: AGZ, t. VI, стор. 89—90, 98—99.

Ф. 131, спр. 192. Інв. Вар. 261 (211).

1466 р., січня 29, Львів

№ 219

Лавники Львова свідчать, що львівський вїт Юрій Кушнір разом зі своєю дружиною Варварою та опікуном Юрієм Гобелем записали на випадок смерті когось з них один одному своє рухоме і нерухоме майно за винятком шести кіп грошей, призначених на релігійні справи

Мова нім.; 14,6 × 29,5 + 1,9 см.

II «Fur 1466 Ihag» (XV—XVI). «Dwuch spulny zapisanie, anno 1466» (XVII).

На пергаментному пояску пошкоджена печатка. Soch., Herb, стор. 8 і 18 (тип 1).

Опубл.: AGZ, t. VI, стор. 100.

Ф. 131, спр. 193. Інв. Вар. 264 (212).

1466 р., квітня 9, Львів

№ 220

Лавники Львова свідчать, що вдова по Миколі Солтису Ядвіга разом з своїм опікуном Юрієм Кушніром (Jorge Kosper) продала Петрові Ліндеру половину свого будинку, розміщеного на Ринку у Львові

Мова нім.; 19,9 × 29,5 + 4,4 см.

III «Fur 1466 Ihag» (XV—XVI). «Nicolai Schultz consors vendit in circulo sitam» (XVIII—XIX).

На пергаментному пояску пошкоджена печатка. Soch., Herb, стор. 8 і 18 (тип 1).

Опубл.: AGZ, t. VI, стор. 103.

Ф. 131, спр. 194. Інв. Вар. 265 (213).

1466 р., травня 5, Львів

№ 221

Райці Львова свідчать, що крамар Сташко і Петро Німанд уклали між собою угоду, згідно з якою Німанд погодився, щоб огорожа, що відділяє їхній город і луку, стояла на його луці. Крамар Сташко та його спадкоємці повинні повністю взяти на себе догляд за цією огорожею

Мова нім.; 14 × 27 + 4,5 см.

III «Inter Staszko Cromer et Petrum Nymand ratione fundi Miklaszka, anno 1466» (XVII).

На пергаментному пояску фрагмент печатки. *Soch., Herb, стор. 8 і 18* (тип 1).

Опубл.: AGZ, t. VI, стор. 105.
Ф. 131, спр. 195. Інв. Вар. 267 (215).

1466 р., травня 23, Львів

№ 222

Львівський земський суддя Петро з Бранча і підсудок Іван з Високого заявляють рішення, згідно з яким Іван Зубрський повинен сплатити протягом чотирьох тижнів 113 гривен Іванові Голомбеку з Зимної Води. У випадку несплати цієї суми у визначений термін, він буде зобов'язаний передати у власність Івана Голомбека с. Зубрю, з якого сплачується 11 гривен чиншу

Мова лат.; $12 \times 25,5 + 2,5$ см.

III «*Perlucra Golambek super Iohanne Zubrszky, 1466*» (XV—XVI).

На пергаментних поясках дві печатки: 1) фрагмент печатки Петра з Бранча. *Haisig, Sfr., табл. II, № 33*; 2) друга печатка відсутня.

Опубл.: AGZ, t. VI, стор. 106.
Ф. 131, спр. 196. Інв. Вар. 268 (216).

1466 р., травня 28, Галич

№ 223

Галицький земський суддя Гнат з Кутища, галицький хорунжий Петро з Годова замість галицького земського підсудка Петра з Добієва свідчать, що львівський архієпископ Григорій з Сяноку надає Петрові з Добієва та його дружині Олені в довічне користування свої села Межигірці та Семиківці з тим, щоб після смерті згаданого подружжя вони знову відійшли у повноправне володіння архієпископа та його церкви. Крім цього, згаданий архієпископ зобов'язується щорічно відправляти богослужіння за їхні душі

Мова лат.; $17,5 \times 25 + 2$ см.

III «*Szemyonkowcze et (Podhorcze)*» (XV—XVII). «*Myedzyhorcze concessio (usufructionis)*» (XVII).

На пергаментних поясках дві печатки: 1) Гната з Кутища. *Haisig, Sfr., табл. III, № 45*; 2) Петра з Годова без воскової кустодії. *Haisig, Sfr., табл. IV, № 79*.

Опубл.: AGZ, t. V, стор. 210—211.
Ф. 131, спр. 197.

1467 р., лютого 16, Теревовля

№ 224

Галицький земський суддя Гнат з Кутища та підсудок Петро з Добієва повідомляють, що шляхтич Петро Волчко з Підгаєць позичив від підсудка Галицької землі Петра з Добієва та Михайла з Золотник 60 гривен, які він зобов'язується повернути протягом двох тижнів після найближчого свята пасхи. Коли б він не повернув у зазначений час цієї суми, тоді повинен дати згаданим кредиторам реальний ввід на своє село Вербів

Мова лат.; $25 \times 27 + 2,2$ см.

III «*Obligacio villae Wierzbowiec ad Sereth fluuium. 1467. Necessariae [...]*» (XVI). «*Zastawa Wierzbowca asz do Szeretu*» (XVI). «*G[enerosus] Pet-*

rus Wołczko de Podhayce g[enerosis] Petro Dobieiowski et Michaeli Skotnicki [I] debitum 60 marcas super bonis Wierzbow in districtu Trembovlensi inscribit. In Trembowla, 1467». «Ad bona Wirzbow» (XVIII).

На згинах пергаменту невеликі дірки, наявні плями.

Дві печатки відсутні.

Ф. 134, оп. 1, спр. 293.

1467 р., червня 11, Львів

№ 225

Італієць Барнаба де Негроно з Генуї, засновник і фундатор вітваря благовіщення діви Марії при львівському кафедральному костюлі, на випадок своєї смерті передає право патронату над згаданим вітварем львівським райцям з умовою, що у випадку зруйнування с. Пикулович вітварист повинен особисто займатися відбудовою села та покривати кошти всяких судових процесів

Мова лат.; 17,7 × 36,5 + 5,3 см. Ініціал «I».

III «Fundacio altaris Barnabae in villa Pikulowice, anno 1467» (XVI).

На пергаментному пояску печатка. Haisig, Sfr., табл. IX, № 165.

Опубл.: AGZ, t. VI, стор. 107—108.

Ф. 131, спр. 198. Інв. Ваг. 269 (217).

1467 р., жовтня 31, Городно

№ 226

Казимир IV, враховуючи заслуги королівського нотарія шляхтича Альберта Боровського у боротьбі проти татарського хана Мордулата, записує йому та його наступникам 200 польських гривен та забезпечує їх на королівських селах Козлові, Кропивній, Городищі, Вільшанці і Таврові, Теревовельського повіту, Галицької землі з тим, щоб Альберт Боровський та його наступники володіли селами аж до сплати ким-небудь з королів заставної суми

Мова лат.; 21,2 × 41,5 + 8,2 см. Ініціал «K».

I «Relacio venerabilis Alberti de Zychlin custodis Sandomiriensis, Gneznensis, Cracouiensis, Wladislaiensis etc. canonici, R[egni] P[olonie] vice-cancellarii».

III «Kozlow, 1464» (XV). «Olssanka, Kropiwna, Thaurow» (XVI). «Casimirus Jagellonides rex villas intro contentas, nunc mensae archiepiscopalis, nobili Adalberto Borowski pro ducentis marcis assignat, anno 1467-мо» (XVII). «1467, sabbato, in vigilia Omnium Sanctorum, in Grodno. Casimirus rex nobili Alberto Borowski 200 marcas super bonis Kozlow, Grodzisko, Taworow, Kropiwna, Olszanka, Krasna inscribit» (XVIII).

На згинах пергаменту дірки. Текст місцями пошкоджений вогкістю. Печатка відсутня. Залишився пергаментний поясок.

Опубл.: AGZ, t. II, стор. 197—198.

Ф. 131, спр. 199.

1468 р., травня 31, Краків

№ 227

Казимир IV, враховуючи заслуги Альберта Боровського, зокрема успішно завершену ним поїздку як посла до татар, записує йому та його наступникам 100 польських гривен та забезпечує їх на селах Козлові,

Таврові, Кропивній, Красній, Вільшаниці і Городищі Теробовельського повіту Руської землі, відданих йому в оренду з тим, щоб він та його наступники володіли цими селами аж до сплати ким-небудь з королів заставної суми

Мова лат.; 21,5 × 42 + 8,5 см. Ініціал «К».

I «Relacio venerabilis Alberti de Zichlin Regni Polonie vicescancellarii».

III «Feria quarta post festum sancti Jacobi apostoli proxima 1643 in castro inferiori Leopoliensi susceptum per nobilem Andream Stanislaum Ratowsky per oblatam porrectum, inductum» (XVII). «1468, feria tertia infra octavas Ascensionis Domini, Cracoviae. Privilegium, quo Casimirus Jagellonides Alberto Borowski inscribit in villis pro tunc regalibus Kozłow, Taworow, Kropiwna, Krasna, Olszanka et Grodzisko marcas 100, anno 1468-vo, Cracoviae». «Kozłow» (XVIII) [...] ¹

Печатка відсутня. На пергаментному пояску зберігся з вовняної тканини футляр від печатки.

Опубл.: AGZ, t. II, стор. 199—200.

Ф. 131, спр. 200.

1469 р., березня 13, Львів

№ 228

Львівський земський суддя Петро з Бранча і підсудок Іван з Високого свідчать, що на засідання королівського суду прибув королівський прокуратор Микола Гжимала зі скаргою на незаконне збирання мита в Коросні Павлом Ключом з Коросна, що останній заперечив. Королівський суд заборонив йому в майбутньому збирати подібні мита

Мова лат.; 18 × 29,7 + 3,5 см.

III «1469. In Krosno pro theloneo silencium perpetuum». «Nunc Krosyenko villa vocatur» (XV—XVI).

На пергаментних поясках дві печатки: 1) Петра з Бранча. Haisig, Sfr., табл. II, № 33; 2) Івана з Високого. Haisig, Sfr., табл. V, № 89.

Опубл.: AGZ, t. VI, стор. 111—112.

Ф. 131, спр. 201. Інв. Ваг. 270 (219).

1469 р., березня 15, Львів

№ 229

Львівський земський суддя Петро з Бранча і підсудок Іван з Високого свідчать, що на засідання королівського суду прибув королівський прокуратор Микола Гжимала зі скаргою на незаконне збирання мита в Жабині і Ярославичах Іваном Свинкою з Поморян. Іван Свинка, однак, заявив, що такого мита він ніколи не збирав, а королівський суд заборонив йому робити це в майбутньому

Мова лат.; 16,5 × 30,5 + 3,2 см.

III «In Zabyn et Iaroslavicze theloneum depositum» (XV—XVI). «Et abrogatum» (XVII).

На пергаментних поясках дві печатки: 1) Петра з Бранча. Haisig, Sfr., табл. II, № 33; 2) Івана з Високого. Haisig, Sfr., табл. V, № 89.

Опубл.: AGZ, t. VI, стор. 112—114.

Ф. 131, спр. 202. Інв. Ваг. 271 (220).

¹ Далі один стертий напис.

1469 р., березня 27, Львів

№ 230

Львівський земський суддя Петро з Бранча і підсудок Іван з Високого свідчать, що на засідання королівського суду прибув королівський прокуратор Микола Гжимала зі скаргою на незаконне збирання мита з купців в Яричеві Станіславом з Яричева. Останній, однак, заявив, що такого мита він ніколи не збирав, а королівський суд заборонив йому робити це в майбутньому

Мова лат.; 12,5 × 33,5 + 3,5 см.

III «Decretum abrogationis per iudicium terrestre» (XVI).

На пергаментних поясках дві печатки: 1) Петра з Бранча. Haisig, Sfr., табл. II, № 33; 2) Івана з Високого. Haisig, Sfr., табл. V, 89.

Опубл.: AGZ, t. VI, стор. 115—116.

Ф. 131, спр. 203. Інв. Вар. 272 (221).

1469 р., березня 27, Львів

№ 231

Львівський земський суддя Петро з Бранча і підсудок Іван з Високого свідчать, що на засідання королівського суду прибув королівський прокуратор Микола Гжимала зі скаргою на незаконне збирання мита в Ярославичах орендарем Червоногорода Михайлом з Язлівця. В зв'язку з цим прокуратор орендаря Яків Кльошовський заявив від його імені, що жодного мита не збирав. Королівський суд заборонив Михайлові з Язлівця робити це в майбутньому

Мова лат.; 15,5 × 27,5 + 2,8 см.

III «In Iazlowyecz theloneum depositum» (XV—XVI). «Et abrogatum, 1469» (XVII).

На пергаментних поясках дві печатки: 1) Фрагмент печатки Петра з Бранча. Haisig, Sfr., табл. II, № 33; 2) Івана з Високого. Haisig, Sfr., табл. V, № 89.

Опубл.: AGZ, t. VI, стор. 114—115.

Ф. 131, спр. 204. Інв. Вар. 273 (222).

1469 р., березня 29, Львів

№ 232

Казимир IV, на прохання прелатів та каноніків львівського кафедрального костюлу, підтверджує і повністю наводить текст таких документів:

а) 1456 р., травня 20, Львів (див. док. № 177);

б) 1457 р., липня 12, Львів (див. док. № 182)

Мова лат.; 39,5 × 56,4 + 6,5 см. Ініціал «I».

I «Datum per manus venerabilis Alberti de Zichlin custodis Sandomiriensis, Gneznensis, Cracouiensis, Wladislaiensis et Poznaniensis ecclesiarum canonici et Regni Polonie vicecancellarii, sincere nobis dilecti». «Ad eiusdem venerabilis Alberti relationem de Zichlin R[egni] P[olonie] vicecancellarii». «Stanislaus de Skarzino auli regie notarius presencia scripsit» (XV). «Feria sexta post festum sancti Francisci confessoris proxima anno Domini 1766-to praesens privilegium ad acta castrensia capitanealia Leopoliensia per oblatam porrectum, susceptum et ingrossatum est» (XVIII).

II «Registrata» (XV).

III «Priuilegium super prata» (XV). «Caraczenycza» (XV). «Libertas molendini de omni [...] capituli et exemptio ab omnibus exactionibus»

(XV — XVI). «Olsovi». «1469. Confirmatio Kazimiri regis super Caraczenyca prata» (XVI). «Privilegia servientia molendino Olszowy dicto [...] Leopoliensis» (XVII). «Privilegium super prata Karaczenica et Młyniszczce» (XVII). «Molendinum Olchowy cum pratis Młyniszczce et Czaraczynica». «Super prata Młyniszczce et Czaraczynica inter <molendina>¹ Olchowe et Stachyrowskie» (XVIII) [...] ²

На пергаменті наявні діри.

Печатка відсутня. Залишився шовковий червоно-біло-зелений шнурок.

Опубл.: AGZ, t. II, стор. 148—150, 159—160; t. V, стор. 212—213.

Ф. 131, спр. 205.

1469 р., квітня 8, Львів

№ 233

Львівський земський суддя Петро з Бранча і підсудок Іван з Високого свідчать, що на засідання королівського суду прибув королівський прокуратор Микола Гжимала зі скаргою на збирання мита з купців у Куликові львівським заступником стольника Іваном та його братом Петром, орендарем Куликова. В зв'язку з цим виступив прокуратор позваних Сигізмунд Калишенський і заявив, що обвинувачені не збирають такого мита, оскільки право на його збирання було відібране у них ворогами. Королівський суд заборонив позиваним робити це в майбутньому

Мова лат.; 14,2 × 29,2 + 3,5 см.

III «In Kulikow theloneum depositum, 1469» (XV—XVI).

На пергаментних поясах дві печатки: 1) Петра з Бранча. Haisig, Sfr., табл. II, № 33; 2) Івана з Високого. Haisig, Sfr., табл. V, № 89.

Опубл.: AGZ, t. VI, стор. 121—122.

Ф. 131, спр. 206. Інв. Вар. 274 (223).

1469 р., квітня 8, Львів

№ 234

Львівський земський суддя Петро з Бранча і підсудок Іван з Високого свідчать, що на засідання королівського суду прибув королівський прокуратор Микола Гжимала зі скаргою на незаконне збирання мита у Васючині дітьми покойного Проця з Васючина, в зв'язку з цим виступив опікун обвинувачених Івасько Чагровський і заявив, що діти Проця ще не досягли повноліття. Королівський суд заборонив їм збирати мито, а коли стануть дорослими, повинні довести право на його збирання

Мова лат.; 17,2 × 28,9 + 2,9 см.

III «1469. In Waschiczyn deposita theloneica» (XV—XVI). «Per iudicium terrestre Leopoliense» (XVII).

На пергаментних поясах дві печатки: 1) Петра з Бранча. Haisig, Sfr., табл. II, № 33; 2) Івана з Високого. Haisig, Sfr., табл. V, № 89.

Опубл.: AGZ, t. VI, стор. 117—118.

Ф. 131, спр. 207. Інв. Вар. 276 (225).

1469 р., квітня 8, Львів

№ 235

Львівський земський суддя Петро з Бранча і підсудок Іван з Високого свідчать, що на засідання королівського суду прибув королівський проку-

¹ У тексті незрозуміле слово «molas».

² Далі два стертих написи.

ратор Микола Гжимала зі скаргою на незаконне збирання мита у Жмигороді орендаркою Жмигороду Єлизаветою. В зв'язку з цим виступив прокуратор орендарки Яків Кльоновський і заявив, що такого мита Єлизавета ніколи не збирала. Королівський суд заборонив їй робити це в майбутньому

Мова лат.; 16 × 31 + 3,6 см.

III «Per iudicium terrestre Leopoliense in» (XVII). «Smygrad theloneum depositum, 1469» (XV—XVI).

На пергаментних поясах дві печатки: 1) Петра з Бранча. Haisig, Sfr., табл. II, № 33; 2) Івана з Високого. Haisig, Sfr., табл. V, № 89.

Опубл.: AGZ, t. VI, стор. 124—125.

Ф. 131, спр. 208. Інв. Ваг. 282 (231).

1469 р., липня 17, Галич

№ 236

Галицький земський суддя Гнат з Кутища і підсудок Микола Синявський свідчать, що львівський архієпископ Григорій з Сяноку та шляхтич Микола Карнковський з Медухи повідомили про укладення між ними договору в 1467 р. в присутності галицького мечника Івана Спичника з Бовшева, Завісія з Гнильча, Якова з Зарваниці та Дерслава з Водник у справі рибних ставків між Медухою і Бибелем

Мова лат.; 25 × 40 + 6 см. Ініціал «I».

I «Mathias notarius scripsit» (XVI).

III «Concordia pro piscina in Meducha, 1467» (XV). «Concordia pro piscina in Meducha» (XVI). «1469, feria 2, ipso die festi s[an]cti Alexii, in Halicz, in<ter> reverendissimum in Christo patrem Gregorium archiepiscopum Leopoliensem et dominum Karnkowsky respectu piscinarum in bonis Kałolniki sitarum concordis, qua mediante una piscina totaliter domino Karnkowski, altera domino archiepiscopo cessa, piscinam quoque in bonis Miedzychyrce, prout poterit, cum mundatione esse camporum et pratorum Meduchy in loco Piatniczki dicto erigere concessam per dominum Karnkowsky domino archiepiscopo» (XVII).

На пергаменті наявні великі плями.

На пергаментному пояску дві печатки: 1) Миколи Синявського. Haisig, Sfr., табл. III, № 61; 2) друга печатка відсутня.

Опубл.: AGZ, t. V, стор. 214—216.

Ф. 131, спр. 209.

1470 р., січня 5, Львів

№ 237

Львівський земський суддя Петро з Бранча та підсудок Іван з Високого свідчать, що львівський стольник Іван Ходорівський дозволяє львівському архієпископу Григорію з Сяноку викупити його села Куропатники, Ценів і Будилів Львівського повіту від львівського громадянина Миколи Цорнберга за суму 650 злотих

Мова лат.; 8,7 × 31,2 + 2,2 см.

III «Consensus ad eximenda bona» «Curopathnyky, Czeniow et Budyłow in districtu Leopoliensi» (XVI). «1470, Leopoli, [feria] 6 post festum Circumcisionis. Consensus Georgio [!] archiepiscopo a generoso Joanne Chodrowski datus eximendi bona Curopatniki, Ceniow, Budyłow in summa 650 florenorum P[ol]onicalium] apud famatum Czornberg civem Leopoliensem invadiata». «Do Dunajowa» (XVII—XVIII).

На пергаментних поясках дві печатки: 1) фрагмент печатки Петра з Бранча. Haisig, Sfr., табл. II, № 33; 2) від другої залишився пергаментний поясок.

Опубл.: AGZ, t. II, стор. 200—201.
Ф. 131, спр. 210.

1470 р., березня 19, Львів

№ 238

Рада Львова затверджує статут цеху кушнірів у Львові, який охоплює 13 параграфів, що відповідають цеховому законодавству, за винятком деяких питань про некатоліків і в першу чергу українців. Українці звільнені від обов'язку брати участь в похоронах католиків і навпаки, католики не зобов'язані бути присутніми на українських похоронах. Жоден українець і нехристиянин не може обиратися цехмистером. Проте всі зобов'язані йти з урочистою процесією з свічками

Мова лат., нім.; 29,5 × 48,5 + 4 см. Ініціал «W».

I «1470, temu liath 130» (XVII).

III «Privilegium contuberniale Germanicum, 1470, seu ordinatio» (XVII).

Пергамент місцями здеформований внаслідок вогкості. На загортці та на звороті пергаменту плями, написи вицвіли.

На пергаментному пояску фрагмент печатки: Soch., Herb, стор. 8 і 18 (тип 1).

Опубл.: AGZ, t. VI, стор. 139—140.
Ф. 131, спр. 211. Інв. Вар. 285 (233).

1470 р., червня 1, Львів¹

№ 239

Львівський земський суддя Петро з Бранча та підсудок Іван з Високого свідчать, що Микола Вовківський продав частину села Вовкова Львівського повіту Руської землі львівському архієпископові Григорію з Сяноку

Мова лат.; 11 × 31 + 2,3 см.

III «Super Volkow» (XV). «[...] venditio reverendissimo Gregorio» (XVI). «A[ппо] Djomini] 1470, Dunaiow» (XVII). «Venditio Dunajowa Gregorio de Sanok archiepiscopo Leopoliensi» (XVIII—XIX).

У лівій долішній частині пергаменту діра. Половина тексту вицвіла. Дві печатки відсутні. Від другої залишився пергаментний поясок.

Ф. 131, спр. 212.

1470 р., серпня 23, Львів

№ 240

Казимир IV задовольняє прохання львівського архієпископа Григорія з Сяноку і встановлює в містечку Дунаєві Львівського повіту Руської землі щорічні восьмиденні ярмарки: один на свято св. Петра в кайданах, другий — на свято св. Ядвіги, а також щорічний тижневий торг

Мова лат.; 28,5 × 54 + 8,5 см. Ініціал «I».

I «Ad relacionem eiusdem venerabilis Alberti de Zychlin Regni Polonie vicescancellarii».

III «Foralium annalium oppidi Dunayow, 1470» (XV). «Privilegium Casimiri regis archiepiscopo concessum pro foralibus annalibus in oppido

¹ Дата 1470 р. взята із звороту документа, оскільки документ в тому місці, де була його дата, пошкоджений. Серед тексту, що гасне, читається: «feria sexta post festum Ascensionis Domini».

Dunaiow bis in anno quolibet per integras octo dies celebrandis anno 1470 concessum» (XVII). «Leopoli, feria 5 in vigilia festi [sancti] Bartholomei» (XVIII).

На згинах пергаменту наявні діри.

Печатка відсутня. Залишився шовковий червоно-синьо-білий шнурок.

Опубл.: AGZ, t. II, стор. 203—205.

Ф. 131, спр. 213.

1471 р., січня 2, Луків

№ 241

Казимир IV записує Альбертові Боровському та його наступникам 200 польських гривен, забезпечуючи їх на королівському селі Козлові з тим, щоб Альберт і його наступники володіли згаданим селом аж до сплати заставної суми

Мова лат.; 17,5 × 29 + 6 см.

I «Relacio venerabilis Alberti de Zychlin R[egni] P[olonie] vicecancelarii».

III «Kozlow» (XV). «Litera Borowsky» (XVI). «1471, est aliud cum sigillo privilegium super ducentis marcis» (XVI—XVII). «Feria quarta post festum Ascensionis in coelum, 1471, in Lukow. Casimirus rex Polonie nobili, generoso ac strenuo Alberto Borowski ducentas marcas super bonis regalibus Kozlow inscribit» (XVIII).

На пергаментному пояску пошкоджена печатка. Gum., табл. XI, № 28.

Опубл.: AGZ, t. II, стор. 205—206.

Ф. 131, спр. 214.

1471 р., червня 7, Кам'янець

№ 242

Подільський земський суддя Сигізмунд з Новосілець та підсудок Іван з Борисківців свідчать, що червоногородський староста Михайло з Бучача записує своїй дружині Єлизаветі, дочці жидачівського старости Юрші з Ходорівставу до 600 гривен її приданого, 600 гривен привінка та 200 гривен дарунку і забезпечує цю суму на містечку Язлівці та селах Заліссі, Поморцях, Репеничах (Rzepyenycze), Цвітовій (Цвітовці), Суснівцях (Schusznuowcze), Кошилівцях (Coszczyncze), Лузі, Берем'янах, Полівцях, Пацевому (Paczow) й Кривій Ланці (Czywalanka)

Мова лат.; 28,5 × 45,5 + 5,8 см.

III «Generosus Michael de Buczacz alias de Jazłowiec capitaneus Czerwonogrodensis generosae Elisabethae generosi Jursza de Chodorostaw Zydzowiensis, Stryensis etc. capitanei filiae, consorti suae legitimaе, summam sexingentas marcas in vim dotis post eandem acceptae ac totidem dotalitii reformat. Praeterea idem recognoscens summam ducentarum marcarum dictae consorti suae ex amore coniugali modo simplicis debiti inscribit. Insuper securitatem earundem summarum insimul mille quadringentas marcas efficientium super oppido et castro Jazłowiec ac villis Zalesie, Pomorcze, Rzepienicze, Swietowce, Stusznioyce ac aliis suis haereditariis in terra Podoliae, districtu Camenecensi territorioque Czerwonogrodensi sitis etiam post fata sui per eandem consortem, quousque in statu viduali exstiterit, possidendis cavet. In Kamieniec, feria sexta post festa Pentecosten proxima anno Domini 1471» (XVII).

На згинах пергаменту наявні дірки.
Дві печатки відсутні.

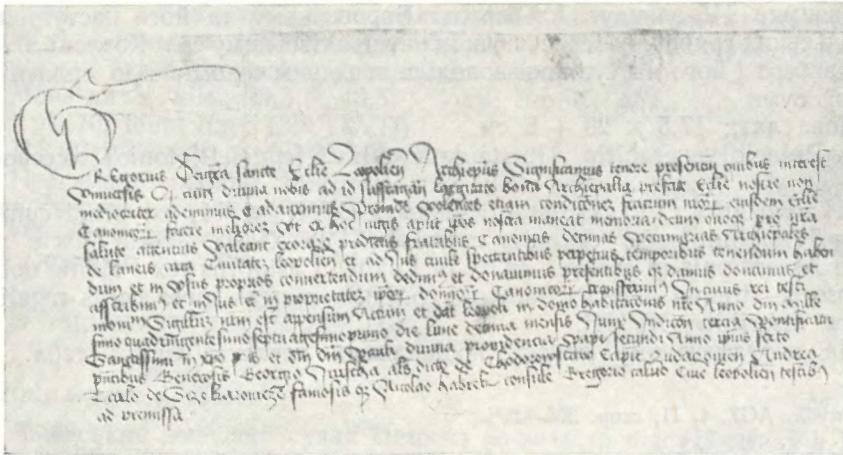
Ф. 181, оп. 2, спр. 222, арк. 5.

1471 р., червня 10, Львів

№ 243

Львівський архієпископ Григорій з Сяноку дарує навечно і записує львівським канонікам архієпископські грошеві десятини з ланів навколо Львова, підлеглих міському праву¹

Мова лат.; 15,2 × 32 + 4,5 см.

Грамота львівського архієпископа Григорія з Сяноку про надання львівським канонікам грошових десятин з підльвівських ланів, підлеглих міському праву. 1471 р. Док. № 243.

III «Donacio decimarum [...]» (XV). «Gregorius dec(imas) [...], 1471» (XV). «Episcopalia capitulo donata» (XVII). «Die [...] 1763 anno, ex archivo illustrissimi capituli» (XVIII). [...] ²

Печатка відсутня. Залишився пергаментний поясок.

Опубл.: AGZ, t. VI, стор. 147—148.

Ф. 131, спр. 215.

1472 р., травня 1, Басівка

№ 244

Руський воевода Станіслав з Ходеча, староста Рафал з Ярослава і львівський підкоморій Юрій Струмило з Дмосина свідчать, що за дорученням Казимира IV вони провели розмежування сіл: Басівки, власності львівського латинського капітула, з одного боку, архієпископського села Ставчан та королівського села Оброшина, що є в оренді архієпископа, а також с. Годовиці, яке належить львівському декану, — з другого боку

Мова лат.; 23,5 × 30,2 + 3,3 см.

III «Granicies super Basiowka» (XV). «Inter Stawczani (archiepiscopi) et Obrossin regalis ac Hodowicza» (XVI). «Comissio inter Hodowica, Basiow-

¹ Документ підтвердив архієпископ П. Стажеховський у Львові 28 травня 1548 р. (див. док. № 530).

² Далі кілька стертих написів із різних століть.

ka et Stawczany, feria sexta, ipso die festi s[anctorum] Philippi et Jacobi apostolorum anno Domini 1472» (XVII). «Ad rationem 40 laneorum pro Bassiowka donatorum in parte occidentali; emensuratio 20 laneorum ad grancieś Hodowica, Stawczany, Obroszyn et Zimnowodka facta et a latitudine intro contenta accepta, 1472» (XVIII).

Пергамент почорнів, наявні плями.

Три печатки відсутні. Від третьої залишився пергаментний поясок.

Ф. 131, спр. 216.

1474 р., грудня 31, Радом

№ 245

Казимир IV записує шляхтичеві Альбертові Боровському 50 гривень з забезпеченням їх на королівських селах Козлові й Таврові Теревовельського повіту Галицької землі (з суми 100 гривень, записаних нотарієві Матвію зі Старої Ломжи на селі Сороцьку Теревовельського повіту Галицької землі) з тією метою, щоб Альберт Боровський володів згаданими селами аж до сплати заставної суми

Мова лат.; 15,3 × 26,5 + 4 см.

I «Datum per manus venerabilis prepositi Gneznensis et R[egni] P[olonie] cancellarii».

III «Kozłow» (XV). «1474, sabbato intra octavas Nativitatis Christi Domini, Casimirus rex super bonis suis Kozłow et Tawrow nobili Alberto Bowsky summam 50 marcas inscribit» (XVIII).

Печатка відсутня.

Опубл.: AGZ, t. II, стор. 212.

Ф. 131, спр. 217.

1475 р., квітня 21, Львів¹

№ 246

Львівський земський суддя Гунтер з Синяви та підсудок Іван з Високого свідчать, що в актах земського судді Петра з Бранча вони знайшли запис, на підставі якого власниця Гологір Єлизавета забезпечила на маєтках с. Віциня (Vyanczen) Львівського повіту суму 200 гривень, яку вони взяли у львівського архієпископа Григорія з Сяноку. Ця сума була дописана до суми 600 гривень, яку архієпископ мав забезпечену на маєтках цього села раніше

Мова лат.; 16 × 25,5 + 3,8 см.

III «Vyanczen, ducente marce» (XV). «Obligatio» «et sexingente» (XVI). «Tertie litere [...]» (XVI). «Dunaïow [...], 1475» (XVI). «Pro ducentis marcis tres villae illustrissimo archiepiscopo Gregorio per dominam Elizabetham Bolagorska [!] dimissae, anno 1475» (XVII). «1475, feria 6 ante [festum] sancti Gregorii, Leopoli, nobilis Helisabeth Gologurska 200 marcas per reverendissimum Gregorium archiepiscopum Leopoliensem in deportationem trium villarum datas super bona Wiączyn ad summam 600 marcarum Polonicalium adscribit» (XVIII).

У правій частині на згині пергаменту наявні діри.

Дві печатки відсутні. Залишилися пергаментні пояски.

Ф. 131, спр. 218.

¹ Дата, очевидно, неправильна, тому що у 1475—1476 рр. суддею ще був Петро з Бранча, про якого тут сказано, як про небіжчика.

Львівський земський суддя Петро з Бранча та підсудок Іван з Високого свідчать, що шляхтич Іван Журавницький, син покійного Станіслава з Журавна повідомив про свій розрахунок з опікуном — стриєм Юршою з Ходорівставу, долинським орендарем, якому він винен 80 марок, причому ці гроші Іван Журавницький зобов'язався сплатити панові Братковському або дати йому реальний ввід у своє власне село Чижів

Мова лат.; 12,9 × 31,5 + 3,2 см. Ініціал «I».

III «Przedawanie» tutoriei panu Ianowi Zorawnickiemu przez Iurschę de Chodorowstaw» (XVI). «[Generosus] Joannes Zurawnicki filius olim [generosi] Stanislai haeredis in Zurawno generosum Jurscha de Chodorostaw patrum suum, tenutarium Dolinensem, quietat de tutoria. Nihilominus adhuc generosus Chodorowski debet ipsi solvere 80 marcas solvere [!]. In Zydaczow, feria 2-da in crastino sancti [Georgii] anno 1475» (XVIII).

Дві печатки відсутні. Залишилися пергаментні пояски.

Ф. 181, оп. 1, спр. 1223.

Галицький земський суддя Микола з Синяви та підсудок Іван Спичник з Бовшева повідомляють про те, що через посередників складено угоду між подружжям Станіславом та Варварою Славськими — з одного боку і братами: галицьким підкоморієм Давидом та снятинським старостою Михайлом з Бучача — з другого боку, з приводу приданого й привінка Варвари, забезпеченого на батьківських селах Великому Білому, Голгочі, а також на інших селах, які до них належать. На підставі цієї угоди згадані брати зобов'язуються сплатити Варварі Бучацькій 11 сотень польських злотих, після чого вона має відступити їм ці маєтки

Мова лат.; 30,2 × 32,6 + 5 см.

III «Lit[t]era concordie inter [...]» (XV). «Complanatio inter Buczackie ab una et Sławskie coniuges ratione dotis generosae Sławskiey a Buczackie fratribus suis spectantis». «Feria 2 post 8-vas Corporis Christi» «1471-mo in Hodycz [!]

На пергаментних поясках дві печатки: 1) відтиснена у зеленому восковій круглій печатка Миколи з Синяви (діам. 2,5 см.) із зображенням на щиті гербу «Леліва». Легенда: s + nicolai +... iudicis: hal: ; 2) від другої залишився пергаментний поясок.

Ф. 134, спр. 1074.

Галицький підчаший Прокопович з Гвіздця (Gozdecz) закладає і фундує костюл Благовіщення пресвятої богородиці в містечку Остапківцях, приєднує до нього присілок с. Гвіздця — Зеленівці, надає парохіві костюлу пільги й права, а також визначає обов'язки громадян Зеленівців, Остапківців, Великого і Малого Гвіздця, Видинова, Рудник, Березан, Сорок та Кам'янки щодо згаданого костюлу

Мова лат.; 23,5 × 41 + 3,5 см. Ініціал «I».

III «Godziecz» (XVI). «Ostapkowce» (XVIII). «Fundacja kościoła w Ostapkowcach przez dziedzica Prokopowicza de Gozdecz, anno 1475» (XVIII). «Gwozdziec. Ostapkowice» (XVIII—XIX).

На згинах пергаменту кілька дірок.
На шовковому червоному шнурку печатка. Haisig, Sfr., табл. III,
№ 47.

Опубл.: AGZ, t. VI, стор. 182—184.
Ф. 131, спр: 219.

1476 р., серпня 21, Пйотрків

№ 250

Казимир IV, враховуючи розташування Львова поблизу ворожих країн, звільняє його на вісім років від усіляких податків і контрибуцій для того, щоб місто мало можливість виділити кошти на укріплення оборонних мурів, валів та наказує одночасно руському генеральному старості Рафалові з Ярослава зберігати за львівськими міщанами ці права

Мова лат.; $21,3 \times 41,5 + 6,5$ см. Ініціал «К».

I «Sbigneus ep[iscopu]s] subscripsit».

III «Libertas contributionum ad annos octo, 1476» (XVI). «Civitati Leopoliensi per Casimirum regem» (XVII).

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. XI, № 28.

Опубл.: AGZ, t. VI, стор. 185.
Регест: MRPS, pars I, стор. 74, № 1431.
Ф. 131, спр. 220. Інв. Ваг. 301 (247).

1478 р., травня 15, Львів

№ 251

Львівський земський суддя Гунтер з Синяви та підсудок Іван з Високого свідчать, що Іван Кочезинський та його дружина Магдалина заставили Іванові Лонці свою спадкову частину с. Сороки на суму 50 гривен

Мова лат.; $20 \times 23 + 2$ см.

III «Anno D[omini] 1478 in [...] hypotheca sortis in villa Sroki» (XVI). «Joanni Lance Sroki invadiat nobilis Joannes Waczerszynski [!] cum consorte sua Magdalena in marcis quinquaginta, anno 1478» (XVIII). «Ad Sroki» (XVIII).

На пергаментних поясках дві печатки: 1) Гунтера з Синяви. Haisig, Sfr., табл. IV, № 62; 2) Івана з Високого. Haisig, Sfr., табл. V, № 89.

Опубл.: AGZ, t. VI, стор. 188—189.
Ф. 131, спр. 221.

1478 р., не раніше серпня 25 — 1479 р., не пізніше серпня 25,¹ Рим

№ 252

Сикст IV, на прохання львівського капітула, доручає перемиським священикам: архідияконів та каноніків Миколі Билині переглянути справу захоплення власницею Гологір (Saligori) Єлизаветою маєтків с. Віциня (Wyaznetu), що довгий час були у володінні покійного львівського архієпископа Григорія з Сяноку, а після його смерті належали до столових маєтків львівського архієпископства. Водночас дозволяє відхилити постанову офіціала гнезненської курії у справі Єлизавети

¹ Точну дату встановити неможливо внаслідок пошкодження тексту. Дата подається на підставі згадки в документі, де сказано: pontificatus nostri anno octavo — у восьмий рік нашого понтифікату. Коронація папи Сикста IV відбулася 25. VIII 1471 р.

Мова лат.; 29,3 × 46 + 5,8 см. Ініціал «S».

I «Jul.» «XII» «P. de Montr.» «P. Pardo». «Taxa mutata Jul. Montr.» (XV). «Lecta in audientia G. de magistris locumt <enentis>» (XV).

II «B. Capotius» (XV).

III «R[egestratel. L. Restis pro A de [...]]. «R. Jul. Vit.» «Jo. Bittneti». «Jo. Vittor». «Anno Domini 1480, die Veneris, XIX mensis Mai, Premislie, in domo domini archidiaconi et officialis oblata per dominum Nicolaum Camyenez canonikum Leopoliensem petentem dominos com[m]issarios presentes litteras susciperi et necessarias declarari et domini com[m]issarii presentibus cum reuerencia susceptis litteras op[er]tunas decreverunt presentibus domino Iacobo vicario perpetuo, Paulo baccalauero, Stanislao de Denow presbytero, Clementi [...]¹ et Martino Sloma procuratoribus causarum ac Iordano de Iaroslav clerico» (XV). «Pro villa Wyzin commissio» (XVI). «Anno Domini 1479. Archidiacono et Bylina pro [...]]» (XVI). «Minus necessarium» (XVI).

На пергаменті кілька дірок, наявні плями.

На конопляному шнурку свинцева булла (діам. 3,5 см.) з зображенням на лицевому боці голів апостолів Петра й Павла, між ними хрест, над ними літери SPA: SPE, на зворотному — з написом + SIXTVS. PAPA. IIII.

Ф. 131, спр. 222.

1479 р., січня 8, Львів

№ 253

Львівський земський суддя Гунтер з Синяви та підсудок Іван з Високого свідчать, що власник Зимної Води Іван з дружиною Анною зобов'язалися повернути Юрієві (Юрашеку), синові Фридерика, позичені в нього 40 польських гривен до найближчого свята св. Михайла

Мова лат.; 23,5 × 27 + 2 см.

III «Inscriptio Frederico [...] per Iohannem Zimnowodzky» (XVI). «Donatio marcarum ad medietatem Zimnowoda» (XVIII). [...] ²

На пергаментних поясах дві печатки: 1) Гунтера з Синяви. Haisig, Sfr., табл. IV, № 62; 2) Івана з Високого. Haisig, Sfr., табл. V, № 89.

Опубл.: AGZ, t. VI, стор. 190—191.

Ф. 131, спр. 223.

1479 р., липня 2, Пйотрків

№ 254

Казимир IV, враховуючи великі витрати коштів і зусилля громадян Львова під час будівництва мурів, башт та інших оборонних укріплень, додає ще два роки звільнення від усяких податків до восьми років, наданих раніше

Мова лат.; 21 × 33,5 + 6,1 см. Ініціал «K».

I «Stanislaus vicecancellarius subscripsit». «Relatio venerabilis Stanislai de Curozwanky Regni Polonie vicecancellarii».

III «Littera libertatis duorum annorum, 1479» (XV—XVI). «Prorogatio libertatis civium Leopoliensium a contributionibus regni ad annos duos per Casimirum regem, anno 1479» (XVII).

На пергаментному пояску фрагменти печатки. Gum., табл. XI, № 28.

Опубл.: AGZ, t. VI, стор. 192.

Ф. 131, спр. 224. Інв. Ваг. 302 (248).

¹ Одне скорочення не розв'язане.

² Далі кілька нечітких написів із різних століть.

Казимир IV, враховуючи заслуги галицького каштеляна Якова з Бучача, підтверджує йому запис річного чиншу з суми 800 польських злотих на користь ним же заснованого і фундованого вітваря у львівському кафедральному костюлі, а також звільняє вітвар від усяких світських тягарів, світського права і судів, підпорядковуючи його духовному праву

Мова лат.; 26,5 × 42 + 10 см.

I «Datum per manus venerabilis Stanislai de Curozwanky regni nostri cancellarii, sincere nobis dilecti». «Stanislaus cancellarius subscripsit». «Relatio eiusdem venerabilis Stanislai».

III «Consensus [...] super alta[...] Iacobi de Buczacz castellani Haliciensis pro 400 [!] marcis in ecclesia Leopoliensi, anno 1479» (XVI). «Altare Buczacianum» (XVII). «Consensus regius super erigendum altare Buczacianum nec non libertatio 800 marcarum pro censu altaristae provenienti» (XVII).

На згинах пергаменту дірки, наявні плями.

Печатка відсутня.

Опубл.: AGZ, t. VI, стор. 193—194.

Ф. 131, спр. 225.

Подільський земський суддя Сигізмунд з Ягольниці та підсудок Сигізмунд з Вербківців (Wyrzrowce) повідомляють, що шляхтич Яків Зарванецький з Росоховатця віддав у заставу своє село Росоховатець та половину с. Суснівців (Susniowce) Червоногородського повіту Подільської землі за 130 гривень кам'янецькому воеводі Давидові з Бучача, який володітиме ними до того часу, доки Яків Зарванецький не поверне вказаної суми

Мова лат.; 32,5 × 47,3 + 6,5 см. Ініціал «S».

III «Nobilis Jacobus Zarwaniecki de Rossochaczec magnifico Dawid de Buczac[z] palatino Camenecensi villam Rossochaczec et medietatem Susniowce in terra Podoliae, districtu vero Czerwonogrodensi in 130 marcis obligat. In Camieniec, anno 1480, feria 6-ta ipso die sanctae Hertrudiae [!]» (XVIII).

На пергаменті кілька дірок.

На пергаментних поясках дві печатки: 1) відтиснена у зеленому воскові круга (діам. 2,4 см.) печатка Сигізмунда з Ягольниці з зображенням на щиті герба «Домброва». Легенда затерта; 2) друга печатка відсутня.

Ф. 134, спр. 489.

Львівський земський суддя Гунтер з Синяви і підсудок Іван з Високого свідчать, що на засіданні земського суду львівський громадянин Микола, син Гарнаста, поквитував тербовельського войського Івана Юру з Малехова і Острова, одержавши певну суму грошей, позичених у нього Миколою, батьком згаданого Івана Юри

Мова лат.; 11 × 23,7 + 2 см.

III «Super Malechow et Clekotow, anno 1480» (XV). «Quiettatio de debitis» (XVI).

На пергаментних поясках дві печатки: 1) фрагмент штучно причіпленої печатки львівського підсудка Петра з Зимної Води. Haisig, Sfr., табл. II, № 24; 2) від другої зберігся пергаментний поясок.

Опубл.: AGZ, t. VI, стор. 203—204.

Ф. 131, спр. 226. Інв. Ваг. 304 (250).

Руський воєвода і генеральний подільський староста Іван Одровонж зі Спрови свідчить, що на генеральний земський сеймик у Львові, на якому були присутні високі сановники Руської та Подільської земель, прибули громадяни й купці Львова зі скаргою на незаконне затримання громадянами різних подільських та руських міст і містечок худоби (купленої ними за сукно або гроші), що приносить їм велику шкоду; бажаючи покласти край цим незаконним вчинкам, Іван Одровонж разом з сановниками видає розпорядження про сувору заборону затримувати куплену і позначену відповідними знаками худобу і наказує негайно повернути затриману худобу

Мова лат.; 16,2 × 26 + 1,7 см. Ініціал «І».

III «Laudum procerum Russiae et Poloniae de non arestandis per vias bobus mercatorum Leopoliensium, 1480» (XVI).

На пергаментних поясках чотири печатки: 1) маршалка Польського Королівства, сандомирського старости Рафала з Ярослава. Haisig, Sfr., табл. IV, № 64; 2) галицького каштеляна Якова з Бучача. Haisig, Sfr., табл. I, № 7; 3) Івана Одровонжа зі Спрови. Haisig, Sfr., табл. V, № 84; 4) сандомирського воєводи Спитка з Ярослава. Haisig, Sfr., табл. IV, № 65.

Опубл.: AGZ, t. VI, стор. 205—206.
Ф. 131, спр. 227. Інв. Вар. 308 (254).

Сандомирський воєвода і генеральний руський староста Спитко з Ярослава в присутності руського воєводи, сандомирського і снятинського старостів, земського судді та підсудка чинить власником маєтків с. Віциня (Vyanczen) львівського архієпископа Івана Вонтрубку-Стшелецького. Одночасно попереджує сандомирського підкоморія Андрія з Сенна і Єлизавету Гологірську, щоб не відважились вторгтися в ці маєтки або займати їх — під загрозою втрати застави, яку вони повинні скласти у розмірі 100 польських гривен

Мова лат.; 13,8 × 25 + 3,7 см.

III «Vadium mille marcarum Elizabeth Gologorska, 1482» (XVI). «[...] qui(bus) [...] et ultime» (XVI). «Intromissionis in villam Vyanczen» (XVIII). «1482, feria 2 ante dominicam Invocavit, Leopoli. Spytko de Jaroslaw palatinus Sendomiriensis, capitaneus Leopoliensis reverendum Joannem archiepiscopum Leopoliensem in bona (Wiączyn) [...], super quae privilegium in pargameno» (XVIII). «Ad Vicin» (XVIII).

На згині пергаменту кілька дірок. Текст пошкоджений внаслідок вогкості.

На пергаментному пояску фрагменти печатки.

Опубл.: AGZ, t. II, стор. 225—226.
Ф. 131, спр. 228.

Львівський земський суддя Гунтер з Синяви та підсудок Іван з Високого повідомляють, що до актів попередника судді Петра з Бранча дружина шляхтича Петра Тшимерського, дочка Миколи Білецького Анна записала, як подарунок своєму чоловікові, третю частину батьківських маєтків сіл Білок та Торкутина Львівського повіту

Мова лат.; 15,1 × 24,1 + 2,9 см.

III «Przywylyey na Bylke» (XVI). «Consortors nobilis Trzymierski marito suo medietatem [!] bonorum Bielka resignat. 1483, Leopoli, [feria] 6-ta ante Purificationis» (XVIII). [...] ¹

На пергаментних поясах дві печатки: 1) Івана з Високого. Haisig, Sfr., табл. V, № 89; 2) друга печатка відсутня.

Ф. 134, оп. 1, спр. 1247.

1483 р., лютого 12, Львів

№ 261

Лавники Львова свідчать, що власники солтства в с. Гольтберзі, що належить до міської юрисдикції, Григорій з дружиною Анною, двома дочками Катериною і Оленою, з сином Григорієм та його дружиною Катериною і їхньою дочкою Анною продали це солтство війтові Вайсганнесові за згодою міської ради

Мова лат.; 17,5 × 32,3 + 5,7 см.

III «Goltberkowscultetiae, 1483» (XVI). «Venditio Wayshanusowi» (XVII). Печатка відсутня. Залишився пергаментний поясок.

Опубл.: AGZ, t. VI, стор. 206—207.

Ф. 131, спр. 229. Інв. Ваг. 309 (255).

1484 р., лютого 15, Люблін

№ 262

Казимир IV доводить до відома всіх воевод, каштелянів, старост, райців та інших сановників, що він наказує арештувати всіх купців, котрі, їдучи з товарами з Польщі і Поділля, оминають львівський склад і наносять тим самим шкоду королівській казні, а також конфіскувати їхні товари, причому сандомирський воевода і львівський староста та інші сановники повинні допомагати львів'янам у виконанні цього наказу

Мова лат.; 22 × 31,3 + 4,8 см.

I «Czeslaus cancellarius subscripsit». «Relacio venerabilis Creslai de Curozwanki decani Gneznensis, Regni Polonie cancellarii». «Registrata».

III «Caucio depositi cum commissione et mandatio arrestacionis in pretereunte, 1484» (XV). «Insigne et memoratu usuque dignum privilegium. Casimiri privilegium de mercatoribus transgredientibus depositum Leopoliense confiscandis per cives Leopolienses cum auxilio capitanei, si opus fuerit» (XVII—XVIII).

На пергаментному пояску пошкоджена печатка. Gum., табл. XI, № 27.

Опубл.: AGZ, t. VII, стор. 140—141.

Ф. 131, спр. 230. Інв. Ваг. 310 (256).

1484 р., лютого 17, Люблін

№ 263

Казимир IV, враховуючи велику працю і кошти, вкладені львівськими громадянами на спорудження міських мурів та ровів, а також щоб заохотити їх до закінчення розпочатої роботи, надає Львову ще на шість років звільнення від сплати всяких податків і видає в зв'язку з цим відповідні розпорядження збирачам податків

Мова лат.; 12 × 39,8 + 6 см.

I «Registrata». «Relacio venerabilis Creslai de Curozwanki decani Gneznensis, Regni Polonie cancellarii». «Czeslaus cancellarius subscripsit».

¹ Далі один напис нечіткий.

III «Littera libertatis sex annorum» (XV). «Libertas Leopoliensium a cont-
ributionibus et exactionibus omnibus ad sex annos a Casimiro rege concessa,
anno 1484» (XVII).

Печатка відсутня. Залишився пергаментний поясок.

Опубл.: AGZ, t. VII, стор. 144.
Ф. 131, спр. 231. Інв. Ваг. 312 (258).

1485 р., лютого 25, Кам'янець

№ 264

Подільський земський суддя Сигізмунд з Ягольниці та підсудок Сигізмунд з Вербківців повідомляють, що шляхтич Іван П'ясецький, внаслідок розподілу маєтків батька та матері, уступає навечно с. Вербку (Vyszpca) Летичівського повіту над р. Золтава (Zoltawa) своїй рідній сестрі Анні, дружині Степана з Журавська

Мова лат.; 13 × 29,4 + 2,6 см.

III «Uojtowski» (XVI). «Nobilis Joannes Piasecki nobili Annae, nobilis Stephani de Zorawsk consorti, sorori suae germanae, pro totali sorte bonorum paternorum et maternorum de iuribus ad villam Vyrzpa [!] in districtu Laticzoviensi super fluvio Zoltawa sitam servientibus cedit. In Kamieniec, feria 6-ta, in crastino festi sancti Mathaei apostoli anno 1485» (XVIII).

Дві печатки відсутні. Залишилися пергаментні пояски.

Ф. 134, спр. 960.

1485 р., березня 4, Львів

№ 265

Львівський земський суддя Гунтер з Синяви і підсудок Іван з Високого свідчать, що рідні сестри Катерина і Софія з Зубрі перед судом поділили між собою нерухоме майно, згідно з яким Катерині припав двір разом з кметями (крім кметя Лекнара), півтора лану, рибний ставок, що належить до млина, луг біля нового ставка з половиною млина і половиною корчми, половина с. Сихова та один загородник; Софії припав кметь Лекнар, два загородники, половина корчми з половиною млина і новим ставком, с. Жиравка, новий пустий ставок біля Сивиці, десять ланів біля Жиравки і друга половина Сихова

Мова лат.; 16,2 × 23,3 + 3,5 см.

III «Divisio sortium Zubrza inter Zophiam et Katherinam sorores, heredes de Zubrza, 1485» (XV—XVI).

Дві печатки відсутні. Залишилися пергаментні пояски.

Опубл.: AGZ, t. VII, стор. 148—149.
Ф. 131, спр. 232. Інв. Ваг. 317 (263).

1485 р., березня 4, Львів

№ 266

Львівський земський суддя Гунтер з Синяви і підсудок Іван з Високого свідчать, що Софія з Зубрі, дочка покійного Івана Зубрського і дружина Івана Куната, продала свою спадкову частину с. Зубрі й половину с. Сихова вйтові в Сокільниках Іванові за 250 польських гривен і одночасно квітuye його, одержавши цю суму

Мова лат.; 12 × 27 + 2,3 см.

III «Zofia filia Ioannis Zubrzsky, consors nobilis Ioannis Kunath sortem suam in Zubrza et medietatem Sichow nobili Ioanni advocato in Sokolnyky vendidit, anno 1485» (XV—XVI).

На пергаментних поясах фрагменти двох печаток: 1) Гунтера з Синяви. Haisig, Sfr., табл. IV, № 63; 2) Івана з Високого. Haisig, Sfr., табл. V, № 89.

Опубл.: AGZ, t. VII, стор. 149—150.
Ф. 131, спр. 233. Інв. Вар. 316 (262).

1485 р., серпня 1, Львів

№ 267

Львівський архієпископ Іван Вонтрубка-Стшелецький повідомляє, що львівські каноніки одержали 150 польських гривен від виконавця духовниці покійного шляхтича Павла Юрковського з Чорторії — маршалка Польського Королівства, каштеляна і сандомирського старости Рафала з Ярослава. Львівський архієпископ у присутності свідків підтверджує це і ратифікує.

Нотаріальний інструмент клерика Краківської єпархії, нотарія Миколи з Врубльовичів

Мова лат.; 34,5 × 33 + 4,7 см.

I Нотаріальний знак нотарія у вигляді стилізованого хреста на чотирьох східцях. Поруч засвідчення нотарія.

III «Leopoliensi ecclesiae cathedrali debetur et restituatur hoc privilegium» (XVII). «Obligaciones capituli Leopoliensis sub anno 1485» (XVIII). «Nempe anniversarium cum officio novem lectionum singulis quatuor temporibus pro anima Pauli Jurkowski de Czarturia sub poena excommunicationis et interdicti ipso facto incurrenda» (XVIII). «Iste cap[...].» «Memorialia curiosa» (XIX).

На пергаменті кілька дірок.

Дві печатки відсутні. Залишилися червоні вицвілі шnurки.

Опубл.: AGZ, t. VI, стор. 207—209.
Ф. 131, спр. 234.

1485 р., жовтня 17, Львів

№ 268

Львівський архієпископ Іван Вонтрубка-Стшелецький повідомляє, що Казимир IV заснував шість мансіонарій при каплиці св. Катерини і наділив пресвітерів 32 гривнами, забезпеченими на миті, двома каменями воску, будинком для мансії, десятиною з сіл Миклашева, Нового Села, Скрилово (Czinilow) та Великого Поля, а також десятою міркою солоду і зерна з львівських млинів. Архієпископ підтверджує це, ратифікує й записує на власність костьолу.

Нотаріальний інструмент клерика Краківської єпархії, нотарія Миколи з Врубльовичів.

Мова лат.; 31,5 × 53,5 + 8,7 см.

I Нотаріальний знак згаданого нотарія у вигляді стилізованого хреста на чотирьох східцях. Поруч засвідчення нотарія.

III «Erectio et confirmatio erectionis per [reverendissimum] Joannem Vantrobka archiepiscopum Leopoliensem, 1485, die 17 mensis Octobris» (XVII). «1664, die 15 mensis Septembris, in iudicio illustrissimi et reverendissimi domini archiepiscopi Leopoliensis productum et decretum, prout in actis archiepiscopalibus» (XVII). «1673, die prima Martii, in iudicio illustrissimi et reverendissimi domini archiepiscopi Leopoliensis productum et decretum, ut in actis. Mathias Kuczankowicz utriusque juris doctor, causarum curiae suae illustrissimae celsitudinis cancellarius» (XVII). «Anno Domini 1743-tio, die

sabbatho, 31 Augusti in visitatione generali productum et lectum. Nicolaus Ignatius Wyzycki archiepiscopus metropolitanus Leopoliensis» (XVIII). «Erectio 6 mansionariorum ad ecclesiam sanctae Catharinae et dos eorum, anno 1485» (XVIII).

На згинах та на загортці пергаменту наявні діри.

Печатка відсутня.

Опубл.: AGZ, t. VI, стор. 209—211.
Ф. 131, спр. 235.

1485 р., жовтня 21¹, Львів

№ 269

Львівський земський суддя Гунтер з Синяви і підсудок Іван з Високого свідчать, що власник Малехова Прокіп Корава повідомив про свою позику в Миколи зі Жмигорода 90 польських гривен. Якщо він не сплатить цієї суми у визначений термін, то змушений буде дати згаданому Миколі у володіння половину с. Малехова, а також рибний ставок, млин і корчму

Мова лат.; 19,2 × 31,7 + 3,8 см.

III «Debitum inscriptum super Malechow capitaneo Premisliensi, 1485» (XVI).

Ліва частина загортки і правий край пергаменту віддерті.

Дві печатки відсутні.

Опубл.: AGZ, t. VII, стор. 154—155.
Ф. 131, спр. 236. Інв. Вар. 321 (265).

1486 р., березня 3, Львів

№ 270

Львівський земський суддя Гунтер з Синяви і підсудок Іван з Високого свідчать, що 19 листопада 1473 р. перед земським судом, очолюваним покійним Петром з Бранча, власниця Гологір Єлизавета повідомила про свій борг у сумі 600 польських гривен, який вона була винна львівському архієпископу Григорієві з Сяноку, за що віддала йому в заставу своє село Віцинь (Wyanczen)

Мова лат.; 19 × 30 + 3,5 см.

III «Wyanczen sexaginta [...], 1456» (XV). «Wiącin, 1486» (XVII). «1486, feria 6 ante dominicam Letare proxima. Generosa Elizabeth Gologorska reverendissimo domino Gregorio archiepiscopo Leopoliensi villam Viączen in summa 600 marcarum Polonicalium obligat» (XVIII).

На пергаментних поясах дві печатки: 1) фрагмент печатки Гунтера з Синяви. Haisig, Sfr., табл. IV, № 63; 2) від другої залишився пергаментний поясок.

Опубл.: AGZ, t. II, стор. 229—231.
Ф. 131, спр. 237.

1487 р., січня 28, Пйотрків

№ 271

Казимир IV, враховуючи велику працю й кошти, вкладені бурмістром і райцями Львова в будівництво ровів та передніх мурів навколо міста, відступає містові податок, що зветься циза, на відбудову міста і видає в зв'язку з цим відповідні розпорядження збирачеві вказаного податку — львівському деканові Іванові Кровицькому

¹ Встановити точну дату на підставі документа неможливо в зв'язку з пошкодженням пергаменту. Дата взята з публікації: AGZ, t. VII, стор. 155.

Мова лат.; 26,2 × 31,2 см.

I «Creslaus cancellarius subscripsit». «Relacio venerabilis Creslai de Curozwanky Regni Polonie cancellarii».

III «Registrata» (XV). «Anno Domini 1487, Casimirus donat pro fossatis antemuralibus civitati Leopoliensi exactionem publicam» (XVI—XVII).

Верхній правий край пергаменту віддертий.

На пергаменті під текстом посередині відгиснена у червоному восковій печатка. Gum., табл. XI, № 27.

Опубл.: AGZ, t. VII, стор. 159—160.

Ф. 131, спр. 238. Інв. Вар. 326 (271).

1487 р., січня 28, Пйотрків

№ 272

Казимир IV повідомляє, що, незважаючи на звільнення Львова від королівських податків, місто ці податки сплатило, враховуючи невідкладні потреби держави; в зв'язку з цим він дозволяє бурмистрові і львівським райцям ще два роки після попереднього звільнення збирати податки лише на відбудову міста і видає відповідні розпорядження королівським урядовцям

Мова лат.; 17,5 × 32,1 + 7 см.

I «Creslaus cancellarius subscripsit». «Relacio venerabilis Creslai Curozwanky Regni Polonie cancellarii».

III «Registrata» (XV). «Kazimiri super libertate exactionum» «a civitate Leopoliensi» (XV—XVI).

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. XI, № 27.

Опубл.: AGZ, t. VII, стор. 160—161.

Ф. 131, спр. 239. Інв. Вар. 325 (270).

1487 р., лютого 2, Ходорівстав

№ 273

Власник Ходорівставу Дмитро повідомляє, що він продав своє війтівство у Ходорівставі шляхтичеві Матвію Чагоровському за 70 польських гривен. Одночасно дав йому чотири франконських лани, на яких дозволив поселяти громадян на магдебурзькому праві; три рибних ставки: один під солодовнею пароха, другий у Мшані, третій в Рудці; десять югерів луки, а також інші права та привілеї, зв'язані з локацією на магдебурзькому праві

Мова лат.; 25,7 × 41 + 2,6 см. Ініціал «I».

III «Anno 1487. Privilegium Czahorowski super advocatiam Chodorowiensem datum» (XVII). «G[enerosus] Demetrius in Chodorostaw nobili Mathiae Czachorowski et illius successoribus advocatiam Chodorostaw, quatuor laneos Franconicos, duos in campo et duos in merica, piscinas tres in Chodorostaw sitas, salvis aliis immunitatibus, dictae advocatiae annexis, pro 70 marcis perpetuis temporibus resignat. Datum in Chodorostaw, feria 6-ta, ipso die Purificationis Mariae virginis g[loriosae]» (XVIII).

Печатка відсутня.

Ф. 181, оп. 2, спр. 219, арк. 2.

1487 р., травня 7, Жидачів

№ 274

Львівський каштелян і жидачівський земський суддя Фелікс з Панева в присутності львівського комірника Гунтера з Синяви та інших сановників свідчить, що Яцько з Дідушичів, викликаний до суду Юхном Нагвазданом

зі Станкова в справі 63 гривен, записаних на с. Лешневі (Lechczin), до-
вів сплату цього боргу, пред'явивши письмовий документ. Після підтвер-
дження його достовірності Яцько з Дідушичів був звільнений від сплати
боргу

Мова лат.; 23,5 × 23,5 + 2,4 см.

III «Nagwasdon cum Dzydosziczky, anno 1487» (XV—XVI). «Recognitio
quietantiae per Nagwazdon domino Jacko Dzedoszycki super 63 datae»
(XVIII—XIX).

На пергаментному пояску печатка. Haisig, Sfr., табл. I, № 20.

Опубл.: AGZ, t. VII, стор. 161—162.

Ф. 131, спр. 240. Інв. Ваг. 327 (272).

1487 р., травня 17, Краків

№ 275

Келецький препозит, канонік і краківський офіціал Станіслав з Свен-
жичів (Svyadzuzce) — комісар і виконавець повного відпуску гріхів, на-
даного папою Інокентієм VIII тим, що воюють проти турків і татарів, по-
відомляє Бернарда зі Львова, сина Якова, що він надає право повного від-
пуску гріхів сповідникові, якого вибере собі Бернард, та наводить водночас
текст формули відпуску

Мова лат.; 21 × 30,7 + 2,7 см.

III «Reverendissimus Stanislaus praepositus et officialis generalis Craco-
viensis, executor et commisarius plenariae indulgentiae per sanctissimum In-
nocentium papam concessae contra Turcas et Tartaros, forma absolutionis
inserirur» (XVIII).

На згині пергаменту три дірки.

На пергаментному пояску фрагменти воскової печатки, відтисненої
у червоному воскові з затертим зображенням.

Ф. 131, спр. 241.

1487 р., серпня 23, Краків

№ 276

Казимир IV на прохання львівського декана Івана Кровицького під-
тверджує і повністю наводить текст таких документів:

1. 1371 р., листопада 12, Львів (див. док. № 8).

2. 1396 р., березня 24, Львів (див. док. № 30)

Мова лат.; 27,5 × 53,7 + 6,5 см.

I «Creslaus cancellarius subscripsit». «Relacio eiusdem venerabilis Cres-
lai de Curozwanki cantoris Cracouiensis et Regni Polonie cancellarii».

II «Donatio villae Chodovica pro rectore ecclesiae sancti Joannis Baptistae»
(XVIII).

III «Hodouicza» (XV). «Decanatus Leopoliensis ville Hodowycza granicies,
1371» (XVI). «Joannes Wyanczerza» (XVI). «Decanatus Hodovica» (XVIII).
«Super Hodovica privilegium, 1487» (XVIII—XIX).

У правій частині пергаменту наявна дірка.

На шовковому біло-червоному шнурку фрагменти печатки. Gum.,
табл. XI, № 27.

Опубл.: AGZ, t. II, стор. 38—39.

Ф. 131, спр. 242.

Львівський земський суддя Гунтер з Синяви та підсудок Іван з Високого свідчать, що 4 березня 1485 р. власник Плетеничів Стахно вимагав як позивач першого судового терміну згідно даного ним позову власникові Подусова Пилипові в справі крадіжки шести коней, однак останній не з'явився ні на цей термін, ні через три наступних. У зв'язку з цим земський суд призначив возного для накладення арешту на майно Пилипа з Подусова, але він тричі відкидав цей арешт, як і тричі перешкоджав введенню Стахна з Плетеничів у володіння його маєтками. Вичерпавши всі свої судові форми, земський суд відсилає Стахна до сandomирського воеводи і генерального руського старости Спитка з Ярослава, щоб той ввів його у володіння маєтками в Подусові

Мова лат.; 20 × 49,5 + 4 см.

III «Super Poduszow perlucra, 1488» (XVI). «Dunaiow, Poduszow» (XVIII).

Дві печатки відсутні. Залишилися пергаментні пояски.

Опубл.: AGZ, t. III, стор. 254—258.

Ф. 131, спр. 243.

Інокентій VIII повідомляє народ Львова та Львівської єпархії, що він призначає Андрія Боришевського на місце покійного львівського архієпископа Івана Вонтрубки-Стшелецького

Мова лат.; 23 × 44 + 8 см.

I «[...] de mandato domini nostri pape Timotheus de Serrano». «S. de la Fier [...]». «S. de Vincentiis». [...] ¹. «Ja. Fiella». «D. de Scarsip». [...] ² (XV).

II «P. Tuba» (XV).

III «Registratum». «N. (episcopus) [...]». «B. de Perusia» (XV). «Leopoliensi populo [...]» ³. (XV—XVI).

Свинцева булла відсутня. Залишився конопляний шнурок.

Опубл.: AGZ, t. VI, стор. 215.

Ф. 131, спр. 244.

Казимир IV дозволяє Єлизаветі з Подошичів, вдові львівського каштеляна Юрія Струмила, закласти вівтар і наділити його 12 польськими гривнами річного чиншу

Мова лат.; 20,7 × 57,5 + 6 см.

I «Datum per manus venerabilis Creslai de Curozwanky Regni nostri cancellarii, sincere nobis dilecti». «Relacio venerabilis Creslai de Curozwanky Regni Polonie cancellarii». «Creslaus cancellarius subscripsit».

III «Lit[te]ra consensus super bona ecclesiastica, precipue altare, anno 1488. Casimiri regis consensus Helisabethae Strumilowa super fundacione

¹ Підпис нечіткий.

² Підпис нечіткий.

³ Далі вписані три скорочення: «R l Rasa».

census XII marcarum pro altari in bonis hereditariis quibuscumque, anno 1488» (XV—XVI).

Печатка відсутня. Залишився шовковий біло-червоний шнурок.

Опубл.: AGZ, t. VII, стор. 166—167.
Ф. 131, спр. 245. Інв. Ваг. 330 (274).

1491 р., січня 7, Львів

№ 280

Львівський земський суддя Гунтер з Синяви та підсудок Петро Голомбек свідчать, що власник Тулиголов і Жидатичів Іван Кунат зізнав перед судом про продаж свого діничного села Жидатичі Львівського повіту власникові Малечковичів Іванові за 250 польських гривень

Мова лат.; 17,5 × 22 + 3,5 см.

III «Venditio Zidaticze coram iudicio per Ioannem Cunath Ioanni alias Ianuszek, 1491» (XVI). «Zydatycze. 1491, feria 6, in crastino festi [sanctorum] Trium Regum, Leopoli. Nobilis Joannes Cunath haeres de Tuligtowy villam suam hereditariam dictam Zydatycze nobili Joanni alias Januszek haeredi de Maleczkowce pro 250 marcis vendit et resignat» (XVIII).

Дві печатки відсутні. Залишилися пергаментні пояски.

Опубл.: AGZ, t. VI, стор. 218—219.
Ф. 131, спр. 246.

1491 р., вересня 2, Радом

№ 281

Казимир IV підтверджує та повністю наводить зміст таких документів, пред'явлених львівським деканом і каноніком Іваном Кровицьким:

1. 1415 р., квітня 3, Львів

Владислав II на прохання каноніка і пребендаря костьола св. Івана у Львові Сигізмунда надає вірменам, загородникам та іншим мешканцям, що належать до цього костьола, ті ж вільності, які мають міські жителі, звільняє їх від руського права, підпорядковуючи вірменському, причому судочинство належатиме до вірменського в'їта, який відповідатиме перед згаданим Сигізмундом та його наступниками або перед королівським судом.

2. 1445 р., листопада 9, Львів

Воєвода і генеральний староста Руської землі Петро Одровонж зі Спрови звільняє вірменів і жителів передмістя Львова — людей декана Франциска з Ожека — від усіх податків та повинностей, як городських, так і земських.

3. 1442 р., лютого 14, Львів

Каштелян, краківський староста, королівський наступник у Польському Королівстві Іван з Чижова повідомляє, що парох костьола св. Флоріана, який є за мурами Кракова, і львівський декан скаржився на те, що вірменів і українців львівського декана утискає воєвода Шекані та інші офіціали львівського замку, які, незважаючи на королівські декрети, вимагають від них оплат і надзвичайних робіт. У зв'язку з цим він наказує львівському старості Спиткові з Ярослава не примушувати вірменів і українців до робіт та повинностей.

4. 1478 р., лютого 19, Львів

Маршалок Польського Королівства, львівський староста Рафал з Ярослава повідомляє, що він звільнив підданих львівського декана від робіт по будівництву передніх мурів з огляду на те, що були пред'явлені їх привілеї на звільнення від робіт і повинностей¹

¹ Документ підтвердив Сигізмунд II у Пйогркові 17 січня 1559 р. (див. док. № 589).

Мова лат.; 45,3 × 62,8 + 10,5 см.

I «Creslaus cancellarius subscripsit». «Ad relacionem eiusdem Creslai de Curozwanky R[egni] P[olonie] cancellarii».

III «Littere decanatus Leopoliensis» (XVI). «Utinam similis [...] unius [...] mundo quaeso, suppllico[...]» (XVII). «Casimirus rex confirmat privilegium Vladislai regis, atque edicta capitaneorum super exemptione a iurisdictione Armenis aliisque incolis ad ecclesiam sancti Joannis locatis concessa. Radomia, feria sexta post festum [sancti] Aegidii» (XVIII) [...] ¹.

Текст в окремих місцях пергаменту вицвів.

Печатка відсутня.

Опубл.: Bischoff, стор. 12—14 (док. 1); AGZ, t. IV, стор. 85—87 (док. 1 — на підставі копії, вміщеної в копіярії Львова); т а м ж е, t. IX, стор. 117—118 (док. 4 — на підставі трансумпу Сигізмунда Августа).

Ф. 131, спр. 247.

1492 р., березня 3, Львів

№ 282

Дружина покійного Івана Сопошинського, орендарка частини Сопошина — Анна Куликовська записує львівському домініканському монастиреві Божого тіла 60 польських гривен, забезпечених на двох дворищах, заснованих на руському праві в Передриміхах, та інше майно і признає виконавців своєї духовниці.

Нотаріальний інструмент нотарія Павла з Шамотул, сина Миколи
Мова лат.; 42,5 × 30 см. Ініціал «I».

I Нотаріальний знак Павла з Шамотул: на трьох східцях вертикально поставлені три чорних стовпці, на середньому з них хрест. На нижньому східці напис: Nicolaides. На середньому: [esus] [azarenus] [lex] [udeorum]. Поруч засвідчення нотарія.

III «Anno Domini millesimo quadringentesimo nonagesimo secundo, die Veneris, nona mensis Novembris producta per circumspectum Nicolaum Harsch procuratorem unius executoris, petentem ratificari coram domino et dominis, deferendo de ratificatione, decrevit citationem per edictum publicum in modum cride contra et adversus impugnare volencium [!]. Presentibus, ut in actis. Veneris, sedecima [die] mensis Novembris, instante procuratore dominorum executorum intro contentorum et producente citationem debite executori per edictum publicum premissam contra et ex adverso interesse putantibus, in termino petivit presens testamentum confirmari et ratificari et dominus petitionem iuste annuens ratificavit, confirmavit in omnibus suis punctis et clausulis approbavit et robur perpetue firmitatis habere decrevit. Testamentum generosae Annae Kulikowska coniugis olim domini Joannis Schopuschynsky, quo duas curias Ruthenicales atque areas in villa Przedzrymiechy legat in summa dotalicij sui 60 marcarum pecuniae currentis conventui Corporis Christi ordinis predicatorum, obligando conventum ad recitandam unam missam pro peccatis, quousque vixerit, post mortem autem eius requiem, ob quam causam vivens solvere tenebitur unam marcam quolibet anno usque ad vitae tempora suae et post mortem eius non demittere curias (quousque solutae fuerint a successoribus eius istae 60 marc[ale] tenebuntur patres. Anno 1492, indictione 10-ma, pontificatus [sanctissimi] Innocentii VIII anno ipsius octavo, die Martis, tertia mensis Januarii. 2-do vacans. Michael» (XVII).

Печатка відсутня.

Ф. 131, спр. 248. Інів. Ваг. 859 (731).

¹ Далі один нечіткий напис з XVII ст.

Львівський земський суддя Станіслав з Княгиничів і підсудок Фелікс з Балучина повідомляють, що за життя суддів Гунтера з Синяви та Івана з Високого у жидачівських земських актах був зроблений такий запис: власник Ходорівставу Дмитро до 500 злотих угорських приданого своєї дружини Софії з Конецполя додає 500 злотих привінка і забезпечує всю цю суму на містечкові Ходорівставі

Мова лат. У тексті підчищено та вписано рукою слова: «quingentos», «Ungaricales». 16,5 × 27 + 1 см. Ініціал «S».

III «Generosus Demetrius haeres in Chodorostaw generosae Sophiae de Koniecpole consorti suae legitimae levata post eandem consortem in vim dotis 500 florenorum Hungaricalium summa totidem dotalitii, ut summae dotis et dotalitii junctim efficiat mille florenos Hungaricales, super bonis Chodorostaw per eandem consortem etiam post fata sui recognoscentis usque ad realem per successores suos summae eiusdem mille etc. exolutionem possidendis reformat. In actis terrestribus Zydzaczoviensibus, feria [1] anno 1492» (XVIII).

Текст у окремих місцях пергаменту вицвів, наявні плями.

Дві печатки відсутні.

Ф. 181, оп. 2, спр. 222, арк. 6.

Ян Ольбрахт надає Львову звільнення від усяких податків протягом чотирьох років після закінчення терміну попереднього розпорядження, наданого Казимиром IV, і видає в зв'язку з цим відповідні розпорядження львівському старості та королівським збирачам податків

Мова лат.; 19 × 36 + 5,5 см.

I «Relacio venerabilis Gregorii de Ludbrancz Regni Polonie vicecancellarii». «G[regorius] vicecancellarius subscripsit».

III «Libertas civitati Leopoliensi a contributionibus Regni ad annos 4 per Joannem Albertum regem Polonie, 1493» (XVII).

На пергаментному пояску фрагмент печатки. Gum., табл. XII, № 35.

Опубл.: AGZ, t. VII, стор. 176—177.

Регест: MRPS, pars II, стор. 6, № 97.

Ф. 131, спр. 249. Інв. Вар. 278 (334).

Ян Ольбрахт в присутності високих сановників підтверджує всі привілеї, надані жителям Польського королівства і зокрема Львівській землі його попередниками: Казимиром III, Людовиком Угорським, своїм дідом Владиславом II, дядьком Владиславом III та батьком Казимиром IV.

Мова лат.; 43,4 × 55,7 + 10,1 см.

I «Creslaus cancellarius subscripsit». «Relacio prefati venerabilis Creslai de Curozwanky Regni Polonie cancellarii».

III «Confirmacio privilegiorum terre Leopoliensis regis Alberti, anno 1493» (XV—XVI).

На шовковому жовто-біло-чорно-голубому шнурку печатка. Gum. табл. XII, № 34.

Опубл.: AGZ, t. VII, стор. 177—180.

Регест: MRPS, pars II, стор. 8, № 117.

Ф. 131, спр. 250. Інв. Вар. 335 (279).

Ян Ольбрахт повідомляє, що податки четвертої частини власних чиншів, одного скойця від кожного лану та сплата міського шосового і чопового податків, добровільно ухвалені на Пйотрківському сеймі Львівською землею й повітом, як і всіма іншими руськими повітами для поповнення опустілої королівської казни, — в майбутньому нічим не впливатимуть на привілеї, надані попередніми королями

Мова лат.; 19,5 × 28,4 + 7 см. Ініціал «I».

I «Creslaus cancellarius subscripsit». «Relacio venerabilis Creslai de Cuzwanku Regni Polonie cancellarii».

II «Leopoliensis».

III «Recognicio regis Ioannis Alberti de contributione ex bono velle non ex debito concessa, anno 1493» (XV—XVI). «A Leopoliensibus» (XVII).

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. XII, № 34.

Опубл.: AGZ, t. VII, стор. 182—183.

Регест: MRPS, pars II, стор. 9, № 143.

Ф. 131, спр. 251. Інв. Ваг. 336 (280).

Ян Ольбрахт, враховуючи велику шкоду, заподіяну Львову пожежею, звільняє на 15 років від нового міського податку тих, які безпосередньо зазнали втрат від пожежі, і на десять років — всіх інших, щоб дати їм можливість відбудувати будинки, вежі та інші укріплення, знищені пожежею

Мова лат.; 20,7 × 38 + 6,3 см. Ініціал «I».

I «Relacio venerabilis Gregorii de Ludbranz Regni Polonie vicescancellarii». «[Gregorius] vicescancellarius subscripsit».

III «Ioannis Alberti regis libertas quindecim annorum de omnibus exactiombus a civibus Leopoliensibus, 1494» (XVI).

Печатка відсутня. Залишився пергаментний поясок.

Опубл.: AGZ, t. VII, стор. 186—187.

Регест: MRPS, pars II, стор. 26, № 436.

Ф. 131, спр. 252. Інв. Ваг. 383 (282).

Львівський архієпископ Андрій Роза-Боришевський повідомляє, що Анна з Бучача, єдина і законна спадкоємниця Литвинова, дружина белзького каштеляна Дерслава з Гувнова, дарує для вівтаря Пречистої діви Марії і св. Станіслава-мученика у каплиці львівського кафедрального костюлу та його ректора 20 гривен, забезпечених на великих рибних ставках у її власних містечках і селах: Литвинові, Рудниках, Березовиці та Острові.

Публічний інструмент клерика Гнезненської єпархії, нотарія Якова з Клодави, сина Івана

Мова лат.; 32,6 × 66,3 + 3,5 см.

I Нотаріальний знак нотарія у вигляді стилізованого тюльпана на двох східцях; основа тюльпана переділена, на ній напис — I. N. R. I. На нижньому східці напис: MARIA. Поруч засвідчення нотарія.

¹ Простежується невідповідність у датуванні документа. В тексті: «die Saturni octava mensis Maii» відповідає «в суботу 8 травня», однак у 1495 р. субота припадала на 9 травня, а не 8.

III «Altaris per Lutwynowska fundati erectio» (XV—XVI). «Altaris Nativitatis beatissimae Mariae in ecclesia metropolitana fundatio» (XVII). «1495, die 8-va mensis Mai. Erectio ministerii altaris sub titulo Nativitatis [beatissimae] M[ariae] v[irginis] ac [sancti] Stanislai martyris in ecclesia metropolitana Leopoliensi per [...] Annam de Buczacz fundati» (XVIII).

На шовковому зеленому шнурку у восковій кустодії відтиснена у червоному воскові круглa (діам. 3,4 см.) печатка з зображенням на щиті герба «Рожа», який підтримують два леви. Над щитом хрест. Легенда частково затерта: s. andree rosa archiepi leopolien.

Опубл.: AGZ, t. VII, стор. 187—190.
Ф. 131, спр. 253.

1496 р., лютого 10, Львів,

№ 289

Райці Львова свідчать, що львівський війський Станіслав Малджик разом зі своєю дружиною Маргаритою, дочкою покійного Петра Німанда, відступили перед засіданням міської ради братові Маргарити Петрові Німанду фільварок «Зиндрихівський» на передмісті Львова

Мова лат.; 14,4 × 28,5 + 2,8 см.

III «Generosus Stanislaus Maldrzik praedium suburbanum cum omnibus attinentiis Petro Nimant, uxoris sue fratri, dat et resignat, anno 1496» (XVI).

На пергаментному пояску печатка. Soch., Herb, стор. 19 (тип 2).

Опубл.: AGZ, t. IX, стор. 145—146.
Ф. 131, спр. 254. Інв. Вар. 340 (284).

1497 р., грудня 7, Львів

№ 290

Ян Ольбрахт повідомляє, що він надає краківському університету один канонікат та пребенду у перемиському кафедральному костьолі і віддає право презенту й патронату над ними ректорові, докторам, магістрам та всій громаді згаданого університету, які презентуватимуть єпископові на цю посаду спочатку проповідника вказаного костьолу Якова, а після його смерті одного з докторів університету, що виконуватиме обов'язки проповідника у цьому костьолі¹

Мова лат.; 17,5 × 26,2 + 2,6 см. Ініціал «I».

I «Idem ipse V[incencius] vicecancellarius subscripsit». «Relacio eiusdem venerabilis Vincentii de Przeramb R[egni] P[olonie] vicecancellarii».

III «Donatio canonicatus ecclesie cathedralis Premisliensis uniuersitati Cracouiensi per Iohannem Albertum regem Polonie» (XVI). «Iohannis Alberti, canonicatus Praemisliensis» (XVI). «Do dokumentów kordonowych» (XVIII).

Пергамент розірваний у двох місцях, пізніше склеєний тканиною. Додільна частина його разом з частиною тексту віддерта.

Печатка відсутня.

Ф. 201, оп. 46, спр. 6, арк. 3.

1498 р., лютого 3, Пйотрків

№ 291

Ян Ольбрахт передає краківському університету один канонікат та пребенду у перемиському кафедральному костьолі, надає ректорові, докторам, магістрам та всій громаді згаданого університету право презенту та

¹ Пор. документ, виданий у Пйотркові 3 лютого 1498 р., під № 291.

патронату над ними. Вони будуть презентувати місцевому єпископові на цю посаду після смерті проповідника перемиського кафедрального костюлу Якова одного доктора теології або канонічного права університету, що виконуватиме обов'язки проповідника, а також інші обов'язки, які вкаже йому перемиський єпископ Микола¹

Мова лат.; 24 × 30,2 + 6,2 см. Ініціал «І».

I «Idem ipse Vincentius vicecancellarius subscripsit». «Relacio eiusdem venerabilis Vincentii de Przeramb Regni Polonie vicecancellarii».

III «Regestrata». «Donatio collationis canonicatus Premisliensis universitati Cracoviensi, 1498» (XVI). «Ioannis Alberti in comitiis» (XVI). «1498, sabbato proximo post festum Purificationis beatisssimae v[irginis] M[ariae] in conventione generali Piotrkoviensi. Privilegium Joannis Alberti regis Poloniae, quo jus patronatus activum et passivum ad canonicatum Praemysliensem universitati Cracoviensi confert» (XVIII). «Do massy dokumentów kordonowych» (XVIII).

Частина загортки пергаменту віддерта, наявні плями.

Печатка відсутня. Залишився жовто-малиновий шнурок.

Регест: MRPS, pars II, стор. 71, № 1130.

Ф. 201, оп. 46, спр. 6, арк. 4.

1498 р., липня 2^е, Ходорівстав

№ 292

Власник Ходорівставу Дмитро (Demetrius) дарує ректорові каплиці у Ходорівставі Павлові з Хмельника та його наступникам невеликий рибний ставок на передмісті Ходорівставу

Мова лат.; 10,6 × 15,2 + 0,8 см.

III «Donatio piscinulae [...] Chodorostaviensi» (XVIII). «G[enerosus] Demetrius Lucas Chodorowski reverendo plebano Chodorostaviensi piscinam in suburbio Chodorostaviensi sitam ex pia elemosina donat, 1498 anno, feria secunda, ipso die sancti Procopii, in Chodorostaw» (XVIII).

Текст в окремих місцях пергаменту вицвів.

На шовковому зелено-червоному шнурку у восковій кустодії печатка (діам. 1,9 см.), відтиснена у восковій натурального кольору. На печатці — посередині щит з нечітким зображенням герба, що нагадує герб «Кушаба» (коло з кільцем посередині на малій, ледве видимій підставці); зверху над щитом проглядаються нібито три літери. Зображення на щиті нагадує печатку Юрші з Ходорівставу. Haisig, Sfr., табл. IX, № 162.

Ф. 181, оп. 1, спр. 1222.

1499 р., травня 13, Краків

№ 293

Ян Ольбрахт на прохання львівського архієпископа Андрія Рози-Боришевського дозволяє всім вікаріям львівського капітула купити для свого власного користування будинок з земельною ділянкою на території міської юрисдикції. Водночас Ян Ольбрахт звільняє всіх, хто буде там жити, від усякої іншої юрисдикції й міської влади та від усіх повинностей як королівських, так і міських і віддає їх під церковну юрисдикцію

¹ Пор. документ № 290.

² Помилка писаря. У тексті: feria secunda ipsa die sancti Procopii, тобто: у понеділок в день св. Прокопа. 1498 р. свято св. Прокопа випало в середу (feria quarta) 4 липня.

Мова лат.; 25 × 37,5 + 9,2 см. Ініціал «I».

I «Creslaus episcopus] et R[egni] P[olonie] cancellarius subscripsit». «Relatio eiusdem reuerendi in C[h]risto patris domini Creslai episcopi Wladislaviensis et R[egni] P[olonie] cancellarii» (XVI). «Praesens instrumentum praeuio iudiciali consensu apud Civicas Leopolienses tabulas in libro privilegiorum, tomo II, pagina 173, numero I haereditatum ad lapideam 45 in civitate sitam intabulatum est. Leopoli, die 30 Junii 1806 anno. Josephus Stotwiński subscripsit T[abularum] c[ivicarum] l[eopoliensium] r[egistrator]» (XIX).

II «Super domum vicariorum» (XVI).

III «Super domum universitatis dominorum vicariorum» (XVI). «Licentia emendi domum pro communitate vicariorum Leopoliensium» (XVIII). «Libro privilegiorum, tomo I-mo, pagina 188, numero 47 ingrossatum, die 24 Septembris 1794 anno. Collationatum per Kiianowski» (XVIII).

На пергаменті кілька плям.

На шовковому зелено-жовтому шнурку частково пошкоджена печатка. Gum., табл. XII, № 34.

Опубл.: AGZ, t. IX, стор. 173—174.

Регест: MRPS, pars II, стор. 88, № 1406.

Ф. 131, спр. 255.

1499 р., вересня 11, Краків

№ 294

Ян Ольбрахт, враховуючи старанність, досвід і спритність львівських райців, віддає їм в оренду на один рік львівське мито на суму 340 гривень на тих же умовах, на яких збирають його королівські збирачі, причому з вищезгаданої суми вони повинні сплатити всі духовні та світські чинші, а решту вкласти до королівської казни

Мова лат.; 25,5 × 38,7 + 7,1 см.

I «Commissio propria regie maiestatis sub signeto».

III «Arendacio thelonei, 1499» (XVII). «Dominis consulibus Leopoliensibus pro summa trecentarum quadraginta marcarum a Joanne Alberto rege» (XVIII).

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. XII, № 36.

Опубл.: AGZ, t. IX, стор. 177—178.

Ф. 131, спр. 256. Інв. Вар. 355 (295).

1500 р., липня 22, Львів

№ 295

Белзький воевода, руський генеральний староста Петро Мишковський з Мирова свідчить, що Яків Завіша і його сестра Катерина — спадкоємці покійного мельника Мартина Важного, який мав млин перед Галицькою брамою Львова, а також Анна, дружина Мартина, зізнали, що продали цей млин Мартинові й Маргариті Тлустим за 300 гривень¹

Мова лат.; 17,2 × 38 + 3 см.

III «Martino Tlusty, anno 1500, <per> Iacobum Zawissa et Caterinam eius uxorem» (XVI). «Resignacio alias vendicio molendini ante valvam Haliciensem pro trecentis marcis» (XVI). «1500, in castro inferiori Leopoliensi, feria 4-ta, ipso die sanctae Mariae Magdalenae. Providus Iacobus dictus Zawissa et Catharina soror germana ac Anna consors olim Martini Waszni famatis Tlustym de molendino post portam Haliciensem pro 300 marcis praeuio consensu regio cedunt» (XVIII).

¹ Пор. док. № 298.

На пергаменті наявні плями.
Печатка відсутня.

Опубл.: AGZ, t. II, стор. 237—239.
Ф. 131, спр. 257.

1500 р., листопада 12, Сандомир

№ 296

Ян Ольбрахт, враховуючи старанність, досвід і спритність львівських райців, віддає їм в оренду на один рік львівське мито за 350 гривен на тих же умовах, на яких збирають його королівські збирачі

Мова лат.; 18,8 × 38,6 + 5,3 см.

I «*Commissio propria regie maiestatis*».

III «*Registrata*» (XVI). «*Arenda telonei Leopoliensis*» (XVI). «*Consulibus Leopoliensibus pro 350 marcis ad unum annum per Joannem Albertum regem, anno 1500*» (XVII).

На пергаментному пояску перстенева печатка Казимира Ягеллончика. Гит., табл., XII, № 31, 36.

Опубл.: AGZ, t. IX, стор. 187—188.
Ф. 131, спр. 258.

1501 р., жовтня 28, Львів

№ 297

Львівський каштелян, генеральний руський і подільський староста Станіслав з Ходеча свідчить, що львівська міщанка Варвара Митульчина передала млин на Галицькому передмісті Львова львівським громадянам Мартинові та Маргариті Тлустим на підставі акту купівлі ними цього млина в Якова Завіші і Анни Важної та дозволу короля Яна Ольбрахта

Мова лат.; 21,8 × 32 + 2,9 см.

I «1501, ipso festo [sanctorum] Simonis et Iude» (XVI).

III «*Resignacio molendini ante portam Haliciensem*» «*per Barbaram Mikulczina [!] Martino Tlusti*» (XVI). «*Molendinum Vazni*» (XVI). «*Molendinum braseale, anno Domini 1501*» (XVI). «1501, in castro Leopoliensi, feria 5, ipso die festi [sanctorum] Simonis et Judae apostolorum. Honesta Barbara Mitulczyna civis Leopoliensis honestis Martino Tlusty civi Leopoliensi et consorti ipsius Margarethae de summa 90 marcis super molendinum post portam Haliciensem habitis quietat ac in rem prefatorum Tlustych cedit» (XVIII).

На пергаментному пояску печатка. Haisig, Sfr., табл. V, № 93.

Ф. 131, спр. 259.

1501 р., жовтня 28, Львів

№ 298

Львівський каштелян, генеральний руський і подільський староста Станіслав з Ходеча свідчить, що Яків Завіша і Анна Важна, дружина покійного Мартина Важного, продали Мартинові Тлустому та його дружині Маргариті королівський млин перед Галицькою брамою за 300 гривен¹

Мова лат.; 26,5 × 35,5 + 4 см.

III «*Resignacio molendini ante portam Haliciensem Martino Tlusty*» (XVI). «*Per Jacobum Zawisha et Annam coniuges [...] ad Martinum Waszni*» (XVII). «*Jacobus Zawisza et Anna consors molendinum regale post portam*

¹ Пор. док. № 295.

Halicensem situm una cum privilegio antiquo vendit justo pretio Martino et Margarethae conjugibus, anno 1501» (XVIII). «1501, feria 5-ta, ipso die festi [sanctorum] Simonis et Judae apostolorum. Providi Jacobus dictus Zawisza et Anna consors Martini Waszni famosos Tłustych de summa 300 marcarum pro molendino contracta exoluta quietant» (XVIII).

Печатка відсутня.

Опубл.: AGZ, t. IX, стор. 192—193.
Ф. 131, спр. 260.

1502 р., березня 22, Краків

№ 299

Олександр наказує всім воеводам, каштелянам, старостам, райцям та іншим руським і подільським сановникам і урядовцям конфіскувати на користь королівської казни товари тих купців (особливо єврейських з Меджибожа й Острога), які, оминаючи львівський склад, продають сукно та різні інші товари в містах, містечках, селах та дворах

Мова лат.; 22 × 41,5 + 4 см.

I «Creslaus episcopus et Regni Polonie cancellarius subscripsit». «Relacio reuerendi in Christo patris domini Creslai, episcopi Wladislaiensis et Regni Polonie cancellarii».

III «Registrata» (XVI). «Decretum contra Iudeos et Armenos, quod pannos incidunt et depositum transgrediuntur, anno 1502» (XVI). «Privilegium regis Alexandri ratione depositorii cum mandato ad capitaneum, ut faciat arestari omnes mercatores et Iudeos, et mercibus pretereuntes, Cracoviae, feria tertia post dominicam Palmarum, 1502» (XVIII). «Alexandri regis» (XVIII).

Пергамент пошкоджений, наявні плями.

Печатка відсутня.

Опубл.: AGZ, t. IX, стор. 193—194.
Регест: MRPS, pars III, стор. 22, № 335.
Ф. 131, спр. 261. Інв. Вар. 357 (297).

1502 р., червня 14, Люблін

№ 300

Олександр, враховуючи шкоди, заподіяні громадянам с. Гонятичів, що належить до львівського капітула, під час турецьких і татарських спустошень руських земель, та на прохання львівського декана Кровицького звільняє цих жителів від станцій та робіт на користь львівського замку на 15 років

Мова лат.; 12,5 × 28 + 4,5 см.

I «Relacio venerabilis Ioannis de Lasko regie maiestatis supremi secretarii».

III «Libertacio a [...] regis per annos [...] ville Honyaticze» (XVI). «A[nn]o D[omi]ni 1502, libertatio ad 15 annos, Honyaticze» (XVI). «Huniaticze» (XVIII).

Печатка відсутня.

Опубл.: AGZ, t. II, стор. 242.
Ф. 131, спр. 262.

1503 р., січня 15, Буськ

№ 301

Львівський каштелян, львівський, галицький, кам'янецький, буський староста, генеральний гетьман (campiductor) земель Русі та Поділля Стані-

слав з Ходеча повідомляє, що він знайшов в актах сандомирського каштеляна і буського старости, свого попередника, Павла з Ясениці (Paulus de Jasszupeucz) запис такого змісту:

1475 р., липня 10, Буськ

Власник с. Кривого Іван Кривецький повідомляє, що він отримав борг від власниці с. Хмилова (Czmylow) в сумі 40 гривен, у зв'язку з чим касує відповідний запис у книгах .

Мова лат.; 15,7 × 29,4 + 5,1 см.

III «Nobilis Ioannes haeres de Krzywe nobilem Annam haeredissam de Czmylow de summa quadraginta marcarum, modo simplicis debiti inscriptarum, quietat, ipsa dominica post octavas Epiphaniarum Domini anno ejusdem 1503 in castro Zbuszeviensi [!]

» (XVIII).

Текст пергаменту частково вицвів.

На пергаментному пояску перстенева восьмикутна (розміром 1,6 × 1,3 см.) печатка, відгиснена у темно-зеленому воску з частково знищеною кустодією та затертим зображенням герба «Огоньчик».

Ф. 134, спр. 617.

1503 р., травня 10, Вільнюс

№ 302

Олександр, бажаючи покращити становище Львова після спустошення ворогами руських земель, ліквідує ярмарок у Львові, що проводився в день св. Агнети (21 січня), тому що в цей час він приносить більше шкоди ніж користі, і наказує повідомити про це розпорядження в усіх повітах, містах, містечках та в цілій околиці Львова

Мова лат.; 16,1 × 37,7 + 2,2 см. Ініціал «I».

I «Alexander Dei gracia rex manu propria subscripsit». «Relacio eiusdem venerabilis Iohannis de Lassko supremi regie maiestatis cancellarii».

III «Registratae» (XVI). «Annihilatio Leopoliensium» (XVII). «Nundinarum pro festo Agnetis virginis, 1503» (XVII). «Per Alexandrum regem propter incursionem hostium» (XVII).

Печатка відсутня. Залишився червоно-синій шовковий шнурок.

Опубл.: AGZ, t. IX, стор. 200—201.

Регест: MRPS, pars III, стор. 49, № 761.

Ф. 131, спр. 263.

1503 р., вересня 24, Львів

№ 303

Препозит і ректор шпиталю св. Духа у Львові Іван Мишковський, як опікун цієї установи, разом з бурмистром і райцями Львова призначають декана Івана Кровицького та каноніків Хому з Дрогобича і Миколу Рокоша з Кошчи третейськими судьями для вирішення суперечки про керівництво шпиталем, настановлення економа, про духівниці, двох кметів у с. Підбірцях, винницю, плату пароху, скарги в справах власності, речі, залишені бідними, що померли, та двох вівтарів у цьому шпиталю.

Нотаріальний інструмент клерика Львівської єпархії, публічного нотарія Бернарда з Львова, сина Семена

Мова лат.; 28,1 × 37,2 см.

Під текстом нотаріальний знак у вигляді малої літери «в» на стовпі, що стоїть на двох східцях. На першому з них напис: «Iesus», на другому, долішньому, «Magia». Поруч засвідчення нотарія.

III «1503, inscriptio compromissorialis praepositi hospitalis sancti] Spiritus et dominorum consulum» (XVI).

Опубл.: AGZ, t. IX, стор. 207—209.
Ф. 131, спр. 264. Інв. Вар. 363 (303).

1503 р., вересня 30, Львів

№ 304

Декан Іван Кровицький та каноніки: магістр Хома з Дрогобича і Микола Рокош з Кошич, як третейські судді, винесли вирок у справі суперечки ради Львова з львівським парохом і ректором шпиталю св. Духа Іваном Мишковським такого змісту:

1. Управління цим шпиталем, тобто будинком для бідних, належатиме до бурмистра і ради Львова, причому керівництво повинно здійснюватись окремим економом.

2. Економ є одночасно виконавцем духівниць, складених на користь шпиталю.

3. Він розпоряджається, за порозумінням з ректором шпиталю, записами на користь костюлю.

4. Два кметі з фільварку Підбірці, що здавна працюють в Малехові, можуть бути присуджені ректору, якщо останній зуміє обґрунтувати свої претензії, в протилежному випадку вони залишаться власністю бідних.

5. Про вино і про віск на свічки для костюлю повинен дбати економ, а не ректор.

6. Вікарій ректора повинен одержувати з кухні порцію м'яса.

7. Неслухняних і недисциплінованих бідних ректор віддає під нагляд економові. Коли ж вони не поправляються, то їх треба виключити з шпиталю.

8. Вівтарями розпоряджається лише архієпископ.

9. Всі речі та постіль померлих залишаються бідним.

10. Бурмистер і райці міста повинні сплатити кошти цього процесу, а ті, які поступають всупереч цьому вироку, повинні сплатити 200 польських гривень штрафу

Мова лат.; 29,9 × 48,6 + 5,9 см. Ініціал «I».

Під текстом ліворуч нотаріальний знак (опис див. № 303). Поруч за свідчення нотарія.

III «Sententia arbitralis super regimen hospitalis et testamentis etc.» (XVI). «Canonicorum capitulum per suam sententiam denoscit consules legitimos tutores hospitalis sancti] Spiritus ab antiquo ex vi privilegiorum donationum esse» (XVII). «Inter venerabilem Myszkowski praepositum hospitalis et rectorem hospitalis eiusdem» (XVII—XVIII).

Три печатки відсутні. Залишилися пергаментні пояски.

Опубл.: AGZ, t. IX, стор. 210—213.
Ф. 131, спр. 265. Інв. Вар. 364 (304).

1503 р., листопада 3, Львів

№ 305

Львівський земський суддя Фелікс з Балучина та підсудок Іван з Давидова свідчать, що дружина Миколи Гарнаста Варвара і дружина Павла Розборського Маргарита — власниці Зимної Води, зізнали перед земським судом про поділ між собою батьківських маєтків в цьому ж селі після смерті їхнього батька Петра

Мова лат.; 21,5 × 27,2 + 2,3 см.

III «Feria sexta post Omnium Sanctorum anno 1503» (XVI). «Litera divisionis filiarum Petri» (XVI). «Litera divisionis ville Zimnawoda inter Barbaram matrem domi [?] Symkowa et Margaretham Bartoszanka» (XVI). «Divisio inter sorores Barbaram et Margaritham Zimnowodzkie, 1503» (XVII). «Intabuletur! Ex sessione, Leopoli, die 21 Aprilis 1784. A. Weltz actuarius. Praesens instrumentum die 1-a Julii 1781 ad Regni tabulas porrectum, ibidem in libro foundationum, tomo 45, pagina 270 ingrossatum atque in libro praenotationum antiquarum, 10, pagina 371, numero 1 praenotatum. Actum Leopoli, die 24 mensis Aprilis 1784. Antonius Pietruski praenotans» (XVIII).

На пергаментних поясках дві печатки: 1) Фелікса з Балучина. Haisig, Sfr., табл. IV, № 68; 2) Івана з Давидова. Haisig, Sfr., табл. VI, № 114.

Опубл.: AGZ, t. IX, стор. 202—203.
Ф. 131, спр. 266.

1503 р., грудня 3, Сандомир

№ 306

Олександр підтверджує свій давній декрет, згідно з яким забороняється у Львові тим, хто не має міського права, купувати що-небудь у приїжджих купців протягом двох років. Коли ж хто-небудь поступить всупереч цьому декретові, то куплені ним товари конфісковуватимуться на будівництво і ремонт оборонних споруд

Мова лат.; 17 × 35,7 + 6,4 см.

I + «Iohannes de Lasso cancellarius subscripsit, eo tamen salvo, quod cives Leopolienses procurrent decretum istud mercatoribus aliarum civitatum tempestive intimari».

III «Registratae» (XVII). «Regis Alexandri, ne mercatores extranei alias merces suas vendunt, sive etiam emant, nisi a civibus Leopoliensibus» (XVII—XVIII).

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. XII, № 38.

Опубл.: AGZ, t. IX, стор. 214.
Регест: MRPS, pars III, стор. 64, № 1033.
Ф. 131, спр. 267. Инв. Вар. 365 (305).

Не раніше 1503 р., грудня 20¹

№ 307

Доктор декретів, вільнюський канонік, протонотарій апостольської столиці Іван, син Пилипа, наводить такий документ Павла з Планки:

Не раніше 1503 р., грудня 20²

Консигторський адвокат Павло з Планки трансумує таку буллу папи Юлія II:

1503 р., грудня 20, Рим

Папа Юлій II повідомляє Павла з Планки [...] ³

Мова лат.; 28,6 × 35,4 см.

Пергамент знищений, перерізаний, пізніше підклеєний папером. Значна його частина втрачена.

Печатка відсутня.

Ф. 201, оп. 4в, спр. 11.

¹ Частина пергаменту віддерта, дата встановлена на підставі наведеного документа папи Юлія II (див. нижче). Місце видачі документа невідоме.

² Частина пергаменту віддерта, дата подається за документом папи Юлія II (див. нижче). Місце видачі документа невідоме.

³ Текст втрачений.

Львівський архієпископ та перемиський єпископ Андрій Роза-Боришевський повідомляє, що львівський міщанин Петро Стричек записав у духовниці свій будинок, розташований напроти львівського кафедрального костюлу, для польського проповідника в цьому костюлі, маючи на це згоду короля Олександра. За це він просив, щоб відправлялась два рази на тиждень меса перед побудованим цим же Петром Стричком вівтарем у львівському кафедральному костюлі.

Архієпископ записує згаданий будинок на користь вівтаря у побудованій каплиці, а публічний нотарій Іван, син Михайла, засвідчує це.

Нотаріальний інструмент публічного нотарія Івана, сина Михайла Мова лат.; 34,8 × 43,5 + 7,1 см. Ініціал «І».

I Нотаріальний знак, верхня частина якого пошкоджена. На східцях написи: Ісc Хрс Maria. Поруч засвідчення нотарія.

II «Civis Leopoliensis Petrus Strzyzek domum suam lapideam contiguam domui vicariorum Leopoliensium cum consensu regis Alexandri et approbatione illustrissimi Andreae archiepiscopi Leopoliensis ac incorporatione ejusdem lapideae capellae et in ea altari, per ipsum Petrum fundatis, supra portam, qua intratur ad ecclesiam, pro praedicatore Polono cum obligatione qualibet septimana duarum missarum pro defunctis» (XVIII).

III «Incorporacio capellae Striczek pro praedicatore Polonorum 1513 [!]» (XVI). «Domus pro praedicatore [...]» (XVII) [...] ²

На пергаменті наявні великі діри. Шматок пергаменту віддерто.

На шовковому зелено-жовто-червоному шнурку відтиснена у червоному воску кругла (діам. 3,5 см.) печатка у восковій кустодії з зображенням на щиті посередині герба «Рожа», який підтримують два леви, над щитом хрест. Легенда: s. andree rosa dei gra archiepiscopi leopolien.

Опубл.: AGZ, t. IX, стор. 204—205.

Ф. 131, спр. 268.

Олександр, враховуючи послуги і докази вірності, виявлені йому і його покійному братові Янові Ольбрахту кам'янецьким каноніком і королівським нотарієм Северином Гербуртом, надає йому дворище в с. Нагірцях Львівського повіту, що було до цього часу власністю селянина Степана, звільняє це дворище від усяких податків і переводить його з королівського на земське право

Мова лат.; 15,8 × 49 + 6 см. Ініціал «І».

I «Relacio venerabilis Ioannis de Lasko ecclesie Gneznensis et Regni Polonie vicescancellarii».

III «Registratae» (XVI). «Donatio areae Dworzisko in Nahorce venerabili Severino Herbort canonico Camenecensi, anno 1504» (XVI).

На шовковому чорно-жовтому шнурку фрагмент печатки. Gum., табл. XII, № 38.

Опубл.: AGZ, t. IX, стор. 215—216.

Регест: MRPS, pars III, стор. 72, № 1174.

Ф. 131, спр. 269. Інв. Вар. 367 (306).

¹ Число дня та назву місяця встановити неможливо в зв'язку з пошкодженням пергаменту.

² Далі один написаний великими буквами нечіткий напис із XVI ст.

Коронний маршалок, львівський і любачівський староста та генеральний руський староста Станіслав з Ходеча свідчить, що у львівських гродських актах є запис, згідно з яким Іван Жешовський квітує львівських райців, одержавши від них 130 гривен, забезпечених на кам'яному будинку по вул. Єврейській, і віддає їм у власність цей будинок

Мова лат.; 24,3 × 32 + 5,3 см.

III «Rzeszowsky successor Joannis capitanei Novae Civitatis Corczin, lapideam Oleska inter nobiles consulibus Leopoliensibus vendit, quam Joannes et Boleslaus Olesczy Judaeo Samsoni in marcis 100 obligaverant et post mortem ipsius Joannis uxor Joanni capitaneo Novae Corczin in summa 130 marcis obligavit, anno 1504» (XVI—XVII).

На пергаментному пояску печатка. Haisig, Sfr., табл. V, № 94.

Опубл.: AGZ, t. IX, стор. 216—217.

Ф. 131, спр. 270. Інв. Вар. 366 (307).

1505 р., квітня 28, Рим

№ 311

Юлій II призначає електа Бернарда Вільчека львівським архієпископом у зв'язку з переведенням його попередника архієпископа Андрія Розиборишевського на посаду гнезненського архієпископа

Мова лат.; 21 × 42 + 6,5 см. Ініціал «I».

I «L». «[...] May». «XXIII». «B. Accolt[...]». «Val[...]». «F. de Candis». «Ra. Caluus». «F. de Font[...]». «P L pino I Venzon». «R. [...]». «P. Woltrom».

II «C. Barotius».

III «Registrata. A. Coloti pro d[omin]o archiepiscopo Vylczek». «C. Crispolatus. S.» «Suffraganeis» (XVI). «Breve sanctissimi Julii papae 2-di, quo autoritate apostolica post translationem illustrissimi Andreae archiepiscopi ad ecclesiam primatiale Gnesnensem illustrissimum Bernardum electum Leopoliensem itidem sanctissimus praeficit prefatae ecclesiae Leopoliensis, anno 1505-to, 4-to calendas Maii» (XVII—XVIII).

На конопляному шнурку свинцева булла (діам. 3,4 см.) з зображенням на лицевому боці голів апостолів Петра та Павла, між ними хрест, над якими літери: P A P E, на зворотному — з написом I V L I V S P A P A. II.

Ф. 131, спр. 271.

1505 р., квітня 28, Рим

№ 312

Юлій II повідомляє Олександра, що він, після переведення львівського архієпископа Андрія Розиборишевського на посаду гнезненського архієпископа, призначає на його місце електа Бернарда Вільчека та закликає Олександра взяти під свою опіку Бернарда і львівський кафедральний костюль

Мова лат.; 23 × 43 + 6 см. Ініціал «I».

I «L». «[...] May». «XXIII». «B. Accolt[...]». «Vald[...]». «F. de Candis». «Ra. Caluus». «F. de Font[...]». «P L pino I Venzon». «R[...]». «P. Woltrom».

II «C. Barotius».

III «R[egestrata]. A. <Coloti>. «B. Bagarochus». «Regi Poloniae» (XVI). «Prouisio sedis apostolice reuerendissimo d[omin]o Bernardo Vylczek de archiepiscopatu Leopoliensi, eiusdem commendacio regi Alexandro» (XVI).

«Bulla Julii papae favore Bernardi electi archiepiscopi Leopoliensis post translationem ad Gnesnensem Andreae expedita, anno 1505» (XVII—XVIII).

На згинах пергаменту дірки.

На конопляному шнурку свинцева булла (опис див. док. № 311).

Ф. 131, спр. 272.

1505 р., травня 17, Радом

№ 313

Олександр на прохання декана Івана Кровицького, прелатів та каноніків львівського капітула дозволяє капітулові відкупити с. Черкаси Львівського повіту Руської землі від орендарів — землевласників українців Дмитра, Гринька і Грицька і звільняє маєтки села від військових експедицій та усіх тягарів. Також надає йому вільний берег на границях с. Михончичів для спорудження рибних ставків¹

Мова лат.; 39,5 × 60 + 11 см. Ініціал «I».

I «Ioannes de Lasko Regni supremus cancellarius manu propria».

II «Feria quinta post dominicam Misericordiae proxima anno Domini 1760 privilegium praesens ad acta castrensia capitanealia Leopoliensia per oblatam porrectum, susceptum et ingrossatum est» (XVIII).

III «Czyrkassy» (XVI). «Czyrkassy, regia donacio [...] immunitatique ecclesiastice adscriptio et libertacio ab expedicione bellica pro piscina et rippa eiusdem». «Per regem Alexandrum» (XVI). «Alexandri regis consensus capitulo datus pro redimendis bonis Czerkasy de manibus quorundam terrigenarum iisdem in summis pecuniariis [...] ipsis et deinde eorundem bonorum [...] capitulo incorporatio, 1505» (XVIII). «1505, in conventionione Radomiensi, sabbatho ante festum] s[anctissimae] Trinitatis» (XVIII).

На пергаменті наявні плями від вогкості.

Печатка відсутня. Залишився шовковий червоно-жовтий шнурок.

Опубл.: AGZ, t. IX, стор. 222—224.

Регест: MRPS, pars III, стор. 139, № 2122.

Ф. 131, спр. 273.

1505 р., травня 17, Радом

№ 314

Олександр, враховуючи шкоди, заподіяні маєткам львівського капітулу недавніми спустошеннями турків і татар, дозволяє декану Іванові Кровицькому, прелатам і канонікам капітулу відкупити в Мартина Тлустого та його дружини Катерини² третю мірку від помелу в королівському млині на львівському передмісті біля Галицької брами, зберігаючи за собою та своїми наступниками дві інші мірки

Мова лат.; 33,2 × 56 + 9,7 см. Ініціал «I».

I « + Iohannes de Lasko, qui supra, cancellarius subscripsit».

III «Registratae» (XVI). «Serenissimi domini regis Alexandri super molendinum braseale» (XVI). «Molendini in suburbio Haliciensis brasealis consensus ad exemendum pro vicariis fundandis cum perpetua donatione» (XVI). «Ad preces decani Leopoliensis, notarii regii». «Alexandri, 1505» (XVI). «1505, sabbato ante festum sanctae Trinitatis, in conventionione generali Radomiensi, serenissimus Alexander rex Poloniae in rem reverendissimi capituli alias in

¹ Документ підтвердив Сигізмунд I у Кракові 1510 р., березня 12. Див. док. № 340.

² Слово «Катерина» вписано іншою рукою.

auctionem dotis pert. hosticum depauperatae tertiam partem emolumentorum ex molendino post portam Haliciensem sito suo regio donat» (XVIII). «762. Tabularum libro privilegiorum, tomo 1-mo, pagina 197, numero 50 ingrossatum. Die 25 Septembris 1794 anno. Collationatum per Kiianowski mpra» (XVIII).

На шовковому жовто-коричнево-червоному шнурку печатка. Gum., табл. XII, № 38.

Ф. 131, спр. 274.

1505 р., травня 19, Радом

№ 315

Олександр, щоб заохотити львівських громадян укріплювати місто, звільняє львів'ян та купців від сплати перевозного, мостового та гребельного мит в усій державі, зрівнюючи тим самим Львів у цьому відношенні з Краковом

Мова лат.; 34,8 × 65,7 + 13,5 см. Ініціал «I».

I «Datum per manus eiusdem venerabilis Ioannis de Lassko ecclesie Gnez-nensis et regni nostri cancellarii, sincere nobis dilecti». «+ Iohannes de Lassko, qui supra, cancellarius subscripsit».

III «Registratae» (XVI). «Alexandri regis privilegium libertationis civium Leopoliensium a solutione omnium vectigalium regni et adaequatio civitati Cracoviensi, anno 1505» (XVI—XVII). «Super libertate thelonei, 1505» (XVI). «Russiae, 8 Aprilis, libertas a non solutione thelonei per sacramentum maiestatem, 1505. Privilegium serenissimi Alexandri regis super theloneum, in conventu Radomiensi post festum sanctae Trinitatis» (XVI—XVII).

На шовковому жовто-рожево-зеленому шнурку печатка. Gum., табл. XII, № 38.

Опубл.: AGZ, t. IX, стор. 224—226.

Регест: MRPS, pars III, стор. 140, № 2136.

Ф. 131, спр. 275. Інв. Вар. 370 (309).

1505 р., травня 27, Радом

№ 316

Олександр залишає львівському громадянинуві Мартинові Глустому і його дружині Маргариті, покликаним на Радомський сейм, млин перед Галицькою брамою на Галицькому передмісті Львова на п'ять років, скасовуючи одночасно всі попередні документи на цей млин, які він раніше будь-кому давав. Одночасно доручає їх опіці львівського старости Станіслава з Ходеча

Мова лат.; 14 × 26,7 + 4,5 см. Ініціал «A».

I «Mathias D[rzewicki] episcopus et vicescancellarius subscripsit». «Relacio reuerendi in Christo patris domini Mathie episcopi Premisliensis, Regni Polonie vicescancellarii».

III «Molendinum ante portam Haliciensem, anno D[omini] 1505. Molendinum Wazni» (XVI). «1505, in conventione generali Radomiensi, feria 3-tia infra 8-vas festi Corporis Christi. Serenissimus Alexander rex Polonie iura famatorum Tlustych super molendinum ante portam Haliciensem habita approbat» (XVIII). «Pro rogatione regis Alexandri non examens Martinus Thluthi ad[...] de molendino <habendo>» (XVIII).

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. XIII, № 39.

Опубл.: AGZ, t. IX, стор. 227.

Ф. 131, спр. 276.

Олександр, зваживши на те, що у львівському кафедральному костьолі досі не було встановлено дотації для проповідника, надає канонікат і пребенду для проповідника, нагадуючи, щоб архієпископ, прелати і каноніки, яким він дає право патронату, тепер і в майбутньому старалися обирати на цю посаду людину, корисну для церкви і народу

Мова лат.; 29,5 × 55,2 + 7,3 см. Ініціал «I».

I « + Iohannes de Lassko, qui supra, cancellarius subscripsit».

III «Ius patronatus canonicatus pro praedicatorum Polonorum. Archiepiscopo et capitulo donatio». «Anno Domini 1506, per regem Alexandrum» (XVI). «Privilegium pro eligendo canonico concionatore» (XVIII). «Concionatoris» (XVIII).

Печатка відсутня. Залишився шовковий червоно-чорно-коричневий шнурок, на кінці якого прицеплені шматки футляру від печатки.

Опубл.: AGZ, t. IX, стор. 231—232.

Регест: MRPS, pars III, стор. 172, № 2637.

Ф. 131, спр. 277.

Олександр підтверджує та повністю наводить текст документа, пред'явленого львівським деканом Іваном Кровицьким:

1432, грудня 8, Львів (далі див. № 103)

Король підкреслює, що жупники повинні давати кожного кварталу один віз солі, запряжений в чотири воли, а не візок¹

Мова лат.; 39 × 58 + 8,5 см. Ініціал «I».

I «Iohannes de Lassko, qui supra, cancellarius subscripsit» (XVI). «Salis quattuor currus. In casu non solutionis possunt exco[m]municari, 1432, Leopoli, ipso die Conceptionis beatissimae [virginis] Mariae. Declaratio quales currus. Lublini, in comitiis seu conventione generali, anno 1506» (XVII).

II «Feria sexta post dominicam Laetare quadragesimalem proxima, videlicet die 31-ma mensis Martii anno Domini 1775-to confirmatio praesens privilegii canonicis ecclesiae metropolitanae Leopoliensis serviens ad acta castrensia Leopoliensia per oblatam porrecta, suscepta et ingrossata est» (XVIII). «In comitiis seu conventione generali Lublinensi, feria quinta ante festum sancti Petri in Cathedra anno 1506. Confirmat Alexander rex privilegium Vladislai de data Leopoli, ipso die Conceptionis [sanctae] Mariae. Anno 1432 venerabili capitulo Leopoliensi super quatuor currus salis boum ad quolibet quatuor tempora per unum currum ex zuppis Drohobicensibus assignans. Et demum in continenti idem confirmans rex Alexander currum non curriculum quatuor bobus vehendum pro quolibet quartali venerabili capitulo declarat» (XVII—XVIII).

III «[...] priuilegium canonicis pro sali Drohobicensi, 1506» (XVI). «Privilegium super quatuor currus salis in zuppis Drohobicensibus, 1542 [!]» (XVII). «Productum coram [dominis] commissariis Rei Publicae et connotatum in revisione commissariali Oeconomiae Samboriensis, diebus Martii anno 1669» (XVII). «Anno Domini 1672, die 31 Martii coram illustrissimo domino in visitatione generali productum. Stanislaus Moscicki canonicus, notarius v[isitationis] g[eneralis] m[ppa]» (XVII).

Пергамент почорнів, на згинах дірки. Текст місцями вицвів.

¹ Документ підтверджений Михайлом у Львові 15 жовтня 1671 р. (див. док. № 945):

Печатка відсутня. Залишився шовковий червоно-коричнево-чорний шнурок.

Опубл.: AGZ, t. II, стор. 92—94.
Регест: MRPS, pars III, стор. 171, № 2631.
Ф. 131, спр. 278.

1506 р., лютого 24, Люблін

№ 319

Олександр, беручи до уваги великі кошти, потрібні для ремонту доріг поблизу Львова, надає бурмистрові, райцям і всьому місту право збору мостового у Львові по одному грошу від кожного воза, навантаженого товарами

Мова лат.; 39,5 × 62,2 + 11,3 см. Ініціал «I».

I «Datum per manus eiusdem venerabilis Ioannis de Lassko ecclesie Gnez-nensis et Regni Polonie cancellarii, sincere nobis dilecti». «Iohannes de Lassko, qui supra, cancellarius subscripsit».

III «Registratae» (XVI). «Pontale a curru unum grossum, Alexandri, 1506. Anno 1569, XV Iunii oblatæ et revisæ in conventu generali Regni Lub-linensi» (XVI). «Russiæ, 8 Aprilis, pontale ad revisionem» (XVI). «Registrata et visa» (XVII). «Privilegium Alexandri regis super pontale a curru per gros-sum unum, anno 1506» (XVII).

На шовковому жовто-голубо-зеленому шнурку печатка. Gum., табл. XII, № 38.

Опубл.: AGZ, t. IX, стор. 234—235.
Регест: MRPS, pars III, стор. 174, № 2676.
Ф. 131, спр. 279. Інв. Ваг. 372 (311).

1507 р., лютого 1, Львів

№ 320

Львівський архієпископ Бернард Вільчек повідомляє, що Олександр надав проповідникові у львівському кафедральному костюлі канонікат та пребенду та наводить повністю текст документа короля:

1506, лютого 19, Люблін (див. док. № 317)

Згідно з правом патронату, яким король наділив львівського архієпі-скопа та капітул, архієпископ призначає проповідником Станіслава з Ка-кова, який після двомісячного випробування виявив себе відповідним кан-дидатом, та визначає його обов'язки. Одночасно повідомляє, що виконавці духівниці Петра Стричека, львівського громадянина, записали 300 поль-ських злотих на користь згаданого канонікату та пребенди, за що повинні відправлятися меси в каплиці св. Миколи.

Нотаріальний інструмент клерика Краківської єпархії нотарія Матвія з Стрижова

Мова лат.; 40,1 × 82,5 + 9,5 см. Ініціал «I».

I Нотаріальний знак у вигляді розетки, на полях якої літери I h s ма-гія, є на постаменті з написом: Nicolaides. Поруч засвідчення нотарія.

III «A[nn]o D[omi]ni 1506. Alexander donat canoniam reverendissimo Stanislao pro concionatore Polono et Striczek addit 300 florenos Polonicales pro censu emendo. Onera et ordinationes continentur sub priuatione [...]» (XVI). «Fundacio predicatoris Polonorum» (XVI). «Pro praedicatoris» (XVII). «List z Rzymu. Concionator. Pleban» (XVIII). «Ordinatio primeva praedicatoris» (XVIII).

На згині пергаменту дірки, наявні плями.

На шовковому червоно-зеленому шнурку відтиснена у червоному во-ску кругла (діам. 3,6 см.) печатка Бернарда Вільчека з зображенням на щиті герба «Порай», над ним хрест та літери: B S. Легенда: BERNARDINI VILCZEK : D : G : ARCHIEPISCOPI LEOPOLI.

Опубл.: AGZ, t. IX, стор. 236—239.
Ф. 131, спр. 280.

1507 р., лютого 17, Краків

№ 321

Сигізмунд I, враховуючи видатки райців і всієї громади Львова під час будівництва мурів, веж та інших оборонних споруд та бажаючи допомогти їм у цій важливій роботі, звільняє Львів на шість років від усіх міських податків і від чопового та видає в зв'язку з цим відповідні розпорядження воеводам, каштелянам, старостам та іншим королівським урядникам

Мова лат.; 15,7 × 41 + 6 см.

I «Iohannes de Lassko p[repositus] P[osnaniensis], Regni Polonie cancellarius subscripsit».

III «Registratae» (XVI). «Libertas a contributionibus ac czopowe, anno 1507, ad sex annorum, in conventione Regni coronationis Sigismundi regis» (XVI). «Leopoliensium civium» (XVII).

Печатка відсутня. Залишився пергаментний поясок.

Перест: MRPS, pars IV, vol. 1, стор. 2, № 17.
Ф. 131, спр. 281. Інв. Ваг. 373 (312).

1507 р., лютого 22, Хуш

№ 322

Молдавський воевода і господар Богдан V підтверджує Луці Жориці, Федору Пкурарюлі з братом Грицьком і сестрою Мартою, Гнатові з братом Іваном та іншим права власності на села Лурунтещі, Ддещі, криниці та млин, що на гирлі р. Ларги і зв'язані з ними привілеї в минулому, надані господарями Ілляшем і Стефаном

Мова укр.; 18,7 × 33 + 5,3 см. Хрисмон. Ініціал «М».

III «[...] гро [...] рех [...]» (XVI).

Печатка відсутня.

Ф. 131, спр. 282.

1507 р., вересня 20, Львів

№ 323

Львівський архієпископ Бернард Вільчек свідчить, що опікуни дружини покійного львівського каштеляна Юрія Струмили з Дмосина Єлизавети з Подошичів, обрані нею для здійснення фундації вітваря у львівському кафедральному костюлі, краківський каштелян Спитко з Ярослава та белзький каштелян Дерслав з Гувнова пред'явили два документи. Архієпископ повністю наводить їх тексти:

1. 1494 р. травня 30, Краків

Ян Ольбрахт дозволяє Єлизаветі з Подошичів купити вірменську лазню на передмісті Львова для дотації вітваря у львівському кафедральному костюлі.

2. 1497 р., грудня 7, Львів

Ян Ольбрахт посвідчує, що польський громадянин Іван Коснар про-дав вірменську лазню, розташовану за мурами міста, вдові по покійному

львівському каштелянові Юрію Струмилі Єлизаветі з Подошичів за 700 угорських флоренів.

Після пред'явлення цих документів згадані опікуни передали патронат віваря Єлизавети з Подошичів бурмистерові та райцям Львова.

Архієпископ Бернард підтверджує цю фундацію.

Нотаріальний інструмент клерика Львівської єпархії, нотарія Бернарда з Львова, сина Семена

Мова лат.; 45 × 60 + 6,3 см. Ініціал «I».

Під текстом нотаріальний знак публічного нотарія Бернарда зі Львова, сина Семена, у вигляді незрозумілої фігури [літера M?], що знаходиться на двох східцях. На верхньому напис: IESUS, нижньому — MARIA. Поруч засвідчення нотарія.

III «Erectio altaris trium ministeriorum magnifice olim Elisabeth Strumilova». «In capella Arnestorum a latere sinistro stalli consularis, anno 1507» (XVI).

На шовковому біло-зелено-жовто-чорному шнурку у восковій кустодії печатка (опис див. док. № 320).

Опубл.: AGZ, t. VII, стор. 184—186 (док. 1); Bischoff, стор. 31; AGZ, t. IX, стор. 158 (док. 2).

Регест: MRPS, pars II, стор. 70, № 1110 (док. 2).
Ф. 131, спр. 283: Інв. Ваг. 375 (315).

*Не раніше 1508 р., січня 31, Львів*¹

№ 324

Львівський архієпископ Бернард Вільчек повідомляє, що львівський декан і перемиський канонік Іван Кровицький фундує вівар у львівському кафедральному костьолі, призначивши п'ять гривен річного чиншу для ректора цього віваря, а п'ять — для лазенника згідно з пред'явленим цим каноніком документом, зміст якого такий:

1508 р., січня 31, Львів

Львівські райці повідомляють, що для купівлі с. Зубрі вони позичили у львівського декана Івана Кровицького 300 гривен з річним чиншом десять злотих, який вони зобов'язуються сплачувати на свято св. Мартина. З цього чиншу п'ять гривен призначається для лектора меси, а п'ять — для лазенника, який повинен безкоштовно кожного понеділка дозволяти користуватися лазнею магістрові та учням кафедральної школи і шести священникам, а також один раз на два тижні — бідним

Мова лат.; 37,5 × 56,5 + 7,4 см.

III «Erectio [...] Ioannis Crowyczky» (XVI). «Erectio altaris sancti Joannis, 1508» (XVIII). «Ecclesiae metropolitanae Leopoliensis» (XVIII). В правій частині пергаменту на згині наявні плями.

Печатка відсутня.

Ф. 131, спр. 284.

1508 р., квітня 17, Краків

№ 325

Сигізмунд I, на прохання Львівського декана Івана Кровицького, схвалює запис покійного власника сіл Малечковичів та Жидатичів Львівського повіту Руської землі Івана своїх маєтків на користь львівського капітулу. Однак, маючи на увазі інтерес спадкоємців даруючого, дає дозвіл капітулові тільки на третю частину цих маєтків з тим, щоб з цієї частини,

¹ Частина пергаменту пошкоджена, дата подається за документом львівських райців, виданим у Львові 31 січня 1508 р.

яка підлягає земському праву, давали всі публічні повинності і військовій експедиції

Мова лат.; 19 × 31 + 7,3 см. Ініціал «S».

I « + Iohannes de Lassko R[egni] P[olonie] cancellarius subscripsit».

II «Zu verbüchern. Beschlossen im Rathè des k[aiserlich]-k[öniglichen] Landesgerichtes. Lemberg, am 3-ten November 1857. A. Czaykowski» (XIX).

III «Approbacio donacionis villae Zydathicze etc.» (XVI). «1508, f[eria] 2 post dominicam Palmarum, Cracoviae. Sigismundus rex donationem bonorum Zydaticze et Maliczkowice per nobilem olim Joannem alias Janussium favore ecclesiae metropolitanae Leopoliensi factam, reducta prius eadem donatione praedictorum bonorum ac aliorum, quomodolibet existentium, ad tertiam nonnisi partem idque per respectum, quoad successores donatoris approbat» (XVIII) [...] ¹

На пергаменті наявні плями. До пергаменту пришито паперовий документ Галицької табулі від 2 грудня 1857 р.

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. XIII, № 45.

Опубл.: DGL, 1858, № 12.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 1, стор. 24, № 384.

Ф. 131, спр. 285.

1509 р., лютого 7, Львів

№ 326

Подільський воевода Павло Кола з Делієва, маршалок Польського Королівства, львівський і кам'янецький староста Станіслав з Ходеча, каштелян Ота з Ходеча, підкоморій Дерслав Вільчек з Любіня, львівський земський суддя Фелікс з Балучина та підсудок Іван з Давидова, самбірський войський Андрій Гербурт, Петро з Фельштина і Микола Лянцкоронський з Бжезя — як запрошені третейські судді полагодили суперечку між шляхтичем Ієронімом Добростанським та райцями Львова. Причиною суперечки став вуличиний бешкет між учнями львівської кафедральної школи і Добростанським, під час якого він був поранений і сам також поранив кількох учнів, а одного вбив. Згаданого шляхтича засудили до страти, але судді, маючи сумнів щодо вини підсудного, наперед наказали вилікувати його. Після подачі апеляційної скарги до королівського суду, Добростанський отримав постанову, що йому зробили кривду. Зважаючи на те, що обидві сторони хочуть примиритися, третейські судді вирішують, що після сплати райцями 300 злотих, як відшкодування за втрати, Добростанський вважатиме справу завершеною

Мова лат.; 37 × 53 + 7,4 см.

III «Actus de violentia memorabilis inter Dobrostanski nobilem et civitatem Leopoliensem, anno 1509» (XVI).

Пергамент zdeформований внаслідок вогкості, місцями наявні плями.

Дев'ять печаток відсутні: 1) від першої залишився пергаментний поясок з фрагментом кустодії; 2) від другої залишився пергаментний поясок; 3) від третьої залишився пергаментний поясок з фрагментом кустодії; 4—6) від четвертої — шостої залишилися пергаментні пояски; 7—9) сьома — дев'ята печатки відсутні.

Ф. 131, спр. 286. Інв. Ваг. 383 (321).

¹ Далі один напис стертий.

Львівський земський підсудок, власник Давидова Іван, у зв'язку з смертю пароха Готарда звертається з проханням до львівського архієпископа Бернарда Вільчека призначити парохом костюлу св. Станіслава в Давидові рекомендованого ним львівського клерика Юрія

Мова лат.; 11,8 × 26,5 + 3,8 см.

III «Praesentatio Georgii de Leopoli ad ecclesiam Davidoviensem» (XVII). «Jus praesentandi ad ecclesiam Davidoviensem Georgio clerico serviens». «Anno 1509, sabbato ante dominicam Oculi» (XVIII).

На пергаментному пояску печатка. Haisig, Sfr., табл. VI, № 114.

Ф. 131, спр. 287. Інв. Ваг. 334 (322).

Львівський архієпископ Бернард Вільчек на прохання братства львівських хутовиків надає їм вівтар у львівському кафедральному костюлі, водночас зобов'язуючи братство дбати про нього та про щорічну відправу за покійного мансіонара костюлу св. Катерини Матвія Штіффатера (Stiffater), який записав своє майно на користь братства хутовиків.

Нотаріальний інструмент клерика Львівської єпархії, нотарія Якова з Рогатина

Мова лат.; 21,2 × 28,9 + 2,2 см.

I Нотаріальний знак у вигляді монограми, побудованої на літері М з літерами E, T, N, B, O, S, R, I, A, O (Maria, esto nobis mater [?]). Поруч засвідчення нотарія.

II «Revisum est hoc instrumentum in visitatione generali per r[e]verendum d[omi]num Thomam Pirawski i[ur]is u[triusque] d[oc]torem, archidiaconum Leopoliensem anno Domini 1606» (XVII).

III «Privilegium sacelli pellionum donationis venerabilis Mathiae Stichfater [!] mansionarii castri inferioris ecclesiae s[an]ctae Catarinae virginis et martiris, confirmata possessio sacelli a reverendissimo in Christo patre domino Bernardino Vilczek archiepiscopo Leopoliensi anno 1509, die 3 Aprilis, confirmata a reverendissimo in Christo patre archiepiscopo Joanne Zamoyski [...], Andrea Pruchnicki revisa anno [...] die [...] a venerabili capitulo [...] celebrato reverendissimo Stanislao Grochowski archiepiscopo, abbate Sieciechoviensi dele[...] pro tunc [...]» (XVII). «1656, die 18 Decembris [...] donationis [...] capellae pellionum [...] visitatore generali ecclesiae metropolitanae Leopoliensis [...] Mathias Kuczankowic [...]» (XVII).

Пергамент почорнів, наявні плями.

Печатка відсутня.

Ф. 131, спр. 288.

Сигізмунд I підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1430 р., березня 10, Сандомир (див. док. № 97)

Мова лат.; 35,4 × 67,3 + 10,1 см. Ініціал «I».

I «+ Iohannes de Lassko, qui supra, coadiutor Gnesnensis et cancellarius subscripsit».

¹ В документі дата року не зазначена. Вона подається на підставі написів на зворотному боці пергаменту.

III «Libertas ab exactionibus» (XVI). «Coequatio archiepiscopi et capituli Leopoliensibus [1] cum omnibus iuribus et libertatibus ecclesiae Gnesnensis, Sigismundi regis anno Domini 1509-но». «Per confirmationem privilegii Vladislai regis dati 1430» (XVII) [...] ¹

На пергаменті кілька невеликих дірок, наявні плями. У долішній частині шматок пергаменту віддертий.

Печатка відсутня.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 1, стор. 36, № 568.

Ф. 131, спр. 289.

1509 р., жовтня 23, Львів

№ 330

Сигізмунд I, враховуючи заслуги королівського маршалка, львівського і кам'янецького старости Станіслава з Ходеча у військовому поході проти волоського воєводи, на його прохання навечно дарує йому та його наступникам земельні наділи в селах Жидатичах і Малечковичах Львівської землі, що належали раніше львівському капітулові

Мова лат.; 19 × 46,5 + 6,7 см. Ініціал «I».

I «+ Iohannes coadiutor, qui supra, cancellarius subscripsit».

III «Privilegium super bona Zydatycze et Maleczkowcze». «P[...] mareschal[...] et per eundem capitulo Leopoliensi donat, habeat perpetuam memoriam et oretur dominus Deus pro anima eius» (XVI). «1509, [feria] 3 post festum Undecim millium virginum, Leopoli. Sigismundus rex sortes in villis Zydatycze et Maleczkowice reverendissimorum canonicorum Leopoliensium magnifico Stanislao de Chodecz mareschalco Regni intuitu meritorum donat» (XVIII) [...] ²

На згинах пергаменту дірки.

На шовковому червоно-біло-коричневому шнурку пошкоджена печатка. Гум., табл. XIII, № 45.

Ф. 131, спр. 290.

1509 р., листопада 13, Львів

№ 331

Сигізмунд I, на прохання прелатів, каноніків і цілого капітулу Львова, підтверджує постійний привілей свого брата Олександра на купівлю королівського млина на львівському передмісті перед Галицькою брамою, дозволяє їм відкупити третю частину помелу і прибутків цього млина від Маргарити, дружини покійного Мартина Тлустого, однак залишає в силі королівські права на згаданий млин

Мова лат.; 18 × 31 + 9 см. Ініціал «S».

I «+ Iohannes coadiutor Gneznensis et Regni P[olonie] cancellarius de Lassko subscripsit».

III «Privilegium super molendinum ante valvam Haliciensem». «Consensus» «eximendi, Tlusta Marczynowa». «1509. Molendinum Vazni braseale» (XVI). «1509, Leopoli, feria tertia proxima post festum [sancti] Martini. Serenissimus Sigismundus rex donationem super tertiam partem proventus molendini ante portam Haliciensem siti in rem capituli Leopoliensis factam approbat» (XVIII).

Печатка відсутня.

Ф. 131, спр. 291.

¹ Далі один нечіткий напис.

² Далі нечіткі написи.

Сигізмунд I дозволяє прелатам, канонікам і усім членам капітулу львівського кафедрального костюлу купувати церковний чинш від маєтків, зашнованих на будь-якому світському праві і в будь-якому місці королівства на суму до 400 гривень та звільняє ці маєтки від генерального й партикулярного військових походів

Мова лат.; 24,7 × 47,1 + 9,8 см. Ініціал «I».

I «+ Iohannes de Lassko, qui supra, c[oadiutor] G[neznensis] et cancellarius subscripsit».

III «Consensus ad emenda bona in usu capituli pro marcis 400 et immunitati ecclesiasticae ascripta, a[nn]o D[om]ini 1509» (XVI). «Consensus regius». «Donatio regia super quadringentas marcas» (XVI). «Facultas a Sigismundo rege data capitulo emendi bona terrestria 400 marcis, anno 1509, feria 3-tia post Martini» (XVIII) [...] ¹

На пергаменті наявні плями.

На шовковому біло-синьому шнурку пошкоджена печатка. Gum., табл. XIII, № 45.

Опубл.: AGZ, t. IX, стор. 239—241.

Регистр: MRPS, pars IV, vol. 1, стор. 52—53, № 897.

Ф. 131, спр. 292.

Сигізмунд I, розглянувши скаргу бурмистра та райців Львова на коронного маршалка, львівського і кам'янецького старосту Станіслава з Ходеча (який, всупереч давнім привілеям, дозволяє поселитися і займатися своїм ремеслом численним корчмарям та ремісникам на передмісті Львова), видає рішення, згідно з яким забороняється будувати корчми на передмісті Львова, а з ремісників на передмісті перед Краківською брамою можуть жити лише два кравці, два шевці, два ковалі та скільки можна гарбарів, які мають право займатися своїм ремеслом

Мова лат.; 23,2 × 38,9 + 9,3 см. Ініціал «I».

I «Iohannes de Lassko, qui supra, c[oadiutor] G[neznensis] et cancellarius subscripsit».

III «De artificibus, quot et quales in suburbio locari debent» (XVI). «Inter civitatem et g[enerosum] capitaneum, Sigismundi 1-mi» (XVII) [...] ²

Печатка відсутня. Залишився шовковий червоно-білий шнурок.

Регистр: MRPS, pars IV, vol. 1, стор. 52, № 888.

Ф. 131, спр. 293. Інв. Вар. 387 (327).

Сигізмунд I — в зв'язку з суперечкою між спадкоємцями і орендарями Снятина й Коломиї Іваном Сененським з Гологір і Прокопом з Гвіздя, з одного боку, та бурмистром і райцями Львова, з другого боку, через мито, платити яке жителі Львова вважають себе незобов'язаними, — підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1444 р., лютого 10, Коломия (див. док. № 142)

Мова лат.; 31 × 56,3 + 6,5 см. Ініціал «S».

¹ Далі напис вицвів.

² Далі два нечітких написи.

I «+ Iohannes de Lassko coadiutor perpetuus Gneznensis et R[egni] P[olonie] cancellarius subscripsit».

III «Super theloneum Colomiense et Snatinense» (XVI). «1509. Confirmatio Sigismundi regis ordinationis theloneorum in Sniatyn et abrogationis in Colomyia» (XVII).

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. XIII, № 45.

Перест: MRPS, pars IV, vol. 1, стор. 52, № 895.
Ф. 131, спр. 294. Інв. Ваг. 391 (325).

1509 р., листопада 13, Львів

№ 335

Сигізмунд I на прохання деяких райців дозволяє магістрові і львівському нотарієві Михайлу відкупити так званий Пекарський плин у Блажія і Катерини, дітей покійного Станіслава Стельмаха та Матвія, чоловіка згаданої Катерини. Однак, розглянувши пред'явлений Блажієм, Катериною та її чоловіком привілей на цей млин краківського воєводи і руського генерального старости Івана з Тарнова, виданий Станіславові Стельмаху, в якому не вказувалася застава сума млина, наказує оцінити його. Після сплати Михайлом встановленої суми 50 гривень, Сигізмунд I віддає йому та його спадкоємцям третю частину млина, залишаючи дві інші у своєму користуванні

Мова лат.; 23,2 × 52 + 10 см. Оздоблений ініціал «I».

I «Iohannes, qui supra, coadiutor Gneznensis et cancellarius subscripsit».

III «Pro molendino pistorum» (XVI). «Privilegium Sigismundi 1-mi donationis 3-tiae mensurae in molendino pistorum et assecuratio 50 marcarum magistro Michaeli, 1509» (XVII).

На шовковому чорно-біло-синьому шнурку печатка. Gum., табл. XIII, № 45.

Перест: MRPS, pars IV, vol. 1, стор. 53, № 898.
Ф. 131, спр. 295. Інв. Ваг. 359 (328).

1509 р., листопада 13, Львів

№ 336

Сигізмунд I, розглянувши скаргу бурмистра та райців Львова на власника Збоїська Петра Годновського, який збирає гребельне не лише з купців, а й з селян, виносить рішення, згідно з яким Петро Годновський, на підставі свого привілею, має право збирати гребельне лише з купців. Крім цього, Петро Годновський повинен утримувати в належному стані греблі і дорогу, що веде через неї

Мова лат.; 24 × 40 + 8,1 см.

I «+ Iohannes de Lassko coadiutor Gneznensis perpetuus, R[egni] P[olonie] cancellarius subscripsit».

III «Sigismundi regis decretum ratione aggeralis in Zboiska, anno 1509, et thelonei eiusdem» (XVI—XVII).

На пергаментному пояску пошкоджена печатка. Gum., табл. XIII, № 45.

Перест: MRPS, pars IV, vol. 1, стор. 52, № 887.
Ф. 131, спр. 296. Інв. Ваг. 390 (329).

1509 р., листопада 13, Львів

№ 337

Сигізмунд I підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1472 р., травня 30, Краків

Казимир IV надає Львову привілей на два двотижневі ярмарки — один на свято св. Трійці, другий на свято св. Агнети. Згідно з привілеєм, купці повинні дотримуватися всіх пунктів, згаданих у ньому

Мова лат.; 50,5 × 70,5 + 11 см. Ініціал «I».

I «+ Iohannes, qui supra, coadiutor Gneznensis et cancellarius subscripsit de Lassko».

III «Littera annualis fori» (XVI). «Nundinae» (XVI). «Littere super foro annuali seu nundinis» «et super depositum generale, 1509» (XVI—XVII). «Approbatio privilegii per Sigismundum Primum privilegii Casimiri» (XVII). «Securitas mercatorum, iidem ne depositarium generale transeant. Mercat[...] <magistratui> civili. Pascua permissa in fundis <capitanei>. Mercium dividendi modus describitur. Mercatura sub castrensi iurisdictione prohibetur. Propinatio [...]. Ne mercatores depacentur» (XVII). «Litterae Casimiri regis per serenissimum Sigismundum confirmatio» (XVII) [...] ¹

На згинах пергаменту дірки.

Печатка відсутня. Залишився шовковий біло-червоно-голубий шнурок.

Опубл.: AGZ, t. VI, стор. 157—161 (документ Казимира IV).

Регест: MRPS, pars IV, vol. 1, стор. 53. № 899.

Ф. 131, спр. 297. Інв. Вар. 291a (326).

1510 р., березня 1, Пйотрків

№ 338

Серадзький земський суддя Яків з Крушева та підсудок Станіслав з Пажневич повідомляють, що Маргарита, вдова по Мартинові Тлустому — мельникові солодового млина з Галицького передмістя Львова, разом з сином Еразмом в присутності короля і senatorів просили, щоб король зберіг її право на млин, який львівські каноніки хотіли відкупити у неї проти її волі.

Король, переглянувши документи Маргарити, вирішив підтвердити їх і надати їм вічної сили, залишивши їй з сином право на цей млин

Мова лат.; 14,9 × 38,5 + 5,4 см. Ініціал «I».

III «Seruetur [...], quia [...] pro capitulo» (XVI). «Molendinum braseale, anno Domini 1510» (XVI). «1510, f[eria] 6 ante dominicam Oculi, in conventione generali Piotrkoviensi per commissarios s[acrae] r[egiae] m[aiestatis] honestae Margarethae viduae et filii cum olim Martino Tlusty procreati circa iura ad molendinum braseale ante portam Haliciensem situm ex mente s[acrae] r[egiae] m[aiestatis] conservatio» (XVIII—XIX). «Molendinum Ważni» (XIX).

На пергаментних поясах у воскових кустодіях відтиснені в темно-зеленому воскові дві печатки:

1) судді Якова з Крушова (діам. 2,4 см.) на щиті з гербом «Гриф». Легенда: S : IACBI DE CENSZOW [!]. Печатка розламана на дві частини; 2) підсудка Станіслава з Пажневич (діам. 2,5 см.) на щиті з гербом «Папарона». Легенда затерта.

Ф. 131, спр. 298.

1510 р., березня 2, Пйотрків

№ 339

Сигізмунд I у суперечці між бурмістром і райцями Львова — з одного боку, та львівськими вірменами — з другого боку, щодо окремого війта для вірменів, разом зі своїми радниками виносить таке рішення:

¹ Далі кілька нечітких написів.

В зв'язку з тим, що львівські вірмени не мають жодних привілеїв на власного вїта, а бурмистер і райці Львова пред'явили привілеї (зокрема, привілей Казимира, згідно з яким у Львові повинен бути один міський вїт, що має право судити людей усіх обрядів), вірмени не повинні мати свого вїта, а повинні відповідати перед вїтом, бурмистром, райцями і присяжними в магістраті Львова на підставі міського права в справах нерухомого майна, спадку, будинків, городів, а також в справах вбивств, поранення й крадіжок. В інших же справах, що торкаються вірменів, вони повинні позиватися до міського вїта, а цей в свою чергу мусить викликати до себе шістьох вірменських старшин, замість лавників, і з ними проводити суд згідно з вірменським правом і звичаями, причому апелювати можна лише до короля, а не до інших істанцій

Мова лат.; 38 × 65 + 11 см. Ініціал «I».

I «Iohannes, qui supra, c[oadiutor] et cancellarius subscripsit».

III «Decreta fori Armenos et signanter, quomodo et in quibus per aduocatum ciuitatis [...] audire et obedire tenebuntur» (XVI). «Sigismundi I, anno 1510, de iurisdictione». «Omnes [...] uno advocatione parere debent» (XVII). «Armeni in causis boni regiminis parebunt proconsuli, qui causas illorum iudicabit. Advocatus civilis cum senioribus sex Armenorum loco scabinorum iudicabit causas, 1510, sabbatho ante d[ominicam] Oculi» (XVII). «Decretum inter consules et Armenos de advocatione [...] mal[...] iuribus [...] dicari [...] mercatori [...] civili par[...] liber[...]» (XVII) [...] ¹.

На шовковому синьо-чорному шнурку фрагменти печатки. Gum., табл. XIII, № 45.

Опубл.: Bischoff, стор. 39—42.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 1, стор. 56, № 958.

Ф. 131, спр. 299. Інв. Вар. 395 (331).

1510 р., березня 12, Краків

№ 340

Сигізмунд I на прохання перемиського пароха і львівського каноніка Северина Гербурта з Фельштина підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1505 р., травня 17, Радом (див. док. № 313)

Мова лат.; 38,5 × 63 + 12 см. Ініціал «I».

I «+ Iohannes coadiutor Gneznensis, qui supra, et cancellarius subscripsit».

III «Privilegium super bona Czyrkassy, 1505» (XVI). «Czyrkassy». «Czyrkassy regia donatio pro perpetuo libertati immunitatique ecclesiasticae ascriptio et libertacio ab expeditione bellica pro piscina et ripa eiusdem et confirmacio serenissimi regis Sigismundi eiusdem donacionis, 1510, sabbato ante festum sanctissimae Trinitatis» (XVI). «Sigismundus rex privilegium Alexandri regis pro redimenda villa de manibus quorundam tenentiariorum iisdem in summis pecuniarum inscripta concessum approbat, Cracoviae, feria 2 ipso die festi s[ancti] Gregorii 1510» (XVIII).

На пергаменті наявні плями. Текст частково вицвів.

На шовковому синьо-червоному шнурку пошкоджена печатка. Gum., табл. XIII, № 45.

Ф. 131, спр. 300.

¹ Далі один напис нечіткий.

Львівський земський суддя Іван Давидовський та підсудок Микола Венгленський (Vaglenyski) повідомляють, що шляхтич Мартин Ходорівський записує і реформує (reformat) заставним способом на власних селах Журавні, Вишневі, Новошині Жидачівського повіту Львівської землі своєму зятеві (сестринному чоловікові) Петрові Голдачу суму 500 злотих посагу за рідну сестру

Мова лат.; 22 × 27,8 + 3 см.

III «P[an] Marczin Chodorowski p[anu] Piotrowi Goldaczowi posag po siostrze swej 500 zł[otych] zapisuje, 1510» (XVI). «Generosus Martinus Chodorowski generoso Petro Goldacz post sororem suam dotis florenorum 500 in bonis Zorawno, Wyzniow, Nowoschyn in terra Leopoliensi et districtu Zydzazoviensis sitis suis haereditariis modo obligatorio inscribit. In actis terrestribus Leopoliensibus, feria 6-ta ante festum Epiphaniorum Domini proxima anno ejusdem 1510» (XVIII).

На пергаменті наявні плями. Текст в окремих місцях вицвів внаслідок вогкості.

Дві печатки відсутні.

Ф. 181, оп. 1, спр. 1223, арк. 3.

Сигізмунд I на прохання королівських радників дозволяє белзькому воєводі і самбірському старості Іванові Одровонжу зі Спрови записати с. Луку Самбірського повіту його ж оренди, шляхтичеві Мончинському Петрові на суму 200 злотих з тим, щоб заставна сума не перевищувала згаданої суми. Водночас король попереджає, що після сплати цієї суми кимнебудь з королів або орендарем села Іваном Одровонжем вказане село повернеться в оренду останнього або стане королівською власністю

Мова лат.; 17 × 34,6 + 6,2 см.

I «Cristoforus de S[chidlowiecz] castellanus Sandomiriensis et R[egni] P[olonie] vicescancellarius subscripsit». «Relacio magnifici Cristofori de Schidlowiecz castellani Sandomiriensis, Regni Polonie vicescancellarii, Siradiensis-que Sochaczoviensis et Gostin[in]ensis capitanei».

III «Consensus Pyetzyk super Łaka» (XVI). «Ducentorum florenorum» (XVI). «Villa Łaka in Samboriensi districtu» (XVII). «Consensus Pietrzyk mag[...] super Łonka» (XVII).

У правій частині пергаменту дірка, наявні плями.

На пергаментному пояску пошкоджена печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Ф. 131, спр. 301.

Бургграф Краківського замку, радлівський староста Микола Лянцкоронський, обраний львівським підкоморієм, б'єцьким старостою Петром Одновським з Фельштина та сяноцьким земським нотарієм Миколою Балем з Гочева на найвищого суддю (superarbitrum) в справі спірних границь між маєтками згаданих сторін, наводить тексти відповідних актів і розмежовує села Жерницю, Мхаву, Стежницю, Загочев'я та інші, встановлюючи граничні знаки

Мова лат.; документ у вигляді зошита без обкладинок з 16 аркушів, розміром 30,7 × 21,5 см.

На кожному аркуші підпис: «Nicolaus Lanczkorunszky etc. manu propria subscripsit».

III «Forma, qua coram actis terrestribus Sanocensibus recognoscere debent dominus Petrus Odnowski et dominus Nicolaus Bal etc. et tandem inscribere et inducere acta tota et sentencias domini Nicolai Lanczkorunski [!] iuxta eius sentenciam lacius de hoc disponentem» (XVI).

Останній аркуш зошита частково пошкоджений.

Печатка відсутня.

Ф. 16, оп. 1, спр. 25.

1511 р., червня 20, [Львів] ¹

№ 344

Львівський архієпископ Бернард Вільчек повідомляє, що каноніки львівського кафедрального костюлу Бернард Колачек, Микола Гологірський, Микола Рокош, Петро Пассек, Станіслав Костеша, Микола Понятовський і Микола Блажейовський після наради надали двоюрідному братові архієпископа Бернарда Станіславові Вільчеку з Любіня як канонікові, а не парафіальному священикові, перше місце у костюлі й капітулі

Нотаріальний інструмент клерика Гнезненської єпархії, нотарія Івана Камоцького, сина Станіслава

Мова лат.; 16,6 × 37,2 + 3 см. Ініціал «I» не вписаний на залишеному місці.

Під текстом нотаріальний знак публічного нотарія у вигляді трьох квіток у горщику, що мають напис: ANNA MARIA. Поруч засвідчення нотарія.

III «Occasione stalli et prioris loci canonici cum preposito» (XVI). «Stanislao Wilczek de Lubienie praeposito Leopoliensi illi solo praemittitur primus locus in capitulo, tanquam patrueli illustrissimi Bernardini pro tunc archiepiscopi Leopoliensis, anno 1511, 20 Junii» (XVIII).

На пергаменті наявні плями від вогкості.

На шовкових червоних шнурках дві печатки: 1) відтиснена в темно-зеленому воскові кругла (діам. 3,3 см.) печатка львівського капітулу з зображенням зіп'ятого лева на щиті. Легенда: + s + capitvli * sancte * trinitat * leopol; 2) від другої залишився шматок шовкового червоного шнурка.

Ф. 131, спр. 302.

1512 р., лютого 15, Краків

№ 345

Сигізмунд I, на прохання львівського архієпископа Бернарда Вільчека відновлює, підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1426 р., лютого 20, Сандомир ²

Владислав II повідомляє про скарги на незвичайні і несправедливі податки, що називаються архієпископщиною» (archiepiscopalia), які стягав архієпископ Іван з кметів, колонів і жителів, підлеглих німецькому праву, у розмірі одного фертона широких грошів від кожного як обробленого, так і необробленого або залишеного лану, а також як від католиків, так і від схизматиків на території Львівської єпархії. Внаслідок скарги Влади-

¹ Місце видачі документа в тексті не зазначене.

² В публікації AGZ дата подана неправильно: 26 лютого 1426 р.

слав II постановляє: всі вищезгадані повинні платити тільки по шість грошів від кожного лану на свято св. Мартина, за винятком львівських колонів, які зобов'язані будуть платити по одному фертону від кожного лану. Від залишених ланів ті, хто будуть ними користуватися, мають платити також по шість грошів

Мова лат.; 40,5 × 64,7 + 12 см. Ініціал «I».

I «Mathias D[rzeviczky] episcopus et cancellarius subscripsit». «Relatio eiusdem reverendi in Christo patris domini Mathie episcopi Premisliensis et Regni Polonie cancellarii».

II «Anno Domini 1743-tio, die 22-da mensis Octobris in visitatione ecclesiae metropolitanae Leopoliensis productum, lectum et adnotatum. Nicolaus Ignatius Wyzycki archiepiscopus metropolitanus Leopoliensis» (XVIII).

III «Pro episcopalibus byszkuczysna» (XVI). «Confirmacio serenissimi regis Sigismundi, 1512» (XVI). «Ten interes pro mensalibus tam a colonis intra et extra civitatem et a cmetonibus villarum omnium». «Per 6 latos grossos ex bonis regalibus et nobilebus. Episcopalia» (XVIII).

На шовковому біло-червоно-зеленому шнурку пошкоджена печатка. Гум., табл. XIII, № 45.

Опубл.: AGZ, t. III, стор. 191—194.

Рецест: MRPS, pars IV, vol. 1, стор. 82, № 1384.

Ф. 131, спр. 303.

1512 р., березня 18, Краків

№ 346

Сигізмунд I — в зв'язку зі скаргою львівських райців на багатьох купців і візників, переважно євреїв, що везуть віск та інші товари з різних міст і містечок Руського й Подільського воеводств до Кракова і Любліна, міняючи львівський склад — доручає всім воеводам, каштелянам, орендарям, бургграфам, землевласникам, збирачам мита, бурмистрам, райцям та всім підданам зупиняти таких торговців і накладати арешт на їхні товари

Мова лат.; 20,5 × 41,2 + 5,2 см.

I «Mathias D[rzeviczky] episcopus et cancellarius subscripsit». «Relatio reuerendi in Cristo patris domini Mathie episcopi Premisliensis et Regni Polonie cancellarii».

III «Mandatum regis Sigismundi contra transgressores» (XVI). «Depositorii cum cera et aliis mercibus, 1512» (XVII).

На пергаменті під текстом сліди відтисненої в червоному воскові печатки.

Ф. 131, спр. 304. Інв. Ваг. 397 (333).

1512 р., квітня 2, Львів

№ 347

Львівський архієпископ Бернард Вільчек, виконуючий обов'язки Станіслава з Ходеча, коронного маршалка і львівського старости підстароста Сигізмунд Бартошевський, самбірський війський Андрій Гербурт з Фельштина, бурмистер та львівські райці як комісари, вирішуючи за дорученням Сигізмунда I суперечку між львівськими різниками та шляхтою і громадою Львова щодо вільної торгівлі м'ясом, виносять рішення, згідно з яким: 1) всі люди, незалежно від віровизнання, за винятком євреїв, мають право на вільну торгівлю м'ясом кожної суботи; 2) оплату за торгівлю м'ясом, звану «сохачне», повинні збирати два збирачі, обрані від громади міста,

і один обраний різниками, з таким розрахунком: від вола і телиці — один польський гріш, від теляти — шість денарів, від барана і вівці — шість денарів, від свині — півгроша; 3) зібрані гроші зберігаються в скринці, один ключ від якої є в громади міста, другий — у різників, третій — у скарбника; вибирати гроші можна лише з відома всіх згаданих, причому 20 гривен і вісім каменів лою припадатиме різникам, які сплачуватимуть до королівської скарбниці по 40 гривен і 16 каменів лою щороку

Мова лат.; 39,2 × 44 + 4,6 см.

III «Cum laniis de libera vendicione carnum, commissio, 1512» (XVI). «Decretum commissariorum» (XVIII).

На пергаменті в окремих місцях дірки, наявні плями.

На пергаментних поясках чотири печатки: 1) від першої залишився шматок пергаментного пояска; 2) від другої залишився шматок пергаментного пояска; 3) відтиснена у натурального кольору воскові, перстенева еліпсоподібна (розм. 1,3 × 1,0 см.) печатка Андрія Гербурта з зображенням на щиті герба «Гербурт». Над щитом нечіткі літери; 4) печатка відсутня.

Ф. 131, спр. 305, Інв. Вар. 398 (334).

1512 р., квітня 6, Краків

№ 348

Сигізмунд I, на прохання бжеського старости Павла Чарного з Вітовичів і радників короля, дозволяє Павлові продати на праві відкупу річний чинш 17 польських гривен, забезпечений на його власних маєтках — містечку Жабні та селах Серадзі (Wscherozda), Кліжі, Опоришеві, Нещеці (Wuczycza) й Конарах Віслицького повіту Сандомирської землі, — колегіатам Краківського університету за 700 злотих¹

Мова лат.; 21 × 36,3 + 7 см. Ініціал «S».

I «Mathias D[rzevieczky] episcopus et cancellarius subscripsit». «Relatio reuerendi in Cristo patris domini Mathiae episcopi Premisliensis et Regni Polonie cancellarii».

III «Registratae» (XVI). «Consensus regis Sigismundi pro domino Paulo Czarny super op[er]ido Zabno et villis vendito censu 17 marcarum pro 700 florenis monete, 1512 venditi» (XVI). «Ex 2 collegii dominorum jurisperitorum» (XVII). «Zabno» (XVIII).

Печатка відсутня.

Регестр: MRPS, pars IV, vol. 1, стор. 92, № 1547.

Ф. 201, оп. 46, спр. 8, арк. 4.

1512 р., липня 24, Краків

№ 349

Сигізмунд I, в зв'язку з спустошенням татарами маєтків капітула львівського кафедрального костюлу, дозволяє капітулові викупити у львівського бурмистра Миколи Гарнаста та інших людей третю частину млина перед Краківською брамою Львова

Мова лат.; 14,7 × 33 + 6 см.

I «Mathias D[rzevieczky] episcopus et cancellarius subscripsit». «Relatio reuerendi in Christo patris domini Mathie episcopi Premisliensis et Regni Polonie cancellarii».

III «Registratae» (XVI). «Super molendinum ante portam Cracoviensem <consensus> de manibus Ha(rnest) et aliorum <hominum>» (XVI). «Мо-

¹ Пор. док. № 364.

lendinum» «ante portam Cracoviensem et illius tertia mensura capitulo Leopoliensi donatur» (XVII). «1512, Cracovie, sabbatho in vigilia s[ancti] Jacobi apostoli» (XVIII).

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. XIII, № 45.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 1, стор. 101, № 1695¹
Ф. 131, спр. 306.

1513 р., лютого 5, Львів

№ 350

Львівський архієпископ Бернард Вільчек повідомляє, що каноніки львівського кафедрального костьолу Станіслав Вільчек, Бернард Колачек, Микола Гологирський, Микола Рокош, Петро Пассек, Северин Гербурт, Станіслав Жаковський, Микола Понятовський і Микола Блажейовський продали, з його дозволу, за 300 злотих дві частини будинків померлого Петра Стричека, записані ним для польського проповідника при львівському кафедральному костьолі, та викупили за згадану суму маєток Черкаси, з якого каноніки зобов'язуються платити архієпископові чинш шість гривень на рік

Мова лат.; 22,4 × 42,1 + 6,7 см.

III «Obligatio per dominos capitulares praedicatori Polonorum super sex marcas» (XVI). «1513. Obligatio ad 2 missas hebdomadales ad altare s[ancti] Nicolai ob venditas medietates duas domorum Striczek in circulo alter [...] in postico eius versus canoniam pro 300 florenis conversis in emptionem Circassii <a> reverendissimo confirmata» (XVI). «Ad altare sancti Nicolai pro praedicatori Polono medietates domorum venditae» (XVIII). «Concionator» (XVIII—XIX).

На пергаментному пояску печатка (опис див. док. № 320).

Ф. 131, спр. 307.

1513 р., червня 15, Львів

№ 351

Львівські лавники повідомляють, що Станіслав Грицько (Hriczko) і Юрій Войнар — опікун брата своєї дружини Петра, зізнали, що вони продали у Львові город за Волоським мостом (між городами Вейсгануса і Миколи Тички) капітулові львівського кафедрального костьолу

Мова лат.; 17,8 × 41 + 6,4 см.

III «A[nno] D[omini] 1513, hortus post pontem Valachicum [...] brasealis molendini» (XVI). «Super hortum emptum per venerabile capitulum [...]» (XVI). «1513, feria 4-ta, ipso die festi sanctorum Vitti et Modesti martyrum coram officio advocatiali Leopoliensi Stanislai Hryczko et Georgii Woyner tutoris fratris sui [!] de venditione hortus post pontem Valachicum in reverendissimi capituli tum usus aquae ductus ad molendinum capitulare recognitio» (XVIII—XIX).

На пергаментному пояску печатка. Soch., Herb, стор. 18 (тип 1).

Ф. 131, спр. 308.

1514 р., березня 9, Львів

№ 352

Львівський архієпископ Бернард Вільчек, кам'янецький єпископ Яків Бучацький, подільський воевода Ота з Ходеча, маршалок Польського

¹ У публікації MRPS регест під датою 25 (замість 24 липня).

королівства і львівський староста Станіслав з Ходеча полагоджують ряд спірних справ між капітулом львівського кафедрального костельу і радою Львова:

1. Справа польського і німецького проповідників у костельу, місця знаходження їх амвонів, вибір кандидатур на німецького проповідника.
2. Справа професора і ректора школи, кандидатури ректора, їх обов'язків, призначення їх на посаду, влаштування, стану шкільного будинку.
3. Справа паламарів: їх обов'язків.
4. Справа складання заповітів війтом, двома лавниками і писарем міста та оплати в зв'язку з цим.
5. Справа фінансового господарства: звіту економів на засіданні, боргу, заповітів та інших належностей і прибутків костельу.
6. Справа Ольшового млина, єдиним власником якого, як і села Пикуловичів, є капітул.

Крім цих пунктів, обидві сторони домовилися ще у двох справах: з питання літературного братства та підведення водопроводу до будинку каноніків¹

Мова лат.; 31 × 24 см. Документ у вигляді зошита з десяти аркушів, з яких перший і останній є обгортками.

III «Compactata cum venerabili capitulo. A[nn]o D[omi]ni 1514» [...] ²

На шовкових жовто-червоно-зелених шнурках, які проходять через корінець зошита, шість печаток: 1) львівських райців. Soch., Herb, стор. 19 (тип II); 2) відтиснена у темно-зеленому воскові печатка львівського капітула (діам. 3,5 см.) з зображенням в центрі божої матері, що стоїть на місяці на правій руці з дитям, навколо них проміння. Внизу щит із зіп'ятим левом. Легенда: CAPITULI : ECLIE : METROPOLI : LEOPOLI; 3) від третьої печатки залишилася воскова кустодія; 4) перстенева печатка відтиснена у червоному воскові (діам. 1,8 × 1,4 см.) з нечітким зображенням; 5) від п'ятої залишився шнурок; 6) від шостої залишився шнурок.

Опубл.: Skoczek, стор. 24—28 (фрагменти).
Ф. 131, спр. 309. Інв. Вар. 401 (337).

1514 р., березня 9, Львів

№ 353

Те, що і документ № 352.

Нотаріальний інструмент клерика Перемиської єпархії Вікентія з Перемишля, сина Мартина

Мова лат.; 31,2 × 23 см. Документ у вигляді зошита з 14 аркушів, з яких три не заповнених.

I Нотаріальний знак у вигляді двох переплетених жолудів на трьох східцях, на середньому з них літери: INRI. Поруч засвідчення нотарія. «Anno Domini 1672, d[ie] 31 Martii in visitatione generali coram illustrissimo domino archiepiscopo productum. Stanislaus Moscicki canonicus Leopoliensis, actuarius v[is]itationis] g[ener]alis] mppa» (XVII). «Praesens instrumentum praevio judiciali consensu apud Leopolienses tabulas civiles libro privilegiorum, tomo II, pagina 145, n[um]ero] 38 ingrossatum, et in libro haereditatum, tomo XXXII, pagina 467, n[um]ero] 2 haereditatum ad molendinum Olchowy dictum, tum haereditatum, tomo XIII, pagina 305, n[um]ero] 3 onerum super mola sub N 273 3/4 sita, quo ad punctum molendinum Olchowy incontinens

¹ Пор. ідентичний за змістом документ, виданий також у Львові 9 березня 1514 р. (див. док. № 353).

² Далі три не зовсім чітких написи.

intabulatum est. Leopoli, die 4-a Novembris 1805 anno. Josephus Słotwinski Tabularum cliviliu[m] L[eopoliensiu[m]] regens» (XIX). В кінці тексту, посередині аркуша відтиснена паперова печатка Львівської міської табулі (опис див. док. № 141). «Collationaverunt G. Teodorowicz mp. et I. Surawski mp.» (XIX). «Contractata, anno 1514» (XVIII).

На шовковому червоно-жовто-голубому шнурку п'ять печаток: 1) відтиснена у темно-зеленому воскові, пошкоджена печатка львівських райців. Soch., Herb, стор. 19, (тип II); 2) відтиснена у темно-зеленому воскові пошкоджена печатка львівського капітула (опис див. док. № 352); 3) відтиснена у темно-зеленому воскові печатка львівського старости Станіслава з Ходеча. Haisig, Sfr., табл. V, № 92; 4) відтиснена у червоному воскові еліпсоподібна перстенева, розм. 1,4 × 1,1 см. печатка подільського воеводи Оти з Ходеча з нечітким зображенням герба «Огоньчик»; 5) відтиснена у червоному воскові кругла (діам. 3,4 см.) печатка кам'янецького єпископа Якова Бучацького з зображенням на щиті гербу «Авданець», над яким пасторал, мітра та інші ознаки архієпископського сану. Легенда: s : iacobi de [...] eri : samenes

Опубл.: Skoczek, стор. 24—28 (фрагменти).
Ф. 131, спр. 310.

1514 р., березня 21, Дрогобич¹

№ 354

Дрогобицький староста, львівський війський Станіслав Малджик з Ходиванців разом з судьями видає декрет у справі суперечки між українськими священиками Дрогобича: попом парафіяльної церкви св. Юрія Сицинком (Shусунко) та двома іншими, з приводу прибутків від прихожан. Станіслав Малджик, постановляє, що справи залишаються без змін до повернення короля в Польщу

Мова лат.; 22,8 × 42,7 + 3,5 см. Кілька слів підчищено і вписано: «...que etiam proventus ex antiquo...»

III «Decretum commissariale inter poponem sancti Georgii et alios duos, quo probatur [...] ecclesiam unicam parochialem in Drohobycz omnesque proventus a vivis et mortuis ad eandem pertinere, sed ab hoc decreto appellatum ad adventum sacrae] regiae] maiestatis» (XVII—XVIII). «Intabulatum libro fundorum regiae liberae civitatis Drohobycz. Magistratus, die 3-a Maii 1798, numeri resoluti folio 3, 4 et 5, positione secundo. Ignatius Gronski syndicus» (XVIII). «Praesens privilegium apud R. cameralis Drohobycensis iudicii in libro iurium ecclesiarum, tomo III, numero] 129, pagina 212, 213 et 214 de pl[...], 16 Augusti ac ad N 796 1/2 ingrossatum esse testor. Signatum Drohobyciae, die 20 Novembris 1798. Hyacinthus Czechowski» (XVIII). Під текстами відтиснені дві паперові печатки: 1) міста Дрогобича (діам. 5,4 см.) з нечітким зображенням. Легенда затерта: ...LIBERAE: CIVIT...; 2) печатка (діам. 4,4 см.) з затертим зображенням. Легенда не читається:... SIGIL...OECONOMIAE...

На пергаменті наявні плями. Права частина загортки відрізана. Текст у багатьох місцях вицвів.

Печатка відсутня.

Ф. 201, оп. 46, спр. 7.

¹ Місце видачі документа не зазначене.

Сигізмунд I, на прохання львівського архієпископа Бернарда Вільчека, дозволяє йому далі користуватися певними королівськими маєтками, набутими для архієпископського стола і дарує йому до кінця життя прибутки від цих маєтків

Мова лат.; 21,5 × 34,5 + 8 см. Ініціал «S».

I «Mathias D[rzevieczky] episcopus Vladislauiensis et cancellarius subscripsit». «Relacio reuerendi in Christo patris domini Mathie episcopi Wladislauiensis et R[egni] Polonie cancellarii».

III «Absolutio ab [...] domino Vilczek archiepiscopo data» (XVI) [...] ¹

На пергаменті дірки, наявні плями.

Печатка відсутня. Залишився пергаментний поясок.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 1, стор. 132, № 2239.

Ф. 131, спр. 311.

Лев X намічає цілий ряд заходів і доручень священнослужителям в зв'язку з тим, що, як повідомив його гнезненський архієпископ Іван з Ласка, в Польщі, Чехії, Угорщині та інших суміжних провінціях, де є багато еретиків і схизматиків,— з різних причин поширюється ересь і деморалізація

Мова лат.; 44 × 79 + 6,5 см.

III «Licencia data diebus sessionis ad liberandum etc.» (XVI). «Bulla provincialis» (XVI). «Bulla Leonis papae ad instantiam Sigismundi regis Poloniae pro regnis Poloniae, Hungariae et Bohemiae anno 1515-to data per illustrissimum Joannem de Lassco archiepiscopum Gnesnensem. R[egistrat]a in concilio Lateranensi» (XVII).

Текст пергаменту частково вицвів.

На шовковому темно-коричневому шнурку відтиснена у червоному воскові пошкоджена (діам. приблизно 4,3 см.) печатка з зображенням двох постатей, що тримають щит, на якому малюнок якора [?]. Легенда нечітка.

Ф. 131, спр. 312.

Сигізмунд I, задовольняючи прохання львівських райців, з огляду на великий вплив німців до міста, надає одну мансіонарію при костьолі св. Катерини на нижньому замку у Львові німецькому проповідникові з умовою, щоб львівські райці подавали в майбутньому кандидата на проповідника йому і його наступникам, які, в свою чергу, представлятимуть його архієпископові

Мова лат.; 26 × 42,5 + 7,8 см. Ініціал «I».

I «Petrus episcopus et vicescancellarius subscripsit». «Relacio reuerendi in Christo patris domini Petri episcopi Premisliensis et Regni Polonie vicescancellarii».

III «Regestratae» (XVI). «Littere super mansionariam in arce, anno 1515» (XVI). «Privilegium Sigismundi super mansionariam et concionatorem a nobili magistratu praesentandum, anno 1515» (XVIII).

¹ Далі один вицвілий напис із XVI ст.

Пергамент в двох місцях розірваний.

Печатка відсутня.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 2, стор. 126, № 10637.

Ф. 131, спр. 313. Інв. Вар. 403 (340).

1516 р., червня 12, Львів

№ 358

Коронний маршалок і львівський староста Станіслав з Ходеча та краківський бургграф Микола Лянцкоронський з Бжезя на прохання львівського стольника, власника солтства в Іздебнику Івана Вільчека з Любіня трансумують такий привілей:

1440 р., березня 8, Краків

Владислав III надає у володіння Влодкові зі Свемичів королівське село Іздебник Дрогобицького повіту, тепер значно запустіле, дозволяючи перенести його з руського та польського права на магдебурзьке, крім цього, надає йому солтство у згаданому селі, два вільних лани з луками над р. Солоницею з рибним ставком, корчму, шостий денар з чиншу і третій з кожного судового вироку, з умовою, щоб Влодко і його спадкоємці разом з одним лучником на коні брали участь в усяких походах короля

Мова лат.; 22 × 52 + 6 см.

I «Nicolaus Lanczkorunszky manu propria subscripsit, valeat quatuor vale potest etc.» «Stanislaus de Chodecz R[egni] P[olonie] marsalcus [...] subscripsit» (XVI).

III «Super advocatiam villae Izdebnik in districtu Drohobyczensi, 1516» (XVI).

На пергаменті наявні дірки і плями від вогкості та іржі.

На пергаментних поясах дві печатки: 1) Станіслава з Ходеча. Naisig, Sfr., табл. V, № 92. Кустодія печатки дещо знищена; 2) Миколи Лянцкоронського (діам. 2,7 см.) відтиснена у чорному воскові з зображенням герба «Задора». Легенда: S. NICOLAI · LANCZKORUNSKI. DE BRZEZIE.

Опубл.: AGZ, t. V, стор. 101—102 (документ Владислава III).

Ф. 131, спр. 314. Інв. Вар. 158 (342).

1517 р., січня 9, Самбір

№ 359

Дружина покійного руського воеводи, самбірського старости — Беата з Тенчина разом з Ієронімом Одровонжом зі Спрови повідомляють, що вони, прагнучи поліпшити стан королівських маєтків Самбірського староства, дозволяють колишньому власникові стрілиського млина Андрієві Дробишу побудувати млин на р. Лининці в с. Тершеві і призначають йому третю частину прибутків від цього ж млина. Водночас дозволяють також побудувати сукновальню, необхідну для виготовлення українського одягу, доход з якої одержуватиме він та його наступники. Крім цього, дають згаданому Андрієві в користування Тивунське дворище, навічно приєднуючи його до майбутнього тершівського млина та записують йому на цьому млині і дворищі 24 злотих

Мова лат.; 18,7 × 27,8 + 2,7 см. Ініціал «I».

III «Na młyn w Terszowie» (XVII). «Super molendinum in villa Terszow, 1517» (XVII). «Praesens privilegium in libro ingrossatum, N° positionis 59, pagina 322 esse testor. Datum in Iudicio camerali Samboriensi, die 9 Julii 1798. Matlachowski justiciarius cameralis» (XVIII).

На згинах пергаменту текст вицвів, наявні плями.

На пергаментних поясах дві печатки. Від першої залишився шматок пергаментного пояска.

Ф. 201, оп. 4в, спр. 1443.

1518 р., квітня 28, Львів

№ 360

Маршалок Польського Королівства і генеральний руський староста Станіслав з Ходеча свідчить, що коваль Лаврентій продав львівським громадянам — хутровику Стецькові та кравцеві Андрієві земельний наділ біля вірменського моста при монастирі і церкві св. Онуфрія разом з городом і садом за вісім польських гривен. З цього наділу вони платитимуть гродові 24 гроші річного чиншу, а від інших гродських тягарів їх звільняють

Мова лат.; 17,3 × 29,5 + 3 см.

II «Feria 3-tia in vigilia festi Nativitatis Christi Domini, videlicet 23 mensis Decembris anno Domini 1771 privilegium praesens ad acta terrestria Leopoliensia per oblatam porrectum, susceptum et ingrossatum est» (XVIII).

III «Empcio ad monasterium sancti Onofrii per seniores Rutenos istius monasterii areae cum horto, 1518» (XVI—XVII). «Pro ecclesia sancti Onophrii acquisitio areae in actis terrestribus Leopoliensibus ingrossata» (XVIII). «Стго онофрию о огоро(д)» (XVII).

На пергаменті коричнева пляма. Текст частково вицвів.

Печатка відсутня. Залишився шматок пергаментного пояска.

Опубл.: Petrusz., стор. 108—109; MCS, стор. 1—2.

Ф. 129, оп. 1, спр. 1728.

1518 р., червня 24, Б'єч

№ 361

Генеральний суддя і підсудок Краківської землі Яків з Любомира та Іван з Б'єхова повідомляють про угоду між докторами, власниками с. Луб'єнка магістром Станіславом Більом — професором теології, деканом костюлу-колегіати на Клепажі і Миколою з Кракова — каноніком згаданого костюлу, як представниками усього капітулу цього костюлу, — з одного боку, та власником Лубна Станіславом Скотницьким, — з другого боку. На підставі угоди останній повинен дати можливість вирізати стільки дубів у його власному лісі, скільки він вирізав у власному маєтку докторів у Луб'єнку, а саме: 16 великих дубів, придатних для будівництва, і тисячу малих. Крім того, за очищення ставка та розлив його на маєтки докторів Станіслав Скотницький зобов'язаний щороку давати один фертон під заставою десяти польських гривен на умовах, вказаних докторами

Мова лат.; 14,7 × 37,5 + 2,9 см.

I «Martinus notarius subscripsit».

III «Concordia Skotnyczky de Lubno pro roboribus, censis in Lubienko et obligacio soluendi fertonis per eum pro mundacione piscinae ultra limites capituli, 1518» (XVI). «Actum in castro Cracoviensi feria sexta post festum sacratissimi Corporis Christi Domini proxima anno eiusdem millesimo sexcentesimo octuagesimo octavo. Excellens et admodum reverendus Melchior Gogulski artium et philosophiae doctor intro contentam concordiam capitulo ecclesiae collegiatae sancti Floriani servientem officio praesenti ad actican-dum obtulit. Susceptum et inductum» (XVII).

Дві печатки відсутні. Від другої залишився пергаментний поясок.

Ф. 201, оп. 4в, спр. 1444.

nullus castellanorum die dominico alter alteri se opponeret, aut etiam vindicta
sumeret, ut quilibet secure persisteret in orationibus deo omnipotenti quilibet gra-
tias acturus, ut die dominico, precipue sancte et individue trinitati laudes de-
promerent

Quod hic dicitur q. nullus die dominico debeat iudicari captivari. r. intelligitur
exceptis causis Regijs. patratione recentis criminis et debitoris in possessionato.

Item Theoti Regis armemie memoria digna et laudabilis et aliorum Regum et principu Catholicorum Armemie.

Instituente eos ad ut iusticia dei iura et Institutiones. attribuendo vnicuique quod suum
est populo suo ex prophetis et sanctorum & apostolorum dictis ac aliorum doctoru
ecclesie sancte Instituit populo sibi subiecto scilicet Ciuitatibus. oppidibus. villis et alijs
locis suo regimini subiectis seu subiugatis. generaliter et specialiter omnibus et singulis
precipiendo ut huiusmodi instituta firmiter et diuise conseruarent.

Reges Armemie iuris formam iudicibus decer- nunt talem.

Item omnibus iudicibus et administratoribus iusticie comunis. precipimus ut faciant
iusticiam iudiciumque iustum vnicuique. diuiti et pauperi. viduis et orphanis. Cui. et
hospiti. sine aduene. munera et corruptiones nullas accipiant et iudices id etiam atten-
dere debent et custodire. ne iniustum hominem iudicio iustificarent et e conuerso si
uero aliquis iudex iniuste iudicauerit et in tali facto comprobatus fuerit iniustus
pronuntiatur.

Infirmam iudicis tollit appellatio que per iudicem admitti debet. et ideo iudex
male pronuntiatus seu iudicans iniustus non est. quoniam iudex appellacionis
eius sententiam si iniustam esse cognouerit. corrigere potest

Item iudicium interest. partes ligantes ad concordiam inducere si possunt. et
iuramenta partibus non facilliter decernere. si vero iudex non poterit partes
litigantes componere. tunc decernat iudex id quod iustus est.

Item ductus ueumentibus ad iudicium inculpantibus se pro debito uel pro

Фрагмент з грамоти Сигізмунда I про затвердження правового кодексу львів-
ських вірменів. 1519 р. Док. № 362.

Сигізмунд I повідомляє, що внаслідок непорозуміння, яке виникло між бурмистром, райцями і громадою Львова — з одного боку, та вірменами — з другого, з приводу прав останніх, що були написані вірменською мовою і тому незрозумілі для міської влади (згідно з цими правами вірмени могли судитися, хоч підлягали також чотирьом параграфам магдебурзького права), він наказав вірменам перекласти зміст своїх прав, виданих царями Іваном і Феотом, на латинську мову. Після деяких виправлень і змін король підтвердив всі 124 статті цього кодексу.

Мова лат. Документ у вигляді зошита з 28 аркушів розміром 57 × 40 см. (з них 27—28 аркуші незаповнені) у м'яких темно-коричневих шкіряних обкладинках. На внутрішній стороні нижньої обкладинки напис: «N 1-mo articulo [...] constitt. in suo [...] originali apographo de libro Metricis Regni Polonie eiusdemque cum sigillo appenso extraditum in chartis pargameneis» (XVIII).

На зовнішній стороні нижньої обкладинки наклеєний аркуш паперу з написом: «1519, № 62. Littera A. Hic sub littera A advectitur consignatio omnium privilegiorum decretorumque regionum a natione Armenorum Leopoliensium exhibitorum nec non supplex [...] ellus ad summum principem dominum [...] clementissimus [...] ectus» (XVIII). На полях аркушів помітки XVII—XVIII ст.

I «Petrus episcopus et vicescancellarius subscripsit». «Relacio eiusdem reuerendi in Christo patris domini Petri episcopi Premisliensis et Regni Polonie vicescancellarii».

Текст частково вицвів. Внизу зошита отвір для шнурка від печатки. Печатка відсутня.

Опубл.: Wójcicki, стор. 31—137 (польський переклад документа); Bischoff, ARAL, стор. 6—50; Ważacz, стор. 205—261; CIP, vol. 3/1, стор. 427—538; Lewicki, Kohnowa, 166—252.

Ф. 131, спр. 315. Інв. Ваг. 412 (347 а).

Львівський архієпископ Бернард Вільчек на прохання львівського каноніка і віттариста, долиньського пароха Станіслава Вітеллія відновлює, підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1419 р., травня 2, Львів (див. док. № 60).

Нотаріальний інструмент клерика Гнезненської єпархії Івана з Жарнова, сина Матвія

Мова лат.; 42 × 60,3 + 6,5 см. Ініціал «I».

I Нотаріальний знак у вигляді трьох східців з двома квітками у вазоні, на яких між квітками хрест, закінчений вгорі кулею з літерами: IHS. На східцях написи: Maria sancta Barbara. Поруч засвідчення нотарія.

III «Litere super altare Iaroslaviense» (XVI). «Documentum ad ecclesiam Dolinensem» (XVIII). «1519. Innovatio seu approbatio erectionis altaris in ecclesia metropolitana Leopoliensi sub titulo s[ancti] Nicolai» (XVIII).

На згинах пергаменту діри.

На шовковому червоному шнурку у знищеній кустодії печатка (опис див. док. № 320).

Ф. 131, спр. 316.

Верхня обкладинка з документа короля Сигізмунда I, який затверджує правовий кодекс львівських вірменів. 1519 р. Док. № 362.

Канонік і генеральний краківський офіціал Хома Росновський на прохання ректора, докторів і магістрів Краківського університету повністю наводить текст такого документа:

1512 р., квітня 16, [Краків]

Бжеський староста і краківський громадянин Павло Чарний з Вітовичів разом зі своїм сином Юрієм зізнали, що вони продали за 700 злотих річний чинш 17 гривен, загіпотекований на містечку Жабні і селах, біля нього — Серадзі (Wszaradza), Клижові (Klisz), Нецечі, Опоришеві й Конарах поблизу Тарнова, Віслицького повіту, ректорові, докторам і магістрам Краківського університету для вітваря у краківському кафедральному костьолі та для бурси каноністів і сеньйора цієї ж бурси¹.

Нотаріальний інструмент клерика Краківської єпархії Станіслава з Парчева, сина Івана

Мова лат.; 34 × 43,4 + 4,3 см.

I Нотаріальний знак у вигляді стилізованих квіток троянди в горщику з написом: I N R I. Горщик на постаменті з трьох східців з написом на них: O, virgo Maria, tu candida unicis lilia. S. I. Поруч засвідчення нотарія.

III «Vendicionis census significatoria decem septem margarum pro seniore bursae iuristarum» «per Paulum Czarny de Vitovicze pro 700 florenis» (XVI). «Contubernii iuristarum, 1519» (XVI—XVII).

Печатка відсутня.

Ф. 201, оп. 4в, спр. 1445.

1520 р., січня 11, Львів

№ 365

Лавники Львова свідчать, що на засідання їхнього суду, яким керував вїт Андрій Стано, з'явилася Катерина Бечарка і за посередництвом Станіслава Собемондра, уповноваженого її чоловіком Нікелем Бечарем, обміняла свій будинок у львівському Ринку, розміщений між будинками Михайла Кунча і Миколи Снятина, на будинок Станіслава Вільчека, розміщений на Пекарській вулиці між будинками Річека і Івана. Свій будинок Бечарка одержала як спадщину від своєї тітки Катерини Мужило з Переворська

Мова лат.; 23,6 × 41 + 5,7 см.

III «Super lapideam Stanislai Wilczek in Piekarska platea» (XVII). «Catharina Bieczarka vendit [!] domun Stanislao Wilczek» (XVII—XVIII). «Catharina Bieczarka domun suam, in platea Pistorum sitam, pro domo in circulo Leopoliensi existentem commutavit Stanislao Wilczek in officio scabinali, anno 1520» (XVIII). «Anno 1520, feria quarta post festum sanctorum Trium Regum» (XVIII).

На пергаментному пояску печатка. Soch., Herb, стор. 18 (тип I).

Ф. 131, спр. 317. Інв. Вар. 413 (348).

1520 р., червня 7, Львів

№ 366

Львівський архієпископ Бернард Вільчек повідомляє, що вікарії львівського кафедрального костьолу Іван з Ярослава, Матвій зі Львова, Матвій Зайонц з Паб'яничів, Яків з Жидачева, Антон зі Львова, Іван з Холма,

¹ Пор. док. № 348.

Станіслав з Пйотравина, Мартин із Самбора, Станіслав з Шадека, Григорій з Радома зізнали, що вони отримали від священників Миколи Блажейовського, Миколи Понятовського, Андрія зі Львова, Івана з Городка, Миколи з Кам'янця — виконавців духівниці священника Станіслава Вітеллія з Пшедбужа — 200 злотих для купівлі постійного чиншу на підставі «відеркафу», за що повинні відправляти одне богослужіння щотижня, а також в річницю смерті небіжчика. Архієпископ ратифікує це та надає йому вічної сили.

Нотаріальний інструмент публічного нотарія, клерика Гнезненської єпархії Івана з Жарнова, сина Матвія ¹

Мова лат.; 19,5 × 43,5 + 5,5 см. Ініціал «І».

I Нотаріальний знак (опис див. док. № 363). Поруч засвідчення нотарія.

III «Ducenti floreni Vitellii pro censu viccariorum». «Quos ducentos florenos receperunt domini consules Leopolienses in vim reempcionis et soluunt vicariis annuatim per decem florenorum in moneta Polonicali, racione quorum talia opera ferunt vicarii perpetuo» (XVI). «Obligatio vicariorum racione ducentarum marcarum [!]

Текст частково вицвів.

Печатка відсутня. Залишився шовковий червоно-жовто-фіолетовий шнурок.

Ф. 131, спр. 318.

1520 р., червня 7, Львів

№ 367

Те саме, що і документ № 366 ²

Мова лат.; 19,8 × 43,5 + 4,8 см.

I Нотаріальний знак, опис див. док. № 363. Поруч засвідчення нотарія.

II «Hoc scriptum revisum est per reverendum d[ominum] Thomam Pirawski i[ur]is] u[et] t[ri]usque] doctorem, archidiaconum Leopoliensem in visitatione generali anno Domini 1606» (XVII). «Item anno 1642-do, mense Novembris in generali visitatione revisum» (XVII). «1656, die 22 Novembris in visitatione generali ecclesiae metropolitanae Leopoliensis porrectum et revisum» (XVII).

III «Venerabilis Stanislai Vitellii, a[n]no D[omi]ni 1520» (XVI). «Super lapidea Grygrowiczowska» (XVII). «Anno Domini 1722, d[ie] 28 Novembris in visitatione generali productum, lectum, actis visitationis ejusdem adnotatum, utque pro reductione obligationum a[d]modum] r[everendi] vicarii supplicent illustrissimo et reverendissimo d[omi]no] archiepiscopo Leopoliensi injunctum. Joannes Felix Szaniawski episcopus Capsensis, suffraganeus, archidiaconus, vicarius, officialis generalis Leopoliensis, scholasticus Lanciciensis mр.» (XVIII).

На згинах пергаменту дірки, наявні плями. Текст частково вицвів. Печатка відсутня.

Ф. 131 спр. 319.

1520 р., листопада 28, Львів

№ 368

Львівський архієпископ Бернард Вільчек свідчить, що вікарії львівського кафедрального костельу Матвій Дукельський з Березова, Юрій

¹ Документ ідентичний документові, виданому у Львові 7 червня 1520 р. під № 367.

² Пор. док. № 366.

з Городка, Іван з Ярослава, Станіслав з Тухова, Матвій зі Львова, Микола з Щебрешина, Матвій з Паб'яничів, Яків з Жидачева отримали від каноніків Миколи Рокоша, Миколи Блажейовського, Анни — дружини покійного Миколи Вагленського, підстарости Сигізмунда Бартошевського, львівського райці Івана Кохна — виконавців духівниці покійного шляхтича Миколи Вагленського — 100 польських гривень для купівлі річного чиншу на підставі «відеркафу», за що зобов'язалися в певний час відправляти богослужіння за складача духівниці ¹

Мова лат.; 25,5 × 40 + 7 см.

II «Hic actus revisus est per reverendum d[ominum] Thomam Pirawski i[ur]is u[triusque] d[oc]torem, archidiaconum Leopoliensem in visitatione generali anno Domini 1606» (XVII). «1642-do revisum in alia visitatione, sed nihil percipiunt v[enerabiles] vicarii» (XVII). «166[5], die 20 Julii coram perillustribus d[ominis] visitoribus productum» (XVII).

III «Haec summa forte locata est super molendino in suburbio Cracoviensi sito». «Pro interesse 100 marcarum in molendino» (XVII—XVIII). «Anno Domini 1743-tio, die 22-da Octobris in visitatione generali ecclesiae metropolitanae Leopoliensis productum, lectum et adnotatum. Nicolaus Ignatius Wyzycki archiepiscopus metropolitanus Leopoliensis» (XVIII) [...] ²

На пергаменті плями. У багатьох місцях текст не читається.

Печатка відсутня. Залишився шовковий жовто-червоно-голубий шнурок.

Ф. 131, спр. 321.

1520 р., листопада 28, Львів

№ 369

Те саме, що і документ № 368.

Нотаріальний інструмент клерика Гнезненської єпархії, публічного нотарія Івана з Жарнова, сина Матвія

Мова лат.; 23,3 × 36 + 7,8 см. Ініціал «I».

I Нотаріальний знак, опис див. док. № 363. Поруч засвідчення нотарія.

III «Centum marce pro sensu vicariis empto a domino Vaglenski». «Et [...] molendino Zymnauoczky [...] annuatim dominus Hunek soluit» (XVI). «Obligatio vicariorum pro 100 marcis ad unam missam absolvendam pro anima Nicolai Waglenski» (XVIII).

На шовковому червоному вицвілому шнурку фрагменти відтисненої в червоному воскові печатки архієпископа Бернарда Вільчека (опис див. док. № 320).

Ф. 131, спр. 320.

1520 р., листопада 28, Львів

№ 370

Те саме, що і документи № 368 та 369

Мова лат.; 21,7 × 39,5 + 5 см.

I «Anno Domini 1743-tio, die 22 Octobris in visitatione generali ecclesiae metropolitanae Leopoliensis productum, lectum et adnotatum. Nicolaus Ignatius Wyzycki archiepiscopus metropolitanus Leopoliensis» (XVIII).

¹ Документ ідентичний за змістом документам, виданим у Львові 28 листопада 1520 р. під № 369, 370.

² Далі один нечіткий напис.

III «Centum marce apud» «Leopolienses vicarios» (XVI). «Ex testamento Węglinski, pro quo missas celebrare se se obligaverunt p[atres] vicarii Leopolienses» (XVII). «Pro interesse 100 marcarum in molendino post portam Cracoviensem» (XVIII).

На пергаменті наявні плями.

Печатка відсутня.

Ф. 131, спр. 322.

1521 р., липня 4, Краків

№ 371

Сигізмунд I повідомляє, що до нього для вирішення суперечки з'явилися райці, війт, лавники і громада Львова — з одного боку, та райці Матвій Микулка, Іван Кохно і Іван Фрайборг — з другого боку, і висловили свої претензії. Перші скаржилися на те, що згадані райці, підбурюючи громаду чутками про використання ними публічних прибутків для своїх приватних потреб, примусили Миколу Тичку, Станіслава Гаса, Івана Коснара та Юрія Войнара вийти з ради й самі зайняли їхні місця. На цю скаргу Матвій Микулка, Іван Кохно і Іван Фрайборг не відповіли нічого, або намагалися сказане проти них приписати раді. Король засуджує всіх трьох до ув'язнення у вежі на невизначений час, а справу Івана Фрайборга, який образив міського війта, а також допустився інших несправедливостей, передає на розгляд міського суду. Залишення ради Миколою Тичкою, Станіславом Гасом, Іваном Коснаром та Юрієм Войнаром не повинно заплямити їхньої честі; що до рахунку з публічних прибутків, то райці зобов'язані здавати його лише перед королівськими комісарами і представниками від громади й цехів

Мова лат.; 34 × 56 + 8,5 см. Ініціал «S».

I «Cristoforus de S[chidlowiecz] palatinus et c[apitaneus] Cracoviensis, ac R[egni] P[olonie] cancellarius subscripsit». «Relacio magnifici Cristofori de Schidlowiecz palatini et generalis capitanei Cracoviensis, ac Regni Polonie cancellarii etc.»

III «Sigismundi 1-mi decretum inter civitatem et nonnullos cives factiosos, anno 1521» (XVII).

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. XIII, № 45.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 1, стор. 217, № 3818.

Ф. 131, спр. 323. Інв. Вар. 417 (349).

1521 р., серпня 26, Львів

№ 372

Бурмистр і райці Львова повідомляють, що вони продали постійний чинш у розмірі десяти злотих, щороку забезпечений на маєтках і прибутках Львова, вікаріям львівського кафедрального костельу за 200 польських злотих з правом «відеркафу»

Мова лат.; 20,2 × 38,5 + 2,5 см. Ініціал «N».

II «Haec census recognitio reuisa est per reverendum d[ominum] Thomam Pirawski i[urisi] utriusque doctorem, archidiaconum Leopoliensem anno Domini 1606» (XVII). «1665, die 20 Julii coram perillustribus d[ominis] visitoribus illustrissimi et reverendissimi domini archiepiscopi Leopoliensis productum. Usman notarius mp.» (XVII).

III «Anno 1521, Vittellii» (XVII). «Inscriptio census decem florenorum [...] summa ducentorum per consulatum civitatis [...]» (XVII). «Super censu

annuo 10 f[lore]norum] P[olonicalium], in perpetuum, per consules civitatis Leopoliensis inscripto super bonis civilibus, anno 1521» (XVIII—XIX).

На пергаменті наявні плями.

Печатка відсутня. Залишився пергаментний поясок.

Ф. 131, спр. 324.

1521 р., грудня 20, Пйотрків

№ 373

Сигізмунд I, в зв'язку зі скаргою львівських громадян на шкоди від євреїв, що зловживають своїми торговими правами, вияснивши справу за участю призначених для цього комісарів, виносить рішення, згідно з яким: 1) євреї не мають права продавати різні товари в своїх будинках; 2) сукно мають право продавати цілими куснями, або на лікті лише на ярмарках в інших містах — за гроші та вимінювати на волів, не виправлені шкіри або віск; 3) не мають права вільно купувати чи продавати жодних інших речей; забороняється також скуповувати віск і різного роду шкіри по вулицях, провулках чи передмістях Львова; закупівля дозволяється лише в ярмаркові дні; 4) дозволяється їм купувати до 2 тис. волів, шкіру і віск — лише за гроші або за сукно; сукно можна продавати тільки цілими поставами; 5) в ярмаркові, як і в неярмаркові дні, євреям можна продавати шкіру, віск і волів, але забороняється ці товари скуповувати; 6) жінкам забороняється продавати по місту полотно, перець, шафран, шовкові тканини, різні аромати і подібні речі. В зв'язку з цим король наказує коронному маршалкові і львівському старості Станіславові з Ходеча та всім іншим руським старостам, бурмистрам і райцям стежити за виконанням рішення, а також перехоплювати і накладати арешт на товари всіх тих, які його порушують

Мова лат.; 31,6 × 60,6 + 11 см.

I «Petrus episcopus et vicecancellarius subscripsit». «Relacio reuerendi in Christo patris domini Petri episcopi Posnaniensis et Regni Polonie vicecancellarii».

III «Regestratae» (XVI). «Ordinacio cum Iudeis pro mercatura, 1521» (XVI). «Sigismundi Primi. Quibus rebus mercari debeant Iudaei civitaten-ses» (XVII).

Печатка відсутня. Залишився пергаментний поясок.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 2, стор. 253, № 13055.

Ф. 131, спр. 325. Інв. Вар. 419 (353).

1521 р., грудня 20, Пйотрків

№ 374

Сигізмунд I, в зв'язку з появою нових незвичайних мит на руських і подільських землях з шкодою для львівських та інших громадян (особливо на шляху, що веде зі Львова до Волощини), доручив львівському архієпископові Бернару Вільчеку, генеральному воеводі, галицькому і коломийському старості Оті з Ходеча, сандомирському чеснику і кам'янецькому старості Станіславові Лянцкоронському з Бжезя, львівському військовому і дрогобицькому старості Станіславові Малджіку з Ходиванців та самбірському військовому Андрієві Гербурту з Фельштина скликати представників шляхти, визначених львівськими громадянами або інстигатором, для пред'явлення їхніх прав і привілеїв на збирання мит, а також зібрати для вияснення справи старих купців та збирачів мит, які пам'ятають давні звичаї збору їх. Після цього було вирішено:

1. Коломийський війт, орендар містечка Жукова — Іван повинен брати таке мито: від возу та волів, що йдуть без вантажу, — пів гроша, від дрібної сушеної риби — 7,5 грошів; сплата мита триватиме, аж доки Жуків не буде відкуплений у згаданого орендаря.

2. Зберегти за галицьким каштеляном Іваном Колою з Делієва та його дружиною Маргаритою, орендарями містечка Товмача, збирання мостового мита в таких розмірах: від возу, навантаженого рибою, — пів гроша, від коня або вола, яких женуть на продаж, — один третник (*ter-pagius*).

3. Зберігається мостова оплата в таких же розмірах в Тисьмениці за Юрієм з Панева та його братами Іваном і Яковом; причому, якщо хтось захоче їхати в Ходорівстав через Городисько — платитиме шість денарів гребельного від возу, а коли хтось з львівських купців чи громадян, будучи в Тисьмениці чи в Городиську, не матиме печатки або знаку міста — не вважатиметься львівським громадянином і сплачуватиме мито згідно привілеїв власників Тисьмениці.

4. У Васючині зберігається встановлений збір одного третника від коней та волів, який, як заявив Стиборій, власник Васючина, львівські райці і купці сплачують добровільно для направи доріг та мостів.

5. В Бучачі затверджується збирання мостового у розмірі півгроша від возу та одного третника від кожного вола й коня, що добровільно сплачуватиметься львівськими громадянами для направи мосту на річці Стрипі; та торгового — в розмірі не більше одного гроша за місце, на якому розмістився купець з товарами.

6. Ці ж самі мита в таких же розмірах зберігаються за кам'янецьким каштеляном і власником Гологір Іваном з Сенна.

7. В Язлівці за Миколою з Синяви, його дружиною Катериною та сином Юрієм, власником Язлівця, зберігається збирання торгового мита в дні ярмарків: від місця, на якому розміститься купець, — один гріш, від коня або волів — один третник.

8. В Помонятах (*Pomuenata*) комісари затвердили збір гребельного в розмірі чотирьох оболів від возу та одного обола від вола; постановили, що за перехід через греблю сплачуватиметься один фертон.

9. В Золотниках затверджено мостове мито від возу — півгроша, від вола, якого женуть на продаж, — третник; за прохід через міст — один фертон; в Жукові, на мості через ріку Серет, що веде до Теребовлі, затверджено збір мостового мита від возу — шість денарів, а від вола — один денар.

10. В Куропатниках за жидачівським війським Матвієм зберігається право збору гребельного для направи греблі, через яку ідуть зі Львова до Кам'янця, причому збирається воно від молдавських та єврейських купців, а не від львівських католиків, вірменів чи українців.

11. В Дунаєві за львівським архієпископом Бернардом зберігається право збору мита в таких розмірах: від навантаженого воза — півгроша, від возу солі — сто мішечків (*tolpe*) солі, від порожнього возу — два денари.

12. В Червоному ліквідується право збору мита в зв'язку з тим, що орендар Червоного Микола не з'явився.

13. На прохання львівських райців і руського воеводи, галицького й коломийського старости Оти з Ходеча, справу про збір мита в Снятині й Коломії повинні узгодити самі між собою обидві сторони

Мова лат. Зошит з шести аркушів, розмір аркуша 38 × 29 см. Ініціал «S».

I «*Petrus episcopus et vicecancellarius subscripsit*». «*Relacio reuerendi in Christo patris domini Petri episcopi Posnaniensis et Regni Polonie vicecancellarii*».

III «*Ordinatio Sigismundi Primi*». «*Super teloneis in strata publica Valachiam ducente consistentibus generaliter solvi debent et in quibus locis [...] a mercatoribus Leopoliensibus*» (XVI) [...] ¹

На шовковому фіолетово-зелено-жовтому шнурку в бляшаній коробці печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 2, стор. 253, № 13050.
Ф. 131, спр. 326. Інв. Ваг. 418 (351).

1521 р., грудня 23, Пйотрків

№ 375

Сигізмунд I обмежує торгівлю євреїв у Львові, які повинні торгувати виключно в ярмаркові дні і можуть скуповувати за сукно, або за готівку волів, віск та різного роду невиправлені шкіри і нічого більше. Під карою конфіскації товарів на користь казни їм не дозволяється ні продавати, ні купувати, ходячи по містах і селах

Мова лат.; 29,9 × 36,6 см.

I «*Ad mandatum regie maiestatis proprium*».

III «*Sigismundi I-mi mandatum*» (XVII). «*De Iudeorum limitata mercatura, 1521*» (XVI). «*Millesimo quingentesimo vigesimo primo*» (XVI).

На пергаменті під текстом залишки відтисненої у червоному воскові печатки. Gum., табл. XIII, № 46.

Ф. 131, спр. 327, Інв. Ваг. 420 (354).

1521 р., грудня 30, Пйотрків

№ 376

Сигізмунд I, беручи до уваги заслуги і вірність, виявлені до нього магистром вільних мистецтв, райцею, недавнім писарем Львова Михайлом, поширює право на довічне володіння Пекарським млином, надане йому в 1513 р., на його дітей Михайла і Анну

Мова лат.; 20,5 × 42 + 8 см. Ініціал «S».

I «*Cristoforus de S[chydlowyecz] palatinus et [capitaneus] Cracouiensis ac Regni Polonie cancellarius mp.*». «*Relacio magnifici Cristofori de Schydlowyecz palatini et generalis capitanei Cracouiensis, ac Regni Polonie cancellarii*».

III «*Privilegium m[agistri] Michaelis super molendinum, anno 1521*» (XVI). «*Et filio et filiae advitalitas concessa*» (XVI).

На пергаментному пояску пошкоджена печатка. Gum., табл. XIII, № 45.

Ф. 131, спр. 328. Інв. Ваг. 414 (352).

1522 р., січня 21, Перемишль

№ 377

Перемиський земський суддя Станіслав з Яскманичів та підсудок Іван Боровський з Рожнятова повідомляють, що власник Краківця Андрій Фредро продав власникові Плешевичів Францискові Фредрі містечко Кра-

¹ Далі один стертий напис.

ковець і села Гнійниці, Переддвір'я, Руду, а також усі грошові суми, які він мав забезпечені на королівських селах Моранцях та Любині,— за 4 тис. польських злотих¹

Мова лат.; 19,8 × 48,8 + 7,4 см.

III «Andreas Fredro bona sua Krakowiec [...], 1522» (XVI). «Magnificus Andreas Fredro magnifico Francisco Fredro de Pleszowice bona Krakowiec cum attinentiis et pertinentiis vendit, anno Domini 1522, Premislaie, feria 3-tia festi s[anctae] Agnethis v[irginis] et m[artyris]» (XVIII).

Дві печатки відсутні. Від другої залишився пергаментний поясок.

Ф. 134, оп. 1, спр. 1263.

1522 р., лютого 25, Рига

№ 378

Бурмистри і райці Риги повідомляють управу Львова, що поблизу свята Трійці 1521 р. з'явився до них житель Риги Тилеман Гершеферт з проханням допомогти стягнути заборгованість з львівського громадянина Івана Броди, згідно з борговою розпискою Станіслава, сина цього ж Броди. Прохач заявив, що він намагався стягнути борг на місці у Львові, але йому нічого не вдалося добитися від львівських властей і тому він просив, щоб ризька управа наклала арешт на товари львівських громадян у Ризі. Управа Риги, зважаючи на загальне добро, воліла не приймати таких рішучих заходів і звернулася до обох сторін, щоб вони самі уладнали цю справу. Прохач і львівські громадяни Іван Турко, Захар Попович та Василь Івашевич домовилися, що вони беруть на себе обов'язок стягнути з Броди його борг в сумі 11 кіп і в найближчий приїзд до Риги звернути їх Гершефертові. На цій підставі Гершеферт призначив згаданих львівських громадян своїми заступниками, а управа Риги просить львівських властей допомогти уладнати справу

Мова лат.; 31,5 × 41 + 3,5 см.

III «Cyromannus Herschefert contra Joannem Broda puncto debiti, 1525, intercessio» (XVII). «Arestum Broda, 1525» (XVII).

На пергаментному пояску відтиснена у восковий натурального кольору пошкоджена печатка (діам. 4,5 см) з нечітким зображенням посередині вушок двох схрещених ключів. Легенда: ... LVM CIVITATIS RIG...

Ф. 131, спр. 329. Інв. Ваг. 355 (421).

1522 р., березня 21, Городно

№ 379

Сигізмунд I ратифікує і підтверджує продаж львівським віцестаростою Сигізмундом Бартошевським певного річного чиншу на праві відкупу, забезпеченого на третій частині королівського млина у Львові — вікаріям львівського кафедрального костельу за 100 польських гривен

Мова лат.; 23 × 37,8 + 7,8 см.

I «Petrus episcopus et vicescancellarius subscripsit». «Relacio reuerendi in Christo patris domini Petri episcopi Posnaniensis et Regni Polonie vicescancellarii».

II «Anno Domini 1743-tio, die 22 mensis Octobris in visitatione generali ecclesiae metropolitanae Leopoliensis productum, lectum et adnotatum. Nicolaus Ignatius Wyzycki archiepiscopus Leopoliensis» (XVIII). «Haec rati-

¹ Пор. док. № 578.

ficatio revisa est per reverendum dominum Thomam Pirawski i[uris] u[triusque] d[octorem], archidiaconum Leopoliensem in visitatione generali anno Domini 1606» (XVII).

III «Regestratae» (XVI). «Super centum marcas Barthosowskie» (XVI). «Anno D[omini] 1665, die 20 Julii coram perillustribus dominis visitoribus ab illustrissimo et reverendissimo domino archiepiscopo Leopoliensi [...] productum et revisum. Adamus Usman apostolicus et actorum curiae suae illustrissimae celsitudinis notarius mp.» (XVIII). «Bartoszwskie, 1522» (XVIII). «Pro interesse 100 marcarum» (XVIII).

На пергаментному пояску розколена посередині печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 2, стор. 259, № 13173.
Ф. 131, спр. 330.

1522 р., липня 10, Вільнюс

№ 380

Сигізмунд I, на прохання острозького князя, троцького воєводи і гетьмана Великого князівства Литовського Костянтина Івановича, зменшує ченцям монастиря св. Онуфрія на передмісті Львова чинш за город з 24 до 20 грошів, який вони віддають до львівського замку

Мова лат.; 28,7 × 44,5 + 10,5 см.

I «Petrus episcopus et vicecancellarius subscripsit». «Relacio eiusdem reuerendi in Christo patris domini Petri Thomyczky episcopi Posnaniensis et Regni Polonie vicecancellarii».

II «Feria tertia in vigilia festi Nativitatis Christi Domini, videlicet die 24 mensis Decembris anno ejusdem 1771 privilegium praesens ad acta terrestria Leopoliensia per oblatam porrectum, susceptum et ingrossatum est» (XVIII).

III «Privilegium Sigismundi remissivum census grossorum 12 ex monasterio s[ancti] Onofrii, Vilnae, anno 1522» (XVII).

На шовковому червоному вицвілому шнурку фрагмент печатки. Gum., табл. XIII, № 46.

Опубл.: Petrusz., стор. 110—111; MCS, стор. 4—5.
Регест: MRPS, pars IV, vol. 2, стор. 263—264, № 13258.
Ф. 129, оп. 1, спр. 3.

1522 р., листопада¹, Сучава

№ 381

Молдавський господар і воєвода Стефан V дає охоронний лист бурмистрові, райцям та всім купцям Львова на вільний в'їзд до Молдавії з різними товарами після сплати мита, а також на вільну, згідно з попередніми привілеями, торгівлю

Мова укр.; 21,3 × 37 + 9,6 см. Хрисмон. Ініціал «М».

III «Litera» (XVII). «Salvi conductus Stefani Vayvode» (XVI). «Moldaviae ad consules et mercatores Leopolienses». «A[nno] 1523» (XVII).

На шовковому червоному шнурку мала господарська печатка. Легенда: + ПЕЧАТЬ ІО. СТЕФАНА ВОЄВОДИ И Г [...] НА.

Опубл.: AGZ, t. VII, стор. 246—247; Kałuzn., стор. 54—55.
Факсим.: Kałuzn., стор. 54—55.
Ф. 131, спр. 335. Інв. Вар. 427 (360).

¹ Число дня в датаційному формулюванні документа пропущене.

Молдавський лист Стефана V бургістріву, райцям та всім купцям Львова на вільний в'їзд та торгівлю у Молдавію. 1522 р. Док. № 381.

Охоронний лист молдавського господаря і воєводи Стефана V бургістріву, райцям та всім купцям Львова на вільний в'їзд та торгівлю у Молдавію. 1522 р. Док. № 381.

Сигізмунд I, вирішуючи суперечку між бурмистром, райцями, війтом, лавниками і цілою громадою Львова — з одного боку, та львівським підкоморієм, сончським старостою і власником с. Збоїща Петром Одновським — з другого боку, відносно гребельного, яке згаданий Петро збирає, всупереч привілеям і королівській постанові, з усіх міщан та селян, що проїжджають з товарами,— виносить рішення, згідно з яким Петро Одновський та його спадкоємці повинні дозволяти на вільний проїзд через Збоїще всім

Печатка молдавського господаря і воєводи Стефана V з охоронного листа бурмистрові, райцям та всім купцям Львова на вільний в'їзд та торгівлю у Молдавії 1522 р. Док. № 381.

людям і збирати з них гребельне, згідно з своїм привілеєм; за винятком кметів, що проїжджають з власними товарами, набутими своєю працею, додому чи на львівський ринок і не зобов'язані платити мито

Мова лат.; 24,6 × 42 + 7,3 см.

I «*Petrus episcopus et vicecancellarius subscripsit*». «*Relacio reuerendi in Christo patris domini Petri, episcopi Posnaniensis et Regni Polonie vicecancellarii*».

III «*Registratae*» (XVI). «*Decretum Sigismundi regis*». «*De teloneo aggerali in villa Zboisska non recipiendo, 1523*» (XVI—XVII).

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 2, стор. 276, № 13516.

Ф. 131, спр. 331. Інв. Вар. 425 (356).

Сигізмунд I, бажаючи усунути суперечки, які виникають між львівськими вірменами та громадянами Львова, незважаючи на те, що за його наказом вірменські закони перекладено на латинську мову, виносить такі рішення:

1. Перед вірменським судом повноцінними є присяги свідків християнського віровизнання, католиків чи українців, так само, як і перед міським судом присяги вірменських свідків.

2. Справи, які відносяться до відчуження вірменських будинків та відступлення нерухомого майна як спадщини, повинні розглядатися лише перед міським судом і записуватися в міські акти.

3. Справи, що торкаються введення у володіння нерухомим майном вірменів, повинні розглядатися міським війтом і двома вірменськими лавниками, які після узгоджують цю справу з райцями і записують рішення в міські акти.

4. Кожен житель міста, як і всякий приїжджий, незалежно від національності, має право призначити свого слугу чи кого-небудь із приятелів, уповноваженим до ведення своїх судових справ.

5. Всякі кримінальні справи, що торкаються вбивства, насилля тощо, повинні розглядатися лише перед міським судом.

6. Якщо котрийсь вірменин нападе на перехожого вночі, то сторожа зобов'язана затримати його і закрити до міської в'язниці; зранку вірмени повинні просити райців, щоб його звільнили.

7. Вірменам дозволено ув'язнювати всіх інших вірменів та їхніх слуг, застосовувати всі міри покарання, крім смертної кари, право на яку зберігається за міським судом.

8. Якщо хто-небудь із вірменів перед бурмистром чи війтом буде вести себе негідно і зарозуміло, то цей же бурмистер чи війт повинен викликати до себе вірменських старшин і, обговоривши з ними поведінку даного вірменина, ув'язнити його в міській в'язниці.

9. Всі інші статті вірменів та громадян Львова, які є в привілеях обох сторін і в даному документі не згадуються, залишаються в силі і в майбутньому ніким не повинні порушуватися

Мова лат.; 36 × 58,7 + 9,8 см.

I «Pertus episcopus et vicescancellarius subscripsit». «Relacio geuerendi in Christo patris domini Petri episcopi Posnaniensis et Regni Polonie vicescancellarii».

III «Limitacio nonnullorum articulorum iuris Armenicalis, 1523. Catholici sunt idonei testes, ut et Rutheni in causis Armenorum, prout et Armeni in causis illorum. Resignationes domorum Armenorum et dimissiones debent esse in iudicio civili. Intromissiones per Armenos et advocatum. Criminales causas Armenorum iudicabit iudicium civile [...]» (XVI—XVII).

Печатка відсутня. Залишився шовковий зелено-коричнево-голубий шнурок.

Опубл.: Bischoff, стор. 54—56; СІР, vol. 4/1, стор. 8—12.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 2, стор. 277, № 13521.

Ф. 131, спр. 332. Інв. Вар. 422 (357).

1523 р., квітня 16, Краків

№ 384

Сигізмунд I, беручи до уваги працьовитість львівських райців, які, займаючись загальноміськими справами, занедбують свої приватні справи, та бажаючи додати їм охоти і запалу, надає райцям половину прибутків з чопового, друга половина якого, як і раніше, відходить на відбудову міста

Мова лат.; 28 × 36,5 см.

I «Sigismundus rex subscripsit».

III «Sigismundi Primi». «Donacio medietatis ternariorum consulatui, 1523». «Z czopowego» (XVI—XVII).

На пергаменті під текстом залишки відтисненої у червоному воскові печатки. Гум., табл. XIII, № 46.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 2, стор. 277, № 13532.
Ф. 131, спр. 333. Інв. Ваг. 424 (359).

1523 р., жовтня 15, Львів

№ 385

Райці Львова затверджують статті львівського цеху гончарів
Мова лат.; 39,3 × 50,2 см. Ініціал «І».
Пергамент дуже пошкоджений. Текст у багатьох місцях не читається.
Печатка відсутня. Залишився пергаментний поясок.
Ф. 131, спр. 334. Інв. Ваг. 426.

1524 р., березня 17, поле між селами

Мироничами, Седлецем, Бжесцем і Ольшівкою

№ 386

Генеральний підкоморій Краківської землі Іван з Тенчина повідомляє, що на підставі дружнього порозуміння встановлено границі між селами підсудка Серадзької землі Петра Карньовського та пана Миколи Миронського (прозваного Пацьборек) — Мироничами і Седлецем, з одного боку, та селами пана Петра Бжеського (прозваного Пашенка) — Бжесцем і Ольшівкою, з другого боку

Мова лат.; 22,6 × 38,6 + 3,2 см. У датаційному формулюванні рік підчищено, дата підправлена.

III «Actum in castro Cracoviensi, feria quinta post festum sancti Petri in vinculis proxima anno Domini millesimo septingentesimo primo». «Inter Mironice et Siedlec ex una et Brzescie ac Olssowka ex altera partibus granicies, [feria] 5 post Judica a[nn]o D[omi]ni 1524. Quarum granicierum oblata in castro Cracoviensi [feria] 5 post Petri in vinculis proxima anno Domini 1701» (XVIII). «Ad officium et acta praesentia castrensia capitanealia Cracoviensia personaliter veniens generosus Martinus Mietelski [...] illustris et magnifici Francisci in Brzezie et Włodzistaw [!] Lanckorunski [...] generalis palatinatus Cracoviensis, Bochnensis, Vielicensis [...] capitanei, pro cuius [...] habitatione eas et [...] inscribit intro contentas lit(t)eras graniciales inter haereditates intro contentas sigillo pensili communitas officio praesenti ad aeternandum obtulit. Susceptum et inductum» (XVIII).

На згинах пергаменту дірки, наявні плями. Текст частково вицвів.
Печатка відсутня.

Ф. 181, оп. 1, спр. 83, арк. 9.

1524 р., жовтня 18, Львів

№ 387

Сигізмунд I, на прохання острозького князя Костянтина Івановича звільняє ченців монастиря св. Онуфрія у Львові від решти чиншу в кількості 12 грошів, які вони повинні були платити за свій город львівському старості Станіславові з Ходеча, і наказує цьому ж старості стежити за виконанням розпорядження¹

Мова лат.; 26,5 × 50,8 + 7,8 см. Ініціал «І».

¹ Документ підтвердив Ян Казимир у Кракові 4 лютого 1649 р. (див. док. № 885).

I «Cristoforus S[chidlowyecz] palatinus et c[apitaneus] Cracouiensis ac R[egni] P[olonie] cancellarius subscripsit». «Relacio eiusdem magnifici Christophori de Szydlowyecz palatini et capitanei Cracouiensis ac Regni Polonie cancellarii».

II «Feria tertia, in vigilia festi Nativitatis Christi Domini, videlicet die 24 mensis Decembris anno ejusdem 1771 privilegium praesens ad acta terrestria Leopoliensia [...] porrectum [...]» (XVIII).

III «Privilegium Sigismundi remissivum census grossorum ex monasterio s[ancti] Onofrii, Leopoli, anno 1524» (XVII).

На шовковому жовто-малиновому шнурку фрагмент печатки. Гум. табл., XIII, № 45.

Опубл.: Petrusz., стор. 111—113; MCS, стор. 6—7.
Ф. 129, оп. 1, спр. 4.

1524 р., жовтня 18, Львів

№ 388

Львівський земський суддя Іван з Хоментова та підсудок Іван з Дідушичів повідомляють, що у справі між позивачем — власником Ходорівставу Мартином Ходорівським та відповідачами — жидачівськими старостами Іваном і Юрієм з Панева з приводу незаконного стягнення мита з купців та інших людей у торгіві та ярмаркові дні у містечку Ходорівставі й на дорогах, що ведуть зі Львова та Жидачева у Ходорівстав, вирішують зобов'язати жидачівських старост, теперішніх і майбутніх, утримуватися від стягнення мита

Мова лат.; 18 × 51,6 + 4,3 см.

III «Inter g[enerosum] Martinum Chodorowski de Chodorostaw haeredem, actorem, ab una, et generosos Joannem et Georgium de Panyow capitaneos Zydaczovienses, citatos, parte ab altera, postcuriale s[acrae] r[egiae] maiestatis decretum, quo mediante iuramentum generoso Martino Chodorowski mettertio super eo, quia praedecessores seu haeredes et possessores oppidi Chodorostaw atque ipse solus antiquitus semper et continuo [...] capitaneis Zydaczoviensibus percipere a mercatoribus theloneum pro castro et capitaneatu Zydaczoviensi in oppido Chodorostaw ac viis ad illud oppidum tendentibus est injunctum. Post quod una cum duobus nobilibus in praesentia partis attentantis praestitum decisum, quatenus capitanei Zydaczovienses, moderni et in posterum existentes, perpetuis temporibus nullum amplius theloneum pro castro Zydaczoviensi a mercatoribus et quibusvis hominibus, ad Chodorostaw tendentibus, percipere audeant, perpetuum intuitu exactionis thelonei imponendo silentium. Leopoli, feria 3-tia, ipso die s[ancti] Lucae evangelistae anno Domini 1524» (XVIII).

На шовковому червоно-чорному шнурку у воскових кустодіях дві відтиснені у темному воскові печатки: 1) Івана з Хоментова (діам. 2,7 см.) з затертим зображенням на щиті герба. Легенда: ... terr: leopolie; 2) Івана з Дідушичів (діам. 2,7 см.) з затертим зображенням герба та легендою.

Ф. 181, оп. 1, спр. 1224, арк. 2.

1524 р., жовтня 19, Львів

№ 389

Сигізмунд I, внаслідок скарги шевців Львова на те, що багато шевців, які не входять до цеху, займаються своїм ремеслом на львівському передмісті з великою шкодою для цехових — наказує королівському

маршалкові й львівському старості Станіславові з Ходеча пильнувати, щоб на львівському передмісті займалися ремеслом лише два шевських майстри, що працюють при замку; крім цього, беручи до уваги скаргу шевців на брак шкіри, дозволяє вільну торгівлю шкірою один раз на місяць, забороняючи християнам, українцям, вірменам та євреям скуповувати від усяких сторонніх осіб за містом та по вулицях, більше десяти шкір¹

Мова лат.; 26 × 54,3 + 9,8 см. Ініціал «S».

I «Cristoforus de S[chidlowiecz] palatinus et capitaneus Cracouiensis ac Regni Polonie cancellarius subscripsit». «Relacio magnifici Cristofori de Schidlowiecz palatini et capitanei generalis Cracouiensis ac Regni Polonie cancellarii».

Пергамент пошкоджений, пізніше реставрований, написи на звороті не читаються.

Печатка відсутня. Залишився шовковий жовто-зелений шнурок.

Ф. 131, спр. 336. Інв. Ваг. 428, 860 (732).

1524 р., жовтня 20, Львів

№ 390

Сигізмунд I на прохання шляхтича Мартина Ходорівського з Ходорівставу підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1436 р., січня 26, Львів

Владислав III переводить с. Ходорівстав з польського права на магдебурзьке і визначає містові Ходорівставу річний та тижневий ярмарки, а також звільняє його жителів від королівських податків

Мова лат.; 39,5 × 65 + 12 см. Ініціал «I».

I «Cristoforus de S[chidlowiecz] palatinus et [capitaneus] Cracouiensis R[egni] P[olonie] cancellarius subscripsit». «Relacio magnifici Christophori de Schidlowiecz palatini et capitanei Cracouiensis, ac Regni Polonie cancellarii».

III «Ten lyst na yarmarky a na targowy, kthory bywayv in Chodorwymstawię» (XVI). «Fundatio civitatis Chodorowstaw [...] confirmatio» (XVII) [...]»² «Przywilej na jarmarki w Chodorostawie (obecnie Chodorów) dany przez Władysława III Warnencyka, r[oku] 1436, Leopoli, feria quinta proxima post festum Conversionis sancti Pauli apostoli. Potwierdza Zygmunt I Stary, 1524, feria quinta ante festum Undecim milia virginum proxima» (XVIII — XIX).

На шовковому жовто-коричневому шнурку фрагмент печатки. Gum., табл. XIII, № 45.

Ф. 181, оп. 2, спр. 219.

1525 р., лютого 17, Пйотрків

№ 391

Сигізмунд I, беручи до уваги вірність та заслуги бурмистра і райців Львова як в мирний, так і в воєнний час та бажаючи ще більше захопити їх до виконання своїх обов'язків щодо короля і всього королівства — переносить, за згодою всіх райців, їхні міські села Зубрю і Сихів Львівського повіту на магдебурзьке право, підпорядковуючи їх юрисдикції бурмистра і райців. Одночасно звільнює ці села від юрисдикції воевод, каштелянів,

¹ Документ підтвердив Сигізмунд II у Пйотркові 15 грудня 1558 р. (див. док. № 585).

² Далі закреслений напис, а наступний вицвів.

старост, суддів, підсудків та інших земських і гродських королівських урядовців; крім цього, згадані села звільнюються від усяких податків, крім податку «шос», який сплачуватимуть вони разом з Львовом, та воєнних походів — як загальних, так і часткових

Мова лат.; 38,8 × 64,2 + 11 см. Ініціал «I».

I «Petrus episcopus et vicescancellarius subscripsit». «Relacio eiusdem reuerendi in Christo patris domini Petri Thomyczki Cracoviensis et Pospnaniensis episcopi et Regni Polonie vicescancellarii». «Albertus Lubowidzki [notarius] terre et dio[ec]esis Plocensis subscripsit».

III «Regestratae» (XVI). «Villarum Zubrze ac Sichow in ius et civitatem Leopoliensem incorporacio, de anno Domini MDXXV-to, 1525» (XVI). «1564, oblatata reuisa in conventu Regni Varssoviensi» (XVI). «Feria 6-ta post festum sancti Valentini anno 1525, Sigismundi» (XVII).

На шовковому червоному шнурку печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 2, стор. 311, № 14165.

Ф. 131, спр. 337. Інв. Вар. 429 (361).

1525 р., лютого 17, Пйотрків

№ 392

Сигізмунд I, задовольняючи прохання бурмистра і райців Львова, дозволяє їм та їхнім наступникам збирати по півгроша або дев'ять денарів від кожного возу приїжджих людей, що знаходять собі у Львові захист перед ворогом, та використовувати зібрані гроші на наведення порядку в місті після перебування в ньому згаданих людей, а також на відбудову і укріплення міста

Мова лат.; 37,7 × 52,6 + 13,1 см. Ініціал «I».

I «Petrus episcopus et vicescancellarius subscripsit». «Relacio eiusdem reuerendi in Christo patris domini Petri de Thomycze Cracoviensis et Pospnaniensis episcopi ac Regni Polonie vicescancellarii».

III «Regestratae» (XVI). «Litere super exigendis grossiculis tempore incursionis hostium a quolibet curru, anno 1525» (XVI). «Sigismundi Primi convencionale privilegium» (XVII).

На шовковому червоно-жовто-біло-голубому шнурку печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 2, стор. 311, № 14166.

Ф. 131, спр. 338. Інв. Вар. 430 (362).

1525 р., червня 7, Львів

№ 393

Лавники Львова свідчать, що на засідання їхнього суду з'явився перемиський декан і львівський канонік Микола Блажейовський через свого опікуна Микола Яцимирського обрав уповноваженим до ведення своїх справ Матвія Сиклича, який пред'явив документ такого змісту:

1522 р., січня 9, Львів

Присяжний лавник Станіслав Ламель та його дружина Агнета, з'явившись перед райців, заявили про борг 100 злотих, який вони винні Миколі Блажейовському і зобов'язалися, у випадку несплати боргу в певний термін, уступити Миколі Блажейовському фільварок на Глинській вулиці

Мова лат.; 27 × 44,9 + 5,5 см. Ініціал «S».

II «Stanislaus Lemel [!] cum sua uxore obligant predium in platea Gliniska venerabili Nicolao Blaszeiowski custodi Premisliensi in summa 100 florenorum, anno 1525» (XVII).

На пергаментному пояску пошкоджена печатка. Soch., Herb, стор. 18 (тип 1).

Ф. 131, спр. 339. Інв. Ваг. 431 (363).

1525 р., вересня 13, Краків

№ 394

Сигізмунд I повідомляє про скаргу громадян Львова, об'єднаних в цехи (ковалів, слюсарів, мечників, ливарників, поясників, голкарів, боднарів, стельмахів, столярів, колодіїв, лимарів, сідлярів та інших) на кривди, які вони зазнають від краківських майстрів, особливо столярів, що використовуючи свою зверхність та юрисдикцію над ними, карають їх на свій розсуд, забороняють, під приводом недосвідченості, учням і товаришам, навченим у Львові, займатися своїм ремеслом у Кракові, а своїм товаришам під загрозою кари забороняють працювати у Львові. В зв'язку з цією скаргою король виносить рішення, згідно з яким затверджує всі цехи Львова як повноцінні і законні, повністю звільняє львівських майстрів, їхніх товаришів та учнів (як навчених так і ненавчених) від усякої зверхності і юрисдикції старших та майстрів Кракова, надає право львівським ремісникам та майстрам приймати людей на навчання, навчати їх, присвоювати їм звання майстрів, надавати їм різні титули. Вони повинні бути дійсними як у Кракові, так і в інших містах. Той, хто не допускатиме до роботи, чи не признаватиме достатньо підготовленими товаришів і майстрів, навчених у Львові, буде змушений сплатити 30 гривень кари, половина якої відходить до королівського скарбу, а друга половина — на відновлення мурів Львова. Крім цього, старшим цехів дається право судити і карати майстрів, учнів чи товаришів, що провинилися, причому останні можуть апелювати до ради Львова

Мова лат.; 34,8 × 69,5 + 11,5 см.

I «*Petrus episcopus et vicecancellarius subscripsit*». «*Relacio reuerendi in Christo patris domini Petri Thomyczky episcopi Cracouiensis et Regni Polonie vicecancellarii*».

III «*Registratae*» (XVI). «*Sigismundi Primi*» (XVII). «*Super ordinandis mechanicis et eorum consuetudinibus*» (XVI). «*Super edocendis discipulis, creandis sociis ac promouendis magistris mechanicis, 1525*» (XVI).

На шовковому жовто-вишнево-фіолетовому шнурку печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 2, стор. 318, № 14307.

Ф. 131, спр. 340. Інв. Ваг. 432 (364).

1525 р., жовтня 25, Львів¹

№ 395

Сигізмунд I, в зв'язку зі скаргою бурмістра та райців Львова на шляхтичів, власників будинків на території юрисдикції міста, що відмовля-

¹ При датуванні документа писарем допущена помилка. Король в жовтні перебував у Кракові, а не у Львові, як написано в документі. Викликає також сумнів правильність дати (жовтня 25), бо датаційна формула «*feria quarta post festum sancti Luce ewangeliste proxima*» є не зовсім вдалою — в цьому році свято св. Луки-євангеліста випало саме в середу (*feria quarta*) і сумнівно, чи писар датував би документ тижнем після свята, маючи ближче свято «*i 1000 virginum*». Враховуючи помилку писаря, дату можна ще розв'язати як 18 жовтня. Крім першої очевидної помилки і другої — припустимої, документ не викликає жодного підозріння щодо своєї автентичності.

ються від усяких міських тягарів і всупереч давнім міським ухвалам відхиляють призначення адвокатів, які виступали б на суді в їхніх справах,— виносить рішення, згідно з яким орендарі чи мешканці згаданих будинків, як і всі інші громадяни, повинні нести всі міські тягарі, а в судових справах, які виникнуть в них з сусідами, повинні з'являтися на суд і судитися там на основі магдебурзького права; в протилежному випадку всі шкоди вираховуватимуть з цих же маєтків

Мова лат.; 25 × 45 + 7,7 см. Ініціал «S».

I «Cristoforus de S[chidlowyecz] palatinus et capitaneus Cracouiensis ac Regni Polonie cancellarius subscripsit». «Relacio magnifici Christophori de Schidlowyecz palatini et capitanei Cracouiensis ac Regni Polonie cancellarii».

III «De convenientibus nobiles bona et domos in civitate possidentibus, anno 1525» (XVI).

На пергаментному пояску пошкоджена печатка. Gum., табл. XIII, № 45.

Ф. 131, спр. 341. Інв. Вар. 433 (365).

1526 р., січня 26, Пйотркіє

№ 396

Сигізмунд I, задовольняючи прохання львівських райців, провізорів шпиталю св. Духа, дозволяє їм продати кому-небудь із шляхти, сановників чи королівських урядовців с. Малехів, що належить цьому ж шпиталю, з умовою, що після продажу село відійде під земське право і буде зобов'язане оплачувати всякі податки й військові походи; львівські райці за вичинені гроші повинні придбати на земському чи міському праві нерухоме майно, або постійний чи відкупний чинш, причому куплене майно, а також і чинш буде вільним від оплати податків та військових походів, як і все інше майно згаданого шпиталю

Мова лат.; 27,1 × 38,4 + 8,3 см.

I «Petrus episcopus et vicecancellarius subscripsit». «Relacio reuerendi in Christo patris domini Petri episcopi Cracouiensis et Regni Polonie vicecancellarii».

III «Registratae» (XVI). «Malechow, Klekothow et alia bona et iura hospitalis, anno 1525» (XVI). «Pro libera venditione villae Malechow consensus» (XVIII).

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 2, стор. 325, № 14456.

Ф. 131, спр. 342. Інв. Вар. 435 (367).

1526 р., січня 26, Пйотркіє

№ 397

Сигізмунд I, беручи до уваги вірність та заслуги бурмистрів, райців і всієї громади Львова як у мирний, так і у воєнний час, а також великий вплив до Львова купців та інших людей різних національностей з різних провінцій, що полагоджують перед райцями та міським урядом всілякі справи, одержуючи там документи з печаткою Львова,— надає Львову право користуватися гербом з зображенням лева, що вільно стоїть у відкритій брамі, над якою височать три вежі. Крім того, при опечатуванні документів надається право користуватися червоним воском

Мова лат.; 42,6 × 63,7 + 14,3 см. Ініціал «I».

I «*Petrus episcopus et vicecancellarius subscripsit*». «*Relacio eiusdem reuerendi in Christo patris domini Petri Thomiczky episcopi Cracouiensis et Regni Polonie vicecancellarii*».

III «*Registratae*» (XVI). «*Super insigne leonis et ceram rubram, 1526, s[erenissimi] Sigismundi Primi regis*» (XVI—XVII).

На шовковому біло-голубому шнурку фрагмент печатки. Gum., табл. XIII, № 46.

Опубл.: Soch., Herb, стор. 63—65.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 2, стор. 325, № 14455.

Ф. 131, спр. 343. Інв. Вар. 436 (368).

1526 р., січня 26, Пйотрків

№ 398

Сигізмунд I, на прохання радників і особливо коронного маршалка, львівського та любачівського старости Станіслава з Ходеча, свідчить, що зберігає за львівським райцею магістром Михайлом і його старшими дітьми Михайлом і Анною водяний млин у Львові, що зветься Пекарським, та третю мірку з його прибутків, надаючи їм, крім того, повний дохід з просівалки

Мова лат.; 24,6 × 39 + 7,1 см.

I «*Petrus episcopus et vicecancellarius subscripsit*». «*Relacio reuerendi in Christo patris domini Petri Thomyczki episcopi Cracouiensis et Regni Polonie vicecancellarii*».

III «*Registratae*» (XVI). «*Molendinum pro m[agistro] Michaeli, 1526. «Et eiusdem liberis» (XVI). «Donatio proventuum 3-tiae mensurae magistro Michaeli et 2-bus eiusdem liberis» (XVII).*

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Регест.: MRPS, pars. IV, vol. 2, стор. 325, № 14458.

Ф. 131, спр. 344. Інв. Вар. 437 (369).

1526 р., січня 26, Пйотрків

№ 399

Сигізмунд I, внаслідок скарги громади Львова на райців цього ж міста, які відмовляються звітувати про міські прибутки, виносить рішення, згідно з яким райці Львова щорічно перед вибором міських властей мають звітувати про використання міських прибутків, причому результати цих звітів повинні зберігатися в таємниці як райцями, так і представниками від громади під присягою, даною ними на вірність та покірність королю¹

Мова лат.; 24 × 37,5 + 6,5 см.

I «*Petrus episcopus et vicecancellarius subscripsit*». «*Relacio reuerendi in Christo patris domini Petri episcopi Cracouiensis et Regni Polonie vicecancellarii*».

III «*Registratae*» (XVI). «*De facienda ratione communitati*» (XVI). «*Declaratio decreti prioris*» (XVI). «*Declaracio decreti, quod consules residentes coram antiquis, 4 scabinis et 6 viris de civitate racio [...]facerent, qui secretum servabunt et nonnisi regi revelabunt, i[eria] 6 post f[estum] Conversionis sancti Pauli*» (XVII).

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Регест.: MRPS, pars IV, vol. 2, стор. 325, № 14457.

Ф. 131, спр. 345. Інв. Вар. 434 (366).

¹ Документ підтвердив Сигізмунд II у Кракові 22 липня 1549 р. (див. док. № 538).

1527 р., січня 25, Львів

№ 400

Маршалок Польського королівства, львівський, любачівський і руський генеральний староста Станіслав з Ходеча свідчить, що у львівських городських актах є квітаційний запис від 2 липня 1510 р., згідно з яким Маргарита Тлуста з сином Еразмом, одержавши від львівських каноніків певну суму за млин на львівському передмісті перед Галицькою брамою, зобов'язується сама і зобов'язує своїх спадкоємців не мати в майбутньому ніяких претензій на згаданий млин

Мова лат.; 18 × 24,5 + 3,5 см.

III «Quitatio dominorum canonicorum per Tlusta Marczinowa et Erasmit» (XVI).

На пергаменті наявні плями.

Печатка відсутня.

Ф. 131, спр. 346.

1527 р., лютого 6, Краків

№ 401

Сигізмунд I, на прохання львівського архієпископа Бернарда Вільчека та зважаючи на те, що львівські прелати і каноніки кафедрального костюлу зазнали великих втрат внаслідок війн, які ведуться майже постійно проти невірних, дозволяє їм 15 років користуватися третьою частиною королівського млина на Галицькому передмісті

Мова лат.; 22,2 × 50,7 + 11 см. Ініціал «S».

I «Petrus episcopus et vicecancellarius subscripsit». «Relacio reuerendi in Christo patris domini Petri episcopi Cracouiensis et Regni Polonie vicecancellarii».

III «A[nno] D[omini] 1527» (XVI). «Brasealis». «XV annorum non exempcio molendini ultra portam Halicyensem» (XVI). «Nihil valent ipse lit[t]ere preter possessionis usum, quibus successit perpetua donatio facta capitulo per regem Sigismundum» (XVI). «Molendinum extra portam Haliciensem» (XVII). «1527, Cracoviae, ipso die festi s[anctae] Dorotheae serenissimus Sigismundus donationem 3 partis molendini in rem capituli factam innovat» (XVIII).

На пергаменті наявні плями.

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 2, стор. 350, № 14996.

Ф. 131, спр. 347.

1527 р., лютого 13, Краків

№ 402

Сигізмунд I на прохання шляхтича Мартина Ходорівського, підтверджує, не наводячи тексту, акт королівських комісарів — генерального руського воеводи, галицького, снітинського й коломийського старости Оти з Ходеча, галицького каштеляна Івана Коли з Делієва, підкоморія Петра Гербурта з Фельштина Одновського, львівського підсудка Івана Дідушицького та кам'янецького військового Миколи Гербурта — про розмежування і встановлення кордонів між королівським селом Олешевом, яке є в оренді жидачівських старост Юрія та Івана з Панєва, та маєтками Мартина Ходорівського — містечком Ходорівставом і селами Бортниками, Новошином, Вишневом і Молодинчим

Мова лат.; 47,3 × 79,7 + 14 см.

I «Cristoforus de S[chydlowyec] palatinus et c[apitaneus] Cracouiensis ac R[egni] P[olonie] cancellarius subscripsit». «Relacio eiusdem magnifici Christophori de Schydlowyec palatini et capitanei generalis Cracouiensis».

III «Registratae» (XVI). «Ten lyst yest graniczny od Wysnow» (XVI). «Granities per [...] regium [...] Holeszczow et Chodorowstaw [...] Novoszyn [...]» (XVII). «Granice miasta Chodorostawu i wsi do niego należących, 1527» (XVIII). «[...] confirmatio. Cracoviae, in conventionione generali, feria 4-ta ante festum sancti Valentini martyris proxima» (XVIII—XIX).

На шовковому жовто-червоно-голубому вицвілому шнурку пошкоджена печатка. Gum., табл. XIII, № 45.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 1, стор. 305, № 5182.
Ф. 181, оп. 2, спр. 1319.

1527 р., квітня 3, Краків

№ 403

Сигізмунд I, в зв'язку зі скаргою львівських громадян та купців на коронного маршалка і львівського старосту Станіслава з Ходеча та міських урядовців, які, всупереч законам і свободам, наданим Львову та його жителям попередніми королями, часто змушують їх до оплати мит і торгових зборів від оселедців та іншої риби, виносить рішення, згідно з яким львівський громадянин, який не зможе довести жодними правними документами міським урядовцям, який оселедці чи іншу солону рибу він купив не по дорозі (від чужого купця, що їхав до Львова і був зобов'язаний сплачувати там мито), повинен підтвердити своє зізнання присягою; крім цього, в Буську дозволяється львівським громадянам купувати солону рибу без оплати мит і торгових зборів

Мова лат.; 22,5 × 56,5 + 10 см.

I «Petrus episcopus et vicecancellarius subscripsit». «Relacio reuerendi in Christo patris domini Petri episcopi Cracouiensis et Regni Polonie vicecancellarii».

III «Registratae» (XVI). «1527. Pro non recipiendis foralibus a piscibus civium in vasis adductis» (XVI). «Ex certis causis non ostendendis, quia ordinatione cum castro facta interem[p]tum est» (XVI).

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Регест.: MRPS, pars IV, vol. 2, стор. 358, № 15161.
Ф. 131, спр. 348. Інв. Вар. 438 (370).

1527 р., квітня 3, Краків

№ 404

Сигізмунд I, вирішивши суперечку між райцями і громадянами Львова — з одного боку, та євреями з передмістя Львова — з другого боку, відносно вільної торгівлі останніх, якою вони займаються всупереч давнім привілеям і на велику шкоду львівським громадянам, — виносить рішення, згідно з яким зберігає в силі привілеї, надані львівським громадянам попередніми королями, що забороняють євреям, вірменам та всім іншим підміським жителям займатися торгівлею, право на яку мають лише громадяни міста; свій же привілей, який дозволяв підміським євреям вільну торгівлю, скасовує, дозволяючи їм на їхнє прохання, в зв'язку з великою кількістю непроданих товарів та несплачених боргів, торгувати ще протягом двох років, причому першого року вони можуть торгувати всім без

винятку, а другого — лише товарами, вказаними в рішенні Пйотрківського сейму з 20 грудня 1521 р.¹

Мова лат.; 39 × 75 + 14 см.

I «*Petrus episcopus et vicescancellarius subscripsit*». «*Relacio reuerendi in Christo patris domini Petri Thomiczki episcopi Cracouiensis et Regni Polonie vicescancellarii*».

III «*Registratae*» (XVI). «*Quod Iudei anteurbani post lapsum duorum annorum perpetuo mercari non debent, 1527*». «*Sigismundi Primi decretum contra Iudeos suburbanos*» (XVI—XVII).

Печатка відсутня. Залишився пергаментний поясок.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 2, стор. 358, № 15164.

Ф. 131, спр. 349. Інв. Ваг. 439 (371).

1527 р., квітня 11, Краків

№ 405

Сигізмунд I, в зв'язку зі скаргою райців та громадян Львова на кам'янецьких громадян і старосту, які дозволяють купцям оминати львівський склад і проїжджати з Туреччини і Волощини до Литви та Московії, а московським і литовським купцям — проїжджати до Волощини і Туреччини, виносить разом з радниками рішення, згідно з яким забороняє згаданим купцям переїзд через Кам'янець, з Туреччини і Волощини до Литви і Московії та з Литви і Московії до Волощини і Туреччини, а також іншими незаконними шляхами минаючи львівський склад. Водночас король наказує всім бурмистрам і старостам руських і подільських міст та містечок, всім підданам взагалі і особливо теперішньому та майбутнім кам'янецьким старостам — затримувати і конфіскувати товари купців, що порушуватимуть наказ

Мова лат.; 30,5 × 39,8 см.

I «*Petrus episcopus et vicescancellarius subscripsit*». «*Relacio reuerendi in Christo patris domini Petri episcopi Cracouiensis et Regni Polonie vicescancellarii*».

III «*Registratae*» (XVI). «1527. *De non pertranseundo deposito et teloneo Leopoliensi per Camenecz*» (XVI). «*Versus Lituaniam*» (XVII). «*Mandatum Sigismundi Primi*» (XVII).

На пергаменті під текстом залишки відтисненої печатки. Gum., табл. XIII, № 46.

Ф. 131, спр. 350. Інв. Ваг. 441 (373).

1527 р., травня 18, Львів

№ 406

Канонік, вікарій в духовних справах і генеральний офіціал львівського архієпископа Бернарда Вільчека Іван Дрогобиш з Городка свідчить, що він знайшов в актах свого попередника львівського каноніка і офіціала покійного Станіслава з Тшебухова запис угоди між кустодом львівських францисканців (*fratrum minorum*) покійним Валентином та парохом у Чишках Іваном. Далі Іван Дрогобиш наводить повний текст запису угоди:

1499 р., вересня 13

Кустод львівського ордену францисканців Валентин від імені усього ордену і за згодою міністра цього ордену Мартина з Праги — з одного боку, та парох Іван з Чишок — з другого боку, складають угоду в справі розподілу десятин, очищення рибного ставка та ремонт греблі в с. Чишках

¹ Пор. док. № 373.

Мова лат.; 22 × 35 + 6 см. Ініціал «I».

III «Concordia occasione ragochiae in Czysky, 1527» (XVI—XVII).
«Czyzki» (XVIII).

На пергаменті наявні плями. Текст частково вицвів.

Печатка відсутня. Залишився пергаментний поясок.

Ф. 131, спр. 351.

1527 р., липня 19, Краків

№ 407

Сигізмунд I затверджує ухвалу львівських райців, які, бажаючи в майбутньому уникнути пожежі, що недавно була у Львові, забороняють будувати в місті будинки з ганком чи іншими прибудовами

Мова лат.; 21,5 × 36,2 + 10,5 см.

I «Petrus episcopus et vicescancellarius subscripsit». «Relacio reuerendi in Christo patris domini Petri episcopi Cracouiensis et Regni Polonie vicescancellarii».

III «Registratae» (XVI). «Approbatio Sigismundi Primi ordinationis de domibus edificandis sine porticibus, anno 1527» (XVI—XVII).

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 2, стор. 363, № 15273.

Ф. 131, спр. 352. Інв. Вар. 442 (374).

1527 р., липня 19, Краків

№ 408

Сигізмунд I, бажаючи допомогти Львову, що потерпів від пожежі, дозволяє йому — крім звільнення від усяких податків на 20 років — влаштовувати протягом такого ж часу щосуботи м'ясний торг або так звану сохачку, вільну від оплати, на яку мають право приїжджати звідусіль люди всякого стану і продавати м'ясо кусками чи порціями без жодних перешкод, особливо з боку львівських різників, яких теж звільняє від податків на 20 років

Мова лат.; 22,8 × 35,2 + 8 см.

I «Petrus episcopus et vicescancellarius subscripsit».

III «Registratae» (XVI). «Sigismundi Primi sublevatio privilegii laniorum de libertate fori carniarum ad annos XX, 1527» (XVI—XVII).

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 2, стор. 363, № 15275.

Ф. 131, спр. 353. Інв. Вар. 443 (375).

1527 р., липня 19, Краків

№ 409

Сигізмунд I, бажаючи допомогти Львову, що потерпів від пожежі, звільняє всіх християн, українців та вірменів — жителів Львова, від усяких чиншів і податків як від ратуші, так і від міста, вийтвства, міської лазні, купецьких крамниць, від шевців, лікарів, суконників та різників (за винятком обов'язку постачання лою, який звичайно дається на львівський замок), а також від шосу; що ж до чопового податку, то львівські громадяни звільняються від нього на сім років, з тією умовою, що першого року вони його зовсім не сплачуватимуть, а протягом останніх шести років цей податок збиратиметься бурмистром та райцями і викори-

стовуватиметься на відбудову мурів, веж, брам, ровів та на інші потреби міста. В зв'язку з цим Сигізмунд I наказує коронному маршалкові і львівському старості Станіславу з Ходеча та збирачеві податків Миколі Дершняку і всім майбутнім старостам і збирачам податків на руських землях зберегти львівських громадян при даному звільненні від податків

Мова лат.; 27,5 × 56 + 11,5 см.

I «Sigismundus rex».

III «Registratae» (XVI). «Sigismundi Primi libertas post conflagrationem civitati Leopoliensi ad viginti annos concessa ab omnibus operibus civitatis et Rei Publicae» (XVI—XVII).

Печатка відсутня. Залишився пергаментний поясок.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 2, стор. 363, № 15274.

Ф. 131, спр. 354. Інв. Вар. 444 (376).

1527 р., листопада 4, Львів

№ 410

Львівський архієпископ Бернард Вільчек свідчить, що Матвій Крогулич зі Стрижова — вівтарист і мансіонар при каплиці св. Катерини на нижньому львівському замку, віддав у довічне користування бурмистрові і райцям Львова, як опікунам і колаторам малджиківського вівтаря св. Марії, кам'яний будинок на цвинтарі львівського кафедрального костьолу, біля будинку покійного Матвія-шевця. Крім того, Матвій Крогулич приєднує свій будинок до згаданого вівтаря з тим, щоб вівтарист при даному вівтарі щорічно раз на три місяці відправляв службу за спасіння душ померлих, його, його батьків та його друзів. Архієпископ затверджує це надання

Мова лат.; 31 × 38 + 5 см.

III «Pro domuncula in caemeterio iuxta Matiae sutoris domum sita altariae ante stallum scabinorum, anno 1527» (XVI). «Venerabilis dominus Mathias Krogulec». «De Strzewow mansionarius et altaria ad ecclesiam s[anctae] Catharinae v[irginis] et m[artyris] in arce inferiori Leopoliensi domunculam suam, quam proprio sumptu in caemeterio e[cclesiae] m[etropolitanae] L[eopoliensis] aedificavit, donat et confert spectabilibus dominis consulis Leopoliensibus, uti patronis et collatoribus altaris [...] ¹ sanctae Mariae stantis sub cruce foundationis Maldrzykovianae in ecclesia metropolitana Leopoliensi ante stalla scabinalia, anno Domini 1527, die 4 Novembris coram actis venerabilis capituli Leopoliensis» (XVII).

На пергаментному пояску печатка (опис див. док. № 320).

Ф. 131, спр. 355. Інв. Вар. 445 (377).

1528 р., вересня 26, Львів

№ 411

Бурмистер і райці Львова вирішують суперечку між Мартином Шенгрегером, опікуном своєї дружини Анни та дітей власника Замарстинова покійного Бернарда Тички — Станіслава, Бернарда, Анни і Агнети — з одного боку, і Станіславом Ходореком, підвійтом Іваном, Петром Тетком, Петром Гемером та вдовами Маргаритою Сітковою і Агнетою Павловою — з другого боку, відносно луків, на яких давніше були ставки. В зв'язку з тим, що останні не пред'явили ніяких документів на володіння цими

¹ Одне скорочення не розшифроване.

луками, бурмістер і райці виносять рішення, згідно з яким луки залишаються власністю Мартина Шенгрегера, як опікуна дружини Анни і вищезгаданих дітей Бернарда Тички¹

Мова лат.; 24,3 × 39,1 + 6 см.

III «Nota piscinarum in bonis Zamarstinow» (XVI). «Jesth na lonky Szmorsthinowskye» (XVI). «Decretum consulatus, quo prata de Zamerstinow domino hereditario Schongreger nuncupata [!] adiudicantur, anno 1528» (XVII). «Decretum officii consularis de anno 1528, quo mediante prata in villa Zamarstinuw Martino Schöngreger et successoribus» «Bernardi Thyczka» «iure haereditario adiudicantur, anno 1528» (XVII).

На пергаментному пояску у пошкодженій по краях кустодії печатка ради. Soch., Herb, стор. 19 (тип II).

Ф. 131, спр. 356. Інв. Ваг. 440 (378).

1528 р., жовтня 29, Львів

№ 412

Львівський земський суддя Павло Тарло з Щекажовичів та підсудок Іван Дідушицький свідчать, що дружина подільського воеводи — Ядвіга з Олеська записала львівському архієпископові Бернардові Вільчеку 400 злотих для лампади на вівтарі кафедрального костьолу, забезпечивши цю суму на миті і великих рибних ставах у Залізцях та на частині мита і рибних ставів в Олеську з щорічною виплатою чиншу десять гривен²

Мова лат.; 26 × 33 + 3 см.

III «Pro lampade inscriptio dominae pallatinae [et] mariti ipsius etc.» (XVI). «Inscriptio pro lampade in oppido Załosce 400 florenorum coram altari ciborii arsuria in piscinis et teloneo oppidi Załosce, anno 1528» (XVII).

Дві печатки відсутні. Залишилися пергаментні пояски.

Ф. 131, спр. 357.

1529 р., лютого 15, Львів

№ 413

Львівські райці, на прохання райці Станіслава Вільчека, рекомендують його сина Станіслава львівському архієпископові Бернардові Вільчеку на посаду вівтариста якого-небудь вівтаря (за винятком Малджиківського) при львівському кафедральному костьолі, як тільки там відкриється вакансія

Мова лат.; 23 × 30,6 + 4,6 см.

III «Ius patronatus. Praesentatio Stanislai Vilczek praepositi ad altare dictum Maldrzykowski a dominis consulibus, anno 1529» (XVI—XVII).

На пергаментному пояску печатка. Soch., Herb, стор. 19 (тип II).

Ф. 131, спр. 358. Інв. Ваг. 448 (380).

1529 р., березня 27, Львів

№ 414

Львівський архієпископ Бернард Вільчек стверджує, що Станіслав, син львівського райці Станіслава Вільчека, 3 березня 1520 р. у львівському кафедральному костьолі був висв'ячений в сан аколита, згодом 20 лютого 1529 р. в Дунаєві висв'ячений в сан субдиякона, 13 березня 1529 р. у

¹ Документ підтвердив Сигізмунд I у Кракові 8 жовтня 1530 р. (див. док. № 421).

² Пор. док. № 416.

львівському кафедральному костюлі — в сан диякона, а 27 березня цього ж року в сан пресвітера після докладного іспиту

Мова лат.; 10,5 × 24,4 + 3 см.

III «Ordines reverendi Stanislai Wilczek. Ordines reverendi Wilczek» (XVII). «1529 anno, sabbato, 4 temporum Cinerum» (XVII).

Печатка відсутня. Залишився пергаментний поясок.

Ф. 131, спр. 359. Інв. Вар. 447(379).

1530 р., січня 12, Пйотрків

№ 415

Сигізмунд I, на прохання Мартина Ходорівського з Ходорівставу, підтверджує і повністю наводить текст акту розмежування сіл королівськими комісарами такого змісту:

1529 р., вересня 18, на спірному місці розмежування

Королівські комісари: граф, власник Тарнова, руський і сандомирський воевода, коронний гетьман Іван, львівський підсудок Іван Дідушицький, самбірський війський Іван Гербурт, жидачівський війський Матвій Гембицький та комірник Львівської землі Іван Гербурт розмежують і подають опис кордонів між королівськими маєтками: містечком Жидачевом, лукою Білі береги, селами Отиневичами, Вовчатичами, Сугревом, Журавковом, Городищем, Оришківцями, Сільцем та іншими, приналежними до Жидачева, дворищем разом з селом Букавиною — з одного боку, та власними селами шляхтича Мартина Ходорівського: Вишневом, Новошином та іншими, приналежними до містечка Ходорівставу — з другого боку. Перед розмежуванням їм був пред'явлений документ такого змісту:

1529 р., березня 7, Вільнюс

Сигізмунд I доручає згаданим королівським комісарам розмежувати вказані села

Мова лат.; 51,3 × 80,6 + 8,6 см. Ініціал «I».

I «Cristoforus de S[chydlowyec] castellanus et c[apitaneus] Cracouiensis, R[egni] P[olonie] cancellarius subscripsit». «Relacio prenominati magnifici Christophori de Schydlowyec castellani et capitanei generalis Cracouiensis ac Regni Polonie cancellarii etc.».

III «Anno 1530. Granities inter Zydaczew et villas ad id pertinentes et Chodorowstaw cum villis ad illud pertinentibus» (XVII). «Przywilej Chodorostawu» (XVIII)¹

На пергаменті в кількох місцях текст затертий.

На шовковому жовто-зелено-фіолетово-червоному вицвілому шнурку пошкоджена у бляшаній коробці без вічка печатка. Гум., табл. XIII, № 45.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 1, стор. 323, № 5480.

Ф. 181, оп. 2, спр. 1319.

1530 р., лютого 17, Дунаїв

№ 416

Львівський архієпископ Берnard Вільчек повідомляє, що він на прохання вівтариста і мансіонара магістра Севастіана, підтверджує та повністю наводить текст запису львівських суддів Павла Тарла і Івана² Дідушицького такого змісту:

¹ Далі чотири нечітких написи.

² У документі помилково Микола.

Львівський земський суддя Павло Тарло і підсудок Іван¹ Дідушицький повідомляють, що подільський воевода Мартин з Кам'янця разом із своєю дружиною Ядвігою продав львівському архієпископові Бернардові на лампаду у львівському кафедральному костюлі річний чинш 16 злотих, забезпечений на миті та рибних ставках своїх містечок Залізців і Олеська — за 400 злотих.

Львівський архієпископ інкорпорує ці 16 злотих або 10 гривен до церковної недоторканості, призначаючи чотири гривни на оливу для лампади, три для захристіяна, дві — схоларам і одну гривну на ремонт церковного одягу².

Нотаріальний інструмент нотарія Станіслава Круля з Перемишля, сина Станіслава³

Мова лат.; 54,1 × 56,1 + 12,6 см. Ініціал «І».

І Нотаріальний знак у вигляді стержня з стилізованою квіткою зверху, під якою два півмісяці один під другим, один півмісяць на кінцях має літери S P, внизу стилізований щит з гербом «Абданк». Стержень є на двох східцях з написом: MEMORARE nouissima tua. Поруч засвідчення нотарія

III «Pro lampade». «Immunitati ecclesiastice». «[...] de quibus [...]» (XVI). «Anno Domini 1598 summa capitalis 400 florenorum sunt per reverendissimum et capitulum [...] census perpetuus pro eisdem 24 florenis annui empt[...] apud praestan[...] Leopoliem[...]» (XVI). «Pro lampade super Zalozce etc. ad ecclesiam metropolitanam Leopoliensem ante V. Sacramentum» (XVII). [...]»⁴

На пергаменті під текстом дірка, наявні плями.

Печатка відсутня.

Ф. 131, спр. 360.

1530 р., березня 5, Краків

№ 417

Краківський земський суддя Іван Пеньонжек з Кружлової та підсудок Микола Ташицький з Лучлавичів заявляють, що в суперечці між королівськими збирачами мита і купцями з різних міст Польського Королівства відносно доріг, якими вони повинні гнати на продаж волів і перевозити товари з Русі, Поділля та Волощини до Польщі, Сигізмунд I виніс рішення, згідно з яким воли і товари з Русі, Поділля та Волощини повинні переправлятися через Львів, Городок, Перемишль до Сандомиру; купці ж, які вийшли з Волині, повинні прямувати через Люблін та Радом, причому на вимогу королівських збирачів мита вони зобов'язані присягнути, що воли, яких вони женуть, походять не з Русі, Поділля, чи Волощини, а з Волині

Мова лат.; 19,5 × 29,6 + 2,6 см.

I «Ioannes de Oczieschin notarius terre Cracouiensis subscripsit».

III «1530. Determinat[...] de via pellendorum boum [...] mercium un[...] de Russia, Podolia et Walachia, et [...] Wolynia» (XVI). «Decretum serenissimi regis Sigismundi occasione [...] boum» (XVI). «Дэкрэць короля яго м(ило)с(т)и Волы(н)» (XVI) «Pro uno theloneo [?] Jorg[...]» (XVII).

Дві печатки відсутні.

Ф. 131, спр. 361. Інв. Вар. 440 (381).

¹ У документі помилково Микола.

² Дата документу земських суддів не винесена.

³ Пор. док. № 412.

⁴ Далі один напис з XVIII ст.

Сигізмунд I на прохання львівського підсудка Івана Дідушицького підтверджує та повністю наводить текст таких документів:

1. 1528 р., лютого 26, на місці розмежування

Комісари: руський воевода Іван з Тарнова, львівський суддя Павло Тарло, львівський комірник Іван Гербурт з Фельштина, перемиський війський Микола Конюшецький та жидачівський війський Матвій Броздовський визначають межі між королівськими селами Бережницею, Журавковом та Олешевом — з одного боку, та власними селами львівського підсудка Івана Дідушицького: Млинищами, Суботовим і Заболотівцями — з другого боку

2. 1528 р., лютого 29, на місці розмежування

Комісари: львівський архієпископ Бернард, руський воевода Іван з Тарнова, львівський суддя Павло Тарло, львівський комірник Іван Гербурт з Фельштина, перемиський війський Микола Конюшецький та жидачівський війський Матвій Броздовський визначають межі між королівськими селами: Миськівцями (Miskowscze), Дашавою, Олексичами, Демнею, Ярушичами, Маськівцями (Maskowscze), Футаровим дворischem (Phutagow curiam) і Лотатниками — з одного боку, та власними селами Івана Дідушицького і Васька Балицького: Дідушичами й Сиховом — з другого боку

Мова лат. Документ у формі зошита з п'яти аркушів розміром 32,6 × × 27 см.

I «Petrus episcopus et vicescancellarius subscripsit». «Relacio reuerendi in Christo patris domini Petri episcopi Cracouiensis et R[egni] P[olonie] vicescancellarii». «Ad personalem oblationem generosi Josephi Choynowski officium praesens c[astrense] c[apitaneale] Lublinense supra scriptas granicies ad acta sua per oblatam suscepit iisdemque sub actu infra scripto ingrossari mandavit. Feria quinta in crastino f[esti] Transfigurationis Christi Domini anno eiusdem 1755-to susceptum, inductum» (XVIII).

На верхній обкладинці: «List graniczny między [...] Lotatnikami, Daszawa» (XVII). «Inter bona regalia Bereznica, Zurawkow et Oleszow ad capitaneatum Zydaczowiensem spectantia, ab una, et bona generosi Joannis Dziedoszycki haereditaria Młyniszczca, Soppotow et Zabłotowce prataque dicta Pieczyszczca in districtu Zydaczowiensi sita, parte ab altera, vigore commissionis s[acrae] regiae maiestatis factae, per serenissimum Sigismundum regem Poloniae approbatae, granities. In loco differentiarum, feria 4-ta post festum s[ancti] Mathiae apostoli et evangelistae anno Domini 1528. In castro Lublinensi, feria 5-ta in crastino festi Transfigurationis Christi Domini anno ejusdem 1755 oblata. Nique subinde inter bona aliena, videlicet, regalia Miskowce, Daszawa, Olexice, Demnia, Jaruszyce, Maczkowce, curiam Futarow et Lotatniki, ab una, et bona haereditaria Dziedoszyce et Siechow, parte ab altera, similiter factae et per s[acram] r[egiam] maiestatem approbatae, granities. Sabbato post festum s[ancti] Mathiae apostoli et evangelistae anno eodem 1728 [!]

Печатка відсутня.

Ф. 181, оп. 2, спр. 227.

Сигізмунд I дозволяє перенести щорічний ярмарок, який відбувався в Львові в день св. Трійці, на день св. Маргарити (13 липня) з тим, що всі

¹ Далі один нечіткий великий напис із XVI ст.

чужі купці, які братимуть в ньому участь, мають бути звільнені від львівського мита і можуть користуватися всякими вільностями у виконванні своєї професії. Відносно щорічного ярмарку в день св. Агнети (21 січня), то все залишається по-старому, зокрема, всі прихожі зобов'язані платити мито

Мова лат.; 35,5 × 62,5 + 11,5 см.

I «Cristoforus de S[chidlowiecz] castellanus et capitaneus Cracouiensis ac Regni Polonie cancellarius subscripsit». «Relacio eiusdem magnifici Christophori de Schidlowiecz castellani et capitanei Cracouiensis generalis ac Regni Polonie cancellarii etc.».

III «Serenissimi Sigismundi Primi». «Super binas nundinas celebrandas, anno 1530». «Unas in festo sanctae Agnetis cum solutione teloneorum, alteras, que fuerant in festo sanctissimae Trinitatis, in festum sanctae Margarethe translatas sine solutione teloneorum» (XVI—XVII).

На шовковому червоно-жовто-синьому шнурку у бляшаній коробці печатка. Gum., табл. XIII, № 45.

Перест: MRPS, pars IV, vol. 1, стор. 331, № 5632.
Ф. 131, спр. 362. Інв. Вар. 450 (382).

1530 р., квітня 29, Львів

№ 420

Магістр мистецтв, професор теології, вікарій і генеральний львівський офіціал Станіслав Менда зі Львова повідомляє, що в зв'язку зі смертю Івана Дрогобиша — останнього настоятеля (possessoris) вівтаря при Струмиловій каплиці, він призначає на це місце Станіслава Вільчека зі Львова

Мова лат.; 10,5 × 38,5 + 3 см.

III «Investitura ad capellam Strumilowa altaristae per dominos consules, anno 1530» (XVII).

На пергаментному пояску відтиснена у червоному воскові перстенева печатка Станіслава Менди з зображенням на щиті яблука з хрестом над ним. Над щитом дві нечіткі літери.

Ф. 131, спр. 363. Інв. Вар. 451 (383).

1530 р., жовтня 8, Краків

№ 421

Сигізмунд I, в зв'язку з суперечкою, що виникла між жителями с. Замарстинова і його власником Мартином Шенгрегером відносно права власності на деякі луки в цьому ж селі, після в'яснення справи сандомирським воеводою і львівським старостою Отою з Ходеча, підтверджує та повністю наводить текст пред'явленої Мартином Шенгрегером постанови львівського бурмистра і райців такого змісту:

1528 р., вересня 26, Львів (див. док. № 411)

Мова лат.; 30 × 64,3 + 7,4 см.

I «Petrus episcopus et vicescancellarius subscripsit». «Relacio reuerendi in Christo patris domini Petri Thomiczky episcopi Cracouiensis et Regni Polonie vicescancellarii».

III «Confirmacio regalis super prata (Zamerstynow) inter Schongreger et subditos Zamersztynowa, anno 1530» (XVI—XVII).

На згинах пергаменту дірки і наявні плями.

На пергаментних поясках фрагменти двох печаток. Gum., табл. XIII, № 46.

Ф. 131, спр. 364. Інв. Вар. 452 (384).

Сигізмунд I, на прохання прелатів, каноніків і усього львівського капітулу кафедрального костьолу, підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1463 р., квітня 23, Вербіж (див. док. № 205)

Мова лат.; 31 × 59,2 + 11,5 см.

I «*Petrus episcopus et vicescancellarius subscripsit*». «*Relacio reuerendi in Christo patris domini Petri Thomiczki episcopi Cracouiensis et Regni Polonie vicescancellarii*». «*Feria secunda post dominicam Rogationum proxima anno Domini 1763-tio. Literae praesentes graniciales ad acta castrensia capitanealia Leopoliensia per oblatam porrectae, susceptae et ingrossatae sunt*» (XVIII).

III «*Granicierum inter Vyrbiąz et Rozana et in illam partem fluvii Dnyestr confirmacio regis Sigismundi, anno 1531, Cracoviae*» (XVI). «*Granicies inter Werbiąsz capituli Leopoliensis et Horozanna. Horozanka, Ryczychow, anno 1463*» (XVI).

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Ф. 131, спр. 365.

Сигізмунд I, на прохання прелатів, каноніків і усього капітулу львівського кафедрального костьолу, відновляє, підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1474 р., жовтня 20, Вербіж

Комісари — руський генеральний воєвода, галицький, подільський і теребовельський староста Станіслав з Ходеча, перемиський підкоморій, львівський староста Рафал з Ярослава та львівський підкоморій Юрій з Дмосина, призначені Казимиром IV для розмежування сіл, — розмежовують с. Вербіж, приналежне до львівського капітулу, та села Дороговиж і Устя, які орендує Андрій Тарло

Мова лат.; 50,3 × 68,5 + 8,6 см.

I «*Petrus episcopus et vicescancellarius subscripsit*». «*Relacio reuerendi in Christo patris domini Petri episcopi Cracouiensis et Regni Polonie vicescancellarii*».

II «*Documentum praesens apud Caesareo-regias provinciales Galicienes tabulas in libro instrumentorum, tomo 5, pagina 49 ingrossatum atque haereditatum, 129, pagina 105, numero 1 haereditatum super pagis Honiatycze et Wierzbiąz intabulatum est. Actum Leopoli, die 10 Decembris 1805. Casimirus Idzellewicz [...] Caesareo-regiarum tabularum mp.*» (XIX). На пергаменті під текстом відтиснена паперова печатка Галицької табулі (опис її див. док. № 209).

III «*Registratae*» (XVI). «*Granicies Virzbyąz cum Drohovys confirmate, 1531*» (XVI). «*Praesentatum die 16 Martii 1804 anno, ad numerum 6735. Praesentatum 28 Julii 1804, N 17647*». «*Inscribatur et intabuletur! Decretum in consilio Caesareo-regii fori nobilium Leopoliensis, die 5-ta Novembris 1805. Kronwald*» (XIX).

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Ф. 131, спр. 366.

Сигізмунд I, на прохання радників, об'єднує заставні суми грошей, записані його попередниками на с. Гонятичах Щирецького повіту орендарям Вікентію Лонці з Цехославичів і львівському підчашому Миколі Ключу на загальну суму 220 гривен, і знову записує цю ж суму канонікам, прелатам і усьому капітулові львівського кафедрального костюлу, щоб вони володіли згаданими Гонятичами аж до сплати королем або ким-небудь з його наступників вказаних 220 гривен

Мова лат.; 24,6 × 46,3 + 10,5 см.

I «*Petrus episcopus et vicecancellarius subscripsit*». «*Relacio reuerendi in Christo patris domini Petri episcopi Cracouiensis et Regni Polonie vicecancellarii*».

III «*Super villam Honyaticze summam 220 marcarum coniunctam*» (XVI). «*Oblata et revisa in conventu Regni Varssoviensis, 1564, 14 Marcii*» (XVI). «1531, Sigismundus inscribit» (XVIII).

Печатка відсутня. Залишився пергаментний поясок.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 2, стор. 400, № 16037.
Ф. 131, спр. 367.

Сигізмунд I підтверджує пред'явлений парохом с. Тернави Альбертом документ власниці Тернави Кордулі Рахолтової — підписаний публічним нотарієм та підтверджений схоластиком і краківським генеральним вікарієм Миколою Бедленським, — яким вона повертає Альбертові та костюлові забрану раніше частину землі

Мова лат.; 20,3 × 38,2 + 7,5 см.

I «*Petrus episcopus et vicecancellarius subscripsit*». «*Relacio reuerendissimi in Christo patris domini Petri de Thomiczze episcopi Cracouiensis et Regni Polonie vicecancellarii*».

III «*Registratae*» (XVI). «1562, die Martis, 23 Junii, in iudicio consistorii generalis Cracoviensis oblatum» (XVI). «*J[ej] m[óśc] pani Racholtowa bonorum Tarnawa heredissa grunt niestusznie kościołowi tarnawskiemu odjęty przez testament przywraca i przywilejem utwierdza królewskim*» (XVIII) [...] ¹

На згинах пергаменту дірки.
Печатка відсутня.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 2, стор. 402, № 16087.
Ф. 201, оп. 46, спр. 8, арк. 6.

Сигізмунд I, на прохання каноніків, прелатів і усього львівського капітулу, переводить с. Жидатичі. Львівського повіту, навічно подароване їм покійним шляхтичем Іваном, з земського на церковне право, водночас записуючи село згаданим канонікам і прелатам та назавжди звільняючи його від військових повинностей, податків, а також інших світських тягарів

Мова лат.; 24,2 × 56,2 + 9,3 см.

¹ Далі один стертий напис.

I «*Petrus episcopus et vicecancellarius subscripsit*». «*Relacio reuerendi in Christo patris domini Petri episcopi Cracouiensis et Regni Polonie vicecancellarii*».

III «*Libertatio Zydatyce ab expeditione bellica*» (XVI). «*Ceteris oneribus, 1531*» (XVII). «1531, sabbato post festum Visitationis gloriosissimae virginis Mariae, Cracoviae. Sigismundus rex villam Zydatyce reverendorum canonicorum Leopoliensium de iure terrestri in ius ecclesiasticum transfert eandemque ab omnibus contributionibus, exactionibus et onere seculari eximit» (XVIII).

На шовковому синьо-червоно-жовтому шнурку печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Перецт: MRPS, pars IV, vol. 2, стор. 404, № 16111.
Ф. 131, спр. 368.

1531 р., липня 8, Краків

№ 427

Сигізмунд I, на прохання королівських дорадників, підтверджує купівлю львівськими прелатами і каноніками від священника Антона Клопота дворища за їхньою кухнею і чорним будинком у Львові, одночасно звільняючи згадане дворище від усяких як королівських, так і міських чиншів і плат та прирівнюючи його в усіх відношеннях до інших маєтків капітулу

Мова лат.; 19,5 × 34 + 7,3 см.

I «*Petrus episcopus et vicecancellarius subscripsit*». «*Relacio reuerendi in Christo patris domini Petri de Thomice episcopi Cracouiensis et Regni Polonie vicecancellarii*».

III «*Libertacio aree Clopotowska cum incorporatione iuri ecclesiastico*» (XVI). «*Area retro coquinam Kłopotowska*» (XVII). «*Immunitati ecclesiasticae adscribitur, ab omnibus censibus liberatur, sabbatho post festum Visitationis Mariae anno 1531, per Sigismundum regem Poloniae*» (XVIII).

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Ф. 131, спр. 369.

1531 р., вересня 2, поле «*Терпльова Верховина*»

№ 428

Комісари: войницький каштелян, маршалок Польського Королівства Петро Кміта, підкоморій Андрій Стадницький, суддя і войський Микола Дершняк, нотарій Станіслав Ожеховський, перемиський гродський суддя Станіслав Чехуцький та городоцький войський Микола Конюшецький повідомляють, що вони розмежовують і встановлюють границі між королівськими селами Нагуєвичами, Медвежою Волею, Ясеницею та містом Дрогобичем і селами Дерезичами, Лішнею, а також селом Унятицьких — Унятичами. При цьому комісари повністю наводять текст такого документа:

1531 р., червня 3, Краків

Сигізмунд I доручає вказаним комісарам розмежувати згадані села

Мова лат.; 29,8 × 62,5 + 5,3 см.

III «*Commissia graniczna miasta j[ego] k[rólewskiej] mości Drohobyczy, dnia 8 Octobris przed naszą lustracją a[nno] D[omini] 1663 produkowana*». «*Jan Franciszek Lubowiecki kasztelan wołyński, [...] starosta manu propria*». «*Jerzy Mrozowicki z Mrozowic pisarz ziemski halicki*». «*Stanisław Makalski pisarz skarbu koronnego*» (XVII). «*Ten przywilej o granice*» (XVIII).

Текст пергаменту в багатьох місцях вицвів і не читається.

Шість печаток: 1) перша печатка відсутня; 2) від другої зберігся шматок пергаментного пояска; 3—5) третя, четверта й п'ята печатки — відсутні; 6) на пергаментному пояску відтиснена у воскові натурального кольору пошкоджена печатка, правдоподібно, Миколи Конющецького з нечітким зображенням. Легенда затерта.

Опубл.: *Сатк.*, стор. 54—60.
Ф. 29, оп. 1, спр. 1.

1532 р., січня 25, Краків

№ 429

Сигізмунд I, на прохання львівського архієпископа Бернарда Вільчека і всього капітулу львівського кафедрального костюлу, відновлює, підтверджує та повністю наводить текст документа такого змісту:

1456 р., жовтня 18, Нове Місто

Казимир IV, в зв'язку з невилпатою архієпископові і всьому капітулові львівського кафедрального костюлу плати з львівських та городоцьких мит і з дрогобицьких солеварень, що повинна сплачуватися щокварталу, наказує львівському воєводі Андрієві Одровонжу зі Спрови та всім майбутнім львівським старостам звернути особливу увагу на своєчасну оплату її збирачами мит і жупниками, застерігаючи, що у противному разі архієпископ та його наступники матимуть право ув'язнити останніх

Мова лат.; 31,5 × 54 + 8 см.

I «*Petrus episcopus et vicescancellarius subscripsit*». «*Relacio reuerendi in Christo patris domini Petri Thomiczki episcopi Cracouiensis et Regni Polonie vicescancellarii*».

II «*Cracoviae, in conventionione generali, festo Conversionis Pauli 1552. Confirmat Sigismundus rex parentis sui Casimiri privilegium illustrissimo archiepiscopo et venerabili capitulo Leopoliensi super salaria quatuor temporum anni ex theloneis Leopoliensibus et Grodecensibus, ac zuppis Drohobicensibus de data Novae Civitatis, in colloquio generali, [feria] 2-a, ipso die s[ancti] Lucae evangelistae anno 1456 assignata*» (XVII).

III «*Privilegium mandati ad capitaneum compulsoriale pro solutione per theloneatores et zupparios facienda*» (XVI). «*Super salaria domino reuerendissimo archiepiscopo et eius venerabili capitulo quatuor temporum in zuppis Drohobicensibus et teloneis Leopoliensibus*» (XVI). «*Pensio de teloneis Leopoliensibus, Grodecensibus et zuppis Drohobicensibus illustrissimo archiepiscopo et capitulo Leopoliensi*» (XVII). «*Productum coram dominis commissariis Rei Publicae et connotatum in revisione commissariali Oeconomiae Samboriensis diebus Martii 1669*» (XVII). «*Anno Domini 1672, die 31 Martii, in visitatione generali coram illustrissimo domino productum. Stanislaus Moscicki canonicus L[eopoliensis], notarius visitationis m[anu] propria*» (XVII).

На пергаменті дірки, наявні плями.

Печатка відсутня. Залишився пергаментний поясок.
Ф. 131, спр. 370.

1532 р., січня 30, Краків

№ 430

Сигізмунд I надає у володіння шляхтичеві Мартинові Ходорівському болотисте поле Псари, приналежне до королівського с. Грушатичів, яке межує з його маєтками Лучанами і Нагір'янами у Львівському повіті Руської землі

Мова лат.; 31,2 × 64 + 8,9 см.

I «Cristoforus de S[chidlouiecz] castellanus et c[apitaneus] Cracouiensis ac R[egni] P[olonie] cancellarius subscripsit». «Relacio magnifici Christophori de Schidlouiecz castellani et capitanei Cracouiensis generalis ac Regni nostri Polonie cancellarii etc.»

III «Registratae» (XVI). «Donacio piscine seu littoris super personam Martini Chodorowski» (XVI). «Donatio Martino Chodorowski campi Psary nuncupati, ad villam regiam Hruschatyce spectantis, contigui [...]

bon(is) generosi Martini Chodorowski Luczany et Nagorzany» (XVII). «Per serenissimum Sigismundum regem Poloniae generoso Martino Chodorowski illiusque successoribus super campum Psary nuncupatum, ad bonaque regalia Hrusiatyce pertinens, bonis generosi Chodorowski haereditariis Luczany et Nagorzany dictis in terra Russiae, districtu Leopoliensi sitis, contiguum more et titulo perpetuae donationis benigniter collatum privilegium. Datum in conventionione generali Cracoviensi, feria 3-tia ante festum Purificationis sanctissimae dominae nostrae Mariae proxima anno Domini 1532» (XVII) [...] ¹

На шовковому червоному шнурку фрагмент печатки. Gum., табл. XIII, № 45.

Перест: MRPS, pars IV, vol. 1, стор. 357, № 6130.
Ф. 181, оп. 1, спр. 1223.

1532 р., лютого 19, Краків

№ 431

Сигізмунд I, на прохання львівського підсудка Івана Дідушицького — власника містечка Дідушичів і с. Млинищів Руської землі, дозволяє йому збирати мостове для ремонту мостів та доріг на маетках згаданих сіл від візників і торговців, що їдуть з литовських, волинських та руських земель за сіллю. Мостове повинно збиратися в таких розмірах: від воза, навантаженого товарами і сіллю — по шість денарів, від вола та коня, яких женуть на ярмарок — по три денари, від свині чи вівці — по малому денару

Мова лат.; 33 × 58 + 10,5 см.

I «Cristoforus de Schidlouiecz castellanus et capitaneus Cracouiensis ac R[egni] P[oloniae] cancellarius subscripsit». «Relacio magnifici Christophori de Schidlouiecz castellani et capitanei Cracouiensis generalis ac Regni Polonie cancellarii etc.»

III «Registratae» (XVI). «Privilegium pro teloneo Młyniszczensi» (XVIII) [...] ²

На згинах пергаменту дірки, наявні плями. Текст частково вицвів.
Печатка відсутня

Перест: MRPS, pars IV, vol. 1, стор. 359, № 6165.
Ф. 131, спр. 371.

1532 р., березня 4, Краків

№ 432

Сигізмунд I — на прохання Доброгоста Пелки підтвердити запис 100 гривен, зроблений Владиславом III ніби-то його родичеві Грицькові Кердейовичу з Поморян, враховуючи його заслуги перед попередніми королями, — зобов'язує жидачівського войського Матвія, орендаря с. Козлова Тербовельського повіту Руської землі записати згаданому Доброгостові Пелці 40 гривен на маетках Козлова

¹ Далі один напис із XVI ст. нечіткий.

² Далі вицвілий напис, який вказує про облятування цього документа в львівських гродських книгах.

Мова лат.; 27,5 × 55 + 8 см.

I «Petrus episcopus et vicecancellarius subscripsit». «Relacio reuerendi in Christo patris domini Petri episcopi Cracouiensis et Regni Polonie vicecancellarii».

III «Regestratae» (XVI). «Coslow [...] marcarum 40 [...] 1532» (XVI). «Quadraginta marcae domino Mathiae tribuno Zydaczowiensi super Kozłow donatae, 1532, a rege Sigismundo» (XVII). «1532, Cracoviae, feria 2-da post dominicam Oculi. Sigismundus rex Poloniae nobili Dobrohostio Pelka 40 marcas super bonis Kozłow per generosum tribunum Zydaczowiensem ad solvendum inscribit» (XVIII).

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Перест: MRPS, pars IV, vol. 2, стор. 415, № 16349.
Ф. 131, спр. 372.

1532 р., червня 8, Львів¹

№ 433

Львівський архієпископ Бернард Вільчек в зв'язку зі смертю Хоми — попереднього ректора костьолу в Яворові, призначає пароха Матвія зі Срему на посаду пароха і ректора згаданого костьолу, одночасно доручаючи ректорові костьолу в с. Брухналі ввести Матвія у володіння костьолом, та закликати всіх парафіян вважати його своїм справжнім і законним пастирем

Мова лат.; 14 × 34,7 + 1,7 см.

III «Lit[t]erae investiturae Mathiae de Szrem parochi Iavoroviensis a reverendissimo domino Bernardo archiepiscopo Leopoliensi datae in crastino octavae Corporis Christi anno 1532» (XVI—XVII).

На пергаменті наявні плями.

Печатка відсутня. Залишився пергаментний поясок.

Ф. 131, спр. 373.

1532 р., липня 31, Краків

№ 434

Сигізмунд I, беручи до уваги значні кошти, затрачені бурмистром, райцями та громадянами Львова на будівництво і ремонт мостів, і в зв'язку з тим, що наданий їм раніше збір мостового від возів, навантажених товарами, не покриває цих витрат, встановлює розмір нового мостового мита в розмірі двох денарів, яке сплачуватимуть як піддані, так і приїжджі (за винятком львівських громадян та купців) від волів, яких женуть на продаж, — з умовою, що бурмистер, райці та громадяни Львова утримуватимуть мости в належному порядку

Мова лат.; 37,2 × 58 + 14 см.

I «Petrus episcopus et vicecancellarius subscripsit». «Relacio eiusdem reuerendi in Christo patris domini Petri Thomyczki episcopi Cracouiensis et Regni Polonie vicecancellarii».

III «Regestratae» (XVI). «Sigismundi Primi». «Pontale a bobus per duos denarios, anno 1532» (XVI—XVII). «Russie, pontale ad reuisionem» (XVI). «1569, die (V) Iunii, Lublini, in conventu generali Regni oblatae et reuisae» (XVI). «Rata». «Leopolis» (XVI).

¹ Місце видачі документа не зазначене.

На шовковому червоному шнурку у восковій пошкодженій кустодії печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 2, стор. 424, № 16511.
Ф. 131, спр. 374. Інв. Ваг. 458 (389).

1532 р., липня 31, Краків

№ 435

Сигізмунд I, на прохання львівських громадян, підтверджує і повністю наводить текст такого документа:

1506 р., лютого 25, Люблін

Король Олександр, вирішуючи на Люблінському генеральному сеймі суперечку між бурмистром і райцями Львова — з одного боку, та люблінським райцем і збирачем мита Андрієм Шадуркою — з другого боку, забороняє останньому, як і всім його наступникам, змушувати львівських райців та громадян до оплати люблінського мита в зв'язку з тим, що попередні королі звільнили їх від оплати

Мова лат.; 30 × 55 + 10 см.

I «Petrus episcopus et vicecancellarius subscripsit». «Relacio reuerendi in Christo patris domini Petri Thomiczky episcopi Cracouiensis et Regni Polonie vicecancellarii».

III «Regestratae» (XVI). «Approbatio per Sigismundum regem decreti Alexandri regis super libertate civium Leopoliensium a theloneo Lublinensi, a[nn]o 1532» (XVII).

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 2, стор. 424, № 16510.
Ф. 131, спр. 375. Інв. Ваг. 455 (386).

1532 р., серпня 1, Краків

№ 436

Сигізмунд I — в зв'язку зі скаргою краківського воєводи, белзького, холмського, ратненського і красноставського старости Андрія з Тенчина, якому доручено збір белзького, холмського та грубешівського мит, на львівських громадян і торгівців усіх обрядів (римського, православного та вірменського), які, везучи товари зі Львова до Кракова і відтак через Сандомир до Любліна, минають митниці в Белзі, Холмі та Грубешові і їдуть до Любліна не прямою дорогою, а через Любачів — виносить таке рішення: для львівських громадян, які заявили, що роблять це не з метою причинити шкоду королівському митові в даних містах, а для того, щоб потрапити на ярмарок спочатку до Кракова, відтак, їдучи через Сандомир, на ярмарок до Любліна і звідти, якщо потрібно, до Литви, Пруссії, Познаня, Вроцлава чи до інших місць, що дозволено їм відповідним привілеєм Олександра разом зі звільненням від мита — зберігаються дані права, з тим лише застереженням, що у випадку, коли з люблінських ярмарків вони не відправлятимуться з товарами до Литви, Варшави, Пруссії, Познаня, Вроцлава чи до інших віддалених місць, а захочуть повернутися знову до Львова, вони повинні повертатися не через Краків чи Любачів, а звичайною дорогою через Грубешів і Белз. Що ж торкається звільнення їх від мита, наданого Олександром, то воно зберігається в силі, за винятком мита в Белзі, Холмі і Грубешові, яке оплачуватиметься до часу закінчення терміну контракту, згідно з яким Белз, Холм і Грубешів з усіма прибутками віддано в оренду краківському воєводі Андрієві з Тенчина і белзькому воєводі Іванові з Тенчина

Мова лат.; 44 × 80 + 15,5 см.

I «*Petrus episcopus et vicescancellarius subscripsit*». «*Relacio reuerendi in Christo patris domini Petri de Thomyce episcopi Cracouiensis et Regni Polonie vicescancellarii*».

III «*Registratae*» (XVI). «*Suspensio libertatis theloneorum in cameris Belsensibus, Chelmensibus et Rubiessoviensibus durante contractu serenissimi Sigismundi regis cum dominis Andrea Cracoviensi et Joanne Belsensi de Tenczyn palatinis, salvando per omnes Regni cameras privilegium Alexandri regis ratione libertatis civium Leopoliensium ab omnibus theloneis et transitu liberi versus Vratislaviam, anno 1532*» (XVII).

На шовковому червоному шнурку печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 2, стор. 425, № 16526 (з датою 3 серпня).
Ф. 131, спр. 376. Інв. Вар. 456 (387).

1532 р., жовтня 5, Краків

№ 437

Сигізмунд I, для збільшення прибутків костьолю свого патронату в Щирці Львівської єпархії, з'єднує з ним недіючий парафіальний костюль у с. Семенівці з усіма його правами, прибутками та маєтками

Мова лат.; 24,2 × 41,5 + 7 см.

I «*Petrus episcopus et vicescancellarius subscripsit*». «*Relacio reuerendi in Christo patris domini Petri episcopi Cracouiensis, Regni Polonie vicescancellarii*».

III «*Registratae*» (XVI). «*Siemienowka adiungitur ecclesiae Szczyrzecensi*» (XVII). «*Suffraganeatus*» (XVIII).

На згинах пергаменту дірки.

На пергаментному пояску пошкоджена печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 2, стор. 428, № 16564.
Ф. 131, спр. 377.

1533 р., березня 17, Краків

№ 438

Сигізмунд I свідчить, що шляхтич Йов Сокольницький зробив у львівських земських книгах реформаційний запис, яким забезпечує на половині свого рухомого і нерухомого майна 100 злотих приданого і 100 злотих віна на користь своєї дружини Анни, дочки покійного Миколи з Чернина; одночасно на прохання Йова Сокольницького було дозволено поширити цей запис і на королівські маєтки, якими він володіє, з тим, що згадана Анна Чернинська може володіти цими маєтками до повної виплати ким-небудь з королів заставної суми

Мова лат.; 22,5 × 39,5 + 5,5 см.

I «*Petrus episcopus et vicescancellarius subscripsit*».

III «*Consensus regnantis super reformationem d[ominiae] Annae Czerninska per Iob Sokolniczki maritum confectam*» (XVI). «*Sokolniki. Advitalitas, non ad parochiam pertinet*» (XVII). «*Consensus regius ratione dotis 100 florenorum propter g[enerosam] Annam Czerninska*» (XVIII).

Пергамент почорнів від вогкості, наявні плями.

Печатка відсутня.

Ф. 131, спр. 378.

Сигізмунд I знову дозволяє львівським кравцям, як майстрам, так і челядникам, навченим і ненавченим, мати свій кравецький цех, магістеріум, право набирати нових людей, навчати їх кравецькому ремеслу і присвоювати звання майстрів. Крім цього, Сигізмунд I, бажаючи встановити в цеху відповідний лад, постановляє: кожен, хто бажає займатися у Львові кравецьким ремеслом, повинен належати до цеху, підкорятися старшим цехів відповідно до раніше затвердженого статуту і пред'явити їм зразки своєї праці, так звані штуки; тих, які займаються кравецьким ремеслом у Львові чи на його передмісті і не належать до цеху, цехові кравці мають право затримувати і карати згідно з рішенням міської ради та старших цехів, як і львівський староста, повинні допомагати при викриванні нецехових кравців. Від обов'язкового вступу до цеху звільняються лише два кравці на львівському замкові, яких призначатиме львівський староста¹

Мова лат.; 27,2 × 57,8 + 10,7 см.

I «*Petrus episcopus et vicescancellarius subscripsit*».

III «*Sigismundi, anno 1533*». «*Cechy krawieckiej*» (XVI—XVII).

Загортка з правого боку відрізана.

Печатка відсутня.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 2, стор. 461, № 17092.

Ф. 131, спр. 379. Інв. Вар. 861 (733).

Сигізмунд I, на бажання райців і громадян Львова, дозволяє їм оплачувати мито в Коломиї краківському воеводі, львівському, галицькому, коломийському, снятинському та любачівському старості Оті з Ходеча аж до його смерті, або до часу, коли він перестане бути орендарем Коломиї з метою подяки за деякі послуги, зроблені згаданим Отою. Побоюючись, щоб ця умова не була в майбутньому використана проти них, львівські райці і громадяни просять короля затвердити її як добровільну, тимчасову та зв'язану лише з особою Оти²

Мова лат.; 26,3 × 54 + 10,5 см.

I «*Petrus episcopus et vicescancellarius subscripsit*». «*Relacio reuerendi in Christo patris domini Petri de Thomyce episcopi Cracouiensis et Regni Polonie vicescancellarii*».

III «*Registratae*» (XVI). «*Libera submitio civium Leopoliensium solutionis thelonei Colomiensis ad vitae tempora magnifici Ottae de Chodecz palatini Cracoviensis per Sigismundum Primum approbata*» (XVII). «*Dominis consulibus Leopoliensibus decretum occasione thelonei Colomiensis*» (XVI). «*Pro advitalitate m[agnifici] d[omini] Ottae de Chodecz palatini Cracoviensis*» (XVII).

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 2, стор. 461, № 17091.

Ф. 131, спр. 380. Інв. Вар. 460 (391).

Сигізмунд I повідомляє, що за його згодою капітул львівського кафедрального костьолу встановив і призначив свого прокуратора, який

¹ Документ підтвердив Стефан Баторій у Торуні 5 листопада 1576 р. (див. док. № 663).

² Пор. док. № 462.

займатиметься справами капітула та його підлеглих перед будь-яким світським судом королівства. Король обіцяє оберігати і дотримуватися всього, що постановить цей прокуратор

Мова лат.; 15 × 26 + 5,5 см.

I «*Petrus episcopus et vicecancellarius subscripsit*». «*Relacio reuerendi in Christo patris domini Petri episcopi Cracouiensis et Regni Polonie vicecancellarii*».

III «*Procuratorium perpetuum capitulo Leopoliensi*» (XVI). «*Martinus Poplawski procurator capituli ab anno Domini 1563*» (XVI). «*Procuratorium perpetuum capitulo Leopoliensi et subditis eiusdem*» (XVII). «*Privilegium Sigismundi regis, quo approbat procuratorem causarum capituli et subditorum ejusdem in quibuscumque saecularibus judiciis perpetuo valiturum, datum anno 1533*» (XVIII). «*Pro memoriali*» (XVIII).

На пергаментному пояску фрагмент печатки.

Ф. 131, спр. 381.

1533 р., серпня 25, Жидачів

№ 442

Жидачівський і стрийський староста Юрій з Панева повідомляє, що у судовому процесі між позивачем Мартином Ходорівським та відповідачем Миколою Реєм у зв'язку з заставною сумою 500 злотих, яку останній записав першою і забезпечив на своїх селах Середньому та Дубовиці Галицького повіту, але не переніс запису, згідно з правом, з львівських гродських книг до земських книг якого-небудь повіту, чим вчинив шкоду позивачеві, Мартин Ходорівський вимагає сатисфакції. Тому що відповідач не скорився праву і не завершив правових процесуальних дій, жидачівський гродський суд дозволяє позивачеві взяти возного та двох шляхтичів і увійти у володіння маєтками

Мова лат.; 24 × 49 + 3,2 см.

I «*Iohannes (Masteczki) iudex castri Zydaczoviensis manu propria significo*».

III «*Processus generosi Martini Chodorowski cum g[eneroso] Nicolao Rey ratione non transportationis inscriptionis super summam 500 [lorenorum] P[olonicalium] super bonis Srednie et Dubowicza in terra Haliciensis consistentium inscriptam. In castro Zydaczoviensi, 1533*». «*Feria 2-da post festum*» (XVIII).

У верхній частині пергаменту кілька плям.

Печатка відсутня. Залишився пергаментний поясок.

Ф. 181, оп. 1, спр. 1223.

1533 р., вересня 20, Львів

№ 443

Львівський архієпископ Бернард Вільчек, краківський воєвода, львівський, галицький, коломийський, снятинський, любачівський і руських земель генеральний староста Ота з Ходеча, суддя Львівської землі Павло Тарло з Щекажовичів — як комісари, призначені королем, вирішують суперечку, що виникла між спадкоємцями львівського райці покійного Івана Коснара та львівським підкоморієм Миколою Одновським. При цьому вони повністю наводять текст такого документа:

1533 р., лютого 17, Краків

Сигізмунд I призначає згаданих комісарів третейськими суддями у вирішенні суперечки між зазначеними сторонами.

Суперечка виникла в зв'язку з сумою 350 злотих, яку Коснар в 1522 р. позичив від батька Миколи Одновського — Петра і забезпечив її на своєму будинкові. Після смерті Коснара його спадкоємці: вдова Ядвіга та її дочки Ядвіга, Катерина, Софія і Анна хотіли повернути позику та відібрати будинок, але Одновський не погодився прийняти грошей і звільнити заставу. Зважаючи на те, що заперечення безпідставні, комісари вирішують 350 злотих віддати до депозиту в касу міської ради, а сам будинок негайно повернути спадкоємцям

Мова лат.; $52,5 \times 69,7 + 2$ см. Ініціал «В».

III «Commissio super domum inter famatos Martinum Schmy[...] et Od-nousky» (XVI). «Commissio ratione domus Kosznarowska inter successores Kosznar et generosum Odnowski, anno 1533» (XVII).

На пергаменті кілька плям. У долішній частині, де причеплюються печатки, пергамент розірваний.

На пергаментних поясах три печатки: 1) перша печатка відсутня, 2) Оти з Ходеча, відтиснена у червоному воскові (діам. 3,7 см.) з затертим гербом «Огоньчик». Легенда частково затерта: ... DE CHODECZ PALATINI CRACOVIIEN...CA...; 3) очевидно, Павла Тарла з Щекажович з повністю затертим зображенням.

Ф. 131, спр. 382. Інв. Ваг. 401 (392).

1533 р., листопада 11, Львів

№ 444

Канонік, професор теології і мистецтв Станіслав зі Львова свідчить, що він на підставі листа доктора прав, комеса Латеранського палацу Павла з Планки, в присутності свідків призначає клерика Львівської єпархії Івана, сина Юрія, на посаду публічного нотарія з правом списувати духовні, контракти та інші документи як на суді, так і поза судом в усіх землях, містах, містечках, селах та інших місцях; бере від нього присягу вірності у виконанні своїх обов'язків та наводить текст присяги

Нотаріальний інструмент клерика Краківської єпархії, нотарія Станіслава Улевського, сина Івана

Мова лат.; $29 \times 41,3 + 4,1$ см.

I Нотаріальний знак у вигляді хреста з літерою «S», що знаходиться на постаменті, який складається з трьох східців, на них написи: I. M. A. // S I de P // S R. Поруч засвідчення нотарія.

III «Joannes Georgii notarius publicus creatus, anno 1533» (XVIII). «1530. Joannes Georgii de Leopoli creatur in tabellionem et notarium» (XVIII).

В лівому куті нотаріальний знак новообраного нотарія у вигляді немовби стилізованого герба «Гоздава», з хрестом над ним. Герб розміщений на постаменті з чотирьох східців; на них написи: IESVS // CRISTVS // MARIA // I. G. S.

На шовковому жовтому шнурку круга, відтиснена у червоному воскові перстенева печатка (діам. 2 см.) каноніка Станіслава зі Львова, з зображенням на щиті яблука з хрестом. Над щитом літери: S M M.

Ф. 131, спр. 383. Інв. Ваг. 462 (393).

1534 р., квітня 24, Львів

№ 445

Львівський земський суддя Павло Тарло з Щекажовичів та підсудок Микола Голомбек з Зимної Води повідомляють, що Софія, вдова покійного

ленчицького підкоморія Станіслава Гинека, подарувала своєму двоюрідному братові, львівському підсудкові Миколі Голомбеку частину с. Зимної Води, куплену від Маргарити Бартошевської, за винятком двох частин, належних сином Казимирові та Станіславові

Мова лат.; 17,7 × 58,1 + 4,7 см.

II «Intabuletur! Ex sessione, Leopoli, die 21 Aprilis 1784. A. Weltz mp. actuarius» (XVIII).

III «Generosa Hinkowa cedit generoso Gołąbek de sorte sua in Zimnawoda, 1534» (XVII). «Praesens instrumentum die 1-a Julii 1781 ad Regni tabulas porrectum, ibidem in libro fundationum, tomo 45, pagina 274 ingrossatum atque in libro praenotationum antiquarum, 10, pagina 371, N 2 praenotatum. Actum Leopoli, die 24 m[ensis] Aprilis 1784. Antonius Pietruski praenotans» (XVIII).

На пергаменті наявні плями від вогкості.

На пергаментних поясах дві печатки. Збереглися відтиснені у темно-зеленому воскові фрагменти печаток.

Ф. 131, спр. 384.

1535 р., квітня 5, Львів

№ 446

Львівський архієпископ Бернард Вільчек, беручи до уваги великий наплив віруючих до львівського кафедрального костьолу та потребу його відбудови після пожежі, за згодою капітула, бурмистра і райців Львова, засновує в згаданому костьолі нову кафедру біля колони з іконою св. Севастіяна, яку обслуговуватиме польський проповідник, аж доки бурмистер і райці Львова не запропонують йому чи комусь з його наступників відповідного кандидата на німецького проповідника, після чого польський проповідник повернеться на давню кафедру на хорі біля великого вівтаря, німецький проповідник — до кафедри, суміжної з каплицею вбогих, а новозбудована вільна кафедра залишиться для архієпископа, його наступників та капітула

Мова лат.; 21 × 39,9 + 3,7 см.

III «De catedris Polonici et Alemanici predicatoribus, anno 1535» (XVI). Печатка відсутня. Залишився пергаментний поясок.

Ф. 131, спр. 385. Інв. Ваг. 465 (395).

1535 р., червня 20, Вільнюс

№ 447

Сигізмунд I, на прохання львівських райців, які не знайшли відповідного кандидата на німецького мансіонара і проповідника при костьолі св. Катерини у Львові на нижньому замкові, а також в зв'язку з новими і шкідливими вченнями, що виникли в Німеччині, пропонує львівському архієпископові Бернардові Вільчеку на цю посаду Альберта з Пільзна, бакалавра мистецтв і папського права — на час, доки в Німеччині не перестануть існувати згадані вчення і не знайдеться на згадану посаду відповідний німецький проповідник

Мова лат.; 28,1 × 39,8 см. Ініціал «S».

I «Relacio reuerendi in Christo patris domini Ioannis episcopi Premisiensis».

III «Regestratae» (XVI). «Super mansionariam, 1535» (XVI).

На пергаменті під текстом відтиснена паперова печатка. Гум., табл. XIII, № 49.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 3, стор. 27 — 28, № 17881.
Ф. 131, спр. 386. Інв. Вар. 466 (396).

1535 р., вересня 11, Краків

№ 448

Сигізмунд I підтверджує акт розмежування маєтків такого змісту:

1533 р., жовтня 9, поле між селами Вербежем і Демнею

Королівські комісари: дрогобицький і городоцький староста Іван Кам'янецький, війський Іван Вільчек з Бочева, львівський земський підсудок Микола Голомбек, інакше Лесньовський, з Зимної Води, львівський підкоморій Микола Одновський розмежовують земельні маєтки с. Вербежа — власності львівського капітула і королівських сіл Демні, Дороговижа і Устя, які орендує Павло Тарло з Щекажовичів

Мова лат. Документ у формі зошита з чотирьох аркушів в м'яких пергаментних обкладинках, розмір аркуша 38,6 × 27 см.

I «Petrus episcopus et vicescancellarius subscripsit». «Relacio eiusdem reuerendi in Christo patris domini Petri episcopi Cracouiensis et Regni Polonie vicescancellarii». «Feria quinta post dominicam Misericordiae proxima anno 1760 confirmatio praesens granitierum ad acta castrensia capitanealia Leopoliensia per oblatam porrecta, suscepta et ingrossata est» (XVIII). «Inscribatur et intabuletur! Decretum in consilio Caesareo-regii fori nobilium Leopoliensi, die 5-ta Novembris 1805. Kronwald proc. cons.» (XIX).

На внутрішній стороні нижньої обкладинки: «Documentum praesens apud Caesareo-regias provinciales Galicienses tabulas in libro instrumentorum, tomo 5, pagina 63 ingrossatum atque haereditatum, 129, pagina 105, N 1 haereditatum super pagis Honiatycze et Wierzbiaz intabulatum est. Actum Leopoli, die 10 Decembris 1805 anno. Casimirus Idzellewicz Caesareo-regiarum tabularum in[...]» (XIX).

Нижче під текстом відтиснена паперова печатка Галицької табулі (опис див. док. № 209).

На зовнішній стороні нижньої обкладинки: «Confirmacio granicierum inter Virzbyansz et Demnya, Drohowiz et Usczie a serenissimo d[omino] Sigismundo rege Polonie, anno Domini 1535» (XVI). «Limites inter bona capitularia villae Vierbiaz et bona regalia Demnya, Drohowisz et Uscie anno D[omini] 1533 et eorundem [...]» (XVII).

На шовковому біло-червоному шнурку, який проходить через корінець зошита, фрагменти кустодії без печатки.

Ф. 131, спр. 387.

1535 р., жовтня 2, Краків

№ 449

Сигізмунд I ліквідує практику подачі самими апелюючими судовими сторонами пакетів з рішенням райців та міського суду до королівського суду як таку, що порушує загальноприйнятий порядок і звичаї ведення судових справ і недопустиму особливо для Львова, з якого бере приклад, як в судівництві так і в усьому іншому, багато інших міст і містечок та одночасно наказує, щоб згадані пакети з рішеннями передавалися королівському судові спеціально призначеним для цього посланцем, якому платитиме апеллююча сторона¹

¹Документ підтвердив Сигізмунд II у Вільнюсі 24 листопада 1561 р. (див. док. № 600).

Мова лат.; 16 × 41,1 + 5 см.

I «*Petrus episcopus et vicecancellarius subscripsit*». «*Relacio reuerendi in Christo patris domini Petri Thomiczki episcopi Cracouiensis et Regni Polonie vicecancellarii*».

III «*Quod apellaciones per modum rotuli procedere ad ius supremum et ad suam regiam maiestatem debent, anno 1535*» (XVI—XVII). «*Sigismundi Primi*» (XVII).

Печатка відсутня.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 2, стор. 474, № 17307.
Ф. 131, спр. 388. Інв. Ваг. 469 (399).

1535 р., жовтня 2, Краків

№ 450

Сигізмунд I, вирішуючи суперечку між львівськими райцями та каштеляном і львівським старостою Станіславом Одровонжом зі Спрови, який всупереч привілеям, наданим львівським райцям попередніми королями, присвоює собі право судівництва над гостями і приїжджими, що прибувають до Львова як в ярмаркові, так і в неярмаркові дні, зупиняючись в самому місті, або під високим замком поза міськими мурами під міською юрисдикцією та на передмісті — закріплює право юрисдикції над згаданими людьми за львівськими райцями, згідно з попередніми привілеями, в яких говориться, що всі гості і приїжджі, крамарі чи купці, незалежно від їхньої національності, віровизнання чи стану, що прибувають до Львова і зупиняються в згаданих місцях, повинні судитися в усіх своїх справах перед міським судом у присутності райців і вйта, а не перед воеводами, каштелянами, старостами та підміськими урядовцями чи їхніми заступниками

Мова лат.; 25,5 × 48 + 8,5 см. Ініціал «S».

I «*Petrus episcopus et vicecancellarius subscripsit*». «*Relacio reuerendi in Christo patris domini Petri Tomiczki episcopi Cracouiensis et Regni Polonie vicecancellarii*».

III «*Contra domino Stanislao Odrowaz*». «*Decretum, quod mercatores exteri et alii hospites non alio iure solum civili Maydeburgensi querentes de se respondere iustificarique tenentur*» (XVI). «*Etiam sub castro maiori hospitantes, anno 1535*» (XVI). «*Sigismundus I. Iurisdictionis mercatorum decretum*» (XVII).

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 2, стор. 474, № 17305.
Ф. 131, спр. 389. Інв. Ваг. 476 (400).

1535 р., жовтня 2, Краків

№ 451

Сигізмунд I, в зв'язку зі скаргою львівських райців та багатьох торговців, візників і євреїв, які з багатьох міст і містечок руських та подільських земель женуть волів, вивозять віск і різні інші товари до Любліна, Кракова та інших міст, минаючи львівський склад на шкоду королівському митові, наказує всім воеводам, каштелянам, старостам, орендарям, бургграфам, жителям, збирачам мита, бурмистрам і всім львівським громадянам та їхнім слугам, призначеним для цього, переймати і накладати арешт на товари тих, які оминають львівський склад, в усіх містах, містечках, селах та решті місць

Мова лат.; 26,2 × 48 см.

I «Relacio reuerendi in Christo patris domini Petri Thomiczki episcopi Cracouiensis et Regni Polonie vicecancellarii».

III «Mandatum contra transgressores depositorii Leopoliensis, Sigismundi regis, 1535» (XVI—XVII).

На пергаменті під текстом відтиснена на папері печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Ф. 131, спр. 390. Інв. Вар. 468 (398).

1536 р., серпня 1, Вільнюс

№ 452

Сигізмунд I повідомляє, що він на прохання вармінського єпископа Маврикія Фербера, який повідомив, що в зв'язку з поганим станом здоров'я не може управляти церквою і єпископством, а тому просив короля дати йому на допомогу хелмінського єпископа Івана Дантишка, дозволяє останньому бути постійним коад'ютором у вармінському єпископстві

Мова лат.; 23,9 × 54,3 + 8,3 см.

I «Sigismundus rex subscripsit».

III «Consensus Sigismundi regis Mauritio episcopo Varmiensis [...] in coadiutorem Johannis episcopi Culmensis, 1536» (XVII).

Печатка відсутня.

Регест: MRPS, pars. IV, vol. 3, стор. 42, № 18200.

Ф. 201, оп. 46, спр. 8, арк. 19.

1536 р., жовтня 9, Вільнюс

№ 453

Сигізмунд I повідомляє, що його дружина недавно відкупила Луцьке вйїтвство з Караїмським полем від Софії Котовської, Єлизавети Зелешкової, Анни Фалибовської, Марії Михайлівни Семашко та рідних братів Богдана, Петра, Гаврила, [...] ¹ і Василя Семашків і виплатила їм 450 кіп ² [...] литовської монети. На випадок смерті королеви це вйїтвство буде належати до короля та його сина Сигізмунда, а після їх смерті королевиним дочкам, якщо не залишиться чоловічих нащадків

Мова лат.; 27,4 × 43,8 + 9,6 см.

I «Sigismundus (rex subscripsit)».

III «1536. [...] krolowej [...] na woytowstwo s polami» (XVII). «Kupiła królowa woytowstwo [...] Elzbiety Zeleszko Anny Falibowskiej [...]» (XVIII) [...] ³

В лівій частині видерті великі шматки пергаменту.

Печатка відсутня. Залишився шовковий зелено-червоний шнурок.

Ф. 129, оп. 1, спр. 5.

1537 р., лютого 27, Краків

№ 454

Сигізмунд I, розглянувши суперечку, що виникла між люблінськими та львівськими громадянами, перші з яких скаржаться на те, що, всупереч їхнім привілеям, з великою шкодою для них в Львові затримують купців з Туреччини та Волощини, які прямують з товарами до Любліна, а другі

¹ Текст далі пошкоджений, не читається одне слово.

² Текст пошкоджений.

³ Далі кілька нечітких написів із різних століть.

виправдують свої вчинки відповідними привілеями,— відкладає на деякий час остаточне вирішення цієї суперечки і дозволяє на цей же час львівським громадянам забирати до львівського складу товари турецьких, татарських та волоських купців

Мова лат.; 24,4 × 56,6 + 9,7 см. Ініціал «S».

I «Ioannes episcopus Plocensis et Regni Polonie cancellarius subscripsit». «Relacio reuerendissimi in Christo patris domini Ioannis Choienski episcopi Plocensis et Regni Polonie cancellarii».

III «Registratae» (XVI). «1537. Sigismundi regis decretum [...]» (XVI). «Cum Lyublinensibus pro hospitum per emporium non permissione» (XVI).

На пергаментному пояску в бляшаній коробці печатка. Gum., табл. XIII, № 45.

Ф. 131, спр. 391. Інв. Ваг. 473 (402).

1537 р., березня 1, Краків

№ 455

Краківський земський суддя Микола Ташицький та підсудок Іван Слабош свідчать, що син шляхтича Миколи, власник с. Язвця Іван Язвецький записав своєму дядькові шляхтичеві Фридерикові Калинському маєтки згаданого села

Мова лат.; 15 × 37,7 + 2 см.

I «Ioannes de Ocziezino notarius terrestris [Cracouiensis]».

III «Jaszwa haeres nobilis Joannes Jazwycki nobili Kalinski patruo suo villam donat, 1537» (XVII). «Custodia praelaturae» (XVII).

На пергаментних поясках відтиснені у воскові натурального кольору дві печатки: 1) Миколи Ташицького (діам. 3,7 см.) з частково затертим зображенням на щиті герба «Сгшем'я». Легенда дещо стерта: NICOLA ...; 2) Івана Слабоша (діам. 3,7 см.) на щиті з гербом «Венява» і стертою легендою. Частина печатки втрачена.

Ф. 131, спр. 392.

1537 р., березня 2, Краків

№ 456

Сигізмунд I свідчить, що в зв'язку з суперечкою, яка виникла між бурмістром, райцями і громадою Львова — з одного боку, та громадою Кракова — з другого боку, відносно складів в Кракові та Львові, він призначив комісарів для розгляду справи. Вони, вислухавши обидві сторони, вирішили, що суперечка може бути ліквідована лише після докладного вивчення всіх привілеїв та вільностей, як Кракова, так і Львова, тобто через шість років на найближчому засіданні генерального сейму. Для уникнення різних суперечок протягом цього часу вирішили таке:

Львівські громадяни і купці, їдучи з товарами в Сілезію чи Вроцлав не мають права минати Кракова і лише волів можуть гнати в Сілезію будь-якими дорогами, однак, якщо вони обмінюють цих волів на інші товари, то змушені будуть повертатися з цими товарами через Краків. А також, якщо хтось із львівських громадян має боржників у Вроцлаві чи в іншому місті, повинен їхати за цим боргом і повертатися з ним або з одержаними на цей борг товарами через Краків, заявивши раніше про це міському урядові. Також краківські громадяни не мають права минати львівського складу і купувати волів поза Львовом; випасати цих волів можуть лише до м. Глинян, але не далі, відповідно заявивши раніше про цей випас

міському урядові у Львові. Краківські купці і громадяни, що мають своїх боржників в інших містах, також повинні повертатися через Львів, попередньо повідомивши про це міський уряд

Мова лат.; 45,5 × 65 + 11 см.

I «Ioannes episcopus Plocensis et Regni Polonie cancellarius subscripsit». «Relacio reuerendi in Christo patris domini Ioannis Choienski episcopi Plocensis et Regni Polonie cancellarii».

III «1537. Transactio arbitrarium» (XVI). «Cum Cracoviensibus pro emporio generali ad sexannium tantum per Sigismundum regem approbata». (XVI).

Печатка відсутня.

Ф. 131, спр. 393. Інв. Ваг. 474 (403).

1537 р., травня 15, Івля

№ 457

Власниця Івлі, Мшани і Тиляви — Єва Щиковська надає у кількох місцях лани й поля в користування священику Кіндратові та його спадкоємцям, одночасно звільняючи їх від тягарів і повинностей

Мова лат.; 24 × 32,3 + 2,5 см.

I «Andrzej Mączynski z Kurozwałk pozwalam na to, zeby kmiecie, poddani z Tylowej, turkowskiemu popowi dawali z łanu podimne po snopow trzydzieszy [...], co ma nalezec yemu samemu y potomkom yego, yesliby byl z nich popem. Idem, qui supra» (XVI).

Пергамент почорнів, у кількох місцях наявні плями. Текст частково вицвів.

Печатка відсутня. Залишився пергаментний поясок.

Ф. 129, оп. 1, спр. 6.

1537 р., серпня 23, Львів

№ 458

Сигізмунд I розглянув суперечку між бурмистром і райцями Львова — з одного боку, та перемиським каштеляном і львівським старостою Миколою Одновським, — з другого боку, про незаконні податки і тягари, накладені на громадян та купців Львова всупереч їхнім привілеям. Зокрема Микола Одновський від випасу на королівських зарослях в Бартольтовій сотні волів, яких купці звичайно женуть до Городка, бере фунт перцю і лот шафрану; від бочки соленої риби збирає торгове, до оплати якого жителі Львова не зобов'язані, так само, як і від зайців, серн, птиці, речей домашнього вжитку — вуликів, коліс, чопів і т. п. Крім цього, Микола Одновський дозволяє на збільшення кількості ремісників під замком, а на Краківському передмісті дозволяє шинкувати пивом на шкоду як ремісникам, так і шинкарям, що живуть у місті і несуть всі міські тягари в мирний та у воєнний час; натомість забороняє селянам вільно доставляти на торг дерево і балки для публічних і приватних будівель у місті, накладає неіснуючі до цього часу гребельні та мостові мита, відбираючи коней і товари у тих, які уникають сплати даних мит; тоді, коли бракує води в млинах і в місті виникає нестача хліба і пива, забороняє молоти пшеницю і солод. В зв'язку з цим король виносить рішення, згідно з яким:

1. Львівські громадяни і купці, що женуть волів до Городка, мають право на підставі попередніх королівських привілеїв випасати худобу протягом однієї доби в Бартольтовій сотні, не завдаючи, однак, шкоди посівам і лукам.

2. Львівський староста чи інші королівські урядовці не мають права примушувати львівських громадян і купців платити за випас волів перцем, шафраном чи іншими речами, а якщо вони захочуть випасати їх довше однієї доби, то повинні погодити це з королівськими урядовцями.

3. Львівські громадяни надалі не зобов'язані платити торгове мито від бочок соленої риби, згідно з попередніми привілеями з тим, однак, застереженням, що ця риба і оселедці повинні бути лише їхніми, що вони при необхідності мають підтвердити присягою перед райцями та міськими урядовцями.

4. Від серн і зайців, привезених на торг, платиться таке мито: одна серна від кожної десятки йде на користь замку, коли ж їх менше десяти, то від кожної серни платиться по одному грошеві, від десяти зайців один також віддається до замку, коли зайців менше десяти, то мито за них не платять.

5. Від вуликів, привезених на возах, як мито забирається кожний десятий вулик.

6. Від домашнього саморобного посуду, принесеного людьми на торг, від фруктів, овочів чи іншої городовини та від птиці мито не платять.

7. Число ремісників під замком і шинкарів на Краківському передмісті не повинно збільшуватися, з тим лише застереженням, що коли райці дозволять шинкувати пивом чи іншими трунками на Галицькому передмісті, що підлягає міській юрисдикції, то тоді буде дозволено це саме і під замком.

8. Щодо кількості ремісників під замком, то залишається в силі старе рішення, згідно з яким там мають право бути лише два кравці, два шевці, два ковалі і необмежена кількість гарбарів, відповідно до їхніх привілеїв.

9. Селяни мають право вільно привозити на торг дерево та балки на будівлі і продавати його без жодних перешкод з боку старост.

10. Що торкається гребельного та мостового мита, то мешканці Львова можуть або їхати через міст чи греблю і тоді платять встановлене там мито, а в разі несплати його — 20 грошів штрафу, або ж минати греблю чи міст без страху платити штраф.

11. Всі королівські дороги повинні бути вільними для всіх купців, які можуть випасати волів вздовж цих доріг, не приносячи шкоди посівам і лукам.

12. Щодо млинів, для яких влітку і взимку часто бракує води, що викликає нестачу хліба і пива в місті, то пекарі мають право під час нестачі води молоти пшеницю поза Пекарським млином до часу, встановленого старостою міста, а пивовари можуть молоти солод лише в замкових млинах, коли ж захочуть молоти в інших млинах, повинні залишати там мірку.

13. В королівських лісах дозволяється рубати ліс на будівлі

Мова лат.; 43,7 × 70 + 10 см.

I «Paulus de Volia vicecancellarius subscripsit». «Relatio magnifici Pauli a Wolia Regni Polonie vicecancellarii, burgrabii arcis Cracouiensis et capitanei Gostin[in]ensis».

III «Regestratae» (XVI). «1537, ordinacio inter castrum et civitatem Leopoliensem» (XVI). «Racione foralium, artificum, molendini, usus silvarum» (XVII). «Decretum Sigismundi regis. Ad 6 punctum» (XVII) [...] ¹

На шовковому темно-синьому шнурку печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 3, стор. 68, №18763.
Ф. 131, спр. 394. Інв. Вар. 476 (405).

¹ Далі кілька стертих написів.

Сигізмунд I, на прохання львівських каноніків, навечно записує їм третю мірку з млина на Галицькому передмісті Львова, зазначаючи при цьому, що вони зобов'язані давати один грош, а королівський староста — два гроші на ремонт цього млина

Мова лат.; 33,4 × 59,2 + 10,5 см. Ініціал «I».

I «Paulus de Volia vicecancellarius subscripsit». «Relacio eiusdem magnifici Pauli a Wolia Regni Polonie vicecancellarii, burgrabii Cracouiensis et capitanei Gostin[in]ensis».

III «Regestratae». (XVI). «Molendinum braseale, a[nno] Domini 1537» (XVI). «Molendinum braseale». «Post portam Haliciensem, Leopoli» (XVII). «Serenissimus Sigismundus rex Poloniae donationem super 3 partem provenientis de molendino post portam Haliciensem sito in rem capituli per serenissimum Alexandrum regem factam approbat. Leopoli, sabbatho, ipso die festi s[ancti] Aegidii 1537» (XVIII) [...] ¹

На пергаменті в кількох місцях плями від вогкості.

Печатка відсутня. Залишився шовковий біло-зелено-червоний шнурок.

Перест: MRPS, pars IV, vol. 3, стор. 70, № 18793.

Ф. 131, спр. 395.

Сигізмунд I свідчить, що райці Львова відступили площу за костьолом св. Хреста монастиря францисканців у Львові для встановлення на ній гармат. Площу буде знову повернено райцям, як тільки для вказаної мети знайдеться інше відповідне місце

Мова лат.; 26,1 × 30,5 см.

I «Relacio magnifici Pauli de Volia Regni Polonie vicecancellarii, burgrabii Cracouiensis et capitanei Gostin[in]ensis».

III «Sigismundi Primi de loco retro ecclesiam sanctae Crucis fratrum minorum conventualium, quod non castrensis, sed civitatis est, 1537» (XVII).

На пергаменті під текстом відтиснена паперова печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Ф. 131, спр. 396. Інв. Ваг. 477 (406).

Сигізмунд I — вирішуючи суперечку між львівським старостою Миколою Одновським з Фельштина і райцями Львова відносно будинку, збудованого раніше коронним маршалком Станіславом з Ходеча на міській землі на Краківському передмісті Львова, біля костьолу діви Марії, на який тепер претендує Микола Одновський, вважаючи його замковим, — виносить рішення, згідно з яким згаданий будинок залишається власністю міста, а не замку і підлягатиме міській, а не замковій юрисдикції

Мова лат.; 21 × 48,2 + 9,8 см. Ініціал «S».

I «Paulus de Volia vicecancellarius subscripsit». «Relacio magnifici Pauli de Volya, Regni Polonie vicecancellarii, burgrabii Cracouiensis et capitanei Gostin[in]ensis».

¹ Далі нечіткий напис.

III «Registratae» (XVI). «Decretum Sigismundi Primi» (XVII). «Pro domo in suburbio circa ecclesiam sanctae Mariae». «Inter civitatem et d[omi-num] capitaneum, anno 1537» (XVII).

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Ф. 131, спр. 397. Инв. Вар. 479 (408).

1537 р., вересня 12, Львів

№ 462

Сигізмунд I на прохання райців та громадян Львова звільняє їх від оплати мита в Коломиї, яке вони добровільно платили всупереч своїм привілеям, коли Коломия була в оренді краківського воєводи Оти з Ходеча. Тепер, коли термін оренди закінчився і Коломия стала знову королівською власністю, громадяни і всі інші львів'яни, згідно з своїми привілеями, мають право проїжджати через Коломию возами, з рибою, волами та всіми іншими товарами, не сплачуючи жодного мита¹

Мова лат.; 19,9 × 47,8 + 9,9 см.

I «Paulus de Volia vicecancellarius subscripsit». «Relacio magnifici Pauli de Volia Regni Polonie vicecancellarii, burgrabii Cracouiensis et capitanei Gostininensis».

III «Registratae» (XVI). «Privilegium super theloneum Colomiense» (XVI). «Quod Leopolienses solvere non debent» (XVII). «Sigismundi Primi» (XVII).

Пергамент посередині розірваний. Текст не пошкоджений.

Печатка відсутня. Залишився пергаментний поясок.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 3, стор. 72, № 18831.

Ф. 131, спр. 398. Инв. Вар. 478 (407).

1537 р., вересня 12, Львів

№ 463

Сигізмунд I, враховуючи вірність і пильність львівських громадян в піклуванні про інтереси держави, надає їм, на їхнє прохання, довічне право шинкувати горілкою в межах міста та на Краківському і Галицькому передмістях, під замком і в деканії св. Івана, забороняючи однак продавати горілку, вигнану в місті або привезену звідки-небудь, в громадських місцях міста та на передмістю, в приватних світських і духовних будинках кому-небудь зі шляхти чи з простолюддя християн, вірменів чи євреїв без дозволу райців Львова, які збиратимуть за це відповідний чинш, що йтиме на потреби міста та на відбудову громадських місць; в зв'язку з цим, король наказує теперішньому і майбутнім старостам Львова стежити за виконанням даного привілею, дозволяючи громадянам конфіскувати горілку в тих, які нелегально її продаватимуть

Мова лат.; 29,6 × 56 + 5 см.

I «Paulus de Volia vicecancellarius subscripsit». «Relacio eiusdem magnifici Pauli de Volia Regni Polonie vicecancellarii, burgrabii Cracouiensis et capitanei Gostininensis».

III «Registratae» (XVI). «Sigismundi Primi donationis perpetuum» (XVII). «Privilegium super crematum» (XVI). «Vinum, anno 1537» (XVII).

На шовковому зелено-рожевому шнурку печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Ф. 131, спр. 399. Инв. Вар. 482 (409).

¹ Пор. док. № 440.

Сигізмунд I в зв'язку з тим, що королівському замкові в Городку потрібне було огорожене пасовище, купує для цього замку луки від львівського архієпископа Бернарда Вільчека за півгривни, яка виплачуватиметься щороку з прибутку від городоцького мита

Мова лат.; 17,6 × 48,5 + 8,5 см.

I «Paulus (de Volia) vicescancellarius subscripsit». «Relacio magnifici Pauli de Volia Regni Polonie vicescancellarii, burgrabii Cracouiensis et capitanei Gostininensis».

III «Littere super inscriptione mediae marcae ex theloneo Grodecensi, 1537» (XVI). «[...] mediae marcae pro pratis» (XVII).

Ліва частина пергаменту значною мірою випалена кислотою.

Печатка відсутня.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 3, стор. 73, № 18851.

Ф. 131, спр. 400.

Сигізмунд I дарує львівському капітулові с. Гонятичі Львівського повіту (в межах визначених королівськими комісарами), яке раніше він мав у заставі за певну суму грошей, а також підпорядковує Гонятичі церковній юрисдикції і звільняє від усіх земських тягарів та воєнних повинностей

Мова лат.; 50 × 67 + 13 см.

I «Ioannes episcopus Cracouiensis, Regni Polonie cancellarius subscripsit». «Relacio eiusdem reverendi in Christo patris domini Ioannis Choienski episcopi Cracouiensis et Regni Polonie cancellarii».

II «Documentum praesens apud Caesareo-regias provinciales Galicenses tabulas in libro instrumentorum, tomo 5-to, pagina 57 ingrossatum atque haereditatum, 129, pagina 105, numero 1 haereditatum rub. super pago Honyaticze cum Wierzbiaz intabulatum est. Actum Leopoli, die 10 Decembris 1805 anno. Casimirus Idzellewicz C[aesareo]-r[egiarum] t[abularum] ins[...]» (XIX).

На пергаменті відтиснена паперова печатка Галицької табулі (опис її див. док. № 209).

III «Priuilegium perpetuitatis regis Sigismundi super villam Honyaticze» (XVI). «Anno Domini 1537» (XVI). «Oblata et revisa in conventu Regni Varssoviensi, 1564, 14 Marcii» (XVI). «Privilegia pro villis Huniaticze et Wierbiarz» (XVIII).

На шовковому червоному шнурку в шкіряному футлярі печатка. Gum., табл. XIII, № 45.

Ф. 131, спр. 401.

Каноніки львівського кафедрального костюлу Бернард Колачек, Кристин Тшеска, магістер Андрій Бергер, професор теології Станіслав Менда, генеральний офіціал, парох Адам Мнішковський, магістер Севастіян зі Львова і доктор декретів Мартин з Курова та весь капітул повідомляють, що вони (за заслуги під час ремонту будинку каноніків) до кінця життя подарували канонікові Миколі Понятовському будинок, розміщений між будинком Лаврентія Млечка та солодовнею Габреків по вулиці Шкільній

у Львові, і зобов'язалися відправляти богослужіння в кожен річницю його смерті¹

Мова лат.; 24,2 × 41 + 8,4 см.

III «Confirmatio dominorum canonicorum super domum in postico situm ad tempora vite domini Nicolai Ponyathowski etc.» (XVI). «Obligatio capituli ad unam missam celebrandam pro anima Nicolai Poniatuski canonici pro constructione lapidea Pułka in crastino anniversarii ipsius» (XVIII) [...] ²

В правій частині пергаменту дірка, наявні плями.

На шовковому жовтому шнурку відтиснена у червоному воскові печатка львівського капітула (опис її див. док. № 352).

Ф. 131, спр. 402.

1538 р., квітня 4, Краків

№ 467

Сигізмунд I, вирішуючи суперечку, що виникла між перемиським каштеляном і львівським старостою Миколою Одновським, — з одного боку, і бурмистром та райцями Львова — з другого боку, відносно обрання райців, виносить рішення, згідно з яким львівський староста, який теперішній, так і його наступники, або заступник старости зобов'язані прибути до ратуші і там з шести виконуючих свої обов'язки в даному році райців повинні вибирати спочатку одного, кого вважатимуть гідним, відтак ці ж райці вибирають серед себе другого, а громада — третього

Мова лат.; 25,6 × 41,4 см.

I «Paulus de Volia vicecancellarius subscripsit». «Relacio magnifici Pauli de Volia Regni Polonie vicecancellarii, burgrabii Cracouiensis et capitanei Gostininensis».

III «Registratae» (XVI). «Decretum Sigismundi Primi» (XVII). «Super electione consulari, 1538» (XVI).

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 3, стор. 86, № 19107.

Ф. 131, спр. 403. Інв. Ваг. 484 (410).

1538 р., травня 24, Львів

№ 468

Львівський архієпископ Бернард Вільчек підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1538 р., березня 18, Львів (див. док. № 466)

Нотаріальний інструмент нотарія Станіслава Круля з Перемишля

Мова лат.; 36,2 × 61,6 + 9,2 см. Ініціал «I».

I Нотаріальний знак (опис див. док. № 416). Поруч засвідчення нотарія.

III «Anniversarius venerabilis domini Nicolai Ponyathowski canonici Leopoliensis etc., 1538» (XVI). «Privilegium super anniversario Nicolai Poniatuski canonici Leopoliensis quovis anno celebrando cum obligatione capitularium ex rationibus expressis» (XVII). «Tenent canonici tres nocturnos absolvere et quilibet missam requiem» (XVII). «Memoranda». «Curiosa» (XVIII).

¹ Документ підтвердив львівський архієпископ Бернард Вільчек у Львові 24 травня 1538 р. (див. док. № 468).

² Далі два нечітких написи.

На шовковому жовто-голубому шнурку у шкіряному футлярі печатка (опис див. док. № 320).

Ф. 131, спр. 404.

1538 р., травня 25, Львів

№ 469

Львівський архієпископ Бернард Вільчек на прохання каноніків і усього капітулу львівського кафедрального костюлу записує та навічно інкорпорує до церковної власності села Гонятичі і Черкаси, млин перед Галицькою брамою у Львові, надані їм привілеєм Сигізмунда I, та кам'яний будинок на вулиці Шкільній, між будинком покійного Лаврентія Млечка і солодовнею Габреків, водночас переводячи ці маєтки з світського права на церковне.

Нотаріальний інструмент нотарія Станіслава Круля з Перемишля

Мова лат.; 31,5 × 62 + 11 см.

I Нотаріальний знак, опис див. док. № 416. Поруч засвідчення нотарія.

III «A[nn]o D[omi]ni 1538. Confirmatio reuerendissimi in Christo patris et domini Bernardini Wilczek super bona dominorum canonicorum, videlicet villas Honyathicze, Czirkassy nec non molendinum et super domum illorum in postico sitam etc.» (XVI). «Lapidea canonicalis, villae Honiatycze et Czyrkassy tum et molendinum ante portam Haliciensem immunitati ecclesiae adscriptae. Villa Honiatycze cum Czerkassy nec non molendinum ante portam Haliciensem tum lapidea in platea Scholastica, anno 1538» (XVII).

На шовковому рожевому шнурку печатка (опис див. док. № 320).

Ф. 131, спр. 405.

1538 р., жовтня 31, Львів

№ 470

Львівський земський суддя Микола Голомбек із Зимної Води та підсудок Данило Вольвановський свідчать, що в присутності покійного львівського земського судді Івана з Давидова і підсудка Миколи Венгленського в львівських земських актах зроблена інтродукція з львівської гродської книги такого змісту:

1510 р., червня 14, Львів

Шляхтичі Дмитро і Онисько перед гродським судом зізнали про одержання від львівського латинського капітула 200 гривень, які були записані на королівських маєтках с. Черкасів Щирецького повіту Львівської землі; в зв'язку з цим згадані шляхтичі вводять капітул, за посередництвом львівського возного Станіслава, у володіння маєтками даного села

Мова лат.; 18 × 36 + 3,5 см.

I «Stanislaus Zorawynsky notarius terre Leopoliensis subscripsit».

III «Quittacio in actis terrestribus Leopoliensibus pro Czyrkassy, 1538» (XVI). «Et intromissionis per ministerialem recognitio» (XVI). «Intromissio ad Czerkassy per officium terrestre Leopoliense, 1538» (XVII). «Inscribatur et intabuletur! Decretum in consilio C[aesareo]-r[egii] fori nobilium Leopoliensis, die 5-ta Novembris anno 1805. Kronwald. Documentum praesens apud Caesareo-regias provinciales Galicienses tabulas in libro instrumentorum, tomo 5, pagina 55 ingrossatum atque haereditatum, 129, pagina 111, numero 1 haereditatum super pago Czerkasy intabulatum est. Actum Leopoli, die 10 Decembris 1805. Casimirus Idzellewicz C[aesareo]-r[egiarum] tabularum in[...]» (XIX).

Ліворуч відтиснена паперова печатка Галицької табулі (опис її див. док. № 209).

На пергаментних поясках дві печатки: 1) відтиснена у темнозеленому воскові еліпсоподібна (розм. 1,8 × 1,6 см.) перстенева печатка Миколи Голombeка з зображенням на щиті герба «Гриф», над щитом шолом, лабри та клейнод «Гриф»; 2) відтиснена у темно-зеленому воскові кругла (діам. 2,5 см.) печатка Данила Вольвановського з зображенням на щиті герба «Набрам», над яким літери D V. Легенда: DANIEL · VOLVANOVSKI · SVPIVD [!]

Ф. 131, спр. 406.

1539 р., січня 15, Краків

№ 471

Сигізмунд I, вирішуючи суперечку між Дмитром Черкаським, якого звуть Тиравою, — з одного боку, і львівським капітулом — з другого боку, в справі володіння с. Черкасми, пояснює разом з комісарами, що дане село, за згодою Казимира IV, було записане литовським князем Свидригайлом попередникам згаданого Дмитра Тирави на сумі 200 гривень і згодом викуплене у цього ж Дмитра Тирави львівським капітулом, який той поквитував, про що говорить запис у львівських земських книгах. У зв'язку з цим, за капітулом зберігається право вічного володіння згаданим селом на підставі права спадковості

Мова лат.; 20,2 × 45 + 7,5 см. Ініціал «S», виконаний пером чорним чорнилом та синьою аквареллю.

I «Paulus de Volia vicecancellarius subscripsit». «Relacio magnifici Pauli de Volia Regni Polonie vicecancellarii, burgrabii Cracouiensis et capitanei Gostin[in]ensis».

III «Registratae» (XVI). «Confirmatio binarum litterarum super villam Czirkassi [...]» (XVI). «Decretum adiudicationis villae Czirkassi Sigismundi regis, 1539, in conventu generali, Cracoviae, feria quarta ante festum sanctae Priscae» (XVII). «Decretum serenissimi Sigismundi regis in causa inter nobilem Demetrium Tyrava et capitulum Leopoliense ex instantia ejusdem nobilis Demetrii, quod ac si villa Czerkasy ipsius haereditaria esset, mota, quo decreto capitulum conservatum circa jus haereditatis ejusdem villae illi vero perpetuum silentium imponitur, 1539 anno» (XVIII).

На пергаменті наявні діри від іржі.

Печатка відсутня. Залишився пергаментний поясок.

Ф. 131, спр. 407.

1539 р., березня 1, Краків

№ 472

Сигізмунд I, беручи до уваги те, що Львів є містом першорядного значення на руських землях і часто приймає на себе напади ворогів, тим самим захищаючи інші міста, на прохання громадян Львова, висловлене від їхнього імені посланцями Станіславом Вільчеком і Андрієм Габреком, дарує назавжди львівським громадянам торгове разом з митом, що належало раніше до королівського скарбу і було подароване їм тимчасово Яном Ольбрахтом

Мова лат.; 29,7 × 57,2 + 10 см. Ініціал «I».

I «Paulus de Vol[il]a Regni Polonie cancellarius subscripsit». «Relacio ejusdem magnifici Pauli de Wolia Regni Polonie cancellarii, burgrabii arcis Cracouiensis et capitanei Gostin[in]ensis».

III «Registratae» (XVI). «Serenissimi Sigismundi» (XVII). «Privilegium super foralia» (XVI). «Conventionale, anno 1539» (XVII). «Sigismundi Primi,

in comitiis 1539» (XVII). «Feria quarta post dominicam Oculi quadragesimalem proxima anno Domini millesimo sexcentesimo octuagesimo sexto privilegium intro contentum ad acta castrensia capitanealia Leopoliensia per oblatam porrectum, susceptum et inductum. Stanislaus Jarecki» (XVII).

На шовковому рожево-зеленому шнурку печатка. Gum., табл. XIII, № 45.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 1, стор. 367, № 6300.
Ф. 131, спр. 408. Інв. Ваг. 487 (412).

1539 р., квітня 29, поле між селами Жидатичами,
Дублянми і Сороками

№ 473

Підкоморій Львівської землі Альберт Стажеховський з Білобоків свідчить, що комірник Петро Цеслинський провів розмежування спадкових маєтків львівського капітула: с. Жидатичів, з одного боку, с. Дублян — шляхтича Михайла Хомонтовського та с. Сороків — Софії, вдови Станіслава Гинека, з другого боку

Мова лат.; 28,2 × 57 + 5 см.

I «Feria 2-da in crastino festi sanctae Luciae [virginis] et martyris, id est post festum Immaculatae conceptionis [beatae] [virginis] Mariae proxima anno Domini 1761-mo granicies praesentes ad acta praesentia castrensia capitanealia Leopoliensia per oblatam susceptae, porrectae et ingrossatae sunt» (XVIII).

III «Litterae granicierum inter Zydaticze et Dublani et Sroky succamerarii, 1539» (XVI). «1539, feria 3 ante festum [sanctorum] Philippi et Jacobi apostolorum, in loco campestri differentiarum inter bona villae Zydaticze reverendissimi capituli, ab una, et villam Dublany, ac villam Sroki, partibus ab altera, per officium succamerariale terrae Leopoliensis positae granicies» (XVII).

На шовковому коричневому шнурку фрагменти печатки.

Ф. 131, спр. 409.

1540 р., лютого 27, Краків

№ 474

Сигізмунд I за згодою і схваленням усього сенату наказав усім містам і містечкам Польського королівства пред'явити права і привілеї цехів. Відтак, зважаючи на прохання львівських громадян, беручи до уваги великі тягари і видатки Львова на будівництво військових укріплень та споруд, залишає ремісничі цехи у Львові і підтверджує їм їх права та привілеї

Мова лат.; 42,7 × 60 + 14,8 см.

I «Samuel episcopus Chelmensis et vicescancellarius subscripsit». «Relatio reuerendi in Christo patris domini Samuelis Matzieiowski episcopi Chelmensis et Regni Polonie vicescancellarii».

III «Registratae» (XVI). «Sigismundi Primi». «Confirmationis contubernium, 1540» (XVI—XVII).

На шовковому червоному шнурку печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 3, стор. 144, № 20143.
Ф. 131, спр. 410. Інв. Ваг. 489 (414).

1540 р., лютого 29, Краків

№ 475

Сигізмунд I свідчить, що коли він дозволив львівському хірургові Іванові Фричу відкупити Пекарський млин на львівському передмісті від

орендарів цього млина Михайла і Анни — дітей покійного магістра Михайла, львівського громадянина, і призначив для цієї справи комісарів, — ці ж Михайло й Анна пред'явили їм його ж привілей, згідно з яким згаданий млин є у них в довічній оренді, і просили зберегти за ними даний привілей; королівські комісари, не прийнявши жодного рішення, передали справу на розгляд короля, після чого король зберіг за ними свій привілей

Мова лат.; 23,2 × 38 + 13 см.

I «Samuel episcopus Chelmensis et vicecancellarius subscripsit». «Relatio reuerendi Samuelis Macieiwski episcopi Chelmensis et Regni Polonie vicecancellarii».

III «Registratae» (XVI). «Privilegium successorum [magistri] Michaelis super molendinum, anno 1540» (XVI). «Decretum Sigismundi regis, quo ex remissione commissariorum filius et filia Michaelis circa advitalitatem conservantur» (XVII).

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Ф. 131, спр. 411. Інв. Ваг. 488 (413).

1540 р., березня 2, Краків

№ 476

Сигізмунд I, на прохання бурмістра, райців та всієї громади Львова, бажаючи, щоб Львів одержував більше користі і тим самим був більш здатним до відсічі ворогам, залишає в силі привілей Казимира IV про щорічний ярмарок в день св. Агнети, на який мають право вільно приїжджати і від'їжджати різні купці з усякими товарами; натомість скасовує другий ярмарок в день св. Маргарити, оскільки він не приносить користі для міста

Мова лат.; 26,3 × 54,6 + 11 см.

I «Samuel episcopus Chelmensis et vicecancellarius subscripsit». «Relatio reuerendi in Christo patris domini Samuelis Maczieiouuski episcopi Chelmensis et Regni Polonie vicecancellarii».

III «Registratae» (XVI). «Nundinarum pro festo [sanctae] Agnetis confirmacio. Alterarum pro festo sanctae Margaretae deposicio, 1540» (XVI).

На пергаментному пояску в бляшаній коробці печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 3, стор. 145, № 20147.

Ф. 131, спр. 412. Інв. Ваг. 490 (415).

1540 р., березня 3, Краків

№ 477

Сигізмунд I повідомляє, що коли по нараді і за згодою всього сенату було наказано всім містам і містечкам пред'явити свої привілеї та вільності, серед інших міст пред'явив свої численні привілеї також і Львів з проханням їх затвердити. Відтак, після відкладення цієї справи, Львів знову пред'явив їх, особливо бажаючи, щоб були збережені за ним два привілеї що торкаються збору мита — мостового, яке становить один гріш від кожного воза, навантаженого товарами, і другого — від волів, що становить два денари; король, беручи до уваги близькість Львова до ворогів і постійну потребу в його укріпленні, зберігає за містом згадані два привілеї

Мова лат.; 26 × 56,8 + 10,2 см.

III «Samuel episcopus Chelmensis et vicecancellarius subscripsit». «Relatio reuerendi in Christo patris domini Samuelis Maczieiwski episcopi Chelmensis et Regni Polonie vicecancellarii».

III «Regestratae» (XVI). «Confirmacio pontalium, anno 1540» (XVI).
На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. XIII, № 46.
Ф. 131, спр. 413. Інв. Ваг. 491 (416).

1540 р., березня 5, Краків

№ 478

Сигізмунд I, в зв'язку зі скаргою белзького каштеляна, польового гетьмана, галицького й коломийського старости Миколи Синявського на бурмистра, райців та купців Львова, які відмовляються платити мито в Коломиї, мотивуючи, що вони звільнені від нього,— вияснивши справу за допомогою комісарів, виносить рішення, згідно з яким жителі Львова на підставі привілею, ним же даного, мають право проїжджати через Коломию з різними товарами без оплати будь-якого мита

Мова лат.; 22 × 48,5 + 9 см.

I «Samuel episcopus Chelmensis et vicecancellarius subscripsit». «Relacio reuerendi in Christo patris domini Samuelis Maczieiowski episcopi Chelmensis et Regni Polonie vicecancellarii».

III «Regestratae» (XVI). «1540. Confirmacio telonei Colomiensis» (XVI). «Confirmatio per Sigismundum regem civibus Leopoliensibus» (XVII).

На пергаментному пояску в бляшаній коробці відірвана від документа печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 3, стор. 145, № 20151 (з датою 4 березня 1540 р.).
Ф. 131, спр. 414. Інв. Ваг. 492 (417).

1540 р., березня 8, Краків

№ 479

Сигізмунд I, бажаючи, щоб Львів, який є найважливішим містом на руських землях і дуже часто зазнає ворожих нападів, зміцнило свою обороноздатність, дозволяє бурмистрові і райцям Львова побудувати на міському ґрунті білильню, яку віддає їм у власність з умовою, що річні прибутки повністю призначатимуть на укріплення і відбудову міста, застерігаючи при цьому, що ніхто з його наступників і майбутніх старост міста не будуватиме інших білильнь

Мова лат.; 39 × 64,4 + 14,7 см.

I «Samuel episcopus Chelmensis et vicecancellarius subscripsit». «Relacio reuerendi domini Samuelis Maczieiowski episcopi Chelmensis et Regni Polonie vicecancellarii».

III «Regestratae» (XVI). «Super dealbatorium seu fulinarium, 1540» (XVI). «Sigismundi Primi» (XVII).

На шовковому жовто-біло-рожевому шнурку печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 3, стор. 146, № 20163.
Ф. 131, спр. 415. Інв. Ваг. 493 (418).

1540 р., травня 31, Рим

№ 480

Павло III повідомляє всіх жителів Львова і Львівської єпархії про призначення львівським архієпископом Петра Стажеховського на місце померлого Бернарда Вільчека і закликає всіх з належною шанованістю виконувати вказівки нового архієпископа

Мова лат.; 14,7 × 24,7 + 7,8 см. Ініціал «Р».

I «Oct». «XXIII». «Ja. de Fredelul...». «P. de Francia». «Ja. de Bicande». «Ac. Map[...].» «P. Lambirtie». «Jo. Molin». «Agn. Bellhomo». «A».

II «XXIII». «A. de Castillo» (XVI).

III «Registrata. Th. Lilius pro magistris». «Ja. Cortefu[...].» (XVI). «Pro archiepiscopatu reverendissimi d[omini] Petri Starzechowski» (XVI). «Post obitum Bernardi archiepiscopi Petrus Starzechowski in archiepiscopum a Paulo 3 pontifice creatus, anno 1540» (XVIII).

На конопляному шнурку свинцева булла (діам. 4,3 см.) з зображенням на лицевому боці голів апостолів Петра й Павла, між якими хрест, над ними літери: PA PE, на зворотному — з написом: PAVLVS + PAPA + III.

Ф. 131, спр. 416. Інв. Вар. 494 (419).

1540 р., травня 31, Рим

№ 481

Павло III повідомляє капітул львівського кафедрального костюлу, що він після смерті Бернарда Вільчека призначає львівським архієпископом Петра Стажеховського, закликаючи всіх віруючих Львівської єпархії провяти до нього належну пошану і слухняність

Мова лат.; 24 × 45 + 8 см. Ініціал «P».

I «Oct». «XXIII». «Ja. de Fredelul...». «P. de Francia». «Ja. de Bicande». «Ac. Map[...].» «P. Lambirtie». «Jo. Molin». «Agn. Bellhomo». «A».

II «A. de Castillo» (XVI). «Post obitum Bernardini Petrus in archiepiscopum per hanc bullam destinatur, anno 1540» (XVIII).

III «Registrata. Th. Lilius pro magistris». «Ja. Cortefu[...].» (XVI).

На конопляному шнурку свинцева булла (опис див. док. № 480).

Ф. 131, спр. 417.

1540 р., липня 1, Львів

№ 482

Львівський земський суддя Микола Голомбек з Зимної Води та підсудок Данило Вольвановський з Вольвановичів свідчать, що в земському суді був пред'явлений документ, зміст якого вони повністю наводять:

1524 р., вересня 30, Львів

Сигізмунд I, на прохання троцького воеводи та найвищого польового литовського гетьмана острозького князя Костянтина Івановича, який просив підтвердити документ та залишити при вольностях пресвітера церкви св. Миколи у Львові Афанасія, підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1471 р., червня 14, Краків

Казимир IV звільняє пресвітера монастиря¹ св. Миколи грецького обряду у Львові та його наступників, а також сам монастир від усіх контрибуцій, данин і податків

Мова лат.; 27,5 × 72 + 8,5 см.

III «Ex actis terrestribus». «Libertatio Casimiri regis oraculi seu cerkve s[ancti] Nicolai a solutione exactionum et contributionum [...] poronibus concessa, 1540» (XVII). «ω(т) поборо(в)» (XVII).

На пергаментних поясах дві печатки: 1) відтиснена у темно-зеленому воскові кругла (діам. 2,8 см.) печатка Миколи Голомбека з зображенням на

¹ У тексті: «monasterio alias oraculo». У документі, без сумніву, йдеться про церкву св. Миколи.

щиті герба «Гриф». Легенда: NICOL GOL VSV IVV LEOP; 2) Данила Вольвановського (опис див. док. № 470).

Опубл.: AGZ, t. VI, стор. 148—151.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 1, стор. 265, № 4552 (документ Сигізмунда I).
Ф. 131, спр. 418. Інв. Ваг. 495 (420).

1540 р., листопада 15, Жидачів

№ 483

Жидачівський староста Юрій з Панева повідомляє, що в жидачівському городському суді відбувся судовий процес між шляхтичем Мартином Ходорівським як позивачем, і сином хорунжого Прокопом Синявським як відповідачем в справі несплати останнім 810 злотих. Суд, вирішивши справу на користь позивача, наказав виконати судове рішення

Мова лат.; 66,5 × 53 + 6 см. Ініціал «G».

I «Ioannes Godziambra vicescapitaneus castris Zidaczouiensis manu propria subscripsit».

III «Continentur hic perlucra generosi Martini Chodorowski cum generoso Procopio Szienyawski» (XVI). «Processus iudiciarius antiquus ad ultimum gradum per generosum Martinum Chodorowski super generoso Procopio Sieniawski ad inscriptionem, quae hic est intenta, perductus in anno 1540 in castro Zydaczoviensi. Ratione non solutionis summae 810 [florenorum] Polonicalium, [feria] 5 post [...] Cinerum» (XVIII).

На пергаментному пояску відтиснена у червоному воскові кругла (діам. 2,7 см.) печатка Юрія з Панева з зображенням на щиті герба «Годземба». Легенда нечітка.

Ф. 181, оп. 1, спр. 1223.

1541 р., січня 8, Львів

№ 484

Перемиський каштелян, львівських і руських земель староста Микола Одновський з Фельштина повідомляє, що підзамковий львівський віцеевода Станіслав подарував на певних умовах своєму двоюрідному братові львівському громадянину Матвію Гидеку будинок, що є між будинком перемиського каштеляна Миколи Одновського і будинком одного єврея Шльоми, а також двір з городом на вулиці, що веде до млина каноніків

Мова лат.; 29,5 × 30,4 + 7,8 см.

I «Martinus Bonyeczki notarius castrensis Leopoliensis».

III «Pro hortulanis». «Hortulanorum» (XVII). «Famatus Stanislaus vicescapitaneus subcastrensis Leopoliensis famato Mathiae Hydek civi Leopoliensi, fratri suo patrueli domum suam et praedium cum horto in suburbio in platea, qua itur ad molendinum dominorum canonicorum, situm, donat coram officio castrensi capitaneali Leopoliensi, sabbatho post festum [sancti] Valentini 1541-мо» (XVII). «1636, die 24 Novembris in visitatione generali ecclesiae metropolitanae Leopoliensis productum et revisum» (XVII). «Anno Domini 1772, die 9 Decembris in visitatione generali productum, lectum et actis visitationis adnotatum. Joannes Felix Szaniawski ECSAVOGLSL mp.» (XVIII). «Anno Domini 1743-tio, die 25-to Octobris in visitatione generali ecclesiae metropolitanae Leopoliensis productum et lectum. Nicolaus Ignatius Wyzyci archiepiscopus metropolitanus Leopoliensis» (XVIII).

На пергаментному пояску фрагменти печатки.

Ф. 131, спр. 419.

Сигізмунд I довідався, що львівський бурмистр і райці на прохання знатних людей та шляхти відчиняють їм вночі брами Львова, яке найбільш загрожене від нападу ворогів, а особливо в даний час; король висловлює з цього приводу своє велике незадоволення і забороняє львівським райцям в майбутньому відчиняти брами в нічну пору, хіба що у випадку крайньої необхідності

Мова лат.; 28,1 × 31,5 см.

I «Ad mandatum maiestatis regiae progrium».

III «De non apercione porte tempore nocturno, anno 1541» (XVI).

На пергаменті під текстом відтиснена паперова печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Ф. 131, спр. 420. Інв. Вар. 497 (421).

Сигізмунд I, на прохання бурмистра і райців Львова, підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1378 р., листопада 7, Львів

Опольський, в'єлюнський та руський князь Владислав надає львівським громадянам вїтївство у Львові на магдебурзькому праві, зберігаючи за собою дві частини з прибутків від кримінальних справ, а одну частину залишаючи райцям, причому, коли, за відомом князя, львівські громадяни оберуть, а він затвердить райців, то останні серед себе повинні обрати вїйта

Мова лат.; 29,2 × 62,6 + 11,2 см.

I «Samuel episcopus Chelmensis, nominatus Plocensis et vicecancellarius subscripsit». «Relacio reuerendi in Christo patris domini Samuelis Macziewowski episcopi Chelmensis, nominati Plocensis et Regni Polonie vicecancellarii».

III «Confirmacio aduocacie Leopoliensis» (XVI). «Sigismundi regis, Vilnae, sabbato die Visitationis Mariae anno 1541» (XVI).

На шовковому жовто-зелено-рожево-фіолетовому шнурку печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Опубл.: AGZ, t. III, стор. 53—55.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 3, стор. 166, № 20564.

Ф. 131, спр. 421. Інв. Вар. 13а (422).

Сигізмунд I, вирішуючи суперечку між перемиським каштеляном і львівським старостою Миколою Одновським з Фельштина — з одного боку, та бурмистром і райцями Львова — з другого боку, щодо прав на обрання нового райці на місце мерлого, яке присвоював собі цей же Одновський, затверджує давній звичай обирання нового райці, докладно викладений в документі сандомирського воеводи і львівського старости Оти з Ходеча, представленому львівськими райцями. В ньому говориться, що в день св. Петра, коли щорічно відбувалися вибори, райці викликали старосту до ратуші для участі у виборах, на яких були присутні всі міські урядовці, вїйт, лавники і ціла громада Львова. Вибори проходили так: спочатку райці, що засідали минулого року, на наступний рік стають старими (seniores), а старі райці минулого року стають засідаючими райцями (residentes); а коли місце одного чи кількох райців звільниться внаслідок смерті чи з якої-

небудь іншої причини, тоді старі і засідаючі райці обирають одного лавника і двох представників від засідаючих райців — якщо вакансія одна, і з цих трьох староста вибирає одного, якого представляють громаді міста. Відтак громада міста, в свою чергу, обирає одного з двох представлених райців, після чого і самі райці обирають третього. Коли звільняється дві вакансії, тоді від лавників обирають двох кандидатів, а третього від самих райців, а якщо вакансій взагалі не буде, тоді серед засідаючих райців вибирають трьох, з яких староста вибирає одного, громада другого, а райці третього. До них приєднуються ще троє зі старих райців і так формується склад засідаючих райців. Вибрані райці в присутності старости, старих райців, вїята, лавників і цілої громади міста складають, згідно з магдебурзьким правом, присягу на вірність королю і державі, після чого староста покидає ратушу; всіх інших міських урядовців обирають самі райці, беручи від них присягу

Мова лат.; 36,7 × 66,3 + 12,5 см. Ініціал «S».

I «Sigismundus rex subscripsit».

III «Regestratae» (XVI). «Privilegium super electione consulari» (XVI). «1511. Sigismundi Primi seu decretum inter generosum capitaneum et magistratum Leopoliense, 1541» (XVII).

На шовковому жовто-зелено-рожево-фіолетовому шнурку печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Перест: MRPS, pars IV, vol. 3, стор. 166, № 20565.

Ф. 131, спр. 422. Інв. Вар. 496 (423).

1542 р., лютого 1, Вільнюс

№ 488

Сигізмунд I, на прохання бурмистра і райців Львова, зберігає за ними й затверджує їхнє давнє право обирати перекладачів, дозволяючи їм та їхнім наступникам в даний час, як і в майбутньому, користуватися цим правом відповідно до давнього звичаю без жодних перешкод з боку як урядовців і сановників, так і всіх інших людей, незалежно від їхнього становища чи титулів

Мова лат.; 35,1 × 67,8 + 12,6 см.

I «Samuel episcopus Plocensis et vicecancellarius subscripsit». «Relacio eiusdem reuerendi in Christo patris domini Samuelis Maczieiowski episcopi Plocensis et Regni Polonie vicecancellarii».

III «Super electione interpretum, anno 1542» (XVI). «Sigismundi Primi» (XVII).

На шовковому жовто-голубому шнурку печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Перест: MRPS, pars IV, vol. 3, стор. 174, № 20718.

Ф. 131, спр. 423. Інв. Вар. 498 (424).

1542 р., жовтня 12, Краків

№ 489

Сигізмунд I, в зв'язку зі скаргою вірменських та українських священиків на збирачів публічних податків, наказує останнім зберігати за вірменськими та українськими священиками Львова їхнє давнє право, згідно з яким всі публічні податки й міські тягарі вони несуть одночасно і на однакових правах з львівськими громадянами

Мова лат.; 30 × 42 см.

I «Samuel episcopus Plocensis et vicecancellarius subscripsit». «Relacio reuerendi in Christo patris domini Samuelis, episcopi Plocensis et Regni Polonie vicecancellarii».

III «Regestratae» (XVI). «De contributionibus poponum Armenorum et Ruthenorum» (XVI). «Popones Armenorum et Ruthenorum solvant contributiones, quando alii cives solvunt, 1542, feria 5 ante festum sancti Galli» (XVII).

На пергаменті під текстом відтиснена паперова печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 3, стор. 185, № 20905.
Ф. 131, спр. 424. Інв. Вар. 500 (425).

1542 р., жовтня 13, Краків

№ 490

Сигізмунд I, розглянувши скаргу львівських громадян і купців римського, грецького та вірменського обрядів на краківського воеводу, орендаря міст Холма, Белза й Грубешова Андрія з Тенчина, який збирав з них мито в митницях цих міст всупереч пред'явленого ними привілею Олександра, що звільнив їх від оплати мостового, гребельного та за різні товари в усьому Королівстві,— виніс рішення про оплату ними даного мита до закінчення контракту, згідно з яким вищезгадані міста віддано в оренду Андрієві з Тенчина та його братові белзькому воеводі Іванові. Після смерті цих двох братів, коли закінчилася оренда, львівські громадяни знову просили звільнити їх від мит і закріпити за ними привілей Олександра, що й було зроблено за згодою сина Сигізмунда I — Сигізмунда-Августа, власника міст Холма, Белза і Грубешова. В зв'язку з цим Сигізмунд I наказує збирачам мита в усьому Королівстві і особливо в Холмі, Белзі та Грубешові дозволяти на вільний проїзд з товарами без оплати мита всім львівським громадянам та купцям римського, грецького і вірменського обрядів; а коли впаде на когось підозріння, що він або не львівський громадянин, або везе чужі товари, то такий повинен відкинути це підозріння перед міським судом і тоді зможе вільно їхати далі ¹

Мова лат.; 32 × 58,6 + 13,5 см.

I «Sigismundus rex subscripsit».

III «Regestratae» (XVI). «Libertatio a solutione teloneorum, 1542». «Presertim in cameris Chelmensi, Belzensi et Rubieszoviensi» (XVI).

На шовковому біло-червоному шнурку в бляшаній коробці печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 3, стор. 185, № 20906.
Ф. 131, спр. 425. Інв. Вар. 499 (426).

1542 р., жовтня 16, Краків

№ 491

Сигізмунд I, дбаючи про зміцнення Львова, дарує бурмистрові і райцям Львова вагу й стригальню сукна з усіма їхніми прибутками, застерігаючи при тому, що ніхто з сановників ні на передмісті, ні в самому місті не матиме права закладати подібні ваги чи майстерні, а в приватних будинках важити товари і стригти сукно заборонено під карою конфіскації товарів

Мова лат.; 36,7 × 51 + 13,5 см.

I «Samuel episcopus Plocensis et vicecancellarius subscripsit». «Relatio reuerendi in Christo patris domini Samuelis Maczieiowski episcopi Plocensis et Regni Polonie vicecancellarii».

III «Regestratae» (XVI). «Super pensam et pannitonsorium, anno 1542». «Exhibitum coram reuisoribus, XX Martii 1565» (XVI). «Sigismundi Primi» (XVII).

¹ Документ підтвердив Сигізмунд II у Любліні 12 квітня 1544 р. (див. док. № 559).

На шовковому червоно-білому шнурку печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 3, стор. 186, № 20910.

Ф. 131, спр. 426. Інв. Вар. 501 (427).

1542 р., жовтня 19, Краків

№ 492

Сигізмунд I, беручи до уваги першорядне значення Львова на руських землях та задовольняючи прохання сенаторів і радників, дарує містові, львівським райцям та громадянам солодовий млин, що зветься Зимноводським, розміщений за Краківською брамою, точніше його третю мірку, зберігаючи за давнім звичаєм дві мірки для себе та своїх наступників і застерігаючи при цьому, що ні він, ні його син, ні наступні королі та сановники нічим не порушуватимуть права Львова на володіння третьою міркою

Мова лат.; 38,1 × 59 + 12,7 см.

I «Samuel episcopus Plocensis et vicecancellarius subscripsit». «Relatio reuerendi in Christo patris domini Samuelis Maczieiowski episcopi Plocensis et Regni Polonie vicecancellarii».

III «Regestratae» (XVI). «Privilegium hereditarium perpetuitatis molendini Zimnowodsky» (XVI). «Civitati Leopoliensi» (XVII). «Molendinum Zimnowoczkie, Sigismundi, anno 1542» (XVII). «Donatio perpetua molendini Zimnowodsky civitati Leopoliensi, anno 1542» (XVII).

На шовковому жовто-синьому шнурку печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 3, стор. 186, № 20914.

Ф. 131, спр. 427. Інв. Вар. 502 (428).

1542 р., жовтня 30, Львів

№ 493

Львівський архієпископ Петро Стажеховський на прохання професора теології, пріора львівського монастиря домініканців Станіслава Радвана повністю наводить текст такого документа:

1540 р., лютого 26, Краків

Гнезненський архієпископ, примас Польського Королівства Іван трансумує такий документ:

1538 р., червня 20, Рим

Павло III, в зв'язку з вісткою про те, що архієпископи, єпископи та інші духовні особи на території Польського Королівства та інших землях, підлеглих Сигізмунду I, всупереч папським привілеям, наданим всім жebraцьким орденам, підпорядковують ці ордени своїй юрисдикції і накладають на них екскомуніку та різні інші покарання, — суворо забороняє вказаним духовним особам в майбутньому поширювати свою юрисдикцію на братів згаданих орденів

Мова лат.; 31 × 44,8 + 3,5 см.

I «Ioannes a Scarbimiria sue reuerendissime paternitatis curie et causarum notarius subscripsit».

III «Bulla Pauli III papae, 1538, 10 [1] Junii, per quam exempti sunt omnes religiosi mendicantium a iurisdictione archiepiscoporum et episcoporum. Quam reverendissimus pater Marcus a Turri, Venetus, Bohemiae et Poloniae provinciarum commissarius generalis ordinis praedicatorum Cracoviae, 1540, die 26 Februarii illustrissimo Joanni archiepiscopo pro Gnesnensi legato nato et Regni primati iuridice exhibuit et ad acta eius porrexit. Eandem [d]modum [r]everendus [p]ater Stanislaus Radwan magister, prior Leopoliensis et vicarius contratae Russiae autentice illustrissimo Petro archiepiscopo Leopoliensi

die 30 Octobris 1542 porrexit ad acta et extraxit. Caveant ergo religiosi comparere coram illorum iudicio in quacunq[ue] causa, ne jus amittant» (XVII). «1538, 20 Junii. Reverendissimorum mendicantium exemptio. Inducatur hoc originale ante omnia!» (XVIII).

На пергаментному пояску фрагмент печатки.

Ф. 131, спр. 428. Инв. Вар. 734 (862).

1543 р., березня 10, Краків

№ 494

Сигізмунд I звільняє українського священика церкви св. Миколи у Львові Степана Микулинського від світської юрисдикції львівського гродського уряду, підпорядковуючи в церковних справах церковній юрисдикції, а в світських справах — земській, і наказує львівському старості Миколі Одновському та його наступникам дбати про те, щоб львівський гродський суд не турбував священика

Мова лат.; 31,2 × 65,2 + 12 см.

I «Samuel episcopus Plocensis et vicecancellarius subscripsit». «Relacio reuerendi in Christo patris domini Samuelis Maczieiowski episcopi Plocensis et Regni nostri vicecancellarii».

III «Ab jurisdictione saeculari status ecclesiasticus liberatur», «anno 1543» (XVII). «Sigismundus król parocha kościoła świętego Mikołaja z gruntem, domem i dworkiem od jurisdycyji ciwilnej uwalnia, w roku 1543» (XVIII).

У нижній частині пергамент розірваний, наявні діри від іржі.

Печатка відсутня.

Опубл.: Petrusz., стор. 104—105.

Ф. 201, оп. 46, спр. 10.

1543 р., березня 16, Краків

№ 495

Сигізмунд I, в зв'язку зі своїм попереднім рішенням про надання райцям та громадянам Львова Зимноводського млина за Краківською брамою, точніше його третьої мірки, дозволяє, їм викупити цей млин від Софії, вдови львівського підкоморія Станіслава Гинека та від його синів Казимира і Станіслава за суму, записану на цьому млині; якщо млин буде у них в довічному користуванні, тоді львівські райці можуть відкупити його після їхньої смерті; а всяка постанова, видана в майбутньому ким-небудь з його наступників чи інших сановників, яка порушувала б право Львова на цей млин, вважатиметься недійсною

Мова лат.; 23 × 52,8 + 8,1 см.

I «Samuel episcopus Plocensis et vicecancellarius subscripsit». «Relacio reuerendi in Christo patris domini Samuelis Maczieiowski episcopi Plocensis et Regni Polonie vicecancellarii».

III «Littere consensus regnantis super molendinum Zimnovodsky, 1543» (XVI).

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 3, стор. 192, № 21019.

Ф. 131, спр. 429. Инв. Вар. 504 (430).

1543 р., квітня 9, Краків

№ 496

Сигізмунд I повідомляє, що коли згідно з рішенням попереднього сейму в Пйотркові і теперішнього сейму в Кракові з'явилися на позов піддані

(плебеї) та громадяни Львова, що мають земельні маєтки, в справі сплати податків за них і коли разом з ними з'явилися також і представники львівських райців — хоч їх не кликали — з проханням затвердити їхній привілей на володіння селами Зубрею і Сиховом, то він, після наради і за згодою сенаторів, радників та земських послів, присутніх на засіданні сейму, задовольнив прохання одних і других як справедливе і законне та затвердив привілей

Мова лат.; 20,9 × 48,8 + 7,4 см. Ініціал «S».

I «Sigismundus rex subscripsit». «Relacio reuerendi in Christo patris domini Samuelis Maczieiowski episcopi Plocensis et Regni Polonie vicecancellarii. III «Registratae» (XVI). «Zubrze et Sichow incorporacionis confirmacio, 1543» (XVI). «Sigismundi regis» (XVII).

На шовковому біло-жовто-червоному шнурку печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Перест: MRPS, pars IV, vol. 3, стор. 194, № 21050.
Ф. 131, спр. 430. Інв. Вар. 505 (431).

1543 р., квітня 9, Краків

№ 497

Сигізмунд I, задовольняючи прохання сенаторів і радників та беручи до уваги виняткову вірність і повагу райців та громадян Львова по відношенню до нього та їхню старанність та пильність в управлінні містом — після наради і за згодою сенаторів, радників та земських послів, присутніх на сеймі, підтверджує всі надані Львову ним, його попередниками та іншими сановниками права, вільності, привілеї, записи, донації, резигнації та всі інші цього роду світські й духовні документи щодо різних маєтків в місті і поза містом

Мова лат.; 37,8 × 63 + 11,4 см.

I «Sigismundus rex subscripsit». «Relacio eiusdem reuerendi in Christo patris domini Samuelis Maczieiowski episcopi Plocensis, Regni Polonie vicecancellarii».

III «Confirmacio serenissimi principis domini et domini Sigismundi I incliti regis Polonie omnium iurium et priuilegiorum civitatis Leopoliensis, anno 1543» (XVI).

На шовковому жовто-зелено-червоному шнурку пошкоджена печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Перест: MRPS, pars IV, vol. 3, стор. 194, № 21052.
Ф. 131, спр. 431. Інв. Вар. 506 (432).

1543 р., червня 5, Радом

№ 498

Генеральний суддя Сандомирської землі Петро Кохановський з Сицини та підсудок Станіслав Домарат з Лещкова повідомляють, що власник Желехова і Глинного Стоку Люблінського повіту — Андрій Цьолек за згодою своєї дружини Ядвіги подарував дворище у с. Глинному Стоці, а також поля, луки, ставки, бори, гаї і все, що відноситься до цього дворища, шляхтичеві, лувківському гродському судді Іванові Ришковському — власникові села Соболе, і вже дав йому реальний ввід

Мова лат.; 32,6 × 42,5 + 3,9 см.

I «[...] ¹ per Andream vicenotarium» (XVI).

¹ Скорочення не розшифроване.

III «Super villam Glinnistok» (XVI). «1543, Andreas Ciolek cum coniuge sua Joanni Ryszkowski iudici castrensi Lucouieni bona sua haereditaria modo donatorio inscripsit» (XVII). «Donacia od pana Andrzeia Ciołka Glinnego Stoku panu Janowi Ryszkowskiemu sendziem łurowskiemu, rłoku] płańskiego] 1543, in Radom» (XVII).

На пергаменті кілька дірок, наявні плями.

Дві печатки відсутні: 1) від першої залишився пергаментний поясок, до якого причеплений футляр з шкіри і червоної тканини; 2) від другої залишився шматок пергаментного пояска.

Ф. 201, оп. 4в, спр. 1446.

1544 р., лютого 18, Львів

№ 499

Львівський і кам'янець-подільський єпископ Макарій Тучапський підтверджує статут братства парафії церкви св. Миколи у Львові

Мова укр.: 43,6 × 54,5 + 5,6 см.

I «Геди ω (н)επ(с)κпъ власною рукою» (XVI). « + Ἰωακεμ 'ελέψ θεοῦ πατριάρχης τῆς μεγάλης θεοῦ πόλεως Ἀντιοχείας καὶ πάσης Ἀνατολῆς » (XVI).

«Сеи вшеполезнии фундушъ нам презентовании в всѣхъ пунктахъ з власти н(а)шой Архиепископской аппробуемъ и подписомъ руки н(а)шой ствержаем в катедрѣ нашої епископской лвовской стога велико мч ка хва Георгийа дня 3 м ца майа афог рок(у)» (XVII). «Варлаамъ еппъ лв ски галичски и каминца подо[л]скаго ар[л]хи. уневский рукою власною» (XVII).

II «Na górze napisano po grecku: Ἰωακεμ 'ελέω θεοῦ πατριάρχης τῆς μεγάλης θεοῦ πόλεως Ἀντιοχείας καὶ πάσης Ἀνατολῆς, co znaczy: Joachim z Bożego miłosierdzia patriarcha wielkiego Bożego miasta Antiochii i całego wschodu. NB. Ten Joachim patriarcha antiocheński był tu w Lwowie roku pańskiego 1586, w styczniu, jako świadek przedmowa do gramatyki grecko-ruskiej, wydanej w Stawropigii Lwowskiej roku pańskiego 1591» (XVIII—XIX).

Ліворуч на пергаменті сліди відтисненої у темно-зеленому воскові печатки.

III «Bractwo powstało 1544, miesiąca lutego, dnia 18» (XVIII).

На шовковому червоно-біло-синьому шнурку круга (діам. 3,3 см.) відтиснена у брунатно-зеленому воскові печатка Макарія Тучапського з нечітким зображенням. Легенда затерта.

Опул.: MCS, стор. 13—15.

Регест: Св., стор. 90.

Ф. 129, оп. 1, спр. 8.

1544 р., червня 18, Львів

№ 500

Присяжні лавники Львова свідчать про те, що львівські райці Іван Грінвальд і Йосип Крайсер зізнали від свого імені та від імені всієї ради, що райці з відома і за згодою громади міста погодилися на продаж лавником Андрієм Ельонеком (Gelonek, Ielonek) дворища між його солодовнею та солодовнею Юрія Голянки за ятками різників за 130 злотих перемиському каштелянові Миколі Гербурту Одновському з Фельштина на будівництво будинку для мансїонарїв, які повинні бути звільнені від усіх міських податків і тягарів. Щодо кривд по відношенню сусідів, то вони відповідатимуть за них перед львівським архієпископом або вікаріями

Мова лат.; 30,3 × 53,5 + 9,5 см. Ініціал «S».

I «Praesens instrumentum praevisio judiciali consensu apud Leopolienses tabulas civicas libro privilegiorum, tomo I, pagina 220, n[umero] 58 ingrossatum et libro haereditatum, tomo XXVIII, pagina 315, ad lapideam sub numero 28 in civitate sitam praenotatum est. Leopoli, die 29 mensis Septembris anno Domini 1794» (XVIII).

II «Anno Domini 1722, die 9 Decembris in visitatione generali productum, lectum, actis visitationis adnotatum. Joannes Felix Szaniawski ECSAVOGLSL mp.» (XVIII).

III «1636, die 24 Novembris in visitatione generali ecclesiae metropolitanae Leopoliensis productum et revisum» (XVII). «Anno Domini 1668, die 20 Julii, in visitatione dominorum mansionariorum productum et revisum, prout in actis» (XVII). «Venditio areae per Andream Jelonek domino Nicolao Herborti Odnovski pro domo mansionariorum» (XVIII). «Anno Domini 1743-tio, die 25 Octobris in visitatione generali ecclesiae metropolitanae Leopoliensis productum et lectum. Nicolaus Ignatius Wyzycki archiepiscopus metropolitanus Leopoliensis» (XVIII). «Praesens instrumentum praevisio judiciali consensu apud Leopolienses tabulas civicas libro privilegiorum, tomo I, pagina 220, n[umero] 58 ingrossatum et in libro haereditatum, tomo XXVIII, p[agina] 315 ad lapideam numero 28 praenotatum est, die 29 Septembris 1794. Casimirus Medyński Tabularum civicarum Leopoliensium regens» (XVIII).

У лівій частині пергаменту відтиснена паперова печатка Львівської міської табулі (опис див. док. № 141).

На згинах пергаменту наявні дірки. Печатка відсутня.

Ф. 131, спр. 432.

1544 р., липня 21, Красний Став

№ 501

Холмський земський суддя Фелікс Снопковський та підсудок Іван Ожаровський затверджують записку, що є в актах красноставського нотарія: 1536 р., липня 17, [Красний Став]

Руський генеральний воевода, холмський, белзький староста, граф із Тенчина Іван віддає свій маєток Стрижовець холмському єпископові замість частини Ілавця

Мова лат.; 26,5 × 33,5 + 6,3 см.

III «Inscriptio <commutationis une> sortis in villa Hlowycz pro villa Strzezovycz per dominos episcopum Chelmensem et palatinum [...] graniciebus [...], 1544» (XVI).

На пергаменті наявні дірки. Текст вицвів.

Дві печатки відсутні. Залишилися пергаментні пояски.

Ф. 131, спр. 433. Інв. Ваг. 863. (735).

1544 р., липня 25, Львів

№ 502

Перемиський каштелян, львівський та руських земель генеральний староста Микола Гербурт Одновський з Фельштина фундує п'ять посад мансіонарів при львівському кафедральному костьолі, з яких один має бути препозитом, і визначає для них земельну ділянку напроти яток різників, зобов'язуючись побудувати для мансіонарів будинок. Якщо б цей будинок згорів, то зобов'язується та зобов'язує своїх наступників — власників маєтків сіл Гряди і Грибовичів — відбудувати його. З гребельного мита у Грибовичах староста призначає препозитові дві гривні річного чиншу на квартал, мансіонарам по півтори гривни, а також обіцяє побудувати млин на

греблі і призначає для них третю мірку від усякого помолу та третю частину від спуску ставка. Крім цього, зобов'язується, що кожного року осілі кметі Гряди і Грибовичів даватимуть два вози дров, а він та його спадкоємці постачатимуть щороку дві бочки львівської міри моркви та дві свині. За все це мансіонарі повинні відправляти вказані служби божі. Право презентування і патронату залишається за спадкоємцями фундатора ¹

Мова лат.; 50,4 × 67 + 9,7 см. Ініціал «I».

I «Anno Domini 1642, 16-ta Decembris praesens originale exhibitum est in domo venerabilium mansionariorum perillustri domino Petro Marosczynski utriusque iuris doctore, canonico Leopoliensi, visitatori, surrogato praesente me magistro Benedicto Adamo Tomiecki consistorii et visitationis notario» (XVII). «M. Petrus Marosczynsky iuris utriusque doctor, canonicus et a perillustri ac admodum reverendo domino archidiacono Leopoliensi, visitatori delegatus mppa» (XVII). «Praesens instrumentum foundationis praevio consensu apud Leopolienses tabulas civiles libro foundationum, tomo I, pagina 225, numero 59 ingrossatum et libro haereditatum, tomo XXVIII, pagina 515 ad lapideam sub numero 28 in civitate sitam praenotatum est. Leopoli, die 30 mensis Septembris anno Domini 1794. Casimirus Medynsky Tabularum civilium Leopoliensium regens» (XVIII).

III «Spectabilis [...] castellanus Premisliensis, capitaneus Russiae ex [...] Dei facta [...] in ecclesia Leopoliensi» (XVI). «Fundatio Odnoviana» (XVII). «1656, die 24 Novembris in visitatione generali ecclesiae metropolitanae Leopoliensis productum et revisum. M. Matthias Kuczankowic philosophiae doctor, publicus et actorum illustrissimi et reverendissimi domini Joannis Tarnowski Dei gratia archiepiscopi Leopoliensis notarius mp.» (XVII). «Anno Domini 1668, die 7 Julii coram perillustribus [...] dominis visitatoribus reverendissimorum mansionariorum productum et revisum. Adamus Usman apostolicus [...] illustrissimi et consistorii Leopoliensis notarius mp.» (XVII). «Anno Domini 1722, die 9 Decembris in visitatione generali productum, lectum et actis visitationis ejusdem adnotatum. Joannes Felix Szaniawski ECSAVOGLSL mp.» (XVIII).

На пергаменті відтиснена паперова печатка Львівської міської табулі (опис див. док. № 141).

На згині пергаменту невеликі дірки. Текст у багатьох місцях вицвів, наявні плями.

На шовковому жовтому шнурку у восковій кустодії відтиснена у червоному воскові круглї (діам. 3,9 см.) печатка Миколи Одновського з зображенням на щиті герба «Павенжа».

Ф. 131, спр. 434.

1544 р., грудня 12, Краків

№ 503

Сигізмунд I свідчить, що в зв'язку з суперечкою, яка виникла між бурмистром, райцями і цілою громадою Любліна, — з одного боку, та бурмистром, райцями і громадою Львова, — з другого боку, бо останні заборонили купцям з Туреччини, Волощини та інших міст їхати з товарами на ринок до Любліна, у визначений термін з'явилися люблінські райці Адам Кшинедський та Іван Мосцинський і від імені всіх райців та громади Любліна добровільно відступили від ведення даної справи, не бажаючи порушувати права Львова на склад товарів, а львівські райці Андрій Абрек і Йосип Край-

¹ Документ підтвердив львівський архієпископ Петро Стажеховський (див. док. № 538).

сер — як посла й уповноважені, від свого імені та від імені всієї громади міста погодилися і прийняли це припинення суперечки

Мова лат.; 23,5 × 52,8 + 9,2 см.

I «Samuel episcopus Plocensis et vicecancellarius subscripsit». «Relacio reuerendi in Christo patris domini Samuelis episcopi Plocensis et Regni Polonie vicecancellarii».

III «Registratae» (XVI). «Finalis determinacio Leopoliensium cum Lyublinensibus pro depositoryo» (XVI). «Per Sigismundum regem approbata» (XVII).

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 3, стор. 230, № 21727.

Ф. 131, спр. 435. Інв. Вар. 509 (435).

1544 р., грудня 31, Краків

№ 504

Сигізмунд I, беручи до уваги те, що громадяни Львова несуть великі витрати на укріплення міста, та щоб заохотити їх до цього також і в майбутньому, дарує містові королівський так званий Пекарський млин за Краківською брамою, тобто його третю мірку разом з усіма прибутками, підпорядковуючи згаданий млин міському праву і застерігаючи, що коли б, забувши про дане надання, він сам, його синчи хто-небудь з його наступників видав будь-яку постанову, яка порушила б права Львова на даний млин — то вона вважатиметься недійсною

Мова лат.; 42 × 59,8 + 11,6 см. Ініціал «I».

I «Samuel episcopus Plocensis et vicecancellarius subscripsit». «Relacio eiusdem reuerendi in Christo patris domini Samuelis Macieiewski episcopi Plocensis et Regni nostri vicecancellarii».

III «Registratae» (XVI). «Privilegium pro molendino pistorum» (XVI). «Civitati donato, anno 1544». «Donatio et incorporatio Sigismundi regis civitati» (XVII).

На шовковому червоно-біло-зеленому шнурку печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 3, стор. 231, № 21750.

Ф. 131, спр. 436. Інв. Вар. 508 (434).

1545 р., січня 22, Краків

№ 505

Сигізмунд I підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1533 р., квітня 5, Краків

Сигізмунд I свідчить, що бурмистр і райці Кракова від свого імені та від імені лавників і цілої громади Кракова викликали до королівського суду бурмистра, райців, лавників і цілу громаду Львова, звинувачуючи їх в незаконній забороні краківським купцям їхати з товарами до Татарії та Волощини, минаючи Львів. Це суперечить привілеям згаданих купців, наданим попередніми королями, які вони пред'являють. Львівські ж райці і громадяни в свою чергу пред'явили відповідні привілеї на право складу, якого не мають права минати жодні купці, звідки б вони не їхали. У відповідь краківські громадяни заявили, що львівські купці теж незаконно минають краківський склад, їдучи з товарами зі Львова до Вроцлава та в інші місця Сілезії, на що львівські громадяни знову відповіли пред'явленням привілею, який дозволяє їм вільний переїзд до Вроцлава й інших місцевостей

Сілезії. Король відкладає розгляд цього питання до найближчого засідання сейму, тимчасово зберігаючи діючими згадані привілеї обох сторін

Мова лат.; 31 × 63,6 + 10,6 см.

I «Samuel episcopus Plocensis et vicecancellarius subscripsit». «Relatio reuerendi in Christo patris domini Samuelis Maczieiowski episcopi Plocensis et Regni nostri vicecancellarii».

III «Registratae». (XVI). «In causa occasione iurium Cracoviensium cum Leopoliensibus» (XVI). «Decretum» (XVII). «Suspensa decisio ad conventum Regni generalem salvis iuribus partis utriusque» (XVII). «Ratione mercatorum Leopolim transgredientium» (XVIII).

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 3, стор. 448, № 16891 (документ з 1533 р.).
Ф. 131, спр. 437. Інв. Вар. 459а (436).

1545 р., січня 22, Краків

№ 506

Сигізмунд I повідомляє, що вирішення суперечки між бурмистром, райцями і громадою Львова — з одного боку, та бурмистром, райцями і громадою Кракова — з другого боку, відносно права на склад, на яке претендують обидва міста, знову відкладається на десять років в такій же формі і на таких же умовах, як і в 1533 та в 1537 роках

Мова лат.; 26 × 58 + 12 см. Ініціал «S».

I «Samuel episcopus Plocensis et vicecancellarius subscripsit». «Relatio reuerendi in Christo patris domini Samuelis Macieiowski episcopi Plocensis et Regni Polonie vicecancellarii».

III «Suspensio negotii pro deposito inter Cracouienses et Leopolienses ad decennium, 1545» (XVI—XVII).

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Ф. 131, спр. 438. Інв. Вар. 510 (437).

1545 р., січня 28, Краків

№ 507

Сигізмунд I, беручи до уваги вірність і повагу львівських громадян щодо нього та його попередників, зберігає за ними привілеї, надані як ним самим, так і попередніми королями, згідно з якими львівські громадяни та всі інші люди, підпорядковані міській юрисдикції, повинні відповідати лише перед бурмистром, райцями та вйтом на основі магдебурзького права, а не перед воеводами, каштелянами, старостами, підстаростами, земськими і гродськими суддями та підсудками. Водночас король суворо забороняє всім останнім в майбутньому викликати в свій суд львівських громадян та інших людей, підпорядкованих міській юрисдикції. Разом з цим скасовує всі вирoki, що були чи будуть винесені будь-якою з цих судових інстанцій всупереч даному привілеєві¹

Мова лат.; 44,2 × 76,7 + 16 см. Ініціал «I».

I «Samuel episcopus Plocensis et vicecancellarius subscripsit». «Relatio eiusdem reuerendi in Christo patris domini Samuelis Macieiowski episcopi Plocensis et Regni nostri vicecancellarii».

III «Quod ciues Leopolienses sunt a quorumuis iudicium exempti et quod alio iure, preter ius civile nostrum competens, tenemur respondere nemini» (XVI—XVII). «Anno 1545». «Sigismundi» (XVII).

¹ Документ підтвердив Сигізмунд II у Любліні 12 квітня 1554 р. (див. док. № 559).

На згинах пергаменту наявні діри.

Ф. 131, спр. 439. Інв. Вар. 511 (438).

1545 р., липня 13, Львів

№ 508

Львівський архієпископ Петро Стажеховський підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1544 р., липня 25, Львів (див. док. № 502).

Нотаріальний інструмент клерика Краківської єпархії Івана з Скарбімира, сина Андрія

Мова лат.; 56,2 × 78,2 + 4,8 см. Ініціал «І», виписаний червоно-синьо-золотою фарбою.

І Нотаріальний знак у вигляді квітки з хрестом над нею, внизу на щиті герб «Леліва», під щитом три східці, на яких напис: «Virgo Maria salus credentium. Ioannes Andreae».

II «Sabbatho post dominicam Exaudi proximo, videlicet die 13 mensis Maii anno Domini 1780 lit[te]rae erectionis seu foundationis mansionariorum in ecclesia metropolitana Leopoliensi ad acta castrensia Leopoliensia per oblatam porrectae, susceptae et ingrossatae sunt. Porrexit Petrus Wilga advocatus juratus et plenipotens mp.» (XVIII). «Praesens instrumentum erectionis apud Regni tabulas in libro foundationum, tomo 70, pagina 1, ingrossatum atque in libro novarum praenotationum, tomo 13, pagina 26, numero I praenotatum est. Actum Leopoli, die 8 Martii 1784 anno. Josephus Junosza Załuski mp. praenotans». «[...] Grzęda [...] Glibowicze». «Confirmatio foundationis Odnovianae [...]» (XVII). «Erectio mansionariorum [...]». «1656, die 24 Novembris in visitatione generali ecclesiae metropolitanae Leopoliensis productum et revisum. M. Mathias Kuczankowic philosophiae doctor, publicus et actorum illustrissimi et reverendissimi domini Joannis Tarnowski Dei gratia archiepiscopi Leopoliensis, abbatiae Clarae Tumbae administratoris, notarius» (XVII). «Anno Domini 1668, die 20 Julii in visitatione reverendorum mansionariorum productum et revisum, prout in actis. A. Usman apostolicus et curiae Leopoliensis notarius» (XVII). «Anno Domini 1722, die 9 Decembris in visitatione generali productum, lectum et actis visitationis adnotatum. Joannes Felix Szaniawski ECSAVOGLSL mp.» (XVIII). «Anno Domini 1743-tio, die 25-ta Octobris in visitatione ecclesiae metropolitanae Leopoliensis productum et lectum. Nicolaus Ignatius Wyzycki archiepiscopus metropolitanus Leopoliensis» (XVIII) [...] ¹

На пергаменті невеликі дірки, наявні плями. Кусок пергаменту наклеєний на місце дірки.

Печатка відсутня.

Ф. 131, спр. 440.

1545 р., жовтня 12, поле між селами Ятв'ягами, Беньковою Вишнею, Сихтаровичами і Мильчичами

№ 509

Комірник, перемиський війський Матвій Богуський розмежує і встановлює границі між селами Ятв'ягами, Беньковою Вишнею, Сихтаровичами — з одного боку, та селом Мильчичами — з другого боку, на підставі двох документів, тексти яких повністю наводяться:

¹ Далі кілька стертих написів.

1. 1545 р., серпня 31, на місці розмежування сіл Ятв'ягів і Мильчичів Підкоморій Перемиської землі Станіслав Гербурт з Фельштина доручає перемиському військовому Матвієві Богуському розмежувати села Ятв'яги, Бенькову Вишню, Сихтаровичі — з одного боку, та Мильчичі — з другого боку, що той і робить

2. 1545 р., жовтня 9, Добромиль

Підкоморій Перемиської землі Станіслав Гербурт з Фельштина доручає перемиському військовому Матвієві Богуському закінчити після відстрочки розмежування сіл Мильчичів — з одного боку, та Ятв'ягів, Сихтаровичів, Бенькової Вишні — з другого.

При цьому повністю наводяться тексти таких документів:

1. 1477 р., травня 6, на місці розмежування

Перемиський підкоморій і генеральний староста руських земель Рафал з Ярослава розмежовує й встановлює границі між селами Мильчичами та Угерцями

2. 1477 р., травня 6, на місці розмежування

Комірник Іван Лисаківський розмежовує і встановлює границі між селами Сихтаровичами та Беньковою Вишнею, а Рафал з Ярослава підтверджує це розмежування

3. 1477 р., травня 6, на місці розмежування

Комірник Іван Лисаківський розмежовує і встановлює границі між селами Сихтаровичами, Беньковою Вишнею та Угерцями

Мова лат., пол.; 36,5 × 31,2 см.

III «Kupno Mylczyc [...] anno Domini 1577» (XVI). «Ad bona venerabilis capituli Leopoliensis Milczyce». «Glenerosus] Venceslaus Dubuniowski obtulit. Leopoli, in terminis terrestribus, feria quinta post festum Epiphaniarum Domini proxima anno eiusdem millesimo sexcentesimo trigesimo nono glenerosus] Venceslaus Dubuniowski ad acta praesentia terrestria Leopoliensia obtulit, quod iudicium praesens suscepit et actis suis inscribi mandavit» (XVII). «Feria quinta in vigilia festi sancti Matthaei apostoli et evangelistae alnno] Domini 1714 ad personalem oblationem perillustris et admodum reverendi domini Felicis Joannis Szaniawski canonici et procuratoris archicathedralis Leopoliensis acta praesentia granicialia inter bona intro contenta expedita ad acta castrensia capitanealia Leopoliensia sunt suscepta, inducta et ingrosata» (XVIII). «Папіера і граніце милчыцкіе» (XVIII) [...] ¹

На пергаменті плями від вогкості. Текст частково вицвів.

Печатка відсутня. Залишився пергаментний поясок.

Ф. 131, спр. 441.

1546 р., травня 31, Краків

№ 510

Сигізмунд I, розглянувши скаргу жителів львівського передмістя під замком (напроти Краківської брами) на львівських райців і громадян, які не дозволяють їм шинкувати різними трунками та займатися торгівлею, — виносить рішення, згідно з яким залишається в силі давня угода львівського старости, коронного маршалка Станіслава з Ходеча, пред'явлена львівськими громадянами, що забороняє всяку торгівлю і шинкування трунками на передмістю під замком, напроти Краківської брами. З ремісників, згідно з давнім звичаєм, там мають право бути лише два шевці, два кравці, два ковалі та необмежена кількість гарбарів, що виправляють або фарбують невеликі шкіри

¹ Далі кілька стертих написів.

Мова лат.; 25,6 × 60 + 11 см. Ініціал «S».

I «Samuel episcopus Cracouiensis et vicecancellarius subscripsit». «Relacio reuerendi in Christo patris domini Samuelis Maczieiowski episcopi Cracouiensis et Regni Poloniae vicecancellarii».

III «Registratae» (XVI). «Determinacio finalis cum subcastrensibus» (XVI). «Racione propinationis et fori [...]» (XVI). «Sigismundi Primi» (XVII).

Пергамент в двох місцях почорнів. Текст частково пошкоджений.

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 3, стор. 267, № 22400.

Ф. 131, спр. 442. Інв. Вар. 514 (440).

1546 р., червня 23, Краків

№ 511

Сигізмунд I, на прохання львівських громадян, підтверджує представлений ними привілей Владислава III, що дозволяє їм пред'являти свої привілеї лише йому особисто. Зважаючи на те, що даний привілей стосувався виключно Владислава III, по нараді та за згодою senatorів, беручи до уваги вірність і старанність львівських громадян в укріпленні та утриманні в належному порядку міста, Сигізмунд I надає їм такий привілей довічно, згідно з яким і подібно до таких же привілеїв інших міст (зокрема, Кракова) львівські громадяни мають право пред'являти всі свої привілеї, надані ним, а також попередніми і наступними королями, лише йому та його наступникам і нікому іншому, навіть спеціально призначеним для розгляду якої-небудь справи комісарам

Мова лат.; 35,2 × 53,2 + 12,2 см.

I «Samuel episcopus Cracouiensis et vicecancellarius subscripsit». «Relacio reuerendi in Christo patris domini Samuelis Maczieiowski episcopi Cracouiensis et Regni nostri vicecancellarii».

III «Registratae» (XVI). «Sigismundi Primi». «Quod privilegia non coram aliquo alio, solum coram suam] m[aiestatem] r[egiam], dum in regno fuerit, ponantur, 1546» (XVI).

На загинах пергаменту наявні дірки.

На шовковому червоно-зеленому шнурку печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 3, стор. 267, № 22412.

Ф. 131, спр. 443. Інв. Вар. 515 (441).

1546 р., вересня 21, Краків

№ 512

Сигізмунд I, беручи до уваги старанність бурмистра і райців Львова в шануванні релігії та турботі про бідних, надає їм право патронату і пропозиції архієпископові кандидата на пароха в костьолі при шпиталю св. Духа у Львові щоразу, як тільки звільниться ця посада. Король застерігає, що навіть коли б він сам або хто-небудь з його наступників, забувши про даний привілей райців, запропонували архієпископові свого кандидата, то це не зможе пошкодити даному привілеєві і архієпископ повинен призначити кандидата, представленого львівськими райцями¹

Мова лат.; 35,6 × 66,1 + 12 см.

I «Samuel episcopus Cracouiensis et vicecancellarius subscripsit». «Relacio eiusdem reuerendi in Christo patris domini Samuelis Maczieiowski episcopi Cracouiensis et Regni nostri vicecancellarii».

¹ Документ підтвердив Сигізмунд II у Пйотркові 13 грудня 1548 р. (див. док. № 534):

III «Regestratae» (XVI). «Iuris patronatus perpetui super preposituram hospitalis sancti Spiritus» (XVI). «Originale privilegium Sigismundi Primi regis» (XVII). «Dominibus consulibus Leopoliensibus donati, 1546» (XVII).

На шовковому червоному шнурку печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 3, стор. 271, № 22496.

Ф. 131, спр. 444. Інв. Вар. 516 (442).

1546 р., жовтня 11, поле між селами Горожанкою, Ричиговом, Великою Горожанною, Михончичами, Демнею або Волею та Вербежом, Кагуевою і Черкасами

№ 513

Королівські комісари: львівський архієпископ Петро Стажеховський, кам'янецький каштелян Микола Манастирський, белзький каштелян і дрогобичький староста Альберт Стажеховський, стрийський війський і городцький староста Альберт Лісовський, жидачівський війський Матвій Гембицький, львівський хорунжий Іван Тарло та комірник львівського підкоморія Івана Гербурта Межинецького з Фельштина — Петро Цеслинський за дорученням Сигізмунда I розмежують і встановлюють границі між королівськими селами, орендованими теребовельським війським Миколою Дідушицьким, Горожанкою, Ричиговом, Великою Горожанною та Михончичами і Демнею, або Волею, орендованими перемиським каштеляном та львівським старостою Миколою Одновським, — з одного боку, та селами Львівського капітулу Вербежом, Кагуевою і Черкасами — з другого боку. При цьому королівські комісари повністю наводять тексти таких документів:

1. 1546 р., червня 4, Краків

Сигізмунд I доручає згаданим комісарам розмежування та встановлення границь між вищезазначеними селами

2. 1546 р., вересня 6, Львів

Вищезгадані комісари доручають Миколі Дідушицькому з'явитися з старими людьми у визначений час в справі розмежування цих сіл

3. 1546 р., серпня 9, Краків

Сигізмунд I доручає Миколі Дідушицькому дотримуватися рішення королівських комісарів у справі розмежування згаданих сіл

4. 1546 р., вересня 23, Тернівцеь

Львівський підкоморій Іван Гербурт Межинецький з Фельштина передає справу розмежування сіл комірникові Петрові Цеслинському

5. 1533 р., квітня 3, Краків

Сигізмунд I підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1463 р., квітня 23, Вербіж (див. док. № 205).

6. 1546 р., вересня 6, Львів

Вищезгадані комісари доручають перемиському каштелянові, орендареві королівських сіл Михончичів і Демні або Волі Миколі Одновському з Фельштина, щоб він 11 жовтня став на місці розмежування для подачі свідчень в справі встановлення границь між селами та у справі рибного ставка у Михончичах

7. 1546 р., серпня 9, Краків

Сигізмунд I доручає Миколі Одновському з Фельштина стати перед комісарами у справі очищення рибного ставка у Михончичах

Мова лат.; 31,6 × 26 см. Документ у формі зошита на десятиох аркушах.

I «Feria quarta post dominicam Conductus Paschae proxima a[нно] D[omi]ni 1760 lit[te]rae praesentes granitierum ad acta castrensia capitanealia Leopoliensia per oblatam porrectae, susceptae et ingrossatae sunt» (XVIII).

III «Granicierum Wyrbyaz, Horozanka, Horozana [...]». «Uniatycze» (XVIII) [...] ¹

На пергаменті наявні плями від вогкості.

На пергаментних поясах, які проходять через корінець зошита, сім перстених печаток: 1) відтиснена у червоному воскові еліпсоподібна (розм. 2,2 × 1,6 см.) перстенева печатка Петра Стажеховського з зображенням на щиті герба «Леліва», над яким хрест і літери: P S A L; 2) відтиснена в червоному воскові еліпсоподібна (розм. 1,8 × 1,6 см.) перстенева печатка Миколи Манастирського з зображенням на щиті герба «Абданк», над щитом та по боках нього невиразні літери: M I D ... K C; 3) відтиснена в червоному воскові печатка з нечітким зображенням; 4) відтиснена в чорному воскові еліпсоподібна (розм. 1,7 × 1,5 см.) перстенева печатка Альберта Лісовського з зображенням на щиті герба «Огоньчик», над яким літери: A L; 5) від п'ятої печатки залишився пергаментний поясок; 6) відтиснена у чорному воскові кругла (діам. 1,5 см.) печатка Івана Гербурта з зображенням на щиті герба «Гербурт», над яким нечіткі літери; 7) відтиснена у чорному воскові еліпсоподібна (розм. 1,4 × 1,3 см.) печатка Івана Тарла з зображенням на щиті герба «Топір», над яким літери: I T.

Ф. 131, спр. 445.

1546 р., жовтня 15, Краків

№ 514

Королева Польщі, найвища княгиня Литви — Бона встановлює священника Матвія у руській церкві у своєму недавно заснованому селі Плоскому і записує для попівства десять гривен на площі та усьому, що до неї відноситься, чим він буде володіти і за що платитиме данини, чинш та оброк на таких самих правах, як і інші священники Самбірського староства

Мова лат.; 14,5 × 41,6 + 6,7 см.

I «Bona regina subscripsit».

III «Praesens documentum privilegii in libro fundali I-mo, pagina 184 apud iurisdictionem iudicalem cameralem Samboriensem est ingrossatum. In cuius rei fidem sigillum officiosum et subscriptio testatur. Datum 27 Aprilis 1794, Samboriae. <Franciscus Xaverius> Krynski iustitiarius cameralis» (XVIII).

У правій частині пергаменту відтиснена у червоному сургучі еліпсоподібна печатка Самбірської дирекції державних маєтків з пошкодженим зображенням. Легенда нечітка: [SA]MBORER STAATS... D I R ... (опис див. док. № 558).

На згинах пергаменту наявні дірки. Текст частково вицвів.

Печатка відсутня.

Ф. 201, оп. 46, спр. 12.

1546 р., жовтня 20, Львів

№ 515

Львівський архієпископ Петро Стажеховський на прохання львівських райців Андрія Абрека та Ієроніма Запаля підтверджує (без наведення тексту) привілей Сигізмунда I, виданий у Кракові 21 вересня 1546 р. ², яким

¹ Далі кілька нечітких написів.

² Див. док. № 512.

король надає львівським райцям право патронату і пропозиції архієпископові кандидата на пароха в костьолі при шпиталі св. Духа у Львові.

Нотаріальний інструмент нотарія Станіслава Круля з Перемишля, сина Станіслава

Мова лат.; 27,5 × 56 + 4,8 см. Ініціал «І».

I Нотаріальний знак (опис див. док. № 416). Поруч засвідчення нотарія.

III «Decretum reverendissimi d[omi]ni archiepiscopi approbatorium perpetui iuris patronatus ad praeposituram hospitalis sancti Spiritus consulibus donati, 1546» (XVI). «A s[ua] r[eg]ia maiestate» (XVII). «Jus praesentandi magistratui Leopoliensi serviens ad ecclesiam s[an]cti Spiritus, d[ie] 20 Octobris anno 1546» (XVIII—XIX).

На пергаменті наявні плями.

На пергаментному пояску пошкоджена відтиснена у червоному воскові кругла (діам. 6,6 см.) печатка Петра Стажеховського з зображенням двох ангелів, що тримають архієпископську мітру, внизу на щиті герб «Леліва». Легенда: PETRVS * DEI GRA[TIA] [...] [ARCHIEPIISKOPVS * LEOPOLIEN.

Ф. 131, спр. 446. Інв. Вар. 518 (443).

1546 р., листопада 13, Краків

№ 516

Сигізмунд I повідомляє, що белзький каштелян і дрогобицький староста Альберт Стажеховський навічно подарував нотарієві королівського дрогобицького двору Варфоломієві-Бернатові Найдаковському свій будинок разом з городом, які є за брамою Дрогобича, біля соляних жуп. Корользначає, що він звільняє Варфоломія-Берната Найдаковського від міської юрисдикції, підпорядковуючи його земській юрисдикції, а всім, хто буде мешкати в цьому будинкові, дозволяє виготовляти горілку і черпати соляну воду для виготовлення солі. Одночасно наказує старостам та усім офіціалам, щоб вони не перешкождали цьому

Мова лат.; 41,6 × 58 + 11,4 см.

I «Samuel episcopus Cracouiensis et vicecancellarius subscripsit». «Relatio eiusdem reuerendi in Christo patris domini Samuelis Matzieiowski episcopi Cracouiensis et Regni Polonie procancellarii».

II «Praesens privilegium d[ie] 15 mensis Julii 1741-mo est in Drohobycza coram me productum Przeciszewski vexillifero Plocensi, suae regiae maiestatis commissario mp.» (XVIII). «Praesens privilegium est in commissione nostra reproductum anno Domini 1743, die 13 Julii. Andreas Moszczenski camerarius et commisarius suae regiae maiestatis mp. Alexander Walicki tribunus Ravensis, suae regiae maiestatis commisarius» (XVIII).

III «Privilegium certae domus extra portam Drohobycensem ad regias salinas sitae inseruens» (XVIII). «Per oblatam porrectam ad acta advocatilia scabinalia s[uae] r[eg]iae m[aiestatis]. Drohobicz, sub actu feriae 4-tae in vigilia Sanctissimi Corporis anno Domini 1744-to» (XVIII) [...] ¹.

На згинах пергаменту кілька дір.

На зелено-жовтому вицвілому шнурку фрагмент печатки. Gum., табл. XIII, № 46.

Опубл.: Gątk., стор. 85—88.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 3, стор. 275, № 22560.

Ф. 29, оп. 1, спр. 2.

¹ Далі два стертих написи.

1546 р., грудня 4, Краків

№ 517

Сигізмунд I на прохання львівських громадян підтверджує і повністю наводить текст двох документів:

1. 1462 р., вересня 11, Львів

Воевода і генеральний руський староста Андрій Одровонж із Спрови та львівський підкоморій Юрій Струмило з Дмосина в зв'язку з суперечкою між райцями і громадянами Львова — з одного боку, та власником Зимної Води Іваном — з другого боку, за дорученням короля Казимира, провели розмежування Львова з Зимною Водю

2. 1485 р., жовтня 23, Львів

Львівський генеральний земський суддя Гунтер з Синяви і підсудок Іван з Високого свідчать, що на засідання королівського суду з'явився власник Зимної Води Іван Голомбек з позовом на райців та всю громаду Львова в питанні встановлення нових границь між с. Зимною Водю і Львовом; було вирішено залишити без змін границі, встановлені раніше генеральним руським старостою Андрієм Одровонжем зі Спрови та львівським підкоморієм Юрієм Струмилом з Дмосина

Мова лат.; 44 × 76 + 10,8 см.

I «Samuel episcopus Cracouiensis et vicecancellarius subscripsit». «Relacio reuerendi in Christo patris domini Samuelis episcopi Cracouiensis, Regni Polonie vicecancellarii».

III «Regestratae» (XVI). «Confirmacio granicierum inter ciuitatem et Zimnauoda, 1546» (XVI). «Sigismundi Primi» (XVII).

На шовковому вишнево-зеленому шнурку печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Опубл.: AGZ, t. VI, стор. 71—73 (док. 1); t. VII, стор. 156—157 (док. 2).

Регест: MRPS, pars IV, vol. 3, стор. 276, № 22581.

Ф. 131, спр. 447. Інв. Вар. 517 (444).

1547 р., січня 10, Краків

№ 518

Сигізмунд I, бажаючи збільшити прибутки львівського архієпископа Петра Стажеховського та львівського кафедрального костельу, дарує їм в довічне володіння опустіле с. Оленчичі Львівської землі, записане раніше королем Казимиром IV попереднім архієпископом на певній сумі грошей, а також звільняє згадане село з-під королівської юрисдикції та підпорядковує церковній

Мова лат.; 31,5 × 58 + 11 см.

I «Samuel episcopus Cracouiensis et cancellarius subscripsit». «Relacio eiusdem reuerendi in Christo patris domini Samuelis episcopi Cracouiensis et Regni Poloniae vicecancellarii».

III «Regestratae» (XVI). «Sigismundi regis donatio Olenczicze, 1547» (XVI). «Oblata et revisa in conventu Regni Varszaviensi, 1564, 14 Marcii» (XVI). «Olencicze. Donatio villae Olenczyce archiepiscopo Leopoliensi per sacram rlegiam] maiestatem, 1547» (XVII).

Печатка відсутня.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 3, стор. 277, № 22607.

Ф. 131, спр. 448.

1547 р., лютого 15, Краків

№ 519

Сигізмунд I, бажаючи віддячити бургомистрові і райцям Львова за їхні заслуги в управлінні містом, надає їм та їхнім наступникам ґрунт на березі

р. Полтви, перед Краківською брамою на львівському передмісті, для будування млина і житла для мельника та городу для нього з тим, щоб даний млин відійшов в особисте користування бурмістра і львівських райців, які зможуть на свій розсуд призначити й міняти мельника, а всі прибутки з млина використовувати для своїх власних потреб, ні перед ким про це не звітуючись. Король дозволяє також львівським громадянам, жителям передмістя і всім іншим людям молоти в цьому млині пшеницю та інше зерно. Солод, який звичайно мелють лише в міських млинах, дозволяється молоти тільки у випадках засухи, коли міські млини не працюють. Тоді дві мірки з такого помелу відходять на львівський замок, а третя залишається в даному млині, де молочес солод. Крім цього, млин звільняється від юрисдикції львівських старост і всіх інших урядовців, тобто переходить з польського права на магдебурзьке і підлягатиме юрисдикції бурмістра та львівських райців

Мова лат.; 38,3 × 63,8 + 15 см.

I «Samuel episcopus Cracouiensis et vicescancellarius subscripsit». «Relacio eiusdem reuerendi in Christo patris domini Samuelis Maczieiowski episcopi Cracouiensis et Regni Polonie vicescancellarii».

III «Registratae» (XVI). «Privilegium hereditarium super molendinum consulare d[omi]ni consulibus in fluvio Polthew, anno 1547» (XVI—XVII).

На шовковому червоному шнурку печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 3, стор. 281, № 22669.
Ф. 131, спр. 449. Інв. Вар. 519 (445).

1547 р., березня 28, Краків

№ 520

Сигізмунд I свідчить, що львівські громадяни пред'явили йому через своїх посланців два привілеї — один Казимира III, а другий Казимира IV, — в першому з яких говориться, між іншим, про оплату чиншу розміром 24 руські гроші щорічно на свято св. Мартина від кожного з 60 дарованих містові франконських ланів; в другому — про оплату 12 празьких грошів від кожного з 80 ланів та про те, що вірмени, українці, сарацини, євреї, татари і люди інших національностей, що зупиняються у Львові, мають право користуватися або магдебурзьким правом, або своїм. На прохання львівських громадян король скасовує наведені вище пункти привілеїв, як такі, якими здавна ніхто не користувався, бо ніхто не оплачував чиншів зі згаданих ланів, а люди всіх національностей, що зупиняються у Львові, ведуть свої судові справи перед міським війтом, користуючися виключно магдебурзьким правом

Мова лат.; 42,5 × 72 + 16,5 см.

I «Samuel episcopus Cracouiensis et vicescancellarius subscripsit». «Relacio reuerendi in Christo patris domini Samuelis Maczieiowski episcopi Cracouiensis et Regni Polonie vicescancellarii».

III «Absolutio a solutione censuum et laborum, omniumque castrensiu operum de laneis ciuitati donatis atque ne alienarentur lanei ciuiles a iurisdictione ciuitatis» (XVI). «1547. Decretum serenissimi Sigismundi Primi non alienatum bonos a civitate» (XVII) [...] ¹

На шовковому червоному шнурку в бляшаній коробці печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 3, стор. 285, № 22736.
Ф. 131, спр. 450. Інв. Вар. 520 (446).

¹ Далі кілька стертих написів.

Сигізмунд I свідчить, що коли він надав у спадкове володіння Зимноводський млин, розміщений перед Краківською брамою, львівським райцям в нагороду за їхні заслуги з дозволом відкупити його в теперішніх власників Станіслава та Казимира Гинеків і назначив для цього комісарів, то виявилось, що згаданий млин ще раніше був наданий ним у довічну власність цьому ж Казимирові Гинеку. Зважаючи на це, львівські райці зможуть одержати млин лише після смерті Казимира

Мова лат.; 29 × 48 + 11,1 см.

I «Samuel episcopus Cracouiensis et vicecancellarius subscripsit». «Relacio reuerendi in Christo patris domini Samuelis Maczieiowski episcopi Cracouiensis et Regni Polonie vicecancellarii».

III «Regestratae» (XVI). «Decretum occasione molendini Zymnowodski inter ciuitatem et Kazimirum Hunek» (XVI). «1547, quo circa advitalitatem conservatur et redimendi potestas ab haeredibus secundum donationem perpetuam decreta» (XVII).

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 3, стор. 286, № 22750.

Ф. 131, спр. 451. Інв. Вар. 522 (447).

Сигізмунд I, бажаючи збільшення прибутків для Львова в період його правління, а також на прохання бурмистра та львівських райців, дозволяє, щоб усі люди, як чоловіки так і жінки, незалежно від їхнього стану, що живуть в місті та приїжджі до Львова на час ярмарків купці й ремісники встановлювали свої крамниці на Ринку або в інших місцях, вказаних райцями, з умовою оплати чиншу, який райці в свою чергу використовуватимуть на потреби міста

Мова лат.; 38,2 × 68,8 + 12,2 см. Ініціал «I».

I «Samuel episcopus Cracouiensis et Regni Polonie cancellarius subscripsit». «Relacio eiusdem reuerendi in Christo patris domini Samuelis episcopi Cracouiensis et Regni Polonie cancellarii».

III «Littere super censum ciuitati donatum ab institis tempore nundinarum locandis, 1547» (XVI). «Sigismundi Primi» (XVII).

На шовковому зелено-вишневому шнурку в бляшаній коробці печатка. Gum., табл. XIII, № 45.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 1, стор. 451, № 7843.

Ф. 131, спр. 452. Інв. Вар. 523 (448).

Сигізмунд I в зв'язку зі скаргою львівських суконників на багатьох людей, що останнім часом все частіше займаються продажем сукна на лікті і кусками, завдаючи цим великої шкоди суконникам, які згідно з їхнім привілеєм, що загинув під час пожежі, лише одні мають право торгувати сукном, сплачуючи за це відповідний чинш до замку і несучи відповідні тягарі,— виносить рішення, яке суворо забороняє всім іншим людям, крім львівських суконників, продавати таємно або прилюдно сукно на лікті чи кусками, під карою конфіскації сукна, половина з якого відійде львівським суконникам, а друга половина — урядовцям, які допомагали при його

конфіскації. Одночасно король наказує перемиському каштелянові і теперішньому старості Миколі Одновському з Фельштина та майбутнім старостам, а також бурмистрові і райцям Львова зберігати за львівськими суконниками даний привілей, викриваючи і затримуючи всіх його порушників¹

Мова лат.; 32,1 × 52,8 + 1,8 см.

I «Samuel episcopus Cracouiensis et Regni Polonie cancellarius subscripsit». «Relacio eiusdem reuerendi in Christo patris domini Samuelis Maczcieiowski episcopi Cracouiensis, Regni Polonie cancellarii».

III «Regestratae» (XVI). «Pannicidarum, anno 1547» (XVII).

На пергаменті кілька дір, наявні плями.

На шовковому червоно-зелено-синьому шнурку пошкоджена печатка. Gum., табл. XIII, № 45.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 1, стор. 451, № 7838 (з датою: «ineunte Aprili»).
Ф. 131, спр. 453. Інв. Вар. 521 (449).

1547 р., квітня 18, Краків

№ 524

Сигізмунд I, вирішуючи суперечку між белзьким воєводою, польовим коронним гетьманом, коломийським і галицьким старостою Миколою з Синяви — з одного боку, та бурмистром, райцями, всіма громадянами і купцями Львова — з другого боку, відносно мит в Галичі, до оплати яких змушує їх цей же Микола з Синяви всупереч привілеям, наданим львів'янам попередніми королями, вносить рішення, згідно з яким бурмистер, райці та всі львівські громадяни, як католики, так і українці та вірмени, повинні сплачувати в Галичі не більше трьох польських грошів від кожного навантаженого товарами воза до того часу, доки в Галичі продовжуватиметься староство Миколи з Синяви, причому ця оплата в майбутньому нічим не порушуватиме згаданих привілеїв львівських громадян, а наступні старости та інші королівські урядовці не матимуть ніяких претензій до оплати їм даного мита

Мова лат.; 39 × 69,2 + 16 см.

I «Samuel episcopus Cracouiensis et Regni Polonie cancellarius subscripsit». «Relacio reuerendi in Christo patris domini Samuelis Maczcieiowski episcopi Cracouiensis et Regni Poloniae cancellarii».

III «Regestratae» (XVI). «Liberata submissio Leopoliensium solutionis theloni Haliciensis ad vitae tempora magnifici domini Nicolai de Sieniawa palatini Belzensis, Haliciensis capitanei per Sigismundum regem approbata, 1547» (XVII).

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. XIII, № 45.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 1, стор. 453, № 7884.
Ф. 131, спр. 454. Інв. Вар. 526 (452).

1547 р., травня 10, Краків

№ 525

Сигізмунд I, беручи до уваги великі видатки Львова на відбудову мурів, будівництво валів та інших оборонних споруд, на прохання львівських райців і за згодою королівських радників віддає в довічну власність бурмистрові й теперішнім та майбутнім райцям лазню, розміщену в межах міських мурів біля францисканського монастиря разом з чиншом, який раніше відходив до замку, з тим, щоб віднині цей чинш використовувався бурмистром і райцями на потреби міста

¹ Документ підтвердив Стефан Баторій у Кракові 21 жовтня 1578 р. (див. док. № 687).

Мова лат.; 32,4 × 64,2 + 14,8 см.

I «Samuel episcopus Cracouiensis et Regni Polonie cancellarius subscripsit». «Relacio eiusdem reuerendi in Christo patris domini Samuelis Maczieiowski episcopi Cracouiensis et Regni Polonie cancellarii».

III «Registratae» (XVI). «Sigismundi Primi» (XVII). «Privilegium super balneum civitatis». «Et censum exinde pertinentem, 1547» (XVII).

На шовковому біло-жовтому шнурку пошкоджена печатка. Gum., табл. XIII, № 45.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 1, стор. 454, № 7909.
Ф. 131, спр. 455. Інв. Ваг. 527 (453).

1547 р., вересня 2, Пйотрків

№ 526

Сигізмунд I свідчить, що в зв'язку з суперечкою між українським священником Хоמוю та бурмистром і райцями Львова в питанні про Благовіщенську церкву грецького обряду, на яку претендував згаданий Хома, як на належну йому по праву, — він призначив комісарів для розгляду цієї справи. Львівські райці, з'явившись на виклик комісарів, пред'явили їм привілей, згідно з яким вони зобов'язані відповідати в судових справах лише перед королем, а не перед будь-яким іншим судом і просили, щоб згадана справа була передана на розгляд короля. Коли ж їм в цьому відмовили, вони апелювали безпосередньо до нього, в зв'язку з чим, за згодою радників, король підтверджує згаданий привілей, пред'явлений львівськими райцями¹

Мова лат.; 25,8 × 49,5 + 7,7 см.

I «Samuel episcopus Cracouiensis et Regni Polonie cancellarius subscripsit». «Relacio reuerendi in Christo patris domini Samuelis Maczieiowski episcopi Cracouiensis, Regni Polonie cancellarii».

III «Decretum cum popone et exempcio a iudiciis aliorum et comissariilibus, anno 1547» (XVI).

На пергаменті наявні діри.

На пергаментному пояску пошкоджена печатка. Gum., табл. XIII, № 45.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 1, стор. 459, № 7994.
Ф. 131, спр. 456. Інв. Ваг. № 528 (454).

1547 р., вересня 5, Пйотрків

№ 527

Сигізмунд I дозволяє бурмистрові та райцям Львова викупити королівське село Скнилів разом з усіма приналежними до нього маетками від теперішнього орендаря (посесора) Івана Вишневського за суму грошей, записаних на цьому селі

Мова лат.; 22,8 × 37 + 8,7 см.

I «Samuel episcopus Cracouiensis et Regni Polonie cancellarius subscripsit». «Relacio reuerendi in Christo patris domini Samuelis Maczieiowski episcopi Cracouiensis et Regni Polonie cancellarii».

III «Consensus super Xnilow». «Consulibus Leopoliensibus, 1547» (XVI—XVII). «Sigismundi Primi» (XVII).

Печатка відсутня.

Ф. 131, спр. 457. Інв. Ваг. 529 (455).

¹ Документ підтвердив Сигізмунд II у Любліні 12 квітня 1554 р. (див. док. № 559).

Сигізмунд I, бажаючи покращити умови Львова за час свого правління і залишити львівським громадянам добру пам'ять про свою добродійність, дарує бурмистрові й райцям Львова 20 гривень чиншу за вітівство, який вони платили щорічно на свято народження св. Івана Хрестителя, з тим, щоб вони використовували цей дохід на потреби міста, наказуючи в зв'язку з цим львівському старості, перемиському каштелянові Миколі Одновському та всім майбутнім старостам не зобов'язувати львівських райців до сплати згаданого чиншу і зберігати за ними даний привілей

Мова лат.; 28 × 44 + 9,2 см.

I «Nicolaus Grabia castellanus Chelmensis, Regni vicecancellarius subscripsit». «Relacio magnifici Nicolai Grabia castellani Chelmensis, Regni Polonie vicecancellarii ac Lubomliensis etc. capitanei».

III «Regestratae» (XVI). «Donacio viginti marcarum census ciuitati Leopoliensi» (XVI). «De magna vigilatura, 1547» (XVI).

На шовковому біло-рожевому шнурку печатка. Gum., табл. XIII, № 46.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 3, стор. 297, № 22915.

Ф. 131, спр. 458. Інв. Вар. 530 (546).

Сигізмунд I, довідавшись, що члени капітулу львівського кафедрального костюлу живуть разом, а декан, який займає місце відразу після архієпископа і очолює капітул, є далеко від нього, постановив навично приєднати деканат до капітулу, а деканові, обраному з середовища каноніків після смерті теперішнього декана Івана Крупського, призначити додатково десять гривень¹

Мова лат.; 21,8 × 34 + 10 см.

I «Samuel episcopus Cracouiensis et Regni Polonie cancellarius». «Relacio reuerendi in Christo patris domini Samuelis Maczieiowski episcopi Cracouiensis et Regni Polonie cancellarii».

II «Feria sexta post dominicam Laetare quadragesimalem proxima, videlicet die 31-ma mensis Martii anno Domini 1775-to, praesens incorporatio decanatus sancti Joannis venerabili capitulo Leopoliensi seruiens ad acta castrensia Leopoliensia per oblatam porrecta, suscepta et ingrossata est» (XVIII).

III «Incorporatio decanatus Leopoliensis venerabili capitulo Leopoliensi, anno 1547» (XVI). «Decanatus incorporatus capitulo». «Per Sigismundum regem, Petricoviae, sabbatho post flectum] sancti] Matthaei apostoli et evangelistae, anno 1547-мо» (XVII). «Incorporatio decanatus a Sigismundo rege, anno 1547» (XVIII).

Пергамент почорнів.

На пергаментному пояску фрагменти печатки.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 1, стор. 460, № 8012.

Ф. 131, спр. 459.

Львівський архієпископ Петро Стажеховський підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

¹ Документ підтвердив Сигізмунд II у Пйотркові, 13 грудня 1548 р. (див. док. № 533).

1471 р., червня 10, Львів (див. док. № 243).

Архієпископ, зважаючи на те, що його маєтки збільшилися внаслідок повернення м. Козлова з прилеглими до нього селами, а столові маєтки львівських прелатів і каноніків не надто значні, надає їм право збору єпископських десятин з полів, розташованих поблизу Львова. За це прелати, каноніки та вікарії львівського кафедрального костюлу повинні відправляти анніверсар за душі всіх благодійників, зокрема королів Олександра та Сигізмунда I, архієпископів Григорія, Андрія Рози, його та інших архієпископів, а також сандомирського підкоморія Станіслава з Тенчина.

Нотаріальний інструмент клерика Краківської єпархії Івана зі Скарбімира, сина Андрія

Мова лат.; 33,2 × 47,8 + 5,5 см.

I «Felix Legesa de Bobrek manu propria» (XVI).

Нотаріальний знак (опис див. док. № 508). Поруч засвідчення нотарія.

III «Foelix Ligeza a Bobrek Dei gratia sanctae ecclesiae metropolitanae Leopoliensis archiepiscopus significamus praesentibus, quia nos per [...] facto restitutionis episcopatum reddituum, ex agris suburbii Leopoliensis provenientium, per reverendissimum olim dominum Petrum Starzechowski eadem gratia archiepiscopum Leopoliensem, predecessorem nostrum, venerabili capitulo Leopoliensi, fratribus nostris in Christo charissimis factae et in praesentibus litteris descriptae, eam ratam et gratam habentes, auctoritateque nostra ordinaria in omnibus eius punctis et conditionibus approbandum et confirmandum declaramus in Dei nomine et decernimus robur perpetuae firmitatis debere obtinere. In cuius rei evidentius testimonium praesentes litteras sigilli nostri appensione manusque nostrae et notarii publici curialesque et causarum nobis scribales infrascripti subscriptione iussimus et fecimus communiri. Actum et datum Leopoli, die Martis, XXIII mensis Novembris anno Domini millesimo quingentesimo quinquagesimo septimo, praesentibus venerabilibus, honorabilibus, generosis ac nobiles Ioanne Philippiade artium magistro, canonico vicarioque in spiritualibus etc., Mathia de Przechlaw Crucifero, Ioanne Skibiczki Gaiowski, Iozepo Rudniczki, Baltazaro Godzimirski, Hieronimo Vynarski curiales praefecto et aliis quampluribus testibus ad premissa. Nicolaus Lanczski curiae et causarum coram sua reverendissimo [aternitate] notarii subscripsit» (XVI). «Privilegia episcopalia inserta. Reverendissimo [dominus] Rosa obtinuerat Kozlow» (XVI—XVII). «Donationis decimae pecuniariae dictae episcopalia capitulo Leopoliensi servientis per Starzechowski archiepiscopum Leopoliensem confirmatio, idque ex agris laneorum suburbii Leopoliensis solvendae et ex bonis Kozlow cum certis villulis» (XVI—XVII). «Pro decima pecuniaria illustrissimo capitulo ex laneis suburbiorum Leopoliensium et ex bonis Kozlow episcopalia dicta» (XVII) [...] ¹

Пергамент почорнів, наявні діри.

На шовкових чорно-жовтих шнурках три печатки: 1) Петра Стажеховського (опис див. док. № 515); 2) львівського капітула (опис див. № 352); 3) на шовковому зелено-білому шнурку причеплена пізніше печатка львівського архієпископа Фелікса Лігензи, відтиснена у червоному воскові, круга (діам. 4,5 см.) з зображенням на щиті герба «Півкозець», який підтримують з двох боків ангели; над щитом мітра та інші атрибути єпископської влади, над мітрою хрест. Легенда частково затерта: FOELIX : LIGEZA D G METROP ECCLE : LEOPOLI ARCHIEPI.

Ф. 131, спр. 460.

¹ Далі вицвілий один напис.

Сигізмунд II, беручи до уваги виняткову вірність райців і громадян Львова щодо нього та їхню старанність і пильність в управлінні містом, підтверджує Львову всі його права, вільності, привілеї, записи, надання, резигнації, зміни та всі інші цього роду світські й духовні документи, надані ним та попередніми королями, що стосуються земських та міських, а також усіх інших маєтків у місті й поза містом і в усіх місцях й повітах королівства. Одночасно обіцяє всім жителям Львова і передмістя, що підлягають міській юрисдикції, захищати їх від усякої несправедливості, зберігаючи їхнє майно в такому стані, як воно було й раніше, не дозволяючи нікому виводити їх з-під міської юрисдикції

Мова лат.; 42,4 × 65,9 + 15,2 см.

I «Sigismundus Augustus rex subscripsit». «Relacio eiusdem reuerendi in Christo patris domini Samuelis Maczieiowski episcopi Cracouiensis, Regni Polonie cancellarii».

III «Regestratae» (XVI). «Confirmacio omnium priuilegiorum ciuitatis serenissimi principis domini Sigismundi Augusti Dei gratia regis Poloniae de data Piotrkowie, in convencione generali, feria quarta ante festum Conceptionis Marie anno Domini MDXLVIII, 1548» (XVI).

На згинах пергаменту наявні діри.

На шовковому зелено-жовтому шнурку пошкоджена печатка. Gum., табл. XIV, № 50.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 1, стор. 10, № 134.
Ф. 131, спр. 461. Інв. Вар. 533 (459).

Сигізмунд II, на прохання львівського архієпископа Петра Стажеховського, підтверджує навечно всі привілеї, права, листи й вільності, які були дані його попередниками архієпископам, капітулові і всьому духівництву львівського кафедрального костюлу

Мова лат.; 36,7 × 74,3 + 15,3 см. Ініціал «I».

I «Nicolaus Grabia Regni vicecancellarius subscripsit». «Feria sexta post dominicam Laetare quadragesimalem proxima, videlicet die 31-ma mensis Martii anno Domini 1775-to confirmatio praesens iurium illustrissimo et reverendissimo archiepiscopo ac venerabilo [!] capitulo Leopoliensi serviens ad acta castrensia Leopoliensia per oblatam porrecta, suscepta et ingrossata est» (XVIII).

III «Regestratae» (XVI). «Confirmacio regis Sigismundi Augusti omnium iurium archiepiscopi, capituli et tocius cleri ecclesie metropolitane Leopoliensis, rata grata, 1548» (XVI). «Confirmatio Sigismundi Augusti regis omnium iurium et praerogativarum ecclesiae metropolitanae Leopoliensis» (XVIII).

На згинах пергаменту кілька дір. Долішня частина його віддерта з шнурком, на якому висіла печатка.

Печатка відсутня.

Ф. 131, спр. 462.

Сигізмунд II, на прохання львівського архієпископа Петра Стажеховського і львівського капітулу, підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1547 р., вересня 26, Пйотрків (див. док. № 529)

Мова лат.; 35,2 × 47 + 9,2 см.

I «Nicolaus Grabia Regni vicecancellarius subscripsit». «Relacio magnifici Nicolai Grabia castellani Chelmensis, Regni Polonie vicecancellarii Lubomlensisque capitanei».

III «Regestratae» (XVI). «Sigismundi Augusti regis Poloniae, 1548» (XVI). «Confirmatio super decanatum» (XVII). «Sigismundus Augustus incorporationem decanatus capitulo Leopoliensi confirmat, Petricoviae, in conventu generali, feria quinta in festo sanctae Luciae anno 1548» (XVIII). «Decanatus Leopoliensis» (XVIII—XIX).

На згинах пергаменту кілька дірок, наявні плями.

Печатка відсутня. Залишився пергаментний поясок.

Реперт: MRPS, pars V, vol. 2, стор. 11, № 4667.

Ф. 131, спр. 463.

1548 р., грудня 13, Пйотрків

№ 534

Сигізмунд II, на прохання бурмистра і райців Львова, підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1546 р., вересня 21, Краків (див. док. № 512)

Мова лат.; 41,7 × 66,5 + 13,9 см. Ініціал «I».

I «Nicolaus Grabia Regni vicecancellarius subscripsit». «Relacio eiusdem magnifici Nicolai Grabia castellani Chelmensis Lubomlensisque capitanei».

III «Privilegium confirmacionis prepositure sancti Spiritus». «Cum iure patronatus dominis consulibus Leopoliensibus, 1548» (XVI—XVII). «Sigismundi Augusti regis» (XVII).

На шовковому зелено-червоному шнурку печатка. Gum., табл. XV, № 53.

Ф. 131, спр. 464. Інв. Вар. 516а (461).

1548 р., грудня 13, Пйотрків

№ 535

Сигізмунд II свідчить, що коли він, прийшовши до влади після смерті свого батька Сигізмунда I, підтверджував всі права, привілеї та вільності, надані попередніми королями, та інші як світські, так і духовні, а також публічні й приватні документи,— до нього на генеральному сеймі в Пйотркові старші львівських вірменів від свого імені та від імені громади звернулися з проханням підтвердити всі права, привілеї, вільності, пільги й звичай львівських вірменів та їхньої громади, надані попередніми королями, зокрема Сигізмундом I, пред'явивши при цьому привілей. Це прохання король задовольнив, підтвердивши даний привілей повністю, не наводячи однак його тексту

Мова лат.; 39,5 × 77 + 16,3 см. Ініціал «I».

I «Nicolaus Grabia Regni vicecancellarius subscripsit». «Relacio magnifici Nicolai Grabia castellani Chelmensis, Regni Polonie vicecancellarii Lubomlensisque capitanei».

III «Oblatae et susceptae ad acta Regni cancellariae maioris feria quinta post festum sanctae Hedvigis proxima anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo primo. Andreas Buialsky secretarius (regiae maiestatis)» (XVII). «Sigismundi Augusti, 1548» (XVII). «Confirmacia generalna Sigmunta

Augusta krola dostatecznie napisana praw, przywileiow, wolnosc, zwyczaïow dawnych Ormian lwowskich we Lwowiu» (XVIII). [...] ¹

Печатка відсутня.

Опубл.: Bischoff, стор. 56—58.

Ф. 131, спр. 465. Інв. Вар. 534 (460).

1548 р., грудня 21, Пйотрків

№ 536

Сигізмунд II, на прохання бурмистра і райців Львова, підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1545 р., січня 22, Краків

Сигізмунд I надає бурмистрові і райцям Львова право патронату над мансіонарією в костьолі св. Катерини на нижньому львівському замкові та право представлення мансіонара, зазначаючи, що як тільки звільниться посада мансіонара при згаданому костьолі, то бурмистер і райці Львова матимуть право запропонувати архієпископові відповідного кандидата, якого той може затвердити, не чекаючи більше ніяких вказівок від короля

Мова лат.; 25,6 × 53,4 + 6,7 см. Ініціал «S».

I «Samuel episcopus Cracouiensis et Regni Polonie cancellarius subscripsit».

III «Confirmacio iurispatronatus ad mansionariam [...], 1548» (XVI—XVII). «Sigismundi Augusti, feria sexta festi [sancti] Thomae apostoli, 1548» (XVIII).

На пергаментному пояску фрагменти печатки. Gum., табл. XIV, № 50.

Ререст: MRPS, pars IV, vol. 3, стор. 233, № 21780 (документ з 1545 р.).

Ф. 131, спр. 466. Інв. Вар. 512 (462).

1549 р., червня 13, Краків

№ 537

Сигізмунд II, вважаючи, що львівські вірмени, які несуть всі міські тягарі нарівні з усіма іншими жителями Львова, повинні користуватися всіма правами львівських громадян,— звільняє їх від юрисдикції всіх воевод, каштелянів, старост, земських та гродських суддів і підсудків, а також всіх інших сановників, офіціалів та комісарів Польського королівства і підпорядковує їх юрисдикції міського війта та вірменських старших, які судитимуть їх на підставі вірменського права. Крім цього, король застерігає, що війт і старші вірмени повинні разом з'являтися до нього, як тільки він викликатиме їх листом, засвідченим королівською печаткою, і відповідати перед ним на підставі вірменського права. Одночасно король скасовує всі вироки, винесені будь-якою іншою судовою інстанцією

Мова лат.; 41 × 73,5 + 14,5 см.

I «Nicolaus Grabia Regni vicecancellarius subscripsit». «Relacio eiusdem magnifici Nicolai Grabia castellani Chelmensis, Regni Polonie vicecancellarii Lubomlensisque etc. capitanei».

III «Regestratae» (XVI). «Anno 1549, feria 5-ta post festum Pentecostes» (XVII) [...] ²

На пергаменті великі діри, наявні плями. Текст в кількох місцях затертий.

¹ На звороті пергаменту два написи вірмено-половецькою мовою.

² Далі кілька стертих написів. Один напис вірмено-половецькою мовою.

На шовковому червоно-жовто-зеленому шнурку в бляшаній коробці печатка. Гум., табл. XV, № 53.

Опубл.: Bischoff, стор. 59—61.
Ф. 131, спр. 467. Інв. Вар. 535 (463).

1549 р., липня 22, Краків

№ 538

Сигізмунд II, на прохання бурмистра і райців Львова, підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1526 р., січня 26, Пйотрків (див. док. № 399)

Мова лат.; 26 × 46,3 + 10 см.

I «Samuel episcopus Cracouiensis et R[egni] P[olonie] cancellarius subscripsit». «Relacio reuerendi in Christo patris domini Samuelis Maczieiowski episcopi Cracouiensis et Regni Polonie cancellarii».

III «Registratae» (XVI). «De racione facienda communitati» (XVI). «Declaratio decreti prioris». «Sigismundi Augusti». «Cracoviae, 1549» (XVII).

Печатка відсутня.

Регест: MRPS, pars V, vol. 1, стор. 35, № 510.
Ф. 131, спр. 468. Інв. Вар. 434а (464).

1549 р., листопада 27, Краків

№ 539

Сигізмунд II повідомляє, що рідні брати поланецький каштелян Іван та королівський секретар Лаврентій Коморовські, власники сіл Крешова і Слем'я Краківського повіту, зізнали, що вони продали докторові обох прав, краківському деканові Станіславу Борекові за 1000 польських злотих відкупний чинш за 40 злотих, забезпечений на маєтках сіл Крешова та Слем'я. Цю суму вони вже взяли і зобов'язалися охороняти згаданого Станіслава Борека у володінні цими маєтками та у збиранні чиншу з них

Мова лат.; 43 × 72,5 + 14,1 см.

I «Samuel episcopus Cracouiensis et R[egni] P[olonie] cancellarius subscripsit». «Relacio reuerendi in Christo patris domini Samuelis Maczieiowski episcopi Cracouiensis et Regni Polonie cancellarii». «Ioannes Przerempski».

III «Obligatio et consensus regius. Johannes et Laurentius Comorowscy pro 40 florenis vendunt domino Stanislao Borek» (XVII). «Emptio census florenorum 40 pro mille florenis apud generosos Joannem et Laurentium Comorowscy in villis eorum haereditariis Kressow et Slemie simulque consensus regius super hac emptione per venerabilem Stanislaum Borek decanum Cracoviensem» (XVII).

Печатка відсутня.

Регест: MRPS, pars V, vol. 1, стор. 44, № 660.
Ф. 201, оп. 46, спр. 15, арк. 1.

1550 р., червня 11, Краків

№ 540

Доктор обох прав, краківський декан, гнезненський кантор і вроцлавський канцлер, комісарський суддя Станіслав Борек повністю наводить текст такого листа:

1550 р., квітня 28, Краків

Краківський єпископ і канцлер Польського королівства Самійло Мацейовський пропонує замість парафіального священника Мартина Шлапа,

який відмовляється від парафіального костюла у Дзялошичах Краківської єпархії, призначити на цю посаду гнезненського і краківського каноніка Станіслава Сломовського.

Станіслав Борек прийняв резигнацію згаданого Мартина Шлапа через його заступника Валентина Бжостовського і на презентацію патронів цього костюла Якова Остророга, Миколи і Севастіана Смігельських та Станіслава Семпельборського доручив цей костюл Станіславу Сломовському.

Нотаріальний інструмент клерика Краківської єпархії, нотарія Андрія з Стшежова, сина Якова

Мова лат.; $27,2 \times 53,8 + 5,4$ см.

I Нотаріальний знак у вигляді стилізованої квітки на двох східцях — на одному з них хрест. Східці є на двох рулонах паперу [?], на них напис: Dnus Justus A. I. P. D. S. Поруч засвідчення нотарія.

III «Inscriptiones variae super bona Wierzbie» (XVII). «Inscriptiones variae super Wierzbie» (XVII).

На пергаменті кілька невеликих дірок.

Печатка відсутня.

Ф. 131, спр. 469.

1550 р., липня 16, Пйотрків

№ 541

Сигізмунд II, на прохання перемиського каштеляна і львівського старости Миколи Одновського, дарує навечно мансіонарам львівського кафедрального костюлу город з будинком або двором між вулицями, які ведуть до млинів львівських каноніків та пекарів, та гродським городом, а також луку, здавна належну до цього дворища, що є між луками єврея Смойла і Івана Шіргалья; водночас король звільняє мансіонарів від усіх гродських і міських податків¹

Мова лат.; $23 \times 40 + 8,5$ см.

I «Samuel episcopus Cracouiensis et R[egni] P[olonie] cancellarius subscripsit». «Relacio reuerendi in Christo patris domini Samuelis Maczieiowski episcopi Cracouiensis, Regni Polonie cancellarii».

II «Anno Domini 1743, die 25-ta Octobris in visitatione generali ecclesiae metropolitanae Leopoliensis productum et lectum. Nicolaus Ignatius Wyzyci archiepiscopus metropolitanus Leopoliensis» (XVIII). «Anno Domini 1722, die 9 Decembris in visitatione generali productum, lectum et actis visitationis ejusdem adnotatum. Joannes Felix Szaniawski ECSAVOGLSL mp.» (XVIII).

III «Registratae» (XVI). «1656, die 24 Novembris in visitatione generali ecclesiae metropolitanae Leopoliensis productum et revisum» (XVII). «Anno Domini 1668, [...] Julii in visitatione [...] mansionariorum productum et revisum [...]» (XVII). «Feria secunda post festum sancti Andreae apostoli anno Domini 1715 privilegium praesens ad acta castrensia capitanealia Leopoliensia per oblatam porrectum, susceptum et ingrossatum» (XVIII).

Печатка відсутня. Залишився пергаментний поясок.

Ф. 131, спр. 470.

1550 р., серпня 6, Краків

№ 542

Сигізмунд II свідчить, що внаслідок прохання громадян Львова про дозвіл на вільну торгівлю м'ясом щотижня в суботу, в зв'язку з високими цінами на м'ясо, встановленими різниками, які в свою чергу пред'явили привілей

¹ Документ підтвердив Сигізмунд III у Львові 22 жовтня 1621 р. (див. док. № 796).

Сигізмунда I, в якому говориться, що вільна торгівля м'ясом не повинна тривати довше, ніж від свята св. Варфоломея до свята Богоявлення (Eriphanagum),— між львівськими райцями та львівськими різниками було складено угоду такого змісту. Від свята св. Маргарити до свята св. Варфоломея ведеться вільна роздрібна торгівля м'ясом, від свята св. Варфоломея до свята св. Агнети м'ясо можна буде продавати на штуки або чвертки, але не роздрібно; причому всі прибутки від торгівлі м'ясом від свята св. Маргарити до свята св. Варфолмея і від свята Богоявлення до свята св. Агнети йдуть львівським різникам, а прибутки від торгівлі м'ясом від свята св. Варфоломея до свята Трьох королів йдуть до старости на Львівський замок

Мова лат.; 31,8 × 57,2 + 12,2 см. Ініціал «S».

I «Samuel episcopus Cracouiensis et Regni Polonie cancellarius subscripsit». «Relacio reuerendi in Christo patris domini Samuelis Maczieiowski episcopi Cracouiensis et Regni nostri cancellarii».

III «Registratae» (XVI). «Decretum inter ciuitatem ac Ianios pro libero foro carniuum, 1550» (XVII). «Privilegium Sigismundi Augusti regis, quo extraneis Ianionibus certa tempora ad diuendendas carnes concessa» (XVII).

На пергаментному пояску пошкоджена печатка. Gum., табл. XIV, № 50.

Перест: MRPS, pars V, vol. 1, стор. 67, № 1072.

Ф. 131, спр. 471. Інв. Вар. 536 (465).

1550 р., вересня 13, Краковець

№ 543

Власник Краковця Іван Фредро з Плешевичів продав два млини мішанинові Сидорові Ваниковичу за 27 польських злотих

Мова лат.; 25,5 × 41 + 4 см.

I «Idem, qui supra, manu propria».

III «Na browary miesczanom krakowieckim od dziedzica, który był Frydro, 1550 anno. Datum in Krakowiec, sabbatho, in vigilia festi Exaltationis sanctae Crucis» (XVIII).

На згинах пергаменту діри, наявні плями.

На жовто-зеленому шнурку половина перстеневої печатки (діам. 1,8 см.), відтисненої у чорному воскові з пошкодженням і нечітким зображенням.

Ф. 134, оп. 1, спр. 1262.

1552 р., березня 15, Львів

№ 544

Львівський архієпископ Петро Стажеховський записує та дарує на потреби львівського кафедрального костюлу суму ...¹ злотих з річним відкупним чиншом десять злотих, яку свого часу взяв від архієпископа Бернарда Вільчека власник Золочева і Стовпина Іван Сененський і забезпечив її на маєтках Стовпина. Крім цього, в зв'язку з розкраданням архієпископського майна під час вакансії архієпископа, він робить розпорядження, згідно з яким зобов'язується та зобов'язує своїх наступників не брати на роботу старост, адміністраторів та провізорів без складення ними присяги про те, що на час вакансії архієпископа вони будуть виконувати накази лише спеціально обраних каноніків, які допускаються до управління маєтками. Також надає львівським канонікам і вікаріям право вільного вирубу лісу в Оброшині.

¹ Розмір грошової суми в документі не вказано.

Нотаріальний інструмент клерика м. Перемишля Станіслава Круля, сина Станіслава

Мова лат.; 29,3 × 69 + 5,1 см. Ініціал «I».

I Нотаріальний знак (опис див. док. № 416). Поруч засвідчення нотарія.

III «Stolpin, census et iuramentum» (XVII). «Summa super Stolpien anonima ecclesiae cathedrali Leopoliensi cessa, tum et submissio non dimittendi bona ecclesiae secularibus» (XVIII).

На пергаментних поясах дві печатки: 1) частково пошкоджена печатка Петра Стажеховського (опис див. док. № 515); 2) від другої залишився пергаментний поясок.

Ф. 131, спр. 472.

1552 р., квітня 6, Пйотрків

№ 545

Сигізмунд II, на прохання бурмистра і райців Львова, підтверджує їхнє право збору при в'їзді до міста через міські брами від кожного воза чи саней дров, сіна і соломи по одному поліну або в'язці сіна чи соломи на користь сторожів брам, які проводять очистку їх від сміття та болота. Цим правом сторожі користувалися з часу заснування міста

Мова лат.; 27,9 × 40,6 + 7,7 см. Ініціал «I».

I «Relatio magnifici Ioannis Oczieski Regni Poloniae cancellarii, succamerarii et burgrabii Cracoviensis, Sandecensisque, ac Olschtinensis capitanei».

III «Privilegium de recepcione lignorum in portis civitatis» (XVI). «Anno 1552, quod solis portulanis civilibus servit» (XVII). «Sigismundi Augusti» (XVII). «Feria quarta post dominicam Oculi quadragesimalem proxima anno Domini millesimo sexcentesimo octuagesimo sexto privilegium intro contentum ad acta castrensia Leopoliensia per oblatam perrectum, susceptum et inductum. Stanislaus Jarecki» (XVII).

На шовковому червоному шнурку фрагменти печатки. Gum., табл. XIV, № 50.

Рест.: MRPS, pars V, vol. 1, стор. 78, № 1239.

Ф. 131, спр. 473. Інв. Вар. 538 (467).

1552 р., квітня 14, Пйотрків

№ 546

Сигізмунд II, на прохання бурмистра і райців та громади Львова, підтверджує і повністю наводить текст таких документів:

I. 1424 р., березня 8, Краків

Владислав II підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1387 р., березня 8, Львів¹

Королева Ядвіга підтверджує громадянам Львова в нагороду за вірність всі їхні привілеї, права, вільності, надані попередніми королями — її дідом Казимиром та батьком Людовиком, застерігаючи, що ні в місті, ні поза містом ні над ким не повинно бути жодного насилля. Львів повинен залишитися в таких же границях і межах, як і раніше; всі мита і податки, які були незаконно встановлені ким-небудь після смерті діда короля Казимира, повинні бути ліквідовані. У Львові повинен і надалі залишитися склад солі

¹ Дата взята з публікації у AGZ. При переписуванні писарем пропущено назву дня тижня, в який видано документ.

та інших товарів, якого не мають права минати купці, якої б національності вони не були

2. 1444 р., липня 16, Буда

Владислав III постановляє, що: а) купці, які приїзять звідусіль до Львова — греки, вірмени, євреї, бісурмени, як християни, так і погани, — підлягають в усіх своїх великих та малих справах міському магдебурзькому праву; б) італійські та інші купці, як християни, так і погани, що прибувають з заморських країв, повинні складати всі свої товари на львівському складі. Продавши товари у Львові і закупивши інші, вони не мають права продавати їх у Волощині, а повинні везти назад. На тих, що порушуватимуть дане рішення, львівським райцям та громадянам надається право накладати кару, використовуючи половину з неї на потреби міста, а другу половину віддаючи королю; в) той, хто бажає скласти духівницю, будучи під міським правом, викликає для цього війта з двома лавниками, священика та публічного нотарія, в присутності яких і складається духівниця; духівниця складена при відсутності згаданих осіб, вважається недійсною

3. 1460 р., квітня 5, Львів (див. док. № 191)

4. 1462 р., січня 26, Краків

Казимир IV дозволяє кам'янецьким купцям, в зв'язку з воєнним часом, протягом двох років минати львівський склад, їдучи з товарами до Литви через Луцьк і Олесько

Мова лат. Документ у вигляді зошита без обкладинок з чотирьох аркушів розміром 29,2 × 34,1 см.

I «Ioannes Przerempski R[egni] P[oloniae] vicecancellarius subscripsit». «Relatio venerabilis Ioannis Przerampski Regni Poloniae vicecancellarii prepositique Cracoviensis».

На пергаменті наявні плями. Текст частково вицвів.

На шовковому жовто-рожевому шнурку в бляшаній коробці печатка. Gum., табл. XV, № 53.

Опубл.: CDP, t. 1, стор. 252—253 (док. Ядвіги); AGZ, t. III, стор. 75—76 (док. Ядвіги), стор. 188—189 (док. 1 Владислава II без документа Ядвіги); t. V, стор. 133—135 (док. 2); t. VI, стор. 69—71 (док. 4).

Ф. 131, спр. 474. Інв. Вар. 530 (468).

1552 р., квітня 15, Пйотрків

№ 547

Сигізмунд II свідчить, що в зв'язку з тим, що в багатьох містах, зокрема у Кракові, є звичай, згідно з яким записи, надання та інші справи, які ведуться бурмистром та райцями, мають таку ж силу і вагу, як справи, що ведуться перед гайним судом, — він затверджує це повноваження також і за львівським бурмистром та райцями

Мова лат.; 19,7 × 36,6 + 10 см. Ініціал «I».

I «Ioannes Przerempsky R[egni] P[oloniae] vicecancellarius subscripsit». «Relatio venerabilis Ioannis Przerampsky Regni Poloniae vicecancellarii, prepositi Cracoviensis».

III «Inscriptiones coram consulari residentia equivalent coram iudicio factis, anno 1552» (XVI).

Текст у кількох місцях пергаменту вицвів.

На шовковому жовто-зеленому шнурку печатка. Gum., табл. XV, № 53.

Перест: MRPS, pars V, vol. 2, стор. 79, № 5713 (з датою 16 квітня).
Ф. 131, спр. 475. Інв. Вар. 540 (469).

Сигізмунд II, в зв'язку зі скаргою бурмистра і райців Львова на те, що їх викликають до суду королівських комісарів всупереч привілеєм попередніх королів, згідно з якими бурмистер, райці, війт, лавники, громадяни та всі інші жителі, що підлягають міській юрисдикції, не повинні підлягати юрисдикції воевод, каштелянів, старост, земських та гродських суддів, а бурмистер, райці та війт, згідно з привілеєм Сигізмунда I, повинні відповідати лише перед королем, а не перед комісарами,— підтверджує згадані привілеї, остаточно звільняючи вищезгаданих від суду комісарів і зберігаючи за львівськими громадянами право апеляції від рішення міського суду безпосередньо до короля¹

Мова лат.; 26,6 × 59,8 + 11,7 см. Ініціал «S».

I «Ioannes Oczieski R[egni] P[oloniae] cancellarius subscripsit». «Relatio magnifici Ioannis de Ocziesino R[egni] Poloniae cancellarii, succamerarii, burgrabii Cracoviensis, Sandecensis, Olstinensis etc. capitanei».

III «Registratae» (XVI). «Exempcio civium a iudiciis commissariorum, anno 1553» (XVI).

На шовковому зеленому шнурку пошкоджена печатка. Gum., табл. XIV, № 50.

Перест: MRPS, pars V, vol. 1, стор. 96, № 1519.
Ф. 131, спр. 476. Інв. Ваг. 542 (470).

Сигізмунд II, на прохання львівських громадян, скасовує старий звичай, згідно з яким внуки не брали ніякої участі в розподілі дідівського майна серед дядьків чи тіток, постановляючи, що в майбутньому внуки після смерті батьків нарівні з дядьками і тітками одержуватимуть рівну частку з усього рухомого та нерухомого дідівського майна, причому бурмистер і райці Львова уповноважені остаточно вирішувати всі спірні питання в цих справах

Мова лат.; 32,2 × 56,5 + 10,5 см. «Ініціал» «I».

I «Ioannes Oczieski R[egni] P[oloniae] cancellarius subscripsit». «Relatio magnifici Ioannis de Ocziesino R[egni] Poloniae cancellarii, succamerarii, burgrabii Cracoviensis, Sandecensis, Olstinensis etc. capitanei».

III «Registratae» (XVI). «Priuilegium plebisciti de successionibus nepotum, anno 1553» (XVI).

Текст у кількох місцях пергаменту вицвів.

На шовковому червоно-жовтому шнурку печатка. Gum., табл. XIV, № 50.

Перест: MRPS, pars V, vol. 1, стор. 97, № 1537.
Ф. 131, спр. 477. Інв. Ваг. 543 (471).

Краківський земський суддя Петро Дембінський з Пйотрковичів і субделегований підсудок Станіслав Вельопольський з Гдова свідчать, що на генеральний краківський сейм, де розглядалась суперечка між Васьком або Іванком Лагодовським як позивачем — з одного боку, та бурмистром, райцями і лавниками Львова як відповідачами — з другого боку, відносно

¹ Документ підтвердив Сигізмунд II у Любліні 12 квітня 1554 р. (див. док. № 559).

насильницького ув'язнення останніми Васькового кметя Альберта з Винник, з'явилися представники від позваної сторони. Вони заявили, що гродський уряд, який спочатку розглядав цю справу, поступив з ними всупереч їхнім привілеям, наданим попередніми королями, згідно з якими вони можуть бути викликані лише до свого компетентного суду, а не до будь-якого іншого. Після розгляду згаданої справи за львівськими громадянами були збережені названі привілеї, а даний виклик скасований¹

Мова лат.; 31,5 × 58,8 + 12 см.

I «Ex actis conventionalibus Cracoviensibus. Iacobus Przeluski de Sczucyn pro tunc notarius terrestris Cracoviensis» (XVI).

III «Inter Lahodouuski et civitatem decretum de non respondendo coram iudicio castrensi, 1553» (XVI). «Conventionale Regni» (XVII).

На шовкових жовто-фіолетово-червоних шнурках дві печатки: 1) відтиснена у зеленому воскові кругла (діам. 2,8 см.) печатка Петра Дембінського з пошкодженим зображенням на щиті герба «Равич». Легенда нечітка: ... IENSKI IVDEX TERE CRAC ...; 2) відтиснена у чорному воскові еліпсоподібна (розм. 1,9 × 1,6 см.) перстенева печатка Станіслава Вельпольського з зображенням на щиті герба «Старикінь», над щитом літери: S V.

Ф. 131, спр. 478. Інв. Вар. 541a (473).

1553 р., травня 29, Краків

№ 551

Сигізмунд II, на прохання бурмистра, райців, війта і лавників Львова підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1553 р., квітня 28, Краків (див. док. № 550)

Мова лат.; 30,2 × 54,6 + 7,7 см.

I «Ioannes Oczieski R[egni] P[oloniae] cancellarius subscripsit». «Relacio magnifici Ioannis de Ocziesino R[egni] P[oloniae] cancellarii, succamerarii, burgrabii Cracoviensis, Sandecensis, Olstinensis etc. capitanei».

III «Registratae» (XVI). «Decretum Augusti [regis] de non evocatione civium Leopoliensium extra proprium forum cum cassatione processuum iudicii castrensis Leopoliensis per Lachodowski obtentum, anno 1553» (XVI). «Cum Lachoduuski, decreti vidimus, 1553» (XVI).

На пергаментному пояску пошкоджена печатка. Gum., табл. XIV, № 50.

Перекр: MRPS, pars V, vol. 1, стор. 103, № 1623.

Ф. 131, спр. 479. Інв. Вар. 541a (473).

1553 р., червня 2, Краків

№ 552

Сигізмунд II свідчить, що коли він з правом довічної спадщини надав Миколі Лесньовському (власникові Зимної Води) та його спадкоємцям вільну площу біля нижнього замку в Львові для спорудження там будинку, визначивши комісарів, які відмежували цю площу від інших сусідніх площ, перед ними постали посланці від львівського сенату. Вони заявили, що надання згаданої площі, розміщеної на міському ґрунті, Миколі Лесньовському та його спадкоємцям пов'язано з немалою шкодою для міста й згаданого замку, бо споруди, що вже там побудовані і в майбутньому будуватимуться, закриватимуть дорогу, яка веде від міської брами до замку. У воєнний час вони ускладнюватимуть оборону. В зв'язку з цим король уневажнює і ска-

¹ Документ підтвердив Сигізмунд II у Краківі 29 травня 1553 р. (див. док. № 551).

совує свою донатію. Одночасно наказує сандомирському воеводі і львівському старості Миколі Одновському з Фельштина знести будівлі, так звані шранки, побудовані Миколою Лесньовським на даній площі, не дозволяючи в майбутньому її забудовувати

Мова лат.; 24 × 52,5 + 9,7 см.

I «Ioannes Oczieński R[egni] P[oloniae] cancellarius subscripsit». «Relatio magnifici Ioannis de Ocziechino Regni Poloniae cancellarii, succamerarii et burgrabii Cracoviensis Sandecensisque, ac Olschtinensis capitanei».

III «Cum Liessniowski pro area circa castrum inferius decretum» (XVI). «Quo cassata est donatio Sigismundi Augusti, 1553» (XVII). «Decretum Sigismundi Augusti, quo cassata donatio [...] circa curiam castrensem inferius, 1553» (XVIII).

На шовковому червоно-зеленому шнурку пошкоджена печатка. Гум., табл. XIV, № 50.

Перест: MRPS, pars V, vol. 1, стор. 104, № 1632.
Ф. 131, спр. 480. Інв. Вар. 544 (474).

1553 р., ¹ жовтня 11, Ломжа

№ 553

Сигізмунд II підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1553 р., квітня 15, Варшава

Королева Бона затверджує та повністю наводить зміст такого документа: 1553 р., квітня 12, Варшава

В актах консисторії складено угоду між парафіяльним священиком Новгорода Плоцької єпархії — королівським капеланом, проповідником, вівтаристом і мансіонаром варшавської колегіати Іваном Пекарським та представниками громади Новгорода, на підставі якого жителі цього міста будуть платити згаданому парафіяльному священикові замість десятин у формі десятого снопа по три з половиною гроші від кожного будинку, по вісім грошів від лану, по чотири гроші від півлану, які вони платили здавна

Мова лат.; 26,3 × 51,7 + 7,4 см.

I «Ioannes Przeremski R[egni] P[oloniae] vicecancellarius subscripsit». «Relatio venerabilis Ioannis Przeremski Regni nostri vicecancellarii et Cracoviensis praepositi».

III «Zygmunta Augusta, 1553» (XVIII). «Befreiung des Scharwarkes [...] und Gmral [...] Dienste» (XVIII).

На згині пергаменту кілька дір.

Печатка відсутня. Залишився пергаментний поясок.

Ф. 201, оп. 46, спр. 15, арк. 4.

1554 р., січня 7, Рим

№ 554

Юлій III повідомляє капітул Львова про призначення львівським архієпископом Фелікса Лігензу на місце померлого Петра Стажеховського
Мова лат.; 25,5 × 43 + 6,5 см. Ініціал «I».

I «Ja.». «XXIII». «O. Cittadinus». «G. dela Soz.». «PP T Sustinis». «Jo. Ang. Succinus». «L. Honorius». «Jo. Diaz». «Jo. Var. Capata». «A».

II «XXIII». «A. Basquez».

III «R[egestratum]. Jo. Var. [...]». «L. Honorius» (XVI). «Pro reverendissimo d[omino] Felice Ligeza archiepiscopo Leopoliensi» (XVI). «Bulla Julii

¹ У датаційному формулюванні писарем пропущено слово «quingagesimo» (п'ятидесятому).

papae favore Petri electi archiepiscopi Leopoliensis post obitum Felicis expedita [!]) (XVIII).

На пергаменті багато дір. Текст дуже пошкоджений.
Свинцева булла відсутня.

Ф. 131, спр. 481.

1554 р., січня 7, Рим

№ 555

Юлій III повідомляє львівських суфраганів про призначення львівським архієпископом Фелікса Лігензу на місце померлого Петра Стажеховського
Мова лат., 25,5 × 46 + 7,5 см. Ініціал «I».

I «Ja». «XXIII». «O. Cittadinus». «G. dela Soz». «PP T Sustinis». «Jo. Ang. Cuccinus». «L. Honorius». «Jo. Diaz». «Jo. Bar. Capata». «A».

II «XXIII». «A. Basquez».

III «R[egestratum]». «Jo. Bar. (Honeus) pro magistris» (XVI). «L. Honorius» (XVI). «Suffraganeis» (XVI). «Anno Domini MDLV-o, die vero Martis, XXI Maii, Piotrcoviae oblatae sunt praesentes sedis apostolicae litterae coram reverendissimo in Christo patre et domino Iohanne Dziaduski Dei gratia episcopo Premisliensi, quibus visis et diligenter lectis sua reverendissima paternitas cum ea, qua decebat, reverentia suscepit, praesentibus capelanis et notariis curiae suae reverendissimae paternitatis ac me Nicolao Cleparski publico sacra apostolica auctoritate et curiae suae reverendissimae paternitatis notario» (XVI). «Anno Domini MDLV-o, die vero Martis, XXI Maii, Piotrcoviae oblatae sunt praesentes sedis apostolicae litterae coram reverendissimo in Christo patre et domino Iacobo Uchanski Dei gratia episcopo Chelmensi, quibus visis et diligenter lectis, sua reverendissima paternitas cum ea, qua decebat, reverentia suscepit, praesentibus capellanis et notariis curiae suae reverendissimae paternitatis ac me Valentino Dąbski publico sacra apostolica auctoritate et curiae suae reverendissimae paternitatis notario» (XVI). «Bulla Julii papae III favore Felicis electi archiepiscopi Leopoliensis post obitum Petri archiepiscopi expedita, anno 1554» (XVIII).

На конопляному шнурку свинцева булла (діам. 3,6 см.) з зображенням на лицевому боці голів апостолів Петра й Павла, між ними хрест, над ними літери SPA SPE, на зворотному — два вінки, розташовані між трьома щитами, нижче напис: IVLIVS PAPA III.

Ф. 131, спр. 482.

1554 р., січня 7, Рим

№ 556

Юлій III повідомляє клир Львова і Львівської єпархії про призначення львівським архієпископом Фелікса Лігензу на місце померлого Петра Стажеховського

Мова лат.; 25,7 × 45 + 6,6 см. Ініціал «I».

I «Ja». «XXIII». «O. Cittadinus». «G. dela Soz». «PP. T. Sustinis». «Jo. Ang. Cuccinus». «L. Honorius». «Jo. Diaz». «Jo. Bar. Capata». «A».

II «A. Basquez». «Bulla Julii papae Tertii ad clerum Leopoliensem, qua Felix constituitur pro archiepiscopo post obitum Petri archiepiscopi, anno 1554» (XVIII).

III «R[egestratum]». Jo. Bar. (Honeus) pro magistris». «L. Honorius» (XVI). «Pro reverendissimo domino Felice Ligeza archiepiscopo Leopoliensi» (XVI). «Clero» (XVI).

На конопляному шнурку свинцева булла (опис див. док. № 555).

Ф. 131, спр. 483.

Сигізмунд II надає в довічне користування шляхтичу Іванові Добжелінському город, огорожений парканом і розміщений на міському ґрунті біля львівського замку, власником якого був колись Іван Солодовник. Він обіцяє, доки житиме Іван Добжелінський, нікому не уступити даного городу і не віднімати його для своїх чи замкових потреб. Після смерті Івана Добжелінського город знову стане королівською власністю

Мова лат.; 19,2 × 34,2 + 7,9 см.

I «Ioannes Przerempski R[egni] P[oloniae] vicecancellarius subscripsit». «Relatio venerabilis Ioannis Przerempski Regni nostri vicecancellarii et Cracoviensis prepositi».

III «Registratae» (XVI). «Hortus Dobrzelski, anno 1554» (XVI). «Donatio horti Dobrzelskiemu per Sigismundum Augustum, 1554» (XVII).

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. XV, № 53.

Ф. 131, спр. 484. Інв. Ваг. 545 (475).

Сигізмунд II підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1554 р., січня 20, Варшава

Королева Польщі Бона у зв'язку з тим, що жителі Самбора грецького обряду не мають своєї церкви, на прохання перемиського й самбірського владика Антона Радилівського дозволяє побудувати руську церкву Різдва Богородиці у Новому Самборі, призначаючи для цього два єврейські городи. Водночас вона записує ці городи церковній недоторканості і звільняє від усіх повинностей і чиншів

Мова лат.; 24,8 × 49,3 + 10,5 см.

I «Ioannes Ocieski R[egni] P[oloniae] cancellarius subscripsit». «Relatio magnifici Ioannis de Ocieszino Regni Poloniae cancellarii, succamerarii, burgrabii Cracoviensis ac Cracoviensis generalis, Sandecensis, Olstiniensisque etc. capitanei».

II «In castro Premisliensi sabbatho post festum [sanctissimi] Corporis Christi Domini proximo anno eiusdem 1760 ad personalem oblationem perillustis, admodum reverendi domini Theodori Jankowski decani cathedralis Premisliensis ritus Graeci Latino uniti confirmationem privilegii huiusce officium praesens castrense capitaneale Premisliense suscepit et actis suis inducere demandavit» (XVIII).

III «Na cerkiew w Samborze» (XVI). «Fundatio ecclesiae in Sambor [...]» (XVIII). «[...] Імаша ω(т) крулем зикгмунда авроу [...] на право к [...]м боны. цркви са(м)бо(р)ско(и)» (XVI). «лис(т) кр[...] во(л)ности цркви са(м)бо(р)скоѡ и на два ωгорода» (XVII). «Confirmatio privilegii reginae Bonaе, quo ecclesiam in Sambor fundare Antonio Radilowski concedit, 1554» (XVIII). «Praesens documentum privilegii apud jurisdictionem judicalem cameralem Samboriensem in libro fundali I-mo, paginae 148, 149 et 150 est ingrossatum. Cujus rei sigillum et subscriptio officiosa testatur. Datum Samborbiae, 11 Decembris 1796. Franciscus Xaverius Krynski justiciarius camerae» (XVIII)¹.

У правій частині пергаменту відтиснена у червоному сургучі еліпсоподібна (розм. 3,3 × 38 см.) гербова печатка Самбірської дирекції держав-

¹ Далі два стертих написи.

них маєтків. Легенда: + K. K. SAMBORER ST[AATS]GVTER DIREC-
TION [...].

На згинах пергаменту великі діри.

Печатка відсутня.

Ф. 201, оп. 46, спр. 15, арк. 7.

1554 р., квітня 12, Люблін

№ 559

Сигізмунд II, на прохання бурмистра і райців Львова, підтверджує та повністю наводить текст таких документів:

1. 1547 р., вересня 2, Пйотрків (див. док. № 526)

2. 1545 р., січня 28, Краків (див. док. № 507)

3. 1553 р., березня 24, Краків (див. док. № 548)

4. 1542 р., жовтня 13, Краків (див. док. № 490)

Мова лат. Документ у вигляді зошита з восьми аркушів розміром 31 × 20 см.

I «Ioannes Ocieski R[egni] P[oloniae] cancellarius subscripsit». «Relatio magnifici Ioannis de Ocziessino Regni Poloniae cancellarii, Cracoviensis generalis ac Sandecensis, Olschtinensisque capitanei, succamerarii et burgrabii Cracoviensis».

III «Sigismundi Augusti 4 privilegia, tria evocationis extra forum, quartum libertatis a theloneo, anno 1554» (XVII—XVIII). «Exemptiones a quorumvis iudicum jurisdictione. Decretum ratione iudiciorum commissariorum s[uae] r[egiae] maiestatis in relationibus [latum], Warsoviae, feria 6 ante dominicam Judica anno 1612, inter patres dominicanos et magistratum Leopoliensem» (XVII).

На шовковому синьому шнурку в бляшаній коробці без вічка печатка. Gum., табл. XIV, № 50.

Ф. 131, спр. 485. Інв. Ваг. 554 (476).

1554 р., квітня 16, Люблін

№ 560

Сигізмунд II, на прохання львівських жителів, щоб скасувати практику постачання на замок живої риби у вигляді торгового мита, в зв'язку із зловживанням цим звичаєм з боку урядовців та старост, доручив розглянути справу сончському каштелянові, державному скарбникові і перемиському старості Спиткові Йордану з Заклічина. Отримавши від нього відомості, король виносить рішення, згідно з яким оплата торгового мита живою рибою замінюється грошовим податком в такому розмірі: від бочки великої риби, коропів та щук — платиться по два гроші; від бочки дрібної риби — по грошу і від півбочки — по півгроша

Мова лат.; 24,8 × 53,8 + 9,3 см.

I «Ioannes Ocieski R[egni] P[oloniae] cancellarius subscripsit». «Relatio eiusdem magnifici Ioannis de Ocziessino R[egni] Poloniae cancellarii, generalis Cracoviensis, Sandecensis, Olstiniensis capitanei, succamerarii et burgrabii Cracoviensis».

III «Registratae» (XVI). «Sigismundi Augusti» (XVII). «De foralibus a piscibus recentibus, anno 1554» (XVI).

На шовковому червоно-зеленому шнурку в бляшаній коробці печатка. Gum., табл. XIV, № 50.

Ф. 131, спр. 486. Інв. Ваг. 546 (477).

Сигізмунд II, на прохання бурмістра і райців Львова, підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1444 р., липня 18, Буда (див. док. № 148).

Підтверджуючи згаданий привілей, Сигізмунд II застерігає, що ціни на нерухоме майно повинен встановлювати магістрат, причому, коли будь-хто з сусідів чи інших людей, що підлягають міській юрисдикції, протягом року не викупить це майно по встановленій магістратом ціні, — воно залишається власністю шляхтича, землевласника чи духовної особи, аж поки хтось із міщан не виявить бажання його купити

Мова лат.; 43,3 × 61,3 + 12 см.

I «Ioannes Ocieski R[egni] P[oloniae] cancellarius subscripsit». «Relatio magnifici Ioannis de Ocziessino R[egni] Poloniae cancellarii, generalis Cracoviensis, Sandecensis, Olstinensis capitanei, succamerarii et burgrabii Cracoviensis».

III «De taxandis bonis haereditariis hominum extraneale iurisdictionis, 1444 et 1554» (XVI). «Vladislai Varnensis et Sigismundi Augusti» (XVII).

Печатка відсутня. Залишився шовковий синьо-коричневий шнурок. Ф. 131, спр. 487. Інв. Ваг. 548 (478).

Сигізмунд II, в зв'язку зі скаргою львівських жителів та інших підданих на дорожнечу вин, привезених з Греції, викликану тим, що приїжджі купці залишають ці вина в будинках львівських жителів, а відтак їхні прокуратори розпродують вина по довільній ціні, — виносить рішення, згідно з яким купці, що привезли вино з Греції, протягом чотирьох тижнів повинні вільно продавати його з возів на ринку. Лише у випадку, коли протягом цього часу вони не продадуть вино повністю, можуть залишити його в будинках львів'ян, причому перед тим бочки з вином позначають печаткою магістрату

Мова лат.; 17,7 × 39,5 + 8 см.

I «Ioannes Ocieski R[egni] P[oloniae] cancellarius subscripsit». «Relatio magnifici Ioannis de Ocziessino R[egni] Poloniae cancellarii, generalis Cracoviensis, Sandecensis, Olstinensis capitanei, succamerarii burgrabii que Cracoviensis».

III «Registratae» (XVI). «Ordinatio de vinis Malmaticis etc. in emporium adductis, 1554» (XVI).

На пергаментному пояску пошкоджена печатка. Gum., табл. XIV, № 50. Ф. 131, спр. 488. Інв. Ваг. 547 (479).

Сигізмунд II, за вірність і заслуги львів'ян перед ним і перед його попередниками, дозволяє їм викупити королівські маєтки — села Козичі. Ямельну і корчму Яромирку з рибним ставком та млином — від вдови¹ Христофора Гноєнського, в оренді якої є ці села, за суму, на них записану. Водночас король обіцяє протягом 20 років з часу введення львів'ян у володіння даними маєтками, ні він, ні жоден з його наступників не уступатиме їх нікому іншому, не поверне собі, а лише після закінчення 20-річного стро-

¹ У документі пропущене ім'я.

ку, після оплати записаної на цих маєтках суми, вони знову стануть королівською власністю

Мова лат.; 22,6 × 56 + 10,3 см.

I «Ioannes Ocieski R[egni] P[oloniae] cancellarius subscripsit». «Relatio magnifici Ioannis de Ocziesschino Regni Poloniae cancellarii, Cracoviensis generalis ac Sandecensis, Olschtinensisque capitanei, succamerarii et burgrabii Cracoviensis».

III «Consensus ad eximendas villas regias Koziczze, Jemieliney et Jaromirka, 1554» (XVI).

На пергаментному пояску пошкоджена печатка. Gum., табл. XIV, № 50.

Ф. 131, спр. 489. Інв. Вар. 550 (480).

1554 р., квітня 25, Парчів

№ 564

Сигізмунд II, в зв'язку зі скаргою львів'ян на сонцького каштеляна, державного скарбника, кам'янецького і перемиського старосту Спитка Йордана з Заклічина, який збирає мостове в Перемишлі на мості через р. Сян від купців, що їдуть до Ярослава, всупереч пред'явленим привілеям, — виносить рішення, згідно з яким ті, які проїжджають через міст на р. Сяні, побудований для приватного користування торгівців сіллю, повинні оплачувати відповідне мостове мито. Однак, хто бажає обминути згаданий міст, має право зробити це безкарно, не оплачуючи жодного мита

Мова лат.; 24,5 × 50 + 10,4 см.

I «Ioannes Przeremski R[egni] P[oloniae] vicescancellarius subscripsit».

III «Decretum sive litterae libertatis theloni Premisliensis» (XVI).
«Civibus Leopoliensibus a Sigismundo Augusto, anno 1554» (XVII).

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. XV, № 53.

Ф. 131, спр. 490. Інв. Вар. 549 (481).

1554 р., квітня 26, Львів

№ 565

Львівський земський суддя Микола Нараївський і підсудок Петро Цеслинський повідомляють, що на прохання священників з с. Страдча до львівських земських актів був вписаний такий документ:

1554 р., березня 15, Люблін

Сигізмунд II підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1537 р., вересня 13, Городок

Сигізмунд I підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1416 р., червня 12, Городок¹

Владислав II повідомляє, що священники з Страдча скаржилися на львівського старосту Івана з Обихова за те, що він наказав їм нести тягарі та платити станції «вірада». В зв'язку з цим король доручив старості скликати старих знатних людей і встановити, хто з цих священників, як вічний крилошанин, є власником церкви у Страдчі. Викликані зізнали, що такими є Яків Корописович і Дмитро. Король, переконавшись у правоті священників і виявивши свою ласку до церкви, надає їй дві земельні ділянки з городами та шматками поля і луками. Усім цим користуватимуться згадані священники і не повинні будуть нести жодних тягарів на користь короля, ані давати жодних данин своєму митрополитові

¹ Дата подається за публікацією у AGZ.

Мова лат.; 36,2 × 65 + 4,5 см.

I «Cor[r]ecta cum actis» (XVI). «Martinus Bronyowsky notarius terrae Leopoliensis» (XVI). «Rex donavit areas Naroszcz, Radziewski cum hortis Worszewycze, Koropysowicz cum portionibus agri alias Plossawy et pratis» (XVIII).

II «1765 anno, die 13 Februarii veteris styli sub actu generalis visitationis productum et ad acta ingrossatum. N[icolaus] Szadurski protonotarius apostolicus generalis, dioecesis Leopoliensis visitator mp.» (XVIII).

III «Reproductum sub actu lustrationis generalis anno Domini 1765-to» (XVIII). «Ecclesiae r[itus] G[raeci] in Stradecz» (XVIII). «Ноч privilegium est ingrossatum et intabulatum in libro dominicali Janoviensi hisce attestor [...] 30 Julii 1799, Florianus [...] mp. controllor» (XVIII).

На пергаменті багато великих дір. Деякі з них виникли через застосування хімікатів для проявлення вицвілого тексту.

Дві печатки відсутні. Від другої залишився шматок пергаментного пояска.

Опубл.: DGL, 1852, № 41—43; AGZ, t. III, стор. 169—172 (документ Владислава II та підтвердження Сигізмунда I і Сигізмунда II).

Ф. 201, оп. 46, спр. 311.

1555 р., березня 12, Львів

№ 566

Каноніки львівського кафедрального костюлу дозволяють мельникові Валентинові та його дружині Дороті відкупити від пані Єлизавети, вдови по львівському міщанинові і райцеві Станіславові Бергеру, третю частину Стахирівського млина та третю мірку від усього помолу, надані їй чоловікові на емфітевтичному праві. Водночас каноніки віддають їм в оренду за 30 гривен дві інші частини цього млина, за що згаданий мельник з дружиною віддаватиме в означений час належну данину натурою і грішми та дбати-ме про ремонт млина, будинків і інших споруд.

Нотаріальний інструмент клерика Гнезненської єпархії, публічного нотарія Павла з Каліша

Мова лат.; 37,2 × 54 + 6,5 см. Ініціал «I».

I Нотаріальний знак у вигляді кола, поділеного по горизонталі на дві частини рискою, на якій двораменний хрест, під ними два східці, на яких напис: INRI SPES mea CHRISTUS. З обох боків стержня, на якому тримається коло, літери: P K. Поруч засвідчення нотарія.

«De eiusdem venerabilis capituli et mei notarii publici infrascripti noticia et sciencia correctum. Idem Paulus notarius manu sua subscripsit». «Et polmiarki farin[ale] triticeae».

III «Anno Domini (1577), die vero 24 Septembris venerabile capitulum Leopoliense summam hanc intro contentam et obligatam filio olim Valentini et Dorothee ex integro solverunt [!] et molendinum in toto eliberaverunt [!] pro successoribus suis perpetuo duraturis» (XVI). «Molendinum Stachirowski» (XVII).

Посередині пергаменту велика діра.

Печатка відсутня.

Ф. 131, спр. 491.

1555 р., травня 24, Пйотрків

№ 567

Сигізмунд II, на прохання капітула краківського кафедрального костюлу, підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1553 р., жовтня 9, Краків

Капітул краківського кафедрального костюлу встановлює у своєму власному містечку Паб'яничах Серадзької землі такі цехи: 1) ковалів, котлярів, мечників та ін. ремісників, які займаються виробами із заліза; 2) колодіїв, столярів, бондарів та ін. ремісників, які займаються виробами із дерева; 3) римарів, гончарів, гребінників та інших ремісників. Водночас капітул надає згаданим цехам статут

Копія з XVIII ст.

Мова лат.; 26,3 × 72,1 + 13,2 см.

III «1553, przywilej dla cechu kowalskiego [!] z opisaniem artykułów rządu wewnętrznego» (XIX).

У лівій і правій частинах загортки вирізані шматки пергаменту.

Печатка відсутня. Залишився шовковий голубий вицвілий шнурок.

Регест: MRPS, pars V, vol. 2, стор. 153, № 7034.

Ф. 201, оп. 46, спр. 15, арк. 5.

1555 р., травня 27, Пйотрків

№ 568

Сигізмунд II, на прохання львівського капітула, підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1433 р., липня 14, Конин (див. док. № 104)

Мова лат.; 26 × 53,5 + 7,5 см.

I «Ioannes Ocieski R[egni] P[oloniae] cancellarius subscripsit». «Relatio magnifici Ioannis de Oclzlieschino Regni Poloniae cancellarii, succamerarii et capitanei generalis Cracoviensis, Sandecensis, Olstinensisque capitanei».

II «Documentum praesens apud Caesareo-regias provinciales Galicenses tabulas in libro instrumentorum, tomo 12, pagina 133 ingrossatum atque haereditatum, 129, pagina 105, numero 1 haereditatum super pagos Honiatycze et Wierzbiaz intabulatum est. Actum Leopoli, die 10 Decembris 1805. Casimirus Idzellewicz [Caesareo]-[regiarum] tabularum in[...]» (XIX).

Праворуч відтиснена паперова печатка Галицької табулі (опис див. док. № 209).

III «Registratae» (XVI). «[...] foundationis decem canonicorum in conventu generali Piotrcoviensi, 1555» (XVI). «Sigismundus Augustus rex donationem villae Wierzbiaz a Vladislao rege factam approbat, 1555 anno» (XVIII). «Sabato post dominicum Oculi quadragesimalem proxima, anno Domini 1760 privilegium praesens ad acta castrensia capitanealia Leopoliensia per oblatam porrectum, susceptum et ingrossatum est» (XVIII) [...] ¹

На згинах пергаменту наявні діри.

На шовковому жовто-рожево-зеленому шнурку пошкоджена печатка. Gum., табл. XIV, № 50.

Ф. 131, спр. 492.

1555 р., червня 9, Пйотрків

№ 569

Сигізмунд II, на прохання львівського капітула, підтверджує (не повторюючи його) документ ² на десяти аркушах, засвідчений семи печатками, складений комісарами, призначеними покійним королем Сигізмундом I для

¹ Далі кілька стертих написів.

² Див. док. № 513.

розмежування королівських маєтків — сіл Горожанки, Ричигова і Великої Горожанни, оренди теревовельського войського Миколи Дідушицького, а також сіл Михончичів і Демні або Волі, що належать до Щирецького фільварку і є в оренді перемиського каштеляна і львівського старости Миколи Одновського,— з одного боку, та маєтків капітулу сіл Вербежа, Кагуєва і Черкас — з другого боку

Мова лат.; 23,5 × 50,5 + 9,5 см.

I «Ioannes Ocieski R[egni] P[oloniae] cancellarius subscripsit». «Relatio magnifici Ioannis de Oczieschino Regni Poloniae cancellarii, succamerarii et capitanei generalis Cracoviensis, Sandecensis et Olstinensis capitanei».

II «Feria quinta post dominicam Misericordiae proxima a[nn]o D[omini] 1760 confirmatio praesens commissionis ad acta praesentia capitanealia Leopoliensia per oblatam porrecta, suscepta et ingrossata est» (XVIII).

III «Confirmatio serenissimi regis Sigismundi Augusti granicierum inter bona m[ai]estatis r[egiae] Horozanka, Horozana Magna, Riczihow et inter Wyrbiaz, Kahuiow et Czirkassi venerabilis capituli Leopoliensis» (XVI). «Inter Horozana, Wierzbiz, Kahuiow, Czerkassy commissionis approbatio» (XVIII).

На пергаменті наявні плями.

На пергаментному пояску пошкоджена печатка. Gum., табл. XIV, № 50.

Ф. 131, спр. 493.

1555 р., червня 11, Пйотрків

№ 570

Сигізмунд II, на прохання бурмистра, райців і громади Львова, підтверджує та повністю наводить текст таких документів:

1. 1389 р., вересня 29, Львів (див. док. № 22)

2. 1415 р., вересня 18, Добростани (див. док. № 58)

3. 1444 р., липня 21, Буда (див. док. № 151)

Мова лат.; 45,7 × 75,5 + 14 см.

I «Ioannes Ocieski R[egni] P[oloniae] cancellarius subscripsit». «Relatio magnifici Ioannis de Ocziessino Regni Poloniae cancellarii, generalis Cracoviensis, Sandecensis, Olstinensisque capitanei, succamerarii Cracoviensis».

III «Trassumptum privilegiorum super laneorum excrescenciis et Brzuchowicza, 1555» (XVI). «Privilegium Vladislai regis super extremitates, anno 1415» (XVIII). «Extat privilegium serenissimi Sigismundi [...] census [...] sunt anno 1541» (XVII). «Serenissimi Sigismundi Augusti et serenissimi Vladislai donatio laneorum cum omnibus utilitatibus» (XVII). «Vladislai, 1368 [!], alter 1415, tertium 1434 [!]» (XVIII).

На шовковому жовто-рожевому шнурку в бляшаній коробці печатка. Gum., табл. XIV, № 50.

Ф. 131, спр. 494. Інв. Ваг. 552 (482).

1555 р., червня 19, Пйотрків

№ 571

Сигізмунд II, на прохання львівського капітулу, підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1396 р., березня 24, Львів (див. док. № 30).

Мова лат.; 34 × 48 см.

I «Ioannes Ocieski R[egni] P[oloniae] cancellarius subscripsit». «Relatio magnifici Ioannis de Oczieschino Regni Poloniae cancellarii, succamerarii, capitaneique generalis Cracoviensis, Sandecensis, Olstinensisque capitanei».

III «Confirmatio limitum Hodowicza» «anni Domini 1396, per Sigismundum anno Domini 1555» (XVI). «Inter [flamatum] Wiczerza et rectorem ecclesiae [sancti] Joannis in suburbio Leopoliensi sitae lati decreti approbatio, 1555, die 19 mensis Junii, Piotrcoviae» (XVII). «Confirmatio limitum Hodowica et ecclesiae sancti Joannis Sigismundi Augusti, 1555 anno» (XVIII). «A villa Maleczkowice» (XVIII).

Печатка відсутня.

Опубл.: AGZ, t. II, стор. 39—40.
Ф. 131, спр. 495.

1555 р., липня 10, Львів

№ 572

Львівський архієпископ Фелікс Лігенза з Бобрика, на прохання львівських каноніків та їх вікаріїв, приписує і приєднує до церковних вільностей подаровані королями і його попередниками — львівськими архієпископами та іншими людьми, а також куплені каноніками і вікаріями села Вербіж, Кагуїв, Гонятичі, Черкаси, Пикуловичі, Жидатичі, Басівку і деканат Годовицю та три солодові млини за містом (перед Галицькою брамою, Стахирівський і Ольшовий) разом з загородниками, луками, дворищами і городами: Іванівським, Балусницьким та Войнаровським — під Калічою Горою та ін. Все це архієпископ приписує і приєднує разом з майном парохії в Жидачеві і с. Рогізном та мурованим будинком, полями і городами біля костьола св. Хреста, а також з іншими маетками

Мова лат.; 25 × 44,2 + 3,7 см.

I «Nicolaus Lanczski curiae et causarus coram sua [reverendissima] [aternitate] notarius subscripsit».

III «Incorporatio» (XVI). «Anno Domini 1555 reverendissimus dominus Ligeza bona omnia [...] capituli et vicariorum confirmat» (XVI). «Confirmatio et applicatio immunitati ecclesiasticae emptorum bonorum pro capitulo et domo vicariali per Ligeza archiepiscopum» (XVIII). «Anno Domini 1743-tio, die 22-da Octobris in visitatione generali ecclesiae metropolitanae Leopoliensis productum, lectum et adnotatum. Nicolaus Ignatius Wyzycki archiepiscopus Leopoliensis» (XVIII).

На пергаментному пояску фрагменти архієпископської печатки (опис див. док. № 530).

Ф. 131, спр. 496.

1555 р., вересня 18, Львів

№ 573

Львівський архієпископ Фелікс Лігенза, на прохання львівських мансіонарів, затверджує та приєднує до церковних земель надані краківським воеводою і львівським старостою нерухомі маетки і в зв'язку з цим повністю наводить текст такого документа:

1550 р., липня 16, Пйотрків (див. док. № 541)¹

Мова лат.; 27 × 42,4 + 4,8 см.

I «Nicolaus Lanczski curiae et causarus coram sua [reverendissima] [aternitate] notarius subscripsit» (XVI). «Paulus Tharło de Sczekarzewicze Dei gratia sanctae ecclesiae metropolitanae Leopoliensis archiepiscopus litteras praesentes in earum punctis, articulis, conditionibus clausulisque universis

¹ Документ підтвердив Сигізмунд III у Львові 22 жовтня 1621 р. (див. док. № 796).

tam sacrae maiestatis regiae donationi, quam incorporationi inherentes, approbavimus, confirmavimus, ratificavimus roburque illis firmitatis perpetuum, quantum in nobis erat, addidimus, prout confirmamus, approbamus, ratificamus ac roboramus, silentium perpetuum partis adversae occasione huiusmodi donationis et incorporationis autoritate nostra ordinaria imponentes. In cuius rei fidem sigillum nostrum praesentibus est subappensum. Actum et datum Leopoli, in capitulo nostro Leopoliensi praesente Ioanne Hidek, die 17 Octobris anno millesimo quingentesimo sexagesimo secundo» (XVI). «Idem, qui superius, manu sua significat» (XVI).

II «Anno D[omini] 1668, die 20 Julii in visitatione venerabilium mansio[n]ariorum productum et revisum. A[damus] Usman apostolicus et c[uriae] L[eopoliensis] n[otarius]».

III «Approbatio illustrissimi loci ordinarii donationis horti pro quinque hortulanis». «1656, die 24 Novembris in visitatione generali ecclesiae metropolitanae Leopoliensis productum et revisum» (XVII). «Anno Domini 1743, die 25-ta Octobris in visitatione generali ecclesiae metropolitanae Leopoliensis productum et lectum. Nicolaus Ignatius Wyzycki archiepiscopus metropolitanus Leopoliensis» (XVII).

На пергаментних поясках дві печатки: 1) архієпископа Фелікса Лігензи (опис див. док. № 530); 2) відтиснена у червоному воскові круглa (діам. 3,6 см.) печатка архієпископа Павла Тарла з зображенням на щиті герба «Топір», над яким мітра і пасторал та інші атрибути архієпископської влади. Легенда затерта: +PAVLVS TARLO ... ARCHIEP. LEOP.

Ф. 131, спр. 497.

1555 р., грудня 4, Вільнюс

№ 574

Сигізмунд II, вирішуючи суперечку між Анною, вдовою Мартина Ганеля, Мартином, Михайлом, Семеном, Станіславом, Ядвігою, дружиною Зебальда Айхінгера, дівчиною Анною та Зебальдом Айхінгером — спадкоємцями покійного Мартина Ганеля, з одного боку, і бурмистром, райцями і цілою громадою Львова, з другого боку, про те, якій юрисдикції підлягають маєтки Велике Голосько і Брюховичі — міській чи земській, свідчить, що дані маєтки (як видно з попередніх привілеїв, зокрема привілею Казимира III про надання Львову 100 франконських ланів та привілею Владислава II про всі вільні ґрунти, що лежать довкола міста аж до границь довколишніх сіл) — лежать на ґрунтах Львова і здавна підлягали міській юрисдикції, якій повинні підлягати й тепер

Мова лат.; 32,2 × 53,2 + 11 см. Ініціал «S».

I «Ioannes Przerempski R[egni] P[oloniae] vicescancellarius subscripsit». «Relatio reverendi Ioannis Przerempski Regni Poloniae vicescancellarii, Gnezpnensis et Cracoviensis praepositi».

III «De iurisdictione bonorum Holowsko et Brzuchovicza, anno 1555» (XVI).

Печатка відсутня. Залишився пергаментний поясок.

Ф. 131, спр. 498. Інв. Ваг. 553 (483).

1555 р., грудня 18, Вільнюс

№ 575

Сигізмунд II, на прохання райців і жителів Львова, зберігає за ними привілеї Олександра та Сигізмунда I, що звільняли їх від всяких оплат і мит на території Польського королівства. Одночасно — під загрозою кари,

згідно з постановою королівства — суворо наказує всім сановникам, урядовцям, каштелянам, старостам, орендарям, заступникам старост, управителям міст і містечок, бурмістрам, райцям та всім іншим не побирати ніде з львів'ян римського, грецького та вірменського обрядів жодного мита від волів, возів і взагалі всякого роду товарів

Мова лат.; 28,6 × 45,2 см.

I «Sigismundus Augustus rex subscripsit». «Relatio reverendi Ioannis de Przeramb Regni Poloniae vicescancellarii et Gnesnensis Cracoviensisque graeopositi».

III «Mandatum universale ad omnes [...] a teloneorum civibus Leopoliensibus tenenda, anno 1555» (XVI).

На пергаменті під текстом відтиснена паперова печатка. Gum., табл. XV, № 53.

Ф. 131, спр. 499. Інв. Ваг. 554 (484).

1556 р., січня 4, Варшава

№ 576

Королева Польщі, найвища княгиня Литви Бона, підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1531 р., червня 23, Самбір

Самбірський староста Станіслав Одровонж зі Спрови повідомляє, що він залишає священика Райшка при церквах у селах Старій Ластівці та Ясінці. Після його смерті згаданими церквами володітимуть його сини Іван і Васько. Для цих церков Райшко разом з синами купив по одній земельній ділянці, які належатимуть їм та їхнім наступникам. Згадані священики не повинні давати ні «від померлих», ні «куниці», ні вола на військову експедицію, ні іншої данини

Мова лат.; 25,6 × 35,5 + 3,3 см.

I «Bona regina subscripsit».

III «Ластовечькь» (XVI). «Confirmatio litterarum ab illustri Stanislao Odrowasch capitaneo Samboriensi datarum per serenissimam reginam Poloniae Bonam super poponatum Lastovecensem et Jasionecensem, die 4 Januarii 1554 (!) anno, Varsaviae» (XVIII). «In castro Premisliensi, feria sexta in crastino festi sanctae Mariae Magdalенаe, die videlicet 23 mensis Julii anno Domini 1773-tio ad personalem oblationem reverendi Basilii Matlachowski ecclesiae parochialis in villa Lastowki sitae parochi hocce privilegium officium castrense Premisliense suscepit et actis suis connotare mandavit» (XVIII). «Praesens privilegium apud Caesareo-regii iudicii camerale Drohobycensis tabulas in libro exrealitatum ecclesiasticarum, tomo III, pagina 323, 324 et 325 [...] die 22 Maii 1804 ad numerum 212 intabulatum. Datum Drohobycz, die 22-da Maii 1804» (XIX). Нижче сліди відтисненої паперової гербової печатки.

Пергамент у багатьох місцях почорнів, наявні невеликі діри. Текст частково вицвів.

Печатка відсутня.

Ф. 201, оп. 46, спр. 12, арк. 2.

1556 р., березня 2, Львів

№ 577

Каноніки львівського кафедрального костюлу, на прохання свого колеги магістра гуманітарних наук, бакалавра святої теології і проповідника Івана Арундинського, відпродують йому та його наступникам третю мірку

від помолу у капітульному млині, званому «Ольшовий», на р. Полтві на передмісті Львова разом з будинками, садами, луками і рибними ставками, яку каноніки свого часу відпродали на 16 років за 30 гривен Єлизаветі — вдові райці Станіслава Бергера. Крім цього, каноніки відпродують згаданому Іванові Арундинському земельну ділянку (hortulania) «Балусинську», разом з городами і садами на Краківському передмісті, між маєтками пана Станіслава Гуттєтера — з одного боку, та пана Мартина Гербурта, віцевоєводи Бернарда й Івана Лучника — з другого боку, і яка була відпродана міщанинові Альбертові Бакоті та його дружині Єві за 12 гривен. Каноніки також віддали Арундинському до кінця життя в оренду дві свої мірки із вказаного Ольшового млина на певних умовах, накладаючи на нього обов'язок ремонтувати і відновлювати млин, будинки та інші споруди

Мова лат.; $41,3 \times 62,8 + 10$ см.

III «Privilegium predicatori ratione molendini Olsovi ac hortulaniae» (XVI). «Ara Baluzynska, na ktorej jurysdykcya kaznodziejska, pro informatione adnoto, anno 1764. Crispinus Cieszkowski canonicus Leopoliensis. Unosi się, że teraz concionatores non laborant, a darmo trzymają» (XVIII) [...] ¹ Зверху на полі пергаменту наявна невелика дірка.

На шовковому коричнево-зеленому шнурку фрагменти відтисненої у червоному восковій печатці львівського капітулу (опис див. док. № 352).

Ф. 131, спр. 500.

1556 р., травня 12, Перемишль

№ 578

Генеральний земський перемиський суддя Матвій Богуський та підсудок Валентин Ожеховський повідомляють, що вони знайшли в перемиських актах такий запис:

1522 р., січня 21

Власник Краківця Андрій Фредро продав власникові Плешевицив Францискові Фредрові містечко Краковець та села Гнійниці, Передвір'я, Руду, а також усі суми, які він мав забезпечені на королівських селах Моранцях та Любинях — за 4 тис. польських злотих і дав уже згаданому Францискові реальний ввід ²

Мова лат.; $30,5 \times 51 + 5,1$ см.

I «Nicolaus Orzechowski notarius terrestris Premisliensis manu propria» (XVI).

III «Generosus Andreas Fredro generoso Francisco Fredro fratri suo bona oppidi Krakowiec, tum villarum Gnoynice, Przedworze, Ruda pro summa 4000 f[lorenorum] P[olonica] vendit nec non summis super bonis regalibus Morancze et Lubyncze in terra Premisliensi situs haerentibus eidem cedit. Premisliae, feria 3-tia ante festum sanctae Sophiae anno Domini 1556» (XVIII). «Tych przywileiow do Krakowca należących. Frydro bratu swemu cessija, czyni na Krakowiec» (XVIII) [...] ³

На пергаменті кілька дірок.

Дві печатки відсутні. Збереглися пергаментні пояски.

Ф. 134, оп. 1, спр. 1263.

¹ Далі один стертий напис.

² Пор. док. № 377.

³ Далі один стертий напис.

Сигізмунд II свідчить, що в зв'язку зі скаргою снятинського жителя Андрія Гембицького на віта і лавників Львова, що не видали йому свого рішення щодо його суперечки з Іваном Прусом про будинок у Львові, яке йому було потрібне для внесення апеляції — він вислухав обидві сторони, як самого Андрія Гембицького, так і бакалавра Альберта — лавника й Івана Спонча, уповноважених від віта і лавників, які заявили, що своїх вироків вони на руки не видають, а після сплати певної суми апелюючою стороною опечатають вирок в ротулах і посилають спеціальним посланцем до найвищого суду краківського замку або до королівського трибуналу. Король затверджує даний звичай львівських лавників, як законний і справедливий

Мова лат.; 23 × 55 + 9 см.

I «Ioannes Ocieski Regni Poloniae cancellarius subscripsit». «Relatio magnifici Ioannis de Ocziessino Regni Poloniae cancellarii, Cracoviensis generalis, Sandecensis, Olsthinensis capitanei, succamerarii Cracoviensis».

III «Registratae » (XVI). «Decretum inter Andream Gembiczski et iudicium pro rotulo, anno 1556» (XVII).

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. XIV, № 50.

Ф. 131, спр. 501. Інв. Ваг. 555 (485).

Сигізмунд II, на прохання бурмистра і райців Львова, підтверджує та повністю наводить текст таких документів:

1. 1415 р., вересня 18, Добростани (див. док. № 58)

2. 1444 р., липня 21, Буда (див. док. № 151)¹

Мова лат.; 32 × 61,3 + 7,6 см.

I «Ioannes Ocieski R[egni] P[oloniae] cancellarius subscripsit». «Relatio magnifici Ioannis de Ocziessino Regni Poloniae cancellarii, Cracoviensis generalis, Sandecensis, Olstinensis capitanei, succamerarii Cracoviensis».

III «Registratae» (XVI). «Brzuchowicza, 1556» (XVI). «Confirmatio duorum privilegiorum regis». «Super vastitates et excrementias serenissimi Sigismundi Augusti» (XVII). «Confirmatio Sigismundi Augusti binorum privilegiorum Vladislai, 1-mum 1415, alter 1434 [!]

На пергаментному пояску в бляшаній коробці печатка. Gum., табл. XIV, № 50.

Ф. 131, спр. 502. Інв. Ваг. 556 (486).

Угорська королева Ізабелла, беручи до уваги прихильність та доброзичливість львівських райців і жителів до неї та її сина Яна Сигізмунда, дозволяє купцям і львів'янам вільно ввозити різні товари і торгувати ними на території всієї Угорщини і Трансильванії без оплати жодного мита, наказуючи при цьому всім урядовцям, сановникам, управителям міст та містечок, а також іншим людям зберігати за львівськими купцями даний привілей

Мова лат.; 21,3 × 46,5 + 5,5 см.

I «Isabella regina subscripsit». «Ioannes Sigismundus subscripsit».

¹ Обидва документи (№ 1 і 2) підтвердив Сигізмунд II у Пйотркові 11 червня 1555 р. (див. док. № 570).

III «Privilegium reginae Isabellae et Joannis Sigismundi Hungariae civibus Leopoliensibus super libertate ab omnibus theloneis per Regnum Hungariae et Transilvaniae, anno 1557» (XVII). «Feria secunda post dominicam Jubilate proxima 1640 ad officium et acta praesentia castrensia capitanealis Leopoliensia per oblatam porrectum, susceptum et inductum» (XVII).

На пергаментному пояску відтиснена у воскові круга (діам. 5,3 см.) печатка з нечітким зображенням.

Ф. 131, спр. 503. Інв. Ваг. 557 (487).

1558 р., липня 9, Красний Став

№ 582

Сигізмунд II підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1535 р., квітня 20, Львів

Райці Львова, зважаючи на злигодні і вбогість львівських гончарів, постановляють, що від цього часу у Львові буде 12 гончарських яток і стільки ж майстрів.

Король додає, між іншим, що нецехових гончарів будуть переслідувати згідно з законом, якщо вони продаватимуть свій товар

Мова лат., пол.; 47,7 × 53,7 см.

I «Relatio magnifici Ioannis de Ocziessino Regni Poloniae cancellarii [...]».

Пергамент в багатьох місцях розірваний. Текст вицвів.

Печатка відсутня.

Регест: MRPS, pars V, vol. 1, стор. 132, № 2179.

Ф. 131, спр. 504. Інв. Ваг. 560.

1558 р., вересня 1, Люблін

№ 583

Сигізмунд II підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1529 р. лютого 1, Львів

Райці Львова, на прохання об'єднаного цеху ковалів, слюсарів, мечників, котлярів, зброярів та голкарів затверджують у формі статуту деякі звичаї, яких згадані ремісники дотримуються здавна

Мова лат.; 53 × 71 + 8,5 см.

I «Ioannes Przerempsi R[egni] P[oloniae] vicecancellarius subscripsit». «Relatio reverendi in Christo patris domini Ioannis Przeremsky episcopi Chelmensis et Regni Poloniae vicecancellarii».

III «Sigismundi Augusti, 1558. Approbatio ordinationis magistratus, 1529. O podkupowaniu węgli» (XVIII).

На згинах пергаменту великі діри. Пергамент у кількох місцях розірваний.

На шовковому синьому шнурку печатка. Gum., табл. XV, № 53.

Ф. 131, спр. 505. Інв. Ваг. 864 (736).

1558 р., вересня 25, Варшава

№ 584

Сигізмунд II, наслідуючи приклад своїх попередників, які турбувалися про зміцнення й поліпшення умов Львова, і беручи до уваги заподіяну шкоду містові від тих, хто звільняє себе від міської юрисдикції і намагається уникати всіх міських тягарів,— виносить рішення, згідно з яким всі, які

проживають в місті або поза містом і займають маєтки міської юрисдикції, повинні також підлягати юрисдикції магістрату Львова, несучи всі міські тягарі нарівні з іншими жителями

Мова лат.; 32,2 × 64,5 + 11,6 см.

I «Sigismundus Augustus rex subscripsit».

III «Quod nullus hominum iurisdic[t]ionis civilis debet fore liber ab oneribus et iurisdic[t]ione civili, quamvis sit regia prerogativa exemptus, 1558» (XVI). «Omnes incolae jurisdictioni civili Leopoliensi subiecti esse debent et omnes contributiones non obstantibus quibusvis liber [...] solvere tenentur» (XVII). «Cassatio servitoratum» (XVII—XVIII) [...] ¹

На згинах пергаменту діри.

На шовковому біло-рожевому шнурку печатка. Gum., табл. XV, № 53.

Ф. 131, спр. 506. Інв. Вар. 561 (488).

1558 р., грудня 15, Пйотрків

№ 585

Сигізмунд II підтверджує та повністю наводить текст таких документів:

1. 1456 р., вересня 16, Пйотрків

Казимир IV, в зв'язку зі скаргою львівських шевців на те, що під львівським замком перед містом поселяються і влаштовують незвичні торги на шкоду королівським прибуткам приїжджі шевці з інших місць, — виносить рішення, згідно з яким під львівським замком перед Львовом мають право залишатися лише два шевці, як було прийнято здавна. Одночасно наказує воєводи і львівському старості Андрієві Одровонжу зі Спрови та всім майбутнім старостам зберегти за львівськими шевцями даний привілей ²

2. 1469 р., квітня 11, Городок

Казимир IV затверджує давній звичай, згідно з яким під замком, поза мурами Львова, мають право перебувати лише два шевці. Одночасно наказує львівському старості Рафалові з Ярослава і всім майбутнім старостам зберегти даний привілей за львівськими шевцями ³

3. 1469 р., квітня 11, Городок

Казимир IV, в зв'язку зі скаргою львівських шевців на гарбарів — жителів передмістя Львова, які продають їм для виготовлення взуття та інших речей погану шкіру, а кращу заради наживи переправляють в інші місця, — наказує львівським гарбарям дотримуватися в продажі шкір такого звичаю, який прийнятий в Кракові. Одночасно доручає львівському старості Рафалові з Ярослава і райцям Львова стежити за тим, щоб львівські гарбарі й шевці були в таких же стосунках між собою, як і краківські гарбарі й шевці, а на винних накладати відпов д іу кару

4. 1524 р., жовтня 19, Львів (див. док. № 389)

Мова лат.; 29 × 34 см. Документ на трьох аркушах.

I «Ioannes Przeremski R[egni] P[oloniae] vicescancellarius subscripsit». «Relatio eiusdem reverendi in Christo patris domini Ioannis Przeremski episcopi Chelmensis et Regni Poloniae vicescancellarii».

На шовковому рожево-зеленому шнурку печатка. Gum., табл. XV, № 53.

Регест: MRPS, pars V, vol. 2, стор. 241, № 8508.

Ф. 131, спр. 507. Інв. Вар. 563.

¹ Далі кілька стертих написів.

² Документ підтвердив Стефан у Бродниці 11 травня 1577 р. (див. док. № 670).

³ Там же.

Сигізмунд II підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1524 р., червня 1, Львів

Львівські лавники свідчать, що на відкрите засідання їхнього суду, яким керував райця Андрій Стано і присяжний вїйт, прибули особисто Варвара — дружина львів'янина Матвія Страса, Катерина — вдова шевця Хоми та Станіслав Кмітович, який від свого імені й від імені згаданої Варвари, а Катерина за посередництва свого опікуна Матвія Страса заявили про продаж селянинові і передміщанинові Григорію Солтису та його спадкоємцям в довічне користування одного лану землі в Клепарові, що є між ланом Андрія Стано — з одного боку, і половиною іншого лану — з другого боку, разом з лугами та зарослями, які здавна до нього належать

Мова лат.; 38 × 57,2 + 9,6 см. Ініціал «I».

I «Ioannes Przerempski R[egni] P[oloniae] vicescancellarius subscripsit».

На пергаменті кілька дірок, наявні плями.

На шовковому рожево-білому шнурку печатка. Gum., табл. XV, № 53.

Ререст: MRPS, pars V, vol. 2, стор. 241, № 8509.

Ф. 131, спр. 508. Інв. Вар. 562 (489).

Канцлер Польського королівства, краківський, Освенцімського і Заторського князівств, сяноцький і ольштинський староста, підкоморій Краківської землі Іван з Оцешина та Іван Вродецький визначають Іванові й Миколі Порембським їх обов'язки щодо порембського парафіального костюлу

Мова чес.; 20,6 × 36,5 + 4 см. Ініціал «I».

III «1559. P[anowie] Porembscy. [...], który dawać powinien do kościoła porembskiego na każdy rok po k. 2. Pan Mikołaj Porembski x[iędzu] plebanowi porebskiemu na każde Boże Narodzenie pięć wientali [!] żyta. P[an] Mikołaj Porembski dawać ma po k. 1 1/2 na każdy rok do kościoła porembskiego» (XVIII) [...]»¹

На згинах пергаменту наявні великі діри. Текст в багатьох місцях не читається.

Дві печатки відсутні.

Ф. 201, оп. 4в, спр. 1447.

Сигізмунд II надає у володіння священникові Василю — синові вїйта з Пинян, попівство у с. Пинянах Самбірського староства, додаючи вільний ґрунт з городом та інші нерухомі маєтки і залишає це у майбутньому його сину Іванові, якщо той стане священником. Одночасно надає Василеві та його наступникам привілеї, якими користуються інші священники цього староства

Мова лат.; 21,6 × 57 + 10 см.

I «Ioannes Przerempski R[egni] P[oloniae] vicescancellarius subscripsit». «Relatio reverendi in Christo patris domini Ioannis Przerempski nominati, episcopi Chelmensis, archiepiscopatus Gnesnensis coadiutoris et Regni Poloniae vicescancellarii».

¹ Далі один нечіткий напис із XVI ст. Запис про внесення документа до освенцімських книг за 1723 р. майже увесь вицвів.

II «Praesens privilegium in libro ingrossatum, N positionis 51, pagina 323 esse testor. Datum in Judicio camerali Samboriensi, die 9 Julii 1798. Matlachowsky justitiarius cameralis mp.» (XVIII).

III «Pienianu» (XIX).

Печатка відсутня.

Регест: MRPS, pars V, vol. 2, стор. 245, № 8574.
Ф. 129, оп. 1, спр. 26.

1559 р., січня 17, Пйотрків

№ 589

Сигізмунд II підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1491 р., вересня 2, Радом (див. док. № 281)

Мова лат.; 49,5 × 70,5 + 10,5 см.

I «Ioannes Ocieski R[egni] P[oloniae] cancellarius subscripsit». «Relatio magnifici Ioannis de Ocziessino Regni Poloniae cancellarii, Cracoviensis generalis, Osswienczimensis, Zatoriensis, Sandecensis Olstinensisque etc. capitanei».

III «Sabbatho post dominicam Conductus Paschae proximo anno Domini 1639 confirmatio praesens privilegiorum intro contentorum ad acta castrensia capitanealia Leopoliensia est per oblatam porrecta, suscepta et ingrossata. Sabbatho vero post festum Visitationis beatissimae virginis Mariae anno Domini 1721 ex confrontatione protocolli tum inductae cum hocce originali est fidelissime, prout in protocollo et inducta continetur, connotata. Ex ea ratione, quia connotatio antiquior est erronee adnotata, siquidem non sub actu feria 2-da post dominicam Misericordiae eiusdem anni 1639, verum sub actu superscripti, id est sabbathi post dominicam Conductus Paschae pro anno D[omini] 1639 reperta, continetur» (XVIII). «In officio consulari Leopoliensi [ferial] 6-ta postridie festi Conversionis [sancti] Pauli apostoli, die scilicet 26 Januarii a[nn]o D[omini] 1770 productum» (XVIII) [...] ¹

На згині пергаменту діра.

На шовковому жовто-зеленому шнурку печатка без воскової кустодії. Gum., табл. XIII, № 50.

Ф. 131, спр. 509.

1559 р., березня 4, Краків

№ 590

Сигізмунд II, в зв'язку зі скаргою Михайла Ганеля, що виступив від свого імені та від імені Анни — вдови Мартина Ганеля, а також від імені Мартина, Михайла, Семена, Станіслава, Ядвіги (дружини Зебальда Айхінгера) і Анни — дітей і законних спадкоємців покійного Мартина Ганеля, на бурмістра, райців, вїта, лавників та цілу громаду Львова в порушенні останніми їхніх прав на володіння спадковими маєтками Голоськом та Брюховичами, виносить рішення, згідно з яким Велике і Мале Голосько та Брюховичі, хоч і лежать на міському ґрунті й підлягають міській юрисдикції (як видно з попереднього привілею, даного ним у Вільнюсі 18 грудня 1555 р.), є у володінні Ганеля та його спадкоємців. Однак голоські селяни зобов'язані виконувати у Львові так звані шарварки

Мова лат.; 40,5 × 66,2 + 9 см.

¹ Далі кілька стертих написів.

I «Ioannes Ocieski Regni Poloniae cancellarius subscripsit». «Relatio magnifici Ioannis de Ocziessino Regni Poloniae cancellarii, Cracoviensis generalis, Osswieczimensis, Zatoriensis, Sandecensis, Olstinensisque capitanei».

III «Decretum inter Han[el] bonis heredes et civitatem pro Holowsko et Brzuchowicze, anno 1559» (XVI). «Decretum Sigismundi Augusti, 1559» (XVII).

На шовковому червоно-зеленому шнурку у пошкодженій восковій кустодії печатка. Gum., табл. XIV, № 50.

Ф. 131, спр. 510. Инв. Вар. 564 (490).

1559 р., червня 7, Краків

№ 591

Сигізмунд II свідчить, що, в зв'язку з суперечкою між бурмистром, райцями, лавниками та цілою громадою Львова — з одного боку, та цехом різників Львова, які, зважаючи на його привілеї та привілеї попередніх королів, обстоюють виключно своє право на торгівлю м'ясом, — з другого боку, з'явився львівський лавник Іван Заліський як представник від позваних райців, лавників та громади міста і пред'явив привілей Сигізмунда II від 6 серпня 1550 р. про угоду між громадою Львова та цехом львівських різників. Від львівських різників з'явилися уповноважені Микола Клопот і Мартин Вільчек і як позивачі заявили, що згадана умова складена без їхніх представників, не може допомогти позваним, і звернулися з проханням зберегти за ними привілей Сигізмунда I про вільну торгівлю м'ясом за звичаєм краківських різників. Розглянувши разом з радниками дані привілеї, Сигізмунд II зберігає в силі згадану угоду між громадою Львова та цехом різників, забороняючи однак приїжджим різникам торгувати в дні, не призначені для вільної торгівлі м'ясом

Мова лат.; 23,3 × 48,5 + 6,6 см.

I «Ioannes Ocieski R[egni] P[oloniae] cancellarius subscripsit». «Relatio magnifici Ioannis de Ocziessino R[egni] P[oloniae] cancellarii, Cracoviensis generalis, Osswiencimiensis, Zatoriensis, Sandecensis Olstinensisque capitanei».

III «Decretum inter Ianios et civitatem, 1559» (XVI). «Sigismundi Augusti» (XVII).

Печатка відсутня.

Ф. 131, спр. 511. Инв. Вар. 565 (491).

1560 р., січня 2, Львів

№ 592

Професор теології, провінціал францисканців Польщі, Чехії, Литви й Русі Станіслав з Опочна разом з руським і подільським кустодом Валентином Глогенським, гвардіаном Станіславом з Переворська, проповідником і віцегвардіаном Станіславом Цесковітою, кантором Клеофатом Крушевським, захристіаном Станіславом з Солі, сповідником Валентином з Самбора та цілим конвентом св. Хреста львівських францисканців — повідомляє, що в зв'язку з непорозумінням, яке виникло між бурмистром і райцями Львова та згаданим конвентом у визначенні границь між львівськими міськими селами Зубрею і Сиховом — з одного боку, та с. Козельниками, що належить до цього конвенту, — з другого боку, внаслідок чого мають місце численні суперечки й сутички між жителями даних сіл. За згодою обох сторін було обрано старших людей від магістрату, які, склавши присягу, зо-

бов'язані були розслідувати цю справу. Тоді професор Станіслав, конвент, бурмистер та райці, поінформовані старшими, провели розмежування Козельників від Зубрі і Сихова

Мова лат.; 41 × 61 + 6 см. Ініціал «N».

I «Frater Stanislaus [a] Opoczno minister provincialis et commissarius generalis, qui supra, consentit, approbat et confirmat manu sua».

Печатка львівського конвенту францисканців з документа провінціала францисканців Польщі, Чехії, Литви і Русі Станіслава, з Опочна. 1560 р. Док. № 592.

III «Granities inter Kozielniki, Sichow et Zubrza, anno 1560». «Atque civitatem» (XVI—XVII).

На пергаментному пояску відтиснена у червоному воскові еліпсоподібна з гострими кінцями (розм. 10,6×5,7 см.) печатка львівського конвенту францисканців з нечітким зображенням.

Ф. 131, спр. 512. Інв. Ваг. 566 (492).

1560 р., січня 15, Рим

№ 593

Пій IV повідомляє капітул львівського кафедрального костельу, що він, після смерті львівського архієпископа Фелікса Лігензи, призначає на цю посаду львівського електа Павла Тарла

Мова лат.; 25,5 × 44,5 + 6,5 см. Ініціал «P».

I «XXIII». «O. Cittad». «Jo. [...]». «Pa. Rarengus pro men[...]». «Jo. Ang. Succin [...]». «P. Lancillonius». «N. Drusocinus». «Ja. Matr.».

II «XXIII». [...] «R[egestratum]». S. «Martignorus». «P. Lancillonius».

III «Anno Domini 1561, die Jovis, vigesima sexta mensis Junii nobilis Nicolaus Lanczski reverendissimi in Christo patris et domini domini Pauli Tharlo Dei gratia archiepiscopi Leopoliensis notarius litteras praesentes summi Romani pontificis venerabili capitulo Leopoliensi ecclesiae obtulit, quas venerabile capitulum cum ea, qua decet, reverentia, suscepit ac summi Romani pontificis mandatis et arbitrio iuxta seriem litterarum se pariturum ac morem [...] professum est. Praesentibus honorabilibus dominis Joanne a Tenczin, Joanne Jablowski, Simone a Miechow, [Se]bastiano a Cras[...], Gabriele a Felstin vicariis perpetuis ecclesiae metropolitanae ac me Nicolao a Strij notario publico» (XVI). «Bulla Pii papae IIII favore Pauli electi archiepiscopi Leopoliensis post obitum Felicis expedita, anno 1560» (XVIII).

На пергаменті наявні великі діри.

На конопляному шнурку свинцева булла (діам. 3,8 см.) з зображенням на лицевому боці голів апостолів Петра й Павла, між якими хрест, над хрестом літери: PA PE; на зворотному — з написом PI VS · PA · PA · III
Ф. 131, спр. 513.

1560 р., листопада 22, Вільнюс

№ 594

Сигізмунд II дарує сандомирському воеводі, перемиському і кам'янському старості Спиткові Йордану з Заклічина будинок у Перемишлі, який є між будинками перемиських жителів Сташа і Павла. Будинок раніше був власністю перемиського громадянина Холовського, згодом став власністю короля на підставі права кадука

Мова лат.; 19,8 × 27,8 + 6,5 см.

I «Philippus Padniewski episcopus et vicecancellarius subscripsit». «Relatio reverendi in Christo patris domini Philippi Padniewski episcopi Cracoviensis et R[egni] Poloniae vicecancellarii».

III «Ratione domus in civitate Praemyliensi sitae palatino Sandomiriensi donatae» (XVI). «Sigismundus Augustus donat lapideam in civitate Praemyliensi illustri Spytek Jordan palatino Sandomiriensi, anno 1560» (XVIII).

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. XV, № 54.

Регест: MRPS, pars V, vol. 2, стор. 266, № 8924.

Ф. 131, спр. 514.

1561 р., січня 25, Вільнюс

№ 595

Сигізмунд II, на прохання Мельхіора — провінціального пріора монастирів домініканців у Польському Королівстві та володіннях короля, який просив підтвердити монастиреві св. Катерини у містечку Мостиськах привілей на дворище та ґрунти (цей привілей згорів під час пожежі), видає новий привілей замість старого, дозволяючи водночас користуватися усім тим, чим вони володіли на підставі попереднього привілею

Мова лат.; 36,5 × 59,5 + 12,5 см.

I «Sigismundus Augustus rex subscripsit». «Relatio eiusdem reverendi in Christo patris domini Philippi Padniewski episcopi Cracoviensis et Regni Poloniae vicecancellarii».

III «Pro conventu Moszczytensi privilegium» (XVI). «Confirmatio fundati monasterii, sive (innovatio) post incendium». «D[ie] 25 mensis Januarii anno 1561 per Sigismundum Augustum serenissimum regem Poloniae» (XVII). «Privilegia conventus [atrum] dominicanorum Mosciscensium» (XVIII). «Pra-

esens instrumentum in libro [...] bonorum Mosciensium, pagina 17, N 27 in-
tabulatum et ingrossatum est, die 14-a Mai 1801. Franciscus Xaverius Krynski
[...]» (XIX) [...] ¹

Печатка відсутня. Залишився шовковий біло-зелено-жовто-червоний
шнурок.

Ф. 201, оп. 46, спр. 15, арк. 11.

1561 р., січня 26, Вільнюс

№ 596

Сигізмунд II, на прохання львівського конвенту домініканців, дозволяє
жителям с. Кротошина, що належить до цих же домініканців, збирати сухе
дерево в королівському лісі Деревачі Львівського староства, наказуючи те-
перішньому та всім майбутнім львівським старостам довічно зберігати за
мешканцями згаданого села надане право

Мова лат.; 19 × 38 + 8,9 см.

I «Sigismundus Augustus rex subscripsit». «Relatio reverendi in Christo
patris domini Philippi Padniewski episcopi Cracoviensis et R[egni] P[oloniae]
vicecancellarii».

III «Acticatum in acta castrensia Leopoliensia sub actu feria quinta post
festum sanctae Catharinae virginis proxima anno 1561» (XVI). «Privilegium
Sigismundi Augusti regis Poloniae». «Quo datur facultas subditis conventus
Corporis Christi villae Crothoszyn recipiendi ligna sicca et humi iacentia in
silva Derewacz» (XVIII).

Печатка відсутня. Залишився пергаментний поясок.

Ф. 131, спр. 515. Інв. Вар. 739 (867).

1561 р., травня 23, Вільнюс

№ 597

Сигізмунд II, в зв'язку зі скаргою цілої громади львівських вірменів
на те, що деякі вірмени (всупереч привілеям попередніх королів, зокрема
Сигізмунда I, які дозволяли їм користуватися своїм правом) звільняються
від цього права і уникають зв'язаних з ним тягарів,— виносить рішення,
згідно з яким кожен вірменин зобов'язаний підлягати вірменській юрис-
дикції і нести відповідні тягарі нарівні з усіма вірменами; дозволяє засто-
совувати необхідні заходи до тих, які відмовляються підлягати цій юрисдик-
ції і переходять під іншу, водночас обіцяючи, що ні він, ні жоден з його
наступників не звільнить з-під вірменської юрисдикції

Мова лат.; 22,3 × 53,1 + 8 см. Ініціал «S».

I «Philippus Padniewski episcopus et vicecancellarius subscripsit». «Re-
latio reverendi in Christo patris domini Philippi Padniewskii episcopi Craco-
viensis et Regni Poloniae vicecancellarii».

II «Feria sexta in crastino festi sanctorum] Viti et Modesti martyrum,
videlicet die 16 mensis Junii anno Domini 1769 privilegium praesens ad acta
terrestria Leopoliensia per oblatam porrectum, susceptum et ingrossatum est»
(XVIII).

III «Contra Armenos, qui exemptionem a sua regia maiestate obtinent»
(XVI). «Anno 1561, feria sexta ante festum Pentecostes, w Wilnie» (XVII).
«De puniendis Armenis excessivis et convenientibus iuxta leges, rittus [!] et
consuetudines» (XVIII) [...] ²

¹ Далі один стертий напис.

² Далі один напис вірмено-половецькою мовою.

На згинах пергаменту діри.

Печатка відсутня.

Опубл.: Bischoff, стор. 61—62.

Регест: MRPS, pars. V, vol. 2, стор. 269, № 8969.

Ф. 131, спр. 516. Інв. Ваг. 570 (494).

1561 р., червня 15, Березів

№ 598

Перемиський єпископ Валентин Гербурт повідомляє, що він звернув увагу на зменшення прибутків віта Миколи Цебжика у його селі Любатовій у зв'язку з локацією дворища і тому, за згодою перемиського капітула, надає згаданому вйтові два земельних наділи, якими вйт, його дружина та їх син будуть володіти вічно на підставі того права, що й для володіння вйтівством

Мова лат.; 25 × 52,2 + 6,5 см.

I «Valentinus Herborth eriscopus Premisliensis manu sua subscripsit».

II «Cebrzyk, 1561» (XVIII).

Дві печатки відсутні.

Ф. 201, оп. 46, спр. 21, арк. 1.

1561 р., червня 27, Рим

№ 599

Пій IV, на прохання львівського архієпископа Павла Тарла, передане через клерика перемиської єпархії Тицина, надає згаданому архієпископові палліус

Мова лат.; 39 × 62,5 + 10,2 см. Ініціал «P».

I «Jul.» «Eph. (Chaunon)». «A. Eg.» «Diaz». «P. Auogadrus». «A. Rodriguez». «N. Brusolinus». «Barengus». «A».

II «S. Benozius» «A. Basquez».

III «Registratum» (XVI). «Jo. Ang. Succin» (XVI). «Bulla Pii papae IV favore Pauli electi archiepiscopi Leopoliensis post obitum Felicis cum facultate pallii expedita, anno 1561» (XVIII).

На пергаменті кілька досить великих дірок.

На конопляному шнурку свинцева булла (опис див. док. № 593).

Ф. 131, спр. 517.

1561 р., листопада 24, Вільнюс

№ 600

Сигізмунд II, на прохання львів'ян, підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1535 р., жовтня 2, Краків (див. док. № 449)

Мова лат.; 21,8 × 43,6 + 6 см. Ініціал «S».

I «Philippus Padniewski episcopus et vicescancellarius subscripsit». «Relatio reverendi in Christo patris domini Philippi Padniewski episcopi Cracoviensis et Regni Poloniae vicescancellarii».

III «Transumptum litterarum super ferendis rotulis in forma vidimus, anno 1561» (XVI).

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. XV, № 54.

Ф. 131, спр. 518. Інв. Ваг. 469а (495).

Сигізмунд II, розглянувши разом з радниками суперечку між люблінським райцею Матвієм Каспровичем — з одного боку, та райцями Львова — з другого боку, відносно боргу львівського райці Еразма Гасса згаданому Каспровичеві, вирішує справу на користь львівських райців, які не хотіли один остаточно виклик признати за три і постановили, що один виклик не повинен вважатися остаточною, а лише першим

Мова лат.; 35 × 61,7 + 11,5 см.

I «Ioannes Ocieski R[egni] P[oloniae] cancellarius subscripsit». «Relatio magnifici Ioannis de Ocziessino Regni Poloniae cancellarii, Cracoviensis generalis, Oswieczimensis, Zatoriensis, Samboriensis, Olstinensisque capitanei».

III «Citatio r[egiae] m[aiestatis] uno edicto pro tribus, pro primo simplicis citationis termino censatur vigore decreti praesentis, anno 1561» (XVI). «Mathias Casprowicz uno edicto pro tribus iudicium Leopoliensium evocavitque» (XVI). «Decretum serenissimi Sigismundi Augusti, quo cives Leopoliensium liberi sunt pronuntiati, et citatio una pro tribus annihilata, 1561» (XVII).

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. XIV, № 50.

Ф. 131, спр. 519. Інв. Ваг. 569 (496).

Віслицький каштелян, сандомирський староста Севастіан Мелецький з Мельця продав навично за 388 злотих священникові у с. Уйковичах Михайлові Левицькому попівство у цьому ж селі з трьома чвертями поля, городом, луками й садами, причому згаданий священник має бути вільним від податків та інших тягарів. Крім цього, священникові селяни повинні віддавати церковні повинності, які здавен йому належали

Фальсифікат.

Мова лат., пол.; 35,2 × 42,4 см.

I «Sebastyan Mielecki m[anu] propria». «Hocce instrumentum in inventario, pagina 12 et in libro fundorum dominicalium, pagina 143 rite ingrossatum et praenotatum esse subscriptione domini confirmatur. Datum in Orzechowce, d[ie] 24 Februarii 1795. Michael Jędrzejowski plenipotens domini» (XVIII).

На пергаменті під текстом у червоному сургучі відтиснена перстенева еліпсоподібна (розм. 2,4 × 1,9 см.) печатка з затертим зображенням.

Ф. 201, оп. 46, спр. 22.

Львівський архієпископ Павло Гарло з Щекажовичів зважаючи на те, що проповідникові львівського кафедрального костьолу важко виголошувати проповіді у святкові дні протягом цілого року і щодня протягом сорокаденного посту (як це було ухвалено архієпископом Бернардом Вільчеком грамотою від 1 лютого 1507 р.), постановляє, що проповідник цього костьолу та його наступники будуть виголошувати проповідь під час сорокаденного посту лише два дні на тиждень, а в інших костьолах і монастирях проповіді виголошуватимуться в інші дні, які проповідник собі вибере. Решта обов'язків проповідника, описаних у фундаційній грамоті, що зберігається в архіві львівського костьолу, залишається в силі

Мова лат.; 27,5 × 54,3 + 3 см.

I «Nicolaus Lanczski curiae et causarum coram sua reverendissima paternitate notarius subscripsit».

III «A[nnol] D[omini] 1562 reverendissimus dominus Tarloreducit ad bis duum septimanale in Quadragesima contiones quotidianas, ne vilescant quotidiane ultima nec solennes cum caeteris. Sane haec privilegia recensenda per amatores et executores muneris sui» (XVI). «Pro Quadragesima concionatoris dispositio». «Pro concionatore» (XVII). «Pro concionatore» (XVIII).

Дві печатки відсутні. Залишилися шматки пергаментних поясків.

Ф. 131, спр. 520.

1562 р., грудня 19, Пйотрків

№ 604

Сигізмунд II, в зв'язку зі скаргою бурмистра, райців, віта і лавників Львова на те, що ротули з рішеннями міського та лавничого суду в апеляційних справах часто надходять до королівського суду в той час, коли є відстрочення в справах міського магдебурзького права,— заявляє, що в майбутньому рішення міського та лавничого суду, доставлені спеціальним посланцем, будуть розглядатися незалежно від згаданих відстрочень в усякому часі та місці, де знаходитиметься в даний час король зі своїм двором

Мова лат.; 23,3 × 51,5 + 11 см.

I «Ioannes Ocieski R[egni] P[oloniae] cancellarius subscripsit». «Relatio magnifici Ioannis de Ocziessino Regni Poloniae cancellarii, Cracoviensis generalis, Oswieczimensis, Zatoriensis, Samboriensis Olstinensisque capitanei».

III «Registratae» (XVI). «Decretum, quod maiestas regia causas, a iudicio Leopoliensi in rotulis missas, ubivis locorum iudicabit» (XVI). «1562, Sigismundi Augusti» (XVII).

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. XIV, № 50.

Регест: MRPS, pars V, vol. 1, стор. 158, № 2690.

Ф. 131, спр. 521. Інв. Вар. 571 (497).

1563 р., січня 18, Пйотрків

№ 605

Сигізмунд II розглянув скаргу львівських вірменів на бурмистра і райців Львова, які всупереч королівським привілеям, наданим львівським вірменам, втручаються в їхню юрисдикцію, допускаючись різних несправедливих вчинків: без відома старших вірменів ув'язнюють вірменів у міських в'язницях; не дають старшим слуг для схоплення винних; безпідставно ув'язнили вірменського присяжного Хому Стецьковича; забороняють суди в справах нерухомого майна та кривавих ран; забороняють купівлю нерухомого майна в місті та на передмісті, а також забороняють збори вірменів, додаткове обрання шести старших, крім тих шести, які засідають на суді разом з міським війтом, і навіть виїзд в інші місця для продажу чи купівлі товарів. Вислухавши обидві сторони та познайомившись з відповідними привілеями і бажаючи покласти край цим суперечкам, король разом з радниками вирішив, щоб всі судові справи відносно нерухомого майна вірменів (як в місті, так і поза ним), що є під міською юрисдикцією, розглядалися не старшими вірменів, а бурмистром, райцями, війтом та лавниками таким чином: справу нерухомого майна вірменів, яку порушує особа римського чи будь-якого іншого обряду, розглядає бурмистер, райці, війт і лавники згідно з магдебурзьким правом; коли ж ця справа порушується між самими вірменами,

то розглядають її ці ж бурмистер і райці згідно з вірменським правом, тому що спадщина вірменів відрізняється від спадщини по магдебурзькому праву. Поділ спадкового нерухомого майна вірмени роблять між собою згідно з своїми правилами. Вводи в нерухоме майно проводяться міським війтом і двома вірменськими лавниками, які повинні зізнавати перед міським урядом. Відступлення та вводи, а також зізнання про поділ нерухомого майна мають відбуватися перед міським урядом даного міста. Всі справи про вбивства, покарання, грабежі, як в місті, так і поза містом, повинні розглядатися не старшими вірменів, а бурмистром, райцями, війтом та лавниками на підставі магдебурзького права. Раніше, ніж ув'язнювати кого-небудь, бурмистер і райці зобов'язані докладніше вивчити дану справу, в зв'язку з цим ув'язнення Хоми Стецьковича не одобрюється. Вірмени, згідно з своїм правом, повинні обирати 12 старших; однак на міському суді засідатимуть не більше шести старших з війтом. Вірменам дозволяється також збиратися на наради. Одночасно король надає й інші пільги

Мова лат.; 57,5 × 77,5 + 11 см.

I «Ioannes Ocieski R[egni] P[oloniae] cancellarius subscripsit». «Relatio magnifici Ioannis de Ocziessino Regni Poloniae cancellarii, Cracoviensis generalis, Oswieczimensis, Zatoriensis, Samboriensis Olstinensisque capitanei».

III «Decret Sigmunta Augusta króla między Ormiany lwowskiemi, actogrami, a raicami lwowskiemi [...] iurisdictia y o sądzenie spraw» (XVII). «Serrenissimi Sigismundi Augusti, anno 1563» (XVII). «Feria 2 ante festum s[anc]tae Agnetis» (XVII) [...] ¹

На шовковому зелено-білому шнурку печатка. Gum., табл. XIV, № 50.

Опубл.: Bischoff, стор. 63—72.

Ф. 131, спр. 522. Інв. Вар. 572 (498).

1563 р., січня ², Пйотрків

№ 606

Сигізмунд II повідомляє, що священник ... ³ повністю продав попівство разом з дворичем, будинками, полями та іншими угіддями у с. Борині Самбірського староства своєму братові диякону Васькові з с. Висоцька того ж староства

Мова лат.; 21,6 × 37,2 + 8,7 см.

I «Ioannes Ocieski R[egni] P[oloniae] cancellarius subscripsit». «Relatio magnifici Ioannis de Ocziessino R[egni] P[oloniae] cancellarii ac Cracoviensis generalis, Oswieczimensis, Zatoriensis, Samboriensis Olstinensisque capitanei».

II «1753, Lunae, 7-ma Maii in iudicio consistorii generalis Premisliensis productum et decretum, prout in actis. I. Płaxiukiewicz notarius m[anu] p[ro]p[ri]a» (XVIII).

III «Przywiley na popowstwo borynskie dekanatu wysoczańskiego» (XVIII). «Praesens documentum in libris fundorum domini Borynia non ingrossatum aut intabulatum est. Borynia, die 31 Ianuarii 1804 [...] cameralis praefectus» (XIX).

На пергаменті діри, наявні плями. Текст у багатьох місцях вицвів. Печатка відсутня.

Ф. 129, оп. 1, спр. 36.

¹ Далі один напис вірмено-половецькою мовою.

² Внаслідок пошкодження пергаменту дата дня не встановлена.

³ Далі текст пошкоджений, особова назва не встановлюється.

Сигізмунд II, на прохання старших і майстрів цеху миловарів Львова, підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1561 р., липня 19, Львів

Райці Львова повторюють і підтверджують, зберігаючи за собою право внесення при потребі певних змін і доповнень, статті та звичаї цеху миловарів

Мова лат.; 58,5 × 62,2 + 12 см.

I «Ioannes Ocieski R[egni] P[oloniae] cancellarius subscripsit». «Relatio magnifici Ioannis de Ocziessino Regni Poloniae cancellarii, Cracoviensis generalis ac Osswieczinensis, Zathoriensis, Samboriensis Olstinensisque capitanei».

III «Przywilej nayiaśnieyszego jegomości króla Zygmunta Augusta 1-go [!] cysze mydlarskiey lwowskiey łaskawie podany 1563 roku» (XVIII).

На пергаменті великі дірки. Текст у кількох місцях знищений.

На шовковому жовто-голубому шнурку печатка. Gum., табл. XIV, № 50. Ф. 131, спр. 523. Інв. Вар. 868 (740).

Сигізмунд II, на прохання каноніків та львівського капітулу, зберігає за ними право збору мостового в с. Вербезі цього ж капітулу, надане Владиславом II, в таких розмірах: від кожного воза, навантаженого товарами або сіллю і запряженого чотирма кіньми чи волами — 12 денарів або 100 топок солі; від воза, запряженого двома кіньми чи волами — шість денарів або 150 топок солі; від кожного вола чи коня — по три оболи; від вівці, барана, козла чи свині — по два оболи. При цьому король застерігає, що видатки, зв'язані з направою публічних доріг, мостів та гребель, бере на себе сам капітул

Мова лат.; 48,3 × 67,5 + 14 см. Ініціал «I».

I «Ioannes Ocieski R[egni] P[oloniae] cancellarius subscripsit». «Relatio magnifici Ioannis de Ocziesschino Regni Poloniae cancellarii, Cracoviensis generalis, Oszwiancimensis, Zathoriensis Ducatum ac Schamboriensis, Olsthinensisque capitanei».

II «Privilegium praesens apud Caesareo-regias provinciales Galicenses tabulas in libro instrumentorum, tomo 5, pagina 4 ingrossatum atque haereditatum, 129, pagina 105, numero 1 haereditatum super pago Honiatycze cum Wierzbiaz intabulatum est. Actum Leopoli, die 10 Decembris 1805 anno. Casimirus Idzellewicz C[aesareo]-r[egiarum] t[abularum] in[grossista]» (XIX). Під текстом відтиснена паперова печатка Галицької табулі (опис див. № 209).

III «Privilegium confirmationis cum declaratione thelonei pontalis in Wyrbiaz, anno 1563» (XVI). «Sigismundi Augusti super teloneum pontale in villam Wierzbiaz per serenissimum Vladislaum concessum declarationis, qualiter exigi debeat, privilegium, 1563» (XVII).

На шовковому біло-синьому шнурку печатка. Gum., табл. XIV, № 50.

Регест: MRPS, pars V, vol. 2, стор. 163, № 2800.

Ф. 131, спр. 524.

Сигізмунд II, на прохання бурмистра і райців Львова, підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1538 р., лютого 11, Пйотрків

Райці м. Пйотркова свідчать, що на їхнє засідання з'явився вівтарист парафіального костюлу в Пйотркові Іван Краска і, за їхньою згодою як опікунів вівтаря та за посередництвом кушніра Матвія, продав свій будинок разом з площею та городом, належним до вівтаря і розміщеним за Краківською брамою у Львові між городами Лаврентія Шанка та Аде Козімека, бурмистрові та райцям Львова, з умовою, що вони щорічно, перед святом св. Мартина, виплачуватимуть 15 грошів річного чиншу йому, як теперішньому власникові згаданого вівтаря, та всім майбутнім власникам. Умова була прийнята до відома представниками львівських райців Андрієм Абреком та Іваном Вайсом

Мова лат.; $27,4 \times 58,4 + 11,2$ см.

I «Ioannes Ocieski R[egni] P[oloniae] cancellarius subscripsit». «Relatio magnifici Ioannis de Ocziessino Regni Poloniae cancellarii, Cracoviensis generalis, Oswięczimensis, Zatoriensis, Samboriensis Olstiniensisque capitanei».

III «Approbatio inscriptionis per Sigismundum Augustum» (XVII). «Super curiam civitatis Leopoliensis in Piothrcow, anno 1563» (XVI). «Dominis consulibus Leopoliensibus» (XVII).

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. XIV, № 50.

Ф. 131, спр. 525. Інв. Вар. 573 (499).

1564 р., лютого 28, Львів

№ 610

Перемиський каштелян і генеральний львівський і руських земель староста Петро Бажий з Бложева повідомляє, що він, на прохання львівського капітулу, знайшов у львівських гродських актах Станіслава з Ходеча запис резигнації млина «Важний»; відписав і під печаткою видав цей запис такого змісту:

1510 р., червня 6, Львів

Барвара — мельничка разом із своїм сином Еразмом зізнали, що вони дійсно отримали від капітулу 300 гривень за млин «Важний»

Мова лат.; $17 \times 32 + 2,3$ см.

I «Petrus Barzi manu propria subscripsit». «Stanislaus Zochowski notarius castrensis Leopoliensis subscripsit».

III «Resignatio per Barbara cum Erasmo filio capitulo Leopoliensi pro 300 marcis pecuniae anno 1510». «Seu alias quietatio» (XVI). «Molendinum Wazni extra muros [...]» (XVI). «1564, [feria] 2 post dominicam Reminiscere [...] magnifici Barzi castellani et capitanei terrarum generalis de resignatione molendini post portam Haliciensem reverendissimo capitulo ecclesiae, per honestam Margareta cum Erasmo filio suo de anno 1510, feria 5 in octava Corporis Christi facta, attestatum et extractum» (XVII). «Resignatio molendini Wazni» (XIX).

На пергаментному пояску відтиснена у червоному воскові кругла (діам. 2,5 см.) печатка Петра Бажого з зображенням на щиті герба «Корчак». Легенда нечітка: PETRVS BARZI...

Ф. 131, спр. 526.

1564 р., березня 12, Варшава

№ 611

Сигізмунд II обіцяє сам і зобов'язує своїх наступників протягом 12 років не викуповувати від каноніків львівського капітулу королівські села Гонятичі і Черкаси Щирецького повіту Львівської землі, записані їм попередніми королями

Мова лат.; 18,5 × 54 + 7,5 см.

I «Petrus Miskowsky R[egni] P[oloniae] vicecancellarius subscripsit». «Relatio reverendi Petri Miskowski Regni Poloniae vicecancellarii, decani Cracoviensis, Gnesnensis, Plocensis, Lenciciensis Varsoviensisque praepositi».

III «Registratae» (XVI). «24 Martii oblatae et revisae in conventu Regni Varsoviensi» (XVI). «Ad annos certos pro Honaticze, Czirkasi, anno Domini 1564». «Ad annos decem [!]

 (XVI—XVII). «Sigismundi Augusti donatio villarum Honiatice et Czirkassy ad annos duodecim» (XVI). «Do Uniatycz y Czerkas minus profic[...]» (XVIII).

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. XV, № 54.

Ф. 131, спр. 527.

1564 р., квітня 27, Дідилів

№ 612

Барський староста Мартин Гербурт з Фельштина повідомляє, що він дав священику Костьові українську церкву в с. Підлубах та записав на цій церкві 12 гривень польської монети, звільнивши його від кінних та волових підвід. Однак згаданий священик зобов'язаний давати щорічно один злотий чиншу

Мова лат., пол.; 14,1 × 35,2 + 6,5 см.

I «Marczyn Herburth ręka własną subscripsit».

II «Feria tertia post festum Visitationis beatissimae virginis Mariae proxima anno Domini 1766 erectio praesens ad acta castrensia capitanelia Leopoliensis per oblatam porrecta et ingrossata est» (XVIII).

III «Noce instrumentum in inventario ad numerum 222 rite ingrossatum ac praenotatum esse subscriptione dominii confirmatur. Jaworow, die 31 Augusti 1798. Strasser praefectus manu propria» (XVIII).

На згинах пергаменту наявні дірки.

На пергаментному пояску відтиснена у воскові натурального кольору кругла (діам. 2,2 см.) печатка Мартина Гербурта з ледве помітним зображенням на щиті герба «Гербурт».

Ф. 201, оп. 46, спр. 23.

1564 р., червня 20, Львів

№ 613

Райці Львова, а також опікуни й управителі маєтків шпиталю св. Духа у Львові, беручи до уваги видатки і працю, вкладену Матвієм Мальським з Воютич поблизу Самбора в будівництво нового млина в Малехові на р. Полтві, напроти с. Знесіння, біля млина власника Збоїща Казимира Гинька, віддають йому третю частину з даного млина та інших маєтків, належних до шпиталю св. Духа. Одночасно зберігають за Лаврентієм Моравським та його дружиною Анною дві частини або мірки, як їхнє довічне надання. При цьому застерігали, що після смерті Лаврентія Моравського та його дружини, коли млин перейде у власність шпиталю, Матвій Мальський з дружиною Катериною та своїми дітьми чи спадкоємцями повинні власними коштами утримувати в належному стані млин. Якщо колись він сам або його спадкоємці знову побудують що-небудь біля млина на користь шпиталю, то також матимуть від цього третю частину прибутків, причому всі справи відносно млина і третьої частини його прибутків повинні розглядатися в присутності райців та їхнього міського суду. Без згоди райців Матвій Маль-

ський чи його спадкоємці не зможуть також відступити нікому своїх прибутків від цього млина

Мова лат.; 33,2 × 57 + 10,5 см. Ініціал «С».

III «Consules Leopolienses, tamquam provisores et tutores hospitalis, tertiam mensuram donaverunt de molendino hospitalis in Malechow honesto Mathiae molendinatori pro eius bene meritis erga pauperes, 1564» (XVI).

Ініціал «С» з документа райців Львова. 1564 р. Док. № 613.

«Erectio novi molendini in cruda radice fundi villae Malechow per consules, a quo molendino [...] nunc dicto quotannis proventum [florenorum] 60 non munimento docetur libera dispositio consulum» (XVI—XVII).

На пергаментному пояску печатка ради Львова. Soch., Herb, стор. 19, (тип II).

Ф. 131, спр. 528. Інв. Ваг. 574 (500).

1564 р., листопада 16, Львів

№ 614

Апостольський нунцій з владою легата Іван Франциск Коммендоне повідомляє каноніків та капітул львівського кафедрального костьолу, що він, на прохання архієпископа, встановлює або підтверджує (якщо вона була раніше встановлена) посаду декана у львівському кафедральному костьолі і постановляє, щоб після смерті декана Івана Крупського каноніки обрали на цю посаду когось серед себе, а також приєднують до капітулу костьол св. Івана за мурами міста разом з його маетками й прибутками, які належали деканові

Мова лат.; 31,4 × 61 + 9,6 см. Ініціал «І».

I «Ioannes Franciscus episcopus Zacynthiensis et nuntius apostolicus».

II «P. Aemilius can. Rauen. Abbr.» «Feria sexta post dominicam Laetare quadragesimalem proxima, videlicet die trigesima prima mensis Martii anno Domini 1775-to. Praesens approbatio incorporationis decanatus Leopoliensis venerabili capitulo Leopoliensi serviens ad acta castrensia Leopoliensia per oblatam porrecta, suscepta et ingrossata est» (XVIII).

III «Anno Domini 1569, die decima Iunii coram reverendissimo in Christo patre domino Stanislao Szlomowski Dei gratia archiepiscopo Leopoliensi oblatum et in actis praesentibus [...]. Stanislaus Mrowiczki publicus et (allis) [...] notarius subscripsit» (XVI). «Franciscus Joannes Commendonus incorporationem decanatus factam capitulo approbat, Novembris, anno 1564-to» (XVIII).

На пергаменті наявні плями від вогкості.

На червоному шовковому шнурку відтиснена в червоному воскові у дерев'яній коробці (без вічка) кругла (діам. 4,5 см.) печатка нунція Івана Франциска Коммендоне з зображенням на щиті герба у вигляді знаків, що нагадують латинську літеру «W», над яким мітра та інші атрибути архієпископської влади. Легенда: IO FR COMMENDON... NVN APLIC.

Ф. 131, спр. 529.

1565 р., березня 3, Пйотрків

№ 615

Сигізмунд II свідчить, що на генеральному сеймі 1563 р. у Варшаві він скасував, як шкідливий для держави, пред'явлений йому посланцями бурмістра, райців і громади Львова привілей Сигізмунда I з 1538 р., що приєднував села Зубрю та Сихів до Львова і одночасно переносив їх з земського на міське магдебурзьке право. Однак пізніше, беручи до уваги заслуги бурмістра та львівських райців, їхню працю і кошти, вкладені у відбудову й укріплення міста, на наступному пйотрківському сеймі, король знову приєднав згадані села до міста, переніс їх з земського на магдебурзьке право та звільнив від громадських і земських тягарів. Згадані села вважатимуться скоріше міськими, ніж земськими і будуть зобов'язані разом з Львовом сплачувати податок «шос», призначений на державні потреби

Мова лат.; 46 × 65 + 9,7 см. Ініціал «I».

I «Relatio magnifici Valentini Dambinski a Dambianii Regni Poloniae cancellarii et capitanei Lubomliensis». «Valentinus Dambyenski R[egni] P[oloniae] cancellarius subscripsit».

III «Privilegium novae incorporationis bonorum Zubrza et Sichow civitati Leopoliensi, 1565» (XVI). «Privilegium novae incorporationis villarum Zubrza et Sychow de anno Domini 1565» (XVI).

На шовковому червоно-жовто-зелено-синьому шнурку печатка. Гум., табл. XIV, № 50.

Перест: MRPS, pars V, vol. 1, стор. 179, № 3108.

Ф. 131, спр. 530. Інв. Вар. 575 (501).

1565 р., квітня 9, Пйотрків

№ 616

Сигізмунд II, на прохання державних радників і за згодою всіх станів королівства, звільняє львів'ян від обов'язку постачати підводи постільничим та іншим королівським посланцям, які повинні тепер вимагати їх від сіл, зобов'язаних до постачання таких підвод; що торкається «шосу», то прибутки від нього йдуть на потреби міста, за винятком 40 злотих, які щорічно відходять до королівського скарбу

Мова лат.; 26 × 55,6 + 1,3 см.

I «Valentinus Dembinski R[egni] P[oloniae] cancellarius subscripsit». «Relatio magnifici Valentini Dembinski de Dembianii Regni Poloniae cancellarii, Lubomliensis capitanei».

III «Libertas civitati Leopoliensi concessa a onere dationis equorum ad podwodas» (XVII). «1565. Sigismundi Augusti» (XVII).

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. XIV, № 50.

Регест: MRPS, pars V, vol. 1, стор. 181, № 3143.

Ф. 131, спр. 531. Інв. Вар. 576 (502).

1565 р., травня 2, Пйотрків

№ 617

Сигізмунд II, беручи до уваги шкоди, яких зазнали львів'яни в зв'язку з недавньою пожежею міста, і бажаючи, щоб Львів був не тільки окрасою, а й захистом руських земель в воєнні часи, повернув свою колишню пишноту і красу, звільняє всіх потерпілих від пожежі жителів на вісім років від усяких податків та контрибуцій

Мова лат.; 26,9 × 57,5 + 11 см. Ініціал «S».

I «Valentinus Dabyenski R[egni] P[oloniae] cancellarius subscripsit». «Relatio magnifici Valentini Debienski de Dabiany R[egni] P[oloniae] cancellarii Lubomliensisque capitanei».

III «Libertas concessa civibus a domibus conflagratis et damna passis ad spatium octo annorum, 1565» (XVI). «Sigismundi Augusti regis» (XVII).

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. XIV, № 50.

Регест: MRPS, pars V, vol. 1, стор. 183, № 3175.

Ф. 131, спр. 532. Інв. Вар. 578 (504).

1565 р., вересня 7, Рим

№ 618

Пій IV повідомляє місто, єпархію і всіх львів'ян, що він призначає Станіслава Сломовського львівським архієпископом на місце померлого архієпископа Павла Тарло і закликає всіх коритися та проявляти відповідну шану до нового архієпископа

Мова лат.; 27,5 × 46 + 5,7 см. Ініціал «P».

I «Ser.» «XXVIII». «Jo. Varengus pro Borio». «P. Ximenor». «A. de Burgo». «Ja. Matr». «Jo. Csyryn». «Jo. Ang. Succinus». «Ho. Capellet». «A».

II «XXIII». «L. Berduyn».

III «Registratum». «H. Cumyn.» (XVI). «Lu de Torac» (XVI). «Pro archiepiscopatu reverendissimi domini Stanislai Slomowski, anno 1565» (XVII). «Ad populum admonitio de oboedientia» (XVII).

На конопляному шнурку свинцева булла (опис див. док. № 593).

Ф. 131, спр. 533. Інв. Вар. 579 (505).

1566 р., січня 3, Березів¹

№ 619

Перемиський єпископ Валентин Гербурт на прохання своїх підданих — жителів с. Завадки, які скаржилися на те, що через нестачу ґрунту вони не можуть мати свого священика грецького обряду — наділяє священика Варфоломія [...]сковацького² земельною ділянкою та дозволяє його наступникам користуватися цим ґрунтом, водночас звільняючи їх від служб і тягарів з зазначенням, що вони повинні платити одну гривну чиншу. Єпископ надає йому та його наступникам право викорчовувати так звані обшари

Мова лат.; 26,1 × 37 + 5,2 см.

¹ Річна дата взята з напису на звороті документа, тому що документ пошкоджений.

² Початкові літери прізвища священика не вдалося прочитати через пошкодження тексту.

I «Idem Valentinus episcopus manu sua subscripsit». «Isthos documentum, ubi perlegi poterat, libro fundorum domini Jasliska, № positionis 69, pagina 365, 366, 367 et 368 inscriptum esse testatur. Datum Jasliska, die 20 Junii 1804» (XIX).

III «Zawadka [...] pop [...]» (XVI). «Oblata et registrata [...] 1585» (XVI). «Brzozoviae, die 8 Augusti anno 1611. Exhibitae et oblatae sunt litterae praefatae per illustrissimum et reverendissimum dominum Stanislaum Sieciński episcopum Premisliensem. Revisae et registratae. [...] Bajkowski suae [...] celsitudinis notarius manu propria» (XVII). «Anno <1618>, die <septima> mensis Augusti illustrissimo et reverendissimo d[omino] [...] Stanislaio Siecinski episcopo Premisliensi extulit. Venceslaus <Cejnarovic> [...] <actorum> [...]» (XVII). «Anno Domini 1621, die 16 mensis Martii intro contentae litterae illustrissimo domino Joanni Wężyk Dei gratia episcopo Premisliensi oblatae, lectae, remissae et registratae. Venceslaus <Cejnarovic> auctoritate [...] et [...] curiae suae [...] notarius manu propria» (XVII). «Anno 1639, 30 Augusti, Brzozoviae. Conservatur circa idem privilegium ab illustrissimo et reverendissimo d[omino] Petro Gembicki episcopo Premisliensi, decano Crasnicensi, Plocensi praeposito, supremo Regni cancellario, salvis oneribus mensae episcopalis, et ut popus sit semper unitus. Philippus Huttinus suae regiae maiestatis secretarius [...]» (XVII). «Anno 1645, d[ie] 23 Martii, Brzozoviae. Coram illustrissimo et reverendissimo d[omino] Paulo Piasecki episcopo Premisliensi oblatum, revisum et admissum, salvis iuribus episcopalibus, et cum declaratione, quod nullius debe [...] [...] iurisdictionis, nisi episcopi Premisliensis pro tempore existentis. Joannes Zmiiewski actorum notarius manu propria» (XVII). «Anno Domini MDCLIX, d[ie] vero quarta mensis Novembris, Brzozoviae, in cancellaria illustrissimi et reverendissimi domini Stanislai Sarnowski episcopi Premisliensis, abbatiae Suleioviensis perpetui administratoris in termino revisionis privilegiorum oblatum et confirmatum salvis conditionibus, prout supra. Albertus Włodek i[ur]is u[triusque] d[oc]tor, apostolicus et suae illustrissimae celsitudinis actorum curiae notarius manu propria» (XVII). «Anno Domini 1688-vo die vero Lunae, vigesima octava mensis Junii, Brzozoviae. Coram excellentissimo, illustrissimo et reverendissimo domino domino Joanne Stanislaio comite de Sbażyn Sbaški Dei et apostolicae sedis gratia episcopo Premisliensi, nominato Varmiensi et Sambieni, praeposito generali Miechoviensi in termino revisionis privilegiorum oblatum et confirmatum in toto, ea tamen conditione, quod agri et fundi in successores naturales nullo titulo exdividantur sub amissione privilegii nullaque super iisdem fundis et agris post decessum praetendatur successio, quod si vero aliqua ad praesens exdivisio sive alienatio sit attentata, eadem integre et plenarie casatur et annihilatur. Sebastianus Fl[...] publicus sacra auctoritate apostolica et actorum curiae suae illustrissimae et reverendissimae celsitudinis notarius manu propria» (XVII). «Na rolę kmieca ̄ncorporowaną cerkwi w Zawadce, 1566» (XVIII) [...] ¹

На згинах пергаменту дірки. Текст частково пошкоджений.
Печатка відсутня.

Ф. 129, оп. 1, спр. 30.

1566 р., липня 29, Люблін

№ 620

Сигізмунд II, беручи до уваги привілеї своїх попередників батька та Олександра, які торкалися третьої мірки млина на львівському передмісті

¹ Далі кілька стертих написів.

біля Галицької брами, наданої львівському капітулові, ще на 30 років продовжує капітулові право володіння цією третьою міркою, зберігаючи однак королівські права на згаданий млин

Мова лат.; 22,5 × 45 + 7,5 см. Ініціал «S».

I «Valentinus Dąbyensky R[egni] P[oloniae] cancellarius subscripsit». «Relatio magnifici Valentini Dembienski de Dembiany Regni Poloniae cancellarii etc.». «Ten dokument nic nie wart, bo kapituła ma haereditatem y donacują dawnieyszą, znać o prawie nie wiedzieli» (XVIII).

III «1566. Privilegium d[ominis] canonicis super tertiam partem molendini in suburbio Leopoliensi ad 30 annorum concessum» (XVI). «1566. Lublini, in conventu Regni generali, feria 2-da post festum sancti Jacobi. Sigismundi Augusti regis super tertia mensura ex molendino post portam Haliciensem civitatis Leopoliensis sito in rem reverendissimi capituli Leopoliensi ad annos 30 privilegium» (XVIII).

Печатка відсутня.

Ф. 131, спр. 534.

1566 р., серпня 22, Люблін

№ 621

Сигізмунд II, беручи до уваги розташування Львова поблизу ворогів, перебування в ньому людей різних національностей та віровизнань, різноманітних торговців, що прибувають сюди в своїх справах, в зв'язку з чим бурмистер, райці Львова і міський суд постійно зайняті вирішенням їхніх справ, дозволяє останнім розглядати в ратуші тільки судові справи людей міської юрисдикції і в майбутньому проводити засідання лише раді та міському судові, а не земським рочкам і комісіям

Мова лат.; 25 × 55,5 + 9 см.

I «Petrus Miskowski R[egni] P[oloniae] vicecancellarius subscripsit». «Relatio reverendi Petri Miscowski Regni Poloniae vicecancellarii, decani Cracoviensis, Gneznensis, Plocensis Lanciensisque praepositi».

III «Privilegium exemptionis pretorii a iudiciis alterius iurisdictionis hominum, a celebratione ibidem terminorum terrestrium colloquiorum atque commissariorum» (XVI).

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. XV, № 54.

Ф. 131, спр. 535. Інв. Ваг. 581 (506).

1567 р., червня 13, Пйотрків

№ 622

Сигізмунд II, в зв'язку з донесенням про те, що бурмистер і райці Львова дозволяють на прохання деяких осіб залишати відчиненими міські брами не тільки ввечері, але навіть вночі, що зв'язано з великою небезпекою для Львова і особливо в даний час, коли з усіх боків загрожують вороги, — суворо наказує бурмистрові і райцям відчиняти як велику, так і малу міську браму лише у випадку крайньої необхідності, водночас доручаючи королівським інстигаторам передавати до суду тих осіб, які всупереч даному декретові вимагатимуть відчинити міські брами

Мова лат.; 34,5 × 62,3 + 10,8 см. Ініціал «S».

I «Sigismundus Augustus rex subscripsit».

III «Edictum sacrae m[ajestatis] regiae de occludendis portis civitatis Leopoliensis» (XVI). «In comitiis Petricoviensibus datum, anno 1567» (XVII).

На пергаменті під текстом відтиснена паперова печатка. Gum., табл. XIV, № 50.

Ф. 131, спр. 536. Інв. Ваг. 583 (507).

Сигізмунд II свідчить, що йому пред'явили з проханням затвердити запис із львівських земських актів про заставу львівським громадянином Зебальдом Ворцлем своїх сіл Замарстинова, Волиці і Поріччя за борг воеводи руських земель, галицькому і коломийському старості, польовому гетьманові Миколі з Синяви; зміст запису такий:

1566 р., січня 11, Львів

На засідання львівського земського суду прибули особисто возні львівського передмістя Христофор з Берездівець і Станіслав Драб разом з Мартином Ліпським, Іваном і Христофором Цебровськими, Валентином Стогневим, Іваном Голковським, Яковом Пшемським та Валентином Векшинським. Возні заявили, що в їхній присутності генеральний руський воевода і польовий гетьман Микола Синявський звернувся з проханням до бурмистра і райців Львова, які засідали тоді в львівській ратуші, записати в міські акти борг в розмірі 5500 злотих, які винен йому Зебальд Ворцель. Львівські громадяни виступили проти такого прохання, вважаючи, що це суперечило б їхнім привілеям, згідно з якими міське добро не може підлягати чужій юрисдикції. Тоді Микола Синявський пред'явив постанову, прийняту на Пйотрківському сеймі в 1550 р., що дозволяє всяким особам, зокрема, з військовим званням, набувати міські маетки не лише шляхом застави, а й купівлі, несучи міські тягарі з доходів придбаного маетку. Крім цього, Зебальд Ворцель, прибувши на суд, заявив, що 5500 злотих, заборговані Миколі Синявському, він не повернув внаслідок зубожіння, хоч термін виплати вже давно минув. В зв'язку з цим Зебальд Ворцель до сплати ним згаданого боргу уступає Миколі Синявському свої села Замарстинів, Волицю і Поріччя разом з жителями, кметями та з усіма прибутками від цих сіл, за винятком одного городу біля млина в Поріччі

Мова лат.; 30,4 × 65 + 7,4 см. Ініціал «S» не вписано.

I «*Petrus Miskowski R[egni] P[oloniae] vicescancellarius subscripsit*». «*Relatio reverendi Petri Mischowski Regni Poloniae vicescancellarii, decani Cracoviensis, Gnesnensis, Plocensis Lanciensisque praepositi*».

III «*Confirmatio obligationis Zamarstinowa per Worcel magnifici Sieniavski facta, anno 1567, per serenissimum Sigismundum Augustum*» (XVII).

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. XV, № 54.

Ф. 131, спр. 537. Інв. Ваг. 584 (508).

Власник сіл Букової і Глибокої, перемиський підкоморій Микола Гербурт з Фельштина повідомляє, що колись батьки перемиського підкоморія Івана Гербурта записали українському священикові в с. Буковій півлану поля, а також луки з полем, призначивши все це для української церкви. Микола Гербурт підтверджує і схвалює цей запис, визначаючи водночас обов'язки та данини буківських жителів щодо священика

Мова лат.; 24 × 32,5 см.

Фальсифікат.

I «*Anno Domini millesimo septingentesimo quadragesimo septimo, die Lunae, trigesima mensis Octobris ad oblationem reverendi Basilii Łodynski circa ecclesiam cathedralem Premisliensem residentis praesbyteris saecularis ad acta consistorii generalis Premisliensis susceptum et ingrossatum. Josephus Cantius Bodurkiewicz publicus sacra autoritate apostolica et actorum eorundem ad praesens notarius manu propria*» (XVIII).

III «Erasmus Herborth s Fulstyna a na Glebokiej y Bukowey dziedzicz wyadamo czynnie kazdemu, komu tho nalezy wiedziec [...]» (XVII). «Praesens erectionis instrumentum pro parochia Rutheno in Bukowa libris dominicalibus ingrossatum atque in locali inventario sub numero 6, pagina 10 praenotatum est. Datum in Bukowa, 1790 anno, die 30 Novembris. Pater Hilarion Tarowski monasterii Dobromiliensis superior» (XVIII).

Пергамент почорнів. Текст в багатьох місцях не читається.

На пергаменті під текстом сліди відтисненої у червоному воскові печатки.

Ф. 201, оп. 46, спр. 245.

1568 р., березня 15, Львів

№ 625

Каноніки Климент Понятовський, Станіслав Альбінус, Вячеслав Вигнановський, проповідник Петро Скарга, Христофор Стмановський і весь капітул львівського кафедрального костюлу повідомляють, що Дорота — дружина Станіслава, мельника млина «Стахирівського», що є на р. Полтві, на львівському передмісті, напроти Високого замку — уступає третю мірку цього млина на суму 50 гривен на користь свого чоловіка, на що каноніки, як власники двох інших мірок, погоджуються. Крім цього, вони нагадали подружжю, щоб ті покращали оренду і повідомили їх, що ті повинні будуть давати і платити капітулові зверх попередньої плати

Мова лат.; 13,5 × 53,5 + 2,6 см.

III «A[nno] Domini 1568 molendinum Stacherowski evaniat [...] pendebantur capitulo 40 marcae, 10 trunci farinae siliginaceae, 4 modii triticeae» (XVI). «Do mlyna Stachirowskiego» (XVIII). «1568, in capitulo generali martiali [feria] 2 post dominicam Reminiscere. Honesta Dorothea molendini Stacherowski nuncupati advitalitalis possestrix de summa 50 marcarum in eodem molendino obligatorie haerente h[onesto] Stanislao marito suo cedit. Et in continenti utrique suprascripti coniuges, meliorando censuum praeter eundem pendit solitum, ad dationes farinae siliginaceae et triticeae reverentissimo capitulo quotannis praestandas se se obligarunt». «A canonice datum privilegium» (XVIII—XIX).

Печатка відсутня.

Ф. 131, спр. 538.

1568 р., червня 5, Львів

№ 626

Заступник львівського старости (сурогат), власник Менчичів Адам Семушовський з Семушови повідомляє, що на вимогу каноніків львівського капітулу він видає внесений у львівські гродські акти квітаційний запис такого змісту:

1510 р., липня 2, Львів

Львівська громадянка Маргарита Глуста, дружина Мартина, разом зі своїм сином Еразмом зізнала, що вона, з дозволу короля, отримала від каноніків гроші за млин перед Галицькою брамою на передмісті Львова і не матиме на цей млин ніяких претензій

Мова лат.; 17 × 31,5 + 2,8 см. Ініціал «А».

I «Balthazar Ozga iudex causarum officii manu propria». «Stanislaus Zochowsky notarius castrensis Leopoliensis».

III «Quietatio canonicorum per Margaretham Plustha cum Erasmo filio ex molendino ante portam Haliciensem». «Vazni». «Braseale, 1568». «Haec

quietatio non valet» (XVI—XVII). «Nobilis Margaretha Ilinska cum Erasmo filio et successoribus quietat capitulum Leopoliense de molendini praetensionibus perpetuumque sibi officiose super eo et successoribus suis imponit silentium. Hoc molendinum post portam Haliciensem, 1568» (XVIII).

Печатка заступника львівського старости Адама Семушовського з його квітаційного запису. 1568 р. Док. № 626.

На пергаментному пояску відтиснена в червоному воскові круга (діам. 2,8 см) печатка Адама Семушовського з зображенням на щиті герба «Старикінь», над яким лабри, шолом та знак «Топір» у клейноді. Легенда: ADAM · SIEMVSSOWSKI · SVROGAT · LEOPO.

Ф. 131, спр. 539.

1568 р., липня 15, Львів

№ 627

Львівський земський суддя Микола Нараївський і підсудок Іван Бжоздовський повідомляють, що вони при вирішенні процесу між каноніками львівського капітулу — як позивачами, та синами і вдовою галицького хорунжого Миколи Лесньовського, власниками с. Глинної, Лісневичів та частини Зимної Води — як відповідачами, у справі знищення збіжжя на полі каноніків у с. Годовиці та посіяння свого, присуджують справу на користь каноніків і дають їм ввід на Глинну та інші маєтки Лесньовських

Мова лат.; 23 × 56 + 1,7 см.

Текст документа записаний також на звороті.

I «Bartholomeus Korithko terrestris Leopoliensis notarius manu propria».

III «Hodowica» (XVII). «Contra possessores villarum Glinna, Lesniowice». «Nis specificatio excisae arboris quercinae cum agris [...]». «1566, Leopoli in terminis terrestribus, feria 5-ta post Epiphaniarum Domini. Inter capitulum Leopoliense bonorum Hodovica haeredes et generosos Leszniowskie bonorum Glinna cum attinentibus [...] haeredes, citatos, processus ratione extirpationis

fundi ad villam Hodowica spectantis, in quo tres trunci cuiuslibet grani conseminantur» (XVIII).

Дві печатки відсутні.

Ф. 131, спр. 540.

1568 р., липня 15, Львів

№ 628

Львівський земський суддя Микола Нараївський і підсудок Іван Бжоздовський повідомляють, що вони при вирішенні процесу між підданими ка-

Печатка львівського земського судді Миколи Нараївського з судової ухвали в справі суперечки між підданими каноніків львівського капітулу і власником сіл Зимна Вода та Глинна Бальтазаром Лесньовським. 1568 р.
Док. № 628.

Печатка львівського земського підсудка Івана Бжоздовського з судового вироку в справі суперечки між підданими каноніків львівського капітулу і власником сіл Зимна Вода та Глинна Бальтазаром Лесньовським. 1568 р.
Док. № 628.

ноніків львівського капітула Станіславом і Мартином, синами покійного Блажія з с. Басівки — як позивачами, та Бальтазаром Лесньовським, власником сіл Зимної Води і Глинної — як відповідачем у справі зібрання паші з луки Блажія і спалення сіна, присуджують справу на користь Станіслава та Мартина з Басівки і дають їм ввід на маєтки Глинної, Зимної Води та ін.

Мова лат.; 33,3 × 58,8 + 2,2 см.

I «Bartholomeus Korithko terrae Leopoliensis notarius manu subscripsit».

III «Ratione depabulationis prati ad villam Basiowka spectantis cum generosis Lesniowskie processus» (XVII). «Basiowka, Zimnawoda. Revisum, 1568» (XVII). «Inducta in acta castrensia Leopoliensia» (XVII).

На пергаментних поясках відтиснені у темно-зеленому воскові у дещо знижених воскових кустодіях дві печатки: 1) Миколи Нараївського (діам. 2,7 см) з зображенням на щиті герба «Яніна», над щитом літери N. N.; 2) Івана Бжоздовського (діам. 2,5 см) з зображенням на щиті герба «Леліва», над щитом літери: I B.

Ф. 131, спр. 541.

1568 р., липня 15, Львів

№ 629

Львівський земський суддя Микола Нараївський і підсудок Іван Бжоздовський повідомляють, що вони при вирішенні процесу між підданим львівського капітулу жителем села Басівки Альбертом — як позивачем, та

власником сіл Глинної і Зимної Води Бальтазаром Лесньовським — як відповідачем, у справі скошення останнім луки, присуджують справу на користь селянина Альберта і дають йому ввід на маетки Глинної, Зимної Води та ін.

Мова лат.; 25,3 × 65 + 2,6 см.

I «Bartholomeus Korithko terrae Leopoliensis notarius manu subscripsit».

III «Basiowka». «Inducta in acta castrensia Leopoliensia. Similes sibi». «Limites cum domino Lesniowski» (XVII).

На пергаментних поясах дві печатки: 1) Миколи Нараївського (опис див. док. № 628); 2) друга печатка відсутня.

Ф. 131, спр. 542.

1568 р., липня 15, Львів

№ 630

Львівський земський суддя Микола Нараївський і підсудок Іван Бжоздовський повідомляють, що вони при вирішенні процесу між корчмарем Андрієм з с. Басівки, підданим львівських каноніків — як позивачем, та власником сіл Зимної Води і Глинної Бальтазаром Лесньовським — як відповідачем, з приводу того, що останній викосив луку корчмаря, який повинен був платити чинш львівським канонікам, присуджують справу на користь корчмаря Андрія і дають йому ввід на маетки Глинної, Зимної Води та ін.

Мова лат.; 24,7 × 63,6 + 2 см.

I «Bartholomeus Korithko terrae Leopoliensis notarius manu subscripsit».

III «Basiowka». «Similes sibi, 1568». «In terminis terrestribus». «Inducta in acta castrensia Leopoliensia» (XVII). «Ratione prati confalcastrationis cum generoso Lesniowski processus» (XVII).

На пергаментних поясах відтиснені у темно-зеленому воскові дві печатки: 1) Миколи Нараївського (опис див. док. № 628); 2) Івана Бжоздовського (опис див. док. № 628).

Ф. 131, спр. 543.

1568 р., липня 15, Львів

№ 631

Львівський земський суддя Микола Нараївський і підсудок Іван Бжоздовський повідомляють, що вони при вирішенні процесу між каноніками львівського капітула — як позивачами, та власниками с. Глинної Лесньовськими — як позваними, з приводу того, що останні зрізали дуб, який розмежовував посілости і ріс при дорозі, що веде з м. Ширця до с. Годовиці, присуджують справу на користь згаданих каноніків та дають їм ввід на маетки Глинної, Зимної Води та ін.

Мова лат.; 25 × 57,8 + 1,3 см.

I «Bartholomeus Korithko terrae L[Leopoliensis] notarius manu propria».

III «Szczyrzec. Hodovica. Glinna. 1566, Leopoli, in terminis terrestribus, feria 5-ta post festum Epiphaniarum» (XVII). «Inter capitulum Leopoliense et g[enerosos] Lesniowskie bonorum Glinna cum attinentibus haeredes, processus ratione excisionis arboris alias dębow, in quibus signa crucis pro limitibus facta extabant, circa viam de oppido Szczyrzec ad villam Hodowica tendentem» (XVII). «Revisum, 1659» (XVII).

На пергаментних поясах дві печатки: 1) Миколи Нараївського (опис див. док. № 628); 2) друга печатка відсутня.

Ф. 131, спр. 544.

Сигізмунд II вирішує суперечку між бурмистром, райцями і жителями Львова, як позивачами — з одного боку, та Андрієм, Станіславом, Іваном, Софією і Ядвігою, дітьми й спадкоємцями покійного Казимира Гинека, та їхніми опікунами: перемиським каштеляном і львівським старостою Петром Бажим з Бложева, Іваном Сененським з Поморян та Климентом Клюсом — з другого боку, в справі відкуплення третьої мірки Зимноводського млина, розташованого перед Краківською брамою Львова. Розглянувши разом з радниками привілеї своїх попередників, зокрема, декрет Сигізмунда I, виданий в Кракові 31 березня 1547 р., король наказує останнім відступити третю мірку згаданого млина, одержавши від позивачів визначену в привілеї суму грошей

Мова лат.; $21 \times 56,2 + 8$ см. Ініціал «S».

I «Valentinus Dembienski R[egni] P[oloniae] cancellarius subscripsit». «Relatio magnifici Valentini Dembienski Regni Poloniae cancellarii etc.».

III «Decretum Lublinense in causa molendini Zimnowodzki cum succes-soribus Casimiri Hupnek» (XVI).

На шовковому біло-червоно-зелено-синьому шнурку печатка. Gum., табл. XIV, № 50.

Ф. 131, спр. 545. Інв. Вар. 590 (511).

Сигізмунд II залишає до кінця життя Романа, сина покійного Івана, українського священика з с. Коросна — як орендаря (тенутарія) церкви у Коросні з правом на попівство в цій же церкві та з іншими правами, якими користувався його батько

Мова лат.; $21,4 \times 32,7 + 7$ см.

I «Valentinus Dabyenski R[egni] P[oloniae] cancellarius subscripsit». «Relatio magnifici Valentini Dembienski de Dembiany Regni Poloniae cancellarii».

II «Praesens instrumentum apud Caesareo-regiam directionem Dobromiliensem in libro intabulationum realitatum ecclesiasticarum, tomo 1-mo, pagina 85 et 86 intabulatum esse attestatur. Datum Dobromilii, die secunda Septembris 1801. Nicolaus Topolnicki justiciarius mp. Basilius Kruczkiewicz decanus Ustrzycensis mp. Coram me. Gebler comissarius circularis Sanocensis regius» (XIX).

Під текстом відтиснена кругла (діам. 3,9 см) паперова гербова печатка дирекції Добромільської економії. Легенда: + KAI · KONIG · EKONOMIE DIRECTION ZU DOBROMIL.

III «Krosienko starostwa Przemyskiego» (XIX).

Печатка відсутня.

Опубл.: Petrusz., стор. 118—119.

Регест: MRPS, pars V, vol. 1, стор. 217, № 3804.

Ф. 129, оп. 1, спр. 45.

Сигізмунд II повідомляє, що власник попівства у королівському селі Михнівці Самбірського староства Дем'ян Липецький уступив довічне право на попівство на користь своїх синів Вашка і Нестора. Король підтверджує це,

повідомляючи, що надалі сини Дем'яна володітимуть попівством і всім приналежним до нього (тобто одним ланом поля в с. Бистрому та півланом у с. Михнівці разом з обшарами, а також городами, луками, загородниками) з усіма прибутками

Мова лат.; 18,7 × 41 + 6,2 см.

I «Valentinus Dąbyski R[egni] P[oloniae] cancellarius subscripsit». «Relatio magnifici Valentini Dembiensky de Dembiani Regni Poloniae cancellarii etc.». «Productum die 27 Maii 1766 anno w Michnowcu [...]»¹ (XVIII).

III «Praesens documentum privilegii in libro fundali I-mo, paginis 185 et 186 apud jurisdictionem judicialem cameralem Samboriensem est ingrossatum, cuius rei sigillum et subscriptio testatur. Datum Samborinae, 29 Aprilis 1794. Franciscus Xaverius Krynski iusticiarius cameralis» (XVIII).

На пергаменті великі дірки, плями.

Печатка відсутня.

Регест: MRPS, pars V, vol. 1, стор. 221, № 3888.

Ф. 201, оп. 46, спр. 15, арк. 17.

1569 р., квітня 4, Люблін

№ 635

Сигізмунд II підтверджує та повністю наводить текст двох, пред'явлених йому від імені громади Львова, документів:

1417 р., серпня 25², Львів

Сремський каштелян і генеральний руський староста Іван Спитко з Тарнова, сандомирський підстолій Петро Влодкович з Харбиновичів³, Іван Ключ з Вижнян — призначені Владиславом II для визначення границь між Львовом та с. Зубрею — свідчать, що вони визначили дані границі, відповідно розмежувавши їх.

1499 р., вересня 6, Львів

Белзький воевода і генеральний руський староста Петро Мишковський з Пшецишова свідчить, що внаслідок суперечки, яка виникла між львівським підкоморієм Дерславом Вільчеком з Бочова — з одного боку, і львівськими райцями — з другого боку, в справі границь між Львовом та власними селами Дерслава Вільчека Зубрею і Сиховом, було укладено тимчасову угоду, згідно з якою Дерслав Вільчек дозволяє жителям Львова на вільний вступ в ліси Зубрі та Сихова протягом трьох років, зберігаючи і за собою право користуватися міськими лісами

Мова лат.; 23 × 54,9 + 3 см. Ініціал «S».

I «Franciscus Crasinski R[egni] P[oloniae] vicecancellarius subscripsit». «Relatio reverendi Francisci Crasinski praepositi Plocensis, Regni Poloniae vicecancellarii, Gnesnensis et Cracoviensis canonici etc.».

III «Granicies Zubrza et Sichow». «Et civitas», «anno 1569» (XVII). «Confirmatio attestationis [...]» (XVII).

На шовковому червоно-жовто-білому шнурку печатка. Gum., табл. XV, № 54.

Опубл.: AGZ, t. IV, стор. 92 (документ з 25 серпня 1417 р.); t. IX, стор. 175—176 (документ з 6 вересня 1499 р.).

Ф. 131, спр. 546. Інв. Вар. 593 (514).

¹ У тексті монограма:

² Число дня встановлюється на підставі публікації оригіналу документа в AGZ, в якому написано «feria quarta — у середу», в даному трансумпті — «feria quinta — в четвер», тобто 26 серпня.

³ У документі: «de Charumovicze».

Сигізмунд II повідомляє, що перед ним стали на люблінському сеймі райці Львова: Юрій Вейнер, Іван Заліський та нотарій Станіслав Ансерин, викликані в зв'язку з тим, що місто не постачає підвод,— і пред'явили привілей Владислава II, який назавжди звільняв їх від постачання підвод. Райці звернулися з проханням зберегти за ними це звільнення, що король і виконує, беручи до уваги близьке розташування Львова до ворогів та витрати, які місто несе для своєї оборони

Мова лат.; 24 × 54 + 9,4 см. Ініціал «S».

I «Sigismundus Augustus rex subscripsit».

III «Decretum super libertate podvodarum Sigismundi Augusti» (XVI—XVII).

На шовковому червоно-зелено-жовтому шнурку печатка. Гум., табл. XV, № 54.

Ф. 131, спр. 547. Інв. Ваг. 594 (515).

Доктор теології, архидиякон, генеральний вікарій в Перемишлі Валентин з Ужендова на прохання дрогобицького громадянина Івана Милуша, який діяв за дорученням райців та бурмистра Дрогобича, підтверджує і повністю наводить текст такого документа:

1563 р., січня 11, Пйотрків

Сигізмунд II підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1537 р., вересня 12, Львів

Сигізмунд I навечно дарує дрогобицькому, городоцькому і любачівському старості, дрогобицькому війтові Іванові Кам'янецькому один гріш з мостового мита у с. Грушовій Дрогобицького повіту; потім, на згаданого Івана прохання, король замінює йому це на півгроша, однак, з правом спадковості.

Сигізмунд II одночасно повідомляє, що шляхтич Альберт Лісовський, згідно духівниці покійного Івана Кам'янецького, зафундував новий вівтар в дрогобицькому парафіальному костьолі, та зазначає, що після смерті згаданого Лісовського право патронату і коляторство цього вівтаря переходить на райців Дрогобича.

Валентин з Ужендова, згідно з правом, приписує це майно церковній недоторканості і присуджує право патронату над згаданим вівтарем бурмистрові та райцям Дрогобича

Мова лат.; 34,8 × 60 + 8,4 см.

I «Stanislaus Ioannides notarius consistorii Premisliensis subscripsit».

III «Privilegium, quo probat jus patronatus pro parte consulum» (XVII) [...]¹

Грамота поживтіла внаслідок хімічного викликання згаслого тексту. В правій частині і на згинах кілька дірок.

На шовковому жовто-голубо-зелено-малиновому шнурку відтиснена в червоному воскові у восковій кустодії еліпсоподібна (розміром 2,5 × 2,1 см.) печатка з затертим зображенням. Легенда не читається.

Опубл.: Gałk., стор. 66-68, 111-113, 124-126.

Регест: MRPS, pars V, vol. 1, стор. 160, № 2725 (документ Сигізмунда II).

Ф. 29, оп. 1, спр. 163, арк. 18.

¹ Далі кілька стертих написів.

Сигізмунд II підтверджує та повністю наводить текст акту, підписаного королівськими комісарами, пред'явленого від імені шляхтича, орендаря королівського млина на р. Бузі у містечку Добротворі, Белзької землі, Амвросія Лаща Обровецького; акт такого змісту:

1569 р., липня 25, Добротвір

Комісари-таксатори повідомляють, що Сигізмунд II, на прохання мельника Амвросія Лаща, доручив їм оцінити (отаксувати) цей млин разом з коштами на будівництво і ремонт, які видав згаданий мельник, що вони й зробили, оцінивши все на 500 польських гривен. При цьому комісари-таксатори повністю наводять тексти таких документів:

1569 р., березня 20, Люблін

Сигізмунд II на прохання мельника Амвросія Лаща дозволяє отаксувати цей млин

1569 р., липня 8, Люблін

Сигізмунд II наказує призначеним комісарам отаксувати згаданий млин

Мова лат.; 35,8 × 59 + 8,8 см. Ініціал «S».

I «Valentinus Dąbyński R[egni] P[oloniae] cancellarius subscripsit». «Relatio magnifici Valentini Dembienski de Dembiani Regni Poloniae cancellarii etc.». «1569. Taxa tertiae mensurae ad 500 marcas» (XVII). «1569. Ex mandato s[uae] r[egiae] m[ajestatis] restauratio molendini facta» (XVII).

III «Sigismundi Augusti, 1570. <Taxatio> tertiae mensurae ad 500 marcas» (XVI). «Comissio seu detaxatio respectu molendini, in oppido Dobrotwor ad fluvium Bug siti, ex parte ejusdem civitatis et serenissimi regis Poloniae» (XVIII). «Quod molendinum civitas jure haereditario emerit» (XVIII).

На згинах пергаменту кілька дір. Текст місцями затертий.

Печатка відсутня.

Регест.: MRPS, pars V, vol. 1, стор. 234, № 4121.

Ф. 201, оп. 46, спр. 15, арк. 18.

Сигізмунд II підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1543 р., квітня 9, Краків

Сигізмунд I — в зв'язку зі скаргою майстрів і старших цеху львівських кравців та суконників на євреїв, жителів Львова й інших руських та подільських міст і містечок та інших людей, які займаються продажем українських жупанів, виготовлених з простого сукна, що спричиняє велику шкоду львівським кравцям і суконникам — виносить рішення, згідно з яким забороняється львівським та всім іншим євреям виготовляти і продавати згадані жупани чи інші подібні речі під карою їх конфіскації. Одночасно король наказує перемиському каштелянові й львівському старості Миколі Одновському з Фельштина та майбутнім старостам Львова і всіх інших міст, бурмістрам, райцям та іншим урядовцям затримувати порушників даного привілею, конфіскуючи їхні товари, половина з яких відійде до королівського скарбу, а друга половина на потреби згаданих цехів

Мова лат.; 39,3 × 65,8 + 10,7 см. Ініціал «S».

I «Sigismundus Augustus rex subscripsit».

II «Zabronienie Żydom roboty u rzemieślnika tak krawieckiego, iako też u kuznierskiego, opasnie nazwanego» (XVI). «Studio et opera famati Ioannis Dolina civis et mercatoris Leopoliensis cum Gregorio fratre contubernii sartorum Leopoliensium, anno 1570» (XVI).

III «Czysze krawieckiey u kuszniarskiey służące» (XVI—XVII).

Текст в деяких місцях пергаменту пошкоджений іржею і затертий, окремі слова не читаються.

Печатка відсутня.

Регест.: MRPS, pars IV, vol. 3, стор. 194, № 21053 (документ Сигізмунда I).
Ф. 131, спр. 548. Інв. Вар. 866 (738).

1570 р., червня 19, Варшава

№ 640

Сигізмунд II підтверджує та повністю наводить текст таких документів:

1. 1453 р.¹, Львів (див. док. № 169)
2. 1464 р., липня 13, Кагуїв (див. док. № 212)
3. 1442 р.², грудня 6, Вербіж

Львівський каштелян Сенько з Сенна і галицький староста Микола Перава за дорученням Владислава III, вирішуючи суперечку між державцем королівського села Гонятичів Вікентієм Лонкою та львівським капітулом — володарем с. Вербежа, в справі границь згаданих сіл, ухвалюють присудити капітулові земельні угіддя по той бік Дністра, а саме, Лазарівське Стависько та Острів³

Мова лат.; 42 × 63,2 + 8 см. Ініціал «S».

I «Franciscus Crasinski de Crasne R[egni] P[oloniae] vicecancellarius subscripsit». «Relatio reverendi Francisci Krasinski praepositi Plocensis, archidiaconi Warshoviensis et Regni Poloniae vicecancellarii».

II «Documentum praesens apud Caesareo-regias provinciales Galicienses tabulas in libro instrumentorum, tomo 5, pagina 43 ingrossatum atque haereditatum, 129, pagina 105, numero 1 haereditatum super pagis Honiatycze cum pago Wierzbiąz intabulatum est. Actum Leopoli, die 10 Decembris 1805 anno. Casimirus Idzellewicz [Caesareo]-r[egiarum] tabularum iusticiarius» (XIX).

Під текстом відтиснена паперова печатка Галицької табулі (опис див. док. № 209).

III «Confirmatio actus granitalis bonorum Wierzbiąsh a Honiatycze ac Czyrkassi» (XVI). «Confirmatio granitierum inter Kahuiow et Honiathicze» (XVII).

Печатка відсутня. Залишився шматок пергаментного пояска.

Ф. 131, спр. 549.

1570 р., липня 8, Варшава

№ 641

Сигізмунд II повідомляє, що в зв'язку з рішенням попереднього сейму в Любліні про скасування всіх звільнень від податків, наданих ним з тієї чи іншої причини чотири роки тому, збирачі податків почали вимагати їх оплати також і від львівських громадян, звільнених кілька років тому від оплати всяких податків на вісім років після пожежі міста. Король, беручи до уваги нове нещастя, що впало на Львів в зв'язку з чумою, знову надає

¹ У датаційному формулюванні пропущено: «quadragesimo.»

² У документі винесена дата 1542 р. Ця дата неправильна, бо всі особи виступають у першій половині XV ст. Правдоподібно замість quadragesimo писар написав quingentesimo.

³ У усіх трьох документах (№ 1, 2, 3) писар у датаційній формулі допустив помилки (див. док. № 169 і 212).

силу згаданому звільненню на цей же строк, суворо наказуючи всім збирачам податків зберегти дане звільнення за всіма львівськими громадянами, що потерпіли від лиха. Крім цього, в зв'язку з накладенням на львівських громадян незвичайних податків, застерігає, що вони повинні сплачувати лише «шос» з усіх маєтків, як в місті, так і поза містом та в селах, які належать до міста, а також чопове від пива, питного меду та інших трунків

Мова лат.; 31,2 × 69 + 9,6 см. Ініціал «S».

I «Valentinus Dąbyenski R[egni] P[oloniae] cancellarius subscripsit». «Relatio magnifici Valentini Dabniski de Dabian Regni Poloniae cancellarii».

II «Conflagratorum» (XVI). «Libertatis restitutio et exactionum publicarum declaratio» (XVII). «Utpote contributiones szoss et ducillarium, 1570» (XVII). «Sigismundi Augusti regis» (XVII).

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. XIV, № 50.

Ф. 131, спр. 550. Інв. Вар. 596 (517).

1571 р., січня 27, Інферіор Тельве

№ 642

Микола Ланца, син Якова, разом зі своїм сином Лаврентієм продали Іванові-Баптисту та Петрові Буффам, синам Гаспаріна, один будинок у Карзані (Carzani).

Нотаріальний інструмент нотарія і звичайного судді Андрія Поппі, сина Бальдессара, який знайшов цей документ в актах нотарія міста Борго (Burgus) та переписав його, згідно з оригіналом

Мова лат.; 27 × 18,6 см.

I Нотаріальний знак у вигляді постаменту на трьох ніжках, на ньому стилізована фігура, закінчена вгорі головою людини, від якої відходять проміння. На постаменті літери: A · P · N. Над постаментом напис: POST NEBVLA PNOEBVS.

III «Datio impasamento fatta per Nicolo Lanza al signoro Giovanni Battista Buffa de Rsi 6 [...] patto et iuramento per l'instro lb 2, per il pato lb 1, per il iuramento lb 0 [6, 3] 6» (XVII). «1571, 27 genu. 155. Solto [?]» (XVII).

Ф. 131, спр. 551.

1571 р., березня 13, Варшава

№ 643

Сигізмунд II, вирішуючи суперечку між бурмистром, райцями, війтом, лавниками і цілою громадою Львова — з одного боку, та сандомирським, люблінським і львівським збирачем мита Мельхіором Кослою — з другого боку, присуджує останньому сплатити 3 тис. гривень кари на користь бурмистра, райців, лавників, війта та львівських громадян в зв'язку з його неявкою на засідання земського суду для того, щоб підтвердити присягою те, що він не знав про звільнення львівських громадян від всіх мит

Мова лат.; 23,4 × 48,1 + 10 см. Ініціал «S».

I «Valentinus Dąbysky R[egni] P[oloniae] cancellarius subscripsit». «Relatio magnifici Valentini Dembinski de Dembiany R[egni] P[oloniae] cancellarii».

III «Decretum Sigismundi Augusti contra Melchiorum Kosla theloneorum exactorem super libertate civium Leopoliensium ab omnibus Regni theloneis, a[anno] 1571» (XVII).

Печатка відсутня. Залишився пергаментний поясок.

Ф. 131, спр. 552. Інв. Вар. 598 (519).

1571 р., березня 15, Борго Аузугано

№ 644

Іван, син Симеона — мельника з с. Кардзані, продав Іванові-Баптисту Буффі, синові Гаспаріна з Тельве Інферіор, винницю та частину землі в Кардзані.

Нотаріальний інструмент нотарія Антона Якобелла, сина Домініка. Мова лат.; 28,6 × 18,6 см. Ініціал «І».

I Нотаріальний знак у вигляді стилізованого хреста на постаменті. Поруч засвідчення нотарія.

III «1571. Emptio egregii d[omini] Joannis Baptistae filii quondam d[omini] Gasparini Buffae de Thesino Telvi Inferioris habitatoris aquisita a Joanne quondam Simonis molitoris villae Carzani etc. Pro not(ario) lbr 3» (XVI). «15 marzo. Brolo in Carzan, 207» (XVI).

Ф. 131, спр. 553.

1571 р., червня 9, Інферіор Тельве

№ 645

Баптист, син Лаврентія, та його дружина продали свою винницю Буффі, синові Гаспаріна.

Нотаріальний інструмент нотарія Антона Тодескі, сина Івана

Мова лат.; 31,8 × 17,6 см. Ініціал «І».

I На початку тексту нотаріальний знак у вигляді стилізованої квітки, що нагадує літеру «А». Поруч засвідчення нотарія.

III «+1571+». «Emptio egregii domini Joannis Baptiste vinee Telvi Inferioris aquisite Baptiste dicto Aegano de Carzano» (XVI). «Pro n[otario] 4 [...]» (XVI). «9 giugno. Vigna in Carzano» (XVII—XVIII). «Campo a' (noto)» (XVII).

Ф. 131, спр. 554.

1571 р., червня 20, Варшава

№ 646

Сигізмунд II, в зв'язку зі шкодами, заподіяними Львову під час недавньої пожежі, дозволяє будувати хлібні ятки в Ринку чи іншому місці, де пекарі та жителі Львова зможуть вільно продавати пшеничний хліб, і віддає, крім цього, річний чинш з цих яток львівським громадянам для відбудови й укріплення міста та для інших цілей з тим застереженням, що бурмистер і райці щорічно складатимуть рахунок з використання згаданого чиншу

Мова лат.; 24,5 × 35,5 + 6,4 см.

I «Valentinus Dębyensky R[egni] P[oloniae] cancellarius subscripsit».

III «Privilegium super fundatione bancorum panis siliginatei alias rzanego chleba, anno 1571» (XVI). «Sigismundi Augusti» (XVII).

На пергаментному пояску пошкоджена печатка. Gum., табл. XIV, № 50.

Ф. 131, спр. 555. Інв. Ваг. 601 (522).

1571 р., червня 25, Варшава

№ 647

Сигізмунд II, бажаючи, щоб потерпілий від недавньої пожежі Львів, знову повернувся до свого колишнього стану, відступає йому на шість років чопове з метою використання доходів з даного податку для відбудови веж,

воєнних знарядь та інших укріплень, знищених вогнем. Причому магістрат після згаданого строку повинен скласти рахунок про використання прибутків з даного податку. Водночас король наказує львівському старості і збирачеві податків Миколі Гербурту з Фельштина та всім майбутнім старостам і збирачам зберегти за львівськими громадянами згадане надання

Мова лат.; 20,6 × 32,6 + 6 см. Ініціал «S».

I «Sigismundus Augustus rex subscripsit».

III «Sigismundi Augusti». «Ad decursum sex annorum donatio czopowego civibus conflagratis, 1571» (XVI).

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. XV, № 54.

Ф. 131, спр. 556. Інв. Вар. 602 (523).

1571 р., грудня 18, Інферіор Тельве

№ 648

Іван з Рамбальдо, син Павла, продав панові Баптистові Буффі, синові покійного Гаспаріна, річний чинш з земельних угідь с. Кардзано.

Нотаріальний інструмент нотарія і звичайного судді Андрія Поппі, сина Бальдессара, який знайшов цей документ у актах нотарія м. Борго та переписав його, нічого не міняючи

Мова лат.; 28 × 18 см.

I Нотаріальний знак (опис див. док. № 642). Поруч засвідчення нотарія.

III «Compreda al sig. Battista Buffa, da zua[...] Rambaldo de Carza[ni] per R[...]si. 27 con juramento pro not[ario], 1571. 18 dic[...] lb. 4» (XVI). «Найдено в Telve коло Борго Полудн[евий] Тироль 1916 р. [...]»¹ (XX).

Ф. 131, спр. 557.

1572 р., квітня 1, Варшава²

№ 649

Сигізмунд II підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1570 р., травня 22, Львів

Львівський архієпископ Станіслав Сломовський з Чехова надає у володіння шляхтичеві Іванові Садловському до кінця його життя, а також до кінця життя його наступника, залишене с. Таврів, що лежить над р. Стрипою у Теревовельському повіті поблизу м. Козлова. Він визначає границі села і дозволяє згаданому Іванові, як вїйтові, розміщати в ньому кметів та загородників, звільняючи їх від усіх тягарів на 12 років, дає Іванові чотири лани поля, право користуватися луками й будувати рибні стави, млин та інші права

Мова лат.; 41,5 × 56,7 + 9,2 см. Ініціал «S».

I «Franciscus Crasinski R[egni] P[oloniae] vicescancellarius subscripsit».

III «Consensus per Tawrow Szadlowski [...]» (XVII). «Tawrow». «Kozlow». «Te papiery na condescensya sławetnych potrzebne» (XVII). «Privilegium Sigismundi Augusti anno 1572-do Varsaviae datum illustrissimo Słomowski archiepiscopo Leopoliensi» (XVII). «F[eria] 5 post festum sanctissimae Trinitatis 1570 reverendissimus Szłomowski nobili Szadlowski advitalitatem super bona Tawrow cum obligatione inserviendi intra spacium 5 mil-

¹ Далі один нечіткий підпис.

² Дата визначена на підставі напису на звороті документа.

liariorum causasque in civilibus et criminalibus intra [...]» (XVIII). «Datum, quae advitalitas a Sigismundo Augusto 1572 1 Aprilis approbatur» (XVIII).

Долішня частина пергаменту разом з загорткою відірвані.

Печатка відсутня.

Ф. 131, спр. 558.

1572 р., жовтня 7, Кампо Лонго

№ 650

Буольф, син Бартолюція, продав Іванові з Ческо Санкті Петрі, синові Христофора, одну невелику ділянку землі.

Нотаріальний інструмент нотарія Миколи, сина Якова

Мова лат.; 32 × 12 см.

І Нотаріальний знак у вигляді трикутника, закінченого вгорі хрестом, на постаменті з літерами: N F N. Поруч засвідчення нотарія.

III «1572, S. Pietro». «Emptio [...]» (XVI).

Ф. 131, спр. 559.

1573 р., березня 5, Пулави

№ 651

Осадчі сіл Пулав і Климчових Потоків Михайло та Іван Одрехівські повідомляють, що вони, маючи повну владу у Пулавах, дану їм Сигізмундом II, забирають від Івана та його сина Сави Дурилів, а також від одрехівських священників старе попівство з двома ланами землі при опустілій церкві і розміщують на ньому селян; а попівствові у с. Буковій наділяють лан поля, визначаючи при цьому повинності священників по відношенню до себе та селян по відношенню до церкви

Фальсифікат

Мова пол.; 20,3 × 37,5 см.

І «Iwanko Odrzechowski». «Michaył Odrzechowski». «Machymilian Cieszanowski» (XVIII). «Anno Domini 1681 ten dokument stwierdzam y podpisuje. Hieronim Odrzechowski mpp.» (XVIII). «Intabulatum die 4-ta Junii 1788. Nozdrowicki» (XVIII).

III «[...] feria 3-tia post festum s[anctae] <Dorotheae> proxima anno 1634» (XVIII). «Legi sub tempus visitationis anno 1748 die Februarii 2[...] inscriptum ad acta decanatus Jaslicensi [...]. Privilegium super bona ecclesiastica oblatum est in castro [...] anno 1609, feria 4-ta in vigilia sanctissimi Corporis Christi [...]. F[eria] 4-ta post festum sancti Laurentii martiris proxima anno 1605 et feria 3-tia post festum s[anctae] Dorotheae virginis proxima anno 1634» (XVIII). «Oblatae hae litterae ecclesiae Pulaviensi servientes et actis consistorialibus Sanocensibus ingrossatae. D[ie] 12 mensis Februarii v[eteris] s[tyli] 1782-do anno in Sanok» (XVIII). «Praesens instrumentum apud Caesareo-regias Galicienses tabulas in libro novarum foundationum 89, pagina] 340 ingrossatum atque in libro 45, p[agina] 269 [...] praenotatum Actum Leopoli, 11 Julii 1788. Iusticiarius Kaczynski C[aesareo]-r[egiarum] t[abularum] actarius» (XVIII).

Посередині під текстом відтиснена паперова печатка Галицької табулі (опис див. док. № 209). «Nocce instrumentum a colonis villae Polawy ecclesiae Pulaviensi collatum, qua tale ad inventarium traditionis bonorum inducitur testor. In Besko, d[ie] 18 Junii 1795. Stanislaus Urbański» (XVIII).

Пергамент почорнів, наявні плями. Текст місцями вицвів.

Печатка відсутня.

Ф. 201, оп. 46, спр. 25.

1573 р., червня 13, Інферіор Тельве

№ 652

Сестри Павлина, Уршуля і Катерина — дочки Гаспара, пастуха кіз з Інферіор Тельве, продали Петрові Буффі, синові Гаспаріна, ділянку ґрунту.

Нотаріальний інструмент нотарія Антона з Ріппи, сина Івана Баптіста

Мова лат.; 31,8 × 17,8 см.

I Нотаріальний знак у вигляді стилізованої розети на постаменті, над нею хрест. Внизу на постаменті літери: A B. Поруч засвідчення нотарія.

III «Emptio hdum d[omini] Gasparis Buffae [...] ab haeredibus Gasparis carparii. Pro n[otario] lb 3» (XVI). «1573, 13 giugno». «[...] valetti» (XVI).

Ф. 131, спр. 560.

1574 р., березня 12, Краків

№ 653

Генріх, на прохання посланців львівських вірменів, затверджує всі привілеї, вільності, звільнення, звичаї та інші документи, надані львівським вірменам та їхній громаді попередніми королями

Мова лат.; 32 × 64 + 7 см.

I «Valentinus Dabyensky R[egni] P[oloniae] cancellarius subscripsit». «Relatio magnifici Valentini Dembienski de Dembiani Regni Poloniae cancellarii».

III «Anno 1574, die 12 mensis Martii, Cracoviae» (XVI). [...] ¹ «Oblatae et susceptae ad acta Regni cancellariae maioris feria quinta post festum sanctae Hedvigis proxima anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo primo. Andreas Buialski secretarius regius» (XVII). «Henrici confirmatio, 1574» (XVIII). «Confirmacja krola Henrica generalna praw, przywileiow, decretow, wolnosci wszelakich y zwyczajow starych Ormian lwowskich» (XVIII).

На шовковому жовто-біло-синьому шнурку фрагмент печатки. Gum., табл. XVI, № 58.

Опубл.: Bischoff, стор. 74—76.

Ф. 131, спр. 561. Инв. Ваг. 600 (529).

1574 р., квітня 12, Краків

№ 654

Генріх, на прохання бурмістра, райців, лавників і всієї громади Львова, підтверджує та повністю наводить текст акту, який пояснює і відновлює привілеї королеви Ядвіги про звільнення Львова від усяких мит в усій державі, що й було підтверджено її чоловіком Владиславом II.

Цей акт записаний в львівські земські книги, а витяг з них пред'явили королівській канцелярії представники міста, райці — бакалавр Альберт і Микола Гелязин. Зміст акту такий:

1567 р., липня 17, Львів

На засідання суду з'явилися райці Вольфганг Шольц, Юрій Вейнер, два присяжні лавники Станіслав Крайзер і Матвій Соха та три представники громади — Торос Іванисович, вірменин, Мартин Ганель і Давид Русин, люди старші і з предків купці. Вони пред'явили документ такого змісту:

¹ Далі два написи вірмено-половецькою мовою.

1567 р., червня 7, Пйотрків

Сигізмунд II доручає львівським земським судді, підсудкові та нотарієві прийняти присягу від представників Львова у справі звільнення громадян міста від оплати мит в державі.

Представники міста присягли, що громадяни Львова споконвіку користувалися звільненням від оплати мит в державі, згідно з привілеями, які одержали їх предки.

На такій підставі і після вияснення цього питання затверджується згаданий привілей міста та доручається всім властям і урядам дотримуватися його

Мова лат.; 32,3 × 61,1 см. Ініціал «Н».

I «*Petrus Dunin Volski Gnesnensis canonicus R[egni] P[oloniae] vicecancellarius*». «*Relatio reverendi Petri Dunin Wolski Gnesnensis canonici et R[egni] P[oloniae] vicecancellarii*».

III «*Approbatio Henrici regis libertatum Leopoliensium a theloneis Regni, anno 1574*» (XVII). [...] «*Thelonei serenissimi Henrici regis, 1574*» (XVII). «*Oblatae sunt litterae intro contentae ad acta cancellariae sacrae regiae maiestatis maioris ad actandum feria sexta in vigilia festi sanctorum Philippi et Jacobi apostolorum anno Domini 1627. Suscepit Rosnowski*» (XVII). «*Privilegium Henrici, 1574, Sigismundi Augusti, anno 1567*» (XVII).

На пергаменті під текстом залишки відтисненої паперової печатки. Гум., табл. XV, № 59.

Ф. 131, спр. 562. Інв. Вар. 611 (530).

1574 р., квітня 15, Краків

№ 655

Генріх підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1572 р., травня 20, Варшава

Сигізмунд II повідомляє, що послы від львівських міщан православної релігії Вашко Тинович та Хома Бабиць скаржилися на те, що жителі Львова, а також передміщани православної релігії терплять кривди від бурмистра, райців, вїйта, лавників і цілої громади католицької релігії, бо останні не хочуть допустити їх до користування всіма привілеями, якими користуються інші львівські громади (хоч українці є рівними членами однієї республіки і несуть однакові тягари та повинності). Вони вимагають від священників під час урочистих свят данини хлібом, каплонами, яйцями, не допускають до присяги при прийомі до міського права; забороняють виставляти на продаж речі; продавати сукно на лікті; виробляти та шинкарувати трунками. Король, маючи на увазі недавню унію Польської Корони з Великим князівством Литовським, на підставі якої українці грецького обряду зрівнюються з поляками в користуванні всіма правами та привілеями, допускає львівських українців до міських урядів, дає їм свободу навчання в школах, ремеслах, право вільної торгівлі, а ті, які не дотримуватимуться цього, підлягатимуть карі в розмірі 20 тис. угорських золотих¹

Мова лат.; 52 × 57,8 + 8,3 см. Ініціал «Н». З лівого боку пергаменту та вгорі рослинний орнамент, вписаний чорним чорнилом.

I «*Henricus rex subscripsit*».

III «*Henrici confirmatio privilegii a Sigismundo Augusto ratione libertatum Ruthenis Leopoliensibus collatarum, Cracoviae, anno 1574, die 15 Aprilis*» (XVIII).

¹ Документ Сигізмунда II підтвердили Стефан у Влоцлавку 26 березня 1577 р. (див. док. № 667), Владислав IV у Кракові 5 березня 1633 р. (див. док. № 820) та Ян Казимир у Кракові 29 січня 1649 р. (див. док. № 883).

На згинах пергаменту дірки. Текст частково вицвів.

На шовковому зелено-фіолетово-жовто-червоному шнурку пошкоджена печатка. Gum., табл. XVI, № 58.

Опубл.: MCS, стор. 57—62.

Регест: Св., стор. 92.

Ф. 129, оп. 1, спр. 48.

1574 р., травня 2, Краків

№ 656

Генріх підтверджує пред'явлений королівськими радниками привілей Сигізмунда II для львівських стрільців, в якому підкреслюється, що в Львові споконвіку існував звичай вправління громадян в стрілянні до мішені, але цей гарний звичай занедбують, бо його ніколи не було затверджено. Щоб цей звичай, корисний для безпеки та обороноздатності як самого Львова, так і всієї держави, не зник, король затверджує його. Згаданий привілей має служити всім громадянам і членам цехів Львова та заохочувати їх продовжувати вправи в стрілянні з абралетів, рушниць і гаківниць до мішені у вигляді дерев'яного птаха, або півня на спеціально для того призначеній Стрілецькій горі. Ніхто не сміє забороняти цих вправ, а навпаки, рада міста під загрозою кари в 100 гривен, зобов'язується виплачувати стрільцям щорічно з міської каси 40 злотих на їхні видатки, зокрема, на прапорці ¹

Мова лат.; 21,8 × 49,8 + 4,5 см.

I «Valentinus Dabyensky R[egni] P[oloniae] cancellarius subscripsit». «Relatio magnifici Valentini Dembinski de Dembiany Regni Poloniae cancellarii etc.».

III «Przywilej pierszy najjaśniejszego króla Henryka» (XVI—XVII) [...] ¹. «Privilegium des König Henricus dtto 2-tem Mai, de anno 1574. Ertheilung der Schiessfreiheit für die Schützengesellschaft, und dass das Schiessen nie unterbrechen solle» (XVIII) [...] ²

Пергамент здеформований, в кількох місцях дірки, текст частково затертий.

На шовковому червоно-біло-жовтому шнурку пошкоджена печатка. Gum., табл. XVI, № 58.

Ф. 131, спр. 563. Інв. Ваг. 741 (869).

1574 р., травня 10, Інферіор Тельве

№ 657

Петро Буффа з Інферіор Тельве від свого імені та від імені свого брата Івана-Баптиста обміняли з Іваном з Дзандзото (Zanzoto), сином Антона, земельні угіддя в Інферіор Тельве.

Публічний інструмент нотарія і звичайного судді Андрія Поппі, сина Бальдессара, який переписав цей акт без змін з актів нотарія м. Борго
Мова лат.; 44,8 × 18 см.

I Нотаріальний знак (опис див. док. № 642). Поруч засвідчення нотарія.

III «Permutatio dlli sig. Buffe. Cozna de Zotti. Lb. 3/6» (XVI). «1574, 10 maggio» (XVII).

В долішній частині пергаменту наявна дірка.

Ф. 131, спр. 564.

¹ Документ підтвердив Сигізмунд III у Варшаві 15 квітня 1600 р. (див. док. № 757).

² Далі кілька коротких вицвілих написів.

Ініціал «І» з документа львівського архієпископа Станіслава Сломовського. 1574 р. Док. № 658.

1574 р., червня 9, Львів

№ 658

Львівський архієпископ Станіслав Сломовський з Чехова надає у вічне користування деканові, канонікам і всьому львівському капітулові відібране колись від архієпископських маєтків попередніми львівськими старостами озеро або болото Мальчицьке, а також право збирати надану їм попередніми королями єпископську грошову десятину («єпископалія») з Львова та підміських сіл Клепарова, Кульпаркова, Замарстинова, Голоська — з кожного лану по 12 широких грошів, з тією умовою, що згаданий декан, каноніки і весь капітул відправлятимуть відповідні меси за архієпископа при його житті та після його смерті.

Нотаріальний інструмент клерика Перемиської єпархії, нотарія Юрія Мілія з Дрогобича, сина Івана

Ініціал «С» з документа райців Львова. 1575 р. Док. № 659.

Мова лат.; 41 × 51,5 + 4 см. Ініціал «І».

I «Idem Stanislaus archiepiscopus, qui supra, manu sua subscripsit».

Нотаріальний знак у вигляді трьох квіток на дереві. Під знаком на постаменті напис: I.N.R.I. //Testis iniquus peribit. //Maria// D. D. Поруч засвідчення нотарія.

III «Episcopalia capitulo per reverendissimum Stanislaum Schłomowski donata» (XVII). «Sub conditionibus ferendis exactius [...] moderandis intro contentis, anno Domini 1574» (XVIII).

На шовкових червоно-зелено-рожево-голубих шнурках дві печатки: 1) відтиснена в червоному воскові кругла (діам. 4,5 см.) печатка Станіслава Сломовського з зображенням на щиті герба «Абданк». Легенда нечітка: STANISL · SZŁOMOW · ARCHIEPVS · LEOPO; 2) від другої печатки залишилась воскова кустодія.

Ф. 131, спр. 565.

1575 р., березня 21, Львів

№ 659

Райці Львова повідомляють, що три майстри — представники цеху калитників — Христофор Браун, Григорій Арлет і Андрій Ястшембський просили забезпечити існування та розвиток їхнього ремесла в подібний спосіб, який застосовується у самому Львові та деяких інших містах. З цією метою вони пред'явили статут, що спирається на давні звичаї, права та привілеї Львова, а також три пробних вироби так звані штуки, які зобов'язаний представити до іспиту кожен кандидат, що претендує на звання майстра-калитника. Рада міста, після детального вивчення пред'явлених матеріалів, уточнила остаточний текст статуту цеху, в якому є загальноприйняті статті статутів

Мова лат.; пол.; 44,5 × 56,5 + 9 см. Ініціал «С».

III «Ordynacya praw magistratu lwowskiego sychu miechowniczego [...], rok 1573». «Privilegium crumenariorum seu ordinatio intro contenta per nobilem Joannem Stachurkiewicz civitatis Leopoliensis syndicum audita [...], oblatum in [...] feria 4-ta [...] proxima a[nn]o D[omi]ni 1721» (XVII). «Przywilej cechu miechowników». «Dar p[ana] Win[centego] Bieńkowskiego, 4/V 96» (XIX).

На згинах пергаменту діри, місцями наявні плями від вогкості. Текст частково вицвів.

На шовковому червоно-синьо-жовтому шнурку у бляшаній коробці печатка. Soch., Herb, стор. 19 (тип II).

Опубл.: Чаг., стор. 102—103 (фрагменти документа).
Ф. 131, спр. 566. Інв. Вар. 742 (870).

1575 р., травня 25, Інферіор Тельве

№ 660

Млинар Матвій з сином Ієронімом в зв'язку з своїми боргами віддали й продали братам Іванові-Баптистові та Петрові Буффам, сином Гаспаріна, млин та інше нерухоме майно у Інферіор Тельве.

Нотаріальний інструмент нотарія і звичайного судді Блажія Дуригата, сина Івана-Марії Дуригата

Мова лат.; 45,6 × 27,3 см.

І Нотаріальний знак у вигляді чаші з хрестом над нею. На чаші та під знаком ініціали імені та прізвища нотарія: В. D. Поруч засвідчення нотарія.

III «1575. Datio insolutum facta per Matheum filium quondam [...] molitoris de Teluo Inferiori egregiis dominis Joanni Baptistae et Petro fratibus de Buffis eiusdem loci» (XVI). «25 maggio 1575» (XVIII).

Ф. 131, спр. 567.

1576 р., травня 21, Краків

№ 661

Стефан, на прохання представників громади львівських вірменів, що прибули до нього на коронаційний сейм, підтверджує всі привілеї, права, вільності, надання, звільнення й декрети, надані львівським вірменам попередніми королями

Мова лат.; 33,5 × 58 + 13 см. Ініціал «I».

I «Stephanus rex subscripsit».

III «Confirmatio iurium et quarumvis praerogativarum Armenis Leopoliensibus concessarum» (XVI). «A divo Stephano rege Poloniae, anno 1576» (XVII). «Confirmatio iurium et privilegiorum Armenis Leopoliensibus, anno 1576» (XVIII). «Stephani, 1576» (XVIII). [...] ¹

На згинах пергаменту наявні дірки.

Печатка відсутня.

Опубл.: Bischoff, стор. 76—79.
Ф. 131, спр. 568. Інв. Вар. 617 (535).

1576 р., червня 27, Варшава

№ 662

Стефан на прохання Матвія Чернієвського з Березини підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

¹ Далі написи вірмено-половецькою мовою.

1571 р., грудня 14, Варшава

Сигізмунд II, розглянувши суперечку між люстраторами королівських маєтків і львівським старостою Миколою Гербуртом — як позивачем, та Матвієм Чернієвським — як позваним, у справі примусового заснування містечка Роздолу Львівського повіту вирішує суперечку на користь останнього, звільняючи його від судового терміну та залишаючи йому у володіння маєток Розділ

Мова лат.; 30,4 × 50,6 + 6,6 см. Ініціал «S».

I «Ioannes Zamoiski R[egni] P[oloniae] vicescancellarius subscripsit». «Relatio magnifici Ioannis Zamoiski Regni Poloniae vicescancellarii ac Belzensis, Knissinensis Zamechensisque capitanei etc.».

II «M. Pereni Moszczycky subscripsit».

III «Confirmatio per Stephanum » (XVI). «Inter d[ominum] instigatorem Regni actorem, ab una, et generosum Mathiam Czerniejewski citatum, parte ab altera, occasione foundationis oppidi Rozdol in districtu Leopoliensi decretum, quo mediante g[enerosus] Mathias Czerniejewski oppidi Rozdol haeres citatus liber a termino pronunciatus et circa possessionem eorundem bonorum tantisper conservatus» (XVIII). «Varsaviae, die 27 Junii a[nn]o D[omi]ni 1576» (XVIII).

Печатка відсутня.

Ф. 181, оп. 2, спр. 223.

1576 р., листопада 5, Торунь

№ 663

Стефан на прохання львівських кравців підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1533 р., червня 10, Краків (див. док. № 439).

Крім цього, Стефан робить такі застереження: 1) якщо новий майстер виготовить як зразок своєї праці «штуку», а майстри даного цеху признають, що це не його робота, його карають на розсуд цеху; 2) якщо він зробить цю роботу добре, то платить цехові вісім злотих і готує для всіх майстрів обід; 3) якщо один з майстрів помре, не визволивши свого сина, майстри даного цеху матимуть право визволити його протягом трьох місяців, причому визволений виплачуватиме цехові половину того, що платять інші; 4) якщо хтось захоче вступити в цех не виготовивши «штуки», то повинен заплатити цехові 20 злотих і приготувати обід; 5) кожен, хто входить до цеху, повинен проявляти належну слухняність, інакше віддаватиме один камінь воску; 6) якщо один з братів не з'явиться на виклик цеху, то буде змушений заплатити один безмін воску і стати перед цеховим судом¹

Мова лат.; 37,4 × 61 + 10 см. Ініціал «S».

I «Stephanus rex subscripsit».

III «Privilegium sartorum Leopoliensium, 1576» (XVIII).

Текст в окремих місцях пергаменту затертий і не читається.

Печатка відсутня.

Ф. 131, спр. 599. Інв. Ваг. 871 (743).

1576 р., листопада 13, Торунь

№ 664

Стефан, на прохання кравців м. Стрия, дозволяє заснувати в ньому цех кравців, такий самий, як і в інших містах та містечках, і затверджує його статут, що складається з 32 статей²

¹ Документ підтвердив Сигізмунд III у 1596 р. (див. док. № 749).

² Документ підтвердив Владислав IV у Кракові 31 березня 1633 р. (див. док. № 822).

Мова лат., пол.; 46 × 59 + 4,3 см. Ініціал «S».

III «Petrus Dunin Volsky nominatus episcopus Premisliensis et R[egni] P[oloniae] cancellarius subscripsit». «Relatio reverendi Petri Dunin Wolski nominati episcopi Premisliensis et Regni Poloniae cancellarii».

Пергамент місцями zdeформований внаслідок вогкості, наявні кілька дірок, на звороті плями. Текст частково вицвів.

На жовто-синьо-червоному шовковому шнурку пошкоджена печатка. Gum., табл. XVII, № 64.

Ф. 131, спр. 570. Інв. Вар. 872 (744).

1576 р., грудня 10, Рим

№ 665

Григорій XIII після смерті львівського архієпископа Станіслава Словського призначає на його місце електа Івана Сененського, закликаючи всіх віруючих львівської єпархії виявити йому належну пошану і повагу

Мова лат.; 26 × 45 + 6,5 см. Ініціал «I».

I «Dac[...]» (XVI). «Rtio». «F. Gutterriez» [...] ¹

II «Ho. Falionus». «C. <Dandovius>».

III «R[egestratum]. Jo. Bezel» (XVI). «Bulla Gregorii papae XIII favore Joannis electi archiepiscopi Leopoliensis post obitum Stanislai exposita, anno 1576» (XVIII).

В нижній частині пергаменту дірка, наявні плями.

На конопляному шнурку свинцева булла (діам. 3,8 см.) з зображенням на лицевому боці голів апостолів Петра й Павла, між якими хрест, над ними літери: SPA SPE, на зворотному — з написом GREGORIVS PAPA XIII.

Ф. 131, спр. 571.

1577 р., лютого 16, Бидгощ

№ 666

Стефан свідчить, що йому було пред'явлено для затвердження акт комісарів, призначених для вияснення справи відкуплення третьої мірки королівського Зимноводського млина, розташованого на львівському передмісті. Король на прохання серадзького каштеляна і ленчицького старости Андрія Дембовського підтверджує та повністю наводить текст акту:

1577 р., Львів

Відбулося в присутності королівських комісарів заступника стольника Йоакима Заршинського, званого Семп, львівського підстарости Бальтазара Ожги, призначених для відкуплення третьої мірки Зимноводського млина з рук Івана Гинека та деяких спадкоємців покійного Казимира Гинека. Крім них були присутні й інші свідки. Серадзький каштелян і ленчицький староста Андрій Дембовський пред'явив такий документ короля Стефана:

1576 р., грудня 1, Торунь

Сигізмунд II доручає белзькому воєводі Андрієві з Тенчина, городельському старості Іванові Лесньовському, підстолієві Йоакиму Заршинському, львівському підстарості Бальтазарові Ожзі справу відкуплення третьої мірки Зимноводського млина з рук Івана Гинека та передачі її Андрієві Дембовському.

В зв'язку з цим белзький воєвода і грубешівський староста Андрій з Тенчина, львівський підчаший, львівський, городельський та долиньський

¹ Далі кілька нечітких підписів.

староста Іван Лесньовський з Зимної Води, заступник стольника Йоаким Заршинський, львівський підстароста Бальтазар Ожга — як королівські комісари, повідомляють Івана Гинека, власника третьої мірки Зимноводського млина, та Андрія, Станіслава, Івана, Софію і Ядвігу — спадкоємців Казимира Гинека, про згадане розпорядження короля Стефана, наказуючи їм стати 11 лютого перед Андрієм Дембовським та перед ними, як комісарами, для проведення відкуплення. В назначеному терміні Андрій Дембовський, як позивач, звернувся з проханням до комісарів провести таксацію, враховуючи доходи з третьої мірки, будинків та лугів, належних до млина. Для цього були обрані свідки — підмельник цього ж млина Валентин, фактор Микола і суперінтендент Климент Ольховський, які, склавши присягу в сумлінному виконанні свого обов'язку, оцінили Зимноводський млин з прибутками третьої мірки на суму 4864 злотих. Після цього Іван Гинека заявив перед судом комісарів від свого імені, як власника даного млина, і від імені Андрія, Станіслава, Ядвіги та Софії про те, що одержавши згадану суму від Андрія Дембовського, він уступає володіння цими маєтками, передаючи їх земському возному Грицькові, який і введе Андрія Дембовського в їхнє володіння.

Король Стефан затверджує акт комісарів, застерігаючи одночасно, що даний млин відійде з рук Андрія Дембовського до нього або до когось іншого, що матиме дозвіл на його відкуплення, лише після сплати Андрію Дембовському суми, встановленої комісарами в даному акті

Мова лат. Документ складається з чотирьох аркушів, розміром 26,2 × 32,2 см.

I «Stephanus rex subscripsit». «Albertus Baranowski».

III «De taxa tertiae mensurae molendini Zimnowodzki actus commissarialis a serenissimo Stephano rege confirmatus, anno 1577» (XVI). «Akt komissarski [...] mлина [...] pana siradzkiego de manibus Hinko ius pol...» (XVI—XVII). «Inter generosum Dembowski et successores Casimiri Huneк» (XVIII).

На шовковому синьо-червоному шнурку печатка. Gum., табл. XVIII, № 66.

Ф. 131, спр. 572. Інв. Вар. 621 (539).

1577 р., березня 26, Влоцлавок

№ 667

Стефан підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1572 р., травня 20, Варшава (див. док. № 655)

Мова лат.; 45,7 × 75,6 + 13,4 см. Ініціал «S».

I «Stephanus rex mp.». «Joannes Bozakowski praepositus Lanciciensis subscripsit».

III «Stephani confirmatio privilegii a Sigismundo Augusto ratione libertatum Ruthenis Leopoliensibus collatarum, Vladislaviae, anno 1577, d[ie] 26 Martii» (XVII).

На шовковому синьо-жовто-білому шнурку пошкоджена печатка. Gum., табл. XVIII, № 66.

Опубл.: MCS, стор. 57—62, 72—73; СБЛ, стор. 26—33 (документ з 20 травня 1572 р. та його переклад українською мовою).

Ф. 129, оп. 1, спр. 50.

1577 р., березня 28, Санкто Петро Комеліко

№ 668

Григорій з Ческо Санкті Петрі, син Франциска, продав Іванові з Ческо Санкті Петрі одну ділянку орної землі та луку.

Нотаріальний інструмент нотарія Якова Глерія
Мова лат.; 32,8 × 12 см.

I Нотаріальний знак у вигляді стилізованого хреста, що знаходиться на піраміді; по боках її літери: I. G.

III «Pro d[omino] Joanne de Cesco contra egregium Gregorium quondam domini Francisci de Cesco emptio in loco vocato sotto polpezza pro l. 380 n. 10. Pro notario 5 n. 6». «1577, S. Pietro» (XVI).

Ф. 131, спр. 573.

1577 р., березня 29, Санкто Петро

№ 669

Ліберал, син Росма, як боржник Івана з Ческо Санкті Петрі, видає йому частину луки і орної землі.

Нотаріальний інструмент нотарія Якова Глерія
Мова лат.; 26,5 × 14,3 см.

I Нотаріальний знак (опис див. док. № 668). Поруч засвідчення нотарія.

III «Pro d[omino] Joanne de Cesco contra Liberalem de Rosmo [!] emptio in loco vocato tresaga de soza pro l. 158 n. 10. Pro notario 3 n. 6». «S. Pietro, 1577» (XVI).

Ф. 131, спр. 574.

1577 р., травня 11, Бродниця

№ 670

Стефан підтверджує та повністю наводить текст таких документів:

1. 1456 р., вересня 16, Пйотрків (див. док. № 585)

2. 1469 р., квітня 11, Городок (див. док. № 585)

Мова лат.; 25,5 × 55,7 + 6,7 см. Ініціал «S».

I «Stephanus rex subscripsit».

На пергаменті наявні дірки й плями від іржі. Зворотний бік пергаменту підклеєний папером.

На шовковому червоно-коричнево-голубо-білому шнурку в бляшаній коробці (без вічка) пошкоджена печатка. Gum., табл. XVII, № 64.

Ф. 131, спр. 575. Інв. Ваг. 873 (745).

1577 р., травня 25, Мальборк

№ 671

Стефан, в зв'язку з суперечкою між громадою Львова — з одного боку, і райцями, війтом та лавниками міста — з другого боку, відносно прибутків від сіл Зубрі й Сихова та інших питань, викликає обидві сторони до себе. Від райців з'явилися магістр Симеон, доктор обох прав Микола Гелазин, райця Іван Заліський, лавники Вольфганг Шольц, Варфоломій Кадовський та бакалавр і нотарій Альберт з Ходеля; від громади — Іван Зайдлич, кушнір Яків Сошка, кравець Яків Шульцик, кушнір Іван Ганшерн, а також жителі передмістя Іван Недзведзь і Іван Ожешек. Розглянувши та обговоривши справу з радниками і юристами, король виносить рішення:

1. Відносно скарги громади на магістрат, який використовує прибутки сіл Зубрі й Сихова для своїх потреб, не складаючи перед громадою рахунку, як з них, так і з інших прибутків міста — пред'явлено записи і резигнації, згідно з якими дані маєтки відійшли в приватне користування львівських

райців та для піддержки їхнього уряду. Це право вільного володіння і черпання прибутків із згаданих сіл довічно зберігається за львівськими райцями.

2. Щодо двох будинків, проданих магістратом, а також села Брюховичів, відступленого в оренду деяким громадянам міста — магістрат повинен скласти рахунок з використання цих прибутків в найближчий призначений для цього термін.

3. Відносно самого складення рахунку — в силі залишається привілей Сигізмунда I про те, що рахунок складають щорічно старі райці перед обранням нових райців в присутності райців-резидентів, чотирьох лавників та шести представників від громади; при цьому застерігається, що при потребі під час складання рахунку можуть бути присутні депутовані королем особи разом зі старою.

4. Щодо обрання райців — дійсним залишається привілей Сигізмунда I, згідно з яким на місце померлого самі райці обирають нового райцю з лавників.

5. В питанні про порядок апелювання також залишається в силі давній звичай відправлення запечатаних ротулів з вироками спеціальним посланцем до короля, а вимога громади міста дозволити самій апелюючій стороні складати ротули вироків відкидається.

6. Так званий будинок нотаріїв залишається в розпорядженні райців, як виключений з міських прибутків і як такий, яким користуються міські нотарії.

7. Щодо скарги громади на те, що львівський склад опустів внаслідок занедбання райцями — останні заявили, що гродський уряд та шляхта часто не тільки дозволяють минати склад, а й допомагають в цьому порушникам; вирішено, щоб за львівським складом зберігалися його права, і щоб ні гродський уряд, ні будь-хто інший не робив ніяких перешкод в збереженні і оберіганні цих прав.

8. Відносно міських податків — магістрат Львова, як і інших міст, не має права накладати їх на громадян без згоди цілої громади.

9. Від громади треба обрати 40 відповідних осіб, які мають якусь спадкову посілість, для нагляду над господарським життям міста.

10. Скарга уповноважених жителів передмістя на обтяження їх різними тягарями відкидається, бо привілей покійного Казимира III підтверджує, що вони є на території колись наданих містові 100 ланів, тому і зобов'язані, як і всі громадяни, нести тягарі, які накладає на них магістрат.

11. Щодо привілеїв львівських цехів — в силі залишаються лише видані з відому і за згодою магістрату.

12. Відносно скривання міських плебісцитів райці заявили, що вони покажуть всі, які мають, плебісцити і не заборонятимуть їх збільшення, якщо лише вони виноситимуться за згодою магістрату, цілої громади та схваленням короля.

13. Відносно каменю, призначеного на будівництво веж, який, як заявили уповноважені від громади, райці забирають для приватного вжитку. Останні заявили, що вони готові довести громаді, що камінь використали для міських, а не для приватних потреб.

14. Обидві сторони, як магістрат, так і громада повинні припинити всілякі суперечки і жити в згоді, громада — проявляючи належну повагу до магістрату, а магістрат — гідне ставлення до громади під загрозою тисячі гривень кари, що відійде до королівського скарбу

Мова лат. Документ у вигляді зошита з чотирьох аркушів розміром 35,5 × 30 см.

I «Stephanus rex subscripsit».

III «Inter communitatem et magistratum Leopoliense, sabbatho ante festa Pentecosten. Zubrza adscribitur consulibus. Ratio [...] generaliter [...] debent» (XVII). «Inter civitatem et magistratum, anno 1577» (XVIII). «Decretum Stephani regis, 1577» (XVIII).

На шовковому червоно-синьо-жовтому шнурку в бляшаній коробці печатка. Gum., табл. XVII, № 64.

Ф. 131, спр. 576. Инв. Вар. 625 (542).

1577 р., травня 29, Мальборк

№ 672

Стефан на прохання райців Львова підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1577 р., лютого 20, Бидгощ

Стефан — в зв'язку зі скаргою деяких жителів Львова на магістрат, бурмистра, райців, віта і лавників, які допускаються різних утисків по відношенню до них, зловживаючи своїм правом, та з проханням призначити комісарів, перед якими вони могли б звинуватити магістрат — викликає обидві сторони на королівський суд, щоб особисто розглянути цю справу, з якою зв'язані спокій і згода громадян Львова. Крім цього, король наказує обом сторонам пред'явити відповідні документи, зобов'язує магістрат не наносити ніяких кривд жителям міста, а останнім ставитися з належною повагою до магістрату до часу, коли розглядатиметься справа

Мова лат.; 36 × 58,6 + 5,5 см. Ініціал «S».

I «Petrus Dunin Volski nominatus episcopus Plocensis, Regni Poloniae cancellarius subscripsit». «Relatio reverendi Petri Dunin Volski nominati episcopi Plocensis et Regni Poloniae cancellarii».

III «Litterae edicti seu advocacionis, quibus sublatae sunt commissiones inter communitatem et magistratum, anno 1577» (XVI).

На шовковому червоно-жовто-біло-зеленому шнурку печатка. Gum., табл. XVII, № 64.

Ф. 131, спр. 577. Инв. Вар. 623 (540).

1577 р., вересня 21, Інферіор Тельве

№ 673

Антон з Кардзані, син Миколи, продав Іванові-Баптисту Буффі, синові Гаспаріна, город та луки у с. Кардзані.

Нотаріальний інструмент нотарія Антона Тодескі, сина Івана

Мова лат.; 42,4 × 19,1 см. Ініціал «I».

I Нотаріальний знак (опис див. док. № 645). Поруч засвідчення нотарія.

III «+ 1577 +». «Datio insolutum egregii domini Joannis Baptistae Buffae Telvi Inferioris acquisita per Antonium filium de Zanettis de Carzano cum locatione, pro not[ario] lb 5/0» (XVI). «21 Settembr [...]» (XVII).

«Найдено в Telve коло Borgo [...]» (XX).

Ф. 131, спр. 578.

1577 р., вересня 22, Львів

№ 674

Львівський архієпископ Іван Сененський з Сенна, в зв'язку з тим, що с. Козлів, належне львівському архієпископству, було повністю спустошене

татарами, дозволяє його жителям знову осісти на цьому місці і заснувати містечко на магдебурзькому праві, як і інші архієпископські містечка, зокрема Дунаїв, яке в усьому повинні наслідувати. Одночасно архієпископ звільняє громадян Козлова від усяких робіт, чиншів та податків на 15 років і вказує їм на їх обов'язки й права

Мова пол.; 27,2 × 59 + 11,5 см.

I «Tensze, czo na wyrsczu, rąką własną» (XVI).

III «Privilegium oppidanorum Kozłoviensium» (XVIII). «Przywilej miastu Kozłow y tego powinności» (XVIII). «1577, w Lwowie, dnia 22 września. Joannes Sieniński archiepiscopus Leopoliensis oppidanis Kozłoviensibus facultates et privilegia nova post captivitatem Scithicam concedit» (XVIII).

На згинах пергаменту наявні діри.

На пергаментних поясах дві печатки: 1) відтиснена в червоному воскові круглa (діам. 3,4 см.) печатка Івана Сененського з зображенням на щиті гербу «Дембно», над яким мітра та інші атрибути архієпископської влади. Легенда нечітка:... ARCHIEPISCOP LEORO...; 2) фрагмент відтисненої у червоному воскові печатки львівського капітулу (опис див. док. № 352).

Ф. 131, спр. 579.

1577 р., грудня 22¹, Львів

№ 675

Львівський архієпископ Іван Сененський з Сенна, власник с. Гологір, на прохання львівського каноніка і буського пароха Миколи Лончинського підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1577 р., грудня 13, Торунь

Стефан, на прохання буського і лопатинського пароха львівського каноніка Миколи Лончинського, підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1576 р., листопада 20, Торунь

Холмський єпископ Альберт Собеєвський, на прохання Миколи Лончинського приєднує парафіяльний костюл у містечку Лопатині Холмської єпархії до буського костюлу, призначаючи його для заснованих посад п'яти мансіонарів при буському парафіяльному костюлі, одночасно накладає на них зобов'язання відправлення окремих богослужінь та виконання обов'язків, застережених у фундаціях, дотаціях і ерекціях. Крім того, вказує на обов'язки препозита мансіонарів та буського пароха щодо прибутків

Мова лат.; 60 × 71,5 + 15 см.

I «Idem, qui supra, Iohannes archiepiscopus manu sua subscripsit». «Georgius Milius publicus et coram sua reverendissima paternitate curiae causarum notarius subscripsit».

III «Incorporatio ecclesiae Lopatinensis ad praeposituram Buscensem» (XVII). «1656, die 10 Novembris in visitatione generali ecclesiae metropolitanae Leopoliensis productum» (XVII). «Archidiaconus» (XVIII).

На згинах пергаменту невеликі дірки.

Печатка відсутня.

Ф. 131, спр. 580.

¹ У датаційному формулюванні поставлено «Die secunda», правдоподібно пропущено слово «vigesima». Дата «die secunda» — суперечила б даті документа Стефана.

Стефан повідомляє, що на сеймі у Варшаві виступили львівський хорунжий Микола Гербурт з Дідилова, перемиський війський Олексій Крашицький, війський Іван Свірський, галицький земський суддя Прокіп Раско, заступник белзького старости Станіслав Жолкевський разом з іншими земськими послами Руського воєводства і, згідно з інструкцією всієї шляхти цього воєводства, внесли скаргу на бурмистра, райців і львів'ян за те, що вони, всупереч рішенням останньої інстанції й конституції, ухвалені конфедерацією під час останнього безкоролів'я, які були затверджені королем після прийняття ним влади, ігнорують звичайні суди (яким у Руському воєводстві була признана компетенція розгляду правних справ і справ міщан) і невідомо, на підставі яких привілеїв і прав не стають перед ними, не виконують рішень і не платять гривен, накладених на них. Тому послы вимагають, щоб рішення каптурових судів були затверджені королем і сеймом, а уряд і жителі Львова їм підпорядковувалися. З другого боку представники Львова заявили, що місто основане на магдебурзькому праві, яке регулює всі особисті і маєткові справи громадян, вільне від інших судів. Ці права і привілеї досі шанували, і останньою інстанцією для них, як і для всіх міст в державі, був королівський трибунал. Вони завжди признавали тільки королівську юрисдикцію, тим більше, що на підставі привілею Владислава II Львів був втілений не лише до одного воєводства, а й до королівства, і тому судів, встановлених у воєводстві, вони ніколи не признавали. Більше того, завжди протестували проти них. В зв'язку з цим львівські послы просять, щоб ці привілеї були вшановані, а рішення земських судів скасовані. Земські послы навпаки вимагали, щоб не тільки особисті та маєткові справи міщан, які врегульовує магдебурзьке право, були підпорядковані цим встановленим під час безкоролів'я земським судам, а й всі справи, що торкаються земельної власності, і особливо сіл Зубрі й Сихова, які не можуть регулюватися на підставі міських прав (військові повинності жителів сіл). Міщани відповіли, що ті села, які є їх власністю, підпорядковані магдебурзькому праву на підставі привілею Сигізмунда II, виданого у Пйотркові в 1565 р. і поновленого ухвалою варшавського сейму. Король постановляє, що Зубря та Сихів завжди належали до міста і його право на них було затверджене статутом Сигізмунда II. Однак в статуті немає згадки про звільнення цих сіл від військових обов'язків, що передбачено конституцією держави. Згідно з державним правом, анулюються прерогативи львівського магістрату; в інших справах права міста залишаються без змін. В зв'язку з тим, що місто не підпорядковувалось рішенням земських судів не з причини легковажності, а на підставі своїх привілеїв, скасовуються всі рішення, спрямовані проти міста і окремих громадян. На майбутнє король постановляє, що всі публічні й приватні справи, які регулюються магдебурзьким правом, підлягатимуть компетенції міського та королівського судів, інші підлягатимуть земському праву. Таким чином, місто вважається власником цих сіл, але юрисдикція його є обмеженою в тих справах, які належать до земського права

Мова лат.; 35 × 63,6 + 10,5 см.

I «Stephanus rex subscripsit».

III «Decretum de villa Zubrza et Sichow in conventu Warschoviensi, anno 1578». «Inter palatinum Russiae et magistratum Leopoliensem de iudiciis» (XVIII). «Stephani regis [...] Martii» (XVII).

На шовковому червоно-біло-зелено-синьому шнурку печатка. Gum., табл. XVIII, № 65.

Ф. 131, спр. 581. Інв. Ваг. 627 (544).

1578 р., червня 9, Львів

№ 677

Стефан, на прохання львівського громадянина Симеона Ганнеля, підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1521 р., липня 13, Краків

Сигізмунд I підтверджує та повністю наводить текст пред'явленої йому львівським громадянином Мартином Ганнелем копії випадково втраченого привілею Владислава II такого змісту:

1424 р., березня 9, Краків (див. док. № 77)

Мова лат.; 41,5 × 64 + 7,7 см. Ініціал «S».

I «Stephanus rex subscripsit».

II «Mathias Clodzynski sacrae regiae maiestatis secretarius».

III «Sprá [!] na Holosko y na lonkę [...] od pr[...] nasz[...]» (XVI).
«Approbatio Stephani regis iuris super villam Holowsko Januszkoni inter-
preti et eius successori Simoni Hanel, 1578» (XVIII).

На шовковому вишнево-фіолетовому шнурку печатка. Gum., табл. XVIII, № 65.

Опубл.: AGZ, t. IV, стор. 124—125 (документ Сигізмунда I).

Регест: MRPS, pars IV, vol. 1, стор. 217, № 3823 (документ Сигізмунда I).

Ф. 131, спр. 582. Інв. Ваг. 628 (545).

1578 р., червня 26, Львів

№ 678

Стефан залишає українського священика Сая та його наступників у володінні попівством і всім належним до нього у с. Великополі

Мова лат.; 22,3 × 41,2 + 8,7 см. Ініціал «S».

I «Stephanus rex subscripsit».

На пергаменті кілька великих дір. Текст місцями не читається. Печатка відсутня.

Ф. 201, оп. 46, спр. 21, арк. 2.

1578 р., липня 1, Львів

№ 679

Стефан затверджує статут цеху токарів і гребінників у Львові

Мова лат.; 61,3 × 42,2 + 4,6 см.

I «Stephanus rex subscripsit».

Пергамент місцями zdeформований внаслідок вогкості, наявні великі плями і дірки. Текст в кількох місцях вицвів.

На шовковому червоно-жовто-синьо-фіолетовому шнурку пошкоджені печатка. Gum., табл. XVIII, № 65.

Ф. 131, спр. 583. Інв. Ваг. 874 (746).

Не раніше 1578 р., липня 1¹, Львів

№ 680

Райці Львова свідчать, що їм пред'явили привілей Стефана такого змісту:

1578 р., липня 1, Львів

Стефан, на прохання львівських громадян і цеху токарів, затверджує статті та звичаї цього цеху

¹ Датується за документом Стефана.

Копія з кінця XVI ст.

Мова лат.; 50 × 66 см.

I «*Torneatorum Leopoliensium privilegium*» (XVIII).

На пергаменті наявні діри.

Ф. 131, спр. 584. Інв. Вар. 875 (747).

1578 р., липня 7, Львів

№ 681

Стефан свідчить, що в зв'язку з суперечкою, яка виникла між старшими і цілою громадою вірменів Львова — як позивачами, та бурмистром, райцями, вйтом, лавниками і цілою громадою Львова — як відповідачами, обидві сторони з'явилися на королівський суд і висловили свої претензії: перші скаржилися на те, що їм забороняють торгувати сукном та відчиняти крамниці для його продажу, а також торгувати різними трунками і займатися ремеслом, незважаючи на те, що вони входять до складу громади і сплачують податки нарівні з усіма іншими. Другі заявили, що вірмени, які відрізняються і мовою, і релігією, не можуть бути рівними з усіма іншими, а вільності, якими вони користуються, є обмежені, що видно з їхніх локаційних і фундаційних привілеїв. Для вирішення суперечки було обрано три представники від старших вірменів, які присягнули, що жодних локаційних привілеїв в них немає і не було. Після присяги було винесене рішення, згідно з яким львівські вірмени повинні користуватися цими ж законами і вільностями, що й інші громадяни міста, як в справі торгівлі сукном та різними трунками, так і у виконанні різних ремесел, причому за ними повністю зберігаються всі вірменські закони й суди

Мова лат.; 36,2 × 59 + 9,2 см. Ініціал «S» на фоні щита і орла, над якими корона, вписаний червоною, золотою, синьою та срібною фарбами. Окремі початкові літери в тексті наведені золотою фарбою.

I «*Ioannes Borukowski R[egni] P[oloniae] vicescancellarius subscripsit*». «*Relatio reverendi Ioannis Borukowski de Bielina Regni Poloniae vicescancellarii, praepositi Lanciencis, decani Warschaviensis etc.*».

III «*Decretum hoc laceratum est per Svecos stante eorum hostili incurisione anno 1704*» (XVIII). «*Decret m[ilościwego] króla jegomości Stefana. Ormienie lwowscy iisdem prerogativis gaudere maia, jako concives zdawna w mieście tym z innemi p[any] mieszczany oprucz prawa, które osobliwe maia*» (XVIII). «*Decret ten zdarty przez Szwedów podczas inkursji anno 1704*» (XVIII) [...] ¹

Пергамент пошкоджений — розірваний в місцях, де були шnurки від печатки.

Печатка відсутня.

Опубл.: Bischoff, стор. 79—81.

Ф. 131, спр. 585. Інв. Вар. 631 (546).

1578 р., липня 21, Львів

№ 682

Стефан підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1578 р., червня 25, на місці розмежування

Королівські комісари: сончський каштелян Станіслав Стадницький з Жмигороду, сяноцький каштелян Іван Фредро, львівський підкоморій

¹ Далі один напис вірмено-половецькою мовою.

Станіслав Стажеховський, перемиський суддя Валентин Ожеховський, перемиський стольник Іван Б'єйковський, писар Львівської землі Варфоломію Коритко у присутності свідків розмежовують та встановлюють границі між маєтками домініканського монастиря Божого тіла у Львові: селами Зарудцями, Костієвом, Зашковом — з одного боку, та королівськими селами, орендованими (в тенуті) львівським старостою Миколою Гербуртом з Фельштина, містом Львовом і селами Вороцевом й Карачиновом, а також Мервицею і Мокротином — з другого боку. Комісари відновлюють границі між згаданими селами, визначені ще опольським князем Владиславом у його документі, який пізніше був підтверджений Владиславом II і Сигізмундом I.

При цьому повністю наводяться тексти таких документів:

1. 1578 р., червня 7, Львів

Стефан доручає призначеним комісарам розмежувати ці маєтки.

2. 1578 р., червня 10, Львів

Королівські комісари зобов'язують Миколу Гербурта з Фельштина з'явитися у визначений час на місце розмежування з старшими людьми в справі розмежування маєтків.

3. 1578 р., червня 7, Львів

Стефан наказує Миколі Гербуртові з Фельштина з'явитися на виклик королівських комісарів і дотримуватися їхніх рішень в справі розмежування маєтків сіл Вороцева і Карачинова — з одного боку, та Зарудців, Костієва і Зашкова — з другого боку.

4. 1578 р., червня 10, Львів

Королівські комісари наказують бурмистрові, райцям, війтові, лавникам і всій громаді Львова з'явитися у визначений час на місце розмежування з старими людьми в справі розмежування маєтків, що належать до Львова та до монастиря домініканців.

5. 1578 р., червня 7, Львів

Стефан наказує бурмистрові, райцям, війтові, лавникам і всій громаді Львова з'явитися на виклик королівських комісарів і дотримуватися їхніх рішень в справі розмежування маєтків, що належать Львову, монастиреві домініканців та маєтків, орендованих Миколою Гербуртом

Мова лат., пол. Документ складається з семи аркушів (розм. 38,3 × 29,5 см.), верхній аркуш служить обгорткою, решту (від 1—14 стор.) займає текст з пізнішими помітками на полях.

I «Stephanus rex subscripsit». «Albertus Bilinski notarius». «Kupiono od Zygmunta Iгла» (XIX).

III «Confirmatio Stephani regis granitierum inter bona conventus Corporis Christi, ab una, et bona regia, videlicet capitanei Leopoliensis et bona civitatis Leopoliensis. Littera 20» (XVI—XVII) [...] ¹

Печатка відсутня. Залишився шовковий червоно-жовто-фіолетовий шнурок.

Ф. 131, спр. 586. Інв. Вар. 876 (748).

1578 р., серпня 20, Львів

№ 683

Райці Львова, на прохання Юрія Борча, Домініка Геппенера, Івана Зонненберга і Альберта, сина теслі — старших майстрів львівських хірургів, підтверджують десять статей статуту львівських хірургів ²

¹ Далі один стертий напис.

² Документ підтверджений Стефаном у Львові 8 вересня 1578 р. (див. док. № 685)

Мова лат.; 29 × 57,5 + 8,2 см. Ініціал «С».

III «Privilegium civitatis Leopoliensis, anno 1578» (XVIII).

На шовковому червоно-біло-коричневому шнурку печатка. Soch., Herb, стор. 19 (тип. II).

Ф. 131, спр. 587. Інв. Ваг. 849 (721).

1578 р., серпня 25, Львів

№ 684

Львівський архієпископ Іван Сененський підтверджує та повністю наводить текст пред'явленого йому каноніками львівського кафедрального костюлу В'ячеславом Вигнановським і Яковом Вежбенським документа Стефана такого змісту:

1576 р., листопада 10, Торунь

Стефан приєднує препозитуру шпиталю костюлу св. Духа у Львові разом з його доходами і чиншами до капітулу з тією умовою, що для презентування цієї препозитури буде виділений один канонік

Мова лат.; 33,2 × 72,3 + 14,2 см.

I «Ego Andreas Kiiewski publicus et curiae suae reverendissimae paternitatis notarius in absentia actorum notarii subscripsit».

III «Hospitalis sancti Spiritus» (XVII). «Privilegium juris patronatus praepositurae ecclesiae [sancti] Spiritus» (XVIII). «Privilegium Stephani regis, quo mediante praeposituram [sancti] Spiritus incorporat capitulo Leopoliensi atque ex eodem capitulo vocatione seniori debetur concessum, anno 1576, Torunii, in conventione generali Regni, approbatum auctoritate ordinaria Joannis Sieniensi archiepiscopi anno 1578» (XVIII).

На згинах пергаменту невеликі дірки, наявні плями.

На шовковому жовто-зелено-червоно-фіолетовому шнурку відтиснена у червоному воскові кругл (діам. 4 см.) печатка архієпископа Івана Сененського з зображенням на щиті герба «Дембно», над яким мітра та інші атрибути архієпископської влади. Легенда нечітка: ... DE SIENNO D. G. ARCHIEPVS LEOPOLIENSIS.

Ф. 131, спр. 588.

1578 р., вересня 8, Львів

№ 685

Стефан, на прохання старших і цілого цеху львівських хірургів, підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1578 р., серпня 20, Львів (див. док. № 683)

Одночасно наказує львівському старості Миколі Гербурту з Фельштина та іншим сановникам зберегти за львівськими хірургами всі статті, зазначені в його конфірмаційному привілеї

Мова лат.; 47,8 × 60,5 + 10,5 см. Ініціал «I».

I «Stephanus rex subscripsit».

II «Confirmatio fraternitatis chyrurgorum Leopoliensium» (XVI).

III «Privilegium regis Stephani, anno 1578» (XVIII).

На шовковому жовто-зелено-рожево-коричневому шнурку печатка. Gum., табл. XVIII, № 65.

Ф. 131, спр. 589. Інв. Ваг. 850 (722).

1578 р., жовтня 20, Краків

№ 686

Стефан, на прохання магістрату і всіх громадян Львова, підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

Ініціал «S» з документа короля Стефана. 1578 р. Док. № 686.

1389 р., жовтня 1, Львів

Владислав II, беручи до уваги вірність львівських громадян, неодноразово проявлену ними щодо короля, приєднує Львів разом з його громадянами до Польського королівства і обіцяє, що ніколи не віддасть повіт, землю і Львів нікому з князів чи будь-кому іншому, а збереже їх для себе, для своєї дружини Ядвіги, своїх дітей та для Польського королівства¹

Мова лат.; 25 × 48,8 + 8,3 см. Ініціал «S».

I «Stephanus rex subscripsit».

II «M. Bech notarius».

III «Registratae. M. Bech» (XVI). «Privilegii unionis ad Regnum a rege Stephano confirmatio, anno 1578» (XVI).

Печатка відсутня. Залишився пергаментний поясок.

Опубл.: AGZ, t. III, стор. 84—85.

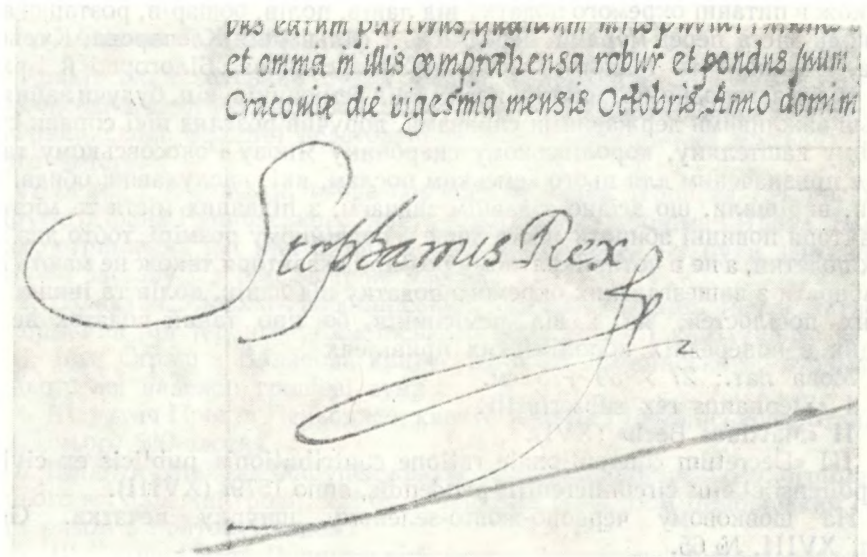
Ф. 131, спр. 590. Інв. Ваг. 30, 30а (547).

¹ Пор. майже ідентичний за змістом документ Владислава II, виданий у Любліні 30 вересня 1388 р. (див. док. № 20).

Стефан, на прохання львівських суконників, підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1547 р., квітня 7, Краків (див. док. № 523) ¹

Мова лат.; 21,6 × 47,8 + 4,5 см. Ініціал «S».

Підпис короля Стефана з документа, який підтверджує права громадян Львова. 1578 р. Док. № 686.

I «Stephanus rex subscripsit».

II «M. Bech notarius».

III «Registratae. M. Bech» (XVI). «Pannicidarum privilegii a rege Stephano confirmatio» (XVI).

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. XVIII, № 65.

Ф. 131, спр. 591. Інв. Ваг. 521 (449), 521а (548).

1578 р., грудня 30, Краків

№ 688

Війт і лавники Кракова повідомляють, що до них з'явився львівський нотарій Павло Щербич з проханням пояснити йому прийнятий у них порядок виборів 40 мужів у зв'язку з королівським декретом, виданим [у Мальборку] 25 травня 1577 р., який торкався ради Львова і громади. Вони пояснили, що порядок виборів такий: старші усіх цехів обирають 20 осіб серед числа купців, а купці, в свою чергу — 20 осіб з старших цехів

Мова лат.; 18,6 × 37,2 + 8 см.

III «Forma quadragintaviratus Cracoviensis, anno 1578» (XVI).

На пергаментному пояску печатка. Piekos., Piecz., стор. 300, № 351 (рис. 232).

Ф. 131, спр. 592. Інв. Ваг. 632 (549).

¹ Документ Стефана підтвердив Сигізмунд III у Кракові 17 березня 1595 р. (див. док. № 742).

Стефан свідчить, що в зв'язку з суперечкою між львівським старостою Миколою Гербуртом з Фельштина — з одного боку, та бурмістром, райцями і цілою громадою Львова — з другого боку, в питанні збору з них «шосу» не в подвійному, а в чотирикратному розмірі (тобто не 800, а 1600 злотих), а також в питанні окремого податку від ланів, полів, обшарів, розташованих довкола міста перед мурами, передмість і фільварків Клепарова, Кульпаркова, Великого та Малого Голоська, Замарстинова, Білогорщі й Брюхович та від загородників, млинів, корчм і від ремісників, він, будучи зайнятим більш важливими державними справами, доручив розгляд цієї справи сремському каштеляну, королівському скарбнику Якову Рокосовському та деяким призначеним для цього земським послам, які, вислухавши обидві сторони, вирішили, що згідно з давнім звичаєм, з підданих міста та містечок екзактори повинні збирати «шос» лише в подвійному розмірі, тобто два простих податки, а не в чотирикратному розмірі; екзактори також не мають права збирати з вищезгаданих окремого податку від ланів, полів та інших вказаних посіlostей, як і від ремісників, бо про такий податок не має згадки в попередніх королівських привілеях

Мова лат.; 27 × 59 + 5 см.

I «Stephanus rex subscripsit».

II «Matthias Bech» (XVI).

III «Decretum conventionale ratione contributionis publicis ex civitate Leopoliensi et eius circumferentiis pendendis, anno 1579» (XVIII).

На шовковому червоно-жовто-зеленому шнурку печатка. Gum., табл. XVIII, № 65.

Ф. 131, спр. 593. Інв. Вар. 633 (550).

Стефан, на прохання десяти своїх радних, які просили від імені виконавців духівниці доктора медицини, краківського каноніка, Петра Познанського, підтверджує купівлю відкупного чиншу в 40 польських злотих за 1000 злотих від тинецького абата Андрія Бжехви, загіпотекованих на с. Лапчища та інших селах поблизу містечка Бохні — для фундації посади доктора медицини, який би безплатно лікував убогих хворих та викладав у Краківському університеті на медичному факультеті. Король підтверджує також купівлю відкупного чиншу у вісім злотих за 200 злотих, загіпотекованих на селах Вронині і Вронинку неподалік від містечка Прошович, купівлю відкупного чиншу в 16 злотих за 400 злотих, загіпотекованих на будинкові краківського міщанина Івана Ланга (обидва чинші призначені для лікування убогих хворих); купівлю відкупного чиншу у вісім злотих за 200 злотих, загіпотекованих на будинкові, що зветься «Кінець села» на вулиці Голубиній (у Кракові) — на ліки для хворих; купівлю чиншу в чотири злотих, який буде куплений у майбутньому за 100 злотих — на ліки для убогих хворих

Мова лат.; 30,3 × 62 + 6,7 см.

I «Stephanus rex subscripsit».

III «Registratae. Matthias Bech» (XVI). «Consensus super censibus reemptionalibus super Lapczica abbatiae Tinencensis super Wronyn praepositi [anticti] Spiritus, super lapideas Ioannis Lang, Koniecz wsy[...]» (XVI). «Pro professore medico a reverendo domino Petro Posnaniensi in academia Cracoviensi fundato» (XVI).

Пергамент розірваний на кілька частин, пізніше склеєний тканиною.
Печатка відсутня.

Ф. 201, оп. 4в, спр. 1448, арк. 1.

1583 р., березня 7, Краків

№ 691

Краківський земський суддя Фелікс Черський та підсудок Станіслав Млошовський дають лянцкоронському старості і королівському ложничому Францискові Веселіні недатовані витяги з краківських земських актів такого змісту:

1. Беата з Жарнівця, вдова першого чоловіка Ієроніма Дембінського та другого Івана Рупновського, квітує своїх синів Ієроніма і Якова Дембінських, отримавши від них 9 тис. польських злотих, які були записані їй способом заставу і забезпечені на маєтках

2. Шляхтич Микола Любомирський, від імені Андрія Рея з Нагловиців, прийняв від Ієроніма Дембінського 800 злотих і квітує його за них

3. Іван Страш з Бялачова квітує Ієроніма Дембінського, отримавши від нього всі належні грошові суми

4. Шляхтич Прокіп Пеньонжек квітує Ієроніма Дембінського, отримавши від нього 500 злотих

5. Шляхтич Микола Фарурей квітує Ієроніма Дембінського, отримавши від нього всі належні гроші, які були записані Ієронімом Дембінським окремо та разом з братом Яковом

6. Шляхтич Петро Рупновський квітує Ієроніма Дембінського, отримавши від нього всі належні гроші

7. Шляхтич Станіслав Казимирський квітує Ієроніма Дембінського, отримавши від нього всі належні кошти

8. Шляхтич Микола Длуський квітує Якова Дембінського, отримавши від нього гроші

9. Шляхтич Матвій Мацейовський квітує Якова Дембінського, отримавши від нього гроші

10. Мартин Котвич квітує Якова Дембінського за отримані 1000 злотих

11. Шляхтич Юрій Рупновський квітує Якова Дембінського, отримавши від нього належні кошти

12. Шляхтич Станіслав Казимирський квітує Якова Дембінського, отримавши від нього кошти

13. Шляхтич Станіслав Казимирський квітує Якова Дембінського, отримавши від нього 100 злотих

14. Матвій Завдзинський квітує Якова Дембінського, отримавши від нього всі гроші, які були колись записані Яковом Дембінським окремо та разом з братом Ієронімом

Мова лат. Документ складається з чотирьох аркушів, останній — неповнений; розміром 39,6 × 30,1 см. Ініціал «F», вписаний кіноваром та золотою фарбою; деякі слова та заголовки документів, а також окремі початкові літери — тільки кіноваром.

I «Ioannes Kmita notarius terrae Cracoviensis manu propria subscripsit».

III «Quietationes Dembinskich variae ad bona Dembno servientes» (XVII).
«Anno D[omini] 1583». «Feria 2 post dominicam Reminiscere» (XVIII).

Печатка відсутня.

Ф. 181, оп. 1, спр. 21, арк. 1—4.

Краківський земський суддя Фелікс Черський і підсудок Станіслав Млошовський свідчать, що рідні брати Ієронім та Яків Дембінські подарували своє власне с. Дембно лянцкоронському старості, ложничому короля Францискові Веселіні, а їх мати Беата з Жарнівця подарувала йому села у Сяноцькій землі: Зарчів, Мхаву, Жерницю, Ростоку, Кальницю і Новосільці

Мова лат.; 46,3 × 61,2 + 8,2 см. Ініціал «F», вписаний чорним чорнилом, золотою та червоною фарбами.

I «Ioannes Kmīta notarius terrae Cracoviensis manu propria subscripsit».

II «Cor. C. C. C. subscripsit».

III «Donatio perpetua bonorum Dembno cum attinentiis per generosos Dembinskie M. [!] Wesselini». «In anno 1583, feria 2 post dominicam Reminiscere» (XVII). «Privilegium seu donatio bonorum villae Dembno et aliarum villarum eo spectantium per generosos Dembinskie pro Weseliny facta et coram iudicio terrestri Czchoviensi recognita» (XVII).

У лівому верхньому куті віддертий шматок пергаменту разом з середньою частиною ініціалу «F».

Дві печатки відсутні.

Ф. 181, оп. 1, спр. 21, арк. 5.

Григорій XIII повідомляє підданих львівського костьолу, що після смерті львівського архієпископа Івана Сененського він призначає на його місце Івана-Дмитра Соліковського, закликаючи усіх віруючих Львівської архієпархії виявити йому належну повагу і послух

Мова лат.; 26,2 × 45 + 6 см. Ініціал «G».

I «Arg.» «L». «XXIII». «I. Glorierius». «H. Cim(im)i». «M. A. Sarlupius». «A. Postgimus». «P. Alfons».

II «Jo. Baptista de [Alexiis]». «A. de Sancto Petro». «XXIII». «P. Berterius» (XVI).

III «Registratum. A. [Iustus]» (XVI). «F. Scapucius» (XVI). «Bulla Gregorii papae XIII favore Joannis Demetrii electi archiepiscopi Leopoliensis post obitum Joannis expedita, anno 1583» (XVIII).

На пергаменті кілька великих дір.

На конопляному шнурку свинцева булла (опис див. док. № 665).

Ф. 131, спр. 594.

Григорій XIII повідомляє всіх жителів Львова та Львівської єпархії, що після смерті львівського архієпископа Івана Сененського він призначає на його місце Івана-Дмитра Соліковського, закликаючи всіх виявити йому належну шану

Мова лат.; 26,5 × 45,8 + 6,5 см. Ініціал «G».

I «Arg». «XXIII». «I. Glorierius». «H. Cim(im)i». «M. A. Sarlupius». «A. Postgimus». «P. Alfons».

II «Jo. Baptista de Alexiis». «A. de Sancto Petro». «XXIII». «P. Berterius» (XVI).

III «Regestratum. A. Iustus» (XVI). «F. Scapucius» (XVI). «Pro archiepiscopatu reverendissimi domini Ioannis Demetrii Solikowski, anno 1583» (XVI).

На конопляному шнурку свинцева булла (опис див. док. № 665).

Ф. 131, спр. 595. Інв. Вар. 638 (555).

1583 р., березня 29, Рим

№ 695

Григорій XIII повідомляє львівського електа Івана-Дмитра Соліковського, що в зв'язку з обранням його львівським архієпископом, останній повинен скласти присягу на вірність апостолові Петрові, церкві й папі і прислати через свого посланця; папа також повністю наводить текст цієї присяги

Мова лат.; 45,2 × 68 + 6,8 см. Ініціал «G».

I «Concordat» (XVI). «Apr.» «L». «XXVIII». «J. Glorierius». «H. Cimimi». «Franc. Bellotus pro magistris».

II «A. de Sancto Petro». «Jo. Baptista de Alexiis». «Temondus. XXVIII». «Petrus Solis». «P. Berterius» (XVI).

III «Regestratum. A. Iustus». «A. Postigimus». «B. Iust[...]» (XVI). «Bulla Gregorii papae XIII favore Joannis Demetrii in archiepiscopum Leopoliensem electi expedita, anno 1583-tio» (XVIII).

На пергаменті невелика дірка.

На конопляному шнурку свинцева булла (опис див. док. № 665).

Ф. 131, спр. 596.

1583 р., квітня 18, Чхів

№ 696

Краківський земський суддя Фелікс Черський та підсудок Станіслав Млошовський повідомляють, що вони, на прохання лянцкоронського старости, королівського ложничого Франциска Веселіні, дали із чховських земських книг такі недатовані витяги:

1. Донька краківського земського судді Івана Пенньонжека, вдова Юрія Черни — Дорота отримала від власника с. Дембна Ієроніма Дембінського 400 польських злотих, записані останнім її чоловікові на маєтках села Дзеканова, та квітуче згаданого Ієроніма з отриманої суми

2. Шляхтич Станіслав Вельовейський зізнав, що Яків Дембінський з Дембна сплатив йому 220 польських злотих, за що той квітуче Дембінського

3. Земський возний Григорій та шляхтичі Іван Лінчовський та Мартин Кресковський зізнали, що 15 березня [1583 р.] був даний реальний ввід лянцкоронському старості Францискові Веселіні на маєтки Ієроніма і Якова Дембінських с. Перлу, Б'ядолини, Дембінську Волю, Дзеканів, Стерковець і Дембно

Мова лат.; 39,7 × 52,2 + 11,2 см. Ініціал «F», вписаний чорним чорнилом і золотою фарбою; окремі слова і деякі початкові літери — золотою фарбою та кіноваром.

I «Ioannes Kmīta notarius terrae Cracoviensis manu propria subscripsit».

II «Cor. C. C. C. subscripsit».

III «Quietationes Dembinskych duae et relatio intromissionis m[agnifici] d[omi]ni Weszyleny in bona Dembno a[nn]o D[omi]ni 1583» (XVII). «Feria secunda post dominicam Reminiscere [!]

Дві печатки відсутні.

Ф. 181, оп. 1, спр. 21, арк. 6.

Краківський земський суддя Фелікс Черський і підсудок Станіслав Млошовський повідомляють, що брати Фелікс та Іван Вельопольські з Гдова від свого імені та від імені дітей свого брата Станіслава поквитували лянцкоронського старосту, королівського секретаря, власника Дембна Ієроніма Дембінського за отримані 800 злотих

Мова лат.; 27 × 54,1 см. Ініціал «F» у вигляді повзучої гадюки вписаний синьою та золотою фарбами; окремі слова та початкові літери — золотою фарбою.

I «Ioannes Kmita notarius terrae Cracoviensis manu propria subscripsit».

III «Quietatio de R [?] 800 Agnetae Rokoszona per Hieronimum Dembinsky inscriptorem anno Domini 1583» (XVII). «Perpetua coram actis terrestribus Bieicensibus per generosos Wielogorskie [I] generosos Dembinskiego et Weseliniego de summa octingentorum florenorum Polonicalium nobili olim Agnethi Rokoszowna per eundem Dembinski inscriptorem quietatio et generalis evictio» (XVII). «Generosi Felix et Joannes Wielopolscy generosos Dembinskie, Weselino de summis certis super bonis Dębno extendentibus quietant. In Biecz, anno Domini 1583, [feria] 2 ante festum sanctae] Margarethae virginis» (XVIII).

Дві печатки відсутні.

Ф. 181, оп. 1, спр. 21, арк. 7.

1584 р., травня 5 (квітня 25), Вільнюс

№ 698

Судді головного трибуналу з воєводств і повітів Великого князівства Литовського на прохання мінського каштеляна Івана Глібовича подають документ такого змісту:

1584 р., квітня 5 (березня 26), Вільнюс

Іновроцлавська воєводянка, мінська каштелянша, підскарбина земська Великого князівства Литовського пані Катерина Глібовичева Іванова з Кротошина навічно дарує і записує чоловікові, мінському каштелянові Іванові Глібовичу та його дітям куплені і спадкові маєтки та королівщини, зрікається своїх прав і віддаляє від них рідних та дітей від першого одруження з Мартином Гербуртом

Мова укр.; 42,7 × 68,2 + 6,9 см. Ініціал «П» не вписано.

I «Бо(г)да(н) Сопъ[...] ка(ш)теля(н) бере(с)те(и)ск(и)». «Федо(р) Волкъ з воєво(д)с(т)ва Тро(ц)кого рукою своєю». «Грегори(и) Павлови(ч) унехо(в)-ски(и) з воєводства Новгоро(д)ского». «Abram Mielyeszko z wojewodztwa Nowogrodzkiego». «[...] Пе(т)кєви(ч) писарь зе(м)ски(и) виленски(и)». «Mikolaj Zjenowicz». «Іва(н) Іванови(ч) ба[...]а з воевѣства тро(ц)ко(го)». «Szymont Solochab s voyevocstwa Mynskiego ręką własną». «Siemion Sokolinski s powiatu Mozirskiego ręką swą». «[...] Ти(ш)кови(ч)». «Janusz Dłuski z wojewodstwa Połockiego m[anu] p[ro]pria». «Jan Tryzna». «Stanisław Puksza Klausgiełowicz chorąży wolkowyski». «Fedor Poczyey Korzeniowski pysarz zem Brzesky z wojewodstwa Brzeskiego». «Jarosz Wolczek z woiewodstwa Mieńskiego».

III «Od szony dzieciom zeznanie na thribunale» (XVI). «1584, marca». «Wypis z xiag trybunalskich roku 1584, m-ca aprila, die 25. Prawa z rzeczonego, zrzekaiąc się wszelakich dobr w W[ielki]m X[ięstwi]e L[itewskie]m leżących, spolne nabytych, dziedzicznych y krolewsczyzn na obie osoby służących od jejności paniey z Krotoszyna Katarzyny Hlebowiczowey na osobe małzonka swego jegomoscia pana Jana Hlebowicza podskarbiego W[iel-

kiego] X[iąstwa] L[itewskiego] własnego y przyznanego, oddalając wszystkich krewnych y potomstwo pierwszego małżeństwa, wydany, zplodzone z jegomością panem Martinem Herbortem, oraz curki» (XVII).

На згинах пергаменту діри.

Печатка відсутня.

Ф. 201, оп. 4, спр. 108, арк. 1.

1584 р., червня 1, Рим

№ 699

Григорій XIII надає костьолові св. Андрія, львівського монастиря бернардинців право звільнення душ померлих від кари в чистилищі, після кожного відправлення богослуження за душі померлих при вівтарі св. Анни

Мова лат.; 35 × 59,8 + 10 см. Ініціал «G». Заголовок. Текст документа оздоблений з трьох боків рослинним орнаментом.

I «L. pro Dat.». «Cae. Glorierius» (XVI).

II «Exposuit duos ducatos CD» (XVI). «A. de Alexiis» (XVI).

III «Registratum apud Cesarem secretarium» (XVI). «Hoc privilegium pro altari s[anctae] Annae» (XVII). «Indulgentia pro altari s[anctae] Annae pro defunctis a Gregorio XIII concessa. Nunc vero a[nno] D[omini] 1741 a moderno sanctissimo papa Benedicto XIV confirmata in eodem tenore in perpetuum» (XVIII). «1584-to. Quoties a sacerdote dictae domus duntaxat missa defunctorum celebratur, anima de poenis purgatorii liberetur, die 31 Maii anno 1741» (XVIII).

На згинах пергаменту дірки.

На шовковому жовто-червоному шнурку свинцева булла (опис див. док. № 665).

Ф. 131, спр. 597. Інв. Вар. 877 (749).

1585 р., січня 28, Варшава

№ 700

Стефан, задовольняючи прохання ради Львова вдруге затверджує 16 попередньо виданих ним декретів у спірних справах між райцями Львова та старостою Миколою Гербуртом і наводить ці декрети в цілому, згідно з текстами, записаними в книгах королівської канцелярії:

1. 1578 р., червня 9, Львів

Стефан, всупереч претензіям львівського старости, який хотів втручатися у справи вибору райців затверджує декрет свого попередника Сигізмунда I, виданий у Вільнюсі в 1541 р., і другий свій власний, виданий у Мальборку минулого року, що забезпечують містові право вільного вибору райців

2. 1578 р., червня 9, Львів

Стефан видає декрет, що цехові пекарі зобов'язані користати лише з королівського Пекарського млина на Краківському передмісті Львова, який меле виключно пшеничне борошно. Однак цехові майстри скаржаться, що королівський млин, обслуговуючи також інших людей, не має змоги забезпечити їх такою кількістю борошна, якої вони потребують і тому просять дозволу віддавати свою пшеницю до інших млинів або признати їм право виключного користування млином за відповідним річним чиншом, що староста заперечує. Король вирішує, що через відсутність відповідних привілеїв для пекарів, вони зобов'язані і надалі користуватися королівським млином. Якщо цього не вистачає, старості слід побудувати в сусідстві старого

млина новий, або дозволити пекарям користуватися іншим млином, який визначить староста

3. 1578 р., червня 9, Львів

Стефан видає декрет в справі юрисдикції над громадянами Львова, що осіли на грунтах Зимноводського млина за Краківською брамою, третина прибутків з якого за привілеєм Казимира III належить містові, а млинар підлягає міській юрисдикції. На цій підставі місто претендує на поширення своєї юрисдикції на всіх громадян, що осіли на грунтах, які є власністю млина. Король вирішує, що привілей стосується лише прибутків від млина, які в одній третині належать містові, а в двох третинах королю і немає ніякої правової підстави забороняти старості по-давньому виконувати юрисдикцію над громадянами Львова, що осіли на грунтах млина

4. 1578 р., червня 11, Львів

Стефан видає декрет у справі арешту і ув'язнення громадян міста органами старостинського уряду в зв'язку з тим, що були випадки, коли громадяни Львова, які підлягають міським правам, були арештовані і ув'язнені органами старости, причому траплялися зловживання та шкода щодо затриманих. Король вирішує, що староста не має права арештовувати громадян Львова, а за заподіяну шкоду має виплатити відшкодування

5. 1578 р., червня 11, Львів

Стефан видає декрет у справі судівництва над чужими, приїжджими купцями. Король забороняє старості поширювати свою юрисдикцію на пришельців, зокрема, купців, надавати їм житло на час перебування в місті, оскільки це належить до компетенції управи міста Львова

6. 1578 р., червня 11, Львів

Стефан видає декрет у справі правової опіки з боку старости над майном і справами громадян міста; староста зобов'язаний захищати майно і справи громадян міста, але не сміє забороняти записувати їх справ до гродських актів. Проте, дійсність справ, що підлягають міським правам, і які допускається вносити до гродських актів, вирішує не староста, а обидві зацікавлені сторони

7. 1578 р., червня 20, Львів

Стефан видає декрет у справі надання помешкань у Львові. Староста, на підставі конституції пйотрківського сейму 1567 р., претендує на виключне право надавати житло в місті, чому заперечує управа міста, опираючись на свої привілеї. Король вирішує, що староста має право надавати житло на час сеймиків та судових сесій, однак з врахуванням інтересів міста і окремих його жителів. Зважаючи на те, що бурмистер, райці і вїйт Львова завжди проявляли свою відданість справам держави, король, як прояв особливої ласки, назавжди звільняє їх будинки від обов'язку давати житло

8. 1578 р., червня 21, Львів

Стефан видає декрет у справі брам міста та зберігання ключів від них. Староста, як відповідальний за безпеку держави і порядок в суспільному житті, вимагає для себе права розпоряджатись брамами міста, зокрема правом їх замикати та відчиняти, а також зберігати в себе ключі від них. Місто заперечує цьому, покликаючись на свої права і звичаї, а також на те, що воно саме зможе забезпечити державні інтереси. Король — в зв'язку з тим, що Львів від моменту свого заснування складав і складає присягу кожному королеві та завжди залишається вірним під час небезпеки й безкоролів'я — вирішує залишити містові право розпоряджатися брамами і зберігати ключі. Підкреслюється однак, що під час нападу ворогів або загрози нападу управа міста зобов'язана зв'язуватися з старостою та його урядом і сприяти їм

9. 1578 р., червня 21, Львів

Стефан видає декрет у справі контролю над фінансовим господарством міста з боку старости. Староста на підставі декрету Стефана, виданого в Мальборку, відносно державного контролю фінансового господарства домагається, щоби йому підпорядковувався Львів, подібно як і інші міста в Польському королівстві. Управа міста заперечує це, покликаючись на привілей Сигізмунда I, що його одержав Львів як прикордонне місто. Король вирішує, що привілей Сигізмунда I залишається дійсним, проте він може визначити своїх комісарів, які спільно з старостою мають провести контроль фінансового господарства міста

10. 1578 р., червня 20, Львів

Стефан видає декрет у справі податків Львова. Управа міста на підставі своїх прав і привілеїв відмовляється платити податки від свого нерухомого майна, зокрема, від сіл Зубрі і Сихова. Однак привілеї стосуються лише самого міста, тому, якщо будуть схвалені сеймом та оголошені королівським універсалом нові податки, місто має платити їх від Зубрі і Сихова, так як і від усіх шляхетських маєтків. Справа податків буде врегульована королівськими комісарами; поки що скасовуються штрафи, накладені на місто з цього приводу

11. 1578 р., червня 20, Львів

Стефан видає декрет у справі розпоряджень, мит і права складу. Староста звинувачує управу Львова в нехтуванні розпоряджень воєводи відносно мит і права складу; це проявляється в тому, що всі конфісковані речі і товари, а також штрафи від злочинців місто затримує для себе, замість віддати їх до замку. В свою чергу місто заперечує право старости втручатися в ці справи, і, покликаючись на надане привілеєм Казимира IV право складу, вважає полагодження зв'язаних з ним справ цілком законним. Король вирішує, що всі зобов'язані виконувати розпорядження воєводи, а за їх порушеннями в фінансових справах стежитиме митник. Одночасно затверджується належне Львову право складу

12. 1578 р., червня 20, Львів

Стефан видає декрет у справі підвод. Староста вимагає, щоб Львів, подібно до інших міст, давав на державні потреби підводи. Місто відмовляється від цього і покликається на привілеї, які звільняють Львів від обов'язку давати підводи, як місто прикордонне і постійно zagrożене ворогами. Цей обов'язок накладається на підміські села Солонку, Смереків, Жиравку, жителі яких натомість звільняються від усяких панщинних робіт. Король відкладає остаточне вирішення цього питання до часу, коли згадані вище села пред'являть свої привілеї; поки що скасовуються всілякі штрафи, накладені на місто старостою

13. 1578 р., червня 20, Львів

Стефан видає декрет у справі заблуканих коней. Староста скаржить на управу міста, що вона приховує заблуканих в самому місті і його околиці коней та іншу худобу в своєму лісі, замість того щоб віддати її до замку. Управа міста заявляє, що вона має право затримувати худобу, що блукає на вулицях міста, або на ґрунтах громадян, завдаючи шкоду. Король вирішує, що згідно з законами, всяку худобу, що заблудилася, треба віддати старості, який зберігатиме її в лісі, що належить замкові

14. 1578 р., липня 12, Львів

Стефан видає декрет у справі апеляційних скарг. Староста звинувачує управу міста в тому, що вона своє право юрисдикції в справах між громадянами міста поширює на шляхтичів та їх кріпаків. Внаслідок цього управа не дозволяє апеляції в спірних питаннях між шляхтичами, їх кріпаками та

громадянами міста вносити особисто і усно, а вимагає їх в письмовій формі, домагаючись при цьому додаткових оплат, а відповідні акти віддаються до городського уряду з великою затримкою. Справа вирішується згідно з точкою зору управи міста, бо закони міського судочинства неподільні і стосуються всіх справ, згідно з привілеями і давніми звичаями

15. 1578 р., червня 21, Львів

Стефан видає декрет у справі судження за польськими законами справ про поранення. Староста звинувачує управу міста, що справи про поранення шляхтичів та їх кріпаків громадянами міста вона судить не згідно з польськими законами, а за магдебурзьким правом. Король вирішує, що в таких питаннях діють виключно польські закони, тоді як у всіх інших зберігається магдебурзьке право з тим, що пан може заступитися за кріпака. Застерігається однак, що відповідні справи за польськими законами може судити виключно міська управа або суд

16. 1578 р., червня 21, Львів

Стефан видає декрет у справі шпитального села і продажу будинків. Староста скаржиться на управу міста, що вона неправильно керує нерухомим майном. Зокрема, провізори шпиталю св. Духа в місті занедбали господарство в с. Малехові, що належить цьому шпиталеві і через це воно занепало. Крім цього, в самому місті самовільно продали будинки, що були міською власністю, а гроші витратили невідомо на що. Управа міста пояснює, що Малехів віддано в оренду, а прибутки з неї витрачаються на шпиталь. Відносно продажу будинків на підставі давнішого королівського декрету управа заперечує право старости втручатися в ці справи. Король вирішує, що суть справи і правильність закидів мусить наперед бути з'ясована самими громадянами Львова, а щойно після того вона буде остаточно вирішена. Проте в майбутньому забороняється продавати суспільне майно без спеціального дозволу королівської влади.

Король, задовольняючи прохання, доручає наведені вище декрети переписати і видати відповідно засвідченими

Мова лат. Документ у вигляді зошита з 12 аркушів розміром 35,5 × 30 см. Ініціал «S».

I «Albertus Baranowski R[egni] P[oloniae] vicecancellarius subscripsit». «Relatio reverendi Alberti Baranowski nominati episcopi Premisliensis et Regni vicecancellarii». «Paulus Sczerbicz decretorum sacrae regiae maiestatis notarius».

III «XVI decreta serenissimi domini Sthephani regis inter dominum capitaneum et civitatem Leopoliensem, anno 1578» (XVI). «Decreta N 16 inter civitatem et generosum capitaneum ex mutuo actoratu serenissimi olim Stephani regis» (XVII) [...] ¹

На шовковому синьо-червоно-жовтому шнурку печатка. Gum., табл. XVIII, № 67.

Ф. 131, спр. 598. Інв. Вар. 641 (558).

1585 р., січня 28, Варшава

№ 701

Стефан, на прохання бурмістра і райців Львова, підтверджує та повністю наводить текст такого декрету:

1580 р., січня 2, Варшава

Стефан свідчить, що на генеральний сейм з'явилися уповноважені бур-

¹ Далі кілька нечітких написів.

мистра, райців, вїта, лавників і цілої громади Львова — як позивачів, та Миколи Гербурта — як відповідача. Перші, обвинувачуючи Гербурта, заявили таке: Микола Гербурт дозволяє на передмісті, під замком та на території всієї гродської юрисдикції, а також в дворах шляхти займатися різним ремеслом людям, що не мають на це дозволу, на шкоду працюючим там ремісникам, а також торгувати різними трунками і закладати нові солодовні. Сіль, яку раніше доставляли до генерального міського складу, згаданий Гербурт віддає для перепродування євреям та жителям передмістя, а місце столянки візників, що привозили сіль, перед самою Краківською брамою, відступив тим, що цю сіль перепродують. Він встановив також новий торг для перепродування різних речей на шкоду міському торгіві, вимагав оплати нових незвичайних торгових мит від дров, сіна, предметів домашнього вжитку та продуктів. Гербурт не тільки не зберігає за громадянами міста звільнення від торгового мита за солону та дрібну сушену рибу, а й забирає від них цю рибу. Податки в Глинянах та інших маєтках, що відходять цьому ж староству, стягає з громадян Львова; забороняє одноденний випас волів в зарослях старства, вимагаючи за це певної оплати; забороняє горожанам та іншим міським людям рубати і вивозити дерево з лісів Львівського старства. Уповноважені львівського старости Миколи Гербурта в свою чергу заявили, що він робить це не з своєї волі і не на свій розсуд, а згідно із звичаями, переданими попередніми старостами. Вислухавши обидві сторони та розглянувши їхні привілеї, Стефан разом з радниками виносить таке рішення. Відносно кількості підзамкових ремісників, згідно з привілеями попередніх королів, під замком повинні бути лише два шевці, два кравці й два ковалі, обрані старостою та гарбарі, які виправляють малі шкіри; інші ж ремісники, які бажають займатися ремеслом під замком на передмісті, переходять під міську юрисдикцію і владу міського магістрату, а ті, які виявляться відповідними і вміло виконуватимуть дане ремесло, повинні вступити до цеху і разом з усіма іншими міськими ремісниками нести всі міські тягарі. Що торкається шинкарювання різними трунками, то на території цілої гродської юрисдикції та в дворах шляхти не повинно бути жодних корчм. Склад солі повинен бути лише у місті; на передмісті, що підлягає гродській юрисдикції, не повинно бути ні складу, ні перепродування солі, а лише вільне місце для візників, що привозять сіль і можуть самі перепродувати її кому захочуть, сплачуючи певну частину прибутків замкові. Забороняється влаштувати новий торг на всілякі як публічні, так і приватні крамниці на території цілої гродської юрисдикції. Що торкається торгового мита від дерева, сіна та інших господарських речей, то старости, як теперішній, так і майбутні, не повинні це мито ні збільшувати, ні накладати якесь нове, а від солоної та від дрібної сушеної риби мито взагалі не збирається. Що торкається збору гребельного і мостового в Глинянах та інших маєтках Львівського старства, то через ці місця повинен бути вільний проїзд без будь-якого мита. За львівськими громадянами зберігається право випасати протягом одного дня без оплати мита худобу на зарослях, полях і лісах Львівського старства, не причиняючи при цьому шкоди посівам. Також дозволяється й надалі львівським жителям рубати і вивозити дерево з лісів Львівського старства в місцях, відведених для цього старостою, однак без значної шкоди для лісу

Мова лат.; 52 × 74,2 + 7,5 см. Ініціал «S».

I «Albertus Baranowsky R[egni] P[oloniae] vicecancellarius». «Relatio reverendi Alberti Baranowsky nominati episcopi Premisliensis et R[egni] P[oloniae] vicecancellarii etc.». «Paulus Sczerbicz decretorum s[acrae] r[egiae] m[aiestatis] notarius».

III «*Decretum conventionale inter civitatem et dominum capitaneum Leopoliensem, 1580*» (XVI). «*Decretum Stephani regis*» (XVI). «*Ratione foragium, propagationis, usus sylvarum*» (XVII).

На згинах пергаменту дірки.

На шовковому жовто-коричнево-синьому шнурку печатка. Gum., табл. XVIII, № 67.

Ф. 131, спр. 599. Інв. Ваг. 636 (553).

1585 р., травня 9, Краків

№ 702

Стефан, на прохання деяких своїх радників, підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1562 р., вересня 19, Львів

Рада м. Львова затверджує статут столярського цеху у Львові, який охоплює 23 статті¹

Мова лат.; 34,3 × 30,3 см. Документ у вигляді зошита з чотирьох аркушів без обкладинок.

I «*Stephanus rex subscripsit*».

III «*Ze zbiorów świątej p[amięci] Władysława Łozińskiego, 24/I 1914*».

Останній аркуш пергаменту місцями почорнів та zdeформований внаслідок вогкості. На згинах пергаменту дірки.

На шовковому синьо-чорному шнурку розколена на дві частини печатка. Gum., табл. XVIII, № 67.

Ф. 131, спр. 600. Інв. Ваг. 878 (750).

1586 р., січня 11 (1), Львів

№ 703

Антіохійський і всього Сходу патріарх Йоаким благословить заснування у містах і містечках духовних братств, дозволяє львівським міщанам заснувати братство при церкві Успення у Львові і вказує на права та обов'язки цього братства²

Мова укр.; 61,9 × 66,7 + 7,5 см.

Ініціал «Б». Текст з трьох боків обрамлений різнокольоровим рослинним орнаментом. Над текстом посередині мініатюра з зображенням вписаного в арку хреста.

I «*Миха(и)ло а(р)хиеписко[п] ми(т)рополи(т) кие(в)ски(и) и гали(ц)ки[и] рукою власною*». «*Григо(р)ии протонотарие ми(т)рополии кие(в)ско(и) рукою*».

II «*Фу(н)ду(ш) бра(т)ства о(т) а(н)тиохи(и)ско(го) па(т)риа(р)ха Иоакима а ф п с*» (XVII).

III «*Патриа(р)ха А(н)тиохѣискаго Иоакима*» (XVI). «*Anno Domini 1586, die 1 Januarii*» (XVIII). «*Privilegium Ioachimi patriarchae Antiochiae pro confraternitate hac, in qua regulae praescribuntur, anno 1586, et exemptio a iurisdictione episcopali*» (XVIII).

Пергамент розірваний на дві частини.

Три печатки: 1) на шовковому червоно-жовто-синьому шнурку з червоно-синьою китицею, відтиснена в чорному воскові у дерев'яній коробці (без вічка) кругла (діам. 3,6 см.) печатка патріарха Йоакима з зображенням

¹ Документ підтвердив Михайло у Львові 16 жовтня 1673 р. (див. док. № 961).

² Пор. док. № 773.

погруддя апостола Петра і написом ПЕТР. Легенда: + ΙΩΑΚΙΜ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ ΑΝΤΙΩΧΗΝΑΕ; 2) на шовковому червоному шнурку відтиснена в червоному воскові у дерев'яній коробці (без вічка) кругла (діам. 3,8 см.) печатка митрополита Михайла Рогози, з зображенням божої матері з розпростертими руками та Ісуса на фоні постаті матері. Легенда: ВОΛΕΥΟ ΒΟΘΙΟΥ ΜΙΧΑΙΛ ΡΑΓΟΖΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΨ ΜΙΤΡΟΠΟΛΙΤΑ ΚΙΕΒΣΚΙΙ Ι ΓΑΛΙЦΚΙΙ Ι ВСЕА; 3) на шовковому червоно-синьому шнурку з червоно-синьою китицею відтиснена в чорному воскові у дерев'яній коробці (без вічка) кругла (діам. 6,1 см.) печатка єпископа Гедеона Балабана, з зображенням погруддя божої матері з Ісусом на руках. Легенда затерта.

Опубл.: Пам., т. III, стор. 1—21; MCS, стор. 113—119; УДПВ, стор. 3—15.

Регест: Св., стор. 94.

Ф. 129, оп. 1, спр. 68.

1586 р., січня 16, Львів

№ 704

Антіохійський і всього Сходу патріарх Йоаким, перевіривши під час свого перебування у Львові стан парафії, стверджує, що серед священиків є двоєженці, тобто такі, які були одружені і після смерті своїх дружин одружилися вдруге. У зв'язку з цим Йоаким постановляє, що всі ті, які посміють зробити подібне, будуть засуджені на церковне покарання та відлучені від церкви

Мова араб.; 56,7 × 21,8 см.

«Ἰωακείμος ἐλέψ̄ θεοῦ πατριάρχης τῆς μεγάλης Ἀντιωχίας καὶ πάσης Ἀνατολῆς».

III «Susceptio [...] patriarchae Antiocheni [...] Arabici, anno 1586, рae nam significat» (XVI). «Привиле(и) иоакима патриарха а(н)тиохи(и)скаго по ха(л)де(и)ску» (XVI). «Писа(н) во (Л)вовѣ року а̄ф̄п̄о-го, анно 1586» (XVI).

На шовковому червоно-синьому шнурку печатка патріарха Йоакима (опис див. док. № 703).

Опубл.: MCS, стор. 121—126; Крачк., стор. 28.

Ф. 129, оп. 1, спр. 72.

1573 р., липня 15, Рим

№ 705

Остійський єпископ, віцеканцлер святої римської церкви, протектор братства найсвятішого тіла Ісуса Христа у костьолі отців-проповідників Блаженної Марії на Мінерві у Римі — кардинал Олександр Фарнезе та адміністратори цього братства ерусалимський патріарх Сціпіон Гонзага, Каміл Кастан і Вергілій Кресценцій на прохання львівського архієпископа видають для братства найсвятіших тайн у кафедральному костьолі Львова трансумпт такого документа:

1573 р., серпня 6, Рим

Григорій XIII надає новий відпуст гріхів членам братства найсвятішого тіла Ісуса Христа при костьолі Блаженної Марії на Мінерві у Римі після виконання ними відповідних духовних практик.

Нотаріальний інструмент Миколи, сина Пірона

Мова лат. Друкований бланк. 66 × 48,5 см. Текст з трьох боків обрамлений різнокольоровим рослинно-геометричним орнаментом. Зверху в двох колах зображення апостолів: у лівому куті апостол Петро з ключем в руці, в правому — Павло з мечем та книгою. Посередині орнаментної рамки, вгорі

в овальному колі зображення двох ангелів, які тримають келих з святими тайнами. Під келихом напис: *verbum caro factum est*.

I «*Scipio Gonzaga patriarcha Hierosolymitanus, administrator*». «*Camillus Caetanus administrator*».

Нотаріальний знак у вигляді стилізованої квітки з хрестом над нею; квітка розміщена на монограмі, складеній з літер: N P. Праворуч засвідчення нотарія.

II «*Pro civitate Leopoliensi*». «*Anno Domini 1722, d[ie] 20 Octobris in visitatione generali productum, lectum et actis visitationis adnotatum. Joannes Felix Szaniawski ECSAVOGLSL mp.*» (XVIII).

III «1636, die 6-ta [...] in visitatione generali ecclesiae metropolitanae Leopoliensis coram illustrissimo et reverendissimo domino Joanne Tarnowski Dei gratia archiepiscopo Leopoliensi productum, lectum et approbatum [...] grat [...]. M. Mathias Kuczankovic [...] publica sacra autoritate apostolica et actorum curiae [...] celsitudinis notarius» (XVII).

Печатка відсутня. Залишився конопляний шнурок.

Ф. 131, спр. 601.

1586 р., липня 15, Рим

№ 706

Остійський єпископ, віце-канцлер святої римської церкви, протектор братства найсвятішого тіла Ісуса Христа у костьолі отців-проповідників Блаженної Марії на Мінерві у Римі — кардинал Олександр Фарнезе та адміністратори цього братства єрусалимський патріарх Сципій Гонзага, Каміл Каетан і Вергілій Кресценцій на прохання львівського архієпископа, видають для братства найсвятіших тайн у львівському кафедральному костьолі трансумпт такого документа:

1539 р., листопада 30, Рим

Павло III затверджує статuti й ординації братства найсвятішого тіла Ісуса Христа у домініканському костьолі Блаженної діви у Римі та надає йому індульгенції, ласки та інші привілеї.

Також згадані видають трансумпт «моту пропрію» цього ж папи такого змісту:

Павло III застерігає собі право надавати церквам, шпиталям, товариствам і братствам тільки через нього привілеї, індульгенції та інші ласки у спеціальній формі та зазначає, щоб ректори й адміністратори не надавали привілеїв, ласк костьолам на зразок наданих папою привілеїв для шпиталю св. Духа у Саксії та інших святих місцях без спеціального на це дозволу апостольської столиці.

Нотаріальний інструмент Миколи, сина Пірона

Мова лат.; 69,5 × 51,7 + 5 см. Друкований бланк. Текст обрамлений орнаментом та мініатюрами (див. док. № 705).

I «*Scipio Gonzaga patriarcha Hierosolymitanus, administrator. Pro elemosyna erogati fuerunt inter sex*». «*Camillus Caetanus administrator*».

Нотаріальний знак (опис. див. док. № 705). Поруч засвідчення нотарія.

II «*Pro civitate Leopoliensi*». «NB. In corrosa hac membrana versu 73 legendum: aliis communicare praesumpserunt et praesumunt eorum officia, gubernationem et administrationem vel etc. In versu vero sequenti 74 sic: transgredientes, ex quibus gravia scandala privatim et publice in futurum nisi desuper etc.» (XVII).

Фрагмент орнаменту з документа антіохійського патріарха Йоакима. 1586 р. Док. № 703.

Печатки: антіохійського патріарха Йоакима, київського, галицького та всієї Русі митрополита Михайла Рогози і львівського єпископа Гедеона Балабана. 1586 р. Док. № 703.

III «Anno Domini 1722, d[ie] 20 Octobris in visitatione generali productum, lectum et actis visitationis ingrossatum. Joannes Felix Szaniawski ECSA-VOGLSL mp.» (XVIII) [...] ¹

На згині пергаменту кілька дір.

Печатка відсутня. Залишився шовковий червоного кольору, вицвілий шнурок.

Ф. 131, спр. 602.

1586 р., вересня 15, Рим

№ 707

Сикст V, на прохання львівського архієпископа Івана-Дмитра Солюковського, громади та всіх громадян Львова додає до герба Львова три горбки і зірку; взяті з архієпископського герба

Мова лат.; 34 × 47,7 см.

Під текстом кольорові зображення двох гербів: 1) на синьому фоні крокуючий вправо (по-геральдичному) золотий лев, що тримає в лапі три горбки з зіркою над ними; 2) на синьому фоні червоний мур з трьома вежами, в брамі — лев, що впирається лапами в стіну.

I «Tho. Thom. Guolterutius».

III «Dilectis filiis communitati et hominibus civitatis Leopoliensis» (XVI).

Опубл.: Zimorowicz, стор. 328—329; Soch., Herb, стор. 65—66.

Факсим.: Soch., Herb, стор. 29.

Ф. 131, спр. 603. Инв. Вар. 644 (560).

1587 р., грудня 12 (2), Константинополь

№ 708

Константинопольський патріарх Ієремія затверджує братство, засноване при церкві Успення у Львові антиохійським патріархом Йоакимом, наголошуючи на відкритті школи та друкарні при ньому

Мова гр.; 65,3 × 51,4 см. Текст з трьох боків обрамлений різнокольоровим рослинним орнаментом; у лівому куті вписаний в арку хрест, зверху над яким напис ІНЦІ, по боках — ІС ХС НИ КА.

I «Ἱερεμίας ἐλέψ̄ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμένης πατριάρχης». «Миха(и)ло а(р)хиеписко(п) ми(т)рополи(т) кие(в)ский и гали(ц)кий и всея Руси рукою власною». «Меле(н)теи Хребтови(ч) еписко(п) володиме(р)ски(и) и бересте(и)ски(и) архимандрит кие(в)ски(и) печерски(и) вла(с)ною рукою». «Кирил терле(ц)ки(и) бо(ж)ю м(и)ло(с)тью смирен(н)ыи еписко(п) луцки(и) и остро(з)ски(и) вла(с)ною рукою». «Леѡнти(и) По(л)чи(ц)ки(и) епи(с)копъ туро(в)ский и пи(н)скы(и) а(р)хыма(н)дри(т) леци(н)скыи рука власна». «Деѡниси(и) Збиру(и)ски(и) епи(с)копъ холмски(и) и бе(л)ский власная рука».

II «Гѣдиѡ(н) єпипись льво(в)ский».

III «Сттго патриярьѡ Ієрємѡя Константѡнопольского потвержьєн на школу и друкарню» (XVI). «Datum anno 1588, die 1 Decembris, Constantinopoli, 1588» (XVIII). «Privilegium confraternitatem providendarum, necessitatum, viduarum, orphanorum, pauperum, infirmorum et advenarum in ecclesia Leopolitana ritus Graeci sub titulo Assumptionis in caelum beatissimae Mariae virginis fundatam confirmans» (XVIII).

На згинах пергаменту дірки.

¹ Далі один нечіткий напис.

На шовковому червоно-синьому шнурку шматки дерев'яної коробки від печатки.

Опубл.: УДПВ, стор. 35—38.

Регест: MCS, стор. 151.

Факсим.: MCS. Дод. № 2.

Ф. 129, оп. 1, спр. 84.

1588 р., січня 30, Краків

№ 709

Сигізмунд III, поклявшись зберігати в силі і затвердивши на публічному сеймі під час своєї коронації всі права, вільності, звільнення, надання й привілеї, надані попередніми королями, людям всіх станів та всім підданим незалежно від їхнього становища, що проживають на території Польського Королівства, на прохання цілої громади львівських вірменів затверджує також і зберігає в силі всі їхні привілеї, декрети, вільності, звільнення та звичаї, нічого в них не міняючи

Мова лат.; 27 × 53 + 8,2 см. Ініціал «S», вписаний золотою фарбою.

I «Sigismundus rex». «Christophorus Ilmanowsky subscripsit».

III «Confirmacia generalna króla jego mości Sygmunta Trzeciego praw, przywileiow, decretow, wolności wszelakich y zwyczaiew starych Ormian lwowskich we Lwowie» (XVII). «Anno 1588» (XVII). «Oblata et suscepta ad acta Regni cancellariae maioris feria quinta post festum sanctae Hedvigis proxima anno Domini millesimo sexcentesimo qua dragesimo primo» (XVII) [...] ¹

Печатка відсутня.

Опубл.: Bischoff, стор. 85—86.

Ф. 131, спр. 604. Інв. Вар. 647 (568).

1588 р., січня 30, Краків

№ 710

Сигізмунд III, на прохання шляхтича Сигізмунда Порадовського, підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1586 р., липня 16, Львів

Галицький каштелян і львівський староста Микола Гербурт з Фельштина надає Сигізмундові Порадовському та його спадкоємцям досі необроблюваний багнистий ґрунт на Краківському передмісті Львова (поблизу р. Полтви — з одного боку, і ґрунту шпиталю св. Станіслава — з другого; ґрунт починається від дороги, що веде до Яворова і доходить аж до міських ґрунтів та городів) для того, щоб після осушення будувати там різні будівлі чи використовувати його в інших цілях, з умовою, що Сигізмунд Порадовський та його спадкоємці щорічно в день св. Мартина сплачуватимуть львівському старості 30 грошів чиншу для королівського скарбу, після оплати яких він та його спадкоємці будуть вільні від усіх тягарів, робіт та інших податків. Беручи, однак, до уваги значні кошти, які згаданому Сигізмундові треба затратити для осушення даного ґрунту, Микола Гербурт звільняє його від оплати згаданого чиншу на шість років

Мова лат.; 17,7 × 58 + 4,2 см. Ініціал «S».

I «Sigismundus rex».

III «Praesens privilegium praevio consensu apud Leopolienses tabulas civicas libro privilegiorum, tomo II, pagina 76, № 16 ingrossatum et libro haereditatum, tomo VI, pagina 189 super fundis illustrissimae Antoninae Czar-

¹ Далі один напис вірмено-половецькою мовою.

necka, tum haereditatum, tomo XXIX, pagina 457 super fundis illustrissimi Rzewuski capitanei Drohobycensis nec non haereditatum, tomo XXIX, pagina 465 super fundis hospitalis sancti Lazari praenotatum est. Leopoli, die 8 Martii 1797» (XVIII). «Loco regestratum, Joannes can[...] Stefanowicz mp. Tabularum civitatis Leopoliensis ingrossista» (XVIII).

Праворуч відтиснена паперова печатка Львівської міської табулі (опис див. док. № 141).

На шовковому жовто-зелено-біло-голубому шнурка печатка. Gum., стор. 40, № 76.

Ф. 131, спр. 605. Инв. Ваг. 646 (562).

1588 р., березня 25, Краків

№ 711

Сигізмунд III підтверджує та повністю наводить текст документа, переписаного з львівських земських актів, в якому є переносний запис з львівських гродських актів такого змісту:

1585 р., квітня 25, Львів

Анна, дочка покійного Ади Мольського, вдова Луки Куновського і вдруге одружена з Лаврентієм Росновським, з'явившись на земських рочках у Львові 25 квітня 1585 р. разом зі своїм чоловіком, якого вона обрала опікуном, заявила, що віддає в довічне вільне користування Миколі, слугі покійного Казимира Гинека, його дружині Анні та їхнім нащадкам всі свої спадкові маєтки разом з усіма їхніми прибутками. До них належали: один будинок з двором і городом та з усіма будівлями, розміщеними поблизу Високого Замку біля руської церкви П'ятниць і біля маєтків покійного Богдановського або Некрасовського з двома луками. Один з них розташований біля міського села Білогорщі між луками львівського вірменського епіскопа та Климента Ключа, а другий будинок під Ольшовим млином між лугами Котовського і Сенька сідляра. При цьому Анна застерігає, що ні вона, ні її спадкоємці не робитимуть будь-яких перешкод у вільному володінні і користуванні цими маєтками згаданим Миколою та його дружиною Анною

Мова лат.; 37,4 × 88 + 9,3 см. Ініціал «S».

I «Sigismundus rex». «P. Sczerbicz subscripsit».

III «Pro fundo et area Laskowskie dicto. Domina Anna Kunowska primarum nuptiarum, secundarum vero nuptiarum domina Rosnowska honesto Nicolao Laskowski familiari olim Casimiri Hinek donat et inscribit aream suam cum omnibus pertinentiis» (XVII).

На пергаментному пояску печатка. Gum., табл. XXI, № 77.

Ф. 131, спр. 606. Инв. Ваг. 879 (751).

1588 р., вересня 3, Краків

№ 712

Сигізмунд III, на прохання цеху львівських хірургів, підтверджує десять статей їхнього статуту, застерігаючи, що львівські хірурги в майбутньому повинні користуватися такими ж правами, як і всі інші громадяни, і наказуючи бурмистрові та райцям Львова викликати хірургів на публічні збори під загрозою 500 злотих кари

Мова лат.; 52 × 70 + 12 см. Ініціал «S».

I «Sigismundus rex». «Laurentius Gembiczki subscripsit».

III «Privilegium Sigismundi Tertii» (XVIII).

На пергаменті кілька дір.

На шовковому червоно-жовто-синьо-білому шнурку печатка. Гум., табл. XXI, № 78.

Ф. 131, спр. 607. Інв. Ваг. 851 (723).

1589 р., листопада 23 (13), Кам'янець-Подільський¹

№ 713

Константинопольський архієпископ, вселенський патріарх Ієремія оголошує монастир св. Онуфрія у Львові ставропігіоном і чинить його незалежним від влади львівських владик

Мова гр.; 65,7 × 49,5 см. Ініціал «А».

«'Ιερεμίας ἐλέψ̄ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμένης πατριάρχης.» «Миха(и)ло ми(т)рополи(т) кие(в)ски(и) и гали(ц)ки(и) и всея руси рукою вла(с)ною». «Меле(н)те(и) хре(б)тови(ч) еписко(п) володими(р)ски(и) а(р)хима(н)дры(т) киевъски(и) пече(р)ски(и) вла(с)ною рукою». «Кириль терлецки(и) бо(ж)ю ми(лос)тъю смире(н)ны(и) епископъ луцки(и) и ѡстро(з)ски(и) вла(с)ною рукою». «гедиѡн епи(ско)пъ камене(ц)ки(и)». «лев(н)ти(и) по(л)чи(ц)кыи епи(с)копъ туро(в)скы(и) и пи(н)скы(и) архимандрит лѣщи(н)скыи рука власна». «Деѡниси(и) збиру(и)ски(и) епи(ско)пъ хо(лм)ски(и) и бе(л)зки(и) власная рука». «григо(р)ии протоно(т)арие ми(т)рополи(и) кие(в)ское рукою».

III «Ієремія патріархѣ константинопольского на мана(с)тирь с. ѡнофрія в каме(н)це писани(и)» (XVI). «Anno 1589, die 13 Novembris» (XVII).

На пергаменті наявні діри.

На шовковому рожевому вицвілому шнурку у дерев'яній коробці (без вічка) відгиснена у чорному воскові колісці (діам. 2,9 см.) печатка патріарха Ієремії з зображенням погруддя божої матері з дітям на руках; з обох боків зображення літер: МР ΘΥ ΙС ΧΡ.

Опубл.: УДПВ, стор. 56—59; MCS, стор. 203—205.

Ф. 129, оп. 1, спр. 103.

1590 р., березня 19, Львів

№ 714

Львівський капітул до кінця життя віддає у користування Іванові Печифору, його дружині Анастасії та їхньому синові Іванові млин з тією умовою, щоб згаданий Іван-мельник, після його смерті — дружина Анастасія, а потім їхній син Іван сплачували щорічно капітулові 70 гривень та давали хліб і борошно, згідно з давнім звичаєм. Крім цього, вони будуть зобов'язані ремонтувати млин і греблю, а капітул повинен двічі на рік постачати для цього матеріал і людей

Мова пол.; 19,2 × 48 + 3,5 см.

III «Advitalitas triplex super molendinum a v[enerabili] capitulo h[onesto] Iwano Pieczyffory concessa, anno 1590» (XVIII).

Печатка відсутня. Залишився пергаментний поясок.

Ф. 131, спр. 638.

¹ У документі винесена тільки дата року. Число дня, назва місяця та місце складення документа подаються за публікацією MCS.

Сигізмунд III, на прохання райців та громадян Львова, підтверджує і повністю повторює пред'явлені йому райцею Станіславом Шольцом сім документів про угоду між львівськими громадянами і шляхтичами, відносно збору мит на грунтах шляхти:

1. 1582 р., квітня 24, Львів

Писар Львівської землі Варфоломій Коритко з Звенигорода зобов'язався не збирати жодного мита від волів, яких львівські громадяни та купці женуть через його грунт, званий «Водницький», а братиме лише збір від випасу худоби

2. 1582 р., травня 3, Львів

Львівський війський Каспер Васичинський зобов'язався не брати жодного мита від волів, яких женуть купці, а братиме збір лише тоді, коли день чи кілька днів купці випасатимуть волів на його пасовиськах

3. 1583 р., серпня 10, Галич

Надвірний коронний маршалок, радомський староста Андрій Зборовський зі Зборова зобов'язується не збирати на своїх землях в с. Чесибісах ні мостового, ні гребельного мита, за винятком мита, наданого його предкам Сигізмундом I: від вола і коня — один квартник

4. 1583 р., серпня 10, Галич

Микола й Іван з Бучача зобов'язуються не брати жодних мит з львівських громадян, крім одного, що збирається віддавна: від вола і коня — один квартник

5. 1584 р., квітня 20, Львів

Сончський каштелян Станіслав Стадницький з Жмигорода, зобов'язується не брати жодних мит від львівських громадян і купців на своїх грунтах, які називаються «Баковецькими», а братиме лише за випас волів

6. 1584 р., серпня 11, Потік

Королівський ротмістр Іван Потоцький зобов'язується не брати жодних мит від львівських громадян і купців

7. 1585 р., червня 1, Люблін

Рафал Синявський з Синяви зобов'язується не брати жодних мит від львівських громадян і купців

Мова лат., пол.; 42,2 × 68,5 + 8,5 см. Ініціал «S».

I «Sigismundus rex». «P. Sczerbicz subscripsit».

III «Arbitramenta inter nobilitatem et cives Leopolienses de theloneis per iter Pokucense non extorquendis per Sigismundum III regem approbata» (XVII).

На шовковому біло-червоно-синьо-жовтому шнурку печатка. Gum., табл. XXI, № 77.

Ф. 131, спр. 609. Інв. Вар. 651 (566).

Львівський капітул та архієпископ Іван-Дмитро Соликовський видає своєму братові Альбертові у довічне користування с. Семиківці Галицького повіту з річною платою десяти угорських золотих флоренів з умовою, що він буде дбати про відбудову маетків. Архієпископ також видає Альбертові в оренду своє село Маркову терміном на 12 років

Мова лат.; 39,7 × 69,4 + 7,4 см. Ініціал «I».

I «Ioannes Demetrius Solikowski archiepiscopus Leopoliensis manu propria». «Iacobus Wierzbieński praepositus Leopoliensis manu sua subscripsit».

«Petrus Borssewski Moszek [canonicus] Leopoliensis, procurator capituli». «Caspar Starczewski canonicus Leopoliensis manu propria subscripsit». «Thomas Domaniewski canonicus Leopoliensis».

III «Advitalitas villae Siemichowce donatae olim ab reverendissimo Joanne Solikowski archiepiscopo [omino] fratri suo Alberto Solikowski» (XVII). «1590, feria 2 post festum sanctissimae Trinitatis, in capitulo generali Leopoliensi» (XVII). «Privilegium super advitalitatem villae Siemikowce a reverendissimo Joanne Solikowski archiepiscopo Leopoliensi nobili Alberto Solikowski» (XVIII).

На шовкових зелених шнурках дві печатки: 1) відтиснена у червоному воскові круглї (діам. 5,2 см.) у бляшаній коробці печатка архієпископа Івана-Дмитра Соліковського з зображенням двох ангелів, які тримають щит, на якому герб «Боньча», по боках щита постаті святих Івана Хрестителя та Івана-євангеліста; зверху — мітра, хрест та інші атрибути архієпископської влади. Легенда: IOANNES DEMETRIVS SOLIKOWSKI A SOLKI · D · G · ARCHIEP · LEOPOLIEN; 2) відтиснена в червоному воскові без кустодії печатка львівського капітулу (опис див. док. № 352).

Ф. 131, спр. 610.

1590 р., серпня 1 (липня 22), Берестя

№ 717

Архієпископ, митрополит київський, галицький і всієї Русі Михайло Рогоза та єпископи: володимирський і берестейський Мелентій Хребтович, кам'янецький Гедеон Балабан, луцький і острозький Кирило Терлецький, холмський і белзький Деонісій Збируйський на соборі ухвалюють приєднати монастир св. Онуфрія у Львові до Успенського братства та затверджують за братством вільну і незалежну управу монастирем

Мова укр.: 47,8 × 62,9 + 7,7 см. Ініціал «В».

I «Миха(й)ло волею бо(ж)єю а(р)хиеписко(п) митрополи(т) кие(в)ски(и) и гали(ц)ки(и) рукою вла(с)ною». «Меле(н)те(и) хре(б)тови(ч) еписко(п) во(ло)диме(р)ски(и) и бере(с)те(и)ски(и) а(р)химадры(т) кие(в)ски(и) пече(р)ски(и) вла(с)ною рукою», «Гедион епи(с)копъ камене(ц)ки(и)», «Кириль терле(ц)кий божиею мл(ст)ию екса(р)хъ митрополи кие(в)ское епископъ луцки(и) и острозьки(и) власною рукою». «Ле(н)ти(и) полчицкий епи(с)копъ туров(с)кии рука вла(с)на», «Де(н)иси(и) збиру(и)ски(и) епи(с)ко[п]ъ холмски(и) и бе(л)ски(и) власна рука», «Григ(и)ри(и) протонотарие митрополи кие(в)ское, рукою».

II «Feria tertia in vigilia festi Nativitatis Christi Domini, videlicet die 24 mensis Decembris, anno ejusdem 1771 privilegium praesens ad acta terrestria Leopoliensia per oblatam porrectum, susceptum et ingrossatum est» (XVIII).

III «Декретъ ѿ(т) Арх(б)епис(с)копа Михаила ѿ мона(с)тир(ь) с. ѿнуфрия вво бере(с)тю на собор(ѣ)» (XVII). «1590, die 22 Junii» (XVIII).

На червоному шовковому шнурку печатка митрополита Михайла Рогози (опис див. док. № 703).

Опубл.: Пам., т. III, стор. 46—55.

Регест: Св., стор. 98.

Ф. 129, оп. 1, спр. 120.

1590 р., серпня 1 (липня 22), Берестя

№ 718

Архієпископ, митрополит київський, галицький і всієї Русі Михайло Рогоза та єпископи: володимирський і берестейський Мелентій

Хребтович, кам'янецький Гедеон Балабан, луцький і острозький Кирило Терлецький, турівський Леонтій Полчицький, холмський і белзький Деонісій Збируйський на соборі ухвалюють приєднати монастир св. Онуфрія у Львові до Успенського братства і вирішують, щоб не втручався в справи братства Гедеон Балабан та ще раз підтверджують права і обов'язки братства

Мова укр.; 45 × 56 + 8,2 см. Ініціал «С».

I «Смирє(н)и(и) а(р)хиєпи(с)копъ митрополи(т) кие(в)ски(и) и гали(ц)ки(и) и всея руси, рукою вла(с)ною». «Меле(н)теи хре(б)тови(ч) еписко(п) володимир(с)кий и бере[с]те[и]ский а[р]хима[нд]ри(т) кие(в)ски(и) мана(с)тыра пече(р)ского власною рукою». «Кириль Терлецки(и) бо(ж)ю мл(с)тью смире(н)ни(и) ексархъ епископъ луцки(и) и острозьски(и) власною рукою». «Лео(н)ти(и) по(л)чи(ц)кии бжею мл(с)тью епи(с)копъ туро(в)ский и пинский архимандрит лбщи(н)ский рука вла(с)на». «Деѡниси(и) Збиру(и)ски(и) епи(с)копъ хол(м)ски(и) и бе(л)ский власная рука». «Гедиѡ(н) епи(с)копъ камене(ц)кий». «Григо(р)ии протонотарие ми(т)рополи кие(в)ское рукою».

III «декре(т) Михаила метрополита кѣевского межи епи(с)копо(м)ъ лвовскѣмъ и бра(т)ствомъ лвовскимъ потребнии и з фунѣдушо(м)ъ згоднии» (XVII). «Апо 1590, die 22 Junii in synodo Brestensi» (XVIII).

На зеленому шовковому шнурку печатка митрополита Михайла Рогози (опис див. док. № 703).

Опубл.: Пам., т. III, стор. 56—65; MCS, стор. 258—261.

Регест: Св., стор. 98.

Ф. 129, оп. 1, спр. 121.

1590 р., серпня 18, Плебе

№ 719

Іван Рібулл, син Івана-Миколи, продав Якову Глерієві, нотарієві з Кандіде, синові Івана Балтиста, частину гаю за чотири з половиною фунти (librae).

Нотаріальний інструмент нотарія Івана-Баптиста

Мова лат.; 16,3 × 12,7 см.

I Нотаріальний знак у вигляді стилізованої фігури (плетінки), вгорі закінченої хрестом. Поруч засвідчення нотарія.

III «1590, 18 ag[...] collonello de <Samber>» (XVI). «Pro domino Jacobo Glerio [de] Clandidis». «Joannes Ribullus pro notario [...]» (XVI).

Ф. 131, спр. 611.

1591 р., лютого 1 (січня 22), Львів

№ 720

Архієпископ, митрополит київський, галицький і всієї Русі Михайло Рогоза в зв'язку з неправними втручаннями та переслідуванням Успенського братства у Львові львівським єпископом Гедеоном Балабаном приймає братство під свою опіку і дозволяє йому будувати церкву і благословити для нього вітвар Василя Великого, Григорія Богослова та Івана Золотоустого

Мова укр.; 36,8 × 30,3 + 4,8 см. Ініціал «П».

I «рука вла(с)ная». «Григѡ(р)ии протонотарие митрополи кие(в)ское рукою».

Грамота архієпископа, митрополита київського, галицького і всієї Русі Михайла Рогози про прийняття Успенського братства у Львові під свою опіку в зв'язку з переслідуваннями його єпископом Гедеоном Балабаном. 1591 р. Док.: № 720.

III «Процєсь на Гедєона Балабана и Посвященіє це(р)квѣ св[я]ти(х) тріє(х) св[я]т[и]тє[л]ей ѿ(т) Михайла Рогози метроп[олита] Кієв[с]к[ого]». «Апо 1591, die 22 януа(р) в Львовѣ» (XVIII).

Печатка відсутня. Зберігся шовковий зелений шнурок і шматок дерев'яної коробки від печатки.

Опубл.: Юб. изд., стор. 60—61; MCS, стор. 267—269.

Перест: Св., стор. 99.

Ф. 129, оп. 1, спр. 130.

1591 р., лютого 2 (січня 23), Львів

№ 721

Архієпископ, митрополит київський, галицький і всієї Русі Михайло Рогоза підтверджує права львівського ставропігійського братства та схвалює і благословляє будівництво монастирського будинку, а також чоловічого і жіночого шпиталів та притуку для мандрівників

Мова укр.; 32,9 × 29,4 + 3,7 см. Ініціал «Б».

I «Миха(и)ло ми(т)рополи(т) киє(в)ски(и) и гали(ц)ки(и) рука вла(с)ная». «Григ ѿ(р)ии протонаріє ми(т)рополии киє(в)скоє рукою».

II «Feria tertia in vigilia festi Nativitatis Christi Domini, videlicet die 24 mensis Decembris, anno ejusdem 1771 privilegium praesens ad acta terrestria Leopoliensia per oblatam porrectum, susceptum et ingrossatum est» (XVIII).

III «Ли(ст) бл̄г̄н̄ӣи ω(т) А(р)х̄в̄епископа Михаила бра(т)ству Лвовскому на будинокъ с. шнофрия» (XVII). «Metropolitae Kijoviensis et Haliciensis Michaelis anno 1591 pro emenda domo pro ecclesia sancti Onupchrii». «Anno 1591, die 23 Januarii, Leopoli» (XVIII) [...] ¹

На шовковому зеленому шнурку печатка митрополита Михайла Рогози (опис див. док. № 703).

Опубл.: Пам., т. III, стор. 66—72; MCS, стор. 269—271.

Регест: Св., стор. 99.

Ф. 129, оп. 1, спр. 131.

1591 р., лютого 4 (січня 25), Львів

№ 722

Архієпископ, митрополит київський, галицький і всієї Русі Михайло Рогоза розглядає на церковному суді суперечку між міщанами, членами львівського Успенського братства Сеньком Луцьким, Іваном Минцевичем, Іваном Білдагою та Хомою Кушнірем — з одного боку, та львівським єпископом Гедеоном Балабаном — з другого боку, в зв'язку з втручанням останнього в справу братства. Митрополит оправдує братство і забороняє єпископові під загрозою втрати сану здійснювати всякі насилля та шкоди братству, школі та друкарні

Мова укр.; 52 × 64 + 6,6 см. Ініціал «С».

I «Миха(и)ло архієписко(п) ми(т)рополи(т) кие(в)ски(и) и гали(ц)ки(и) рукою вла(с)ною». «Григω(р)ии протонотариє ми(т)рополии киевское рукою».

III «Привилеи к у(с)покоюна м(е)жи епи(с)ко(по)мъ Лво(в)скимъ и братство(м)ъ м̄б̄снимъ Лвовскимъ» (XVI). «Anno 1591, die 25 Januarii, Leopoli» (XVIII).

На шовковому червоному шнурку печатка митрополита Михайла Рогози (опис див. док. № 703).

Опубл.: MCS, стор. 273—277.

Регест: Св., стор. 99.

Ф. 129, оп. 1, спр. 132.

1591 р., лютого 5 (січня 26), Львів

№ 723

Київський, галицький і всієї Русі архієпископ і митрополит Михайло Рогоза, на прохання громадян Галицького передмістя у Львові, дозволяє заснувати братство св. Трійці і визначає його права та обов'язки

Мова укр. 30,2 × 68 + 5,2 см. Ініціал «С».

I «Миха(и)ло а(р)хиєпи(с)ко(п) ми(т)рополи(т) кие(в)ски(и) и гали(ц)ки(и) рукою власною». «Григω(р)ии протонотариє ми(т)рополии кие(в)ское рукою».

III «Na bractwo przedmieścia Halickiego Bohojawleńskie, anno 1591. Pod posłuszeństwem miejskiego bratstwa być [...]» (XVII).

«По(с)луше(н)ство бра(т)ства б̄гоявле(н)ского ω(т)дана бра(т)ству м̄би(с)-кому» (речення перекреслено). «Numero 5-to». «Fundusz na bractwo od Michała metropolity dany 1591 anno». «Б̄го̄л(в)ле(н)скомъ» (XVIII).

¹ Далі один нечіткий напис.

На шовковому червоному шнурку печатка митрополита Михайла Рогози (опис див. док. № 703).

Опубл.: MCS, стор. 279—281.

Регест: Св., стор. 99.

Ф. 129, оп. 1, спр. 134.

1591 р., липня 31, Рим

№ 724

Григорій XVI повідомляє львівського архієпископа Івана-Дмитра Соликовського, що він доручає його опіці холмського єпископа Станіслава Гомолинського, який раніше був єпископом у Кам'янці і тепер перенесений до Холмського єпископату, одночасно підкреслюючи, щоб згаданий архієпископ своєю допомогою сприяв більш корисному управлінню холмською церквою

Мова лат.; 28,2 × 47 + 6,8 см.

I «Aug.». «XXIII». «I. Bucca». «H [...]». «Jo. A. Scappius». «C. Pamphilius». «C. Minuccinus». «A». «L. Conventinus». «F. Camuscellus». «XXIII». «A. Previus».

III «R[egestratum]. «Hie. Beger pro magistris». «C. Vittuticis» (XVI). «Bulla ad archiepiscopum» (XVI). «Bulla Gregorii papae XIII favore Stanislai episcopi Camenecensis in episcopum Chelmensem electi ad archiepiscopum Leopoliensem directa, anno 1591» (XVIII).

На конопляному шнурку свинцева булла (діам. 3,6 см.) з зображенням на лицевому боці голів апостолів Петра й Павла, між якими хрест, над якими літери: SPA SPE, на зворотньому — з написом: GREGORIVS PAPA XIII.

Ф. 131, спр. 612.

1591 р., жовтня 18, поле між селами Басівкою та Годовицею,
Скниловом та Соکیلниками

№ 725

Перемиський каштелян, львівський та Руської землі генеральний староста Микола Гербурт з Фельштина, суддя Іван Бжоздовський, підсудок Вікторин Ковальський, граничний комірник Львівської землі Іван Запольський, як королівські комісарі свідчать, що вони — на прохання каноніків львівського капітулу, власників сіл Басівки і Годовиці, згідно з попереднім привілеєм короля Казимира IV про визначення кордонів 40 ланів, наданих королем Владиславом II львівському капітулові — відновили розмежування між 20 ланами львівського капітулу, з боку с. Оброшина та королівськими селами львівського староства Скниловом і Соکیلниками

Мова лат.; 37 × 62 + 7,5 см. Ініціал «I», вписаний синьою, зеленою, червоною та жовтою фарбами.

I «Nicolaus Herbortha a Fulstin castellanus Premisliensis, capitaneus Leopoliensis manu propria subscripsit». «Idem, qui supra, subscripsit». «Victorinus Kowalski subiudex terrae Leopoliensis subscripsit». «Ioannes Zapolski camerarius granicialis terrae Leopoliensis subscripsit».

III «Limites inter villas Hodovice, Basiowka, Obroszyn et Stawczanu». «Zimnawoda et Sknilow in parte orientali» (XVII—XVIII).

На шовкових червоно-біло-зелено-жовтих шнурках чотири відтиснені у червоному воскові печатки в бляшаних коробках: 1) кругла (діам. 2,8 см.) Миколи Гербурта з повним зображенням герба «Гербурт». Легенда затерта: NICOLAVS HER. A FVL[...] ; 2) кругла (діам. 2,3 см.) Івана Бжоздовського

з зображенням на щиті герба «Леліва». Легенда нечітка; 3) кругла (діам. 2,3 см.) Вікторина Ковальського з зображенням герба «Кораб». Легенда: VICTORINVS KOWALSKI SUBIVDEX LEO; 4) еліпсоподібна (розм. 2,1 × × 1,9 см.) Івана Запольського з повним зображенням на щиті герба «Побуг».

Ф. 131, спр. 613.

1591 р., листопада 6 (жовтня 27), Берестя

№ 726

Архієпископ, митрополит київський, галицький і всієї Русі Михайло Рогоза разом з єпископами володимирським і берестейським Мелентієм Хребтовичем, луцьким і острозьким Кирилом Терлецьким, турівським Леонтієм Полчицьким, холмським і белзьким Деонісієм Збируйським на соборі, розглянувши скарги львівських міщан про утиски Успенського братства і ставропігіона львівським єпископом Гедеоном Балабаном та про невиконання його попередніх присяг і зобов'язань, ухвалюють залишити єпископа «под декретом», а братству підтверджують всі його права і привілеї

Мова укр.; 30,1 × 69 + 4,6 см. Ініціал «П».

I «Михаило а(р)хиеписко(п) ми(т)рополи(т) кие(в)ский и гали(ц)ки(и)». «Григори(и) Ивановичь протонотарие соборьны(и)»

III «Лѣмѣтация у суду бере(с)тецкого якъ по декретомъ заховано Епи(с)копа Гедеѡна». (XVII). «Anno 1591, die 27 Octobris. Brestae». «Decretum metropolitae Kijoviensis et Haliciensis Michaelis de anno 1591 exemptionis confraternitatis a jurisdictione episcopali» (XVIII).

На шовковому червоному шнурку печатка митрополита Михайла Рогози (опис див. док. № 703).

Опубл.: MCS, стор. 319—321.
Ф. 129, оп. 1, спр. 235.

1591 р., грудня 5, Мичковичі

№ 727

Іван Стадницький зі Жмигороду повідомляє, що Дмитро, священник з його власного села Бібрки, викупив від нього за 120 польських золотих попівство у цьому ж селі і зобов'язався сплачувати йому разом з громадою чотири золотих річного чиншу. Право відкупу зберігається за Іваном Стадницьким та його спадкоємцями. Одночасно Іван Стадницький визначає обов'язки підданих по відношенню до священника

Мова лат., пол.; 23,3 × 34,5 + 5,6 см.

I «Jan Sztadnyczky ze Zmigroda ręką szwą subscripsit».

III «Ingrossatum in fundi libro dominicalis, pagina 5-ta. W. Kroczewski mpr.» (XVIII). «1736. Przepisana». «Przywiley popowstwa we wsie Bobrka» (XVIII).

На пергаменті наявні дірки.

Печатка відсутня.

Опубл.: Petrusz., стор. 120—121.
Ф. 129, оп. 1, спр. 128.

1592 р., лютого 12 (2), Перемишль

№ 728

Перемиський і самбірський єпископ Михайло Копистенський дозволяє комарнянським міщанам заснувати братство при церкві св. Петра й Павла

¹ Місце складання документа не вказане. Воно подається на підставі публікації MCS, стор. 334.

у Комарні, відає у його відання парафії Лип'є та Бучали також церкву, школу, шпиталь та вказує на права, обов'язки та завдання братства

Мова укр.; 55 × 42,4 + 6,4 см. Ініціал «Б».

I «рука вла(с)на епи(с)ко(п)ска»¹. Поруч підтвердні записи наступних єпископів: «Поданы(и) се(и) привиле(и) на(м) для по(т)ве(р)ження епи(с)копови право(с)лавъному. Мы теды видечи и уважи(в)ши быти ре(ч) при(с)то(и)ную по(т)ве(р)жае(м). Си(л)ве(с)те(р) Гулеви(ч) Воюти(н)ский епи(с)копъ премы(с)кы(и) и са(м)бо(р)ски(и) вла(с)ною рукою» (XVII). «Року ах̄ ца на Соборѣ нашо(м) в Горо(д)ку показа(н)ное на(м) бл̄го[с]вн̄іє сіє на браство властю нашою потвержае(м) и умоцняе̄м во всѣхъ пункта(х). Антонии Виннички(и) православни(и) еписк[оп] прем[ы]скии самбор[ский] рука» (1661).

II «Року ах̄п д[ня] кд декабр(я) на Соборѣ в Городку показан(н)ое намъ бл̄гословение сіє на брацтво комаренское властю нашою потвержае̄мъ и умоцняе̄м во всѣхъ пунктахъ и артикулахъ. Иннокенти(и) Вин(н)ицки еп[иско]пъ прем(и)ски(и) и самбор[ский] рук[а]» (1680). «In visitatione generali die 5 Septembris 1793 productum. A. Czerechawski mр.» (XVIII).

III «Ad 9369. [1]795» (XVIII). «Ad 4142» (XIX).

Печатка відсутня. Залишився шовковий червоно-синьо-зелений шнурок.

Опубл.: Добрян., стор. 84—90; MCS, стор. 334—339.

Регест: Св., стор. 102.

Ф. 129, оп. 1, спр. 181.

1592 р., березня 7, Львів

№ 729

Львівський архієпископ Іван-Дмитро Соліковський разом з усім львівським капітулом — бажаючи зберегти належний порядок в архієпископських маєтках, зокрема, в містечку Дунаєві, яке, починаючи з часу свого заснування, не має постійного війта, що розглядав би міські справи — надає шляхетному Мартинові Фабці та його наступникам війтівство в Дунаєві, додаючи до нього два лани і визначає одночасно права і обов'язки війта

Мова лат., 34,5 × 50,5 + 5 см. Ініціал «І», вписаний жовтою, рожевою та червоною фарбою.

I «Ioannes Demetrius Solikowski archiepiscopus Leopoliensis manu propria subscripsit». «Stanislaus Striysky d[ecanus] L[eopoliensis]». «Jacobus Wyerzbynski praepositus Leopoliensis». «Thomas Domaniowsky procurator v[enerabilis] capituli Leopoliensis».

III «Erectio advocatiae Dunajoviensis» (XVIII) [...] ²

Дві печатки: 1) на шовковому жовто-рожево-вишневому шнурку печатка Івана-Дмитра Соліковського (опис. див. док. № 716); 2) від другої печатки залишився шовковий жовто-рожево-вишневий шнурок.

Ф. 131, спр. 614.

1592 р., червня 6 (травня 27), Пиянь[?]

№ 730

Київський воевода, маршалок волинський, староста володимирський князь Костянтин Острозький надає Яцькові, синові Половчича,³ солтиство

¹ Підпис Михайла Копистенського. Він проставлений під окремою допискою, зробленою рукою єпископа при затвердженні документа.

² Далі кілька стертих написів.

³ Так у тексті.

у с. Малій Тухлі разом з повинностями підданих, а також дозволяє Іванові, зятеві Василя Головчича¹ й іншим підданим місцевого священика будувати церкву, встановлює границі фундації та надає вільну корчму з правом збирання повинностей, два вози дров і сукновальню

Мова укр.; 22,5 × 31,5 + 4 см.

I «Janusz Ostrosk[ij] m[ānu] p[ro]pria» (XVII). «Prz ykładem s. p. ksią- żęcia jelgo m[os]lci pana krakowskiego, dziada mego podpisuję. Władysław Dominik książę na Ostrogu y Zaslawiu, hrabia na Tarnowie, koniuszy coronny, Lucki etc. starosta ręką własną» (XVII).

III «Tuchelka. Priv[ilegium]» (XVII) [...]»²

На згинах пергаменту наявні діри. Текст вицвів.

На конопляному шнурку, відтиснена в червоному воскові (причепле- на вдруге) кругла (діам. 1,8 см.) печатка Костянтина Острозького з зобра- женням чотирьохдільного щита, на якому герб у вигляді «Юрія Зміборця» (зображення пошкоджене) та герби «Погонь», «Леліва», «Огоньчик» і «Конь- ча». Легенда затерта: CONSTANTINI CONSTAN[...]NOWICZ DVCIS [...]

Ф. 131, спр. 615.

1592 р., вересня 29, Варшава

№ 731

Сигізмунд III підтверджує дозвіл львівського старости Миколи Гер- бурта з Фельштина татаринів Станіславові, що прийняв католицьку віру, на користування ділянкою ґрунту біля Львова, яка зветься «Горою Льва» і тягнеться від ґрунту львівського земського нотарія Івана Свошовського до вершини іншої гори, де є виноградники львівських громадян, зобов'я- зуючи Станіслава платити щороку на свято св. Мартина 15 грошів чиншу до львівського замку

Мова лат.; 17,9 × 41,6 + 6 см.

I «Sigismundus rex». «Laurentius Gembiczky subscripsit».

III «Donatio fundi Stanislao Tartaro, 1592» (XVII). «1592, Varsaviae, die 29 Septembris. Sigismundi 3-tii regis Poloniae super fundum mons Leonis dictum honesto Tartaro ad vitae tempora privilegium» (XVIII).

На пергаменті багато дірок.

На шовковому біло-жовто-червоно-синьому шнурку у бляшаній короб- ці печатка. Gum., табл., XXI, № 78.

Ф. 131, спр. 616.

1592 р., жовтня 12, Варшава

№ 732

Сигізмунд III, на прохання шляхтича Якова Чарновського, підтвер- джує та повністю наводить текст такого документа:

1592 р., травня 3, Львів

Перемиський каштелян і львівський староста Микола Гербурт з Фель- штина дозволяє Якову Чарновському та його спадкоємцям побудувати греблю, рибний ставок і млин на ґрунті королівського села Рокитна, додаючи до цього млина горб, що виходить клином з цього села понад р. Рокитною, поле, на якому можна сіяти збіжжя, дві з половиною колоди львівської мі- ри на сіножатах поблизу с. Ясничів, а також сіножать на стіг сіна з вось- ми копиць в лісі Липовім. Крім цього, староста застерігає, що у випадку,

¹ Так у тексті.

² Далі один нечіткий напис.

коли дану греблю прорве повінь або поламається млин, всі жителі Рокитна повинні возити дерево з королівських лісів для ремонту греблі чи млина. Яків Чарновський та його спадкоємці матимуть право двічі на тиждень ловити сітями рибу в ставку для домашніх потреб, а при спусканні ставка брати собі половину риби, а другу половину віддавати до львівського замку. З млина щорічно в день свята св. Мартина згаданий Яків повинен давати до замку 24 гривни чиншу за дві мірки, що належать королю

Мова лат., пол.; 37 × 51,2 + 4,8 см. Ініціал «S», під ініціалом рослинний орнамент, вписаний чорним чорнилом.

I «Sigismundus rex». «M. Boguslawski subscripsit».

II «Confirmatio litterarum capitanei Leopoliensis» (XVII).

III «Suscepta sub actu feria tertia ante festum sanctorum Viti et Modesti martyrum proxima anno 1617 et inducta inter inscriptiones» (XVII).

Зверху ліворуч вирвано шматок пергаменту.

Печатка відсутня. Залишився пергаментний поясок.

Ф. 131, спр. 617. Інв. Ваг. 880 (752).

1592 р., жовтня 15, Варшава

№ 733

Сигізмунд III, на прохання сеньйорів львівського онуфріївського братства та настоятеля монастиря св. Онуфрія Василя, підтверджує усі права, привілеї та декрети, які були надані цьому монастиреві¹

Мова лат.; 44,8 × 73 + 16,5 см. Ініціал «S», вписаний золотою фарбою та чорним чорнилом.

I «Sigismundus rex». «Senkowsky».

II «Feria tertia in vigilia festi Nativitatis Christi Domini, videlicet die 24 mensis Decembris, anno ejusdem 1771 privilegium praesens ad acta terrestria Leopoliensia per oblatam porrectum, susceptum et ingrossatum est» (XVIII). «Confirmatio privilegiorum libertatum monasterii [sancti] Onofrii ritus Graeci Leopoli consistentis» (XVII).

III «Varsaviae, anno 1592, die 15 Octobris privilegium Sigismundi Tertii confraternitati Leopoliensi pro administratione monasterii sancti Onofrii» (XVII). «Continetur hic Błoto Białohosczkie et aquae ductus per monasterium» (XVII).

Посередині пергаменту дірка.

На шовковому біло-жовто-голубо-червоному шнурку печатка. Гум., табл. XXI, № 78.

Опубл.: MCS, стор. 387—389.

Ф. 129, оп. 1, спр. 188.

1592 р., жовтня 18, Варшава

№ 734

Сигізмунд III надає бурмистрові та райцям Львова право пропонувати кандидата на посаду каноніка при львівському кафедральному костюлі, закликаючи львівського архієпископа і всіх майбутніх архієпископів затверджувати на посаду каноніка кандидата, запропонованого бурмистром та райцями Львова

Мова лат.; 25,8 × 57,5 + 5,5 см. Ініціал «S».

I «Sigismundus rex». «Paulus Koszutski».

¹ Документ підтвердив Владислав IV у Кракові 5 березня 1633 р. (див. док. № 821) і Ян Казимир у Кракові 29 січня 1649 р. (див. док. № 882).

III «Super collatione canonicatus Sigismundi Tertii, anno 1592, d[ie] 18 mensis Octobris» (XVIII).

На шовковому біло-жовто-червоно-синьому шнурку в бляшаній коробці (без вічка) печатка. Gum., табл. XXI, № 78.

Ф. 131, спр. 618. Інв. Вар. 658 (573).

1592 р., жовтня 18, Варшава

№ 735

Сигізмунд III підтверджує та повністю наводить тексти пред'явлених йому від імені бурмистра і райців Львова двох документів такого змісту:

1. 1592 р., березня 9, Львів

Львівський архієпископ Іван-Дмитро Соліковський вирішує суперечку між львівським каноніком і проповідником Іваном Гербестом, що був представлений Сигізмундом III на посаду пароха у костьолі й шпиталі св. Духа у Львові — з одного боку, і львівським парохом, королівським секретарем Яковом Вежбенським, представленим львівськими райцями на посаду пароха при згаданому костьолі, згідно з їхніми правами на це, наданими їм Сигізмундом I — з другого боку, а також деканом Станіславом Стрийським, вікарієм Альбертом Перлицьким та іншими прелатами і каноніками, які заявили, що вони також мають право пропонувати свого кандидата, яке було їм надане королем Стефаном для збільшення прав капітулу львівського кафедрального костьолу. Архієпископ виносить таке рішення. За львівськими райцями зберігається право патронату над парафією шпиталю св. Духа в зв'язку з тим, що це право надане їм набагато раніше ніж кому-небудь іншому. Це право зберігається також за Яковом Вежбенським, теперішнім парохом згаданої парафії з такою, однак, умовою, що львівські райці подаватимуть на свій розсуд одного кандидата на пароха від капітулу

2. 1592 р., березня 9, Львів

Прелати і каноніки: декан Станіслав Стрийський, парох Яків Вежбенський, вікарій Альберт Перлицький, Станіслав Дембінський, Петро Моссек Боршевський, проповідник Іван Гербест, Хома Доманьовський, Каспар Старчовський, Варфоломій Варгоцький та весь капітул львівського кафедрального костьолу обіцяють львівським райцям в усьому дотримуватися ухвал в справі парафії при львівському кафедральному костьолі, оголошених львівським архієпископом Іваном-Дмитром Соліковським

Мова лат., пол. Ініціал «S». Документ у формі зошита, складається з шести аркушів розміром 28,5 × 36 см.

I «Sigismundus rex». «Paulus Kossutski subscripsit».

III «Concordia capituli et magistratus Leopoliensis super praepositura Sancti Spiritus, 1592» (XVII).

На шовковому червоно-жовто-біло-синьому шнурку печатка. Gum., табл. XXI, № 78.

Ф. 131, спр. 619. Інв. Вар. 656 (571).

1593 р., травня 7, Варшава

№ 736

Сигізмунд III підтверджує статті цеху пивоварів м. Сєрадзя.

Мова лат.; 42,2 × 66,3 + 10,8 см.

I «Sigismundus rex».

III «Revisum per dominos lustratores [...], d[ie] 6 Aprilis 1660» (XVII).

Пергамент почорнів, наявні діри. Документ посередині внизу розірваний на кілька шматків і підклеєний тканиною; частина загортки відірвана і втрачена. Майже увесь текст знищений внаслідок відновлення його хімічним способом.

Печатка відсутня.

Ф. 201, оп. 4в, спр. 1449.

1593 р., червня 10, Варшава

№ 737

Сигізмунд III підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1592 р., квітня 2, межі с. Зубрі

Львівський архієпископ Іван-Дмитро Соліковський, львівський підсудок Вікторин Ковальський, галицький хорунжий Павло Скотницький, граничний комірник Львівської землі Іван Запольський, як спеціально призначені ревізори, визначають і детально описують границі між Львовом та королівським селом Соکیلниками

Мова лат. Документ у формі зошита з чотирьох аркушів розміром 32,4 × 26,2 см.

Ім'я короля на початку тексту не вписане.

I «Sigismundus rex». «Paulus Koszutski subscripsit». «Limitum confirmatio inter bona utrinque regalia villae Sokolniki ad capitaneatum Leopoliensem pertinentis et Goldparkow» (XVII).

На пергаменті наявні великі діри.

На шовковому біло-жовто-червоно-голубому шнурку фрагмент печатки. Gum., табл. XXI, № 78.

Ф. 131, спр. 620. Инв. Вар. 657 (572).

1593 р., грудня 10, Львів

№ 738

Львівський архієпископ Іван-Дмитро Соліковський свідчить, що військовий Гаврило Рожан з Рожнева повідомив, що він подарував препозитові і мансіонаріям львівського кафедрального костюлу 400 злотих з відкупним чиншом так званим відеркафом в 24 злотих та забезпечив цю суму на купленому ним будинкові львівського громадянина, аптекаря Ієроніма Ведельського. Про це свідчать два записи в актах ради міста:

1. 1592 р., червня 3, Львів

Райці Львова повідомляють, що львівський громадянин, аптекар Ієронім Ведельський отримав від військового Гаврила Рожана з Рожнева 400 злотих, за які перший продав відкупний чинш 24 злотих, забезпечених на будинкові у Львові

2. 1593 р., червня 3, Львів

Райці Львова повідомляють, що Анна, дружина Ієроніма Ведельського, погоджується з наведеним вище записом від 3 червня 1592 р.

Мова лат.; 47,4 × 52 + 4,1 см. Ініціал «I» не вписано.

I «Ioannes Demetrius Solikowski archiepiscopus Leopoliensis manu propria subscripsit». «Gabryel Rozen de Roznow manu propria».

III «1656, die 24 Novembris in visitatione generali ecclesiae metropolitanae Leopoliensis productum et revisum» (XVII). «Erectio d[omi]ni Rozen in Werdelski [!] [...] lapideam ant[ea] nunc Rodbertorum [...]» (XVII). «Modernae possessionis spectabilis domini N[icolai] [?] Pieromowicz civis et mercatoris Leopoliensis Armenae nationis» (XVII). «Modernus possessor nobilis Michael Wierzbic consul Leopoliensis» (XVIII). «Anno Domini 1743-tio,

Фрагмент орнаменту з документа кардинала Олександра Фарнезе.
1586 р. Док. № 706.

Фрагмент орнаменту з документа константинопольського патріарха Іеремії.
1587 р. Док. № 708.

die 25 Octobris in visitatione generali ecclesiae metropolitanae Leopoliensis productum et lectum. Nicolaus Ignatius Wyzycki archiepiscopus metropolitanus Leopoliensis» (XVIII).

Пергамент в окремих місцях почорнів, наявні плями.

На згинах діри.

Дві печатки: 1) перша печатка відсутня; 2) на шовковому зелено-червоному вицвілому шнурку, відтиснена в червоному воскові у бляшаній коробці еліпсоподібна (розм. 1,8 × 1,6 см.), перстенева печатка Гаврила Рожена, з зображенням на щиті герба «Гриф», над щитом літери: G R.

Ф. 131, спр. 621.

1594 р., липня 11 (1), Берестя

№ 739

Архієпископ, митрополит київський, галицький і всієї Русі Михайло Рогоза, єпископ володимирський і берестейський Іпатій Потій, екзарх та єпископ луцький і острозький Кирило Терлецький, городненський архімандрит Климент Годкинський, лавришівський архімандрит Гedeон Брoлницький на соборі, розглянувши скарги про зловживання львівського єпископа Гedeона Балабана щодо львівського братства і невідповідності його їхнім попереднім ухвалам, постановляють позбавити останнього єпископського сану і одночасно грамоту про це передають на руки львівського братства

Мова укр.: 44,2 × 65,6 + 6,7 см. Ініціал «В».

I «Миха(и)ло а(р)хиепи(с)ко(п) ми(т)рополи(т) кие(в)ски(и) и гали(ц)ки(и) рукоу власною», «Григѡ(р)и(и) протонотарие ми(т)рополии киевское рукоу».

III «декретъ на влдку Балабана перъши на звержен» (XVII). «Anno 1594, die I Julii. Brestae» (XVII). «Decretum metropolitae Michaelis Kijoviensis et Haliciensis de anno 1594 contra Gedeonem Balaban episcopum L[epoliensem], H[aliciensem] et Camenecensem [...] inob[edi]entiae, medio cuius ille degradatus est» (XVIII).

На шовковому жовто-синьо-зелено-червоному шнурку печатка митрополита Михайла Рогози (опис див. док. № 703).

Опубл.: MCS, стор. 520—524.

Регест: Св., 105.

Ф. 129, оп. 1, спр. 226.

1594 р., жовтня 8 (вересня 28), Новоградок

№ 740

Архієпископ, митрополит київський, галицький і всієї Русі Михайло Рогоза, єпископ володимирський і берестейський Іпатій Потій, екзарх і єпископ луцький та острозький Кирило Терлецький та інші духовні особи на соборі у Бересті вдруге постановляють позбавити єпископського сану львівського і кам'янець-подільського єпископа Гedeона Балабана в зв'язку з перешкодами, які він чинить діяльності львівського успенського братства, з утисками священників та невиконанням попередніх ухвал у цій справі

Мова укр.: 43,3 × 66,5 + 11,1 см. Ініціал «ѡ».

I «Миха(и)ло ми(т)рополи(т) кие(в)ски(и) и гали(ц)ки(и) рукоу вла(с)ною». «Ипати(и) епископъ володими(р)ски(и) и бере(с)те(й)ски(и) власная рука». «Кири(л) Те(р)лецки(и) екса(р)хъ и е(п)ископъ лу(ц)ки(и) и ѡ(с)трозки(и) рукоу власною». «Григѡ(р)и(и) протонотарие ми(т)рополии кие(в)ское рукоу».

II «В книгах ест» (XVI).

III «декре(т) втори(и) коне(ч)ни(и) на зверъженіе епи(с)копа Львовъ-ски(и) Гѣдеѡна Балабана». «Анно 1594, die 27 [!] Septembris. Novogrodecii» (XVIII).

На шовковому червоно-зеленому шнурку печатка митрополита Михайла Рогози (опис див. док. № 703).

Опубл.: MCS, стор. 541—544.

Регест: Св., стор. 106.

Ф. 129, оп. 1, спр. 233.

1595 р., березня 16, Краків

№ 741

Сигізмунд III відновлює у Львові ярмарок на свято св. Маргарити, що був встановлений і відтак скасований Сигізмундом II, зазначаючи, що незалежно від стану і звання кожен у цей день має право приїздити до Львова на ярмарок і продавати та купувати всякі товари, однак з умовою, щоб цей ярмарок не шкодив сусіднім містам і містечкам

Мова лат.; 22,5 × 41,5 + 5,9 см.

I «Sigismundus rex».

II «Institutio nundinarum pro festo s[an]ctae] Margarethae Leopoli» (XVI).

III «Innovatio nundinarum pro festo sanctae Margaretae, 1595» (XVII).

На шовковому червоно-жовто-біло-коричневому шнурку печатка. Gum., табл. XXI, № 78.

Ф. 131, спр. 622. Інв. Ваг. 660 (575).

1595 р., березня 17, Краків

№ 742

Сигізмунд III, на прохання цеху львівських суконників, повністю наводить текст таких документів:

1. 1578 р., жовтня 21, Краків (див. док. № 687)

2. 1594 р., грудня 19, Львів

Райці Львова, в зв'язку зі скаргою громадян міста католицького віровизнання, що займаються торгівлею сукном, на православних, євреїв та інших громадян, які також торгують сукном, не маючи на це прав, дозволяють першим створити окремий цех суконників, в який входили б громадяни лише католицького віровизнання

Мова лат.; 44,3 × 64 + 3,9 см.

I «Sigismundus rex».

III «Confirmatio privilegiorum pannicidarum Leopoliensium, anno 1595» (XVII).

На згинах пергаменту дірки, наявні плями.

На шовковому червоно-жовто-фіолетовому шнурку печатка. Gum., табл. XXI, № 78.

Ф. 131, спр. 623. Інв. Ваг. 661 (576).

1595 р., квітня 28, Львів

№ 743

Львівський архієпископ Іван-Дмитро Соліковський, на прохання львівського райці Івана Шольц-Вольфовича, затверджує передачу прав патронату та посесії каплиці св. Хреста у львівському кафедральному костьолі доктором медицини і львівським райцею Станіславом Дибовським львів-

ському райці Іванові Шольцу та його спадкоємцям. Одночасно архієпископ навічно підтверджує фундацію і донацію згаданого Івана Шольца цій каплиці у розмірі 16 злотих чиншу

Мова лат.; 33,5 × 53,4 + 11,7 см.

I «Ioannes Demetrius Solikowski archiepiscopus Leopoliensis manu propria subscripsit».

III «1653, die 16 Ianuarii praesentes litterae confirmationis, donationis et fundationis capellae Wolffowiczowska nuncupatae in visitatione generali ecclesiae metropolitanae Leopoliensis exhibitae et revisae sunt» (XVII). «Respectu capellae [sanctae] Crucis [dominum] Joannem Szolc Wolfowicz cum successoribus legitimum patronum approbans illustrissimi Joannis Solikowski archiepiscopi die 28 Aprilis 1595 anno privilegium» (XVIII).

Печатка відсутня. Залишився шовковий жовто-голубо-коричнево-фіолетовий шнурок.

Ф. 131, спр. 624.

1595 р., травня 27, Краків

№ 744

Сигізмунд III підтверджує дозвіл віслицького каштеляна і б'єцького старости Миколи Лігензи з Бобріка, даний солтисові королівського села Беднарки Б'єцького староства Федорові Микуличу на вічне користання з деяких маєтків і користей за його заслуги у покращанні стану маєтків села, зазначаючи, що Беднарка й надалі залишиться на волоському праві і матиме один лан землі для українського попівства; солтис повинен порівну наділити землю 20 поселенців; усі кметі чи поселенці зобов'язані давати чинш, виконувати роботи, послуги та інші обов'язки. Крім цього, Федір Микулич матиме п'ять ланів саксонської міри разом з фільварком, а також володітиме «обшарами». Йому буде вільно будувати та встановлювати у цьому селі шість городів, корчму, млин, три рибних ставки. Згаданий солтис щорічно збиратиме для старости шосту частину чиншів від поселенців, а також данину натурою і повинен буде виконувати свої обов'язки щодо старости, поселенців та кметів с. Беднарки. Поселенці й кметі в свою чергу також мають права і обов'язки до солтиса

Мова лат.; 28,5 × 55,6 + 9,5 см.

I «Sigismundus rex». «Albertus Sękowski».

II «Fundatio villae Bednarka et scultetiae ibidem. Advitalitas in capitaneatu Biecensi pro augendis proventibus capitaneatus illius per capitaneum illius loci ordinata» (XVII).

III «Feria quinta ante festum sanct[...]» (XVII).

На пергаменті кілька дірок.

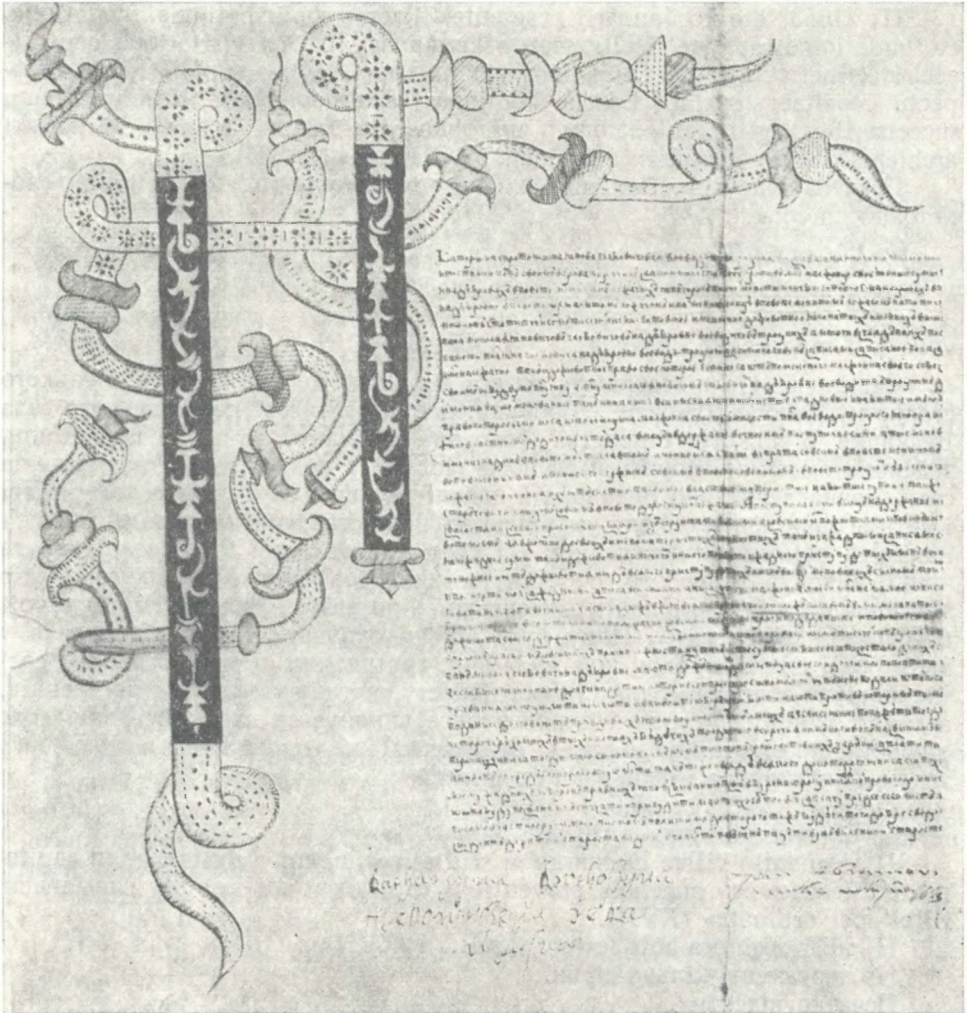
Печатка відсутня.

Ф. 201, оп. 4в, спр. 1450.

1595 р., липня 2 (червня 22), Вільнюс

№ 745

Троцька воеводина Катерина Глібовичева Іванова з Кротошина дарує і записує синам покійного чоловіка Івана Глібовича — троцьким воеводичам Іванові та Миколі Глібовичам — сто сім тисяч кіп литовських грошей на маєтках у Великому князівстві Литовському та Польському Королівстві, одночасно зрікається прав власності, застерігаючи, однак, за собою право користати з 8 тис. кіп литовських грошей, забезпечених

Ініціал «Я» з документа троцької воеводни Катерини Глібовичевої. 1595 р. Док. № 745.

на маєткові Жославі (Заславі), сєлах Лумшині, Должанах, Дубровах та інших, Мінського повіту, і зобов'язує синів платити її борги з маєтків

Мова укр.; 43,5 × 67 + 16 см. Ініціал «я».

I «Katharzyna s Krothoszyna Hlebowyczewa ręką własną». «Jan Abramowicz renką własną». «Jan Pac ciwun wileński, starosta kamieniecki ręką swą». «Mikolaj Karaczon chorąży dwo[...] Wlielkieg lo Xlięstw la L[itewskieg]o ręką swą».

III «Году тисєча пя(т)со(т) девя(т)дєся(т) пято(го) мѣа июніа два(д)ца(т) третєго дня тот ли(ст) сама Глєбавєчєва [?] то при(з)нала» (XVI). «Hieronym Chodkiewicz pan wiliensky, marszałek tribunalsky ręką swą» (XVI). «Roku 1595, Junii 22 dnia». «Cesja jej mosci paniei wojewodzinej trockiej majętności ich moszcziam Katarzyny Janowej Hlebowiczowey wojewodziney trockiej, ktura mając sobie imć pana Hlebowicza [...] zapisaną sumę 107 000 kop [groszy] litewskich, jako malzonka swego, na wszystkich majętnościach oyczystych y nabytych, koronnych y litewskich, mianowicie na majętnościach D[...], majętnosci Zaslawiu, Dubrowach, na Mokszanach w Nowogrodzkim kraju, na tym to p[...] Mienskim kraju, na Rakliszkach, na [...], Radzynie, na Wiepszane, na Mokrzanach Nowogrodzkim kraju, na Malechowie w powiecie Piskim, [...] z wojewodztwa Wileńskiego [...] w powiecie Kovienskim, [...] w powiecie Upitskim, [...] w powiecie Kościańskim [?], na Mińsku, Jakubowie, Andzejowie [...] w powiecie Czerskim [...] Knichowie, w powiecie [...] to wszystko synom swoim Janowi i Mikolajowi Hlebowiczom, synom swoim [...], zostawiwszy sobie dozywocie Zaslów, sielca [?] Lomszyn, [...], Dubrowy [...]» (XVII). «1595, Junii 22 datowane 23 dnia w Trybunale Głównym Litewskim przyznane. Prawo wieczysto darowne oraz rzeczne od jw Katarzyny z Krotoszyny Janowej Hlebowiczowey wojewodziny Trockiej jww Janowi i Mikolajowi Hlebowiczom wojewodzim Trockim, synom swoim, na summe przez zeszelego męża jey sobie zapisana, na wszystkich dobrach w w[ojewodztwie] Litliewskim] i Koronie Polskiej zabezpieczoną, w ogule 107 000 kop gr[oszy] litliewskich] z zrzeczeniem się z dożywocia wszystkich dobr wewnątrz wyszczegulnionych, z excepcją summy 8000 kop gr[oszy] litliewskich] i dożywocia sobie na niektórych dobrach wyszczegolniających się, tudziez z włożeniem obowiązkuw na synow opłacania długow na rejestrze podanych [...], dane» (XVII).

Текст в окремих місцях пошкоджений. На згині пергаменту дві дірки. Печатка відсутня.

Ф. 201, оп. 4, спр. 108, арк. 2.

1596 р., березня 11, Львів

№ 746

Львівський архієпископ Іван-Дмитро Соліковський, а також прелати і каноніки львівського капітулу призначають частину грошей з суми, яка була записана їм подільським воеводою Миколою Мелецьким на щорічну службу божу в день смерті згаданого воеводи 12 травня, наділяючи членів капітулу 20 злотими річно, вікаріїв — двома злотими, захристіана — одним злотим, ректора школи — одним злотим, звонарів — одним злотим, а також грішми на інші побожні цілі. Ці гроші виплачуватимуться щороку з прибутків с. Стриганців

Мова лат.; 20,8 × 34,6 + 3,8 см.

I «Ioannes Demetrius Solikowski archiepiscopus Leopoliensis manu propria subscripsit». «Transiit per manus r[everendi] d[omi]ni Alberti Perliczki praepositi et officialis procuratoris venerabilis capituli manu propria».

III «Anniversarius magnifici palatini Mieliczki, 20 floreni Polonicales pro capitulo, anno 1596» (XVIII). «Ex Stryhance» (XVIII).

Дві печатки: 1) на червоному вицвілому шнурку печатка Івана-Дмитра Соліковського (опис див. док. № 716); 2) на голубому вицвілому шнурку відтиснена у червоному воскові круглї (діам. 4,4 см.) печатка з зображенням в центрі божої матері з дитям на лівій руці, що стоїть під готичним трьох-луковим сплетінням з вежами; внизу зіп'ятий лев на щиті. Легенда: s. capituli. leopoliensis. ecclesie. metr [?] virginis.

Ф. 131, спр. 625.

1596 р., березня 11, Львів

№ 747

Львівський архієпископ Іван-Дмитро Соліковський повідомляє, що він, за згодою львівського капітулу навічно призначає кам'янські і буські єпископські десятини для відправлення щороку в день, коли він помре, служби божої за його душу і просить своїх наступників, щоб вони це підтвердили

Мова лат.; 14,5 × 26,3 + 2,8 см.

I «Ioannes Demetrius Solikowski archiepiscopus Leopoliensis manu propria subscripsit». «Albertus Perlicki praepositus, officialis et capituli procurator manu propria». «Ioannes Andreas Prochnicki archiepiscopus Leopoliensis approbo et concedo».

III «Illustrissimus ac reverendissimus dominus Joannes Tarnowski Dei et apostolicae sedis gratia archiepiscopus Leopoliensis, abbatiae Clarae Tumbae administrator, visis ac lectis praesentibus in visitatione generali ecclesiae suae metropolitanae anno 1656, die 22 Novembris productis et exhibitis, eademque in toto approbavit et confirmavit. Joannes Tarnowski archiepiscopus Leopoliensis manu propria» (XVII). «Anno Domini 1743-tio, die 22 Octobris in visitatione generali ecclesiae metropolitanae Leopoliensis productum, lectum et adnotatum. Nicolaus Ignatius Wyzycki archiepiscopus metropolitanus Leopoliensis» (XVIII).

Дві печатки: 1) на зелено-рожевому шнурку печатка Івана-Дмитра Соліковського (опис див. док. № 716); 2) на рожевому вицвілому шнурку у бляшаній коробці печатка львівського капітулу (опис див. док. № 746).

Ф. 131, спр. 626.

1596 р., жовтня 18 (8), Берестя

№ 748

Архієпископ, митрополит київський, галицький і всієї Русі Михайло Рогоза, архієпископ полоцький, владика вітебський і мстиславський Григорій Герман, екзарх київський і єпископ луцький та острозький Кирило Терлецький, єпископ володимирський і берестейський Іпатій Потій, єпископ холмський і белзький Деонісій Збируйський, єпископ пінський, турівський і архімандрит кобринський Йона Гоголь, архімандрити — brasлавський Богдан-Климент Годкинський, лавришівський Гедєон Бролницький, мінський Паїсій та інші духовні і світські особи на соборі в Бересті вступають в унію з римсько-католицькою церквою і признають над собою верховну владу Климентя VIII та його наступників

Мова укр.; 32,3 × 57,7 + 9 см.

I «Миха(и)ло ра(г)оза волею божею а(р)хиепи(с)ко(п) митрополи(т) кие(в)скии и галича и в(с)ея роси(и) рукою вла(с)ною». «Ипатє(и) Потє(и)

божю млстью епи(с)копъ влдка володиме(р)скии и бере(с)те(и)ски(и) рукою вла(с)ною». «Кири(л) терле(ц)ки(и) божю мл(с)тью екса(р)ха епископъ владыка лу(ц)ки(и) и острозьки(и) власною рукою». «Григоре(и) ге(р)манъ а(р)хиепископъ поло(ц)ки вл(д)ка витебъски(и) мьстиславски(и) рукою вла(с)ною». «Деониси(и) збиру(и)ски(и) бо(ж)ю мл(с)тью еп(с)кпъ вл(д)ка хо(л)мъски(и) и бельски(и) рукою власною». «Июна гоголь бо(ж)ю мл(с)т)ю

Печатка володимирського і берестейського єпископа Іпатія Потія з документа про унію православного і католицького духівництва. 1596 р. Док. № 748.

Печатка луцького і острозького єпископа Кирила Терлецького з документа про унію православного і католицького духовенства. 1596 р. Док. № 748.

єписко(п) пи(н)ски(и) и туро(в)скии а(р)хима(н)дры(т) ко(б)ри(н)ски(и) власною рукою». «Богда(н) го(д)кинь(с)ки[и]». «Климо(нт) а(р)хима(н)дри(т) бра(с)ла(в)ски(и) и городи(н)ски(и) рукою». «Гедионъ Бро(л)ни(ц)ки(и) а(р)хима(н)дры(т) ла(в)ришо(в)ски(и) рукою». «паисеи а(р)хима(н)дры(т) мбньски(и) рука власна».

III «Unio Rutenorum cum ecclesia Romana, Brestae, die 8 Octobris anno Domini 1596 conclusa et determinata» (XVII). «Christophorus Charbicki scholasticus Vladislaviensis, archidiaconus Dobrinensis in ecclesia cathedrali Plocensis etc. privilegium hoc unionis Russorum ritus Graeci cum ecclesia Romana post mortem illustrissimi olim Ioannis Tarnowski archiepiscopi Gnesnensis etc., avunculi sui desideratissimi, ad se devolutum ob singularis et perpetui sui amoris atque observantiae in admodum reverendum dominum Iosephum Przechkowski praepositum Leopoliensem Rohatinsensemque, et suum in iudiciis tribunalitiis secundo collegam amicumque charissimum monumentum perenne archivo ecclesiae metropolitanae Leopoliensis donavit per eumque transmisit anno Domini millesimo sexcentesimo duodecimo, die vigesima quarta Julii, Lublini» (XVII). «Feria quinta post festum sanctorum Trium Regum proxima a[nn]o D[omi]ni 1768 litterae praesentes ad acta praesentia castrensia capitanealia Leopoliensia per oblatam porrectae, susceptae et ingrossatae

sunt» (XVIII). «Feria quarta post festum Conversionis sancti Pauli apostoli proxima, die 27 Januarii, anno Domini 1768-vo lit[terae] suprascriptae ad acta iudicii Magdeburgensis Leopoliensis per oblatam porrectae, susceptae et de verbo ad verbum ingrossatae» (XVIII). «In positione actorum terrestrium Zydaczowiensium. Feria quarta post dominicam Reminiscere quadragesimalem proxima anno Domini 1768 lit[terae] praesentes unionis cum s[ancta] Romana

Печатка холмського і белзького єпископа Деонісія Збируйського з документа про унію православного і католицького духовенства. 1596 р. Док. № 748.

Печатка полоцького, вітебського і мстиславського архієпископа Григорія Германа з документа про унію православного і католицького духовенства. 1596 р. Док. № 748.

Перстенева печатка пінського і турівського єпископа, кобринського архімандрита Йони Гоголя з документа про унію православного і католицького духовенства. 1596 р. Док. № 748.

ecclesia per metropolitanum et episcopos Ruthenos confectae ad acta iudicii praesentis sunt per oblatam porrectae, susceptae et ingrossatae» (XVIII). «Pro memoria asservanda ad titulum fundatio capituli» (XVIII).

Десять печаток: 1) на шовковому темно-вишнево-білому шнурку фрагмент печатки митрополита Михайла Рогози (опис див. док. № 703); 2) на шовковому темно-вишнево-білому шнурку відтиснена в червоному воскові у дерев'яній коробці (без вічка) еліпсоподібна (розм. 2,1 × 1,2 см.) печатка Іпатія Потія з зображенням на щиті гербів «Корчак», «Вага» та «Сас», над якими мітра, жезл і хрест. Легенда затерта: ІПАТЄІ БОЖЮ МЛСТЮ ЄПІСКОП ВОЛОДЦІ[...] І БЕРЕС [...]; 3) на шовковому темно-вишнево-білому шнурку відтиснена в червоному воскові у дерев'яній коробці (без вічка) еліпсоподібна (розм. 3,4 × 2,7 см.) печатка Кирила Терлецького з зображенням на щиті гербів «Корчак» і «Сас», над якими мітра, жезл і хрест. Легенда пошкоджена: КІРІЛЬ БОЖЮ МІЛОСТЬЮ ЕКСАР ЄПІСКО ЛУЦК; 4) на шовковому темно-вишнево-зеленому шнурку відтиснена в червоному воскові

Ініціал «S» з документа Сигізмунда III. 1612 р. Док. № 776.

у дерев'яній коробці (без вічка) кругла (діам. 1,6 см.) печатка Деонісія Збируйського з зображенням на щиті герба «Костеша», над яким мітра, жезл і хрест. Легенда затерта: «... ДЕОНИС ... З ЛАСКИ БО... ІПСКІ ХО. БЕ»; 5) на шовковому червоно-зеленому шнурку, відтиснена у червоному воскові у дерев'яній коробці (без вічка) еліпсоподібна (розм. 1,6 × 1 см.) печатка Григорія Германа з нечітким зображенням на щиті над яким мітра, жезл і хрест. Легенда: «ГЕРМАНЪ»; 6) шоста печатка відсутня; 7) на шовковому темно-вишнево-зеленому шнурку, відтиснена в червоному воскові у дерев'яній коробці (без вічка), еліпсоподібна (розм. 0,9 × 0,6 см.) перстенева печатка Богдана Годкинського (?) з зображенням на щиті герба «Корчак», над щитом літери: І Г (?); 8) на шовковому темно-вишнево-білому шнурку, відтиснена в червоному воскові у дерев'яній коробці (без вічка) восьмикутна (розм. 0,9 см.) перстенева печатка Йони Гоголя з зображенням на щиті герба «Ястрембець», зверху та по боках якого літери: И (?) Г R (?) Б І С; 9) на шовковому червоно-білому шнурку, відтиснена в червоному воскові у дерев'яній коробці (без вічка) еліпсоподібна (розм. 0,6 × 0,5 см.) перстенева печатка з нечітким зображенням; 10) на шовковому червоно-білому шнурку відтиснена в червоному воскові у дерев'яній коробці (без вічка) еліпсоподібна (розм. 1,8 × 1,6 см.) перстенева печатка архімандрита Паїсія (?) з зображенням на щиті герба «Лис»; над щитом літера Ф [...].

На згинах пергаменту дві великі дірки. Частина загортки віддерта разом з шостою печаткою. Текст частково вицвів, наявні плями.

Опубл.: АЗР, т. IV, стор. 139—141; DGL, 1858, № 21.

Факсим.: DGL, 1858, № 21.

Ф. 131, оп. 1, спр. 627.

1596 р.¹

№ 749

Сигізмунд III підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1576 р., листопада 5, Торунь (див. док. № 663)

Мова лат.; 38 × 45 см.

III «Krawców przywilej» (XVIII).

Пергамент пошкоджений: правий край та лівий ріг віддерті. Текст в багатьох місцях вицвів, не читається.

Ф. 131, спр. 628. Інв. Ваг. 881 (753).

1597 р., березня 18, Варшава

№ 750

Сигізмунд III розглянув скаргу райців Львова на громадян, які ухиляються від оплати за вино, яка збирається, згідно з давнім звичаєм для потреб уряду в розмірах: від бочки критського, грецького, малмазійського — 22,5 гроша; від угорського — 11, від волоського і моравського — 17 грошів, від інших відповідно до їх якості, а також половину гарнця від кожної бочки вина. В зв'язку з цим король зберігає і затверджує за львівськими райцями цей давній звичай, встановлюючи такі розміри оплат: від бочки критського, грецького і малмазійського вина — 34 гроші, від угорського, волоського, моравського та інших вин, за винятком львівських — 24 гроші, але скасовує натомість збір половини гарнця вина від кожної бочки і наказує бурмистрові під загрозою десяти гривень кари встановлювати лише

¹ Число дня, назва місяця та місце видачі встановити неможливо внаслідок пошкодження документа.

справедливі ціни від вин, а громадян, які ухилятимуться від оплати, карати 24 гривнами

Мова лат.; 37,5 × 51 + 7 см. Ім'я короля не вписано.

I «Sigismundus rex». «Joannes Krolikowski».

III «Regestratae. Krassowski, anno 1597» (XVI). «Privilegium dominorum consulum ratione solutionis a quovis vase vini» (XVI). «Privilegium Sigismundi 3-tii conventionale super pensione magistratui a vase vini Cretici, Malmatici per grossos 34, a vase aliorum per grossos 24 pendendum in perpetuum, 1597» (XVII).

На шовковому червоно-жовто-синьо-білому шнурку печатка. Gum., табл. XXI, № 78.

Ф. 131, спр. 629. Інв. Ваг. 667 (582).

1598 р., січня 30, Перемишль

№ 751

Власник с. Брижави Симеон Гумницький повідомляє, що він продав попівство у цьому селі священникові Іванові Малявському з усім, що до нього належить, та півлана землі. Піддані зобов'язані будуть давати священникові по копі якого-небудь збіжжя, а загородники і комірники один день на рік виконуватимуть таку роботу, яку їм дасть священник. Лісом священник може користуватися на таких самих правах, як і його попередники, а також може користати з інших вільностей

Мова пол.; 22,7 × 47 + 5,3 см.

I «Szymon z H[umnisk] Humnicky na tej [...], żeby ten przywilej był ja[!] u drugiego popa [...] jego brata iego popraniaszy [?] po oyczu [...] po rodzicu w naszym [...] spelną». «Szimon Humnicki z Humnisk ręką swą». «Praesens documentum sub hodierno in libro tabulari domini Bryzawa ingrossabatur. Sanok, die 12-a Novembris 1843. Gebler commissarius circularis» (XIX). «Collationavit Joannes Demkowicz Dobrzanski decanus Birecensis mppa, loci parochus infirmius» (XIX). «Thadeus Elias (Zaterski) [...]» (XIX).

III «Privilegium super poponatum villae Bryzawa» (XVIII). «In castro Sanocensi, feria quarta post festum sancti Aegidii abbatis proxima anno Domini 1753 ad personalem oblationem venerabilis et reverendi Andreae Pankiewicz ecclesiae rythus Graeci Latino uniti in Bryzawa parochi privilegium intro contentum officium castrense capitaneale Sanocense suscepit et induxit» (XVIII).

Пергамент розірваний на дві частини і підклеєний папером. На згинах діри. Текст частково вицвів.

Печатка відсутня.

Ф. 201, оп. 46, спр. 30.

1598 р., квітня 6, Львів

№ 752

Райці Львова, на прохання цеху львівських суконників і опираючись на привілеї попередніх королів виносять такі рішення відносно кондикції або слова: 1) кількість суконників не повинна перевищувати 20; 2) серед цих 20 суконників католицького віровизнання не повинно бути жодного схизматика; 3) того, хто хоче ввійти до цеху суконників, райці повинні прийняти до громади Львова на прохання двох громадян; 4) порядок і звичаї повинні встановлювати самі суконники більшістю голосів, а якщо під час вирішення якогось питання кількість голосів як за, так і проти буде однаковою, тоді це питання передається на вирішення райцям

Мова лат.; 19,7 × 32,3 + 5,8 см.

I «De numero rannnicidarum» (XVII).

На шовковому жовто-рожевому шнурку печатка. Soch., Herb, стор. 19 (тип II).

Ф. 131, спр. 630. Інв. Вар. 669 (583).

1598 р., квітня 17, Варшава

№ 753

Сигізмунд III дозволяє молдавському воеводі Ієремії Могилі побудувати у Львові церкву грецького обряду і повідомляє всіх, щоб згаданому воеводі не перешкождали у цій справі

Мова лат.; 20,8 × 40,8 + 8 см.

I «Sigismundus rex».

III «Varsaviae, anno 1598, d[ie] 17 Aprilis. Consensus Sigismundi Tertii Jaremiae Mohilae palatino Moldaviae pro aedificatione ecclesiae Assumptionis b[eat]issimae] v[irginis] M[ariae]» (XVII).

На шовковому жовто-голубо-зелено-червоному шнурку печатка. Gum., табл. XX, № 74.

Опубл.: Юб. изд., т. I. стор. 4.

Регест: MCS, стор. 806.

Ф. 129, оп. 1, спр. 271.

1599 р., лютого 16, Варшава

№ 754

Сигізмунд III, на прохання татарина Станіслава, що прийняв католицьку віру і одержав земельну ділянку, звану «Горою Лева» поблизу Львова на довічному праві,— дозволяє Станіславі уступити згадану ділянку жіночому бенедиктинському монастиреві у Львові, призначаючи цьому монастиреві весь річний чинш і всі доходи від цієї ділянки, залишаючи, однак, в силі королівські права на неї

Мова лат.; 21,5 × 38 + 6 см.

I «Sigismundus rex». «Andreas Mokronoski subscripsit».

III «Stanislaus Tartarus post abjuratum Mahumetanam sectam, habens sibi regia liberalitate donatam partem fundi in suburbio Leopoliensi eandemque cedens monialio Benedicti, consensum regis Sigismundi obtinet et moniales praefatae, anno 1599» (XVIII). «Consensus regis Sigismundi super [...] fundi sub monte [...] monialibus sancti Benedicti sub titulo Sanctorum Omnium» (XVIII). «Consens królewski na Tatarzynowski» (XVIII). «Do jurysdykcji świętojańskiej videat zamiana gruntów kapitulnych z benedyktynkami lwowskimi» (XVIII).

На пергаменті наявні великі плями і діри.

Печатка відсутня. Залишився шовковий червоно-біло-срібно-голубий шнурок.

Ф. 131, спр. 631.

1599 р., березня 23, Варшава

№ 755

Сигізмунд III, на прохання бурмистра, райців і всієї громади Львова, зберігає й затверджує за львівськими громадянами право на проведення щорічного ярмарку на свято св. Агнети, встановленого королем

Казимиром IV, а натомість скасовує на прохання львівських громадян ярмарок, що відбувався на свято св. Маргарити, як некорисний для міста
Мова лат.; 24 × 43,5 + 7,6 см.

I «Sigismundus rex».

II «Approbatio jarmarku lwowianom i drugiego casacia» (XVII).

III «Abrogatio nundinarum pro festo s[anctae] Margaretae». «Et approbatio aliarum pro festo s[anctae] Agnetis, anno 1599» (XVII).

На шовковому червоно-зелено-біло-золотому шнурку розколена печатка.
Gum., табл. XXI, № 78.

Ф. 131, спр. 632. Інв. Вар. 679 (584).

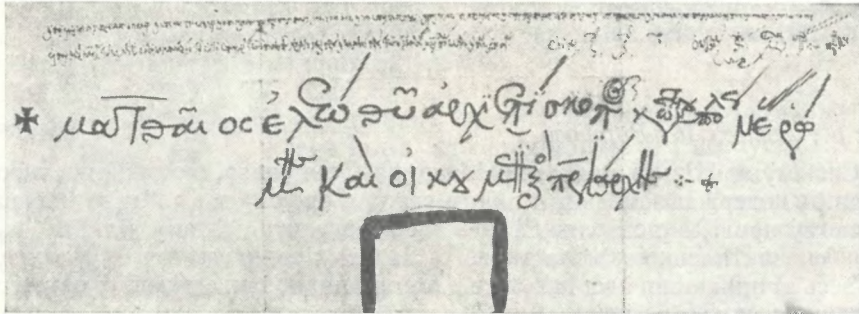
1599 р., жовтня 19 (жовтня 9), Константинополь

№ 756

Константинопольський патріарх Матвій, на прохання львівських братчиків братства, підтверджує попередні привілеї братства, зокрема про підпорядкування церкви св. Онуфрія виключно владі патріарха

Мова гр.; 66,2 × 56,2 см.

I «Ματθαῖος ἐλέω θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικός πατριάρχης».

Підпис константинопольського патріарха Матвія з документа про підтвердження привілеїв Львівського ставропільського братства. 1599 р. Док. № 756.

III «Патриархъ Ко(н)станътинопольского Ма(т)фея на порядокъ це(р)ковни(и)» (XVII). «Mathfey patriarcha constantinopolski stwierdza porządku bratstka w roku od stworzenia świata 7508, Octobris 9» (XVII).

На шовковому голубому шнурку свинцева була зображенням на лицевому боці божї матері з Ісусом на руках та написом: $\overline{M\bar{P}}$ — $\overline{\Theta\bar{\Omega}}$, $\overline{I\bar{\Sigma}}$, $\overline{X\bar{\Sigma}}$, на зворотному — з написом: $\overline{+M\bar{A}\bar{\Theta}\bar{A}\bar{I}\bar{O}\bar{\Sigma}\bar{E}\bar{L}\bar{E}\bar{\Omega}\bar{\Theta}\bar{\Upsilon}\bar{A}\bar{R}\bar{X}\bar{I}\bar{E}\bar{\Pi}\bar{\Sigma}\bar{K}\bar{\Omega}\bar{P}\bar{O}\bar{\Sigma}\bar{K}\bar{O}\bar{N}\bar{\Sigma}\bar{T}\bar{A}\bar{N}\bar{T}\bar{I}\bar{N}\bar{O}\bar{Y}\bar{P}\bar{O}\bar{L}\bar{E}\bar{\Omega}\bar{\Sigma}\bar{N}\bar{E}\bar{A}\bar{\Sigma}\bar{P}\bar{O}\bar{M}\bar{H}\bar{\Sigma}\bar{K}'\bar{O}\bar{I}\bar{K}\bar{O}\bar{Y}\bar{M}\bar{E}\bar{N}\bar{I}\bar{K}\bar{O}\bar{\Sigma}\bar{P}\bar{R}\bar{I}\bar{A}\bar{R}\bar{X}\bar{H}\bar{\Sigma}$.

Опубл.: MCS, стор. 832—835.
Ф. 129, оп. 1, спр. 291.

1600 р., квітня 15, Варшава

№ 757

Сигізмунд III підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1574 р., травня 2, Краків (див. док. № 656)

Мова лат.; 29 × 52,7 + 5 см.

I «Sigismundus rex». «Andreas Mokronoski subscripsit».

II «Confirmatio sagittatoribus Leopoliensibus» (XVII).

III «Privilegium sagittatorum Leopoliensium Sigismundi [...] Tertii, anno 1600» (XVII). «Przywilej piaty nayiasnieyszego krola [Jego] m[ojosci] Sigismunda 3» (XVIII). «Privilegium vom König Sigismundus den III-ten dd^o 15 April de anno 1600. Stiftung des Hahnes für die Schützengesellschaft und Bestätigung des Privilegiums vom König Henricus» (XVIII—XIX).

Пергамент деформований і почорнів від вогкості, наявні діри і плями. На шовковому біло-червоно-золото-синьому шнурку пошкоджена печатка. Gum., табл. XXI, № 78.

Ф. 131, спр. 633. Інв. Вар. 882 (754).

1600 р., квітня 17, Варшава

№ 758

Сигізмунд III заявляє, що старших і всю вірменську націю Львова викликали до королівського суду в зв'язку з торгівлею різноманітними товарами екзотичного і місцевого походження, якими вірмени звикли торгувати в різних місцях держави. Причому представники вірмен, як відповідачі, вимагали, щоб в суді був депонований один з декретів Стефана, який дозволяє вірменам продавати на лікті різного роду сукно, шинкарувати різними трунками і займатися ремеслами. У визначений для розгляду цієї справи день з'явилися перед судом як уповноважені представники позивачів — райці Андрій Домбровський Самбор і Станіслав Ансерин, а також лавник Смешек і громадяни міста Львова Петро Зигмунтович і Вольфганг Шольц-Вольфович. Відповідачів заступали старші вірменської нації у Львові — Микола Серепкович, Гаврило Капрус, Івашко Торосович і Торос Бернатович. Позивачі твердили, що згаданий декрет Стефана їх кривдить і збіднює, а тому домагалися, щоб він був скасований на підставі давніх привілеїв, які тим часом були віднайдені, але раніше не пред'явлені. Навпаки, відповідачі, що пред'явили згаданий королівський декрет в оригіналі, вказали, що він був легально виданий і одержаний і немає ніяких підстав його скасовувати, тим більше, що понад 20-річна практика підтвердила його силу. Суд, розглянувши справу і дійшовши висновку, що згаданий декрет є цілком законно виданий і немає ніяких юридичних підстав його скасовувати, підтвердив його в цілому. Однак окремі статті цього декрету вимагають уточнення, зважаючи на те, що вони недостатньо ясно сформульовані і допускають різну інтерпретацію. По-перше, справа торгівлі. Всім громадянам, як католикам, так і вірменам, прислуговує право вести торгівлю в Польському королівстві та за його межами на землі і морі. Католики і вірмени можуть привозити і продавати всякі товари як у Львові, так і в інших містах та містечках в державі, зберігаючи, однак, порядок згідно з окремими пунктами. Щодо продажу сукна на лікті і користування спеціальними крамницями з вітринами, так званими «словами», суд підтверджує, що цих крамниць існувало у Львові з давніх давен лише 20, а згаданий декрет короля Стефана не передбачає збільшення їх кількості. З цих крамниць вірмени можуть використовувати лише дві в тих випадках, коли внаслідок війни або іншої важливої причини торгівля з Туреччиною і Волощиною припиниться, або коли всяка торгівля з цими країнами буде заборонена; за таких обставин вірмени можуть користуватися двома крамницями в своїх будинках і на своїх вулицях, що їх визначають вірменські старші, оскільки, однак, раніше вони винаймує «слово» в католика з правом роздрібної торгівлі сукном аж

до часу, коли відкриється торгівля з Туреччиною і Волощиною. Що стосується сукон грубших сортів, які називають шарлат, півшкарлат, гранат, півгранат, їх можуть продавати на лікті в «багатих крамницях» обидві сторони, проте вірмени повинні утриматися від роздрібною торгівлі простими і кустарно виготовленими сортами сукон. Вільна торгівля сукном цілими штуками або сувоями дозволена всім. Сукно «файлундіш» також можуть продавати обидві сторони в роздріб, однак, вірменам це право прислуговує лише на час закриття торгівлі з Туреччиною і Волощиною, тоді як католики можуть торгувати «файлундішем» в будь-який час і будь-яким способом. По-друге, шинкарювання трунками. Шинкарювання малмазійським, угорським, волоським і всякими іншими сортами вин дозволено вірменам лише в двох будинках, які визначають їхні старші, проте торгівля всякого роду винами на бочки та куфи є дозволена всім без винятку. Питний мед вірмени можуть виробляти й шинкарювати ним в трьох будинках, які знову ж таки визначають їхні старші. Львівським пивом вірмени можуть шинкарювати (але його не виробляти) в чотирьох будинках, які визначають їхні старші; саме пиво зобов'язані купувати цілими бочками у львівських громадян. По-третє, виконання ремесла. Вірменам дозволено мати двох майстрів-кравців, двох шевців, двох кушнірів та одного маляра їхньої національності і врівизнання. Ці майстри зобов'язані стати членами відповідних цехів, мають право користуватися всіма правами та вільностями і повинні виконувати всі зв'язані з ними обов'язки. Цехи мають приймати в члени вірменів без перешкод. Обидві сторони зобов'язані дотримуватися цих постанов під карою десять гривень, які порушник сплачуватиме на користь потерпілого

Мова лат.; 26,3 × 55,5 + 6,7 см.

I «*Petrus Tylicki episcopus Culmensis Regni P[oloniae] vicecancellarius subscripsit*». «*Relatio reverendi in Christo patris domini Petri Tyliczki episcopi Culmensis et R[egni] P[oloniae] vicecancellarii*». «*P. Sczerbicz subscripsit*».

II «*Inter cives et Armenos Leopolienses. J. Gumowski*».

III «*Decretum serenissimi Sigismundi Tertii regis Poloniae inter Armenos et catholicos de pannicidiis, de propinatione liquorum et de certo numero artificum, 1600*» (XVII).

Пергамент в окремих місцях zdeформований внаслідок вогкості, на згині пергаменту дірка.

На шовковому біло-червоно-жовто-синьому шнурку печатка. Гум., табл. XXI, № 78.

Опубл.: Bischoff, стор. 92—95; Дашкевич, стор. 35—37 (переклад російською мовою).

Ф. 131, спр. 634. Інв. Ваг. 672 (585).

1600 р., квітня 17, Варшава

№ 759

Сигізмунд III повідомляє, що на вимогу бурмистра, райців, війта і лавників Львова до суду викликані вірменські старші і вся вірменська нація міста з приводу того, що вірмени, будучи незадоволеними кількістю будинків, дозволеною їм попередніми королями, захопили у Львові багато помешкань католиків. Після розгляду справи Сигізмунд III постановив, що вірмени можуть мати у Львові 73 і не більше спадкових будинків, не включаючи в цю кількість будинок, яким вони користувалися для церковних справ, двох будинків священників, школи і шпиталю, однак, включаючи два будинки, що називаються Зейдличівськими, і один Брончинський. Вірмени можуть купувати будинки до вказаної кількості як від католиків та українців, так і від євреїв. Будинки, якими володіють вірмени в Ринку, вони

повинні уступити католикам протягом одного року і надалі зобов'язані утримуватися від купівлі будинків як в самому Ринку так і від наріжних, що також відносяться до Ринку. Купівля має відбуватися за рішенням вірменських старших

Мова лат.; 23,6 × 58,5 + 6,5 см.

I «*Petrus Tylicki episcopus Culmensis, R[egni] P[oloniae] vicecancellarius subscripsit*». «*Relatio reverendi in Christo patris domini Petri Tyliczki episcopi Culmensis et R[egni] P[oloniae] vicecancellarii*». «*P. Sczerbicz subscripsit*».

II «*Inter cives et Armenos Leopolienses. J. Gumowski*» (XVII).

III «*Decretum Sigismundi 3-ii inter cives catholicos et Armenos de certo numero 73 domorum, anno 1600*» (XVII). «*Intercessit posterius decretum serenissimi Joannis Casimiri ex seriis partium controversiis de anno 1654, Varsaviae, quo plurimum est derogatum antiquis juribus civitatis cum Armenis, anno 1600*» (XVII). «*Decretum bonae memoriae Sigismundi regis Poloniae cum Armenis*» (XVII).

На шовковому червоно-жовто-синьо-білому шнурку печатка. Gum., табл. XXI, № 78.

Опубл.: Bischoff, стор. 95—97; Дашкевич, стор. 33—35 (переклад російською мовою). Ф. 131, спр. 635. Інв. Вар. 673 (586).

1601 р., березня 24, Львів

№ 760

Львівський архієпископ Іван-Дмитро Соліковський та прелати і каноніки львівського кафедрального костюлу, зважаючи на заслуги брата архієпископа Альберта Соліковського в справі покращання стану церковних маєтків, дозволяють йому користуватися до кінця життя млином з рибним ставком в містечку Семиківцях Галицького повіту, а також використовувати для робіт семиківських міщан два дні на рік та селян с. Медухи вісім днів на рік

Мова лат.; 23 × 52,3 + 5,8 см.

I «*Joannes Demetrius Solikowski archiepiscopus Leopoliensis manu propria*». «*Lucas Kalinski canonicus Leopoliensis pro tunc procurator eiusdem mrae*».

III «*Advitalitas molendini et piscinae in oppido Siemikowce donatur ab illustrissimo archiepiscopo Solikowski fratri suo Alberto Solikowski*» (XVII). «*1601. Pro dominica [?] Reminiscere domino capitulari piscinam et molendinum in villa Siemikowce nobili Alberto Solikowski a reverendissimo Joanne Solikowski archiepiscopo Leopoliensi advitalitatis privilegium*» (XVIII) [...] ¹

На пергаменті плями від вогкості, в правій частині на згинах дірка.

Дві печатки відсутні. Залишилися шовкові жовто-червоно-голубі шнурки. До першого шнурка причеплена бляшана коробка від печатки.

Ф. 131, спр. 636.

1601 р., травня 20, Львів

№ 761

Львівський архієпископ Іван-Дмитро Соліковський, на прохання колегії мансіонарів львівського кафедрального костюлу, затверджує статут колегії щодо обов'язків мансіонарів — відправлення богослужінь, вігільї

¹ Далі один стертий напис.

та участі в інших релігійних обрядах, а також внутрішнього життя з визначенням кар за невиконання

Мова лат.; 34,6 × 61,1 + 5,1 см. Ініціал «J».

I «Joannes Demetrius Solikowski archiepiscopus Leopoliensis manu propria subscripsit».

II «Praesentatum in generali visitatione anno D[omini] 1643, die Januarii. [...] Marosczynski [juris] [ultriusque] [doctor], [...] et a perillustri ac admodum reverendo domino archidiacono Leopoliensi visitator delegatus manu propria» (XVII). «1656, die 24 Novembris in visitatione generali ecclesiae metropolitanae productum et lectum ac in omnibus et singulis illius punctis, clausulis et articulis, et conditionibus approbatum. M. Matthias Kuczankowic philosophiae doctor, publicus et actorum curiae illustrissimi et reverendissimi domini Joannis Tarnowski Dei gratia archiepiscopi Leopoliensis, abbatiae Clarae Tumbae administratoris notarius» (XVII).

III «Leges patrum mansionariorum ecclesiae Leopoliensis metropolitanae» (XVIII). «Anno Domini 1743, die 25-ta Octobris in visitatione generali ecclesiae metropolitanae Leopoliensis productum et lectum. Nicolaus Ignatius Wyzycki archiepiscopus metropolitanus Leopoliensis» (XVIII). «Anno Domini 1772, die 9 Decembris in visitatione generali productum, lectum, actis visitationis adnotatum observarique statuta sub poenis ab officio consistoriali irrogantibus iniunctum. Joannes Felix Szaniawski ECSAVOGLSL mp.» (XVIII).

На шовковому жовтому шнурку печатка архієпископа Івана-Дмитра Соліковського (опис див. док. № 716).

Ф. 131, спр. 637.

1602 р., травня 6 (квітня 26), [Львів]

№ 762

Львівський, галицький і кам'янецький єпископ Гедеон Балабан, на прохання жителів Галицького передмістя у Львові, благословляє заснування релігійного братства, вказуючи на його права та обов'язки

Мова укр.; 48,8 × 72,5 + 11 см. Ініціал «Б». Заголовок.

I «Гедиѡ(н) епи(с)пъ власною рукою». «Стефанъ Коцнянь писа(р)» (XVII). «Гѡсифъ Шу(м)ля(н)ски(н) епспъ лвов(с)кии а[...] кїев(скии) архи[...] печа(р)[...] власною рукою сеи по(т)ве(р)ждае(т) и поблгоговляє(т) фу(н)ду(ш) в лвов(с)кой с. Великому(ч)еника хва Гѡ(р)гия мца маа дна сї року бжия ахча» (1691 р.). «Die 16 Maii 1691 anno confirmat». «Die 26 Aprilis 1602 anno collationavit» (XVIII—XIX).

III «Ге(д)иѡ(н)» (XVII). «Fundusz na bractwo od Gedeona Bałabana biskupa lwowskiego, 1602 anno» (XVIII).

Печатка відсутня. Залишився шовковий синьо-червоний шнурок.

Регест: Св., стор. 111¹.

Ф. 129, оп. 1, спр. 311а.

1602 р., травня 14, Гошани

№ 763

Шляхтич Юрій Чурило з Горая з дружиною Софією з Плешевичів-спадковою власницею сіл Гошан і Годвишні, свідчать, що вони продали Настці з Городка, вдові мельника Івана Бурого та її нащадкам млин в Год-

¹ У регесті помилково дата 25 квітня.

вишні за 400 польських злотих з правом побору третьої мірки від усякого зерна, з трьома нивами поля, з полем, що починається від Годвишні і кінчається границями с. Добрян, квітуючи її після одержання грошової суми і зберігаючи за собою право на відкуплення млина, якщо він буде потрібний їм чи їхнім наступникам

Мова пол.; 19 × 36,5 + 4,5 см.

I «Jerzy z Goraia Czuryło swoim y małzonky swej Zophyei Czuryłowej z Pleszowicz imieniem renką swą subscripsit».

III «Acticatum in acta advocatialis Grodecensia feria 2-da post dominicam Oculi anno Domini 1611» (XVII). «Privilegium molendinatorum» (XVIII). «Privilegium advitalitale super molendinum in villa Wisznia a magnifico Czuryło h[on]estae] Anastaziae de Grodek pro florenis 400, 1602» (XVIII).

На шовковому коричневому шнурку відтиснена у червоному воскові, кругла (діам. 2,2 см.) печатка Юрія Чурили з зображенням чотирирохдільного щита з гербами: «Корчак», «Півкозець», «Абданк», «Топір». Легенда: GEORGIUS CZVRILO DE GORAI.

Ф. 131, спр. 638.

1602 р., червня 10, Львів

№ 764

Львівський архієпископ Іван-Дмитро Соліковський затверджує даний йому представником шпиталю Мартином Филиповським порядок похоронів убогих в шпиталі св. Духа, який торкається церковних церемоній, що повинні відбуватися шокварталу, скриньки для пожертвувань, придбання власного церковного обладнання та ін.

Мова пол.; 32 × 39 + 2,6 см.

I «Joannes Demetrius Solikowski archiepiscopus Leopoliensis manu subscripsit».

II «Revisum in visitatione generali per reverendissimum dominum Thomam Pirawski i[ur]is] u[triusque] d[oc]torem], archidiaconum Leopoliensem anno Domini 1606» (XVII).

III «Hospitalis s[an]cti] Spiritus. Privilegium illustrissimi Demetrii Solikowski archiepiscopi ratione sepulturae pauperum congregationis ad ecclesiam s[an]cti] Spiritus et suffragiorum animarum eorum concessum, anno 1602» (XIX).

На пергаментному пояску відтиснена у червоному воскові еліпсоподібна (розм. 3,1 × 2,3 см.) печатка архієпископа Івана-Дмитра Соліковського з зображенням двох ангелів, які тримають щит, на ньому герб «Боньча», над щитом мітра, хрест та інші атрибути архієпископської влади. Легенда частково стерта: IOANNES · DEMETRIVS · SOLIKOWSKI · A SOLKI · D · G · ARCHIEP · LEOPOLIEN. Факсим.: Długosz. Дод. стор. 2.

Ф. 131, спр. 639.

1603 р., лютого 4, Рим

№ 765

Климент VIII повідомляє жителів міста Львова та Львівської єпархії, що він призначає Івана Замойського львівським архієпископом на місце померлого Івана-Дмитра Соліковського і закликає їх виявляти до нового архієпископа відповідну пошану і послух

Мова лат.; 29,5 × 51,5 + 8,5 см.

I «Mag». «XXVIII». «Hie. Beger». «J. Bronlie». «M. Vipecesus». «C. Pamphilus». «V. Carlettus». «Ja. Hie. Miletus». «T. Bombellus».

II «XXVIII». «P. Alluminatus».

III «R[egestratum]. H. Chausseus pro magistris». «V. Carlettus» (XVII). «Breve apostolicum ad populum civitatis Leopoliensis pro illustrissimo ac reverendissimo in Christo patre domino Joanni Zamojski archiepiscopo, in patrem et pastorem animarum suarum devote suscipiendo et cum debita honorificentia prosequendo etc., Romae editum, anno 1603. Oblatum vero in primo Leopolim suae illustriatatis ad suam cathedram et sedem archiepiscopalem, die XVI Martii anno 1605 ingressu» (XVII).

На конопляному шнурку свинцева булла (діам. 3,7 см.) з зображенням на лицевому боці голів апостолів Петра й Павла, між ними хрест, над яким літери: SPĀ SPE, на зворотному — з написом: CLEMENS * PAPA * VIII *

Ф. 131, спр. 640. Інв. Вар. 675 (589).

1603 р., лютого 4, Рим

№ 766

Климент VIII повідомляє львівський капітул, що він призначає електа, філіпського єпископа Івана Замойського львівським архієпископом на місце померлого Івана-Дмитра Соліковського

Мова лат.; 29,5 × 50,3 + 8 см.

I «Mag». «XXVIII». «Hie. Beger». «J. Bronlie». «M. Vipecesus». «C. Pamphilus». «V. Carlettus». «Ja. Hie. Miletus». «T. Bombellus». «A.».

II «XXVIII». «P. Alluminatus».

III «R[egestratum]. H. Chausseus pro magistris». «V. Carlettus» (XVII). «Bulla Clementis papae VIII favore Joannes episcopi Philippensis electi, archiepiscopi Leopoliensis post obitum Joannis Demetrii anno 1603» (XVII).

На конопляному шнурку свинцева булла (опис див. док. № 765).

Ф. 131, спр. 641.

1603 р., травня 22, Краків

№ 767

Сигізмунд III підтверджує статут цеху хутровиків у містечкові Старому Самборі

Мова лат.; 38,4 × 62,2 + 6 см. Ім'я короля не вписано.

I «Sigismundus rex». «Joannes Wielzynski».

II «Confirmatio articulorum contubernii pellionum oppidi Antiqui Sambor» (XVII).

III «Privilegium Sigismundi III confirmationis articulorum pellionum oppidi Antiqua Sambor de actu et data Cracoviae, die 22 mensis Maii anno Domini MDCIII. Stanislaus Bronicki tribunus Co[...] S[...] etc. et commissarius s[uae] r[egiae] m[aiestatis]». «Samuel Mikołaj Kowalski kantor p[łocki], gnieznienski, poznanski kanonik, k[rólewskiej] m[łóści] s[lektretarz] y kommissarz Oekonomii samborskiej» (XVII). «Pellionum. Productum in commissione circa revisionem omnium iurium et privilegiorum in Oeconomia s[uae] r[egiae] m[aiestatis] Samboriensi existentium visum, lectum et constitutum, d[ie] 4 Junii 1683». «Casimirus Obrębski subdapifer Paril..., commissarius s[uae] r[egiae] m[aiestatis] manu propria». «Albertus Bielinski s[uae] r[egiae] m[aiestatis] commissarius mpp.» (XVII). «Et quoniam non est repertus cechmagister pellionum Romanae fidei, cavetur in posterum, ne contra ius suum eligant Graecae fidei sed Romanae. Straszyc. Stephanus Straszyc secretarius

[suae] r[egiae] m[aiestatis], publicus et commissionis notarius mpp.» (XVII). «Productum in commissione [suae] r[egiae] m[aiestatis], die 21 Martii 1768. Petrus Caelestinus de Ruxyce Zapolski supremus thesauri suae regiae maiestatis et rei publicae notarius, eiusdem suae regiae maiestatis commissarius mp.» (XVIII). «Stare Miasto» (XVIII—XIX).

На згинах пергаменту діри, наявні плями. Текст частково вицвів.

Печатка відсутня.

Ф. 131, спр. 642.

1604 р., лютого 1, Варшава

№ 768

Сигізмунд III вирішує суперечку між радою Львова та його громадою після того, як ця суперечка попередньо була розглянута третейськими суддями у Львові і королівськими секретарями при дворі в Кракові. Уповноважені ради райці Симеон Александрінус, доктор медицини Станіслав Дибовицький, Гаспар Пржездзецький і Адам Смешек разом з уповноваженими громади лавниками: Андрієм Шимоновичем, Вольфангом Бернтом, Хоמו Карчом та громадянами Станіславом Познанчиком, Севастіаном Карчевичем і Іваном Алембеком звернулися до Сигізмунда III з проханням затвердити королівським авторитетом угоду, складену в зв'язку з суперечкою. Король затверджує цю угоду, повністю наводячи тексти таких документів:

1. 1603 р., вересня 6, Львів

Третейські судді вирішують суперечку між львівськими райцями та громадою міста і складають угоду з 33 параграфів, що торкаються різних справ: кордонів Львова і с. Млинівців, прибутку для ремонту міських споруд, збору мостового і торгового, користування міськими лісами, використання міських коней, податку від воску, прибутку від водопроводу та ін.

2. 1603 р., грудня 19, Краків

Королівські секретарі вирішують суперечку між львівськими райцями і громадою міста щодо питань звітування з міських прибутків, вибору райців та судівництва засідаючих райців.

Мова лат., пол.

Документ у вигляді зошита складається з шести аркушів, розміром 34,5 × 26,7 см., зшитих по лівому корінці срібно-золотим шнурком.

На початку першої сторінки ім'я і титули короля, вписані золотою фарбою в оздобленій рослинно-фігурним орнаментом рамці.

I «Sigismundus rex». «Joannes Rogozinski».

III «Compositio differentiarum inter communitatem et magistratum Leopoliensem» (XVII). «1604. Approbatio articulorum inter magistratum Leopoliensem et communitatem». «Subditorumque» (XVII). «Approbatio Sigismundi 3-tii arbitramenti inter communitatem et magistratum, 1604» (XVIII).

На срібно-золотому шнурку, який проходить через корінець зошита, печатка. Gum., табл. XXI, № 78.

Ф. 131, спр. 643. Інв. Вар. 676 (588).

1605 р., вересня 30, Львів

№ 769

Львівський архієпископ Іван Замойський підтверджує фундацію однієї пребенди для шостого мансіонара у львівському кафедральному костьолі і повністю наводить текст такого документа:

1605 р., травня 7, Львів

Львівський аптекар Матвій Ясликовський та його дружина Марта Пайончківна фундують посаду шостого мансіонара при львівському кафедральному костюлі і визначають для нього грошову суму 20 злотих чиншу від суми 400 злотих, забезпечених на половині їхнього будинку, та певну суму для решти мансіонарів, а також зобов'язуються дбати про ремонт помешкання для цього мансіонара і про інші справи, зв'язані з його посадою, за що він в свою чергу повинен відправляти у визначений час служби божи за фундаторів.

Нотаріальний інструмент клерика Краківської єпархії Якова Бжезницького з Бохні

Мова лат.; 38,8 × 65 + 8 см. Ініціал «I».

I «Joannes Zamoyski archiepiscopus Leopoliensis, abbas Plocensis m[anu] propria».

Нотаріальний знак у вигляді серця, пробитого стрілою, яке спирається на монограму MARIA, над серцем хрест, нижче на східці напис: *consolaturae afflictorum a[nn]o D[omi]ni MDC quinto*.

Під знаком фігура у вигляді двох літер «M», одна з яких у перевернутому вигляді, з обох боків фігури літери: I B S N. Поруч засвідчення нотарія.

II «Exhibitum in visitatione anno Domini 1642-do, die vero 16-ta Decembris praesens originale» (XVII). «Anno Domini 1668, die 6 Julii in visitatione venerabilium mansionariorum exhibitum et revisum. Adamus Usman apostolicus, actorum curiae suae illustrissimae celsitudinis et consistorii Leopoliensis notarius». «Anno Domini 1743-tio, die 25-ta Octobris in visitatione generali ecclesiae metropolitanae Leopoliensis productum et lectum. Nicolaus Ignatius Wyzycyki archiepiscopus metropolitanus Leopoliensis» (XVIII).

III «D[ominus] Iaslikowski». «1656, die 24 Novembris in visitatione generali ecclesiae metropolitanae Leopoliensis productum» (XVII). «Anno Domini 1722, die 9 Decembris in visitatione generali productum, lectum, actis visitationis adnotatum et census vindicari injunctum. Joannes Felix Szaniawski ECSAVOGLSL mp.» (XVIII). «Nobilis Mathiae et Marthae Jaslikowskich erectio» (XIX).

На шовковому жовто-біло-голубо-червоному шнурку відтиснена в червоному воскові у бляшаній коробці (без вічка) еліпсоподібна (розм. 4 × 3,2 см.) печатка архієпископа Івана Замойського з зображенням на щиті герба «Гжимала», над яким хрест, мітра та інші атрибути архієпископської влади. Легенда: IOAN · ZAMOYSKI · DEI · GRATIA · ARCHIEPISCOP · LEOPOLIEN · ABBAS · PLOCENSIS.

Ф. 131, спр. 644.

1606 р., квітня 18, Варшава

№ 770

Сигізмунд III, на прохання львівського архієпископа Івана Замойського, прилучає до новоутвореного архідіаконату при львівському кафедральному костюлі буську парафію, уступаючи і даруючи королівське право патронату згаданої парафії львівському архієпископові та його наступникам

Мова лат.; 19,3 × 48,5 + 7 см.

I «Sigismundus rex». «Joannes Wielzynski» (XVII). «Incorporatio praepositurae Buscensis archidiaconatui Leopoliensi». «Vidi. Georgius comes Melliorucci archidiaconus Leopoliensis, 1736» (XVIII).

III «Regestratae». «Praepositurae Buscensis ad archidiaconatum Leopoliensem incorporatio». «Serenissimi regis Stephani [!] consensus pro incorporatione» (XIX).

Печатка відсутня. Залишився шовковий червоно-білий шнурок.
Ф. 131, спр. 645.

1606 р., квітня 18, Варшава

№ 771

Сигізмунд III підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1602 р., жовтня 11, Краків

Прелати і весь капітул краківського кафедрального костьолу, на прохання громадян та підданих Паб'яничів, визначають границі цього міста, також звільняють згаданих громадян і підданих від незвичних тягарів і праць, за винятком збирання сіна; дозволяють вільно шинкарювати в місті і в селах Ютжковичах, Рипултовичах, Зарадзинській Волі й Карнишевичах; дозволяють також користуватися сухим деревом та деревом для будівництва й ремонту будинків; звільняють від панщини, за винятком лоївового і торгового. Водночас прелати і капітул застерігають, що у випадку знищення господарем свого будинку, він повинен відремонтувати його протягом одного року, в протилежному випадку господаря позбавляють будинку
Мова лат.; 24,3 × 45,4 + 3,9 см.

I «Sigismundus rex». «Stefanus Lubiencki». «Według zwyczaju od ugaiu pałaco zlotych 50, 1602» (XVIII—XIX).

III «Privilegium granitierum a sacra regia majestate, 1602». «Konfirmacja Zygmunta króla» (XVIII). «Sigismundus II» (XVIII). «Konfirmacya przywileju katedry krakowskiej». Zygmunt Trzeci». (XVIII). «Nota bene! Przywilej ten nadała kapituła krakowska miastu Pabianice w roku 1602, a król polski i szwecki Zygmunt III potwierdził go w roku 1606, dnia 18 kwietnia. Zamyka on granice miasta i grontow jego od dworskich oraz wspomina o propinacyi wolnej miastu nadaney tak w miescie, jak w czterech wsiach Jutrzkowice, Rypułtowice, Zaradzińska Wola i Karniszewice, oraz wspomina o ugaju drzewa suchego oraz za assygnacyą, aby im było od pańszczyzny czyli roboczyzny, wyjąwszy łojowego, czyli łopatkowego, oraz targowego od targow etc., co według zwyczaju dawnego. Ten przywilej iest ważny bardzo, bo wiele innych przywilejow w sobie zamyka» (XVIII).

Текст частково вицвів.

Печатка відсутня. Залишився шовковий червоно-жовто-голубий шнурок.

Ф. 201, оп. 4в, спр. 1451.

1606 р., квітня 20, Варшава

№ 772

Апостольський нунцій у Польщі й Литві з повноваженнями легата Клавдій Рангон підтверджує та повністю наводить текст такого документа:
1606 р., лютого 22, Львів

Львівський архієпископ Іван Замойський разом з капітулом наново встановлюють у львівському кафедральному костьолі сан архідиякона, даючи йому права, передбачені ухвалами синодів, та місце в хорі й капітулі після препозита. Одночасно віддають новоствореному архідияконатові буську парафію і призначають на посаду архідиякона каноніка Хому Піравського

Мова лат.; 32,8 × 54,4 + 6,4 см.

I «Claudius Rangonus episcopus Regii et princeps, nuntius apostolicus». «Gratis ubique». «Thomas Curi(o) (notarius) apostolicus».

II «Vidi. Georgius comes Meliorucci archidiaconus Leopoliensis, per nuntium apostolicum» (XVII).

III «Parochia Buscensis incorporata archidiaconatui Leopoliensi per nuntium apostolicum» (XVII).

На шовковому малиновому шнурку відтиснена в червоному воскові у блискучій коробці (без вічка) кругла (діам. 5,4 см.) печатка з зображенням на щиті чотирьох поясків, над ними орел, звернений в праву сторону й корона. Над щитом кардинальський капелюх. Легенда: CLAVDIVS · RANGONVS · EPS · REGII · ET · PRINC · NVN · AP.

Ф. 131, спр. 646.

1609 р., квітня 4 (березня 25), Львів

№ 773

Ставропігійське братство при церкві Успення у Львові, засноване вселенським патріархатом, запевнює свою відданість йому і наводить текст такого документа:

1586 р.¹

Антіохійський патріарх Йоаким благословить заснування у містах і містечках духовних братств, серед них братство при церкві Успення у Львові, і визначає його права та обов'язки²

Мова укр.; 54,3 × 54,7 + 3,2 см. Ініціали «Д», «Б», вписані темно-синьою, золотою та зеленою фарбами.

III «Іоакимъ», 1690 [!], 1609» (XIX).

Регест: Св., стор. 116.

Ф. 129, оп. 1, спр. 360.

1610 р., лютого 10³, Березани

№ 774

Адам-Ієронім Синявський надає привілей жителям передмістя Березан, званого Адамів

Мова лат., пол.; 43,2 × 67,8 + 5 см. Текст обрамлений з двох боків червоно-зеленим рослинним орнаментом.

III «Privilegium oppidi Adamow seu suburbii Brzezanensis [...]» (XVIII).

На пергаменті багато дірок. Ліва частина відірвана і втрачена. Текст знищений внаслідок хімічного викликання. Читаються лише окремі слова.

На шовковому зеленому шнурку відтиснена у світлому воскові в дерев'яній коробці (без вічка) еліпсоподібна (розм. 4,8 × 4,1 см.) печатка Адама-Ієроніма Синявського, з зображенням на щиті герба «Леліва». Легенда нечітка: ADAM HIERONIM [...] COMES [...] LEOPOLIENSIS [...]

Ф. 131, спр. 647.

1611 р., жовтня 10, Варшава

№ 775

Сигізмунд III підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1578 р., червня 14, Львів

¹ Число дня та назва місяця не проставлені.

² Пор. док. № 703. Текст грамоти не засвідчений підписами і не скріплений печатками.

³ Число дня вписане іншою рукою.

Стефан, на прохання парафіяльного священника церкви св. Миколи на передмісті Львова Степана Микулинського, підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1448 р., березня 6, Городок

Казимир IV, на прохання священника церкви св. Миколи Івана, підтверджує та повторює перекладений з грецької¹ на латинську мову такий документ:

1291 р., жовтня 8, Львів

Князь Русі Лев, син Данила, надає церкві св. Миколи всі будинки, городи, дворища, чинші, повинності, послуги людей, які проживають з обох боків вулиці, що веде з Волині до Львова. В цих дворищах ремісникам буде дозволено виконувати своє ремесло та користуватися такими ж правами, які мають львівські громадяни: вільно купувати і продавати як у місті, так і поза містом, без жодних чиншів та податків (з тим, однак, щоб прибуток йшов на реставрацію церкви, кожен глава сім'ї на цій території платитиме церкві два гроші на рік); одночасно дозволяється вільний вируб дерев для потреб церкви й підданих в лісах та гаях, суміжних з містом і замком. Згадану церкву, з її прибутками та всім, що до неї належить, князь віддає своєму писареві Семенові Івановичу Зельдецькому і дарує церкві та Семенові урочища й інші угіддя біля р. Полтви. Крім цього, Семен та його нащадки звільняються від будь-яких чиншів та податків на користь князя і його наступників. Згаданий Семен звільняється від воєнних послуг та від послуг на користь владики, а також одержує від князя й інші особливі права та привілеї

Мова лат.; 47,8 × 71,5 + 8,6 см.

I «Sigismundus rex». «Joannes Octavianus Wacławovic subscripsit». «Confirmatio litterarum continentium libertates et immunitates ecclesiae [sancti] Nicolai ritus Graeci in suburbio Leopoliensi» (XVII).

III «Confirmatio Sigismundi Tertii, 1611, [die] 10 Octobris, Varsaviae» (XVIII). «1611, die 10 Octobris, Varsaviae» (XVIII). «Носце legatum» (XVIII). «Konfirmacya króla Sigismunda, prawa Leona [...] syna króla Daniela, zamukająca w sobie domy, ogrody, dworki, czynsze, grunta z opisaniem rozległości i granicy [!] podług wrocisk, roku 1611» (XVIII).

Пергамент почорнів, наявні діри від іржі, плями. У багатьох місцях текст не читається.

Печатка відсутня.

Опубл.: Zubg., Rys., Дод. стор. 10—16 (документи Казимира IV та князя Льва).

Ф. 201, оп. 4в, спр. 1452.

1612 р., березня 11, Варшава

№ 776

Сигізмунд III підтверджує та повністю наводить текст статуту цеху хірургів Львова такого змісту:

1611 р., грудня 17, Львів

Райці Львова на прохання майстрів-хірургів змінюють та доповнюють затверджені ними (20 серпня) 1578 р.² статті, що торкаються загальноприйнятих питань цехових статутів щодо вибору нових майстрів, вдів майстрів, цехових товаришів, майстрів, які прибувають до Львова, справи учнів, лікування, тягарів цеху хірургів тощо.³

¹ Треба розуміти українську.

² Пор. док. № 685.

³ Документ Сигізмунда III підтвердив Ян III у Варшаві 6 квітня 1691 р. (див. док. № 1000).

Мова лат.; 40,7 × 61 + 7,9 см. Ініціал «S», вписаний золотом, синьою і рожевою фарбами.

I «Sigismundus rex».

III «Privilegium Sigismundi Tertii» (XVII). «Privilegium regis Sigismundi Tertii, 1612» (XVIII) [...] ¹

Текст на пергаменті частково вицвів.

На шовковому червоному шнурку у бляшаній коробці (без вічка) пошкоджена печатка. Gum., табл. XXI, № 79.

Ф. 131, спр. 648.

1613 р., березня 28, Варшава

№ 777

Сигізмунд III, на прохання своїх радників та земських послів, дарує навічно отцям-домініканцям буського монастиря млин (точніше, третю частину його), розміщений на Перекопі у містечку Буську Белзького воєводства, разом з будинками, броварнею, вільним вирубом лісу та ін.

Мова лат.; 33,5 × 71,7 + 10,6 см. Ініціал «I».

I «Sigismundus rex». «Jacobus Zadzik [secretarius] [regiae] [m] [aiestatis]».

III «Buscense molendinum» (XVII). «Actum in castro Buscensi feria sexta ante festum sanctae Hedvigis viduae electae [...] ² anno Domini millesimo sexcentesimo tredecimo. Religiosus pater et [...] sacrae theologiae, rector provincialis sancti Hiacynti in Russia privilegium praeinsertum, quod [...] susceptum et in acta castrensia capitanealia Buscensia ingrossatum». «Feria 6-ta ante festum sanctorum Fabiani et Sebastiani martyrum proxima anno Domini 1762 praesens privilegium ad acta castrensia capitanealia Buscensia per oblatam est porrectum, ingrossatum, inductum. Porrexi. Chrysostomus Łaniewski plenipotens» (XVIII). «Conventus Buscensis dominicanorum» (XVIII).

На пергаменті наявні діри.

Печатка відсутня.

Опубл.: Petrusz., стор. 87—88 (фрагмент документа).

Ф. 129, оп. 1, спр. 378.

1613 р., серпня 24, Перемишль

№ 778

Мостиський і вишнянський староста Іван-Фелікс Гербурт Добромільський з Фельштина та його дружина мостиська і вишнянська старостина княгиня Єлизавета Заславська з Острога повідомляють, що на прохання настоятеля отця Анастасія та ченців оренду св. Василя вони дають їм місце біля Добромільських гір, неподалік Високого Замку, для побудови церкви й монастиря, визначають його границі, зазначаючи при цьому, що їхні нащадки не повинні чинити ченцям жодних перешкод чи кривд під загрозою кари 10 тис. червоних золотих

Мова пол.; 19,4 × 51,4 + 7,3 см.

На полях по обидва боки тексту вписані чорним чорнилом два герби: родини Гербуртів — «Гербурт», Заславських — герб Острозьких.

I «Jan Szesny Herbult Dobromilski z Fulsztyna mosciski i wisninski starosta mp.». «Helzbieta z Ostroga xliężna] Zaslawska Herburtowa staroscypna moscyska, wyszenyska».

¹ Далі один великий стертий напис.

² Одне скорочення не розв'язано.

II «Albrycht z Krasnego Krasinski kasztellan ciechan[owski], starosta p[ro]łocki mpra».

Під текстом відтиснена паперова гербова печатка з нечітким зображенням. Легенда відсутня.

«Intabuletur! Ex sessione, Leopoli, die 16 Aprilis 1784. A. Weltz mpr. actuarius» (XVIII). «Zuzanna z Konięcpola Krasynska k[asztelanowa] ciechanowska, s[tarościna] p[ro]łocka».

III «Erekcya dana anno 1613, die 24 Augusti per Wilczkowski» (XVII—XVIII). «Privilegium praesens apud Caesareo-regias tabulas provinciales, impetrato praevio consensu, in libro fundationum, tomo 55-to, pagina 212 de verbo ad verbum ingrossatum atque in libro praenotationum, tomo 20, pagina 157, numero 5-to est praenotatum. Actum Leopoli, die 1-ma mensis Maii 1784-to. Theophilus Szczuka Caesareo-regiarum tabularum registrator» (XVIII).¹

На згинах пергаменту наявні дірки, віддерто шматок загортки.

Дві печатки відсутні. Залишилися шовкові жовто-червоні шнурки.

Ф. 201, оп. 4, спр. 155.

1613 р., грудня 18, Варшава

№ 779

Сигізмунд III підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1613 р., листопада 12, Львів

Львівські райці повідомляють, що вони, ставлячись з повагою до жебраючих орденів і зважаючи на те, що недавно прибулі кармеліти босі (брат Матвій від св. Франциска — іспанець, пріор люблінського монастиря цього ж ордену, та брат Андрій від Ісуса — поляк, пресвітер) просили дозволити їм купити місце, на якому вони побудували б монастир і костюл, а також дати їм рибний ставок, оскільки м'яса вони не вживають,— дозволяють їм на певних умовах купити три будинки з городами біля р. Полтви

Мова лат.; 51 × 72 + 8,5 см. Перше слово тексту «Sigismundus» не вписано.

I «Sigismundus rex». «Jacobus Zadzik secretarius maior subscripsit».

II «Confirmatio[...]» (XVII).

III «Registratae. Stanislaus Fabersky mpr.» (XVII). «Privilegium pro fundatione conventus Leopoliensis. Oblata ad acta consularia Leopoliensia sub actu sabbato ipso die [...] virginis anno 1614» (XVII).

На згинах посередині пергаменту кілька дірок. Частина загортки вирізана.

Печатка відсутня.

Ф. 201, оп. 4в, спр. 1453.

1614 р., березня 1, Львів

№ 780

Прелати й каноніки львівського кафедрального костюлу підтверджують та наводять кінець приятельської угоди, складеної львівським каноніком Лукою Калинським між вікаріями львівського кафедрального костюлу та столярем Мельхіором Тершовичем такого змісту:

1613 р., серпня 3, Львів

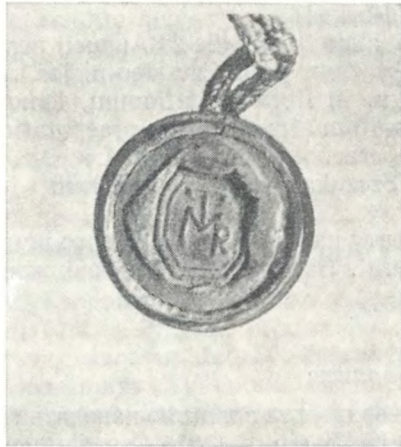
На підставі приятельського порозуміння земельна ділянка «Ставинська» за Краківською брамою, що межує з цвинтарем костюлу Блаженної діви Марії, була і є власністю вікаріїв, але право користування нею згідно емфітевтич-

¹ Далі стерті два написи.

ного права належить Мельхіорові Тершовичеві, який зобов'язаний сплачувати вікаріям за цей ґрунт чотири гривни чиншу на рік

Мова лат.; 26,1 × 34,8 + 2,9 см.

II «Joannes Baranowski archidiaconus Leopoliensis et pro tunc procurator venerabilis capituli manu propria». «Abraamus Vegelius senior vicariorum

Печатка львівського столяра Мельхіора Тершовича з документа прелатів і каноніків львівського кафедрального костьолу. 1614 р. Док. № 780.

ecclesiae metropolitanae Leopoliensis suo et suorum nomine manu propria». «Florianus Nazarkonius manu propria». «Lucas Kalinski canonicus Leopoliensis, praepositus Buscensis, huius compositionis arbiter manu propria». «Melchior Tersovius mensator manu propria».

III «Compositio inter reverendos patres vicarios Leopolienses et Melchiorum scriinarium ratione fundi in cemeterio B[eatissimae] V[irginis] M[ariae] post portam Krakowska dictam» (XVII). «Oblata ad acta iudiciaria decanatus Joannis Baptistae Leopoliensis feria secunda ipso die Praesentationis beatae Mariae virginis et per iudicium suscepta et acticata a[nno] D[omini] 1636» (XVII).

На шовкових малинових шнурках відтиснені в червоному воскові у дерев'яних коробках (без вічок) чотири печатки: 1) львівського капітулу (опис див. док. № 352); 2) кругла (діам. 2,5 см.) печатка вікаріїв львівського кафедрального костьолу з зображенням апостола Петра(?). Легенда: SIGILLV VICA LEOPO; 3) кругла (діам. 1,5 см.) перстенева печатка львівського каноніка Луки Калинського (?) з нечіткою монограмою посередині; 4) восьмикутна (діам. 0,5 см.) перстенева печатка Мельхіора Тершовича з монограмою, що складається з літер M T R.

Ф. 131, спр. 649.

1614 р., липня 28, Варшава

№ 781

Сигізмунд III повідомляє, що Анна з Мельця — дружина шляхтича Адама Ратовського, відступила тарнівському каштелянові Миколі Спиткові Лігензі з Бобрика до кінця його життя своє довічне право на Ропчицьке

війтівство, млини, с. Лопухів, певні угіддя та на все, що належить до више-
згаданого війтівства

Мова лат.; 23,5 × 55,2 + 10 см. Ініціал «S».

I «Sigismundus rex». «Stefanus Lubienki r[egiae] m[aiestatis] s[ecreta-
rius]».

Печатка львівського латинського капітулу з документа
прелатів і каноніків львівського кафедрального костьолу.
1614 р. Док. № 780.

III «Productum coram d[ominis] lustratoribus in[...] anno 1617»
(XVII) [...] ¹.

На пергаменті в окремих місцях плями.

Печатка відсутня.

Ф. 201, оп. 4в, спр. 1454.

1615 р., березня 23, Варшава

№ 782

Сигізмунд III повідомляє, що він підтверджує дозвіл галицького і ко-
ломийського старости Станіслава Влодека і до кінця життя залишає гали-
цьких міщан Прокопа і ... ² Микуличів у володінні третьою частиною млина
на р. Липі, лукою та ґрунтом

Мова лат.; 15,8 × 29,5 + 3,7 см.

I «Sigismundus rex». «Laurentius Stanislaus Lubonski subscripsit».

III «Donatio extruendi molendini in fluvio Lipa dicto civibus Halicien-
sibus» (XVII). «1615, die 23 Martii spectabilibus Mikuliczom [...] fratribus
[...] facultatis extruendi molendini in fluvio Strypa [!] privilegium salvis iuri-
bus rei publicae et [...]» (XVII). «Н[а] потре[б]у [...] л[ати]н[ськ]им
потоком[ом]» (XVII). «Może się to przydać do klucza kałolnickiego» (XVIII).

¹ Далі один стертий напис.

² Ім'я другого з братів Микуличів не відчитане в зв'язку з пошкодженням тексту.

Пергамент місцями покритий іржею, наявні дірки. Текст вишвів, частково не читається.

На шовковому жовтому шнурку печатка. Gum., табл. XXI, № 79.

Ф. 131, спр. 650.

1616 р., лютого 7, Варшава

№ 783

Сигізмунд III, на прохання цеху львівських котлярів з Галицького передмістя, підтверджує та повністю наводить текст статей їхнього статуту, що торкаються внутріцехового порядку

Мова лат.; 51 × 71,5 + 10,7 см. Ініціал «S». Текст обрамлений з трьох боків рослинним орнаментом, вписаним синьою, жовтою, червоною, золотою та іншими фарбами.

I «Sigismundus rex».

III «Privilegium istud, quoniam magistri caldeatores contra decretum s[uae] r[egiae] m[aiestatis] Mariaeburgensem et sine scitu magistratus obtinuerant, abrogatum est et caldeatores poena decem marcarum mulctati» (XVII). «Ad acta castrensia Leopoliensia feria tertia post dominicam Invocavit anno Domini millesimo sexcentesimo decimo sexto oblatum, susceptum et inductum» (XVII).

На шовковому чорно-червоному шнурку печатка. Gum., табл. XXI, № 79.

Ф. 131, спр. 651. Інв. Вар. 692 (591).

1616 р., березня 17, Львів

№ 784

Львівський канонік Адам-Лаврентій Лоецький надає зі своїх маєтків постійний щорічний чинш 104 флорени двом обраним, погано забезпеченим юнакам, жителям Львова або передмість, для їхнього навчання в Краківському університеті. В свою чергу юнаки зобов'язані в кожний недільний та святковий день відчитувати на інтенцію Адама-Лаврентія сім псалмів з літаніями протягом того часу, доки будуть на його утриманні.

Нотаріальний інструмент нотарія Мартина Заблоцького, сина Матвія
Мова лат.; 28,5 × 52,5 + 5 см.

I Нотаріальний знак у вигляді хреста, вписаного в коло, над раменами хреста літери: I N R I, під раменами — M Z. Поруч засвідчення нотарія. «Adam Laurentius Loieczki canonicus Leopoliensis, cantor Praemisliensis, iuris] u[triusque] doctor manu propria».

III «Fundatio Loieciana pro duobus studiosis Cracoviae Leopoliensibus, anno D[omini] 1616» (XVII).

На шовковому червоному шнурку відтиснена у червоному восковій еліпсоподібна (розм. 1,8 × 1,5 см.) пошкоджена перстенева печатка Адама-Лаврентія Лоецького з дещо затертим зображенням на щиті герба «Самсон». Зверху над щитом ініціали: A W.

Ф. 131, спр. 652.

1616 р., квітня 18 (8), Топільниця

№ 785

Пан Григорій Турянський, син купця Федора Турянського і шляхетної Настасії Височанської, постановляє заснувати на своїх землях у с. То-

пільниці Перемиського повіту монастир, назавжди записуючи йому все рухоме й нерухоме майно, і віддає цей монастир у відання майбутнього настоятеля монастиря ієромонаха Антона

Мова укр.; 37,8 × 54 см. Ініціал «Я». Ініціал та заголовок вписані кіновар'ю.

I «Григори(и) тура(н)скы(и) рукою моею вла(с)ною пу(д)писуюся на томъ привиле(ю)».

III «Privilegium foundationis monasterii Topolnicensis, anno 1616 [...] unium conductus» (XVII). «In castro Premisliensi feria sexta in crastino festi sanctae Margaretae virginis et martyris anno Domini 1752 ad personalem oblationem religiosi in Christo patris Dionysii Bucowski conventus Topolnicensis ordinis [sancti] Basilii Magni hegumeni privilegium intro contentum Officium castrense capitaneale Premisliense suscepit et induxit» (XVIII).

Текст на пергаменті у багатьох місцях вицвів.

Печатка відсутня.

Регест: Св., стор. 119.

Ф. 129, оп. 1, спр. 398.

1616 р., червня 11, Варшава

№ 786

Сигізмунд III підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1616 р., березня 3, Доброміль

Мостиський і вишнянський староста Фелікс Гербурт з Фельштина та його дружина княгиня Єлизавета Заславська надають мостиському монастиреві отців домініканців лан поля на передмістю містечка Мостиськ разом з трьома загородниками: внуком Бурталового, Миськом Лабрю і Вальком Грушкою, та їх повинностями, городами, користями, данинами, чиншами і відробітком

Мова лат., пол.; 24,2 × 48,8 + 8,2 см.

I «Sigismundus rex». «Achacius Grochowski [sacrae] [regiae] [m]aiestatis [secretarius] m[er]it[us]».

III «1616, fundatio regia, donationes variae» (XVII—XVIII). «Praesens instrumentum in libro dominicali 10 Moscicensi, pagina 14, N 26 intabulatum, ingrossatum est. Die 14 Mai 1801. Franciscus Xaverius Krynski» (XIX) [...] ¹

Печатка відсутня.

Ф. 201, оп. 46, спр. 21.

1616 р., серпня 20, Львів

№ 787

Райці Львова схвалюють 12 статей цеху котлярів у Львові на Галицькому передмісті ²

Мова лат., пол.; 59,3 × 59 + 6,2 см.

III «Documentum ex parte Miziurkiewicz ahenatoris sub litteris MM conclusum. In officio consulari» (XVII).

На червоній стрічці відтиснена в червоному воскові у дерев'яній коробці печатка. Soch., Herb, стор. 8.

Ф. 131, спр. 653. Інв. Ваг. 884 (756).

¹ Далі один стертий напис.

² Документ підтвердив Сигізмунд III у Варшаві 19 лютого 1617 р. (див. док. № 788).

Сигізмунд III підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1616 р., серпня 20, Львів (див. док. № 787)

Мова лат., пол.; 57,5 × 74,8 + 10 см.

I «Sigismundus rex».

II «Artykuły kotlarzów Halickiego przedmieścia we Lwowie» (XVIII).

III «Contubernium ahenariorum» (XVIII). «Kupferschmiede zu Lemberg» (XVIII—XIX).

На пергаменті наявні діри. Текст в багатьох місцях, особливо в кінці документа, вицвів.

На шовковому жовто-синьому шнурку печатка. Gum., табл. XXI, № 79.

Ф. 131, спр. 654. Інв. Вар. 885 (757).

Львівський райця угорець Юрій Бойм побудував каплицю на львівському цвинтарі та записав для неї разом зі своєю дружиною Ядвігою Нижньовською, сином — доктором медицини Павлом Боймом, зятем — львівським лавником Мельхіором Шольц-Вольфовичем, дочкою Катериною — дружиною покійного Сигізмунда Бреслера, другим зятем — Миколою Шольц-Вольфовичем і третім — Миколою Массарі 2 тис. польських злотих, забезпечених на львівських будинках, та чинш від цієї суми 147 злотих. В указану суму входить також запис 300 злотих львівського декана Валентина Варгоцького. В зв'язку з цим Юрій Бойм визначає обов'язки сеньйора каплиці і порядок відправлення богослужінь

Мова лат. Документ у вигляді зошита з шести аркушів, розміром 30,3 × 24,8 см. в напівтвердих темно-коричневих шкіряних обкладинках з золотими тисненнями. Друга сторінка тексту в рамках з рослинно-фігурного орнаменту, вписаного червоною, синьою, золотою та іншими фарбами, зверху над текстом у вигляді медальйону знак IHS з трьома цвяхами внізу. В тексті окремі слова та початкові літери наведені золотою фарбою. Збереглося чотири шовкових зелених пояски для зв'язування зошита.

I «Paulus Boym, P[auli] medicinae d[oc]toris] filius nomine parentis et meo subscripsi». «Melchior Solcz Wolphowicz consul Leopoliensis». «Katarzyna Zygmuntowa Breslerowa». «Mikolai Scholcz Wolphowicz». «Mikolaj Massary».

Ф. 131, спр. 655.

Сигізмунд III, щоб збільшити прибутки Львова, додає до старого, встановленого його попередниками, щорічного ярмарку в день св. Агнети новий ярмарок, який також повинен влаштовуватися щорічно в день св. Маргарити і тривати протягом трьох тижнів. Водночас король дозволяє приїжджати на цей ярмарок і продавати чи міняти всілякі товари й речі всім бажаним, незалежно від їхнього віровизнання й стану, гарантуючи їм повну безпеку, за винятком тих людей, яких не дозволяють обєрігати публічні закони

Мова лат.; 20 × 57 + 8 см. Ініціал «S» не вписано.

I «Sigismundus rex». «Albertus Kormaniecki».

III «1618. Innovatio pundinarum pro festo s[anctae] Margaretae» (XVII).
На шовковому біло-рожевому шнурку у бляшаній коробці (без вічка)
печатка. Gum., табл. XX, № 75.

Ф. 131, спр. 656. Інв. Вар. 697 (594).

1619 р., лютого 25, Варшава

№ 791

Сигізмунд III, зважаючи на те, що Львову найбільш загрожують во-
роги, на прохання сенаторів, райців і земських посланців дарує навічно
Львову дві третини грошових кар від великих судових справ, що відбува-
ються у львівському в'їтвістві, а також саме в'їтвіство, яке, згідно з приві-
леєм Владислава Опольчика з 1378 р., раніше належало королям

Мова лат.; 23,5 × 51 + 5,5 см. Перше слово тексту «Sigismundus»
не вписано.

I «Donatio duorum grossorum ad advocatiam Leopoliensem» (XVII).

III «Privilegium anno Domini 1619 super duas partes paenarum ex advo-
catia Leopoliensi provenientium obtentum» (XVII).

На шовковому біло-червоному шнурку в бляшаній коробці печатка.
Gum., табл. XX, № 75.

Ф. 131, спр. 657. Інв. Вар. 699 (595).

1619 р., травня 13, Варшава

№ 792

Сигізмунд III підтверджує пред'явлене йому письмове зобов'язання
львівського старости Станіслава-Боніфация Мнішека і повністю наводить
текст такого документа:

1619 р., березня 25, Львів

Львівський староста Станіслав-Боніфаций Мнішек від свого імені та
імені своїх наступників зобов'язується закрити новий базар під замком і,
згідно з королівськими декретами, вжити заходів щодо мандрівних реміс-
ників-партачів, які проживають на передмістях та в дворах шляхти.
Це зобов'язання має бути виконане до дня св. Михайла (29 вересня) під заста-
вою 2 тис. злотих як відшкодування за збитки, які Львів міг би потерпіти
з цього приводу. Якщо б у майбутньому виникли подібні непорозуміння,
місто має право притягнути старосту до королівського суду, якому він під-
порядковується.

Тому, що вказане зобов'язання старости є згідне з попередніми королів-
ськими декретами і, зокрема, Стефана, король затверджує його

Мова лат., пол.; 19,2 × 41 + 8,8 см. Ініціал «S».

I «Sigismundus rex». «Sigillatum ad mandatum sacrae regiae maies-
tatis per litteras». «Jacobus Zadzik secretarius maior subscripsit».

III «Confirmatio roborationis intercisiae de tollendis vagis et improbatis
artificibus cum magnifico domino capitaneo et magistratu Leopoliensi factae»
(XVII). «Submissio capitanei de tollendo foro novo et vagis artificibus sub-
castrensibus anno 1619» (XVIII).

На пергаменті наявні плями від вогкості. Текст частково вицвів.

На шовковому біло-червоному шнурку печатка. Gum., табл. XX,
№ 75.

Ф. 131, спр. 658. Інв. Вар. 700 (596).

Сигізмунд III засновує в м. Смоленську, на замкові, костюль і монастир домініканців та наділяє його такими маєтками: селом Боярщиною в Смоленському воеводстві над рікою Хмарою, яким раніше володів Андрій Полтіїв, селами Логоватим, Трудеком Білгомостинського ключа та селами Путятином і Балабановим Іванівського ключа. Визнаючи за новозаснованим монастирем повне право володіння вказаними маєтками, король звільняє їх, як церковне майно, від всяких тягарів, за винятком постачання кріпаків для ремонту смоленського замку

Мова лат.; 28,8 × 47 + 8 см.

I «*Sigismundus rex*». «*Alexander Corvinus Gosiewski referendarius et notarius Magni Ducatus, Wielizensis etc. etc. capitaneus Lithuaniae subscripsit*».

II «*Dominicanom smoleńskim*» (XVII).

III «*Privilegium sacrae regiae maiestatis in anno 1621 [...]*» (XVII). «*Roku tysiąc szescseth dwudziestego trzeciego, miesiąca maja, dwudziestego siódmego dnia ten przywilej jego królewskiej mości przede mną Alexandrem Dadzibogiem Sapięhą starostą orszanskim, czeczerskim, propojskim przez jego mości xiędza Jerzego (Sadowskiego) przeora smolenskiego do aktykowania do xiąg grodzkich orszanskich był pokładany. Alexander Dadzibog Sapięha starosta orszanski ręką swą podpisał*» (XVII). «*Roku 1643, miesiąca septembra, 9 dnia w Smolensku przed nami commissarzami productum*». «*Petrus Parczewski episcopus Smolenscensis*». «*Mikołaj z Ciechanowca Kissa podskarbi Wielkiego Xięstwa Litewskiego*». «*Krzysztoff Białtoz marszałek upitski subscripsit*». «*Kazimierz Horodyski podkomorzy witebski subscripsit*» (XVII).

На пергаменті наявні діри.

Печатка відсутня.

Ф. 131, спр. 659. Інв. Ваг. 887 (759).

Райці Львова, на прохання майстрів цеху солодовників, медоварів і пивоварів, яким під час пожежі Львова згорів привілей, даний райцями міста і підтверджений королями, схвалюють статут цього цеху з 12 статей¹

Мова пол.; 44,5 × 66,5 см.

Печатка відсутня.

Ф. 131, спр. 660. Інв. Ваг. 886 (758).

Сигізмунд III, беручи до уваги великі шкоди, заподіяні міським маєткам татарськими нападами, численні податки і контрибуції, які платять громадяни Львова, для відновлення цих маєтків дозволяє бурмістрові, райцям, війту, лавникам і всій громаді Львова накладати протягом 20 років на всіх купців та людей, незалежно від їх стану, за винятком шляхти, такі оплати від товарів, які вони привозять чи вивозять зі Львова: від тюків, цебрів, бочок, скринь, котлів, вузла, штуки, маси, лантуха — по

¹ Документ підтвердив Владислав IV у Львові 18 жовтня 1632 р. (див. док. № 887).

шість грошів, від кожної бочки львівського пива — по одному шелягу, від питного меду — по одному грошу, з умовою, щоб протягом першого десятиріччя дві частини з цього прибутку йшли на користь міста, а третя — на користь магістрату, на друге десятиріччя згадана третя частина знову повинна відійти на користь міста

Мова лат.; 29 × 49,5 + 11,5 см.

I «Sigismundus rex». «Petrus Kozminski secretarius s[acrae] r[egiae] m[ajestatis]».

III «Sigismundi 3-tii». «Super frustra alias stukowe omnium mercium, anno 1621» (XVII). «Feria quarta post dominicam Iudica quadragesimalem proxima anno Domini 1624 ad acta castrensia capitanealia Leopoliensia per excellentem Jacobum Scholc syndicum civitatis Leopoliensis oblatum, susceptum» (XVII).

На шовковому червоно-білому шнурку фрагменти печатки.

Ф. 131, спр. 661. Інв. Вар. 703 (599).

1621 р., жовтня 22, Львів

№ 796

Сигізмунд III підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1550 р., липня 16, Пйотрків (див. док. № 541)

Мова лат.; 25,3 × 41,1 + 6,5 см.

I «Sigismundus rex». «1642, exhibitum in visitatione» (XVII). «Petrus Gembicki s[ecretarius] r[egiae] m[ajestatis]».

II «Anno Domini 1743-tio, die 25 Octobris in visitatione generali ecclesiae metropolitanae Leopoliensis productum et lectum. Nicolaus Ignatius Wyzycki archiepiscopus metropolitanus Leopoliensis» (XVIII). «Potwierdzenie domku przy Lwowie będącego mansionarzom lwowskim» (XVII). «Anno Domini 1722, die 9 Decembris in visitatione generali productum, lectum et actis visitationis eiusdem adnotatum. Joannes Felix Szaniawski ECSAVOGLSL mp.» (XVIII).

III «Remigius» (XVII). «Sigismundi domini donatio. Donatio regia horti pro hortulanis, anno 1550» (XVII). «1656, die 24 Novembris in visitatione generali ecclesiae metropolitanae Leopoliensis productum et revisum. A[damus] Usman [...] c[anonicus] l[eopoliensis]» (XVII). «Approbatio donationis horti cum domo seu praedio per Sigismundum Augustum factae pro usu mansionariorum foundationis Odnovskianae, anno 1621» (XIX).

Текст на пергаменті частково вицвів.

На шовковому біло-червоному шнурку фрагменти печатки.

Ф. 131, спр. 662.

1621 р.¹, грудня 16, Іскань

№ 797

Спадковий власник с. Ісканя Збігнев з Сенна Сененський, зважаючи на погане матеріальне становище священика і попівства в Ісканю, надає навічно священикові Василю Копистинському та його нащадкам поле між угіддями Павлика, з одного боку, та Бурдзяка, з другого, і «обшар», записуючи йому на цьому полі і «обшарі» 58 польських злотих і додаючи 50 злотих на будинкові, який він недавно побудував для попівств-

¹ Документ пошкоджений, правдоподібно пропущено слово *vigesimo*. Дата уточнена на підставі обляти (ЦДІА УРСР у Львові, ф. 16, оп. 1, спр. 15, стор. 985—987).

ва. Одночасно Збігнев звільняє згаданого священника від повинностей та податків

Мова пол.; 28,2 × 37,6 + 2,2 см.

I «Idem, qui supra, manu propria». «[...] Sieniensi mpr.».

II «Acta sunt haec in Sanok in terminis terrestribus [...]» (XVII). «Litterae intro contentae inductae in acta terrestria Sanocensia feria tertia post festum [sancti] Michaelis archangeli proxima anno Domini 1624» (XVII).

Лівий нижній ріг пергаменту віддертий, на згинах наявні діри. Текст частково вицвів.

Печатка відсутня.

Ф. 129, оп. 1, спр. 429.

1622 р., вересня 28, Львів

№ 798

Львівський архidiaкон Іван Барановський продав міщанинові Фавіану Григлевичеві та його дружині Ядвізі¹ половину свого будинку біля двору львівського капітулу за 150 злотих

Мова пол.; 22,7 × 53 + 4,5 см.

I «Joannes Baranowski u[triusque] i[uris] doctor, archidiaconus Leopoliensis, p[re]lebanus) Grodecensis mpra».

III «Memoranda curiosa». «Inskrypcja wielebnego Jana Baranowskiego archidiacona na anniwersarz» (XVIII).

На шовковому зелено-жовто-чорному шнурку відтиснена в червоному воскові у металевій коробці (без вічка) еліпсоподібна (розм. 2,2 × 2 см.) перстенева печатка Івана Барановського з зображенням герба «Побуг», Легенда: IOANNES·BARANOWSKI·ARCHI·LEOP.

Ф. 131, спр. 663.

1623 р., березня 4, Варшава

№ 799

Сигізмунд III підтверджує та частково наводить текст такого документа:

1622 р., грудня 1, Львів

Королівські секретарі ленчицький і сандомирський парох, краківський канонік Ахатій Гроховський, львівський підкоморій Олександр Тшебинський та ленчицький земський писар Ремігій Залеський з Отока повідомляють, що призначили їх врегулювати суперечку між львівською громадою, тобто націями, яких представляли лавники, 40 мужів, старші вірменської нації і старші православного віровизнання — з одного боку, та бурмістром і райцями — з другого боку. Предметом суперечки стала заборгованість міста, яка через взяті магістратом позики досягла величезної суми 35 тис. 264 злотих 16 грошів і 9 денарів. Для покриття цих боргів король, під час свого останнього перебування у Львові, спеціальним привілеєм дозволив стягати нові оплати, але тому, що ліквідація боргів таким чином зайняла б багато часу, а справа є пильна, необхідно вжити негайних заходів. З огляду на це, названі королівські комісари, вивчивши справу, вирішили полагодити її так: 10 тис. злотих заплатять члени трьох націй з свого власного майна; виплачуючи цю суму в кредит, а саме: 4 тис. злотих на день Трьох Королів (6 січня), а 6 тис. злотих на Великдень 1623 р. (6 квітня). Королівська казна відступає 3 тис. злотих, заборговані містові

¹ Прізвище Григлевича та ім'я його дружини дописане пізніше або підправлене.

за попередні роки. Дозволені королівським привілеєм спеціальні оплати можна віддати в оренду. Відносно решти суми, саме 20 тис. злотих, які зібрати в короткий час неможливо, райця міста доктор Мартин Новікам-п'ян, з любові до батьківщини, заявив готовність покрити цю суму власними грішми; сплата цього боргу доктору Новікам-п'янові та його нащадкам має бути врегульована радою міста та трьома націями і забезпечена на маєтках міста та на признаних королівським привілеєм спеціальних оплатах з тим, однак, що коли б ці джерела не виправдали себе, члени націй будуть зобов'язані сплатити борг зі свого майна. Заборгованості шляхтичеві Населовському львівський магістрат забезпечив на маєткові Голосько, для якого були позичені ці гроші, а мешканці міста не нестимуть з цього приводу ніякої відповідальності

Мова лат.; 30 × 43,3 + 9 см. Перше слово тексту «Sigismundus» не вписано.

I «Sigismundus rex». «Jacobus Zadzik secretarius maior subscripsit».

III «Approbatio transactionis inter magistratum et communitatem ratione solutionis summae florenorum 35 000, anno 1623» (XVII). «Non necessarium» (XVIII).

На шовковому червоному шнурку в бляшаній коробці пошкоджена печатка. Gum., табл. XXI, № 80.

Ф. 131, спр. 664. Інв. Вар. 705 (600).

1625 р. квітня 21, Львів

№ 800

Львівський канонік і проповідник Войтіх Белчинський продав міщанинові Войтіхові Мадисовичеві та його дружині Анні Гузівній sklep, побудований ним же у Львові, а також дві земельні ділянки: одну, на якій стояв будинок проповідника, а другу, що була власністю шевця Адама Німчика

Мова лат., пол.; 20,8 × 48 + 4,7 см.

I «Joannes Baranowski archidiaconus et venerabilis capituli Leopoliensis pro tunc procurator mpp.» «Wojciech Belczyński kanonik i kaznodzieja lwowski mpp.».

III «Donatio fundi d[omino] Majdeszevicz» (XVII). «Canonicatus contionatorius seu ius datum a canonico contionatore in fundo spectante concionatores canonicos» (XVIII).

Ліва частина загортки пергаменту відрізана.

Дві печатки відсутні.

Ф. 131, спр. 665.

1625 р., червня 25, Львів

№ 801

Львівський архієпископ Іван-Андрій Прухницький з Порохника підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

Не раніше 1624 р.¹

Колишній препозит мансіонарів львівського кафедрального костьолю Христофор Сікорський навечно дав і визначив для мансіонарів при львівському кафедральному костьолі, а також для священника-мансіонара, посаду якого він сам фундує, певні проценти (чинші) від сум, забезпечених

¹ Дата не проставлена. Датуюється на підставі змісту документа.

ним на будинках у Львові, про що записано під 1607, 1610, 1611, 1613, 1622, 1623, 1624 рр. у міських актах.

Нотаріальний інструмент публічного нотарія і нотарія актів львівської римсько-католицької консисторії Матвія-Адріана Козловського
Мова лат.; 34,5 × 57,5 + 6,4 см.

I «Joannes Andreas Prochnicki archiepiscopus Leopoliensis, abbas Sieciehoviensis subscripsit». «Christophorus Sikorski praesbyter mp.». «M. Joannes Baranowski [ultriusque] [i]uris] [d]octor], archidiaconus et procurator pro tunc venerabilis capituli ecclesiae metropolitanae Leopoliensis». Нотаріальний знак у вигляді вписаного в коло хреста; на хресті напис: Adversar.o virtus Marcet [!?] absque. Зверху, над колом, літери IHS, на літері H хрестик; внизу, під колом, монограма слова: MARIA. Поруч за свідчення нотарія.

III «Fundacyia xiędza Krysztopa Sikorskiego» (XVII). «1656, die 24 Novembris in visitatione generali ecclesiae metropolitanae Leopoliensis productum et revisum. Matthias Kuczankovic philosophiae doctor, publicus et actorum cunctorum illustrissimi et reverendissimi domini Joannis Tarnowski Dei gratia archiepiscopi Leopoliensis, abbatiae Clarae Tumbae administratoris, notarius» (XVII). «Anno Domini 1668, die 6-ta Julii in visitatione venerabilium mansionariorum productum et decretum, prout in actis. Adamus Usman apostolicus et causarum curiae illustrissimi et reverendissimi [d]omini] archiepiscopi et consistorii Leopoliensis notarius mp.» (XVII). «Anno Domini 1722, die 9 Decembris in visitatione generali productum, lectum et actis visitationis eiusdem adnotatum. Joannes Felix Szaniawski ECSAVOGLSL mp.» (XVIII). «Anno Domini 1743-tio, die 25-ta Octobris in visitatione generali ecclesiae metropolitanae Leopoliensis productum et lectum. Nicolaus Ignatius Wyzycki archiepiscopus metropolitanus Leopoliensis» (XVIII). «Reverendi Christophori Sikorski auctio pro mansionario fundationis Odnowskianaе, anno 1625» (XVIII). «Christophori Sikorski» (XVIII).

На шовкових червоних шнурках три печатки: 1) відтиснена в червоному воскові у бляшаній коробці (без вічка) кругла (діам. 5 см.) печатка Івана-Андрія Прухницького з зображенням на щиті герба «Корчак», по два боки якого нечіткі контури постатей; над щитом хрест, мітра та інші атрибути архієпископської влади. Легенда: IOANNES · ANDREAS · PROCHNICKI · D · G · ARCHIEPISC · LEOPOLIEN; 2) відтиснена в червоному воскові у бляшаній коробці еліпсоподібна (розміром 2,8 × 2,3 см.) печатка колегії мансіонарів з зображенням божої матері з Ісусом в руках. Легенда: + SIGIL + MANS + ECCL + MET + LEOPOL + ; 3) третя печатка відсутня.

Ф. 131, спр. 666.

1625 р., серпня 5, Львів

№ 802

Райці Львова свідчать, що на засідання ради прибули пресвітер і парох белзького шпиталю Мартин Стриковський з Лежайська разом зі своїм опікуном, присяжним лавником Андрієм Чеховичем, і подали для вписання до актів ради фундаційний запис на частину маєтків при костьолі св. Трійці біля белзького шпиталю, зроблений перед урядом в актах Холмської консисторії, такого змісту:

1625 р., березня 7, Красний Став

Перед урядом і актами Холмської консисторії холмський канонік Гаспар Гісовський від свого імені та від імені Мартина Стриковського з Лежайська — пресвітера і пароха белзького шпиталю св. Трійці і апос-

толів Петра і Павла, пред'явив для внесення до актів даного уряду фундаційний привілей на пребенду такого змісту:

1622 р., травня 8, Белз

Препозит белзького шпиталя Мартин Стриковський з Лежайська за-сновує і фундує пребенду в костьолі цього ж шпиталя на таких умовах: запише для пароха 50 злотих річного відкупного чиншу з 700 злотих, загіпотекованих на будинкові (точніше, на двох його частинах) Адама Осмо-льського у Львові при Краківській вулиці, між будинкам Валентина Істи-ковича і Христофора Б'єрака, що був переданий в розпорядження львів-ського магістрату, а також відкупний чинш 20 злотих, записаний на бу-динкові у Львові по вулиці Зарванській і проданий перед львівськими міськими актами Юрієм Шольцом за 300 злотих, крім цього, Мартин Стри-ковський запише парохів дворище у Белзі за болотом і мостом «Сокаль-ським» — напроти села Перемислова та ін. Пребендар або вівтарист, на-томість, зобов'язаний щотижня відправляти дві меси за фундатора і його близьких. Кантор і органіст, що будуть відспівувати меси, матимуть, як річну оплату, постійний чинш з городу на Белзькому передмісті на вул. Князя, що називається Хвастівською; у випадку, коли вівтарист пропус-тить якусь месу через свою несумлінність, платитиме щоразу шість гро-шів кари, які за відомом провізорів і препозита шпиталя йтимуть на ко-ристь бідних. Після смерті фундатора право патронату надається львів-ському магістратові

Мова лат.; 49 × 70,3 + 9,2 см.

I «Ex actis Officii consularis Leopoliensis extractum. Albertus Zimnicki civitatis Leopoliensis notarius mpra».

II «Lit[ter]ae praeinsertae foundationis praebendae, in ecclesia hospita- lis Belzensis per reverendum d[omi]num Martinum Strykowski praepositum eiusdem hospitalis factae, ad acta consularia civitatis Leopoliensis oblatae, in omnibus earum punctis, clausulis, articulis et obligationibus per illustris- simum et reverendissimum d[omi]num Matthiam Łubienski Dei gratia episcopum Chelmensem, praepositum generalem Miechoviensem sunt approbatae, confirmatae et ratificatae ac in maiorem eius rei fidem sigillum illustrissimi praesentibus est appensum, Cremoviae [?], die vigesima octava mensis Maii anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimo sexto» (XVII). «Joannes Sasin canonicus, vicarius in spiritualibus et officialis generalis, nec non visitator dioecesis Chelmenensis in visitatione generali vidit, legit et subscripsit. Belzae, die vigesima prima mensis Octobris anno Dominimillesi- mo sexcentesimo trigesimo. Idem, qui supra, manu propria» (XVII). «Joan- nes Lipski archidiaconus Chelmenensis in visitatione generali, uti visitator, has lit[ter]as foundationis vidi, legi. Die 28 Aprilis a[n]no Domini 1643. Idem, qui supra, manu propria» (XVII).

III «Fundatio summae hospitalis Belzensis» (XVII). «Fundatio anni 1623. Approbatio anni 1625» [...] ¹ anni 1626» (XVII).

Пергамент місцями почорнів, наявні діри.

Дві печатки: на шовковому жовто-малиновому шнурку у бляшаній коробці (без віка) відтиснена в червоному воскові печатка єпископа Мат-вія Лубенського з зображенням на щиті герба «Пом'ян», над яким хрест і пасторал. Легенда: MATT : LVBIENSKI D . G . EPS CHELMEN PREP GNER MIECHO; 2) на шовковому жовто-малиновому шнурку печатка ради Львова. Soch., Herb, стор. 19 (тип. II).

Ф. 131, spr. 667. Инв. Вар. 707 (603).

¹ Одне слово не відчитано.

1625 р., грудня 19, Рим

№ 803

Урбан VIII, на прохання фіскального промотора львівської архієпископської курії, доручає краківському, кам'янецькому та лаодіцейському офіціалам вирішити справу між львівським костьолом та львівськими райцями і громадою, які, після кинутого на них прокляття та інтердикту, звернулися до папського нунція і домоглися скасування покарання

Мова лат.; 26,2 × 40,8 + 3,8 см. Ініціал «U».

У тексті на підтертих пізніше місцях вписано: «officialibus Cracoviensi, Camenecensi et Laodicensi», а також «quarto decimo kalendas Januarii».

I «L. de <Cancey>». «Z. Gagnonus». «M. Deamat [...]». «V. Accure [...]sis». «Julivanus».

II «Victorius» (XVII). «Aptetur, prout registro. A. Con[...]» (XVII). «H. Odam» (XVII).

III «R[egestratae]». «Vetonius» (XVII).

На конопляному шнурку свинцева булла (діам. 4 см.) з зображенням на лицевому боці голів апостолів Петра й Павла, на зворотному — з написом: VRBANVS PAPA VIII.

Ф. 131, спр. 668.

1626 р., березня 10, Варшава

№ 804

Сигізмунд III в зв'язку з тим, що Львів з півночі і сходу, напроти Високого замку, слабо укріплений і нездатний чинити опір ворогам ще й тому, що зверху нависає горб, названий «Стрільницею», і зважаючи на те, що міські маетки зубожіли як внаслідок чуми, татарських нападів, дорожнечі, річних податків зерном, так і від різних інших податків, дозволяє львівському магістратові стягати всі ті податки, які раніше львівський староста брав для королівського столу, з умовою, щоб кожного року, на свято св. Мартина, згідно з документами люстрації 1617 р., магістрат сплачував львівському старості 2100 злотих. Щодо купців чи гостей яких би то не було станів і нації — їм разом зі своїми товарами і слугами дозволяється залишатися під замком, причому право втручатися в їхні справи має лише міський суд, а не староста, чи будь-хто інший. Щодо розподілу заїжджих дворів король наказує старостам дотримуватися декрету Стефана і призначати згадані двори виключно для шляхти Львівського повіту. Водночас король постановляє звільнити докторів декретів від усяких тягарів, надати їм можливість користуватися своїми правами і привілеями

Мова лат.; 29,5 × 63 + 11 см.

I «Sigismundus rex». «Joannes Lipski».

III «Regestratae. Jacobus Maximilianus Fredrosky» (XVII). «Donatio proventuum capitanealium magistratui Leopoliensi ratione novae munitioinis versus plagam septentrionalem ac orientalem alias ku Strzylnicy erigendae, in conventione Regni generali concessa, anno 1626» (XVII).

Печатка відсутня.

Ф. 131, спр. 669. Інв. Ваг. 709 (604).

1626 р., березня 17, Львів

№ 805

Прелати і каноніки львівського кафедрального костьолу, в порозумінні з райцями Львова, стверджують, що будинок, який належить до шпиталю

св. Духа, наданий раніше радою міста канонікові Йосипові Пжечковському, начальникові згаданого шпиталю, був проданий львівській колегії єзуїтів. Львівські єзуїти одержали від короля право відкрити колегію для виховання і навчання молоді, а також дозвіл купити від громадян будинки, що межують з їхнім дотеперішнім приміщенням, для побудови нової великої колегії і костьолу. Тому, що одним з них був будинок, який споконвіку належав до шпиталю св. Духа, прелати й каноніки вирішили продати його єзуїтам, на що дали свою згоду попередній архієпископ Іван Замойський та його наступник, теперішній архієпископ Іван-Андрій Прухницький, а також рада, якій прислуговує право патронату згаданого шпиталю. За 6800 злотих, які заплатили єзуїти, був закуплений у львівського громадянина Косми Сальваго подібний будинок по Шевській вулиці і приєднаний до маєтку шпиталю. Для того, щоб цей будинок оголосити поза міською юрисдикцією та признати йому імунітет, необхідний був дозвіл 40 мужів, як представників громади Львова. Після уладнання цієї справи рада міста затвердила купівлю та перенесла на новий будинок всі права, які мав шпиталь, капітул і сама рада до давнього будинку. Це стосується в першочергу права патронату, на основі якого рада за кожним разом, коли відкривається вакансія, надає маєток шпиталю одному з каноніків, як його начальникові. Тому, що в майбутньому може виявитися потреба замінити і цей будинок на інший, рада зобов'язується погодити цю справу з духовними властями, зокрема, з архієпископом і капітулом, та клопотати про дозвіл короля на забезпечення дотеперішнього правового становища. Якщо ціна нового будинку була б нижчою за суму, одержану з продажу старого, різниця має бути так забезпечена, щоб доходи начальника шпиталю через таку заміну не були зменшені. Крім цього, начальникові шпиталю св. Духа надається право вільного користування майном шпиталю

Мова лат.; 45,2 × 64,2 + 8,6 см.

I «D[octor] Erasmus Sixtus medicus, proconsul Leopoliensis nomine totius collegii consularis manu propria».

III «Praepositura ecclesiae sancti Spiritus Leopoliensis» (XVII). «Permutatio domus lapideae pro alia domo itidem lapidea, ad praepositum ecclesiae archicathedralis Leopoliensis hucusque spectans, acialiter in platea [latrum] Societatis Jesu sita, circa fundationem collegii reverendorum, ecclesiae et scholarum eorundem hic, Leopoli, idque de consensu regis Sigismundi III, tum illustrissimi Pruchnicki archiepiscopi nec non capituli atque consulatus Leopoliensis, anno Domini 1626» (XVII). «Lapidea sub numero 41 ad praelaturam praeposituralem pro area priori patribus Societatis Jesu cessa in recompensam per citationem empto [!]

(XVIII—XIX).

На згинах пергаменту кілька дірок. Внизу видертий шматок загортки.

На шовкових червоних шнурках в бляшаних коробках (без вічок) три печатки: 1) заготовлена форма без відтиску печатки; 2) заготовлена форма без відтиску печатки; 3) відтиснена в червоному воскові печатка ради Львова. Soch., Herb, стор. 8.

Ф. 131, спр. 670.

1626 р., березня 17, Львів

№ 806

Те, що і док. № 805

Мова лат.; 43 × 59,4 + 8 см.

III «Jus ad lapideam perillustris praepositi» (XVIII). «Iura varia hospitalis [sancti] Spiritus tum praepositurae eiusdem, tum lapideae praeposituralis» (XVIII).

На пергаменті плями від вогкості.
Згадані у тексті печатки відсутні, немає також слідів про їх існування.
Ф. 131, спр. 671. Инв. Ваг. 708 (605).

1626 р., червня 22, Рим

№ 807

Урбан VIII повідомляє львівського архієпископа Івана-Андрія Прухницького, що він призначає електа Луку нікопольським єпископом та зобов'язує львівського архієпископа висв'ятити згаданого Луку і прийняти від нього присягу

Мова лат.; 23,7 × 41 + 7,4 см. Ініціал «U».

I «XVI». «Z. Bernier». «Ho. Conettus». «C. Battilanus pro magistris». «F. Canin». «Ja. Hie. Miletus Caps». «Fom XVI bart» [...] ¹

II «C. Fabrutrix». «C. Colinus».

III «R[egestratum]. Ch. Servadon pro magistris» (XVII). «M. Barblu». «A. Riccardus» (XVII).

На конопляному шнурку свинцева булла (опис її див. док. № 803).

Ф. 131, спр. 672.

1626 р., червня 22, Рим

№ 808

Урбан VIII призначає електа Луку нікопольським єпископом і львівським суфраганом після смерті єпископа-суфрагана Хоми Піравського та визначає його обов'язки

Мова лат.; 36,2 × 65 + 10,5 см. Ініціал «U».

I «XXX». «Z. Bernier». «Ho. Conettus». «C. Battilanus pro magistris». «F. Canin». «Ja. Hie. Miletus Caps». «Fom XXX bart».

II «C. Fabrutrix». «C. Colinus».

III «Bulla Urbani papae VIII favore Lucae electi episcopi Nicopolitani, suffraganei Leopoliensis anno Domini 1626 expedita» (XVIII).

На пергаменті плями від вогкості.

На шовковому червоно-жовтому шнурку свинцева булла (опис її див. док. № 803).

Ф. 131, спр. 673.

1626 р., грудня 11, Рим

№ 809

Урбан VIII повідомляє папського нунція в Польщі, що до нього звернулися райці та громада Львова з проханням затвердити авторитетом папської влади права міста до шпиталю, який раніше називався шпиталем св. Єлизавети, а тепер св. Духа. Шпиталь був заснований для бідняків, подорожніх, безсилих і нещасних і, як запевняють прохачі, забезпечувався коштами із світського майна. Управа міста постійно визначала одного світського керівника — провізора, в обов'язки якого входило приймати тих, що поступають до шпиталю, та забезпечувати їх утримання. Провізор підвладний органам управи міста і має звітувати тільки перед ними. Крім цього, при костьолі є ректор-магістр та його помічники — священики, призначені радою міста і забезпечені з майна та доходів шпиталю. Вони

¹ Далі чотири нечітких підписи.

зобов'язані дбати про духовні справи перебуваючих у шпиталі. Такий порядок існував споконвіку, однак, тому що останнім часом виникли великі непорозуміння з львівським архієпископом, райці просять затвердити їхні права. У зв'язку з цим папа доручає нунцію вивчити та врегулювати справу. Всі анафеми й інші заходи церковних властей проти громадян міста скасовуються, а правне становище забезпечується авторитетом папської влади, так щоби ніякий суддя, папський аудитор, кардинал, легат чи нунцій не смів його міняти, і їх вирокі, суперечні з цим рішенням, будуть недійсні

Мова лат.; 41,8 × 69,5 + 11 см. Ініціал «U».

I «Feb. Fel[...]nus Pau viginti quatuor t[...]lus». «F. Calinis». «Ib. Ginus pro <sigillo>».

II «24». «I. d. Demoingin». «Melgareso».

III «Bulla Urbani papae VIII ratione administrationis personales [!] hospitalis [sancti] Spiritus sine ulla interpositione quaevis ad dispositionem et cautela» (XVII) [...] ¹

На конопляному шнурку свинцева булла (опис її див. док № 803)

Ф. 131, спр. 674. Інв. Вар. 711 (607).

1627 р., січня 14, Старий Сонч

№ 810

Ігуменя Анна Ліпська та черниці старосончського монастиря повідомляють, що вони, за дозволом краківського єпископа Мартина Стипковського, надають в користування до кінця життя Мартинові Вельогловському та його синові Христофорові вйтівство у своєму селі Мошениці з усіма полями, лугами, городами, з чотирма загородниками, рибними ставками та з усім іншим, належним до цього вйтівства. За це згаданий Мартин з сином зобов'язані нести повинності за звичаями інших солтисів

Мова пол.; 27,2 × 36,5 + 1,5 см.

I «Anna Lipska xieni Starosandecka ze wsitkyem conwentem».

III «Przywilej na sołtystwo w Moszczenicy Wysniej, dożywocie» (XVII).

Текст на пергаменті частково стертий.

Печатка відсутня.

Ф. 201, оп. 46, спр. 1455.

1627 р., травня 20, Варшава

№ 811

Нолянський єпископ і папський нунцій в Польщі Іван-Баптист Ланцелотті заявляє, що до нього прибув писар Львова Альберт Зимницький, як представник райців і громадян, з проханням затвердити права, які має місто до шпиталю св. Духа. При цьому писар пред'явив буллу Урбана VIII, видану в Римі 11 грудня 1626 р., в якій нунцію доручається затвердити привілеї, надані шпиталеві за весь час його існування. З цією метою було пред'явлено ряд привілеїв: галицького архієпископа Якова від 1403 р.; Казимира IV від 1489 р.; Сигізмунда I від 1526 р.; спеціальний декрет Мартина V, який признає райців міста керівниками, фундаторами, завідуючими та управителями всіх шпиталів у Львові; рішення третейського суду від 1503 р. в справі між начальником шпиталю і львівськими райцями, а також документ від 1457 р. про фундацію цього шпиталю власником

¹ Далі один нечіткий напис.

с. Берездівців Іваном Ходорівським. Нунцій, вивчивши документи і впевнившись, що вимоги міста обґрунтовані і законні, вирішує справу позитивно. Передусім скасовуються анафеми та інші заходи церковних властей проти громадян і райців Львова. На підставі наданих прав райці мають право визначати одного світського керівника, зобов'язаного приймати до шпиталю хворих та бідняків і забезпечувати їх утримання; обов'язком керівника є піклування про те, щоб при костьолі св. Духа, розташованого поряд із шпиталем, завжди були священники або капелани для виконання послуг для хворих та бідняків. Цих священників визначає єпископ, а керівник повинен їх матеріально забезпечити. Всі привілеї і майно шпиталю зберігають свою силу, а рішення будь-яких світських чи церковних властей, включно з папськими аудиторами і кардиналами, які суперечитимуть дотеперішньому юридичному становищу, вважатимуться недійсними

Мова лат.; 25,5 × 47,3 + 5 см. Ініціал «I».

I «Johannes Baptista Lancelottus episcopus Nolanus, nuncius apostolicus». «Aemilius Alterius auditor generalis».

III «Approbatio Joannis Baptistae Lancelloti nuncii apostolici super regimen d[omi]norum] consulum hospitalis sancti Spiritus ex speciali mandato et bulla sanctissimi domini nostri Urbani papae Octavi facta, et per reverendum olim dominum Aemilium Alterium arbitrem generalem causarum curiae suae celsitudinis, nunc autem divina providentia anno 1670, die 29 Aprilis, in sanctissimum eius nominis Clementem Decimum pontificem Romanum feliciter electum subscripta» (XVII). «Oblatae sunt litterae [...] ad actandum ad acta cancellariae sacrae regiae maiestatis maioris introductaeque sunt in acta eadem, Varsaviae, feria quarta post octavas Sacratissimi Corporis Christi proxima anno Domini mille[s]imo vigesimo septimo. [...] onski B. Anno 1670» (XVII).

На пергаменті кілька дірок, наявні плями від вогкості. Текст частково вицвів.

На шовковому рожевому шнурку відтиснена у червоному восковій еліпсоподібна з загостреними кінцями (розм. 3,5 × 3 см.) у бляшаній коробці печатка нунція Івана-Баптіста Ланцелотті з зображенням на щиті п'яти хрестовидно розмішених шестикутних зірок, над щитом кардинальський капелюх. Легенда: IO · BAPTISTA · LANCELOTTVS · EPS · NVLANVS · NVNT · APOST.

Ф. 131, спр. 675. Інв. Вар. 711(607).

1627 р., червня 16, Рим

№ 812

Урбан VIII повідомляє львівського архієпископа Івана-Андрія Прухницького про те, що він, після переведу холмського єпископа Матвія Лубенського на посаду познанського єпископа, призначає холмським єпископом електа Ремігія Конєцпольського і доручає опіку над останнім львівському архієпископові

Мова лат.; 48 × 30 + 4,6 см. Ініціал «U».

II «X X». «May I[...]». «M. Revilius». «F. Lucinus». «G. Marotta». «M. Panyagua». «P. F. Samperin». «J. Hie. Miletus Caps[...]».

I «C. Colinus».

III «Bulla Urbani papae VIII favore Remigii electi episcopi Chelmensis, post assumptum Mathiam ad episcopatum Poznaniensem, anno 1627» (XVII).

На конопляному шнурку свинцева булла (опис її див. док. № 807).

Ф. 131, спр. 676.

Сигізмунд III повідомляє, що в зв'язку з мором і пожежею, яка знищила у Львові будинок з зеленою ділянкою, що належав до братства стрільців, так званий цельштат, і для полегшення становища стрілецького братства, яке займалося військовою підготовкою, він дає йому право збирати податок спашне по одному грошові від вола і по півгроша від дрібної худоби, яку купці гонять через Львів до Польського королівства або за його межі

Мова лат.; $19 \times 30,4 + 7,6$ см.

I «Sigismundus rex». «Stephanus Russyan».

II «Przepis confirmaciej fraternitatis iaculatorum we Lwowie» (XVII).

III «Privilegium des König Sigismund III vom Jahre 1628 dtl^o 30-sten August. Das des Schützengesellschaft anstatt der ihr entgangenen jährlicher Schänkung per 40 f[lorenorum] P[olonicalium] aus einem nun [?] fallirten. Hause die Bezahlung eines jährli [!] Zinses vom dem Viehweide bewilliget werde» (XVII—XVIII).

Пергамент у багатьох місцях покритий іржею. Текст вицвів.

На шовковому біло-червоному вицвілому шнурку, у бляшаній коробці (без вічка) печатка. Гум., табл. XX, № 75.

Ф. 131, спр. 677. Інв. Ваг. 888 (760).

Львівський, галицький і кам'янець-подільський єпископ, екзарх великого константинопольського трону Ієремія-Євстахій Тисаровський підтверджує привілеї на права друкувати книги у львівській друкарні, надані королями, вселенськими константинопольськими патріархами та своїми попередниками ставропігійському братству при церкві Успення у Львові

Мова укр.; $21,3 \times 33,2 + 3,8$ см. Ініціал «В».

I «Вла(с)ною рукою».

III «Потвердженя правъ Ієремѣа епи(с)копа лвовьского на друкована». «Анно 1630, die 1 Maii, Leopoli» (XVIII).

На шовковому червоному шнурку відтиснена в червоному воскові у бляшаній коробці кругла (діам. 4,2 см.) печатка митрополита Ієремії-Євстахія Тисаровського з нечітким зображенням. Легенда: «ЄВСТАФІЙ ТИСАРОВСКИЙ ЕПИСКОП ЛВОВС[КИЙ] ГАЛИЦКИИ КАМЕ[НЕ]-ЦКИЙ».

Опубл.: Крыл., стор. 102.

Регест: Св., стор. 123.

Ф. 129, оп. 1, спр. 441.

Леонард з Маттіа, син Миколи, як боржник нотарія Якова Глерія з Кандіде, віддав йому замість боргу в 200 фунтів ділянку орної землі.

Нотаріальний інструмент нотарія Бульфа Марія

Мова лат.; $20,7 \times 14,3$ см.

Нотаріальний знак у вигляді фігури, нижня частина якої нагадує літеру «М», а верхня — два овальних кола; від одного з них відходять стрічки; над усім цим — хрест. Поруч засвідчення нотарія.

III «Pro spectabili domino Jacobo Glerio notario Candidis contra Leonardum quondam Nicolai de Mattia, transaque pro notario l. 4, n. 6» (XVII).

Ф. 131, спр. 678.

1632 р., березня 28, Варшава

№ 816

Сигізмунд III повідомляє, що в 1621 р. він дозволив в зв'язку зі шкодами, заподіяними татарами та іншим лихом Львову, протягом 20 років збирати оплати від купців, що привозили або вивозили товари. Тепер він навично дозволяє збирати оплати так званого штукового або вузлового (фруста), водночас встановлюючи розміри оплат: від тюків, цебрів, скринь, бочок, вузлів, штук, маси, лантуха, від кожної бочки збіжжя, так званої колоди — по шість грошів; від кожної бочки львівського пива — по одному шелягу; від питного меду — по одному грошу. Іноземні купці платитимуть від сувоїв сукна, від півштучка або постанова сукна за міру, яка називається стрихульне, по одному грошу, згідно із звичаєм в інших містах. Дві частини з цих оплат призначаються для вжитку міста, третя частина — для магістрату

Мова лат.; 25,5 × 48 + 7,4 см. Перше слово тексту «Sigismundus» не вписано.

I «Sigismundus rex». «Jacobus Maximilianus Fredro secretarius regiae maiestatis subscripsit».

II «Prziviliej miastu Lwowu na exactią sztukowego temporibus perpetuis».

III «R[egestratae]. Jacobus Maximilianus Fredro secretarius regiae maiestatis» (XVII). «Ex parte proventus civilis sztukowe in perpetuum donati anno Domini 1632» (XVII).

На шовковому малиновому шнурку у бляшаній коробці (без вічка) печатка. Gum., табл. XX, № 75.

Ф. 131, спр. 679. Інв. Вар. 721 (614).

1632 р., серпня 1, Кампіделлі

№ 817

Валентин з Менії, син Флоріана, продав Францискові Глерію дві земельні ділянки на місці, званому Фонтана.

Нотаріальний інструмент нотарія Гаспара

Мова лат.; 20,3 × 16 см.

I Нотаріальний знак у вигляді стилізованого хреста на трикутнику, над трикутником літери: G Z. Поруч засвідчення нотарія.

III «Pro domino Francisco Glerio contra Valentinum de Menia. Pro notario l. [...]». «1632 — aqusto a Fontana» (XVII).

На пергаменті наявні діри та плями.

Ф. 131, спр. 680.

1633 р., березня 2, Краків

№ 818

Владислав IV підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1632 р., березня 6, Львів

Львівські райці дозволяють орендувати львівському сеньйорові євреєві Ефраїмові Гомбрихтові два міські будинки — стайню, яка ще називається машталірнею, а також воскобойню, так звану капницю. Для того, щоб ці старі і переважно дерев'яні будинки могли приносити більшу користь містові, вони, на підставі емфітевтичного права, віддаються в оренду Ефраїмові Гомбрихтові та його спадкоємцям за чинш 600 польських злотих

Мова лат.; 21,3 × 58,8 + 9,7 см.

«Vladislaus rex». «Albertus Kadzidłowski secretarius regiae maiestatis subscripsit».

II «Confirmatio iuris emphiteutici super duas domus masztalnia et kapnica civiles Leopolienses Efraim Gombricht a consulatu Leopoliensi concessi» (XVII).

III «O kamienice zydowskie Gombrychtowskie, Wladislai quarti» (XVII). «Confirmatio iuris emphiteutici super masztalnia et kapnica Iudeis». «Gombrychtom» «concessa, eiusdem oblata ad acta castrensia et terrestria Leopoliensia et consularia in anno 1633 et ex actis iudicii palatinati recognitio <ad evidantiam> actis consularibus oblata» (XVII).

На шовковому малиновому шнурку в бляшаній коробці печатка. Гум., табл. XXIII, № 93.

Ф. 131, спр. 681. Інв. Вар. 726 (622).

1633 р., березня 2, Краків

№ 819

Владислав IV, на прохання бурмистра, райців, війта, лавників та цілої громади Львова, підтверджує всі надані опольським князем Владиславом і Казимиром III привілеї, вільності, прерогативи, листи, записи, дарчі, резигнації, уступчі, інкорпорації, звичаї, декрети, що торкаються 170 франконських ланів. Водночас король підтверджує також фундації, локації, ординації, плебісцити, ухвали сенату й інші документи та зобов'язується зберігати ці права й привілеї, а також оберігати громадян Львова, передміщан і селян, що належать до Львова, від усіх несправедливостей та тягарів¹

Мова лат.; 43,6 × 72,7 + 10,8 см.

I «Vladislaus rex». «Confirmatio generalis privilegiorum civitatis Leopoliensis».

II «Confirmatio jurium civitatis Leopoliensis serenissimi Vladislai regis Poloniae, anno 1633» (XVII).

III «Confirmatio generalis privilegiorum civitatis Leopoliensis» (XVIII).

На шовковому малиновому шнурку у бляшаній коробці печатка. Гум., табл. XXIII, № 94.

Ф. 131, спр. 682. Інв. Вар. 725 (621).

1633 р., березня 5, Краків

№ 820

Владислав IV підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1572 р., травня 20, Варшава (див. док. № 655)

Мова лат.; 45,8 × 63,5 + 6,3 см.

I «Vladislaus rex». «Petrus Zeronski subscripsit». «Stanislaus Sierakowski [secretarius] [regiae] [maiestatis] correctum».

¹ Документ підтвердив Ян Казимир у Кракові 13 лютого 1649 р. (див. док. № 886).

III «Confirmatio Vladislai Quarti privilegia [!] a Sigismundo Augusto libertatum Ruthenis Leopoliensibus concessarum. Cracoviae, anno 1663, die 5 Martii» (XVIII).

На шовковому коричневому шнурку у бляшаній коробці (без вічка) печатка. Gum., табл. XXIV, № 94.

Ф. 129, оп. 1, спр. 451.

1633 р., березня 5, Краків

№ 821

Владислав IV підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1592 р., жовтня 15, Варшава (див. док. № 733)

Мова лат.; 28,2 × 66,5 + 9 см.

I «Vladislaus rex». «Petrus Zeronski subscripsit». «Stanislaus Sierakowski secretarius regiae maiestatis».

II «Confirmatio privilegiorum niebos[z]czyka k[róla] j[lego] m[łości] mies[z]czanom lwowskim» (XVII).

III «Confirmatio Vladislai Quarti privilegii a Sigismundo Tertio confraternitati Leopoliensi pro administratione monasterii [sancti] Onofrii collati. Cracoviae, anno 1633, die 5 Martii. Hic commemoratur de Łąka Białohoszczka et de aquae ductu» (XVIII).

На шовковому жовтому шнурку у бляшаній коробці печатка. Gum., табл. XXIV, № 94.

Ф. 129, оп. 1, спр. 460.

1633 р., березня 31, Краків

№ 822

Владислав IV підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1576 р., листопада 13, Торунь (див. док. № 664)

Мова лат., пол.; 34,6 × 63 + 7 см.

I «Vladislaus rex». «Albertus Kadzidłowski [secretarius] r[egiae] m[aiestatis]».

II «Confirmatio contubernii sartorum Striensium» (XVII).

III «Krawiecki» (XVIII).

На пергаменті наявні діри та плями від іржі й вогкості.

Печатка відсутня. Залишився шовковий білий вицвілий шнурок.

Ф. 131, спр. 683. Інв. Ваг. 889 (761).

1633 р., квітня 21, Варшава

№ 823

Владислав IV, на прохання міщан містечка Підгороддя Рогатинського староства, підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1589 р., травня 15, Люблін

Сигізмунд III підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1578 р., червня 13, Львів

Стефан підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1566 р., червня 22¹, Люблін

¹ Невідповідність у датуванні: в 1566 р. свято св. Івана Хрестителя випало не в неділю, а в понеділок. У тексті сказано: «в суботу, напередодні святого Івана Хрестителя».

Сигізмунд II переводить с. Підгороддя на магдебурзьке право, визначає його границі, а також обов'язки й повинності міщан на користь короля, звільняє Підгороддя від юрисдикції воєвод, встановлює війта і лавників та проводить інші заходи, зв'язані з встановленням магдебурзького права¹

Мова лат.; 50,5 × 64,5 + 8,1 см. Перше слово тексту «Vladislaus» не вписано.

I «Vladislaus rex». «Paulus Kołudzki [secretarius] r[egiae] m[aiestatis]».

II «Confirmatio privilegiorum oppidi Podgrodzie» (XVII).

III «Confirmacja króla Władysława IV miasteczku Podgrodziu dana, 1633 roku» (XVII).

На пергаменті наявні великі діри від іржі і вогкості.

Печатка відсутня. Залишився шовковий жовтий шнурок.

Ф. 131, спр. 684.

1633 р., жовтня 26, Львів

№ 824

Рада Львова, на прохання цехмістрів та майстрів шевського ремесла, які пред'явили попередні королівські привілеї, видані у Пйотркові 1456 р., 1558 р., у Городку 3 квітня 1459 р., 23 квітня 1596 р., 1577 р., у Львові 19 жовтня 1524 р., підтверджує 14 статей статуту цеху шевців міста²

Мова лат., пол.; 46 × 73,5 + 6,8 см.

I «[Doctor] Erasmus Sixtus physicus, medicus, proconsul Leopoliensis manu propria». «Albertus Zimnicki civitatis Leopoliensis notarius manu propria».

Документ розірваний, а пізніше підклеєний в твердій обкладинці з написом: «1633. Rada miejska zatwierdza 14 artykułów konsensu cechu szewskiego, a to z lat 1456-go do 1596-go. Oryginał» (XIX).

На шовковому червоному шнурку у бляшаній коробці (без вічка) печатка ради Львова. Soch., Herb, стор. 8.

Ф. 131, спр. 685. Інв. Вар. 723 (624).

1633 р., грудня 19, Рим

№ 825

Урбан VIII призначає після смерті Івана-Андрія Прухницького львівського електа Станіслава Гроховського львівським архієпископом, закликаючи всіх віруючих Львова та Львівської єпархії виявити йому належну пошану і послух

Мова лат.; 26 × 40 + 4,5 см. Ініціал «U».

I «Fub». «XXIII». «L. De Fanedy». «F. Vecchiarellus». «F. Zittus» [...] «J. Cu[...]». «S. Ugolinus». «S. Schegundini». «A. Fabini[...]» (XVII).

II «XXIII». «C. Colinus» (XVII).

III «Registratae [...] pro magistris» (XVII). «Pro archiepiscopatu illustrissimi domini Stanislai Groc[howski, anno 1635, ipso die sancti Michaelis ar[c]hangeli reddita» (XVII). «Conclusio ad populum» (XVII).

На конопляному шнурку свинцева булла (опис див. док. № 803).

Ф. 131, спр. 686. Інв. Вар. 729 (625).

¹ Документ підтверджений Яном Казимиром у Львові 16 серпня 1653 р. (див. док. № 898).

² Документ підтвердив Владислав IV у Варшаві 26 серпня 1634 р. (див. док. № 827).

Урбан VIII повідомляє львівського електа Станіслава Гроховського, що в зв'язку з обранням його на посаду львівського архієпископа він повинен висвятитися, скласти присягу на вірність папі та католицькій церкві. Текст присяги дослівно наводиться

Мова лат.; 35,5 × 55,8 + 7,3 см.

I «[...]uagus». «С.». «Concordat» (XVII).

III «Rlegestratum!». «D. Fructus pro magistris [...]» (XVII). «Bulla consecrationis reverendissimi Stanislai in archiepiscopum Leopoliensem cum annexa forma iuramenti ab Urbano papa VIII de anno 1633 concessa» (XVIII). «Munus consecrationis cum forma iuramenti» (XVIII).

На пергаменті багато дір, лівий край аркуша відрізаний. Текст у багатьох місцях пошкоджений і вицвів.

Свинцева булла відсутня.

Ф. 131, спр. 687.

Владислав IV підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1633 р., жовтня 26, Львів (див. док. № 824¹)

Мова лат., пол.; 41 × 76 + 9,5 см. в твердій обкладинці з написом: «1634. Władysław król polski etc. zatwierdza 14 artykułów konsensu cechu szewskiego. Oryginał.»

I «Vladislaus rex». «Albertus Kadzidłowski secretarius regiae maiestatis imp.».

II «Confirmatio articulorum contubernii sutorum civitatis Leopoliensis» (XVII).

На шовковому малиновому шнурку у бляшаній коробці (без вічка) пошкоджена печатка. Гум., табл. XXIII, № 93.

Ф. 131, спр. 688. Інв. Ваг. 890(762).

Владислав IV підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1607 р., січня 16, Краків

Сигізмунд III, вирішуючи справу між жителями сіл Замарстинова, Волиці і Поріччя — як позивачами, та райцями Львова — як відповідачами, тому, що останні примушували цих селян до незвичних робіт, призначив слідчих, які провели розслідування. На судовому розгляді позивачі навели з документів різні розпорядження про ці села і декрет Стефана, який зобов'язує жителів виконувати роботи тільки для міста, а не для фільварку у Замарстинові. Відповідачі натомість вважають, що позивачам не завдається кривда, оскільки вони виконують роботи, призначені магістратом. Ознайомившись зі справою, король постановляє, що селяни Замарстинова зобов'язані виконувати лише вказані для них містом роботи, які називаються шарварками. Однак в зв'язку з тим, що магістрат замінює шарварки для міста на фільварочні роботи, король зобов'язує цих

¹ Документ підтвердив король Михайло у Львові 22 жовтня 1671 р. (див. док. № 947).

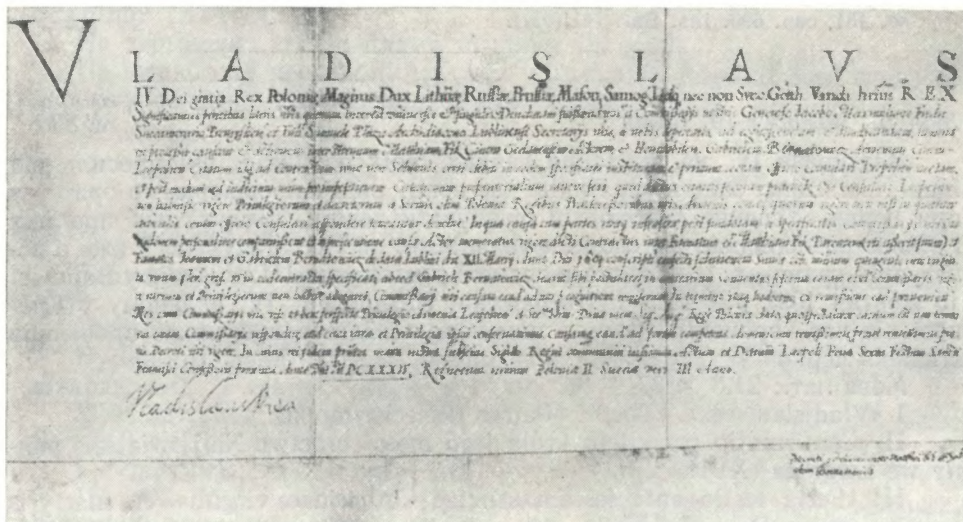
селян до роботи у фільварку, проте з тим застереженням, щоб вони не виконували непередбачених робіт

Мова лат.; 23,5 × 57 + 8,5 см.

I «Vladislaus rex». «Petrus Gembicki secretarius maior mp.».

II «Confirmatio decreti serenissimi Sigismundi III regis inter villa Zamerstynow et consules Leopolienses lati ratione laborum» (XVII).

III «Revisum per magnificum et generosos dominos lustratores pallatinatum terrarumque Russiae, Leopoli [...] diebus mensis Maii anno 1636 [...] castellanus Lu[...]» (XVII). «Die 6-ta mensis Maii anno 1636. Inter

Грамота Владислава IV про розгляд суперечки між гданським міщанином Матвієм Фіком та львівським вірменином Гаврилом Бернатовичем. 1634 р. Док. № 829.

civitatem et subditos Zamerstynowa, 1607 et 1634 anno» (XVIII). «Feria secunda post dominicam Jubilate proxima anno Domini 1635 ad officium et acta castrensia Leopoliensia oblata, porrecta, suscepta et inducta» (XVII).

На шовковому червоному шнурку у бляшаній коробці печатка. Gum., табл. XXIV, № 94.

Опубл.: СБЛ, стор. 133—134 (документ Сигізмунда III та його переклад українською мовою).

Ф. 131, спр. 689. Инв. Вар. 731 (626).

1634 р., жовтня 6, Львів

№ 829

Владислав IV повідомляє, що королівські комісари Яків Максиміліан Фредро та Самійло Плаза доповіли йому про справу між гданським міщанином Матвієм Фіком — як позивачем, і львівським вірменином Гаврилом Бернатовичем — як відповідачем, з приводу несплати останнім боргу. Справу вже порушували перед міською радою Львова та в королівському суді, тому що відповідач не повинен був відповідати перед радою. Позивач згідно з контрактом між Матвієм Фіком — батьком та Іваном і Гаврилом Бернатовичами, складеним у Любліні 12 березня 1604 р., вимагав від Гаврила Бернатовича 8531 злотий і 16 грошів. Відповідач заявив, що він не зобов'язаний відповідати перед комісарами короля.

Король та комісія, познайомившись з привілеями вірменів, віддали справу до компетентного вірменського суду

Мова лат.; 22 × 45 + 8 см.

I «Vladislaus rex».

II «Decreti confirmatio inter Matthiam Fik et Gabrielem Bernatowicz» (XVII).

III «1634. Dekret Władysława IV, którym przyznaje, iż Ormienie lwowscy etiam przed kommissarzami jego królewskiej mości sądzić się nie powinni, lecz przed własnym sądem» (XVII).

Опубл.: Bischoff, стор. 104—105.

Ф. 131, спр. 690. Інв. Вар. 741 (627).

1634 р., жовтня 10, Львів

№ 830

Владислав IV, на прохання деяких своїх радників, які просили від імені львівських міщан-українців, дає повну владу провізорам та братству при церкві Успення богородиці фундувати ченців, піклуватися про них і вільно розпоряджатися своїми фундаціями, про що згадувалося вже в попередніх грамотах, і зокрема в грамоті Сигізмунда III, виданій у Варшаві 15 жовтня 1592 р.,¹ та у підтвердженні Владислава IV, виданому у Кракові під час коронації. Разом з цим король підтверджує права провізорів згаданої церкви²

Мова лат.; 21,3 × 37 + 8,2 см.

I «Vladislaus rex». «Thomas Petrus Bielecky mppa».

II «Confirmatio privilegii króla jego mości bractwu Najświętszej panny we Lwowie» (XVII).

III «Feria tertia ante festum sanctae Catherinae virginis et martyris proxima anno Domini (1667) ad acta praesentia castrensia capitanealia Leopoliensia porrectum, susceptum et inductum» (XVII). «Privilegium Vladislai 4-ti pro manutentione monachorum ad ecclesiam Assumptionis bleatissimae] v[irginis] M[ariae] anno 1634, die 10 Octobris, Leopoli» (XVIII).

На шовковому коричневому шнурку у бляшаній коробці печатка. Gum., табл. XXIV, № 94.

Ф. 129, оп. 1, спр. 462.

1634 р., жовтня 12, Львів

№ 831

Владислав IV підтверджує статут львівського цеху голкарів

Мова лат., пол.; 27,5 × 54,5 + 5,4 см.

I «Vladislaus rex».

II «Confirmatio cechu iglarskiego do Lwowa» (XVII).

III «Approbatio privilegii acuariorum per serenissimum regem Vladislau. Documentum pro parte contubernii acuariorum contra Gasparum Herburth, a[nn]o 1634» (XVII).

На шовковому червоному шнурку у бляшаній коробці печатка. Gum., табл. XXIV, № 94.

Ф. 131, спр. 691. Інв. Вар. 732 (628).

¹ Див. док. № 773.

² Документ підтвердив Михайло у Кракові 10 жовтня 1669 р. (див. док. № 933).

Владислав IV залишає братству грецького обряду при церкві Богоявлення у Львові на Галицькому передмісті право адмініструвати цією церквою, її казною, школою й шпиталем¹

Мова лат.; 17,3 × 27,5 + 6 см.

I «Vladislaus rex». «Thomas Petrus Bielecky».

II «Confirmatio popom na popowstwo» (XVII).

III «In castro Leopoliensi [...] post dominicam Misericordiae proxima anno Domini <1645> [...] ad acta praesentia Leopoliensia productum et susceptum» (XVII) [...]»²

На пергаменті наявні плями та дірки від іржі.

На шовковому червоному шнурку у бляшаній коробці (без вічка) пошкоджена печатка. Gum., табл. XXIV, № 94.

Ф. 129, оп. 1, спр. 463.

Владислав IV підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1630 р., травня 15, Львів

Бурмистр і райці Львова, на прохання майстрів бляхарського ремесла, затверджують 16 статей статуту цеху бляхарів міста

Мова лат., пол. Документ у вигляді зошита з чотирьох аркушів, розміром 32,8 × 25,5 см.

I «Vladislaus rex». «Confirmatio cechu blacharzów lwowskich» (XVII).

III «Ave Maris stella» (XVII). «Stowarzyszenie przemysłowe blacharzy, brązowników, mosiężników, rękawiczników etc. złożyło dnia 10 września 1896 do archiwum» (XIX).

На пергаменті наявні плями. Текст частково не читається.

На шовковому шнурку у бляшаній коробці печатка. Gum., табл. XXIV, № 94.

Ф. 131, спр. 692. Інв. Ваг. 891 (763).

Владислав IV, на прохання усіх станів Львова, навечно продовжує дане його батьком Сигізмундом III на 20 років право збирати оплати так зване штукове або вузлове з усіх людей, що привозять або вивозять товари зі Львова: від тюків, скринь, бочок, вузлів, штук, маси, лантухів — по шість грошів, від колоди збіжжя — три гроші. Райцям та бурмистрові признає з цього збору 200 злотих щорічно

Мова лат.; 31,1 × 49,2 + 14,1 см. Перше слово тексту «Vladislaus» не вписано.

I «Vladislaus rex». «Petrus Gembicki».

II «Sztukowe miastu Lwowu» (XVII).

III «Pro cancellariatu illustris et magnifici domini Thomae de Zamoscio Zamoyski. R[egestratae]. Stanislaus Siedlecki subscripsit» (XVII). «Vladislaus

¹ Документ підтвердив Ян Казимир у Варшаві 16 січня 1649 р. (див. док. № 880).

² Далі кілька нечітких написів.

Quarti regis. Ex parte proventus civilis sztukowe in perpetuum donati, anno D[omi]ni 1634». «Feria quarta post dominicam Oculi quadragesimalem proxima anno Domini millesimo sexcentesimo octuagesimo sexto privilegium intro contentum ad acta castrensia capitanealia Leopoliensia per oblatam porrectum, susceptum et inductum. Stanislaus Jarecki» (XVII).

На шовковому малиновому шнурку у бляшаній коробці печатка. Gum., табл. XXIV, № 94.

Ф. 131, спр. 693. Інв. Вар. 735 (631).

1634 р., жовтня 25, Львів

№ 835

Владислав IV підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1425 р., грудня 1, Львів (див. док. № 88)

Мова лат.; 23,1 × 75,2 + 5,5 см.

I «Vladislaus rex». «Thomas Petrus Bielecky».

II «Confirmatio locationis villae Kulparkow districtus Leopoliensis» (XVIII).

III «Fundatio villae Kulparkow per serenissimum Vladislaum 4-tum approbata, 1634» (XVII).

На шовковому червоному шнурку у бляшаній коробці (без вічка) печатка. Gum., табл. XXIV, № 94.

Ф. 131, спр. 694. Інв. Вар. 734 (630).

1634 р., жовтня 26, Львів

№ 836

Владислав IV підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1634 р., жовтня 1, Львів

Члени братства святих Чоток найсвятішої діви Марії, а також інші добродії повідомляють, що в 1616 р. був заснований шпиталь св. Лазаря для бідних людей Львова. Львівський канонік Марко Острогорський виділив для шпиталю зі свого маєтку на Калічій Горі два будинки з ґрунтом. Проте швидко виявилось, що це місце непридатне для хворих, і тому шпиталь перенесли на вул. Сокільницьку при головному Краківському шляхові, де було куплено ґрунт (про що свідчить акт райців від 22 січня 1620 р.), а архітектор Амвросій Прихильний побудував приміщення шпиталю і костьол. Для цього шпиталю багато доброго зробили також львівські єпископи та світські люди

Мова лат., пол. Документ у вигляді зошита без обкладинок з чотирьох аркушів (записані 1, 2, 3 аркуші), розміром 36 × 28,7 см.

I «Vladislaus rex». «Petrus Gembicki secretarius maior m[an]u propria». «Confirmatio foundationis xenodochii sancti Lazari Leopoli» (XVII). «Erectio et juspatronatus hospitalis sancti Lazari suburbii Leopoliensis» (XVII).

III «Confirmatio erectionis hospitalis sancti Lazari in suburbio Leopoliensi a Vladislao Quarto» (XVII). «Confirmatio [...] hospitalis [sancti] Lazari [...]» (XVIII).

На шовковому малиновому шнурку, що проходить через корінець зошита, у бляшаній коробці (без вічка) печатка. Gum., табл. XXIV, № 94.

Ф. 131, спр. 695. Інв. Вар. 848 (633а).

Владислав IV підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1623 р., жовтня 31, Львів

Райці Львова затверджують статті цеху кравців.

Король підтверджує це та повністю наводить текст такого додатку до статей:

1634 р., жовтня 24, Львів

Цехмистри і майстри кравецького ремесла у Львові ухвалюють кілька нових статей свого статуту, які торкаються партачів та цехових майстрів

Мова лат., пол. Документ у вигляді зошита без обкладинок, з чотирьох пергаментних аркушів, розміром 37,2 × 29,4 см.

I «Vladislaus rex». «Thomas Petrus Bielecki m[anu] p[ro]pria».

На пергаменті великі дірки. Текст вицвів.

Печатка відсутня.

Ф. 131, спр. 696. Інв. Ваг. 740 (634).

Владислав IV, на прохання жителів львівського передмістя Клепарова, підтверджує їхні рескрипти, концесії, розпорядження (ординації) і продажі (вендичії), визначаючи їх обов'язки щодо міста, чинші і повинності, які вони повинні віддавати чи виконувати для лонгерії, а також відробляти шарварки. Крім цього, жителі Клепарова зобов'язані доставляти для потреб міста пісок, каміння та цеглу, в зв'язку з чим звільняються від окремих інших повинностей

Мова лат.; 23,1 × 50,5 + 8,6 см.

I «Vladislaus rex». «Thomas Petrus Bielecky».

II «1634. Confirmatio przedmiesz[cz]czanom lwowskim kleparowskim według radzieckiego przywileju» (XVII).

III «Feria quinta in crastino festi Omnium Sanctorum 1634. Ad officium praesens actaque [...] Gabriel Baranek suburbanus Leopoliensis de suburbio dicto Kleparow» (XVII). «[...] castellanus Luce[...]» (XVII).

На пергаменті плями від вогкості.

На шовковому червоному шнурку у бляшаній коробці печатка. Gum., табл. XXIV, № 94.

Ф. 131, спр. 697. Інв. Ваг. 739 (633).

Владислав IV, на прохання громадян Дрогобича Самбірської економії, звільняє їх навечно від оплати гребельного, мостового та іншого мита в межах 20 миль від міста

Мова лат.; 24,9 × 39,8 + 9,6 см.

I «Vladislaus rex». «Petrus Gembicki secretarius subscripsit».

II «Oppidanis Drohobycensibus a solvendo theloneo na 12 mil libertas» (XVII).

III «Libertatio od myth na 12 mil miasta Drohobycze» (XVII).

На пергаменті наявні дірки та плями. Ліва частина загортки відрізана. Печатка відсутня.

Опубл.: Gałk., стор. 199—200.

Ф. 146, оп. 86, спр. 1231, арк. 22.

Владислав IV, на прохання міщан Дрогобича, підтверджує, не наводячи тексту, привілей, виданих у Варшаві 2 червня 1593 р. його батьком, і, зокрема, деякі права міщан, згадані у цьому привілеї: право вільного судочинства кримінальних та цивільних справ згідно з магдебурзьким правом; виготовлення вина та шинкарювання в корчмі міста, доходи від якої призначаються на ремонт міських укріплень

Мова лат.; 24,3 × 59,7 + 10 см.

I «Vladislaus rex». «Petrus Gembicki secretarius maior mp.».

II «Generalis confirmatio iurium oppidi Drohobycz».

III «Pro cancellariatu Thomae de Zamoscio Zamoyski. Registratae. Stanislaus Siedlecki mp.» «Przywilej względem sądzenia spraw miejskich i kryminalnych, tudzież wolna propinacja, 1635 anno» (XVIII).

Печатка відсутня.

Опубл.: Gałk., стор. 201—202.

Ф. 29, оп. 1, спр. 5.

Владислав IV повідомляє, що йому був пред'явлений декрет Сигізмунда II, виданий у Кракові 4 березня 1559 р., а також торгові рескрипти й концесії львівського магістрату, що торкаються жителів Брюховичів, Голоська і Клепарова, з проханням підтвердити всі їхні права з тим застереженням, щоб вони віддавали чинш до лонгерії, виконували шарварки — кожний по одному дню на місяць, привозили для ремонту міських мурів і публічних доріг пісок, каміння, цеглу, працюючи при цьому також один день на місяць. Натомість селяни згаданих місцевостей звільняються від всіх тягарів і повинностей, крім військових постоїв

Мова лат.; 26 × 58,7 + 11,4 см.

I «Vladislaus rex».

II «Confirmatio iurium suburbanis Leopoliensibus in Brzuchowice suburbio» (XVII).

III «Confirmatio iurium per s[er]enissimum Vladislaum 4-tum Brzuchovicensium, Holovscensium et Kleparoviensium, 1635» (XVII). «Sabbato post festa solennia sacrae Paschatis a[nn]o D[omi]ni 1635 ad acta castrensia Buscensia per oblatam porrecta et suscepta. Inducta» (XVII).

Печатка відсутня. Залишився шовковий червоний шнурок.

Ф. 131, спр. 698. Інв. Ваг. 742 (635).

Владислав IV, на прохання мешканців передмістя Львова Білогорщі, підтверджує, не наводячи тексту, декрет Сигізмунда II, виданий у Кракові 4 березня 1559 р., а також концесії, рескрипти, вендіції, давні права, звичаї й вільності цих передміщан, надані їм радою Львова, зазначаючи при цьому, що вони мають обов'язок віддавати чинш до лонгерії, виконувати шарварки один день на місяць, а крім того, давати на потреби міста пісок, каміння й цеглу. Від інших тягарів згадані жителі звільняються, крім військових постоїв

Мова лат.; 21,5 × 51 + 7,4 см. Ініціал «V», оздоблений чоловічою фігурою, над якою корона, по два боки—орел і вершник. Зверху тексту рослинний орнамент, вписаний чорним чорнилом.

I «Vladislaus rex». «Andreas Kowalinski».

III «Sabbato post dominicam Reminiscere quadragesimalem proxima anno Domini 1636 venientes personaliter ad officium et acta praesentia castrensia capitanealia Buscensia honesti Hryczko Kalaykowicz et Kosc Turkowicz de suburbio Leopoliensi dicto Biłohorscze suo et aliorum suburbanorum nomine obtulerunt officio praesenti ad [...] litteras privilegii sacrae r[egiae] m[aiestatis], suburbanis praefatis per eandem r[egiam] m[aiestatem] benigne datas, manu eiusdem regiae maiestatis [...] Andrea Kowalinski subscrip-tas, cum appensione sigilli maioris cancellariae Regni [...] connotari, quarum litterarum tenor sequitur etc. Inductum» (XVII). «Privilegium Vladislai Biłochoscensibus cum conditione praestandarum per eosdem civitati laborum anno Domini 1635 datum» (XVII).

Печатка відсутня. Залишився шовковий жовто-червоний вицвілий шнурок.

Ф. 131, спр. 699. Інв. Ваг. 743 (636).

1635 р., грудня 5, Львів

№ 843

Львівські райці повідомляють усіх і особливо префектів мит про те, що Микола Байдулович, син сучавських жителів Миколи та Горхатони, на рекомендацію львівських вірменів Степана Ходзигійовича й Миколи Вартеришовича отримав міські права і звільняється від мит, згідно з привілеями Львова

Мова лат.; 23,5 × 54,7 см. Ініціал «С».

I «Albertus Zimnicki civitatis Leopoliensis notarius iuratus mppa».

III «Wyłączo z fascykułu akt luźnych p. t. «Producta Officii Consularis» (1641—1653) nr. 179, ob. Katalog Archiwum, t. III, s. 50, Lwów. 21/II 1938. Doktor K. Badecki» (XX).

Внизу відрізана смужка пергаменту, довжиною 40,3 см.

Печатка відсутня.

Ф. 131, спр. 700. Інв. Ваг. 942 (814).

1635 р., ¹ Варшава

№ 844

Владислав IV, на прохання жителів Галицького передмістя Львова, дозволяє укріпити передмістя валом та баштами, причому роботою повинен керувати геометр Іван Блетнер разом з шістьма інспекторами: чотирма католиками і двома українцями, яких він звільняє від будь-якої юрисдикції, залишаючи однак під королівською, а самим жителям передмістя надає пільги.

Чернетка документа

Мова лат.; 26,7 × 64,2 + 11,6 см. Ім'я короля не вписано. Документ без підписів короля й секретаря. В тексті ряд слів закреслено, натомість написані інші.

II «Confirmatio przedmies[zc]zanom lwowskim na munitio przedmieścia Halickiego podług przivilēju niebos[zc]lyka króla jego mości» (XVII).

III «Anno 1635» (XVIII).

Ф. 131, спр. 701. Інв. Ваг. 892 (764).

¹ Число дня та назва місяця у тексті не проставлені.

1636 р., травня 25, Дубно

№ 845

Острозький і заславський князь, власник Тарнова, граф Владислав-Домінік Заславський, на прохання гарбарів та шевців м. Степаня підтверджує наданий його попередниками статут цеху шевців міста

Мова пол.; 33,5 × 53,3 + 5,4 см.

I «Władysław D[ominik] x[siążę] na Ostrogu i Zastawiu, hrabia na Tarpowie mр.».

III «Garbarskie prawa» (XVII).

На шовковому зелено-червоному шнурку у футлярі з червоного сукна фрагменти печатки.

Ф. 131, спр. 702.

1636 р., липня 21, Вільнюс

№ 846

Владислав IV наказав видати з актів канцелярії витяг свого декрету такого змісту:

1634 р., жовтня 26, Львів

Владислав IV видає декрет у справі між львівською колегією 40 мужів і громадою міста — як позивачами та бурмистром і райцями Львова — як відповідачами, у зв'язку з недотриманням останніми зобов'язань по відношенню до громади та з причин самовільних дій бурмистра і райців. Це проявилось нібито у неправильному веденні фінансового господарства, розподілу міських прибутків, неправильному зборі податків, наданні міського права, у судочинстві, в справі договору з євреями, передачі гармат певним особам, в справі вірменського судочинства та ін. Король своїм декретом звільняє бурмистра і райців від більшості неслухних закидів, пропонуючи обом сторонам дійти згоди та погрожуючи подвійною карою — 4 тис. угорських золотих на випадок невиконання королівського рішення

Мова лат. Документ у вигляді зошита без обкладинок з 12 аркушів, два з яких незаповнені (1-й і 12-й). Розмір аркуша 34,2 × 27 см. Ініціал «S».

I «Vladislaus rex». «Joannes Rudawski secretarius, decretorum [s]acrae [r]egiae [m]aiestatis [n]otarius subscripsit». «Correxit Joannes Rochowic». «Decretum inter quadraginta viros et magistratum Leopoliensem» (XVII).

III «Decretum serenissimi regis Vladislai Quarti inter quadraginta viros et magistratum Leopoliensem, 1636 anno, feria quinta [1] ante festum sanctorum Simonis et Judae» (XVII).

На шовковому зеленому шнурку у бляшаній коробці (без вічка) печатка. Gum., табл. XXIV, № 94.

Ф. 131, спр. 703.

1637 р., лютого 29(19), Варшава

№ 847

Архієпископ, митрополит київський, галицький і всієї Русі Петро Могила, на усні та листовні прохання львівських міщан, підтверджує привілеї вселенських константинопольських патріархів та своїх попередників, видані львівському ставропігійському братству при церкві Успення, і благословляє надалі просвітню працю та друкування книг братством

Мова укр.; 28 × 43,4 + 4,8 см. Заголовок.

I «Петръ могила а(р)хієп̄п̄ митрополи(т) кїевскїи гали(ц)кїи и всѣа Россїи Єѣа(р)ха ст̄҃҃шаго трону Ап̄тл̄ко(го) ко(н)ста(н)тинопольского, а(р)хіма(н)дри(т) пече(р)скїи рукою вла(с)ною».

III «ω(т) метрополити Петра Могили потверженіє привилегїовъ Бра(тст)ву» (XVII). «Anno 1637, die 19 Februarii, Varsaviae» (XVII). «Metropolitae Petri Mogila Kiioviensis et Haliciensis confirmatio iurium confraternitatis» (XVII).

На червоному шовковому шнурку відтиснена у червоному восковї еліпсоподібна (розм. 5,3 × 4,5 см.) пошкоджена печатка митрополита Петра Могили з нечітким зображенням.

Регест: Св., стор. 126.
Ф. 129, оп. 1, спр. 471.

1637 р., березня 2, Варшава

№ 848

Владислав IV підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1636 р., жовтня 8, Львів

Львівський староста Станіслав Мнішек звільняє Кандиду Лангиш, черницю ордену св. Василя, та її товаришок від обов'язків надавати житло приїжджим

Мова лат., пол; 19,5 × 32,5 + 6,8 см.

I «Vladislaus rex». «Joannes Gębicki [secretarius] [legiae] [maiestatis]». «Confirmatio listu [ana] starosty lwowskiego na uwolnienie od goścza Langisownę, przy kościele mieszkająca».

III «Niebosce Kandydzie Langiszównie służące uwolnienie od stawienia gości w kamienicy ex officio» (XVII).

Посередині пергаменту кілька невеликих дірок від іржі. Права частина загортки відрізана.

На шовковому голубому шнурку у бляшаній коробці печатка. Gum., табл. XXIII, № 93.

Ф. 129, оп. 1, спр. 472.

1637 р., березня 2, Варшава

№ 849

Владислав IV підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1636 р., жовтня 8, Львів

Львівський староста Станіслав Мнішек звільняє український шпиталь, що є на грунтах церкви св. Онуфрія на Краківському передмісті, від усіх податків, чиншів та повинностей для львівського замку

Мова лат., пол.; 20 × 32,7 + 6,1 см.

I «Vladislaus rex». «Confirmatio listu [ana] starosty lwowskiego na wolność szpitalowi od podatków zamkowych». «Joannes Gembicki secretarius regiae maiestatis».

II «Feria tertia in vigilia festi Nativitatis Christi Domini, videlicet die 24 mensis Decembris, anno eiusdem 1771 privilegium praesens ad acta terrestria Leopoliensia per oblatam porrectum, susceptum et ingrossatum est» (XVIII).

III «Confirmatio na wolności szpitala świętego Onofrego od Władysława Czwartego, Varsaviae, anno 1637, die 11 [!] Martii» (XVIII).

На шовковому голубому шнурку у бляшаній коробці (без вічка) печатка. Gum., табл. XXIII, № 93.

Ф. 129, оп. 1, спр. 473.

1637 р., березня 17, Варшава

№ 850

Владислав IV підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1636 р.¹

Коронний підчаший, красноставський і яворівський староста Яків Собеський розглянув прохання православного священника церкви Матері божої на великім яворівськім передмісті, яворівського намісника Никифора Зугайовича, який пред'явив надані йому раніше привілеї на поповіство: гнезненського і яворівського старости Андрія Валецького, виданий у Варшаві 12 квітня 1573 р.; Стефана, виданий у Львові 15 травня 1578 р., та конфірмацію Сигізмундом III листа канцлера, гетьмана Івана Замойського, виданого у Варшаві 6 березня 1600 р., і привілеї Сигізмунда III, виданий у Варшаві 12 травня 1627 р. Розглянувши справу, Яків Собеський залишає згаданого намісника, його брата Андрія та синів Івана, Григорія і Яцька при привілеях, а також зберігає за ними права на згадане поповіство

Мова пол.; 28,7 × 64,5 + 8 см.

I «Vladislaus rex». «Jacobus Ubysz [secretarius] [regiae] [majestatis]».

II «Confirmatio listu [p]ana [p]odczaszego koronnego, którym zachowanie przy popostwie Zuhaiowica na przedmieściu Jaworowskim leżącym» (XVII).

III «Sabbatho ante festum sancti Jacobi apostoli proximo 1655 ad acta castrensia capitanealia Leopoliensia per oblatam porrectum, susceptum et ingrossatum» (XVII).

Пергамент почорнів, наявні діри і плями від вогкості. Текст вицвів, у багатьох місцях втрачений.

Печатка відсутня.

Ф. 201, оп. 46, спр. 59.

1637 р., червня 7, Варшава

№ 851

Владислав IV, на прохання вірменського священника Христофора Глушковича, підтверджує та повністю наводить текст таких документів:

1. 1636 р.,² грудня 28, Львів

Краківський каштелян, великий коронний гетьман Станіслав Конєцпольський наказує, щоб ніхто не наважувався чинити кривду підданім вірменського священника Христофора Глушковича, які володіють Заборівським ґрунтом

2. 1636 р., грудня 15, Замостя

Коронний канцлер Хома Замойський бере під свою опіку вірменського священника Христофора Григоровича [!], наказуючи не чинити йому насильства і кривди

3. 1632 р., серпня 1, Язлівець

¹ Текст пошкоджений. Точну дату встановити неможливо.

² У документі краківського каштеляна помилково написано: 1637 р., грудня 28. Це суперечило б даті документа Владислава IV. Правдоподібно документ С. Конєцпольського виданий у грудні 1636 р.

Київський воєвода Іван Тишкевич бере під свою опіку вірменського священника Христофора Глушковича разом з його маєтками, що знаходяться у Львові та на його передмістю

Мова лат., пол.; 27,1 × 55,4 + 7,3 см.

I «Vladislaus rex». «Joannes Bedermann».

III «Feria tertia post dominicam Reminiscere 1641 ad acta castrensia Buscensia per oblatam porrectum, susceptum» (XVII).

На пергаменті наявні діри і плями.

На шовковому біло-малиновому шнурку у бляшаній коробці печатка. Гит., табл. XXIV, № 95.

Ф. 131, спр. 704. Інв. Ваг. 752 (638).

1637 р., листопада 24, Кандіде Комеліко

№ 852

Антон, син Миколи, як боржник Якова Глерія з Кандіде, продав останньому частину орної землі з умовою, що він має право викупити її протягом шести років.

Нотаріальний інструмент нотарія Івана Джери

Мова лат.; 26 × 11,2 см.

I Нотаріальний знак відсутній. Поруч засвідчення нотарія.

III «Pro egregio domino Francisco Glerio notario contra Antonium de Quando. Pro notario l. 5 : 12» (XVII).

Ф. 131, спр. 705.

1638 р., березня 10, Варшава

№ 853

Владислав IV, беручи до уваги зруйнування монастиря св. Миколи в Домашівському Борі Белзького повіту, віддає цей монастир ігуменові Мартирові та ченцям ордену св. Василя Тихонові, Гарасимові, Тимошевичу, які не належать до унії, і дозволяє користуватися землею, полями, городами, луками, пасікою, фільварком, млином, броварнею, рибним ставком та сіножаттю, надаючи водночас право поселяти ремісників та вільно вирубувати ліс. Крім цього, король дозволяє також привозити і торгувати в свята та відпустити хлібом, фруктами, медом, горілкою чи іншими трунками і нагадує, щоб ніхто не наважувався робити кривду монастиреві й ченцям. Монастир, який король бере під свою опіку та протекцію, підлягатиме київському митрополитові ¹

Фальсифікат.

Мова пол.; 45,7 × 41,1 + 9,1 см.

I «Vladislaus rex». «Monaster spustoszały nazwany świętego Mikołaja w Boru Domaszowskim w powiecie i starostwie Belskim nabożnym Martyremu ihumenowi, Tichonowi, Gerasimowi, Tymoszewicza [!] drugim z niemi teraz i po nich czasy wiecznemi będącym nie w uniej zakonnikom ten oryginal przywileju latior et gravior primo datur. Andreas Buialski sekretarz jego k[rólewskiej] m[łosci], k[ancelarii] n[otariusz]».

III «Privilegium praeinsertum ad acta officii castrensia capitanealis Leopoliensis feria sexta intra octavas festi Sacratissimi Corporis Christi Domini proxima anno nunc currenti 1689-no per oblatam porrectum, susceptum e[st] inductum» (XVII).

¹ Документ підтвердив Ян III у Варшаві 24 лютого 1690 р. (див. док. № 997).

«Originale, 1638 anno» (XVIII).

Печатка відсутня. Залишився шовковий червоний шнурок.

Опубл.: DGL, 1859, № 48.

Ф. 131, спр. 706.

1638 р., квітня 25, Варшава

№ 854

Владислав IV підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1609 р., лютого 16, Варшава

Сигізмунд III підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1476 р., жовтня 21, Белз

Казимир IV, на прохання львівських громадян, дозволяє львівським домініканцям збирати в Костієві Львівської землі мито по півгроша від воза, за що зобов'язує їх щосуботи відправляти службу божу за себе та за свою сім'ю¹

Мова лат.; 29,6 × 54,6 + 11 см.

I «Vladislaus rex». «Joannes Gembicki s[ecretarius] r[egiae] maiestatis».

II «Confirmatio privilegii cum auctione p[atrum] ordinis praedicatorum Leopoliensium».

III «Confirmatio Wladislai IV regis Poloniae thelonei in villa Koscieiow a Casimiro rege Poloniae fundati cum auctione, 1638. Theloneum in Koscieiow» (XVIII).

На пергаменті кілька невеликих дір та плям від вогкості.

Печатка відсутня. Залишився шовковий біло-червоний шнурок.

Опубл.: AGZ, t. II, стор. 221—222 (док. Казимира IV).

Ф. 131, спр. 707. Інв. Вар. 893 (763).

1638 р., грудня 30, Варшава

№ 855

Владислав IV надає друкареві львівського архієпископа Станіслава Гроховського Михайлові Сльозці повне право на друкування у Львові польських, латинських та українських книг

Мова лат.; 24,7 × 53,4 + 9,9 см.

I «Vladislaus rex». «Facultas typographo artem suam Leopoli exercendi x[ia]dz] arcibiscup i magistratus civilis zaleca». «Thomas Petrus Bielecky subscripsit».

III «Feria quinta ante festu[m] Purificationis beatissimae Mariae virginis proxima anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo nono ad officium et acta castrensia capitanealia Leopoliensia per oblatam porrectum, susceptum et inductum» (XVII). «Privilegium Wladislai IV favore Szloska ad typographiam Leopoli [...] de anno 1638, quod privilegium postea sublatum» (XVIII).

На шовковому шнурку у бляшаній коробці (без вічка) фрагменти печатки.

Ф. 129, оп. 1, спр. 476.

¹ Документ Сигізмунда III підтвердив Владислав IV у Варшаві 18 березня 1647 р. (див. док. № 879). Документ Казимира IV підтвердив Ян Казимир у Кракові 28 січня 1649 р. (див. док. № 881).

Львівський архієпископ Станіслав Гроховський, на прохання королівського секретаря Івана-Карла Чолганського з Чолганів, підтверджує його фундацію прелатури схоластика у львівському кафедральному костелі такого змісту:

1640 р., вересня 12 [Львів]

Іван-Карл Чолганський, власник Чолганів, за згодою львівського архієпископа Станіслава Гроховського і львівського капітула, записує і дарує свої маєтки у селах Жидачівського повіту: Белеєві, Велдіжі, Пацікові, Новошині, Лолині, Вишкові й Сенечеві для утворення посади прелата-схоластика, з тим, що першим схоластиком буде він; якщо посада прелата звільниться після його смерті, капітул повинен призначити її для когось з роду Чолганських. Якщо нікого в роді Чолганських не буде, капітул обере когось з каноніків та прелатів. Обраний і призначений схоластик зобов'язаний відправляти богослуження за Івана-Карла Чолганського та його попередників. Крім цього, він призначає 150 злотих як «конгруа» для свого наступника, 600 злотих для депутованого судді трибуналу від капітула, а на свій анніверсар призначає триста злотих¹.

Нотаріальний інструмент нотарія Бенедикта-Адама Томецького, сина Альберта

Мова лат. Документ у вигляді зошита з чотирьох аркушів, розміром 39,3 × 30,5 см. Ініціал «І». Початкові літери оздоблені орнаментом.

I «Stanislaus Grochowski archiepiscopus Leopoliensis mp.». «Joannes Carolus in Czolhany Czolhansky scholasticus Leopoliensis, secretarius r[egiae] m[aiestatis] mp.». «Joannes Solikowsky decanus ecclesiae metropolitanae Leopoliensis mppa». «Andreas Sredzinski custos Leopoliensis, prepositus Premisliensis». «Lucas a Witkowice Witkowski canonicus Leopoliensis, s[acrae] r[egiae] maiestatis secretarius, venerabilis capituli procurator mpa».

Нотаріальний знак у вигляді хреста, під ним літера А. Поруч засвідчення нотарія.

III «Erectio praelaturae scholasteriae fundatae per perillustrem Czolhanski» (XVII). «Fundatio praelaturae scholasteriatu Leopoliensis» (XVIII).

На шовкових червоних шнурках, які проходять через корінець зошита, у бляшаних коробках три печатки: 1) відтиснена у червоному воскові (діам. 5,3 см.) печатка Станіслава Гроховського з зображенням на щиті герба «Юноша», над щитом хрест, мітра та інші атрибути архієпископської влади. Легенда: STANISLAVS GROCHOWSKI D G ARCHIEP·LEOPOLIEN.; 2) відтиснена у червоному воскові еліпсоподібна (розм. 2,6 × 2,4 см.) печатка Івана-Карла Чолганського з зображенням гербу «Сас». Легенда: IOANNES CAROLVS [...] CZOLHANSKI [...] R M. Печатка розламана на дві половини; 3) відтиснена у червоному воскові печатка львівського капітулу (опис див. док. № 352). На печатці тріщини.

Ф. 131, спр. 708.

Владислав IV підтверджує та повністю апробує фундацію монастиря ордену реформатів — менших братів св. Франциска — на передмісті Львова, а також звільняє належну монастиреві земельну ділянку й ґрунт від усіх публічних, приватних і міських повинностей

¹ Документ підтвердив Владислав IV у Варшаві 28 вересня 1641 р. (див. док. № 860).

Мова лат.; 20,2 × 36,4 + 6,2 см.

I «Vladislaus rex». «Stanislaus I. Karszewski subscripsit».

II «Pro conventu Leopoliensi» (XVII).

III «Vicecancellariatu perillustris et magnifici domini Georgii a Tenczyn Ossolinsky Bidgostiensis, Lubaczoviensis, Lubomlensis (Adzeleniensisque) capitanei. Registratae. Stanislaus Karszewski subscripsit» (XVII). «Feria secunda post festum Exaltationis sanctae Crucis proxima anno Domini 1641 per officium castrense capitaneale Leopoliense susceptum, inductum» (XVII). «Praesens instrumentum praevio consensu apud Leopolienses tabulas civicas libro privilegiorum, tomo I, pagina 295, n[umero] 88 ingrossatum et in libro haereditatum, [tomo] 26, pagina 75 praenotatum est. Die 14 Martii 1795. Casimirus Medynsky mp. Tabularum civicarum L[eopoliensium] regens» (XVIII).

Праворуч відтиснена паперова печатка Львівської міської табулі (опис див. док. № 141).

На шовковому малиновому шнурку у бляшаній коробці (без вічка) пошкоджена печатка. Gum., табл. XXIV, № 95.

Ф. 131, спр. 709. Інв. Вар. 894 (766).

1641 р., травня 20, Семушова

№ 858

Чесник Сяноцької землі, власник сіл Семушови і Крецова Іван Камйонський надає священикові церкви в Крецові Луці Данковичеві лан землі, звільняє його від двірських податків і громадських складок та вказує на повинності й доходи, які повинні давати священикові його піддані

Мова пол.; 21,2 × 36,5 см.

I «Jan Kamionski cześnik ziemi Sanockiey». «Efruzina z Marchoci Kamio[ń]ska cześnikowa sanocka». «[...] z Modl iborzyc Wieteski». «Elena z Kamiona Witeska». «Thomasz z Leszny na Krecowie Lesz[cz]ynski potwi[er]dzam ten przywiley od pi[er]wszych przede mną dziedziców dany popowi krecowskiemu a od czynszu uwalniam». «Adam Wojciech z Lubney na Krecowie Łubienski potwierdzam ten przywiley od pi[er]wszych przede mną dziedziców dany popowi krecowskiemu». «Tomasz Zygmunt z Lubney na Krecowie Łubienski potwierdzam ten przywiley od pi[er]wszych przede mną dziedziców dany popowi krecowskiemu [...], 1777» (XVIII). «Kazimierz w Lubney Łubienski na Krecowie dziedzicem będący potwierdzam ten przywiley od inszych przede mną dziedziców dany popowi krecowskiemu. W Siemuszowie, d[zie] 19 Julii 1718» (XVIII). «Hocce instrumentum in libris dominicalibus rite ingrossatum esse, subscriptione domini confirmiter legibus monarchicis testor. Datum in Krecow, 8 Iunii 1795. Joannes Nepomucenus Kopczynski haeres tractus Krecoviensis mp.» (XVIII).

III «In castro Sanocensi feria tertia post dominicam Judicae quadragesimalem proxima a[nn]o D[omi]ni 1745 ad personalem oblationem venerabilis reverendi Petri Demkowicz praesbiteri rythus Graeci Krecoviensis privilegium intro contentum Officium [castrense] Sanocense suscepit et induxit» (XVIII).

Печатка відсутня. Залишився шовковий малиново-фіолетовий шнурок.

Ф. 201, оп. 46, спр. 63.

1641 р., вересня 16, Рим

№ 859

Урбан VIII повідомляє краківського пресвітера Андрія Средзинського, що він призначає його нікопольським єпископом та звільняє від усіх церковних кар

Мова лат.; 25,5 × 42,4 + 4 см. Ініціал «У». Заголовок.

I «Olt.». «XX». «F. Collucta». «H. Wathon [...]». «V. Riccius pro magistris». «C.» [...] «OXXdan».

II «L. Baronus».

III «Rlegestratum]. J. Amot[...] pro magistris» (XVII). «Suffragania x[ie]dza] Andrzeja Średzińskiego» (XVII).

На шовковому вицвілому шнурку печатка (опис див. док. № 803).

Ф. 131, спр. 710.

1641 р., вересня 28, Варшава

№ 860

Владислав IV підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1640 р., листопада 28, Львів (див. док. № 856)

Мова лат. Документ у вигляді зошита з чотирьох аркушів, розміром 42,5 × 30,8 см.

I «Vladislaus rex». «Jacobus Maximilianus Fredro succamerarius Premiensiensis, regens cancellariae Regni m[anu] p[ro]pria]. «Intabuletur! Decretum in consilio Fori nobilium Leopoliensis die 27 Junii 1796. Pohl» (XVIII). «Praesens privilegium apud Caesareo-regias Galicienses provinciales tabulas libro foundationum 100, pagina 255 ingrossatum atque haereditatum, 117, pagina 236, n[um]ero 2 [...] super bonis Czolhany, Belejow, Maximowka, Weldzisz, Nowoszyn, Lolin, Pacykow, Wyszkow et Seneczow prenotatum est. Actum Leopoli, 11-ma Augusti 1796. Theodorus Filimonowicz Caesareo-regiarum tabularum Galiciensium [...]» (XVIII). «Confirmatio foundationis scholasteriae Leopoliensis per venerabilem Czolhanski cum incorporatione bonorum trium et villarum 8» (XVIII).

III «Sabbatho in crastino festi sanctae Mariae Magdalenaе anno Domini 1650. Ad iudicium et acta praesentia Tribunalis Regni Lublinensis personaliter venientes perillustris et reverendissimus Joannes Carolus Czolhanski abbas Coronoviensis, scholasticus atque perillustris et admodum reverendus Lucas Witkowski canonicus Leopoliensis suo et totius venerabilis capituli ecclesiae metropolitanae Leopoliensis nomine obtulerunt eidem iudicio praesenti literas privilegii sacrae regiae maiestatis confirmationis certae foundationis scholasteriae Leopoliensis, per praedictum reverendissimum abbatem Coronoviensem, scholasticum Leopoliensem cum incorporatione bonorum suorum terrestrium inferius descriptorum factae, ac per olim illustrissimum et reverendissimum Stanislaum Grochowski archiepiscopum Leopoliensem eiusque venerabile capitulum Leopoliense una cum omnibus eiusdem foundationis conditionibus, punctis, clausulis et contentis approbatae, prout eadem fundatio in suo infrascripto tenore latior est, manu serenissimi olim Vladislai Quarti regis Poloniae subscriptas et sigillo minoris cancellarii Regni communitas, postulantes easdem privilegii confirmationis literas suscipi et actis praesentibus ingrossari. Quorum offerentium affectationi, ubi licitae, iudicium praesens annuendo easdem privilegii confirmationis [...] in pargameno exaratas, uti sanas, salvas et illaesas et nulli suspitioni obnoxias, in acta sua suscipit et easdem de verbo ad verbum inseri mandavit. Inductum ad acta tribunalia Lublinensia sub actu suprascripto et ad manus perillustris et admodum reverendi Lucae Witkowski canonici Leopoliensis, praepositi Iavoroviensis [?], sacrae regiae maiestatis secretarii et ad iudicia [...] generalia Tribunalis Regni Lublinensis [...] deputati extraditum» (XVII).

¹ Далі три нечітких підписи.

На шовковому червоному шнурку у бляшаній коробці печатка. Gum., табл. XXIV, № 95.

Ф. 131, спр. 711.

1642 р., березня 30, Варшава

№ 861

Владислав IV, на прохання магістрату і громадян Львова, залишає звичаєве право збирання у Львові від кожної чвертки, кірця й колоди півміркового податку, який призначається на ремонт мурів міста

Мова лат.; 26 × 59 + 10,9 см. Ініціал «V».

I «Vladislaus rex». «Jacobus Maximilianus Fredro regens cancellariae manu propria».

II «Conservatio exactionis pulmiarkowe dictae civitati Leopoliensi» (XVII).

III «Feria sexta ante dominicam Conductus Paschae proxima anno Domini millesimo sexcentesimo quadragésimo tertio oblatae ad inserenda acta cancellariae maioris litterae intro contentae susceptae et regestratae» (XVII). «Vladislai Quarti. Conservatur magistratus circa pulmiarkowe, 1642» (XVII).

На пергаменті наявні плями.

Печатка відсутня. Залишився шовковий жовтий шнурок.

Ф. 131, спр. 712. Інв. Вар. 758 (642).

1642 р., вересня 5, Варшава

№ 862

Владислав IV, на прохання сеньйорів-вірменів Львова та вірменської громади, звільняє вірменських купців, що мешкають в межах міських стін, від оплати мита за товари, які вони ввозять чи вивозять з королівства, з тією, однак, умовою, щоб митники і спеціально призначений для цього нотарій вели реєстри товарів і зберігали їх аж до ухвали сейму

Мова лат.; 24,8 × 43,2 + 7,2 см.

I «Vladislaus rex». «Joannes Gembicki secretarius Regni mp.».

II «Libertas Armenis Leopoliensibus a solvendis theloneis intra muros manentibus» (XVII).

III «Cancellariatu reverendi in Christo patris domini Petri Gembicki episcopi Premisliensis, nominati Cracoviensis. Regestratae. Andreas Buialsky secretarius regiae maiestatis». «Feria sexta post festum sanctae Catharinae virginis et martyris anno Domini 1642 honorati Gregorius Derl Łukaszowicz senior Armenorum Leopoliensium et Christopherus Avedicus Bernatowicz Armenus et incola Leopoliensis nomine universorum Armenorum Leopoliensium ad acta Leopoliensia obtulerunt. Inductum» (XVII). «Liberantur theloneis Armeni Leopolienses intra muros manentes, 1642» (XVIII).

На шовковому біло-жовто-зеленому шнурку у бляшаній коробці пошкоджена печатка. Gum., табл. XXIII, № 93.

Опубл.: Bischoff, стор. 111—113.

Ф. 131, спр. 713. Інв. Вар. 760 (644).

1643 р., травня 3, Комеліко

№ 863

Валентин Джерсія та Іван Парво з Одоріко — як оцінювачі, вибрані Яковом Глерієм, сином Франциска, і Бартолюцієм та Петром з Карбоніо, свідчать, що вони оцінили сад в сто шість фунтів і 17,5 сольдів.

Нотаріальний інструмент нотарія Гаспара

Мова лат.; 14,2 × 14 см.

I Нотаріальний знак (опис див. док. № 817). Поруч засвідчення нотарія.

III «Pro spectabili domino Francisco Glerio contra haeredes quondam Petri Quas [...] l. 1 n. 10» (XVII).

Ф. 131, спр. 714.

1643 р., червня 12, Варшава

№ 864

Владислав IV повідомляє, що до суду були викликані львівські купці, які відмовилися платити мито за ввіз товарів. Вони пред'явили в суді вимогу передніми королями привілеї, що звільняють їх від оплати мита в державі. Суд, розглянувши справу, ухвалив, що ці привілеї не звільняють львівських купців, в числі яких і купців вірменської національності, від оплати прикордонного мита і тому вони зобов'язані його платити. Одночасно суд звільняє вірменів від щорічної оплати 12 кіп, а всіх львівських купців — від недоїмок, залишаючи останніх при своїх правах

Мова лат. Документ у вигляді зошита з чотирьох аркушів, розміром 30,2 × 19,5 см.

I «Georgius Ossolinsky cancellarius Regni supremus mp.». «Relatio illustrissimi domini Georgii a Tenczyn Ossolinski supremi Regni Poloniae cancellarii, Bydgostiensis, Lubomlensis, Lubaczoviensis, Rycynensis, Adzeleniensis etc. capitanei». «Philippus Huttinus [sacrae] [regiae] [maiestatis] secretarius et notarius». «Correctum». «Inter instigatorem Regni et mercatores Leopolienses» (XVII).

III «Decretum serenissimi Vladislai IV inter [generosum] instigatorem Regni et omnes mercatores Leopolienses ex controversiis in iudiciis relationis latum, quo non obstantibus privilegiis ad solutionem antiqui thelonei finitimi omnes sunt adstricti, a theloneis vero intra Regnum liberi in eundo et redeundo et circa jura sua sunt conservati, anno Domini 1643» (XVII).

На біло-жовто-коричневому шнурку, який проходить через корінець зошита, у бляшаній коробці печатка. Gum., табл. XXIII, № 93.

Ф. 131, спр. 715. Инв. Вар. 763 (645).

1644 р., лютого 3, Рим

№ 865

Урбан VIII повідомляє кантора і кустода перемиського костюлу, що справа між львівським капітулом та пріором і ченцями ордену домініканців у місті Львові щодо адміністрації маєтками й фінансового контролю над шпиталем св. Лазаря в першій інстанції була вирішена апостольським нунцієм у Польщі на користь братів-домініканців, а в другій інстанції — на користь капітула. В зв'язку з цим папа доручає перемиському канторові і кустодові виконати ухвалу другої інстанції

Мова лат.; 23,8 × 37,2 см.

I «[...] Cert».

III «Dilectis filiis cantori et custodi ecclesiae Premisliensis, vel eorum alteri. 3 Februarii 1644. A. Bondonatus». «Anno Domini MDCXLIV, die XIX mensis Aprilis coram perillustribus ac admodum reverendis dominis Stephano a Siecin Siecinski cantore, vicario in spiritualibus et officiali generali Premisliensi, praeposito Samboriensi, Stanislao Stranszenic [?] i[ur]is]

u[triusque] d[octore], custode Premisliensi, praeposito Moscicensi, sacrae regiae maiestatis secretariis, comparens personaliter admodum reverendus dominus Petrus Marosczyński canonicus Leopoliensis venerabilis capituli Leopoliensis suoque nomine portavit rescriptum praesens brevis apostolici petiitque illud aperiri, legi et debite exequutioni demandari. Quod suprascripti perillustres domini commissarii cum ea, qua decet, reverentia acceptaverunt aperiri legique praesumpserunt [?] atque ad exequutionem debitam se protestatos declaraverunt litterasque citationis contra partem adversam intro contentam extradi decreverunt. Praesentibus venerabilibus Martino Niczewski [?] actu presbytero et generoso domino Christophoro Głębocki arcis Radimensis prefecto et me Alberto Łukawski auctoritate primatiali publici consistorii Premisliensis et actus praesentis notario publico» (XVII). Поруч сліди відтисненої у червоному воскові печатки.

Булла відсутня.

Ф. 131, спр. 716.

1644 р., лютого 10, Іскань

№ 866

Катерина Дершнякова з Стажеховичів повідомляє, що вона продала ісканському священникові Ференсові Копистинському поле за 164 злотих
Мова пол.; 23,5 × 38,5 + 3,5 см.

I «Katarzyna z Starzechowic Derszniakowa». «Do sz[ł]pitala iskańskiego chcąc, aby ubóstwo w nim mieszkające jakakolwiek podporę w porzywieniu miało, puściłem sztukę pola tamże zaraz przy sz[ł]pitalu leżącą na roli do karczmy zdawna należąca, na której więcej nad pulmiarek nie wysiewa się. Co aby zawsze do sz[ł]pitala należało, takem przyobiecał. I ten sz[ł]pital y s tym tak ogrodem jako y gruncikiem na zawsze zostać w zawiadowaniu y rządzidzie Ferensa Kopystyńskiego popowica iskańskiego. Działo się w Iskani za trzymania mego w roku 1659, dnia pier[ws]zego marca. Stanisław Ders[ł]niak z Rokitnice m[ppa]» (XVII).

III «In castro Sanocensi feria quarta post festa solennia sacri Pentecosten proxima anno Domini 1743. Ad personale oblationem admodum reverendi Pauli Swidzinski decani rythus Graeci Biercensis privilegium intro contentum officium castrense capitaneale Sanocense suscepit et induxit» (XVIII).

Пергамент почорнів. Текст у багатьох місцях вицвів.

Печатка відсутня.

Опубл.: DGL, 1853, № 2.

Ф. 201, оп. 46, спр. 66.

1644 р., лютого 12, Рим

№ 867

Папський протонотарій, генеральний апостольський аудитор і звичайний суддя римської курії Христофор Відман скасовує ухвалу в справі суперечки між львівським капітулом і конвентом домініканців та братством св. Чоток щодо завідування маєтками шпиталю св. Лазаря у Львові

Мова лат.; 22 × 13,3 см.

I «Alexius Chrisostomus notarius». «Liber [...], fol. 47». «C. Angelus Jus [?]». «Instrumentum decreti» (XVII).

III «Revocatio inhibitionis ex curia Romana et cassatio, 12 Februarii 1644» (XVII—XVIII).

На пергаменті під текстом сліди відтисненої паперової печатки.

Ф. 131, спр. 717.

Папський протонотарій, генеральний аудитор, звичайний суддя римської курії Христофор Відман, на прохання вікарія і генерального офіціала львівського архієпископа та фіскального промотора львівської архієпископської курії, доручає пріорам, парохам, деканам, дяконам та всьому клерові нагадати ченцям ордена св. Домініка й іншим духовним особам, щоб вони дотримувалися правильного вибору суддів (консерваторів), згідно з постановою Григорія XV від 29 вересня 1621 р. Згадані судді обираються лише тоді, коли ченці є звинуваченими, а не позивачами

Мова лат.; 25 × 34,3 см.

I «Sebastianus Pasquettus cardinalis, curiae, camerae apostolicae notarius». «Widman auditor». «Monitorium [...] (observatione)».

III «Leopoliensis». «5 Septembris redditum, 1644» (XVII). «Rescriptum domino reverendissimo regularium loci ordinario et eius vicario generali [...] conservatores non elegerint. Romae, 28 Julii 1644-to» (XVII). «Rescriptum Romanum de non electis conservatoribus a regularibus» (XVII). «Iudices conservatores regulares tunc deberent vocari ad assidendum officio Leopoliensi cum eo [...] religiosi essent citati seu rei, non vero dum essent actores, anno 1644-to emanatum» (XVII).

На пергаменті під текстом еліпсоподібна відтиснена паперова печатка Христофора Відмана з нечітким зображенням та легендою.

Ф. 131, спр. 718.

Інокентій X повідомляє венденського єпископа Миколу Кросновського, що він призначає його львівським архієпископом та звільняє від усіх церковних кар

Мова лат.; 51 × 28,5 + 6 см. Ініціал «I».

I «VIII». «J. Samantinus [...] res[...]». «Z. Bernier». «P. C. Pheus pro magistris». «C». «JarXXVIIha». «Sum».

II «P. C. Pheus». «L. Radoux».

III «R[egestratum]. N. Bitta pro magistris» (XVII). «Absolutio a censuris» (XVII). «Nicolai episcopi Vendensis ad ecclesiam Leopoliensem pro archiepiscopatu translatio per Innocentium papam Decimum» (XVIII) [...] ¹ Свинцева була відсутня.

Ф. 131, спр. 719.

Інокентій X повідомляє Владислава IV, що він призначає венденського єпископа Миколу Кросновського львівським архієпископом після смерті Станіслава Гроховського і просить польського короля взяти Миколу Кросновського під свою опіку

Мова лат.; 29,6 × 46 + 5,7 см. Ініціал «I».

I [...] ²

II «L. Radoux».

III «Bulla Innocentii papae Decimi ad serenissimum Vladislaum regem pro Nicolao episcopo Vendensi in archiepiscopum Leopoliensem electo expedita, anno 1645» (XVIII).

¹ Далі кілька нечітких підписів.

² П'ять нечітких підписів урядовців папської канцелярії.

На конопляному шнурку свинцева булла (діам. 3,8 см.) з зображенням на лицевому боці голів апостолів Петра й Павла, між ними хрест, над якими літери: SPA SPE, на зворотному — з написом: INNOCENTIUS PAPA X.
Ф. 131, спр. 720.

1645 р., липня 13, Рим

№ 871

Інокентій Х, на прохання новопризначеного львівського архієпископа Миколи Кросновського, передане через клерика Олександра Брандана, надає йому омофор (паліус) — ознаку повної архієпископської влади і повідомляє, що познанський та кам'янецький єпископи (або один із них) приймуть від Миколи Кросновського присягу вірності і вручать йому згаданий омофор

Мова лат.; 34,6 × 54,5 + 7,2 см. Ініціал «I».

I [...] ¹

II «L. Radoux».

III «Translatio Nicolai episcopi Vendensis ad archiepiscopatum Leopoliensem per bullam Innocentii papae X, anno 1645» (XVIII—XIX).

На конопляному шнурку свинцева булла (опис див. док. № 870).

Ф. 131, спр. 721.

1645 р., липня 13, Рим

№ 872

Інокентій Х повідомляє познанського та кам'янецького єпископів, що, призначивши на посаду львівського архієпископа венденського єпископа Микола Кросновського, він передав йому через посланця клерика Олександра Брандана омофор. В зв'язку з цим згадані єпископи повинні вручити цей омофор Миколі Кросновському і прийняти від нього присягу вірності

Мова лат.; 26,5 × 46,5 + 5,5 см. Ініціал «I».

I [...] ²

II «J. C. [?] Jacobellus pro magistris». «L. Radoux».

III «R[egestratum]. I. [?] R [?]. Am[...] pro magistris»³ «Concessio pallii Nicolao electo archiepiscopo Leopoliensi ab Innocentio papa X anno 1645» (XVIII).

На конопляному шнурку свинцева булла (опис див. док. № 870).

Ф. 131, спр. 722.

1645 р., не раніше липня 13⁴, Рим

№ 873

Текст присяги львівського архієпископа Миколи Кросновського на вірність римській церкві, папі Інокентію Х та його наступникам, складений у папській канцелярії

Мова лат.; 29,8 × 43,6 см. Ініціал «F».

I «L. Radoux» [...] ⁵

¹ 13 нечітких підписів урядовців папської канцелярії.

² 11 нечітких підписів урядовців папської канцелярії.

³ Далі три вицвілих написи.

⁴ Документ не датований. Дата подається на підставі документа № 871, де згадується про цю присягу.

⁵ Три нечітких підписи урядовців папської канцелярії.

III «Bulla Innocentii XI [!] pro cappis Romanis et rockettis nec non documenta pro insigniis et lit[t]era cardinalis Denhoff eius [...] hoc factum» (XVIII). «Forma iuramenti Nicolao archiepiscopo Roma praescripta 1625 [!]» (XVIII).

Ф. 131, спр. 723.

1645 р., листопада 22, Львів

№ 874

Райці м. Львова підтверджують та повністю наводять текст такої декларації:

1645 р., березня 21, Львів

Львівські райці розглядають суперечку між цехмистрами, майстрами і товаришами цеху теслярів, що сталася внаслідок неознайомлення товаришів з статтями цеху через недогляд майстрів. Ознайомившись зі справою, райці залагоджують суперечку та складають угоду, в якій товариші обіцяють дотримуватися статей і, зокрема, тих, які торкаються мита, прийняття учнів, господи, зібрань, скриньки й вівтаря¹

Мова лат., пол.; 35,4 × 59,6 + 3,6 см.

I «Bartholomaeus Zimorowic civitatis Leopoliensis notarius». «Ex actis spectabilis magistratus consularis Leopoliensis».

На згинах пергаменту діри, наявні плями від вогкості.

На шовковому голубому шнурку у бляшаній коробці печатка. Soch., Herb, стор. 18 (тип I).

Ф. 131, спр. 724. Інв. Ваг. 895 (767).

1646 р., листопада 15 (Львів)

№ 875

Майстри кравецького ремесла Львова відновляють затверджений у 1491 р. текст статуту цеху львівських кравців, подаючи його польською мовою².

Копія з XVII ст.

Мова пол.; 49 × 72,5 + 4,8 см.

Ініціал «R» на фоні мініатюри, яка зображає сцену з життя святих (по боках з рослинним орнаментом), вписаної чорним чорнилом. Заголовок та окремі слова тексту наведені кіноваром.

I «Anno 1601, dominica quarta Adventus» (XVII).

На згинах пергаменту діри. Текст у кількох місцях затертий.

Ф. 131, спр. 725. Інв. Ваг. 897 (769).

1646 р., листопада 19, Львів

№ 876

Райці Львова віддають своєму товаришеві Андрію Вахловичу в тимчасове користування (на 15 років) спустошену пасіку на грунтах с. Зубрі і стайні, які він може викупити від спадкоємців колишнього орендаря Мальхра Вольфовича, а також звільняють згаданого товариша на шість років від чиншу та всяких повинностей. Однак після закінчення строку він муситиме платити шість злотих чиншу на користь райців

Мова пол.; 31,1 × 54,8 + 9,2 см.

¹ Документ підтвердив Ян Казимир у Варшаві 30 грудня 1649 р. (див. док. № 888).

² Див. док. № 877.

I «Joannes Schulcz proconsul civitatis Leopoliensis mp.». «Cum paragra-
pcho [!].» «Mathias Haider consul Leopoliensis mp.». «Stanislaus Wilczek
consul Leopoliensis mpp». «Martianus Grozwaier philosophiae et medicinae
doctor, consul mpa». «Walenty Scholc consul Leopoliensis mp.». «Jacobus
Doliezynski [iuris] [utriusque] [doctor], consul Leopoliensis mpp.». «Joan-
nes Ubaldini de Ripa consul Leopoliensis mp.». «Franciscus Dominicus Hep-
ner medicinae doctor, [consul] L[epoliensis] mppa».

III «Concessio sarreptae in fundis villae Zubrza excellentissimo domino
Andreae Wachlowic consulum Leopoliensium. Oblata per eundem ad acta
officii consulum Leopoliensium [feria] secunda in crastino dominicae Laetare
quadragesimalis anno Domini 1648» (XVII). «Feria sexta in crastino festi
Sacratissimi Corporis Christi 1655 ad acta castrensia capitanealia Leopoli-
ensia per oblatam porrectum, susceptum et inductum» (XVII).

На малиновому шнурку у бляшаній коробці печатка. Soch., Herb,
стор. 19 (тип II).

Ф. 131, спр. 726. Інв. Вар. 768 (650).

1646 р., грудня 12, Львів

№ 877

Райці Львова підтверджують та повністю наводять текст такого доку-
мента, перекладеного з німецької мови на польську:

1646 р., листопада 15, Львів (див. док. № 875)

Мова лат., пол.; 49,8 × 61,8 + 5 см.

I «[...] Notariusz».

На пергаменті наявні діри. Документ місяцями почорнів від вогкості.
Текст вицвів.

На шовковому зеленому шнурку в бляшаній коробці (без вічка) пе-
чатка. Soch., Herb, стор. 8.

Ф. 131, спр. 727. Інв. Вар. 768 (650).

1647 р., лютого 20, Волиця

№ 878

Власник Волиці Микола Ставський за 100 польських злотих продав
священикові Хомі попівство у цьому ж селі

Мова пол.; 22,6 × 33,7 см.

I «Mikołaj Stawski SZS subscripsit». «Jan Czerminski podstoli Laty-
cz[owski]». «Marianna Czerminska».

III «Popo de villa Wolica obtulit privilegium, feria tertia post festum
sanctae Agnetis 1648» (XVIII).

Пергамент почорнів внаслідок хімічного викликання тексту, наявні
дірки.

Ф. 129, оп. 1, спр. 504.

1647 р., березня 18, Варшава

№ 879

Владислав IV підтверджує та повністю наводить текст такого доку-
мента:

1609 р., лютого 16, Варшава (див. док. № 854)

Мова лат.; 21,7 × 46,3 + 6,1 см.

I «Vladislaus rex». «Thomas Vieysky regiae maiestatis secretarius mp.».

II «Confirmatio litterarum Casimiri regis super theloneum in villa Goscieiewo».

III «Privilegium super theloneum in villa Koscieiow per serenissimum Casimirum regem Poloniae in anno 1476, f[eria] 2, die 11 [...] Virginum [...] Belz datum, ex actis vero [...] cancellariae regiae sub Sigismundo Tertio rege Poloniae anno 1609, d[ie] 12 Februarii Varsaviae depromptum a serenissimo rege Vladislao in anno 1647, die 18 Martii [...] Varsaviae confirmatum» (XVII). «Cancellariatu illustrissimi domini Georgii de Tenczyn Ossolinski supremi Regni cancellarii, Lubomlensis [...] Dorpatensis etc. capitanei, Stanislaus Lezenski s[ecretarius] r[egiae] m[aiestatis]» (XVIII). «Confirmatio a Vladislao 4 privilegii Joannis Casimiri [!] super theloneum in Koscieiow» (XVII). «Feria sexta Magna anno Domini 1647 ad oblationem r[everendissimi] p[atris] [...] Constantini Krasnowolski ad acta castrensia Leopoliensia susceptum et inductum» (XVII).

Печатка відсутня. Залишився шовковий біло-червоний шнурок.

Ф. 131, спр. 728. Інв. Вар. 898 (770).

1649 р., січня 16, Варшава

№ 880

Ян Казимир підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1634 р., жовтня 12, Львів (див. док. № 832)

Мова лат.; 20,8 × 44,7 + 4,7 см.

I «Joannes Casimirus rex». «Albertus Kadzidłowski secretarius regiae maiestatis mp.».

II «Confirmatio litterarum olim serenissimi Vladislai IV conservationis fraternitatis ritus Graeci Leopoliensis circa ecclesiam Bohoiawlenie Leopoli sitam» (XVII).

III «Jan Kazimierz approbuie przywilej Władysława 4-tego, qualm successor tronu, anno 1649» (XVIII).

На пергаменті наявні плями від іржі. Текст частково вицвів.

На шовковому біло-червоному шнурку у бляшаній коробці печатка. Gum., табл. XXVII, № 108.

Ф. 129, оп. 1, спр. 509.

1649 р., січня 28, Краків

№ 881

Ян Казимир, на прохання ченців домініканців, підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1633 р., лютого 26, Краків

Владислав IV підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1546 р., вересня 22, Краків

Сигізмунд I, на прохання пріора монастиря домініканців у місті Львові — Івана з Кракова, підтверджує та повністю наводить текст таких документів:

1. 1408 р., жовтня 28, Перемишль

Владислав II, на прохання пріора монастиря домініканців у Львові, відновляє цьому монастиреві втрачені під час пожежі привілеї на маетки в межах міста і в тому числі й дворище, яким вони раніше володіли

2. 1377 р., жовтня 11, Перемишль

Львівський князь Владислав дарує монастиреві домініканців у Львові королівські села Кротошин, Зашків, Костіїв та чотири дворища у с. Мервиці Львівського повіту

3. 1392 р., грудня 8, Костіїв

Владислав II надає монастиреві домініканців у Львові корчму на р. Малій Липі та мито, за що останні повинні відправляти три рази в тиждень богослуження за нього та за королеву Ядвігу

4. 1425 р., березня 22, Краків

Владислав II підтверджує та повністю наводить тексти таких документів:

а) 1378 р., квітня 27, Мервиця

Опольський князь Владислав, на прохання вікарія ордену домініканців на Русі Сигізмунда, визначає границі недавно подарованих львівським домініканцям маєтків¹ та відмежовує їх від своїх

б) 1395 р., листопада 10, Підгорай

Владислав II дарує монастиреві домініканців у Львові королівське село Устковичі Львівського повіту

5. 1397 р., жовтня 1, Львів

Владислав II переводить села Костіїв, Зашків, Кротошин, Устковичі (разом з митом і корчмою) та п'ять дворич у Мервиці Львівського повіту з польського чи руського прав на магдебурзьке

6. 1476 р., жовтня 21, Белз (див. док. № 854)

Мова лат. Документ у вигляді зошита без обкладинок з чотирьох аркушів, розміром 40,3 × 30 см.

I «*Joannes Casimirus rex*». «*Confirmatio ordinis praedicatorum conventus Leopoliensis*». «*Stanislaus I. Karszewski regens cancellariae Regni m[ajoris]*».

III «*Conventus Leopoliensis sacratissimi Corporis Christi*». «*Confirmatio privilegiorum conventus Leopoliensis sacratissimi Corporis Christi per serenissimum Joannem Casimirum, Cracoviae data, anno 1649, feria 5-ta post Conversionis sancti Pauli*» (XVII). «*Idque super villas Krotoszyn, Zaszkw et Koscielow, per serenissimum Ladislaum ducem Opoliensem anno 1297 [!], die dominica ante festum [sanctae] Hedvigis in Przemysl modo perpetuo conventus Leopoliensis ordinis praedicatorum [sacratissimi] [Corporis] Christi donatas, etsi granicialibus a bonis collateralibus distinguendo, consignatas*» (XVII).

Печатка відсутня. Залишився біло-зелено-жовто-малиновий шнурок.

Опубл.: DGL, 1858, № 10, 11 (документ опольського князя Владислава); AGZ, t. II, стор. 10—11, 12—13, 34—36, 40—41, 60—61, 223—224.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 3, стор. 272, № 22498 (док. Сигізмунда I).

Ф. 131, спр. 729. Інв. Вар. 899 (771).

1649 р., січня 29, Краків

№ 882

Ян Казимир підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1592 р., жовтня 15, Варшава (див. док. № 733)²

Мова лат.; 32,6 × 55,6 + 6,3 см.

I «*Joannes Casimirus rex*». «*Remigianus de Piaseczno regens cancellariae Regni m[anu] propria*».

II «*Feria 3-tia in vigilia festi Nativitatis Christi Domini, videlicet die 24 mensis Decembris, anno eiusdem 1771 privilegium praesens ad acta terre-*

¹ Див. док. опольського князя Владислава, виданий у Перемишлі 11 жовтня 1377 р. (пункт 2 док. № 881).

² Документ Яна Казимира підтвердив Михайло у Кракові 10 жовтня 1669 р. (див. док. № 934).

stria Leopoliensia per oblatam porrectum, susceptum et ingrossatum est» (XVIII). «Confirmatio confirmationis privilegiorum monasterii sancti Onofrey Ruthenorum Leopoliensium» (XVII).

III «Joannis Kasimiri regis Poloniae confirmatio privilegii a Sigismundo III ratione monasterii sancti Onofrii a confraternitate gubernandi collati. Cracoviae, die 29 Januarii anno 1649» (XVIII). «Specyfikaty tu y wody wolne zażywanie y sianożęć pod Biłohorscią» (XVIII).

На шовковому жовто-голубо-білому шнурку у бляшаній коробці печатка. Gum., табл. XXVII, № 108.

Ф. 129, оп. 1, спр. 510.

1649 р., січня 29, Краків

№ 883

Ян Казимир підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1572 р., травня 20, Варшава (див. док. № 655) ¹

Мова лат.; 50 × 63,7 + 6 см. Ініціал «S». З лівого боку текст, обрамлений рослинним орнаментом, вписаним золотою фарбою.

I «Joannes Casimirus rex». «Remigianus de Piaseczno regens cancellariae Regni mpra».

II «Approbatio privilegii civitatis Leopoliensis» (XVII).

III «Confirmatio Joannis Casimiri privilegii a Sigismundo Augusto ratione libertatum Ruthenorum Leopoliensium collatorum, anno 1649, die 29 Januarii, Cracoviae» (XVIII).

На шовковому жовто-біло-голубому шнурку печатка. Gum., табл. XXVII, № 108.

Ф. 129, оп. 1, спр. 511.

1649 р., січня 29, Краків

№ 884

Ян Казимир підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1592 р., жовтня 15, Варшава

Сигізмунд III, на прохання київського воєводи, князя Костянтина Острозького та новгородського, городненського й олітського старости Федора Скумина, підтверджує створення братства при церкві Успення у Львові, його права та привілеї і особливо привілеї на школу та друкарню, надані патріархами антиохійським Йоакимом і константинопольським Ієремією та іншими особами ²

Мова лат.; 30,2 × 52,5 + 7,2 см. Ініціали «I», «S». З лівого боку текст обрамлений рослинним орнаментом, вписаним золотою фарбою.

I «Joannes Casimirus rex». «Remigianus de Piaseczno regens cancellariae Regni mpra».

III «Approbatio confirmationis jurium et privilegiorum fraternitatis ecclesiaeque Leopoliensis Assumptionis virginis Mariae ritus Graeci». «Confirmatio Joannis Casimiri privilegii a Sigismundo Tertio ratione ipsiusmet confraternitatis scholae et typographiae collati anno 1649, die 29 Januarii, Cracoviae» (XVII).

¹ Документ Яна Казимира підтвердив Михайло у Кракові 10 жовтня 1669 р. (див. док. № 931).

² Документ Яна Казимира підтвердив Михайло у Кракові 10 жовтня 1669 р. (див. док. № 971).

На пергаменті наявні плями.

Печатка відсутня. Залишився шовковий біло-червоний шнурок.

Опубл.: Zubr., стор. 74; Петруш., стор. 146—148; MCS, стор. 389—391 (док. з 1592 р.).
Ф. 129, оп. 1, спр. 512.

1649 р., лютого 4, Краків

№ 885

Ян Казимир підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1524 р., жовтня 18, Львів (див. док. № 387)

Мова лат.; 28,7 × 57,5 + 5,7 см. Ініціал «S». З лівого боку текст обрамлений рослинним орнаментом, вписаним золотою фарбою.

I «Joannes Casimirus rex». «Remigianus de Piaseczno regens cancellariae Regni mppa».

II «Feria tertia in vigilia festi Nativitatis Christi Domini, videlicet die 24 mensis Decembris, anno eiusdem 1771 privilegium praesens ad acta terrestria Leopoliensia per oblatam porrectum, susceptum et ingrossatum est» (XVII). «Approbatio litterarum Sigismundi regis monasterio Ruthenorum Leopoliensium datarum».

III «[Privilegium] Joannis Casimiri na uwolnienie od czynszów z ogrodu do monasteru świętego Onofrego należących» (XVIII). «Confirmatio na czynsz świętego Onofrego condonativa». «Anno 1649, die Februarii, Cracoviae» (XVII).

На шовковому біло-жовто-малиновому шнурку у бляшаній коробці (без вічка) печатка. Gum., табл. XXVII, № 108.

Опубл.: Petrusz., стор. 113—114.

Ф. 129, оп. 1, спр. 513.

1649 р., лютого 13, Краків

№ 886

Ян Казимир, на прохання громади Львова, підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1633 р., березня 2, Краків (див. док. № 819)

Мова лат. Документ у вигляді зошита з чотирьох аркушів, розміром 35,8 × 27,5 см., перший аркуш не заповнений.

I «Joannes Casimirus rex». «Confirmatio generalis privilegiorum civitatis Leopoliensis». «Stanislaus I. Karszewski regens cancellariae Regni maioris».

III «Confirmatio generalis privilegiorum civitatis Leopoliensis serenissimi Joannis Casimiri regis, anno 1649» (XVII).

На червоно-біло-жовтому шнурку, який проходить через корінець зошита, в бляшаній коробці печатка. Gum., табл. XXVII, № 107.

Ф. 131, спр. 730. Інв. Вар. 769 (651).

1649 р., вересня 9¹, Львів

№ 887

Ян Казимир підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1634 р.,² жовтня 18, Львів

Владислав IV підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

¹ В зв'язку з пошкодженням тексту число дня у датаційному формулюванні взяте з підтвердження документа Михайлом (див. док. № 944).

² У документі винесена дата 1649 р. Вона помилкова, оскільки Владислав IV помер 20 травня 1648 р. Документ датується на основі формулювання «другого року нашого панування», яке для Владислава IV припадає на 1634 р.

1621 р., серпня 12, Львів (див. док. 794) ¹

Мова лат., пол. Документ складається з двох аркушів, розміром 34 × 24,6 см.

I «Joannes Casimirus rex». «Albertus Krzycky regiae maiestatis secretarius mpra». «Confirmatio articulorum contubernii braxatorum Leopoliensium».

Пергамент посередині розірваний на дві частини. Окремі його шматки втрачені. Текст частково вицвів.

Печатка відсутня.

Ф. 131, спр. 731.

1649 р., грудня 30, Варшава

№ 888

Ян Казимир підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1645 р., листопада 22, Львів (див. док. № 874)

Мова лат., пол.; 35,2 × 60,2 + 6,5 см.

I «Joannes Casimirus rex».

II «Confirmatio articulorum contubernii lignifabrorum Leopoliensium» (XVII).

На пергаменті наявні плями. Текст вицвів.

Печатка відсутня. Залишився шовковий голубий шнурок, до якого причеплена порожня бляшана коробка від печатки.

Ф. 131, спр. 732. Інв. Вар. 901 (773).

1649 р., грудня 31, Варшава

№ 889

Ян Казимир підтверджує та повністю наводить текст виданого з книги ради міста Львова документа такого змісту:

1644 р., липня 8, Львів

Старші братства при церкві Успення у Львові Гаврило Лангиш, Михайло Алвізій, Костянтин Медзапета та Олександр Прокопович подали для запису до книг два зізнання Андрія Стрілецького такого змісту:

1. 1644 р., травня 9, Львів

Андрій Стрілецький квітує сеньйорів, економів братства церкви Успення у Львові Михайла Алвізія та Костянтина Медзапету з грошових сум, які він прийняв від них, про що докладніше сказано у реєстрах

2. 1644 р., травня 9, Львів

Андрій Стрілецький квітує міщанина Олександра Прокоповича з грошових сум від продажу друкованих книг українською мовою і придбання речей для церкви. Ці суми були віддані економам Костянтинові Медзапеті та згаданому Олександрові Прокоповичу.

Одночасно вищезазначені старші братства подали для внесення до книг два квити:

1. 1644 р., червня 3 (травня 24), Львів

Молодші брати братства при церкві Успення у Львові квітують старших братів з грошових сум на придбання для церкви речей

2. 1644 р., травня 24 (14), Львів

Андрій та Роман Стрілецькі, Іван Авендик, Матвій Федорович і Василь Леонович квітують старших братів Гаврила Лангиша і Олександра Прокоповича з грошових сум каси.

¹ Документ Яна Казимира підтвердив Михайло у Львові 13 жовтня 1671 р. (див. док. № 944) і Ян III в Городні 30 березня 1679 р. (див. док. № 981).

Після пред'явлення цих документів згадані старші братства скаржилися на Романа Стрілецького в зв'язку з несправедливими наклепами, які він звів на них перед королем і перед львівськими райцями. Пізніше старші просили записати зізнання генерального возного Василя Круликовича, який був присутнім на зборах усього львівського братства, де стояли питання про грошовий звіт та передачу ключів старшими братами молодшим братам, а також про передачу уряду молодшим братам, про скаргу Романа Стрілецького на старших братів тощо

Мова лат., пол. Документ у вигляді зошита без обкладинок з чотирьох аркушів, розміром 38,5 × 28,4 см.

Число дня та назва місяця у тексті виправлені.

I «Joannes Casimirus rex». «Approbatio certarum quietationum civibus Leopoliensibus ratione praetensionum privatorum». «Albertus Kadzidowski secretarius regiae maiestatis mp.».

III «Calcullatio ad mandatum regium expedita per confraternitatem subsecuta et per serenissimum Casimirum regem Poloniarum approbata». «1649, Decembris 31» (XVIII). «Calculationis decretum regium» (XVIII). «Kłutnia z Strzeleckim u qwity tu wyrazone» (XVIII).

На шовковому жовто-червоно-білому шнурку у бляшаній коробці печатка. Gum., табл. XXVII, № 108.

Опубл.: Арх. ЮЗР, ч. 1, т. X, стор. 453—461.

Ф. 129, оп. 1, спр. 514.

1650 р., травня 4, Воютичі

№ 890

Дружина ловчого Холмської землі, власниця Воютичів та Лютовиськ Маріанна Ольшевська повідомляє, що священник Яцько Ваповський купив за 200 злотих попівство у її власному селі Лютовиськах. В зв'язку з цим його повинності такі: давати шість злотих річного чиншу, чотири півмірки вівса перемиської міри, два каплони, шестеро курей, а також давати людей під час зажинків і обжинків. Від підвод та піших повинностей його звільняють

Мова пол.; 26,3 × 34 + 2,6 см.

I «Mniszek podpisuje się realnym [...] jako possesor tych wsi». «Maryanna Olszewska łowczyna chełmska».

Печатка відсутня.

Ф. 201, оп. 46, спр. 74.

1650 р., грудня 12, Бахів

№ 891

Перемиський каштелян, власник Бахова та Рушельчичів, Феліціан Гроховський продає за 400 польських злотих попівство у своєму селі Рушельчичах Григорію Тимковичеві, який до цього мав попівство у Берізці. Надалі Григорій Тимкович зобов'язаний виконувати двірську повинність згідно з давнім звичаєм, однак його звільняють від підвод

Мова пол.; 28,2 × 47 + 3,8 см. Ініціали «F» і «W», оздоблені рослинним орнаментом, вписаним чорним чорнилом.

I «Felician z Grochowiec Grochowski cas[z]telan Premisliensis mp.».
«Raphał z Grochowiec Grochowski, syn własny dziedzycza». «Anno Domini 1668, die 20 Septembris Adam Jan Gorski z Przyborowca, komornik granicznuy ziemie Przemyskiej, na Ruszelczycach dziedzic, podpisuje się u to prawo approbuie».

III «Actum in castro Sanocensi feria sexta post festum sancti Andreae apostoli proxima anno Domini 1711. Ad oblationem personalem devoti Lucae Tele [...] ecclesiae rythus Graeci in villa <Suwczynia> sitae presbyteri littleras praesentes officium castrense capitaneale Sanocense ad acta sua suscepit. Inductum» (XVIII). «Do Ruszelczyc» (XVIII). «Praesens documentum in libro fundorum dominicalium, pagina 1-ma intabulatum esse affirmo. D[ie] 8-va Augusti 1795-to anno, Ruszelczyce. Stanislaus Tuchowski plepipotens» (XVIII).

На пергаменті діри, наявні плями від вогкості. Текст вицвів, місцями не читається.

Печатка відсутня.

Ф. 201, оп. 46, спр. 73.

1651 р., січня 14, Варшава

№ 892

Ян Казимир, на прохання вірменів Христофора-Аведика Бернатовича, Христофора-Івашка Лисковича і Христофора-Івана Бернатовича, які виступили від усіх львівських вірменів, заявивши, що вірмени зберігали вірність та підпорядковувалися попереднім королям і, зокрема, під час недавньої облоги Львова татарами та козаками засвідчили цю вірність, а також те, що їх пограбували і вони втратили прибутки, вирішив дозволити вірменам торгувати нарівні з іншими жителями Львова. Король дозволяє продавати сукно сувоями або на лікті, відкривати крамниці, варити різні трунки: пиво, мед, горілку, шинкувати бочками, збанами і мірками, шинкарувати критським, угорським та молдавським вином, а також продавати напої вроздріб без будь-яких перешкод

Мова лат.; 29,4 × 64 + 8,1 см. Ініціал «I». Зверху над текстом фігурний орнамент, ліворуч орел і корона, вписані золотою фарбою та чорним чорнилом.

I «Joannes Casimirus rex». «Albertus Kadzidłowski secretarius regiae maiestatis subscripsit».

II «Conservatio circa iura et libertates antiquas Armenorum Leopoliensium» (XVII).

III «Registratae» (XVII). «Cancellariatu reverendissimi in Christo patris Domini Andreae de Leszno Leszczynski episcopi Culmensis et Pomeraniae, ecclesiarum cathedralium Plocensis et collegiatae sancti Michaelis praepositi in arce Cracoviensi» (XVII). «Michael Kupczowic secretarius regiae maiestatis» (XVII). «[...] Leopoliens[...] feria quarta post dominicam Reminiscere quadragesimalem proxima anno Domini 1652. Oblata privilegii [sacrae] regiae maiestatis libertates Armenibus Leopoliensibus ad acta praesentia porrecta. Inscriptum et inductum». Feria quarta postridie festi sancti Michaelis Archangeli anno Domini millesimo sexcentesimo quinquagesimo quarto in Officio consulari Leopoliensi per honoratos seniores Armenorum oblata» (XVII).

Пергамент розірваний до половини аркуша.

Печатка відсутня.

Опубл.: Bischoff, стор. 115—117.

Ф. 131, спр. 733. Інв. Ваг. 770 (652).

1651 р., серпня 2, Львів

№ 893

Ян Казимир надає стрілецькому братству у Львові право збирати від купців оплати так зване спашне від кожного вола по одному грошу,

від дрібної худоби, яку женуть на продаж з Волощини та з інших місць переганяють через Львів — по півгроша, але тільки в межах 12 миль від міста. За заслуги стрілецького братства у боротьбі з козаками король надає також право збирати від купців оплату по одному грошу від кожних 100 злотих готівки чи товару, оціненого на цю суму¹

Мова лат.; 27,6 × 48,8 + 8,8 см.

I «Joannes Casimirus rex». «Albertus Kadzidłowski secretarius regiae subscripsit».

II «Declaratio privilegii confraternitatis jaculatorum civitatis Leopoliensis».

III «Cancellariatu reverendissimi in Christo patris domini Andreae de Leszno Lesczynski episcopi Culmensis et Pomeraniae, supremi Regni cancellarii». «In castro inferiori Leopoliensi feria secunda in vigilia festi Assumptionis in caelum beatissimae Mariae virginis anno Domini 1651. Famatus Stanislaus Dobieszanski chirurgus et civis Leopoliensis ad acta praesentia castrensia Leopoliensia porrexit. Susceptum. Inductum» (XVII). «Privilegium vom König Johann Casimir dtt^o II-s August de anno 1651. Das der Schützengesellschaft der Weidezins pro I grosso [...] von jedem Stück Vieh nicht nur ferner erlaubt, sondern auch bewilliget wurde von jeder [...] gefurt und verschlossen werdenen Waare I grossus pro [...] 100 florenorum Polonicalium zu nehmen» (XVIII) [...]»²

На пергаменті кілька невеликих дірок, наявні плями.

На шовковому ясно-зеленому шнурку у бляшаній коробці (без вічка) печатка. Gum., табл. XXVII, № 107.

Ф. 131, спр. 734. Інв. Ваг. 774 (653).

1651 р., не раніше вересня 25 — не пізніше грудня 25,³ Варшава

№ 894

Ян Казимир підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1649 р., листопада 29, Львів

Райці Львова затверджують 37 статей статуту львівських голкарів та ножівників

Ян Казимир підтверджує та повністю наводить текст такого додатку до згаданого документа:

16...,⁴ березня 12, Львів

Райці Львова забороняють євреям, вірменам та представникам інших націй виготовляти панцирі й інші предмети у Львові

Мова лат., пол. Документ у вигляді зошита з чотирьох аркушів, розміром 32,6 × 27 см.

I «Joannes Casimirus rex». «N[icolaus] Prazmowski regle Ins cancellariae». «Confirmacya [...] pożowników y igielnikow lwowskich».

III «Сеча iglarska i pożownica» (XIX).

Пергамент почорнів від вогкості. Текст частково вицвів.

Печатка відсутня. Залишився шовковий червоний шнурок.

Ф. 131, спр. 735. Інв. Ваг. 907 (779).

¹ Документ підтвердив Михайло у Львові 30 жовтня 1671 р. (див. док. № 953).

² Далі один стертий напис.

³ Текст пошкоджений, виразно читаються лише літери «... mbris», які є закінченням назв місяців у родовому відмінку: Septembris, Novembris або Decembris.

⁴ Текст пошкоджений.

Не раніше 1651 р., грудня 18¹

№ 895

Невідома особа² наводить текст такого документа:

1651 р., грудня 18, Еберсдорф

Римський імператор німецької нації Фердинанд III нагороджує Івана Мюллера лицарським шоломом і щитом, даючи при цьому їх опис та кольорове зображення

Мова нім.; 87 × 31,8 см. Герб Івана Мюллера, вписаний в коло червоною, синьою, зеленою, золотою та іншими фарбами.

Фрагмент документа без початку та закінчення. Пергамент частково zdeформований.

Ф. 134, спр. 808.

1652 р., серпня 25, Варшава

№ 896

Ян Казимир підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1650 р., червня 13, Варшава

Великий коронний підскарбій, великопольський генерал, самбірський староста Богуслав Лещинський, маючи доручене йому королем адміністрування Самбірською економією, на прохання Івана Манастирського видає на користування йому та його синові Федорові до кінця їхнього життя четверту частину с. Сільця Самбірської економії з правом помелу у млині, ловлі риби та ін. З цієї чверті Іван Манастирський зобов'язаний щорічно давати до самбірського замку три польських злотих і 18 грошів

Мова лат., пол.; 24,4 × 41,5 + 3,8 см.

I «Joannes Casimirus rex». «Confirmatio litterarum magnifici thesaurarii regni super quartam partem lanei poponalis in villa Sielec ad capitaneatum Samboriensem pertinentis». «Andreas Trzebicki sacrae regiae maiestatis secretarius subscripsit».

III «Joannes Manasterski [...] terrestria Premisliensia [...] Domini millesimo sexcentesimo quinquagesimo (quarto) [...]» (XVII). «Productum coram iudicio commissariali per idem iudicium [...] Dąbski» (XVII). «Prea[...] (?) 15 Maii 1801. Praesens privilegium vigore dispositionis in[...] cir[...] Samboriensis officii ad N 2715 sub die 9 Maii 1801 in libro dominicali villae Sielec prenotatum, 1-мо, N 21, pagina 5 prenotatus [I], in libro autem ingrossationum, 1-мо, N 21, pagina 48 est ingrossatus [I]. Stalnislaus] Alexander Zelislawski loc. dom. Selcensis» (XIX).

На пергаменті діри, наявні плями від іржі.

Печатка відсутня. Залишився шовковий зелений шнурок.

Ф. 129, оп. 1, спр. 524.

1653 р., липня 17, Львів

№ 897

Ян Казимир підтверджує та повністю наводить текст такого витягу з актів львівського раецького уряду:

1653 р., липня 8, Львів

Райці Львова затверджують 21 статтю статуту львівського цеху токарів та мотузників, а також, як додаток, три статті, що стосуються ремісників, які виготовляють сітки й гребінці

¹ Дата винесена на підставі документа Фердинанда III. Місце видачі документа не відоме.

² В документі особова назва експонента не проставлена.

Мова лат., пол. Документ у вигляді зошита з чотирьох аркушів, розміром 37,3 × 28,3 см., останній аркуш не заповнений.

I «Joannes Casimirus rex». «Joannes Rozycki regiae maiestatis secretarius».

На шовковому шнурку у бляшаній коробці пошкоджена печатка. Gum., табл. XXVII, № 107.

Ф. 131, спр. 736. Інв. Ваг. 903 (775).

1653 р., серпня 16, Львів

№ 898

Ян Казимир підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1633 р., квітня 21, Варшава (див. док. № 823) ¹

Мова лат.; 49 × 85,4 + 10 см.

I. «Joannes Casimirus rex». «Confirmatio confirmationum locationis oppidi Podgrodzie». «Joannes Rozycki regiae maiestatis secretarius».

III «Confirmacia Jana Kazimierza króla miasteczka Podgrodzia 1653 roku» (XVII).

На згинах пергаменту діри, наявні плями від іржі. Зліва частина загортки відрізана. Текст частково вицвів.

Печатка відсутня. Залишився шовковий голубий шнурок.

Ф. 131, спр. 737.

1653 р., серпня 18, Львів

№ 899

Ян Казимир, внаслідок того, що купці, які прибувають до Львова, не несуть міських повинностей згідно з постановою на сеймах у 1562, 1581, 1588, 1611 рр., дозволяє Львову вимагати виконання податкових обов'язків або оплати певної суми грошей від кожного купця, що прибуває до Львова більше як на 14 днів (протягом цього строку товари вільні від податків згідно з правом складу). Якщо ж купці ухилятимуться від цього, на них буде накладена кара в 100 угорських золотих

Мова лат.; 30,2 × 59,8 + 9,5 см.

I «Joannes Casimirus rex». «Hieronymus Pinoccius regiae maiestatis secretarius mp.».

III «Cancellariatu illustrissimi domini Stephani de Pilca Korycienski Varsaviensis, Oycoviensis, Volbramensis etc. capitanei» (XVII). «Oblatum feria ² postridie festi san[cti...] Archangeli anno Domini millesimo quinquagesimo tertio in officio consulari Leopoliensi» (XVII). «Privilegium, quatenus mercatores extranei et advenae qual[...] opera civilia ferant seu summa [...]» (XVII).

Краї пергаменту разом з частиною тексту віддерті.

На шовковому жовтому шнурку у бляшаній коробці печатка. Gum., табл. XXVII, № 107.

Ф. 131, спр. 738. Інв. Ваг. 772 (654).

1653 р., серпня 19, Львів

№ 900

Ян Казимир повідомляє військо Речі Посполитої, що через зубожіння львівських передміщан деканальної юрисдикції св. Івана, а також зважа-

¹ Документ Яна Казимира підтвердив Михайло у Львові 30 жовтня 1671 р. (див. док. № 951).

² Далі у тексті пропущене одне слово.

ючи на їх участь у боротьбі проти ворогів, він звільняє передміщан від усіх військових повинностей: постоїв, нічлігів, харчів, підвод та ін.

Мова пол.; 25 × 50,2 + 11 см.

I «Jan Kazimierz król». «Uwolnienie przedmiezzan lwowskich na gruncie świętego Jana kapitulnym mieszkających od stanowisk y stacyi żołnierskich».

II «Joannes Rozycki r[egiae] m[aiestatis] s[ecretarius]». «Feria quarta post dominicam Rogationum proxima, videlicet die 24-to mensis Maii, anno 1775-to privilegium praesens libertationis ad acta castrensia per oblatam porrectum, susceptum et ingrossatum est, 1653» (XVIII).

III «Libertacya od stanowisk», anno 1653» (XVIII).

На шовковому зеленому шнурку у бляшаній коробці печатка. Gum., табл. XXVII, № 107.

Ф. 131, спр. 739.

1653 р., серпня 19, Львів

№ 901

Ян Казимир підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1634 р., жовтня 20, Львів

Владислав IV зберігає за братством церкви Благовіщення у Львові право адмініструвати церквою, школою і шпиталем, а також будинками і городами, що лежать на ґрунті цієї церкви, без обов'язку виконувати будь-які повинності

Мова лат.; 21,1 × 38,5 + 3,7 см.

I «Joannes Casimirus rex». «Confirmatio gruntu szpitalnym ubogim Panny Najświętszej in suburbio Leopoliensi». «Joannes Rozycki r[egiae] m[aiestatis] s[ecretarius]».

II «Privilegium fraternitatis Ruthenicae Błahowiszczenie s[erenissimorum] Ioannis Casimiri et Vladislai 4, anno 1653» (XVII). «Retinenda, quia contra iura civitatis» (XVII).

На шовковому біло-синьому шнурку у бляшаній коробці (без вічка) печатка. Gum., табл. XXVII, № 107.

Ф. 131, спр. 740. Інв. Вар. 771 (655).

1654 р., лютого 20, Львів

№ 902

Провінціал домініканської провінції Русі — Гіацинт Террарій доручає, на прохання пароха с. Зубрі та райців Львова, пріорові домініканського монастиря у Львові Гіацинтови Жечковському зареєструвати в книгах чоткове братство (архіконфратернію), основане при костьолі в Зубрі Львівської єпархії

Мова лат.; 28,4 × 55,8 + 10,3 см. Ініціал «Р». Текст обрамлений з трьох боків рослинним орнаментом. Зверху над текстом мініатюра, яка зображує божу матір з Ісусом на руках.

I «Frater Hyacinthus [...] pro [...] sancti Hyacinthi in Russia mp.» «Frater Benedictus [...] lector, prior conventus Leopoliensis mppa». «Regestri fol. 9». «Joannes Tarnowski archiepiscopus Leopoliensis mp.» «Anno D[omi]ni 1688, die 26 Junii, praesentes litterae susceptum et per introductionem a religiosis patris praedicatoribus fiat facultatem damus et concedimus». «Constantinus in Lipie Lipski archiepiscopus Leopoliensis mppa» (XVII). «Anno Domini 1724, die 3 Julii in visitatione generali coram nobis productum. Joannes Skarbek archiepiscopus Leopoliensis» (XVII).

III «Dekret arcybiskupa Jana Tarnowskiego z r[oku] 1654, ustanawiający archikonfraternię Różańcową we wsi Zubrzy pod Lwowem. Dekret potwierdzili Konstanty na Lipiu Lipski arcybiskup lwowski w r. 1688 i Jan Skarbek arcybiskup lwowski w r. 1724» (XX). «Od Zygmunta Iгла, 27 X 1928» (XX).

Текст вицвів, окремі місця не читаються.

На пергаменті під текстом сліди відтисненої печатки у червоному воскові.

Ф. 131, спр. 743. Инв. Ваг. 904 (776).

1654 р., червня 15, Варшава

№ 903

Ян Казимир, на прохання кушнірів містечка Яворова, підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1633 р., березня 20, Краків

Владислав IV підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1611 р., грудня 12, Варшава

Сигізмунд III підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1578 р., травня 22, Львів

Стефан підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1554 р., листопада 1, Яворів

Лука, Андрій та Станіслав — графи з Гурки і власники Яворова надають статут цехові кушнірів у своєму містечкові¹

Мова лат., пол.; 50,5 × 71, 6 + 4,9 см.

I «Ioannes Casimirus rex». «Confirmatio ordinationis contubernii pelionum Iavoroviensium». «Albertus Goraiski praepositus, regens cancellariae Regni».

На пергаменті дірки, багато плям від іржі.

Печатка відсутня. Залишився шовковий жовтий поясок.

Ф. 131, спр. 741.

1654 р., червня 20, Варшава

№ 904

Ян Казимир підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1630 р., жовтня 10, Львів

Владислав IV підтверджує витягнені з перемиських гродських книг документи про певні вільності, надані священикам сіл Перемиського староства: Вишатичів, Коровників, Селиськ, Яскманичів, Цикова, Негрибки, Пикуличів, Вуйська, Маркової, Ліщини, Тисової, Медики, Торків, Шегинів, Буцева, Поздяча, Старяви та ін. Привілей на ці вільності був наданий Сигізмундом II 14 квітня 1553 р. і в свою чергу підтверджений Сигізмундом III у Варшаві 20 березня 1628 р. та Стефаном²

Мова лат.; 21,4 × 38,3 + 8,1 см.

I «Joannes Casimirus rex». «Confirmatio certarum libertatum poponibus Premisliensibus datarum». «Albertus Korycinski canonicus Cracoviensis, regens cancellariae maioris Regni».

¹ Документ підтвердив Ян III у Яворові 4 вересня 1679 р. (див. док. № 983).

² Документ Владислава IV підтвердили: Ян Казимир у Варшаві 20 червня 1644 р., Михайло у Кракові 19 жовтня 1669 р. та Ян III у Яворові 20 жовтня 1677 р. (див. док. № 977).

II «[...] 20 Junii anno 1654 confirmatio [...]» (XVII).

III «Reproductum in lustratione 16[...] I, [die] 25 Januarii. Jan Franciszek Łanczyński łowczy rożański» (XVII). «Duchowieństwu starostwa Przemyskiego y Medyckiego» (XVII). «Poponum Medycensium» (XVIII). «Duchowienstwu starostwa Przemyskiego» (XVII).

На пергаменті багато дір, в багатьох місцях наявні плями від іржі. Більша частина загортки віддерта.

Печатка відсутня. Залишився шовковий жовтий шнурок.

Ф. 201, оп. 4в, спр. 1460.

1654 р., липня 6, Рим

№ 905

Інокентій Х повідомляє жителів Львова, що після смерті львівського архієпископа Миколи Кросновського він призначає на цю посаду Івана Тарновського і закликає всіх мешканців виявити йому слухняність

Мова лат.; 28,3 × 49,4 + 8,1 см. Ініціал «I».

I «XXVIII. O. Wacheur pro Los». «J. Absalon». «Ca[...]». «S. Vyalinus». «F. Polus». «Jo. Baptista d'Valent[...]». «P. Ciottus». «Ja. Anybus Caps[...]».

II «J. L.». «XXVIII». «L. Roma».

III «Registratae. J. Amotus pro magistris». «F. Polus». (XVII). «Breve apostolicum ad praestandam obedientiam illustrissimo Joanni Tarnowsky archiepiscopo Leopoliensi noviter instituto, 7 Februarii anno 1655» (XVII).

На конопляному шнурку свинцева булла (опис див. док. № 870).

Ф. 131, спр. 742. Інв. Вар. 755 (656).

1655 р., травня 20, Варшава

№ 906

Ян Казимир підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1654 р., січня 20, Варшава

Великий коронний підскарбій Богуслав Лещинський повідомляє, що він, як адміністратор Самбірської економії, на прохання Івана Поповича, сина Федора, а також його синів Федора і Луки, надає їм в довічне користування два півланки і півчверті попівського поля в с. Чукві та звільняє від усяких робіт і повинностей

Мова пол.; 21 × 36 + 3,2 см.

I «Jan Kazimierz król». «Potwierdzenie prawa za consensum wielkiego podskarbiego koronnego popowiczom w Oeconomiey Samborskiej służącego». «Joannes Rozycki can[onicus] Pos[naniensis] [?], [s]uae [r]egiae [m]laiestatis [s]ecretarius».

III «Privilegium super [...] de villa Czukiew» (XVIII). «Praesens privilegium per oblatam ad acta iurisdictionis cameralis Samboriensis exhibitum, in libro ingrossationum, pagina 343, N positionis 61 intabulatum esse testatur. In quorum fidem sequitur officiosa subscriptio et sigilli appressio. Datum in iurisdictione camerali Samboriensi, die 14 Septembris 1798. Matlachowski iustitiarius cameralis Samboriensis mp.» (XVIII).

На пергаменті наявні плями від іржі. Текст частково вицвів.

На шовковому жовто-коричневому шнурку в бляшаній коробці фрагменти печатки.

Ф. 129, оп. 1, спр. 530.

1656 р., квітня 28, Львів

№ 907

Ян Казимир, маючи на увазі заслуги солтиса с. Знесіння Грицька Поповича під час облоги Збаража та під Жванцем, дає йому волю в користуванні своїм маєтком, третьюю частиною вибранецького лану, городами, луками, пасовищами, деревами, право варіння пива та горілки, звільняючи його від усіх тягарів та повинностей

Мова пол.; 23,7 × 45,3 + 10 см.

I «Jan Kazimierz król». «Hieronymus Pinoccius regiae maiestatis secretarius».

II «Wybraństwo uczciwego Hrycka Popowicza ze wsi Zniesienie do starostwa Lwowskiego należącego» (XVII). «Feria 4-ta ipso die festi sanctorum Vitti et Modesti martyrum anno Domini 1763-tio privilegium praesens ad acta castrensia capitanealia Leopoliensia per oblatam porrectum, susceptum et ingrossatum est» (XVIII).

III «Dar p[ana] Józefa Dzubaniuka, 1894 г.» (XIX).

На пергаменті наявні діри, в кількох місцях плями від іржі.

Печатка відсутня. Залишився шовковий голубий шнурок, пришитий нитками до пергаменту з порожньою бляшаною коробкою від печатки.

Ф. 131, спр. 744. Інв. Вар. 905 (777).

1658 р., березня 23, Львів

№ 908

Прелати і каноніки капітулу дозволяють львівському цехові різників продавати м'ясо біля костюлу св. Івана на Краківському передмісті, який належить до юрисдикції львівського капітула

Мова пол.; 30,8 × 47,3 + 7,1 см.

I «Florianus de Wasiczyn Wasiczyński canonicus et pro tunc procurator venerabilis capituli Leopoliensis». «Albertus Piłowski Leopoliensis, Posnaniensis canonicus, ecclesiae metropolitanae Leopoliensis praedicator ordinarius, pro tunc iurisdictionis sancti Joannis tenutarius subscripsit».

III «Concordia cum v[enerabili] capitulo lanionum Leopoliensium» (XVII).

Текст на пергаменті вицвів.

Печатка відсутня. Залишилася шовкова жовта вицвіла стрічка.

Ф. 131, спр. 745. Інв. Вар. 780 (660).

1658 р., травня 6, Познань

№ 909

Ян Казимир підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1618 р., лютого 12, Львів

Присяжні лавники Львова подають у вигляді ординації статут лавників з 11 статей, що стосуються внутрішньої дисципліни і життя колегії лавників¹

Мова лат. Документ у формі зошита з чотирьох аркушів, розміром 37,6 × 29,7 см. Перший аркуш незаписаний.

I «Joannes Casimirus rex». «Albertus Laskowski sacrae regiae maiestatis secretarius m[anu] propria». «Confirmatio laudi seu ordinationis certae scabinorum Leopoliensium ad bonum ordinem civitatis [...] pertinentis».

¹ Документ Яна Казимира підтвердив Михайло у Варшаві 1 травня 1671 р. (див. док. № 943).

III «*Approbatio privilegii certorum articulorum [sacrae] [regiae] maiestatis nobili collegio scabinali Leopoliensi servientis et per nobilem ac honoratum Nicolaum Barcz scabinum Leopoliensem oblatum in iudicio civili Magdeburgensi Leopoliensi feria quarta post dominicam Conductus Paschae proxima 1671*» (XVII). «1658. Joannis Casimiri ordinatio pro scabinis» (XVIII).

Печатка відсутня. Залишилася шовкова жовта стрічка.

Ф. 131, спр. 746. Інв. Ваг. 781 (663).

1658 р., липня 17, Львів

№ 910

Львівський архієпископ Іван Тарновський, на прохання Владислава Жардецького — провізора і прокуратора монастиря ордену кармелітів старого статуту та костьолу св. Мартина у Львові, підтверджує та повністю наводить текст таких документів:

1. 1650 р., вересня 15, Львів

Нікопольський єпископ, львівський суфраган, перемиський препозит Андрій Средзинський, на прохання ченців монастиря ордену кармелітів старого статуту, як наочний свідок, посвідчує їхні документи, що торкаються фундації та запису грошових сум, забезпечених фундатором Олександром Зборовським на с. Комарні для костьолу св. Мартина, монастиря й шпиталю для військових. Ці документи були втрачені під час нападу козаків та татарів

2. 1653 р., жовтня 15, табір під Жванцем

Ян Казимир підтверджує та повністю наводить текст документа нікопольського єпископа, львівського суфрагана Андрія Средзинського:

1650 р., вересня 15, Львів (див. вище документ нікопольського єпископа)

3. 1656 р., травня 10, Замостья

Ян Казимир підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1645 р., червня 11, Варшава

Владислав IV, на прохання субпріора монастиря ордену кармелітів у Львові Купріяна Лентовського, схвалює й підтверджує заснування костьола та монастиря св. Мартина, підпорядковуючи отців кармелітів львівським архієпископам і віддаючи їхні нерухомі маєтки під церковну юрисдикцію

Мова лат.; 60,7 × 87,2 + 3 см.

I «*Joannes Tarnowski archiepiscopus Leopoliensis mpp.*». «*Matthias Kuczankowic philosophiae doctor, publicus sacra autoritate apostolica et causarum curiae illustrissimae ac reverendissimae celsitudinis suae notarius mpp.*».

III «*Introductio patrum carmelitarum ad [sanctum] Martinum, Leopoli, per illustrissimum [dominum] Joannem Tarnowski archiepiscopum Leopoliensem, 1658*». «*Anno 1658, die vero 28-va mensis Julii, quae erat dominica septima post Pentecosten. Ego Samuel Kozarski canonicus Leopoliensis, [regiae] maiestatis secretarius ex speciali licentia et mandato illustrissimi, reverendissimi domini domini Joannis Tarnowski Dei et apostolicae sedis gratia archiepiscopi Leopoliensis, abbatiae Clarae Tumbae administratoris, visis ac lectis praesentibus, admodum reverendum patrem fratrem Vladislauum Zardecki ordinis carmelitarum antiquae regularis observantiae in corporalem et actualem ecclesiae, conventus et hospitalis [sancti] Martini, in suburbio Cracoviensi extra muros civitatis Leopoliensis siti et existentis, possessionem intromisiet introduxi, committens ipsi aliisque patribus et fratribus ordinis praefati administrationem in spiritualibus et temporalibus ac curam*

animarum hospitalis loci illius in praesentia admodum reverendi Domini Jacobi Gawath [?] canonici Leopoliensis, plebani Visnianensis et excellentissimi Matthiae Kuczankowic philosophiae doctoris, publici sacra autoritate apostolica et praefati illustrissimi domini domini archiepiscopi et causarum curiae notarii. De quo fidem facio. Idem, qui supra, mpra» (XVII). «Feria secunda ante festum sanctorum Simonis et Judae apostolorum proxima anno Domini 1745 instrumentum praesens ad acta castrensia capitanealia Leopoliensia per oblatam porrectum, susceptum et ingrossatum est» (XVIII) [...]¹

На шовковому зеленому шнурку у бляшаній коробці відтиснена у червоному восковий еліпсоподібна (розм. 5,1 × 4,4 см.) печатка архієпископа Івана Тарновського з зображенням на щиті герба «Роля», над шитом хрест, мітра та інші атрибути архієпископської влади. Легенда: IOANNES TARNOWSKI DEI GRATIA ARCHIEPISCOPVS LEOPOLIENSIS.

Ф. 131, спр. 747.

1659 р., квітня 2, Львів

№ 911

Львівський архієпископ Іван Тарновський підтверджує два записи такого змісту:

1. 1659 р., березня 29, Львів

Львівські райці, згідно з останньою волею свого товариша львівського райці Матвія Гайдера, записують братствові найсвятішого тіла Христа у львівському кафедральному костьолі 6 тис. злотих та відкупний чинш 480 злотих, забезпечені на нерухомому майні.

2. 1655 р., серпня 16, Львів

Представники усіх станів Львова, які прибули на гайний суд, підтверджують у своєму записі, що вони отримали від львівського магістрату 6 тис. злотих, записаних Матвієм Гайдером, і забезпечили її на кам'яниці в Ринку.

Львівський архієпископ повторює обидва записи та інкорпорує цю власність до церковної власності

Мова лат. Ініціал «Р».

Документ у вигляді зошита з дев'яти аркушів, з яких чотири (п'ятий — восьмий) пергаментні, розміром 33,5 × 23,2 см., в обкладинках, обтягнених червоною шкірою з тисненими у золоті орнаментами. Перші літери прізвища архієпископа та перша літера тексту оздоблені рослинним орнаментом. Зверху над прізвищем Івана Тарновського коричневою, зеленою, синьою, жовтою та іншими фарбами виконане зображення святих Івана Хрестителя і Якова, між якими в овалі дароносиця з двома ангелами по боках. Внизу, під рамками, зображення голови ангела. Опубл.: Geb., стор. 460—461. Наприкінці тексту кольорова кінцівка.

I «Joannes Tarnowski archiepiscopus Leopoliensis mpra». «M. Mathias Kuczankowicz iuris utriusque doctor, publicus sacra autoritate apostolica et actorum curiae suae illustrissimae celsitudinis notarius mp.» «Anno Domini 1722, d[ie] 20 Octobris in visitatione generali productum, lectum et actis visitationis adnotatum. Joannes Felix Szaniawski ECSAVOGLSL mp.» (XVII).

III «1664, die 8-va mensis Octobris coram illustrissimo et reverendissimo domino archiepiscopo Leopoliensi productum et decretum, prout in actis. A. Usman notarius mp.» (XVII).

Печатка відсутня. Залишився шовковий з червоних та білих ниток шнурок, який проходить через корінець зошита.

Ф. 131, спр. 748. арк. 5—8.

¹ Далі один нечіткий напис.

Львівський архієпископ Іван Тарновський підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1659 р., серпня 19, Львів

Коронний хорунжий, яворівський староста Ян Собеський з Собешина фундує у Львові для ордену боніфратрів монастир і шпиталь для вбогих хворих та записує для нього 30 тис. злотих, загіпотекованих на маєтках с. Блудова Луцького повіту Волинського воєводства. Власники згаданих маєтків щорічно платитимуть отцям боніфратрам від цієї суми чинш 2100 злотих, а один з отців повинен буде кожного тижня відправляти богослуження за фундатора. Спадкоємці фундатора зобов'язуються дотримуватися цього під заставом тієї ж суми в 30 тис. злотих — про що й говориться в записі, внесеному до львівських гродських актів

При цьому архієпископ повністю наводить текст такого документа:
1659 р., вересня 19, Львів

Перед львівським гродським судом яворівський староста Ян Собеський повідомив, що він підтверджує і ратифікує запис, зроблений на користь ордену боніфратрів у Львові 19 серпня 1659 р.

Мова лат.; пол. Документ у вигляді книжки з шести аркушів, розміром 27,2 × 18,7 см., в твердих темно-коричневих обкладинках з золотими тисненнями палітурницьких знаків й рослинного орнаменту, серед яких напис: ERECTIO FVNDATIONIS LEOPOLIENSIS AD SANCTVM LAVRENTIVM ORDINIS BEATI JOANNIS DEI ANNO DOMINI 1660. На обох обкладинках посередині відтиснений герб Собеських «Яніна», оточений ініціалами: J[AN] S[OBIESKI] z S[OBIESZYNA] CH[ORAŻY] K[IORONNY] S[ITAROSTA] JA[WOROWSKI] ST[RYJSKI], PIUŁKOWNIK] W[OJSK] J[EGO] K[RÓLEWSKIEJ] M[OŚCI]».

Ініціал «I». Зверху, на першій сторінці тексту, посередині герб Івана Тарновського «Роля», над яким хрест, інфула та пасторал.

I «Joannes Tarnowski archiepiscopus Leopoliensis subscripsit». «Matthias Kuczankowicz philosophiae doctor, publicus sacra autoritate apostolica et actorum curiae illustrissimae suae celsitudinis notarius mp.»

Печатка відсутня.

Ф. 131, спр. 749. Інв. Вар. 906 (778).

1660 р., серпня 28, Самбір

№ 913

Ян Казимир залишає до кінця життя Петрові Пилевичу та його синам Іванові, Степанові й Андрієві вибранецький лан у с. Губичах Дрогобицького староства. Кожен з них, що посідатиме цей лан, повинен давати одно-го добре озброєного бранця на службу Речі Посполитій

Мова пол.; 20 × 37,8 + 7,1 см.

I «Jan Kazimierz król». «Stephanus Hankiewicz secretarius regiae maiestatis mppa».

II «Conservatia przy łanie wybranieckim we wsi Hubiczy ucciwych Piotra Pilewicza oycy, Jana, Stephana y Andrzeia, synów iego» (XVII).

III «Petro Sołtis s Chubic» (XVII). «Conservatia przy łanie roley wybranieckiej [...] Piotrowi Pilewiczowi, ojcu, Janowi, Stephanowi y Andrzeio- wi, synom, wybrancam we wsi Hubiczy. W Samborze, 28 Augusti MDCLX. Stanisław Bronicki woyski [...] y commisarz jlego] k[rólewskiej] m[ości]» (XVII).

Печатка відсутня.

Ф. 131, спр. 750.

Ян Казимир, на прохання львівського цеху кравців, забороняє євреям-крамарям, а також іншим людям, які не належать до цього цеху, виготовляти й продавати одяг будь-то в Львові чи в інших містечках і селах під загрозою арешту й конфіскації товару. Львівські хутровики також не повинні шити одяг, тому що цей привілей належить цеховим кравцям²

Мова лат.; 36,5 × 71,3 + 12,7 см.

I «Confirmatio privilegiorum contubernio sartorum Leopoliensium servientium». «Stephanus Hankiewicz secretarius regiae maiestatis manu propria». «Cura et opera famatorum Hedverti Menke et Petri Sawinski seniorum contubernii sartorum civitatis Leopoliensis procuratum est» (XVII).

III «Ad acta officii consularis Leopoliensis oblatum, susceptum et ingrosatum, feria 2-da ante festum sancti Martini pontificis et confessoris proxima anno Domini 1660» (XVII). «Aby partacze nie robili» (XVIII).

На пергаменті плями від іржі.

На шовковому жовто-біло-голубому шнурку у бляшаній коробці пошкоджена печатка. Gum., табл. XXVII, № 107.

Ф. 131, спр. 751.

Ян Казимир навечно надає священникові Федорові Тинковичу у с. Завидовичах Городоцького староства Львівської землі попівство разом з ланом поля, двома городами і садами, а також з іншими полями та угіддями, сіножатями, пасовищами, пасіками, вільним вирубом у королівських лісах і звільняє його та усіх, хто здавен належить до цього попівства, від повинностей

Мова пол.; 22,5 × 38,5 + 6,6 см.

I «Jan Kazimierz król». «Stephanus Hankiewicz secretarius regiae maiestatis mpa».

III «Popostwo we wsi Zawidowicach w starostwie Grodeckim leżące pabożnemu Theodorowi Tynkowicowi popu czaykowskiemu po śmierci pabożnego Stefana Lelucha vacujące». «Reproductum sub actu Iustrationis generalis anno Domini 1765-to» (XVIII).

«Der ein[...] mein[...]» (XVIII) [...]»³

На згинах пергаменту діри.

Печатка відсутня.

Ф. 201, оп. 4, спр. 282, арк. 1.

Ян Казимир, за заслуги Львова в боротьбі з ворогами Речі Посполитої та за згодою всіх станів, зібраних на варшавському генеральному сеймі, зрівнює Львів і його жителів римо-католицького, вірменського та грецького обрядів в правах і вільностях з Краковом та Вільнюсом. Згідно з

¹ Число дня виправлено, ймовірно, раніше було 11 серпня.

² Документ без підпису короля.

³ Далі два вицвілих написи.

⁴ У документі дата відсутня. Документ датується на підставі підтвердження Михайла, виданого у Варшаві 30 жовтня 1671 р. (див. док. № 954).

з цим громадян Львова зрівнюють в правах та прерогативах з шляхтою, вони можуть купувати земельні маєтки і вільно ними розпоряджатися як в Польському Королівстві, так і в Литві, а також мають право через своїх делегатів від магістрату підписувати обрання королів

Мова лат. Документ у вигляді зошита з шести аркушів, розміром 37 × 26,7 см., в обтягнених червоним атласом напівтвердих обкладинках.

Ініціал «N». На полях, у вигляді щитів, схема адміністративного поділу Речі Посполитої та Великого князівства Литовського.

I «Joannes Casimirus rex».

III «Feria quarta post dominicam Rogationum proxima anno Domini millesimo sexcentesimo septuagesimo sexto. Ad personalem nobilium et spectabilium Alberti Kupinski proconsulis, Joannis Stephani de Ryppa Ubaldyni consulis civitatis sacrae regiae maiestatis Leopoliensis in Russia praesentis diplomatis serenissimi divae memoriae Joannis Casimiri regis Poloniarum, civitati praesenti adaequando eandem libertatibus praecipuarum civitatum Cracoviensis in Minori Polonia et Vilnensis in Magno Ducatu Lithuaniae gratiose collati, oblationem officium praesens castrense capitaneale Leopoliense praesens diploma serenissimi divae memoriae Joannis Casimiri regis Poloniarum civitati praesenti Leopoliensi super libertates iudi [...] suscepit et actis suis ingrossari fecit. J. Ab. V.» (XVII). «Joannes Mrozowski [...]» (XVII). «Cancellariatu illustrissimi et in Christo patris domini domini Nicolai in Prażmow Prażmowski episcopi Luceoriensis et Brestensis, supremi Regni cancellarii, abbatiae Sieciechoviensis perpetui administratoris, ad ecclesiam s[ancti] Michaelis in arce Cracoviensi praepositi» (XVII).

На щиті зображення лева з короною на голові, який тримає в лапах три горбки та зірку (герб Львова).

Печатка відсутня.

Опубл.: Zimorowicz, стор. 330—337.
Ф. 131, спр. 752. Інв. Вар. 846 (668a).

1661 р., листопада 21 (11) ¹

№ 917

Перемиський, самбірський і сяноцький православний єпископ Антоній Винницький, на прохання жителів містечка Старого Самбора Перемиського повіту, дозволяє за православним звичаєм, на підставі братських статутів, заснувати у містечкові при церкві св. Миколи парубоцьке братство і визначає його права та обов'язки

Мова укр.; 34,8 × 58,5 + 4,4 см. Ініціали: «В», «П». Заголовок вписаний кіновар'ю.

I «Антоний еппъ».

На шовковому темно-синьому шнурку відтиснена у червоному воскові в бляшаній коробці округла (діам. 2,8 см.) печатка єпископа Антонія Винницького з знищеним зображенням. Легенда: «АНТОНІЙ ВИННИЦЬКІЙ [...]»

Ф. 131, спр. 753.

1663 р., лютого 12, Львів

№ 918

Ян Казимир підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1663 р., січня 24, Львів

¹ Місце складення документа без визначення назви місцевості: «ДѢЛОСА в монастиру Пресвѣтлаго Прѣображеніа Гднѣа».

Генеральний львівський староста Іван Мнішек повідомляє, що львівський передміщанин Семен Онуфрійович, як це вказано у його духівниці, подарував свій фільварок на Підзамчі для побудування на ньому монастиря з друкарнею і церкви св. Івана Євангелиста та доручив справу побудови священникові церкви св. Миколи Семену Семеновичу. Іван Мнішек дозволяє будівництво цих споруд та створення друкарні. А згаданий отець Семен доручає провізорство монастиря отцеві Пафнутію Кунцевичу як старшому, щоб він керував отцями й ченцями згідно статуту св. Василя Великого. Після Пафнутія Кунцевича опікунство переходить на всіх ченців, які оберуть серед себе ігумена¹

Мова лат., пол.; 30,8 × 50 + 7 см. Ініціал «J», вписаний золотою фарбою.

I «Jan Kazimierz król». «Confirmatio donationis fundi certi in suburbio Leopoliensi iacentis per famatum olim Simonem Onofreiwicz legati pro constituendo monasterio ritus Graeci». «Andreas Miaskowski abbas Tr[...]», regens cancellarii Regni».

III «1663. 1 Februar. Onofreiwicz Simon. Donation zur Errichtung des Klosters ad St Joannem» (XVIII).

На згинах пергаменту три діри.

Печатка відсутня. Залишився шовковий біло-жовтий шнурок.

Ф. 131, спр. 754.

1663 р., травня 26, Львів

№ 919

Ян Казимир підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1627 р., листопада 3, Варшава

Сигізмунд III підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1626 р., липня 20, Львів

Бурмістер і райці Львова надають дозвіл монастиреві ордена домініканців на користування водопроводом, побудованим на кошти монастиря
Мова лат.; 49 × 64 + 6,4 см.

I «Joannes Casimirus rex». «Confirmatio iurium religiosorum patrum, fratrum conventus Leopoliensis [sancti] Dominici tituli Sacratissimi Corporis Christi super aquae ductum servientium». «Stephanus Hankiewicz secretarius regiae maiestatis mpa». «Cura et labore admodum reverendi et religiosi patris Hyacinthi Rzeczkowski [sacrae] th[eologiae] d[octoris], prioris conventus Leopoliensis Sacratissimi Corporis Christi ordinis praedicatorum».

III «Aquaе ductum confirmat Joannes Casimirus rex». «Patres conventus Leopoliensis [...]» (XVII). «1663, die 26 mensis Mai, Leopoli» (XVIII). «[...] privilegium Joannis Casimiri, w lat 23». «Confirmatio Casimiri regis super aquae ductum. Sex privilegia conventus intra moenia platum] dominicanorum Leopoliensium» (XVIII).

Печатка відсутня. Залишився шовковий жовто-малиново-синьо-коричневий шнурок.

Ф. 131, спр. 755. Інв. Вар. 908 (780).

1663 р., липня 12, Львів

№ 920

Ян Казимир підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1590 р., травня 10, Варшава

¹ Документ Яна Казимира підтвердив Михайло у Львові 30 жовтня 1671 р. (див. док. № 952).

Сигізмунд III повідомляє, що він дозволив жителям с. Малехова, яке належить до закладу для вбогих у Львові, вирубувати дерева у рокитнянських лісах для будівництва та іншого вжитку

Мова лат.; 21 × 56,6 + 6,2 см.

I «Joannes Casimirus rex». «Liberae incisionis lignorum pro aedificiis et foco curiae atque incolarum villae Malechow ad xenodochium Leopoliense pauperum spectantis in sylvis Rokitnensibus ad capitaneatum Leopoliensem pertinentibus approbatio». «Franciscus Prazmowski secretarius regiae maiestatis m[anu] p[ro]pria».

III «Sigismundi, 1590. Insertum hic ad confirmationem Joannis Casimiri, anno 1663. De incisione sylvarum» (XVIII).

На пергаменті кілька дірок.

Печатка відсутня. Залишився шовковий жовтий шнурок.

Ф. 131, спр. 756. Інв. Вар. 788 (669).

1663 р., грудня 27, Острія за Дністром

№ 921

Ян Казимир, після смерті підчашого Гіацинта Любомирського, надає титул підчашого Польського Королівства підстолієві королівства Миколи Даниловичу

Мова лат.; 39,8 × 77 + 12,8 см. Ініціал «V». Вгорі над текстом десять щитів, оздоблених рослинним орнаментом, в яких написано ім'я і титули короля. Ініціал, щити, орнамент вписані золотою фарбою і чорним чорнилом.

I «Joannes Casimirus rex». «Pocillatura Regni magnifico Nicolao a Zurow Danielowicz subdapifero Regni, Rubieszoviensi et Czerwonogrodensi capitaneo morte olim generosi Lubomierski pocillatoris Regni confertur». «Stephanus Hankiewicz secretarius regiae maiestatis mpra».

На пергаменті великі плями.

Печатка відсутня.

Ф. 181, оп. 2, спр. 130, арк. 23.

1664 р., вересня 26, Львів

№ 922

Львівський архієпископ Іван Тарновський дозволяє городоцькому деканові, комарнівському та наварійському парохіві Альбертові Хенцинському утворити при парафіальному костьолі в м. Комарні братство найсвятішого тіла Христа на зразок такого ж братства при львівському кафедральному костьолі.

Одночасно архієпископ повністю наводить у перекладі польською мовою тексти відпустів цього ж братства у Львові та статут на їх отримання, надані братству папами Павлом III та Григорієм XIII

Мова лат., пол. Документ у вигляді зошита з шести аркушів, розміром 29,6 × 21,1 см., два з них незаповнених.

На початку тексту прізвище архієпископа, ініціал та літери IHS, написані золотою фарбою, в кінці — вписане синьою і золотою фарбою зображення келиха.

I «Joannes Tarnowski archiepiscopus Leopoliensis mpra».

III «Adamus Usman apostolicus [...] actorum curiae suae illustrissimae [...]» (XVII).

На трьох аркушах великі діри. Пергамент почорнів від вогкості.

На шовковому малиновому шнурку, який проходить через корінець зошита, у бляшаній коробці печатка (опис див. док. № 910).

Ф. 131, спр. 757. Інв. Вар. 909 (781).

1664 р., листопада 14, Рим

№ 923

Нотарій апостольської канцелярії Інокентій з Лаврентів повністю наводить текст такого документа:

1663 р., грудня 10, Рим

Олександр, призначивши нікопольського єпископа Юрія Гединського львівським єпископом-суфраганом для виконання обов'язків у Львові та Львівській єпархії і надавши йому право очолювати канцелярію, звільняє його від усіх церковних кар та дає відповідні вказівки у зв'язку з новою посадою

Мова лат.; 29,3 × 30 см.

I «[...] Innocentius de Laurentiis cancellariae apostolicae notarius [...]».

III «Consensus a summo pontifice super suffraganeatus et cancellariatus Leopoliensis fundationem reverendissimo Giedzinski». «1663, ut cum suffraganeatu cancellarium retineat» (XVIII).

На пергаменті наявні плями. Текст частково вицвів.

Ф. 131, спр. 758.

1665 р., листопада 13, Львів

№ 924

Львівський архієпископ Іван Тарновський повідомляє, що львівський канонік, декан і рогатинський парох Мартин Жеховський, його брат Матвій Жеховський, а також Лаврентій Котович, Антон Глева, Петро Іванович, Лукевич, Волошинець і євреї Ізраїль, Данило, Зелік, Галуга та інші громадяни містечка Рогатина записали загальну суму 1510 злотих на користь костюлу й шпиталю св. Варвари на рогатинському передмісті з річним чиншом 120 злотих та забезпечили їх на різному нерухомому майні. Львівський архієпископ підтверджує це, накладаючи на парохів обов'язок відправляти богослуження за фундаторів

Мова лат.; 30,5 × 54 + 3,7 см. Ініціали «I» та «A». Перший ініціал оздоблений чотирма гербами: «Верушова», «Любич», «Доленга», «Гжимала».

I «Joannes Tarnowski archiepiscopus Leopoliensis mpa». «Adamus Usman apostolicus et actorum curiae suae illustrissimae celsitudinis notarius mp.».

III «1665, d[ie] 13 Novembris» (XVIII).

На шовковому малиновому шнурку у бляшаній коробці печатка (опис див. док. № 910).

Ф. 131, спр. 759. Інв. Вар. 910 (782).

1668 р., червня 8, Рим

№ 925

Людовик Бурлемон, доктор обох прав, капелан папи, аудитор справ апостольського двору і спеціально призначений апостольською столицею суддя для розгляду справи між єпископом, капітулом і клером грецького обряду Холмської єпархії — як позивачами, та комендатарієм, капітулом і клером латинського обряду цієї ж єпархії — як відповідачами, в справі десятих від українців м. Холма та Холмської єпархії, повідомляє, що

вищезгадана справа була вирішена на користь клеру грецького обряду, однак відповідачі не хотіли підкоритися рішенню авдитора і внесли апеляцію до апостольської столиці. В зв'язку з цим Людовик Бурлемон постановляє: якщо відповідачі протягом місяця від дня оголошення постанови не підкоряться ухвалі у цій справі, вони підлягатимуть церковним карам — суспенсії, інтердиктові і екскомуніці. Про кари повинен оголосити клер в костьолах протягом трьох днів після того, як пройде вказаний строк

Нотаріальний інструмент нотарія справ апостольського двору Петра Францисконія Юдертіна

Мова лат.; 44,3 × 29,4 см.

I Нотаріальний знак у вигляді двох стилізованих, схрещених у формі плетінки, ключів на підставці з літерами P. F. I. Над ключами шестикутна зірка. Поруч засвідчення нотарія.

I «Instrumentum sententiae declaratoriae» (XVII).

III «De decimis, 1668, die 8 mensis Junii» (XVIII). «Decretum declarationis contra r[e]verendissimos] parochos ritus Latini dioecesis Chelmensis in causa decimarum Romae latum» (XVIII).

На пергаменті кругла (діам. 4,6 см.) паперова печатка з нечітким зображенням. Легенда затерта: ANTONIVS. ALBERC. SACRA [...] OT[...] AVD[...]

Ф. 201, оп. 4, спр. 1613.

1669 р., лютого 15, Львів

№ 926

Львівський архієпископ Іван Тарновський підтверджує запис грошових сум, забезпечених на нерухомих маєтках, на користь каплиці діви Марії на цвинтарі біля львівського кафедрального костьола такими фундаторами: Іваном Домагаличем у 1655 р. на 1000 злотих для капелана згаданої каплиці; священиком Валентином Білецьким у 1656 р. на 3 тис. злотих; львівською міщанкою Єлизаветою Вайдолтівною у 1656 р. на 400 злотих; галицькою міщанкою Катериною Орловською у 1649 р. на 1000 злотих; Іваном-Альбертом Яницьким у 1662 р. на 600 злотих; невідомою особою у 1668 р. на 1100 злотих; шляхтичем Христофором Ставинським, за посередництвом підкоморія Галицької землі Миколи Трусколаського, у 1653 р. на 500 злотих; шляхтичами Станіславом і Терезією Моршковськими на 2500 злотих; шляхтичем Лагодовським на 500 злотих. За всіх фундаторів повинні відправлятися богослуження.

Іван Тарновський ділить відсоток від вказаних сум і приєднує маєтки до церковної власності

Мова лат. Документ у вигляді книжки з восьми аркушів (крім пергаментних є чотири паперових), розміром 31,4 × 21,2 см., в твердих темно-червоних шкіряних обкладинках з золотим тисненням тваринного, рослинного та геометричного орнаментів. Посередині на верхній обкладинці розп'яття, на долішній — божа матір з дитям на місяці. Оубл.: Гєб., стор. 462.

На початку документа мініатюра, розміром 15,3 × 18,3 см., з зображенням божої матері з Ісусом на руках серед хмар. Під нею, на землі, лежить лев, що спирається на щит, на якому три горбки та зірка. По обох боках — постаті святих. Оубл. Гєб., стор. 463, 465.

Ініціал «О» з зображенням Адама і Єви. Оубл.: Гєб., стор. 470. Окремі слова й літери тексту вписані золоту фарбою.

I «Joannes Tarnowski archiepiscopus Leopoliensis mpa».

Нижче портрет-мініатюра львівського архієпископа Івана Тарновського, овальної форми (розм. 8,2×7,3 см.) з написом: Joannes Tarnowski D: et Aplica Sedis graa Archiep 9 Leopoliē Abbāae Clarae Tumbae Admin ppetu 9. Оубл.: Geб., стор. 471. «Adamus Usman apostolicus actorum curiae suae illustrissimae celsitudinis et consistorii Leopoliensis notarius mp.».

Печатка відсутня. Залишився шматок шовкового рожевого вицвілого шнура, який проходить через корінець книжки.

Ф. 131, спр. 760, арк. 3—10.

1669 р., березня 29, Львів

№ 927

Львівський архієпископ Іван Тарновський повідомляє, що суддя Галицької землі, власник с. Млинищів Станіслав Гловинський з Глувна подарував і записав для утворення при львівському кафедральному костьолі прелатури кантора та канонікату свої села — Млинища з фільварком та укріпленнями, Заболотівці з фільварком Жидачівського повіту Руського воеводства. Іван Тарновський призначає відповідні кошти канторові й канонікові з цієї фундації, а також дає вказівки про право патронату над цими посадами і зобов'язує відправляти богослуження за фундатора Мова лат.

Документ у вигляді зошита з чотирьох аркушів, розміром 32,2 × 21,2 см. в твердих обтягнених пергаментом обкладинках, частково тиснених орнаментом. Посередині зовнішнього боку верхньої обкладинки тиснена він'етка з зображенням розп'яття над літерами IHS; під ними яблуко з трьома вбитими в нього цвяхами. На першій сторінці зображення божої матері з Ісусом на руках на півмісяці, під нею лев; з одного боку — постать Івана Хрестителя, з другого — постать єпископа. Оубл.: Geб., стор. 472.

На долішній обкладинці еліпсоподібна він'етка з зубцями назовні з зображенням божої матері з Ісусом на руках на півмісяці. В оправу зошита вклеєний пергаментний поясок з написом єврейською мовою. Під текстом відтиснена паперова печатка (опис. див. док. № 910).

I «Adamus Usman apostolicus et actorum curiae suae illustrissimae celsitudinis notarius mp.».

III «Fundatio canonicatus Głowinski» (XVII).

Ф. 131, спр. 761.

1669 р., липня 22, Рим

№ 928

Пресвітер римської церкви, кардинал Микола Людовізі доручає провінціалові ордену домініканців провінції Русі потурбуватися поверненням до львівського монастиря домініканок черниці Вікторії Залеської, яка, виступивши з львівського монастиря, протягом кількох років перебувала у перемиському монастирі, а тепер виявила бажання повернутися назад Мова лат.; 20,6 × 38 + 4 см.

Слова: «ska[...] pro parte [?] prioris, vicarii generalis eiusdem ordinis in Urbe degentis supplicari nobis humiliter fecit, ut sibi super his de opportuno remedio providere dignaremur. Nos igitur, qui primarie domini papae curam gerimus, huiusmodi supplicationibus [...] apostolica specialiter [...]» написані тією ж рукою, що і документ на підчищеному місці.

I «B. Ants [?] Damascen[us] [?]».

II «Gratis ubiq. ps [?]. «Pagnamus [?]. Sig [...] T [?] [...] ferainde».
III «I. Virietus». «Monialis Załęska in alium conventum transgressio»
(XVII).

Печатка відсутня.

Ф. 52, оп. 2, спр. 1112, арк. 1.

1669 р., жовтня 6, Краків

№ 929

Михайло, на прохання Васиана Савчака — ченця крехівського православного монастиря ордену св. Василя, фундаторами якого були гетьман Станіслав Жолкевський, князь Ярема Вишневецький, воеводівна Анна Могилянка, гетьман Ян Собеський, підтверджує права, надані монастиреві константинопольським патріархом Кирилом, а також статут і права цього ж монастиря, надані ігуменом Йоелом. Відтак Михайло підтверджує невтручання львівських владик у справи монастиря, дозволяє побудувати кам'яну церкву, забороняє власникам с. Крехова робити кривду крехівським ченцям та бере монастир під свою опіку¹

Мова пол.; 43,6 × 82,7 + 14,8 см. Ініціал «М». Зверху тексту посередині заголовка орел, якого підтримують з обох боків леви, довкола орла — гірлянди квітів. На лівому колі зображення сцени Преображення з написом: ПРЄΩБРАЖЕНЄЄ ГНЄ: +; на правому — зображення св. Миколи. Під ними рослинний орнамент, вписаний золоту, зеленою, червоною та іншими фарбами.

I «Michał król». «Hieronym Pinocci jego królewskiej mości sekretarz mpra». «Fundusz praw monasteru krechowskiego» (XVII). «Porrexit Joannes Nowosielski plenipotens mp.». (XVII).

III «Feria sexta ante festum sancti Nicolai pontificis proxima anno Domini 1671 ad acta castrensia capitanealia Leopoliensia per oblatam porrectum, susceptum et inductum» (XVII). «Przywiley Michała króla oycom zakonnikom monasteru krechowskiego konfirmujący wszelkie prawa, fundusze, wszelakie wolności y swobody im nadane tudzież pozwalający im cerkiew i monaster według ich upodobania tamże w krochowskim [!] monasterze dla uchylenia się przed inkursją nieprzyjacielską zmurować. I na to wolne kwestę wszędy bez wszelkiej possessorów krechowskich przeszkody, także utwierdzający kommissą ograniczenia dóbr Krehowa y monasteru krechowskiego we wszystkich iey punktach y kondycyach. Datowany w Krakowie, anno 1669, die 6 Octobris. Cuius in castro Leopoliensi [feria] 6 ante festum slancti] Nicolai anno 1671 oblata» (XVIII).

На шовковому червоно-голубо-жовто-коричневому шнурку у бляшаній коробці (без вічка) печатка. Gum., табл. XXXI, № 119.

Опубл.: Арх. ЮЗР, ч. I, т. 10, стор. 666—671.

Ф. 129, оп. 1, спр. 565.

1669 р., жовтня 6, Краків

№ 930

Те ж, що й док. № 929

Мова пол.; 44,8 × 81 + 8,3 см. Ініціал «М». Текст оздоблений мініатюрами і орнаментом (опис див. док. № 929).

¹ Пор. ідентичний за змістом документ Михайла, виданий у Кракові 6 жовтня 1669 р. (див. док. № 930).

I «Michał król». «Joannes Wołowski Varmensis et Culmensis canonicus, secretarius regiae maiestatis mp.».

II «Porrexit Joannes Nowosielski plenipotens mp.» (XVII). «Confirmatio funduszu y praw monastera krechowskiego» (XVII).

III «Feria sexta ante festum sancti Nicolai pontificis proxima anno Domini 1671 ad acta castrensia capitanealia Leopoliensia per oblatam porrectum, susceptum et inductum» (XVII). «Michał król approbuie fundacyą monasterowi krechowskiemu przez j[asnie] w[ielmożnego] Stanisława Żółki-ewskiego hetmana y kanclerza wielkiego koronnego tudzież przez j[asnie] o[świeconego] xiążencia Jeremiasza Korybuta Wiszniowieckiego wojewodę ruskiego, także przez j[asnie] o[świeconą] Annę Mohylankę wojewodz[i]lankę mołdawską iako też y przez j[asnie] w[ielmożnego] Jana Sobieskiego hetmana y marszałka wielkiego koronnego, niemniey wszelakie przywileia od Władystawa IV króla y Jana Kazimierza nadane, konfirmowane y ratifikowane. Die 6 Octobris anno 1669, w Krakowie na seymie koronacyi swojej» (XVIII).

На шовковому жовто-зелено-голубо-коричневому шнурку у бляшаній коробці пошкоджена печатка. Gum., табл. XXXI, № 120.

Опубл.: Арх. ЮЗР, ч. I, т. 10, стор. 666 — 671.
Ф. 129, оп. 1, спр. 566.

1669 р., жовтня 10, Краків

№ 931

Михайло підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1649 р., січня 29, Краків (див. док. № 883)

Мова лат.; 52,1 × 82,3 + 9 см. Ініціал «S» у вигляді щита, який підтримують два леви. Над ним зображення ангела; під ним напис: *vigilando custodiam*. Посередині заголовка на щиті орел з гербом Вишневецьких «Корибут». Заголовок обрамлений гірляндами з листя. На лівому полі зображення воїна з крилами і мечем у правій руці (архангел Михайло), на правому — постать св. Юрія. На обох полях рослинний орнамент, вписаний золотом фарбою та чорним чорнилом.

I «Michael rex». «Hieronymus Pinoccius regiae maiestatis secretarius mpra.

II «Confirmatio approbationis civibus Leopoliensibus privilegiorum».

III «Confirmatio Michaelis Koributh privilegii a Sigismundo Augusto ratione libertatum Ruthenorum Leopoliensibus collatorum. Cracoviae, anno 1669, d[ie] 10 Octobris» (XVIII).

На шовковому зелено-біло-коричнево-голубому шнурку у бляшаній коробці (без вічка) печатка. Gum., табл. XXXI, № 119.

Ф. 129, оп. 1, спр. 567.

1669 р., жовтня 10, Краків

№ 932

Михайло підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1659 р., лютого 6, Краків

Ян Казимир підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1639 р., листопада 20, Варшава

Владислав IV підтверджує даний його батьком Сигізмундом III у Варшаві 1592 р. дозвіл на друкування українських книг в друкарні при церкві Богоявлення діви Марії у Львові та надає цій друкарні виключне право друкувати церковні й світські українські книги з застереженням, щоб у ній не друкувалися книги, спрямовані проти короля та римської церкви¹

¹ Документ Михайла підтвердив Ян III у Кракові 27 лютого 1676 р. (див. док. № 966).

Faint handwritten text at the top of the page, likely a preface or introductory text, written in a cursive script.

Joannes Tarnowski
Archiepiscopus Polonicus

Apud Vindobonam, die 20 Julii.
In officina typographica
lectura et acta legitime constituta.
Joannes de ha. Tarnowski
Archiepiscopus Polonicus

H. Maffius Lussemburgensis
Doctor Publicus, Rector Academiæ
Cæsaris, et Archiepiscopus
Catholice Sedis Archiepiscopus Romanus

Кінцівка з документа львівського архієпископа Івана Тарновського. 1659 р. Док. № 911.

Грамота перемиського, самбірського і сяноцького православного єпископа Антонія Винницького на заснування братства у Старому Самборі. 1611 р. Док. № 917.

Мова лат.; 32,5 × 66 + 8,8 см. Ініціал «S» на фоні постаті божої матері. Довкола ініціала рамка з рослинного орнаменту, вписаного золоту фарбою і чорним чорнилом.

I «Michael rex». «Hieronymus Pinoccius regiae maiestatis secretarius mpa».

II «Confirmatio confirmationis confirmatae [!] privilegii serenissimorum Joannis Casimiri et Vladislai divae memoriae IV civibus Leopoliensibus» (XVII).

III «Confirmatio Michaelis Koributh privilegii a Vladislao 4-to inhibitivi, ut nullus Leopoli Ruthenice imprimat, sed sola confraternitas Leopoliensis, Cracoviae, anno 1669, die 10 Octobris» (XVIII).

На шовковому рожево-біло-зелено-голубому шнурку у бляшаній коробці (без вічка) печатка. Gum., табл. XXXI, № 119.

Ф. 129, оп. 1, спр. 568.

1669 р., жовтня 10, Краків

№ 933

Михайло підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1634 р., жовтня 10, Львів (див. док. № 830 ¹)

Мова лат.; 30,4 × 54,4 + 8 см. Ініціал «S» на фоні постаті божої матері та ангелів, які вписані золоту фарбою та чорним чорнилом.

I «Michael rex». «Hieronymus Pinoccius regiae maiestatis secretarius mpra».

II «Approbatio confirmationis privilegii confraternitatis beatissimae virginis Mariae civibus Leopoliensibus ritus Graeci» (XVII).

III «Serenissimi Michaelis regis Poloniae, Cracoviae, sub tempus coronationis, 10 Octombris [!] 1669. Confirmatio na duchownych penes ecclesiam Assumptionis b[eatissimae] M[ariae] v[irginis] manutendi» (XVIII). «Michała konfirmacya» (XVIII).

На шовковому біло-рожево-зелено-голубому шнурку у бляшаній коробці (без вічка) печатка. Gum., табл. XXXI, № 119.

Ф. 129, оп. 1, спр. 569.

1669 р., жовтня 10, Краків

№ 934

Михайло підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1649 р., січня 29, Краків (див. док. № 882)

Мова лат.; 31,1 × 56,5 + 7,5 см. Ініціал «S» на фоні постаті божої матері з дитям на руках; вгорі орел.

I «Michael rex». «Rogatianus in Bu[...] Pstrokonski regens maioris cancellariae Regni, succamerarius Brestenseo-Cuiaviensis mpp.».

II «Confirmatio confirmationis confirmatae [!] privilegiorum monasterii s[ancti] Onofrii Ruthenorum Leopoliensium» (XVII).

III «Confirmatio Michaelis Koributh privilegii a Sigismundo Tertio confraternitati Leopoliensi pro administratione monasterii s[ancti] Onofrii colati. Anno 1669, die 10 Octobris, Cracoviae. Hic continetur de Łąka Białohoczke et de aquae ductu» (XVII). «Feria tertia in vigilia festi Nativitatis Christi Domini, videlicet die 24 mensis Decembris, anno eiusdem 1771 privilegium praesens ad acta terrestria Leopoliensia per oblatam porrectum, susceptum et ingrossatum est» (XVIII).

На шовковому зелено-голубо-біло-червоному шнурку у бляшаній коробці печатка. Gum., табл. XXXI, № 119.

Ф. 129, оп. 1, спр. 570.

¹ Документ Михайла підтвердив Ян III у Краківі 10 лютого 1676 р. (див. док. № 965).

Михайло повідомляє про розгляд справи між сеньйорами львівського братства при церкві Успення Степаном Лавришевичем, Іваном Ляковським й іншими львівськими міщанами — як позивачами, та спадкоємцями львівського друкаря Михайла Сльозки Миколою Димитровичем і Степаном Лавришевичем, інакше Павловичем — як відповідачами, в зв'язку з тим, що останні діяли на шкоду прав і привілеїв братства, друкуючи слов'янською й українською мовою книжки та продаючи їх у Львові чи в інших місцях і обертаючи дохід на свою користь. Розглянувши справу, Михайло постановляє: право друкування книг слов'янською та українською мовами у Львові належить виключно до братства при церкві Успення, а позвані не мали жодного права друкувати подібні книги, оскільки їхньою попередникові Михайлові Сльозці воно було дане лише до кінця життя.

Мова лат. Документ у вигляді зошита з чотирьох аркушів, розміром 36,8 × 25 см., два з яких незаповнені.

Ініціал «S».

I «Joannes de Lesno supremus cancellarius Regni m[anu] p[ro]pria». «Relatio illustrissimi ac magnifici domini Joannis comitis in Leszno Lesczynski supremi Regni cancellarii maioris Poloniae, generalis Mariaeburgensis, Corsunensis etc. capitanei». «Stanislaus Buzenski decim[...] cur[...] Regni notarius m[anu] propria».

III «Feria quarta ante festum s[an]cti Andreae apostoli proxima anno 1669» (XVIII). «Decretum postcuriale s[ac]rae r[eg]iae m[aj]estatis inter confraternitatem ritus Graeci Leopoliensem ad ecclesiam Assumptionis in caelum gloriosissimi virginis Mariae atque d[omi]ni Sloska o drukarnie prolatum». «Ut restituatur confraternitati et ut nullus Leopoli Ruthenice imprimat, sed sola confraternitas. Michaelis Koributh. Cracoviae, anno 1669, die 16 Octobris» (XVIII). «Natio Ruthena Leopoliensis contra ordines et magistratum Leopoliense» (XVIII—XIX).

На шовковому малиновому шнурку у бляшаній коробці пошкоджена печатка. Gum., табл. XXXI, № 119.

Ф. 129, оп. 1, спр. 576.

Михайло, на прохання львівського монастиря ордену домініканців, підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1611 р., листопада 4, Варшава

Сигізмуд III підтверджує купівлю орденом домініканців так званого Сикстівського ґрунту навпроти української церкви св. Юра, а також інших земельних ділянок

Мова лат.; 28,8 × 47,8 + 6,8 см. Ініціал «S» не вписано.

I «Michael rex». «Confirmatio iurium religiosi patribus et fratribus ordinis praedicatorum Leopoliensis servientium». «Joannes Wołowski Varmiensis et Culmensis canonicus, secretarius regiae maiestatis mp.».

III «Confirmatio pro conventu s[an]ctae Mariae Magdalenae Leopoli extra muros a rege serenissimo Michaeli, 1669» (XVIII). «Privilegium [...] Decembris [...]» (XVIII). «Praesens instrumentum praevio iudiciali consensu apud Leopolienses tabulas civicas libro privilegiorum, tomo II, pagina 69, numero 14 ingrossatum et in libro haereditatum, tomo XXVIII, pagina 437 ad aedes conventus praedicatorum tituli sanctae Mariae Magdalenae N 20 in Cracoviensi suburbio sitas praenotatum est. Die 20 Decembris 1796. C. Medynski Tabula-

rum civitarum Leopoliensium regens» (XVIII). Під текстом відтиснена паперова печатка Львівської міської табулі (опис див. док. № 141). «8 VII 1909. Dar p. Gizeli Szapirowej» (XX).

Текст частково вицвів.

На шовковому біло-жовтому шнурку у бляшаній коробці фрагменти печатки. Gum., табл. XXXI, № 120.

Ф. 131, спр. 762. Інв. Ваг. 911 (783).

1669 р., листопада 9, Краків

№ 937

Михайло, на прохання райців, магістрату та громади Львова, підтверджує їм усі права, привілеї, листи, декрети, вільності та інші документи, надані його попередниками, а особливо видане у Кракові 13 лютого 1649 р. підтвердження привілеїв Львова Яном Казимиром та його ж грамоту про зрівняння міста в правах з Краковом та Вільнюсом

Мова лат. Документ на двох аркушах, розміром 35,2 × 27 см. Ініціал «I».

I «Michael rex». «Hieronymus Pinocci regiae maiestatis secretarius manu propria». «Confirmatio iurium civitatis sacrae regiae maiestatis Leopoliensis».

III «Confirmatio generalis iurium et privilegiorum civitatis Leopoliensis per serenissimum Michaellem regem Poloniae sub felici coronatione eiusdem. Cracoviae, anno Domini 1669» (XVIII).

На шовковому біло-голубо-жовто-малиновому шнурку у бляшаній коробці печатка. Gum., табл. XXXI, № 119.

Ф. 131, спр. 763. Інв. Ваг. 793 (674).

1669 р., листопада 13, Краків

№ 938

Михайло, на прохання львівського лавника, власника с. Скнулівка поблизу Львова Феліціана Кубинського, підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1624 р., березня 6, Варшава

Сигізмунд III підтверджує всі права, вільності, привілеї та інші документи, надані Казимиром і Сигізмундом II власникам Скнулівка шляхтичеві Іванові Опачевському, шпиталеві св. Станіслава і райці Мартинові Камп'яну

Мова лат.; 35,8 × 61,2 + 6,1 см.

I «Michael rex». «Hieronymus Pinocci regiae maiestatis secretarius mpa».

II «Confirmatio iuris haereditarii Sknilow [...] Leopoliensium ad villam Sknilow dictam cum pertinentiis».

III «Anno 1669, confirmatio iurium ad villam Sknilowek per Michaellem regem» (XVIII).

Текст частково вицвів.

Печатка відсутня. Залишився шовковий біло-рожевий шнурок.

Ф. 131, спр. 764. Інв. Ваг. 795 (676).

1670 р., червня 30, Рим

№ 939

Климент X повідомляє громадян Львова та львівської єпархії, що він призначає кам'янецького єпископа Альберта Корицинського львівським

архієпископом на місце померлого Івана Тарновського і закликає всіх виявити йому належну шану і послух

Мова лат.; 25,3 × 47,5 + 6,4 см. Ініціал «К».

I «XXVII». «C. Drouot». «F. Rubieri». «J. Absalon». «L [?] Cocosana Cap. [?]». «V. Sepius». «J. A. Amotus caps [?]».

II «XXVIII». «B. Barconus [?]».

III «R[egestrata] [...]»¹. «Bulla s[anctissimi] Clementis X papae reverendissimo domino super archiepiscopatum Leopoliensem, anno Domini 1670» (XVII).

На конопляному шнурку свинцева булла (діам. 3,5 см.) з зображенням на лівому боці голів апостолів Петра й Павла, між якими хрест, над хрестом літери: SPA SPE, на зворотному боці — з написом: *** CLEMENS * PAPA *

Ф. 131, спр. 765. Інв. Вар. 796 (677).

1670 р., грудня 20, Варшава

№ 940

Михайло, у справі між євреями й католиками, яка почалася на передмісті Львова і продовжувалася в самому місті, наказує, щоб львівські райці, бурмистер та представники громади присягнули, що вони не дали приводу до заворушень і постановляє вжити заходів, які б не допускали повторення подібних сутичок. Водночас король звільняє євреїв від усіх тягарів і данин, крім чиншу на користь міста

Мова лат. Документ у вигляді зошита з п'яти аркушів, розміром 30,5 × 20,5 см. Ініціал «S».

I «Andreas Olszowsky episcopus Culmensis et Pomeraniae, vicescancellarius Regni». «Relatio illustrissimi et reverendissimi in Christo patris domini Andreae Olszowski episcopi Culmensis et Pomeraniae, vicescancellarii Regni». «Stanislaus Zurowski decretorum curiae regalis notarius mp.» (XVII).

Пергамент почорнів від вогкості. Текст частково вицвів.

На шовковому жовто-коричнево-голубому шнурку у бляшаній коробці фрагменти печатки. Gum., табл. XXXI, № 119.

Ф. 131, спр. 766. Інв. Вар. 797.

1671 р., квітня 7, Біла

№ 941

Власник Олики і Несвіжа, підканцлер та польний гетьман Великого Князівства Литовського, перемиський і лідський староста князь Михайло-Казимир Радзівіл до кінця життя надає у володіння священикам з с. Головецьк, Тухольських маєтностей, Федіні Сурановичу і його сину Лесеві земельні угіддя та наказує старостам і прибутковим писарям стягати з цього ґрунту лише звичайні повинності

Мова пол.; 26,3 × 42,2 + 8,1 см.

II «Ten się przywilej approbuie pod bytność kommissarską, w Skolu, 7 sierpnia 1681. X. Alexander Potkański kommissarz» (XVII). «Translatio 6 Decembris 1799. F. Krajewski» (XVIII).

III «To prawo jest przede mną pokładane i praesentowane, na co się swą ręką podpisuię. Działo się w Alexandrii 22 Junii 1694. Stanisław Paiączkowski» (XVII). «Praesens documentum privilegii apud iurisdictionem judiciale»

¹ Далі кілька нечітких підписів.

cameralem libro I fundali, paginis 190 et 191 est ingrossatum cupio rei sigillum et subscriptio affir[...]. Datum Sarubczice, die 29 Aprilis 1793. Krynski mp. iusticiarius camerale» (XVIII). Під текстом відтиснена в червоному сургучі печатка з нечітким зображенням та затертою легендою.

На шовковому зеленому шнурку відтиснена в темно-зеленому воскові у бляшаній коробці кругла (діам. 6,1 см.) печатка Михайла-Казимира Радзівілла із зображенням на щиті орла, зверненого вправо, на його грудях чотирьохдільний щит, посередині якого менший щит з гербом «Труби». Над щитом три шоломи, корони та знаки — півгриф, піворел та півлев. Легенда: MICHAEL. CASIM. RADZIVYL. D. G. DVX OLIC. NESVIS. SRI . PRINC . MNI . D . L . COM . IN . MIR . SZIDL . KRO . P . CANCELL [...] CAM [...] P SPSQ ET GVB [?]

Ф. 129, оп. 1, спр. 620.

1671 р., квітня 17, Львів

№ 942

Львівський архієпископ Альберт Корицинський, на прохання ченців-августинців, затверджує перенесення й побудування на Краківському передмісті Львова біля костьолу св. Анни монастиря та костьолу їхнього ордену через те, що теперішнє розташування на Галицькому передмісті незручне, бо на августинців тут часто нападають татари, козаки і росіяни

Мова лат. Документ у вигляді зошита з чотирьох аркушів, розміром 24,5 × 18,8 см. Ініціал «V». На початку тексту рослинний орнамент, вписаний чорним чорнилом.

I «Albertus Korycinski archiepiscopus Leopoliensis mp.» «Martinus Rzechowski prothonotarius apostolicus, praepositus Rohatynensis, Mathias Kuczankowicz u[triusque] i[uris] d[octor], sacra autoritate apostolica notarius, causarum curiae suae illustrissimae celsitudinis cancellarius mp.» (XVII).

III «Liber fundationis conventus Leopoliensis patrum augustinianorum et variarum inscriptionum atque professionum» (XVII). «Praesens instrumentum praevio consensu apud Leopolienses tabulas civicas libro privilegiorum, tomo I, pagina 165, numero 44 ingrossatum et in libro haereditatum, tomo XXIV, pagina 25 ad ecclesiam parochialem tituli [sanctae] Annae in Cracoviensi suburbio № 284 2/4 praenotatum est. Die 1 Novembris 1794. Casimirus Medynski mp. Tabularum civicarum Leopoliensium regens» (XVIII). Під текстом відтиснена паперова печатка Львівської міської табулі (опис див. док. № 141).

Текст частково вицвів.

Ф. 131, спр. 767. Інв. Ваг. 912 (784).

1671 р., травня 1, Варшава

№ 943

Михайло підтверджує та повністю наводить текст такого витягу з актів Львівського міського магдебурзького суду:

1658 р., травня 6, Познань (див. док. № 909)

Мова лат. Документ у вигляді зошита без обкладинок з чотирьох аркушів, розміром 40,3 × 30,8 см.

I «Michael rex». Confirmatio ordinationis seu laudi collegarum civitatis Leopoliensis iudicii scabinalis servientis». «Hieronymus Pinocci regiae maiestatis secretarius manu propria».

III «In iudicio civili Leopoliensi, sabbatho pridie dominicae Invocationis quadragesimalis anno Domini 1693» (XVII). «Privilegia scabinorum Leopoliensium» (XVIII). «1671, regis Michaelis pro scabinis» (XVIII).

На шовковій жовтій стрічці у бляшаній коробці печатка. Gum., табл. XXXI, № 119.

Ф. 131, спр. 768. Инв. Вар. 798 (678).

1671 р., жовтня 13, Львів

№ 944

Михайло підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1649 р., вересня 9, Львів (див. док. № 887)

Мова лат., пол. Документ у вигляді зошита з двох аркушів, розміром 41,5 × 33 см. Ініціал «М».

I «Michael rex». «Confirmatio articulorum contubernii braxatorum Leopoliensium». «Stanislaus Buzenski generalis regens cancellarii Regni».

III «Miodowarze» (XVIII).

Пергамент zdeформований внаслідок вогкості.

Печатка відсутня. Залишився шовковий червоний шнурок, який проходить через корінець зошита, на кінці якого причеплена порожня бляшана коробка від печатки.

Ф. 131, спр. 769. Инв. Вар. 804 (679).

1671 р., жовтня 15, Львів

№ 945

Михайло підтверджує та повністю наводить пред'явлений львівським каноніком Мартином Жеховським текст такого документа:

1506 р., лютого 19, Люблін (див. док. № 318)

Мова лат.; 36 × 67,5 + 7 см. Ініціал «S».

I «Michael rex». «Stephanus Hankiewicz regiae maiestatis secretarius mp.».

III «Anno Domini 1672, die 31 Martii. In visitatione generali coram illustrissimo productum. Stanislaus Moscicki notarius visitationis generalis mppa» (XVII). «Pro sale Drohobycensi per serenissimum Michaellem regem Poloniae confirmatum privilegium Vladislai regis». «Et Alexandri regis, d[ie] 15 Octobris» (XVII—XVIII). «Approbacja niech zostanie się w archiwum, bo insze już są do approbacji podane» (XVIII).

На згинах пергаменту діри, текст частково вицвів.

Печатка відсутня.

Опубл.: AGZ, т. II, стор. 92—95.

Ф. 131, спр. 770.

1671 р.,¹ жовтня 21, Львів

№ 946

Михайло повідомляє, що він дозволяє до кінця життя користуватися вибранецьким ланом у с. Губичах Дрогобицького староства солтисові Петрові Пилевичу і його трьом синам: Степанові, Іванові й Андрієві, а також синові Івана — Іванові Пашенитові і його синові Петрові, Іваськові Паниковичу та його синові Федорові, Іванові Шурмі та його синові Матвієві. Одночасно Михайло звільняє вибранців від усіх повинностей

¹ Дата року у тексті помилкова: MDCCXXI замість MDCLXXI.

Мова пол.; 21,3 × 31 + 3 см.

I «Michał król». «Stephanus Hankiewicz regiae maiestatis secretarius mpra».

II «Zachowanie ucciwych Piotra Pilewicza, Stefana, Iwana, Andrzeia u ich successorów u potomków przy łanie wybranieckim» (XVII).

Печатка відсутня. Залишилася шовкова жовта стрічка.

Ф. 131, спр. 771.

1671 р., жовтня 22, Львів

№ 947

Михайло підтверджує та повністю наводить текст таких документів:

1. 1634 р., серпня 26,¹ Варшава (див. док. № 827)

2. 1641 р., серпня 9, Львів

Райці Львова затверджують та повністю наводять текст такої угоди: 1641 р., липня 20, Львів

Майстри шевського ремесла, українці й поляки, складають угоду з десяти статей, які стосуються внутріцехових порядків

3. 1671 р., жовтня 24,² Львів

Львівський міський нотарій подає витяг з львівських книг ради з дев'ятьма статтями, яких повинні дотримуватися майстри цеху шевців у Львові

Мова лат., пол.; 77 × 56,5 см. Ініціал «М».

I «Michael rex».

III «Vicecancellariatu illustrissimi et reverendissimi in Christo patris domini Andreae Olszowski episcopi Culmensis et Pomeraniae, decani Cracoviensis, vicecancellarii Regni» (XVII). «Cecha szewska» (XVIII). «Collationatum per Stefanowicz mp.» (XVIII). «Praesens privilegium praevio iudiciali consensu apud Tabulas Leopolienses civicas, libro privilegiorum, tomo II, pagina 48, numero 12 ingrossatum est. Die 10 Octobris 1796 anno. Casimirus Meduński Tabularum civicarum Leopoliensium registrator» (XVIII).

Пергамент посередині розірваний і підклеєний пергаментними стрічками, вирізаними з документа, писаного єврейською мовою. На пергаменті наявні плями. Текст в багатьох місцях вицвів.

Печатка відсутня.

Ф. 131, спр. 772. Інв. Ваг. 801 (680).

1671 р., жовтня 23, Львів

№ 948

Михайло залишає священникові Петрові та його синам право на попівство у с. Чукві Самбірської економії, водночас звільняючи їх від повинностей

Мова пол.; 25,6 × 32,8 + 6 см.

I «Michał król». «Conserwacya przy popowstwie nabożnego Piotra ze wsi Cukwi [!] do Oeconomii Samborskiej należącej». «X. Dobrogost Madalinski skarbu koronnego [...] pisarz mp.».

II «Praesens privilegium per oblatam ad acta iurisdictionis cameralis Samboriensis exhibitum in libro ingrossationum, pagina 345, N positionis 62 intabulatum esse testatur. In quorum fidem sequitur officiosa subscriptio

¹ У тексті помилково 25 серпня. Число дня встановлюється на підставі документа Владислава IV (див. док. № 827).

² Так у документі. Вказана дата суперечить даті документу, виданого Михайлом.

et sigilli appressio. Datum in iurisdictione camerali Samboriensi die 14 Septembris 1798. Matlachowski iusticiarius cameralis Samboriensis» (XVIII).

III «Czukiew» (XVIII).

На згинах пергаменту кілька невеликих дірок.

Печатка відсутня.

Ф. 129, оп. 1, спр. 580.

1671 р., жовтня 26, Львів

№ 949

Михайло, схиляючись до привілеїв своїх попередників Владислава IV і Яна Казимира, виданих у Львові 12 жовтня 1634 р. та у Варшаві 16 січня 1649 р., залишає братстві грецького обряду право до адміністрації церквою Богоявлення на Галицькому передмісті Львова разом з казною, школою і шпиталем при цій церкві та дозволяє братству вільно виробляти горілку¹

Мова пол.; 16,5 × 37,8 + 6,5 см.

I «Michał król». «Conservatia bractwa ritus Graeci przy cerkwi Bohoiawlenia nazwanej we Lwowie na przedmieściu Halickim i przy administratiew dóbr tamże należących». «X. Stanisław Buzenski generalny regent cancellarii».

II «Ta sprawa wydana jest za staraniem sławetnych Stephana Tyniowskiego у Hrehorego Kuryłowicza» (XVII).

III «Przywilej króla Michała, którym roboratur przywilej Władysława 4-go у Jana Kazimierza, 1671. Na gruncie cerkiewnym wolne palenie gorzałki» (XVIII).

На шовковій малиновій вицвілій стрічці у бляшаній коробці печатка. Gut., табл., XXXI, № 120.

Ф. 129, оп. 1, спр. 581.

1671 р., жовтня 26, Львів

№ 950

Михайло підтверджує та повністю наводить текст таких документів:

1. 1660 р., серпня 31, Самбір

Ян Казимир, внаслідок того, що євреї та інші партачі у Львові займаються кравецьким ремеслом, не належачи до цеху, надає цехові кравців привілей, який забороняє євреям виготовляти і продавати у Львові та околицях різного роду одяг, а урядовцям наказує затримувати непокірних і конфіскувати товари. Водночас король забороняє хутровикам виготовляти та продавати шапки (капелюхи) з сукна, аби не завдавали шкоди кравцям. Крім цього, король звільняє цехових кравців Львова від обов'язку супроводження та охорони засуджених на смерть

2. 1663., травня 16, Львів

Ян Казимир, на подану скаргу єврейських кравців, постановляє, що євреї можуть продавати тільки ношений одяг, оскільки виготовлення і продаж нового є привілеєм цехових кравців

Мова лат. Документ у вигляді зошита з чотирьох аркушів без обкладинок, розміром 39 × 25,6 см. Ініціали «M», «S». Вгорі над текстом зображення орла.

I «Michael rex». «Confirmatio iurium et privilegiorum contubernii sartorum Leopoliensium». «Stanislaus Buzenski generalis regens cancellarii Regni».

Печатка відсутня. Залишилась шовкова жовта стрічка.

Ф. 129, оп. 1, спр. 1725.

¹ Документ підтвердив Август II у Варшаві 3 червня 1700 р. (див. док. № 1021).

Михайло підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1653 р., серпня 16, Львів (див. док. № 898).

Король додає, що на прохання міщан Підгороддя він постановляє, щоб ні євреї, ні підгородський староста не втручалися і не перешкоджали їм у варінні й шинкаруванні пивом

Мова лат.; 54,5 × 75 + 9,5 см.

I «Michael rex». «Confirmatio locationis oppidi Podgrodzie ad capitaneatum Rohatinensem pertinentis».

II «Stanislaus Buzenski generalis regens cancellarii Regni».

На згинах пергаменту великі діри. Текст у багатьох місцях не читається. Зворотна сторона пергаменту пофарбована в червоний колір.

Печатка відсутня.

Ф. 131, спр. 773.

Михайло підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1663 р., лютого 12, Львів (див. док. № 918)

Мова лат., пол.; 41,6 × 51 + 6,5 см. Ініціал «S».

I «Michael rex». «Stanislaus Buzenski generalis regens cancellarii Regni».

II «Confirmatio donationis fundi certi in suburbio Leopoliensi siti per olim famatum Simonem Onofreiowic factae pro constituendo monasterio ritus Graeci».

III «Świętego ewangelisty» (XVIII). «St Johann Foundation durch Onufrejowicz» (XVIII).

На згинах пергаменту кілька великих дір.

Печатка відсутня. Залишився шовковий сірий шнурок.

Ф. 131, спр. 774.

Михайло підтверджує п'ять таких документів, повністю наводячи текст лише першого:

1. 1651 р., серпня 2, Львів (див. док. № 893)

2. Документ Яна Казимира, виданий у Львові 20 травня 1653 р., про надання львівському стрілецькому братству прибутку в 50 злотих на рік від «самострілецької башти» у Львові, а також про підтвердження цим же королем у Львові 1 серпня 1653 р. надання ґрунту згаданому братству львівським магістратом згідно з ухвалою від 28 травня 1653 р.

3. Документ Сигізмунда III, виданий у Варшаві 30 серпня 1628 р., про надання львівському стрілецькому братству права збору спашного від купців, що гонять худобу з Волощини до Польського королівства через Львівську землю

4. Документ Генріха, виданий у Кракові 2 травня 1574 р., про підтвердження привілею і прерогатив, наданих братству стрільців у Львові королем Сигізмундом II, які полягають у тому, що кожен влучний стрілець, який зіб'є дерев'яного півня, встановленого на стрільбищі, звільняється від міських та державних податків до того часу, доки хтось інший не повторить цього

5. Документ Сигізмунда III, виданий у Варшаві 15 квітня 1600 р., який підтверджує вищезгадану грамоту Генріха¹

Мова лат.; 29 × 59,8 + 7,7 см. Ініціал «М».

I «Michael rex». «Stanislaus Buzenski generalis regens cancellarii Regni».

II «Confirmatio confirmationis iurium et privilegiorum fraternitati iaculatorum Leopoliensium servientis» (XVII).

III «Regestratae et inductae ad acta metrices Regni cancellariae maioris. Stephanus Hankiewicz regiae maiestatis secretarius mp.» (XVII). «Privilegium des Königs Michael de dato 30-ten Octobris vom Jahre 1671. Bestättigung der Rechte und Privilegien der Schützengesellschaft (vom Könige Johann Casimir)» (XVIII).

На пергаменті кілька дірок від іржі.

На шовковій жовтій стрічці у бляшаній коробці фрагмент печатки. Gum., табл. XXXI, № 120.

Ф. 131, спр. 775. Інв. Вар. 914 (786).

1671 р., жовтня 30, Львів

№ 954

Михайло підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1661 р., травня 30, Варшава (див. док. № 916)

Мова лат. Документ у вигляді зошита з чотирьох пергаментних аркушів, розміром 38,4 × 28,8 см., у твердих, покритих червоною шкірою обкладинках. Ініціал «N», вписаний золотою фарбою та чорним чорнилом.

I «Michael rex». «Stanislaus Buzenski generalis regens cancellarii Regni». «Confirmatio adaequationis civitatis Leopoliensis Cracoviensi et Vilnensi civitatibus» (XVII). «Feria 6-ta ipso die festi Exaltationis sanctae Crucis, videlicet die 14 mensis Septembris, anno Domini 1781 privilegium praesens ad acta castrensia Leopoliensia per oblatam porrectum, susceptum et ingrosatum est» (XVIII).

Печатка відсутня. Залишився шовковий зелений шнурок.

Ф. 131, спр. 776. Інв. Вар. 800 (684).

1671 р., жовтня 30, Львів

№ 955

Михайло підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1666 р., жовтня 9, Підгайці

Краківський воевода, великий коронний гетьман Станіслав Потоцький надає священникові Іванові та його синові Федорові до кінця їхнього життя попівство у с. Завидовичах Городоцького староства разом з ланом землі, двома городами й садами, а також з іншими полями, городами й угіддями, пасіками, вільним вирубом лісу у королівських лісах і пущах та з усім, що здавен належить до цього попівства, одночасно із звільненням від податків і повинностей

Мова пол.; 23,6 × 45,6 + 6,4 см.

I «Michał król». «X. Stanisław Buzenski generalny regent cancellarii koronney».

II «Zachowanie nabożnego Iwana popa u syna iego Fedora przy popowstwie zawidowskim» (XVII). «Reproductum sub actu lustrationis generalis anno Domini 1765-to» (XVIII). «Vigore laudi feria quinta post festum sancto-

¹ Документ Михайла підтвердив Ян III у Варшаві 8 квітня 1677 р. (див. док. № 1040).

rum Trium Regum proxima anno Domini 1674 ad personalem oblationem devoti Joannis de villa s[acrae] r[egiae] maiestatis Zawidowice, ad capitaneatum Grodecensem spectante, presbyteri lit[t]erae s[acrae] r[egiae] maiestatis conservationis poponatus intro contentae per officium praesens castrense capitaneale Premisliense ad acta officii praesentis susceptum et inductum» (XVII). «Zawidowice fluvius» (XVIII).

На пергаменті багато дір.

Печатка відсутня. Залишилася шовкова жовта вицвіла стрічка.

Ф. 201, оп. 4, спр. 282, арк. 2.

Не пізніше 1672 р., лютого 28¹

№ 956

Власники м. Угнова надають статут з 20 статей цехові, що охоплює ремесла — котлярів, ковалів, столярів, слюсарів, бондарів, римарів, мечників, сідлярів, стельмахів, колодіїв, шапкарів, токарів, шклярів, мішечників, мотузників, різьб'ярів, міделиварників, сіткарів, голкарів і скринькарів

Копія з XVIII ст.;

Мова пол. Документ на двох аркушах, розміром 49 × 33 см.

I «Ja, Katarzyna z Łysakowa Niszczycka, pani dziedziczna na Uhnowie, potwierdzam to prawo ręką swą. Krzysztof Dunin z Skrzynna, dziedzic Uhnowa, potwierdzam to prawo cechu pomienionego, co dla lepszej wagi y pewności ręką swą podpisuję przy pieczęci moiej. W Poddubcach, die 28 Februarii 1672. Ja iako successor dziedziczny miasta tego Uhnowa to prawo przy podpisie swoim approbiuję. Józef Dunin» (XVIII). «Zapatrując się na wzwysz wyrażone antecessoruw moych a dziedzycuw miasta Uchnowa cechowi w iedność zgromadzonemu dane, utwierdzone y aprobowane prawo, które że na papierze pisane dawnością czasuw tak zbutwiało y nadpsuło się, że go jusz s ciężkością y wyczytać, zapobiegając tedy dalszy ruiny y zniszczenia yego, teraz za staraniem tegosz cechu na pergaminie nyc nie przyczyniając any czymaiąc, ale słowo w słowo dla konserwacyi na dalsze czasy wypisane y mnie yako naturalnej dziedzycznej tegosz miasta do aprobacyi nadane, wydząc ja słuszny ych w tey prawa, zgadzając się do antecessorów moych postanowieni, a aby stąd ku większey czci y chwale pana Boga nieustawali w opisanej prawem cechu swego do kościoła uchnowskiego powinności tudziesz y porządku cechowym, to prawo teraz na pergaminie nieiako nowe stanowię, ale do tego wszystkiego, co świątobliwym końcem antecessorowie moi potwierdzili, chentnie się skłaniam y, chociaz na potym burzy czas strawi y zepsuie na papierze dane im prawo, to teraz na pergaminie, nic nie odmieniwszy, jako wolna y dziedziczna miasta Uchnowa y dóbr przyległych pani tosz wszystko aprobiuję y na późne wieki dla lepszego waloru y wagi przy zwykłej pieczęci ręką własną podpisuję. Działo się w Dyniskach, dnia trzynastego stycznia roku pańskiego tysiąc siedmsetnego dwudziestego czwartego. Ludowika Anna z [S]krzynna na Uchnowie» (XVIII). «Nie wyrażając punktów wyżej wyrażonych a zapatrując się na podpis [świętey] [pamięci] matki naszej, też same approbiuję, w niwczym nie naruszając onych, y iako dziedziczny pan miasta Uchnowa pro interesse tych mieszczan podpisuję się. Datum w rezydencyi Uhnowskiej, dnia dwudziestego drugiego stycznia roku pańskiego tysiącznego siedmsetnego czterdziestego ósmego, w rezydencyi Uhnowskiej [!]. A. Dzierżek mpp.»

¹ Датується на основі підтвердного запису власниці Угнова Катерини Ніщицької з Лисакова, що знаходиться на звороті документа.

(XVIII). Нижче сліди сургуча від перстеневої печатки. «Nie wyrażając punktów wyżej wyrażonych a zapatrując się na podpis [świętey] płamieci] matki naszej, też same approbuie, w niwczym nie odmieniając onych, y iako dziedziczny pan miasta Uhnowa pro interesse tych mieszczan podpisuię się. Datum w Machnowskiey rezydencyi, dnia dwudziestego czwartego czerwca roku pańskiego tysiącznego siedmsetnego piędziesiątego pierwszego. Stanisław Dzierżek mp.» (XVIII). «Prawo zwyż wyrażone nadane od przodkow naszych approbuujemy y na to się rękami własnemi podpisuiemy. Datum w zamku uhnowskim, dnia 24 lutego 1765 roku. Michael Mniszek». «H. Mnysz [lkowa]» (XVIII).
Під текстом сліди сургуча від перстеневої печатки.

Ф. 131, спр. 777.

1672 р., березня 1, Варшава

№ 957

Михайло залишає жителя Київського воєводства Костянтина Федкевича при правах на с. Шиндерівку Стеблівського ключа Корсунського староства, яке було дане йому Яном Казимиром за його відвагу, проявлену під час козацьких воєн

Мова пол.; 20,2 × 30 + 6,8 см. Ініціал «О».

I «Michał król». «Zachowanie przy prawach y wsi Szynderówka nazwanej w wojewodstwie Kiiowskim urodzonemu Konstantemu Fedkiewiczowi». «Hieronym Pinocci jego królewskiej mości sekretarz mp.».

III «Za urzędu podkanclerstwa przewielebnego w Bogu jlego] mości xiędza Andrzeia Olszowskiego biskupa chełmińskiego y pomezkańskiego, dziekana krakowskiego, podkanclerzego koronnego podany per oblatam y wpisany do xiąg metryki mnieyszey koronnej» (XVII). «Anno 1672, miesiąca septembra, siedmnastego dnia stanowszy personaliter urodzony pan Konstanty Fedkiewicz ten jego królewskiej mości przywilej pieczęcią wielką zawistą koronną sobie podawającemu na dobra pewne intra mianowane gratiose conferowany, tudzież z susceptą metryki mnieyszey koronnej do wpisania do act niniejszych per oblatam podał. Suscepi. Thomasz Sawicki namiesnik burgrabstwa y zamku Włodzimirskiego mpa» (XVII). «Inductum ad acta castrensia capitanealia Włodimiriensia et porrectum» (XVII). «Waw. Hozskiewicz sekretarz jlego] [królewskiej] mości mp.» (XVII).

Печатка відсутня. Залишився шовковий червоний шнурок.

Ф. 201, оп. 4в, спр. 1456.

1672 р., травня 2, Львів

№ 958

Львівський архієпископ Альберт Корицинський повідомляє, що нікопольський єпископ, львівський суфраган і декан Юрій Гединський з Гедні фондує нову пребенду або канонікат та прелатуру канцлера у львівському кафедральному костьолі, записуючи чинш 2640 злотих від основної суми 33 тис. злотих, забезпечених на половині містечка Болехова з замком і копальнею солі, та на половині сіл: Руського Болехова, Должки, Церківної, Ростокі, Лужка, Добрилова, Срібної, Брязи, Сокола з замком — Жидачівського повіту, а також на селах Завадці, Болехові, Верхній — Галицької землі Руського воєводства

При цьому архієпископ повністю наводить тексти таких документів:
1. 1672 р., квітня 22, Львів

Нікопольський єпископ, львівський суфраган декан Гединський з Гедні записав Львівським прелатам, канонікам і усьому капітулові чинш 2640 злотих від основної суми 33 тис. злотих, забезпечених на половині містечка Бо-

лехова з замком копальнею солі і на половині сіл: Руського Болехова, Должки, Церківної, Ростоки, Лужка, Добрилова, Срібної, Брязи, Сокола з замком — Жидачівського повіту, та на селах Завадці, Болохові, Верхній — Галицької землі Руського воеводства

2. 1672 р., квітня 4, Львів

Нікопольський єпископ підписує угоду з прелатами й каноніками та усім львівським капітулом, згідно з якою зобов'язується виконувати певні умови, зв'язані з своєю фундацією посади прелата-канцлера й каноніка у львівському кафедральному костьолі

3. 1672 р., квітня 22, Львів

Нікопольський єпископ Юрій Гединський та каноніки львівського кафедрального костьолу підтверджують і ратифікують, надаючи сили, угоду між львівським суфраганом Юрієм Гединським і львівським капітулом, складену у Львові 4 квітня 1672 р.

Львівський архієпископ підтверджує і записує вищенаведене церковній недоторканості

Мова лат., пол. Документ у вигляді зошита з восьми аркушів, розміром 31,3 × 22,5 см., у твердих коричневих шкіряних, тиснених золотом обкладинках. На обкладинках рослинний, тваринний та геометричний орнамент, посередині медальйон з витисненими літерами IHS, під яким серце з трьома цвяхами. На початку документа намальована пером сцена з зображенням єпископа (св. Альберта?) та св. Юрія, який на полі списом вбиває змія. Між ними герб Корицинських «Топір». Зверху напис: *In nomine Domini amen*. Опубл.: *Geб.*, стор. 474.

Ініціал «U».

I «*Albertus Korycinski archiepiscopus Leopoliensis, praepositus generalis Miechoviensis manu propria*». «*Mathias Kuczankowicz utriusque iuris doctor, sacra autoritate apostolica notarius, caesarum curiae suae illustrissimae celsitudinis cancellarius m[anu] propria*».

III «*Anno Domini 1696, die Lunae 3-tia mensis Septembris ad acta officii consistorialis Leopoliensis oblatum et ingrossatum. Petrus Makowski publicus sacra autoritate apostolica et consistorii Leopoliensis notarius actuarius m[anu] propria*» (XVIII).

На шовковому коричневому шнурку відтиснена у червоному воскові в бляшаній коробці (без вічка) (діам. 5,7 см.) печатка архієпископа Альберта Корицинського з нечітким зображенням і частково затертою легендою: ... ALBERTVS DE PILCA ...

Ф. 131, спр. 778.

1672 р., серпня 23, Варшава¹

№ 959

Михайло залишає підгороддянського православного пароха Василя та його наступників-священиків в користуванні земельними угіддями, які здавен належать до підгороддянської церкви, а також дозволяє вільний вируб лісу, варіння пива, палення горілки та звільняє їх від усіх повинностей, данин, десятин, очкового, подимного, постоїв і нічлігів

Мова пол.; 17,7 × 40 + 3,6 см.

I «*Michał król*». «*Confirmatia przywileiu y conservatia przy gruntach popowstwa podgrodzkiego cerkwi świątego] Jana Krzsciciela w starostwie Rohatyńskim pobożnemu oycu Bazylemu dany*». «*Hieronym Pinocci jego królewskiej mości sekretarz mp.*».

¹ Останнє слово стерте.

III «Privilegium pro oppido Podgradzie [regis] Michaelis» (XVIII). «Feria 3-tia pridie festi [sancti] Petri in vinculis anno Domini 1759 privilegium praesens ad acta castrensia capitanealia Leopoliensia per oblatam porrectum, susceptum et ingrossatum est» (XVIII).

На пергаменті діри. Текст частково вицвів.

Печатка відсутня. Залишилася шовкова жовта стрічка.

Ф. 201, оп. 4в, спр. 1457.

1673 р., липня 12, Варшава

№ 960

Михайло, на прохання цеху шевців Львова, підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1673 р., березня 10, Львів

Генеральний львівський староста Іван Мнішек ухвалює, що під львівською гродською юрисдикцією не повинні бути шевці, які не належать до цеху, і навіть ті два шевці, що досі перебували на замковій юрисдикції і не належали до цеху. Якщо б ці партачі працювали й надалі, цехові дозволяється відбирати їхні вироби і карати згідно з статутом цеху, а стягнення використовувати на цехові потреби. В свою чергу цех шевців повинен віддавати до замку 16 злотих — по чотири злотих щокварталу на сухі дні. Кожен з партачів для вступу до цеху повинен дати до скриньки 15 злотих, а далі поступати згідно з статутом цеху. Також треба дбати про те, щоб всі партачі й цехові товариші продавали свої вироби тільки в міських ятках. Порушники даної настанови підлягають карі в 100 червоних злотих

Мова пол. Документ, розміром 32,6 × 59,8 + 6 см., в м'яких, з чорної тканини, обкладинках, на верхній обкладинці напис: 1673. Michał K[orybut] W[isniowiecki] król Polski etc. zatwierdza konsens szewskiej cechy za zgodą z starostą Mniszkiem. Oryginał (XX).

Ініціал «М»; текст обрамлений рослинним орнаментом, вписаним чорним чорнилом.

I «Michał król». «Confirmacyia consensu cesze szewskiey lwowskiey».

На пергаменті наявні плями від іржі. Текст місцями затертий і вицвів. Документ наклеєний на папері.

На шовковій рожевій вицвілій стрічці у бляшаній коробці (без вічка) печатка. Gum., табл. XXXI, № 120.

Ф. 131, спр. 779. Інв. Вар. 915 (787).

1673 р., жовтня 16, Львів

№ 961

Михайло підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1585 р., травня 9, Краків (див. док. № 702)

Мова лат. Документ у вигляді зошита з чотирьох аркушів, розміром 44,7 × 29,8 см. Ініціал «М».

I «Michael rex». «Stanislaus Buzenski generalis regens cancellarii Regni». «Confirmatio mensatorum civitatis Leopoliensis».

III «Privilegium contubernii mensatorum Leopoliensium a serenissimo rege Michaelae benigniter confirmatum et approbatum» (XVII).

На шовковій рожевій стрічці, яка проходить через корінець зошита, у бляшаній коробці пошкоджена печатка. Gum., табл. XXXI, № 119.

Ф. 131, спр. 780. Інв. Вар. 916 (788).

1674 р., листопада 3, Львів

№ 962

Бурмістер Львова Іван-Степан Убальдіні делла Ріппа та представники усіх станів міста роблять пам'ятний запис у зв'язку з встановленням на вежі ратуші флюгеля у вигляді позолоченого лева ¹

Мова лат.; 41,5 × 54,5 см.

Ф. 131, спр. 781. Інв. Вар. 811 (685).

1674 р., грудня 7, Кадоре

№ 963

Марко з Джери, син Івана Бетти, заборгувавши Іванові Джері з Канді-де 300 фунтів, продав йому нерухоме майно.

Нотаріальний інструмент Лаврентія де Дзольдо, сина Миколи

Мова італ.; 18,3 × 10,5 см.

I Засвідчення публічного нотарія.

III «Sr Juanne Gera c[ontra] Marchio quondam Juanne de Betta al podario l. 4п. 10» (XVII). «1674, liuello di l. 300, 7 Xbre» (XVIII).

Ф. 131, спр. 782.

1676 р., лютого 7, Краків

№ 964

Ян III залишає священникові з с. Чукви Грицеві та його братам право на попівство, надане Грицеві адміністратором Самбірської економії війницьким каштеляном Станіславом Скаршевським в самбірському замку 23 серпня 1660 р. і підтвержене відтак Яном Казимиром у Самборі 4 вересня 1660 р. та Михайлом у Львові 23 жовтня 1671 р. Одночасно король дозволяє згаданому священникові і його братам варити пиво й вільно рубати ліс, а також звільняє їх усіх від двірських та військових тягарів

Мова пол.; 29,5 × 37,5 + 5,3 см.

I «Jan król». «Conservacya przy popostwie nabożnego Hrycza ze wsi Czukwi do oeconomiey Samborskiey należącej». «Jan Szomowski podskarbi nadworny koronny mpp.».

III «Czukiew Gurna, cerkiew» (XVIII). «Praesens privilegium per oblatam ad acta iurisdictionis cameralis Samboriensis exhibitum, in libro ingrossationum, pagina 348, N positionis 63 intabulatum esse testatur. In quorum fidem sequitur officiosa subscriptio et sigilli appressio. Datum in iurisdictione camerali Samboriensi die 14 Septembris 1798. Matlachowski iusticiarius cameralis Samboriensis» (XVIII).

На згинах пергаменту невеликі діри, наявні плями від іржі.

Печатка відсутня.

Ф. 129, оп. 1, спр. 587.

1676 р., лютого 10, Краків

№ 965

Ян III підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1669 р., жовтня 10, Краків (див. док. № 933) ²

¹ Під текстом пам'ятного запису нечіткі прізвища вищих сановників та представників станів міста.

² Документ Яна III підтвердив Август II у Кракові 6 жовтня 1697 р. (див. док. № 1007).

Мова лат.; 27,7 × 50,6 + 5,3 см. Ініціал «S».

I «Joannes rex». «Confirmatio privilegii confraternitatis bleatissimae M[ariae] v[irginis] civibus Leopoliensibus ritus Graeci». «Adamus Sarnowski Varsaviensis, Loviczensis canonicus, s[uae] r[egiae] m[aiestatis] secretarius m[ppa]».

III «Confirmatio iurium provisoribus ecclesiae Leopoliensis ritus Graeci ad ecclesiam Assumptionis bleatissimae M[ariae] v[irginis] [...] collatione [...]» (XVIII). «Confirmatio Joannis Tertii privilegii a Vladislao 4-to pro manutentione monachorum penes ecclesiam Assumptionis bleatissimae v[irginis] M[ariae] confraternitati collati. Cracoviae, anno 1676, die 10 Februarii» (XVIII).

На шовковому зеленому шнурку у бляшаній коробці пошкоджена печатка. Gum., табл. XXXV, № 130.

Ф. 129, оп. 1, спр. 593.

1676 р., лютого 27, Краків

№ 966

Ян III підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1669 р., жовтня 10, Краків (див. док. № 932)¹

Мова лат.; 29,3 × 55,5 + 6,6 см. Ініціал «S».

I «Joannes rex». «Confirmatio confirmationis privilegii confraternitatis ritus Graeci Leopoliensis». «Adamus Sarnowski Varsaviensis, Loviczensis canonicus, s[uae] r[egiae] m[aiestatis] secretarius m[ppa]».

III «Confirmatio Joannis Tertii privilegiorum Michaelis, Vladislai IV et aliorum ratione typographiae exclusive. Datum Cracoviae, d[ie] 27 Februarii 1676» (XVIII). «Confirmatio confirmationis iurium confraternitatis ritus Graeci Leopoliensis liberae impressionis librorum Ruthenorum» (XVII). «Na drukarnię, Jana Trzeciego» (XIX). «Anno 1676, die 27 Februarii» (XIX).

На шовковому зеленому шнурку у бляшаній коробці печатка. Gum., табл. XXXV, № 130.

Ф. 129, оп. 1, спр. 588.

1676 р., лютого 28, Краків

№ 967

Ян III підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1669 р., жовтня 10, Краків (див. док. № 931)²

Мова лат.; 47,5 × 75,8 + 7,3 см. Ініціал «S». Ім'я короля оздоблене орнаментом, вписаним золотом фарбою.

I «Joannes rex». «Confirmatio privilegiorum Sigismundi civium Leopoliensium ritus Graeci». «Adamus Sarnowski Varsaviensis, Loviczensis canonicus, s[uae] r[egiae] m[aiestatis] secretarius m[ppa]».

III «Confirmatio privilegii Sigismundi Augusti regis Poloniae per serenissimum Joannem Tertium feliciter regnantem coaequationis nationis Ruthenicae cum gente Polona in omnibus praerogativis» (XVIII). «Confirmatio Joannis Tertii libertatum» (XVIII). «Originale duplicatum [...] coaequationis Ruthe-

¹ Документ Яна III підтвердив Август II у Кракові 6 жовтня 1697 р. (див. док. № 1009).

² Пор. ідентичний за змістом документ Яна III, виданий у Кракові 28 лютого 1676 р. (див. док. № 968). Документ Яна III підтвердив Август II у Кракові 6 жовтня 1697 р. (див. док. № 1008).

Долішня обкладинка документа львівського архієпископа Івана Тарновського.
1669 р. Док. № 926.

Печатка гарбарського цеху Львова. 1425 р. Док. № 84
Печатка ради Львова. 1426 р. Док. № 89.

porum cum Latinis etc. aliarum libertatum». «De anno 1676, Februarii 28» (XVIII).

На шовковому зеленому шнурку у бляшаній коробці печатка. Gum., табл. XXXV, № 130.

Ф. 129, оп. 1, спр. 589.

1676 р., лютого 28, Краків

№ 968

Те, що і док. № 967

Мова лат.; 51,6 × 73,6 + 9 см. Ініціал «S» не вписано.

I «Joannes rex». «Confirmatio privilegiorum civium Leopoliensium ritus Graeci». «Hieronymus Pinocci regiae maiestatis secretarius manu propria».

III «Confirmatio Joannis Tertii privilegii a Sigismundo Augusto libertatum Ruthenis Leopoliensibus concessarum. Cracoviae, anno 1676, die 28 Februarii» (XVII). «Dar pułkownika Zygmuntowicza Zygmunta» (XX).

На шовковому білому шнурку у бляшаній коробці печатка. Gum., табл. XXXV, № 129.

Ф. 131, спр. 783. Інв. Вар. 917 (789).

1676 р., березня 5, Краків

№ 969

Ян III підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1669 р., жовтня 10 (див. док. № 934)¹

Мова лат.; 30,4 × 57,6 + 7,9 см. Ініціал «S» не вписано.

I «Joannes rex». «Confirmatio privilegiorum monasterii [sancti] Onofrii Ruthenorum Leopoliensis». «Hieronymus Pinocci regiae maiestatis secretarius subscripsit».

III «Confirmatio Joannis Tertii privilegii a Sigismundo Tertio confraternitati Leopoliensi pro administratione monasterii [sancti] Onofrii collati. Cracoviae, anno 1676, die 5 Martii». «Hic commemoratus Łąka Białohoszczka, aquae ductus per monasterium» (XVIII).

На шовковому біло-голубому шнурку у бляшаній коробці печатка. Gum., табл. XXXV, № 129.

Ф. 129, оп. 1, спр. 590.

1676 р., березня 5, Краків

№ 970

Те, що і док. № 969

Мова лат.; 33,2 × 49,8 + 6,3 см. Ініціал «S».

I «Joannes rex». «Confirmatio privilegiorum monasterii [sancti] Onuphrii Ruthenorum Leopoliensis». «Adamus Sarnowski Varsaviensis, Lovicensis canonicus, [suae] [regiae] [maiestatis] secretarius mppa».

III «Confirmatio privilegiorum monasterii [sancti] Onofrii Ruthenorum Leopoliensis per serenissimum Joannem Tertium feliciter regnantem, 1676 anno» (XVII). «Joannis Tertii. Duplicatum. 5 Martii 1676» (XVIII). «Praesens instrumentum praevio iudiciali consensu apud Leopolienses tabulas civicas, libro privilegiorum, tomo I, pagina 372, numero 80 ingrossatum et in libro

¹ Пор. ідентичний за змістом документ Яна III, виданий у Кракові 5 березня 1676 р. (див. док. № 970).

haereditatum, tomo XXVII, pagina 113 super villa civili Biłohorszcz praenotatum est. Die 4 Martii 1795. Casimirus Medynski mp. Tabularum civicarum Leopoliensium regens» (XVIII).

На шовковому зеленому шнурку у бляшаній коробці печатка. Gum., табл. XXXV, № 130.

Ф. 129, оп. 1, спр. 594.

1676 р., березня 5, Краків

№ 971

Ян III підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1669 р., жовтня 10, Краків

Михайло підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1649 р., січня 29, Краків (див. док. № 884)¹

Мова лат.; 33,4 × 57,4 + 5 см. Ініціал «S» не вписано.

I «Joannes rex». «Confirmatio iurium fraternitatis ecclesiae tituli Assumptionis beatisssimae] Mariae] virginis] civium ritus Graeci Leopoliensium». «Hieronymus Pinocci regiae maiestatis secretarius mp.».

III «Confirmatio Joannis Tertii privilegii a Sigismundo Tertio ratione confraternitatis, scholae et typographiae collati. Cracoviae, anno 1676, die 5 Martii» (XVIII).

На шовковому білому шнурку у бляшаній коробці (без вічка) печатка. Gum., табл. XXXV, № 129.

Ф. 129, оп. 1, спр. 591.

1676 р., березня 5, Краків

№ 972

Те, що і док. № 971

Мова лат.; 30 × 55,1 + 6,7 см. Ініціал «S».

I «Joannes rex». «Confirmatio iurium fraternitatis ecclesiae tituli Assumptionis beatisssimae] Mariae] virginis] ritus Graeci Leopoliensis». «Adamus Sarnowski Varsaviensis, Loviczensis canonicus, sluae] rlegiae] m]aiestatis] secretarius mppa».

III «Confirmatio iurium confraternitati ad ecclesiam Assumptionis in coelum gloriosissimae virginis Mariae ritus Graeci Leopoliensis, 1676 anno» (XVII). «Confirmatio Joannis Tertii. Duplicatum, Cracoviae, die 5 Martii 1676» (XVIII). «Confraternitatis a Jeremia patriarcha institutae» (XVIII).

На шовковому зеленому шнурку у бляшаній коробці (без вічка) печатка. Gum., табл. XXXV, № 130.

Ф. 129, оп. 1, спр. 592.

1676 р., квітня 3, Краків

№ 973

Ян III, на прохання депутатів львівських райців Мартина Анчевського, Олександра Юзефовича та синдика Михайла Григоровича, підтверджує всі права й привілеї, вільності, декрети, конституції, звичаї, плебісцити римо-католицької, православної та вірменської релігій громад Львова, надані попередніми королями від незапам'ятних часів, і особливо привілеї

¹ Пор. ідентичний за змістом документ № 111, виданий у Кракові 5 березня 1676 р. (див. док. № 972).

зрівняння в правах Львова з першими містами Польського Королівства та Великого князівства Литовського — Краковом і Вільнюсом, також рескрипти і декрети між магістратом й староством та магістратом й громадою

Мова лат.; 30,8 × 55,1 + 7,8 см. Ініціал «S». Вгорі над текстом рослинний орнамент, вписаний олівцем.

I «Joannes rex». «Confirmatio generalis iurium et privilegiorum civitatis Leopoliensis». «Stanislaus Buzenski generalis regens cancellarii Regni maioris».

«Confirmatio generalis iurium et privilegiorum civitatis Leopoliensis per serenissimum Joannem Tertium regem Poloniae sub felici coronatione eiusdem Cracoviae, 1676» (XVII). «Feria quarta post dominicam Rogationum proxima anno Domini 1676-to ad personalem nobilium et spectabilium Alberti Kupinski proconsulis, Joannis Stephani de Ryppa Ubaldini consulis civitatis sacrae regiae maiestatis Leopoliensis oblationem litteras praesentes confirmationis privilegiorum serenissimi eius nominis Joannis Tertii regis Poloniarum, civitati praesenti datorum, per officium praesens castrense capitaneale Leopoliense susceptum et inductum» (XVII).

Печатка відсутня. Залишилася шовкова рожева стрічка.

Ф. 131, спр. 784. Інв. Вар. 809 (686).

1676 р., квітня 29, Краків

№ 974

Ян III підтверджує, не наводячи тексту, документ Станіслава Конєцпольського, виданий в Крешові 6 травня 1675 р., про згоду Конєцпольського на приєднання церковних ґрунтів у с. Корениці Перемиської землі (і, особливо, чверті Пруханівського поля) до спадкових ґрунтів кореницького попівича Івана та його сина Василя. Король звільняє їх від усяких данин і повинностей, а також від постоїв, нічлігів, підвод та інших обов'язків

Мова пол.; 14,6 × 39,3 + 3,9 см. Ініціал «O».

I «Jan król». «Potwierdzenie prawa popowiczom korzenickim». «Malcher Gurowski sekretarz jego królewskiej mości mp.» «Praesentem erectionem libris dominicalibus, pagina 33 ad N 35 sub hodierno dato ingrossatum esse hisce testatur. Datum Vientownica, die 25 Februarii 1799. Joannes de Matkowski jus. com. jul...» (XVIII).

III «Privilegium praesens productum in commissione s[uae] r[egiae] m[aiestatis] et remissum ad generosum oeconomum generalem pro revisione fundi et approbationem [...] et iniustitiae visum fuerit [...] 16 Augusti 1676 [...] s[uae] r[egiae] m[aiestatis] commissarius mp.» (XVII). «Productum [...] intro conten [...] porrectum, susceptum et inductum» (XVIII). «Korzenica» (XVIII).

Печатка відсутня.

Ф. 201, оп. 4в, спр. 1458.

1676 р., вересня 26, Яворів

№ 975

Ян III підтверджує, не наводячи тексту, документ Владислава IV, виданий у Варшаві 5 травня 1645 р., про підтвердження фундації руського воєводи Якова Собеського в користь яворівської церкви св. Юрія та наводить текст такого документа:

1662 р., жовтня 23, Львів

Ян Казимир підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1662 р., лютого 14, Яворів

Коронний хорунжий, стрийський староста Ян Собеський з Собешина підтверджує права братства при церкві св. Юрія у м. Яворові і дозволяє завідувати церквою цьому братству.

Крім цього, Ян звільняє згадану церкву від тягарів на користь замку й міста, нагадуючи, що райці зобов'язані давати священникові церкви по два злотих шокварталу з прибутків міста, а черниці з монастиря на Великому Передмісті не повинні перешкоджати бакалаврові у продажу свічок і можуть продавати виключно грошові свічки, а не шеляжні

Мова лат.; пол.; 36,5 × 59,5 + 3,8 см. Ініціал «О». Текст з трьох боків обрамлений рослинним орнаментом, вписаним золотою й зеленою фарбами та чорним чорнилом. Посередині заголовка зображення герба «Яніна», зліва — орла.

I «Ioannes rex». «Confirmatio prawa bractwu jaworowskiemu». «Franciscus Kamocki sacrae regiae maiestatis secretarius».

III «Civitas Iaworow» (XVIII). «Hocce instrumentum in inventario N 1 rite ingrossatum ac praenotatum esse subscriptione domini infirmatur. Jaworow, die 31 Augusti 1798. Strasser mp. praefectus» (XVIII).

На згині пергаменту дірка.

Печатка відсутня. Залишилася голуба вицвіла стрічка.

Ф. 201, оп. 4в, спр. 1459.

1677 р., березня 24, Львів

№ 976

Архідиякон, адміністратор львівського архієпископства Адам П'ясковський підтверджує та повністю наводить текст запису Анни Зелковської: 1677 р., лютого 20, Львів

Анна Зелковська, дружина покійного львівського райці Семена Козловського, разом зі своїми синами — войнилівським парохом Яковом та ректором львівської кафедральної школи Іваном Козловськими фундують службу божу і цією умовою записують вівтаристові вівтаря найсвятішої Трійці у львівському кафедральному костьолі 2 тис. польських злотих разом з чиншом, забезпечених на будинкові на Краківській вулиці у Львові, за що зобов'язують вівтариста у визначений час відправляти богослуження за померлу та живу рідню. З чиншу для вівтариста призначено 140 злотих, а для захристії на різні потреби — 20 злотих; право патронату й презентування вівтариста зберігається за Козловськими.

Адам П'ясковський підтверджує цю фундацію з тією однак зміною, що призначає для вівтариста 130 злотих, а для захристії — 30.

Мова лат. Документ у вигляді книжки з семи пергаментних аркушів і трьох паперових, розміром 23,1 × 18,5 см., з них на чотирьох пергаментних аркушах даний документ, а на двох — «Збільшення фундації Козловських» (див. док. № 998). Документ в твердій коричневій шкіряній обкладинці з золотими тисненнями. На верхній обкладинці посередині розп'яття, біля якого дві жіночі постаті, а в кутках рамки чотири євангелисти. На долішній обкладинці це саме зображення, лише посередині, замість розп'яття, божа матір з дитятком на півмісяці.

I «Adamus Piaskowski archidiaconus administrator Leopoliensis mp.». «Adamus Usman publicus sacra autoritate apostolica et sede vacante archiepiscopatus Leopoliensis notarius actuarius mp.».

На першому паперовому аркуші напис: «Fundatio ac erectio altaristae ad altare Sanctissimae Trinitatis in ecclesia Leopoliensis super summam 3000 per nobiles Ziolkowska et Kozłowski in lapidea Osmulska inscripta cum jure patronatus seniori de sanguine Kozłowskich» (XVIII).

Печатка відсутня. Залишився шматок шовкової рожевої стрічки, яка проходить через корінець зошита.

Ф. 201, оп. 4, спр. 370, арк. 3—6.

1677 р., жовтня 20, Яворів

№ 977

Ян III підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1669 р., жовтня 19, Краків

Михайло підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1644 р., червня 20, Варшава

Ян Казимир підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1630 р., жовтня 10, Львів (див. док. № 903)

Мова лат., пол.; 20,8 × 44,7 + 7 см.

I «Jan król». «Potwierdzenie praw y przywilejów nabożnym popom starostwa Przemyskiego y Medyckiego służących». «Krzysztof Taranowski krakowski, w[arszawski] kanonik, j[lego] k[rólewskiej] m[łości] sekretarz».

III «Confirmatio privilegiorum [...] etiam [...] poponibus» (XVIII). «In castro Premisliensi feria tertia post dominicam Rogationum proxima anno Domini 1768-vo. Ad personalem oblationem perillustris et reverendissimi Basilii Hanczakowski decani cathedralis et iudicis surrogati consistorii generalis Premisliensis hocce privilegium officium castrense capitaneale Premisliense suscepit et actis suis inducere mandavit» (XVIII). «Donatio immunitatis clero capitaneatus Premisliensis et Medycensis tum permissio decimae a subditis eorundem capitaneatum. Donatio immunitatis» (XVIII). «Inter documenta communia» (XVIII). «Inductum in prothocollon omnium contractuum Domini Medycensis, libro 3, N 42, pagina 40, 42, 43, 44. Datum in Medyka, die 3-a Novembris 1796. Vincentius Mułkowski iusticiarius» (XVIII) [...] ¹.

Печатка відсутня.

Ф. 129, оп. 1, спр. 1729.

1678 р., червня 12, Львів

№ 978

Ян III підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1668 р., червня 10, Львів

Львівський генеральний староста Іван Мнішек віддає в користування Василеві та Олені Ференсовичам Сопрончівський грунт на Краківському передмісті у Львові. Чинш за нього Ференсовичі повинні віддавати до замку

Мова пол.; 17,3 × 46,1 + 6,3 см.

I «Jan król». «Potwierdzenie prawa [...] Ferensowiczom małżonkom na przedmieściu Krakowskim przy Lwowie leżącego».

III «Przywilej na grunt pewny na Krakowskim przedmieściu we Lwowie będący uczciwym Bazylemu y Helenie Ferensowiczom małżonkom od starosty lwowskiego w roku 1668, dnia 10 czerwca nadany, a przez najjaśniejszego Jana Trzeciego króla polskiego roku infra et data [...] approbowany, a ten grunt nazwany Sopronczowski. Dan we Lwowie, d[nia] 12 czerwca 1678» (XVIII—XIX). «Dar Mieczysława Dunin — Wąsowicza. 29/XII 1908. C[zołowski]» (XX).

¹ Далі кілька нечітких написів.

На пергаменті наявні плями від вогкості, текст в окремих місцях не читається. Ліва сторона загортки відрізана.

Печатка відсутня.

Ф. 131, спр. 785. Інв. Ваг. 919 (791).

1678 р., серпня 13, Корманичі

№ 979

Подільський воєвода Андрій-Максиміліан Фредро з Плешевичів повідомляє, що 20 років тому він взяв від священика з с. Вапівців Григорія, сина Кузьми, 200 злотих на землю, яка називається Матулинською у с. Рубешовичах і тепер віддає цей борг двом дочкам священика — по 100 злотих кожній. Якщо б їхні чоловіки хотіли залишитися на цій землі, то муситимуть платити чинш 30 злотих, а також давати податки у натурі — курей, гусей, каплунів і разом з громадою відробляти повинності під час зажинків і обжинків

Мова пол.; 27 × 45,5 см.

I «Andrzej Maximilian Fredro wojewoda podolski mp.». «Stanisław Józef Fredro wojewoda podolski».

III «Rubieszowice» (XVIII).

На пергаменті наявні плями. Текст частково вицвів.

Ф. 201, оп. 46, спр. 3, арк. 39.

1678 р., грудня 5, Львів

№ 980

Адміністратор львівської архієпархії Адам П'ясковський вирішує суперечку між сином власника с. Малечковичів Бернардом Венявським і провізором шпиталю св. Станіслава Іваном Шомером в справі володіння рибним ставком з млином та земельною ділянкою у Малечковичах на р. Острожанці. Розглянувши суперечку, адміністратор присуджує справу на користь шпиталю, наказуючи дати ввід на маєтки

Мова лат. Документ у вигляді зошита з чотирьох пергаментних аркушів, розміром 34,9 × 24,5 см., у напівтвердій обкладинці.

Ініціали «А», «С».

I «Adamus Piaskowski archidiaconus, administrator Leopoliensis manuprogria».

Текст на пергаменті частково вицвів.

На шовковому червоному шнурку, який проходить через корінець зошита, відтиснена в червоному воскові у дерев'яній коробці (без вічка) кругла (діам. 3,3 см.) печатка з затертим зображенням.

Ф. 131, спр. 786. Інв. Ваг. 812 (688).

1679 р., березня 30, Городно

№ 981

Ян III підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1649 р., вересня 9, Львів (див. док. № 887)

Мова лат., пол. Документ у вигляді зошита без обкладинок з чотирьох аркушів, розміром 29 × 23 см.

Ініціал «S».

I «Joannes rex». «Confirmatio privilegiorum braxatorum Leopoliensium». Пергамент розірваний на дві частини. Текст частково пошкоджений.

На шовкових рожевій та жовтій вицвілих стрічках, які проходять через корінець зошита, у бляшаній коробці пошкоджена печатка. Гуп., табл. XXXV, № 129.

Ф. 131, спр. 787. Інв. Вар. 814 (689).

1679 р., березня 30, Городно

№ 982

Ян III підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1632 р., жовтня 12, Львів

Владислав IV залишає священика Степана і його синів Григорія і Матвія, а також брата Івана з сином Гелієм у володінні попівством в королівському селі Новому Яжеві Яворівського староства з усім, що до цього села належить (про що сказано в двох документах: 1) підчасного королівства Адама-Ієроніма Синявського¹, виданого у Берестянах 10 травня 1608 р., та 2) межирицького каштеляна графа Андрія з Гурки, виданого 27 травня 1580 р.). Король підтверджує ці документи, не наводячи їх текстів, і звільняє згаданих осіб від повинностей, підвод та десятин

Мова лат., пол.; 25,5 × 37,4 + 3,4 см.

I «Jan król». «Approbacya przywileiu na popostwo Nowego Jezowa starostwa Jaworowskiego nabożnym Bazylemu y Jacutowi popom, braci rodzonym». «Krzysztof Taranowski warszawski kanonik, jego królewskiej mości sekretarz mр.».

III «Anno Domini millesimo septingentesimo quadragesimo tertio, die decima nona mensis Septembris privilegium intro contentum ad acta visitationis generalis per oblatam porrectum, susceptum et ingrossatum» (XVIII). «In castro Premisliensi feria tertia in crastino festi sanctae Margarethae v[irginis] et martyris, die videlicet 14 mensis Julii, a[nn]o D[omi]ni 1778 ad personalem oblationem generosi Joannis Sozanski privilegium hocce officium praesens castrense Premisliense suscepit et actis suis inducere mandavit» (XVIII). «Hocce instrumentum in inventario N 76 rite ingrossatum ac praenotatum esse subscriptione dominii confirmatur. Jaworow, die 31 Augusti 1798. Strasser mpa praefectus» (XVIII). «Jazow [!] Nowy» (XIX).

Текст вицвів, в окремих місцях не читається.

На льняній червоній вицвілій стрічці причеплена порожня бляшана коробка від печатки.

Ф. 201, оп. 4в, спр. 1461.

1679 р., вересня 4, Яворів

№ 983

Ян III підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1654 р., червня 15, Варшава (див. док. № 902)

Мова лат., пол. Документ у вигляді зошита без обкладинок з чотирьох аркушів, розміром 37,5 × 27,5 см. Ініціали «I», «S».

I «Ioannes rex». «Stanislaus Szczuka suae regiae maiestatis secretarius mр.» «Confirmatio confirmationum ordinationis contubernii pellionum Iavoroviensium».

III «Pro kuszniерze». «Cech kuśnierski» (XIX).

На пергаменті багато дірок від іржі. Текст частково вицвів. Печатка відсутня. Залишилася шовкова жовта вицвіла стрічка.

Ф. 131, спр. 788.

¹ У документі помилково Семлявського.

Ян III залишає у володінні вибранецьким ланом у с. Губичах Дрогобицького староства Івана й Максима Шурминів, а також Івана Пашеницьового, Івана Боркового і звільняє їх від податків та повинностей, а на томість згадані особи зобов'язані служити у війську

Мова пол.; 24,8 × 37,6 + 3 см. Ініціал «О».

I «Jan król». «Conserwacya wybraniectwa do wsi Hubicza starostwa Drohobyckiego uczciwym Iwanowi y Maxymowi Szurminom etc., wybrańcom». «Stanisław Szczuka [sluae] r[legiae] m[aiestat]is] secretarius mp.».

III «Privilegium a serenissimo Joanne rege honestis Joanni et Maxymo Szurminom ac aliis super scultetiam in bonis villae Hubicze pro uno laneo. In Jaworow, die 11 mensis Septembris [anno] D[omi]ni MDCLXIX regni eiusdem 17 sub appenso sigillo datum» (XVII). «Privilegium super unum laneum scultetialem villae Hubicz» (XVIII—XIX) [...] ¹

На згинах пергаменту діри.

Печатка відсутня.

Ф. 131, спр. 789.

Прелати й каноніки львівського кафедрального костьолу повідомляють, що вони віддали в оренду до кінця життя свій «Стахирівський» млин на Краківському передмісті Львова мельникові Йосипові Гризлі, його дружині та одному їхньому нащадкові, у зв'язку з чим останні платитимуть 200 злотих чиншу щорічно і дбатимуть про охорону й належний стан млина

Мова пол.; 28 × 44,2 + 9,2 см.

I «Jerzy Giedzinski b. h. suffragan lwowski, praesidens v[enerabilis] c[apituli] subscripsit». «Mikołaj Zichini kkl, procurator w[ielebnej] k[apituly] lwowskiej mp.».

III «Przywilej przeswietney kapituły na troie dożywocia do młyna Stachiroski nazwanego utsciwym Józefowi y Ęwie Hryzłom małżonkom y iednemu z nich potomkowi służący de anno 1680» (XVIII).

Печатка відсутня. Залишилася шовкова червона вицвіла стрічка.

Ф. 131, спр. 790.

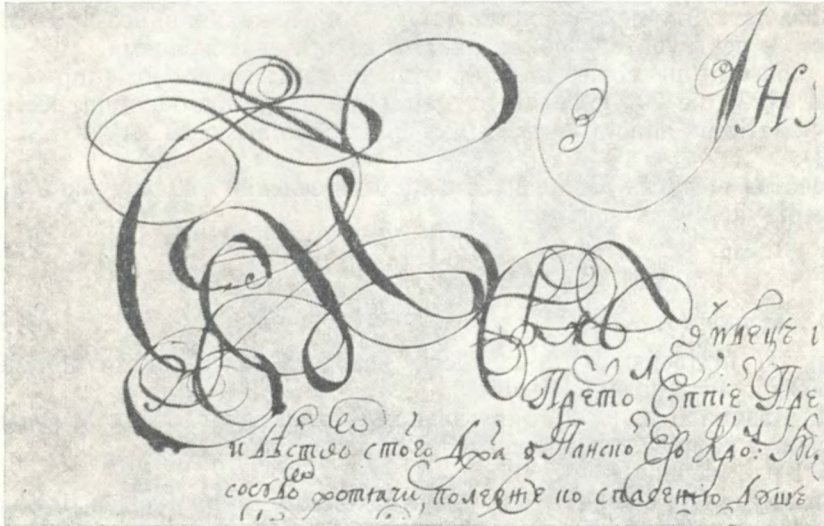
Доктор обох прав, архідиякон і адміністратор львівського архієпископства Адам П'ясковський підтверджує запис грошових сум, забезпечених на нерухомих маєтках, на користь каплиці діви Марії на кладовищі біля львівського кафедрального костьолу, дарованих такими фундаторами: львівським вірменином Христофором Богдановичем у 1669 р. 1000 злотих; шляхтичем Христофором Ставинським за посередництвом підкоморія Галицької землі Миколи Трусколаського у 1653 р. 500 злотих; львівським хутровником Августином Павликовичем та його дружиною Терезією Ціхоневич у 1670 р. 200 злотих; Катериною Домагалич у 1671 р. 1000 злотих; полковником Афанасієм Мйончинським у 1672 р. 1000 злотих; міщанином Михайлом Бондзієм у 1681 р. 3000 злотих та шляхтичем Петром Понятовським у 1673 р. 1000 злотих.

¹ Далі один стертий напис.

Адам П'ясковський приєднує ці маєтки до церковної власності, а чинш від грошових сум призначає на утримання священиків каплиці та її потреби, у зв'язку з чим згадані священики зобов'язані відправляти богослуження за фундаторів

Мова лат. Документ на трьох аркушах, опрацьований у вигляді книжки разом з іншим документом (опис див. док. № 926). Ініціал «V».

I «Adamus Piaskowski archidiaconus, administrator Leopoliensis». «Adamus Usman publicus et autoritate apostolica et sede vacante archiepiscopatus Leopoliensis notarius».

Ініціал «В» з документа перемиського, самбірського і сяноцького православного єпископа Інокентія Винницького. 1682 р. Док. № 988.

На шовковому жовто-червоному шнурку, який проходить через корінець книжки, відтиснена еліпсоподібна (розм. 2,7 × 2,3 см.) паперова печатка Адама П'ясковського з зображенням на щиті герба «Юноша». Легенда частково затерта: ADAMUS PIASKOWSKI AM OFFICIAL LEO.

Ф. 131, спр. 760, арк. 11—13.

1682 р., травня 12 (2), Перемишль

№ 987

Перемиський, сяноцький і самбірський православний єпископ Інокентій Винницький благословляє заснування братства при церкві св. Юрія у Дрогобичі

Мова укр.; 31,8 × 51,2 + 4,3 см. Ініціал «В».

I «Ін(н)окентій єп̃п̃».

На пергаменті наявні діри. Внизу відірваний шматок загортки з печаткою.

Печатка відсутня.

Регест: Св., стор. 139.

Ф. 129, оп. 1, спр. 628.

Львівський архієпископ, граф, власник с. Лип'я Костянтин Липський підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1681 р., квітня 15, Варшава

Ефеський архієпископ, апостольський нунцій у Польщі й Литві з владою легата Опітії Паллявіцин підтверджує заснування братства найсвятішого таїнства у львівському кафедральному костьолі.

Архієпископ, переглянувши всі права й привілеї братства, надає право 40-денного відпусту гріхів усім членам братства після виконання ними певних духовних практик

Мова лат. Документ у вигляді зошита з п'яти аркушів, розміром 30,7 × 23 см. в пергаментних обкладинках з золотими тисненнями.

I «Constantinus comes in Lipie archiepiscopus Leopoliensis mp.». «Anno Domini 1722, die 20 Octobris. In visitatione generali productum, lectum et actis visitationis adnotatum. Joannes Felix Szaniawski ECSAVOGLSL mp.» (XVIII).

Печатка відсутня. Залишився шовковий зелений шнурок, який проходить через корінець зошита.

Ф. 131, спр. 791.

1683 р., серпня 13, Краків

№ 989

Ян III підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1662 р., листопада 4, Львів

Ян Казимир, на прохання монастиря кармелітів босих у Вісьничі, підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1591 р., ¹ червня 14, Краків

Сигізмунд III, на прохання судді Краківської землі Якова з Любомира, за допомогою своїх комісарів відмежовує біля Добчицького замку його села Креславичі й Квасовичі від королівських маєтків та дозволяє йому, жителям згаданих сіл та мешканцеві Кручекові, який живе біля села Зегартовичів і належить до Креславичів, користати з лісів, що лежать між маєтками ²

Мова лат.; 31,2 × 60,4 + 5,6 см. Ініціал «J».

I «Joannes rex». «Confirmatio privilegii super liberam incisionem lignorum et arborum in silvis capitaneatus Dobczycensis conventui in Wisnicz carmelitarum discalceatorum». «Stanislaus Szczuka pocillator Visnensis, regiae maiestatis secretarius mp.».

III «Actum in castro Cracoviensi sabbatho post festum sanctorum Trium Regum proximo anno Domini millesimo sexcentesimo nonagesimo tertio. Ad officium et acta praesentia castrensia capitanealia Cracoviensia personaliter veniens admodum reverendus et religiosus Achacius ab omnibus sanctis ordinis carmelitarum discalceatorum conventus in Wisnicz siti causarum procurator, suo et totius conventus praefati Visnicensis nomine intro contentas sacrae regiae maiestatis confirmationis seu renovationis privilegiorum litteras, conventui suprascripto Visnicensi super liberam incisionem lignorum arborumque in silvis capitaneatus Dobczycensis dislimitationemque et donationem bonorum intro contentorum servientes, officio praesenti capitaneali Cracoviensi ad acti-

¹ У тексті дата року MDX помилкова. Документ датується за словами: «у IV році нашого панування», що відповідає 1591 р.

² Документ Яна III підтвердив Август II у Кракові 6 жовтня 1698 р. (див. док. № 1015).

candum obtulit. Susceptum, lectum et inductum» (XVII). «Serenissimi Joannis III approbatio privilegiorum antiquorum, ordinationes granitiales ad bona Krzesławice et alia in se continentium, sub data Cracoviae, die 13 Augusti anno Domini 1683» (XVIII).

Ініціал «І» з документа короля Яна III. 1684 р.
Док. № 990.

На шовковому малиновому шнурку у бляшаній коробці (без вічка) печатка. Гут., табл. XXXV, № 130.

Ф. 201, оп. 4в, спр. 1462.

1684 р., серпня 13, Золочів

№ 990

Ян III надає титул королівського друкаря львівському міщанинові Альбертові Мільчевському і дає йому право друкувати латинські й українські книги старого або нового видання (за попереднім, однак, королівським погодженням чи схваленням тих, до кого, згідно з правом, це належить) для користування у Львові та інших містах королівства і Великого князівства Литовського. Одночасно король звільняє друкарню від міських податків

Мова лат.; 29 × 53 + 6,8 см. Ініціал «І», вписаний золотою фарбою.

I «Joannes rex». «Servitoratus cum praerogativo artis typographicae famato Alberto Milczewski». «Stanislaus Szczuka regens Regni cancellariae mp.».

II «Sabbatho in crastino festi Omnium Sanctorum anno Domini 1743 privilegium praesens ad acta castrensis capitanealia Leopoliensia per oblatam porrectum, susceptum et ingrossatum est» (XVIII).

III «Documentum ex parte famati Alberti Milczewski productum in officio consulari Leopoliensi, feria quarta intra octavam festi Sacratissimi Corporis Christi Domini anno eiusdem 1691» (XVII).

Печатка відсутня. Залишився шматок шовкової жовто-чорно-білої гаптованої стрічки.

Ф. 131, спр. 792.

1685 р., червня 6, Варшава

№ 991

Ян III, враховуючи заслуги вірменської нації перед Речю Посполитою протягом кількох сот років та зважаючи на доброзичливість і мужність вірменів м. Кам'янець, Язлівця, Львова та інших прикордонних фортець, скасовує пункт статуту цеху золотарів Львова, який забороняє приймати до цеху більше чотирьох золотарів вірменської нації. Відтак король дозволяє не обмежувати кількість золотарів — вірменів, зазначаючи, що вірменські майстри мають право визволяти учнів, тримати товаришів і бути обраними цехмистрами. За порушення даної настанови накладатиметься кара в 200 злотих

Мова пол.; 26,8 × 47,8 + 5,4 см. Ініціал «I».

I «Jan król». «Pozwolenie, aby Ormianom w cechu złotniczym lwowskim więcej niz czterech zostawało». «Woyciech Stanisław Chrósciński jego królewskiej mości sekretarz mpp.».

III «Sabbatho ante festum sancti Martini pontificis proximo anno Domini millesimo sexcentesimo octuagesimo sexto privilegium sacrae regiae maiestatis intro contentum ad acta officii castrensis capitanealis Leopoliensia per oblatam porrectum, susceptum et inductum» (XVIII). «Privilegium serenissimi olim divae memoriae Joannis Tertii regis Poloniae etc. serviens aurifabris nationis Armenae» (XVIII). «Uti ex republica bene meritaе» (XVIII).

Печатка відсутня.

Опубл.: Łoziński, стор. 25—27 (фрагмент документа). Łoziński, Złotnictwo, стор. 139—141 (фрагмент документа).

Ф. 201, оп. 4в, спр. 1463.

1685 р., листопада 21, Жовква

№ 992

Ян III, покликаючись на декрет комісарського суду у справі між грецькими купцями — як позивачами, та львівським перекладачем Вартаном Шимоновичем — як відповідачем, з причини зловживань останнім під час перекладу прав і постанов Польського Королівства, бере купців під свою опіку й протекцію, а справу згаданого перекладача наказує віддати до суду

Мова лат.; 26,6 × 40,2 + 4,9 см. Ініціал «S».

I «Joannes rex». «Protectio famatis mercatoribus Graecis ab indebitis aggravationibus interpretis Leopoliensis». «Stanislaus Boglewski canonicus Vladislaviensis, sacrae regiae maiestatis secretarius mp.».

III «Protectio [sacrae] r[egiae] maiestatis mercatoribus Graecis a vexatione interpretis contra jura civitatis, 1685» (XVII).

На шовковому біло-голубо-малиновому шнурку у бляшаній коробці воскова червоного кольору кустодія без відтиску печатки.

Ф. 131, спр. 793. Інв. Вар. 819 (695).

1687 р., червня 6, Львів

№ 993

Львівський архієпископ Костянтин Ліпський підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1686 р., листопада 12, Львів

Анна, вдова князя з Вишнівця й Збаража, белзького воеводи Костянтина Корибута, дідичка Ходорівставу, фундує посади п'ятох священників у львівському кафедральному костьолі при вівтарі св. Трійці і призначає для них 20 тис. польських злотих, забезпечених на ходорівставських маєтках. Священики зобов'язані відправляти служби божі за душу її чоловіка

Мова лат. Документ у вигляді зошита з чотирьох пергаментних аркушів, розміром 40 × 31,5 см., та чотирьох паперових у напівтвердих обкладинках з золотими тисненнями.

I «Constantinus in Lipie Lipski archiepiscopus Leopoliensis manu propria».

III «Erectio ministerii Wisniowieckiani» (XVII—XVIII).

Печатка відсутня.

Ф. 131, спр. 794.

1687 р.,¹ жовтня 15, Золочів

№ 994

Ян III, на прохання архідіякона підгорецького монастиря Парфенія Ломиковського, підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1663 р., жовтня 16, Микулинці

Сандомирський воеводич, долиньський староста Станіслав Конєцпольський дарує монастиреві ордену св. Василія в Підгірцях дворище і сіножать, а також дає дозвіл на два храмових свята, дозволяє мати броварню і винниці, дає право вільно вирубувати ліс, ставити млин і користуватися всім, чим монастир користувався здавна

Мова пол.; 42,3 × 70,8 + 8,1 см. Ініціал «О» оздоблений зображенням орла та ангелів, які підтримують корону. Ініціал багатокольоровий. Ім'я короля та його титули вписані золотою фарбою.

I «Jan król». «Confirmatia prawa manastyrowi podhoreckiemu Plesnisko nazwanemu».

II «Intabuletur! Decretum in sessione caesareo-regiae commissionis tabularis, Leopoli, die 28 Decembris 1780 anno. Casimirus Stankiewicz actuarius mpp.» (XVIII). «Porrexit Joannes Nowosielski» (XVIII).

III «Feria sexta pridie festi Circumcisionis Christi Domini anno eiusdem 1688 privilegium confirmationis jurium intro contentum sacrae regiae maiestatis ad acta officii castrensis capitanealis Leopoliensis per oblatam porrectum, susceptum et inductum». (XVII). «Confirmationis praesentis privilegium apud Caesareo-regias tabulas provinciales Galicienses impertrato praevio

¹ У документі дата року 1670 помилкова. Документ датується за словами «rapowa- nia naszego 14 roku», що відповідає 1687 р.

consensu in libro majestatico, tomo 2-do, pagina 3-tia de verbo ad verbum ingrossatum atque in libro praenotationum, tomo 3-tio, pagina 110, numero 3-tio est praenotatum. Actum Leopoli, die 25-ta mensis Aprilis 1761 anno. Theophilus Szczuka Caesareo — regiarum tabularum registrator» (XIX). Під текстом ліворуч відтиснена паперова печатка Галицької табулі (опис див. док. № 209).

Печатка відсутня. Залишилася шовкова червоно-жовто-зелено-чорна гаптована стрічка, до якої причеплена бляшана кустодія (без вічка) від печатки.

Ф. 129, оп. 1, спр. 578.

1688 р., червня 30, Рим

№ 995

Інокентій XI, на прохання семи капітульних каноніків львівського кафедрального костюлу, дозволяє їм постійно носити великі ризи фіолетового кольору, головні убори і рокет

Мова лат.; 46,3 × 76,6 см.

I «L. XXXX». «Jul.». «J. V. Asdente». «F. de Paina». «N. S. Ma[...]rius». «P. Sparaparus». «[...] Massuccius C[...]». «B. Ny[...]cinus Ca[...]s». «X X X X». «F. p. Re L nault. N. Hab[...]». «J. S. S. Gaspal[...]». «J. N. Stariz [...]». «J. Nat». «P. Palmerius secretarius».

II «Ee Laur». «A. Contesse». «Visa J. C[...]mpinus». «N[?] 4».

III «Regestrata in camera apostolica. Petrus Palmerius secretarius et cancellarius» (XVII). «Anno Domini millesimo sexcentesimo octuagesimo octavo, die septima mensis Septembris visa et lecta admittuntur, prout intro. Constantinus in Lipie Lipski archiepiscopus Leopoliensis mp.» (XVII). «Pro usu sarrapam capitulo Leopoliensi bulla Innocentii papae XI expedita anno 1688-vo» (XVIII).

Свинцева булла відсутня.

Ф. 131, спр. 795.

1688 р., листопада 30, Яворів

№ 996

Ян III, на прохання ігумена Йови Арламовського і ченців чернилявського монастиря (ордену св. Василія) під Яворовом, підтверджує документ перемиського православного єпископа Інокентія Винницького, виданий у Перемишлі 27 червня 1587 р., та пастирські листи київського митрополита Антонія Винницького, виданий 12 серпня 1664 р., і перемиського єпископа Юрія Гошовського, виданий 1 грудня 1669 р. Відтак король залишає згаданий монастир з його правом та вільностями — з правом вільного вибору ігумена серед ченців, з правом на грунт на передмісті Яворова та на інші грунти й поля, два фільварки, млин, броварню, вільне варіння пива й горілки, вільний вируб лісу, продажу трунків на свята та ін.

Мова пол.; 28 × 44,9 + 8,7 см. Зверху ліворуч зображення гербу «Яніна», над ним корона, вписані синьою і золотою фарбами.

I «Jan król». «Potwierdzenie listów episcopów religiey graeckiey przemyskich monasteru czernilawskiemu, quo ad ordinem danyh y zachowanie przy gruntach temuż manasterowi od jego królewskiej mości nadanych». «Woyciech Stanisław Chróściński jego królewskiej mości sekretarz mp.».

II «Reproductum, connotatum sub actu lustrationis anno Domini 1765» (XVIII).

III «Czernielany [...]» (XVII). «Feria secunda in vigilia festi sancti Thomae apostoli anno Domini 1694 ad acta officii castrensis capitanealis Leopoliensis litterae intro contentae sacrae regiae maiestatis per oblatam porrectae atque per me Alexandrum Korendowic susceptae et inductae» (XVII).

На згинах пергаменту діри, наявні плями від вогкості. Текст вицвів, у окремих місцях не читається.

Печатка відсутня. Залишилася шовкова рожева вицвіла стрічка.

Ф. 201, оп. 4в, спр. 1464.

1690 р., лютого 24, Варшава

№ 997

Ян III, на прохання ченців домашівського монастиря Белзького повіту Філарета Сльозки і Йосипа Скульського, підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1638 р., березня 10, Варшава (див. док. № 853) ¹

Мова пол.; 34,5 × 27,4 см.

I «Jan król». «Confirmatia przywileiu króla Władysława IV manasterowi domaszowskiemu w powiecie Betzkim bendacemu służącego». «Wojciech Stanisław Chróściński jego k[rólewskiej] mości sekretarz mp.». «In castro Belzensi sabbatho post octavas festi Sacratissimi Corporis Christi Domini proximo anno eiusdem 1690 ad personalem oblationem religiosi in Christo patris Josephi Solski ihumeni seu prioris conventus Domaszoviensis divi Basilii rithus Graeci officiose factam privilegium sacrae regiae maiestatis domini clementissimi eidem conventui gratiose collatum intro contentum susceptum et est inductum» (XVII). «Praesens privilegium in libro fundationum, tomo 20, pagina 208 ingrossatum atque in libro praenotationum antiquarum, tomo 15, pagina 160, numero 1 praenotatum est. Actum Leopoli, die 8-va Martii 1784 anno. Josephus Junosza Załuski mp. loco registratoris» (XVIII).

Печатка відсутня. Залишився шовковий зелений шнурок.

Опубл.: DGL, 1859, № 48.

Ф. 131, спр. 796.

1690 р., грудня 1, [Львів] ²

№ 998

Львівський бурмистер Павло Козловський повідомив перед львівським архієпископом Костянтином Ліпським, що він дав 1000 польських злотих на вітвар св. Трійці у львівському кафедральному костьолі і забезпечив їх на Осмольському будинкові разом з відкупним чиншом сім злотих з согні, як про це свідчить запис, зроблений в актах львівських райців 27 лютого 1690 р. Бурмистер призначає з цього чиншу 15 злотих шокварталу вітваристові, а два злотих і 15 грошів для захристії. За це вітварист повинен відправляти у визначений час богослуження.

Львівський архієпископ Костянтин Ліпський підтверджує цю фундацію

Мова лат. Документ на двох аркушах, оправлений у вигляді книжки разом з іншим документом (опис див. док. № 976).

I «Constantinus Mrozowicki archidiaconus et officialis generalis archiepiscopatus Leopoliensis mp.». «Martinus Fiałkowski sacra autoritate apostolica publicus et consistorii Leopoliensis actuarius, notarius mpa».

¹ Документ Яна III підтвердив Август II у Білостоці 5 лютого 1727 р. (див. док. № 1036).

² Місце видачі документа не вказано.

Печатка відсутня. Залишився шматок шовкової синьої вицвілої стрічки, яка проходить через корінець зошита.

Ф, 201, оп. 4, спр. 370, арк. 7—8.

1691 р., квітня 6, Варшава

№ 999

Ян III підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1687 р., листопада 26, Львів

Львівські райці, на прохання цехмістрів львівського цеху хірургів, затверджують п'ять додаткових статей, які доповнюють попередньо наданий статут і забороняють допускати до цеху неосвічених людей, встановлюють постійну кількість майстрів (16 чоловік), а також встановлюють порядок прийому до цеху нових майстрів, приналежності до нього майстрів хірургічного ремесла, що працюють поза Львовом і забороняють допускати євреїв-хірургів до лікування християн та обмежують їх кількість до двох майстрів як у Львові, так і на його передмістях

Мова лат.; 37,5 × 56,2 + 8,6 см. Ініціал «S», вписаний золотою фарбою.

I «Joannes rex». «Franciscus Michael Denhoff Starogardensis capitaneus, sacrae regiae maiestatis secretarius m[anu] propria». «Confirmatio ordinatio[n]is certae a magistratu Leopoliensi pro parte chyrurgorum Leopoliensium».

III «Feria sexta post dominicam Cantate proxima anno Domini 1717 confirmatio praesens ad acta capitanealia castrensia Leopoliensia per oblatam porrecta, suscepta et ingrossata» (XVIII). «In iudicio civili [...] sabbatho intra octavas festi Assumptionis beatissimae v[irginis] M[ariae] a[nn]o D[omi]ni 1729 per oblatam porrectum» (XVIII).

На пергаменті наявні діри від іржі. Текст частково вицвів.

На шовковому малиновому вицвілому шнурку у бляшаній коробці фрагменти печатки. Gum., табл. XXXV, № 129.

Ф. 131, спр. 797. Інв. Вар. 920 (792).

1691 р., квітня 6, Варшава

№ 1000

Ян III підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1612 р., березня 11, Варшава (див. док. № 776).

Мова лат.; 46,6 × 73 + 7,1 см. Ініціал «S».

I «Joannes rex». «Franciscus Michael Denhoff Starogardensis capitaneus, sacrae regiae maiestatis secretarius mp.».

III «Dar p[ana] Tkacza» (XIX).

На згинах пергаменту діри.

На шовковому малиновому вицвілому шнурку у бляшаній коробці розколена на дві частини печатка. Gum., табл. XXXV, № 129.

Ф. 131, спр. 798. Інв. Вар. 921 (793).

1691 р., вересня 28, Дусівці

№ 1001

Олександр-Костянтин Красицький з Сецина, граф, власник Красичина, надає у вічне користування священникам Яцентію Михайловичеві й Федорові попівство у с. Ніновичах Перемиської землі та звільняє їх від деяких повинностей

IN NOMINE DOMINI AMEN

Ad perpetuam rei memoriam

OMNIPOTENS DEVS totius Vniuersi Conditor hominem suum proprium plasma de limo terrae eductum ad instarq; luteci & fictilis vasis opus fabricatum calliditate versutia antiqui serpentis de statu Originalis Iustitiae in profundam vitiorum abyssum detratum subleuare nec non ex ineffabili bonitate sapientia inuestigabili & misericordia incomparabili pristino nitore originalis Iustitiae summopere restituere cupiens

Фрагменти орнамента з документа короля Михайла. 1669 р. Док. № 929.

Мова пол.; 23,8 × 33,5 см.

I «Alexander z Siecina Krasicki hrabia mр.». «Konstancia z Lipia Krasicka hrabina».

III «Hocce documentum in libro dominicali pagina 7 praenotatum esse nomine dominii hisce testor. Signatum Sosnica, die 14 Martii 1795. B. Czechowski plenipotens» (XVIII).

На згинах пергаменту дірки.

На пергаменті відтиснена в сургучі пошкоджена еліпсоподібна (розм. 2,1 × 1,7 см.) перстенева печатка Олександра-Костянтина Красицького з нечітким зображенням.

Ф. 129, оп. 1, спр. 637.

1693 р., січня 14, Львів

№ 1002

Львівський архієпископ граф Костянтин Липський повідомляє, що львівський райця Станіслав Майдешевич в 1689 р. записав у духівниці 10 тис. польських злотих для каплиці райців, інакше літераторів, за що віттарист повинен щотижня відправляти три служби божі за його душу та душі його батьків і рідних. Одночасно райця призначив віттаристові, віцекустові та іншим церковним особам 700 злотих річного чиншу від цієї суми.

Львівський архієпископ затверджує фундацію, призначаючи, згідно з волею померлого, право патронату і презентування львівському райці Хомі Беллі та доктору медицини і львівському лавнику Михайлові Бойму, а згодом — львівському бурмистрові і райцям

Мова лат. Документ у вигляді зошита з чотирьох аркушів, розміром 28,5 × 20,7 см., в твердих коричневих шкіряних обкладинках з золотими тисненнями.

I «Constantinus in Lipie Lipski archiepiscopus Leopoliensis mр.». «Martinus Fiałkowski sacra autoritate apostolica publicus et suae illustrissimae celsitudinis curiae causarum notarius mppa». «Anno Domini 1723, die 17 Aprilis in visitatione generali productum, lectum actisque visitationis eiusdem ingrossatum. In quorum fidem etc. Datum, ut supra. Joannes Felix Szaniawski episcopus Capsensis, suffraganeus, archidiaconus, vicarius officialis generalis Leopoliensis, scholasticus Lanciciensis mр.» (XVIII).

Печатка відсутня.

Ф. 131, спр. 799.

1693 р., січня 14, Львів

№ 1003

Львівський архієпископ граф Костянтин Липський повідомляє, що Софія Ключонська (дівооче прізвище Визданка), вдова Мартина Ключонського, просила щоп'ятниці відправляти богослужіння перед віттарем св. Трійці, а також в будь-який день під час 40-денного посту, крім неділь і четвергів. З цією метою Софія Ключонська призначила для віттариста, едила, кантора, віцекуста, дзвонарів й інших осіб, що братимуть участь у підготовці до служб божих, 10 тис. злотих, забезпечених на маетках львівського райці Андрія Шимоновича на праві відкупу (про що свідчить запис 1692 р. в актах ради Львова) та відкупний чинш цієї суми в 700 злотих.

Львівський архієпископ підтверджує запис, додаючи, що право фунда-торки до презенти й патронату після її смерті належатиме львівському капітулові

Мова лат. Документ у вигляді зошита з п'яти аркушів, розміром 30,5 × 20,1 см., оправленого в шкіряні обкладинки з витисненим золотом орнаментом.

I «Constantinus in Lipie Lipski archiepiscopus Leopoliensis mp.». «Martinus Fialkowski sacra autoritate apostolica publicus et suae illustrissimae celsitudinis curiae causarum actuarius notarius mpa». «Anno Domini 1722, die 2 Novembris in visitatione generali productum, lectum, actis visitationis ingrossatum observarique praemissa sub poenis supra expressis iniunctum. Joannes Felix Szaniawski episcopus Capsensis, suffraganeus, archidiaconus, vicarius, officialis generalis Leopoliensis, scholasticus Lanciciensis mp.» (XVIII). «Anno Domini 1743, die 29 Octobris in visitatione generali ecclesiae metropolitanae Leopoliensis productum et lectum. Nicolaus Ignatius Wyzycki archiepiscopus Leopoliensis» (XVIII) ¹.

На долішній обкладинці відтиснена у чорному сургучі еліпсоподібна, розміром 2,1 × 1,8 см., перстенева печатка з нечітким зображенням.

Підвісна печатка відсутня. Залишився шматок шовкової голуобої вицвілої стрічки, яка проходить через корінець зошита.

Ф. 131, спр. 800.

1694 р., березня 20, Жовква

№ 1004

Ян III, на прохання та за старанням священика церкви Воскресіння у м. Золочеві Федора Свабича і старших братів церкви, підтверджує вже вдруге згорілі права церковного братства, водночас дозволяючи йому дотримуватися грецького обряду і давніх звичаїв православної релігії. Король надає братству право обирати свого настоятеля, а також допомагає в будівництві церкви, дозволивши вільно вирубувати ліс і поставити піч для випалювання вапна тощо

Мова пол.; 46,4 × 61,5 + 13,2 см. Ініціали «I», «O». Вгорі над заголовком посередині герб «Яніна», над ним корона. На лівому полі орел з гербом «Яніна», на правому — зображення вершника.

I «Jan król». «Jakub Ludwik królewic. P. reverenter approbo». «Renowacya praw pogorzałych bractwa cerkwi Zmartwychwstania pańskiego w Złoczowie». «Woyciech Stanisław Chrósciński jlego] k[rólewskiej] mości sekretarz u pisarz mpra».

II «Die 2-da mensis Decembris 1762-do anno sub actum [!] visitationis generalis productum etc. et ad acta ingrossatum. Nicolaus Szadurski prothonotarius apostolicus generalis dioecesis Leopoliensis» (XVIII). «Feria 2-da ante festum Purificationis beatissimae virginis Mariae proxima anno Domini 1763-tio hocce privilegium ad acta castrensia capitanealia Buscensia per oblatam est porrectum et ingrossatum» (XVIII). «Ninieyszy instrument do akt fiskalnych y do księgi gruntowcj, quo ad verbum jest zaingrossowany, zaświadcza się. Datum Złoczow, die 31 Martii 1796 anno» (XVIII). «Praesens instrumentum in libris fundorum magistratus Złoczoviensis tomo haereditatum XII, pagina 298, 299 et 300 intabulatum atque de verbo ad verbum ingrossatum est. Złoczoviae, die 7-a Maii anno Domini 1804. Josephus Kozłowski (assesor) magistratus Złoczoviensis mp.».

Печатка відсутня. Залишився шовковий голубий шнурок.

Ф. 129, оп. 1, спр. 643.

¹ На звороті останнього аркуша — сумарій щоквартальних видатків з фундації Софії Ключської.

1695 р., травня 10, Рим

№ 1005

Пренестинський єпископ, кардинал, протектор архіконфратернії св. Трійці Риму Палуцій і кустоди повідомляють братів братства св. Трійці при кафедральному костюлі м. Львова про надання їм індульгенцій та спеціальних прав, описаних в таких листах:

1. 1606 р., жовтня 2, Рим

Павло V надає членам братства св. Трійці у Римі право на повний відпуст гріхів і змякшення провин після виконання ними певних духовних практик у визначені дні

2. 1604 р., грудня 7, Рим

Климент VIII дає детальні інструкції щодо встановлення церковних братств і конгрегацій у Римі та в усьому християнському світі

Мова лат.; 65,8 × 40,2 см. Вгорі над текстом зображення сцени розп'яття, з обох боків якого щити, вписані золотою фарбою і чорним чорнилом.

I «P. cardinalis de Alteriis protector». «Silvius Massarius curiae cap [...] по [...] et secretarius [...] archiconfraternitatis [...] custos». «Tiberius Vuccapadulius custos». «Jacobus Fallarinus custos». «Hieronymus Bonellus camerarius».

III «Anno Domini 1722, die secunda Novembris in visitatione generali productum, lectum et actis visitationis adnotatum. Joannes Felix Szaniawski episcopus Capsensis, suffraganeus, archidiaconus, vicarius, officialis generalis Leopoliensis, scholasticus Lancienciensis mp.» (XVIII).

Печатка відсутня. Залишився шовковий коричневий шнурок.

Ф. 131, спр. 801.

1697 р., жовтня 1, Краків

№ 1006

Август II, на прохання львівських райців Андрія Шимоновича, Христофора Цибоні та синдика Івана Мосцицького, що прибули на коронаційний сейм для складення присяги, підтверджує усі права, привілеї, надання, вільності, фундації, плєбісцити, декрети, конституції, звичаї, концесії, дотації та інші документи, надані попередніми королями Львову від незапам'ятних часів, і особливо грамоту про зрівняння Львова в правах з містами Краковом та Вільнюсом, а також рескрипти і декрети, що торкаються права складу, судів та патронату

Мова лат.; 30,4 × 65 + 8,5 см. Ініціал «S».

I «Augustus rex». «Confirmatio jurium in universum et privilegiorum a serenissimis regibus Poloniae civitati Leopoliensi concessorum». «Nicolaus Tomisławski Cracoviensis, Varsoviensis canonicus, sigilli Regni custos mp.».

III «Confirmatio generalis jurium civitatis Leopoliensis per serenissimum Augustum Secundum, anno 1697» (XVIII).

Печатка відсутня. Залишилася шовкова малинова стрічка.

Ф. 131, спр. 802. Інв. Ваг. 823 (699).

1697 р., жовтня 6¹, Краків

№ 1007

Август II підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1676 р., лютого 10, Краків (див. док. № 965).

Мова лат.; 36,2 × 58,4 + 3,1 см. Ініціал «S».

¹ Число дня і назву місяця взято з напису на звороті документа.

I «Augustus rex». «Confirmatio privilegii Confraternitatis beatissimae v[irginis] Mariae Leopoliensis ritus Graeci». «Maximilianus de Tęczyn Ossolinski vexillifer Drohicensis, sigilli maioris Regni secretarius mp.». «Concordat cum suis originalibus antiquis mppa».

III «Confirmatio Augusti Secundi privilegii a Vladislao 4-to pro libera manutentione monachorum seu czerncow penes ecclesiam Assumptionis bleatissimae v[irginis] Mariae confraternitati Leopoliensi collati, Cracoviae, anno 1697, die 6 Octobris» (XVIII). «Feria quarta ante festum sancti Bartholomei proxima anno Domini 1753 confirmatio praesens privilegiorum ad acta castrensia capitanealia Leopoliensia per oblatam porrecta, suscepta et ingrossata» (XVIII).

Текст частково вицвів.

На шовковому голубому шнурку у бляшаній коробці фрагменти печатки.

Ф. 129, оп. 1, спр. 647.

1697 р., жовтня 6, Краків

№ 1008

Август II підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1676 р., лютого 28, Краків (див. док. № 967)

Мова лат.; 58,4 × 82 + 5,5 см. Ініціал «S». Текст з двох боків обрамлений рослинним орнаментом, вписаним золотою фарбою.

I «Augustus rex». «Confirmatio privilegiorum civibus Leopoliensibus ritus Graeci». «Maximilianus de Tęczyn Ossolinski vexillifer Drohicensis, sigilli maioris Regni secretarius mp.».

II «Concordat in <omnibus> [...] mppa».

III «Confirmatio Augusti Secundi privilegii a Sigismundo Augusto liberatum Ruthenis Leopoliensibus collatorum. Cracoviae, anno 1697, die 6 Octobris» (XVIII).

На шовковому голубому вицвілому шнурку у бляшаній коробці фрагменти печатки.

Ф. 129, оп. 1, спр. 648.

1697 р., жовтня 6, Краків

№ 1009

Август II підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1676 р., лютого 27, Краків (див. док. № 966)

Мова лат.; 37 × 57,5 + 2,8 см. Ініціал «S». З лівого боку тексту рослинний орнамент, вписаний золотою фарбою.

I «Augustus rex». «Confirmatio confirmationis privilegii confraternitatis ritus Graeci Leopoliensis super officinam tipographicam Ruthenicam servientis». «Maximilianus de Tęczyn Ossolinski vexillifer Drohiczensis, sigilli maioris Regni secretarius mp.». «Concordat cum suis originalibus mppa» (XVII).

III «Confirmatio Augusti Secundi privilegii a Vladislao 4-to inhibitivi, ut nullus Leopoli Ruthenicae inprimat, sed sola confraternitas Leopoliensis. Cracoviae, anno 1697, die 6 Octobris» (XVIII).

На шовковому голубому шнурку у бляшаній коробці фрагменти печатки. Gum., табл. XXXIX, № 139.

Ф. 129, оп. 1, спр. 649.

Август II підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1676 р., березня 5, Краків (див. док. № 969) ¹

Мова лат.; 36,9 × 61,2 + 4,4 см. Ініціал «S». З лівого боку тексту розлинний орнамент, вписаний золотого фарбою.

I «Augustus rex». «Confirmatio privilegiorum monasterii [sancti] Onufrii Ruthenorum Leopoliensium». «Maximilianus de Tęczyn Ossolinski vexillifer Drohiczensis, sigilli maioris Regni secretarius mp.».

III «Feria tertia in vigilia festi Nativitatis Christi Domini, videlicet die 24 mensis Decembris, anno eiusdem 1771 privilegium praesens ad acta terrestria Leopoliensia per oblatam porrectum, susceptum et ingrossatum est» (XVIII). «Confirmatio Augusti Secundi privilegii a Sigismundo Tertio Confraternitati Stavropygiono Leopoliensi pro plenaria administratione monasterii sancti Onofrii, collati, Cracoviae, anno 1697, die 6 Octobris. Hic commemoratus Łąka Białohoszczka et aquae ductus per monasterium [sancti] Onofrii» (XVIII).

Печатка відсутня. Залишився шовковий голубий шнурок.

Ф. 129, оп. 1, спр. 650.

Август II, на прохання жителя містечка Липника Мартина Чижика, підтверджує його право на володіння полем, купленим від Сусанни Зентакович-Крульової

Мова лат.; 24,1 × 38,8 + 5,3 см.

I «Augustus rex». «Conservatio circa certum agrum in oppido Lipnik situm honesti Martini Czyzyk». «Maximilianus de Tęczyn Ossolinski vexillifer Drohiczensis, sigilli maioris Regni secretarius mp.» ².

Печатка відсутня.

Ф. 129, оп. 1, спр. 651.

Август II підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1662 р., березня 30, Варшава

Ян Казимир підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1645 р., квітня 17, Сокаль

Рада містечка Сокаля надає шевському цеху в Сокалі статут, оригінал якого згорів під час пожежі міста

Мова лат., пол.; 34,7 × 74,5 + 3,8 см. Ініціал «S».

I «Nicolaus Tomisławski Cracoviensis, Varsoviensis canonicus, sigilli Regni custos».

III «Confirmatio privilegiorum [...] sutorum Sokaliensium» (XVIII).

На пергаменті діри, наявні плями від іржі. Текст вицвів.

На шовковому червоно-білому шнурку у бляшаній коробці печатка (діам. 6,7 см.) з нечітким зображенням.

Ф. 131, спр. 803. Інв. Ваг. 922 (794).

¹ Документ Августа II підтвердив Август III у Варшаві 11 грудня 1754 р. (див. док. № 1068).

² На звороті один нечіткий напис.

Доктор обох прав, архідиякон, генеральний адміністратор львівського архієпископства Костянтин Мрозовицький повідомляє, що канонік львівського кафедрального костюлу Олександр Куропатва і його брат Казимир та інші члени їхньої сім'ї зафундували для себе і своїх спадкоємців з дому Куропатвів гербу «Ястрембець» новий канонікат у львівському кафедральному костюлу та записали для нього села Волосів і Цуцилів Галицької землі Руського воєводства. Костянтин Мрозовицький після запису в акти та виконання інших формальностей підтверджує згадану фундацію та повністю наводить текст цього документа:

1698 р., червня 7, Львів

Перед львівськими гродськими актами стали канонік львівського кафедрального костюлу Олександр Куропатва та його брат Казимир і члени їхньої сім'ї та записали для новофундованого ними для себе і своїх спадкоємців з дому Куропатвів гербу «Ястрембець» канонікату у львівському кафедральному костюлу села Волосів й Цуцилів Галицької землі Руського воєводства

Мова лат. Документ у вигляді зошита з чотирьох аркушів, розміром 38,3 × 25,7 см., у твердих коричневих шкіряних обкладинках з золотими тисненнями. Ініціал «І». На першій сторінці над текстом зображення постатей рицаря з вінком на голові та папи, між ними на щиті герб «Прус». Опубл.: *Geb.*, стор. 475.

І «Constantinus Mrozowicki d[oc]tor] j[ur]is] u[tr]iusque], archidiaconus et administrator archiepiscopatus Leopoliensis m[anu] p[ro]pria]». «Petrus Makowski publicus sacra auctoritate apostolica et sede vacante archiepiscopatus Leopoliensis notarius actuarius».

Ф. 131, спр. 804.

Август II підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1671 р., жовтня 16, Львів

Михайло підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1650 р., серпня 11¹, Львів

Райці Львова затверджують статут сідлярів Львова

Мова пол. Документ у вигляді книжки з чотирьох пергаментних аркушів і двох паперових, розміром 36,7 × 27,1 см., з твердими обкладинками. На обох обкладинках зображення орла. На верхній напис: POTWIERDZENIE PRAW PRZEZ NAJASNIEYSZEGO AVGVSTA WTOREGO KROLA POLSKIEGO CECHOWI SIODLARSKIEMU LWOWSKIEMU SŁUZACYCH NADANE R[OKU] P[ANSKIEGO] 1698. Ініціал «О». На першій сторінці, над текстом рослинні орнаменти, вписані золотою і червоною фарбою та чорним чорнилом.

І «Augustus rex». «Confirmatio praw cechowi siodlarskiemu miasta j[lego] k[ró]lewskiej] m[io]ści] Lwowa służących padaņa».

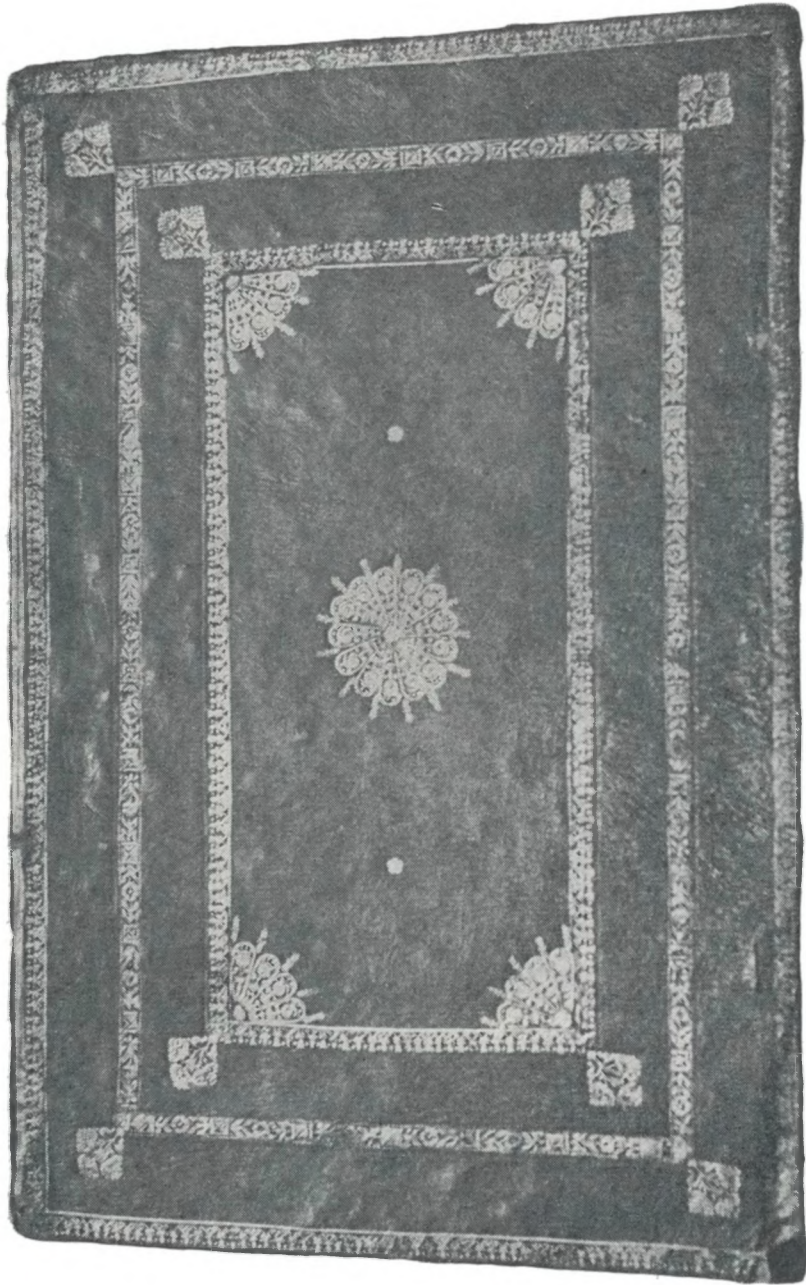
Печатка відсутня. Залишилися шовкові жовта та зелена стрічки, які проходять через корінець книжки.

Ф. 129, оп. 1, спр. 621.

¹ Невідповідність в датуванні. У документі: «В понеділок, наступного дня після свята св. Вавжинця» (Лаврентія). У 1650 р. свято св. Вавжинця випало в середу 10, а не в неділю, як можна було б бачити з документа.

Верхня обкладинка документа адміністратора львівського архієпископства
Костянтина Мрзовицького. 1698 р. Док. № 1013.

Долішня обкладинка документа адміністратора львівського архієпископства
Костянтина Мрбзовицького. 1698 р. Док. № 1013.

Август II підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1683 р., серпня 13, Краків (див. док. № 989)

Мова лат.; 33,6 × 58,6 + 4,4 см.

I «Augustus rex». «Conservatio patrum carmelitarum discalceatorum conventus Visnicensis circa liberam incisionem in silvis capitaneatus Dobczynensis». «Nicolaus Tomisławski Cracoviensis, Varsoviensis canonicus, sigilli Regni custos mp.»

III «Actum in castro Cracoviensi feria tertia post festum sancti Aegidii abbatis proxima anno Domini millesimo sexcentesimo nonagesimo octavo. Ad officium et acta praesentia castrensia capitanealia Cracoviensia personaliter veniens nobilis Stanislaus Antoszewski nomine religiosorum patrum carmelitarum discalceatorum conventus in Wisnicz siti intro contentas litteras sacrae regiae maiestatis conservationis liberae incisionis in silvis capitaneatus Dobczynensis, dicto conventui datas, officio praesenti ad acticandum obtulit. Susceptum et inductum» (XVIII).

На пергаменті наявні плями.

Печатка відсутня. Залишився шовковий зелений шнурок.

Ф. 201, оп. 4в, спр. 1465.

Август II підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1696 р., серпня 29, Львів

Райці Львова затверджують 19 статей статуту цеху шинкарів Львова
Мова лат., пол. Документ у вигляді зошита з чотирьох аркушів, розміром 44,4 × 35,7 см. Ініціали «А», «О».

I «Augustus rex». «Venceslaus Franciscus Trzcinski pincerna Ravensis, sigilli maioris Regni secretarius mp.» «Approbacya prawa sławetnym mieszczanom w congregacyey robienia piwa y gorzałek lwowskim». «Privilegium praesens ad acta Officii consularis Leopoliensis per oblatam insertum est sabbatho, ipso die festi sancti Lucae evangelistae anno Domini 1698» (XVII).

III «Oblatum in Officio consulari Leopoliensi sabbatho, ipso die festi sancti Lucae evangelistae anno Domini 1698» (XVII). «Privilegium Confraternitatis propinatorum Leopoliensium» (XVIII). «Depozyt korporacji szynkarzy. Złożył plan] Krzysztof Janowicz, 30/VII 1914» (XX).

Печатка відсутня. Залишилася шовкова синя стрічка, яка проходить через корінець зошита.

Ф. 131, спр. 805. Інв. Вар. 924 (796).

Август II підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1671 р., жовтня 14, Львів

Михайло підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1670 р., жовтня 9, Львів

Львівський староста Іван Мнішек повідомляє, що попадає церкви св. П'ятниць у Львові Тетяна і вдова Марина Славковська подарували братству при згаданій церкві земельні ділянки й будинки

Мова лат., пол.; 31,2 × 65,6 + 6,8 см.

I «Augustus rex». «Confirmatio jurium confraternitati ritus Graeci ad ecclesiam Paresceviae alias Świętych Piatnic dictam servientium». «Venceslaus Franciscus Trzcinski pincerna Ravensis, sigilli maioris Regni secretarius».

III «Przywilej Augusta Wtorego króla polskiego konfirmujący donację in rem ecclesiae s[an]ctae] Praxedis martyris in suburbio Leopoliensi Cracoviensi dicto existentis uczynione [...] alias per antecessores suos reges Poloniae konfirmowane. Datum w Warszawie, dnia dziewiątego Februarii 1699. Tenze przywilej do aktów grodzkich lwowskich feria 6-ta post dominicam Conductus Paschae per oblatam susceptum» (XVIII). «In visitatione generali productum anno 1744, 14 Martii expedita Maxymowicz actorum consistorii Leopoliensis notarius» (XVIII). «Confirmatio praesens privilegii sacrae regiae maiestatis feria sexta post dominicam Conductus Paschae proxima anno Domini 1723 ad acta castrensia capitanealia Leopoliensia per oblatam porrecta, suscepta, ingrossata et inducta» (XVIII).

На шовковому зеленому шнурку у бляшаній коробці печатка. Gum., табл. XXXIX, № 139.

На пергаменті кілька дірок. Текст частково вицвів, місцями не читається.

Ф. 131, спр. 806. Інв. Ваг. 925 (797).

1699 р.,¹ Варшава

№ 1018

Август II підтверджує та повністю наводить текст такого документа: Бурмистри і райці м. Перемишля затверджують статут перемиського кравецького цеху з 31 статті

Мова лат., пол.; 50 × 71,6 + 6,4 см. Ініціал «А».

I «Augustus rex». «Confirmatio articulorum Contubernio sartorum Premisliensium servientium».

III «Premisliae, feria secunda post dominicam Cantate, die videlicet decima quarta mensis Maii, a[nn]o D[omi]ni 1781 ad personalem oblationem spectabilis Laurentii Jonakiewicz privilegium praesens officium proconsulare consularaque susceperit et actis suis induxit» (XVIII).

На шовковому зеленому шнурку у бляшаній коробці фрагменти печатки.

Ф. 131, спр. 807.

1700 р., січня 8, Варшава

№ 1019

Познанський єпископ Микола Свенцицький, на прохання цеху кравців м. Старої Варшави і за згодою варшавського капітула, надає сховок при недавно побудованому кравцями вівтарі у варшавському костьолі-колегіаті св. Івана Хрестителя, де вони можуть безпечно складати свої церковні речі: свічки, ліхтарі тощо

Копія з XVIII ст.

Мова лат.; 30 × 37,5 см.

III «Do wielmożnego pana Jakuba» (XIX).

Ф. 201, оп. 4в, спр. 1466.

1700 р., травня 28, Варшава

№ 1020

Август II, не наводячи тексту, підтверджує привілей львівського цеху кравців, складений магістратом Львова у 1528 р. і затверджений Сигізмундом

¹ У документі число дня та назва місяця не проставлені.

мундом I у Кракові 2 червня 1534 р., Сигізмундом II у Варшаві 11 червня 1570 р., Стефаном у Торуні 5 листопада 1576 р., Владиславом IV у Львові 26 жовтня 1634 р., Яном Казимиром у Самборі 31 серпня 1660 р.¹, Михайлом у Львові 26 жовтня 1671 р. та Яном III у Яворові 17 квітня 1682 р.

Мова лат.; 32,4 × 53 + 5 см. Ініціали «А», «У».

I «Venceslaus Franciscus Trzcinski pincerna Ravensis, [sacrae] m[aiestatis] r[egiae] secretarius» (XVIII).

III «1700. Regis Augusti Secundi. Sartorum contubernii» (XVIII). «Privilegium r[egiae] m[aiestatis] serenissimi Augusti». «Privilegium sartorum serenissimi regis Augusti Secundi» (XVIII). «W którym przywileiu prawa cechy krawieckiej approbantur» (XVIII). «Leopoliensium sartorum» (XVIII).

На шовковому жовто-синьому шнурку печатка. Gum., табл. XXXIX, № 139.

Ф. 131, спр. 808. Інв. Вар. 825 (701).

1700 р., червня 3, Варшава

№ 1021

Август II підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1671 р., жовтня 26, Львів (див. док. № 949)

Мова лат., пол.; 30,5 × 41,5 + 4 см. Ініціал «S».

I «Augustus rex». «Confirmatio jurium ecclesiae ritus Graeci Epiphaniarum Domini in suburbio Leopoliensi Haliciensi sitae».

II «Joannes Alexander Strus sacrae regiae maiestatis secretarius manu propria».

III «Przywilej króla Augusta II konfirmujący przywilej Jana króla III od podatków wszystkich, żołnierzy u kwater uwalnia» (XVIII). «Na cementarzu i za cementarzem» (XVIII).

Ф. 129, оп. 1, спр. 654.

1708 р., червня 5, Львів

№ 1022

Пам'ятний запис із списком прізвищ усіх високих сановників і вищих урядовців Львова, зроблений після війни зі шведами. В записі зафіксовано події у Львові в другій половині XVII — початку XVIII ст. — пожежі, бурі, епідемії та інші лиха

Мова лат.; 47,5 × 64 см.

Ф. 131, спр. 809. Інв. Вар. 830 (706).

1711 р., серпня 17, Краків

№ 1023

Сеньйори і юньйори цеху кравців Кракова повідомляють, що львівський міщанин Семен Кубишевський протягом чотирьох років навчався кравецького ремесла у їхнього товариша Хоми Зибальського і повністю опанував своє ремесло. В зв'язку з цим вони роблять його вільним

Мова лат.; 33,2 × 50,8 + 6,2 см. Ініціал «У». Текст з трьох боків обрамлений рослинним орнаментом, вписаним жовто-синіми і оранжевими фарбами. Багато слів тексту наведено золотою фарбою.

¹ У документі помилково: 1560 (див. док. № 914).

I «Paweł Chibinski primas». «Jan Wielunski podprimasi» [!]. «Jan Guzikiewicz podskarbi». «Stanisław Siewkowski pisarz». «Martin [...] Böhring». «George Pikarius».

III «Listy Kubusze[w]skiego» (XVIII).

Текст на пергаменті частково вицвів.

Печатка відсутня.

Ф. 131, спр. 810. Інв. Вар. 926 (798).

1711 р., грудня 16 (5), Унів

№ 1024

Львівський, галицький, кам'янець-подільський єпископ і унівський архімандрит Варлаам Шептицький, на прохання жителів Чорткова, дозволяє й благословить заснування братства при церкві Вознесення та визначає його права й обов'язки

Мова укр.; 44,8 × 58,8 + 7,5 см. Ініціал «Б». Вгорі над текстом рослинний орнамент, вписаний чорним чорнилом. Ім'я, прізвище та титул єпископа наведені червоною кіновар'ю та зеленою фарбою.

I «Ва(р)лаамъ єпспъ Лво(в)с[...], Галиц[...] и Камє(н)ц[...] Подол[...] А(р)хим[...] унєвски(и) рукою вла(с)ною»

На пергаменті дві дірки, наявні плями від іржі.

Печатка відсутня. Залишився шматок шовкового червоно-зеленого шнурка та шовкової білої вицвілої стрічки.

Ф. 201, оп. 46, спр. 152.

1712 р., січня 10, Львів

№ 1025

Іванна Потоцька з Синявських, дружина великого коронного стражника Степана Потоцького, повідомляє, що вона залишає гологірського намісника отця Лук'яна Гдешицького та його нащадків в користуванні церквою й отриманні прибутків, а також у володінні маєтками, що належать до згаданої церкви

Мова пол.; 29,3 × 42,2 + 5,1 см. Текст з трьох боків обрамлений рослинним орнаментом, вписаним червоною фарбою. На лівому полі герб «Леліва», над ним корона.

I «Potocka s[trażnikowa] w[ielka] koronna». «Approbuję te prawo. Działo się we Lwowie, 12 Augusti 1733 anno. Jan Potocki strażnik k[oronny] m[pr.].» « Die 5-ta Februarii v[eteris] s[tyli] 1763 anno sub actum [!] visitationis generalis productum et ad acta ingrossatum. N. Szadurski P. A. generalis dioecesis Leopoliensis visitator m[pr.].» (XVII). Під текстом відтиснена у чорному сургучі еліпсоподібна (розм. 3,1 × 2,1 см.) перстенева печатка з зображенням на щиті герба «Пілява», над щитом корона.

III «Gologógu» (XVIII).

Печатка відсутня. Залишилася шовкова біло-зелена стрічка.

Ф. 201, оп. 46, спр. 190.

1712 р., січня 30, Рим

№ 1026

Климент XI повідомляє жителів Львова і Львівської єпархії про призначення єпископа Івана Скарбка львівським архієпископом на місце помер-

лого Миколи Поплавського та закликає всіх проявити йому належну шану й послух

Мова лат.; 26,7 × 49 + 7,6 см. Ініціал «С».

I «XXVIII. A. I. [...]». «P. Lenage». «[...] Soderinus». «A. de Magistris». «G. [...] Masluvius».

II «Fl. Piccioarre. XXVIII». «I. Jehoys S.».

III «R[egestratum]. C. Luida [...]» (XVIII). «Peunus» (XVIII). «Clementis pontificis II creatio archiepiscopi Leopoliensis Joannis Skarbek» (XVIII).

На конопляному шнурку свинцева булла (діам. 3,8 см.) з зображенням на лицевому боці голів апостолів Петра й Павла, між ними хрест, над ними літери S. P., на зворотньому — з написом + CLEMENS PAPA XI

Ф. 131, спр. 811. Інв. Вар. 835 (711).

1712 р., квітня 22, Варшава

№ 1027

Август II підтверджує та повністю наводить тексти двох документів: 1. 1671 р., жовтня 30, Львів

Михайло підтверджує та повністю наводить текст таких документів:

а) 1652 р., квітня 16, Варшава

Ян Казимир підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1634 р., жовтня 17, Львів

Владислав IV підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1577 р., травня 13, Бродниця

Стефан підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1570 р., липня 31, Варшава

Сигізмунд II підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1524 р., жовтня 18, Львів

Сигізмунд I підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1479 р., червня 8, Пйотрків

Казимир IV дозволяє львівським цеховим пекарям продавати різний хліб у Львові протягом цілого тижня, за винятком вівторка і суботи, а нецеховим майстрам та будь-яким іншим людям продавати тільки житній хліб і лише у торгові дні: вівторок і суботу

б) 1671 р., жовтня 26, Львів

Львівські райці забороняють перекупникам та мучникам скуповувати збіжжя на дорогах і по селах, а євреям продавати у місці й на передмістях Львова білий хліб, булрики та ін.

2. 1690 р., травня 14, Варшава

Ян III підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1479 р., червня 8, Пйотрків (див. вище)¹

Мова лат., пол.; 62,5 × 78,7 + 7,2 см. Ініціал «S», вписаний синьою, червоною, зеленою та іншими фарбами. Вгорі ліворуч зображення орла. Орел, ім'я короля та його титули наведені золотою фарбою.

I «Augustus rex». «Confirmatio iurium et privilegiorum contubernio pistori civitatis nostrae Leopoliensis servientium». «Godhelmus R. Aestsch [?] canonicus Pospnaniensis, [s]acrae [r]egiae maiestatis et sigilli Regni secretarius mpra».

¹ Документ Яна III підтвердив Станіслав Август у Варшаві в 1769 р. (див. док. № 1097).

III «Augustus 2-dus, a[nn]o D[omi]ni 1712».

На пергаменті наявні плями.

На шовковому біло-малиновому шнурку у бляшаній коробці печатка.
Gum., табл. XL, № 143.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 1, стор. 268, № 4584 (документ Сигізмунда I).

Ф. 131, спр. 813. Інв. Вар. 927 (799).

1716 р., листопада 20, Сосниця

№ 1028

Уршуля Ліпська з Сецина, власниця Сосниці й Білобоків, воеводина каліська, дає Іванові Репковичеві половину попівства у с. Сосниці Перемиського повіту разом з городом та звільняє його від усіх робіт і панщини, залишаючи однак оплату звичайних податків

Мова пол.; 22,4 × 37,6 см.

I «Urszula Lipska wojewodzina kaliska». «In castro Premisliensi sabbatho post festum sanctae Margarethae virginis et martyris proxima, die videlicet 15 mensis Julii, a[nn]o D[omi]ni 1775-to ad personalem oblationem perillustris et admodum reverendi Eliae Haszewicz parochi Sosnicensis hocce jus Officium castrense Premisliense suscepit et actis suis inducere mandavit» (XVIII). «Inductum ad acta curiae episcopalis Premisliensis r[ithus] G[raeci] L[atino] u[niti] die 5 mensis Octobris veteris styli 1754 anno. G. Szwedzicki notarius mpp.» (XVIII). «Hocce documentum in libro dominicali, pagina 8 praenotatum esse testor. D[ie] 20 Martii 1795, Sosnica. B. Czechowski ple-nipotens mp.» (XVIII).

III «Prawo na popostwo sosnickie dane Janowi Repkowiczowi anno 1715» (XVIII). «Papi[e]ry sosnickie» (XVIII).

На пергаменті відгиснена у червоному сургучі еліпсоподібна (розм. 1,8 × 1,3 см.) перстенева печатка з нечітким зображенням.

Ф. 201, оп. 46, спр. 179.

1717 р., вересня 26, Люблін

№ 1029

Власниця Клевана й Жукова, генеральна старостина Жмудзького князівства, дружина гетьмана Великого князівства Литовського Теофіла Огіньська визначає такі прибутки уніатської церкви у с. Володзі Сяноцької землі: від кожного кметя по 60 снопів жита і три хліби, від загородника — шість грошів, від комірника три гроші, від млинаря — 12 грошів. До того ж селяни с. Вільки повинні давати півмірки або 60 снопів вівса. Священик цієї церкви Самійло Манявський отримуватиме від своїх парафіян також й інші добровільні прибутки

Мова пол.; 25 × 32,5 см.

I «Teofila Ogińska s[ta]rościna X[ie]stwa Żmudzkiego». «In castro Sano-censi feria 2-da in crastino festi [sancti] Dorotheae v[irginis] et martyris 1718 anno ad personalem oblationem devoti Samuelis Maniawski, ecclesiae r[ithus] Graeci Wołodziensis praesbiteri, litteras privilegii supracontenti officium praesens suscepit. Inductum» (XVIII). «Tę prezentę daną od antecessorów moich aprobuję i podpisuję, d[ie] 28 Octobris 1741 anno, w Dąbrówce. Jan Ogiński mp.» (XVIII). «Tę prezentę aprobuję daną od [świętej] p[amięci] matki dobrodziki mojej, excypując jednak według samej słuszności palenia gorzałki, płacenia od świń chodzących nal..., który według inwentarza ma dawać jako drudzy, na co podpisuję się. Kazimierz Ogiński [...]. Umalniając

od wszystkich podatków, jak to od czynszu, tylko przeze mnie. Za duszę ojca, matki dobrodziki mojej co miesiąc msza jedna w dzień piątkowy aby była odprawowana, na co podpisuję się. Kazimierz Ogiński» (XVIII).

Під текстами відтиснені в червоному сургучі дві печатки: 1) еліпсоподібна (розм. 1,8 × 1,5 см.) перстенева печатка Теофіли Огінської з нечітким зображенням; 2) еліпсоподібна (розм. 1,8 × 1,5 см.) перстенева печатка Івана Огінського з зображенням гербу «Огінський».

III «Prziwiley» (XVIII). «Induxi ad protocollum realitatum parochiarum ad dominiam Dąbrówka spectantium. D[ie] 3 Februarii 1805, numero 7, pagina 15. I. Zawisza» (XIX).

Ф. 201, оп. 46, спр. 183.

1717 р.¹

№ 1030

Август II² повідомляє всіх і особливо велицького жупника, бурмистра й раду Кракова, а також провізорів шпиталю св. Духа, що королівські комісари, не знаючи добре прав та привілеїв, які прислугуюють ґрунтови, що зветься «Блоне» за Клепажем і який належить до шпиталю св. Духа, вилучили у своїй декларації блонських громадян з права складу й торгівлі сілля. Король на прохання блонських громадян залишає їх при праві вільної купівлі, складу та продажу солі

Мова пол.; 27,7 × 55 + 9 см. Ініціал «W».

I «Augustus rex».

На пергаменті наявні плями. Текст вицвів.

Ф. 201, оп. 4в, спр. 1467.

1718 р., березня 30, Львів

№ 1031

Інфлянтський воєвода Петро-Юрій Пшебендовський та його дружина Уршуля, власниця Нагачева, надають священникам Гнатові й Федорові Мишкевичам право користуватися церковними маєтками с. Нагачева і звільняють їх від оплати чиншів на користь замку та від інших повинностей

Мова пол.; 30,4 × 50,5 см.

I «Piotr Jerzy Przebendowski wojewoda inflandzki». «Urszula Przebendowska wojewodzina inflancka».

III «Feria quinta in crastino festi [sancti] Matthaei apostoli et evangelistae anno D[omi]ni 1729 ius praesens intro specificatum ad acta castrensia capitanealia Leopoliensia per oblatam porrectum, susceptum et ingrossatum est» (XVIII). «Nahaczow» (XVIII). «Та erekcja ma 86 lat. Dnia 5 Junii 1804» (XIX).

На пергаменті відтиснені в червоному сургучі дві печатки: 1) еліпсоподібна (розм. 2 × 2,7 см.) перстенева печатка Петра-Юрія Пшебендовського з нечітким зображенням; 2) еліпсоподібна (розм. 2 × 1,7 см.) перстенева печатка Уршулі Пшебендовської з нечітким зображенням.

Ф. 129, оп. 1, спр. 690.

¹ Дата та місце видачі документа не проставлені. Про 1717 р. у документі сказано, як про теперішній.

² У тексті помилково «August Trzeci».

Елеонора з Ваповських, дружина київського підчашого Антона Воронича, дала росточському священикові Іванові Гронзевичеві та його наступникам півріллі разом з лукою і звільнила його від усяких данин та чиншу, за що Іван Гронзевич і його наступники зобов'язані відправляти богослужіння за її душу

Мова пол. Пергаментний аркуш складений вдвоє, заповнена одна сторона. Розмір заповненого аркуша 32,5 × 60,1 см.

I «Ostatnią wolą [świętej] [pamięci] matki mojej przy podpisie moim approbuje. Jerzy Starzechowski mpr. W. Łebkowicach, 29 marca [roku] 1720. Jan Starzechowski mpr.» (XVIII). Під текстом сліди відтисненої у червоному сургучі перстеневої печатки. «Bronisław Pisarski jako possesor teraszniejszego approbuje manu [propria]». «Praesens documentum virtute requisitionis inclyti [Caesareo]-regii fiscalis collegii Galliciae Orientalis de 15 Februarii 1802, N 15389 et dispositionis inclyti Officii Sanocensis circulari de 21 Februarii 1802, N 739, in libro tabulari dominiali Trzaniec ingrossabatur. Dobromilii, die 1-mo Decembris 1802». «Coram me Gebler commissarius circularis». «Joannes Towarnicki decanus foraneus Dobromiliensis mpr.». «Dąbkowski oficjalista dominicalny. Stephanus Lewinski parochus Trzcianensis mpr.» (XIX).

III «Rostoka». «Ze Trzcianca». «Die 22 1772 productum sub tempus visitationis decanalis. R. Podlaszecki [...]» (XVIII).

Ф. 201, оп. 46, спр. 184.

Август II підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1686 р., травня 30, Яворів

Ян III, після добровільної резигнації священика Степана Зугайовича Нетреби, дає священикові Гнатові Підлузькому до кінця його життя малу передміську церкву Рождества у Яворові разом із чвертю поля та іншими угіддями, а також право варити пиво, горілку для власної потреби і користати з лісів. Одночасно Ян III звільняє Гната Підлузького від повинностей

Мова пол.; 29,8 × 45,5 + 3,8 см. Ім'я короля та його титули вписані золотою фарбою.

I «Augustus rex». «Confirmacya przywileiu i praw na cerkiew małą przedmiejską Jaworowską pobożnym Szymonowi, Piotrowi i innym Podluskim braci służąca». «Michał Mauricy Suski łowczy ziemi Łomżyńskiej, jego królewskiej mości sekretarz mpr.». «Sub tempus interregni ac feria 3-tia post festum Nativitatis [sancti] Ioannis Baptistae proxima anno Domini 1764 privilegium praesens ad acta castrensia capitanealia Leopoliensia per oblatam porrectum, susceptum et ingrossatum est» (XVIII). «Hocce instrumentum in inventario N 16 rite ingrossatum ac praeotatum esse subscriptione domini infirmatur. Signatum Jaworow, die 31 Augusti 1798. Strasser praefectus mpr.» (XVIII). «Suburbium [...] Jaworoviense» (XVIII).

На пергаменті наявні діри, плями від іржі.

На шовковому жовто-фіолетовому шнурку у бляшаній коробці (без вічка) печатка. Gum., табл. XL, № 142.

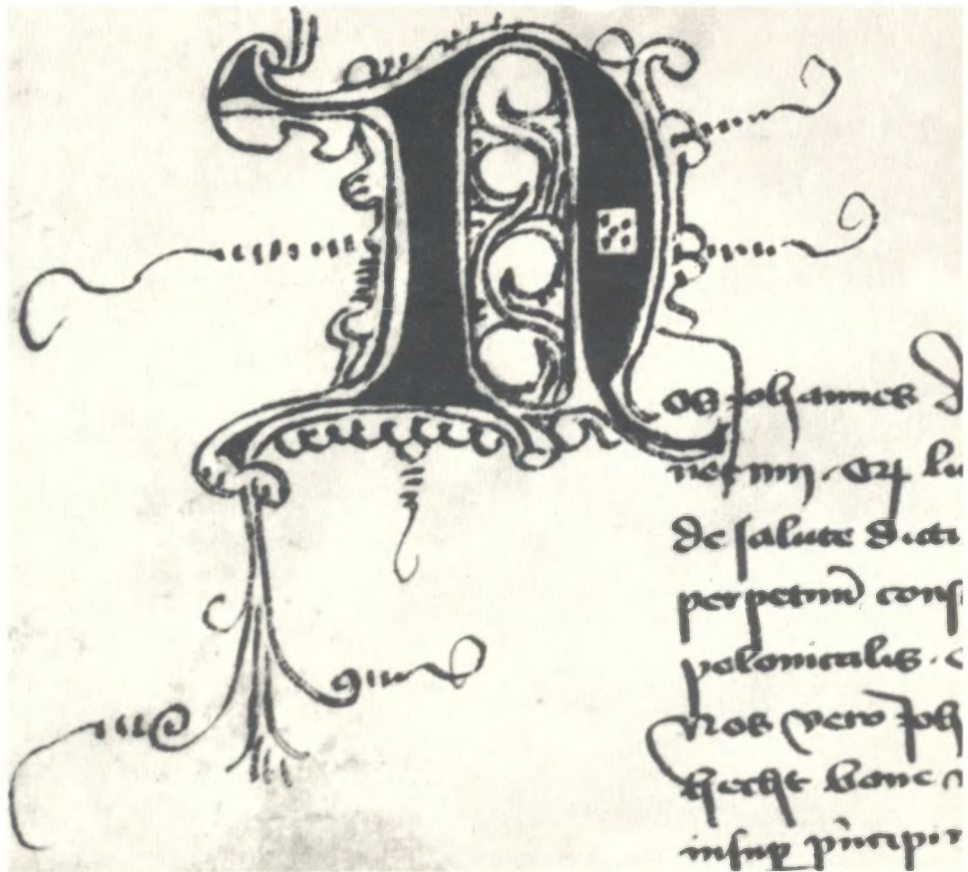
Ф. 201, оп. 4в, спр. 1468.

In Nomine Domini Amen.
AD PERPETUAM REI MEMORIAM.

OS MICHAEL
D. G. REX POLONIAE
Magnus Dux Lituaniae
Ruthiae Prussiae Masouiae
Samogitiae Kiuouiae Voly-
niae Podoliae Podlachiae Li-
uoniae Smoleuicis Seueri-
ae Czernichouiaeque

Notum est atque facimus presentibus literis Nris vniuersis &
singulis Exhibitas Nobis esse nomine & ex parte Nra & Specta-
bilium Seniorum Nationis Armenicae Ciuium Ciuitatis Nrae Leopoliensis
Literas Serenissimi Iacobi Casimiri Praedecessoris Nri Charitas autem
Vilitas in se continens, fanae & illas nullique suscipioni obnoxias
Sanctissimae Nrae

Ініціал «N» з документа львівського архієпископа Івана Одровонжа.
1440 р. Док. № 126.

1721 р., березня 8, Рим

№ 1034

Климент XI надає львівському парафіальному костьолові св. Войтіха на десять років привілей на право повного відпусту гріхів віруючим, які відвідають костьол на свято св. Войтіха і виконують відповідні релігійні практики

Мова лат.; 16 × 41,9 см.

I «*Gratis pro Deo et scriptura*». «I. cardinalis Oliverius».

III «*Papiery a świętego Wojciecha regulujacesy [!]*». *Papif[e]ry do [świętego] Wojciecha należące*. «*Ad ecclesiam [sancti] Alberti*» (XVIII).

Ф. 131, спр. 812.

1726 р., лютого 13, Львів

№ 1035

Райці Львова, на прохання майстрів і товаришів львівського цеху різників, затверджують статут з десяти статей, які торкаються внутрішньої цехової дисципліни і поведінки товаришів та челядників

Мова пол. Документ у вигляді зошита з трьох аркушів без обкладинок, розміром 46,6 × 27,3 см.

I «*M. Nicolaus Ziętkiewicz philosophiae doctor*], *publicus sacra] auctoritate apostolica et civitatis Leopoliensis notarius m[anu] propria*». «*Ex actis Officii consularis Leopoliensis extraditum*».

Пергамент здеформований внаслідок вогкості, наявні діри. Текст частково вицвів.

Ф. 131, спр. 814. Інв. Ваг. 928 (800).

1727 р., лютого 5, Білосток

№ 1036

Август II підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1690 р., лютого 24, Варшава (див. док. № 997)

Мова пол. Документ у вигляді зошита без обкладинок з двох аркушів розміром 39,3 × 30,1 см. Ім'я та титули короля вписані золотою фарбою.

I «*Augustus rex*». «*Approbacyia confirmacyi przywileiu króla Władysława IV monasterowi Domaszowskiemu w powiecie Bielskim będącym służącego*». «*X. Mikołaj Dębowski kanonik katedralny płocki, jego królewskiej mości sekretarz mр.*».

III «*In castro Belzensi feria sexta post dominicam Jubilate proxima anno Domini 1727. Ad personalem oblationem officiosamque affectationem religiosi Wassyau Galatowski monasterii Domaszoviensis ordini divi Basilii Magni superioris coram officio praesenti officiose factam. Officium praesens castrense capitaneale Belzenze affectationi eiusdem annuendo privilegium eodem monasterio serviens intro contentum infra acticandum pro debito officii sui munere suscepit et in acta praesentia induxit*» (XVIII). «*Documentum confirmationis regis Poloniae Augusti II anno 1727 factae per Vladislaum IV foundationis*» (XIX).

Ф. 131, спр. 815.

1730 р., жовтня 20, Городно

№ 1037

Август II надає братам львівського українського уніатського братства, як провізорам і колаторам церков Успення та св. Онуфрія, право виключного друкування українських книг в Руському воеводстві. Кожен, хто

відважитися друкувати ці книги в іншій друкарні або продавати їх, підлягає карі в 1000 угорських золотих. Одночасно король дозволяє приймати до братства людей шляхетського стану і підтверджує усі давні права й привілеї. Всім жителям українсько-уніатської віри дозволяє вільно займатися торгівлею не тільки у Львові, а й в усьому королівстві

Мова лат.; 35,2 × 52,2 + 5,5 см.

I «Augustus rex». «Confirmatio jurium, privilegiorum et libertatum confraternitati Graeco-Ruthenae unitae Leopoliensi ad aedes Assumptionis in caelum gloriosissimae virginis Mariae in suburbio Cracoviensi intra moenia civitatis Leopoliensis sitam servientium». «Andreas Franciscus Cichocki sacrae regiae maiestatis secretarius mp.».

III «Feria tertia post dominicam Cantate proxima anno Domini 1731 confirmatio intro contenta ad acta castrensia capitanealia Leopoliensia per oblatam porrecta, suscepta et ingrossata est» (XVIII). «A[nn]o D[omi]ni 1737, die Lunae 23 mensis Septembris ad acta notariatus apostolici porrectum, susceptum et ingrossatum. In quorum etc. C. I. Bernatowicz publicus sacrae auctoritate apostolica notarius mppa» (XVIII). «Rusi lwowskiey z miastem Lwowem» (XVIII). «Ad instantiam j[ego] m[ilość] pana [...]vicza» (XVIII).

На шовковому малиновому шнурку в бляшаній еліпсоподібній коробці (без вічка) печатка. Гум., табл. XXXIX, № 139.

Ф. 129, оп. 1, спр. 733.

1730 р., грудня 20, Рим

№ 1038

Климент XII доручає краківському парохіві, вроцлавському канонікові Валеріанові [...] ¹ і плоцькому канонікові Іванові Гуманському остаточно вирішити справу між сяноцьким парохом Познанської [!] єпархії Станіславом Дохевичем та Альбертом Бориславським, звільненим трибуналом апостольської нунціатури у Польщі від повернення першому 1000 польських золотих

Мова лат.; 25,7 × 36,8 см.

I «A. episcopus Philadelphiensis mag. Voc[...].» «F. [...] Subos». «Af. Da[...].».

III «Dilectis filiis praeposito Cracoviensi et Valeriano [...]koski Vladi-slaviensi, et Joanni Humanski Plocensi ecclesiarum respective [?] canonicis et eorum cuilibet» (XVIII). «J. Pizzius» (XVIII).

Текст частково вицвів.

Ф. 131, спр. 816.

1732 р., березня 24, Львів

№ 1039

Львівський архієпископ Іван Скарбек повідомляє, що парох з с. Товстого Антон Гомолинський дав на створення додаткового канонікату у львівському кафедральному костюлі 6 тис. польських золотих, забезпечених на маєтках с. Милошовичів Львівської землі Руського воеводства з чиншом в сім золотих від сотні, як про це свідчить такий запис у львівських гродських актах:

1732 р., березня 15, Львів

Жидачівський підचाший Станіслав Венявський став перед львівським гродським урядом і повідомив, що він отримав суму 6 тис. польських

¹ У зв'язку з пошкодженням тексту прізвище невідчитане.

злотих, яку записав Антон Гомолинський на створення додаткового канонікату у львівському кафедральному костюлі, забезпечує на своєму с. Милошевичах та зобов'язується виплачувати львівському капітулові відкупний чинш в сім злотих від сотні.

Архієпископ Іван Скарбек підтверджує вищенаведене, зазначаючи, що право патронату належить фундаторові, а після його смерті — львівським архієпископам

Мова лат. Документ у вигляді зошита з десяти аркушів, розміром 28,1 × 20 см. (з яких чотири — паперові) в м'яких шкіряних темно-коричневих обкладинках з відтисненим геометричним орнаментом. Ініціали «V», «S». Ім'я і прізвище архієпископа вписані золотою фарбою.

I «Joannes Skarbek archiepiscopus Leopoliensis mpp.» «Andreas Makowski publicus sacra autoritate apostolica et actorum curiae suae celsitudinis et consistorii Leopoliensis notarius» (XVIII). «Anno Domini 1743-tio, die 22-da mensis Octobris in visitatione generali ecclesiae metropolitanae Leopoliensis productum, lectum et adnotatum. Nicolaus Ignatius Wyzycski archiepiscopus metropolitanus Leopoliensis» (XVIII).» 1783, anno 15 Maii ingrossatum in acta capituli metropolitanae Leopoliensis. Michael Idzellewicz eiusdem capituli secretarius mp.» (XVIII).

III «Erectio canonicatus [...] Gomulinski» (XVIII).

На пергаменті відтиснена еліпсоподібна, розміром 7 × 6 см., паперова печатка Івана Скарбка з зображенням на щиті герба «Абданк» над щитом хрест, інфула й пасторал. Легенда нечітка: JOANNES [...]

Ф. 131, спр. 817.

1732 р., жовтня 17, Варшава

№ 1040

Август II підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1677 р., квітня 8, Варшава

Ян III підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1671 р., жовтня 30, Львів (див. док. № 953)¹

Мова лат. Документ у вигляді зошита з восьми аркушів (перший і останній незаповнені), розміром 33,4 × 24 см., в твердих шкіряних темно-коричневих обкладинках з золотими тисненнями. Ініціал «S». Над текстом посередині заставка, яка зображає орла, різні види зброї та щити з гербом Львова. Ініціал, заставка та ім'я короля з титулами вписані золотою фарбою.

I «Augustus rex». «Adamus Stanislaus Grabowski decanus cathedralis Culmensis, sacrae regiae maiestatis secretarius». «Confirmatio privilegiorum Confraternitatis jaculatorum Leopoliensis» (XVIII).

Ф. 131, спр. 818. Інв. Вар. 929 (801).

1735 р., листопада 26, Варшава

№ 1041

Август III, на прохання сеньйорів та братів Ставропігійського братства у Львові, об'єднаного з римсько-католицькою церквою, підтверджує права й привілеї, дані цьому братству Сигізмундом II, Сигізмундом III, Владиславом IV, Яном Казимиром, Яном III, Августом II. Серед них: право патронату братства над церквою Успення та монастирем св. Онуфрія;

¹ Документ Августа II підтвердив Август III у Варшаві 5 квітня 1739 р. (див. док. № 1047).

грамота Сигізмунда II з 1572 р. про зрівняння братства, братів та осіб грецького обряду в усіх правах з громадянами Львова латинського обряду; привілей на звільнення священників і братства від данин на користь львівського магістрату та допуск їх до усіх урядів, братств і цехів, на вільну торгівлю в Польському королівстві та Литві різними товарами, на вільне шинкарювання трунками; привілей виключного друкування українських книг як світського, так і церковного змісту в Польському королівстві; привілей Сигізмунда III з 1592 р. про залишення монастиря св. Онуфрія при його вільностях та правах на маетки; привілеї Владислава IV з 1639 р. і Августа II з 1730 р. про виключне право на друкування світських та церковних українських книг, дане Ставропігійському братству. Накінець король під карою в 1000 угорських золотих забороняє розповсюджувати українські книжки, видрукувані поза ставропігійською друкарнею

Мова лат.; 37 × 72,3 + 4,6 см.

I «Augustus rex». «Confirmatio privilegiorum Confraternitatis Stauro-pigianae Leopoliensis ritus Graeci uniti generalis». «Casimirus Młocki dapi-fer Wyssogrodensis, sacrae regiae maiestatis secretarius».

III «Anno Domini 1737, d[ie] Lunae 23 mensis Septembris ad acta notariatus apostolici porrectum, susceptum et ingrossatum. In quorum etc. C. I. Bernatowicz publicus sacra autoritate apostolica etc. notarius mppa» (XVIII). «Feria tertia in crastino festi sanctorum Petri et Pauli apostolorum anno Domini 1739 lit[terae] praesentes ad acta castrensia capitanealia Leopoliensia per oblatam porrectae, susceptae et ingrossatae sunt» (XVIII). «Praesens instrumentum praevio consensu Leopolienses tabulas civicas libro privilegiorum, tomo I, pagina 276, n[umero] 81 ingrossatum et in libro haereditatum, tomo XXVI, p[agina] 59 praenotatum est. Die 5 Martii 1795. Casimirus Medynski mp. Tabularum c[ivicarum] L[epoliensium] re-gens» (XVIII). Під текстом відтиснена паперова печатка Львівської міської табулі (опис див. док. № 141).

На шовковому малиновому шнурку у бляшаній коробці (без вічка) печатка. Gum., табл. XLIX, № 166.

Ф. 129, оп. 1, спр. 1739.

1736 р., квітня 14, Жовква

№ 1042

Королевич Польщі та Великого князівства Литовського, власник Жовкви, Золочева, Поморян і Тернополя, Яків-Людовик Собеський підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1687 р., жовтня 12, Золочів

Ян III повідомляє золочівського адміністратора та поморянського підстаросту і їх наступників, що, внаслідок воєнних спустошень, не могла здійснитися фундація костьолю в м. Поморянах. В зв'язку з цим король доручає, щоб вони давали на потреби пароха, вікаріїв та слуг костьолю, а також на потреби костьолю й шпиталю тисячу злотих згідно фундації. Крім цього, від себе ж король додає ще 200 злотих та наказує довести фундацію до кінця

Мова пол.; 48, 8 × 68,7 + 8,8 см.

I «Jakub Ludwik królewic P[olski]». «Praesens diploma ad intabulandum die 30 Junii 1781 praesentatum apud Caesareo-regias tabulas provinciales Galiciens impetrato praevio consensu in libro maiestatis antiquo, tomo I, pagina 268 de verbo ad verbum ingrossatum atque in libro praenotationum an-

tiquarum, tomo 7, pagina 223, numero 3 praenotatum est. Actum Leopoli, die 20 Decembris 1782 anno». «Theophilus Szczuka Caesareo-regiarum tabularum registrator» (XVIII). Під текстом відтиснена паперова печатка Галицької табулі (опис див. док. № 209).

II «Fiat intabulatio! Decretum in sessione Caesareo-regiae commissionis tabularis, Leopoli, die 2-da Augusti 1782 anno. Antonius Casimirus Staniewicz actuarius mpp.» (XVIII).

III «Feria sexta post dominicam Misericordiae proxima anno Domini 1736 diploma praesens actis castrensibus capitanealibus est roboratum et circa praemissam roborationem ingrossatum est» (XVIII).

Права частина загортки відрізана.

Печатка відсутня.

Ф. 201, оп. 4в, спр. 1469.

1736 р., липня 14, Варшава

№ 1043

Август III підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1676 р., квітня 18, Краків

Ян III підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1669 р., листопада 5, Краків

Михайло підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1659 р., лютого 15, Краків

Ян Казимир підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1633 р., березня 10, Краків

Владислав IV підтверджує вірменській громаді Львова усі права, привілеї, вільності, декрети й інші документи, надані їй попередніми королями

Мова лат.; 55,2 × 76,7 + 7,5 см. Ініціали «А», «S».

I «Augustus rex». «Confirmatio confirmationum jurium totius communitatis nationis Armenicae Leopoliensis». «Joannes Wolski notarius castrensis Chencinensis, sacrae regiae maiestatis [et] sigilli Regni secretarius subscripsit».

III «Pro cancellariatu illustrissimi et excellentissimi domini Joannis in Malachowice Malachowski procancellarii Regni, Opocnensis etc. capitanei sigillatum, 1736» (XVIII).

Печатка відсутня. Залишився шовковий жовто-синій шнурок.

Опубл.: Bischoff, стор. 103—104, 125—129, 154—155.

Ф. 131, спр. 819. Інв. Вар. 836 (712).

1737 р., липня 6, Рим

№ 1044

Климент XII дозволяє львівському архієпископові Миколі-Гнатові Вижицькому надавати повний відпуст усіх гріхів віруючим, які відвідають костюл в день відправи архієпископом першої служби божої і виконують необхідні духовні практики

Мова лат.; 12,7 × 40,6 см.

I «Gratis pro Deo et scriptura» [...] ¹

III «Venerabili fratri Nicolao Gherardo [!] archiepiscopo Leopoliensi» (XVIII). «Monionellus» (XVIII).

Ф. 131, спр. 820.

¹ Далі один нечіткий підпис.

Професори Болонського університету за дорученням великого канцлера цього ж університету Олександра Формаліарі присвоїли польському шляхтичеві Іванові Стеткевичеві (після успішного складення іспитів) звання доктора філософії та медицини

Нотаріальний інструмент публічного нотарія Болоньї Франциска.

Мова лат. Документ у вигляді зошита з шести аркушів пергаменту та чотирьох аркушів паперу, розміром 23,1 × 17 см., в темно-коричневих шкіряних напівтвердих обкладинках. Ініціали «Q», «C». На звороті першого аркуша кольорове зображення хреста на стилізованому щиті. Посередині хреста герб «Костеша». Між раменами хреста чотири орли та літери: I S M D.

I «Ego Alexander Formaliari metropolitanae ecclesiae Bononiensis archidiaconus et Studii generalis maior cancellarius».

Нотаріальний знак у вигляді стилізованого щита, у горішній частині якого на стрічці напис: TOTO VERTICE SVpra EST. На щиті зображення вершини гори у хмарах. Під щитом літери: F. M. M. N. Поруч засвідчення нотарія Франциска.

Печатка відсутня.

Ф. 131, спр. 821. Інв. Ваг. 930 (802).

Львівські райці повідомляють усіх і особливо провізорів шпиталю вбогих при костьолі св. Духа, щоб вони дбали про відправу двох анніверсаріїв за душу померлого райці і провізора згаданого шпиталю Івана Меконі, який має багато заслуг перед шпиталем і вбогими. Він, зокрема, після пожежі та спустошень козаками с. Малехова, що належить до шпиталю, ремонтував і будував будинки та дав шпиталеві 1938 злотих і 23,5 гроші

Мова лат.; 43,5 × 57 + 4,8 см.

I «Josephus Nuszynski s[acrae] r[egiae] m[aiestatis] s[ecretarius], consul et notarius Leopoliensis». «Ex actis Officii consularis Leopoliensis extraditum».

На пергаменті наявні діри.

На шовковій рожевій вицвілій стрічці у бляшаній коробці кругла, діам. 5,6 см., печатка ради Львова з зображенням крокуючого лева, який підтримує три горбки з зіркою у брамі міста. Над муром — три бійниці, над ними корона. Легенда: SIGILLVM · CIVITATIS · LEOPOLIENS · METROPOLIS · RVSSIAE.

Ф. 131, спр. 822. Інв. Ваг. 837 (713).

Август III підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1732 р., жовтня 17, Варшава (див. док. № 1040)

Мова лат. Документ у вигляді зошита з 12 аркушів (з яких чотири паперові), розміром 39 × 30,6 см, в напівтвердих темно-коричневих шкіряних обкладинках. Ініціал «S». Ініціал, ім'я короля та його титули вписані золоту фарбою.

I «Augustus rex». «Confirmatio iurium et privilegiorum Confraternitatis jaculatorum Leopoliensis». «Theodorus de Hewel scholasticus cathedralis

Livoniae, canonicus Pul[...], sacrae regiae maiestatis et sigilli maioris Regni secretarius». «Intabuletur! Decretum in consilio regiae urbis metropolitanae Leopoliensis magistratus, die 11 Januarii 1794. Aloisius Schönbek» (XVIII).

III «Libro privilegiorum I, pagina 62, N 20 die 30 Januarii 1794 ingrossatum». «Praesens privilegium apud Leopolienses tabulas civicas libro privilegiorum, tomo I, pagina 62, numero] 20 ingrossatum et in libro haereditatum, tomo XX, pagina 221, quo ad fundum Zalborskie et molam, pagina 229, quo ad lapideam N 92, tum haereditatum, tomo IV, pagina 385, quo ad fundos cilstat, atque haereditatum, tomo XV, pagina 213 super lapideam N 5, quo ad annum censum 50 florenorum P[olonicum], praenotatum est. Die 30 Januarii 1794. Casimirus Medynski manu propria Tabularum civicarum Leopoliensium registrator» (XVIII). «Collationavit Antonius Kaszuba manu propria» (XVIII).

Печатка відсутня. Залишився шматок шовкової жовтої стрічки, яка проходить через корінець зошита.

Ф. 131, спр. 823. Інв. Ваг. 931 (803).

1742 р., травня 27, Рим

№ 1048

Бенедикт XIV повідомляє київського архієпископа та митрополита усієї Русі Афанасія Шептицького, що він отримав його лист зі Львова з повідомленням про його старання про об'єднання усіх українських єпископів. Папа виявляє свою доброзичливість і ласку за заслуги архієпископа в цьому, а також за те, що він для забезпечення порядку серед ченців уступив своє право до василіанських монастирів своєї єпархії. Він вважає, що орден василіан зможе ще більше розвиватись, якщо цілком викоринити схизму. За порадомою кардиналів, що мають обов'язок розповсюджувати віру, папа постановив, щоб усіх василіан у монастирях Русі зібрати в одну сім'ю і об'єднати під іменем св. Трійці, якою керуватиме генеральний префект або протоархімандрит. На зібраннях цих ченців, які треба скликати найближчим часом і де головуватиме митрополит, легше буде добитися того, щоб ченці об'єдналися і дотримувалися наданих папою розпоряджень

Мова лат.; 32,7 × 43,7 см.

I «Jo. Vincentius Lucchesinius».

III «Venerabili fratri Athanasio Kioviensi archiepiscopo totius Russiae metropolitano» (XVIII).

Ф. 201, оп. 46, спр. 218.

1742 р., серпня 31, Рим

№ 1049

Бенедикт XIV надає на десять років право відпусту гріхів віруючим, які відвідають церкву св. Василя грецького обряду у місті Варшаві в день св. Онуфрія і виконають відповідні релігійні практики

Мова лат. Документ, розміром 14,4 × 44 см., вшитий в зошит з паперовими документами в твердих обкладинках.

I «Gratis pro Deo et scriptura». «D. cardinalis Passioneus».

III «Locī Varsaviensis. G. Bilocius [?]» (XVIII). «Antonius Franciscus in Grzegorzewice Grzegorzewski u[triusque] juris d[oc]tor, in ecclesia cathedrali Posnaniensi archidiaconus, vicarius in spiritualibus et officialis Varsaviensis ac per Ducatum Masoviae generalis. Universis et singulis significamus praesentibus lit[te]ris nostris, quia nos, visis ac lectis retro contentis indulgentiis, a sanctissimo domino nostro ecclesiae Varsaviensis ordinis divi Basilii

ritus Graeci concessis, easdem juxta vim et tenorem illarum admisimus et coram populo, ad divina audienda congregato, aliquo die dominico vel festo publicandi facultatem auctoritate nostra damus et concedimus. In quorum fidem etc. Datum Varsaviae, die 20 mensis Junii anno Domini 1743». «Antonius Grzegorzewski officialis generalis Varsaviensis mppa» (XVIII).

Ф. 201, оп. 4, спр. 705, арк. 11.

1743 р., травня 29, Рим

№ 1050

Бенедикт XIV надає спеціальну ласку вівтареві онуфріївського братства при церкві Благовіщення ордену св. Василя у місті Варшаві, яка полягає в тому, що скільки разів який-небудь священик відправить богослуження за померлих при згаданому вівтарю в день задушних або в інші дні за душі братчиків цього братства, їх душі будуть звільнені від кар чистилища

Мова лат. Документ розміром 16,3 × 43 см., вшитий в зошит паперових документів в твердих обкладинках.

«Gratis pro Deo et scriptura». «Pro domino cardinali Passioneo Cajetano Amatus».

III «Antonius Franciscus in Grzegorzewice Grzegorzewski u[triusque] j[uris] doctor, in ecclesia cathedrali Posnaniensi archidiaconus, vicarius in spiritualibus et officialis Varsaviensis ac per Ducatum Masoviae generalis universis et singulis significamus et ad notitiam indubitatam deducimus, quia nos, visis et lectis retro contentis indulgentiis, altari privilegiato tituli s[ancti] Onophrii in capella reverendorum patrum ordinis divi Basilii Magni Varsaviensis dioecesis Posnaniensis favore confraternitatis concessis, easdem juxta robur et obloquentiam earundem admisimus publicarique concessimus, et diem infrascriptum, videlicet Mercurii cuiuslibet hebdomadae modo, quo intra, designatum, approbavimus. In quorum fidem etc. Datum Varsaviae, die 28 mensis Februarii 1744-to. Antonius Grzegorzewski officialis generalis Varsaviensis mppa» (XVIII). «Athanasius in Szeptyce Szeptycki Dei et apostolicae sedis gratia archiepiscopus metropolitanus Kijoviensis et totius Russiae, episcopus Leopoliensis, Haliciensis et Camenecensis Podoliae, archimandrita Kijovo — Peczarensis et Unioviensis. Universis et singulis, quorum interest, significamus tenore praesentium, quia nos, visis retrospectis indulgentiarum lit[ter]is, a sanctissimo domino nostro pro altari privilegiato sub titulo s[ancti] Onophrii confraternitati ad capellam nostram metropolitanam Varsaviensem erectae gratiose concessis, sanis, salvis et illaesis, easdem juxta vim et tenorem illarum admisimus, publicari concessimus et diem Mercurii cuiuslibet hebdomadae pro celebrandis missis defunctorum auctoritate nostra ordinaria designavimus. In quorum fidem. Datum Unioviae, die 1-ma Februarii v[eteris] s[tyli] anno Domini 1744. A. Szeptycki archiepiscopus metropolitanus totius Russiae» (XVIII).

Ф. 201, оп. 4, спр. 705, арк. 12.

1743 р., червня 21 (10), Санкт-Петербург

№ 1051

Цариця Єлизавета I повідомляє, що вона проводить в прапорщики князя Мірвела Туманова, який до цього часу був секретарем у грузинському гусарському полку

Мова рос. Друкований бланк розміром 21 × 31 см. заповнений рукою I [...] Фельтма(р)шал князь [...]. «Генерал-лейтенанть [...]. «Генерал-майор [...]. «Секретарь Стефан Тарасов». «В военной коллегии запись № 405»,

III «При запечатані в кол(л)егіи іностранны(х) дѣ(л) № 659» (XVIII).
На пергаменті сліди відтисненої в червоному сургучі круглої (діам. 8 см.)
печатки.

Ф. 201, оп. 4, спр. 706.

1744 р., червня 23, Львів

№ 1052

Магістрат, всі стани й нації Львова згідно з угодою, складеною між ними та вікаріями львівського архікафедрального костюлу сеньйором Лаврентієм Домбровським, апостольським протонотарієм Степаном Микульським і прокуратором львівської колегії вікаріїв Гаспаром-Домініком Рудоловським зобов'язуються віддавати львівським вікаріям з кожного лану по півколоди жита й вівса, тобто вісім півмірків щороку. В свою чергу кожне село, інвентар якого знаходиться у вікаріїв (Клепарів, Велике Голосько, Мале Голосько, Замарстинів, Брюховичі, Білогорша, Волиця) повинно віддавати менше на свято св. Мартина, а лонгерія платитиме на це свято 220 польських злотих. Громадяни Львова віддаватимуть столове, згідно своєї волі, у суботу напередодні пасхи

Мова пол.; 44,7 × 66 + 2,8 см.

I «Piotr Kupiński senior, rajca miasta Lwowa, jako do tej kombinacji przez konsens wszystkich stanów naznaczony deputat, podpisuje mр.» «Jan Wilczek [rajca] [lwowski], jako deputat do tej kombinacji przez stany miasta obrany, podpisuje się». «Nicolaus Ignatius in Wyzyce Wyzycki Dei et apostolicae sedis gratia archiepiscopus metropolitanus Leopoliensis universis et singulis, quorum interest, praesentibus lit[teris] nostris significamus et ad indubitam notitiam deducimus, quia nos suprascriptam compositionem inter civitatem Leopoliensem per deputatos et plenipotentiarios ipsius, ex una, et venerabiles vicarios ecclesiae nostrae cathedralis sub die XXVII mensis Junii anno praesenti occasione missalium factam in omnibus et singulis punctis, clausulis et conditionibus approbandam et confirmandam esse duximus, uti quidem praesentibus lit[teris] nostris approbamus, confirmamus et ratificamus, vim et robur perpetuae firmitatis et quodvis desuper necessarium ipsis apponimus. In quorum fidem etc. Datum Leopoli, die 3-tia mensis Augusti anno Domini 1744-to. Nicolaus Ignatius de Wyzyce Wyzycki archiepiscopus metropolitanus Leopoliensis» (XVIII). «X[iądz] Wawrzyniec Dąbrowski senior kollegii <wielkiej> ojców wikariuszy lwowskich». «X[iądz] Szczepan Mikulski protonotariusz apostolski, penitentiarsz [!] i wikary kościoła katedralnego lwowskiego mpp.» «X[iądz] Gaspar Dominik Rudolowski procurator kollegii [vicariorum] Leopoliensium mppa» (XVIII).

III «Praesens instrumentum praevio iudiciali consensu apud Leopolienses tabulas civicas libro privilegiorum, tomo II, pagina 11, n[umero] 4 ingrossatum et libro haereditatum, tomo XXVII, pagina 89 super villa Kleparow et Persenkowka, libro eodem, pagina 113, super villa Biłohorszcz, libro eodem, pagina 129 super villa Brzuchowica, libro eodem, pagina 145 super villa Kleparow, libro eodem, pagina 161 super villa Hołosko Wielkie, libro eodem, pagina 177 super villa Hołosko Małe, libro eodem, pagina 195 super villis Zamersztynow, Wolica et Porzyce et haereditatum, tomo XXVI, pagina 17 super praedio Wola Kampianowska praenotatum est. Leopoli, die 4 Novembris anno Domini 1795. Joannes Cantius Stefanowicz Tabularum civicarum Leopoliensium ingrossista» (XVIII). Під текстом відтиснена паперова печатка Львівської міської табулі (опис див. док. № 141).

На пергаменті дві великі діри.

На шовковому червоному шнурку дві печатки: 1) відтиснена у брунатному воскові у бляшаній коробці (без вічка) еліпсоподібна (розм. 4,7 × 3,9 см). печатка львівського магістрату з зображенням трьох веж і брами з крокуючим левом, зверненим на схід; над вежами корона. Легенда: SIGILLVM CIVITATIS. LEOPOLIS. METROPOL. RUSSIAE; 2) відтиснена у червоному воскові у бляшаній коробці кругла (діам. 3,5 см.) печатка львівської колегії вікаріїв з затертим зображенням божої матері та легендою: SIGILLUM [...] VICARIALIS. LEOPOL [...]

Ф. 131, спр. 824.

1744 р., вересня 26, Рим

№ 1053

Бенедикт XIV повідомляє українського архієпископа і митрополита Афанасія Шептицького, що він припиняє суперечки, які існують або можливо існуватимуть у майбутньому між українськими єпископами та ченцями ордену василіян і, маючи батьківську любов до нього та його народу, дає йому апостольське благословення

Мова лат.; 26,3 × 40 см.

I «Jo. Vincentius Lucchesinius».

III «Venerabili fratri archiepiscopo Rutheno totius Russiae metropolitano» (XVIII).

Ф. 201, оп. 46, спр. 218.

1744 р., листопада 22, Городно

№ 1054

Август III підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1740 р., жовтня 1, Львів.

Райці Львова підтверджують 26 статей статуту львівського цеху палітурників, які торкаються загальноприйнятих в цехах питань і, зокрема, прийняття майстра на роботу, штуки, цехової скриньки, зборів, відносин між майстрами і челядниками та інших справ внутрішньоцехової дисципліни

Мова пол. Документ у вигляді зошита з чотирьох аркушів, розміром 41,5 × 30,5 см., у напівтвердих темно-коричнево-червоних шкіряних обкладинках з золотими тисненнями; на обох обкладинках посередині зображення орла, поруч напис: PRAWO NOWOSTANOWIONE PRZEZ NAYJASNIEYSZEGO AUGUSTA TRZECIEGO KROLA POLSKIEGO POTWIERDZONE confraternii introligatorskiej lwowskiej nadane roku Pańskiego 1744. Ініціал «О».

I «Augustus rex». «Potwierdzenie prawa względem postanowienia niektórych punktów konfraternii kunsztu introligatorskiego w mieście Lwowie służącego». «Jacek Ogrodzki regent kancelaryey wielkiej koronney». «1745, feria 4-ta post dominicam Reminiscere quadragesimalem proxima ad acta Officii consularis Leopoliensis productum, susceptum et ingrossatum. J. Czechucki notarius m[anu] p[ro]pria» (XVIII).

Печатка відсутня. Залишився шматок шовкової жовтої стрічки, яка проходить через корінець зошита.

Ф. 131, спр. 825. Інв. Вар. 933 (805).

1745 р., квітня 6, Рим

№ 1055

Бенедикт XIV надає повний та частковий відпуст гріхів і злагіднення провин членам братства св. Вікентія-Феррерія при костьолі найсвятішого

тіла Христа ордену домініканців у Львові після виконання ними необхідних релігійних практик у визначені дні та дотриманні всіх умов

Мова лат.; 30 × 46,5 см.

I «D. cardinalis Passioneus».

III «Nicolaus Ignatius de Wyzyce Wyzycki Dei et apostolicae sedis gratia archiepiscopus metropolitanus Leopoliensis universis et singulis, quorum interest, praesentibus lit[te]ris nostris significamus, quia nos, visis et lectis intro contentis sanctae sedis apostolicae indulgentiarum lit[te]ris sanis, salvis et illaesis, eisdem cum reverentia recepimus et admisimus facultatemque publicandi dedimus et concessimus. In quorum fidem etc. Datum Leopoli, die 27-ma Januarii anno Domini 1746-to. Nicolaus Ignatius archiepiscopus metropolitanus Leopoliensis» (XVIII).

Ф. 52, оп. 2, спр. 1094.

1747 р., серпня 12, Цинтіана [?]

№ 1056

Пилип Сфорца повідомляє, що на прохання аудитора і генерального офіціала українського єпископату, апостольського нотарія Антона Левинського, враховуючи заслуги Левинського перед римською церквою та апостольською столицею і посилаючись на дану йому та усім членам роду Сфорців папою Павлом III владу,— вибирає і встановлює згаданого Антона Левинського почесним протонотарієм. Водночас дозволяє користуватися спеціальними відзнаками, вказує на його обов'язки, зв'язані з канонізаціями святих та в церковних маєткових справах і дозволяє користуватися привілеями нарівні з іншими протонотаріями

Мова лат. Документ розміром 36,4 × 51,5 см., вшитий в зошит з паперовими документами. Ініціал «S». Над текстом зображення гербу Сфорців.

I «Philippus Sfortia dux Caesarinus, Sabellus». «Hippolitus Mucciarellus secretarius mp.».

III «Onuphrius in Magna Szumlany Szumlanski Dei et apostolicae sedis gratia episcopus Premisliensis, Sanocensis et Samboriensis, administrator Leopoliensis, Haliciensis et Camenocensis Podoliae universis et singulis, quorum interest, intererit aut quomodolibet interesse poterit, significamus tenore praesentium et ad indubitatum deducimus notitiam, quomodo coram nobis comparuit personaliter perillustris et reverendissimus dominus Antonius Lewinski curiae nostrae administratorialis auditor et vicarius ac officialis generalis Leopoliensis ritus Graeci Latino uniti in praesentia notarii apostolici et duorum testium, exhibitis literis retroscriptis, sanis, salvis et illaesis omni que suspicionis nota carentibus humiliter nobis supplicavit, quatenus juxta obloquentiam earundem emittendam per ipsum fidei catholicae professionem et solitum juramentum debitae sanctissimo domino nostro obedientiae ac fidelitatis ab eodem susciperemus ipsique insignia prothonotariatus confessemus. Ac nos petitioni, uti justae, benigne annuentes emissam per ipsum fidei catholicae professionem juxta tenorem ab Urbano VIII pontifice maximo pro Graecis praescriptum exaudivimus, juramentum debitae obedientiae et fidelitatis sanctissimo domino ac sanctae sedi apostolicae praestandum ab eodem suscepimus, insignia prothonotariatus eidem contulimus illumque omnibus et singulis praeeminentiis uti, frui, potiri et gaudere debere permisimus, fecimus et declaravimus permittimusque facimus et declaramus. In quorum omnium fidem etc. Actum et datum Leopoli, die 16 Septembris anno Domini 1747, indictione Romana X, pontificatus sanctissimi domini Benedicti divina providentia

papae ejus nominis XIV anno octavo, praesentibus illustribus et admodum reverendis Theodoro Jankowski decano et mansionario cathedrali Premisliensi et Elia Zienkowski officii sui administratore Leopoliensi fiscali, testibus ad praemissa, nec non generoso Basilio Haszewicz apostolico et suae illustrissimae dominis notario, ad praemissa habitis, rogatis et requisitis». «Onuphrius Szumlanski episcopus Premisliensis, Sanocensis, Samboriensis, administrator Leopoliensis, Haliciensis, Camenecensis mp.» (XVIII).

На пергаменті відтиснена паперова кругла (діам. 6 см.) печатка з зображенням на щиті герба Сфорців. Легенда: PHILIPPVS * SFORTIA * DVX * CAESARINVS * SABELLVS * PERETTIVS.

Ф. 201, оп. 4, спр. 662.

1748 р., листопада 21, Рим

№ 1057

Бенедикт XIV в зв'язку зі смертю Антона Зуховича повідомляє львівського каноніка Йосипа Домбровського про надання йому канонікату у львівському кафедральному костьолі і зв'язаних з цим прибутків

Мова лат.; 31,4 × 51,4 + 4,6 см. Ініціал «В».

I «Nor». «XII». «N. Calisti». «[...]lernus». «A. Cavocius». «[...] Barloccius caps». «A. S. Si XII xsti». «Ex B. ха Xmbriis [...]». «[...] Vincentius». «H. Poberinus». «I. Caratti caps».

II «XII». «X. I. Chobert».

III «Anno 1748, 11-mo Kallendas] Decembris pro der. 40 [...]» (XVIII).

На шовковому червоно-жовтому шнурку свинцева булла (діам. 3,8 см.) з зображенням на лицевому боці голів апостолів Петра й Павла, між ними хрест, над ними літери S P, на зворотному — з написом BENE: DICTUS PAPA XIV

Ф. 131, оп. 826.

1748 р., грудня 9, Рим

№ 1058

Генеральний препозит ордену єзуїтів Франц Ретц повідомляє, що чернець ордену св. Василя Валерій Підвишинський, пройшовши у львівській школі курс філософії і частково теології (а частково у Римській колегії), 9 грудня 1748 р. перед апостольським публічним нотарієм та іншими численними присутніми успішно склав іспит з студійованих дисциплін. У зв'язку з цим, Франц Ретц оголошує згаданого Валерія Підвишинського доктором філософії й теології, надає йому всі права, якими користуються інші бакалаври, ліценціати, доктори і магістри як в Римському, так і в Паризькому та інших університетах

Нотаріальний інструмент нотарія Вікентія сина Еразма.

Мова лат. Документ у вигляді зошита з трьох пергаментних і двох паперових аркушів, розміром 22,4 × 16 см., у напівтвердих темно-коричневих шкіряних обкладинках з золотими тисненнями. Ініціал «V».

I «Joannes Scotti secretarius Societatis Jesu».

Нотаріальний знак у вигляді стилізованого щита, розділеного горизонтальним зигзагом, з трьома шестикутними зірками. Над щитом на стрічці напис: VBIQVE FV... ENT, під щитом — V E N. Поруч засвідчення нотарія. «Vincentius Erasmi caesarum curiae camerae apostolicae notarius».

Ф. 201, оп. 46, спр. 250.

Референдар папи, генеральний аудитор справ апостольської курії, звичайний суддя римської курії, спеціально обраний папою Флавій Кізій повідомляє абатів, пріорів, препозитів, архідияконів, каноніків, капеланів та інших духовників, що фіскальний промотор вакуючої львівської єпископської курії подав апеляцію, в якій сповістив, що Галицька єпархія завжди була зв'язана з львівською кафедральною курією і львівські єпископи виконували юрисдикцію у Галицькій єпархії по відношенню до клеру та народу. Однак під час вакансії єпископського престолу у Львівській єпархії київський і усїєї Русі архієпископ, претендуючи на цю юрисдикцію, визначив Михайла Примуніча генеральним суддею для виконання від його імені юрисдикції у Галицькій єпархії. У зв'язку з його діяльністю була подана апеляція до Флавія Кізія та Бенедикта XIV. Отже, Флавій Кізій доручає, щоб згадані духовники позвали до суду фіскального промотора київської архієпископської курії і всіх тих, яких треба було тут назвати, разом з усіма їхніми правами й документами з тим, що вони відповідатимуть фіскальному промоторові львівської курії

Мова лат.; 25,8 × 35,2 см.

I «Pro D. Donato Antonio Lanciono a[postolicae] c[uriae] notario Clemens Incobutius Conod[...]». «B. Cincius Lus». «Citatio cum inhibitione vigore appellationis». «Lib. Mem. fol. 203».

III «Citatio cum inhibitione dominum fiscalem metropolitanum ad instantiam fiscalis Leopliensis, ne jurisdictionem in dioecesi Haliciensis exercent, 1749» (XVIII).

На пергаменті відтиснена паперова еліпсоподібна (розм. 3,9 × 3,4 см.) печатка з затертим гербом. Легенда: FLAVIUS CHISIVS PRO AP. CAVS. CVR. CAM. AP. GNLI. AV.

Ф. 201, оп. 46, спр. 305.

Бенедикт XIV, довідавшись про старання львівського єпископа — суффрагана Самійла у зв'язку з відкриттям у Львові колегії для юнаків та дорученням її опіці театинців, схвалює ці заходи і закликає до завершення справи, повідомляючи, що подібне брєве він надіслав Августові III, щоб той своєю владою усунув перешкоди при організації колегії

Мова лат.; 33 × 45,2 см.

I «Cajetanus Amatus».

III «Venerabili fratri Samueli episcopo Hebronensi, suffraganeo Leopliensis». «Nicolaus Ignatius de Wyzyce Wyzycki Dei et apostolicae sedis gratia archiepiscopus metropolitanus Leopoliensis universis et singulis, quorum interest, praesentium futuris temporibus notitiam habituris notum fecimus praesentes litt[er]as sanctissimi domini papae eius nominis Benedicti XIV per nos resigillatas fuisse et esse, post quarum resigillationem ac perlectionem eisdem cum omni reverentia et debita ob[edi]entia suscepimus roburque perpetuum habere declaravimus et debitaе executioni demandavimus. In quorum fidem etc. Datum Leopoli, diei 1-ma Septembris anno Domini 1751-mo. Nicolaus Ignatius Wyzycki archiepiscopus metropolitanus Leopoliensis mp.» (XVIII). «Ego Stephanus Mikulski sacra autoritate protonotarius apostolicus canonicus cathedralis Leopoliensis ad praemissa invitatus fide publica testor praesens instrumentum brevis apostolici fuisse et esse praesentia mei ab illustrissimo, excellentissimo et reverendissimo domino domino Nicolao Ignatio de

Wyzyce Wyzycki archiepiscopo metropolitano Leopoliensi lectum, grato animo admissum, acceptatum et subscriptum. In cuius rei maiorem fidem praesentes manu propria subscripsi et sigillo meo communivi. Datum Leopoli, anno et die, quibus supra. Idem, qui supra, mpp. Ліворуч сажева еліпсоподібна печатка нотарія, розм. 3,3 × 2,9 см. з гербом «Сас» посередині та написом в оточі : STEPHANVS MIKVLSKI. SA. AUTH. PROTONOTAR. APLICUS. «Anno Domini 1752 praesentes lit[te]rae apostolicae ad acta Consistorii generalis Leopoliensis sunt porrectae, susceptae et ingrossatae. Adalbertus Mirkiewicz paenitentiarium, vicarius, apostolicus et Consistorii generalis Leopoliensis notarius» (XVIII). «1764, [die] Veneris, XI Maii, Leopoli in iudicio curiae archiepiscopalis productum [...], prout in actis. Franciscus Leszczynski notarius mpp.» (XVIII).

Ф. 131, спр. 827. Інв. Вар. 934 (806).

1751 р., лютого 27, Рим

№ 1061

Референдар обох знаків папи, генеральний аудитор справ апостольської столиці, звичайний суддя римської курії Флавій Кізії повідомляє усіх абатів, пріорів, препозитів, архідияконів, канторів, каноніків, парохів та інших духовників, що митрополит Русі Флоріан Гребницький пред'явив свої претензії до Брацлавського деканату у кам'янецькій єпархії, яким володіє, маючи на це право, львівський і кам'янецький єпископ Лев Шептицький. В зв'язку з цим Флавій Кізії наказує, щоб вищеназвані духовники протягом шести днів в трьох строках під карою 300 золотих дукатів застерегли фіскального промотора Руської митрополічної курії та інших причетних осіб. Усі згадані духовні особи зобов'язані оберігати Льва Шептицького від будь-яких закидів та нападів. Всі, що відчуватимуть свою провину у цій справі, повинні з'явитися до суду римської курії на 50-й день

Мова лат.; 27,5 × 40,3 см.

I «Vincentius Erasmi [apostolicae] [curiae] notarius». «V. Paracciani locumtenens». «Exp. fol. 8.». «Monitorium cum inhibitione iact. iact. super manutatione».

На пергаменті відтиснена паперова печатка (опис див. док. № 1059).

Ф. 201, оп. 46, спр. 305.

1752 р., грудня 9, Рим

№ 1062

Бенедикт XIV надає право на повний відпуст гріхів віруючим, які в перший та в останній день з дев'яти, що перед святом різдва Ісуса Христа, відвідають костьол отців домініканців у Львові й відбудуть відповідні практики та молитви. Одночасно дається частковий відпуст віруючим, які відвідають костьол в інші із згаданих днів

Мова лат.; 13,9 × 43 см.

I «Gratis pro Deo et scriptura». «Pro domino cardinali Passioneo». «Joannes Hosius substitutus».

III «Nicolaus Ignatius de Wyzyce Wyzycki Dei et apostolicae sedis gratia archiepiscopus metropolitanus Leopoliensis universis et singulis, quorum interest, aut in futurum quomodolibet interesse poterit, significamus et ad notitiam indubitam deducimus, quia nos, visis intro contentis lit[te]ris apostolicis, indulgentias ecclesiae Leopoliensis ad aedes Sacratissimi Corporis Christi domini religiosorum patrum ordinis praedicatorum applicatas, in se

continentibus, sanis, salvis, illaesis nec in ulla sui parte suspectis, easdem juxta illarum tenorem, vim et obloquentiam autoritate ordinaria in toto admisimus easdemque publicandi coram populo ad divina audienda congregato facultatem dedimus et concessimus. In quorum fidem. Datum Leopoli, die 14 mensis Februarii 1753 anno». «Nicolaus Ignatius Wyzycki archiepiscopus metropolitanus Leopoliensis manu propria» (XVIII). «Conventus generalis Leopoliensis» (XVIII).

Ф. 52, оп. 2, спр. 1094.

1753 р., січня 29, Рим

№ 1063

Бенедикт XIV надає на десять років право повного відпусту гріхів віруючим, які в день св. Варвари відвідають костьол та каплицю св. Варвари у Мгові Хелмінської єпархії і відбудуть відповідні релігійні практики та молитви

Мова лат.; 14,1 × 31,5 см.

I «Gratis pro Deo et scriptura». «Pro domino cardinali Passioneo». «Joannes Hosius substitutus».

III «Adalbertus Stanislaus de Leszcze Leski Dei et apostolicae sedis gratia episcopus Culmensis et Pomesaniae significamus praesentibus lit[te]ris nostris, quorum interest, universis et singulis, quia nos introcontentas indulgentias ad capellam bleatae Barbarae virginis et martyris in Mgowo concessas juxta vim et contentiam illarum in omnibus et singulis punctis, clausulis, articulis, nexibus et ligamentis admittimus facultatem que easdem Christi fidelibus publicandi et usui eorum salutari applicandi damus et concedimus per praesentes ad decursum annorum intro contentorum valituras. Datum Culmae, die 19 Novembris 1753-tio». «Adalbertus episcopus mp.» (XVIII).

У верхніх кутах та лівому нижньому куті вирізані куски пергаменту. Лівий край документа разом з частиною тексту відрізаний.

Ф. 201, оп. 4, спр. 1598.

1753 р., березня 24, Рим

№ 1064

Бенедикт XIV надає повний відпуст гріхів віруючим, які у свята Знайдення та Воздвиження св. Хреста відвідають парафіальний костьол у Рихтичах Перемиської єпархії і виконують відповідні релігійні практики

Мова лат.; 13,8 × 42,8 см.

I «Gratis pro Deo et scriptura». «Pro domino cardinali Passioneo Joannes Hosius substitutus». «Premisliensis» (XVIII).

III «Andreas in Prussy Pruski episcopus Tanensis suffraganeus, prepositus cathedralis, vicarius in spiritualibus et officialis generalis Premisliensis universis et singulis, quorum interest, aut quomodolibet interesse poterit, significamus et ad notitiam indubitatae deducimus, quia nos, visis et lectis intro contentis lit[te]ris apostolicis, indulgentias favore ecclesiae parochialis in Rychcice dioecesis Premisliensis pro festis Inventionis et Exaltationis sanctae Crucis in se continentes, sanis et illaesis, easdem juxta illarum tenorem, vim et obloquentiam autoritate ordinaria admisimus et facultatem publicandi ipsas populo concessimus, prout admittimus et concedimus per praesentes. In quorum fidem etc. Datum Premisliae, die 24-ta mensis Maii millesimo septingentesimo quinquagesimo tertio anno. Andreas Pruski episcopus Tanensis suffraganeus, officialis Premisliensis mpa» (XVIII).

На пергаменті сліди відтисненої у червоному воскові печатки.

Ф. 131, спр. 828.

Воєвода київських земель, галицький, лежайський, снятинський, коломийський староста Станіслав Потоцький на прохання міщан Отинії, у яких пропали документи, що підтверджували їх права, постановляє, щоб міщани на зразок інших міст та містечок вибирали вїята, двох бурмистрів, двох присяжних і писаря, а також вказує на їх повинності

Мова пол.; 40 × 54 см.

I «Stanisław Potocki w[o]jewoda [i] g[enera]ł [z]iemi k[ujawskich]».

Пергамент здеформований від вогкості. Текст вицвів, у багатьох місцях не читається.

На пергаменті відтиснена і пришта кругла (діам. 5,7 см.) паперова печатка Станіслава Потоцького з затертим і нечітким зображенням.

Ф. 131, спр. 829.

Бенедикт XIV повідомляє магістра, референдарія і декана львівського кафедрального костюлу Йосипа Симонетті та каноніка цього ж костюлу Антона-Симеона Гедиміна про призначення канцлером львівського кафедрального костюлу Івана-Алойзія Олександровича. Одночасно Бенедикт XIV доручає згаданим магістрові й канонікові ввести Івана-Алойзія Олександровича в права та обов'язки канцлера

Мова лат.; 18,6 × 31,8 + 4,5 см.

I «X. F. <Deyebu>». «S. de Zelade». «Si. Poderinus». «I. Carafa Cap.». «F. Massuccius».

II «Iosimi». «I. Oufour». «Pro domino F. M. Sassio. I. Ianussi Sassio».

III «R[egestratum] C. Falinus». «Lapidea Pedianowska ad cameram charitatis florenorum Poloncialium 300. Reverendi pro anniversaria Trzciana canonica florenorum P[oloncialium] 200. Post dicta Burzewiczowska tandem Swiatowiczowska na Krakowskiej ulicy ex opposito przeszlej Wilczkowskiej; ad praesens Swiatowiczowska na Krakowskiej ulicy ex apposito przeszlej Wilczkowskiej» (XVIII).

Свинцева булла відсутня.

Ф. 131, спр. 830.

Август III підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1682 р., жовтня 10, Яворів

Ян III підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1633 р., квітня 27, Варшава

Владислав IV підтверджує міщанам Кам'янки всі їхні права й привілеї, надані попередніми королями.

Крім цього, король підтверджує, не наводячи тексту, 15 інших документів: Сигізмунда II, виданий у Пйотркові 7 червня 1550 р.; Сигізмунда I, виданий у Пйотркові 15 квітня 1509 р., у Кракові 26 травня 1539 р., у Вільносі 19 травня 1542 р. та у Пйотркові 29 травня 1540 р.²; Сигізмунда II, виданий у Любліні 9 квітня 1554 р.; Стефана, виданий з однією датою у То-

¹ Датуються за документом Станіслава Августа, виданим 7 серпня 1765 р., тому що текст даного документа пошкоджений.

² У документі: Сигізмунда Августа.

руні 6 листопада 1576 р. (два документи), у Львові 30 травня 1578 р.; Сигізмунда III, видані у Кракові 27 серпня 1588 р., у Варшаві 3 квітня 1580 р., 6 квітня 1580 р., 28 березня 1589 р. (два документи) та 15 березня 1618 р.

Ці документи торкаються прав, вільностей, ярмарків, торгів, мостової оплати, вільного виготовлення горілки та інших трунків, вільного шинкарування, прибутку від виготовлення горілки й від лазень, вільного вилову риби саком і сітками, вирубу лісу та складу дрогобицької солі, наданих королями королівському містечкові Кам'яниці Струмиловій Львівської землі Руського воєводства¹

Мова лат. Документ у вигляді зошита з чотирьох аркушів, розміром 39,3 × 34,2 см., без обкладинок. Ініціал «S».

I «Augustus rex».

Текст на пергаменті частково вицвів. Кінець документа затертий, у багатьох місцях не читається.

На шовковому жовто-голубому шнурку, який проходить через корінець зошита, у бляшаній коробці (без вічка) пошкоджена печатка. Gum., табл. XLXI, № 166.

Ф. 131, спр. 831.

1754 р., грудня 11, Варшава

№ 1068

Август III підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1697 р., жовтня 6, Краків² (див. док. № 1010)

Мова лат. Документ у вигляді зошита з двох пергаментних і чотирьох паперових аркушів, розміром 41 × 32,2 см., у шкіряній обкладинці з тисненим геометричним та рослинним орнаментом. Ініціал «S».

I «Augustus rex». «Confirmatio jurium Confraternitati beatissimae virginis Mariae Leopoliensis ritus Graeco-uniti servientium». «Joannes Kłopotowski canonicus cathedralis Premisliensis, sacrae regiae maiestatis [et] sigilli Regni secretarius». «Feria sexta post dominicam Laetare quadragesimalem proxima a[nn]o D[omi]ni 1755-to privilegium praesens confirmationis jurium ad acta praesentia castrensia capitanealia Leopoliensia per oblatam porrectum, susceptum et ingrossatum est» (XVIII).

На шовковому жовто-голубому шнурку у бляшаній коробці печатка. Gum., табл. XLIV, № 167.

Ф. 129, оп. 1, спр. 1765.

1754 р., грудня 13, Варшава

№ 1069

Август III підтверджує та повністю наводить текст такого документа, вийнятого з львівських гродських актів:

1700 р., червня 26, Варшава

Август II підтверджує львівському Ставропігійському братству усі права, привілеї, вільності, концесії, фундації, звичаї й декрети, надані попередніми королями, а також бере братство під свою опіку, обіцяє вільне користання з обряду згідно з старими звичаями та постановами православної церкви, обіцяє уберігати братство і всю православно-українську націю

¹ Документ Августа III підтвердив Станіслав Август у Варшаві 7 серпня 1765 р. (див. док. № 1087).

² У документі точна дата не вказана. Число дня та назва місяця взяті з документа № 1010.

від несправедливостей, насильств і тягарів з боку яких би то не було осіб (королівських офіціалів, теперішнього єпископа грецького обряду і його наступників та львівського магістрату). Водночас король залишає Ставропигійське братство при давніх звичаях і наказує всім, а особливо єпископам грецького обряду, бурмістрам, райцям, вйтові та лавникам, щоб дотримувалися вищевикладеного

Мова лат. Документ у вигляді зошита з двох пергаментних і чотирьох незаповнених паперових аркушів, розміром 39,6 × 32,1 см., в твердих темно-коричневих шкіряних обкладинках з тисненням геометричного орнаменту. Ініціал «S».

I «Augustus rex». «Confirmatio generalis jurium Confraternitatibus Assumptionis beatissimae virginis Mariae et sancti Onuphrii ritus Graecouniti Leopoliensis servientium». «Adalbertus Rakowski sacrae regiae maiestatis et sigilli majoris Regni secretarius mp.». «Feria sexta post dominicam Laetare quadragesimalem proxima a[nn]o D[omin]i 1755 privilegium praesens ad acta castrensia capitanealia Leopoliensia per oblatam porrectum, susceptum et ingrossatum est» (XVIII).

Опубл.: Арх. ЮЗР, ч. 1, т. X, стор. 399—403 (документ Августа II).
Ф. 129, оп. 1, спр. 1764.

*Не раніше 1756 р.*¹

№ 1070

Август III підтверджує та повністю наводить текст такого документа, витягненого з метрики Великого князівства Литовського: 1756 р.²

Август III підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1670 р., травня 20, Варшава

Михайло підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1666 р., грудня 30, Варшава

Ян Казимир на прохання підданих сіл Київецького ключа Берестейської економії Київця, Липниці, Михалкова, Рокитниці та Деречанки, які, не маючи при собі ухвал, терплять кривди від орендарів маєтків і виконують зайві роботи, відбувають сторожу й неналежні повинності — дає їм витяг з книг ревізії 1657 р. з переліком їхніх повинностей і податків

Мова пол. Документ у вигляді зошита з чотирьох аркушів, розміром 31,5 × 24,5 см. Ініціал «O».

I «Approbacja praw przez nayiasnieyszych antecessorow naszych nadanych uczciwym y pracowitym poddanym naszym z klucza Kijowieckiego z Ekonomii Brzeskiej łaskawie dana».

На пергаменті наявні діри, плями; перший — третій аркуші zdeформовані, у кількох місцях розірвані. Текст у багатьох місцях не читається.

Ф. 134, оп. 1, спр. 7.

1757 р., серпня 24, Рим

№ 1071

Бенедикт XIV надає на десять років право відпусту гріхів віруючим, які в день св. Миколи відвідають церкву см. Миколи монастиря ордену

¹ Точну дату та місце видачі документа встановити неможливо внаслідок пошкодження тексту. Дата виноситься на підставі наступного документа.

² Докладну дату та місце видачі документа встановити неможливо внаслідок пошкодження тексту.

св. Василя у Струсові (Strusus) Київської [!] єпархії і виконують відповідні релігійні практики

Мова лат.; 15,2 × 42 см.

I «Gratis pro Deo et scriptura». «Pro domino cardinali Passioneo Joannes Hosius substitutus».

III «Leo na Szeptycach Szeptycki z bożej i stolicy apostolskiej łaski biskup lwowski, halicki i kamieniecki, opat kommandatariusz mielilejcki wszem wobec i komu o tym wiedzieć będzie należało czyniemy wiadomo, iż my, zapatrzwszy się i przeczytawszy list ten a tergo zapisanej [!] odpust w sobie mający cerkwi strusowskiej zakonu świętego Bazylego Wielkiego nowo ufundować się mającej w diecezji naszej lwowskiej od stolicy apostolskiej w roku przeszłym 1757 dnia 24 sierpnia na lat dziesięć od tego roku 1757 rachować się mających łaskawie nadany, tenże odpust władzą naszą, do której to podług prawa należy, przyjęliśmy i przypuścili, i w tejże cerkwi klasztornej ludowi na nabożeństwo zgromadzonemu ogłosić i publikować pozwoliliśmy, jakoż przypuszczamy i pozwalamy per praesentes. In quorum fidem etc. Datum w Lwowie, dnia 30 maja 1758 roku». «Strusow» (XVIII).

Ф. 201, оп. 4, спр. 824.

1757 р., вересня 7, Люневіль

№ 1072

Станіслав, беручи до уваги заслуги С¹. Оссолінського перед королем, призначає його капітаном кавалерії

Мова франц.; 21,7 × 47,5 см.

I «Stanislas roy». «Par le roy».

III «Le present brevet a été scellé et enregistré au bureau des archives du roy à Lunéville le huit septembre mil septcent cinquance sept. Michel» (XVIII).

Ф. 201, оп. 4в, спр. 1470.

1758 р., грудня 1, Рим

№ 1073

Папський референдар, генеральний аудитор справ курії апостольської столиці, звичайний суддя римської курії, виконавець апостольських листів Іван-Констанцій Караччольо повідомляє, що в справі між монастирями Львова — як відповідачами, та фіскальним промотором львівської архієпископської курії, капітулом львівського кафедрального костюлу і колегією вікаріїв — як позивачами, з приводу несплати першими харитативної допомоги, передбаченої Варшавським трактатом 1717 р., він наказує монастирям сплатити позивачам заборгованість в строк від 1 квітня 1743 р. по 31 вересня 1758 р.

Мова лат.; 28,5 × 41,3 см.

I «[I]oannes [C]onstantinus [C]aracciolus a[uditor] [c]uriae». «Donatus Antonius Lancionus caesarum curiae camerae apostolicae notarius». «Lib. Me. fol. 120» (XVIII). «Mandatum de manutenendo et loco illius exoiem» (XVIII).

Посередині під текстом відтиснена еліпсоподібна паперова печатка Івана-Констанція Караччольо з зображенням на гербовому щиті лева. Над щитом кардинальський капелюх. Легенда частково затерта: IO. CONSTANTIVS. CARACCILO [...] CAM. AP. GENLIS AVDITOR.

¹ У документі проставлена лише початкова літера імені.

III «*Decretum Romanum pro subsidio charitativo a religiosis, die 1 Decembris 1758*» (XVIII).

Ф. 131, спр. 832.

1760 р., січня 2, Підкамінь

№ 1074

Гнат Цетнер з Чертвичів, власник Підкаменя, Краківця, Пнева, Ланчина і Делятина, навічно надає церкві у с. Накваші Підкамінського ключа город, поля й сіножать, а також навічно звільняє священника цієї церкви від бджільної десятини, дозволяє йому раз на рік для домашньої потреби варити пиво й горілку в наквашській броварні та дає право на вільний вируб лісу

Мова пол.; 22,4 × 49,7 + 7,3 см.

I «*Ignacy z Czertwic Cetner mp.*». «*Die 8-va Februarii v[eteris] styli 1784 anno sub tempus visitationis productum et actis visitatorialibus insertum una cum approbatione extitit.*» «*Al. Hankiewicz gleneralis v[isitor] mp.*».

III «*Ta erekcyя nadana do cerkwie nakwaskiey za kapłana na ten czas będącego xieǳza Jędrzeja Seżeńkiewicza roku 1760, dnia 2 stycznia*» (XVIII). «*Inductum ad acta consistorii generalis Luceoriensis et Ostrogiensis, fol. 138, a. 1*» (XVIII). «*Sylwester Lubieniecki Rudnicki Dei et sanctae sedis apostolicae gratia exarcha metropolitae Kijoviensis, Haliciensis totiusque Russiae, Luceoriensis et Ostrogiensis episcopus universis et singulis, quorum interest, significamus et ad notitiam indubitatam deducimus, quia nos, visis et lectis lit[teris] intro insertis, exdotationem ecclesiae parochialis Nakwaszensis in se continentibus, sanis, salvis et illaesis nec ulla in parte suspectis, easdem juxta tenorem, vim et obloquentiam earundem approbamus, confirmamus roburque auctoritatis nostrae ordinariae illis adjicimus, praeinsertos fundos ac dotem universam immunitati ecclesiasticae adscribimus et incorporamus. In quorum fidem etc. Dabantur Rozysciis, hac die 22 mensis Aprilis v[eteris] s[tyli] 1762 anno.*» «*Sylwester episcopus mp.*» (XVIII).

На шовковій голубій стрічці відтиснена у червоному сургучі у бляшаній коробці кругла (діам. 2,7 см.) печатка з зображенням гербу «Пшєрова».

Ф. 201, оп. 46, спр. 282.

1762 р., квітня 17, Рим

№ 1075

Архієпископ Мітилені, папський референдар, генеральний аудитор справ курії апостольської столиці, звичайний суддя римської курії Микола Серра повідомляє всіх абатів, пріорів, препозитів, деканів, архідияконів та інших духовних осіб, що він дав розпорядження до львівської архієпископської курії видати через духовного актуарія й архівіста витяги всіх документів, зізнання свідків та інші акти львівської консисторії у справі між львівським магістратом і райцями — з одного боку, та львівським капітулом — з другого боку, як про це було вказано у моніторі від 30 січня про виконання угоди 1514 р. Одночасно Микола Серра доручає також вищезгаданим особам, щоб вони негайно нагадали актуарієві й архівістові про визначений термін для виконання розпорядження, зазначивши при цьому, що в іншому випадку він може стати перед ним особисто для вияснення справи

Мова лат.; 18,2 × 31,4 + 5,1 см.

I «*N[icolaus] archiepiscopus Mitylinensis, a[postolicae] c[uriae] [auditor]*». «*Donatus Antonius Lancionus a[postolicae] c[uriae] notarius.*» «*Libere requisitoriales.*»

На пергаменті відтиснена еліпсоподібна (розм. 3,8 × 3,4 см.) паперова печатка з зображенням герба, на щиті якого посередині дві смушки у вигляді шахівниці. Над щитом хрест та кардинальський капелюх. Легенда частково стерта: NICOLAVS SERRA ARCHIEP MIT[...] CAM. APOST. GENL[...]

Ф. 131, спр. 833. Інв. Ваг. 838 (714).

1762 р., жовтня 27, Варшава

№ 1076

Август III підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1723 р., жовтня 26, Краків

Райці Кракова затверджують статут цеху, який виготовляє намиста.

Король затверджує також додаток до статуту, що складається з 10 статей про партачів, що виготовляють намиста

Мова лат., пол.; 48,4 × 83,4 + 8 см.

I «*Approbatio jurium et articulorum contubernio globulariorum Cracoviensium servientium*» (XVIII).

Пергамент почорнів від вогкості. Долішня частина документа віддерта. Печатка відсутня.

Ф. 131, спр. 834. Інв. Ваг. 935 (807).

1762 р., грудня 17, Рим

№ 1077

Климент XIII надає право повного відпусту гріхів віруючим, які у визначений ординаріатом день відвідають церкву св. Миколи ордену св. Василія у містечку Завалові і виконають відповідні релігійні практики та молитв

Мова лат.; 14,2 × 42,3 см.

I «*Gratis pro Deo et scriptura*». «*(N) cardinalis Antonellus*».

III «*Leopoliensis*» (XVIII). «*Monasterium Zawaloviensis*» (XVIII). «*Monasterowi zawalowskiemu*». «*Leo in Szeptyce Szeptycki Dei et apostolicae sedis gratia episcopus Leopoliensis, Haliciensis et Camenecensis, abbas commendatarius Mielecensis, metropoliae archiepiscopatus Kioviensis et totius Russiae nec non abbatiae Pieczarensis coadjutor universis, quorum interest, testatum facimus, quia nos, viso et lecto retroscripto brevi indulgentiarum eodemque sano ac illaeso nullique suspicioni obnoxio reperto, idem autoritate nostra ordinaria, prout de jure, admisimus et in ecclesia monasterii [ordinis] sancti Blasii Magni Zawaloviensi dioecesis nostrae Leopoliensis publicandi facultatem dedimus et ex praescripto ejusdem brevis lucrandae plenariae indulgentiae in eadem ecclesia diem nonam Maii, festum scilicet Translationis reliquiarum sancti Nicolai assignavimus, prout admittimus, damus et assignamus per praesentes. In quorum fidem etc. Datum Leopoli, die 23 mensis Aprilis 1765*». «*Leo episcopus*» (XVIII). «*1762, 17 Decembris. Zawalower Kloster*» (XVIII).

Ф. 201, оп. 4в, спр. 83.

1762 р., грудня 17, Рим

№ 1078

Спеціально обраний папою префект зборів святої конгрегації кардинал Фердинанд-Марія у справі спору Львова з фіскальним промотором львівської архієпископської курії з приводу домагалицької каплиці й ікони

Богоматері наказує містові не зволікати виконання постанови від 8 травня поточного року та ухвалює перенесення ікони з цвинтарної або домагалицької каплиці. Зруйнування каплиці повинно бути відкладене

Мова лат.; 36 × 18,4 см.

I «Donatus Antonius Lancionus a[postolicae] c[uriae] et sac[ra]rum con-
gregationum notarius». «J[oa]nnes archiepiscopus Petrensis, secretarius.
«Instrumentum decreti». «Lib. recept. fol. 1250» (XVIII).

III «Ego infrascriptus campanator ecclesiae Staupigianaе Leopoliensis
ritus Graeci praesentium copiam in residentia circa familiam domesticam
admodum reverendi Nezwan promotoris fiscalis archiepiscopalis reddidi,
originale monstrari et, quae intro mandantur, executus sum. In quorum fidem
manu mea propria me subscribo, anno Domini 1763, diei Mercurii, 19 mensis
Januarii. Alexander Smolnicki campanator» (XVIII).

На пергаменті відтиснена еліпсоподібна (розм. 4,5 × 4,1 см.) паперова
печатка з зображенням на щиті герба. Щит горизонтально розділений на
дві частини. У верхній — три лілії, у нижній — лев, піднятий на задніх
лапах. Легенда пошкоджена: FERD. M. TIT [...] CAPITE. S. R. E. PRESB.
CARD. DE RVBEIS. S. CONG. CONC. PRAEF.

Ф. 131, спр. 835. Інв. Вар. 838 (714).

1763 р., липня 20, Калиш

№ 1079

Львівський канцлер, кафедральний краківський канонік, вонгровець-
кий абат, комендатарій Захарій-Адам-Йосип Жевуський, власник Роздо-
ла, повідомляє, що він, зважаючи на погані наслідки заборони євреям про-
давати сукно, дозволяє їм продаж сукна на лікті та куски у його містечку
Вонгровцю до часу, поки цех суконників зможе забезпечити населення.
В останньому випадку вони матимуть право продавати сукно, але тільки
кусками

Мова пол.; 24,5 × 35,6 см.

I «Rzewuski opat wągrowiecki mр.».

На шовковій червоній стрічці відтиснена в червоному воскові у бляш-
ній коробці (без вічка) кругла (діам. 5,0 см.) печатка з зображенням герба
«Кривда». Легенда частково затерта: ZACHARIAS ADAMVS IOSEPHVS
IN ROZDOL COMES RZEWUSKI [...] CANONICVS CRACOVIEN ABBAS
COMENDATARIVS ABBAS VAGROV[...]

Ф. 134, оп. 1, спр. 453.

1763 р., листопада 8, Рим

№ 1080

Климент XIII надає на десять років право відпусту гріхів віруючим,
які в двох днях року відвідають парафіальну церкву св. Миколи у м. Рів-
ному Луцької єпархії і виконують відповідні релігійні практики та молитви

Мова лат.; 14,6 × 42,5 см.

I «Gratis pro Deo et scriptura». «N. cardinalis Antonellus».

III «Sylvester Lubieniecki Rudnicki Dei et apostolicae sedis gratia exar-
cha metropolitae Kijoviensis, Haliciensis totiusque Russiae, Luceoriensis et
Ostrogiensis episcopus universis et singulis, quorum interest, ad indubitam
notitiam deducimus, quia nos, visis et lectis intro expressis lit[te]ris aposto-
licis, indulgentias favore ecclesiae Rovnensis [sancti] Nicolai episcopi
concessas, in se continentibus, sanis, salvis et illaesis omnique suspicionis

nota carentibus, easdem juxta eorum tenorem, vim et obloquentiam auctoritate nostra ordinaria admisimus facultatemque easdem publicandi concessimus ac insuper potestae nobis commissa ad effectum lucrandarum indulgentiarum praedictarum diem festum [sancti] Nicolai episcopi tutelaris praedictae ecclesiae nec non Obdormitionis beatissimae virginis Mariae designamus. Hac die 28 mensis Maii [vleteris] [s]tyli] 1764 anno, in residentia nostra Rozyscensi. «Sylvester episcopus manu propria» (XVIII). «Luceoriensis» (XVIII).

Ф. 201, оп. 4, спр. 824.

1763 р., листопада 9, Рим

№ 1081

Климент XIII надає на десять років право відпусту гріхів віруючим, які в день св. мучениці Варвари відвідають церкву св. Івана Златоустого у містечку Мушині Перемиської епархії і виконують відповідні релігійні практики

Мова лат.; 13,2 × 42,8 см.

I «Gratis pro Deo et scriptura». «N. cardinalis Antonellus».

III «Premisliensis» (XVIII). «Athanasius in Szeptyce Szeptycki Dei et apostolicae sedis gratia episcopus Premisliensis, Sanocensis et Samboriensis universis et singulis, quorum interest, intererit, aut quomodolibet interesse poterit, tenore praesentium significamus, quia nos intro contentas [litteras] indulgentiarum litteras tanquam sanas, salvas et illaesas omnique suspicionis nota carentes auctoritate nostra ordinaria recognovimus easque ad salutem Christi fidelium in ecclesia intro similiter specificata publicari permisimus. In quorum fidem etc. Datum Valaviae, in residentia nostra, die 3-tia mensis Augusti [vleteris] [s]tyli] anno Domini 1764». «Athanasius Szeptycki episcopus P[remisliensis], S[anocensis], S[amboriensis] mp.» (XVIII).

Ф. 201, оп. 4, спр. 824.

1764 р., лютого 11, Рим

№ 1082

Архієпископ Мітилені, папський референдар, генеральний аудитор справ курії апостольської столиці, звичайний суддя римської курії Микола Серра повідомляє всіх абатів, пріорів, препозитів, деканів, архідияконів та інших духовних осіб, що він, на прохання магістрату і райців Львова, як провізорів шпиталю, на яких львівський архієпископ і його фіскальний промотор під час їхньої суперечки щодо адміністрування шпиталем внесли маніфестацію з наклепами на честь львівського магістрату, видає з цієї причини позов і доручає їм нагадати фіскальному промоторові та іншим особам, щоб вони під загрозою церковних кар дотримувалися угоди, складеної у 1514 р. між Львовом і капітулом. Одночасно Микола Серра викликає винних до суду, щоб вони з'явилися у Рим на 60-й день

Мова лат.; 29,3 × 37,5 см.

I «Donatus Antonius Lancionus a[postolicae] curiae notarius». «M. fol. 58». «[...] archiepiscopus [...] a[postolicae] c[uriae]». «Monitorium iact. iact. super observationem et executionem ac manutentionem cum inhibitione una cum litteris compulsorialibus».

На пергаменті відтиснена еліпсоподібна, розміром 3,9 × 3,3 см., папєрова печатка з затертим зображенням.

Ф. 131, спр. 836. Інв. Ваг. 840 (716).

1764 р., серпня 27, Рим

№ 1083

Климент XIII надає на десять років право повного відпусту гріхів віруючим, які протягом трьох днів року у визначений час відвідають львівський кафедральний костюл і виконують відповідні релігійні практики та молитви

Мова лат.; 14,3 × 39,5 см.

I «Gratia pro Deo et scriptura». «N. cardinalis Antonellus».

III «Indulgentia plenaria visitantibus ecclesiam archicathedralem, anno 1764». «Ad decennium» (XVIII).

Ф. 131, спр. 837.

1765 р., березня 2, Оброшин

№ 1084

Львівський архієпископ Вячеслав-Ієронім Сераковський повідомляє, що каноніки львівського кафедрального костюлу, які посідали маетки початкової фундації, не хотіли ділитися прибутками з іншими членами капітулу, незважаючи на постанову львівських архієпископів Івана Скарбека і Миколи-Гната Вижицького, щоб давати третю частину з прибутків старої фундації до загального розподілу. В зв'язку з цим Сераковський, залишаючи діючими згадані розпорядження, визначає для їх виконання комісарів і дає спеціальні вказівки щодо розподілу прибутків від маєтків сіл Унятичів, Пикуловичів і Жидятичів та звільняє від податків власників деканальної юридики св. Івана на Краківському передмісті, а також власників ланів у селах Прусах, Підбірцях і Сокільниках

Мова лат.; 60,6 × 67,7 см.

I «Venceslaus archiepiscopus». «Franciscus Leszczyński publicus sacrae auctoritate apostolicae notarius et actorum curiae suae illustrissimae celsitudinis cancellarius mpra».

III «Anno Domini millesimo septingentesimo sexagesimo quinto, die Lunae, decima octava mensis Martii. Intro contentae litterae privilegii ad acta Consistorii generalis Leopoliensis per oblatam sunt porrectae, susceptae et ingrossatae. Ita est. Adalbertus Mirkiewicz canonicus et paenitentarius apostolicus et Consistorii generalis Leopoliensis notarius» (XVIII). «Quibus tertiam partem proventuum ex bonis praestimonialibus ad massam capituli contribuendam nec non ut singulis trienniis nova inventaria praestimoniorum conscribantur statuit archiepiscopus» (XVIII).

На шовковій голубій стрічці, перетягнутій під текстом вздовж цілого аркуша пергаменту, відтиснена у червоному воскові у бляшаній мідній коробці кругла (діам. 6,5 см.) печатка Вячеслава Сераковського з частково затертим на щиті зображенням герба «Огоньчик»; над щитом мітра, пасторал, кардинальський капелюх та інші атрибути архієпископської влади. Легенда: VENCESLAUS * HIERONYMUS * DE * BOGUSLAWICE * SIERAKOWSKI * DEI * ET * APOSTOLICAE * SEDIS * GRATIA * ARCHIEPISCOPUS * METROPOLITANUS * LEOPOLIEN *

Ф. 131, спр. 838.

1765 р., березня 6, Оброшин

№ 1085

Львівський архієпископ Вячеслав-Ієронім Сераковський з Богуславичів повідомляє, що у зв'язку з збільшенням кількості членів львівського капітула внаслідок роз'єднання прелатури й канонікату, він уступає львів-

ському капітулові с. Чорнушовичі, а також два вїтївства в селах Кукільниках і Ставчанах

Мова лат.; 52,3 × 68,7 см.

I «Venceslaus archiepiscopus». «Franciscus Leszczynski publicus sacra auctoritate apostolica notarius actorum curiae suae celsitudinis cancellarius mppa». «Intabuletur! Decretum in consilio Caesareo-regii fori nobilium provinciae Leopoliensis. Die 30 Junii 1796-to anno. Kruczkowski».

Під текстом відтиснена паперова печатка Галицької табулі (опис див. док. № 209) «Praesens decretum incorporationis apud Caesareo-regias Galiciens tabulas in libro fundationum, tomo 99, pagina 298 ingrossatum atque libro haereditatum, tomo 84, pagina 296, numero 1-mo in rubrica haereditatis circa bona Czarnuszewice praenotatum est. Datum Leopoli, die 17 Augusti 1796. Theodorus Filimonowicz [Caesareo]-[legiarum] tabularum Galiciensium officialis» (XVIII).

III «Privilegium illustrissimi ac reverendissimi domini Venceslai Hieronymi Sierakowski archiepiscopi metropolitani Leopoliensis super incorporatione villae Czarnuszowice ac duarum advocatarum in bonis mensae suae archiepiscopalis existentium in augmentum distributionum quotidianarum reverendissimi capituli». «In Obroszyn, die 6 Martii 1765». «Occasione auctionis personarum per divisionem praelaturarum a canonicatibus» (XVIII). «Anno Domini 1765, die Mercurii, duodecima mensis Junii praesentes lit[te]rae ad acta Consistorii generalis Leopoliensis per oblatam sunt porrectae iisdemque insertae et ingrossatae. Adalbertus Mirkiewicz canonicus et paenitentarius apostolicus, et Consistorii generalis Leopoliensis notarius» (XVIII).

На шовковій голубій стрічці в бляшаній коробці печатка (опис див. док. № 1084).

Ф. 131, спр. 839.

1765 р., липня 18, Рим

№ 1086

Климент XIII надає на десять років право відпусту гріхів віруючим, які у двох днях року відвідають церкву воскресіння Христа в с. Деренівці Львівської єпархії і виконують відповідні релігійні практики та молитви

Мова лат.; 15 × 42,7 см.

I «Gratis pro Deo et scriptura». «N. cardinalis Antonellus».

III «Leo in Szeptyce Szeptycki Dei et apostolicae sedis gratia episcopus Leopoliensis, Haliciensis metropoliae Kijoviensis et totius Russiae ac archimandriae Pieczariensis coadjutor universis et singulis, quorum interest, aut quomodo interesse poterit, significamus praesentibus, quia nos, visis et lectis retrospecti [...] apostolici lit[te]ris indulgentias in se continentibus, iisdemque sanis, salvis et illaesis nullique suspitioni obnoxiiis repertis, iuxta vim, formam, tenorem et obloquentiam earum, prout de jure, admisimus easdemque in ecclesia intro specificata publicandi populo facultatem dedimus diesque, quibus Christi fideles easdem indulgentias consequi valeant, festo Conceptionis immaculatae nec non Protectionis beatissimae virginis Mariae assignavimus, prout admittimus, assignamus per praesentes. In quorum fidem. Datum in Zarvanica, die 7 Septembris [v]eteris [s]tyli 1766-to anno». «Andreas Lipnicki officialis Brzezanensis, praepositus Zarwanicensis mp.» (XVIII). «Z decanatu Janowskiego» (XVIII).

Правий верхній кут пергаменту відрізаний.

Ф. 201, оп. 46, спр. 218.

Станіслав Август підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1754 р., липня 27, Варшава (див. док. № 1067)

Крім цього, Станіслав Август підтверджує витяг з актів королівської метрики такого документа:

1520 р., лютого 27, Торунь

Сигізмунд I, на прохання шляхтичів Миколи Котецького й Івана Меховицького підтверджує та повністю наводить текст таких документів:

1. 1448 р., вересня 23, Львів

Львівський воєвода і генеральний руський староста Петро Одровонж зі Спрови, галицький каштелян Іван з Княгинич, суддя Іван Голомбек зі Зимної Води та львівський підстолій Микола з Гологір розмежували маєткі містечка Кам'янки і сіл Горпина й Монастиря

2. 1459 р., грудня 19, Пйотрків

Казимир IV підтверджує розмежування маєтків містечка Кам'янки та сіл Горпина й Монастиря, не наводячи тексту документа.

Мова лат. Документ у вигляді зошита без обкладинок з шести аркушів розміром 40,1 × 32 см.

I «Stanislaus Augustus rex». «Confirmatio jurium et privilegiorum oppido Kamionacensi servientium». «Adamus Cieciszewski thesaurarius terrae Liven-sis, sigilli majoris Regni pro tunc secretarius mpa». «Feria 5-ta post festum s[ancti] Aegidii abbatis proxima a[nn]o Domini 1765 privilegium praesens ad acta castrensia capitanealia Leopoliensia per oblatam porrectum, susceptum et ingrossatum est» (XVIII).

Печатка відсутня. Залишився шовковий зелений шнурок.

Регест: MRPS, pars IV, vol. 1, стор. 187, № 3265, (документ Сигізмунда I).

Ф. 131, спр. 840.

Цариця Катерина II приймає на службу капітана Франца фон Нейдєр-та, який до цього часу служив у Речі Посполитій

Мова рос. Друкований бланк, розміром 19,7 × 31,6 см., заповнений рукою.

I «Генераль порутчикъ баронъ Иван [...]». «Генераль порутчикъ Михайла з [...]». «Генераль майоръ [...] Щербатовъ». «Генерал [...]». «Секретаръ Логмын Краузол [...]». «В военной коллегии записа(н) по(д) № 2с».

III «(При) запечатаніи въ коллегии [...] № 831» (XVIII).

Пергамент zdeформований внаслідок вогкості. Текст частково вицвів.

На пергаменті сліди відтисненої паперової печатки.

Ф. 201, оп. 4, спр. 921.

Климент XIII надає право повного відпусту гріхів віруючим в день вступу після виконання відповідних релігійних практик та молитв до братства ласкавої діви Марії при львівському кафедральному костьолі. Відпуст надається також тим, які відвідають ц-й костьол в храмовий день та в інші дні, затвержені єпископом

Мова лат.; 28,6 × 43,2 см.

I «N. cardinalis Antonellus».

III «Venceslaus Hieronymus de Bogusławice Sierakowski Dei et apostolice sedis gratia archiepiscopus metropolitaneus Leopoliensis universis et singulis, quorum interest, intererit, aut quomodolibet interesse poterit, tenore praesentium significamus, quia nos pro majori cultu sacrae imaginis beatissimae virginis Mariae in ecclesia nostra metropolitana Leopoliensi gratiis clarae et prodigiis commendatae, per nos ex capella Domagalicciana translatae et in altari majori ejusdem ecclesiae collocatae, Confraternitatem sub invocatione Gratiarum ejusdem beatissimae virginis Mariae mediante decreto nostro, die hodierna lato, in eadem ecclesia nostra metropolitana ereximus, promotorem ejusdem confraternitatis admodum reverendum vicecustodem dictae ecclesiae nostrae metropolitanae pro tempore existentem constituimus et declaravimus, indulgentias intro contentas, huic confraternitati concessas, admisimus et applicavimus, in festum principale ejusdem confraternitatis, festum Gratiarum beatissimae virginis Mariae, dominica prima post festum sancti Stanislai episcopi et martyris alias juxta annotationem in calendario Cracoviensi incidens, ac alios anni quatuor dies ad lucrandas ejusmodi indulgentias, videlicet festa Desponsationis, Annuntiationis, Nativitatis et Praesentationis assignavimus et determinavimus, dictam confraternitatem ac indulgentias ejusmodi eidem concessas nec non festum idem principale Gratiarum beatissimae virginis Mariae tam anno praesenti, quam in perpetuum solenni ritu obire mandavimus, indulgentiam pro populo in die ejusdem festi ultra indulgentias praesentes confraternitatis quadraginta dierum concessimus pro hac sola vice, donec indulgentia pro hoc festo in perpetuum vel ad tempus duratura procuretur, cujus festi ejusmodi solennitatem, ut ecclesia ejusque praedictus admodum reverendus vicecustos circa conquirendas eleemosynas ac etiam pensiones a praeposito Domagaliciano ex fructibus fundationalibus praepositurae et ejusdem confraternitatis, quos percipiet (salva tamen semper ratione censuum retentorum et vindicandorum), alias ad proportionem perceptionis eorundem tam pro hac solennitate, quam aliis oneribus, fusius in hoc decreto nostro specificatis, pendendas, procuret et promoveat, ordinavimus, decrevimus et obligavimus, prout et praesentibus ordinamus, decernimus et obligamus. In quorum fidem. Datum Dunajoviae, in palatio nostro archiepiscopali, hac die vigesima octava mensis Aprilis anno Domini millesimo septingentesimo sexagesimo sexto» (XVIII). «Venceslaus archiepiscopus». «Anno Domini 1766, die Veneris, 16 mensis Maii intro contentum breve apostolicum una cum sua [?] admisione actis Consistorii generalis Leopoliensis est insertum. A. Mirkiewicz [consistorii] [Leopoliensis] notarius» (XVIII).

Ф. 131, спр. 841.

1766 р., березня 18, Рим

№ 1090

Климент XIII надає вітареві братства пресвятої діви Марії у львівському кафедральному костьолі права звільняти душі померлих від кар в чистилищі після відправлення за них служби божої при цьому вітари
Мова лат.; 13 × 40,6 см.

I «Gratis pro Deo et scriptura». «N. cardinalis Antonellus».

III «Venceslaus Hieronymus de Bogusławice Sierakowski Dei et apostolice sedis gratia archiepiscopus metropolitaneus Leopoliensis universis et singulis, quorum interest, intererit, aut quomodolibet interesse poterit, praesentibus lit[t]eris nostris significamus, quia nos, visis et lectis intro contentarum indulgentiarum lit[t]eris, easdem iuxta vim, tenorem et obloquentiam earundem

authoritate nostra ordinaria admisimus et recepimus, altare maius in ecclesia nostra metropolitana confraternitati assignavimus idemque privilegiatum esse pro fratribus et sororibus confraternitatis non diem sabathi cujuslibet hebdomadae determinavimus, utque praesentes eadem indulgentiae et privilegium altarie populo publicentur facultatem dedimus. Dunajoviae, hac die Lunae 28 mensis Aprilis anno Domini 1766-to». «Venceslaus archiepiscopus» (XVIII).

Пергамент в кількох місцях почорнів від вогкості. Текст частково вицвів.

Ф. 131, спр. 842.

1766 р., вересня 12, Варшава

№ 1091

Станіслав Август підтверджує витяг з актів ради Львова такого змісту:

1766 р., червня 23, Львів

Президент і райці Львова, зважаючи на те, що у Львові збільшилася кількість майстрів і товаришів годинникарського ремесла, та беручи до уваги їх прохання, відлучають годинників від слюсарного цеху і надають їм право утворити власний цех, затверджуючи 17 статей статуту

Мова лат., пол. Документ у вигляді зошита з чотирьох аркушів, розміром 36,7 × 29 см., у твердих темно-червоних шкіряних обкладинках з тисненням золотом геометричним та рослинним орнаментом.

I «Stanislaus Augustus rex». «Confirmatio ordinationis confraternitati horologiariorum civitatis Leopoliensis servientis». «Clemens Kozłowski sigilli majoris regni secretarius mppa». «Inductum in acta metrices Regni, 1766» (XVIII).

III «Horologiatorum Leopoliensium» (XVIII).

На шовковому червоному шнурку у бляшаній коробці (без вічка) розколена печатка. Gum., табл. XLIX, № 182.

Ф. 131, спр. 843. Інв. Ваг. 936 (808).

1767 р., січня 22, Цинтіан

№ 1092

Князь Каетан Сфорца повідомляє кукизівського парафіального священика Львівської єпархії Івана П'ясецького, що він, на його прохання та враховуючи його заслуги перед римською церквою і апостольською столицею, посилаючись на дану йому та усім членам роду Сфорців папою Павлом III владу, обирає і встановлює згаданого Івана П'ясецького почесним протонотарієм. Одночасно князь дозволяє йому користуватися спеціальними відзнаками, вказує на його обов'язки, зв'язані з канонізацією та церковними маєтковими справами і дозволяє користуватися привілеями, якими користуються інші протонотарії

Мова лат.; 36,6 × 51,2 см.

Ініціал «S». З трьох боків тексту рамка, вписана золотою фарбою та чорним чорнилом. Зверху, над текстом герб Сфорців.

I «Caetanus dux Sfortia Caesarinus, princeps Sabellus, Perettus, Montaltus, Cabrera, Bobadilla, de Comitibus». «Gaspar de Sanctis secretarius». «Reg. fol. 160, N 266».

III «Leo in Szeptyce Szeptycki Dei et apostolicae sedis gratia episcopus Leopoliensis, Haliciensis et Camenecensis, archiepiscopatus metropolitani Kijiloviensis et totius Russiae cum archimandria Pieczarensi coadiutor, abbas commendatarius Mielciensis, ordinis sancti Stanislai eques universis et singu-

lis, quorum interest, praesentes visuris, lecturis et inspecturis salutem in Domino. Significamus, quia nos, viso ac lecto retrospecto privilegio protonotariatus apostolici favore illustrissimi admodum reverendi Joannis Piasecki iudicis nostri, delegati Haliciensis a celsissimo Caietano duce Sphortia vigore privilegiorum pontificiorum concessio, sano, salvo ac illaeso nullique suspicioni obnoxio eiusmodi privilegium protonotariatus iuxta vim, formam, tenorem et obloquentiam eius ac praefatam protonotarium emissa pereum fidei catholicae professione ac fidelitati solito iuramento ad exercitium protonotariatus et usum insigniorum protonotarialium, quibus alii protonotarii honoris uti et gaudere solent, admittendum esse duximus, uti quidem admittimus et obligamus eundem, ut contra ecclesiam et personas ecclesiasticas earumque immunitatem aliquas transactiones, vel quidquam praeiudiciosum ad acta sui protonotariatus suscipere, vel testimonia praebere nunquam praesumat sub responsione coram nobis. In quorum fidem etc. Datum ad cathedram nostram Haliciensem in Krytos, die 10 Junii 1767». «Leo episcopus» (XVIII).

Під текстом ліворуч відтиснена кругла (діам. 4,7 см.) паперова печатка єпископа Льва Шептицького з затертим зображенням посередині. Легенда: LEO SZEPTYCKI EPPUS LEOPOLIEN HALICIEN ET CAMENECEN PODO ABBAS MIELCIEN

На пергаменті відтиснена кругла (діам. 5,9 см.) паперова печатка князя Каєтана Сфорци з нечітким зображенням гербу Сфорців посередині. Легенда: CAIETANVS SFORTIA DVX CESARINVS. SABELLVS. PERETTVS CABRERA.

Ф. 201, оп. 4в, спр. 1471.

1767 р., вересня 26, Варшава

№ 1093

Станіслав Август, на прохання своїх радних, підтверджує витяг з актів львівської ради такого змісту:

1767 р., вересня 4, Львів

Президент і райці Львова на взірць інших міст постановляють відновити у Львові купецьке братство, яке існувало раніше тільки в суконників та у так званих багатих крамарів, а тепер об'єднувало б усіх людей купецького ремесла. Одночасно президент і райці надають їм статут з 37 статей

Мова лат., пол. Документ у вигляді зошита з десяти аркушів, розміром 40 × 27,8 см, в твердих паперових обкладинках.

I «Stanislaus Augustus rex». «Confirmatio articulorum boni ordinis confraternitati mercatorum civitatis Leopoliensis servientium». «Clemens Kozłowski sigilli majoris Regni secretarius mpp.». «Inductum in acta cancellariae majoris Regni, 1767» (XVIII). «Sabbatho post festum [Sanctorum] Omnium proximo, die scilicet 7-ma mensis Novembris, anno Domini 1767-mo privilegium praesens sacrae regiae maiestatis approbativum ordinationis confraternitatis dominorum mercatorum ad acta Officii consularis Leopoliensis per oblatam porrectum, susceptum et ingrossatum est. Franciscus Xaverius Kupinski notarius mp.» (XVIII).

На шовковому червоному шнурку у бляшаній коробці фрагмент печатки.

Ф. 129, оп. 1, спр. 1726.

1767 р., жовтня 9, Нансі

№ 1094

Лотаринзькі і барські судді-радники повідомляють, що вони дозволяють Карлові Обрі, синові Михайла, вести торгівлю та продавати відповідні

товари у належному місці, згідно з статутами і привілеями купецького товариства

Мова франц.; 23,6 × 45,6 см.

I «H. <Oudinod>». «N. Pierro[...]». «H. Harnesson». «Par la chambre <sup> [...]». «Lettre de [...] su Sieu Charles Aubry marchand [...]»

На лівому полі дев'ять прорізів.

Ф. 201, оп. 4в, спр. 1472.

1769 р., травня 5, Біла

№ 1095

Вільнюський воєвода, власник Олики, Несвіжа, Бірж, Дубинок, Слущька і Мира князь Карл-Станіслав Радзівіл підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1727 р., липня 7, Золочів

Королевич Польщі і Великого князівства Литовського, спадковий власник Жовкви, Золочева, Помор'ян та Тернополя Яків-Людовик Собеський до кінця життя надає воїнові угорської піхоти Іванові Барановському та його дружині Оришці Цируликівщину, інакше Пасічисько, поблизу Ремезовецького шляху

Мова пол.; 36,6 × 51,5 + 11 см.

I «Karol xiaże Radziwiłł wojewoda wileński».

II «Quod praesens privilegium ad mentem resolutionis incltyi Judicii magistratus Zloczoviensis sub die 21-a Septembris 1801 anno sub N 403 emanatae sit ingrossatum ad acta fundorum civilia Zloczowiensia testatur. Datum Zloczow, [die] 21 Septembris 1801. Quidem libro novo, tomo XII, pagina 3839, f. 40. Martinus Duniecki syndicus» (XIX).

Під текстом сліди червоного лаку від печатки.

Печатка відсутня. Залишився шовковий голубий шнурок.

Ф. 129, оп. 1, спр. 786.

1769 р., грудня 31, Варшава

№ 1096

Станіслав-Август підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1601 р., березня 24, Варшава

Сигізмунд III підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1580 р., березня 5, Львів

Райці Львова надають львівському цехові мулярів та каменярів статут з семи статей.

Сигізмунд III змінює окремі статті статуту і додає восьму статтю

Мова лат., пол. Документ у вигляді зошита без обкладинок з чотирьох аркушів, розміром 39,2 × 29,5 см., останній аркуш не заповнений.

I «Stanislaus Augustus rex». «Antonius Sikorski sacrae regiae majestatis et sigilli majoris Regni secretarius mp.». «Confirmatio articulorum contubernio fraternitatis muratorum et lapicidarum Leopoliensis servientium». «Feria quinta post festum [sanctorum] Trium Regum proxima, die scilicet 9 Januarii, [anno] Domini 1771-mo privilegium praesens ad acta Officii consularis Leopoliensis per oblatam porrectum, susceptum et ingrossatum est. Franciscus Xaverius Jaskiewicz sacrae regiae maiestatis secretarius et Officii consularis notarius» (XVIII).

Печатка відсутня. Залишився шовковий жовто-червоний шнурок, який проходить через корінець зошита.

Ф. 131, спр. 844. Інв. Вар. 938 (810).

Станіслав Август підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1690 р., травня 14, Варшава

Ян III підтверджує та повністю наводить тексти таких документів:

1. 1479 р., червня 8, Пйотрків (див. док. № 1027 (I))

Документ Казимира IV, виданий у Пйотркові 8 червня 1479 р. підтвердили: Сигізмунд I у Львові 18 жовтня 1524 р., Сигізмунд II у Варшаві 31 липня 1570 р., Стефан у Бродниці 13 травня 1577 р., Владислав IV у Львові 17 жовтня 1634 р., Ян Казимир у Варшаві 16 квітня 1652 р. ²

2. 1659 р., травня 10, Варшава

Ян Казимир підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1656 р., листопада 6, Львів

Витяг з книг ради Львова такого змісту:

Цехмистри пекарського цеху Львова позвали до львівського бурмістра пекарів так званих решітників-чиншовиків (*gubczarzów, przetaczpników*) за те, що вони не дотримуються розпоряджень, прав та привілеїв пекарського цеху. Уряд бурмістра, розглянувши справу, постановив, щоб решітники тільки з дозволу цеху займались «білою роботою» та дотримувались справ, вказаних в ординації.

Одобривши цю постанову, Ян Казимир додає: 1) щоб пекарі-чиншовики раз назавжди давали камінь вписового, а не вступного; 2) щоб чиншовики не давали низькоякісної продукції; 3) щоб вони не віддавали своєї роботи перекупкам; 4) щоб чиншовики під час відпустів займали визначені місця при костюлах.

3. 1653 ³ р., квітня 30, Берестя

Ян Казимир підтверджує та повністю наводить текст такого документа: 1637 р., березня 22, Львів

Райці Львова видають розпорядження, в якому, беручи до уваги постанову Владислава IV, видану у Львові 17 жовтня 1634 р., про встановлення у львівському цеху пекарів 20 яток, подають статут цього цеху. Це розпорядження було занесено до книг ради міста 28 березня 1637 р.

4. 1687 р., березня 20, Львів

Львівський староста Адам-Микола Синявський підтверджує та повністю наводить текст такого документа:

1653 р., січня 18, Львів

Львівський староста Андрій Мнішек забороняє партачам-пекарям пекти та продавати хліб у Львові під гродською юрисдикцією, за винятком двох пекарів, яким можна продавати хліб на Краківському передмісті

Мова лат., пол. Документ у вигляді зошита без обкладинок з чотирьох аркушів, розміром 37,4 × 33 см. Окремі слова, зокрема, назви днів та місяців у тексті не проставлені.

I «Confirmatio iurium et privilegiorum contubernio pistorum civitatis Leopoliensis servientium».

Текст частково вицвів.

Печатка відсутня.

Ф. 131, спр. 845. Інв. Ваг. 937 (809).

¹ Число дня та назва місяця не проставлені.

² У документі Станіслава Августа наводиться лише кінцева підтверджуюча частина згаданих документів.

³ У документі написано MD та залишено вільне місце. Датується за словами: «на п'ятому році нашого панування у Швеції та Польщі». Ян Казимир був обраний королем 22 листопада 1648 р.

1770 р., вересня 25, Рим

№ 1098

Климент XIV надає право повного відпусту гріхів віруючим, які двічі на рік відвідають костюл св. Миколи у містечку Лопатині — на свято Зачаття та Народження діви Марії

Мова лат.; 14,4 × 41,5 см.

I «Gratis pro Deo et scriptura». «A. cardinalis Nigronus».

III «Ruschi». «Crispinus de Cieszkow Cieszkowski custos cathedralis, vicarius in spiritualibus et officialis generalis Leopoliensis, in Brzezany et Zienkow praepositus universis et singulis, quorum interest, aut interesse poterit, significamus, quia nos, visis et lectis intro contentis litteris apostolicis, indulgentias ecclesiae parochiali Łopatynensi et quidem in duabus festivitibus Nativitatis et Conceptionis beatissimae virginis Mariae plenarias, in reliquis vero eiusdem festivitibus septem annorum et totidem quadragenarum benigne concessas, in se continentibus, salvis, sanis et illaesis easdem iuxta illarum tenorem, vim et obloquentiam autoritate ordinaria delegata in toto admisimus publicandique facultatem dedimus et concessimus. In quorum fidem. Datum Leopoli, die 7-ma Martii a[nn]o D[omi]ni 1771-mo». «Crispinus Cieszkowski clustus] c[athedralis] et officialis generalis Leopoliensis mpp.» (XVIII).

Ф. 131, спр. 846.

1770 р., листопада 14, Дунаїв

№ 1099

Архієпископ, львівський митрополит Вячеслав-Ієронім Сераковський повідомляє, що українські священники та церкви Дунаївського ключа не мають документів на привласнені ними землі, поля й сіножаті. В зв'язку з цим він доручив комісарам — кам'янецькому кафедральному канонікові Юрію Пакошевському, парафіяльному священнику Львівської єпархії Злотицькому і ломжському граничному комірникові Йосипові Конажевському — встановити, чи згадані церкви мають земельні володіння, підтверджені документами. Встановивши відсутність таких документів, комісари визначили й виміряли земельні угіддя церкви у с. Поточанах. Ці угіддя архієпископ навечно надає церкві та її парохам і звільняє їх від повинностей, податків і данин

Мова пол.; 26 × 62,2 см.

I «Wacław arcybiskup». «Productum tempore canonicae visitationis die 3 Augusti 1837. Michael metropolita» (XIX).

III «Przywilej fundacyjny cerkwi potoczańskiej nadany» (XVIII).

На пергаменті відтиснена кругла (діам. 7,0 см.) паперова печатка Вячеслава-Ієроніма Сераковського з зображенням на щиті герба «Огоньчик»; над щитом мітра, пасторал, кардинальський капелюх та інші атрибути архієпископської влади. Легенда: VENCESLAVS HIERONYMUS + DE + BOGUSLAWICE + SIERAKOWSKI + DEI + ET + APOSTOLICAE SEDIS + GRATIA + ARCHIEPISCOPVS + METROPOLITANUS + LEOPOLIEN.

Факсим.: Długosz. Дод., стор. 3.

Ф. 201, оп. 5, спр. 153.

1770 р., листопада 19, Дунаїв

№ 1100

Архієпископ, львівський митрополит Вячеслав-Ієронім Сераковський повідомляє, що українські священники та церкви Дунаївського ключа не мають документів на привласнені ними землі, поля й сіножаті. В зв'язку

з цим він доручив комісарам — кам'янецькому кафедральному канонікові Юрію Пакошевському, парафіяльному священникові Львівської єпархії Злотницькому і ломжському граничному комірникові Йосипові Конажевському — встановити, чи згадані церкви мають земельні володіння, підтверджені документами. Встановивши відсутність таких документів, комісари визначили й виміряли земельні угіддя церкви у с. Білій. Ці угіддя архієпископ навечно надає церкві, її парохам і звільняє їх від повинностей, податків і данин

Мова пол.; 26,2 × 61,9 см.

I «Wacław arcybiskup». «Productum tempore canonicae visitationis die 25 Julii 1837. Michael metropolita».

III «Przywilej fundacyjny cerkwi białeckiej pod tytułem Zmartwychwstania Pańskiego nadany» (XVIII).

На пергаменті під текстом відтиснена паперова печатка (опис див. док. № 1099).

Ф. 201, оп. 5, спр. 92.

1770 р., листопада 27, Дунаїв

№ 1101

Архієпископ, львівський митрополит Вячеслав-Ієронім Сераковський повідомляє, що українські священники та церкви Дунаївського ключа не мають документів на привласнені ними землі, поля й сіножаті. В зв'язку з цим, він доручив комісарам — кам'янецькому кафедральному канонікові Юрію Пакошевському, парафіяльному священникові Львівської єпархії Злотницькому і ломжському граничному комірникові Йосипові Конажевському — встановити, чи згадані церкви мають земельні володіння, підтверджені документами. Встановивши відсутність таких документів, комісари визначили, описали й виміряли земельні угіддя церкви у с. Новосілці. Ці угіддя архієпископ навечно надає церкві та її парохам і звільняє їх від повинностей, податків і данин

Мова пол.; 32,5 × 45,8 см.

I «Wacław arcybiskup». «Productum tempore canonicae visitationis die 25 Junii 1837». «Michael metropolita» (XIX).

III «Przywilej fundacyjny cerkwi nowosieleckiej pod tytułem Protekcji najświętszej Marii panny będącej nadany» (XIX).

На пергаменті під текстом відтиснена паперова печатка (опис див. док. № 1099).

Ф. 201, оп. 5, спр. 144.

1770 р., грудня 4, Дунаїв

№ 1102

Архієпископ, львівський митрополит Вячеслав-Ієронім Сераковський повідомляє, що на три церкви у містечку Дунаєві, яке належить до столових маєтків архієпископа, припадає ледве по 20 осіб. Ці церкви не мають документів на користування привласненою ними землею. В зв'язку з цим, Сераковський скасував дві церкви, а залишив одну і, повідомивши про це львівського українського єпископа Льва Шептицького, для дальшого розгляду справи призначив комісарами кам'янецького кафедрального каноніка Юрія Пакошевського, парафіяльного священника Злотницького та ломжського граничного комірника Йосипа Конажевського. Згадані комісари виміряли відповідну кількість землі, поля, городів і сіножатей, що належатимуть до

церкви у Дунаєві. Архієпископ записує навечно визначені комісарами угіддя єдиній дунаївській міській церкві та її парохам, одночасно наказуючи побудувати цю церкву на кам'яному фундаменті і для допомоги парохам дати вікарія, а також звільняє ці землі, поля, городи й сіножаті від повинностей, податків та данин

Мова пол.; 37 × 61,3 см.

I «Wacław arcybiskup». (XVIII). «Productum tempore canonicae visitationis die 3 Augusti 1837». «Michael metropolita» (XIX).

III «Przywilej fundacyjny cerkwi miejskiej dunajowskiej pod tytułem Narodzenia najświętszej panny będącej nadany» (XVIII).

На пергаменті під текстом відтиснена паперова печатка (опис див. док. № 1099).

Ф. 201, оп. 5, спр. 105.

1770 р., грудня 11, Дунаїв

№ 1103

Архієпископ, львівський митрополит Вячеслав-Ієронім Сераковський повідомляє, що українські священники та церкви Козлівського ключа не мають документів на привласнені ними землі, поля й сіножаті. В зв'язку з цим він доручив комісарам — кам'янецькому кафедральному канонікові Юрію Пакошевському, парафіяльному священникові Львівської єпархії Злотницькому і ломжському граничному комірникові Йосипові Конажевському — встановити, чи згадані церкви мають земельні володіння, підтвержені документами. Встановивши відсутність таких документів, комісари визначили, описали й виміряли земельні угіддя церкви у с. Таврові. Ці угіддя архієпископ навечно надає церкві та її парохам і звільняє їх від повинностей, податків і данин

Мова пол.; 29,6 × 52,8 см.

I «Wacław arcybiskup». «Productum tempore visitationis canonicae die 21 Julii 1837» (XIX).

III «Przywilej fundacyjny cerkwi taworowskiej w kluczu Kozłowskim nadany» (XIX).

На пергаменті під текстом відтиснена паперова печатка (опис див. док. № 1099).

Ф. 201, оп. 5, спр. 169.

1770 р., грудня 28, Дунаїв

№ 1104

Архієпископ, львівський митрополит Вячеслав-Ієронім Сераковський повідомляє, що українські священники та церкви Козлівського ключа привласнили землю, поля й сіножаті. В зв'язку з цим він доручив комісарам — кам'янецькому кафедральному канонікові Юрію Пакошевському, парафіяльному священникові Львівської єпархії Злотницькому і ломжському граничному комірникові Йосипові Конажевському — встановити, чи згадані церкви мають земельні володіння, підтвержені документами. Встановивши відсутність таких документів, комісари визначили й виміряли земельні угіддя церкви у с. Дмухавці. Ці угіддя архієпископ навечно надає церкві та її парохам і звільняє їх від повинностей, податків і данин

Мова пол.; 32 × 50,8 см.

I «Wacław arcybiskup». «Productum tempore canonicae visitationis die 21 Julii 1837». «Michael metropolita» (XIX).

III «Przywilej fundacyjny cerkwi dmuchawieckiej pod tytułem świętego Dumitra będącej nadany, 1770». «Дмухавець» (XVIII—XIX).

На пергаменті під текстом відтиснена паперова печатка (опис див. док. № 1099).

Ф. 201, оп. 5, спр. 103.

1770 р., грудня 28, Дунаїв

№ 1105

Архієпископ, львівський митрополит Вячеслав-Ієронім Сераковський вважає, що парафіянам двох церков у містечку Козлові, яке належить до столових маєтків архієпископа, вистачить однієї церкви, і в зв'язку з цим скасовує одну з них. Повідомивши про це львівського українського єпископа Льва Шептицького, він одночасно доручає комісарам — кам'янецькому кафедральному канонікові Юрію Пакошевському, парафіяльному священникові Львівської єпархії Злотницькому і ломжському граничному комірникові Йосипові Конажевському — визначити й виміряти залишеній церкві землі, поля, городи і сіножаті. Архієпископ навечно записує визначені комісарами угіддя єдиній козлівській церкві та її парохам і звільняє її від повинностей податків і данин

Мова пол.; 37 × 58,5 см.

I «Wacław arcybiskup». «Productum tempore canonicae visitationis die 21 Julii 1837». «Michael metropolita» (XIX).

III «Przywilej fundacyjny cerkwi miejskiej kozłowskiej pod tytułem Wniebowstąpienia pana naszego Jezusa Chrystusa będącej nadany». «1770. Кізілівь» (XIX).

На пергаменті під текстом відтиснена паперова печатка (опис див. док. № 1099).

Ф. 201, оп. 5, спр. 112.

1770 р., грудня 29, Дунаїв

№ 1106

Архієпископ, львівський митрополит Вячеслав-Ієронім Сераковський повідомляє, що українські священники та церкви Козлівського ключа привласнили землю, поля й сіножаті. В зв'язку з цим він доручив комісарам — кам'янецькому кафедральному канонікові Юрію Пакошевському, парафіяльному священникові Львівської єпархії Злотницькому і ломжському граничному комірникові Йосипові Конажевському — встановити, чи згадані церкви мають земельні володіння, підтверджені документами. Встановивши відсутність таких документів, комісари визначили земельні угіддя церкви у с. Городищі. Ці угіддя архієпископ навечно надає церкві та її парохам і звільняє їх від повинностей, податків і данин

Мова пол.; 27,1 × 51,4 см.

I «Wacław arcybiskup». «Productum tempore visitationis canonicae die 21 Julii 1837». «Michael metropolita» (XIX).

III «Przywilej fundacyjny cerkwi horodyskiej pod tytułem Wniebowzięcia najświętszej Marii panny będącej nadany» (XVIII).

На пергаменті під текстом відтиснена паперова печатка (опис див. док. № 1099).

Ф. 201, оп. 5, спр. 101.

Климент XIV повідомляє, що він, схиляючись до прохання львівського, галицького й кам'янецького єпископа грецького обряду Льва Шептицького і каноніків, а також інших членів капітулу, відновленого і встановленого Бенедиктом XIV (до складу якого, в кількості 18 чоловік, входять каноніки трьох міських церков: львівської, галицької й кам'янецької), дає їм апостольське благословення, звільняє від будь-яких церковних кар та дозволяє канонікам всіх трьох церков постійно носити на шії золотий хрест з золотим ланцюгом згідно з малюнками, які наводяться наприкінці цього та двох інших апостольських листів.

Нотаріальний інструмент нотарія Франциска Мізеллі

Мова лат. Документ у вигляді зошита з восьми аркушів, розміром 29,2 × 21,8 см. Ініціал «С». Текст кожного аркуша в золотих рамках. На першому аркуші герб Климента XIV в рамках з рослинним орнаментом. Герб і рамка вписані золотою, червоною, синьою та іншими фарбами. Над текстом другої сторінки заставка у вигляді щита з написом: IN NOMINE DOMINI AMEN. На восьмому аркуші малюнок хреста з зображенням посередині св. Юрія.

I «Fr(anciscus) Miselli».

Ф. 201, оп. 46, спр. 218.

Климент XIV надає навечно повний і частковий відпуст гріхів та злагіднення провин членам братства св. Онуфрія (утвореного при церкві св. Василя в містечку Христинополі Холмської єпархії) після виконання ними необхідних релігійних практик

Мова лат.; 30,7 × 49 см.

I «A. cardinalis (Nigronus)». «Maximilianus Rylo Dei et sedis apostolicae gratia Chelmensis et Belzensis episcopus praesentes indulgentias a sanctissimo domino nostro Clemente XIV pontifice maximo confraternitati sancti Onuphrii eremitaе ad ecclesiam Christinopoliensem patrum ordinis sancti Basillii Magni provinciae Prot(ectionis) beatissimae virginis Mariae erectae in perpetuum concessas a nobis visas et revisas juxta vim et tenorem illarum acceptavimus publicarique mandavimus, tum etiam diem principalem dictae confraternitatis nimirum festum sancti Onuphrii pro lucranda plenaria nec non quatuor alios cujuslibet anni dies a confratribus et consororibus hujusce confraternitatis electos, videlicet festa: I. Purificationis beatissimae virginis Mariae, II. Translationis reliquiarum sancti Nicolai episcopi Mirensis, III. Transfigurationis Christi Domini, IV. Praesentationis beatissimae virginis Mariae singula diebus suorum respective mensium juxta calendarium vetus indicentia pro lucrandis septem annorum et totidem quadragenarum indulgentiis eadem autoritate nostra approbavimus. Datum Christinopoli, die 23 mensis Maii veteris styli 1773 anno». «Maximilianus episcopus mp.» (XVIII).

III «Pascolo». «Pro confraternitate [sancti] Onuphrii». «Krystinopoliensis». «Confraternitas Christinopoliensis Onuphrii ad ecclesiam monachorum [sancti] Basillii M[agni]». «Christinopoliensis monasterii [ordinis] [sancti] Basillii M[agni]». «Clemens XIV. Breve apostolicum dans facultatem erigendi confraternitatem in ecclesia monachorum [sancti] Basillii M[agni] op[er]idi Cristinopol. Productum coram nobis et dudum jam autoritate nostra ordinaria recognitum et ad praesens judicamus in Domino esse utile Christi fidelibus

et ad promovendam gloriam Dei in sanctis et pietatem Christi fidelium conservandum fore. In quorum fidem praesentes manu nostra subscribimus. Datum in Straszewice, die 22 Augusti 1783. Maximilianus episcopus» (XVIII).

Ф. 201, оп. 4в, спр. 91.

1772 р., грудня 22, Рим

№ 1109

Климент XIV надає на десять років повний відпуст гріхів віруючим, які відвідають церкву св. Онуфрія ченців ордену св. Василя у Львові в свято Воздвиження хреста та відбудуть відповідні релігійні практики й молитви. Одночасно також надається частковий відпуст гріхів віруючим, які відвідають церкву 1 серпня і в третю неділю 40-денного посту

Мова лат.; 13,5 × 42,3 см.

I «Gratis pro Deo et scriptura». «A. cardinalis (Nigronus)».

III «Pascolo». «Indulgentiae ad ecclesiam monasterii Leopoliensis [sancti] Onuphrii ordinis sancti Basilii Magni» (XVIII). «D[ie] 16 Februarii 1773 pro festo Exaltationis [sanctae] Crucis» (XVIII). «Leo in Szeptyce Szeptycki Dei et apostolicae sedis gratia episcopus Leopoliensis, Haliciensis et Camenecensis, archiepiscopatus metropolitani Kijoviensis et totius Russiae cum archimandria Kijovo-Pieczarensi coadjutor, abbas commendatarius Mielecen sis et eques ordinis [sancti] Stanislai universis, quorum interest, notum sit quia nos, viso et lecto retroscripto brevi, privilegium indulgentiarum in se continenti, et sano ac illaeso nullique suspicioni obnoxio reperto, idem iuxta tenorem et obloquentiam eius autoritate nostra ordinaria, prout de iure, admisimus et facultatem publicandi pale ad audienda in ecclesia [sancti] Onuphrii divina congregatis facultatem dedimus, prout admittimus et damus per praesentes. In quorum fidem etc. Datum in palatio nostro episcopali ad cathedram tituli [sancti] Georgii martyris Leopoliensem anno Domini 1773, die 16 mensis Februarii. Leo episcopus» (XVIII). «1772, 22 Dezember St Onuphri» (XVIII).

Ф. 201, оп. 4в, спр. 92.

1774 р., травня 20, Рим

№ 1110

Пресвітер римської церкви і префект конгрегації для поширення віри кардинал Йосип-Марія Каstellі повідомляє, що чернець ордену св. Василя Гнат Филипович, українець, вихованець грецької колегії, пройшовши курс філософії в школах урбанівської колегії, успішно пояснив визначені йому три теми з Аристотеля і св. Хоми, а також і відповів на поставлені питання в присутності секретаря св. конгрегації Степана Борджі та професорів теології і філософії. В зв'язку з цим Гната Филиповича одноголосно проголошено доктором та магістром філософії й теології з усією відповідною церемонією та зрівняно в правах і привілеях з іншими докторами теології всіх університетів світу

Мова лат.; 63,3 × 57,5 см. Ініціал «О». Зверху над текстом різнокольорові три герби: кардинала Каstellі, Климента XIV і Степана Борджі.

I «Josephus M[aria] cardinalis Castelli praefectus».

На пергаменті відтиснена еліпсоподібна (розм. 4,6 × 4,2 см.) паперова печатка з нечітким зображенням і затертою легендою.

Права долішня частина пергаменту віддерта, на пергаменті наявні плями, текст частково вицвів.

Ф. 201, оп. 46, спр. 341.

1775 р., травня 15, Рим

№ 1111

Пій VI надає право на десять років нового відпусту гріхів віруючим, які відвідають костюл св. Трійці у містечку Підгайцях Львівської єпархії на свято св. Трійці та виконають відповідні церковні практики та молитви

Мова лат.; 13,1 × 42,2 см.

I «Gratis pro Deo et scriptura». «I. cardinalis de Comitibus».

Ф. 131, спр. 847.

1777 р., липня 19, Львів

№ 1112

Голова (maître en chaire) й сановники ложі трьох орлів стверджують, що вони, після виконання всіх формальностей згідно звичаю, надають брату¹ відповідний ступінь (les grades d'arr.)

Мова франц.; 37 × 55,2 см. Текст обрамлений рослинно-архітектонічним орнаментом, в який вписані вимірювальні прилади та різні знаряддя виробництва. Зверху напис: VIDEBIMUS SICUTI EST LUCEM MERUERE LABORE.

I «[...] Clemens maître en chaire de la et membre de la » «Jean Frederic Preschell 1e surv(eillant)». «François Fitzek m[anu] propria secretarius». «Sigismond comte de Gallenberg». «M[aitre] en chaire de la des trois aigles [...]». «Jean Thomas Frey Tresor [...]». «François comte Guicciardi 2^d surveillant».

III «Su dans la Eugenie au Lion courronné à Dantzic ce 2^d septembre 5777». «P. Pe[...]tre, secretaire deputé» (XVIII).

На зеленій стрічці відтиснена в темно-зеленому воскові у бляшаній коробці кругла (діам. 2,5 см.) печатка з зображенням на поділеному по вертикалі полі двох дерев'яних колод навхрест і двоголового орла, над яким корона.

Ф. 129, оп. 1, спр. 820.

1778 р., травня 5, Замостя

№ 1113

Доктор обох прав, професор святих канонів, замостський канонік, декан юридичного факультету Замостської академії М. Домінік Ридульський повідомляє, що допущений до складання іспиту з обох прав схоластик лущького кафедрального костюлу і бродівський парафіяльний священник Павло Потоцький відповів на поставлені йому питання і був одногolosно проголошений доктором обох прав

Мова лат.; 31,1 × 55,2 см.

I «M. Dominicus Rydulski iuris utriusque doctor, s[acrorum] canonum professor, canonicus Zamoscensis, facultatis iuridicae decanus mpp.».

Печатка відірвана. Залишилася шовкова рожева вицвіла стрічка.

Ф. 201, оп. 46, спр. 370.

1778 р., травня 9, Рим

№ 1114

Пій VI шле апостольське благословення митрополитові усієї Русі Людовіку-Льву Шептицькому, а також дає йому благословення у зв'язку з но-

¹ У тексті ім'я брата витерте.

вим обов'язком митрополита, обіцяючи свою підтримку у його виконанні та закликає взяти під опіку довірених йому віруючих і усіх українських ченців його єпархії

Мова лат.; 35,8 × 51,3 см.

I «Benedictus Stay». «Venerabili fratri Ludovico Leoni archiepiscopo metropolitano totius Russiae» (XVIII).

Ф. 201, оп. 46, спр. 218.

1782 р., жовтня 5, Перемишль

№ 1115

Цісарсько-королівський перемиський гродський уряд свідчить, що Андрій — син Антона Турянського і Анни з Розлуцьких, внук Івана Турянського і Олександри з Манастирських, правнук Степана гербу «Сас» і Анни з Блажовських; дядько і його племінники — рідні брати Іван, другий Іван, Олександр, Михайло, сини Михайла Турянського і Маріанни з Комарницьких, внуки Антона Турянського і Анни з Розлуцьких, правнуки Івана Турянського і Олександри з Манастирських, праправнуки Степана Турянського і Анни Блажовської на основі пред'явлених документів належать до шляхетського стану та є і були власниками маєтків сіл Тур'ї, Недільної і Лопушани Самбірського округу.

Копія витягу з табулі з XVIII ст.

Мова лат.; 51,8 × 66,2 см.

Ф. 575, оп. 1, спр. 223.

1783 р., червня 30, Львів

№ 1116

Львівський цісарсько-королівський земський суд на підставі документів стверджує, що Іван Борисевич, син Миколи і другий Іван Борисевич, син Василя — внуки Євстахія і правнуки Романа Борисевичів користуються шляхетським титулом

Мова лат.; 50 × 66,4 см.

Вгорі над текстом зображення гербу у вигляді трьох хрестів один на одному. Над щитом шолом, корона і три павиних пера.

I «Paulus Stelzhammer mp.». «Joannes Hausknecht». «Collationavit de Dragosi mp. Caesareo-regiarum tabularum provincialium Galiciensium officialis». «A. de Jaworski mp.». «Vidi. Conscript. Ratinca [?]. 3/I 1840» (XIX) [...] ¹

Печатка відсутня. Залишилась голуба стрічка.

Ф. 575, оп. 1, спр. 204.

Не раніше 1783 р., листопада 28 ², Львів

№ 1117

Генеалогія роду інфлянтського воєводи Гаспара Рогалинського гербу «Лодзя» зі Звонова, складена на підставі познанських гродських актів та схвалена у Варшаві 21 жовтня 1783 р. познанським і варшавським єпископом Антоном-Онуфрієм Окенцьким з Окенця та у Львові 28 листопада 1783 р. львівським земським суддею, підсудком і писарем

Мова лат.; 159,5 × 84 см.

¹ Далі нечіткий підпис.

² Датується на підставі ухвали львівських земських урядовців у Львові з 28 листопада 1783 р.

Зображення генеалогічного дерева з вписаними різнокольоровими фарбами гербами усіх представників роду Рогалинських.

Ф. 575, оп. 1, спр. 201.

1784 р., серпня 27, Львів

№ 1118

Львівський шляхетський суд на сесії у Львові 27 серпня 1784 р. видає такий витяг з метрики станів королівств Галичини та Володимирії:

1782 р., грудня 18, Львів

Цісарсько-королівський земський львівський суд підтверджує шляхетство рідних братів: Семена, Федора і Романа та двоюрідного Григорія Тучапських

Мова лат.; 65 × 49 см.

I «Per cancellariam statuum Regni, Leopoli, die [...]».

Пергамент пошкоджений, почорнів від вогкості. Текст вицвів, у багатьох місцях не читається

Печатка відсутня.

Ф. 131, спр. 848

1784 р., жовтня 21, Відень

№ 1119

Цісар Йосиф II на основі діючих навчальних закладів засновує у Львові університет з чотирма факультетами на рівні інших університетів держави — теологічним, медичним, юридичним і філософським та гімназію і надає університетові право присвоювати ступені й вибирати ректора, а також дає опис університетської і факультетської печаток

Мова нім. Документ у вигляді зошита без обкладинки з шести аркушів, розміром 35 × 29 см.

Текст першої — третьої сторінок обрамлений з чотирьох боків стилізованим рослинним орнаментом з прізвищем автора. Carl Ignaz Meyer fecit — написано в долішній частині орнаменту. У правому нижньому куті прізвище писаря документа: Mansfeld scripsit]. У тексті кольорові зображення печаток університету й факультетів.

I «Joseph mp.». «Leopoldus comes a Kollowrat mp. Regni Bohemiae supremus et archiducis Austriae primus cancellarius». «Johann Rudolph graf Chotek mp.». «Tobias Philipp Freiherr von Geblern mp.». «Ad mandatum sacrae caesareo-regiae maiestatis proprium». «Franz Joseph von Heinke manu propria».

Із зошита вирвано два аркуші.

Опубл.: DGL, 1868, № 33; Finkel, Starzyński, стор. 51—54.

Ф. 131, спр. 849, арк. 1—6.

1785 р., грудня 13, Відень

№ 1120

Цісар Йосиф II надає Львову привілей чотиритижневого річного ярмарку, застерігаючи собі право в разі потреби скасувати його

Мова нім.; 45,3 × 72,5 + 9,6 см.

I «Joseph mp.». «Leopoldus comes a Kollowrat regis Bohemiae supremus et archiducis Austriae primus cancellarius». «Johann Rudolph graf Chotek mp.».

II «Tobias Phillip Freiherr von Geblern mp.». «Ad mandatum sacrae caesareo-regiae maiestatis proprium». «[...] Koller» (XVIII).

III «Registriert Mariophilus von L(i)sserr mp.» (XVIII).

На шовковому жовто-чорному шнурку у дерев'яній коробці фрагменти печатки.

Ф. 131, спр. 850. Інв. Ваг. 842 (717).

1789 р., травня 24, Львів

№ 1121

Ректор львівського університету Йосип-Фрідріх Віммер, після успішного складення чотирьох іспитів і захисту 50 положень, вибраних з усіх

Печатка Львівського університету з документа ректора університету Йосипа-Фрідріха Віммера. 1789 р. Док. № 1121.

теологічних дисциплін присвоює вірменському священникові, вчителю закону божого, цензорві вірменських книг Флоріанові Минасевичу звання доктора теології

Мова лат.; 40,2 × 61,5 + 4,5 см.; Ініціал «N».

I «Josephus Fridericum Wimmer presbyter ecclesiasticus, artium liberalium, philosophiae ac theologiae doctor, theologiae dogmaticae professor publici] ordinis] nec non universitatis rector magnificus mp.». «Joannes Baptista Finsiger artium] liberalium], philosophiae et theologiae doctor, ecclesiae cathedralis Petinensis canonicus, historiae ecclesiasticae professor publici] ordinis], facultatis theologiae decanus et director manu propria». «Martinus Aloysius Brugnack manu propria utriusque iuris doctor nec non universitatis Leopoliensis syndicus».

На шовковому чорно-жовтому шнурку у дерев'яній коробці відтиснена у червоному восковій круглій (діам. 7,4 см.) печатка Львівського університету з зображенням посередині двох постатей, що підтримують овальний чотиристоронній щит з чотирма полями, між ними малий щит, над яким корона. На першому полі зображення трьох корон, на другому — герб у вигляді шахівниці, на двох нижніх — зображення орлів. На малому щиті цифри I:II. Над великим овальним щитом корона. Легенда: + SIGILLUM UNIVERSITATIS REGIAE LEOPOLIENSIS. 1784.

Ф. 131, спр. 851.

Пій VI надає навечно право відпусту гріхів віруючим, які у трьох днях року відвідають церкву св. Трійці чернечого ордену св. Василя та виконують відповідні духовні практики у містечку Антополі Пінської єпархії. Одночасно надається частковий відпуст віруючим, які відвідають церкву в інші визначені єпископом дні

Мова лат.; 18,7 × 35 см.

I «R. cardinalis (Braschius) de Honestis».

III «Joachimus Aloysius Daszkowicz Dei et sanctae sedis apostolicae gratia episcopus Pincensis, ordinis sancti Sta[...] omnibus et singulis, quorum interest, aut intererit, praesertim clero regulari et saeculari omnibusque Christi fidelibus pastoralement nostrum [...] ac palam facimus, quod intro scriptas apostolicas litteras, uti authenticas, sanas ac illaesas, omni prorsus vicio ac falsi nota carentes in[...]ibus Christi fidelibus ad ecclesiam parochialem Antopolensem dioecesis nostrae Pincensis in festo Assumptionis, Nativitatis et Protectionis [...]litaturis perpetuis temporibus valituras, concessas ac contentas in toto admiserimus. Qua propter easdem apostolicas [...] ac contentas [...] publicari facultatem omnimodam per praesentes damus et concedimus. Dabantur Pinski, die 2 Decembris [veteris] [styli] anno 1790». «Item, qui supra, тра» (XVIII).

Ліва частина пергаменту пошкоджена, наявні плями. Текст частково вицвів, у ряді місць не читається.

Ф. 201, оп. 4, спр. 824.

Пій VI, на прохання холмського єпископа Порфирія Скарбека-Важинського, надає повний відпуст гріхів віруючим, які після виконання відповідних релігійних практик, на свято св. Миколи й Перенесення мощей св. Миколи відвідають будь-яку церкву братства св. Миколи у місті Холмі та Холмській єпархії

Мова лат.; 18,5 × 42,2 см.

I «R. cardinalis (Braschius) de Honestis». (XVIII). «Praesentes indulgentias favore omnium ecclesiarum parochialium nostrae dioecesis Chelmenensis, utpote nulli suspicioni subiectas, auctoritate nostra ordinaria admisimus et publicandas statuimus, et re ipsa publicavimus, specialibus litteris nostris Polonico idiomate conceptis impressisque sub data anno Domini 1792, die 18 Septembris duplici exemplari vel unamquamque ecclesiam transmissis. In quorum memoriam ac fidem manu propria subscripsimus. Porphyrius Skarbek Wazynski episcopus Chelmenensis et Belzensis» (XVIII).

III «Pascolo» (XVIII). «Indulgentia plenaria pro singulis ecclesiis parochialibus dioecesis Chelmenensis perpetua pro utroque festo [sancti] Nicolai episcopi Mirensis» (XVIII).

Ф. 201, оп. 4, спр. 1613.

Пам'ятний запис про те, що вежу Успенської церкви у Львові, яка згоріла 23 квітня згідно григоріанського і 12 цього ж місяця згідно юліанського календаря 1779 р., почали ремонтувати в 1791 р., а в цьому 1792 р. останніми днями листопада її ремонт продовжується

¹ Дата подається на підставі змісту документа.

Мова лат. Документ у вигляді документа з двох аркушів, розміром 34,5 × 25 см.

Лівий бік пергаменту по лінії корінця пошкоджений внаслідок вогкості.
Ф. 129, оп. 1, спр. 1565.

1793 р., жовтня 24, Відень

№ 1125

Цісар Франц II надає Освенціму привілей на виробництво горілки і меду, дозволяє щорічно влаштовувати 12 ярмарків та ін., а також надає право самоврядкування і користування гербовою печаткою з додатком її опису й кольорового зображення

Мова нім.; 45,8 × 70,2 + 7,6 см.

Ініціал «W». В центрі багате кольорове зображення гербу міста Освенціма.

I «Franz mp.» «Leopoldus comes a Kollowrat regis Bo[h]lemiae [...] titularis [?] cancellarius». «[...] Graf [...]».

III «Registratum. Mariophilus von Lisserr» (XVIII).

На шовковому чорно-жовтому шнурку у дерев'яній коробці (без вічка) круга (діам. 13,4 см.) печатка Франца II.

Ф. 575, оп. 1, спр. 199.

1796 р., березня 10, Відень

№ 1126

Цісар Франц II надає с. Малехову, приналежному до шпиталю св. Духа у Львові, привілей на два щорічних ярмарки, призначаючи прибуток від них для шпиталю і застерігаючи собі право скасування цього привілею

Мова нім.; 46,2 × 72 + 9,6 см. Ініціал «W».

I «Franz manu propria». «Procopius comes a Lazanski regis Bohemiae superemus et A[ustri]ae a[r]chiducis primus cancellarius». «Praesens privilegium apud Caesareo-regias Galicienses provinciales tabulas libro fundationum 105, pagina 114 ingrossatum atque haereditatum 117, pagina 280, n[um]ero I haereditatum circa bona Malechow intabulatum est. Actum Leopoli, die 28 Martii 1799 anno. Casimirus Idzellewicz C[aesareo]-r[egiarum] tabularum ingrossator» (XVIII). Під текстом відтиснена паперова печатка Галицької табулі (опис див. док. № 209).

II «Ad mandatum sacrae caesareo-regiae maiestatis proprium». «[...] Edler von Kranzberg».

III «Registriert Michael Edler von (Sensel) mp.».

На шовковому чорно-жовтому шнурку у дерев'яній коробці відтиснена у червоному воскові круга (діам. 13,3 см.) пошкоджена печатка Франца II.

Ф. 131, спр. 852. Інв. Ваг. 844 (720).

1797 р., січня 24, Рим

№ 1127

Пій VI дає право повного відпусту гріхів віруючим, які у восьму неділю після свята найсвятішого тіла Христа, а також в інший день, визначений ординаріатом, відвідають львівський кафедральний костюл і відбудуть відповідні релігійні практики. При цьому папа зазначає, що індульгенція видана навечно

Мова лат.; 18,1 × 41,8 см.

I «Pro cardinalis Braschio de Honestis». «B. <Marisultus>».

III «Caietanus Ignatius Gozdawa de Kitki Kicki miseratione divina sedis apostolicae auctoritate archiepiscopus metropolititanus Leopoliensis, sacrae caesareo-regiae apostolicae maiestatis actualis consiliarius notum sit omnibus, quia nos intro contentas litteras apostolicas plenariam indulgentiam in ecclesia nostra metropolitana Leopoliensi lucrandi tam dominica octava post solemnitatem sanctissimi Corporis Christi, quam alio die, a loci ordinario determinando, concedentes, utpote, salvas, integras et illaesas, admisimus et easdem publicandi facultatem dedimus simul[que] salva praefata dominica octava post solemnitatem sacratissimi Corporis Christi, utpote a sancta sede ad lucrandam indulgentiam plenariam praefixa, diem quoque nobis qua loci ordinario ad determinandum, quo vice altera in anno plenaria indulgentia in dicta nostra metropolitana ecclesia lucranda concessa est relictum, festum sanctorum apostolorum Petri et Pauli praefigimus, determinamus et declaramus. In quorum fidem praesentes manu nostra subscriptas et sigillo nostro munitas dedimus. Leopoli, die 16-ta Junii 1800 anno». «Caietanus archiepiscopus mp.» (XIX). Поруч сліди відтисненої в червоному сургучі еліпсоподібної (розміром 3,1 × 2,8 см.) печатки з нечітким зображенням. «St. Stocki canonicus gremialis metropolititanus Leopoliensis» (XVIII).

Ф. 131, спр. 853.

1798 р., січня 3, Бауервіц

№ 1128

Купець Пруського королівства Карл-Лоренц Вевер свідчить, що Іван-Микола Бозевіц, уроженець Польської Нової Церкви (Polnisch Neukirch), п'ять років навчався у нього торгівлі, після чого він робить його вільним
Мова нім.; 47,4 × 59,7 см. Ініціал «I».

Текст обрамлений рослинно-архітектонічними віньетками, внизу мініатюра, що зображає торгову пристань.

I «Carl Lorentz Wewer».

Під текстом праворуч відтиснена у червоному сургучі еліпсоподібна (розм. 2,5 × 2,1 см.) перстенева печатка К.-Л. Вевера з пошкодженим зображенням.

Ф. 131, спр. 854. Інв. Ваг. 940 (812).

1799 р., грудня 28, Львів

№ 1129

Цісарсько-королівський львівський йосифінський університет і його ректор Йосип фон Світс Спорк повідомляє, що галичанинові, пресвітерові ордену св. Василія, ректорові догматичної та полемічної теології у цьому ж університеті від 1789 р. Модестові Гриневецькому 23 жовтня 1799 р. після успішного складення чотирьох іспитів, присвоєно звання доктора теології

Мова лат.; 48,4 × 66,7 + 3,9 см. Ініціал «N».

I «Josephus e Comitibus a Sweerts Sporck». «Martinus Aloysius Brugnak mppa u[triusque] i[ur]is d[oc]tor nec non syndicus Universitatis Leopoliensis». «Michael Harasiewicz mpa sacrae theologiae doctor, canonicus cathedralis Premisliensis, in Universitate Leopolitana theologiae pastoralis, artis cathedicae et sacrae exegeseos professor publ[ic]i ord[in]is, facultatis theologiae senior eiusdemque in Caesareo-regio Galiciano studiorum consensu repraesentans».

III «Modestus Hryniewiecki [ordinis] sancti] Basili Magni doctor theologiae pronunciatu».

Печатка відсутня. Залишився шовковий чорно-жовтий шнурок.

Ф. 201, оп. 46, спр. 507.

1356—1789 рр.¹, Львів

№ 1130

Копіярий привілеїв, наданих Львову королями й цісарем Йосифом II
Копія з XVII—XVIII ст.

Мова лат., нім., пол.

Копіярий у вигляді книги з 130 пергаментних і 47 паперових аркушів, розміром 41 × 28 см у твердих темно-червоних шкіряних обкладинках з золотими тисненнями, та двома бронзовими окуттями. На титульній сторінці мініатюра з зображенням божої матері посередині, вгорі орел, по боках герби: зліва герб канцлера Оссолінського «Топір», справа — герб примаса, внизу — герб Львова².

Ф. 52, оп. 2, спр. 614.

Не раніше 1589 р.— не пізніше 1599 р.³

№ 1131

На чистому аркуші пергаменту тільки підпис

Мова укр.; 27,2 × 33,5 + 4,2 см.

I «рука вла(с)ная»

III «Nihil scriptum» (XVII).

На шовковому зеленому шнурку печатка митрополита Михайла Рогози (опис див. док. № 703).

Ф. 131, спр. 874.

XVII ст.⁴

№ 1132

Пергаментні обкладинки без тексту

30,5 × 40 см.

На шовковому зеленому шнурку у бляшаній коробці дві пошкоджені печатки: 1) відтиснена у темнозеленому воскові, еліпсоподібна (розм. 4 × 3,8 см.) печатка з нечітким зображенням та легендою; 2) відтиснена у темнозеленому воскові, кругла (діам. 2,8 см.) печатка з пошкодженим зображенням. Легенда нечітка: SIGILLUM [...].

Пергамент почорнів і zdeформований від вогкості, наявні дірки.

Ф. 131, спр. 875.

XVII ст.⁵

№ 1133

Уривок релігійної пісні та її нотний запис

Мова лат.

П'ять аркушів, розміром 67,5 × 54,5 см.

Ф. 131, спр. 873.

¹ Копіярий, складений біля половини XVII ст. Під датою 1789 р. вписані два документи цісаря Йосифа II.

² Докладніший опис див. К. Badecki, Archiwum akt dawnych miasta Lwowa, t. III, Lwów, 1935, стор. 193—194.

³ Документ датується на підставі підпису та печатки митрополита Михайла Рогози, який очолював Київсько-галицьку митрополію в 1589—1599 рр.

⁴ Дата встановлюється на підставі печаток та техніки виробництва коробки, в якій вміщені печатки. Місце видачі документа невідоме.

⁵ Документ датується на підставі палеографічного аналізу письма.

СПИСОК СКОРОЧЕНЬ

араб.— арабська мова	р.— ріка	ciciensis
арк.— аркуш	рис.— рисунок	etc.— et caetera
буд.— будинок	розм.— розміром	Fig.— Figura
вар.— варіант	рос.— російська мова	jw — jaśnie wielmożna
вип.— випуск	рр.— роки	jww — jaśnie wielmożni
вул.— вулиця	с.— село	k.— kwintal
гр.— грецька мова	св.— святий, свята	m-ca — miesiąca
дв-ще — дворище	см.— сантиметр	mp.— manu propria
див.— дивись	спр.— справа	mpp.— manu propria
діам.— діаметр	ст.— століття	mppa — manu propria
дод.— додаток	стор.— сторінка	N — numero
док.— документ	т.— том	NB — Nota bene
зем. діл.— земельна ділянка	табл.— таблиця	nr — numer
ін.— інший	тис.— тисяча	ob.— obacz
іст. обл.— історична об- ласть	укр.— українська мова	p.— pagina
італ.— італійська мова	ур.— урочище	p.— pan, pani
лат.— латинська мова	ф.— фонд	p. t.— pod tytułem
м.— місто	факсим.— факсиміле	r.— rok (rocznik)
мал.— малюнок	франц.— французька мова	S.— Supplementum
нім.— німецька мова	ч.— частина	s.— strona
о.— острів	чес.— чеська мова	ś. p.— świętej pamięci
оп.— опис	cz.— część	St — Sankt
опубл.— опубліковано	d ^o — de dato	T.— Teil
передм.— передмістя	dt ^o — de dato	t.— tom
пол.— польська мова	ECSAVOGLSL — episcopus	veac.— veacul
пор.— порівняй	Capsensis, suffraganeus,	vol.— volumen
прис.— присілок	archidiaconus, vicarius, of-	x.— xiądz
p.— рік	ficialis generalis Leopo-	z.— zeszyt
	liensis, scholasticus Lan-	

- АЗР — Акты относящиеся к истории Западной России, собранные и изданные Археологической комиссией, т. I (1340—1506). СПб., 1846; т. IV (1588—1632). СПб., 1851.
- Арх. ЮРЗ — Архив Юго-Западной России, издаваемый Комиссией для разбора древних актов, состоящей при Киевском, Подольском и Волынском генерал-губернаторе, ч. I, т. X. К., 1904.
- Гаврил. — В. О. Гавриленко. Львівські цехові печатки XIV—XV ст. та питання про час їх виникнення.— Історичні джерела та їх використання, вип. 1. К., 1964.
- Головац., Памят. — Я. Головацкий. Памятники дипломатического и судебно-делового языка русского в древнем Галицко-Володимирском княжестве и в смежных русских областях, в XIV и XV столетиях. Львов, 1867.
- Груш., ІУ — М. Грушевський. Ілюстрована історія України. Львів, 1912.
- Груш., Мат. — М. Грушевський. Матеріали до історії суспільно-політичних й економічних відносин Західної України, ч. I. Львів, 1906.
- Дашкевич — Я. Р. Дашкевич. Украинско-армянские связи в XVII веке (Сборник документов). К., 1969.
- Добрян. — А. Добрянский. История епископов трех соединенных епархий Перемышльской, Самборской и Саноцкой от найдавших времен до 1794 г. Львов, 1893.
- Зубр., Аноним — Д. Зубрицкий. Аноним Гнезненский и Иоанн Длугош. Львов, 1855.
- Інв. Ваг. — Инвентар пергаментних документів, опрацював (на картках) І. Вагилевич (в 1862—1866 рр.), переписав Ф. Кестліх (в 1865—1868 рр.). Рукопис. Центральний державний історичний архів УРСР у Львові, ф. 52, оп. 2, спр. 1342.
- Крачк. — И. Крачковский. Грамота Иоахима IV патриарха Антиохийского львовской пастве в 1586 г.— «Христианский Восток», № VII. Л., 1924.
- Крыл. — А. Крыловский. Львовское Ставропигийское братство. Опыт церковно-исторического исследования. К., 1904.
- Крым. — А. Крымский. Украинская грамматика, т. I, вып. 2. С приложением текста 43 грамот XIV—XV вв. М., 1908.
- Пам. — Памятники, изданные Временною комиссией для разбора древних актов, высочайше учрежденною при киевском военном подольском и волынском генерал-губернаторе, т. III. К., 1852.
- Петруш. — А. С. Петрушевич. О начале книгопечатания на Руси вообще, а в городе Львове в особенности. Львов, 1884.
- Протоколы — Протоколы заседаний Археологической комиссии 1841—1849 гг., вып. II. СПб., 1886.
- Арх. ком. — В. Розов. Українські грамоти XIV в. і перша половина XV в., т. I. К., 1928.
- Роз. — Э. И. Ружицкий. Неопубликованный документ XIV века по истории армянской колонии во Львове.— «Вестник общественных наук», № 2. Ереван, 1970.
- Руж. — В. М. Русанівський. Українські грамоти XV ст. К., 1965.
- Русан. — И. С. Свенцицкий. Опись музея Ставропигийского института во Львове. Львов, 1908.
- Св. — А. Смирнов. Сборник древнерусских памятников и образцов народной русской речи. Варшава, 1882.
- Смирнов — А. Соболевский и С. Пташицкий. Палеографические снимки с русских грамот преимущественно XIV века. СПб., 1903.
- Соб. и Пташ. — Соціальна боротьба в місті Львові в XVI—XVIII ст. Збірник документів. Під редакцією Я. П. Кіся. Львів, 1961.
- СБЛ — Уставные дипломы патриархов Востока, пожалованные Львовскому Ставропигийскому Братству в году 1586—1592, с другими современными письмами и с прилогами. Юбилейное издание в память 300-летнего основания Львовского Ставропигийского Братства, т. II. Львов, 1895.
- УДПВ

- Юб. изд. — Юбилейное издание в память 300-летнего основания Львовского Ставропигийского Братства, т. I. Львов, 1886.
- Abraham — W. Abraham. Powstanie organizacji kościoła łacińskiego na Rusi, t. I. Lwów, 1904.
- Abrah.,
Strep.
AGZ — W. Abraham. Jakób Strepa arcybiskup halicki 1391—1409 (z 7 tablicami). Kraków, 1908.
- Barącz — Akta grodzkie i ziemskie z czasów Rzeczypospolitej Polskiej z Archiwum tak zwanego Bernardyńskiego we Lwowie, t. II—IX. Lwów, 1870—1883.
- Barącz — S. Barącz. Rys dziejów ormiańskich. Tarnopol, 1869.
- Bischoff — F. Bischoff. Urkunden zur Geschichte der Armenier in Lemberg. Wien, 1864.
- Bischoff,
ARAL — F. Bischoff. Das alte Recht der Armenier in Lemberg. Wien, 1862.
- Bogdan — I. Bogdan. Documentele lui Ștefan cel Mare, vol. II (1493—1503). București, 1913.
- Bogdan,
Acte
CDP — P. Bogdan. Acte moldovenesti dinainte de Ștefan cel Mare. București, 1938.
- Codex Diplomaticus Poloniae, quo continentur privilegia Regum Poloniae, Magnorum ducum Lituaniae. Bullae pontificum nec non jura a privalis data illustrandis domesticis rebus gestis inservitura adhuc nusquam typis exarata, ab antiquissimis inde temporibus usque ad annum 1506. Editus studio et opera Leonis Ryszczewski et Antoni Muczkowski, t. I, Varsaviae, 1847.
- Char. — Ł. Charewiczowa. Lwowskie organizacje zawodowe za czasów Polski przedrozbiorowej. Lwów, 1929.
- CIP — Corpus iuris Polonici, annos 1506—1522 continens. Typis mandavit adnotationibus O. Balzer, vol. 3/1, 4/1, Cracoviae, 1906, 1910.
- Cost. — M. Costăchescu. Documente moldovenesti dela Ștefan cel Mare, vol. II, Iași, 1932. Supliment, Iași 1933.
- DGL — Dodatek tygodniowy przy Gazecie Lwowskiej. Lwów, 1852, 1858, 1859, 1868.
- DIR — Documente privind Istoria României, comitetul de redactie Ion Ionașcu, L. Lăzărescu—Ionescu, Barbu Cîmpina, Eugen Stănescu, D. Prodan, Mihail Roller redactor responsabil, veacul XIV, XV. A. Moldova, vol. I (1384—1475). București, 1954.
- Дługosz — T. Długosz. Relacje arcybiskupów lwowskich 1595—1794. Lwów, 1937.
- Engel — J.-Ch. Engel. Geschichte des Ungarischen Reiches und seiner Nebenländer, Teil IV, Halle, 1804.
- Finkel,
Starzyński — L. Finkel i S. Starzyński. Historia Uniwersytetu Lwowskiego. Lwów, 1894.
- Gałk.
Gęb. — F. Gałkiewicz. Z archiwum Drohobycza. Drohobycz, 1906.
- M. Gębarowicz. O iluminowanych dokumentach epoki baroku.— «Biuletyn historii sztuki», Nr 4. Warszawa, 1967.
- Gum. — M. Gumowski. Pieczęcie królów polskich. Kraków, 1910—1920.
- Haisig,
Ciekawa
Piecz. — M. Haisig. Ciekawa pieczęć Stanisława z Dawidowa.— «Miesięcznik Heraldyczny». Roczn., XVII. Warszawa, 1938.
- Haisig,
Nieznana
piecz. — M. Haisig. Nieznana najdawniejsza pieczęć ławnicza m. Lwowa.— «Miesięcznik Heraldyczny», Roczn. XIV. Warszawa, 1935.
- Haisig, Sfr. — M. Haisig. Sfragistyka szlachecka doby średniowiecza w świetle archiwaliów lwowskich (z 9 tablicami pieczęć). Lwów, 1938.
- Iorga — N. Iorga. Istoria comerțului românesc, vol. I, Vălenii-de-Munte, 1915.
- Kalużn. — E. Kalużniacki. Dokumenta moldawskie i multańskie z archiwum miasta Lwowa. Lwów, 1878.
- Lewicki,
Kohnowa — M. Lewicki, R. Kohnowa. La version turqueiptschak du Code des lois Arméniens polonais d'après de ms. N 1916 de la Bibliothèque Ossolineum.— «Rocznik Orientalistyczny», t. 21. Warszawa, 1957.
- Łoziński — W. Łoziński. Ormiański epilog lwowskiej sztuki złotniczej. Kraków, 1901.
- Łoziński,
Złotnictwo
Maciej. — W. Łoziński. Złotnictwo lwowskie, Lwów, 1911—1912.
- A. W. Maciejowski. Historia prawodawstw słowiańskich. Z rękopisów i druków zupełnie nowo przerobione i na sześć tomów podzielone. Wydanie drugie, t. VI. Warszawa, 1858.
- MCS — Monumenta Confraternitatis Staupigianae Leopoliensis, sumptibus Instituti Staupigiani edidit dr. Wladimirus Milkowicz, t. I, Leopoldis, 1895.
- MRPS — Matricularum Regni Poloniae summaria, excussis codicibus, qui in Chartophylacio Maximo Varsoviensi asservantur. Pars I—V (vol. 1—2), Varsoviae, 1905—1961.

- Petrusz. — A. Petruszewicz. Materiały historyczne.— «Przegląd archeologiczny». Lwów, 1882.
- Piekos.,
Piecz. — F. Piekosiński. Pieczęcie polskie wieków średnich. Przy współudziale Edmunda Diehla.— «Sprawozdania komisji do badania historii sztuki w Polsce», t. VI. Kraków, 1900.
- Przeździecki,
Grabowski — M. Grabowski i A. Przeździecki. Źródła do dziejów polskich, t. I. Wilno, 1843.
- Skoczek — J. Skoczek. Kwestia języka kazań lwowskich w wieku XIII—XVI. Lwów, 1927.
- Smołka — I. Smołka. O herbie miasta Przemyśla. Przemyśl, 1923.
- Soch., Herb — K. Sochaniewicz. Herb miasta Lwowa. Lwów, 1933.
- Stadn.,
Ziemia — A. Stadnicki. Ziemia Lwowska za rządów polskich w XIV i XV wieku we względzie społecznych stosunków rozpoznania.— «Biblioteka Ossolińskich», Poczta nowy, t. III. Lwów, 1863.
- Suppl.,
HRM — Supplementum ad Historica Russiae Monumenta ex archivis ac bibliothecis extraneis deprompta et a Collegio archaeographico edita, Petropolis, 1848.
- Virtosu — E. Virtosu. Din sigilografia Moldovei și a țării Românești.— «Documente privind istoria României». Introducere, vol. II, (București), 1956.
- Wiszniewski — M. Wiszniewski. Historia literatury polskiej, t. V. Kraków, 1843.
- Wójcicki — K. W. Wójcicki. Biblioteka starożytna pisarzy polskich, t. I. Warszawa, 1843.
- Zacharyasie-
wicz — F. X. Zacharyasiewicz. Historia metropolitalnej kapituły lwowskiej.— «Przyjaciół chrześcijańskiej prawdy», Roczn. VI, z. 3. Przemyśl, 1838.
- ZDM — S. Kuras i I. Sułkowska-Kuras. Zbiór dokumentów małopolskich, cz. IV, Dokumenty z lat 1211—1400. Wrocław—Warszawa—Kraków, 1969.
- Zimorowicz — Iosephi Bartholomaei Zimorowicz opera quibus res gestae urbis Leopoldis illustrantur. Ex mandato senatus eiusdem civitatis edidit dr. Cornelius Heck. Lwów, 1899.
- Zubr. — D. Zubrzycki. Historyczne badania o drukarniach rusko-słowiańskich w Galicji. Lwów, 1836.
- Zubr., Kr. — D. Zubrzycki. Kronika miasta Lwowa. Lwów, 1844.
- Zubr., Rys. — D. Zubrzycki. Rys do historii narodu ruskiego w Galicji i hierarchii cerkiewnej w temże królestwie. Lwów, 1837.

Резюме

Summary

Résumé

Резюме

В Центральном государственном историческом архиве УССР во Львове хранится одна из самых больших на Украине коллекций документов XIII—XVIII вв., составленных на пергаменте. Документы эти вышли из государственных и частных канцелярий ряда стран Восточной и Западной Европы.

Пергаментные документы Центрального государственного исторического архива УССР во Львове представляют значительную ценность для исследователей, изучающих политическую и социально-экономическую историю Украины, России, Польши, Белоруссии, Молдавии и Трансильвании. Отдельные документы связаны с историей Италии и Франции. Материалы коллекции имеют также большое значение для изучения истории права, истории языка, а также ряда специальных исторических дисциплин. Ценность коллекции и в том, что до сих пор только незначительная часть ее материалов вошла в научный оборот.

В предлагаемом вниманию читателя каталоге дается описание 1134 пергаментных документов на десяти языках (латинском, польском, украинском, немецком, французском, греческом, русском, итальянском, чешском и арабском). Описание дается в соответствии с наиболее распространенными правилами для изданий подобного типа — то есть, наряду с раскрытием содержания документов в краткой аннотации, дается формальное описание документа со всеми его наиболее существенными особенностями (надписи на обороте, подписи, печати, художественное оформление текста и т. д.).

Столь большая коллекция пергаментных грамот в Центральном государственном историческом архиве УССР во Львове возникла вследствие соединения в единое целое материалов городских и религиозных учреждений, а также частных магнатских архивов. Основная масса документов никогда не издавалась, по существу не печатались также научные каталоги отдельных составных частей настоящей коллекции. Данный каталог, таким образом, является первым такого рода путеводителем по материалам Центрального государственного исторического архива УССР во Львове.

В предисловии каталога излагаются принципы составления каталога, история составных частей коллекции, их описания, а также рассматривается источниковедческое значение описанных материалов.

Основную часть издания составляет описание отдельных документов. Большинство документов детально освещают внутреннюю жизнь средневековых украинских городов (организацию и деятельность городских властей, деятельность городских цехов, привилегии городов, отдельных их сословий или национально-религиозных общин, украинских братств и т. д.). Большинство документов этого типа имеет отношение к истории города Львова. Целый ряд материалов относится к феодальному землевладению на западно-украинских землях. Значительная часть документов отражает международные экономические связи государств Восточной Европы. Определенная группа документов относится к истории православной и католической церкви, к их связям с религиозными центрами Востока и Запада. В той или иной мере в документах нашли отражение социальные и национальные конфликты, борьба угнетенных сословий против социального и национально-религиозного гнета на землях Украины в XIII—XVIII вв.

С точки зрения дипломатики в каталоге отражены документы самых разнообразных типов как по их происхождению (грамоты, вышедшие из канцелярии польских королей, литовских великих князей, молдавских господарей, римских пап, константинопольских и антиохийских патриархов), так и по содержанию. В соответствии с обычаями средневековых канцелярий на пергаменте составлялись наиболее важные документы, гарантирующие опре-

деленные привилегии отдельным лицам, сословиям, городам. Значительный интерес представляют документы мелких, частных канцелярий, очень поверхностно изученные дипломатической наукой.

Львовская коллекция грамот является одновременно значительным сфрагистическим собранием — целый ряд печатей публикуются в данном издании впервые.

Описанные документы являются также памятниками актового языка — средневековой латыни, староукраинского, старопольского, старонемецкого языков. С этой точки зрения отдельные документы представляют интерес для исследователей греческого и восточных (арабского, армяно-кыпчакского) языков. В меньшей степени описанные документы могут быть использованы для палеографических исследований.

Знаком средневекового искусства найдет среди грамот ценные образцы средневековой миниатюры и каллиграфического орнаментирования.

Каталог снабжен рядом вспомогательных указателей. Наиболее ценные и интересные грамоты и их элементы репродуцируются.

The Central State Historical Archives of the Uk. S. S. R. in Lviv hold one of the largest collections of XIII—XVIII centuries documents written on parchment. These documents came from state and private offices of a number of countries of Eastern and Western Europe.

The parchments of the CSHA Uk. S. S. R. in Lviv are of considerable interest for investigators studying the political and social-economic history of the Ukraine, Russia, Poland, Byelorussia, Moldavia and Transilvania. Some documents are connected with the history of Italy and France. The subjectmatter of the collection is of equal interest for those studying the history of law, the history of the language and also a number of special historical problems. The collection besides, is of value because only an insignificant part of the material has been put into circulation as yet.

The catalogue numbers a description of 1134 parchments in ten languages (Latin, Polish, Ukrainian, German, French, Greek, Russian, Italian, Czech and Arabic). The description corresponds to standard editions of this type, i. e. parallel to an annotation of the contents, a formal description is given of each document including the most essential peculiarities of each (inscriptions, signatures, seals, mounting, etc.).

Such a large collection of records on parchment in the CSHA Uk. S. S. R. in Lviv resulted by uniting the documents of ecclesiastical and municipal offices and private archives of magnates. The bulk of the documents have never been published nor catalogues of separate parts of the collection been compiled. Hence the given catalogue is the first guide of its kind for the materials of the Central State Historical Archives of the Ukrainian S. S. R. in Lviv.

In the introduction the authors give the principles on which the catalogue was compiled, the history of the separate parts of the collection, their description, and also the importance of their sources.

The body of the edition consists of the description of separate documents. A great number of the documents portray the life of the medieval Ukrainian towns (the organization and activity of municipal offices and of guilds, the privileges of separate estates or national religious communities, Ukrainian brotherhoods, etc.). The majority of these are connected with the history of Lviv. Many of the documents deal with feudal landownership in the Western Ukrainian lands. Some throw light on the international economic ties of the East European states. One group of documents refers to the history of the Orthodox and Catholic churches and their ties with the religious centres of the East and West. In one way or another the materials portray social and national conflicts, the struggle of the oppressed classes against the social and national religious oppression in the Ukrainian lands in the XIII—XVIII centuries.

In connection with diplomacy the catalogue gives documents of the most varied type both as to their origin (records from the offices of Polish kings, Lithuanian princes, Moldavian *gospodars*, Roman popes, Constantinople and Antioch patriarchs) and their contents. In conformity with the customs of the medieval offices important documents like privilege guarantees to private persons, classes, towns were written on parchment. The documents of small private offices are of special interest. These as yet have been only superficially studied by the diplomatic science.

The Lviv collection of records is at the same time valuable for *sphragistics*. Quite a number of seals appear in print for the first time.

The documents mentioned are monuments of legal language — Latin of the Middle Ages, Old Ukrainian, Old Polish and Old German. From this point of view separate documents will be of interest for scholars of Greek and the Eastern languages (Arabic, Armenian-Kipchak). Of no less importance are the above-mentioned documents for paleographic study.

A connoisseur of medieval art will find valuable specimens of miniature and calligraphic ornamentation.

The catalogue is furnished with additional indexes. The most valuable and interesting records and their elements are reproduced.

Aux Archives Centrales Historiques d'État de la RSSU à Lviv se trouve une des plus grandes en Ukraine collections de documents des XIIIe—XVIIIe siècles exécutés sur du parchemin. Les documents en question proviennent de chancelleries d'État et de chancelleries privées de quelques pays d'Europe Orientale et Occidentale.

Les documents parcheminés des Archives Centrales Historiques d'État de la RSSU à Lviv représentent une valeur considérable pour des chercheurs étudiant l'histoire politique, sociale et économique de l'Ukraine, de la Russie, de la Pologne, de la Biélorussie, de la Moldavie et de la Transylvanie. Certains documents sont liés à l'histoire de l'Italie et de la France. Les matériaux de la collection sont aussi d'une grande importance pour l'étude de l'histoire de droit, l'histoire de la langue ainsi que pour d'autres sciences historiques spéciales. La valeur du la collection est dans ce que jusqu'à présent une partie insignifiante seulement de ses matériaux est entrée en circulation scientifique.

Le catalogue présenté à l'intention du lecteur donne la description de 1134 documents parcheminés (écrits) en dix langues (en latin, polonais, ukrainien, allemand, français, grec, russe, italien, tchèque et arabe). La description est faite selon les règles les plus répandues pour ce type d'éditions, c'est-à-dire qu'avec une relation du contenu sous forme de brève annotation, il y a encore une description formelle concernant toutes les particularités essentielles du document en question (inscriptions au verso, signatures, sceaux, présentation artistique du texte etc.).

Une si grande collection de chartes écrites sur parchemin se trouvant aux Archives Centrales Historiques d'État de la RSSU à Lviv est due à la suite de l'unification en un tout de matériaux en provenance d'institutions municipales et religieuses ainsi que d'archives privées de magnats. La masse principale des documents ne fut jamais éditée, au fond ne furent pas non plus publiés les catalogues scientifiques de plusieurs parties de la collection. De cette façon, le présent catalogue constitue un premier guide de ce genre sur les matériaux des Archives Centrales Historiques d'État de la RSSU à Lviv.

Dans l'introduction du catalogue sont formulés les principes de la composition de celui-ci; on présente l'histoire des parties intégrantes de la collection, leur description, de même qu'est examinée l'importance de l'étude des sources des matériaux soumis à la description.

La partie principale de l'édition représente la description de quelques documents à part. La plupart des documents éclairent en détail la vie intérieure des villes ukrainiennes médiévales (l'organisation et l'activité des autorités locales, l'activité des métiers de la ville, les privilèges des villes, de leurs ordres (états) sociaux ou des communautés nationales et religieuses, des confréries ukrainiennes etc.). La majeure partie des documents de ce type est en rapport à l'histoire de la ville de Lviv. Tout un nombre de matériaux se rapporte à la propriété foncière féodale sur les terres d'Ukraine occidentale. Une partie considérable des documents reflète les relations économiques internationales d'États d'Europe Orientale. Un certain groupe de documents se rapporte à l'histoire de l'Eglise orthodoxe et catholique, à leurs liens avec les centres religieux de l'Est et de l'Ouest. Dans une telle ou autre mesure les documents reflètent des conflits sociaux et nationaux, la lutte des états opprimés contre le joug social et national sur les terres de l'Ukraine pendant les XIIIe—XVIIIe siècles.

Au point de vue de la diplomatie le catalogue reflète des documents de types les plus variés, tant d'après leur origine (chartes provenant des chancelleries des rois polonais, des grands princes lituaniens, des *gospodars* moldaves, des papes de Rome, des patriarches de Cons-

tantinople et d'Antioche), que par leur contenu. Selon les coutumes des chancelleries médiévales il était d'usage de composer sur du parchemin les documents les plus importants comme ceux qui garantissaient les privilèges de certaines personnes, de certains états, de certaines villes. Un intérêt considérable représentent les documents des petites chancelleries privées qui n'ont été que très superficiellement étudiés par la science diplomatique.

La collection Lvovienne de chartes est en même temps un recueil sigillographique considérable, toute une série de sceaux voient le jour dans la présente édition pour la première fois:

Les documents décrits ci-dessus représentent aussi des monuments de langue d'actes, du latin médiéval, de l'ancien ukrainien, de l'ancien polonais et de l'ancien allemand. De ce point de vue certains documents représentent un intérêt spécial pour ceux qui étudient le grec et les langues orientales (l'arabe, l'arméno-kiptchak). Dans une pas moindre mesure les documents en question peuvent être utilisés à des recherches paléographiques.

Le connaisseur de l'art médiéval trouvera parmi les chartes de précieux modèles de miniatures moyenâgeuses et de l'art ornemental calligraphique.

Le catalogue est muni d'index auxiliaires. Les chartes les plus précieuses et les plus intéressantes, ainsi que leurs éléments, sont reproduites sur photographies.

Показники

ПОКАЖЧИК ДОКУМЕНТІВ, ТЕКСТИ ЯКИХ ПОВТОРЮЮТЬСЯ
ПОВНІСТЮ, ЧАСТКОВО АБО ПРО НИХ ЗГАДУЄТЬСЯ
В ОСНОВНОМУ ДОКУМЕНТІ¹

- 1291 р., жовтня 8, Львів — 775
 1356 р., червня 17, Сандомир — 192
 1360 р., грудня 28, Краків — 72
 1368 р., липня 27, Пряшів — 22
 1371 р., листопада 12, Львів — 32, 276
 1374 р., березня 6, Рим — 42
 1377 р., жовтня 11, Перемишль — 881
 1378 р., квітня 27, Мервія — 881
 1378 р., листопада 7, Львів — 486
 1378 р.— 791**
 1387 р., березня 8, Львів — 546
 1389 р., вересня 29, Львів — 570
 1389 р., жовтня 1, Львів — 686
 1390 р., жовтня 3, Рим — 29
 1392 р., грудня 8, Костіїв — 881
 1395 р., листопада 10, Підгорай — 881
 1396 р., березня 24, Львів — 276, 571
 1396 р., травня 26—29
 1397 р., жовтня 1, Львів — 881
 1399 р., січня 30, Львів — 59
 1399 р., липня 1, Рим — 33
 1403 р., травня 15, Краків — 37
 1403 р.— 811**
 1406 р., лютого 23, Вроцлав — 41
 1406 р., березня 9, Вроцлав — 41
 1406 р., березня 31, Краків — 41
 1407 р., травня 24, Рим — 43*, 44
 1407 р., вересня 10, Краків — 44
 1407 р., жовтня 14, Львів — 44
 1407 р., жовтня 28, Краків — 44
 1408 р., травня 29, Перемишль — 73
 1408 р., жовтня 28, Перемишль — 881
 1413 р., серпня 30, Львів — 77
 1415 р., квітня 3, Львів — 281
 1415 р., вересня 18, Добростани — 570, 580
 1416 р., червня 12, Городок — 565
 1417 р., серпня 25, Львів — 635
 1419 р., травня 2, Львів — 363
 1424 р., лютого 6, Львів — 86
 1424 р., березня 8, Краків — 546
 1424 р., березня 9, Краків — 677
 1425 р., березня 22, Краків — 881
 1425 р., листопада 3, Медика — 199
 1425 р., грудня 1, Львів — 835
 1426 р., лютого 20, Сандомир — 345
 1427 р., червня 24, Галич — 94
 1430 р., березня 10, Сандомир — 329
 1432 р., грудня 8, Львів — 318
 1433 р., липня 14, Конин — 199, 568
 1433 р., липня 30, Краків — 106
 1436 р., січня 26, Львів — 390
 1436 р., квітня 14, Базель — 116
 1439 р., червня 27, Базель — 131
 1440 р., березня 8, Краків — 358
 1442 р., лютого 14, Львів — 281
 1442 р., грудня 6, Вербіж — 640
 1444 р., лютого 10, Коломия — 334
 1444 р., липня 16, Буда — 546
 1444 р., липня 18, Буда — 561
 1444 р., липня 21, Буда — 570, 580
 1445 р., листопада 9, Львів — 281
 1448 р., березня 6, Городок — 775
 1448 р., вересня 23, Львів — 1087
 1453 р., Львів — 640
 1456 р., травня 15, Львів — 206
 1456 р., травня 20, Львів — 232
 1456 р., вересня 16, Пйотрків — 585, 670
 1456 р., жовтня 18, Нове Місто — 429
 1456 р., Пйотрків — 824**
 1457 р., липня 12, Львів — 232
 1457 р., листопада 25, Пйотрків — 188
 1457 р.— 811**
 1459 р., квітня 3, Городок — 824**
 1459 р., грудня 19, Пйотрків — 1087
 1460 р., квітня 5, Львів — 546
 1462 р., січня 26, Краків — 546
 1462 р., вересня 11, Львів — 517
 1463 р., квітня 23, Вербіж — 422, 513
 1464 р., липня 13, Кагуїв — 640
 1464 р., серпня 26, Львів — 218
 1469 р., квітня 11, Городок — 585
 1469 р., квітня 11, Городок — 585, 670
 1471 р., червня 10, Львів — 530
 1471 р., червня 14, Краків — 482
 1472 р., травня 30, Краків — 337
 1474 р., жовтня 20, Вербіж — 423
 1475 р., липня 10, Буськ — 301
 1476 р., жовтня 21, Белз — 854, 881
 1477 р., травня 6, на місці розмежування — 509
 1478 р., лютого 19, Львів — 281
 1479 р., червня 8, Пйотрків — 1027, 1097
 1485 р., жовтня 23, Львів — 517
 1489 р.— 811**
 1491 р., вересня 2, Радом — 589
 1491 р.— 875
 1494 р., травня 30, Краків — 323
 1497 р., грудня 7, Львів — 323
 1499 р., вересня 6, Львів — 635
 1499 р., вересня 13 — 406
 1503 р., грудня 20, Рим — 307
 Не раніше 1503 р., грудня 20 — 307
 1503 р.— 811**
 1505 р., травня 17, Радом — 340
 1506 р., лютого 19, Люблін — 320
 1506 р., лютого 19, Люблін — 945

¹ Однією зірочкою позначені номери документів, тексти яких наводяться частково; двома — номери документів, про які лише згадано у тексті. Без зірочок — номери документів, тексти яких повторюються повністю.

- 1506 р., лютого 25, Люблін — 435
 1507 р., лютого 1 — 603 **
 1508 р., січня 31, Львів — 324
 1509 р., квітня 15, Пйотрків — 1067 **
 1510 р., липня 2, Львів — 400 **, 626
 1510 р., червня 6, Львів — 610
 1510 р., червня 14, Львів — 470
 1512 р., квітня 16, Краків — 364
 1514 р. — 1075 **, 1082 **
 1520 р., лютого 27, Торунь — 1087
 1520 р., липня 2, Львів — 626
 1521 р., липня 13, Краків — 677
 1522 р., січня 9, Львів — 393
 1522 р., січня 21 — 578
 1524 р., червня 1, Львів — 586
 1524 р., вересня 30, Львів — 482
 1524 р., жовтня 18, Львів — 885
 1524 р., жовтня 18, Львів — 1027, 1097 *
 1524 р., жовтня 19, Львів — 585, 824 **
 1526 р., січня 26, Пйотрків — 538
 1526 р. — 811 **
 1528 р., лютого 26, на місці розмежування — 418
 1528 р., лютого 29, на місці розмежування — 418
 1528 р., вересня 26, Львів — 421
 1528 р. — 1020 **
 1529 р., лютого 1, Львів — 583
 1529 р., березня 7, Вільнюс — 415
 1529 р., вересня 18, на спірному місці розмежування — 415
 1531 р., червня 3, Краків — 428
 1531 р., червня 23, Самбір — 576
 1533 р., лютого 17, Краків — 443
 1533 р., квітня 3, Краків — 513
 1533 р., квітня 5, Краків — 505
 1533 р., червня 10, Краків — 663
 1533 р., жовтня 9, поле між селами Вербежем і Демнею — 448
 1534 р., червня 2, Краків — 1020 **
 1535 р., квітня 20, Львів — 582
 1535 р., жовтня 2, Краків — 600
 1536 р., липня 17, Красний Став — 501
 1537 р., вересня 12, Львів — 637
 1537 р., вересня 13, Городок — 565
 1538 р., лютого 11, Пйотрків — 609
 1538 р., березня 18, Львів — 468
 1538 р., червня 20, Рим — 493
 1538 р. — 615 **
 1539 р., травня 26, Краків — 1067 **
 1539 р., листопада 30, Рим — 706
 1540 р., лютого 26, Краків — 493
 1540 р., травня 29, Пйотрків — 1067 **
 1541 р., Вільнюс — 700 **
 1542 р., травня 19, Вільнюс — 1067 **
 1542 р., жовтня 13, Краків — 559
 1543 р., квітня 9, Краків — 639
 1544 р., липня 25, Львів — 508
 1545 р., січня 22, Краків — 536
 1545 р., січня 28, Краків — 559
 1545 р., серпня 31, на місці розмежування сіл Ятв'ягів і Мильчичів — 509
 1545 р., жовтня 9, Доброміль — 509
 1546 р., червня 4, Краків — 513
 1546 р., серпня 9, Краків — 513
 1546 р., вересня 6, Львів — 513
 1546 р., вересня 21, Краків — 515 **
 1546 р., вересня 21, Краків — 534
 1546 р., вересня 22, Краків — 881
 1546 р., вересня 23, Тернівець — 513
 1547 р., березня 31, Краків — 632 **
 1547 р., квітня 7, Краків — 687
 1547 р., вересня 2, Пйотрків — 559
 1547 р., вересня 26, Пйотрків — 533
 1550 р., квітня 28, Краків — 540
 1550 р., червня 7, Пйотрків — 1067 **
 1550 р., липня 16, Пйотрків — 573, 796
 1550 р., серпня 6 — 591 **
 1553 р., березня 24, Краків — 559
 1553 р., квітня 12, Варшава — 553
 1553 р., квітня 14 — 904 **
 1553 р., квітня 15, Варшава — 553
 1553 р., квітня 28, Краків — 551
 1553 р., жовтня 9, Краків — 567
 1554 р., січня 20, Варшава — 558
 1554 р., березня 15, Люблін — 565
 1554 р., 9 квітня, Люблін — 1067 **
 1554 р., листопада 1, Яворів — 903
 1555 р., грудня 18, Вільнюс — 590 **
 1558 р., Пйотрків — 824 **
 1559 р., березня 4, Краків — 841 **
 1559 р., березня 4, Краків — 842 **
 1561 р., липня 19, Львів — 607
 1562 р., вересня 19, Львів — 702
 1562 р. — 899 **
 1563 р., січня 11, Пйотрків — 637
 1565 р., Пйотрків — 676 **
 1566 р., січня 11, Львів — 623
 1566 р., червня 22, Люблін — 823
 1567 р., червня 7, Пйотрків — 654
 1567 р., липня 17, Львів — 654
 1569 р., березня 20, Люблін — 638
 1569 р., липня 8, Люблін — 638
 1569 р., липня 25, Добротвір — 638
 1570 р., травня 22, Львів — 649
 1570 р., червня 11, Варшава — 1020 **
 1570 р., липня 31, Варшава — 1027, 1097 *
 1571 р., грудня 14, Варшава — 662
 1572 р., травня 20, Варшава — 655, 667, 820, 883
 1572 р. — 1041 **
 1573 р., квітня 12, Варшава — 850 **
 1573 р., серпня 6, Рим — 705
 1574 р., травня 2, Краків — 757, 953 **
 1576 р., листопада 5, Торунь — 749, 1020 **
 1576 р., листопада 6, Торунь — 1067 **
 1576 р., листопада 10, Торунь — 684
 1576 р., листопада 13, Торунь — 822
 1576 р., листопада 20, Торунь — 675
 1576 р., грудня 1, Торунь — 666
 1577 р., лютого 20, Бидгощ — 672
 1577 р., травня 13, Бродниця — 1027, 1097 *
 1577 р., травня 25, Мальборк — 688 **
 1577 р., грудня 13, Торунь — 675
 1577 р., Городок — 824 **
 1577 р., Львів — 666
 1578 р., травня 15, Львів — 850 **
 1578 р., травня 22, Львів — 903
 1578 р., травня 30, Львів — 1067 **
 1578 р., червня 7, Львів — 682
 1578 р., червня 9, Львів — 700
 1578 р., червня 9, Львів — 700

- 1578 р., червня 9, Львів — 700
 1578 р., червня 10, Львів — 682
 1578 р., червня 11, Львів — 700
 1578 р., червня 11, Львів — 700
 1578 р., червня 11, Львів — 700
 1578 р., червня 13, Львів — 823
 1578 р., червня 14, Львів — 775
 1578 р., червня 20, Львів — 700
 1578 р., червня 20, Львів — 700
 1578 р., червня 20, Львів — 700
 1578 р., червня 20, Львів — 700
 1578 р., червня 20, Львів — 700
 1578 р., червня 20, Львів — 700
 1578 р., червня 21, Львів — 700
 1578 р., червня 21, Львів — 700
 1578 р., червня 21, Львів — 700
 1578 р., червня 21, Львів — 700
 1578 р., червня 25, на місці розмежування — 682
 1578 р., липня 1, Львів — 680
 1578 р., липня 12, Львів — 700
 1578 р., серпня 20, Львів — 685, 776 **
 1578 р., жовтня 21, Краків — 742
 1580 р., січня 2, Варшава — 701
 1580 р., березня 5, Львів — 1096
 1580 р., квітня 3, Варшава — 1067 **
 1580 р., квітня 6, Варшава — 1067 **
 1580 р., травня 27 — 982 **
 1581 р. — 899 **
 1582 р., квітня 24, Львів — 715
 1582 р., травня 3, Львів — 715
 1583 р., серпня 10, Галич — 715
 1583 р., серпня 10, Галич — 715
 1584 р., квітня 5 (березня 26), Вільнюс — 698
 1584 р., квітня 20, Львів — 715
 1584 р., серпня 11, Потік — 715
 1585 р., квітня 25, Львів — 711
 1585 р., травня 9, Краків — 961
 1585 р., червня 1, Люблін — 715
 1586 р., липня 16, Львів — 710
 1586 р. — 773
 1587 р., червня 27, Перемишль — 996 **
 1588 р., серпня 27, Краків — 1067 **
 1588 р., 899 **
 1589 р., березня 28, Варшава — 1067 **
 1589 р., березня 28, Варшава — 1067 **
 1589 р., травня 15, Люблін — 823
 1590 р., травня 10, Варшава — 920
 1591 р., червня 14, Краків — 989
 1592 р., березня 9, Львів — 735
 1592 р., березня 9, Львів — 735
 1592 р., квітня 2, межі села Зубрі — 737
 1592 р., травня 3, Львів — 732
 1592 р., червня 3, Львів — 738
 1592 р., жовтня 15, Варшава — 821, 830 **, 882
 1592 р., жовтня 15, Варшава — 884
 1592 р. — 932 **
 1592 р. — 1041 **
 1593 р., червня 2, Варшава — 840 **
 1593 р., червня 3, Львів — 738
 1594 р., грудня 19, Львів — 742
 1596 р., квітня 23, Городок — 824 **
 1600 р., березня 6, Варшава — 850 **
 1600 р., квітня 15, Варшава — 953 **
 1601 р., березня 24, Варшава — 1096
 1602 р., жовтня 11, Краків — 771
 1603 р., вересня 6, Львів — 768
 1603 р., грудня 19, Краків — 768
 1604 р., березня 12, Люблін — 829 **
 1604 р., грудня 7, Рим — 1005
 1605 р., травня 7, Львів — 769
 1606 р., лютого 22, Львів — 772
 1606 р., жовтня 2, Рим — 1005
 1607 р., січня 16, Краків — 828
 1608 р., травня 10, Берестяни — 982 **
 1609 р., лютого 16, Варшава — 854, 879
 1611 р., листопада 4, Варшава — 936
 1611 р., грудня 12, Варшава — 903
 1611 р., грудня 17, Львів — 776
 1611 р. — 899 **
 1612 р., березня 11, Варшава — 1000
 1613 р., серпня 3, Львів — 780 *
 1613 р., листопада 12, Львів — 779
 1616 р., березня 3, Добромиль — 786
 1616 р., серпня 20, Львів — 788
 1618 р., лютого 12, Львів — 909
 1618 р., березня 15, Варшава — 1067 **
 1619 р., березня 25, Львів — 792
 1620 р., січня 22 — 836 **
 1621 р., серпня 12, Львів — 887
 1621 р., вересня 29 — 868 **
 1622 р., травня 8, Белз — 802
 1622 р., грудня 1, Львів — 799 *
 1623 р., жовтня 31, Львів — 837
 Не раніше 1624 р. — 801
 1624 р., березня 6, Варшава — 938
 1625 р., березня 7, Красностав — 802
 1626 р., липня 20, Львів — 919
 1626 р., грудня 11, Рим — 811 **
 1627 р., травня 12, Варшава — 850 **
 1627 р., листопада 3, Варшава — 919
 1628 р., березня 20, Варшава — 904
 1628 р., серпня 30, Варшава — 953 **
 1630 р., травня 15, Львів — 833
 1630 р., жовтня 10, Львів — 904, 977
 1632 р., березня 6, Львів — 818
 1632 р., серпня 1, Язлівць — 851
 1632 р., жовтня 12, Львів — 982
 1633 р., лютого 26, Краків — 881
 1633 р., березня 2, Краків — 886
 1633 р., березня 10, Краків — 1043
 1633 р., березня 20, Краків — 903
 1633 р., квітня 21, Варшава — 898
 1633 р., квітня 27, Варшава — 1067
 1633 р., жовтня 26, Львів — 827
 1634 р., серпня 26, Варшава — 947
 1634 р., жовтня 1, Львів — 836
 1634 р., жовтня 10, Львів — 933
 1634 р., жовтня 12, Львів — 880
 1634 р., жовтня 12, Львів — 949 **
 1634 р., жовтня 17, Львів — 1027, 1097 *
 1634 р., жовтня 18, Львів — 887
 1634 р., жовтня 20, Львів — 901
 1634 р., жовтня 24, Львів — 837
 1634 р., жовтня 26, Львів — 846
 1634 р., жовтня 26, Львів — 1020 **
 1636 р., жовтня 8, Львів — 848
 1636 р., жовтня 8, Львів — 849
 1636 р., грудня 15, Замостя — 851
 1636 р., грудня 28, Львів — 851
 1636 р. — 550
 1637 р., березня 22, Львів — 1097

1637 р., березня 28, Львів — 1097
 1638 р., березня 10, Варшава — 997
 1639 р., листопада 20, Варшава — 932
 1639 р.— 1041 **
 1640 р., вересня 12, Львів — 856
 1640 р., листопада 28, Львів — 860
 1641 р., липня 20, Львів — 947
 1641 р., серпня 9, Львів — 947
 1644 р., травня 9, Львів — 889
 1644 р., травня 24 (14), Львів — 889
 1644 р., червня 3 (травня 24), Львів — 889
 1644 р., червня 20, Варшава — 977
 1644 р., липня 8, Львів — 889
 1645 р., березня 21, Львів — 874
 1645 р., квітня 17, Сокаль — 1012
 1645 р., травня 5, Варшава — 975 **
 1645 р., червня 11, Варшава — 910
 1645 р., листопада 22, Львів — 888
 1646 р., листопада 15, Львів — 877
 1649 р., січня 16, Варшава — 949 **
 1649 р., січня 29, Краків — 931
 1649 р., січня 29, Краків — 934
 1649 р., січня 29, Краків — 971
 1649 р., лютого 13, Краків — 937 **
 1649 р., вересня 9, Львів — 944, 981
 1649 р., листопада 29, Львів — 894
 1649 р.— 926 **
 1650 р., червня 13, Варшава — 896
 1650 р., серпня 11, Львів — 1014
 1650 р., вересня 15, Львів — 910
 1651 р., серпня 2, Львів — 953
 1651 р., грудня 18, Еберсдорф — 895
 1652 р., квітня 16, Варшава — 1027, 1097 *
 1653 р., січня 18, Львів — 1097
 1653 р., квітня 30, Брест — 1097
 1653 р., травня 20, Львів — 953 **
 1653 р., травня 28, Львів — 953 **
 1653 р., липня 8, Львів — 897
 1653 р., серпня 1, Львів — 953 **
 1653 р., серпня 16, Львів — 951
 1653 р., жовтня 15, табір під Жванцем — 910
 1653 р.— 926 **
 1653 р.— 986 **
 1654 р., січня 20, Варшава — 906
 1654 р., червня 15, Варшава — 983
 1655 р., серпня 16, Львів — 911
 1655 р.— 926 **
 1656 р., травня 10, Замостя — 910
 1656 р., листопада 6, Львів — 1097
 1656 р.— 926 **
 1656 р.— 926 **
 1657 р.— 1070 **
 1658 р., травня 6, Познань — 943
 1659 р., лютого 6, Краків — 932
 1659 р., лютого 15, Краків — 1043
 1659 р., березня 29, Львів — 911
 1659 р., травня 10, Варшава — 1097
 1659 р., серпня 19, Львів — 912
 1659 р., вересня 19, Львів — 912
 1660 р., серпня 23, Самбір — 964 **
 1660 р., серпня 31, Самбір — 950, 1020 **
 1660 р., вересня 4, Самбір — 964 **
 1661 р., травня 30, Варшава — 954
 1662 р., лютого 14, Яворів — 975
 1662 р., березня 30, Варшава — 1012
 1662 р., жовтня 23, Львів — 975
 1662 р., листопада 4, Львів — 989
 1662 р.— 926 **
 1663 р., січня 24, Львів — 918
 1663 р., лютого 12, Львів — 952
 1663 р., травня 16, Львів — 950
 1663 р., жовтня 16, Микулинці — 994
 1663 р., грудня 10, Рим — 923
 1664 р., серпня 12— 996 **
 1666 р., жовтня 9, Підгайці — 955
 1666 р., грудня 30, Варшава — 1070
 1668 р., червня 10, Львів — 978
 1668 р.— 926 **
 1669 р., жовтня 10, Краків — 965
 1669 р., жовтня 10, Краків — 966
 1669 р., жовтня 10, Краків — 967
 1669 р., жовтня 10, Краків — 969
 1669 р., жовтня 10, Краків — 971
 1669 р., жовтня 19, Краків — 977
 1669 р., листопада 5, Краків — 1043
 1669 р., грудня 1 — 996 **
 1669 р.— 986 **
 1670 р., травня 20, Варшава — 1070
 1670 р., жовтня 9, Львів — 1017
 1670 р.— 986 **
 1671 р., жовтня 14, Львів — 1017
 1671 р., жовтня 16, Львів — 1014
 1671 р., жовтня 23, Львів — 964 **
 1671 р., жовтня 24, Львів — 947
 1671 р., жовтня 26, Львів — 1020 **
 1671 р., жовтня 26, Львів — 1021
 1671 р., жовтня 26, Львів — 1027
 1671 р., жовтня 30, Львів — 1027
 1671 р., жовтня 30, Львів — 1040
 1671 р.— 986 **
 1672 р., квітня 4, Львів — 958
 1672 р., квітня 22, Львів — 958
 1672 р.— 986 **
 1673 р., березня 10, Львів — 960
 1673 р.— 986 **
 1675 р., травня 6, Крешів — 974 **
 1676 р., лютого 10, Краків — 1007
 1676 р., лютого 27, Краків — 1009
 1676 р., лютого 28, Краків — 1008
 1676 р., березня 5, Краків — 1010
 1676 р., квітня 18, Краків — 1043
 1677 р., лютого 20, Львів — 976
 1677 р., квітня 8, Варшава — 1040
 1681 р., квітня 15, Варшава — 988
 1681 р.— 986 **
 1682 р., квітня 17, Яворів — 1020 **
 1682 р., жовтня 10, Яворів — 1067
 1683 р., серпня 13, Краків — 1015
 1686 р., травня 30, Яворів — 1033
 1686 р., листопада 12, Львів — 993
 1687 р., березня 20, Львів — 1097
 1687 р., жовтня 12, Золочів — 1042
 1687 р., листопада 26, Львів — 999
 1690 р., лютого 24, Варшава — 1036
 1690 р., лютого 27 — 998 **
 1690 р., травня 14, Варшава — 1027, 1097
 1692 р.— 1003 **
 1696 р., серпня 29, Львів — 1016
 1697 р., жовтня 6, Краків — 1068
 1698 р., червня 7, Львів — 1013

16 ... р., березня 12, Львів — 894
1700 р., червня 26, Варшава — 1069
1717 р.— 1073 **
1723 р., жовтня 26, Краків — 1076
1727 р., липня 7, Золочів — 1095
1730 р.— 1041 **
1732 р., березня 15, Львів — 1039
1732 р., жовтня 17, Варшава — 1047

1740 р., жовтня 1, Львів — 1054
1754 р., липня 27, Варшава — 1087
1756 р.— 1070
1766 р., червня 23, Львів — 1091
1767 р., вересня 4, Львів — 1093
1782 р., грудня 18, Львів — 1118
1783 р., жовтня 21, Варшава — 1117
1783 р., листопада 28, Львів — 1117

ПОКАЖЧИК МІСЦЕВОСТЕЙ,
В ЯКИХ СКЛАДАЛИСЯ ДОКУМЕНТИ

- Алба-Юлія, м.— 581
Анані, м.— 1
Аргишів, м.— 50, 124
Базель, м.— 116, 131, 134, 141
Басівка, с.— 244, 725
Бауєрвіц, м.— 1128
Бахів, с.— 891
Белз, м.— 802, 854, 881
Бенькова Вишня, с.— 509
Бережани, м.— 774
Березів, м.— 589, 619
Берестя, м.— 717, 718, 726, 739, 748, 1097
Берестяни — 982
Б'єч, м.— 96, 361, 697
Бжесце, с., м.— 53, 386
Бибельське поле — 173
Бидгощ, м.— 666, 672
Бібрка, м.— 208
Біла, с.— 941, 1095
Білосток, м.— 997, 1036
Болоня, м.— 1045
Борго Аузугано — 644
Братіслава, м.— 9
Бродниця, м.— 585, 670, 1027, 1097
Буда, м.— 129, 130, 143—151, 546, 561, 570, 580
Буськ, м.— 176, 301
Варшава, м.— 58, 151, 212, 553, 558, 576, 579, 580, 584, 611, 623, 638—641, 643, 646, 647, 649, 655, 656, 662, 667, 676, 689, 690, 700, 701, 715, 731—737, 750, 753—755, 757, 758, 759, 768, 770—772, 775—777, 779, 781—783, 786—788, 790—793, 799, 804, 811, 813, 816, 820, 821, 823, 824, 827, 830, 832, 840—842, 844, 847—851, 853—855, 856, 857, 860—862, 864, 874, 879, 880, 882—884, 888, 889, 892, 894, 896, 898, 903, 904, 906, 909, 910, 916, 919, 920, 923, 932, 936, 938, 940, 943, 947, 949, 953, 954, 957, 959, 960, 975, 977, 983, 988, 991, 997, 999, 1000, 1010, 1012, 1016—1021, 1027, 1033, 1036, 1040, 1041, 1043, 1047, 1067—1070, 1076, 1087, 1091, 1093, 1096, 1097
Велика Горожана, с.— 513
Вербіж, с.— 172, 205, 422, 423, 448, 513, 640
Верховина Терпльова див. Терпльова Верховина
В'єлюнь, м.— 16
Відень, м.— 1119, 1120, 1125, 1126
Вільнюс, м.— 302, 355, 380, 415, 447, 449, 452, 453, 485—488, 574, 575, 590 594—597, 600, 698, 700, 745, 846, 1067
Віслиця, м.— 38, 441
Влоцлавек, м.— 655, 667
Волиця, с.— 878
Воля див. Демня
Воютичі, с.— 890
Вроцлав, м.— 41
Всхова, с.— 3
Галич, м.— 35, 92, 94, 161, 207, 223, 236, 248, 715
Гвіздець, м.— 249
Гнезно, м.— 183
Годовиця, с.— 725
Городно, м.— 226, 379, 887, 981, 982, 1037, 1054
Городок (Сільний Городок), м.— 13, 25, 40, 122, 565, 585, 670, 775, 824
Горожана Велика див. Велика Горожана
Горожанка, с.— 513
Гошани, с.— 763
Гугот — 128
Демня (Воля), с.— 448, 513
Дідилів, с.— 612
Дністер, р.— 921
Доброміль, м.— 509, 786
Добростани, с.— 58, 570, 580
Добротвір, с.— 638
Дрогобич, м.— 354
Дубляни, с.— 473
Дубно, м.— 845
Дунаїв, м.— 288, 416, 1099—1106
Дусівці, с.— 1001
Еберсдорф, с.— 895
Жванець, м.— 910
Жидатичі, с.— 473
Жидачів, м.— 187, 247, 274, 283, 442, 483
Жовква, м.— 992, 1004, 1042
Журавця, с.— 602
Замех, с.— 87
Замостя, м.— 851, 910, 1113
Зимна Вода, с.— 201
Золочів, м.— 990, 994, 1042, 1095,
Зубря, с.— 737
Івля, с.— 457
Інферіор Тельве, с.— 642, 645, 648, 652, 657, 660, 673
Іскань, с.— 797, 866
Кагуїв, с.— 212, 513, 640
Кадоре, с.— 963
Каліш, м.— 1079
Кампіделлі, с.— 817
Кампо Лонго, с.— 650
Кам'янець (Кам'янець-Подільський), м.— 160, 242, 256, 264, 713
Кам'янець-Подільський див. Кам'янець
Кандіде, с.— 815
Кандіде Комеліко, с.— 852
Кнішин, м.— 557
Коломия, м.— 142, 184, 334
Комеліко, с.— 863
Конин, м.— 104, 105, 199, 568
Константинополь, м.— 708, 756

- Корманічі, с.— 979
Костіїв, с.— 881
Краків, м.— 5, 6, 8, 11, 29, 37, 43, 44, 46, 72, 77, 78, 80, 95, 101, 106, 112, 117, 125, 152, 171, 205, 227, 275, 276, 293, 294, 299, 309, 313, 321, 323, 325, 337, 340, 345, 346, 348, 349, 357, 358, 364, 371, 382—384, 387, 394, 399, 401—405, 407—409, 411, 417—419, 421—432, 434—440, 443, 448—451, 454—456, 465, 467, 471, 472, 474—479, 482, 489—497, 503—507, 510—525, 534, 536—540, 542, 546, 548—552, 559, 567, 590, 591, 600, 632, 639, 653—656, 661, 663, 664, 677, 686—688, 691, 692, 702, 709—712, 733, 741, 742, 744, 757, 767, 768, 771, 818—822, 828, 830, 841, 842, 854, 881—886, 903, 904, 929—938, 953, 961, 964—974, 977, 989, 1006—1012, 1015, 1020, 1023, 1043, 1067, 1068, 1076
Краковець, м.— 543
Красний Став, м.— 91, 501, 582, 802
Крешів, с.— 974
Кукільники, с.— 93
Лісько, м.— 624
Ломжа, м.— 553, 601
Лукив, м.— 241
Люблін, м.— 20, 148, 166, 262, 263, 300, 317—320, 435, 490, 507, 526, 548, 558—563, 565, 583, 620, 621, 632—636, 638, 686, 715, 823, 829, 945, 1029, 1067
Любовль, м.— 18
Люневіль, с.— 1072
Львів, м.— 4, 8, 12, 14, 17, 20—23, 26—28, 30, 32—34, 36, 37, 39, 41, 42, 44, 47, 49, 52, 54—56, 59—62, 64—68, 70, 72—74, 76, 77, 81, 84, 86, 88, 89, 94, 99, 100, 102, 103, 107—111, 113—116, 118—120, 126, 132, 133, 135—142, 153,—156, 159, 162, 164, 169, 170, 177, 181, 182, 189, 191—193, 196—200, 202, 204, 206, 209, 211, 213—222, 225, 228—235, 237—240, 243, 246, 251, 253, 257—261, 265—270, 276, 277, 280—282, 289, 290, 295, 297, 298, 303—305, 308, 310, 318, 320, 323, 324, 326—328, 330—337, 341, 344, 347, 350—353, 358, 360, 363, 365—370, 372, 385, 387—390, 393, 395, 400, 406, 410—414, 420, 421, 433, 443—446, 458—463, 466, 468—470, 482, 484, 486, 493, 499, 500, 502, 508, 513, 515, 517, 530, 541, 544, 546, 565, 566, 570—573, 577, 582, 583, 585, 586, 592, 603, 607, 610, 613, 614, 623, 625—631, 635, 637, 640, 649, 654, 655, 658, 659, 666, 674, 675, 677—686, 700, 702—704, 710, 711, 714—716, 720—723, 729, 732, 735, 738, 742, 743, 746, 747, 752, 760—762, 764, 768, 769, 772, 773, 775, 776, 779, 780, 784, 787—789, 792, 794—796, 798—802, 805, 806, 814, 818, 823, 824, 827—839, 843, 846, 848—851, 856, 860, 874—877, 880, 881, 885, 887—889, 893, 894, 897—904, 907—912, 918—920, 922, 924, 926, 927, 933, 942, 944—955, 958, 960—962, 964, 975—978, 980—982, 985, 986, 988, 989, 993, 998, 999, 1002, 1003, 1013, 1014, 1016, 1017, 1020, 1021, 1022, 1025, 1027, 1031, 1035, 1039, 1040, 1046, 1052, 1054, 1067, 1087, 1091, 1093, 1096, 1097, 1112, 1116—1118, 1121, 1124, 1129, 1130
Мальборк, м.— 671, 672, 688, 700
Медика, с.— 45, 85, 85а, 86, 199
Мервиця, с.— 881
Микулинці, с.— 994
Мильчичі, с.— 509
Мироничі, с.— 386
Михончиці, с.— 513
Мичковичі, с.— 727
Нансі, м.— 1094
Неполомичі, с.— 69
Нешова, с.— 83
Нове Місто див. Нове Місто Корчин
Нове Місто Корчин (Нове Місто), м.— 180, 210, 255, 279, 287, 342, 429
Новогрудок, м.— 740
Новотанець, м.— 343
Оброшин, с.— 1084, 1085
Ольшівка, с.— 386
Освенцім, м.— 587
Остра, земельна ділянка поблизу р. Дністра — 921
Папа, м.— 127
Парчів, м.— 564
Перемишль, м.— 15, 44, 48, 57, 73, 82, 179, 377, 578, 637, 728, 751, 778, 881, 987, 996, 1115
Пиянь, с.— 730
Підгайці, м.— 955
Підгорай, с.— 881
Підкамінь, м.— 1074
Пйотрків, м.— 22, 58, 104, 121, 151, 188, 191, 250, 254, 271, 272, 281, 284—286, 290, 291, 329, 338, 339, 362, 373—376, 389—391, 392, 396—399, 415, 512, 521, 526—529, 531—536, 538, 541, 545, 546, 547, 559, 567—571, 573, 580, 585, 586, 588, 589, 604—609, 615—617, 622, 637, 654, 670, 796, 824, 1027, 1067, 1087, 1097
Плебе, с.— 719
Познань, м.— 909, 943
Потік, с.— 715
Пришів, с.— 22
Пулави, с.— 651
Радам, м.— 245, 281, 313—316, 340, 498, 589
Рига, м.— 378
Рим, м.— 24, 29, 31, 33, 42—44, 79, 90, 157, 158, 167, 252, 278, 307, 311, 312, 356, 480, 481, 493, 554—556, 593, 599, 618, 665, 693—695, 699, 705—707, 724, 765, 766, 803, 807—809, 811, 812, 825, 826, 859, 865, 867—873, 905, 923, 925, 928, 939, 995, 1005, 1026, 1034, 1038, 1044, 1048—1050, 1053, 1055, 1057—1064, 1066, 1071, 1073, 1075, 1077, 1078, 1080—1083, 1086, 1089, 1090, 1098, 1107—1111, 1114, 1122, 1123, 1127
Ричигів, с.— 513
Рогатин, м.— 190
Ропчичі, м.— 464
Ростока, с.— 1032
Самбір, м.— 75, 165, 359, 576, 913—915, 950, 964, 1020
Сандомир, м.— 2, 5, 71, 72, 97, 98, 192, 296, 306, 329, 345

Санкт — Петербург, м.— 1051, 1088
Санкто Петро, с.— 669
Санкто Петро Комеліко, с.— 668
Семушова, с.— 858
Сєдльце, с.— 386
Сихтаровичі, с.— 509
Сільний Городок див. Городок
Скнилів, с.— 725
Снятин, м.— 123
Сокаль, м.— 1012
Сокільники, с.— 725
Сонч, м.— 206
Сонч Старий див. Старий Сонч
Сороки, с.— 473
Сосниця, с.— 1028
Станіслав, м.— 1065
Старий Сонч (Сонч Старий), м.— 810
Сташків, с.— 10
Сучава, м.— 174, 175, 178, 195, 381
Тарнів, м.— 185
Теребовля, м.— 163, 224

Тернівєць, с.— 513,
Терпльова Верховина, поле — 428
Топільниця, с.— 785
Торунь, м.— 439, 663, 664, 666, 675, 684, 749,
822, 1020, 1067, 1087
Унів, с.— 1024
Ходорівстав, м.— 194, 273, 292
Хуш, м.— 322
Цінтіан, с.— 1056, 1092
Ченстохова, м.— 19
Черкаси, с.— 513
Чхів, м.— 696
Щирець, м.— 168
Яворів, м.— 903, 904, 975, 977, 983, 984, 996,
1020, 1033, 1067
Ягольниця, с.— 256
Язлівєць, м.— 851
Ярослав, м.— 63
Ясси, м.— 203
Ятв'яги, м.— 509

ПОКАЖЧИК МОВ ДОКУМЕНТІВ

- Арабська мова — 704
Вірмено-половецька мова — 535, 537, 597, 605, 653, 661, 681, 709
Грецька мова — 499, 704, 708, 713, 756
Єврейська мова — 927, 947
Італійська мова — 642, 648, 657, 668, 669, 963
Латинська мова — 1—174, 176—321, 323—498, 500—586, 588—744, 746—755, 757—772, 774—793, 795—809, 811—844, 846—889, 891—894, 896—916, 918—948, 950—955, 957—959, 961—962, 964—977, 980—986, 988—1023, 1025—1050, 1052—1064, 1066—1069, 1071, 1073—1087, 1089—1093, 1095—1111, 1113—1127, 1129—1133
Молдавська мова — 175
Німецька мова — 19, 62, 70, 76, 89, 107—108, 119, 198, 219—221, 238, 325, 553, 656, 757, 813, 893, 895, 1119, 1120, 1125, 1126, 1128, 1130
Польська мова — 15, 22, 23, 38, 51, 76, 83, 97, 106, 122, 143, 173, 186, 187, 201, 215, 219, 224, 238, 247, 249, 260, 290, 341, 359, 384, 390, 402, 411, 415, 418, 425, 428, 439, 453, 457, 494, 498, 499, 509, 535, 543, 558, 567, 577, 578, 582, 583, 587, 602, 605—607, 612, 619, 620, 624 625, 633, 639, 651, 653, 656, 659, 664, 666, 674, 681, 682, 698, 702, 709, 714, 715, 723, 727, 730, 732, 736, 745, 749, 751, 754, 756, 757, 762—764, 767, 768, 771, 774, 775, 778, 782, 786—789, 792—794, 796—798, 800, 810, 816, 822—824, 827, 829—831, 833, 834, 836—840, 843—845, 848—851, 853, 858, 859, 866, 874—878, 880, 882, 885, 887—891, 894, 896, 897, 900, 903, 906—908, 912, 913, 915, 918, 922, 929, 930, 933, 941, 944—949, 952, 955—960, 964, 968, 974, 975, 977—979, 981—985, 991, 994, 996, 997, 1000, 1001, 1004, 1012, 1014, 1016—1021, 1023, 1025, 1027—1037, 1042, 1052, 1054, 1065, 1070, 1071, 1074, 1076, 1077, 1079, 1086, 1091, 1093, 1095—1097, 1099—1106, 1130
Російська мова — 1051, 1088
Українська мова — 7, 15, 123, 124, 174, 175, 178, 195, 203, 322, 360, 381, 417, 482, 499, 558, 576, 698, 703, 704, 708, 713, 717, 748, 720—723, 726, 728, 730, 739, 740, 745, 748, 756, 762, 773, 782, 785, 814, 847, 917, 929, 987, 1024, 1104, 1105, 1131
Французька мова — 1072, 1094, 1112
Чеська мова — 587

- А., філадельфійський єпископ (A., episcopus Philadelphiae) — 1038
- А. з Алексіїв (A. de Alexiis) — 699
- А. з Борго (A. de Burgo) — 618
- А. з Кастилло (A. de Castillo) — 480, 481
- А. з Ланигалів (A. de Lanigalys) — 141
- А. з Ракането (A. de Racaneto) — 167
- А. з Санкті Петрі (A. de Sancto Petro) — 693—695
- Абрамович Іван (Abramowicz Jan) — 745
- Абрек Андрій (Габрек Андрий) — 472, 503, 515, 609
- Абсалон І. (Absalon J.) — 905, 939
- Август II (August Wtory; Augustus, rex; Augustus Secundus) — 949, 965—967, 989, 997, 1006—1012, 1014—1018, 1020, 1021, 1027, 1030, 1033, 1036, 1037, 1040, 1041, 1070
- Август III (August Trzeci; Augustus, rex) — 1010, 1041, 1043, 1047, 1054, 1060, 1067—1070, 1076
- Авендик Іван — 889
- Авогадр П. (Auogadrus P.) — 599
- Агнета, вдова Секирки Павла (Agnes) — 35
- Агнета, дочка Тички Бернарда — 411
- Агнета, дружина Ламеля Станіслава — 393
- Агнета Павлова — 411
- Адам, стельмах (Adamus) — 25
- Адам з Сухої Волі — 44
- Айхінгер Зебальд — 574, 590
- Аккольт[...] Б. (Accolt[...] B.) — 311, 312
- Аккуре В. (Accure V.) — 803
- Алвізій Михайло — 889
- Александрінус Симеон — 768
- Алембек Іван — 768
- Аллюмінат П. (Alluminatus P.) — 765, 766
- Альберт, бакалавр (Альберт з Ходеля) — 579, 654, 671
- Альберт, батько Томицького Бенедикта-Адама — 856
- Альберт, батько Якова з Паб'янич — 126
- Альберт, батько Якова з Прошович — 44
- Альберт, кметь с. Винників — 550
- Альберт, мешканець с. Басівки — 629
- Альберт, парох з Тернави — 425
- Альберт, син теслі — 683
- Альберт з Жихлина (Albertus de Zichlin; Albertus de Zychlin) — 13, 18, 23, 39, 45, 63, 78, 98, 127, 226, 227, 232, 240, 241
- Альберт з Падуї — 59
- Альберт з Пільзна — 447
- Альберт з Ходеля див. Альберт, бакалавр Альбінус Станіслав — 625
- Альфонс П. (Alfons P.) — 693, 694
- Аматі Каєтан (Amatus Caietanus) — 1050, 1060
- Амоті І. А. (Amot[...] J.; Amotus J.; Amotus J. A.) — 859, 905, 939
- Анастасій, настоятель — 778
- Анастасія, дружина Печифори Івана — 714
- Ангелі Ц. (Angelus C.) — 867
- Андрій, батько Івана з Кробії — 116
- Андрій, батько Івана з Скарбімира (Andreas) — 508, 530
- Андрій, батько Павла з Бичок — 43, 44
- Андрій, брат Зугайовича Никифора — 850
- Андрій, віценотарій (Andreas, vicenotarius) — 498
- Андрій, корчмар з Басівки — 630
- Андрій, львівський кравець — 360
- Андрій, львівський лікар — 70
- Андрій, підданий Дороти, вдови Клоппера
- Андрія (Andreas) — 107
- Андрій, пресвітер — 779
- Андрій, син Гинека Казимира — 632, 666
- Андрій, син Внучека Петра — 208
- Андрій, син Пилевича Петра (Andrzej, syn Pilewicza Piotra) — 913, 946
- Андрій з Гурки — 903, 982
- Андрій зі Львова — 366
- Андрій з Малехова див. Малеховський Андрій
- Андрій з Сенна — 259
- Андрій з Стшежова — 540
- Андрій з Тенчина, белзький воевода — 666
- Андрій з Тенчина, краківський воевода (Andreas, palatinus) — 436, 490
- Аниб Я. (Anybus Ja.) — 905
- Анна, вдова Ганеля Мартина — 574, 590
- Анна, вдова Корибута Костянтина — 993
- Анна, вдова Ріттера Миколи — 62
- Анна, власниця солтиства в с. Гольтберзі — 261
- Анна, дочка Ганеля Мартина — 574, 590
- Анна, дочка Григорія, сина Григорія — 261
- Анна, дочка Зоммерштейна Івана молодшого, дружина Солтиса Миколи молодшого — 89, 119
- Анна, дочка Коснара Івана — 443
- Анна, дочка магістра Михайла — 376, 398, 475
- Анна, дочка Мольського Ади (Kupowska; Rosnowska Anna) — 711
- Анна, дочка Тички Бернарда — 411
- Анна, дружина Важного Мартина див. Важна Анна
- Анна, дружина Ведельського Ієроніма — 738
- Анна, дружина Венглєнського Миколи — 368
- Анна, дружина Добєслава з Жиравиці — 179
- Анна, дружина Івана, власника Зимної Воли — 253
- Анна, дружина Кушніра Симеона — 198
- Анна, дружина Миколи — 711
- Анна, дружина Моравського Лаврентія — 613

- Анна, дружина Сокольніцького Йова див. Чернинська Анна
 Анна, дружина Солтиса Миколи молодшого див. Анна, дочка Зоммерштейна Івана молодшого
 Анна, дружина Степана з Журавська (Анна, consors Stephani de Zorawsk) — 264
 Анна, дружина Тшимерського Петра — 260
 Анна, дружина Шенгрегера Мартина — 411
 Анна, дружина Юрші з Ходорівставу (Anna, conjunx Chodorowski Jurscha; Anna, filia Tarło de Szekarzowicze; Tarłowna Anna) — 194, 215, 216
 Анна з Бучача (Anna de Buczac; Lutwynowska) — 288
 Анна з Мельця — 781
 Анна з Хмилова (Анна de Czmylow) — 301
 Анна з Ходорівставу (Анна de Chodorostaw) — 160
 Ансерин Станіслав — 636, 758
 Антон, батько Івана з Дзандзото — 657
 Антон, ієромонах — 785
 Антон, син Миколи (Antonius de Quando) — 852
 Антон з Кардзани (Antonius) — 673
 Антон зі Львова — 366
 Антон з Ріппи — 652
 Антонеллі Н. (Antonellus N.) — 1077, 1080, 1081, 1083, 1086, 1089, 1090
 Антоній див. Винницький Антоній
 Антошовський Станіслав (Antoszewski Stanislaus) — 1015
 Анчевський Мартин — 973
 Арламовський Йов — 996
 Арлет Григорій — 659
 Арнести (Arnesti) — 323
 Арнольд (Arnoldus) — 158
 Арнольд з Лое — 108
 Арудинський Іван — 577
 Асдент І. В. (Asdente J. V.) — 995
 Ассіам Р. (Assyam R.) — 90
 Атабе, львівський вірменин (Atabe) — 86
 Афанасій, пресвітер — 482
 Ахатій (Achacius) — 989

 Б. з Перуджії (B. de Perusia) — 278
 Бабич Хома — 655
 Багарох Б. (Bagarochus B.) — 312
 Бадецький Карло (Badecki Karol) — 843, 1130
 Бажий Петро з Бложева (Barzi Petrus) — 610, 632
 Байдулович Микола — 843
 Байковський (Bajkowski) — 619
 Бакога Альберт — 577
 Балабан Гедєон (Балабан Гедєон, Гедион, Гедєон, Гедион; Balaban Gedeon) — 703, 708, 713, 717, 718, 720, 722, 726, 739, 740, 762
 Балицький Васько — 418
 Балтазар [...], нотарій (Balthasar [...], notarius) — 88
 Баль Микола з Гочева (Bal Nicolaus) — 343
 Бальдессар, батько Поппі Андрія — 642, 648, 657
 Баптист, син Лаврентія (Aeganus Baptista de Carzano) — 645
 Барановський Альберт (Baranowski Albertus) — 666, 700, 701
 Барановський Іван, воїн угорської піхоти — 1095
 Барановський Іван, львівський архidiaкон (Baranowski Jan, Joannes) — 780, 798, 800, 801
 Баранок Гаврило (Baranek Gabriel) — 838
 Барблю М. (Barblu M.) — 807
 Баренг І. (Barengus Jo.) — 599, 618
 Баркон Б. (Barconus B.) — 939
 Барлоччі (Barloccius) — 1057
 Барон Л. (Baronus L.) — 859
 Баротій Ц. (Barotius C.) — 311, 312
 Бартолюцій — 863
 Бартолюцій, батько Буольфа — 650
 Бартошевська Маргарита (Маргарита, дружина Розборського Павла; Bartoszanka Margaretha; Petri filia; Zimnowodzka Margaritha) — 305, 445
 Бартошевський Сигізмунд (Barthosowski; Bartoszewski) — 347, 368, 379
 Барц Микола (Barcz Nicolaus) — 909
 Бас Іван (Basz Joannes) — 204
 Бас Станіслав з Унейова (Basz) — 204
 Баск А. (Basques A.) — 554—556, 599
 Баторій Стефан див. Стефан, король
 Баттілан Ц. (Battilanus C.) — 807, 808
 Беата з Жарнівця — 691, 692
 Беата з Тенчина — 359
 Бебек Емерик (Bebek Emericus) — 17
 Берг І. (Beger Hie.) — 724, 765, 766
 Бедерман Іван (Bedermann Joannes) — 851
 Бедленський Микола — 425
 Безель І. (Bezel Jo.) — 665
 Беллгомо Анг. (Bellhomo Ang.) — 480, 481
 Беллі Хома — 1002
 Беллот Франц. (Bellotus Franc.) — 695
 Белчинський Войтіх (Belczynski Wojciech) — 800
 Бенедикт, батько Якова з Сандомира — 29
 Бенедикт, парох — 82
 Бенедикт, пріор (Benedictus, prior) — 902
 Бенедикт XIV (Benedictus XIV) — 699, 1048—1050, 1053, 1055, 1057, 1059, 1060, 1062—1064, 1066, 1071, 1107
 Беноцій С. (Benozius S.) — 599
 Беньковський Вікентій (Bieńkowski Wincenty) — 659
 Бергер Андрій — 466
 Бергер Станіслав — 566, 577
 Бердуїн Л. (Berduyn L.) — 618
 Берило, шляхтич — 168
 Берінг Мартин (Böhring Martinus) — 1023
 Бернард, галицький архієпископ (Bernardus, archiepiscopus Haliciensis) — 24
 Бернард, князь — 117
 Бернард, львівський архієпископ див. Вільчек Бернард
 Бернард, львівський віцєвоєвода — 577
 Бернард, син Семена див. Бернард зі Львова
 Бернард, син Тички Бернарда — 411
 Бернард зі Львова, син Семена — 303, 323
 Бернард зі Львова, син Якова — 275
 Бернатович Гаврило (Bernatowicz Gabriel) — 829

- Бернатович Іван — 829
Бернатович К. Я. (Bernatowicz C. I.) — 1037, 1041
Бернатович Торос — 758
Бернатович Христофор-Аведик (Bernatowicz Christophorus Avedicus) — 862, 892
Бернатович Христофор-Іван — 892
Бернье З. (Bernier Z.) — 807, 808, 869
Берт Вольфганг — 768
Бертерій П. (Berterius P.) — 693—695
Бертіан Шостий звання Тубій (Bertian Sextus dictus Tubius) — 79
Бертольд, львівський війт (Bertholdus) — 4
Бетка Петро — 82
Бетта Іван (Juan de Betta) — 963
Бех Матвій (Bech M.; Bech Matthias) — 686, 687, 689, 690
Бечар Нікель — 365
Бечарка Катерина (Bieczarka Catharina) — 365
Бейковський Іван — 682
Б'єрак Христофор — 802
Бжезницький Яків з Бохні — 769
Бжеський Петро (Пашенка) — 386
Бжехва Андрій — 690
Бжоздовський Іван — 627—631, 725
Бжостовський Валентин — 540
Билина Микола (Bylina) — 252
Білдага Іван — 722
Білецький Валентин — 926
Білецький Микола (Byeleczsky Nicolaus) — 196, 260
Білецький Хома-Петро (Bielecky Thomas Petrus) — 830, 832, 835, 837, 838, 855
Білінський Альберт, комісар (Bielinski Albertus) — 767
Білінський Альберт, нотарій (Bilinski Albertus) — 682
Білозор Христофор (Białozor Krzysztof) — 793
Білоцій Г. (Bilocius G.) — 1049
Біль Станіслав — 361
Бітта Н. (Bitta N.) — 869
Біттнеті І. (Bittneti Jo.) — 252
Блажейовський Микола (Blaszejowski Nicolaus) — 344, 350, 366, 368, 393
Блажій, син Стельмаха Станіслава — 335
Блажій з Басівки — 628
Блажій з Сорок — 212
Блажовська Анна див. Турянська Анна
Блетнер Іван — 844
Блорок Петро (Klorosz Petrus) — 26
Блотішевський Якуш (Якша) — 7
Богдан V — 322
Богданович Христофор — 986
Богдановський або Некрасовський — 711
Боглевський Станіслав (Boglewski Stanislaus) — 992
Богуславський М. (Boguslawski M.) — 737
Богуський Матвій — 509, 578
Бодуркевич Йосип-Кантій (Bodurkiewicz Josephus Cantius) — 624
Бозаковський Іван (Bozakowski Joannes) — 667
Бозевіц Іван-Микола — 1128
Бойм Михайло — 1002
Бойм Павло (Boym Paulus) — 789
Бойм Павло, син Павла (Boym Paulus, filius Pauli) — 789
Бойм Юрій — 789
Бомбеллі Т. (Bombellus T.) — 765, 766
Бона, королева (Bona) — 514, 553, 558, 576
Бонзій Михайло — 986
Бондонат А. (Bondonatus A.) — 865
Бонеллі Ієронім (Bonellus Hieronymus) — 1005
Бонецький Мартин (Bonyeczki Martinus) — 484
Боніфачій IX (Bonifacius Nonus) — 24, 29, 31, 33
Бончек Іван — 188
Бончек Петро (Bączek Petrus) — 188
Борджія Степан — 1110
Борек Станіслав (Borek Stanislaus) — 539, 540
Борисевич Василь — 1116
Борисевич Євстахій — 1116
Борисевич Іван, син Василя — 1116
Борисевич Іван, син Миколи — 1116
Борисевич Микола — 1116
Борисевич Роман — 1116
Бориславський Альберт — 1038
Боришевський див. Роза-Боришевський Андрій
Борій (Borius) — 618
Борковий Іван — 984
Боровський Альберт (Borowski Adalbertus; Borowski Albertus) — 226, 227, 241, 245
Боровський Іван з Рожнятова — 377
Борч Юрій — 683
Боршеский Моссек Петро (Borssewski Moszek Petrus) — 716, 735
Боруковський Іван з Билини (Borukowski Ioannes de Bielina) — 681
Боторій Г. (Bothory G.) — 31
Брандан Олександр — 871, 872
Братковський — 247
Браун Христофор — 659
Брахій з Гонестів (Braschius de Honestis) — 1122, 1123, 1127
Бреннер Іван (Brenner Ioannes) — 55
Бреслер Сигізмунд — 789
Брода Іван (Broda Joannes) — 378
Броздовський Матвій — 418
Брольніцький Гедеон (Брольніцки Гедионь) — 739, 748
Бронлі Ж. (Bronlie J.) — 765
Броницький Станіслав (Bronicki Stanislaus) — 767, 913
Броньовський Мартин (Bronyowski Martinus) — 565
Бругнак Мартин-Алоїзій (Brugnack Martinus Aloysius) — 1121, 1129
Бруновський Станіслав (Капустка) — 179
Брусолін Н. (Brusolinus N.) — 599
Буженський Станіслав (Buzenski Stanislaus) — 935, 944, 949—955, 961, 973
Букка І. (Bucca I.) — 724
Буккападулій Тіберій (Buccapadulius Tiberius) — 1005
Буковський Денис (Bucowski Dionysius) — 785

- Бульф Марія — 815
 Буольф, син Бартолюція — 650
 Бурдзяк, мешканець с. Іскані — 797
 Бурій Іван — 763
 Буркард, батько Івана, львівського каноніка — 204
 Бурлемон Людовик — 925
 Бурталовий внук — 786
 Буффа Баптист див. Буффа Іван-Баптист
 Буффа Іван-Баптист (Буффа Баптист; Іван-Баптист; Buffa Giovanni Battista; Buffa Joannes Baptista) — 642, 644, 645, 648, 657, 660, 673
 Буффа Петро (Buffa Petrus) — 642, 652, 657, 660
 Бучацька Варвара див. Славська Варвара
 Бучацький Яків (Jacobus de [...], episcopus Camenecensis) — 352, 353
 Буяльський Андрій (Buialski Andreas) — 535, 653, 853, 862
 В. з Гонди (W. de Gonda) — 158
 Вагленський Микола див. Венгленський Микола
 Важинський див. Скарбек Важинський Порфирій
 Важна Анна (Анна, дружина Важного Мартина; Анна, consors Waszni Martini) — 295, 297, 298
 Важний Мартин (Waszni Martinus) — 295, 298
 Вайдолтівна Єлизавета — 926
 Вайс Іван — 609
 Вайсганнес, вїт (Wayshanus) — 261
 Валентин, львівський мельник (Valentinus) — 566
 Валентин, львівський підмельник — 666
 Валентин, францисканець — 406
 Валентин з Меніі (Valentinus de Menia) — 817
 Валентин з Самбора — 592
 Валентин з Ужєндова — 637
 Валеріан [...] (Valerianus [...] koski) — 1038
 Валецький Андрій — 850
 Валицький Олександр (Walicki Alexander) — 516
 Вальд[...] (Vald[...]) — 311, 312
 Ваникович Сидір — 543
 Ваповська Елеонора — 1031
 Ваповський Яцько — 890
 Варвара, дочка Цепнера Юрія — 61, 70
 Варвара, дружина Гарнаста Миколи (Petri filia; Zimnowodzka Barbara) — 305
 Варвара, дружина Кушніра Юрія — 219
 Варвара, дружина Страса Матвія — 586
 Варвара, львівська мельничка (Barbara) — 610
 Варгоцький Валентин — 789
 Варгоцький Варфоломій — 735
 Варлаам, єпископ див. Шептицький Варлаам
 Вартеришович Микола — 843
 Варфоломій, зять Шелера Миколи — 70
 Варфоломій [...]Сковацький — 619
 Василь, бортник з Ямного — 30
 Василь, ігумен — 733
 Василь, парох м. Підгороддя (Bazyli, pobożny ouciec) — 959
 Василь, священник з Нового Яжева (Basyli, pop) — 982
 Василь, священник, син вїта з Пинян — 588
 Василь, син Івана, поповича — 974
 Васичинський Каспер — 715
 Васичинський Флоріан з Васючина (Wasiczynski Florianus de Wasiczyn) — 908
 Васько див. Лагодовський Іванко
 Васько, дякон с. Висоцька — 606
 Васько, син священника Райшка — 576
 Васькова Хонька див. Хонька, дружина Дядьковича Васька
 Ватон[...] Г. (Wathon[...] H.) — 859
 Вахевер О. (Wacheuer O.) — 905
 Вахлович Андрій (Wachlowic Andreas) — 876
 Вацлав, опавський і рациборський князь (Venceslaus, dux) — 171
 Вацлавович Іван-Октавіан (Wacławowic Joannes Octavianus) — 775
 Вашко, син Липецького Дем'яна — 634
 Вевер Карл-Лоренц (Wewer Carl Lorentz) — 1128
 Верелій Авраам (Vegelius Abraamus) — 780
 Ведельський Ієронім (Werdelski) — 738
 Вейганд, батько Івана — 82
 Вейнер Юрій — 636, 654
 Вейс Іван (Veys Iohannes) — 9
 Вейсганус, львівський мешканець — 351
 Векьяреллі Ф. (Vecchiarellus F.) — 825
 Векшинський Валентин — 351
 Вельжинський Іван (Wielzynski Joannes) — 767, 770
 Вельц А. (Weltz A.) — 209, 305, 445, 778
 Венгленський Микола (Вагленський; Vaglenski, Vaglenyski, Waglenski, Węglinski Nicolaus) — 341, 368, 370, 470
 Венжик Іван (Wężyk Joannes) — 619
 Вергілій Кресенцій — 705, 706
 Веселіні Франциск (Weselini; Wesselini; Wyszulany) — 691, 692, 696, 697
 Ветоній (Vetoniun) — 803
 Вечера Дмитро з Лісневич (Wieczorza) — 30, 571
 Вечера Іван (Wyanczerza Joannes) — 276
 Вежбенський Яків (Wierzbienski Iacobus; Wyerzbynski Iacobus) — 684, 716, 729, 735
 Вежбич Михайло (Wierzbic Michael) — 738
 Велюньський Іван (Wielunski Jan) — 1023
 Вельovejський Станіслав — 696
 Вельогловський Мартин — 810
 Вельопольський Іван з Гдова (Wielogorski; Wielopolski Joannes) — 697
 Вельопольський Станіслав див. Вельопольський Станіслав з Гдова
 Вельопольський Станіслав з Гдова (Вельопольський Станіслав) — 550, 697
 Вельопольський Фелікс з Гдова (Wielogorski; Wielopolski Felix) — 697
 Венявський Бернард — 980
 Венявський Станіслав — 1039
 Вигнановський Вячеслав — 625, 684
 Вижидьський Микола-Гнат (Nicolaus Gherardus; Wuzycski, Wuzycski Nicolaus Ignatius (in Wuzyce) — 73, 268, 345, 368, 370, 379, 484, 500, 508, 541, 572, 573, 738, 747, 761,

- 769, 796, 801, 1003, 1039, 1044, 1052, 1055, 1060, 1062, 1084
- Визданка див. Ключенська Софія
- Винарський Геронім (Vynarski Hieronimus)— 530
- Винницький Антоній (Винницьки Антонии; Винницький Антонію) — 728, 917, 996
- Винницький Інокентій (Винницьки Иннокентии) — 728, 987, 996
- Височанська Настасія див. Турянська Настасія
- Витовт (Олександр), литовський князь — 84
- Виш Петро (Петро, краківський єпископ; Petrus, episcopus Cracoviensis) — 43, 44
- Вишневецький Ярема (Wisniowiecki Jeremiasz Korybut) — 929, 930
- Вишневецькі (Wisniowieckie) — 931, 993
- Вишневецький Іван — 527
- Віалін С. (Vyalinus S.) — 905
- Віганд, батько Миколи (Wigandus) — 44, 46
- Відман Христофор (Widman) — 867, 868
- Вікентій, син Еразма (Vincentius Erasmi) — 1058, 1061
- Вікентій з Перемишля — 353
- Вікентій з Пшеремба (Vincentius, vicecancelarius; Vincentius de Przeramb) — 290, 291
- Вікентій з Шамотул — 117
- Вікторій (Victorius) — 803
- Вільга Петро (Wilga Petrus) — 508
- Вільчек Бернард (Bernardus, archiepiscopus; Wilczek Bernardinus; Vylczek Bernardus; Wilczek Bernardus) — 31, 60, 312, 320, 323, 324, 327, 328, 344, 345, 347, 350, 352, 355, 363, 366, 368, 374, 401, 406, 410, 412—414, 416, 418, 429, 433, 443, 446, 447, 464, 466, 468, 469, 480, 481, 544, 603
- Вільчек Дерслав з Бочева див. Вільчек Дерслав з Любіня
- Вільчек Дерслав з Любіня (Вільчек Дерслав з Бочева; Дерслав з Любіня) — 326, 635
- Вільчек Іван див. Вільчек Іван з Любіня
- Вільчек Іван, райця (Wilczek Jan) — 1052
- Вільчек Іван з Бочова див. Вільчек Іван з Любіня
- Вільчек Іван з Любіня (Вільчек Іван; Вільчек Іван з Бочова) — 358, 448
- Вільчек Мартин — 591
- Вільчек Станіслав (Wilczek, Wilczek Stanislaus) — 365, 413, 414, 472
- Вільчек Станіслав, син Станіслава (Wilczek Stanislaus) — 876
- Вільчек Станіслав з Любіня (Wilczek Stanislaus de Lubienie) — 344, 350
- Вільчек Станіслав зі Львова (Станіслав, син Вільчека Станіслава) — 413, 414, 420
- Вільчковський (Wilczkowski) — 778
- Віммер Йосип-Фрідріх (Wimmer Josephus Fridericus) — 1121
- Віннікі Альберт — 550
- Віпечес М. (Vipecesus M.) — 765, 766
- Вірієт І. (Virietus I.) — 928
- Вітеллій Станіслав з Пшедбужа (Vitellius Stanislaus) — 363, 366, 367, 372
- Вітєська Олена з Камйона (Witeska Elena z Kamiona) — 858
- Вітєський [...] з Модлибужич (Wieteski [...] z Modliborzyc) — 858
- Вітковський Лука (Witkowski Lucas a Witkowie) — 856, 860
- Віттор. II (Vittor Jo.) — 252
- Вітутіціс Ц. (Vittuticis C.) — 724
- Влад. II (Влад Іо.; Wlod Joannes) — 124
- Владислав, мазовецький князь — 176
- Владислав I (Vladislaus) — 2, 96
- Владислав II (Vladislaus, rex; Vladislaus Jagello, Jagello; Wladislaus Jagiello; Wladyslaw) — 5, 10, 18, 20, 22, 23, 25, 34, 38—40, 43, 45, 46, 48, 51, 53, 58, 63, 69, 71, 72, 75, 77, 78, 80, 82—88, 91, 92, 96—104, 121, 125, 126, 165, 192, 210, 281, 285, 318, 345, 546, 565, 574, 608, 635, 636, 654, 676, 677, 682, 686, 725, 791, 881
- Владислав III (Vladislaus, rex; Vladislaus Tercius, Varnensis, Jagiellones; Wladyslaw Warnenczyk) — 71, 72, 80, 84, 112, 121, 125, 127—130, 143—152, 158, 285, 329, 358, 390, 432, 511, 546, 561, 568, 570, 580, 640
- Владислав IV (Vladislaus, rex; Vladislaus IV, Quartus; Wladyslaw Czwarty) — 88, 285, 655, 664, 733, 794, 818—824, 827—842, 844, 846, 848—851, 853—857, 860—862, 864, 870, 879, 881, 887, 901, 903, 904, 910, 930, 932, 947, 949, 965, 966, 975, 982, 997, 1009, 1020, 1027, 1036, 1041, 1043, 1067, 1097
- Владислав з Оporова (Wladislaus, vicecancelarius; Wladislaus de Oporow, de Opporow)— 96, 100, 102, 103
- Владислав Опольський (Владислав Опольчик; Ladislaus, dux Opoliensis; Ladislaus, dux terre Russie; Vladislaus, dux Russiae; Wladislaus Opoliensis) — 9, 10, 12, 14, 16, 18, 19, 486, 682, 791, 819, 881
- Владислав Опольчик див. Владислав Опольський
- Владислав Ягелло див. Владислав II
- Влодек Альберт (Wlodek Albertus) — 619
- Влодек Станіслав — 782
- Влодко, батько Влодковича Петра з Харбиновичів (Wlodko; Wlodko; Wlodko) — 49, 52, 54, 56
- Влодко з Свемичів — 358
- Влодкович Петро з Харбиновичів (Петро, власник Харбиновичів; Петро, син Влодка; Петро з Харбиновичів; Petrus Wlodkonis, Wlodkonis)—35, 49, 52, 54, 56, 81, 635
- Внучек Петро — 208
- Вовківський Микола — 239
- Войнар Юрій (Woyner Georgius) — 351, 371
- Волин Іван (Volyn Iohannes) — 152
- Волк Федор — 698
- Воловський Іван (Wolowski Joannes) — 930, 936
- Волошинець — 924
- Волчек Ярош (Wolczek Jarosz) — 698
- Волчко, вїт с. Вербежа, львівський митник (Volczko, Wolczko Judaeus) — 75, 85, 92, 94, 99, 102, 104, 105, 128, 199
- Волчко Петро з Колодна — 133

- Волчко Петро з Підгаєць (Wolczko Petrus de Podhayce) — 224
- Вольвановський Данило див. Вольвановський Данило з Вольванович
- Вольвановський Данило з Вольванович (Вольвановський Данило; Volvapanowski Daniel) — 470, 482
- Вольський Дунін Петро див. Дунін-Вольський Петро
- Вольський Іван (Wolski Joannes) — 1043
- Вольтеручій Т. Т. (Guolterutius Tho. Thom.) — 707
- Вольтрон П. (Woltrom P.) — 311, 312
- Вольфович Мальхер див. Шольц-Вольфович Мельхіор
- Вонтрубка-Стшелецький Іван (Ioannes, archiepiscopus Leopoliensis; Vątrobka Joannes) — 59, 259, 267 268, 278
- Воронич Антон — 1032
- Ворцель Зебальд (Worczel) — 623
- Воютинський див. Гулевич Воютинський Сильвестр
- Вродецький Іван — 587
- Габрек Андрій див. Абрек Андрій
- Габрки — 466, 469
- Гават Яків (Gawath Jacobus) — 910
- Гаврило з Фельштина (Gabriel a Felstin) — 593
- Гавронек Павло з Берави (Пашко з Берави; Gawronek Paulus; Paszko) — 117, 118
- Гайдер Матвій (Haider Mathias) — 876, 911
- Гайовський див. Скибицький Гайовський Іван
- Галленберг Сигізмунд де (Gallenberg Sigismond de) — 1112
- Галуга — 924
- Галатовський Васіан (Galatowski Wassyran) — 1036
- Гальяка Сенько з Ельгишева — 214
- Ганель Варфоломій (Hanel Bartholomeus) — 59
- Ганель Мартин (Ганнель; Andel; Handel; Hanel) — 58, 77, 151, 574, 590, 654, 677
- Ганель Михайло (Hanel) — 590
- Ганель Симеон (Ганнель Симеон; Симеон, син Ганеля Мартинна; Hanel Simon) — 574, 590
- Ганкевич Ол. (Hankiewicz Al.) — 1074
- Ганкевич Степан (Hankiewicz Stephanus) — 913—915, 919, 921, 945, 946, 953
- Ганон З. (Gagnopus Z.) — 803
- Ганнель див. Ганель: Мартин і Симеон
- Ганулька з Подільців — 114
- Ганчаковський Василь (Hanczakowski Basilius) — 977
- Ганшерн Іван — 671
- Гарасевич Михайло (Harasiewicz Michael) — 1129
- Гарасим, чернець (Gerasim) — 853
- Гарбач див. Гунат
- Гарнаст, батько Миколи — 257
- Гарнаст Микола (Микола, син Гарнаста; Harnest) — 257, 305, 349
- Гарнессон Г. (Harnesson H.) — 1094
- Гарш Микола (Harsch Nicolaus) — 282
- Гас Станіслав — 371
- Гаспа[...] (Gaspa[...]]) — 995
- Гаспар, нотарій — 817, 863
- Гаспар, пастух — 652
- Гаспар, секретар Сфорци (Gaspar, secretarius Sfortiae) — 1092
- Гаспарін, батько Буффів Івана-Баптиста і Петра (Buffa Gasparinus, Gasparus) — 642, 644, 645, 648, 652, 660, 673
- Гасс Еразм — 601
- Гаускнехт Іван (Hausknecht Joannes) — 1116
- Гашевич Василь (Haszewicz Basilius) — 1056
- Гашевич Ілля (Haszewicz Elias) — 1028
- Гвілдерм, син Гуга — 141
- Гдешицький Лук'ян — 1025
- Гебавр Ганко — 36
- Геблер (Gebler) — 633, 751, 1032
- Геблер Тобіаш-Пилип фон (Gebler Tobias Philipp von) — 1119, 1120
- Геден, єпископ див. Балабан Геден
- Гединський Юрій див. Гединський Юрій з Гедні
- Гединський Юрій з Гедні (Гединський Юрій; Giedzinski Jerzy) — 923, 958, 985
- Гедимін Антон-Симеон — 1066
- Гейнке Франциск-Йосип фон (Heinke Franz Joseph von) — 1119
- Гелій, син Івана — 982
- Гелязин Микола — 654, 671
- Гембицький Андрій (Gembiczski Andreas) — 579
- Гембицький Іван (Gębicki Joannes) — 848, 849, 854, 862
- Гембицький Лаврентій (Gembiczki Laurentius) — 712, 731
- Гембицький Матвій (Матвій, жидачівський війський; Mathias, tribunus Zydacoviensis) — 374, 415, 432, 513
- Гембицький Петро (Gembicki, Gębicki Petrus) — 619, 796, 828, 834, 836, 839, 840, 862
- Гемер Петро — 411
- Генріх, король (Henric; Henricus; Henryk) — 653—656, 757, 953
- Гепнер Франциск-Домінік (Hepner Franciscus Dominicus) — 876
- Геппенер Домінік — 683
- Гербест Іван — 735
- Гербурт Андрій див. Гербурт Андрій з Фельштина
- Гербурт Андрій з Фельштина (Гербурт Андрій) — 326, 347, 374
- Гербурт Валентин (Herborth Valentinus; Valentinus, episcopus) — 598, 619
- Гербурт Гаспар (Herburth Gasparus) — 831
- Гербурт Еразм з Фельштина (Herborth Erasmus s Fulstyna) — 624
- Гербурт Іван, комірник див. Гербурт Іван з Фельштина
- Гербурт Іван, перемиський підкоморій — 624
- Гербурт Іван, самбірський війський — 415
- Гербурт Іван з Фельштина (Гербурт Іван, комірник) — 415, 418
- Гербурт Іван Межинецький з Фельштина — 513
- Гербурт Іван-Фелікс Добромільський з Фельштина (Гербурт Фелікс з Фельштина; Herbułt Jan Szcześny Dobromilski z Fulsztyna) — 778, 786

- Гербурт Мартин див. Гербурт Мартин з Фельштина
- Гербурт Мартин з Фельштина (Гербурт Мартин; Herbort Martin; Herburth Marczyn) — 577, 612, 698
- Гербурт Микола, кам'янецький войський — 402
- Гербурт Микола з Дідилова — 676
- Гербурт Микола з Фельштина (Herborth Nicolaus a Fulstin) — 624, 647, 662, 682, 685, 689, 700, 701, 710, 725, 731, 732
- Гербурт Микола Одновський з Фельштина див. Одновський Гербурт Микола з Фельштина
- Гербурт Петро з Фельштина див. Одновський Гербурт Петро з Фельштина
- Гербурт Северин див. Гербурт Северин з Фельштина
- Гербурт Северин з Фельштина (Гербурт Северин; Herbort Severinus) — 309, 340, 350
- Гербурт Станіслав з Фельштина — 509
- Гербурт Фелікс з Фельштина див. Гербурт Іван-Фелікс Добромільський з Фельштина
- Гербуртович Фрідріх з Фельштина (Herbort) — 115
- Герман Григорій (Германь Григореи) — 748
- Герман з Сварич — 214
- Германовський Іван — 202
- Гершеферт Тилеман (Herschefert) — 378
- Гехт Микола (Гехт Ніклош; Hecht Nicolaus) — 126, 132, 135
- Гжегожевський Антон-Франциск з Гжегожевичів (Grzegorzewski Antonius; Grzegorzewski Antonius Franciscus in Grzegorzewice) — 1049, 1050
- Гжимала Микола — 228—231, 233—235
- Гидек Іван (Hidek Joannes) — 573
- Гидек Матвій (Hydek Mathias) — 484
- Гинек (Hunek) — 369
- Гинек Іван (Іван, син Гинека Казимира; Hinek) — 632, 666
- Гинек Казимир (Hinek, Hunek Casimirus) — 445, 495, 521, 613, 632, 666, 711
- Гинек Станіслав, син Станіслава — 445, 495, 521
- Гинек Станіслав — 445, 473, 495
- Гинко, брат Скибича Василя — 7
- Гін Іб. (Ginus Ib.) — 809
- Гісовський Гаспар — 802
- Глебавчева див. Глібовичева Катерина Іванова з Кротошина
- Глембоцький Христофор (Głębocki Christophorus) — 865
- Глерій Франциск (Glerius Franciscus) — 817, 852, 863
- Глерій Яків (Glerius Jacobus) — 668, 669, 719
- Глерій Яків з Кандіде (Glerius Jacobus de Candidis) — 815, 852, 863
- Глібович Іван (Hlebowicz Jan) — 698, 745
- Глібович Іван Іванович (Іван Іванович; Hlebowicz Jan) — 698, 745
- Глібович Микола (Hlebowicz Mikołaj) — 745
- Глібовичева Катерина Іванова з Кротошина (Глебавчева; Hlebowiczowa Katarzyna z Krotoszyna; Hlebowyczewa Janowa Katarzyna z Krotoszyna) — 698, 745
- Глова Антон — 924
- Гловинський Станіслав з Глувна — 927
- Глогенський Валентин — 592
- Глоріерій I. (Glorierius I.) — 693, 695
- Глоріерій Ц. (Glorierius Cae.) — 699
- Глушкович Христофор (Григорович Христофор) — 851
- Гнат, брат Івана — 322
- Гнат з Кутища (Ігнатко з Кутища) — 161, 184, 207, 223, 224, 236
- Гнівощ з Далевичів — 27
- Гноєнський Христофор — 563
- Гобель Юрій (Gobel) — 55, 70, 90, 108, 219
- Гоголь Йона (Гоголь Йона) — 748
- Гогульський Мельхіор (Gogulski Melchior) — 361
- Годзімирський Балтазар (Godzimirski Baltazar) — 530
- Годзімба Іван (Godziamba Joannes) — 483
- Годкинський Богдан-Климент (Годкинський Климент) — 739, 748
- Годкинський Климент див. Годкинський Богдан-Климент
- Годновський Петро — 336
- Годовський Петро — 184
- Голдач Петро (Goldacz Petrus, Piotr) — 341
- Голковский Іван — 623
- Головчич Василь — 730
- Гологірська Єлизавета (Єлизавета, власниця Голоріп; Bologorska; Gologorska Elisabeth; Gologurska Helisabeth) — 246, 252, 259, 270
- Гологірський, шляхтич — 133
- Гологірський Микола — 344, 350
- Голомбек з Зимної Води див. Голомбек Іван з Зимної Води
- Голомбек Іван з Зимної Води, львівський земський підсудок, суддя (Голомбек з Зимної Води; Іван з Зимної Води) — 109, 111, 113, 114, 118, 122, 136, 138, 154, 156, 159, 168—170, 1087
- Голомбек Іван з Зимної Води, шляхтич (Іван, власник Зимної Води; Golambek; Zimnowodzky Johannes) — 201, 222, 253, 517
- Голомбек Микола з Зимної Води (Лесньовський Микола; Gołabek; Lesniowski; Leszniowski; Liessniowski) — 445, 448, 470, 482, 552, 627
- Голомбек Петро з Зимної Води (Петро з Зимної Води; Petrus) — 257, 280, 305
- Голубейова Анна (Holubiajowa) — 170
- Голубейова Фетка (Holubiajowa) — 170
- Голянко Юрій — 500
- Гольдберг Павло — 88
- Гомбрихт Єфраїм (Gombricht Effraim) — 818
- Гомолинський Антон (Gomulinski) — 1039
- Гомолинський Станіслав (Stanislaus, episcopus) — 724
- Гонзага Сціпіон (Gonzaga Scipio) — 705, 706
- Гонорій Л. (Honorius L.) — 554—556
- Горайський Альберт (Goraiski Albertus) — 903
- Городиський Казимир (Horodyski Kazimierz) — 793

Горський Адам-Іван з Пшиборовця (Gorski Adam Jan z Przyborowca) — 891
Горський Бенасій — 94
Горхатона, дружина Миколи — 843
Госевський Олександр-Корвин (Gosiewski Alexander Corvinus) — 793
Госій Іван (Hosius Joannes) — 1062—1064
Готард, парох с. Давидова — 327
Гошкевич Лав. (Hoszkiewicz Waw.) — 957
Гошовський Юрій — 996
Грабовський Адам-Станіслав (Grabowski Adam Stanislaus) — 1040
Граб'я Микола (Grabia Nicolaus) — 528, 532—535, 537
Гребницький Флоріан — 1061
Григлевич Фавіан — 798
Григорій (Gregorius) — 158
Григорій, архієпископ див. Григорій з Сяноку
Григорій, власник солтиства в с. Гольтберзі — 261
Григорій, кравець (Gregorius, sartor) — 639
Григорій, краківський земський возний — 696
Григорій, протонотарій див. Іванович Григориї
Григорій, священник с. Вапівців — 979
Григорій, син Григорія, власника солтиства в с. Гольтберзі — 261
Григорій, син Зугайовича Никифора — 850
Григорій, син Степана, священника с. Нового Яжева — 982
Григорій IX (Gregorius IX) — 1
Григорій X (Gregorius X) — 42
Григорій XI (Gregorius XI) — 42
Григорій XII — 43, 44
Григорій XIII (Gregorius XIII) — 665, 693—695, 699, 705, 922
Григорій XIV (Gregorius) — 724
Григорій XV — 868
Григорій з Лельова (Gregorius Stephani) — 46
Григорій з Людбранча (Gregorius de Ludbranz) — 284, 287
Григорій з Радома — 366
Григорій з Сяноку (Григорій, архієпископ; Gregorius, archiepiscopus; Gregorius de Sanok) — 173, 196, 207, 223, 236, 237, 239, 240, 243, 246, 252, 270, 530
Григорій з Хмільника — 164
Григорій з Ческо Санкті Петрі (Gregorius) — 668
Григорович Михайло — 973
Григорович Христофор див. Глушкович Христофор
Гризло Єва (Hryzło Ewa) — 985
Гризло Йосип (Hryzło Józef) — 985
Гримко з Богуславця — 66, 68
Гриневецький Модест (Hryniewiecki Modestus) — 1129
Гринько, орендар с. Черкас — 313
Гриць, священник с. Чукви (Hrycz) — 964
Грицько, брат Пкурарюлі Федора — 322
Грицько, львівський земський возний — 666
Грицько, орендар с. Черкас — 313
Грицько з Поморян див. Кердейович Грицько з Поморян
Грицько Станіслав (Hriczko, Hryczko Stanislaus) — 351

Грінвальд Іван — 500
Гронзевич Іван — 1032
Гронський Гнат (Gronski Ignatius) — 354
Гросвейер Мартіан (Grosveyer Marcianus; Grozwaier Martianus) — 144
Гроховський Ахатій (Grochowski Achacius) — 786, 799
Гроховський Рафал з Горохівців (Grochowski Rafał z Grochowic) — 891
Гроховський Станіслав (Grochowski Stanislaus; Stanislaus, archiepiscopus) — 328, 825, 826, 855, 856, 860, 870
Гроховський Феліціан (Grochowski Felician z Grochowic) — 891
Грушка Валько — 786
Губка Іван (Hubka Iwan) — 15
Гуг, батько Гвіллерма — 141
Гузикович Іван (Guzikiewicz Jan) — 1023
Гузівна Анна — 800
Гулевич Воютинський Сильвестр (Гулевич Воютинскии Силвестер) — 728
Гуманський Іван (Humanski Joannes) — 1038
Гумницький Симеон (Humnicki Szimon; Humnucki Szymon z Humnisk) — 751
Гумовський І. (Gumowski J.) — 758, 759
Гумпрехт, стрілецький староста — 117
Гунат або Гарбач — 168
Гунтер з Синяви — 246, 251, 253, 257, 260, 265, 266, 269, 270, 274, 277, 280, 283, 517
Гуровський Мальхер (Gurowski Malcher) — 974
Гуттерер Станіслав — 577
Гуттин Пилип (Huttinus Philippus) — 619, 864
Гуттрере Ф. (Gutierrez F.) — 665
Гюбнер Михайло з Слупчі — 73

Д. з Скарсип (D. de Scarsip) — 278
Давид, галицький підкоморій див. Давид з Бучача
Давид з Бучача (Давид, галицький підкоморій; Buczacki; Dawid de Buczacz) — 248, 256
Давидовський, суддя — 99
Давидовський Іван (Dawidowski Joannes) — 183
Давидовський Іван (Іван, власник Давидова; Іван з Давидова) — 305, 326, 327, 341, 470
Дамасцен Б. (Damasceus B.) — 928
Дандовій Ц. (Dandowius C.) — 665
Данило, єврей — 924
Данило, князь (Daniel, król) — 775
Данилович Микола (Daniełowicz Nicolaus a Zuraw) — 921
Данкович Лука — 858
Дантишек Іван — 452
Дашкович Йоаким-Алоїзій (Daszkowicz Joachimus Aloysius) — 1122
Дема М. (Deamat M.) — 803
Дембінський Валентин з Демб'янів (Dabniski Valentinus de Dabian; Dambinski Valentinus a Dambiani; Dambienski Valentinus; Dąbyenski Valentinus; Dąbyski Valentinus; Debienski Valentinus de Dabiany; Dembienski Valentinus de Dembiany; Dembinski Valentinus a Dembiany; Dębyenski

- Valentinus) — 615—617, 620, 632—634, 638, 641, 643, 646, 653, 656
- Дембінський Ієронім (Dembinski) — 691
- Дембінський Ієронім, син Ієроніма (Dembinski; Dembienski Hieronimus) — 691, 692, 696, 697
- Дембінський Петро з Пйотрковичів — 550
- Дембінський Станіслав — 735
- Дембінський Яків див. Дембінський Яків з Дембна
- Дембінський Яків з Дембна (Дембінський Яків; Dembinski) — 691, 692, 696
- Дембовський Андрій (Dembowski) — 666
- Дембовський Микола (Dębowski Mikołaj) — 1036
- Демкович Добрянський Іван (Demkowicz Dobrzanski Joannes) — 751
- Демкович Петро (Demkowicz Petrus) — 858
- Демуанін (Demoingin) — 809
- Денгарт (Denharth) — 18
- Денгофф, кардинал (Denhoff, cardinalis) — 873
- Денгофф Франциск-Михайло (Denhoff Franciscus Michael) — 999, 1000
- Дерл Лукашович Григорій (Derł Łukaszowicz Gregorius) — 862
- Дерслав з Водник — 236
- Дерслав з Гувнова — 288, 323
- Дерслав з Любіня див. Вільчек Дерслав з Любіня
- Дершняк Микола — 409, 428
- Дершняк Станіслав з Рокитниці (Derszniak Stanisław z Rokitnice) — 866
- Дершнякова Катерина з Стажеховичів (Derszniakowa Katarzyna z Starzechowic) — 866
- Джевецький Матвій (Drzewieczky, Drzewicki Mathias; Mathias, episcopus Premisliensis) — 316, 345, 346, 348, 349, 355
- Джера Іван — 852
- Джера Іван з Кандіде (Gera Juann) — 963
- Джерсія Валентин — 863
- Дзержек А. (Dzierzek A.) — 956
- Дзержек Станіслав (Dzierzek Stanisław) — 956
- Дзубанюк Йосип (Dzubaniuk Jozef) — 907
- Дзядуський Іван (Dziaduski Joannes) — 555
- Дибовицький Станіслав див. Дибовський Станіслав
- Дибовський Станіслав (Дибовицький Станіслав) — 743, 768
- Димитрович Микола — 935
- Діаз І. (Diaz Jo.) — 554, 556, 599
- Дідко, батько Лаврентія з Сандомира — 28, 29, 33
- Дідушицький Іван (Іван з Дідушичів; Dzedoszyski Joannes) — 388, 402, 412, 415, 416, 418, 431
- Дідушицький Микола — 416, 513, 569
- Длуський Іван (Dłuski Janusz) — 698
- Длуський Микола — 691
- Дмитро, власник Ходорівставу (Diometrisus) — 63
- Дмитро, власник Ходорівставу (Demetrius, haeres in Chodorostaw; Chodorowski Demetrius Lucas) — 273, 283, 292
- Дмитро, крилошанин — 565
- Дмитро, орендар с. Черкас див. Черкаський Дмитро
- Дмитро, свщеник с. Бібрки — 727
- Дмитро, шляхтич див. Черкаський Дмитро
- Дмитровський Вячеслав (Dmytrowski Wacław) — 7
- Дмитровський Іван — 120
- Дмитровський Микола — 64
- Добеслав з Жиравиці — 179
- Добешанський Станіслав (Dobieszanski Stanislaus) — 893
- Добжелінський Іван (Dobrzelski) — 557
- Добромильський з Фельштина див. Гербурт Іван-Фелікс Добромильський з Фельштина
- Добростанський Ієронім (Dobroستاني) — 326
- Добрянський див. Демкович Добрянський Іван
- Довгий Михайло з Чирлі (Longus Michael) — 95
- Долежинський Яків (Doliezynski Jacobus) — 876
- Долина Іван (Dolina Joannes) — 639
- Домагалич Іван — 926
- Домагалич Катерина — 986
- Доманьовський Хома (Domaniewski, Domaniowsky Thomas) — 716, 729, 735
- Домарат Станіслав з Лещкова — 498
- Домковський (Dąbkowski) — 1032
- Домбровський Йосип — 1057
- Домбровський Лаврентій (Dąbrowski Wawrzyniec) — 1052
- Домбровський Самбір Андрій — 758
- Домбський (Dąbski) — 896
- Домбський Валентин (Dąbski Valentinus) — 555
- Домінік, батько Якобелла Антона — 644
- Донин (Dopun) — 58
- Дорота, вдова Єгердорфа Матвія — 106
- Дорота, вдова Клоппера Андрія (Klopper Dorothea) — 107
- Дорота, вдова Черни Юрія — 696
- Дорота, дочка Зубзького Івана див. Дорота, дружина Семка з Бібрки
- Дорота, дружина мельника Валентина (Dorothea) — 566
- Дорота, дружина мельника Станіслава (Dorothea) — 625
- Дорота, дружина Семка з Бібрки (Дорота, дочка Зубзького Івана; Dorothea, filia Zubzsky) — 109, 154, 155
- Дохевич Станіслав — 1038
- Драб Станіслав — 623
- Драгосі (Dragosi) — 1116
- Дрін (Drin) — 131
- Дробиш Андрій — 359
- Дрогобиш Іван з Городка (Іван з Городка) — 366, 406, 420
- Дру Ц. (Drout C.) — 939
- Друсоцин Н. (Drusocinus N.) — 593
- Дубуницький Вячеслав (Dubuniowski Wenceslaus) — 509
- Дукельський Матвій з Березова — 368
- Дунецький Мартин (Duniecki Martinus) — 1095

Дунін-Вольський Петро (Dunin Volski Petrus) — 654, 664, 672
Дунін-Вонсович Мечислав (Dunin-Wąsowicz Mieczysław) — 978
Дунін Йосип (Dunin Jozef) — 956
Дунін Христофор з Скшинна (Dunin Krzysztof z Skrzуппа) — 956
Дурило Іван — 651
Дурило Сава — 651
Дуригат Блажій — 660
Дуригат Іван-Марія — 660
Духна, львівська вірменка — 170
Дядькович Васько — 15

Ежені з Ліону (Eugenie au Lion) — 1112
Ельхлейбен Г. (Elchleyben H.) — 79
Емілій П. (Aemilius P.) — 614
Емнедин, львівський житель — 17
Еразм (Erasmus) — 90
Еразм, батько Вікентія — 1058
Еразм, син Варвари (Erasmus, filius Barba-rae) — 610
Еразм, син Тлустої Маргарити (Erasmus, filius Margarethae) — 338, 400, 610, 626
Ерик, перемиський єпископ — 24
Ерписк Станіслав — 69
Естера, вдова Цорнбаха Івана — 79
Естш Годгельм Р. (Aestsch Godhelmus R.) — 1037

Єва, дружина Бакоти Альберта — 577
Євгеній IV (Eugenius, papa) — 157, 158
Єгердорф Матвій — 106
Єгой І. (Jehoys I.) — 1026
Єлизавета, вдова Бергера Станіслава — 566, 577
Єлизавета, власниця Гологір див. Гологірська Єлизавета
Єлизавета, дочка Миколи з Гологір (Elyzabetha, filia Gologorsky Nicolai) — 202
Єлизавета, дружина Михайла з Бучача (Elyzabetha, filia Jursza de Chodorostaw) — 242
Єлизавета, королева (Elizabet, regina) — 32
Єлизавета, орендарка Жмигороду — 235
Єлизавета I — 1051
Єлизавета з Подошнів (Strumilova Elisabeth; Strumilowa Helisabeth) — 279, 323
Єльонек Андрій (Gelonek; Ielonek, Jelonek Andreas) — 500
Єнджейовський Михайло (Jędrzejowski Michael) — 602

Жабич Іван — 17
Жардецький Владислав (Zardecki Vladislaus) — 910
Жевуський, староста (Rzewuski, capitaneus) — 710
Жевуський Захарій-Адам-Йосип (Rzewuski, opat; Rzewuski Zacharias Adamus Iosephus in Rozdol) — 1079
Жеховський Мартин (Rzechowski Martinus) — 924, 942, 945
Жеховський Матвій — 924
Жечковський Гіацинт (Rzeczkowski Hyacinthus) — 902, 919

Жешовський Іван (Rzeszowsky) — 310
Жолкевський Станіслав, гетьман (Zółkiewski Stanisław) — 929, 930
Жолкевський Станіслав, заступник белзького старости — 676
Жориця Лука — 322
Жоховський Станіслав (Zochowski Stanislaus) — 610, 626
Журавницький Іван (Zorawnicki Ian; Zurawnicki Joannes) — 247
Журовський Станіслав (Zurowski Stanislaus) — 940

Заблоцький Мартин — 784
Завдзинський Матвій — 691
Завісій з Гнильча — 236
Завіша Яків (Zawisha, Zawissa, Zawisza Jacobus) — 295, 297, 298
Завіша [Гнат] (Zawisza I.) — 1028
Заджевецький Данило див. Заджевецький Дмитро
Заджевецький Дмитро званий Данило (Zadzewiecki Danilo dictus Dymitr) — 153
Задзік Яків (Zadzik Jacobus) — 777, 779, 792, 799
Зайдлич Іван — 671
Зайонц Матвій з Паб'яничів (Матвій з Паб'яничів) — 366, 368
Залеська Вікторія (Załęska) — 928
Залеський Ремігій з Отока — 799
Заліський Іван — 591, 636, 671
Залуський Юноша Йосип (Zaluski Junosza Iosephus) — 508, 997
Замойський Іван, архієпископ (Joannes, archiepiscopus Leopoliensis; Joannes, episcopus Philippensis; Zamoiski, Zamoyski Joannes) — 328, 765, 766, 769, 770, 772, 805
Замойський Іван, гетьман, віцеканцлер (Zamoiski Ioannes) — 662, 850
Замойський Хома (Zamoyski Thomas de Zamoscio) — 834, 840, 851
Запала Ієронім — 515
Запольський Іван (Zapolski Ioannes) — 725, 737
Запольський Петро-Целестин з Рокшичів (Zapolski Petrus Caelestinus de Ruxyce) — 767
Зарванецький Яків з Росоховатця (Яків з Зарваниці; Zarwanecki Jacobus de Rossochaszec) — 236, 256
Зароговський Микола (Zarogowski Nicolaus) — 59
Заршинський Йоахим званий Семп — 666
Заславська Єлизавета див. Заславська Єлизавета з Острога
Заславська Єлизавета з Острога (Заславська Єлизавета; Herburtowa Zasławska Helzbieta z Ostroga) — 778, 786
Заславський Владислав-Домінік (Władysław Dominik; Zasławski Władysław Dominik) — 730, 845
Заславські — 778
Затерський Тадей-Ілля (Zaterski Thadeus Elias) — 751
Збируйський Деонісій (Збируискии Деонисии) — 708, 713, 717, 718, 726, 748
Збігнев, єпископ (Sbigneus, episcopus) — 250

- Збонський Іван-Станіслав зі Збоншина (Sbąski Joannes Stanislaus de Sbaşzyn) — 619
- Зборовський Андрій зі Зборова — 715
- Зборовський Олександр — 910
- Зелешкова Єлизавета (Zeleszkowa Elzbieta) — 453
- Зелік, єврей — 924
- Зеліславський Станіслав-Олександр (Zelislawski Stanislaus Alexander) — 896
- Зелковська Анна (Zielkowska) — 976
- Зельдецький Семен Іванович — 775
- Земовіт, мазовецький князь — 176
- Зензель Михайло фон (Sensel Michael von) — 1126
- Зенович Микола (Zjenowicz Mikolaj) — 698
- Зентакович-Крульова Сусанна — 1011
- Зенткевич Микола (Ziętkiewicz Nicolaus) — 1035
- Зеронський Петро (Zeronski Petrus) — 820, 821
- Зибальський Хома — 1023
- Зигмунтович Петро — 758
- Зигмунтович Сигізмунд (Zygmuntowicz Zygmunt) — 968
- Зимницький Альберт (Zimnicki Albertus) — 802, 811, 824, 843
- Зиморович Варфоломій (Zimorowic Bartholomeus) — 874
- Зихині Микола (Zichini Mikolaj) — 985
- Зіньковський Ілля (Zienkowski Elias) — 1056
- Злотницький, священик — 1099—1106
- Змієвський Іван (Zmieiewski Joannes) — 619
- Зодерін [...] (Soderinus[...]) — 1026
- Зоммерштейн Іван — 76
- Зоммерштейн Іван молодший (Іван, син Зоммерштейна Івана; Sommerstein; Zomerstein) — 76, 89, 119
- Зоммерштейн Катерина — 119
- Зонненберг Іван — 683
- Зубрський Іван див. Зубрський Іван з Берави
- Зубрський Іван (Іван, власник с. Зубрі; Zubrzsky Iohannes) — 211, 222, 266
- Зубрський Іван з Берави (Зубрський Іван; Іван з Берави; Іван з Зубрі; Ioannes de Bугawa; Joannes de Zubrza; Zubrski, Zubrzsky, Zubrzky, Zubrzski Ioannes, Iohannes, Joannes) — 45, 47, 48, 52, 56, 66, 94, 109—111, 113, 117, 118, 136—138, 154
- Зугайович Григорій — 850
- Зугайович Нетреба Степан — 1033
- Зугайович Никифор (Zuhaiowic) — 850
- Зухович Антон — 1057
- Іванович Григориї (Григориї, Григорій, протонотарій) — 703, 713, 717, 718, 720, 723, 726, 739, 740
- Іоаким див. Йоаким, антиохійський патріарх
- Іпатин, єпископ див. Потій Іпатій
- І. з Контів (I. de Comitibus) — 1111
- І. з Лінс (Io. de Luns) — 31
- І. з Стеккагів (Io. de Steccatis) — 158
- Іван [...] (Ioannes [...]) — 12
- Іван, батько Миколи з Сомнина — 57
- Іван, батько Мілія Юрія з Дрогобича — 658
- Іван, батько Русина Івана — 33
- Іван, батько Семена з Вартенберга — 41
- Іван, батько Станіслава з Любліна — 199
- Іван, батько Станіслава з Парчева — 364
- Іван, батько Тодескі Антона — 645, 673
- Іван, батько Улевського Станіслава — 444
- Іван, батько Якова з Клодави — 288
- Іван, батько Яцька з Поділець (Нап) — 213
- Іван, белзький воевода див. Іван з Тенчина
- Іван, брат Гната — 322
- Іван, брат священика Степана — 982
- Іван, брат Юрія з Панева, див. Іван з Панева
- Іван, вїйт с. Соکیلник (Ioannes, advocatus) — 266
- Іван, вірменський цар — 362
- Іван, віце-канцлер (Ioannes, Iohannes, Johannes, vicescancellarius) — 51, 63, 69, 71, 77, 78, 80, 91
- Іван, власник с. Давидова див. Давидовський Іван
- Іван, власник с. Зимної Води див. Голомбек Іван з Зимної Води
- Іван, власник с. Зубрі див. Зубрський Іван
- Іван, власник с. Малечковичів див. Іван, власник Малечковичів і Жидатичів
- Іван, власник сіл Малечковичів і Жидатичів (Іван, власник Малечковичів; Іван шляхтич; Ioannes alias Januszek; Joannes alias Janussius; Joannes alias Januszek de Malieczkowce) — 280, 325, 426
- Іван, власник Обихова див. Іван з Обихова
- Іван, власник Гарнова див. Іван з Гарнова, руський воевода
- Іван, власник Тенчина див. Іван з Тенчина, белзький і руський воевода
- Іван, власник Ходорівставу див. Ходорівський Іван з Берездівців
- Іван, володавський єпископ, віцеканцлер (Iohannes, episcopus Wladislaviensis, vicescancellarius) — 210
- Іван, генерал-поручик — 1088
- Іван, гнезненський архієпископ (Joannes, archiepiscopus Gnesnensis) — 493
- Іван, заступник львівського стольника — 233
- Іван, зять Головичча Василя — 730
- Іван, коломийський вїйт — 374
- Іван, краківський воевода — 60
- Іван, люблінський архідиякон — 29
- Іван, львівський архієпископ (Ioannes, archiepiscopus Leopoliensis) — 59, 64, 66, 73, 78, 87, 93, 100, 141, 345
- Іван, львівський канонік — 204
- Іван, мельник (Нап) — 159
- Іван, житель Львова — 365
- Іван, настоятель церкви — 30, 32
- Іван, новокурчинський староста (Joannes, capitaneus Novae Civitatis Corczin) — 310
- Іван, парох — 164
- Іван, парох с. Чишків — 406
- Іван, пекар — 108
- Іван, перемиський єпископ — 82
- Іван, петренський архієпископ (Joannes, archiepiscopus Petrensis) — 1078
- Іван, підвїйт — 411
- Іван, попович — 974
- Іван, священик с. Завидовичів (Ioannes, Iwan, pop Zawidowski) — 955

- Іван, священник м. Коросна — 633
- Іван, священник церкви св. Миколи у Львові — 775
- Іван, син Вейганда — 82
- Іван, син Внучека Петра — 208
- Іван, син Гинека Казимира див. Гинек Іван
- Іван, син Зоммерштейна Івана див. Зоммерштейн Іван молодший
- Іван, син Зугайовича Никифора — 850
- Іван, син Маргарити, дружини Голомбека Івана з Зимної Води — 138
- Іван, син Михайла — 308
- Іван, син Печифори Івана — 714
- Іван, син Пилевича Петра (Iwan, Jan, syn Pilewicz Piotra) — 913, 946
- Іван, син Пилипа (Ioannes Philippiades) — 530
- Іван, син Пилипа — 307
- Іван, син священника с. Пинян — 588
- Іван, син священника Райшка — 576
- Іван, син Симеона (Joannes, filius Simonis) — 644
- Іван, син солтиса зі Львова — 204
- Іван, син Юрія (Joannes de Leopoli; Joannes Georgii) — 444
- Іван, хелмнеський єпископ (Johannes, episcopus Culmensis) — 452
- Іван, шляхтич — 214
- Іван, шляхтич див. Іван, власник сіл Малечковичів і Жидатичів
- Іван з Бануніна — 214
- Іван з Берави див. Зуборський Іван з Берави
- Іван з Б'єхова — 361
- Іван з Бжезя, син Лютка (Ioannes Luthkonis de Brzesze; Iohannes de Brzesze) — 180, 183, 191—193
- Іван з Борисківців — 160, 242
- Іван з Бучача — 715
- Іван з Високого — 186, 196, 200, 202, 209, 211, 213, 215, 216, 218, 222, 228—231, 233—235, 237, 239, 246, 247, 251, 253, 257, 260, 265, 266, 269, 270, 277, 283, 517
- Іван з Городка див. Дрогобиш Іван з Городка
- Іван з Гошева — 214
- Іван з Давидова див. Давидовський Іван
- Іван з Делієва див. Кола Іван
- Іван з Дзандзото — 657
- Іван з Дідушичів див. Дідушицький Іван
- Іван з Жарнова — 363, 366, 369
- Іван з Зимної Води див. Голомбек Іван з Зимної Води
- Іван з Зубри див. Зубрський Іван з Берави
- Іван з Княгинич — 184, 1087
- Іван з Конєполя (Iohannes de Coneczpole, de Conuzpole) — 112, 121, 166
- Іван з Коросна (Iohannes de Crosno) — 17, 44
- Іван з Кракова — 881
- Іван з Кробії — 116
- Іван з Ласка (Ioannes de Lasco; Iohannes de Lassko) — 300, 302, 306, 309, 313—315, 317—319, 321, 325, 329—337, 339, 340, 356
- Іван з Нового Яжева — 982
- Іван з Обихова (Іван, власник Обихова) — 56, 565
- Іван з Олесниці — 99
- Іван з Олеська — 214
- Іван з Оцешина (Ioannes de Ocziechino, de Ocziessino, de Ocziessino; Ocieski, Ocziesski Ioannes) — 417, 455, 545, 548, 549, 551, 552, 558—563, 568—571, 579, 580, 582, 587, 589—591, 601, 604—609
- Іван з Панева (Іван, брат Юрія з Пенева; Joannes de Panuow) — 374, 388, 402
- Іван з Поланця — 2
- Іван з Рамбольдо — 648
- Іван з Роканетри (Iohannes de Rocapetri) — 134
- Іван з Сенна, власник Гологір див. Сененський Іван
- Іван з Сенна, перемиський підкоморій (Ioannes de Sienzo) — 128
- Іван з Сенна, шляхтич (Joannes de Sienzo) — 183
- Іван з Скарбімира (Ioannes Andreae; Joannes a Scarbimiria) — 493, 508, 530
- Іван зі Снятина (Sznathin Iohannes) — 110
- Іван зі Снятина (старший) — 110
- Іван з Суликова — 172
- Іван з Тарнова, краківський воєвода — 335
- Іван з Тарнова, львівський староста — 26, 30
- Іван з Тарнова, руський воєвода (Іван, власник Тарнова) — 415, 418
- Іван з Тенчина, белзький і руський воєвода (Іван, власник Тенчина; Joannes de Tenczyn) — 436, 490, 501
- Іван з Тенчина, вікарій (Joannes a Tenczin, vicarius) — 593
- Іван з Тенчина, краківський каштелян (Iohannes de Tanczin; Jan z Tenczyna) — 38
- Іван з Тенчина, підкоморій Краківської землі — 386
- Іван з Холма — 366
- Іван з Хоментова — 388
- Іван з Ческо Санкті Петри (Joannes de Cesco) — 650, 668, 669
- Іван з Чижова (Cieszowski; Ioannes de Czyszow) — 137, 142, 162, 187, 281
- Іван з Шамотул — 199, 204
- Іван з Ярослава — 366, 368
- Іван з Яцимира — 205, 214
- Іван-Амор, власник Тарнова — 185
- І.-Баптіст з Алексіїв (Jo. Baptista de Alexiis) — 693—695
- І.-Баптіст з Валент[...] (Jo. Baptista de d'Valent[...] — 905
- Іван-Баптіст, батько Антона з Ріппи — 652
- Іван-Баптіст, батько Глерія Якова — 719
- Іван-Баптіст, нотарій — 719
- Іван-Баптіст, син Гаспаріна див. Буффа Іван-Баптіст
- Іван-Микола, батько Рібулла Івана — 719
- Іван-Сигізмунд (Ioannes Sigismundus) — 581
- Іван Іванович див. Глібович Іван Іванович
- Іванисович Торос — 654
- Іванів син — 946
- Іванко, українець (Iwanko Ruthenus; Iwankowicz Ruthenus) — 143
- Іванович Петро — 924
- Івашевич Василь — 378
- Ігель Сигізмунд (Igel Zygmunt) — 682, 902
- Ігнатко з Кутища див. Гнат з Кутища

- Ідзелевич Казимир (Idzellewicz Casimirus) — 210, 423, 448, 465, 470, 568, 608, 640, 1126
 Ідзелевич Михайло (Idzellewicz Michael) — 1039
 Іеремія, константинопольський патріарх (Іеремія, Іеремія, Ἰερεμίας, Jeremia) — 708, 713, 884, 972
 Іеронім, син млинаря Матвія — 660
 Ізабелла, угорська королева (Isabella, regina) — 581
 Ізраїль, єврей — 924
 Ілляш, молдавський воєвода — 322
 Ільмановський Христофор (Ilmanowsky Christophorus) — 709
 Інкобутій Климент (Incobutius Clemens) — 1059
 Інокентій VIII (Innocentius, papa) — 275, 278, 282
 Інокентій X (Innocentius Decimus) — 869—873, 905
 Інокентій XI (Innocentius XI) — 995
 Інокентій з Лаврентів (Innocentius de Laurentiis) — 923
 Істикович Валентин — 802
 Йоаким, антиохійський патріарх (Йоаким, Іоаким, Ἰωακείμοϋ, Joachim, Joachim) — 499, 703, 704, 708, 773, 884
 Йоел, ігумен крехівського монастиря — 929
 Йонакевич Лаврентій (Jonakiewicz Laurentius) — 1018
 Йордан, албанський єпископ — 79
 Йордан з Ярослав (Jordan de Jarostaw) — 252
 Йордан Спитко з Заклічина (Jordan Spyttek) — 560, 564, 594
 Йосиф II (Joseph II) — 1110, 1120, 1130
 Кавецій А. (Cavocius A.) — 1057
 Кадзидловський Альберт (Kadzidłowski Albertus) — 818, 822, 827, 880, 889, 892, 893
 Кадовський Варфоломій — 671
 Казимир, брат Куропатви Олександра — 1013
 Казимир, освенцімський князь — 106
 Казимир III (Casimirus III; Casimirus Magnus; Casimirus Tercius) — 3—7, 10, 22, 180, 192, 285, 520, 574, 671, 700, 819
 Казимир IV (Казимир Ягеллончик; Casimirus, rex; Casimirus IV; Casimirus Jagellonides; Kazimierz Jagiellonczyk) — 8, 30, 163, 166—169, 172, 177, 180, 183, 186, 188, 191—193, 205, 206, 209, 210, 212, 217, 218, 226, 227, 232, 240, 241, 244, 245, 250, 254, 255, 262, 263, 268, 271, 272, 279, 281, 284, 285, 296, 337, 339, 423, 429, 471, 476, 482, 517, 518, 520, 546, 585, 700, 725, 755, 775, 811, 854, 879, 938, 1027, 1087, 1097
 Казимир Ягеллончик див. Казимир IV
 Казимирський Станіслав — 691
 Кай Станіслав з Милятина — 214
 Каковський Станіслав (Станіслав з Каково; Stanislaus) — 320, 350
 Калайкович Грицько (Kalaykowicz Hryczko) — 842
 Калинський Лука (Kalinski Lucas) — 760, 780
 Калинський Фридерик (Kalinski) — 455
 Калишевський Сигізмунд — 233
 Калій Р. (Caluus Ra.) — 311
 Калініс Ф. (Calinis F.) — 809
 Калісті Н. (Calisti N.) — 1057
 Кальганус, львівський міщанин (Canthanos) — 74
 Каміл Каєтан (Camillus Caetanus) — 705, 706
 Камійонська Єфрозина з Мархочі (Kamionska Efruzina z Marchoci) — 858
 Камійонський Іван (Kamionski Jan) — 858
 Камоцький Іван — 344
 Камоцький Франциск (Kamocki Franciscus) — 975
 Камп'ян Мартин (Новікамп'ян Мартин) — 799, 938, 982
 Камусцелл Ф. (Camuscillus F.) — 724
 Кам'янець Микола (Camyenecz Nicolaus) — 252
 Кам'янецький Іван — 448, 637
 Канін Ф. (Canin F.) — 807, 808
 Капата І.-Бап. (Kapata Jo. Var.) — 554—556
 Капеллет Г. (Capellett Ho.) — 618
 Капотій Б. (Capotius B.) — 252
 Капрус Гаврило — 758
 Капустка див. Бруновський Станіслав
 Каратті І. (Caratti I.) — 1057
 Карафа І. (Carafa I.) — 1066
 Карачон Микола (Karaczon Mikolay) — 745
 Караччольо Іван-Констанцій (Caracciolus Ioannes Constantius) — 1073
 Карлетті В. (Carlettus V.) — 765, 766
 Карнковський Микола з Медухи — 236
 Карньовський Петро — 386
 Карч Хома — 768
 Карчевич Севастіан — 768
 Каршевський Станіслав І. (Karszewski Stanislaus I.) — 857, 881, 886
 Каспрович Матвій (Casprowicz Mathias) — 601
 Кастеллі Йосип-Марія (Castelli Josephus Maria) — 1110
 Катерина, вдова львівського шевця Хоми — 586
 Катерина, дочка Гаспара — 652
 Катерина, дочка Григорія, власника солтиства в с. Гольтберзі — 261
 Катерина, дочка Зубрського Івана з Берави (Katharina, filia Zubrzyky) — 113
 Катерина, дочка Коснара Івана — 443
 Катерина, дочка Стельмаха Станіслава — 335
 Катерина, дружина Бреслера Сигізмунда (Breslerowa Zygmuntowa Katarzyna) — 789
 Катерина, дружина Григорія, сина Григорія — 261
 Катерина, дружина Миколи з Синяви — 374
 Катерина, дружина Мальського Матвія — 613
 Катерина, дружина Мужила (Katharina, uxor Muzilo) — 123
 Катерина, дружина Глусого Мартина — 314
 Катерина, дружина Толмача Івана — 77
 Катерина, сестра Завіші Якова (Catharina, soror Zawissa Iacobi) — 295
 Катерина II — 1088

- Катерина з Зубри (Katharina, heres de Zubrza) — 265
- Каффофен Дорота — 198
- Качинський (Kaczynski) — 651
- Кашуба Антон (Kaszuba Antonius) — 71, 145, 1047
- Квац[...] Петро (Quas[...] Petrus) — 863
- Квіччарді Франциск (Quicciardi Francois) — 1112
- Кердей Сигізмунд — 184
- Кердейович Грицько з Поморян (Грицько з Поморян) — 163, 189, 432
- Київський Андрій (Kiiiewski Andreas) — 684
- Кирило, константинопольський патріарх — 929
- Кишка Микола з Цехановця (Kisska Mikołaj z Siechanowca) — 793
- Кияновський (Kiianowski) — 293, 314
- Кізій Флавій (Chisius Flavius) — 1059, 1061
- Кіндрат, батько Гюбнера Михайла з Слупчі — 73
- Кіндрат, священник — 457
- Кіндрат з Пруссії (Conradus Prussus) — 6
- Кіцький Гоздава Каєтан-Гнат з Кітків (Caetanusp, archiepiscopus; Kicki Gozdawa Caetanusp Ignatius de Kitki) — 1127
- Клепарський Микола (Cleparski Nikolaus) — 555
- Климент (Clemens) — 252
- Климент, голова масонської лжі (Clemens) — 1112
- Климент VIII (Clemens VIII) — 748, 765, 766, 1005
- Климент X (Alterius Aemilius; Clemens X, Decimus) — 811, 939
- Климент XI (Clemens XI) — 1026, 1033
- Климент XII — 1038, 1044
- Климент XIII — 1077, 1080, 1081, 1083, 1086, 1089, 1090
- Климент XIV (Clemens XIV) — 1098, 1107—1110
- Климент з Семиківців — 161
- Кліхна, дружина Дмитра, власника Ходорівставу (Olichia) — 63
- Клодзинський Матвій (Clodzynski Mathias) — 677
- Клопот Антон — 427
- Клопот Микола — 591
- Клопотовський Іван (Kłopotowski Joannes) — 1068
- Клоппер Андрій (Clorag Andreas) — 62, 107
- Клош, львівський королівський мельник — 159
- Клюньська Софія (Визданка) — 1003
- Клюньський Мартин — 1003
- Клюс Іван з Вижнян — 635
- Клюс Климент — 632, 711
- Клюс Микола — 424
- Клюс Павло з Коросна — 228
- Кльонський Яків — 231, 235
- Кміта Іван (Кміта Івасько; Ioannes, capitaneus; Kmita Jasko) — 8, 11
- Кміта Іван, краківський земський нотарій (Kmita Joannes) — 691, 692, 696, 697
- Кміта Петро — 428
- Кмітович Станіслав — 586
- Ковалинський Андрій (Kowalinski Andreas) — 842
- Ковальський Вікторин (Kowalski Victorinus) — 725, 737
- Ковальський Самійло-Микола (Kowalski Samuel Mikołaj) — 767
- Козарський Самійло (Kozarski Samuel) — 910
- Козімець Аде — 609
- Козловський Іван (Kozłowski) — 976
- Козловський Йосип (Kozłowski Josephus) — 1004
- Козловський Климент (Kozłowski Clemens) — 1091, 1093
- Козловський Матвій-Андріан — 801
- Козловський Микола — 116
- Козловський Павло — 998
- Козловський Семен (Kozłowski) — 976
- Козловський Яків (Kozłowski) — 976
- Козминський Петро (Kozminski Petrus) — 795
- Кокакана (Cocacana) — 937
- Кола Іван, власник Делієва — 93
- Кола Іван, галицький підкоморій (Іван з Делієва) — 173, 184
- Кола Іван з Делієва, галицький каштелян — 374, 402
- Кола Мартиновський Іван — 184
- Кола Павло з Делієва — 326
- Колачек Бернард — 344, 350, 466
- Колін Ц. (Colinus C.) — 807, 808, 812, 825
- Коллер (Koller) — 1120
- Колловрат Леопольд де (Kollowrat Leopoldus de) — 1119, 1120, 1125
- Коллукта Ф. (Collucta F.) — 859
- Колмехович (Kolmehowicz Joannes) — 88
- Колоти А. (Coloti A.) — 311, 312
- Колудзький Павло (Koludzki Paulus) — 823
- Комарницька Маріанна див. Турянська Маріанна
- Комітиса Анна (Comitissa Anna) — 28, 31, 33
- Коммендоне Іван-Франциск (Commendonus Joannes Franciscus; Ioannes Franciscus) — 614
- Коморовський Іван (Comorowsky Ioannes; Komorowski Johannes) — 539
- Коморовський Лаврентій (Comorowsky, Komorowski Laurentius) — 539
- Конажевський Йосип — 1099—1106
- Конвентин Л. (Conventinus L.) — 724
- Конгісар Михайло — 211
- Конгісар Петро — 211
- Конетті Г. (Conettus Ho.) — 807, 808
- Конецпольський Ремігій (Remigius, episcopus) — 796, 812
- Конецпольський Станіслав — 851, 974, 994
- Контес А. (Contesse A.) — 995
- Конюшецький Микола — 418, 428
- Копистенський Михайло — 728
- Копистинський Василь — 797
- Копистинський Ференс (Kopystynski Ferens) — 866
- Копчинський Іван-Непомуцен (Korczynski Joannes Nepomucenus) — 858
- Корава Прокіп — 269
- Корендович Олександр (Korendowic Alexander) — 996

- Корибут Костянтин — 993
 Коритко Варфоломій див. Коритко Варфоломій з Звенигороду
 Коритко Варфоломій з Звенигороду (Коритко Варфоломій; Korithko Bartholomeus) — 627—631, 682, 715
 Корицинський Альберт (Albertus de Pilca; Korycinski Albertus) — 904, 939, 942, 958
 Корицинський Степан з Пільчи (Korycienski Stephanus de Pilca) — 899
 Корицинські — 958
 Корманецький Альберт (Kormaniecki Albertus) — 790
 Корописович Яків (Koropysowicz) — 565
 Кортефу[...] Я. (Cortefu[...] Ja.) — 480, 481
 Корулин Микола — 21
 Косла Мельхіор (Kosla Melchior) — 643
 Коснар Іван (Kosznar) — 323, 371, 443
 Костянтин, острозький князь див. Острозький Костянтин
 Костянтин Іванович див. Острозький Костянтин Іванович
 Кость, священник с. Підлубів — 612
 Костеша Станіслав — 344
 Котвич Мартин — 691
 Котецький Микола — 1087
 Котович Лаврентій — 924
 Котовська Софія — 453
 Котовський, львівський житель — 711
 Кохановський Петро з Сицини — 498
 Кохно Іван — 368, 371
 Коцнян Степан (Коцнян Стефанъ) — 762
 Кочезинський Іван (Waczerszynski Joannes) — 251
 Кошутський Павло (Kossutski, Koszutski, Koszuttski Paulus) — 734, 735, 737
 Краєвський Ф. (Krajewski F.) — 941
 Крайзер Станіслав — 654
 Крайсер Йосип — 500, 503
 Кранцберг Франц фон (Kranzberg Franz von) — 1126
 Красинська Сусанна з Конецполя (Krasynska Zuzanna z Koniecpolia) — 778
 Красинський Альберт з Красного (Krasinski Albrycht z Krasnego) — 778
 Красинський Франциск з Красного (Krasinski, Krasinski Franciscus de Krasne) — 635, 640, 649
 Красицька Констанція з Лип'я (Krasicka Konstancja z Lipia) — 1001
 Красицький Олександр-Костянтин з Сечина (Krasicki Alexander z Siecina) — 1001
 Красицький Олексій — 676
 Краска Іван — 609
 Красновольський Костянтин (Krasnowolski Constantinus) — 879
 Красовський (Krasowski) — 750
 Краузол[...] Логмын — 1088
 Кресковський Мартин — 696
 Кривецький Іван (Ioannes de Krzywe) — 301
 Кривський Добеслав (Kiwski Boleslaus) — 122
 Кринський Франциск-Ксаверій (Krynski Franciscus Xaverius) — 514, 558, 595, 634, 786, 941
 Криполат Ц. (Crispolatus C.) — 311
 Кровицький Іван (Crowyczyk Ioannes) — 271, 276, 281, 300, 303, 304, 313, 314, 318, 324, 325
 Крогулич Матвій зі Стрижова (Krogulec Mathias) — 410
 Кромер (Cromer) — 17
 Кронвальд (Kronwald) — 210, 423, 448, 470
 Кросновський Микола (Nicolaus, episcopus Vendensis) — 863—873, 905
 Крочевський В. (Kroczewski W.) — 727
 Круликович Василь — 889
 Круликовський Іван (Krolikowski Joannes) — 750
 Круль Станіслав з Перемишля — 416, 467, 469, 515, 544
 Крульова див. Зентакович-Крульова Сусанна
 Крупський Іван — 529, 614
 Кручек, житель с. Зегартовичів — 989
 Кручкєвич Василь (Kruczkiewicz Basilius) — 633
 Кручковський (Kruczkowski) — 1085
 Крушевський Клеофат — 592
 Ксіменор П. (Ximenor P.) — 618
 Кубинський Феліціан — 938
 Кубишевський Семен (Kubuszewski) — 1023
 Кузьма, батько священника Григорія — 979
 Куликовська Анна (Kulikowska Anna) — 282
 Кумін Г. (Cumyn H.) — 618
 Кунат Іван з Тулиголов (Cunath Ioannes de Tuligtowy; Kunath Joannes) — 156, 266, 280
 Куновський Лука — 711
 Кунцевич Пафнуцій — 918
 Кунч Михайло — 365
 Купинський Альберт (Kupinski Albertus) — 916, 973
 Купинський Петро (Kupinski Piotr) — 1052
 Купинський Франциск-Ксаверій (Kupinski Franciscus Xaverius) — 1093
 Купчович Михайло (Kupczowicz Michael) — 892
 Курилович Григорій (Kuryłowicz Hrehor) — 949
 Курозванський Креслав з Курозванків (Creslaus, cancellarius; Creslaus de Curozwaniki, de Curozwyanki; Crzeslaus, episcopus; Curozwaniky Creslaus) — 262, 263, 271, 272, 276, 279, 281, 285, 286, 293, 299
 Куропатва Казимир — 1013
 Куропатва Олександр — 1013
 Кучанкович Матвій (Kuczankowicz Mathias) — 268, 328, 502, 508, 705, 761, 801, 910—912, 942, 958
 Куччині І. Анг. (Cuccinus Jo. Ang.) — 554—556, 593, 599, 618
 Кушнір Симеон — 198
 Кушнір Хома — 722
 Кушнір Юрій (Kosner Jorge) — 198, 219, 220
 Кшиндєльський Адам — 503
 Кшицький Альберт (Krzycki Albertus) — 887
 Л. з Канцей (L. de Cancey) — 803
 Л. з Фанеди (L. de Fanedey) — 825
 Лаба Місько — 786
 Лаврентій, батько Баптиста — 645
 Лаврентій, батько Мартина з Ландсберга — 41, 59

- Лаврентій, львівський коваль — 360
 Лаврентій, син Ланци Миколи — 642
 Лаврентій з Дзольдо — 963
 Лаврентій з Сандомира — 28, 29, 33
 Лавришевич Степан — 935
 Лавришевич Степан інакше Павлович — 935
 Лагодовський — 926
 Лагодовський Іванко (Васько; Lachodowski; Lahodouuski) — 550, 551
 Лазанський Прокіп (Lazanski Procopius) — 1126
 Ламбацький Михайло (Lambacki Michael) — 26
 Ламберт, пан — 27, 47
 Ламбертович Станіслав (Станіслав, пасерб пана Ламберта; Станіслав з Зубрі; Stanislaus) — 27, 47, 54
 Ламбїртъ П. (Lambirtie P.) — 480, 481
 Ламель Станіслав (Lemel Stanislaus) — 393
 Ланг Іван (Lang Ioannes) — 690
 Лангиш Гаврило — 889
 Лангиш Кандида (Langiszówna Kandyda) — 848
 Ланевський Хризостом (Łaniewski Chrysostomus) — 777
 Ланца Микола (Lanza Nicolaus) — 642
 Ланцелотті Іван-Баптіст (Lancellottus Johannes Baptista) — 811
 Ланціллоні П. (Lancillionius P.) — 593
 Ланціоні Донат-Антон (Lancionius Donatus Antonius) — 1059, 1073, 1075, 1078, 1082
 Ланцутер Іван (Ioannes Mattei) — 120
 Лаш див. Обровецький Лаш Амброзій
 Лев, князь (Leon, syn króla Daniela) — 4, 775
 Лев Х (Leo, papa) — 356
 Левинський Антон (Lewinski Antonius) — 1056
 Левинський Степан (Lewinski Stephanus) — 1032
 Левицький Михайло, митрополит (Michael, metropolita) — 1099—1102, 1104—1106
 Левицький Михайло, священник — 602
 Леженський Станіслав (Lezenski Stanislaus) — 879
 Лекнер, кметь із Зубрі — 265
 Лелюх Степан (Leluch Stefan) — 915
 Ленаж П. (Lenage P.) — 1026
 Лентовський Купріан — 910
 Леонард, житель Львова — 60
 Леонард з Mattia (Leonardus de Mattia) — 815
 Леонович Василь — 889
 Лесньовський Балтазар (Lesniowski, Liesniowski) — 627—630
 Лесньовський Іван з Зимної Води — 666
 Лесньовський Микола див. Голомбек Микола з Зимної Води
 Лесньовські, власники с. Глинної — 627, 631
 Лесь, син Сурановича Федяни — 941
 Леський Альберт-Станіслав з Леща (Adalbertus, episcopus; Leski Adalbertus Stanislaus de Leszcze) — 1063
 Лещинський Андрій з Лешна (Lesczynski Andreas de Leszno) — 892, 893
 Лещинський Богуслав — 896, 906
 Лещинський Іван з Лешна (Ioannes de Lesno; Lesczynski Joannes in Leszno) — 935
 Лещинський Франциск (Lesczynski Francisus) — 1060, 1084, 1085
 Лещинський Хома з Лешна на Крецові (Lesczynski Thomasz z Leszno na Krecowie) — 858
 Липецький Дем'ян — 634
 Липницький Андрій (Lipnicki Andreas) — 1086
 Лисаківський Іван — 509
 Лисий Микола — 82
 Лискович Христофор-Івашко — 892
 Ліберал, син Росма (Liberal de [!] Rosmo) — 669
 Лігенза Микола з Бобрика — 744
 Лігенза Микола Спитко з Бобрика — 781
 Лігенза Фелікс з Бобрика (Felix, archiepiscopus; Legesa; Ligeza Felix de Bobrek) — 530, 554—556, 572, 573, 593, 599
 Лілій Т. (Lilius Th.) — 480, 484
 Ліндер Петро — 220
 Лінк Іван (Ganncz) — 94
 Лінчовський Іван — 696
 Лїпська Анна (Lipska Anna) — 810
 Лїпська Уршуля з Сецина (Lipska Urszula) — 1028
 Лїпський Іван (Lipski Joannes) — 802, 804
 Лїпський Костянтин (Constantinus, archiepiscopus Leopoliensis; Lipski Constantinus in Lipie; Lipski Konstanty na Lipiu) — 902, 988, 993, 995, 998, 1002, 1003
 Лїпський Мартин — 623
 Лісовський Альберт — 513, 637
 Ліссерр Маріофіл фон (Lisserr Mariophilus von) — 1120, 1125
 Лодинський Василь (Łodynski Basilius) — 624
 Лоецький Адам-Лаврентій ((Łoiczki Adam Laurentius) — 784
 Лозинський Владислав (Łozinski Władysław) — 702
 Ломиковський Парфеній — 994
 Лонка, орендар сіл Зубрі і Унятич див. Лонка Вікентій з Унятич
 Лонка Вікентій з Унятич (Лонка, орендар сіл Зубрі і Унятич; Lanka) — 127, 169, 212, 640
 Лонка Вікентій з Цехославичів — 424
 Лонка Іван (Lanca Joannes) — 251
 Лонцький Микола (Lanczski Nicolaus) — 530, 572, 573, 593, 603
 Лончинський Іван-Франциск (Łanczynski Jan Franciszek) — 904
 Лончинський Микола — 675
 Лу з Торак (Lu de Torac) — 618
 Лубенський Адам-Войтіх з Лубної на Крецові (Łubienski Adam Wojciech z Łubnej na Krecowie) — 858
 Лубенський Казимир з Лубної на Крецові (Łubienski Kazimierz w Łubnej na Krecowie) — 858
 Лубенський Матвій (Łubienski Matthias; Mathias, episcopus Posnaniensis) — 802, 812
 Лубенський Хома-Сигізмунд з Лубної власник Крецова (Łubienski Tomasz Zygmunt z Łubnej na Krecowie) — 858
 Луїда[...] Ц. (Luida[...] C.) — 1026

- Лука, нікопольський єпископ (Lucas, episcopus Nicopolitanus) — 807, 808
- Лука, син Поповича Івана — 906
- Лука з Гурки — 903
- Лукавський Альберт (Łukawski Albertus) — 865
- Лукевич, житель Рогатина — 924
- Луккезіні І.-Вікентій (Lucchesinius Jo. Vincentius) — 1048, 1053
- Лунар Петро (Lunar Petrus) — 59
- Луцін Ф. (Lucinus F.) — 812
- Луцький Сенько — 722
- Лучник Іван — 577
- Любенецький Рудницький Сильвестр (Lubienski Rudnicki Sylwester; Sylwester, episcopus) — 1074, 1080
- Любенський Степан (Lubienski Stefanus) — 777, 781
- Любовецький Іван-Франциск (Lubowiecki Jan Franciszek) — 428
- Любовидзький Альберт (Lubowidzki Albertus) — 391
- Любомирський Гіацинт (Lubomierski) — 921
- Любомирський Микола — 691
- Любонський Лаврентій-Станіслав (Lubonski Laurentius Stanislaus) — 782
- Людовик, король див. Людовик Угорський
- Людовика-Анна з Скшинна власниця Угнева (Ludovica Anna z Skrzynna na Ugnowie) — 956
- Людовик Угорський (Людовик, король; Ludovicus, rex) — 9, 16, 17, 285, 546
- Людовізі Микола — 928
- Лютко, батько Івана з Бжезя (Luthko) — 180, 183
- Лянцкоронський Владислав (Lanckorunski Władislaw) — 386
- Лянцкоронський Микола див. Лянцкоронський Микола з Бжезя
- Лянцкоронський Микола з Бжезя (Лянцкоронський Микола; Lanczkorunszky, Lanczkorunski Nicolaus) — 326, 343, 358
- Лянцкоронський Станіслав з Бжезя — 374
- Лясковський Альберт (Laskowski Albertus) — 909
- Лясковський Іван — 935
- Магдалина, дружина Кочезинського Івана (Magdalena, consors Waczerszynski Joannis) — 251
- Мадалинський Доброгост (Madalinski Dobrogost) — 948
- Мадишович Войтіх (Majdeszevicz) — 800
- Майдешевич Станіслав — 1002
- Макальський Станіслав (Makalski Stanislaw) — 428
- Маковський Андрій (Makowski Andreas) — 1039
- Маковський Петро (Makowski Petrus) — 958, 1013
- Малаховський Іван на Малаховичах (Małachowski Joannes in Małachowice) — 1043
- Малджик Станіслав див. Малджик Станіслав з Ходиванців
- Малджик Станіслав з Ходиванців (Малджик Станіслав; Maldzrik Stanislaus) — 289, 354, 374, 410, 413
- Малеховський Андрій (Андрій з Малехова; Malechowski Andreas) — 156, 218
- Малиновський (Malinowski) — 180
- Малявський Іван — 751
- Мальський Матвій з Воютич (Mathias, molendinator) — 613
- Манастирський Іван (Manasterski Joannes) — 896
- Манастирський Микола — 513
- Мансфельд (Mansfeld) — 1119
- Манявський Самійло (Maniawski Samuel) — 1029
- Маргарита, вдова Мінгельбея Домініка — 115
- Маргарита, дочка львівського війта Матвія — 4
- Маргарита, дружина Голомбака Івана з Зимної Води (Zubrszka Margaretha) — 138
- Маргарита, дружина Коли Івана з Делієва — 374
- Маргарита, дружина Кривського Добеслава (Margaretha) — 122
- Маргарита, дружина Малджика Станіслава — 289
- Маргарита, дружина Розборського Павла див. Бартошевська Маргарита
- Маргарита, дружина Тлустого Мартина див. Тлуста Маргарита
- Маргарита, освенціська княгиня — 106
- Марісульт Б. (Marisultus B.) — 1127
- Марко, краківський митник (Marcus, thelopeator) — 95
- Марко, монах (Marcus, pater) — 493
- Марко з Джери (Marchius) — 963
- Марко з Костяна — 90
- Маротта Г. (Marotta G.) — 812
- Марошинський Петро (Maroszczynski; Morusczyński Petrus) — 502, 761, 865
- Марта, сестра Пкурарюлі Федора — 322
- Мартин, батько Вікентія з Перемишля — 353
- Мартин, нотарій (Martinus, notarius) — 361
- Мартин, син Ганеля Мартина — 574, 590
- Мартин V (Martinus Quintus) — 90, 158, 811
- Мартин з Басівки — 628
- Мартин з Вишні (Martinus de Wisna; Martinus de Wisnitz) — 21
- Мартин з Кам'яниця — 416
- Мартин з Курова — 466
- Мартин з Ландсберга — 41, 59
- Мартин з Праги — 406
- Мартин з Самбора — 366
- Мартиновський див. Кола Мартиновський Іван
- Мартир, ігумен (Martyr, ihumen) — 853
- Мартігнор С. (Martignorus S.) — 593
- Марціссій з Вроцимова (Narcissus) — 37
- Маслувій Г. (Masluvius G.) — 1026
- Массарі Микола (Massary Mikolay) — 789
- Массарі Сільвій (Massarius Silvius) — 1005
- Массуччі Ф. (Massuccius F.) — 995, 1066
- Мастецький Іван (Masteczki Iohannes) — 442
- Матвій, батько Заблоцького Мартина — 784
- Матвій, батько Івана з Жарнова — 363, 366, 369
- Матвій, батько Марка з Костяна — 90
- Матвій, жидачівський війський див. Гембицький Матвій

- Матвій**, константинопольський патріарх (Ματθαι, Ματθαῖος, Mathfey) — 756
Матвій, кушнір — 609
Матвій, львівський війт — 4
Матвій, львівський швець (Mathias, sutor) — 410
Матвій, млинар (Matheus, molitor) — 600
Матвій, нотарій (Mathias, notarius) — 236
Матвій, парох м. Бібрки — 208
Матвій, парох з Срему (Mathias de Szrem) — 433
Матвій, перемиський єпископ — 73, 82
Матвій, препозит — 690
Матвій, пріор — 779
Матвій, священник з с. Плоського — 514
Матвій, син Степана, священника — 982
Матвій, син Шурми Івана — 946
Матвій, чоловік Катерини — 335
Матвій зі Львова — 366, 368
Матвій з Паб'яничів див. Зайонц **Матвій** з Паб'яничів
Матвій з Пшецлава (Mathias de Przeczlaw) — 530
Матвій зі Старої Ломжи — 245
Матвій з Стрижова (Nicolaides) — 320
Матерн, пріор (Maternus, prior) — 21, 42
Матковський Іван (Matkowski Joannes) — 974
Матлаховський, юстиціарій (Matlachowski, justitiarius) — 359, 588, 906, 964
Матлаховський Василь (Matlachowski Basilius) — 576
Матрс Я. (Matrs Ja.) — 593, 618
Мацейовський Матвій — 691
Мацейовський Самійло (Maciejowski, Macziewouski, Matziewowski Samuel; Samuel, episcopus Chelmensis, Cracoviensis) — 474—479, 486, 488, 489, 491, 492, 494—497, 503—507, 510—512, 516—527, 529, 531, 536, 538, 539, 540—542
Медзапета Костянтин — 889
Мединський Казимир (Medynski Casimirus, Medyński) — 500, 502, 857, 936, 942, 947, 970, 1041, 1047
Межинецький див. Гербурт Іван Межинецький з Фельштина
Мейер Карло-Гнат (Meyer Carl Ignaz) — 1119
Меконі Іван — 1046
Мелешко Авраам (Mielyeszko Abram) — 698
Мельгарезо (Melgareso) — 809
Мельйоруччі Юрій (Meliorucci Georgius) — 770, 772
Мельхіор, пріор — 595
Мельштинський Спитко — 99
Менда Станіслав зі Львова (Станіслав зі Львова) — 420, 444, 466
Менжик Іван з Домброви — 94, 99
Менке Едуард (Menke Hedwart) — 914
Метельський Мартин (Mietelski Martinus) — 386
Меховицький Іван — 1087
Мелецький Микола (Mieliczki, palatinus) — 746
Мелецький Севастіан з Мельця (Mielecki Sebastyan) — 602
Миклаш, офіціал — 168
Микола, абат (Nicolaus, abbat) — 104, 105
Микола, батько Антона — 852
Микола, батько Антона з Кардзани — 673
Микола, батько Байдуловича Миколи — 843
Микола, батько Івана з Коросна — 44
Микола, батько Лаврентія з Дзольдо — 963
Микола, батько Леонарда з Маттіа (Nicolaus) — 815
Микола, батько Матвія з Стрижова (Nicolaus) — 320
Микола, батько Павла з Шамотул (Nicolaus) — 282
Микола, батько Юри Івана з Малехова і Островова — 257
Микола, батько Язвешького Івана — 455
Микола, віце-канцлер (Nicolaus, vicescancellarius) — 39, 40, 45, 48, 53
Микола, гнезненський архієпископ (Nicolaus, archiepiscopus Gnesnensis) — 57
Микола, львівський фактор — 666
Микола, орендар с. Червоного — 374
Микола, перемиський декан (Микола, син Віганда; Vigandi; Nicolaus Wigandi) — 44, 46
Микола, перемиський єпископ — 291
Микола, син Віганда див. Микола, перемиський декан
Микола, син Внучека Петра — 208
Микола, син Гарнаста див. Гарнаст Микола
Микола, син Пірона — 705, 706
Микола, син Цепнера Юрія — 61, 70
Микола, син Якова — 650
Микола, слуга Гинека Казимира (Laskowski Nicolaus) — 711
Микола, солтис див. Солтис Микола старший
Микола V (Nicolaus V) — 167
Микола з Битома — 21
Микола з Бучача — 715
Микола з Врубльовичів — 267, 268
Микола з Гологір, галицький каштелян (Gologorski Nicolaus) — 202
Микола з Гологір, львівський підстолий — 137, 1087
Микола з Гуменця — 160
Микола з Добешова (Nicolaus de Dobyeshowo) — 63
Микола з Жмигороду — 269
Микола з Зарудців (Zarudzki) — 140
Микола з Кам'яння — 366
Микола з Карнева — 206
Микола з Кракова — 361
Микола з Михалова — 95
Микола з Мрочковичів (Nicolaus de Mroczkowie) — 63
Микола з Нового — 204
Микола з Панкова — 185
Микола з Сарковичів — 214
Микола з Синяві див. Синявський Микола
Микола з Сомнина (Sominski Ni.) — 57
Микола зі Стрия (Nicolaus a Strij) — 593
Микола з Тернаві, власник Краківця і Гнійниць — 83
Микола з Тернаві, львівський канонік — 204
Микола з Чернина — 438
Микола з Щебрешина — 368

- Микола старший див. Солтис Микола старший
 Микулинський Степан — 494, 775
 Микулич [...] (Mikulicz) — 782
 Микулич Прокіп (Mikulicz) — 782
 Микулич Федір — 744
 Микулка Матвій — 371
 Микульський Степан (Mikulski Stephanus,
 Szczepan) — 1052, 1060
 Микульський Степан (Mikulski Stephanus,
 Szczepan) — 1052 1060
 Милуш Іван — 637
 Минасевич Флоріан — 1121
 Минцевич Іван — 722
 Миронський Микола (Пацьорек) — 386
 Митулчина Варвара (Mikulczina; Mitulczyna
 Barbara) — 297
 Михайло, архієпископ див. Рогоза Михайло
 Михайло (Michael) — 282
 Михайло (Michel) — 1072
 Михайло, батько Івана — 308
 Михайло, батько Обрі Карла — 1094
 Михайло, батько Фрауендінста Миколи (Mi-
 chael) — 42, 82
 Михайло, київський і галицький архієпископ
 див. Рогоза Михайло
Михайло, король (Koributh Michael; Michał,
 król; Wisniowiecki Michael Koributh) —
 318, 702, 720, 827, 830, 882—884, 887, 893,
 898, 904, 909, 916, 918, 929—938, 940, 943—
 955, 957, 959—961, 964, 966, 971, 977,
 1014, 1017, 1020, 1027, 1043, 1070
 Михайло, львівський нотарій, райця, магис-
 тер (Michael, magister) — 335, 376, 398, 475
 Михайло, син Ганеля Мартина — 574, 590
 Михайло, син Михайла, львівського райці —
 376, 398, 475
 Михайло, син Петра — 17
 Михайло, солтис з с. Чишків див. Сочевчич
 Минко
 Михайло з [...], генерал-поручик — 1088
 Михайло з Боршева — 214
 Михайло з Бучача див. Мужило Михайло
 Михайло з Велюня — 204
 Михайло з Золотник (Skotnicki Michael) —
 224
 Михайло з Сальтей (Michael f <Saltey> —
 131
 Михайло з Язлівця див. Мужило Михайло
 Михайло інакше Мужило див. Мужило Михайло
 Михайлович Яцентій — 1001
 Мишкевич Гнат — 1031
 Мишкевич Федір — 1031
 Мишковський Іван (Myszkowski) — 303, 304
 Мишковський Петро, віцеканцлер (Misco-
 ski, Mischowski, Miskowsky Petrus) — 611,
 621, 623
 Мишковський Петро з Мирова див. Мишков-
 ський Петро з Пшецишова
 Мишковський Петро з Пшецишова, воєвода
 (Мишковський Петро з Мирова) — 295
 Мізеллі Франциск (Miselli Franciscus) — 1107
 Мізюркевич (Miziurkiewicz) — 787
 Мілет Я. І. (Miletus Ja. Hie.) — 765, 766, 807,
 808, 812
 Мілій Юрій з Дрогобича (Milius Georgius) —
 658, 675
- Мільчевський Альберт (Milczewski Albertus) —
 990
 Мінгельбей Домінік — 115
 Мінуччіні Ц. (Minuccinus C.) — 724
 Міркевич Альберт (Mirkiewicz Adalbertus) —
 1060, 1084, 1085, 1089
 Мірча, воєвода (Mircha, vojvoda) — 50
 Міхелин (Michelinus) — 24
 Мйончинський Афанасій — 986
 Млечко Лаврентій — 466, 469
 Млоцький Казимир (Młocki Casimirus) — 1041
 Млошовський Станіслав — 691, 692, 696, 697
 Мнішек, посесор (Mniszek, possessor) — 890
 Мнішек Андрій — 1097
 Мнішек Іван (Mniszek, starosta lwowski) —
 918, 960, 978, 1017
 Мнішек Михайло (Mniszek Michael) — 956
 Мнішек Станіслав див. Мнішек Станіслав-
 Боніфацій
 Мнішек Станіслав-Боніфацій (Мнішек Ста-
 ніслав) — 792, 848, 849
 Мнішкова О. (Mnyszkowa H.) — 956
 Мнішковський Адам — 466
 Могила Ієремія (Mohila Jaremia) — 753
 Могила Петро (Могила Петръ; Mogiła Pet-
 rus) — 847
 Могилянка Анна (Mohylanka Anna) — 929,
 930
 Мокроносський Андрій (Mokronoski Andreas) —
 754, 757
 Молин І. (Molin Io.) — 480, 481
 Мольський Ада — 711
 Моніонеллі (Monionellus) — 1044
 Мончинський Андрій з Курозванків (Mączyn-
 ski Andrzej z Kurozwąk) — 457
 Мончинський Петро (Piętrzik, Pyetrzyk) —
 342
 Моравський Лаврентій — 613
 Мордулат, татарський хан — 226
 Мортіс Н. (Mortis N.) — 158
 Моршковська Терезія — 926
 Моршковський Станіслав — 926
 Моссек див. Боршевський Моссек Петро
 Мосцинський Іван — 503
 Мосцицький Іван — 1006
 Мосцицький Перені М. (Mosczycky Pereni
 M.) — 662
 Мосцицький Станіслав (Moscicki Stanisla-
 us) — 96, 318, 353, 429, 945
 Мошенський Андрій (Moszczenski Andreas) —
 516
 Мровицький Станіслав (Mrowiczki Stanis-
 laus) — 614
 Мрозовицький Костянтин (Mrozowicki Con-
 stantinus) — 998, 1013
 Мрозовицький Юрій з Морозовичів (Mrozo-
 wicki Jerzy z Mrozowic) — 428
 Мрозовський Іван (Mrozowski Joannes) —
 916
 Мужило з Бучача див. Мужило Михайло
 Мужило Катерина з Переворська — 365
 Мужило Михайло (Михайло з Бучача; Ми-
 хайло з Язлівця; Михайло інакше Мужило;
 Мужило з Бучача; Buczacki; Michael alias
 Muzilo; Michael de Buczac; Muzyło) —
 123, 142, 163, 184, 231, 242, 248

- Мулковський Вікентій (Mułkowski Vincen-
tius) — 977
- Мучіареллі Іполит (Mucciarellus Hippo-
litus) — 1056
- Мюллер Іван — 895
- Мясковський Андрій (Miaskowski Andreas) —
918
- Н. з Фрегони (N. de Fregona) — 31
- Н. з Шарлей (N. de Scharley) — 127
- Нагваздан Юхно зі Станкова (Nagwasdon;
Nagwazdon) — 274
- Нагірний, піп — 215
- Назаркович Флоріан (Nazarkonius Floria-
nus) — 780
- Найдаковський Варфоломій-Бернат — 516
- Нараївський Микола — 565, 627—631
- Населовський — 799
- Настка з Городка (Anastazia de Grodek) — 763
- Настка з Подільців — 114
- Нат І. (Nat J.) — 995
- Наталка з Подільців — 114
- Негроно Барнаба де (Barnaba) — 209, 225
- Недзведзь Іван — 671
- Незван (Nezwan) — 1078
- Нейдерт Франц фон — 1088
- Некрасовський див. Богдановський
- Нестор, син Липецького Дем'яна — 634
- Нетреба див. Зугайович Нетреба Степан
- Нижньовська Ядвіга — 789
- Никлін, племінник Івана зі Снятина — 110
- Ни[...]шін Б. (Ny[...]cinus B.) — 995
- Нігроно А. (Nigronus A.) — 1098, 1108, 1109
- Німанд Петро (Nimant; Nymand) — 221, 289
- Німанд Петро, син Петра (Nimant Petrus) —
289
- Німчек Адам — 800
- Нічевський Мартин (Niczewski Martinus) —
865
- Нішицька Катерина з Лисакова (Niszczyska
Katarzyna z Łysakowa) — 956
- Новікамп'ян Мартин див. Камп'ян Мартин
- Новосельський Іван (Nowosielski Joannes) —
929, 930, 994
- Ноздровицький (Nozdrowicki) — 651
- Нос Микола — 185
- Нушинський Йосип (Nusczyński Josephus)—
1046
- Обрембський Казимир (Obreński Casimirus) —
767
- Обрі Карл (Aubry Charles) — 1094
- Обровецький Лаш Амброзій — 638
- Огіньська Теофіла (Ogińska Teofila) — 1029
- Огіньський Іван (Ogiński Jan) — 1029
- Огіньський Казимир (Ogiński Kazimierz) —
1029
- Огородський Яцько (Ogrodzki Jacek) — 1054
- Одам Г. (Odam H.) — 803
- Одновський Гербурт Микола з Фельштина
(Одновський Микола; Одновський Мико-
ла з Фельштина; Herburt Odnovski Nico-
laus) — 443, 448, 458, 461, 467, 484, 487,
494, 500, 502, 513, 523, 541, 552, 569, 639
- Одновський Гербурт Петро з Фельштина
(Гербурт Петро з Фельштина; Петро з
- Фельштина; Одновський Петро; Odnovsky,
Odnowski Petrus) — 326, 343, 382, 402, 443
- Одновський Микола див. Одновський Гербурт
Микола з Фельштина
- Одновський Микола з Фельштина див. Од-
новський Гербурт Микола з Фельштина
- Одновський Петро див. Одновський Гербурт
Петро з Фельштина
- Одрехівський Іван (Odrzechowski Iwanko) —
651
- Одрехівський Ієронім (Odrzechowski Hiero-
nim) — 651
- Одрехівський Михайло (Odrzechowski Micha-
ył) — 651
- Одровонж Андрій зі Спрови (Odroważ; Odro-
waż de Sprowa) — 168—170, 172, 181,
182, 184, 186, 197, 205, 210, 212, 429, 517,
585
- Одровонж Іван, львівський архієпископ (Ioan-
nes, archiepiscopus) — 126, 131, 132, 141,
157, 164
- Одровонж Іван зі Спрови, руський староста,
воевода (Odroważ) — 217, 258, 342
- Одровонж Ієронім зі Спрови — 359
- Одровонж Петро див. Одровонж Петро зі
Спрови
- Одровонж Петро зі Спрови (Одровонж Петро;
Odrowansch Petrus de Sprowa; Odrowanz,
Odrowaz, Petrus) — 125, 129, 136, 138, 141,
142, 159, 165, 189, 281, 1087
- Одровонж Станіслав зі Спрови (Odrowäsch,
Odrowaz Stanislaus) — 450, 576
- Ожаровський Іван — 501
- Ожга Балтазар (Ozga Balthazar) — 626, 666
- Ожеховський Валентин — 578, 682
- Ожеховський Микола (Orzechowski Nicola-
us) — 578
- Ожеховський Станіслав — 428
- Ожешек Іван — 671
- Окенський Антон-Онуфрій з Окенця — 1117
- Олександр, король (Alexander, rex) — 103,
299, 300, 302, 306, 308, 309, 312—320, 331,
340, 435, 436, 459, 490, 530, 575, 620, 945
- Олександр див. Витовт, литовський князь
- Олександр, молдавський господар — 178
- Олександр, папа — 923
- Олександрович Іван-Алоїзій — 1066
- Олексій Хризостом (Alexius Chrisostomus) —
867
- Олена, дочка Григорія — 261
- Олена, дружина Куната Івана з Тулиголов
(Helena de Malechow) — 156
- Олена, дружина Петра з Добієва — 223
- Оленко, племінник Скибичів — 7
- Олесницький Збігнєв (Olesnicki Zbigniew) —
106
- Олеский Болеслав (Oleszci Boleslaus) —
310
- Олеский Іван (Oleszci Joannes) — 310
- Оліверій І. (Oliverius I.) — 1034
- Ольховський Климент — 666
- Ольховський Микола — 132
- Ольшевська Маріанна (Olszewska Maryan-
na) — 890
- Ольшевський Андрій (Olszowski, Olszowsky
Andreas) — 940, 947, 957

- Онисько, шляхтич — 470
 Онуфрійович Семен (Onofreiwicz; Onofreiwicz, Onufrejowicz Simon) — 918, 952
 Опачевський Іван — 938
 Оришка, дружина Барановського Івана — 1095
 Орловська Катерина — 926
 Осанна, дружина Сихівського Івана — 49
 Осмольський Адам — 802
 Оссолінський, канцлер (Ossolinski Georgius; Ossolinsky Georgius de Tenczyn) — 857, 864, 879, 1130
 Оссолінський Максимиліан з Тенчина (Ossolinski Maximilianus de Tenczyn) — 1007, 1011
 Оссолінський С. — 10/2
 Острогорський Марко — 836
 Острозький Іван (Ostroskij Ianusz) — 730
 Острозький Костянтин (Constantinus Constantinowicz) — 730, 884
 Острозький Костянтин Іванович (Костянтин Іванович) — 380, 387, 482,
 Острозькі — 778
 Острооріг Яків — 540
 Ота, староста Руської землі — 7
 Ота з Ходча (Otta de Chodecz) — 326, 352, 353, 374, 402, 421, 440, 443, 462, 487
 Очкович Матвій (Oczkowicz Mathias) — 88
- П., кардинал з Альтеріїв (P., cardinalis de Alteriis) — 1005
 П. з Монтр (P. de Montr) — 252
 П. з Ноксето (P. de Noxeto) — 167
 П. з Франції (P. de Francia) — 480, 481
 Павлик, житель с. Іскані — 797
 Павликович Августин — 986
 Павлина, дочка Гаспара — 652
 Павло, бакалавр (Paulus, baccalaureus) — 252
 Павло, батько Альберта з Падуї — 59
 Павло, батько Івана з Рамбольдо — 648
 Павло, кам'янецький єпископ — 164
 Павло, львівський швець (Paulus, sutor) — 74
 Павло, перемиський мешканець — 594
 Павло III (Paulus III) — 480, 481, 493, 706, 922, 1056, 1092
 Павло V — 1005
 Павло з Бичок (Paulus de B.) — 43, 44
 Павло з Демні (Paulus de Volia, de Volya, de Wolia) — 458—464, 467, 471, 472
 Павло з Каліша (Paulus, notarius) — 566
 Павло з Планки — 307, 444
 Павло з Хмельника — 292
 Павло з Шамотул (Nicolaides) — 282
 Павло з Юркович див. Юрковський Павло з Чорторії
 Павло з Ясениці (Paulus de Jasszyenyecz) — 301
 Павлова Агнета див. Агнета Павлова
 Павлович див. Лавришевич Степан
 Пагнам (Pagnatus) — 928
 Падневський Пилип (Padniewski Philippus) — 594—597, 600
 Паїсій, мінський архімандрит — 748
 Пайончківна Марта (Jaslikowska Martha) — 769
 Пайончковський Станіслав (Paiączkowski Stanisław) — 941
- Пакошевський Юрій — 1099—1106
 Паллявіцін Опітій — 988
 Палюцій, кардинал — 1005
 Пальмерій Петро (Palmerius Petrus) — 995
 Памфілій Ц. (Pamphilus C.) — 724, 765, 766
 Панкевич Андрій (Pankiewicz Andreas) — 751
 Панныкович Івасько — 946
 Панягуа М. (Panuagua M.) — 812
 Парава Микола див. Парава Микола з Любіня
 Парава Микола з Любіня (Парава Микола) — 164, 640
 Параччіані В. (Paracciani V.) — 1061
 Парво Іван з Одоріко — 863
 Пардо П. (Pardo P.) — 252
 Парчевський Петро (Parczewski Petrus) — 793
 Пасквет Севастіан (Pasguettus Sebastianus) — 868
 Паскольо (Pascolo) — 1108, 1109, 1123
 Пассек Петро — 344, 350
 Пассіоней Д. (Passioneus, cardinalis; Passioneus D.) — 1049, 1050, 1055, 1062, 1063, 1064, 1071
 Пац Іван (Pac Jan) — 745
 Пацьорек див. Миронський Микола
 Пашенитів Іван — 946
 Пашеницьовий Іван — 984
 Пашкевич (Paszkewicz) — 217
 Пашко з Берави див. Гавронек Павло з Берави
 Пашко, управитель маєтками с. Винників — 189
 Пашенка див. Бжеський Петро
 Пейсар Микола (Peysar) — 44, 46
 Пекарський Іван — 553
 Пелка Доброгост (Pelka Dobrohostius) — 432
 Перлицький Альберт (Perlicki, Perliczki Albertus) — 735, 746, 747
 Пе[т]кевич [...] (Пе[т]кевич [...]) — 698
 Петра (Petra) — 90
 Петро, батько Варвари і Маргарити див. Голломбек Петро з Зимної Води
 Петро, батько Степана з Латошева — 44
 Петро, брат дружини Войнара Юрія — 351
 Петро, власник Харбиновичів див. Влодкович Петро з Харбиновичів
 Петро, канцлер князя Бернарда — 117
 Петро, краківський єпископ див. Виш Петро
 Петро, кустод (Petrus de Wupnow) — 116, 132
 Петро, львівський кушнір — 70, 108
 Петро, орендар с. Куликова — 233
 Петро, священник с. Чукви (Piotr, pop) — 948
 Петро, син Андрія — 107
 Петро, син Влодка див. Влодкович Петро з Харбиновичів
 Петро, син Внучека Петра — 208
 Петро, син Жабича Івана — 17
 Петро, син Пашенитова Івана — 946
 Петро II — 174
 Петро III (Петрь; Petrus, palatinus; Petrus waywodes; Pyeothr. woywoda) — 174, 175, 178
 Петро з Білич — 214
 Петро з Бранча — 200, 202, 205, 209, 211, 213—216, 218, 222, 228—231, 233—235, 237, 239, 246, 247, 260, 270
 Петро з Вешмугта — 185

- Петро з Вольфрама — 41, 43, 44, 73
Петро з Годова — 223
Петро з Грімна — 172
Петро з Добієва (Петро з Семиківців; Dobie-
iowski Petrus) — 161, 207, 223, 224
Петро з Зимної Води див. Голомбек Петро
з Зимної Води
Петро з Карбоніо — 863
Петро з Любачева — 44
Петро з Рихтич (Petrus de Zechczyce) — 194
Петро з Семиківців див. Петро з Добієва
Петро з Сессєваль (P. de Sesseual) — 157
Петро з Скавини — 123
Петро з Террени (Petrus de Terrena) — 42
Петро з Фельштина див. Одновський Гербурт
Петро з Фельштина
Петро з Харбиновичів див. Влодкович Петро
з Харбиновичів
Петро з Шамотул — 186
Петро з Щекоцинів (Petrus de Szczekoczini) —
28
Петруський Антон (Pietruski Antonius) —
305, 445
Петшикович Ан. (Pietrzicouic An.) — 90
Пеун (Peunus) — 1026
Пе[...]тр П. (Pe[...]tre P.) — 1112
Печифора Іван (Pieczyffora Iwan) — 714
Пеньонжек Іван з Кружлова — 417, 696
Пеньонжек Прокіп — 691
П'єрро [...] Н. (Pierro [...] N.) — 1094
Пжездзєцький Гаспар — 768
Пжечковський Йосип (Przczkowski Iosep-
hus) — 748, 805
Пилевич Петро (Petro sottis s Hubic; Pile-
wicz Piotr) — 913, 946
Пилип, власник с. Подусова див. Пилип
з Подусова
Пилип, батько Івана — 307
Пилип, офіціал — 82
Пилип з Подусова (Пилип, власник с. Поду-
сова) — 277
Писарський Броніслав (Pisarski Bronisław) —
1032
Пігловський Альберт (Pigłowski Albertus) —
908
Підвишинський Валерій — 1058
Підлузький Гнат — 1033
Підлузький Петро (Podluski Piotr) — 1033
Підлузький Семен (Podluski Szymon) — 1033
Підляшєцький Р. (Podlaszecki R.) — 1033
Пій IV (Pius IV) — 593, 599, 618
Пій VI — 1111, 1114, 1122, 1123, 1127
Пікарій Юрій (Pikarius Georgius) — 1023
Піноччі Ієронім (Pinocci, Pinnocius Hiero-
nypus) — 899, 907, 929, 931—933, 937,
938, 943, 957, 959, 968, 969, 971
Піравський Хома (Pirawski Thomas) — 73,
328, 367, 368, 372, 379, 764, 772, 808
Пірамович Микола (Pieramowicz Nicolaus) —
738
Пірон, батько Миколи — 705, 706
Піцці І. (Pizzius I.) — 1038
Піччярре Фл. (Piccioarre Fl.) — 1026
Пкурарюля Федір — 322
Плаза Самійло — 829
Плаксюкевич І. (Płaxiukiewicz I.) — 606
Поберін Г. (Poberinus H.) — 1057
Подерін С. (Poderinus Si.) — 1066
Познанський Петро (Posnaniensis Petrus) —
690
Познаньчик Станіслав — 768
Половчич, батько Яцька — 730
Полтїїв Андрій — 793
Полчицький Леонтій (Полчицкии Леонтии;
Полчицкий Леонтии) — 708, 713, 717,
718, 726
Поль (Pohl) — 860
Поль Ф. (Polus F.) — 905
Понятовський Климент — 625
Понятовський Микола (Poniatowski, Ponya-
towski Nicolaus) — 344, 350, 366, 466, 468
Понятовський Петро — 986
Поплавський Мартин (Poplawski Martinus) —
441
Поплавський Микола — 1026
Попович Грицько (Popowicz Grycko) — 907
Попович Захар — 378
Попович Іван — 906
Поппі Андрій — 642, 648, 657
Порадовський Сигізмунд — 710
Порембський Іван (Porembski) — 587
Порембський Микола (Porembski Mikotaj) —
587
Постгім А. (Postgimus A.) — 693—695
Потїй Іпатїй (Потеи Ипатѣи) — 739, 740, 748
Потїй Коженювський Федір (Poczuey Korze-
niowski Fedor) — 698
Потканський Олександр (Potkański Alexan-
der) — 941
Потоцька Іванна з Синявських (Potocka) —
1025
Потоцький Іван, коронний стражник (Potocki
Jan) — 1025
Потоцький Іван, ротмістр — 715
Потоцький Павло — 1113
Потоцький Станіслав, київський воєвода (Po-
tocki Stanisław) — 1065
Потоцький Станіслав, краківський воєвода —
955
Потоцький Степан — 1025
Празмовський Микола з Пражмова (Praz-
mowski, Prazmowski Nicolaus in Praz-
mow) — 894, 916
Празмовський Франциск (Prazmowski Fran-
ciscus) — 920
Превїй А. (Previus A.) — 724
Предборїй, пасєрб пана Ламберта — 27
Предборїй з Конєцполя (Predborius de Conєc-
zpole) — 129, 130
Прешель Іван-Фридерик (Preschell Jean Fre-
deric) — 1112
Примуніч Михайло — 1059
Прихильний Амврозїй — 836
Прокіп з Гвїздця — 334
Прокович Іван з Стрїлець — 184
Прокопович з Гвїздця (Prokopowicz de Goz-
dzecz) — 249
Прокопович Олександр — 889
Протасїй з Скоморох (Protassius de Skomoro-
chu) — 200
Проць, син Дмитра, власника Ходорівставу
(Proс) — 63

- Проць з Васючина — 234
 Прус Іван — 579
 Пруський Андрій з Прусів (Pruski Andreas in Prussy) — 1064
 Прухницький Іван-Андрій з Порохника (Pruchnicki Joannes Andreas; Pruchnicki Andreas; Pruchnicki Ioannes Andreas) — 328, 747, 801, 805, 807, 812, 825
 Пстроконський Rogatian (Pstrokonski Rogatianus in Bul...) — 934
 Пукшта Клаусгелович Станіслав (Pukszta Klausgiefowicz Stanislaw) — 698
 Пшебендовський Петро-Юрій (Przeben-dowski Piotr Jerzy) — 1031
 Пшемський Яків — 623
 Пшерембський Іван з Пшеремба (Joannes de Przeramb; Przerempski, Przerembsky Joannes de Przeramb) — 539, 546, 547, 553, 557, 564, 574, 575, 583, 585, 586, 588
 Пшецішевський (Przeciszewski) — 516
 Пшибіслав, пан — 11
 Пшилуський Яків з Щуцина (Przeluski Jacobus de Sczucyn) — 550
 П'ясецький Іван, священник с. Кукизова (Piasecki Joannes) — 1092
 П'ясецький Іван, шляхтич (Piasecki Joannes, pobilis) — 264
 П'ясецький Павло (Piasecki Paulus) — 619
 П'ясковський Адам (Piaskowski Adamus) — 976, 980, 986
 П'ятницький Ходко (Piantczynski; Piatniski; Pyanthniczsky) — 177
 Рагоза Михайл див. Рогоза Михайло
 Радван Станіслав (Radwan Stanislaus) — 493
 Радзевський (Radziewski) — 565
 Радзівіл Карл-Станіслав (Radziwiłł Karol) — 1095
 Радзівіл Михайло-Казимир (Radziwyl Michael Casimirus) — 941
 Радилівський Антон (Radziłowski Antonius) — 558
 Раду Л. (Radoux L.) — 869—873
 Раймунд, син Івана (Raymundus Johannis) — 144
 Райшко, священник — 576
 Раковський Альберт (Rakowski Adalbertus) — 1069
 Рангон Клавдій (Rangonus Claudius) — 772
 Раренг П. (Rarengus Pa.) — 593
 Раск, батько Федька — 217
 Раско Прокоп — 676
 Ратовський Адам — 781
 Ратовський Андрій-Станіслав (Ratowsky Andreas Stanislaus) — 227
 Рафал з Ярослава — 244, 250, 258, 267, 281, 423, 509, 585
 Рафал з Сobotи й Обихова — 66
 Рахолтова Кордуля — 425
 Ревілій М. (Revilius M.) — 812
 Рей Андрій з Нагловичів — 691
 Рей Іван (Rey Johannes) — 143, 149, 151
 Рей Микола (Rey Nicolaus) — 442
 Ремігіан з П'ясечного (Remigianus de Piaseczno) — 882—885
 Репкович Іван (Repkowicz Jan) — 1028
 Рестіс Л. (Restis L.) — 252
 Рети Франц — 1058
 Ридульський М. Домінік (Rydulski M. Dominicus) — 1113
 Рило Максиміліан (Maximilianus, episcopus; Rylo Maximilianus) — 1108
 Ришковський Іван (Ryzkowski Joannes, Jan) — 498
 Рібулл Іван (Ribullus Joannes) — 719
 Ріттер Микола — 62
 Річек, львівський мешканець — 365
 Річчард А. (Riccardus A.) — 807
 Річчі В. (Riccius V.) — 859
 Роголинський Гаспар з Звонова — 1117
 Роголинські — 1117
 Рогоза Михайло (Михайло, архієпископ; Рагоза Михайл; Michael, Michał, metropolitita) — 703, 708, 713, 717, 718, 720—723, 726, 739, 740, 748, 1131
 Рогозинський Іван (Rogozinski Joannes) — 768
 Родберт (Rodbert) — 738
 Родрігез А. (Rodriguez A.) — 599
 Родшток, вдова — 36
 Рожен Гаврило з Рожнева (Rozen Gabryel de Roznow) — 738
 Роза-Боришевський Андрій (Andreas, archiepiscopus Gnesnensis, Leopoliensis; Rosa Andreas) — 278, 288, 293, 308, 311, 312, 530
 Розборський Павло — 305
 Розлуцька Анна див. Турянська Анна
 Рокосовський Яків — 689
 Рокош Микола див. Рокош Микола з Кошич
 Рокош Микола з Кошич (Рокош Микола) — 303, 304, 344, 350, 368
 Рокошівна Агнета (Rokoszona Agneta; Rokoszowna Agneta) — 697
 Роман, син Івана, священника м. Коросна — 633
 Роман з Княждвору — 184
 Росм, батько Ліберала — 711
 Росновський (Rosnowski) — 654
 Росновський Лаврентій — 711
 Росновський Хома — 364
 Рохович Іван (Rochowicz Joannes) — 846
 Рубієрі Ф. (Rubieri F.) — 939
 Рудавський Іван (Rudawski Joannes) — 846
 Рудка з Подільців — 114
 Рудницький Йосип (Rudniczki Iozephus) — 530
 Рудницький Сильвестр див. Любенецький
 Рудницький Сильвестр
 Рудоловський Гаспар-Домінік (Rudolowski Gaspar Dominik) — 1052
 Ружицький Іван (Rozycki Joannes) — 897, 898, 900, 901, 906
 Руперт, син львівського війта Матвія — 4
 Рупновський Іван — 691
 Рупновський Петро — 691
 Рупновський Юрій — 691
 Русин Давид — 654
 Русин Іван (Ruthenus Joannes) — 28, 29, 33, 34, 41, 43, 44, 46, 57, 73
 Русин Неко (Reuse) — 36
 Руселлі Е. (Rouselli E.) — 134
 Руссіян Степан (Russyan Stephanus) — 813

- С. з Вінцентіїв (S. de Vincentiis) — 278
С. з Зеляди (S. de Zelade) — 1066
С. з Ф'єр[...] (S. de la Fier [...]) — 278
Савинський Петро (Sawinski Petrus) — 914
Савицький Хома (Sawicki Thomas) — 957
Савчак Васіан — 929
Садловський Іван (Szadlowski) — 649
Сай, священик с. Великополя — 678
Сальваго Косма — 805
Самантин І. (Samantinus J.) — 869
Самбір див. Домбровський Самбір Андрій
Самійло, львівський єпископ-суфраган (Samuel, episcopus Hebronensis) — 1060
Самперін П. Ф. (Samperin P. F.) — 812
Самсон, єврей (Samson) — 310
Сапіга Богдан (Сопъ[...] Богдан) — 698
Сапіга Олександр-Дадибог (Sapieha Alexander Dadzibog) — 793
Сарлупій М. А. (Sarlupius M. A.) — 693, 694
Сарновський Адам (Sarnowski Adamus) — 965—967, 970, 972
Сарновський Станіслав (Sarnowski Stanislaus) — 619
Сасин Іван (Sasin Joannes) — 802
Сассіо Іван (Sassio Ianussus) — 1066
Сассіо Ф. М. (Sassio F. M.) — 1066
Свабич Федір — 1004
Свенцицький Микола — 1019
Сверте Спорк Йосип (Sweerts Sporck Josephus) — 1129
Свидинський Павло (Swidzinski Paulus) — 866
Свиднич Іван — 41
Свиднич Микола — 41
Свидригайло, литовський князь — 165, 471
Свинка Іван з Помор'ян — 214, 229
Свистельницький Андрій — 173
Свистельницький Петро — 173
Свірський Іван — 676
Свошовський Іван — 731
Севастьян, вітварист — 416
Севастьян з Крас[...] (Sebastianus a Cras[...]) — 593
Севастьян зі Львова — 466
Сеженкевич Андрій (Seżeńkiewicz Jędrzej) — 1074
Сейковський Станіслав (Sieykowski Stanisław) — 1023
Секирка Павло — 35
Семашко Богдан — 453
Семашко Василь — 453
Семашко Гаврило — 453
Семашко Марія Михайлівна — 453
Семашко Петро — 453
Семен, батько Бернарда зі Львова — 303, 323
Семен з Вартенберга — 41
Семенович Семен — 918
Семко з Бібрки — 109, 154
Семкова (Sutkova) — 305
Семп див. Заршинський Йоаким
Семпельборський Станіслав — 540
Семушовський Адам з Семушови (Siemusowski Adam) — 626
Сенковський Альберт (Senkowsky, Sękowski Albertus) — 733, 744
Сенстелебін Г. (Senstelebin H.) — 158
Сенько, львівський сідляр — 711
Сенько з Нагорець — 214
Сенько з Сєнна — 640
Сепій В. (Sepius V.) — 939
Сервадон Х. (Servadon Ch.) — 807
Серепкович Микола — 758
Серра Микола (Nicolaus, archiepiscopus Mitylinensis; Serra Nicolaus) — 1075, 1082
Сєненський Збігнев з Сєнна (Sieniński) — 797
Сєненський Іван, власник Золочева і Столпина — 544
Сєненський Іван з Гологір (Іван з Сєнна) — 334, 374
Сєненський Іван з Помор'ян — 632
Сєненський Іван з Сєнна (Joannes, archiepiscopus Leopoliensis; Sieniński Ioannes; Iohannes; Joannes) — 665, 674, 675, 684, 693, 694
Сєраковський Вячеслав-Ієронім з Богуславичів (Sierakowski Venceslaus Hieronymus de Bogusławice; Venceslaus, archiepiscopus; Waclaw, arcybiskup) — 1084, 1085, 1089, 1090, 1099—1106
Сєраковський І. (Sierakowski J.) — 141
Сєраковський Станіслав (Sierakowski Stanislaus) — 820, 821
Сєцинський Станіслав (Sיעиński Stanislaus) — 619
Сєцинський Степан з Сєцина (Sיעinski Stephanus a Sיעin) — 865
Сигізмунд, вікарій — 881
Сигізмунд, канонік — 281
Сигізмунд I (Sigismundus I; Sigismundus Primus; Zygmunt I Stary) — 77, 142, 205, 313, 321, 325, 329—337, 339, 340, 342, 345—349, 355—357, 362, 371, 373—376, 379, 380, 382, 384, 387, 389—392, 394—399, 401—405, 407—409, 411, 415, 417—419, 421—432, 434—441, 443, 447—454, 456, 458—465, 467, 469, 471, 472, 474—479, 482, 485—497, 503—507, 510—513, 515—530, 535, 536, 542, 548, 565, 569, 575, 591, 597, 615, 632, 637, 639, 671, 677, 682, 700, 715, 735, 811, 881, 1020, 1027, 1067, 1087, 1097
Сигізмунд II (Сигізмунд Август; Sigismundus Augustus; Sigismundus Secundus; Zygmunt II August) — 22, 30, 51, 58, 104, 148, 151, 169, 191, 212, 281, 389, 399, 449, 453, 490, 507, 512, 526, 529, 531—539, 541, 542, 545—553, 557—565, 567—571, 574, 575, 579, 580, 582—586, 588—591, 594—597, 600, 601, 604—609, 611, 615—617, 620—623, 632—641, 643, 646, 647, 649, 654—656, 662, 666, 667, 676, 741, 796, 823, 841, 842, 882, 904, 931, 938, 953, 967, 968, 1008, 1020, 1027, 1041, 1067, 1097
Сигізмунд III (Sigismundus Tercius; Zygmunt Trzeci; Zygmunt III Waza) — 541, 573, 656, 663, 687, 709—712, 715, 731—737, 741, 742, 744, 749, 750, 753—755, 757—759, 767, 768, 770, 771, 775—777, 779, 781—783, 786—788, 790—793, 795, 796, 799, 804, 805, 813, 816, 821, 823,

- 828, 830, 834, 850, 854, 879, 882, 884, 903, 904, 919, 920, 932, 934, 936, 938, 953, 967, 968, 971, 989, 1010, 1041, 1067, 1096
- Сигізмунд з Вербківців — 256, 264
Сигізмунд з Новосілець — 242
Сигізмунд з Ягольниці — 256, 264, 265
Сигізмунд Август див. Сигізмунд II
Сиклич Матвій — 393
Сикст IV (Sixtus IV) — 252
Сикст V — 707, 962
Сикст Еразм (Sixt Erasmus) — 805, 824
Симеон, магістер — 671
Симеон, мельник (Simon, molitor) — 644
Симеон, син Ганеля Мартина див. Ганель Симеон
Симеон з Мехова (Simon a Miechow) — 593
Симонетті Йосип — 1066
Синявська Іванна див. Потоцька Іванна з Синявських
Синявський, син Синявського Прокопа — 483
Синявський Адам-Ієронім (Adam Hieronim; Sieniawski Adam Hieronim) — 774, 982
Синявський Адам-Микола — 1097
Синявський Микола, галицький земський підсудок, суддя (Микола з Синяви; Nicolaus, iudex) — 236, 248
Синявський Микола, руський воевода (Микола з Синяви; Nicolaus de Sieniawa; Sieniawski) — 374, 478, 526, 623
Синявський Прокоп (Sieniawski, Szienyawski Procopius) — 483
Синявський Рафал з Синяви — 715
Сихівський Іван (Sichowski Ioannes) — 49
Сицинко, священник (Shycynko) — 354
Сідлецький Станіслав (Siedlecki Stanislaus) — 834, 840
Сікорський Антон (Sikorski Antonius) — 1096
Сікорський Христофор (Sikorski Christophorus, Krzysztop) — 801
Сіткова Маргарита — 411
Скаппій І. А. (Scappius Jo. A.) — 724
Скапуцій Ф. (Scapucius F.) — 693, 694
Скарбек (Skarbek) — 163
Скарбек Важинський Порфирій (Skarbek Wazynski Porphyrius) — 1123
Скарбек Іван (Skarbek Joannes, Jan) — 902, 1026, 1039, 1084
Скарга Петро — 625
Скаршевський Станіслав — 964
Скибицький Гайовський Іван (Skibiczky Gaiowski Joannes) — 530
Скибич Василь (Skybucz Wasył) — 7
Склавін Марко з Кандії — 73
Скотницький Павло — 737
Скотницький Станіслав (Skotnyczky de Lubno) — 361
Скотті Іван (Scotti Joannes) — 1058
Скульський Йосип — 997
Скумин Федір — 884
Слабош Іван — 455
Славковська Марина — 1017
Славська Варвара (Бучацька; Slawska a Wisczackie) — 248
Славський Станіслав — 248
Слідзень Альберт з Сулимова (Zlidzen Albertus) — 66, 67
- Слідзень Станіслав з Сулимова (Сулимовський Станіслав; Szyldzeyn, Zlidzen Stanislaus) — 66, 67, 81
Слома Мартин (Sloma Martinus) — 252
Сломовський Станіслав з Чехова (Schlotowski, Slomowski, Stomowski, Szlomowski Stanislaus) — 540, 614, 618, 649, 658, 665
Слотвинський Йосип (Stotwiński Josephus) — 141, 293, 353
Сльозка Михайло (Sloska, Szloska) — 855, 935
Сльозка Філарет — 997
Смешек Адам — 758, 768
Смігельський Микола — 540
Смігельський Севастіан — 540
Смойла, львівський єврей — 541
Смольницький Олександр (Smolnicki Alexander) — 1078
Снетин, львівський житель — 198
Снопковський Фелікс — 501
Снятин Микола — 365
Собеєвський Альберт — 675
Собемондр Станіслав — 365
Собеський Ян з Собешина див. Ян III
Собеський Яків — 850, 975
Собеський Яків-Людовик (Яків-Людовик; Jakub Ludwik) — 1004, 1042, 1095
Созанський Іван (Sozanski Joannes) — 982
Соколинський Семен (Sokolinski Siemion) — 698
Сокольніцький Йов (Sokolniczki Iob) — 438
Соліковський Альберт (Solikowski Albertus) — 716, 760
Соліковський Іван, декан (Solikowsky Joannes) — 856
Соліковський Іван-Дмитро (Joannes Demetrius; Solikowski Ioannes Demetrius; Solikowski Joannes a Solki) — 693—695, 707, 716, 724, 729, 735, 737, 738, 743, 746, 747, 760, 761, 764, 766
Соліс Петро (Solis Petrus) — 695
Сологуб Сигізмунд (Solochab Szygmont) — 698
Солодовник Іван — 557
Солтис Григорій — 586
Солтис Микола молодший — 119
Солтис Микола старший (Микола, солтис; Микола старший; Nicolaus, solthys; Scholtz, Schulz, Schultz Nicolaus) — 61, 70, 89, 108, 119, 139, 220
Сольський Йосип (Solski Josephus) — 997
Сопъ [...] Богдан див. Сапіра Богдан
Сопошинський Іван (Schopuschynsky Joannes) — 282
Софія, вдова Гинека Станіслава (Hinkowa) — 445, 473, 495
Софія, дочка Гинека Қазимира — 632, 666
Софія, дочка Коснара Івана — 443
Софія, королева — 84, 91
Софія з Зубри (Zofia; Zophia, filia Zubrzyky Joannis) — 265, 266
Софія з Конєцполя (Sophia de Koniecpole) — 283
Софія з Плешевичів (Czuryłowa Zophya z Pleszowicz) — 763
Соха Матвій — 654
Соцький Лібко — 94

- Сочевич Минко інакше Михайло, солтис с. Чижків — 120
- Сошка Яків — 671
- Спаратар П. (Sparatarus P.) — 995
- Спитко, власник Тарнова див. Спитко Іван з Тарнова
- Спитко з Бобрика див. Лігенза Микола Спитко з Бобрика
- Спитко з Тарнова див. Спитко Іван з Тарнова
- Спитко з Ярослава (Spytko de Jaroslaw) — 258, 259, 277, 281, 323
- Спитко Іван з Тарнова (Спитко, власник Тарнова; Спитко з Тарнова) — 60, 86, 635
- Спитко Мельштинський див. Мельштинський Спитко
- Спичник Іван з Бовшева — 236, 248
- Спонч Іван — 579
- Средзинський Андрій (Sredzinski Andreas; Średziński Andrzej) — 856, 859, 910
- Ставинський Христофор — 926, 986
- Ставський Микола (Stawski Mikołaj) — 878
- Стадницький Андрій — 428
- Стадницький Іван з Жмигороду (Sztadnyczky Jan z Zmigroda) — 727
- Стадницький Станіслав з Жмигороду — 682, 715
- Стажеховський Альберт — 513, 516
- Стажеховський Альберт з Білобоків — 473
- Стажеховський Іван (Starzechowski Jan) — 1032
- Стажеховський Петро (Petrus, archiepiscopus; Starzechowski Petrus) — 243, 480, 481, 493, 502, 508, 513, 515, 518, 530, 532, 533, 544, 554, 556
- Стажеховський Станіслав — 682
- Стажеховський Юрій (Starzechowski Jerzy) — 1032
- Стай Бенедикт (Stay Benedictus) — 1114
- Станіслав, батько Адама з Сухої Волі — 44
- Станіслав, батько Камощого Івана — 344
- Станіслав, батько Круля Станіслава з Перемишля — 416, 515, 544
- Станіслав, власник Ходорівставу (Stanislaus de Chodorostaw) — 153
- Станіслав, король (Stanislaus, roy) — 1072
- Станіслав, львівський віцевоевода (Stanislaus, vicerpalatinus) — 484
- Станіслав, львівський возний (Zorawynsky Stanislaus) — 470
- Станіслав, львівський мельник (Stanislaus) — 625
- Станіслав, нотарій (Stanislaus, notarius) — 210
- Станіслав, парох м. Буська — 176
- Станіслав, пасерб пана Ламберта див. Ламбертович Станіслав
- Станіслав, писар (Stanislaw) — 72
- Станіслав, син Броди Івана — 378
- Станіслав, син Вільчека Станіслава див. Вільчек Станіслав зі Львова
- Станіслав, син Ганеля Мартина — 574, 590
- Станіслав, син Гинека Казимира — 632, 666
- Станіслав, син Гинека Станіслава див. Гинец Станіслав
- Станіслав, син Івана (Stanislaus Ioannides) — 637
- Станіслав, син Тички Бернарда — 411
- Станіслав, татарин (Stanislaus, Tartarus) — 731, 754
- Станіслав-Август (Stanislaus Augustus) — 1027, 1067, 1087, 1091, 1093, 1096, 1097
- Станіслав з Басівки — 628
- Станіслав з Гур — 214
- Станіслав з Гурки — 903
- Станіслав з Давидова — 109, 111, 113, 114, 118, 122
- Станіслав з Денова (Stanislaus de Denow) — 252
- Станіслав з Журавна (Stanislaus, haeres in Zurawno) — 274
- Станіслав із Зубрі див. Ламбертович Станіслав
- Станіслав з Каково див. Каковський Станіслав
- Станіслав з Княгиничів (Станіслав з Яричева) — 230, 283
- Станіслав з Красника — 201
- Станіслав з Курозванків (Stanislaus de Curozwanky; Stanislaus, vicescancellarius) — 254, 255
- Станіслав з Любліна — 199
- Станіслав зі Львова див. Менда Станіслав зі Львова
- Станіслав з Опочна (Stanislaus a Opoczno) — 592
- Станіслав з Пажневич — 338
- Станіслав з Парчева — 364
- Станіслав з Переворська — 592
- Станіслав з Пйотравина — 366
- Станіслав з Свенжичів (Stanislaus) — 275
- Станіслав з Скажина (Stanislaus de Skarziно) — 232
- Станіслав з Солі — 592
- Станіслав з Тенчина — 530
- Станіслав з Тухова — 368
- Станіслав з Тшебухова — 199, 204, 406
- Станіслав з Ходеча, воевода, староста (Stanislaus de Chotecz) — 173, 190, 205, 207, 244, 423
- Станіслав з Ходеча, гетьман, каштелян, маршалок, староста (Stanislaus de Chodecz) — 297, 298, 301, 310, 316, 326, 330, 333, 347, 352, 353, 358, 360, 372, 387, 389, 398, 400, 403, 409, 461, 510, 610
- Станіслав з Шадека — 366
- Станіслав з Яричева див. Станіслав з Княгиничів
- Станіслав з Яскманичів — 377
- Станкевич Антон-Казимир (Stankiewicz Antonius Casimirus; Stankiewicz Casimirus) — 994, 1042
- Стано Андрій — 365, 586
- Стариц[...] (Stariz[...]) — 995
- Старчовський Каспер (Starczewski Caspar) — 716, 735
- Стахира Станіслав з Сороків — 177, 186
- Стахно, власник с. Плетеничів див. Стахно з Плетеничів
- Стахно з Плетеничів (Стахно, власник с. Плетеничів) — 277

- Стахуркевич Іван (Stachurkiewicz Joannes) — 659
 Сташ, перемиський житель — 594
 Сташко, крамар (Cromer Staszko) — 221
 Стельмах Станіслав — 335
 Степан, батько Григорія з Лельова — 46
 Степан, генерал-лейтенант — 1051
 Степан, міщанин з Городка — 136
 Степан, священник з Нового Яжева — 982
 Степан, селянин з Нагірців — 309
 Степан, син Пилевича Петра (Stephan, syn Pilewicza Piotra) — 913, 946
 Степан з Журавська (Staphanus de Zorawsk) — 264
 Степан з Латошева — 44
 Стеткевич Іван — 1045
 Стефан, король (Stefan Баторій; Stefan, król; Stephanus, rex) — 439, 523, 585, 655, 661—664, 667, 670—672, 675—687, 689—690, 700—702, 735, 758, 770, 775, 792, 804, 823, 828, 850, 903, 904, 1020, 1027, 1067, 1097
 Стефан, молдавський воевода — 174
 Стефан IV (Stephanus, palatinus, waywode) — 195, 203, 322
 Стефан V (Stefanus, vavvoda) — 381
 Стефан Баторій див. Стефан, король
 Стефанович Іван-Кантій (Stefanowicz Joannes Cantius) — 71, 710, 947, 1052
 Стецько, львівський хутовик — 360
 Стецько Ілько з Черкас — 214
 Стецько з Тернави — 83
 Стецькович Хома — 605
 Стиборій, власник Васючина — 374
 Стиборій, син Внучка Петра — 208
 Стиборій з Васючина — 161
 Стиборій з Вишні — 154, 156, 159, 196, 200
 Стиборій з Комірників (Sciborius de Komorniki) — 160
 Стипковський Мартин — 810
 Стмановський Христофор — 625
 Стогнів Валентин — 623
 Стоцький Ст. (Stocki St.) — 1127
 Страншенич Станіслав (Stranszenic Stanislaus) — 865
 Страс Матвій — 586
 Страш Іван з Б'ялочова — 691
 Страшич Степан (Straszyc Stephanus) — 767
 Стрепа Яків (Jacobus, archiepiscopus) — 28, 31, 33, 35—37, 39, 41—44
 Стрийський Станіслав (Striyski Stanislaus) — 729, 735
 Стриковський Мартин з Лежайська (Strykowski Martinus) — 802
 Стричек Петро (Striczek, Strzyzek Petrus) — 308, 320, 350
 Стрілецький Андрій (Strzelecki) — 889
 Стрілецький Роман — 889
 Струмило Юрій див. Струмило Юрій з Дмосина
 Струмило Юрій з Дмосина (Струмило Юрій; Юрій з Дмосина; Strumilo Georgius) — 205, 206, 212, 214, 244, 279, 323, 423, 517
 Струсь Іван-Олександр (Strus Joannes Alexander) — 1021
 Стшелецький див. Вонтрубка-Стшелецький Іван
 Стшеслав з Козиськ — 41
 Субос Ф. (Subos F.) — 1038
 Сулимівський Станіслав див. Слідзень Станіслав з Сулимова
 Суравський І. (Surawski I.) — 353
 Суранович Федина — 941
 Сустініс Т. (Sustinis T.) — 554—556
 Суський Михайло-Маврикій (Suski Michał Mauricy) — 1033
 Сфорца Каетан (Caietanus dux Sfortia) — 1092
 Сфорца Пилип (Sfortia Philippus) — 1056
 Тарановський Іван — 158
 Тарановський Христофор (Taranowski Krzysztof) — 977, 982
 Тарасов Стефан — 1051
 Тарасовський Іларіон (Tarasowski Hilarijon) — 624
 Тарло Андрій — 423
 Тарло з Шекажовичів, крайчий (Tarło de Szczekarzowice) — 215, 216
 Тарло Іван — 513
 Тарло Павло див. Тарло Павло з Шекажовичів
 Тарло Павло з Шекажовичів, архієпископ (Тарло Павло; Tarło, Tharlo, Tharlo Paulus de Szczekarzewice) — 573, 593, 599, 603, 618
 Тарло Павло з Шекажовичів, львівський земський суддя (Тарло Павло) — 412, 416, 418, 443, 445, 448
 Тарновський Іван, гнезненський архієпископ (Tarnowski Joannes) — 748
 Тарновський Іван, львівський архієпископ (Tarnowski Jan, Joannes) — 502, 508, 705, 747, 761, 801, 902, 905, 910—912, 922, 924, 926, 927, 939
 Ташицький Микола з Лучлавичів — 417, 455
 Теле[...]цький Лука (Tele[...]cki Lucas) — 891
 Теодорович Г. (Teodorowicz G.) — 141, 353
 Терлецький Кирило (Терлецкий Кирил; Терлецкий Кириль) — 708, 713, 717, 718, 726, 739, 740, 748
 Террарій Гіацинт (Hyacinthus) — 902
 Тершович Мельхіор (Tersovius Melchior) — 780
 Тетко Петро — 411
 Тетяна, попадя — 1017
 Тилицький Петро (Tylicki, Tyliczki Petrus) — 758, 759
 Тимкович Григорій — 891
 Тимофій з Сerrано (Timotheus de Serrano) — 278
 Тимошевич, чернець (Tymoszewicz) — 853
 Тинкович Федір (Tynkowicz Theodor) — 915
 Тинович Вашко — 655
 Тинівський Степан (Tyniowski Stephan) — 949
 Тирава див. Черкаський Дмитро
 Тисаровски Евстафій див. Тисаровський Ієремія-Євстахій

- Тисаровський Ієремія-Євстахій (Тисаровски Евстафій) — 814
Тихон, чернець (Thichon) — 853
Тицин Юрій — 599
Тичка Бернард (Thyczka Bernardus) — 411
Тичка Микола — 351, 371
Тишкевич Іван — 851
Тишкович — 698
Ткач (Tkacz) — 1000
Тлуста Маргарита (Ilinska Margaretha; Tlуста, Tlуста Marczynowa; Tlуста Margaret-ha) — 295, 297, 298, 314, 316, 331, 338, 400, 610, 626
Тлустий Мартин (Thlusthi, Tlusthy, Tlusty, Tlusty Martinus) — 295, 297, 298, 314, 316, 331, 338, 626
Товарницький Іван (Towarnicki Joannes) — 1032
Тодескі Антон — 645, 673
Тойфелін Кася (Tewsolune Catharina) — 108
Толмач Іван (Janusko, Januszko; Tolmacz Janusko) — 62, 77, 80, 90, 677
Томецький Бенедикт-Адам (Tomiecki Benedictus Adamus) — 502, 856
Томиславський Микола (Tomistawski Nicolaus) — 1006, 1012, 1015
Томицький Петро з Томичів (Petrus, episcopus Cracoviensis, Posnaniensis, Premisliensis; Petrus, vicancellarius; Petrus de Thomicze, de Thomyce, de Thomycze; Thomiczki, Thomyczky, Thomyczki, Tomicki Petrus) — 357, 362, 373, 374, 379, 380, 382, 383, 391, 392, 394, 396—399, 401, 403—405, 407, 408, 418, 421—427, 429, 432, 434—441, 448—451
Топольницький Микола (Topolnicki Nicolaus) — 633
Торосович Івашко — 758
Траутфройлен Іван — 108
Тризна Іван (Трузна Jan) — 698
Трусколаський Микола — 926, 986
Туба П. (Tuba P.) — 278
Тубій див. Бертіан Шостий звання Тубій
Туманов Мірвел — 1051
Турко Іван — 378
Туркович Кость (Turkowicz Kosc) — 842
Турянська Анна з Блажовських — 1115
Турянська Анна з Розлуцьких — 1115
Турянська Маріанна з Комарницьких — 1115
Турянська Настасія з Височанських — 785
Турянська Олександра з Манастирських — 1115
Турянський Андрій — 1115
Турянський Антон — 1115
Турянський Григорій (ТурАнскии Григори) — 785
Турянський Іван — 1115
Турянський Іван, син Івана — 1115
Турянський Михайло — 1115
Турянський Михайло, син Михайла — 1115
Турянський Олександр — 1115
Турянський Степан — 1115
Турянський Федір — 785
Туховський Станіслав (Tuchowski Stanislaus) — 891
Тучапський Григорій — 1118
Тучапський Макарій — 499
Тучапський Роман — 1118
Тучапський Семен — 1118
Тучапський Федір — 1118
Тшебинський Олександр — 799
Тшебицький Андрій (Trzebicki Andreas) — 896
Тшеска Кристин — 466
Тшимерський Петро (Trzymierski) — 260
Тщинський Вячеслав-Франциск (Trzcinski Venceslaus Franciscus) — 1016, 1017, 1020
Убальдіні Іван з Риппи (Ubal dini Joannes de Rippa) — 876
Убальдіні Іван-Степан делла Риппа (Ubal dini, Ubal dyni Joannes Stephanus de Rypa) — 916, 962, 973
Убиш Яків (Ubysz Jacobus) — 850
Уголіні В. (Ugolinus W.) — 158
Уголіні С. (Ugolinus S.) — 825
Удіно Г. (Oudinod H.) — 1074
Уейський Хома (Wieyski Thomas) — 879
Улевський Станіслав — 444
Унеховський Грегорій Павлович — 698
Унятицькі, власники с. Унятич — 428
Урбан VIII (Urbanus VIII) — 803, 807—809, 811, 812, 825, 826, 859, 865, 1056
Урбанський Станіслав (Urbański Stanislaus) — 651
Уршуля, дочка Гаспара — 652
Уршуля, дружина Пшебендовського (Prze bendowska Urszula) — 1031
Усман Адам (Usman Adamus) — 57, 73, 208, 372, 379, 502, 508, 573, 769, 796, 801, 911, 922, 924, 926, 927, 976, 986
Уфур І. (Oufour I.) — 1066
Уханський Яків (Uchanski Iacobus) — 555
Ф. з Кандіс (F. de Candis) — 311, 312,
Ф. з Ландзамео (F. de Lanzameo) — 31
Ф. з Пайна (F. de Paina) — 995
Ф. з Фонт[...] (F. de Font[...]) — 311, 312
Ф[...] Севастіан (F[...] Sebastianus) — 619
Фаберський Станіслав (Faberski Stanislaus) — 779
Фабіні[...] А. (Fabin[...]) A.) — 825
Фабка Мартин — 729
Фабрутрі Ц. (Fabtrux C.) — 807, 808
Фавіан, батько Петра з Вольфраму — 41, 43
Фалибовська Анна (Falibowska Anna) — 453
Фалін Ц. (Falinus C.) — 1066
Фаліон Г. (Falionus Ho.) — 665
Фалларіні Яків (Fallarinus Jacobus) — 1005
Фаренбах (Farenbach) — 126
Фарнезе Олександр — 705, 706
Фарурей Микола — 691
Федір, батько Поповича Івана — 906
Федір, священник с. Ниновичів — 1001
Федір, син Івана, священика с. Завидовичів (Fedor) — 955

- Федір, син Манастирського Івана — 896
 Федір, син Паниковича Іваська — 946
 Федір, син Поповича Івана — 906
 Федір з Гевеля (Theodorus de Hewel) — 1047
 Федкевич Костянтин (Fedkiewicz, Fedkowicz Konstanty) — 957
 Федорович Матвій — 889
 Федька з Подільців — 114
 Федько, син Раска — 217
 Фей П. Ц. (Pheus P. C.) — 869
 Фелікс з Балучина — 283, 305, 326
 Фелікс з Панева — 274
 Феот, вірменський цар — 362
 Фербер Маврикій (Mauritius, episcopus) — 452
 Фердинанд III — 895
 Фердинанд-Марія, кардинал — 1078
 Ференсович Василь (Ferensowicz Bazyli) — 978
 Ференсович Олена (Ferensowicz Helena) — 978
 Филімонович Федір (Filimonowicz Theodorus) — 860, 1385
 Филипович Гнат — 1110
 Филиповський Мартин — 764
 Фієлля Я. (Fiella Ja.) — 278
 Фік Матвій (Fik Matthias) — 829
 Філь з Погірців — 213
 Фінзігер Іван-Баптист (Finsiger Joannes Baptista) — 1121
 Фірман Домінік — 157
 Фіцек Франциск (Fitzeck Francois) — 1112
 Фіялковський Мартин (Fiałkowski Martinus) — 998, 1002, 1003
 Флоріан, батько Валентина з Менії — 817
 Флоріан, батько Стшеслава з Козиськ — 41
 Флоріан з Коритниці — 47, 49, 52, 54
 Флоріан [...] (Florianus [...]) — 565
 Формаліарі Олександр (Formaliari Alexander) — 1045
 Фрайборг Іван — 371
 Франц II (Franz) — 1125, 1126
 Франциск, батько Глерія Якова — 863
 Франциск, батько Григорія з Ческо Санкті Петрі (Franciscus de Cesco) — 668
 Франциск, нотарій — 1045
 Франциск з Бжезя (Franciscus in Brzezio) — 386
 Франциск з Дев'ятник (Dziewiątnicki) — 140
 Франциск з Ожека — 281
 Фрауендінст Никола з Влоцлавка (Vrhw. Nicolaus; Nicolaus de Ladislauia) — 42, 82
 Фредро Андрій (Fredro, Frydro Andreas) — 377, 578
 Фредро Андрій-Максиміліан з Плешевичів (Fredro Andrzej Maximilian) — 979
 Фредро з Плешевичів (Fredro) — 51, 83
 Фредро Іван див. Фредро Іван з Плешевичів
 Фредро Іван з Плешевичів (Фредро Іван; Fredro) — 543, 682
 Фредро Станіслав-Йосип (Fredro Stanisław Jozef) — 979
 Фредро Франциск (Fredro, Frydro Francisus de Pleszowice) — 377, 578
 Фредро Яків-Максиміліан (Fredro Jacobus Maximilianus; Fredrosky) — 804, 816, 829, 860, 861
 Фрей Іван-Хома (Frey Jean Thomas) — 1112
 Фридерик, батько Юрія (Fredericus) — 253
 Фрич Іван — 475
 Фрукт Д. (Fructus D.) — 826
 Фульмар Іван — 82
 Харбицький Христофор (Charbicki Christophorus) — 748
 Хвалибогович Степан (Chwalibogowicz Stephanus, Ffalibogowicz) — 190
 Хенциньський Альберт — 922
 Хибинський Павло (Chibinski Paweł) — 1023
 Ходзигійович Степан — 843
 Ходкевич Ієронім (Chodkiewicz Hieronym) — 745
 Ходор, брат Губки Івана (Chodor) — 15
 Ходорек Станіслав — 411
 Ходорівський Іван див. Ходорівський Іван з Берездівців
 Ходорівський Іван з Берездівців (Іван, власник Ходорівставу; Ходорівський Іван; Chodorowski Joannes; Joannes de Chodorostaw) — 153, 214, 237, 811
 Ходорівський Мартин див. Ходорівський Мартин з Ходорівставу
 Ходорівський Мартин з Ходорівставу (Ходорівський Мартин; Chodorowski Marcin; Chodorowski Martinus de Chodorostaw) — 341, 388, 390, 402, 415, 430, 442, 483
 Хоєнський Іван (Chojenski Joannes; Joannes, episcopus Cracoviensis, Plocensis, Premisliensis) — 454, 456, 465
 Хойновський Йосип (Chojnowski Josephus) — 418
 Холівський, перемиський житель — 594
 Хома, львівський священник — 526
 Хома, львівський швець — 586
 Хома, нотарій (Thomas, notarius) — 772
 Хома, парох м. Яворова — 433
 Хома, священник с. Волиці — 878
 Хома з Дрогобича — 303, 304
 Хомонтовський Михайло — 473
 Хонька, дружина Дядьковича Васька (Васькова Хонька; Chonka) — 15
 Хотек Іван-Рудольф (Chotek Johann Rudolph) — 1119, 1120
 Хребтович Мелентей (Хребтович Мелентей) — 708, 713, 717, 718, 726
 Христофор, батько Івана з Ческо Санкті Петрі — 650
 Христофор, син Вельогловського Мартина — 810
 Христофор з Берездівців — 623
 Христофор з Шидлівця (Christophorus de Schidlowiecz; Cristophorus de Schidlowiecz; Cristoforus de Szydlowiecz) — 342, 371, 376, 387, 389, 390, 395, 402, 415, 419, 430, 431

- Хростинський Войтіх-Станіслав (Chroscinski Wojciech Stanisław) — 991, 996, 997, 1004
- Цансер Петро (Czanser, Czansir Petrus) — 65, 157
- Цебжик Микола (Sebrzyk) — 598
- Цебровський Іван — 623
- Цебровський Петро — 66
- Цебровський Петро — 214
- Цебровський Христофор — 623
- Цезар (Cesarus) — 699
- Цейнарович Вячеслав (Cejnarovic Venceslaus) — 619
- Цепнер Юрій — 61, 70
- Цесковіта Станіслав — 592
- Цеслинський Петро — 473, 513, 565
- Цетнер Гнат з Чертвичів (Cetner Ignacy z Czertwic) — 1074
- Цещішевський Адам (Cieciszewski Adamus) — 1087
- Цешановський Максиміліан (Cieszanowski Maximilian) — 651
- Цешковський Криспін з Цешкова (Cieszkowski Crispinus de Cieszkow) — 577, 1098
- Цибоні Христофор — 1006
- Ціміні Г. (Cimini H.) — 693—695
- Ціммерман Микола — 77
- Цінцій Б. (Cincius B.) — 1059
- Ціпсер Йокуш (Czypser Joseph) — 65
- Цітті Ф. (Zittus F.) — 825
- Ціттадін О. (Cittadinus O.) — 554—556, 593
- Ціхонович Терезія — 986
- Ціхоцький Андрій-Франциск (Cichocki Andreas Franciscus) — 1037
- Цорнбах Іван — 79
- Цорнберг Микола (Czornberg) — 108, 237
- Цьолек Андрій (Ciołek Andreas, Andrzej) — 498
- Цьолек Станіслав (Czolek Stanislaus) — 75, 83, 85—87
- Чагровський Івасько — 234
- Чагоровський Матвій (Czachorowski, Czachorowski Mathias) — 273
- Чайковський А. (Czaykowski A.) — 325
- Чарнецька Антоніна (Czarnecka Antonina) — 710
- Чарний Павло з Вітовичів (Czarny de Vitovicze; Czarny Paulus de Vitovicze) — 348, 364
- Чарновський Яків — 732
- Челятицький Станіслав — 94
- Черехавський А. (Czerechawski A.) — 728
- Черкаський Дмитро (Дмитро, орендар с. Черкас; Тирава; Tyrawa Demetrius) — 313, 470, 471
- Черминська Маріанна (Czermńska Mariana) — 878
- Черминський Іван (Czermński Jan) — 878
- Чернієвський Матвій з Березини (Czerniejewski Mathias) — 662
- Черни Юрій — 696
- Чернинська Анна (Анна, дружина Сокольницького Йова; Czerninska Anna) — 438
- Черський Фелікс — 691, 692, 696, 697
- Чех Павло з Заградища — 23
- Чехович Андрій — 802
- Чеховський Б. (Czechowski B.) — 1001, 1029
- Чеховський Гацінг (Czechowski Hyacinthus) — 354
- Чехуцький І. (Czechucki J.) — 1054
- Чехуцький Станіслав — 428
- Чижик Мартин (Czyzyk Martinus) — 1011
- Чіоті П. (Ciottus P.) — 905
- Чірін І. (Csygin Jo.) — 618
- Чолганський Іван-Карл з Чолганів (Czolhansky Joannes Carolus in Czolhany) — 856, 860
- Чоловський (Czółowski) — 978
- Чорний Доброгост — 53
- Чурило, кметь — 99
- Чурило Юрій з Горая (Czuryło Jerzy z Goraia) — 763
- Шадурка Андрій — 435
- Шадурський Микола (Szadurski Nicolaus) — 565, 1004, 1025
- Шанк Лаврентій — 609
- Шанявський Іван-Фелікс (Szaniawski Joannes Felix) — 57, 73, 367, 484, 500, 502, 508, 509, 541, 705, 706, 761, 769, 796, 801, 911, 988, 1002, 1003, 1005
- Шапірова Гізела (Szapirowa Gizela) — 936
- Шафранець Іван (Iohannes, vicecancellarius; Schaffranecz Iohannes) — 97, 104, 105
- Шварц Микола — 108
- Шведзицький Г. (Szwedzicki G.) — 1029
- Шегундіні С. (Schegundini S.) — 825
- Шезнело (Chesnelot) — 131
- Шекані, львівський воевода — 281
- Шелер Микола — 70
- Шенбек Алоїзій (Schönbek Aloisius) — 1047
- Шенгрегер Мартин (Schongreger, Schöngreger Matrinus) — 411, 421
- Шептицький Афанасій, архієпископ (Athanasius, archiepiscopus; Szeptycki Athanasius in Szeptyce) — 1048, 1050, 1053
- Шептицький Афанасій, єпископ (Szeptycki Athanasius in Szeptyce) — 1081
- Шептицький Варлаам (Варлаам, єпископ) — 499, 1024
- Шептицький Лев (Шептицький Людовик-Лев; Ludovicus Leon; Szeptycki Leo na Szeptycach) — 1061, 1071, 1077, 1086, 1092, 1102, 1105, 1107, 1109, 1114
- Шептицький Людовик-Лев див. Шептицький Лев
- Шефлер Іван — 106
- Шимонович Андрій, львівський лавник — 766
- Шимонович Андрій, львівський райця — 1003, 1006
- Шимонович Вартан — 992
- Шіргаль Іван — 541
- Шлап Мартин — 540
- Шльома, львівський єврей — 484
- Шми[...] Мартин (Schmy[...] Martinus) — 443
- Шмітфельд Микола (Szmittfeld Nicolaus) — 146
- Шобер І. (Chobert I.) — 1057

Шольц Валентин (Scholc Walenty) — 876
 Шольц Вольфганг — 654, 671
 Шольц-Вольфович Вольфганг — 758
 Шольц-Вольфович Іван (Шольц Іван; Szolc Wolfowicz Joannes) — 743
 Шольц-Вольфович Мельхіор (Вольфович Мальхер; Solcz Wolphowicz Melchior) — 789
 Шольц-Вольфович Микола (Scholcz Wolphowicz Mikolai) — 789
 Шольц Іван, бурмистр (Schulcz Joannes) — 876
 Шольц Іван, райця див. Шольц-Вольфович Іван
 Шольц Станіслав — 715
 Шольц Юрій — 802
 Шольц Яків (Scholc Jacobus) — 795
 Шомер Іван — 980
 Шомовський Іван (Szomowski Jan) — 964
 Шонон Єп. (Chaunon Eph.) — 599
 Шоссе Г. (Chausseus H.) — 765, 766
 Шпительський Климент — 90
 Шропп Іван (Schrop) — 179
 Штельцгаммер Павло (Stelzhammer Paulus) — 1116
 Штехер Григорій (Stecher Gregorius) — 14, 37
 Штехер Петро (Petrus, providus; Stecher) — 37, 76
 Штіфатер Матвій (Sthiffater; Stichfater Mathias) — 328
 Штрассер (Strasser, praefectus) — 612, 975, 982, 1034
 Шультербейн Микола — 61
 Шульц Яків — 671
 Шумлянський Йосип (Шумлянський Іосиф) — 762
 Шумлянський Онуфрій з Великих Шумлян (Szumlanski Onuphrius in Magna Szumlany) — 1056
 Шурма Іван — 946
 Шурмін Іван (Szurmin Ioannes, Iwan) — 984
 Шурмін Максим (Szurmin Maxym) — 984

Щербатов, генерал-майор — 1088
 Щербич Павло (Sczerbicz P., Paulus) — 688, 700, 701, 711, 715, 758, 759
 Щиковська Єва — 457
 Щука Станіслав (Szczuka Stanislaus) — 983, 984, 989, 990
 Щука Теофіл (Szczuka Theophilus) — 209, 778, 994, 1042

Юдєртін Петро Францисконій — 925
 Юзефович Олександр — 973
 Юліван (Julivanus) — 803
 Юлій II (Iulius) — 307, 311, 312
 Юлій III (Julius III) — 554—556
 Юра Іван з Малехова і Острова — 257
 Юрій — 52
 Юрій, вікарій — 218
 Юрій, власник Язлівця — 374
 Юрій, батько Івана (Georgius) — 444
 Юрій, клерик (Georgius de Leopoli) — 327

Юрій, син львівського вїйта Матвія — 4
 Юрій, син Цепнера Юрія — 61, 70
 Юрій, син Цепнера Юрія (другий) — 61, 70
 Юрій, син Чарного Павла з Вітовичів — 364
 Юрій, син Фридерика — 252
 Юрій, смоленський пріор (Jerzy, przeor smolenski) — 793
 Юрій з Городка — 368
 Юрій з Дмосина див. Струмило Юрій з Дмосина
 Юрій з Мальчик — 214
 Юрій з Панева (Georgius de Paynow) — 374, 388, 402, 442, 483
 Юрковський Павло див. Юрковський Павло з Чорторії
 Юрковський Павло з Чорторії (Павло з Юркович; Юрковський Павло; Jurkowski Paulus; Jurkowski Paulus de Czarturia) — 214, 218, 267
 Юрша, власник Ходорівставу див. Юрша з Ходорівставу
 Юрша з Ходорівставу (Юрша, власник Ходорівставу; Chodorowski Iurscha; Jurscha de Chodorostaw; Jursha) — 153, 187, 194, 200, 214—216, 247, 292
 Юст А. (Iustus A.) — 693—695
 Юст Б. (Iust[...] B.) — 695
 Юсько зі Скорнич (Jusko de Skornicz; Scornicz Iuscho) — 13

Я., син Станіслава (Ja. Stanczlaow) — 71
 Я. з Біканде (Ja. de Bicande) — 480, 481
 Я. з Фределю[...] (Ja. de Fredelu[...]) — 480, 481
 Я. з Церуерії (Ja. de Ceruerye) — 131
 Ябловський Іван (Jablowski Joannes) — 593
 Яворський А. (Jaworski A.) — 1116
 Яворський Михайло (Jaworski Michał) — 51
 Ягелло див. Владислав II
 Ядвіга, вдова Зоммерштейна Івана молодшого див. Ядвіга, дружина Солтиса Миколи старшого
 Ядвіга, вдова Коснара Івана — 443
 Ядвіга, дочка Гинєка Казимира — 632, 666
 Ядвіга, дочка Зубрського Івана (Heduigis, filia Zubrszky) — 111
 Ядвіга, дочка Коснара Івана — 443
 Ядвіга, дружина Айхінгера Зебальда — 574, 590
 Ядвіга, дружина Григлевича Фавіана — 798
 Ядвіга, дружина Мартина з Кам'яця див. Ядвіга з Олеська
 Ядвіга, дружина Солтиса Миколи старшого (Ядвіга, вдова Зоммерштейна Івана молодшого) — 89, 119, 139, 220
 Ядвіга, дружина Цьолека Андрія — 498
 Ядвіга, королева (Heduigis, regina) — 8, 19, 20, 32, 84, 546, 654, 686, 881
 Ядвіга з Олеська (Ядвіга, дружина Мартина з Кам'яця) — 412, 416
 Язвєцький Іван (Jazwycski Joannes) — 455
 Яків (Jakub) — 1019
 Яків, батько Андрія з Стшежова — 540
 Яків, батько Бернарда зі Львова — 275
 Яків, батько Ланци Миколи — 642

Яків, батько Миколи — 650
 Яків, брат Юрія з Панева — 374
 Яків, вікарій (Iacobus, vicarius) — 252
 Яків, галицький архієпископ — 811
 Яків, галицький офіціал (Jacobus, officialis) — 40, 43, 44
 Яків, київський єпископ — 12
 Яків, львівський коваль — 55
 Яків, проповідник — 290, 291
 Яків з Бучача (Iacobus de Buczac) — 255, 258
 Яків з Жидачева — 366, 368
 Яків з Зарваниці див. Зарванецький Яків з Росоховатця
 Яків з Клодави — 288
 Яків з Крушова (Iacobus de Censzow) — 338
 Яків з Любомира — 361, 989
 Яків з Паб'янич (Albertides) — 126
 Яків з Прошович (Albertides) — 44
 Яків з Рогатина — 328
 Яків з Сандомира — 29
 Яків-Людовик див. Собеський Яків-Людовик
 Якобеллі І. Ц. (Jacobellus J. C.) — 872
 Якобелло Антон — 644
 Якут, священик (Jacut, pop) — 982
 Якуш, власник Поточан — 100
 Якша див. Блотишевський Якуш
 Ян з Собешина див. Ян III
 Ян III (Собеський Ян; Ян з Собешина; Jan, król; Jan III Sobieski; Joannes, rex; Joannes Tercius; Sobieski Jan z Sobieszyna) — 776, 853, 887, 904, 912, 929, 930, 932, 933, 953, 964—975, 977, 978, 981—984, 989—992, 994, 996, 997, 1000, 1004, 1020, 1021, 1028, 1034, 1040—1043, 1067, 1097

A., episcopus Philadelphae див. А., філадельфійський єпископ
 A. de Alexiis див. А. з Алексіїв
 A. de Burgo див. А. з Борго
 A. de Castillo див. А. з Кастілло
 A. de Lanigalys див. А. з Ланігалів
 A. de Racaneto див. А. з Ракането
 A. de Sancto Petro див. А. з Санкті Петрі
 Abramowicz Jan див. Абрамович Іван
 Absalon J. див. Абсалон І.
 Accolt[...] В. див. Аккольт[...] Б.
 Accure V. див. Аккуре В.
 Achacius див. Ахатій
 Adalbertus, episcopus див. Леський Альберт-Станіслав з Леща
 Adam Hieronim див. Снявський Адам-Геронім
 Adamus див. Адам, стельмах
 Aeganus Baptista de Carzano див. Баптист, син Лаврентія
 Aemilius P. див. Емілій П.
 Aestsch Godhelmus R. див. Естш Годгелм Р.
 Agnes див. Агнета, вдова Секирч Павла
 Albertides див. Яків з Прошович
 Albertides див. Яків з Паб'янич

Ян-Казимир (Ioannes, Jan Kazimierz, Joannes Casimirus; Johann Casimir) — 387, 655, 733, 759, 819, 823, 854, 874, 879—889, 892—894, 896—901, 903, 904, 906, 907, 909, 910, 913—916, 918—921, 930, 932, 937, 949, 950, 953, 957, 964, 975, 977, 989, 1012, 1020, 1028, 1041, 1043, 1070, 1097
 Ян-Ольбрахт (Albertus, rex; Ioannes Albertus) — 284—287, 290, 291, 293, 294, 296, 297, 309, 323, 472
 Яницький Іван-Альберт — 926
 Янковський Федір (Jankowski Theodorus) — 558, 1056
 Янович Христофор (Janowicz Krzysztof) — 1016
 Яранд, батько Станіслава з Тшебухова — 199, 204
 Ярецький Станіслав (Jarecki Stanislaus) — 472, 545, 834
 Ярій Федько див. Ярій Федько з Молодова
 Ярій Федько з Молодова (Ярій Федько; Jary) — 150, 165
 Яскевич Франциск-Ксаверій (Jaskiewicz Franciscus Xaverius) — 1096
 Ясликовський Матвій (Iaslikowski, Jaslikowski Mathias) — 769
 Ягшембський Андрій — 659
 Яцимирський Микола — 393
 Яцько, син Зугайовича Никифора — 850
 Яцько, син Полвчича — 730
 Яцько з Дідушичів (Dziedoszycki, Dzydosziczku Jasco) — 214, 274
 Яцько з Погірець (Jaczko) — 114
 Яцько з Поділець (Jaczko) — 213

Albertus, episcopus див. Леський Альберт-Станіслав з Леща
 Albertus, rex див. Ян-Ольбрахт
 Albertus de Pilca див. Корицинський Альберт
 Albertus de Zichlin, de Zychlin див. Альберт з Жихлиня
 Alexander, rex див. Олександр, король
 Alexius Chrisostomus див. Олексій Хризостом
 Alfons P. див. Альфонс П.
 Alluminatus P. див. Аллюмінат П.
 Alterius Aemilius див. Климент X
 Amatus Caietanus див. Амати Каетан
 Amot[...] J. див. Амоті І. А.
 Amotus J. див. Амоті І. А.
 Amotus J. A. див. Амоті І. А.
 Anastazia de Grodek див. Настка з Городка
 Anel див. Ганель Мартин
 Andreas див. Андрій, батько Івана з Скарбімира
 Andreas див. Андрій, підданий Дороти
 Andreas, archiepiscopus Gnesnensis див. Роза-Боришевський Андрій
 Andreas, archiepiscopus Leopoliensis див. Роза-Боришевський Андрій

Andreas, palatinus див. Андрій з Тенчина
 Andreas, vicensotarius див. Андрій, віценотарій
 Andrzei, syn Pilewicza Piotra див. Андрій, син Пилевича Петра
 Angelus C. див. Ангелі Ц.
 Anna, conjunx Chodorowski Jurscha див. Анна, дружина Юрші з Ходорівставу
 Anna, consors Stephani de Zorawsk див. Анна, дружина Степана з Журавська
 Anna, consors Waszni Martini див. Важна Анна
 Anna, filia Tarto de Sczekarzowice див. Анна, дружина Юрші з Ходорівставу
 Anna de Buczacz див. Анна з Бучача
 Anna de Chodorostaw див. Анна з Ходорівставу
 Anna de Czmylow див. Анна з Хмилова
 Antonellus N. див. Антонеллі Н.
 Antonius див. Антон з Кардзані
 Antonius de Quando див. Антон, син Миколи
 Antosowski Stanislaus див. Антошовський Станіслав
 Anybus Ja. див. Аниб Я.
 Agnesti див. Арнести
 Arnoldus див. Арнольд
 Asdente J. V. див. Асдент І. В.
 Assyam R. див. Ассіам Р.
 Atabe див. Атабе
 Athanasius див. Шептицький Афанасій, архієпископ
 Aubry Charles див. Обрі Карл
 August, rex див. Август II, Август III
 Augustus Drugi, Secundus, Wtory див. Август II
 Augustus Trzeci див. Август III
 Auogadrus P. див. Авогадр П.
 Badecki Karol див. Бадецький Карло
 Bagarochus B. див. Багарох Б.
 Bajkowski див. Байковський
 Bal Nicolaus див. Баль Микола з Гочева
 Balaban Gedeon див. Балабан Гедеон
 Balthasar [...], notarius див. Балтазар [...], нотарій
 Baptista див. Баптіст, син Лаврентія
 Baranek Gabriel див. Баранок Гаврило
 Baranowski Albertus див. Барановський Альберт
 Baranowski Jan, Joannes див. Барановський Іван, львівський архідіакон
 Barbara див. Варвара, львівська мельничка
 Barbli M. див. Барблю М.
 Barconus B. див. Баркон Б.
 Barcz Nicolaus див. Барч Микола
 Barengus Jo. див. Баренг І.
 Barloccius див. Барлоччі
 Barnaba див. Негроно Барнаба де
 Baronus L. див. Барон Л.
 Barotius C. див. Баротій Ц.
 Barthosowski див. Бартошевський Сигізмунд
 Bartoszanka Margaretha див. Бартошевська Маргарита
 Bartoszowski див. Бартошевський Сигізмунд
 Barzi Petrus див. Бажий Петро з Бложева
 Basques A. див. Баск А.
 Basz див. Бас Станіслав
 Basz Joannes див. Бас Іван
 Battilanus C. див. Баттілан Ц.
 Bazyli, pobożny ouciec див. Василь, парох м. Підгороддя
 Bazyli, por див. Василь, священник с. Нового Яжева
 Bączek Petrus див. Бончек Петро
 B. de Perusia див. Б. з Перуджі
 Bebek Emericus див. Бебек Емерік
 Bech M. див. Бех Матвій
 Bech Matthias див. Бех Матвій
 Bedermann Joannes див. Бедерман Іван
 Beger Hie. див. Берер І.
 Belczynski Wojciech див. Белчинський Войтіх
 Bellhomo Ang. див. Беллгомо Анг.
 Bellotus Franc. див. Беллот Франц.
 Benedictus, prior див. Бенедикт, пріор
 Benedictus XIV див. Бенедикт XIV
 Benozius S. див. Беноцій С.
 Berduyn L. див. Бердуїн Л.
 Bernardus, archiepiscopus Haliciensis див. Бернард, галицький архієпископ
 Bernardus, archiepiscopus Leopoliensis див. Вільчек Бернард
 Bernatowicz C. I. див. Бернатович К. Я.
 Bernatowicz Christophorus Avedicus див. Бернатович Христофор Аведік
 Bernatowicz Gabriel див. Бернатович Гаврило
 Bernier Z. див. Берньє З.
 Berterius P. див. Бертерії П.
 Bertholdus див. Бертольд
 Bertian Sextus dictus Tubius див. Бертіан Шостий званий Тубій
 Bezel Jo. Безель І.
 Białozor Krzysztoff див. Білозор Христофор
 Bieczarka Catharina див. Бечарка Катерина
 Bielecky Thomas Petrus див. Білецький Хома-Петро
 Bielinski Albertus див. Білінський Альберт, комісар
 Bienkowski Wincenty див. Беньковський Вікентій
 Bilinski Albertus див. Білінський Альберт, нотарій
 Bilocius G. див. Білоцій Г.
 Bitta N. див. Бітта Н.
 Bittneti Jo. див. Бітнетті І.
 Blaszeiowski Nicolaus див. Блажейовський Микола
 Bodurkiewicz Josephus Cantius див. Бодуркевич Йосип-Кантії
 Boglewski Stanislaus див. Боглевський Станіслав
 Boguslawski M. див. Богуславський М.
 Böhring Martinus див. Берінг Мартин
 Bolagorska Elizabeth див. Гологірська Єлизавета
 Bombellus T. див. Бомбеллі Т.
 Bona, regina див. Бона, королева
 Bondonatus A. див. Бондонат А.
 Bonellus Hieronymus див. Бонеллі Ієронім
 Bonifacius Nonus див. Боніфачій ІХ
 Bonyeczki Martinus див. Бонецький Мартин
 Borek Stanislaus див. Борек Станіслав

Borius див. Борій
 Borowski Adalbertus, Albertus див. Боровський Альберт
 Borssewski Moszek Petrus див. Боршевський Мосек Петро
 Borukowski Ioannes, Joannes de Bielina див. Боруковський Іван з Билини
 Bothory G. див. Боторій Г.
 Boym Paulus див. Бойм Павло
 Boym Paulus, filius Pauli див. Бойм Павло, син Павла
 Bozakowski Joannes див. Бозаковський Іван
 Braschius de Honestis див. Брахії з Гонестів
 Brenner Joannes див. Бреннер Іван
 Breslerowa Zygmuntowa Katarzyna див. Катерина, дружина Бреслера
 Broda Joannes див. Брода Іван
 Bronicki Stanislaus див. Бронницький Станіслав
 Bronlie J. див. Бронлі Ж.
 Bronyowski Martinus див. Броньовський Мартин
 Brugnack Martinus Aloysius див. Бругнак Мартин-Алоїзій
 Brusolinus N. див. Брусолін Н.
 Bucca I. див. Букка І.
 Buccaradulius Tiberius див. Буक्кадулій Тіберій
 Bucowski Dionysius див. Буковський Денис
 Buczackie див. Давид з Бучача Михайло з Бучача
 Buffa Gasparinus, Gasparus див. Гаспарін, батько Буффів Івана-Баптиста та Петра
 Buffa Giovanni Battista див. Буффа Іван-Баптист
 Buffa Joanni Baptista див. Буффа Іван-Баптист
 Buffa Petrus див. Буффа Петро
 Buialski Andreas див. Буяльський Андрій
 Buzenski Stanislaus див. Буженський Станіслав
 Byeletzsky Nicolaus див. Білецький Микола
 Bulina див. Билина Микола
 Caietanus, archiepiscopus див. Кіцький Гоздава Каетан-Гнат з Кітків
 Caietanus dux Sfortia див. Сфорца Каетан
 Calinis F. див. Калініс Ф.
 Calisti N. див. Калісті Н.
 Calius Ra. див. Калій Р.
 Camillus Caetanus див. Каміл Каетан
 Camuscellus F. див. Камусцелл Ф.
 Camuenez Nicolaus див. Кам'янець Микола
 Canin F. див. Канін Ф.
 Canthannos див. Кальганус
 Capata Jo. Вар. див. Капата І.-Бап.
 Capellett Ho. див. Каппеллет Г.
 Capotius B. див. Капотій Б.
 Caracciolus Ioannes Constantius див. Караччольо Іван-Констанцій
 Carafa I. див. Карафа І.
 Caratti I. див. Каратті І.
 Carlettus V. див. Карлетті В.
 Casimirus III див. Казимир III
 Casimirus IV див. Казимир IV
 Casimirus Jagellonides див. Казимир IV
 Casimirus Magnus див. Казимир III
 Casimirus Tercius див. Казимир III
 Casprowicz Mathias див. Каспрович Матвій
 Castelli Josephus Maria див. Кастеллі Йосип-Марія
 Caterina, Catharina, soror Zawissa Iacobi див. Катерина, сестра Завіши Якова
 Cavocius A. див. Кавецій А.
 Cebrzyk див. Цебжик Микола
 Cejnarovic Venceslaus див. Цейнарович Вячеслав
 Caesarus див. Цезар
 Cetner Ignacy z Czertwic див. Цетнер Гнат з Чертвйчів
 Charbicki Christophorus див. Харбицький Христофор
 Chaupon Eph. див. Шонон Єп.
 Chausseus H. див. Шоссе Г.
 Chesnelot див. Шезнело
 Chibinski Paweł див. Хибинський Павло
 Chisius Flavius див. Кізії Флавій
 Chobert I. див. Шобер І.
 Chodkiewicz Hieronim див. Ходкевич Ієронім
 Chodor див. Ходор, брат Губки Івана
 Chodorowski Demetrius Lucas див. Дмитро, власник Ходорівставу
 Chodorowski Iurscha див. Юрша з Ходорівставу
 Chodorowski Joannes див. Ходорівський Іван з Берездівців
 Chodorowski Marczin див. Ходорівський Мартин з Ходорівставу
 Chodorowski Martinus de Chodorostaw див. Ходорівський Мартин з Ходорівставу
 Choienski Joannes див. Хоєнський Іван
 Chonka див. Хонька, дружина Дядьковича Васька
 Chotek Johann Rudolph див. Хотек Іван-Рудольф
 Choynowski Josephus див. Хойновський Йосип
 Christophorus de Schydlowicz див. Христофор з Шидльвіця
 Chrosinski Wojciech Stanisław див. Хростинський Войтіх-Станіслав
 Chwalibogowicz Stephanus див. Хвалибогевич Степан
 Cichocki Andreas Franciscus див. Ціхоцький Андрій-Франциск
 Cieciszewski Adamus див. Цецишевський Адам
 Cieszanowski Maximilian див. Цешановський Максиміліан
 Cieszkowski Crispinus див. Цешковський Криспін з Цешкова
 Cieszkowski Crispinus de Cieszkow див. Цешковський Криспін з Цешкова
 Cimini H. див. Ціміні Г.
 Cincius B. див. Цінцій Б.
 Ciotek Andreas, Andrzej див. Цьолек Андрій
 Ciottus P. див. Чіоті П.
 Ciszewski див. Іван з Чижова
 Cittadinus O. див. Ціттадін О.
 Clemens див. Климент, голова масонської ложі

Clemens див. Климент
 Clemens VIII див. Климент VIII
 Clemens X, Decimus див. Климент X
 Clemens XI див. Климент XI
 Clemens XIV див. Климент XIV
 Cleparski Nicolaus див. Клепарський Микола
 Clodzynski Mathias див. Клодзинський Матвій
 Clorap Andreas див. Клоппер Андрій
 Cocosana див. Кокакана
 Colinus C. див. Колін Ц.
 Collucta F. див. Колдукта Ф.
 Coloti A. див. Кольоти А.
 Comitissa Anna див. Комітиса Анна
 Commendonus Joannes Franciscus див. Коммендоне Іван-Франциск
 Comorowsky див. Коморовські Іван і Лаврентій
 Conettus No. див. Конетті Г.
 Conradus Prussus див. Кіндрат з Пруссії
 Constantinus, archiepiscopus Leopoliensis див. Ліпський Костянтин
 Constantinus Constantinowicz див. Острозький Костянтин
 Contesse A. див. Контес А.
 Conventinus L. див. Конвентин Л.
 Cortefu[...] Ja. див. Кортефу[...] Я.
 Crasinski Franciscus див. Красинський Франциск з Красного
 Creslaus, cancellarius див. Курозванський Креслав з Курозванків
 Creslaus de Curozwanki, de Curozwyanki див. Курозванський Креслав з Курозванків
 Crispolatus C. див. Крісполат Ц.
 Cristoforus de Schydlowicz див. Христофор з Шидлівця
 Cromer див. Кромер
 Cromer Staszko див. Сташко, крамар
 Crowyczky Ioannes див. Кровицький Іван
 Crzeslaus, episcopus див. Курозванський Креслав з Курозванків
 Csyryn Jo. див. Чірін І.
 Succinus Jo. Ang. див. Куччіні І. Анг.
 Cumyn H. див. Кумін Г.
 Cunath Ioannes див. Кунат Іван з Тулиголов
 Curozwanky Creslaus див. Курозванський Креслав з Курозванків
 Czachorowski Mathias див. Чагоровський Матвій
 Czahorowski Mathias див. Чагоровський Матвій
 Czansir, Czansir Petrus див. Цансер Петро
 Czarnicka Antonina див. Чарнецька Антоніна
 Czarny de Vitovicze див. Чарний Павло з Вітовичів
 Czarny Paulus de Vitovicze див. Чарний Павло з Вітовичів
 Czaykowski A. див. Чайковський А.
 Czechowski B. див. Чеховський Б.
 Czechowski Nyacinthus див. Чеховський Гіацинт
 Czechucki J. див. Чехуцький І.
 Czerechawski A. див. Черехавський А.
 Czerminska Marianna див. Черминська Маріанна
 Czerminski Jan див. Черминський Іван
 Czerniejewski Mathias див. Чернієвський Матвій
 Czerninska Anna див. Чернинська Анна
 Czolek Stanislaus див. Цьолек Станіслав
 Czołhansky Joannes Carolus in Czołhanu див. Чолганський Іван-Карл з Чолганів
 Czołowski див. Чоловський
 Czornberg див. Цорнберг Микола
 Czuryło Jerzy z Goraia див. Чурило Юрій з Горая
 Czuryłowa Zophya z Pleszowicz див. Софія з Плешевичів
 Czypser Joseph див. Ціпсер Йокуш
 Czyzyk Martinus див. Чижик Мартин
 D. de Scarsip див. Д. з Скарсип
 Dabniski Valentinus de Dabian див. Дембінський Валентин з Дем'янів
 Damascenus B. див. Дамаскен Б.
 Dambinski, Dambyenski Valentinus a Dambianii див. Дембінський Валентин з Дем'янів
 Dandovius C. див. Дандовій Ц.
 Daniel, król див. Данило, князь
 Danielowicz Nicolaus a Zigaw див. Данилович Микола
 Daszkowicz Joachimus Aloysius див. Дашкович Йоаким-Алоїзій
 Dawid de Buczacz див. Давид з Бучача
 Dawidowski Joannes див. Давидовський Іван
 Dąbkowski див. Домбковський
 Dąbrowski Wawrzyniec див. Домбровський Лаврентій
 Dąbski див. Домбський
 Dąbski Valentinus див. Домбський Валентин
 Dąbyenski, Dąbyski Valentinus див. Дембінський Валентин з Дем'янів
 Deamat M. див. Дема М.
 Debienski Valentinus de Dabianu див. Дембінський Валентин з Дем'янів
 Dembienski Hieronimus див. Дембінський Ієронім
 Dembienski, Dembinski Valentinus de Dembianu див. Дембінський Валентин з Дем'янів
 Dembinskie див. Дембінські Ієронім, Ієронім, син Ієроніма і Яків
 Dembowski див. Дембовський Андрій
 Demetrius, haeres in Chodorostaw див. Дмитро, власник Ходорівставу
 Demkowicz Dobrzanski Joannes див. Демкович Добрянський Іван
 Demkowicz Petrus див. Демкович Петро
 Demoingin див. Демуанін
 Denharth див. Денгарт
 Denhoff, cardinalis див. Денгофф, кардинал
 Denhoff Franciscus Michael див. Денгофф Франциск-Михайло
 Derł Łukaszowicz Gregorius див. Дерл Лукашович Григорій
 Derszniak Stanisław z Rokitnice див. Дершняк Станіслав з Рокитниці
 Derszniakowa Katarzyna z Starzechowic див. Дершнякова Катерина з Стажеховичів

Dębowski Mikołaj див. Дембовський Микола
 Dębynsky Valentinus див. Дембінський Ва-
 лентин з Демб'янів
 Diaz Jo. див. Діаз І.
 Diometrius див. Дмитро, власник Ходорів-
 ставу
 Dłuski Janusz див. Длуський Іван
 Dmytrowski Wacław див. Дмитровський Вя-
 чеслав
 Dobiełowski Petrus див. Петро з Добієва
 Dobieszanski Stanislaus див. Добешанський
 Станіслав
 Dobromiński див. Гербурт Іван-Фелікс Доб-
 ромильський з Фельштина
 Dobrostanski див. Добростанський Ієронім
 Dobrzanski див. Демкович Добрянський Іван
 Dobrzeliński див. Добжелінський Іван
 Dolieżyński Jacobus див. Долежинський
 Яків
 Dolina Joannes див. Долина Іван
 Domaniewski, Domanowski Thomas див. До-
 маньовський Хома
 Dopus див. Донин
 Dorotha див. Дорота, дружина Валентина,
 мельника
 Dorothea див. Дорота, дружина Станіслава,
 мельника
 Dorothea, filia Zubrszky див. Дорота, дру-
 жина Семка з Бібрики
 Dragosi див. Драгосі
 Drin див. Дрін
 Drout C. див. Дру Ц.
 Drusocinus N. див. Друсоцин Н.
 Drzewieczky, Drzewicki Mathias див. Дзе-
 вецький Матвій
 Dubuniowski Venceslaus див. Дубуньовський
 Вячеслав
 Dupiecki Martinus див. Дунецький Мартин
 Dupin Jozef див. Дунін Йосип
 Dupin Krzysztof z Skrzypna див. Дунін
 Христофор з Скішинна
 Dupin Wolski Petrus див. Дунін-Вольський
 Петро
 Dupin-Wasowicz Mieczysław див. Дунін-Вон-
 сович Мечислав
 Dziaduski Joannes див. Дзядуський Іван
 Dzedoszycki Jasko див. Яцько з Дідушичів
 Dzedoszycki Joannes див. Дідушицький Іван
 Dzierzek A. див. Дзержек А.
 Dzierzek Stanisław див. Дзержек Станіслав
 Dzięwiński див. Франциск з Дев'ятник
 Dzubaniuk Jozef див. Дзубанюк Йосип
 Dzydosziczky див. Яцько з Дідушичів
 Elchleyben H. див. Ельхлейбен Г.
 Elisabetha, filia Jursza de Chodorostaw див.
 Єлизавета, дружина Михайла з Бучача
 Elizabet, regina див. Єлизавета, королева
 Elyzabetha, filia Gologorsky Nicolai див.
 Єлизавета, дочка Миколи з Гологір
 Erasmus див. Еразм
 Erasmus, filius Barbarae див. Еразм, син
 Варвари
 Erasmus, filius Margarethae див. Еразм,
 син Глустої Маргарити
 Eugenie au Lion див. Ежені з Ліону
 Eugenius, para див. Євгеній IV
 F[...] Sebastianus див. Ф[...] Севастіан
 F. de Candis див. Ф. з Кандіс
 F. de Font[...] див. Ф. з Фонт[...]
 F. de Lanzameo див. Ф. з Ландзамео
 F. de Raina див. Ф. з Райна
 Faberski Stanislaus див. Фаберський Стані-
 слав
 Fabini[...] A. див. Фабіні[...] А.
 Fabrutrix C. див. Фабрутрі Ц.
 Falibowska Anna див. Фалибовська Анна
 Falinus C. див. Фалін Ц.
 Falionus Ho. див. Фаліон Г.
 Fallarinus Jacobus див. Фалларіні Яків
 Farenbach див. Фаренбах
 Fedkiewicz, Fedkowicz Konstanty див. Фед-
 кевич Костянтин
 Fedor див. Федір, син Івана, священника
 с. Завидовичів
 Felix, archiepiscopus див. Лігенза Фелікс
 з Бобріка
 Ferensowicz Bazyli див. Ференсович Василь
 Ferensowicz Helena див. Ференсович Олена
 Fiałkowski Martinus див. Фіялковський Мар-
 тин
 Fiella Ja. див. Фіелля Я.
 Fik Matthias див. Фік Матвій
 Filimonowicz Theodorus див. Филимонович
 Федір
 Finsiger Joannes Baptista див. Фінзігер Іван-
 Баптист
 Fitzek Francois див. Фіцек Франциск
 Florianus [...] див. Флоріан [...]
 Formaliari Alexander див. Формаліарі Олек-
 сандр
 Franciscus in Brzezcie див. Франциск з Бжеза
 Franciscus de Cesco див. Франциск, батько
 Григорія з Ческо Санкті Петрі
 Franz (II) див. Франц II
 Fredericus див. Фридерик
 Fredro див. Фредро з Пшешевичів
 Fredro Andreas див. Фредро Андрій
 Fredro Andrzej Maximilian див. Фредро
 Андрій-Максиміліан
 Fredro Franciscus de Pleszowice див. Фредро
 Франциск
 Fredro Jacobus Maximilianus див. Фредро
 Яків-Максиміліан
 Fredro Stanisław Jozef див. Фредро Стані-
 слав-Йосип
 Fredrosky див. Фредро Яків-Максиміліан
 Frey Jean Thomas див. Фрей Іван-Хома
 Fructus D. див. Фрукт Д.
 Frydro див. Фредри Андрій, Іван і Франциск
 Gabriel a Felstin див. Гаврило з Фельштина
 Gagnopus Z. див. Ганон З.
 Gaiowski див. Скиницький Гайовський Іван
 Galatowski Wassyau див. Галятовський Ва-
 сіан
 Gallenberg Sigismund de див. Галленберг
 Сигізмунд де

Ganncz див. Лінк Іван
Gaspal[...] див. Гаспа[...]
Gaspar, secretarius Sfortiae див. Гаспар,
секретар Сфорци
Gasparus див. Гаспар, батько Буффів Івана-
Баптиста та Петра
Gawath Jacobus див. Гават Яків
Gawronek Paulus див. Гавронек Павло
Gebler див. Геблер
Gebler Tobias Philipp von див. Геблер Тобіаш-
Пилип фон
Gelonek див. Ельонек Андрій
Gembicki Joannes див. Гембицький Іван
Gembicki Petrus див. Гембицький Петро
Gembiczki Laurentius див. Гембицький Лав-
рентій
Gembiczski Andreas див. Гембицький Андрій
Georgius див. Юрій, батько Івана
Georgius de Leopoli див. Юрій, клерик
Georgius de Raynow див. Юрій з Панева
Gęga Juann див. Джера Іван з Кандіде
Gerasim див. Гарасим, чернець
Gębicki див. Гембицькі Іван та Петро
Giedzinski Jerzy див. Гединський Юрій
з Гедні
Ginus Ib. див. Гін Іб.
Glerius Franciscus див. Глерій Франциск
Glerius Jacobus див. Глерій Яків
Glerius Jacobus de Candidis див. Глерій Яків
з Кандіде
Glorierius Caе. див. Глоріерій Ц.
Glorierius I. Див. Глоріерій І.
Głębocki Christophorus див. Глембоцький
Христофор
Gobel див. Гобель Юрій
Godziamba Joannes див. Годзямба Іван
Godzimirski Baltazar див. Годзимирський
Балтазар
Gogulski Melchior див. Гогульський Мельхіор
Golambek див. Голомбек Іван з Зимної Води
Goldacz Piotr див. Голдач Петро
Gologorska Elizabeth див. Гологірська Єли-
завета
Gologorsky Nicolaus див. Микола з Гологір
Goląbek див. Голомбек Микола з Зимної
Води
Gologurska Helisabeth див. Гологірська Єли-
завета
Gombricht Effraim див. Гомбрихт Єфраїм
Gomulinski див. Гомолинський Антон
Gonzaga Scipio див. Гонзага Сціпйон
Gorański Albertus див. Горайський Альберт
Gorski Adam Jan z Przyborowca див. Гор-
ський Адам-Іван з Пшиборовця
Gosiewski Alexander Corvinus див. Госевський
Олександр-Корвин
Grabia Nicolaus див. Граб'я Микола
Grabowski Adamus Stanislaus див. Грабов-
ський Адам-Станіслав
Gregorius див. Григорій
Gregorius див. Григорій з Ческо Санкті Петрі
Gregorius, archiepiscopus див. Григорій з Ся-
ноку
Gregorius, sartor див. Григорій, кравець
Gregorius IX див. Григорій IX
Gregorius X див. Григорій X

Gregorius XI див. Григорій XI
Gregorius XIII див. Григорій XIII
Gregorius XIV див. Григорій XIV
Gregorius de Ludbrancz див. Григорій з Люд-
бранча
Gregorius de Sanok див. Григорій з Сяноку
Gregorius Stephani див. Григорій з Лельова
Grochowski Achacius див. Гроховський
Ахатій
Grochowski Felician z Grochowies див. Гро-
ховський Феліціан
Grochowski Raphael z Grochowies див. Гро-
ховський Рафал з Горохівців
Grochowski Stanislaus див. Гроховський Ста-
ніслав
Gronski Ignatius див. Гронський Гнат
Grosveyer Marcianus див. Гросвейер Мартіан
Grozwaier Martianus див. Гросвейер Мартіан
Grzegorzewski Antonius див. Гжегожевський
Антон-Франциск з Гжегожевичів
Grzegorzewski Antonius Franciscus in Grzegorz-
zewice див. Гжегожевський Антон-Фран-
циск з Гжегожевичів
Gumowski J. див. Гумовський І.
Guolterutius Tho. Thom. див. Вольтеру-
цій Т. Т.
Gurowski Malcher див. Гуровський Мальхер
Gutierrez F. див. Гуттрере Ф.
Guzikiewicz Jan див. Гузикевич Іван

Haider Mathias див. Гайдер Матвій
Nap див. Іван, батько Яцька з Поділець
Hanczakowski Basilius див. Ганчаковський
Василь
Handel див. Ганель Мартин
Hanel див. Ганель Мартин
Hanel Bartholomeus див. Ганель Варфоло-
мій
Hanel Simon див. Ганель Симеон
Hankiewicz Stephanus див. Ганкевич Степан
Hankiewicz Al. див. Ганкевич Ол.
Hannus див. Іван, мельник
Harasiewicz Michael див. Гарасевич Михайло
Harnesson H. див. Гарнессон Г.
Harnest див. Гарнаст Микола
Harsch Nicolaus див. Гарш Микола
Haszewicz Basilius див. Гашевич Василь
Haszewicz Elias див. Гашевич Ілля
Hausknecht Joannes див. Гаускнехт Іван
Hecht Nicolaus див. Гехт Микола
Heduigis, filia Zubrszky див. Ядвіга, дочка
Зубрського Івана
Heduigis, regina див. Ядвіга, королева
Heinke Franz Joseph von див. Гейнке Фран-
циск-Йосип фон
Helena de Malechow див. Олена, дружина
Куната Івана з Тулголов
Henric, Henricus, Henryk, König, król див.
Генрих, король
Herper Franciscus Dominicus див. Гепнер
Франциск-Домінік
Herbort див. Гербуртович Фрідріх з Фельш-
тина
Herbort Martin див. Гербурт Мартин з Фельш-
тина

Herbort Nicolaus див. Одновський Гербурт
Микола з Фельштина
Herbort Severinus див. Гербурт Северин
з Фельштина
Herborth Erasmus s Fulstyna див. Гербурт
Еразм з Фельштина
Herborth Nicolaus a Fulstin див. Гербурт Ми-
кола з Фельштина
Herborth Valentinus див. Гербурт Валентин
Herbut Jan Szczęsny Dobromilski z Fulsz-
tyna див. Гербурт Іван-Фелікс Добро-
мильський з Фельштина
Herburth Gasparus див. Гербурт Гаспар
Herburth Marczyn див. Гербурт Мартин
з Фельштина
Herburtowa Zastawska Helzbieta z Ostroga
див. Заславська Єлизавета з Острога
Herschefert див. Гершеферт Тилеман
Hidek Joannes див. Гидек Іван
Hinek див. Гинек Іван
Hinek Casimirus див. Гинек Казимир
Hinkowa див. Софія, вдова Гинека Станіслава
Hlebowicz Jan див. Глібович Іван
Hlebowicz Jan див. Глібович Іван Іванович
Hlebowicz Mikołaj див. Глібович Микола
Hlebowiczowa Katarzyna z Krotoszyna, Hle-
bowyczewa Janowa Katarzyna z Krotos-
zyna див. Глібовичева Катерина Іванова
з Кротошина
Holubiajowe див. Голубейові Анна і Фетка
Honorius L. див. Гонорій Л.
Horodyski Kazimierz див. Городиський Ка-
зимир
Hosius Joannes див. Госій Іван
Hoszkiewicz Waw. див. Гошкевич Лав.
Hrucz, por див. Гриць, священник с. Чукви
Hruczko Stanislaus див. Грицько Станіслав
Hryniewicz Modestus див. Гриневецький
Модест
Hryzlo Ewa див. Гризло Єва
Hryzlo Józef див. Гризло Йосип
Hubka Iwan див. Губка Іван
Humanski Joannes див. Гуманський Іван
Humnicki Szimon, Humnicki Szymon z
Humnick див. Гумницький Симеон
Huttinus Philippus див. Гуттин Пилип
Hyacinthus, regens див. Террарій Гацінт
Hydek Mathias див. Гидек Матвій
Hynek Casimirus див. Гинек Казимир
I. de Comitibus див. І. з Контів
Iacobus див. Iacobus, Jakub
Iacobus, vicarius див. Яків, вікарій
Iacobus de Buczacz див. Яків з Бучача
Iacobus de Cenzow див. Яків з Крушова
Iagielo див. Владислав II
Iaslikowski Mathias див. Ясликовський Матвій
Idzellewicz Casimirus див. Ідзелевич Казимир
Idzellewicz Michael див. Ідзелевич Михайло
Ielonek див. Єльонек Андрій
Igel Zygmunt див. Ігель Сигізмунд
Ilinska Margaretha див. Ілуста Маргарита
Itanowsky Christophorus див. Ільманов-
ський Христофор
Incobutius Clemens див. Інкобутій Климент

Innocentius, papa див. Інокентій VIII, X,
XI
Innocentius de Laurentiis див. Інокентій з
Лаврентів
Ioachim, patriarchus див. Йоаким
Io. de Lyns див. І. з Лінс
Io. de Steccatis див. І. з Стеккатів
Ioannes див. Iohannes, Iwan, Jan, Joannes,
Johannes
Ioannes, advocatus див. Іван, віт с. Сокіль-
ник
Ioannes, archiepiscopus Leopoliensis див. Од-
ровонж Іван
Ioannes, archiepiscopus Leopoliensis див. Іван,
львівський єрхієпіскоп
Ioannes, capitaneus див. Кміта Іван
Ioannes, episcopus Premisliensis див. Хоєн-
ський Іван
Ioannes, vicecancellarius див. Іван, віце-
канцлер
Ioannes [...] див. Іван [...]
Ioannes de Bygawa див. Зубрський Іван з
Берави
Ioannes de Krzywe див. Кривецький Іван
Ioannes de Lasko див. Іван з Ласка
Ioannes de Ocziechin, de Ocziezino, de
Ocziezino див. Іван з Оцешина
Ioannes de Sienna див. Іван з Сенна, пере-
миський підкоморій
Ioannes Albertus див. Ян-Ольбрахт
Ioannes alias Ianuszek див. Іван, власник
Малечковичів
Ioannes Andreae див. Іван з Скарбімира
Ioannes Casimirus див. Ян-Казимир
Ioannes Franciscus див. Коммендоне Іван-
Франциск
Ioannes Luthkonis de Brzesze див. Іван
з Бжезя, син Лютка
Ioannes Mattei див. Ляндутер Іван
Ioannes Philippiades див. Іван, син Пи-
липа
Ioannes Sigismundus див. Іван-Сигізмунд
Iohannes див. Ioannes, Jan, Joannes, Johan-
nes
Iohannes, episcopus Cracoviensis, vicecancel-
larius див. Іван, віце-канцлер
Iohannes, episcopus Wladislaviensis, vicecan-
cellarius див. Іван, віце-канцлер
Iohannes, episcopus Wladislaviensis, vicecan-
cellarius див. Шафранець Іван
Iohannes de Brzesze див. Іван з Бжезя, син
Лютка
Iohannes de Coneczpole, de Conyczpole див.
Іван з Конецполя
Iohannes de Crosno див. Іван з Коросна
Iohannes de Cyszow див. Іван з Чижова
Iohannes de Lasko див. Іван з Ласка
Iohannes de Rocapetri див. Іван з Рокпетрі
Iohannes de Tanczin див. Іван з Тенчина,
краківський каштелян
Iohannes Luthkonis de Brzesze див. Іван
з Бжезя, син Лютка
Iordan de Jaroslaw див. Йордан з Ярослава
Isabella, regina див. Ізаббела, королева
Iwan див. Ioannes, Iohannes, Jan, Joannes,
Johannes

Iwan, pop zawidowski див. Іван, священник с. Завидовичів
Iwan, syn Pilewicza Piotra див. Іван, син Пилевича Петра
Iwanko Ruthenus див. Іванко, українець
Iwankowicz Ruthenus див. Іванко, українець
Iulius див. Юлій
Iulius II див. Юлій II
Iust[...] В. див. Юст[...] Б.
Iustus A. див. Юст А.

Jablowski Joannes див. Ябловський Іван
Jacobellus J. C. див. Якобеллі І. Ц.
Jacobus див. Іacobus, Jakub
Ja. de Bicande див. Я. з Біканде
Ja. de Ceruerye див. Я. з Церуерії
Ja. de Fredelu[...] див. Я. з Фределу[...]
Ja. Stanczlaow див. Я., син Станіслава
Jacobus, archiepiscopus див. Стрепа Яків
Jacobus, officialis див. Яків, галицький офіціал
Jacobus de [...], episcopus Camenes див. Буцацький Яків
Jacut, pop див. Якут, священник
Jaczko див. Яцько з Погірець
Jaczko див. Яцько з Поділець
Jakub див. Іacobus, Jacobus
Jakub див. Яків
Jakub Ludwik див. Собеський Яків-Людвик
Jan див. Ioannes, Iohannes, Joannes, Johannes
Jan, król див. Ян III
Jan, syn Pilewicza Piotra див. Іван, син Пилевича Петра
Jan Kazimierz див. Ян-Казимир
Jan III Sobieski див. Ян III
Jan z Tenczupa див. Іван з Тенчина, краківський каштелян
Janowski Theodorus див. Янковський Федір
Janowicz Krzysztof див. Янович Христофор
Janusco, Januszko див. Толмач Іван
Janussius, Januszek див. Іван, власник Малечковичів
Jarecki Stanislaus див. Ярецький Станіслав
Jary див. Ярій Федько з Молодова
Jaskiewicz Franciscus Xaverius див. Яскевич Франциск-Ксаверій
Jaslikowska Martha див. Пайончківна Марта
Jaslikowski Mathias див. Ясликовський Матвій
Jaworski A. див. Яворський А.
Jaworski Michał див. Яворський Михайло
Jazwyski Joannes див. Язвецький Іван
Jehoys I. див. Єгой І.
Jelonek Andreas див. Єльонек Андрій
Jeremia див. Ієремія, константинопольський патріарх
Jerzy, przeor smolenski див. Юрій, смоленський пріор
Jędrzejowski Michael див. Єнджейовський Михайло
Joachim див. Йоаким, антиохійський патріарх
Joannes див. Ioannes, Iohannes, Jan, Johannes

Joannes, archiepiscopus Gnesnensis див. Іван, гнєзненський архієпископ
Joannes, archiepiscopus Leopoliensis див. Вонтрубка-Стшелецький Іван
Joannes, archiepiscopus Leopoliensis див. Сененський Іван з Сенна
Joannes, archiepiscopus Leopoliensis див. Замойський Іван, архієпископ
Joannes, archiepiscopus Petrensis див. Іван, петренський архієпископ
Joannes, capitaneus Novae Civitatis Corczin див. Іван, новокорчинський староста
Joannes, episcopus Cracoviensis див. Хоєнський Іван
Joannes, episcopus Philippensis див. Замойський Іван
Joannes, episcopus Plocensis див. Хоєнський Іван
Joannes, filius Simonis див. Іван, син Симеона
Joannes, pop zawidowski див. Іван, священник с. Завидовичів
Joannes, rex див. Ян III
Joannes de Cesco див. Іван з Ческо Санкті Петрі
Joannes de Chodorostaw див. Ходорівський Іван з Берездівців
Joannes de Leopoli див. Іван, син Юрія
Joannes de Lesno див. Лещинський Іван з Лешна
Joannes de Panyow див. Іван з Панева
Joannes de Przeramb див. Пшерембський Іван з Пшеремба
Joannes de Scarbimiria див. Іван з Скарбімира
Joannes de Sienno див. Іван з Сенна
Joannes a Tenczin див. Іван з Тенчина, вікарій
Joannes de Tenczup див. Іван з Тенчина, белзький і руський воевода
Joannes de Tuligłowy див. Кунат Іван з Тулиголов
Joannes de Zubrza див. Зубрський Іван з Берави
Joannes Albertus див. Ян-Ольбрахт
Joannes alias Januszek de Maleczkowce див. Іван, власник Малечковичів і Жидатичів
Jo. Baptista de Alexiis див. І.-Баптист з Алексіїв
Jo. Baptista d'Valent[...] див. І.-Баптист з Валент[...]
Joannes Baptista див. Іван-Баптист, син Гаспаріна
Joannes Casimirus див. Ян-Казимир
Joannes Demetrius див. Соліковський Іван-Дмитро
Joannes Georgii див. Іван, син Юрія
Joannes Tercius див. Ян III
Joannes Wlod див. Влад II
Johannes див. Ioannes, Iohannes, Jan, Johannes
Johannes, archiepiscopus Leopoliensis див. Сененський Іван з Сенна
Johannes, episcopus Culmensis див. Іван, хелмненський єпископ

Johannes de Brzesze див. Іван з Бжезя, син Лютка
Jonakiewicz Laurentius див. Йонакевич Лаврентій
Jordan Srytek див. Йордан Спитко з Заклічина
Joseph II див. Йосиф II
Juann de Betta див. Бетта Іван
Julius див. Iulius
Julius III див. Юлій III
Julivanus див. Юліван
Jurkowski Paulus de Czarturia див. Юрковський Павло з Чорторії
Jurscha, Jursha de Chodorostaw див. Юрша з Ходорівставу
Jusco de Skornicz див. Юсько зі Скорнич

Kaczynski див. Качинський
Kadzidłowski Albertus див. Кадзидловський Альберт
Kalaykovicz Hryczko див. Калайкович Грицько
Kalinski див. Калинський Фридерик
Kalinski Lucas див. Калинський Лука
Kamionska Efruzina z Marchoci див. Камйонська Єфрозина з Мархоці
Kamionski Jan див. Камйонський Іван
Kamocki Franciscus див. Камоцький Франциск
Karystynski Ferens див. Копистинський Ференс
Karaczon Mikolay див. Карачон Микола
Karnkowski див. Карнковський Микола з Медухи
Karszewski Stanislaus I. див. Каршевський Станіслав I.
Kaszuba Antonius див. Кашуба Антон
Katharina, filia Zubrzky див. Катерина, дочка Зубрського Івана з Берави
Katharina, heraes de Zubrza див. Катерина з Зубри
Katharina, uxor Muzilo див. Катерина, дружина Мужила
Kazimierz Jagielonczyk, Kazimirus rex див. Казимир IV
Kicki Gozdawa Caietanus Ignatius de Kitki див. Кіцький Гоздава Каєтан-Гнат з Кітків
Kiianowski див. Кіяновський
Kiiewski Andreas див. Київський Андрій
Kisska Mikołaj z Siechanowca див. Кишка Микола з Сєхановця
Kiwski Boleslaus див. Кривський Добеслав
Klausgielowicz див. Пукшта Кляусгелович Станіслав
Klopper Dorothea див. Дорота, вдова Клоппера Андрія
Klorosz Petrus див. Блорок Петро
Klorotowski Joannes див. Клопотовський Іван
Kmita Jasko див. Кміта Іван
Kmita Joannes див. Кміта Іван, краківський земський нотарій
Koller див. Коллер
Kollowrat Leopoldus de див. Колловрат Леопольд де

Kolmechowicz Joannes див. Колмехович Іван
Kołodzki Paulus див. Колудзький Павло
Komorowski Johannes див. Коморовський Іван
Komorowski Laurentius див. Коморовський Лаврентій
Korczynski Joannes Nepomucenus див. Корчинський Іван-Непомуцен
Korendowicz Alexander див. Корендович Олександр
Koributh Michael див. Михайло, король
Korithko Bartholomeus див. Коритко Варфоломій
Kormaniecki Albertus див. Корманецький Альберт
Koropysowicz див. Корописович Яків
Korycienski Stephanus de Pilca див. Коричинський Степан з Пільчи
Korycinski Albertus див. Коричинський Альберт
Korzeniowski див. Потій Коженювський Федір
Kosla Melchior див. Косла Мельхіор
Kosner Jorge див. Кушнір Юрій
Kossutski див. Кошутський Павло
Kosznar див. Коснар Іван
Koszutski Paulus див. Кошутський Павло
Kowalinski Andreas див. Ковалинський Андрій
Kowalski Samuel Mikołaj див. Ковальський Самійло-Микола
Kowalski Victorinus див. Ковальський Вікторин
Kozarski Samuel див. Козарський Самійло
Kozłowski Clemens див. Козловський Климент
Kozłowski Josephus див. Козловський Йосип
Kozłowskie див. Козловські: Іван, Семен і Яків
Kozminski Petrus див. Козминський Петро
Krajewski F. див. Краєвський Ф.
Kranzberg Franz von див. Кранцберг Франц фон
Krasicka Konstancja z Lipia див. Красицька Констанція з Лип'я
Krasicki Alexander z Siecina див. Красицький Олександр-Костянтин з Сєцина
Krasinski Albrycht z Krasnego див. Красинський Альберт з Красного
Krasinski Franciscus de Crasne див. Красинський Франциск з Красного
Krasnowolski Constantinus див. Красновольський Костянтин
Krasowski див. Красовський
Krasynska Zuzanna z Kopiecpola див. Красинська Зусанна з Конєцполя
Kroczewski W. див. Крочевський В.
Krogulec Mathias див. Крогулич Матвій
Krolikowski Joannes див. Круликовський Іван
Kronwald див. Кронвальд
Kruczkiewicz Basilius див. Кручкєвич Василь
Kruczkowski див. Кручківський
Kryncki Franciscus Xaverius див. Кринський Франциск-Ксаверій
Krzycky Albertus див. Кшицький Альберт
Kubuszewski див. Кубишевський Семен

Kuczankowicz Mathias див. Кучанкович Матвій
Kulikowska Anna див. Куликовська Анна
Kunath Ioannes див. Кунат Іван з Тулиголов
Kupowska Anna див. Анна, дочка Мольського Ади
Kupczowic Michael див. Купчович Михайло
Kupinski Albertus див. Купинський Альберт
Kupinski Franciscus Xaverius див. Купинський Франциск-Ксаверій
Kupinski Piotr див. Купинський Петро
Kuryłowicz Hrehor див. Курилович Григорій

L. de Cancey див. Л. з Канцей
L. de Faneyd див. Л. з Фанеди
Lachodouuski, Lachodowski див. Лагодовський Іванко
Ladislau, dux Opoliensis див. Владислав Опольський
Lahodouuski див. Лагодовський Іванко
Lambacki Michael див. Ламбацький Михайло
Lambirtie P. див. Ламбіртьє П.
Lanca Joannes див. Лонка Іван
Lancellottus Baptista див. Ланцелотті Іван-Баптіст
Lancellottus Johannes Baptista див. Ланцелотті Іван-Баптіст
Lancillonius P. див. Ланціллоні П.
Lancionus Donatus Antonius див. Ланціоні Донат-Антон
Lanczki Nicolaus див. Лонцький Микола
Lanczkorunski Wladislaw див. Лянцкоронський Владислав
Lanczkorunszky, Lanczkorunski Nicolaus див. Лянцкоронський Микола з Бжеза
Lang Joannes див. Ланг Іван
Langiszówna Kandyda див. Лангиш Кандида
Lanka див. Лонка Вікентій з Унятич
Lanza Nicolaus див. Ланца Микола
Laskowski Albertus див. Лясковський Альберт
Laskowski Nicolaus див. Микола, слуга Гінека Казимира
Lazanski Procopius див. Лазанський Прокіп
Legesa Felix de Bobrek див. Лігенза Фелікс з Бобріка
Leluch Stefan див. Лелюх Степан
Lemel Stanislaus див. Ламель Станіслав
Lenage P. див. Ленаж П.
Leo, papa див. Лев Х
Leon, syn króla Daniela див. Лев, князь
Leonardus de Mattia див. Леонард з Маттіа
Leski Adalbertus Stanislaus de Leszcze див. Леський Альберт-Станіслав з Леща
Lesniowski див. Голомбек Микола з Зимної Води
Lesniowski див. Лесньовський Балтазар
Lesczynski Andreas de Leszno див. Лещинський Андрій з Лешна
Lesczynski Joannes in Leszno див. Лещинський Іван з Лешна
Lesczynski Franciscus див. Лещинський Франциск

Leszczynski Thomasz z Leszno па` Krecowie див. Лещинський Хомаз Лешна на Крецові
Leszniowski див. Голомбек Іван з Зимної Води
Lewinski Antonius див. Левинський Антон
Lewinski Stephanus див. Левинський Степан
Lezenski Stanislaus див. Леженський Станіслав
Liberal de Rosmo див. Ліберал, син Росма
Liesniowski див. Голомбек Микола з Зимної Води і Лесньовський Балтазар
Ligeza Felix de Bobrek див. Лігенза Фелікс з Бобріка
Lilius Th. див. Лілій Х.
Lipnicki Andreas див. Липницький Андрій
Lipska Anna див. Ліпська Анна
Lipska Urszula див. Ліпська Уршуля з Сецина
Lipski Constantinus in Lipie, Lipski Konstanty na Lipiu див. Ліпський Костянтин
Lipski Joannes див. Ліпський Іван
Lisserr Mariophilus von див. Ліссерр Маріофіл фон
Loieczki Adam Laurentius див. Лоецький Адам-Лаврентій
Longus Michael див. Довгий Михайло з Чирлі
Lu de Torac див. Лу з Торак
Lubieniecki Rudnicki Sylwester див. Любенецький Рудницький Сильвестр
Lubienski Stefanus див. Любенський Степан
Lubomierski див. Любомирський Гацінт
Lubonski Laurentius Stanislaus див. Любонський Лаврентій-Станіслав
Lubowidzki Albertus див. Любовидзький Альберт
Lubowiecki Jan Franciszek див. Любовецький Іван-Франциск
Lucas, episcopus Nicopolitanus див. Лука, нікопольський єпископ
Lucchesinius Jo. Vincentius див. Луккезіні І.-Вікентій
Lucinus F. див. Луцін Ф.
Ludovica Anna z Skrzypna па Uhpowie див. Людовика-Анна з Скинна власниця Угнева
Ludovicus, rex див. Людовик, король
Ludovicus Leop див. Шептицький Лев
Luida[...] C. див. Луїда[...] Ц.
Lunar Petrus див. Лунар Петро
Luthko див. Лютко, батько Івана з Бжеза
Lutwypowska див. Анна з Бучача

Łaniewski Chrysostomus див. Ланевський Хризостом
Łanczynski Jan Franciszek див. Лончинський Іван-Франциск
Łodynski Basilius див. Лодинський Василь
Łozinski Wladyslaw див. Лозинський Владислав
Łubienski Adam Wojciech z Łubnej па Krecowie див. Любенський Адам-Войтіх з Лубної на Крецові
Łubienski Kazimierz w Łubnej па Krecowie див. Любенський Казимир з Лубна на Крецові
Łubienski Matthias див. Любенський Матвій

- Łubienski Tomasz Zygmunt z Łubney па Krecowie див. Лубенський Хома-Сигізмунд з Лубної на Кречові
 Łukaszowicz див. Дерл Лукашович Григорій
 Łukawski Albertus див. Лукавський Альберт
- Maciejiowski Samuel див. Мацейовський Самійло
 Maczjeiouuski Samuel див. Мацейовський Самійло
 Maczjeiowski Samuel див. Мацейовський Самійло
 Madalinski Dobrogost див. Мадалинський Доброгост
 Magdalena, consors Wazerszynski Joannis див. Магдаліна, дружина Кочезинського Івана
 Majdeszevicz див. Мадішович Войтїх
 Makalski Stanisław див. Макальський Станіслав
 Makowski Andreas див. Маковський Андрій
 Makowski Petrus див. Маковський Петро
 Maldrzik Stanislaus див. Малджик Станіслав з Ходиванців
 Malechowski Andreas див. Малеховський Андрій
 Malinowski див. Малиновський
 Małachowski Joannes in Małachowice див. Малаховський Іван на Малаховичах
 Manasterski Joannes див. Манастирський Іван
 Maniawski Samuel див. Манявський Самійло
 Mansfeld див. Мансфельд
 Marchius див. Марко з Джери
 Marcus, pater див. Марко, монах
 Marcus, theloneator див. Марко, краківський митник
 Margareta див. Тлуста Маргарита
 Margaretha, nephtis Kiwski Boleslai див. Маргарита, дружина Кривського Добеслава
 Marisultus B. див. Марісульт Б.
 Marosczynski Petrus див. Марошинський Петро
 Marotta G. див. Маротта Г.
 Martignorus S. див. Мартігнор С.
 Martinus, notarius див. Мартин, нотарій
 Martinus de Chodorostaw див. Ходорівський Мартин з Ходорівставу
 Martinus de Wisna, de Wisnitz див. Мартин з Вишні
 Martinus Quintus див. Мартин V
 Martyr, ihumen див. Мартир, ігумен
 Masluvius G. див. Маслувій Г.
 Massarius Silvius див. Массарі Сільвій
 Massary Mikolay див. Массарі Микола
 Massuccius F. див. Массуччі Ф.
 Masteczki Iohannes див. Мастецький Іван
 Maternus, prior див. Матерн, пріор
 Mathaus, molitor див. Матвій, млинар
 Mathias, episcopus Posnaniensis див. Лубенський Матвій
 Mathias, episcopus Premisliensis див. Дзевецький Матвій
- Mathias, molendinator див. Мальський Матвій з Воютич
 Mathias, notarius див. Матвій, нотарій
 Mathias, tribunus Zydaczoviensis див. Гембицький Матвій
 Mathias de Przeczlaw див. Матвій з Пшецлава
 Mathias de Szrem див. Матвій парох з м. Срему
 Mathyfei див. Матвій, константинопольський патріарх
 Mathias, sutor див. Матвій, львівський швець
 Matkowski Joannes див. Матковський Іван
 Matlachowski, justitiarius див. Матлаховський, юстиціарій
 Matlachowski Basilius див. Матлаховський Василь
 Matrз Ja. див. Матрз Я.
 Matzjeiowski Samuel див. Мацейовський Самійло
 Mauritius, episcopus див. Фербер Маврикій
 Maximilianus, episcopus див. Рило Максиміліан
 Mączynski Andrzej z Kurozwałk див. Мончинський Андрій з Курозванків
 Medyński Casimirus див. Мединський Казимир
 Melgareso див. Мельгарезо
 Meliorucci Georgius див. Мельйоруччі Юрій
 Menke Hedwart див. Менке Едуард
 Meyer Carl Ignaz див. Мейер Карло-Гнат
 Miaskowski Andreas див. Мясковський Андрій
 Michael див. Михайло
 Michael див. Михайло, батько Фрауендінста Миколи з Влоцлавка
 Michael, magister див. Михайло, львівський нотарій
 Michael, metropolita див. Левицький Михайло, митрополит
 Michael alias Muzilo див. Мужило Михайло
 Michael de Buczacz див. Мужило Михайло
 Michael f (Saltey) див. Михайло з Сальтей
 Michał, król див. Михайло, король
 Michał, metropolita див. Рогоза Михайло
 Michel див. Михайло
 Michelinus див. Міхелин
 Mielecki Sebastyan див. Мелецький Севастіан з Мельця
 Mieliczki, palatinus див. Мелецький Микола
 Mielyeszko Abram див. Мелешко Авраам
 Mietelski Martinus див. Метельський Мартин
 Mikulczina Barbara див. Митульчина Барвара
 Mikulicze див. Микуличі Прокін і [...]
- Mikulski Stephanus, Szczeran див. Микульський Степан
 Milczewski Albertus див. Мільчевський Альберт
 Miletus Ja. Nie. див. Мілет Я. I.
 Milius Georgius див. Мілій Юрій з Дрогобича
 Minuccinus C. див. Мінуччіні Ц.
 Mircha, vojvoda див. Мірча, воевода
 Mirkiewicz Adalbertus див. Міркевич Альберт
 Miscowski, Mischowski, Miskowsky Petrus див. Мишковський Петро
 Miselli Franciscus див. Мізеллі Франциск
 Mitulczyna див. Митульчина Варвара

Miziurkiewicz див. Мізюркевич
Młocki Casimirus див. Млоцький Казимир
Mniszek, possesor див. Мнішек, посессор
Mniszek, starosta Iwowski див. Мнішек Іван
Mniszek Michael див. Мнішек Михайло
Mnyszkowa H. див. Мнішкова О.
Mogila Petrus див. Могила Петро
Mohila Jaremia див. Могила Ієремія
Mohylanka Anna див. Могилянка Анна
Mokronoski Andreas див. Мокроноський Андрій
Molin Jo. див. Молін І.
Monionellus див. Моніонеллі
Mortis N. див. Мортіс Н.
Morusczyński Petrus див. Марощинський Петро
Moscicki Stanislaus див. Мосцицький Станіслав
Moszczycki Pereni M. див. Мосцицький Перені М.
Moszczenski Andreas див. Мощенський Андрій
Moszek Petrus див. Боршевський Моссек Петро
Mrowiczki Stanislaus див. Мровицький Станіслав
Mrozowski Constantinus див. Мрозовицький Костянтин
Mrozowski Jerzy z Mrozowic див. Мрозовицький Юрій з Морозовичів
Mrozowski Joannes див. Мрозовський Іван
Mucciarellus Hippolitus див. Муччіареллі Іполит
Mułkowski Vincentius див. Мулковський Вікентій
Muzilo, Muzyło див. Мужило Михайло
Myszkowski див. Мишковський Іван

N. de Fregona див. Н. з Фрегони
N. de Scharley див. Н. з Шарлей
Nagwasdon див. Нагваздан Юхно зі Станкова
Nagwazdon див. Нагваздан Юхно зі Станкова
Narcissus див. Марціссій з Вроцимова
Nat J. див. Нат І.
Nazarkonius Florianus див. Назаркович Флоріан
Nezwan див. Незван
Nicolaides див. Матвій з Стрижова
Nicolaides див. Павло з Шамоту
Nicolaus див. Микола, батько Леонарда з Маттіа
Nicolaus див. Микола, батько Матвія з Стрижова
Nicolaus див. Микола, батько Павла з Шамоту
Nicolaus, abbatu dив. Микола, абат
Nicolaus, archiepiscopus Gnesnensis див. Микола, гнєзненський архієпископ
Nicolaus, archiepiscopus Mitylinensis див. Сєпра Микола
Nicolaus, episcopus Vendensis див. Красновський Микола
Nicolaus, iudex див. Снявський Микола, галицький земський підсудок
Nicolaus, solthus див. Солтис Микола старший

Nicolaus, vicescancellarius див. Микола, віцеканцлер
Nicolaus V див. Микола V
Nicolaus de Dobyeshowo див. Микола з Добешова
Nicolaus de Ladislauia див. Фрауєндінст Микола з Влоцлавка
Nicolaus de Mroczkowice див. Микола з Мрочковиців
Nicolaus de Sieniawa див. Снявський Микола, руський воевода
Nicolaus a Strij див. Микола з Стрия
Nicolaus Gherardus див. Вижицький Микола-Гнат
Nicolaus Wigandi див. Микола, перемиський декан
Niczewski Martinus див. Нічевський Мартин
Nigronus A. див. Нігроно А.
Nimant Petrus див. Німанд Петро
Niszczycka Katarzyna z Łysakowa див. Ніщицька Катерина з Лисакова
Nowosielski Joannes див. Новосельський Іван
Nozdrowicki див. Ноздровицький
Nusczyński Josephus див. Нуцинський Йосип
Ny[...]cinus B. див. Ни[...]цін Б.
Nymand див. Німанд Петро

Obreński Casimirus див. Обрембський Казимир
Ocieski Joannes див. Іван з Оєшина
Oczieski Joannes див. Іван з Оєшина
Oczkowicz Mathias див. Очкович Матвій
Odam H. див. Одам Г.
Odnovski Herburt Nicolaus див. Одновський Гербурт Микола з Фельштина
Odnowski, Odnousky Petrus див. Одновський Гербурт Петро з Фельштина
Odrowąsz, Odrowąz Stanislaus див. Одровонж Станіслав зі Спрови
Odrowąsz, Odrowąz de Srgowa див. Одровонж Андрій зі Спрови
Odraważ, Odrawansz, Odrawanz Petrus de Srgowa див. Одровонж Петро із Спрови
Odrowąz див. Одровонж Іван зі Спрови
Odrzechowski Hieronim див. Одрехівський Ієронім
Odrzechowski Iwanko див. Одрехівський Іван
Odrzechowski Michaył див. Одрехівський Михайло
Ogińska Teofila див. Огінська Теофіла
Ogiński Jan див. Огінський Іван
Ogiński Kazimierz див. Огінський Казимир
Ogrodzki Jacek див. Огородський Яцько
Oleszci Boleslaus див. Олеский Болеслав
Oleszci Joannes див. Олеский Іван
Oleśnicki Zbigniew див. Олесницький Збігнєв
Olichia див. Кліхна
Oliverius I. див. Оліверій І.
Olszewska Maryanna див. Ольшевська Маріанна
Olszowski Andreas див. Ольшовський Андрій
Onefreiowicz Simon див. Онуфрійович Семен
Onofreiowicz Simon див. Онуфрійович Семен
Onufrejowicz Simon див. Онуфрійович Семен

Orzechowski Nicolaus див. Ожеховський Микола
Ossolinski Georgius див. Оссолінський, канцлер
Ossolinski Georgius de Tenczup див. Оссолінський, канцлер
Ossolinski Maximilianus de Tęczup див. Оссолінський Максиміліан з Тенчина
Ostroskij Janusz див. Острозький Іван
Ota de Chodecz див. Ота з Ходеча
Oudinod H. див. Удіно Г.
Oufour I. див. Уфур І.
Ozga Balthazar див. Ожга Балтазар

P., cardinalis de Alteriis див. П., кардинал з Альтеріів
P. de Francia див. П. з Франції
P. de Montr див. П. з Монтр
P. de Sesseual див. Петро з Сессевал
Pac Jan див. Пац Іван
Padniewski Philippus див. Падневський Пилип
Pagnatus див. Пагнам
Pałaczkowski Stanisław див. Пайончковський Станіслав
Palmerius Petrus див. Пальмерій Петро
Pamphilus S. див. Памфілій Ц.
Pankiewicz Andreas див. Панкевич Андрій
Panyagua M. див. Панягуа М.
Paracciani V. див. Параччіані В.
Parczewski Petrus див. Парчевський Петро
Pardo P. див. Пардо П.
Pascolo див. Паскольо
Pasquetteus Sebastianus див. Пасквет Севастіан
Passioneus, cardinalis див. Пассіоней Д.
Passioneus D. див. Пассіоней Д.
Paszkewicz див. Пашкевич
Paszko див. Гавронек Павло з Берави
Paulus, baccalaureus див. Павло, бакалавр
Paulus, notarius див. Павло з Каліша
Paulus, sutog див. Павло, львівський швець
Paulus III див. Павло III
Paulus de B. див. Павло з Бичок
Paulus de Jasszuenyecz див. Павло з Ясениці
Paulus de Volia, de Volya, de Wolia див. Павло з Демні
Pelka Dobrohostius див. Пелка Доброгост
Pereni див. Мосцицький Перені М.
Perlicki, Perliczki Albertus див. Перлицький Альберт
Petra див. Петра
Petri filiae див. Варвара, дружина Гарнаста Миколи та Бартошевська Маргарита
Petrus, archiepiscopus див. Стажеховський Петро
Petrus, episcopus Cracoviensis див. Виш Петро
Petrus, episcopus Cracoviensis див. Томицький Петро з Томичів
Petrus, episcopus Posnaniensis див. Томицький Петро з Томичів
Petrus, episcopus Premisliensis див. Томицький Петро з Томичів
Petrus, palatinus див. Петро III
Petrus, providus див. Штєхер Петро

Petrus, sottis s Chubic див. Пилевич Петро
Petrus, vicescancellarius див. Томицький Петро з Томичів
Pe. de Noxeto див. П. з Ноксето
Petrus de Vuynow див. Петро, кустод
Petrus de Szczekoczini див. Петро з Шекоцинів
Petrus de Terrena див. Петро з Террени
Petrus de Thomicze, de Thomuse, de Thomucze див. Томицький Петро з Томичів
Petrus de Zechczuse див. Петро з Рихтич
Petrus Vlodconis, Włodkonis див. Влодкович Петро з Харбиновичів
Petrus wayvodes див. Петро III
Petrzicouic An. див. Петшикович Ан.
Peunus див. Пеун
Peysar див. Пейсар Микола
Pe(...)tre P. див. Пе(...)тр П.
Pheus P. C. див. Фей П. Ц.
Piantczynski див. П'ятницький Ходко
Piasecki Joannes, nobilis див. П'ясецький Іван, шляхтич
Piasecki Joannes, protonotarius див. П'ясецький Іван, священник с. Кукизова
Piasecki Paulus див. П'ясецький Павло
Piaskowski Adamus див. П'ясковський Адам
Piatniski див. П'ятницький Ходко
Piccioarre Fl. див. Піччярре Фл.
Pieczyffora Iwan див. Печифора Іван
Pieramowicz Nicolaus див. Пірамович Микола
Pierro[...] N. див. П'єрро[...] Н.
Pietruski Antonius див. Петруський Антон
Pietrzik див. Мончинський Петро
Pigłowski Albertus див. Пігловський Альберт
Pikariu Georgius див. Пікарій Юрій
Pilewicz Piotr див. Пилевич Петро
Pinocci, Pinoccius Hieronymus див. Півоччі Ієронім
Piotr, por див. Петро, священник с. Чукви
Pirawski Thomas див. Піравський Хома
Pisarski Bronisław див. Писарський Броніслав
Pius IV див. Пій IV
Pizzius I. див. Піцці І.
Plaxiukiewicz I. див. Плаксюкевич І.
Poberinus H. див. Поберін Г.
Poczuey Korzeniowski Fedor див. Потій Коженювський Федір
Poderius Si. див. Подерій С.
Podlaszecki R. див. Підляшецький Р.
Podluski Piotr див. Підлузький Петро
Podluski Szumpon див. Підлузький Семен
Pohl див. Поль
Polus F. див. Поль Ф.
Poniatowski, Pomyathowski Nicolaus див. Понятовський Микола
Porlawski Martinus див. Поплавський Мартин
Porowicz Hrugco див. Попович Грицько
Poremski див. Порембський Іван
Poremski Mikołaj див. Порембський Микола
Posnaniensis Petrus див. Познанський Петро
Postgimus A. див. Постгім А.
Potkański Alexander див. Потканський Олександр
Potocka див. Потоцька Іванна з Синявських
Potocki Jan див. Потоцький Іван, коронний стражник

- Potocki Stanisław див. Потоцький Станіслав, кийський воєвода
- Prazmowski Franciscus див. Пражмовський Франциск
- Prazmowski, Prazmowski Nicolaus in Prazmow див. Пражмовський Микола з Пражмова
- Predborgius de Coneczpole див. Предборій з Конецпола
- Preschell Jean Frederic див. Прешель Іван-Фрідерик
- Previus A. див. Превій А.
- Proс див. Проць, син Дмитра, власника Ходорівставу
- Prochnicki див. Прухницький Іван-Андрій з Порохника
- Prokopowicz de Gozdzec див. Прокопович з Гвіздця
- Protassius de Skomorochoy див. Протасій з Скоморох
- Pruchnicki Andreas див. Прухницький Іван-Андрій з Порохника
- Pruchnicki Joannes Andreas див. Прухницький Іван-Андрій з Порохника
- Pruski Andreas in Prussy див. Пруський Андрій з Прусів
- Przebendowska Urszula див. Уршуля, дружина Пшебендовського Петра-Юрія
- Przebendowski Piotr Jerzy див. Пшебендовський Петро-Юрій
- Przecziszewski див. Пшецішевський
- Przeczkowski Iosephus див. Пжечковський Йосип
- Przeluski Jacobus de Sczucup див. Пшилуський Яків з Щуцина
- Przeremski Ioannes de Przeramb див. Пшерембський Іван з Пшеремба
- Pstrokonski Rogatianus in Bu[...] див. Пстроконський Rogatian
- Pukszta Klausgietowicz Stanisław див. Пукшта Клаусгелович Станіслав
- Ryanthniczsky див. Р'янницький Ходко
- Ryeothr, woynoda див. Петро III
- Ryetryk див. Мончинський Петро
- Quas[...] Petrus див. Квац[...] Петро
- Quicciardi Francois див. Квіччарді Франциск
- Radłowski Antonius див. Радилівський Антон
- Radoux L. див. Раду Л.
- Radwan Stanislaus див. Радван Станіслав
- Radziewski див. Радзевський
- Radziwyl Michael Casimirus див. Радзівіл Михайло-Казимир
- Radziwił Karol див. Радзівіл Карл-Станіслав
- Rakowski Adalbertus див. Раковський Альберт
- Rangonus Claudius див. Рангон Клавдій
- Rarengus Pa. див. Паренг П.
- Ratowsky Andreas Stanislaus див. Ратовський Андрій-Станіслав
- Raymundus Johannis див. Раймунд, син Івана
- Remigianus de Piaseczno див. Ремігіан з П'ясечного
- Remigius, episcopus див. Конецпольський Ремігій
- Repkowicz Jan див. Репкович Іван
- Restis L. див. Рестіс Л.
- Reuse див. Русин Неко
- Revilus M. див. Ревілій М.
- Rey Johannes див. Рей Іван
- Rey Nicolaus див. Рей Микола
- Ribullus Joannes див. Рібулл Іван
- Riccardus A. див. Річчард А.
- Riccius V. див. Річчі В.
- Rochowic Joannes див. Рохович Іван
- Rodbert див. Родберт
- Rodriguez A. див. Родрігез А.
- Rogozinski Joannes див. Рогозинський Іван
- Rokoszona, Rokoszowna Agneta див. Рокошівна Агнета
- Rosa Andreas див. Роза-Боришевський Андрій
- Rospowska Анна див. Анна, дочка Мольського Ади
- Rospowski див. Росновський
- Rouselli E. див. Руселлі Е.
- Rozen Gabryel de Roznow див. Рожен Гаврило з Рожнева
- Rozycki Joannes див. Ружицький Іван
- Rubieri F. див. Рубієрі Ф.
- Rudawski Joannes див. Рудавський Іван
- Rudnicki Sylwester див. Любенецький Рудницький Сильвестр
- Rudniczki Iosephus див. Рудницький Йосип
- Rudołowski Gaspar Dominik див. Рудоловський Гаспар-Домінік
- Russyan Stephanus див. Руссян Степан
- Ruthenus Joannes див. Русин Іван
- Rydulski M. Dominicus див. Ридульський М. Домінік
- Rylo Maximilianus див. Рило Максиміліан
- Ryszkowski Joannes, Jan див. Ришковський Іван
- Rzechowski Martinus див. Жеховський Мартин
- Rzeczkowski Hyacinthus див. Жечковський Гіацинт
- Rzeszowsky див. Жешовський Іван
- Rzewuski, capitaneus див. Жевуський, староста
- Rzewuski, opat див. Жевуський Захарій-Адам-Йосип
- Rzewuski Zacharias Adamus Iosephus in Rozdol див. Жевуський Захарій-Адам-Йосип
- S. de la Fier див. С. з Ф'єр
- S. de Vincentiis див. С. з Вінцентіів
- S. de Zelade див. С. з Зеляди
- Samantinus J. див. Самантин І.
- Samperin P. F. див. Самперін П. Ф.
- Samson Judaeus див. Самсон, єврей
- Samuel, episcopus Chelmensis див. Мацейовський Самійло
- Samuel, episcopus Cracouiensis див. Мацейовський Самійло

Samuel, episcopus Hebropensis див. Самійло,
 львівський єпископ-суфраган
 Sapeha Alexander Dadzibog див. Caniga
 Олександр-Дадибог
 Sarlupius M. A. див. Сарлупій М. А.
 Sarnowski Adamus див. Сарновський Адам
 Sarnowski Stanislaus див. Сарновський Ста-
 ніслав
 Sasin Joannes див. Сасин Іван
 Sassio Ianussus див. Saccio Іван
 Sassio F. M. див. Saccio Ф. М.
 Sawicki Thamas див. Савицький Хома
 Sawinski Petrus див. Савинський Петро
 Sbaški Joannes Stanislaus de Sbażyn див.
 Збонський Іван-Станіслав зі Збоншина
 Sbignieus, episcopus див. Збігнев, єпископ
 Scarpus Jo. A. див. Скапій І. А.
 Scarpus F. див. Скапуцій Ф.
 Schaffranecz Iohannes див. Шафранець Іван
 Schegundini S. див. Шегундіні С.
 Schtomowski Stanislaus див. Сломовський
 Станіслав з Чехова
 Schmy[...] Martinus див. Шми[...] Мартин
 Scholc Jacobus див. Шольц Яків
 Scholc Walenty див. Шольц Валентин
 Scholcz Wolphowicz Mikolai див. Шольц-
 Вольфович Микола
 Scholtz Nicolaus див. Солтис Микола старший
 Schönbek Aloisius див. Шенбек Алоїзій
 Schongreger див. Шенгрегер Мартин
 Schöngreger Martinus див. Шенгрегер Мар-
 тин
 Schoruschynsky Joannes див. Сопошинський
 Іван
 Schorz див. Шропп Іван
 Schulz Joannes див. Шольц Іван, бурмістр
 Schulz, Schultz Nicolaus див. Солтис Микола
 старший
 Sciborius de Komorniki див. Стиборій з Ко-
 мірників
 Scornicz Iuschco див. Юсько зі Скорнич
 Scotti Joannes див. Скотті Іван
 Szczerbic Paulus див. Щербик Павло
 Sebastianus a Cras[...] див. Севастіан з
 Крац[...]
 Senkowski Albertus див. Сенковський Аль-
 берт
 Sensel Michael von див. Зензель Михайло
 фон
 Senstelebin H. див. Сенстелебін Г.
 Sepius V. див. Сепій В.
 Serra Nicolaus див. Серра Микола
 Servadon Ch. див. Сервадон Х.
 Seżeńkiewicz Jędrzej див. Сеженкевич Андрій
 Sękowski Albertus див. Сенковський Альберт
 Sfortia Philippus див. Сфорца Пилип
 Shuscynko див. Сицинко
 Sichowski Ioannes див. Сихівський Іван
 Sieciński Stanislaus див. Сецинський Стані-
 слав
 Sieciński Stephanus a Siecin див. Сецинський
 Степан з Сецина
 Siedlecki Stanislaus див. Сідлецький Ста-
 ніслав
 Siemussowski Adam див. Семушовський Адам
 з Семушови
 Sieniawski див. Синявський Микола, руський
 воевода
 Sieniawski Adam Hieronim див. Синявський
 Адам-Ієронім
 Sieniawski Procopius див. Синявський Про-
 кип
 Sieniński див. Сененський Збігнев
 Sieniński Joannes див. Сененський Іван з
 Сенна
 Sierakowski J. див. Сераковський І.
 Sierakowski Stanislaus див. Сераковський
 Станіслав
 Sierakowski Venceslaus Hieronymus de Vo-
 gustawice див. Сераковський Вячеслав-
 Ієронім з Богуславичів
 Sieykowski Stanisław див. Сейковський Ста-
 ніслав
 Sigismundus I див. Сигізмунд I
 Sigismundus Augustus див. Сигізмунд II
 Sigismundus Primus див. Сигізмунд I
 Sigismundus Secundus див. Сигізмунд II
 Sigismundus Tercius див. Сигізмунд III
 Sikorski Antonius див. Сікорський Антон
 Sikorski Christophorus, Krzysztop див. Сі-
 корський Христофор
 Simon, molitor див. Симеон, мельник
 Simon a Miechow див. Симеон з Мехова
 Sixt Erasmus див. Сикст Еразм
 Sixtus IV див. Сикст IV
 Skarbek див. Скарбек
 Skarbek Jan, Joannes див. Скарбек Іван
 Skarbek Wazyński Porphyrius див. Скарбек
 Важинський Порфирій
 Skibiczki Gaiowski Joannes див. Скибицький
 Гайовський Іван
 Skotnicki Michael див. Михайло з Золотник
 Skotnyczky de Lubno див. Скотницький Ста-
 ніслав
 Skybycz Wasyl див. Скибич Василь
 Sloma Martinus див. Слома Мартин
 Slomowski Stanislaus див. Сломовський Ста-
 ніслав з Чехова
 Sloska див. Сльозка Михайло
 Sławska a Buczackie див. Славська Варвара
 Słomowski Stanislaus див. Сломовський Ста-
 ніслав з Чехова
 Słotwiński Josephus див. Слотвинський Йосип
 Smolnicki Alexander див. Смольницький
 Олександр
 Sobieski Jan z Sobieszyna див. Ян III
 Soderinus [...] див. Зодерін [...]
 Sokolinski Siemion див. Соколинський Семен
 Sokolniczki Iob див. Соколицький Йов
 Solcz Wolphowicz Melchior див. Шольц-Воль-
 фович Мельхіор
 Solikowski Albertus див. Соліковський Аль-
 берт
 Solikowski Ioannes Demetrius див. Соліков-
 ський Іван-Дмитро
 Solikowski Ioannes Demetrius a Solki див.
 Соліковський Іван-Дмитро
 Solikowsky Joannes, decanus див. Соліков-
 ський Іван, декан
 Solis Petrus див. Соліс Петро
 Solochab Szymont див. Сологуб Сигізмунд
 Solski Josephus див. Сольський Йосип

Sominski Ni. див. Микола з Сомнина
 Sommerstein див. Зоммерштейн Іван молодший
 Sophia de Koniecpole див. Софія з Конецполя
 Sozanski Joannes див. Созанський Іван
 Sparaparus P. див. Спаранар П.
 Spytko de Jaroslaw див. Спитко з Ярослава
 Sredzinski Andreas див. Средзинський Андрій
 Stachurkiewicz Joannes див. Стахуркевич Іван
 Stanislaus див. Ламбертович Станіслав
 Stanislaus див. Станіслав, львівський мельник
 Stanislaus, archiepiscopus див. Гроховський Станіслав
 Stanislaus, canonicus див. Каковський Станіслав
 Stanislaus, episcopus див. Гомолинський Станіслав
 Stanislaus, haeredes in Zugawno див. Станіслав з Журавна
 Stanislaus, notarius див. Станіслав, нотарій
 Stanislaus, praepositus див. Станіслав з Свенжичів
 Stanislaus, rex див. Станіслав, король
 Stanislaus, vicescancellarius див. Станіслав з Курозванків
 Stanislaus, vicerpalatinus див. Станіслав, львівський віцевоєвода
 Stanislaus de Chodecz див. Станіслав з Ходеча, маршал
 Stanislaus de Chotecz див. Станіслав з Ходеча, воєвода
 Stanislaus de Chodorostaw див. Станіслав, власник Ходорівстау
 Stanislaus de Curozwanku див. Станіслав з Курозванків
 Stanislaus de Denow див. Станіслав з Денова
 Stanislaus a Orocno див. Станіслав з Опочна
 Stanislaus de Skarzino див. Станіслав з Скажина
 Stanislaus Augustus див. Станіслав-Август
 Stanislaus Ioannides див. Станіслав, син Івана
 Stanislaus Tartarus див. Станіслав, татарин
 Stanislaw див. Станіслав, писар
 Stankiewicz Antonius Casimirus див. Станкевич Антон-Казимир
 Stankiewicz Casimirus див. Станкевич Антон-Казимир
 Starczewski Caspar див. Старчовський Каспер
 Stariz[...] J. N. див. Стариц[...] І. Н.
 Starzechowski Jan див. Стажеховський Іван
 Starzechowski Jerzy див. Стажеховський Юрій
 Starzechowski Petrus див. Стажеховський Петро
 Stawski Mikołaj див. Ставський Микола
 Stay Benedictus див. Стай Бенедикт
 Stecher див. Штехер Петро
 Stecher Gregorius див. Штехер Григорій
 Stefan, król див. Стефан, король
 Stefanowicz Joannes Cantius див. Стефанович Іван-Кантій
 Stefanus waywode див. Стефан V
 Stelzhammer Paulus див. Штельцгаммер Павло
 Stephan, syn Pilewicza Piotra див. Степан, син Пилевича Петра
 Stephanus, palatinus, waywode див. Стефан IV
 Stephanus, rex див. Стефан, король
 Stephanus de Zorowsk див. Степан з Журавська
 Sthiffater, Stichfater Mathias див. Штіффатер Матвій
 Stocki St. див. Стоцький С.
 Stranszenic Stanislaus див. Страншенич Станіслав
 Strasser, praefectus див. Штрассер, префект
 Straszec Stephanus див. Страшич Степан
 Striczek Petrus див. Стричек Петро
 Strijski Stanislaus див. Стрийський Станіслав
 Strumilo Georgius див. Струмило Юрій з Дмосина
 Strumilova Elisabeth, Strumilowa Helisabeth див. Єлизавета з Подошичів
 Strus Joannes Alexander див. Струсь Іван-Олександр
 Strykowski Martinus див. Стрийковський Мартин з Лежайська
 Strzelecki див. Стрілецький Андрій
 Strzyzek Petrus див. Стричек Петро
 Subos F. див. Субос Ф.
 Surawski I. див. Суравський I.
 Suski Michał Maurycy див. Суський Михайло-Маврикій
 Sustinis T. див. Сустиніс Т.
 Sweerts Sporck Josephus див. Свертс Спорк Йосип
 Swidzinski Paulus див. Свидинський Павло
 Sylwester, episcopus див. Любенецький Рудницький Сильвестр
 Symkowa див. Семкова
 Szadlowski див. Садловський Іван
 Szadurski Nicolaus див. Шадурський Микола
 Szaniawski Joannes Felix див. Шанявський Іван-Фелікс
 Szapirowa Gizela див. Шапірова Гізела
 Szczuka Stanislaus див. Щука Станіслав
 Szczuka Theophilus див. Щука Теофіл
 Szeptycki Athanasius in Szeptyce див. Шептицький Афанасій, архієпископ
 Szeptycki Athanasius in Szeptyce див. Шептицький Афанасій, єпископ
 Szeptycki Leo па Szeptycach див. Шептицький Лев
 Szienyawski Procopius див. Синявський Прокіп
 Szlomowski Stanislaus див. Сломовський Станіслав з Чехова
 Szloska див. Сльозка Михайло
 Szlydzeyn Stanislaus див. Слідзень Станіслав з Сулимова
 Szmittfeld Nicolaus див. Шмітфельд Микола
 Sznathin Johannes див. Іван з Снятина
 Zolc Wolfowicz Joannes див. Шольц-Вольфович Іван
 Szomowski Jan див. Шомовський Іван
 Sztadnyczky Jan ze Zmigroda див. Стадницький Іван з Жмигороду
 Szumlanski Onuphrius in Magna Szumlany див. Шумлянський Онуфрій з Великих Шумлян
 Szurmin Joannes, Iwan див. Шурмин Іван
 Szurmin Maхym див. Шурмин Максим

Szwedzicki G. див. Шведзицький Г.
 Sredziński Andrzej див. Средзинський Андрій
 Taranowski Krzysztof див. Тарановський Христофор
 Tarasowski Hilarion див. Тарасовський Іларіон
 Tarło de Szczekarzowice див. Тарло з Щекажовичів
 Tarło Paulus de Szczekarzewicze див. Тарло Павло з Щекажовичів
 Tarłowna Anna див. Анна, дружина Юрші з Ходорівставу
 Tarnowski Ioannes див. Тарновський Іван, гнєзненський архієпископ
 Tarnowski Jan, Joannes див. Тарновський Іван, львівський архієпископ
 Tele(...)-cki Lucas див. Теле(...)-цький Лука
 Teodorowicz G. див. Теодорович Г.
 Tersovius Melchior див. Тершович Мельхіор
 Tewsolune Catharina див. Тойфелін Кася
 Tharlo, Tharlo Paulus de Szczekarzewicze див. Тарло Павло з Щекажовичів
 Theodorus de Hewel див. Федір з Гевеля
 Thichon, zakonnik див. Тихон, чернець
 Thlusthi Martinus див. Тлустий Мартин
 Thomas, notarius див. Хома, нотарій
 Thomiczki, Thomiczky, Thomyczki, Thomyczky Petrus див. Томицький Петро з Томичів
 Thuczka Bernardus див. Тичка Бернард
 Timotheus de Serrano див. Тимофій з Серрано
 Tkacz див. Ткач
 Tłusta Margaretha див. Тлуста Маргарита
 Tłusty, Tłusty Martinus див. Тлустий Мартин
 Tłusta Marcynowa див. Тлуста Маргарита
 Tłusta Margaretha див. Тлуста Маргарита
 Tłusty Martinus див. Тлустий Мартин
 Tolmacz Januszko див. Толмач Іван
 Tomiczki Petrus див. Томицький Петро з Томичів
 Tomiecki Benedictus Adamus див. Томецький Бенедикт-Адам
 Tomiński Nicolaus див. Томиславський Микола
 Topolnicki Nicolaus див. Топольницький Микола
 Towarnicki Joannes див. Товарницький Іван
 Truzna Jan див. Тризна Іван
 Trzcinski Venceslaus Franciscus див. Тщинський Вячеслав-Франциск
 Trzebicki Andreas див. Тшебицький Андрій
 Trzymierski див. Тшимерський Петро
 Tuba P. див. Туба П.
 Tubius див. Бертіан Шостий званий Тубій
 Tuchowski Stanislaus див. Туховський Станіслав
 Turkowicz Kosc див. Туркович Кость
 Tylicki, Tyliczki Petrus див. Тилицький Петро
 Tymoszewicz див. Тимошевич, чернець
 Tyniowski Stephan див. Тиновський Степан
 Tynkovic Theodor див. Тинкович Федір
 Tyrawa Demetrius див. Черкаський Дмитро
 Ubaldini Joannes de Ripra див. Убальдіні Іван з Ріппи
 Ubaldini Joannes Stephanus de Rypra див. Убальдіні Іван-Степан делла Ріппа
 Ubysz Jacobus див. Убиш Яків
 Uchanski Iacobus див. Уханський Яків
 Ugolinus S. див. Уголіні С.
 Ugolinus W. див. Уголіні В.
 Uieyski Thomas див. Уейський Хома
 Urbański Stanislaus див. Урбанський Станіслав
 Urbanus VIII див. Урбан VIII
 Usman Adamus див. Усман Адам
 Vaglenski, Vaglenyski див. Венгленський Микола
 Vald[...] див. Вальд[...]
 Valentinus див. Валентин, мельник
 Valentinus, episcopus див. Гербурт Валентин
 Valentinus de Menia див. Валентин з Менії
 Valerianus [...]koski див. Валеріан [...]
 Vantrobka Joannes див. Вонтрубка-Стшелецький Іван
 Vecchiarellus F. див. Векьяреллі Ф.
 Vegelius Abrahamus див. Вегелій Авраам
 Venceslaus, archiepiscopus див. Сераковський Вячеслав-Ієронім
 Venceslaus, dux див. Вацлав, опавський і рациборський князь
 Vetonius див. Ветоній
 Veys Johannes див. Вейс Іван
 Victorius див. Вікторій
 Viganđi див. Микола, перемиський декан
 Vilczek див. Вільчек Іван та Станіслав
 Vincentius, vicecancellarius див. Вікентій з Пшеремба
 Vincentius de Przeramb див. Вікентій з Пшеремба
 Vincentius Erasmi див. Вікентій, син Еразма
 Vipecesus M. див. Віпецес М.
 Virietus I. див. Вірієт І.
 Vitellius Stanislaus див. Вітеллій Станіслав з Пшелбужа
 Vittor Jo. див. Віттор І.
 Vittuticis C. див. Вітутіціс Ц.
 Vladislaus див. Владислав, Władysław
 Vladislaus, rex див. Владислав II
 Vladislaus I див. Владислав I
 Vladislaus IV див. Владислав IV
 Vladislaus Iagelo, Jagello див. Владислав II
 Vladislaus Jagiellones див. Владислав III
 Vladislaus Opoliensis див. Владислав Опольський
 Vladislaus Quartus див. Владислав IV
 Vladislaus Tertius див. Владислав III
 Vladislaus Varnensis див. Владислав III
 Vlodko див. Влодко, батько Влодковича Петра з Харбиновичів
 Volczko див. Волчко, вїт с. Вербжа
 Volski див. Дунін-Вольський Петро
 Volvanowski Daniel див. Вольвановський Данило з Вольванович
 Volyn Johannes див. Волин Іван
 Vraw. Nicolaus див. Фрауєндінст Микола з Влоцлавка
 Vyalinus S. див. Віалин С.
 Vylczek див. Вільчек Бернард

Vynarski Hieronimus див. Винарський Ієронім

Wacheuer O. див. Вахевер O.

Wachlowic Andreas див. Вахлович Андрій

Waclawovic Joannes Octavianus див. Вацлавович Іван-Октавіан

Waclaw, arcybiskup див. Сераковський Вячеслав-Ієронім з Богуславичів

Waczerszynski Joannes див. Кочезинський Іван

Waglenski Nicolaus див. Венгленський Микола

Walicki Alexander див. Валицький Олександр

Wasiczyński Florianus de Wasiczyn див. Васичинський Флоріан з Васючина

Waszni Martinus див. Важний Мартин

Wathon[...] H. див. Ватон[...] Г.

Wayshanus див. Вайсганнес, віт

Wazynski Skarbek Porphygius див. Скарбек Важинський Порфирій

Wąsowicz див. Дунін-Вонсович Мечислав

W. de Gonda див. В. з Гонди

Weltz A. див. Вельц А.

Werdelski див. Ведельський Ієронім

Weseliny, Wesselini, Weszeleny див. Веселіні Франциск

Wewer Carl Lorentz див. Вевер Карл-Лоренц

Węglinski Nicolaus див. Венгленський Микола

Węzyk Joannes див. Венжик Іван

Widman див. Відман Христофор

Wieczera див. Вечера Дмитро з Лісевич

Wielogorskie див. Вельпольський Іван і Фелікс

Wielopolski Joannes див. Вельпольський Іван з Гдова

Wielopolski Felix див. Вельпольський Фелікс з Гдова

Wielunski Jan див. Велюнський Іван

Wielzynski Joannes див. Вельжинський Іван

Wierzbic Michael див. Вежбіч Михайло

Wierzbieński Iacobus див. Вежбенський Яків

Wieteski [...] z Modliborzyc див. Вітєський [...] з Модлибожич

Wigandus див. Віганд, батько Миколи, перемиського декана

Wilczek Bernardus див. Вільчек Бернард

Wilczek Jan див. Вільчек Іван, райця

Wilczek Stanislaus див. Вільчек Станіслав

Wilczek Stanislaus див. Вільчек Станіслав, син Станіслава

Wilczek Stanislaus de Lubienie див. Вільчек Станіслав з Любіня

Wilczkowski див. Вільчковський

Wilga Petrus див. Вільга Петро

Wimmer Josephus Fridericus див. Віммер Йосип-Фрідріх

Wisniowiecki Michael Koributh див. Михайло, король

Wisniowieckie див. Вишневецькі

Wiszniowiecki Jeremiasz Korybut див. Вишневецький Ярема

Witeska Elena z Kamiona див. Вітєська Олена з Камйона

Witkowski Lucas див. Вітковський Лука

Witkowski Lucas a Witkowice див. Вітковський Лука

Wladislaus див. Vladislaus, Wladislaus, Władystaw

Wladislaus, vicescancellarius див. Владислав з Огорова

Wladislaus de Oporow, de Oporow див. Владислав з Огорова

Wladislaus Jagiello див. Владислав II

Wlod Joannes див. Влад II

Wlodko див. Влодко, батько Влодковича Петра з Харбиновичів

Władystaw див. Vladislaus, Wladislaus

Władystaw, król див. Владислав II

Władystaw Czwarty див. Владислав IV

Władystaw Dominik див. Заславський Владислав-Домінік

Władystaw Warnenczyk див. Владислав III

Włodek Albertus див. Влодек Альберт

Włodko див. Влодко, батько Володковича Петра з Харбиновичів

Wolczek Jarosz див. Волчек Ярош

Wolczko Judaeus див. Волчко, віт с. Вербежа

Wolski див. Дунін-Вольський Петро

Wolski Joannes див. Вольський Іван

Woltrom P. див. Вольтром П.

Wolczko Petrus de Podhayse див. Волчко Петро з Підгаєць

Wołowski Joannes див. Воловський Іван

Worcel див. Ворцель Зебальд

Woyner Georgius див. Войнар Юрій

Wyanczerza Joannes див. Вечера Іван

Wyerzbynski Iacobus див. Вежбенський Яків

Wyżycki, Wyzycki Nicolaus Ignatius in Wyzyce див. Вижицький Микола-Гнат

Ximenor P. див. Ксіменор П.

Zadrzewiecki Danilo dicto Dymitr див. Заджевецький Дмитро

Zadzik Iacobus див. Задзік Яків

Załęska див. Залєська Вікторія

Zaluski Junosza Iosephus див. Залуський Юноша Йосип

Zamoiski, Zamoyski Ioannes див. Замоївський Іван, архієпископ

Zamoiski Ioannes див. Замоївський Іван, гетьман

Zamoyski Thomas de Zamoscio див. Замоївський Хома

Zapolski Ioannes див. Запольський Іван

Zapolski Petrus Caelestinus de Ruxyce див. Запольський Петро-Целестин з Рокшичів

Zardecki Vladislaus див. Жардецький Владислав

Zarogowski Nicolaus див. Зароговський Микола

Zarudzki див. Микола з Зарудців

Zarwaniecki Iacobus de Rossochaczec див. Зарванецький Яків з Росохватця

Zastawska див. Заславська Єлизавета з Острога

Zastawski Władystaw Dominik див. Заславський Владислав-Домінік

Zaterski Thadeus Elias див. Затерський Тадей-Ілля
Zawisha, Zawissa Jacobus див. Завіша Яків
Zawisza I. див. Завіша [Гнат]
Zawisza Jacobus див. Завіша Яків
Zeleszko Elzbieta див. Зелешкова Єлизавета
Zelistański Stanislaus Alexander див. Зеліславський Станіслав-Олександр
Zeronski Petrus див. Зеронський Петро
Zichini Mikołaj див. Зихині Микола
Zienkowski Elias див. Зіньковський Ілля
Ziętkiewicz Nicolaus див. Зенткевич Микола
Zimnicki Albertus див. Зимницький Альберт
Zimnowodzka Margaritha див. Бартошевська Маргарита
Zimnowodzka Barbara див. Варвара, дружина Гарнаста Миколи
Zimnowodzky Iohannes див. Голомбек Іван з Зимної Води
Zimorowic Bartholomeus див. Зиморович Варфоломій
Ziołkowska див. Зелковська Анна
Zittus F. див. Цітті Ф.
Zjenowicz Mikolay див. Зенович Микола
Zlidzen Albertus див. Слідзень Альберт
Zlidzen Stanislaus див. Слідзень Станіслав з Сулимова
Zmiiewski Joannes див. Змієвський Іван

Zochowski Stanislaus див. Жоховський Станіслав
Zomerstein див. Зоммерштейн Іван
Zophia, filia Zubrzsky Joannis див. Софія з Зубрі
Zorawnicki Iap див. Журавницький Іван
Zorawynsky Stanislaus див. Станіслав, львівський возний
Zubrski Ioannes de Zubrza див. Зубрський Іван з Берави
Zubrszka Margaretha див. Маргарита, дружина Голомбека Івана з Зимної Води
Zubrszky, Zubrzky, Zubrzski Ioannes див. Зубрський Іван з Берави
Zuhaiowic, pop див. Зугайович Никифор
Zurawnicki Joannes див. Журавницький Іван
Zurowski Stanislaus див. Журовський Станіслав
Zygmunt див. Sigismundus
Zygmunt I Stary див. Сигізмунд I
Zygmunt II August див. Сигізмунд II
Zygmunt III Waza див. Сигізмунд III
Zygmuntowa див. Катерина, дружина Бреслера Сигізмунда
Zygmuntowicz Zygmunt див. Зигмунтович Сигізмунд
Zólkiewski Stanisław див. Жолкевський Станіслав, гетьман

ГЕОГРАФІЧНИЙ ПОКАЖЧИК

- Австрія (Austria)** — 1119, 1120, 1125, 1126
Адамів (Adamow), передм. Бережан — 774
Адзель (Adzel), м.— 857, 864
Албанське єпископство — 79
Алексії (Alexii) — 693, 694, 699
Алтерії (Alterii) — 1005
Амбіанська єпархія — 157
Андріїв (Andrzejow), с.— 745
Антіохійська патріархія — 708, 773, 884, див. Антіохія
Антіохія (Antiochia, 'Αντιοχεια, 'Αντιοχιας), м.— 499, 703, 704, див. Антіохійська патріархія
Антопіль, м.— 1122
Арабія (Arabia) — 704
- Базель (Basilea)**, м.— 116, 131, 134, 141
Баковецькі ґрунти, зем. діл. поблизу Львова — 715
Балабанове, с.— 793
Балусинський город (Baluzynska area), Львів — 572, 577
Балучин, с.— 283, 305, 326
Банунин, с.— 214
Бар, м., Подільське воєводство — 612
Бар, м., Франція — 1094
Бартольдова сотня, чагарник, Львівський повіт — 458
Басівка (Basiowka, Bassiowka), с.— 101, 186, 204, 244, 572, 628—630, 725 див. Діброва
Бахів, с.— 891
Беднарка (Bednarka), с.— 744
Белеїв (Belejow), с.— 856, 860
Белз (Betz), м.— 176, 191, 288, 295, 323, 342, 436, 478, 490, 501, 513, 516, 524, 635, 662, 666, 676, 708, 713, 717, 718, 748, 802, 879, 993, 997, 1036, 1108, 1123, див. Белзьке воєводство
Белзька земля — 638
Белзьке воєводство — 777, див. Белз
Белзьке передмістя, частина міста Белза—802
Белзький повіт (Betzki powiat, Bielski powiat) — 853, 997, 1036
Бенькова Вишня, с.— 509
Берава, с.— 45, 117, 118
Бережани (Brzezany), м.—249, 774, 1086, 1098
Бережниця (Bereznica), с.— 415, 418
Берездівці, с.— 214, 623, 811
Березина (Brzezina), с.— 122, 662
Березів (Bvzozovia) м.— 368, 619
Березовиця, с.— 288
Берем'яни, с.— 242
Берестейська економія (Brzeska ekonomia) — 1070
Берестейська земля (Brzeska ziemia) — 698
- Берестейське воєводство (Brzeskie województwo)** — 698
Берестя (Bresta), м.— 708, 717, 718, 726, 739, 740, 748, 916
Берестяни, с.— 982
Берізка, с.— 891
Беско (Besko), с.— 651
Бетта (Betta)— 963
Б'єлина (Bielina), с.— 681
Б'єхів, с.— 361
Б'єцьке староство (Biecensis capitaneatus) — 744
Б'єч (Biecz), м.— 96, 343, 697, 744
Бжезе (Brzesze), с. Бжесь-Куявський повіт — 180, 183, 191—193
Бжезе (Brzezcie), с. Бохнянський повіт — 326, 358, 374, 386
Бжесь-Куявський (Bresta Cuiaviae), м.—934
Бжесце (Brzeszcie), с., м.— 348, 364, 386
Бибель (Bibel, Bybel, Wybło), с.— 13, 173, 207, 236
Бидгощ (Bidgostia), м.— 857, 864
Бирава (Bygawa), с.— 45
Бистре, с.— 634
Битом, м.— 21
Бички, с.— 43, 44
Бібрка (Bobrka), с., Львівська земля — 109, 154, 208
Бібрка (Bobrka), с., Сяноцька земля — 727
Біканде (Bicande) — 480, 481
Біла (Biała, Byełe), с.— 196, 1100
Білгомостинський ключ, Смоленська земля — 793
Біле, с.— 196
Біле Велике див. Велике Біле
Білий Потік (Potok), с.— 163
Біличі, с.— 214
Білі береги, луг поблизу м. Жидачева — 415
Білка (Bietka, Bylke), с.— 260
Білобоки, с.— 473, 1028
Білогорське Болото (Białohoszczkie Włoto), болото, м. Львів — 733
Білогорський Луг (Białohoczka Łąka, Białohoszczka Łąka), луг поблизу Львова — 821, 934, 969, 1010
Білогорща (Belohoszcz, Biłohorscia, Biłohorszcz, Biłohorscze, Biłohosce, Byelohoszcz), с.— 192, 689, 711, 842, 882, 970, 1052
Біржі, с.— 1095
Бірча (Bircza), м.— 751, 866
Бложів, с.— 610, 632
Блоне, зем. діл., м. Краків — 1030
Блудів, с.— 912
Бобаділла (Bobadilla) — 1092
Бобрік (Bobrek), с.— 530, 572, 744, 781
Бовшів, с.— 236, 248
Бовшів Малий див. Малий Бовшів

- Богуславичі (Boguslawice, Bogusławice), с.— 66, 68, 1084, 1085, 1089, 1090
 Боків (Boków), с.— 173
 Болехів, м.— 958
 Болехів Руський див. Руський Болехів
 Болонья (Bołonia), м.— 1045
 Болохів, с.— 958
 Борго (Borgo, Burgus), м. 618, 642, 648, 657, 673
 Бориня (Borunia), с.— 606
 Борисківці, с.— 160, 242
 Бортники, с.— 402
 Боршів, с.— 214
 Бошня (Boschnia), м.— 38, 386, 690, 769
 Бочів, с.— 448, 635
 Боярщина, с.— 793
 Бранче, с.— 200, 202, 205, 209, 211, 213—216, 218, 222, 228—231, 233—235, 237, 239, 246, 247, 260, 270
 Браслав, м., Литовська земля — 748
 Брацлав, м., Брацлавське воєводство — 210
 Брацлавський деканат — 1061
 Брижава (Bryzawa), с.— 751
 Броди, м.— 1113
 Брухналь, с.— 433
 Брюховиця (Brzuchowicz), р.— 77, 151, 570, 580
 Брюховичі (Brzuchowicz, Brzuchowica, Brzuchowicze), с.— 77, 574, 590, 671, 689, 841, 1052
 Бряжа, с.— 958
 Буг (Bug), р.— 638
 Буда (Buda), м.— 143, 149
 Будилів (Budyłow), с.— 237
 Бужевицьська кам'яниця (Burzewiczowska Jaridea), Львів — 1066
 Буйнів (Buynow), с.— 116
 Букавина, с.— 415
 Букова (Bukowa), с.— 624, 651
 Буск (Busco, Buska), м.— 11, 88, 176, 301, 403, 675, 747, 770, 772, 777, 780, 841, 842, 851, 1004
 Буський повіт — 11
 Буців, с.— 904
 Бучали, с.— 728
 Бучацький повіт (Buczaczensis districtus) — 163
 Бучач (Buczacz), м.— 123, 242, 248, 255, 256, 258, 288, 374, 715
 Б'ядоліни, с.— 696
 Б'ялачів, м.— 691

 Важний млин (Vazni, Wazni molendinum), Львів — 297, 316, 331, 338, 610
 Валент [...] (Valent [...]) — 905
 Валява (Valavia), с.— 1081
 Вавіці, с.— 979
 Вармія (Varmia), іст. обл.— 452, 619, 930, 936
 Варна (Varna), м.— 148, 561
 Вартенберг, м.— 41
 Варшава (Стара Варшава, Varsavia, Varschovia, Varsovia, Warszawa), м.— 103, 176, 391, 424, 436, 465, 518, 553, 559, 576, 611, 615, 640, 649, 662, 676, 681, 731, 733, 753, 759, 775, 811, 847, 849, 879, 899, 916, 965, 966, 970, 972, 977, 982, 1006, 1012, 1015, 1019, 1049, 1050, 1073, 1117
 Васючин (Waschiczyn, Wasiczyn), с.— 161, 234, 374, 908
 Венден (Venden), м.— 869—871
 Венеція (Venetiae), м.— 493
 Велика Горожанна (Велика Горожанка, Горожанна, Horozana, Horozana Magna, Rossona, Rozana), с.— 205, 422, 513, 569
 Велика Горожанка див. Велика Горожанна
 Велика Липа (Velikalipa, Welykalyppa), р.— 39
 Велике Біле, с.— 248
 Велике Голосько див. Голосько
 Велике князівство Литовське див. Литва
 Велике Передмістя, частина Львова — 975
 Велике Поле, с.— 268
 Великий Гвіздець, с.— 249
 Великі Шумляни (Magna Szumlany), с.— 1056
 Великополе, с.— 678
 Великопольща див. Польща
 Величка (Wieliczka), м.— 386, 1030
 Велички (Wieliczki) м.— 793
 Велдїж (Weldzisz), с.— 856, 860
 Венден (Venden), м.— 869, 872
 Венеті[...] (Veneti) — 493
 Вентовниця (Vientownica), с.— 974
 Вербежа, зем. діл., див. Вербіж
 Вербів (Wierzbow, Wierzbowiec, Wirzbow) с.— 224
 Вербіж (Вербежа, Verbiąsz, Vierbiąsz, Virzbiąsz, Virzbyanz, Werbiz, Wielbłąsz, Wielbrąz, Wierbiąz, Wierzbiąz, Wynzbonsz, Wyrbiąz, Wyrzbia, Wyrzbyanz), с.— 75, 85, 92, 94, 99, 102, 104, 105, 126, 135, 168, 169, 172, 199, 205, 422, 423, 448, 465, 513, 568, 569, 572, 608, 640
 Вербка (Vyszpca), с.— 264
 Вербківці, с.— 256, 264
 Верб'я (Wierzbie), с.— 540
 Верхня, с.— 958
 Вешмунтів, с.— 185
 Вельонь (Wielun), м.— 13, 14, 16, 18, 204, 486
 Вепшана (Wiepszana), с.— 745
 Видинів, с.— 249
 Вижин (Wyarzemy, Wyzin), с.— 252
 Вижичі (Wyzyce), с.— 1052, 1055, 1060, 1062
 Вижняни, с.— 635
 Вискічі (Wikszyce, Wухyцze), с.— 200
 Винники (Wynniki), с.— 189, 550
 Високе, с.— 186, 196, 200, 202, 209, 211, 213, 215, 216, 218, 222, 228—231, 233—235, 237, 239, 246, 247, 251, 253, 257, 260, 265, 266, 269, 270, 277, 283, 517
 Високий Замок, ур. поблизу м. Добромила — 778
 Високий Замок, частина Львова — 210, 625, 711, 804
 Високин (Wysokin, Wysokinin), с.— 53
 Висоцький деканат (Wysoczanski dekanat) — 606
 Висоцько, с.— 606

- Вишатичі, с.— 904
 Вишків (Wyszkow), с.— 856, 860
 Вишнів (Viszniów, Wysnow, Wyszniów), с.— 215, 341, 402, 415
 Вишнівєць, м.— 993
 Вишня (Wisna, Wisznia), м.— 21, 154, 156, 159, 196, 200, 763, 778, 786, 910, 989
 Вишня Бенькова див. Бенькова Вишня
 Вишгород (Wyszogrod), м.— 1041
 Віленське воєводство (Wileńskie województwo) — 745
 Вілька, с.— 1029
 Вільнюс (Vilna, Wilno), м.— 307, 380, 486, 597, 698, 745, 916, 937, 954, 973, 1006, 1095
 Вільчиківська кам'яниця (Wilczkowska la-pidea), м. Львів — 1066
 Вільшанка, с.— 226, 227
 Вінценті (Vincentii),— 278
 Вірменія (Armenia) — 86, 383, 738, 892, 991, 1043
 Віслиця, м.— 52, 54, 602, 744
 Віслицький повіт — 348, 364
 Віснич (Wisnicz, Wisnicz, Wisnitz), м.— 8, 11, 989, 1015
 Вітебськ (Witebsk), м.— 748, 793
 Вітковичі (Witkowiec), с.— 856
 Вітовичі (Vitowicze), с.— 348, 364
 Віщинь (Wiącczen, Vicin, Wyanczen, Wiącin, Wiączyn, Wicin, Wyaczen, Wyanczen), с.— 133, 246, 252, 259, 270
 Владислав (Włodzisław), м.— 386
 Влоцлавок (Ladislavia, Vladislavia, Wladislavia), м.— 16, 42, 82, 97, 104, 127, 210, 226, 232, 293, 299, 355, 667, 748, 992, 1038
 Влоцлавська єпархія — 42, 82
 Вовків (Volkow), с.— 239
 Вовчатичі (Wolczatycze), с.— 187, 415
 Водники, с.— 236
 Водницький ґрунт, земельна ділянка поблизу Звенигорода — 715
 Войнаровський город, земельна ділянка, м. Львів — 572
 Войнилів, м.— 976
 Войнич, м.— 428, 964
 Волинське воєводство — 912
 Волинь (Volynia, Wołyn),— 417, 428, 431, 730, 775
 Волиця (Wolica, Wolicza), с.— 76, 623, 828, 878, 1052
 Волковиськ (Wołkowysk), м.— 698
 Володзь (Wołodz), с.— 1029
 Володимир (Włodzimierz), м.— 708, 713, 717, 718, 730, 739, 740, 748, 957
 Володимирія (Włodimiria), іст. обл.— 957, 1118
 Волосів, с.— 1013
 Волоський міст (Valachicus pons), м. Львів — 351
 Волощина (Valachia, Walachia) — 124, 144, 178, 184, 195, 203, 206, 330, 374, 405, 417, 454, 503, 505, 546, 750, 758, 893, 953
 Воля див. Демня
 Воля Дембінська див. Дембінська Воля
 Воля Зарадзинська див. Зарадзинська Воля
 Воля Камп'янівська див. Камп'янівська Воля
 Воля Медвежа див. Медвежа Воля
 Вольбром (Volbram), м.— 899
 Вольвановичі, с.— 482
 Вольфрам, м.— 41, 43, 44, 73
 Вонгровець (Vagrowiec, Wągrowiec), м.— 1079
 Вороців, с.— 682
 Воршевичі (Worszewycze), город, с. Страдч — 565
 Восвичі див. Освиця
 Воютичі (Woyaticze), с.— 613, 890
 Вронин (Wronyn), с.— 690
 Вронинок, с.— 690
 Врончинський будинок, Львів — 759
 Вроцимів, с.— 37
 Вроцлав, м.— 436, 456, 505, 540, див. Вроцлавська єпархія
 Вроцлавська єпархія — 59, див. Вроцлав
 Врубльовичі, с.— 267, 268
 Вуйсько, с.— 904
 Галленберг (Gallenberg) — 1112
 Галицька брама (Haliciensis porta), Львів — 25, 108, 295, 298, 314, 316, 331, 400, 401, 459, 469, 572, 610, 620, 626
 Галицька єпархія (Haliciensis dioecesis) — 1059
 Галицька земля (Haliciensis terra) — 224, 226, 245, 442, 926, 927, 958, 986, 1013
 Галицьке передмістя (Haliciense suburbium, Halickie przedmiescie), частина Львова — 297, 316, 338, 401, 458, 459, 463, 723, 762, 783, 787, 788, 832, 844, 942, 949, 1021
 Галицький повіт (Haliciensis districtus) — 13, 35, 143, 161, 190, 207, 442, 716, 760
 Галич (Halicz), м.— 24, 25, 28, 31, 33, 35 — 37, 39—44, 108, 136, 159, 161, 164, 173, 184, 190, 191, 202, 207, 223, 224, 236, 248, 249, 255, 258, 295, 297, 298, 301, 314, 316, 331, 338, 374, 402, 423, 442, 440, 443, 478, 499, 524, 623, 627, 640, 676, 703, 708, 710, 713, 717, 718, 720—723, 726, 737, 739, 740, 748, 762, 782, 811, 814, 847, 926, 1024, 1050, 1056, 1065, 1071, 1074, 1077, 1080, 1086, 1087, 1092, 1107, 1109
 Галичина (Galicia) — 209, 210, 423, 448, 465, 470, 568, 608, 640, 651, 860, 994, 1042, 1085, 1116, 1118, 1126, 1129, 1131
 Гвіздець (Godziecz, Gozdecz, Gozdecz, Gwozdziec), с.— 249, 334
 Гвіздець Великий див. Великий Гвіздець
 Гвіздець Малий див. Малий Гвіздець
 Данськ (Dantzig), м.— 829, 1112
 Гдів, м.— 550, 697
 Геблер (Gebler) — 1119, 1120
 Геброн (Hebron), м.— 1060
 Гедня, с.— 958
 Гейнке (Heinke) — 1119
 Генуя, м.— 209, 225
 Гжегожевичі (Grzegorzewice), с.— 1049, 1050
 Глибока (Gleboka), с.— 624
 Глинна (Glinna), с.— 627—631

- Глиний Стік (Glihnistok, Glinny Stok), с.— 498
- Глинська вулиця (Glinska platea), м. Львів — 393
- Глиняни, м.— 456, 701
- Глібовичі (Glibowicze), с.— 508
- Глувно, с.— 927
- Гнезненська архієпархія — 57, 73, 97, 98, 311, 312, 356, 493
- Гнезненська єпархія — 43, 73, 126, 199, 288, 344, 363, 366, 369, 566
- Гнезно (Gnesna, Gnezna, Gniezno), м.— 57, 85, 86, 97, 180, 183, 191—193, 226, 232, 245, 252, 262, 263, 309, 311, 312, 319, 329, 331—337, 340, 356, 493, 540, 574, 575, 588, 611, 621, 623, 635, 654, 748, 767, 850, див. Гнезненська єпархія
- Гнильче, с.— 236
- Гнівновчі (Ніновичі), с.— 15, 1001
- Гнійниця (Gnoynice), с.— 83, 377, 578
- Годвишня, с.— 763
- Годів, с.— 223
- Годовиця, р.— 30
- Годовиця (Годовичі, Chodowica, Hodowicza, Hodowicze), с.— 8, 30, 32, 40, 69, 101, 186, 244, 276, 571, 572, 627, 631, 725
- Годовичі див. Годовиця
- Голгоче, с.— 248
- Голешів (Holeszczow), с.— 402
- Головешько, с.— 941
- Гологори (Gołogóry, Saligori), с.— 137, 202, 246, 252, 270, 334, 374, 675, 1025, 1087
- Голосько (Велике Голосько, Мале Голосько, Holosko, Holowsko, Hotosko Małe, Hotosko Wielkie), с.— 77, 574, 590, 658, 677, 689, 799, 841, 1052
- Голубина вулиця, м. Краків — 690
- Гольтберг, с.— 261
- Гонда (Gonda) — 158
- Гонести [...] (Honestii) — 1123, 1127
- Гонятичі див. Унятичі, с., Львівська земля
- Горай (Gogai), с.— 763
- Гора Льва (Mons Leonis), зем. діл., частина Львова — 731, 754
- Городисько, с. № 374
- Городище (Grodzisko, Horodyszcze), с.— 187, 226, 227, 415, 1106
- Городло, м.— 666
- Городно (Grodno), м.— 226, 739, 748, 884
- Городок (Brodek Solny, Grodek, Grodek Solny), — 25, 40, 136, 172, 366, 368, 406, 417, 428, 429, 448, 458, 464, 513, 637, 728, 763, 798, 922, див. Городоцьке староство
- Городоцьке староство (Grodencensis capitaneatus, Grodeckie starostwo) — 915, 955, див. Городок
- Городоччина — 114
- Горожанна див. Велика Горожанна
- Горожанка див. Мала Горожанна
- Горожанка Велика див. Велика Горожанна
- Горохівці (Grochowce), с.— 891
- Горпин, с.— 1087
- Гостинин (Gostinin), м.— 342, 458—464, 467, 471, 472
- Гочів, с.— 343
- Гошани, с.— 763
- Гошів, с.— 214
- Греція (Graecia, Grecja) — 558, 562, 565, 708, 733, 748, 750, 751, 767, 775, 858, 866, 880, 884, 891, 918, 933, 935, 949, 952, 965—968, 971, 972, 992, 996, 997, 1007—1009, 1017, 1021, 1027, 1028, 1037, 1041, 1049, 1068, 1069, 1078
- Грибовичі, с.— 502
- Григровичівська кам'яниця (Grygrowiczowska lapidea), Львів — 367
- Грімно, с.— 172
- Грубешів (Rubieszow), м.— 436, 490, 666, 921
- Грушатичі (Hruschatycze, Hrusiatycze), с.— 430
- Грушова, с.— 637
- Гряда (Grzęda), с.— 502, 508
- Губичі (Chubice, Hubicza, Hubicze, Hubycz), с.— 913, 946, 984
- Гувнів, с.— 288, 323
- Гуменець, с.— 160
- Гумніська (Humniska), с.— 751
- Гури, с.— 214
- Гурка, с.— 903, 982
- Давидів (Davidov), с.— 109, 111, 113, 114, 118, 122, 305, 326, 327, 470
- Дакія, іст. обл.— 152
- Далевичі, с.— 27
- Дашава (Daszawa), с.— 418
- Дворище (Dworzisko), дв-ще, с. Наріци, Львівський повіт — 309
- Длещі, с.— 322
- Дев'ятники, с.— 140
- Деліїв (Daliow, Daljoff), с.— 93, 173, 326, 374, 402
- Делятин, м.— 1074
- Дембінська Воля, с.— 696
- Дембно (Dembno, Dębno), с.— 691, 692, 696, 697
- Демб'яни (Dabian, Dabiany, Dambiany, Dembiany), с.— 615—617, 620, 633—634, 638, 641, 643, 653, 656
- Демидів, с.— 216
- Демня (Воля, Damnya, Demnia, Demnya, Volya, Wolia), с.— 418, 448, 458—464, 467, 471, 472, 513, 569
- Деревач (Derewacz), ліс, Львівський повіт — 596
- Дережичі, с.— 428
- Деренівка, с.— 1086
- Деречанка, с.— 1070
- Дерпт (Dorpat) — 879
- Джера, с.— 963
- Дзандзото (Zanzoto) — 657
- Дзанетти (Zanetti) — 673
- Дзеканів, с.— 696
- Дзольдо, с.— 963
- Дзялошичі, м.— 540
- Диниська (Dyniska), с.— 956
- Динів (Denow), м.— 252
- Діброва (Dąbrowa), с.— 204 — див. Басівка
- Дідилів, с.— 676
- Дідушичі (Dziedoszyce), с.— 214, 274, 388, 418, 431

- Діянишево, с.— 175
Дмосин, с.— 205, 206, 212, 214, 244, 323, 423, 517
Дмухавець (Dmuchaowiec), с.— 1104
Дністер (Dniestr, Dnyestr), р.— 104, 164, 422, 640
Добешово (Dobyeschowo), с.— 63
Добіїв, с.— 161, 223, 224
Добра Вода (Dobrawoda), с.— 13
Добрилів, с.— 958
Добринь (Dobrin), м.— 16, 18, 748
Добрівляни (Dobrowlany, Dubrowlany), с.— 200
Добровтрич (Dobrotwicz, Dobrownycz, Dobrowtricz), с.— 17
Добромилъ (Dobromil), м.— 624, 633, 1032
Добромилський гори, м. Добромилъ — 778
Добротвір (Dobrotwor), м.— 638
Добряни, с.— 763
Добчичі, м.— 989
Добчицьке староство (Dobczyczensis, Dobczynensis capitaneatus) — 989, 1015
Должани, с.— 745
Должка, с.— 958
Долина (Dolina), м.— 247, 363, 666, 994
Долишне (Dolyeschne), с.— 215, 216
Домашів (Домашівський Бір, Bor Domaszowski, Domaszow), с.— 853, 997, 1036
Домашівський Бір див. Домашів
Домбрівка (Dąbrówka), с.— 1029
Домброва, с.— 94, 99
Дороговиж (Drohowsz, Drohowiz, Drohowyss), с.— 423, 448
Дорогичин (Drohiczyn), м.— 1007—1011
Дрогобицьке староство — 913, 946, 984 див. Дрогобич
Дрогобицький повіт (Drohobycensis districtus) — 358, 637
Дрогобич (Drohobycz), м.— 96, 103, 303, 304, 318, 354, 374, 428, 429, 448, 513, 516, 637, 658, 710, 839, 840, 945, 987, див. Дрогобицьке староство
Дубинки, с.— 1095
Дубляни (Dublani, Dublany), с.— 185, 473
Дубовиця (Dubowicza), с.— 442
Дубок (Dubek), луг, Львівський повіт — 146
Дуброви (Dubrowy), с.— 745
Дунаїв (Dunajowia, Dunajow, Dunajow), м.— 18, 39, 78, 133, 196, 237, 239, 240, 277, 374, 414, 674, 729, 1089, 1090, 1102
Дунаївський ключ, Львівська земля — 1099, 1100, 1101
- Ельгишів, с.— 214
Ефес, м.— 988
- Єврейська вул. Львів — 115, 128, 310
Єврейське окописько (Okopisko Żydowskie) земельна ділянка, Львів — 107
Єрусалим (Hierosolyma), м.— 705, 706
Єрусалимська патріархія — 705, 706
- Жабин (Zabyn), с.— 229
Жабно (Zabno), м.— 348, 364
Жарнів, м.— 363, 366, 369
Жарнівець, с.— 691, 692
Жванець, м.— 907
Жванець, р.— 51
Желехів, м.— 498
Жерниця, с.— 343, 692
Жидатичі (Zidaticze, Zydaticza, Zydaticze), с.— 40, 280, 325, 330, 426, 473, 572, 1084
Жидачів (Zidaczow, Zydaczew, Zydaczow), м.— 153, 162, 187, 217, 242, 247, 274, 283, 366, 368, 374, 388, 402, 415, 418, 432, 442, 483, 513, 572, 748
Жидачівське староство (Zydaczoviensis capitaneatus) — 418
Жидачівський повіт (Zydaczoviensis districtus) — 122, 153, 214, 217, 341, 856, 927, 958
Жиравниця, с.— 179
Жиравка, с.— 265, 700
Жихлин (Zichlin, Zychlin), м.— 13, 18, 23, 39, 45, 63, 78, 98, 127, 226, 227, 232, 240, 241
Жмигород (Smygrad, Zmigrod), м.— 235, 269, 682, 715, 727
Жмудське князівство (Zmudzkie księstwo) — 1029
Жовква, м.— 1042, 1095
Жолтава (Zoltawa, Żoltawa), р.— 264
Жослав див. Заслав, м., Мінська земля
Жуків, м., Галицька земля — 374
Жуків, с., Волинське воеводство — 1029
Журавків (Zurawkow), с.— 415, 418
Журавно (Zorawno, Żurawno), с.— 215, 216, 247, 341
Журавськ (Zorawsk), с.— 264
Журів (Zurów), м.— 921
- Заболотівці (Zabłotowce), с.— 418, 927
Заборівський ґрунт, земельна ділянка, Львів — 851
Завадка (Zawadka), с.— 619, 958
Завалів (Zawałow), м.— 1077
Завидовичі (Zawidowice), р.— 955
Завидовичі (Zawidowice), с.— 915, 955
Загатино Дворище, маєток, Перемиська земля — 213
Загір'я (Zagorze, Zagurze), с.— 200, 215, 415
Загочев'я, с.— 343
Заградище, с.— 23
Закинф (Zacynthos), м.— 614
Заклічин, м.— 560, 564, 594
Залізці (Zalozce, Załosce), м.— 412, 416
Залісся (Zalesie), с.— 242
Залуже (Zaluza, Załucze, Załuze), с.— 143
Зальборський ґрунт (Zalborskie fundus), земельна ділянка, Львів — 1047
Замарстинів (Szmorstinow, Zamarstinow, Zamerstinow), с.— 76, 139, 411, 421, 623, 658, 689, 828, 1052
Замех (Zamech), м.— 662
Замосця (Zamoszcze), м.— 834, 840, 1113
Зарадзинська Воля (Zaradzinska Wola), с.— 771

- Зарванія (Zarvanica), с.— 236, 1086
 Зарванська вул., Львів — 802
 Зарвиче (Zarwycze), поле, с. Зарудці, Львівський повіт — 140
 Заріччя (Zarzeczce), с.— 76
 Зарубчичі (Sarubczice), с.— 941
 Зарудці (Zarudcze, Zarudzce), с.— 140, 682
 Зарчів, с.— 692
 Заслав (Жослав, Zaslav), м., Мінська земля — 745
 Заслав (Zaslav), м., Волинське воєводство — 845, 730
 Затор (Нове Місто, Zathor, Zator), м.— 106, 589—591, 601, 604—607, 609
 Заторське князівство (Zathoriensis Ducatus) — 587, 608
 Зашків (Zaskow), с.— 682, 881
 Збраж, м.— 907, 993
 Збоїще (Sboiska, Sboyszcze, Zboisce, Zboiska), с.— 28, 29, 31, 33, 336, 382, 613
 Збоншин (Sbaszyn), м.— 619
 Зборатичі (Sborathicze, Sboratizce, Sboratycze), с.— 39
 Зборів, м.— 715
 Звенигород, м.— 715
 Звоново, с.— 1117
 Здутин (Szdutin, Zdutin), с.— 78
 Зегартовичі, с.— 989
 Зейдличівські будинки, Львів — 759
 Зеленівці, прис.— 249
 Зимна Вода (Szymna Woda, Zimna Woda), с.— 109, 111, 113, 114, 118, 122, 138, 154, 156, 159, 168, 170, 201, 222, 253, 257, 305, 445, 448, 470, 482, 517, 552, 627—631, 666, 700, 725, 1087
 Зимноводка (Zimnawodka, Zimnowodka), с.— 186, 244
 Зимноводський млин (Zimnovodsky, Zimnowodzki molendinum), Львів — 6, 369, 492, 495, 521, 632, 666, 700
 Зиндрихівський філварок, Львів — 289
 Зіньків (Zienkow), с.— 1098
 Знесіння (Wzniesienie, Zniesienie, Znyesyepue), с.— 210, 613, 907
 Золотники, с.— 224, 374
 Золочів (Zloczovia, Zloczow), м.— 544, 1004, 1042, 1095
 Зубря (Zubrz, Zubrza, Zubrze), с.— 45, 47, 48, 52, 56, 88, 110, 127, 136, 137, 154, 211, 222, 265, 266, 324, 391, 496, 592, 615, 635, 671, 676, 700, 876, 902
- Іванівський город, Львів — 572
 Іванівський ключ, Смоленська земля — 793
 Івля, с.— 457
 Іздебник (Izdebnik), с.— 358
 Ілавець (Iłowucz), с.— 501
 Іновроцлав, м.— 698
 Інферіор Тельве (Telve, Telve Inferior), с.— 644, 645, 648, 652, 657, 660, 673
 Інфлянти див. Ліфляндія
 Іскань (Iskań), с.— 797, 866
 Італія (Italia) — 144, 546
- Кабрера (Cabrera), с.— 1092
 Кагуїв (Cahuuow, Kahuuow, Kuchauiow), с.— 150, 210, 212, 513, 569, 572, 640
 Кадіївці (Kadeiowcze, Kadyowce), с.— 51
 Каково, с.— 320
 Калеників монастир (Kalenakow, Kalin, Kalinkow), Перемиська земля — 15
 Каліча Гора, частина Львова — 572, 836
 Каліш (Kalisz), м.— 566, 1028
 Кальниця, с.— 692
 Кам'янівська Воля (Wola Kampanowska), частина Львова — 1052
 Кам'янець (Кам'янець-Подільський, Camenec, Samenecia, Samenecia Podoliae, Kamieniec), м.— 160, 184, 191, 242, 256, 264, 301, 309, 326, 330, 333, 353, 366, 402, 405, 416, 513, 546, 564, 724, 739, 745, 803, 991, 1050, 1056, 1071, 1077, 1092, 1099—1106, 1109 див. Кам'янецька єпархія
 Кам'янецька (Кам'янець-Подільська) єпархія — 164, 352, 353, 499, 713, 717, 718, 740, 762, 814, 871, 872, 939, 1024, 1061, 1107, див. Кам'янець
 Кам'янецький повіт (Camenecensis districtus) — 51, 242
 Кам'янка (Kamionka), с.— 249, 594, 747, 1067, 1087
 Кам'янка-Струмилова див. Кам'янка
 Кандіде (Candidi), с.— 719, 815, 852, 963
 Кандії (Candii),— 311, 312
 Кандія, с.— 73
 Канцей (Cancey),— 803
 Капсія (Carsia) — 73, 367, 1002, 1003, 1005
 Караїмське поле, земельна ділянка, Луцьк — 453
 Карацениця (Caracenyca, Czaraczenica, Czaraczenyca, Czaracznica, Czaraczynica, Karaczenica), луг, м. Львів,— 177, 232
 Карачинів, с. 682
 Карбонію, с.— 863
 Кардзані (Carzani, Carzano), с.— 642, 644, 645, 648, 673
 Карнишевичі (Karniszewice), с.— 771
 Карнів, с.— 206
 Кастілло (Castillo), с.— 480, 481
 Квандо (Quando), с.— 852
 Квасовичі, с.— 989
 Кельце, м.— 275
 Києво-Печерський монастир див. Печерськ
 Київ (Kijow), м.— 12, 703, 708, 713, 717, 718, 720—723, 726, 730, 739, 740, 748, 762, 847, 851, 853, 884, 996, 1032, 1048, 1050, 1059, 1065, 1074, 1077, 1080, 1086, 1092, 1109, 1131 див. Київська єпархія
 Київець, с.— 1070
 Київецький ключ (Kijowiecki klucz), Берестейське воєводство — 1070
 Київська єпархія — 1071 див. Київ
 Київське воєводство (Kijowskie wojewodstwo) — 957
 Кінець села (Koniecz wsy), будинок на вул. Голубиній, Краків — 690
 Кітки (Kitki), с.— 1127
 Клара Тумба (Clara Tumba), монастир — 508, 747, 761, 801, 910, 926.
 Клевань, м.— 1029

- Клекотів (Clekotow, Klekothow), с.— 257, 396
Клепаж, передм. Кракова — 361, 1030
Клегарів (Cleragow, Kleragow), передмістя
Львова — 62, 107, 586, 658, 689, 838,
841, 1052
Клиж, с.— 348, 364
Климові Потоки, с.— 651
Клодава, м.— 288
Клопотовський город (Clopotowska area),
земельна ділянка, Львів — 427
Книхів (Knichów), м.— 745
Кнішин (Knissin), м.— 662
Княгиничі, с.— 184, 283, 1087
Княздвір, с.— 184
Кобринь, м.— 748
Ковенський повіт (Kovienski powiat) — 745
Козельники (Kozielniki), с.— 592
Козиська, с.— 41
Козичі (Kozicze), с.— 563
Козлів (Coslow, Koszłow, Kozlow), м.— 226,
227, 241, 245, 432, 530, 649, 674, 1105
Козлівський ключ (Kozłowski klucz), Гали-
цька земля — 1103, 1104, 1106
Колловрат (Kollowrat), — 1119, 1120, 1125
Колодниця (Klodnica), с.— 122
Колодно, с.— 133
Коломия (Colomia, Colomyia), м.— 123, 142,
163, 184, 191, 334, 374, 402, 440, 443, 462,
478, 524, 623, 782, 1065
Комарно, м.— 728, 910, 922
Коморники (Komorniki), с.— 160
Конари, с.— 348, 364
Конєцпіль (Coneczpole, Conyeczpole, Ко-
пєцполе), м.— 112, 121, 129, 130, 166,
283, 778
Константинополь (Constantinopolis, Кон-
стантинополь), м.— 116, 708, 713, 756,
814, 847, 884, 929, див. Константино-
польська архієпархія
Константинопольська архієпархія — 713,
див. Константинополь
Корениця (Korzenica), с.— 974
Коритниця, с.— 47, 49, 52, 54
Коровники, с.— 904
Корона див. Польща
Короново (Coronovo), м.— 860
Коропецький повіт — 123
Коросно (Crosno, Krosno), м.— 17, 44, 228
Коросно (Krosienko, Krosyenko), с.— Ся-
ноцька земля — 228, 633
Корсунське староство — 957
Корсунь (Corsun), м.— 935
Корч, с.— 94
Корчева (Korczeva), гай, Жидачівський по-
віт — 187
Корчин Новий див. Новий Корчин
Коснарівська кам'яниця (Kosznarowska la-
pidea), м. Львів — 443
Костів (Goscieiewo, Koscieiow), с.— 682, 854,
881, 879
Костян (Costin), м.— 90
Костянянський повіт (Kościński powiat) — 745
Кошилівці (Coszczynce), с.— 242
Кошичі, м.— 303, 304
Краків (Crasovia, Kraków), м.— 11, 12, 38,
43, 44, 46, 58, 60, 63, 69, 77, 85, 87, 91,
95, 96, 102, 116, 125, 137, 142, 144—149,
151, 162, 171, 187, 210, 226, 227, 232, 275,
276, 281, 290, 291, 299, 315, 323, 325, 335,
340, 343, 346, 348, 349, 358, 361, 364, 368,
370, 371, 376, 386, 387, 389—392, 394—399,
401—405, 407, 415, 417—419, 421—427,
429—432, 434—437, 440, 441, 443, 448—
451, 455, 456, 458—465, 467, 471, 472, 490,
493, 496, 505, 506, 510—512, 516—527,
529, 531, 536, 538, 539, 541, 542, 545—553,
557—563, 567—571, 573—575, 579, 580,
585, 587, 589—591, 594—597, 600, 601,
604—609, 611, 621, 623, 635, 653, 655,
688, 690—692, 696, 697, 730, 767, 768, 771,
784, 799, 803, 820, 821, 851, 859, 862, 881—
885, 892, 904, 916, 929—935, 937, 947,
954, 955, 957, 965, 966, 968, 969, 971—973,
977, 989, 1006—1010, 1012, 1015, 1023,
1030, 1038, 1076, 1079, 1089, див. Краків-
ська єпархія
Краківська брама (Krkowska porta), Львів —
333, 349, 492, 495, 504, 510, 519, 521, 609,
632, 700, 701, 780
Краківська вулиця (Krkowska ulica),
Львів — 976, 802, 1066
Краківська земля — 38, 361, 386, 587, 989
Краківська єпархія — 28, 29, 33, 37, 43,
44, 46, 59, 79, 106, 199, 267, 268, 320,
364, 444, 508, 530, 540, 769, 810, див.
Краків
Краківське передмістя (Crasoviense subur-
bium, Krkowskie przedmieście), частина
Львова — 29, 458, 461, 463, 577, 666, 700,
710, 849, 908, 936, 942, 978, 985,
1017, 1037, 1084, 1097
Краківський деканат — 539, 540
Краківський повіт — 539
Краківський шлях поблизу Львова — 836
Краковець (Crasowiecz, Krkowiecz), м.— 83,
377, 543, 578, 1074
Кранцберг (Kranzberg) — 1126
Крас [...] Cras [...] — 593
Красичин, м.— 1001
Красна (Krasna), с.— 226, 227
Красне (Crasne, Krasne), с.— 640, 778
Красний Став, м.— 163, 436, 501, 850
Красник (Crasnik), м.— 201, 619
Креблове дворіще, с. Осниця, Львівський
повіт — 52, 54
Кремовія (Cremovia), — 802
Креславичі (Krzestawice), с.— 989
Крехів (Krechów), с.— 929, 930
Креців (Kreców), с.— 858
Крецівський ключ (Krecoviensis tractus),
Сяноцька земля — 858
Крешів (Kressow), с.— 539
Криваланка (Czywalanka), с.— 242
Криве (Krzywe), с.— 301
Кривий ліс (Krzywilyas), поблизу Львова —
58
Крилос (Kryłos), с.— 1092
Крїт (Creta), о.— 750, 892
Кробія, м.— 116
Кропивна (Kropiwna), с.— 226, 227
Кротошин (Crothoszyn, Krotoszyn), с.,
Львівський повіт — 596, 881

- Кротошин (Krothoszyn, Krotoszyn), с., Каліська земля — 698, 745
- Кружлова, с.— 417
- Крупсько (Krupsko), с.— 122
- Крушів, с.— 338
- Кукизів, м.— 1092
- Кукільники (Kąkolniki, Kokolniki), с.— 13, 161, 207, 236, 1085
- Кукільницький ключ (Kąkolnicki, Konkolnicki klucz), Галицька земля — 143, 782
- Куликів (Kulikow), м.— 233
- Кульпарків (Goldparkow, Goltberkow, Goltbergkow, Kolparkow, Kulparkow), с.— 88, 261, 658 689, 737, 835
- Курів, с.— 466
- Курозванки (Curozwanki, Curozwanky, Kurozwęki), с.— 254, 255, 262, 263, 271, 272, 276, 279, 281, 285, 286, 457
- Куропатники (Curopathnyku, Kuropatniki), с.— 237, 374
- Кутище, с.— 161, 184, 207, 223, 224, 236
- Кувявія, іст. обл., Польща — 18
- Лавренти (Laurentii), с.— 923
- Лавришів, с.— 739, 748
- Лазарівське Ставицько, зем. діл., с. Вербіж, Львівський повіт — 169, 640
- Ландсберг, м.— 41, 59
- Ланигалії (Lanigalii) — 141
- Ландземео (Lanzameo) — 31
- Ланчин, с.— 1074
- Лаодіцея (Laodicea), м.— 803
- Лапчичі (Lapczica), с.— 690
- Ларга, р.— 322
- Ласк (Lasko), м.— 300, 302, 306, 309, 313—315, 317—319, 321, 325, 329, 331—334, 336, 356
- Ластівка Стара див. Стара Ластівка
- Латошів, с.— 44
- Лебковичі (Łebkowice), с.— 1032
- Лежайськ, м.— 802, 1065
- Лелів (Lelow), с.— 46, 125
- Ленчиця (Lancicia), м.— 73, 100, 367, 445, 611, 621, 623, 666, 667, 681, 799, 1002, 1003
- Леснів (Lessniow), с.— 30
- Летичів (Latyczów), м.— 878
- Летичівський повіт (Laticzoviensis districtus) — 264
- Лешнів (Lechczin), с.— 274
- Лешно (Leszno), м.— 892, 935
- Лещ. передм. м. Пінська — 708, 713, 718
- Леше (Leszcze), с.— 1063
- Лещків, с.— 498
- Лининка, р.— 359
- Линс (Lyns), с.— 31
- Липа (Lipa), р.— 782
- Липник (Lipnik), м.— 1011
- Липниця, с.— 1070
- Липовий ліс, поблизу с. Рокитного — 732
- Лип'є, с.— 728
- Лисаків (Łysaków), с.— 956
- Литва (Велике князівство Литовське, Lithuania, Litwa, Magnus Ducatus, Lithuaniae, Wielkie Xięstwo Litewskie) — 50, 84, 206, 380, 405, 431, 436, 453, 471, 482, 514, 546, 576, 592, 655, 698, 745, 772, 793, 916, 941, 973, 988, 990, 1029, 1041, 1042, 1070, 1095
- Литвинів, с.— 288
- Литовське воеводство (Litewskie województwo) — 745
- Лівонія (Livonia) — 1047
- Лівська земля (Livensis terra) — 1087
- Ліда, м.— 941
- Ліон (Lion), м.— 1112
- Ліп'є (Lipie), с.— 902, 988, 993, 995, 1001—1003
- Лісневичі (Lesniowice), с.— 30, 627
- Ліссер (Lisser) — 1120, 1125
- Ліфляндія (Інфлянти, Inflanty), іст. обл.— 1031, 1117
- Лішня, с.— 428
- Ліщина, с.— 904
- Лович (Lowicz), м.— 965, 966, 970, 972
- Логовате, с.— 793
- Лое, с.— 108
- Лолін, с.— 856, 860
- Ломжа (Стара Ломжа), м.— 245, 1099—1106
- Ломжа Стара див. Ломжа
- Ломжинська земля (Łomżyńska ziemia) — 1033
- Лопатин (Lopatin, Łopatyn), с.— 675, 1098
- Лопухів, с.— 781
- Лопушана, с.— 1115
- Лотарінгія, провінція у Східній Франції — 1094
- Лотатники (Lotatniki), с.— 418
- Лоянівці (Loyanowce, Wyanowce), с.— 160
- Луб'єнко (Lubienko), с.— 361
- Лубна (Lubna), с.— 858
- Лубно (Lubno), с.— 361
- Луг, с.— 242
- Лужок, с.— 958
- Лука (Łąka, Łonka), с.— 342
- Луків (Lucov, Lukov, Łukow), м.— 241, 498
- Лумшин (Lomszyn), с.— 745
- Лурунцеші, с.— 322
- Луцьк (Luceoria), м.— 546, 708, 713, 717, 718, 739, 740, 748, 916, 1074, 1080, 1113
- Луцька єпархія — 1080
- Луцьке війтівство — 453
- Луцький повіт.— 912
- Лучани (Luczany), с.— 430
- Лучлавичі, с.— 417
- Любатова, с.— 598
- Любачів (Lubaczow), м.— 44, 310, 398, 400, 436, 440, 443, 637, 857, 864
- Любині (Lubyncze), с.— 377, 578
- Любинь (Lubienie), с.— 164, 326, 344, 358
- Люблін (Lublin), м.— 12, 29, 69, 83, 199, 318, 319, 346, 417, 418, 434, 435, 436, 451, 454, 503, 601, 620, 632, 636, 641, 643, 748, 779, 860
- Любомир, с.— 361, 989
- Любомль (Luboml), м.— 528, 533—535, 537, 615—617, 857, 864, 879
- Людбранч (Ludbrancz) — 284, 287
- Лютовиська, с.— 890
- Лянцхорона, с.— 691, 692, 696, 697

- Лясковське дворище (Laskowskie area),
дв-ще — 711
- Ляшки (Laszki, Lyaszky), с.— 122, 170, 181
- Львів (Lamburga, Lemberg, Leopolia, Leopoli-
lis, Lwów), м.— 4—8, 10, 12—14, 17, 18,
20—22, 24—26, 28—34, 36, 37, 39, 41—44,
46, 47, 50, 52, 54, 55, 57—62, 64—68,
70—74, 76—78, 80—82, 84—93, 95—105,
107—113, 115, 116, 118, 119, 122—126,
128—132, 135, 136, 139—142, 144—149,
151—154, 156—159, 164—166, 168—170,
173, 174, 177, 178, 181, 182, 184—186,
188, 189, 191—193, 195—200, 202—216,
218—223, 225, 227—240, 243, 244, 246,
247, 250—255, 257—263, 265—272, 274—
284, 287—289, 293—306, 308, 310—321,
323—341, 343—347, 349—355, 357, 358,
360, 362, 363, 365—368, 370—376, 378—
385, 387—424, 426, 427, 429—431, 433—
436, 438—451, 454, 456, 458—482, 484—
493, 495—497, 499, 500, 502—513, 515,
517—538, 541, 542, 544—552, 554—557,
559—566, 568—575, 577, 579—586, 589—
593, 596, 597, 599—601, 603—605, 607—
618, 620—623, 625—632, 635, 636, 639—
641, 643, 646, 647, 649, 651, 653—656,
658, 659, 661—663, 665—667, 671, 672,
674—677, 679—689, 693—695, 699—718,
720—726, 729, 731—735, 737—743, 746—
748, 750, 752—762, 764—766, 768—770,
772—776, 778—780, 783, 784, 787—792,
794—809, 811—814, 816, 818—821, 824—
834, 836—838, 841—844, 846—851, 853—
857, 860—862, 864, 865, 867—877, 879—
889, 892—894, 897, 899—902, 905, 907—912,
914, 916, 918—920, 922—924, 926—940,
942—945, 947, 949, 950, 952—954, 958—
962, 965—973, 976, 978, 980, 981, 985,
986, 988, 990—999, 1002—1010, 1013,
1014, 1016, 1017, 1020—1027, 1031, 1032—
1035, 1037, 1039—1044, 1046—1048, 1050,
1052, 1054—1062, 1066, 1068, 1069, 1071,
1073, 1075, 1077—1079, 1082—1087, 1089—
1093, 1096, 1107, 1109, 1116—1121, 1124,
1126, 1127, 1129, 1130, див. Львівська
епархія
- Львівська епархія (Leopoliensis dioecesis,
Lwowska diecezja) — 64, 278, 303, 323,
328, 345, 437, 444, 480, 481, 556, 665,
693, 694, 765, 825, 902, 923, 939, 1025,
1026, 1059, 1071, 1077, 1086, 1092, 1099—
1101, 1103—1106, 1111, див. Львів
- Львівська земля (Lemburgensis, Leopoliensis
terra, Lwowska ziemia) — 18, 20, 75,
114, 133, 159, 214, 285, 286, 330, 341,
388, 415, 443, 470, 473, 518, 611, 682,
715, 725, 737, 854, 915, 953, 1039,
1067
- Львівське староство (Leopoliensis capitanea-
tus, Lwowskie starostwo) — 172, 701, 725,
907, 920
- Львівський деканат (Leopoliensis decana-
tus) — 8, 30, 32, 69, 276, 281
- Львівський повіт (Leopoliensis districtus) —
8, 17, 18, 20, 23, 26, 27, 40, 45, 49, 52,
54, 56, 63, 78, 102, 104, 105, 114, 133,
140, 146, 181, 183, 202, 206, 209, 237,
239, 240, 246, 260, 280, 286, 309, 313,
325, 391, 426, 430, 465, 662, 804, 835, 881
- Мазовецьке князівство (Ducatus Masoviae,
Masoviae Ducatus) — 176, 1049, 1050
- Максимівка (Maximowka), с.— 860
- Мала Горожанка (Горожанка, Horonzanna
Pagwa, Horozanka), с.— 168, 513, 569
- Мала Липа, р.— 881
- Мала Тухля (Tuchelka) с.— 730
- Малаховичі (Małachowice), с.— 1043
- Малвазія (Малмазія), м.— 750, 758
- Мале Голосько див. Голосько
- Малехів (Malechow), с.— 26, 156, 257, 269,
304, 396, 613, 700, 745, 920, 1046, 1126
- Малечковичі (Maleczkowice, Maleczkowice,
Maliczkowice), с.— 280, 325, 330, 980
- Малий Бовшів (Malibolszow, Mały Bolszow,
Mały Bołszow), с.— 35
- Малий Гвіздець, с.— 249
- Малі Винники (Mały Wynik, Mały Wynyk),
с.— 4, 14
- Малмазія див. Малвазія
- Мальборк (Mariaeburgum), м.— 783, 935
- Мальчицьке озеро, поблизу с. Мальчиців,
Львівський повіт — 658
- Мальчичі, с.— 214
- Маркова, с.— 716, 904
- Мархоць (Marchoć), с.— 858
- Маськівці (Maskowszcze), с.— 418
- Маттіа (Mattia) — 815
- Матулинська земельна ділянка, с. Рубешо-
вичі, Перемиська земля — 979
- Махнів (Machnów), с.— 956
- Мгово (Mgowo), с.— 1063
- Медвежа Воля, с.— 428
- Меджибіж, м.— 299
- Медика (Medyka), с.— 904, 977
- Медицьке староство (Medycensis capitanea-
tus, Medycskie starostwo) — 904, 977
- Медуха (Meducha), с.— 236, 760
- Межигіріці (Miedzychyrce, Myedzyhorcze),
с.— 223, 236
- Межиріччя, с.— 117, 982
- Меніа, м.— 817
- Менчичі, с.— 626
- Мервниа, с.— 682, 881
- Метц, м.— 141
- Мехів (Miechow), м.— 593, 619, 802, 958
- Мельєв (Mielew), м.— 602, 781, 1071, 1077,
1092, 1109
- Миклашів, с.— 268
- Миклашка (Miklaszka), зем. діл., м. Львів —
221
- Милошовичі, с.— 1039
- Милянєвичі (Milanowicze), с.— 17
- Милятин, с.— 214
- Мильчичі (Milczyce, Mylczyce), с.— 509
- Мир (Mir), м.— 1095, 1123
- Мирів, с.— 295
- Мироничі (Mironice), с.— 386
- Миськівці (Miskowice, Miskowszcze), с.— 418
- Михайловичі, с.— 213
- Михалів, с.— 95

- Михалків, с.— 1070
 Михальче (Michalcze, Mychalcze), с.— 123
 Михнівець (Michnowiec), с.— 634
 Михончичі, с.— 313, 513, 569
 Мінерва, частина Риму — 705, 706
 Мінськ (Minsk), м.— 698, 745, 748
 Мінське воеводство (Mińskie województwo) — 698
 Мінський край (Miński kraj) — 745
 Мінський повіт — 745
 Мітілена (Mitylenae), м.— 1075, 1082
 Млиница (Młyniszca, Młyniszcze), с.— 418, 431, 927
 Млинице (Młyniszcze), луг, м. Львів — 232
 Млинівці (Mlinowcze), с.— 768
 Модлибожичі (Modliborzyce), с.— 858
 Мозирський повіт (Mozyrski powiat) — 698
 Мокротин, с.— 682
 Мокряни (Mokszany), с.— 745
 Молдавія (Moldavia, Mołdavia) — 73, 124, 126, 174, 175, 178, 195, 203, 322, 374, 381, 753, 930
 Молодинче (Młodzencze, Młodzieńcze), с.— 153, 215, 216, 402
 Молодів, с.— 150
 Молотів, с.— 216
 Монастир, с.— 1087
 Монастирець (Monasterzec), с.— 206
 Монтальто (Montaltus), м.— 1092
 Монтр [...] [Montr] — 252
 Моравія — 750
 Моранці (Morancze), с.— 377, 578
 Морозовичі (Mrozowice), с.— 428
 Московія див. Росія
 Мостиська (Mosciska, Moszczyska), м.— 595, 778, 786, 865
 Мошениця (Moszczenica Wysna), с.— 810
 Мрочковичі (Mroczkowice), с.— 63
 Мстиславль, м.— 748
 Мушина, м.— 1081
 Мхава, с.— 343, 692
 Мшана, с., Львівський повіт — 273
 Мшана, с., Сяноцька земля — 457
- Наварія, с.— 922
 Нагачів (Nahaczow), с.— 1031
 Нагірці (Nahorce), с.— 214, 309
 Нагіряни (Nagorzany), с.— 430
 Нагловичі, с.— 691
 Нагуевичі, с.— 428
 Назарет (Nazareth), м.— 282
 Накваша (Nakwasza), с.— 1074
 Нарощ (Naroszcz), дв-ще, м. Львів — 565
 Негрибка, с.— 904
 Недільна, с.— 1115
 Неполомичі (Niepolomice), с.— 69
 Несвіж, м.— 941, 1095
 Нецеча (Wycieczca), с.— 348, 364
 Нидва (Nydwa), ліс, Жидачівський повіт — 187
 Нікополь (Nicopolis), м.— 807, 808, 859, 910, 923, 958
 Німеччина (Alemania, Germania, Theutonia) — 40, 48, 69, 70, 75, 83, 192, 198, 352, 357, 446, 447
- Ніновичі див. Гнівновчі
 Нове, с.— 204
 Нове Місто див. Загор
 Нове Село, с.— 268
 Новий Корчин (Nova Civitas Korczyn, Nova Civitas, Nova Corczin), м.— 180, 181, 210, 310, 429
 Новий Рим (Νέα Ῥώμη), м.— 756
 Новий Самбір див. Самбір
 Новий Яжів (Jazow Nowy, Nowy Jazow), с.— 982
 Новогород, м.— 553
 Новогрудок (Novogrodek), м.— 740, 884
 Новогрудське воеводство (Nowogrodzkie województwo) — 698
 Новогрудський край (Nowogrodzki kraj) — 745
 Новоміський повіт — 106
 Новосілка (Nowosiółka), с.— 1101
 Новосільці, с., Подільське воеводство — 242
 Новосільці, с., Сяноцька земля — 692
 Новошин (Nowoschyn, Nowoszyn), с.— 341, 402, 415, 856, 860
 Ноксето (Noxeto) — 167
 Ноля (Nola), м.— 811
- Обихів, с.— 56, 66, 565
 Оброшин (Obroschyn, Obrossin, Obroszyn), с.— 101, 186, 244, 544, 725, 1085
 Одоріко — 863
 Одрехова, с.— 651
 Ожек, с.— 281
 Ойців (Oycov), м.— 899
 Окенце, с.— 1117
 Олексичі (Olexice), с.— 418
 Оленчичі (Olencicze, Olenczyce, Olenczycze), с.— 202, 518
 Олесниця, с.— 99
 Олеська кам'яниця (Oleska lapidea), м. Львів — 310
 Олесько, м.— 214, 412, 416, 546
 Олешів (Oleszow), с.— 402, 418
 Олика, м.— 941, 1095
 Оліта, м.— 884
 Ольшанка (Olssanka, Olszanka), с.— 226, 227
 Ольшівка (Olssowka), с.— 386
 Ольшовий млин (Olchoviense, Olchowy, Olssovi molendinum) м. Львів — 141, 232, 352, 353, 572, 577, 711
 Ольштин (Olschtin, Olstin), м.— 545, 548, 549, 551, 552, 558—560, 561—563, 568—571, 579, 580, 587, 589—591, 601, 604—607
 Омлаш, іст. обл.— 50, 124
 Опава (Orava), м.— 171
 Ополе (Orolia), м.— 9, 10, 12—14, 16, 18, 19, 486, 682, 819, 881
 Опоришів, с.— 348, 364
 Опорів (Oporow, Orporow), с.— 96, 102
 Опочнівський повіт — 53
 Опочно (Oroczo), м.— 592, 1043
 Оришківці, с.— 415
 Оріхівці (Orzechowce), с.— 602
 Орша (Orsza), м.— 793
 Освенцім (Osswienczim, Oswieczim), м.— 106, 588—591, 601, 604—607, 609, 1125

- Освенцімське князівство (Oszwianczimensis Ducatus) — 587, 608
- Освиця (Восвичі, Oschuicza), с.— 27, 52, 54
- Осмольський будинок (Osmulska lapidea), м. Львів — 976, 998
- Осса (Ossa), р.— 51
- Остапківці (Ostapkowce, Ostapkowice), м.— 249
- Остія, с.— 705, 706
- Острів, зем. діл., с. Вербіж, Львівська земля — 169, 640
- Острів, с., Галицька земля — 288
- Острів, с., Львівська земля — 257
- Острог (Ostrog), м.— 299, 380, 387, 482, 708, 713, 717, 718, 730, 739, 740, 748, 778, 845, 884, 1074, 1080
- Острожанка, р.— 980
- Отиневичі (Othyniowice), с.— 187, 415
- Отинія, м.— 1065
- Оток, с.— 799
- Оцешин (Oczessino, Oczieschino), с.— 417, 548, 549, 551, 552, 558, 559, 561—563, 569—571, 579, 580, 582, 587, 589, 590, 601, 604—609
- Паб'яничі (Pabianice), м.— 126, 366, 368, 567, 771
- Падуя, м.— 59
- Пажневичі, с.— 338
- Пайна (Paіna) — 995
- Панів (Panuow), с.— 274, 374, 388, 402, 442, 483
- Панків, с.— 185
- Париж, м.— 1058
- Парчів, м.— 364
- Пасічисько (Цируликівщина), зем. діл. поблизу с. Ремезівців, Львівська земля — 1095
- Паціків (Pacykow), с.— 856, 860
- Паців (Paczow), с.— 242
- Педянівська кам'яниця (Pedianowska lapidea), м. Львів — 1066
- Пекарська вулиця, м. Львів — 365
- Пекарський млин (Pistorum molendium), Львів — 6, 335, 376, 398, 475, 504, 700
- Переворськ, м.— 365, 592
- Передв'р'я (Przedworze), с.— 377, 578
- Передриміхи (Przedrzymiechy), с.— 282
- Перекоп, ч. м. Буська — 777
- Перемислів, с.— 802
- Перемиська єпархія (Premisliensis diocesis) — 352, 599, 658, 1064, 1081, див. Перемишль
- Перемиська земля (Premisliensis terra, Przemyska ziemia) — 509, 578, 891, 974, 1001
- Перемиське староство (Premisliensis capitaneatus, Przemyskie starostwo) — 633, 904, 977
- Перемиський повіт — 785, 917, 1028
- Перемишль (Premislia, Przemyśl), м.— 15, 24, 44, 46, 73, 82, 128, 179, 191, 252, 290, 291, 308, 316, 324, 340, 345, 346, 348, 349, 353, 357, 362, 377, 393, 416, 417, 418, 423, 428, 447, 458, 467—469, 484, 487, 500, 502, 509, 513, 515, 523, 528, 541, 544, 555, 558, 560, 564, 569, 576, 578, 594, 598, 606, 610, 619, 624, 632, 637, 639, 664, 676, 682, 700, 701, 725, 728, 732, 784, 785, 856, 860, 862, 865, 881, 890, 891, 896, 904, 910, 928, 941, 955, 977, 982, 987, 996, 1018, 1028, 1056, 1064, 1068, 1081, 1115, 1129, див. Перемиська єпархія
- Перетта (Perretta) — 1056, 1092
- Перла, с.— 696
- Персенківка (Persenkowka), с.— 1052
- Перуджія (Perusia), м.— 278
- Петіна (Petina), м.— 1121
- Петра (Petra), м.— 1078
- Печерськ (Києво-Печерськ, Kijowo-Peczarsk, Peczarsk, Peczarsk), ч. м. Києва — 708, 713, 717, 718, 762, 847, 1050, 1077, 1086, 1092, 1109
- Печища (Pieczyszczca), луг, Жидачівський повіт — 418
- Пикуличі, с. 904.
- Пикуловичі (Pikulowice, Pikulowice, Pykulowicze), с.— 209, 225, 352, 572, 1084
- Пиняни (Pieniany), с.— 588
- Південний Тироль — 648
- Підбірці, с.— 303, 304, 1084
- Підгайці (Podhayce), м.— 224, 1111
- Підгірці (Podhorce, Podhorcze), с.— 223, 994
- Підгороддя (Podgradzie), м.— 823, 898, 951, 959
- Піддуби (Poddubce), с.— 956
- Підзамче, ч. м. Львова — 918
- Підкамінський ключ, Львівська земля — 1074
- Підкамінь, м.— 1074
- Підліски (Podliski), с.— 187, 415
- Піддуби, с.— 612
- Підмонастир (Podmanastyrze), с.— 122
- Підпреск, фільварок поблизу Львова — 4
- Підсоснів (Podsosnow), с.— 63
- Пільзно, м.— 447
- Пільча (Pilca), с.— 899, 958
- Пінськ (Pinsk), м.— 708, 713, 718, 748, 1122, див. Пінська єпархія
- Пінська єпархія (Pinscensis diocesis) — 1122, див. Пінськ
- Пінський повіт (Piński powiat) — 745
- Пйотравин, с.— 366
- Пйотрків (Petricovia, Piotrcovia, Piotrkow), м.— 188, 286, 291, 338, 404, 496, 529, 531, 533, 535, 555, 568, 571, 609, 615, 622, 623, 700
- Пйотрковичі, с.— 550
- Планка, м.— 307, 444
- Плетеничі, с.— 277
- Плешевичі (Pleszowice, Pleszowicze), с.— 51, 377, 543, 578, 763, 979
- Пліснисько (Plesnisko), монастир — 994
- Плоске, с.— 514
- Плоцьк (Plock, Płock), м.— 454, 456, 486, 488, 489, 491, 492, 495—497, 503—507, 611, 619, 621, 623, 635, 640, 672, 748, 767, 769, 778, 892, 1036, 1038, див. Плоцька єпархія
- Плоцька єпархія (Plocensis diocesis) — 57, 391, 553, див. Плоцьк
- Плоцька земля (Plocensis terra) — 391

- Пнів, с.— 1074
 Поганська брама, Львів — 107
 Погірці (Pohorce), с.— 114, 213
 Поділля (Podole, Podolia) — 73, 160, 189, 205, 207, 242, 256, 258, 262, 264, 297 — 299, 301, 326, 352, 353, 374, 405, 412, 416, 417, 423, 451, 592, 639, 746, 979, див. Подільське воєводство
 Подільська земля — 51, 100, 160, 163, 178, 195, 256, 258
 Подільське воєводство — 346, див. Поділля
 Подільський повіт — 100
 Подільці (Podolce, Podolcze, Podolec), с.— 114, 213
 Подошичі, с.— 279, 323
 Подусів (Podusow, Poduszow), с.— 23, 277
 Поздзях, с.— 904
 Познанська єпархія (Posnaniensis diocesis) — 90, 116, 1038, 1050, див. Познань
 Познань (Posnania, Poznań), м.— 186, 232, 321, 373, 374, 379, 380, 382, 383, 391, 392, 436, 767, 812, 871, 872, 906, 908, 1019, 1027, 1049, 1050, 1117 див. Познанська єпархія
 Покуття (Pokucie) — 715
 Поланець (Polancz, Połaniec), м.— 2, 539
 Поле, зем. діл., с. Вербіж — 169
 Полівці, с.— 242
 Полоцьк, м.— 748
 Полоцьке воєводство (Połockie województwo) — 698
 Полтва (Peltew, Polthew), р.— 10, 519, 577, 613, 625, 710, 775, 779
 Польська корона див. Польща
 Польська Нова Церква (Polnische Neukirch), с.— 1128
 Польське королівство, див. Польща
 Польща (Великопольща, Корона, Польська корона, Польське королівство, Річ Посполита, Kogona Polska, Polonia, Polonia Minor, Polska, Regnum Poloniae) — 9, 13, 17—20, 23, 25, 39, 40, 45, 48, 50, 51, 53, 58, 63, 67, 69, 71—75, 77, 78, 83—87, 91, 96—100, 112, 121, 124, 125, 127—129, 137, 149, 152, 159, 166, 167, 180, 183, 191—193, 206, 210, 215, 216, 226, 227, 232, 237, 240, 241, 245, 246, 254, 258, 262, 263, 267, 270—272, 276, 279, 281, 284—287, 290, 291, 293, 299, 308, 309, 312, 314, 316, 319—321, 323, 325, 326, 331, 332, 334, 336, 342, 345, 346, 348—350, 352—358, 360, 362, 366, 371—374, 376, 379, 380, 382, 383, 387, 389—392, 394 — 405, 407, 415, 417—419, 421 — 432, 434—437, 440—442, 446, 448—451, 454, 456, 458—465, 467, 471, 472, 474—479, 483, 486, 489, 491—493, 495—497, 503, 506, 510, 514, 516—529, 531, 533, 535—542, 545—549, 551—553, 557—564, 568—571, 574—576, 578—580, 582, 583, 585—591, 594—597, 600, 601, 604—609, 611, 615—617, 620, 621, 623, 632—635, 638, 640, 641, 643, 646, 649, 653—656, 661, 662, 664, 672, 673, 686, 697, 700, 701, 709, 731, 745, 746, 758, 759, 771, 772, 809, 811, 813, 827, 854, 860, 864, 865, 870, 879, 882, 889, 893, 900, 913, 916, 921, 933, 935, 937, 945, 953, 960, 967, 973, 978, 988, 991, 992, 1006, 1014, 1017, 1036, 1038, 1041, 1042, 1045, 1054, 1066, 1088, 1095, 1097, 1123
 Помезанія (Pomesania, Pomezania), іст. обл.— 957, 1063
 Померанія (Pomerania), іст. обл.— 892, 893, 940, 947
 Помонята (Pomyenata), с.— 374
 Поморці (Pomorze), с.— 242
 Поморяни, с.— 163, 189, 214, 229, 432, 632, 1042, 1095
 Поремба (Poreba), с.— 587
 Поріччя (Porzucze), с.— 623, 828, 1052
 Порохник, м.— 801
 Потоки Климчові, див. Климчові Потоки
 Поточани (Potoczany), с.— 100, 1099
 Прага, м.— 406
 Празмів (Prazmow), с.— 916
 Грандоцин (Prandocin, Prandoczin), с.— 38
 Пренесте, м.— 1005
 Пропойськ (Progojsk), с.— 793
 Прошовичі, м.— 44, 690
 Пруси (Prussy), с.— 141, 1064, 1084
 Прусія (Пруське королівство) — 6, 152, 436, 1128
 Пруське королівство див. Прусія
 Прутеші, с.— 175
 Пруханіське поле, зем. діл., с. Корениця, Перемиська земля— 974
 Псарі (Psary), болотисте поле поблизу с. Грушатичів, Перемиська земля — 430
 Пулави (Polawy, Puławy), с.— 651
 Пулка (Pułka), кам'яниця, м. Львів — 466
 Путятіно, с.— 793
 Піім (Pcim), м.— 3
 Пшедбуж, с.— 366
 Пшеремб (Przeramb), с.— 290, 291
 Пшецишів, с.— 635
 Пшецлав (Przeclaw), м.— 530
 Пшиборовець (Przyborowiec), с.— 891
 П'яечно (Piaseczno), м.— 882—885
 П'ятнички (Piatniczki), ур.— 236
 Рава (Rawa), м.— 516, 1016, 1020
 Равенна (Ravenna), м.— 614
 Радзевський город (Radziewski area), с. Страдч — 565
 Радзіна (Radzyna), с.— 745
 Радімно (Radimno), м.— 865
 Радлів, м.— 343
 Радом (Radom), м.— 53, 281, 313—316, 366, 417, 498, 715
 Радшин (Рекшин, Racschin, Pakschin, Rechin), с.— 78
 Ракането (Racaneto) — 167
 Раклішки (Rakliszki), с.— 745
 Рамбальдо (Rambaldo), с.— 648
 Ратно, м.— 436
 Рашибор (Rathiboria), м.— 106, 171
 Рекшин див. Радшин
 Ремезовецький шлях, поблизу с. Ремезівців, Львівська земля — 1095
 Репеничі (Rzepienicze, Rzepyenycze), с.— 242

- Репужинці, с.— 123
Рибник, м.— 124
Рига (Riga), м.— 378, 864
Рим (Roma, Ρωμη, Rzym), м.— 41, 320, 593, 705, 706, 708, 713, 748, 765, 767, 811, 867, 868, 873, 895, 925, 928, 1005, 1058, 1059, 1061, 1073, 1075, 1082
Рим Новий див. Новий Рим
Ринок, частина м. Львова — 220, 365, 522, 646, 759, 911
Риппа (Rurpa) — 916, 973
Рипултовичі (Rypultowice), с.— 771
Рихтичі (Rychcice, Zychczyce), с.— 194, 1064
Ричигів (Riczihow, Riczyhow, Ryczychow), с.— 205, 422, 513, 569
Рівне (Rowno), м.— 1080
Ріппа, с.— 652
Річ Посполита див. Польща
Рогатин (Rohatin), м.— 328, 748, 924
Рогатинське староство (Rohatinensis capitaneatus, Rohatynskie starostwo) — 823, 951, 959
Рогізно, с.— 415, 572
Рожан (Rożan), м.— 904
Рожище (Rozysciae), м.— 1074, 1080
Рожнів (Roznow), с.— 738
Рожнятів, с.— 377
Розділ (Rozdol), м.— 662, 1079
Рокка П'єтра (Rosapetri), м.— 134
Рокитна, р.— 732
Рокитниця (Rokitnica), с.— 866, 1070
Рокитно (Rokitno), с.— 732, 920
Рокшичі (Ruxyce), с.— 767
Ропчицьке війтівство — 781
Росія (Московія) — 405, 1051
Росоховатець (Rossochacze, Rossochaczec), с.— 256
Роспра (Rosperia), м.— 129, 130
Ростока, с., Львівська земля — 958
Ростока (Rostoka), с., Сянницька земля — 692, 1032
Рубешовичі (Rubieszowice), с.— 979
Руда (Ruda), с.— 377, 578
Рудка, с.— 273
Рудники, с.— 249, 288
Русь (Regnum Russiae, Russia, Ruś, Ruthenia, Terra Ruthenorum) — 8, 9, 11, 13, 16—19, 21, 26, 27, 49, 56, 73, 80, 81, 86, 94, 103, 117, 138, 142, 147, 159, 165, 168—170, 172, 180—182, 184, 186, 189, 197, 205, 212, 217, 244, 250, 258, 259, 277, 283, 295, 297—299, 301, 310, 315, 319, 335, 360, 373, 374, 400, 402, 405, 415, 417, 418, 423, 430, 434, 486, 493, 501, 502, 514, 517, 592, 635, 639, 676, 708, 713, 717, 718, 720—723, 726, 739, 740, 748, 775, 777, 828, 847, 881, 901, 902, 916, 928, 930, 967, 975, 1009, 1037, 1046, 1048, 1050, 1053, 1059, 1061, 1074, 1077, 1080, 1086, 1087, 1092, 1098, 1109, 1114, див. Руське воеводство, Руський повіт
Руська земля — 7, 13, 14, 16, 63, 75, 78, 92, 99, 102, 104, 105, 124, 140, 147, 150, 166, 178, 180, 195, 227, 239, 240, 258, 281, 300, 302, 313, 325, 409, 451, 430—432, 443, 472, 479, 484, 492, 502, 509, 610, 617, 623, 725
Руське воеводство — 346, 676, 927, 958, 1013, 1037, 1039, 1067 див. Русь, Руський повіт
Руський Болехів, с.— 958
Руський повіт — 206, 286 див. Русь, Руське воеводство
Рушельчичі (Ruszelczyce), с.— 891
Ряшів (Rzeszow), м.— 191
Сабелла (Sabella) — 1056, 1092
Саксія, м.— 706
Самбер (Samber) — 719
Самбір (Новий Самбір, Sambor, Schambor), м.— 136, 326, 342, 347, 359, 366, 374, 415, 514, 558, 576, 588, 592, 601, 604—609, 613, 634, 728, 865, 896, 906, 913, 917, 948, 964, 987, 1056, 1081
Самбір Новий див. Самбір
Самбірська економія (Samboriensis oeconomia, Samborska oeconomia) — 96, 318, 429, 767, 839, 896, 906, 948, 964
Самбірське староство (Samboriensis capitaneatus) — 359, 514, 588, 605, 634, 896
Самбірський округ — 1115
Самбірський повіт (Samboriensis districtus) — 342
Самбія (Sambia), іст. обл.— 619
Сандомир (Sandomiria, Sendomiria), м.— 2, 26, 28, 29, 33, 46, 52, 56, 90, 95, 125, 128, 226, 232, 258, 259, 262, 267, 277, 301, 342, 374, 415, 417, 421, 436, 487, 530, 552, 594, 602, 635, 643, 799, 994
Сандомирська земля — 53, 185, 348, 498
Сарацинські землі (Saracenum terra) — 1
Сарковичі, с.— 214
Сваричі (Swarcze), с.— 200, 214
Свемичі, с.— 358
Свенжичі (Svyadzycze), с.— 275
Свірж (Swierz, Swierza), р.— 143
Свертс (Sweerts) — 1129
Святовичівська кам'яниця (Swiatowiczowska lapidea), м. Львів — 1066
Северинський банат (Severiniensis banatus) — 50
Селиська, с.— 904
Селичеві Кути (Seliczowe Kuthy), млин, м. Львів — 4
Семенівка (Siemienowka), с.— 437
Семикивіці (Siemichowce, Siemikowce, Szymyonkowcze, Szyemyonkowcze), с.— 161, 207, 223, 716, 760
Семушова (Siemuszowa), с.— 626, 858
Сенечів (Seneczow), с.— 856, 860
Сенсель (Sensel) — 1126
Середне (Srednie), с.— 442
Серет, м.— 178
Серет (Sereth, Szeret), р.— 224, 374
Серран (Serran) — 278
Сессеваль (Sesseual) — 157
Седлець (Siedlec), с.— 386
Селець (Sielec), с.— 896
Сенно (Sienna), с., м.— 128, 183, 259, 374, 640, 674, 675, 684, 797

- Серадза (Wscherodza, Wszaradza), с.— 348, 364
Серадзь (Sieradz, Siradia), м.— 338, 342, 666, 736
Серадська земля — 386, 567
Сецехів (Sieciechov), м.— 328, 801, 916
Сецин (Siecin), с.— 865, 1001, 1028
Сивниця, с.— 265
Синява (Sieniawa), с.— 246, 248, 251, 253, 257, 260, 265, 266, 269, 270, 274, 277, 280, 283, 374, 517, 524, 623, 715
Сихів (Sichow, Szychow.), с., Львівський повіт — 49, 56, 265, 266, 391, 496, 592, 615, 635, 671, 676, 700
Сихів (Siechow), с., Перемиська земля — 418
Сихтаровичі, с.— 509
Сицина, с.— 498
Сілезія — 152, 456, 505
Сілець (Sielec), с.— 896
Сіль, с.— 592
Сільський Кут (Schilzikikut), млин, м. Львів — 4
Сільце, с.— 415
Скавина, с.— 123
Скажин (Skarzin), с.— 232
Скала (Skala), м.— 160
Скальський повіт (Skalensis districtus) — 160
Скарбимир (Scarbimiria), м.— 493, 508, 530
Скарсип (Scarsip) — 278
Скфія (Scythia) — 674
Скнилів (Crinilow, Ksnilow, Skniłow, Xniłow) с.— 88, 101, 186, 268, 527, 725, 938
Скнилівок (Skniłowek), с.— 938
Сколе (Alexandria, Skole), с.— 941
Скоморохи (Skomorochy), с.— 200
Скорничі (Scornicz, Skornicz), с.— 13
Скшинно (Skrzynno), с.— 956
Слем'є (Slemie), с.— 539
Сломники, с.— 38
Слупча, м.— 73
Слуцьк, м.— 1095
Смереків, с.— 700
Смоленськ (Smolenscia, Smoleńsk), м.— 793
Смоленське воеводство — 793
Снятин (Sniatin, Sznathin), м.— 110, 123, 142, 163, 184, 248, 259, 334, 374, 402, 440, 443, 579, 1065
Соб'єшин (Sobieszyn), с.— 912, 975
Соболе, с.— 498
Собота, с.— 66
Сокаль (Sokal), м.— 1012
Сокальський міст, м. Белз — 802
Сокільники (Sokolniki, Sokolnyky), с.— 88, 186, 266, 438, 725, 737, 1084
Сокільницька вулиця, м. Львів — 836
Соколя, с.— 958
Солониця, р.— 358
Солонка, р.— 190
Солонка, с.— 700
Сольки (Solki), с.— 76:
Сомнин, с.— 57
Сонч (Sandecz), м.— 382, 545, 548, 549, 551, 552, 558—564, 568—571, 579, 580, 589—591, 682, 715
Сопоти (Sopoczyn), млин, Жидачівський повіт — 217
Сопошин, с.— 282
Сопрончівський ґрунт (Sopronczowski grunt), зем. діл., м. Львів — 978
Сороки, с., Галицька земля — 249
Сороки (Sroki, Sroky), с., Львівський повіт, Львівська земля — 473
Сороки (Sroki, Szroky), с., Щирецький повіт, Львівська земля — 170, 177, 186, 212, 251
Сороцько, с.— 245
Сосниця (Sosnica), с.— 1001, 1028
Сохачів (Sochaczow), м.— 342
Сочевчичі, с.— 120
Спитківці, с.— 106
Спорк (Spork) — 1129
Спрова (Sprowa), с.— 125, 129, 138, 140, 159, 165, 168—170, 172, 181, 182, 184, 186, 189, 197, 205, 210, 211, 217, 258, 281, 342, 359, 429, 450, 517, 576, 585, 1087
Срем (Szrem), м.— 56, 433, 633, 689
Срібна, с.— 958
Ставинська, зем. діл., м. Львів — 780
Стависько Лазарівське див. Лазарівське Стависько
Ставчани (Stawczani, Stawczany), с.— 101, 186, 244, 725, 1085
Стажеховичі (Starzechowice), с.— 866
Станків, с.— 274
Стара Варшава див. Варшава
Стара Ластівка (Lastovka), с.— 576
Стара Ломжа див. Ломжа
Старий Самбір (Старе Micro, Antiqua Sambor, Antiquus Sambor, Stare Miasto), м.— 767, 917
Старий Сонч (Stary Sandecz), м.— 810
Старогард (Starogard), м.— 999, 1000
Старява, с.— 904
Стахирівський млин (Stacherowski, Stachigovsky), м. Львів — 4, 232, 565, 566, 572, 625, 985
Стаблівський ключ, Корсунське староство — 957
Стежниця, с.— 343
Стеккати (Steccatii) — 158
Степань, м.— 845
Стерковець, с.— 696
Стік Глинний див. Глинний Стік
Стовпин (Stolpien, Stolpin), с.— 544
Страдч (Stradecz), с.— 565
Страшевичі (Straszewice), с.— 1108
Стриганці (Stryhance), с.— 746
Стрижів (Strzewow), м.— 410
Стрижовець (Strzewowecz), с.— 501
Стрий (Strij, Stryj), м.— 191, 215, 242, 442, 513, 593, 664, 735, 822, 912, 975
Стрийський повіт — 122
Стрипа (Струпа), р.— 374, 649, 782
Стрільська гора (Стрільниця, Strzylnica), ч. м. Львова — 656, 804
Стрільище, с.— 359
Стрільки, с.— 208
Стрільниця див. Стрільська гора
Стрільці, с.— 184
Струже, с.— 3
Струмилова-Кам'янка див. Кам'янка-Струмилова

- Струсів (Strusow, Strusus), м.— 1071
 Студзьона (Studziona), с.— 53
 Стшежів, с.— 320, 540
 Стшельче, м.— 117
 Східна Галичина (Galicia Orientalis) — 1032
 Суботів (Sopotow), с.— 418
 Сугрів (Suhrow), с.— 187, 415
 Суликів, с.— 172
 Сулимів, с.— 67, 81
 Суліїв (Suleiow), м.— 619
 Суснівці (Schusznycze, Stusznycze, Susniowce), с.— 242, 256
 Суха Воля, с.— 44
 Сучава, м.— 178, 195, 843
 Суша (Schurza), с.— 51
 Сян, р.— 564
 Сянок (Sanok), м., Сяноцька земля — 173, 207, 223, 236, 237, 239, 240, 243, 246, 252, 270, 343, 587, 633, 651, 682, 751, 797, 858, 866, 891, 917, 987, 1029, 1032, 1038, 1056, 1081
 Сяноцька земля (Sanocka ziemia) — 692, 858, 1029
 Таврів (Taworow, Tawrow, Thawrow), с.— 226, 227, 245, 649, 1103
 Танська єпархія (Tanensis dioecesis) — 1064
 Тарнів (Tarnow, Tarnow), м.— 26, 30, 60, 86, 185, 335, 364, 415, 418, 635, 730, 781, 845
 Татаринівський [грунт] (Tatarzynowski [grunt]), зем. діл., м. Львів — 754
 Татарія — 454, 505
 Тегин, м.— 195
 Тельве Інферіор див. Інферіор Тельве
 Тенчин (Tanczin, Tenczyn, Tęczyn), с.— 38, 359, 386, 436, 490, 501, 530, 593, 666, 857, 864, 879, 1007, 1009—1011
 Теревовля (Trembowla), м.— 52, 54, 163, 189, 224, 257, 374, 423, 513, 569
 Теревовельський повіт (Trembowlensis districtus) — 163, 224, 226, 227, 245, 432, 649
 Тернава (Tarnawa), м.— 83, 204, 425
 Тернопіль, м.— 1042, 1095
 Террена (Terrena), м.— 42
 Тершів (Terszow), с.— 359
 Тесіно (Thesino) — 644
 Тивунське дворище, частина с. Тершева, Перемиська земля — 359
 Тилява (Tyłowa), с.— 457
 Тинець (Tynecia), с.— 690
 Тисова, с.— 904
 Тисьмениця, м.— 374
 Товмач, м.— 374
 Товсте, с.— 1039
 Томичі (Thomicze, Thomycze, Thomycze), с.— 392, 427, 436, 440
 Топільниця (Topolnica), с.— 785
 Торак (Togac), м.— 618
 Торговиця, м.— 50
 Торки, с.— 904
 Торкутин, с.— 260
 Торунь (Togun), м.— 684
 Трансальпійська [земля] (Transalpina [terga]) — 50 див. Трансільванія
 Трансільванія (Transilvania), іст. обл.— 50, 124, 581
 Троки (Troki), м. 380, 482, 745
 Тростянець (Trzaniec, Trzcianiec), с.— 1032
 Трощьке воеводство — 698
 Трудек, с.— 793
 «Трговища» — 124
 Тулиголови (Tuligłowy, Tuligtowy), с.— 156, 280
 Турецькі землі — 124
 Туреччина — 125, 405, 454, 503, 758
 Турів, м.— 708, 713, 718, 748
 Турка (Turka), м.— 457
 Турре (Turre), м.— 493
 Тур'я, с.— 1115
 Тухів, м.— 368
 Тухля, с.— 941
 Тшебухів, с.— 199, 204, 406
 Угерці, с.— 509
 Угнів (Uchnów, Uhnów), м.— 956
 Угорське королівство див. Угорщина
 Угорщина (Угорське королівство, Hungaria, Regnum Hungariae, Ungaria) — 9, 17, 129, 149, 196, 283, 356, 581, 750, 758, 1095
 Угро-волоська земля див. Трансільванія
 Ужєндів, с.— 637
 Уйковичі, с.— 602
 Унеїв, м.— 204
 Унів (Uniovia), с.— 499, 1024, 1050
 Унятичі (Гонятичі, Haunaticze, Honiaticze, Honiatycze, Honyaticze, Honyatycze, Huniatycze, Hunyaticze, Uniaticze), с., Львівська земля — 169, 212, 300, 423, 424, 428, 448, 465, 469, 513, 568, 572, 608, 611, 640, 1084
 Унятичі, с., Перемиська земля — 428
 Упіта (Upita), м.— 793
 Упітський повіт (Upitski powiat) — 745
 Устковачі, с.— 881
 Устрики (Ustrzyki), с.— 633
 Устя (Uscie, Usczie), с.— 423, 448
 Фельштин (Felstin, Fulstin), м.— 115, 326, 340, 343, 374, 402, 418, 461, 484, 487, 500, 502, 509, 513, 523, 552, 593, 612, 624, 639, 647, 682, 685, 689, 710, 725, 731, 732, 778, 786
 Ф'єр (Fier) — 278
 Філіппопіль (Philippopolis), м.— 766
 Філадельфія (Philadelphia), м.— 1038
 Фогараш (Fugaras), іст. обл.— 50, 124
 Фонт [...] (Font [...]) — 311, 312
 Фонтана (Fontana), зем. діл., Італія — 817
 Франконія (Franconia), іст. обл.— 194, 273
 Франція (Francia) — 480
 Фрегона (Fregona), м.— 31
 Фределю [...] (Fredelu [...]) — 480, 481
 Фредрівці (Fredrowce, Fredrowcze, Frydrowcze), с.— 51
 Футарове дворище (Futarow, Phutarow), дв-ще, Львівська земля — 418
 Халдея — 704
 Харбиновичі (Charumowicze), с.— 35, 49, 52, 56, 81, 635

- Хвастівська вулиця (Князя вулиця), м. Белз — 802
- Хелмінська епархія — 73, 1063
- Хелмно (Culma), м.— 452, 758, 759, 892, 893, 930, 936, 940, 947, 1040, 1063
- Хенцини (Chenciny), м.— 1043
- Хмара, р.— 793
- Хмельник, с.— 292
- Хмилів (Czrmylow, Czmylow), с.— 301
- Хмільник, с.— 164
- Ходель, м.— 671
- Ходеч (Chodecz, Chotecz), м.— 173, 190, 205, 207, 244, 297, 298, 301, 310, 316, 326, 330, 333, 347, 352, 353, 358, 360, 373, 374, 387, 389, 398, 400, 402, 403, 409, 421, 423, 440, 443, 461, 462, 487, 510, 610
- Ходиванці, с.— 354, 374
- Ходорівстав (Chodorostaw, Chodorow, Chodorowstaw, Chodorów), м.— 63, 153, 160, 187, 194, 200, 214—216, 242, 247, 273, 283, 292, 374, 388, 390, 402, 415, 993
- Холм (Chelm, Chełm), м.— 158, 208, 366, 436, 474—479, 486, 490, 501, 528, 533—535, 555, 583, 585, 588, 708, 713, 717, 718, 724, 748, 802, 812, 890, 925, 957, 1123, див. Холмська епархія
- Холмська епархія (Chelmensis dioecesis) — 675, 925, 1108, 1123, див. Холм
- Холмська земля — 890
- Хоментів, с.— 388
- Хоморський монастир, Молдавія — 175
- Христинопіль (Christinopol, Cristinopol, Krystinopol), м.— 1108
- Цвітівці див. Цвітова
- Цвітова (Цвітівці, Swietowce), с.— 242
- Ценів (Ceniow, Czeniow), с.— 183, 237
- Церківна (Czarkowna), с.— 958
- Церуерія (Ceruerye) — 131
- Цехославичі, с.— 424
- Цеханів (Ciechan[ów]), м.— 778
- Цехановець (Ciechanowiec), м.— 793
- Цешків (Cieszkow), с.— 1098
- Циків, с.— 904
- Цируликівщина див. Пасічисько
- Цуцилів, с.— 1013
- Чайковичі (Czaykowice), с.— 915
- Чайчичі (Czayczyce), с.— 190
- Червоне, с.— 374
- Червоногород (Czerwonograd), м.— 231, 242, 921
- Червоногородський повіт (Czerwonogrodensis districtus, Czerwonogrodense territorium) — 242, 256
- Черкаси (Cirkassi, Czerkasy, Czirkassy, Czyrkassi, Czyrkassy), с.— 212, 214, 313, 340, 350, 469—471, 513, 569, 572, 611, 640
- Чернилява (Czernielany, Czernilawa), с.— 996
- Чернин, с.— 438
- Чернівці, м.— 178
- Черський повіт (Czerski powiat) — 745
- Чертвичі (Czertwice), с.— 1074
- Чесибіси, с.— 715
- Ческо Санкті Перпі (Cesco, Sancto, Petro, S[anto] Pietro) — 650, 668, 669, 693, 694
- Чехів, с.— 649, 658
- Чехія (Bohemia, Regnum Bohemiae) — 63, 152, 206, 356, 493, 592, 1119, 1120, 1125, 1126
- Чечерськ (Czeczersk), м.— 793
- Чижів (Czyszow), с.— 137, 142, 162, 187, 247, 281
- Чирля, с.— 95
- Чишки (Czesky, Czeszky, Czyssky, Czyzki), с.— 64, 120, 206, 406
- Чолгани (Czołhany), с.— 856, 860
- Чорнушовичі (Czarnusowye, Czarnuszewice, Czarnuszowice), с.— 202, 1085
- Чортків, м.— 1024
- Чортгоря (Czarturia), с.— 267
- Чуква (Cukwa, Czukiew, Czukiew Górna), с.— 906, 948, 964
- Чхів (Czhov), м.— 692, 696
- Шадек, м.— 366
- Шамотули, м.— 117, 186, 199, 204
- Шанів (Schaniow, Szaniow), с.— 183
- Шарлей (Scharley), с.— 127
- Швеція (Szwecja) — 771, 1097
- Шевська вулиця, м. Львів — 805
- Шегині, с.— 904
- Шептичі (Szeptyce), с.— 1050, 1071, 1077, 1081, 1086, 1092, 1109
- Шидловець (Schidlowyecz, Schydlowiecz), м.— 342, 371, 376, 387, 389, 390, 395, 402, 415, 419, 430, 431
- Шкільна вулиця (Scholastica platea), м. Львів — 466, 469
- Шумляни Великі див. Великі Шумляни
- Щебрешин, м.— 368
- Щекажовичі (Szczekarzewice, Szczekarzowice, Szczekarzowice), с.— 215, 216, 412, 443, 445, 448, 573, 603
- Щекоцини (Szczekoczini), с.— 128
- Щирець (Sciricz, Szczerzec, Szczyrzecz), м.— 101, 168, 172, 437, 631
- Щирець, р.— 85
- Щирецький повіт — 75, 92, 150, 424, 470, 611
- Щирецький фільварок, м. Щирець, Львівська земля — 569
- Щуцин, м.— 550
- Юрковичі, с.— 214
- Ютжковичі (Jutzkowice), с.— 771
- Яворів (Javorow, Jaworow), м.— 171, 433, 612, 710, 850, 859, 860, 903, 912, 975, 982—984, 996, 1033
- Яворівське староство (Jaworowskie starostwo) — 982
- Явче (Jawcza), с.— 100
- Ягольниця, с.— 256, 264
- Яжів Новий див. Новий Яжів

Язвце, с.— 455
Язлівець (Jazłowyecz, Jazłowiec), м.— 231,
242, 374, 991
Якубів (Jakubów), м.— 745
Ямельна (Jemielinu), с.— 563
Ямне, с.— 30
Янів (Janow), м.— 565, 1086
Яричів, с.— 230
Яромирка (Jagomirka), корчма поблизу сіл
Козичів і Ямельної, Львівська земля —
563
Ярослав (Jaroslaw), м.— 60, 63, 191, 244,
250, 252, 258, 259, 267, 277, 281, 323,
363, 366, 368, 423, 509, 564, 585
Ярославичі (Jaroslawicze), с.— 229, 231
Ярушичі (Jaruszyce), с.— 418
Ясениця (Jasszyenyecz), с.— 301, 428
Ясінка (Jasionka), с.— 576
Яскманичі, с.— 377, 904
Яслиська (Jasliska), м.— 619
Ясло (Jasło), м.— 651
Ясничі, с.— 732
Ятвяги, с.— 509
Яцимир, с.— 205, 214

Adamow див. Адамів
Adzel див. Адзель
Alemania див. Німеччина
Alexandria див. Сколе
Alexii див. Алексії
Alterii див. Алтерії
Andzejow див. Андріїв
Antiochia див. Антіохія
Antiqua Sambor див. Старий Самбір
Antiquus Sambor див. Старий Самбір
Arabia див. Арабія
Armenia див. Вірменія
Austria див. Австрія

Baluzynska area див. Балусинський город
Basilea див. Базель
Basiowka див. Басівка
Bassiowka див. Басівка
Bednarka див. Беднарка
Belejow див. Белеїв
Belohoscz див. Білогорща
Belz див. Белз
Belzki powiat див. Белзький повіт
Bereznica див. Бережниця
Besko див. Беско
Beta див. Бетта
Biata див. Біла
Białohoczka Łąka див. Білогорський Луг
Białohoszczkie Włoto див. Білогорське Болото
Białohoszczka Łąka див. Білогорський Луг
Bibel див. Бибель
Bicande див. Біканде
Bidgostia див. Бидгощ
Biecensis capitaneatus див. Б'єцьке староство
Biecz див. Б'єч
Bielina див. Б'єлина
Bielski powiat див. Белзький повіт
Biełka див. Білка
Biłohorscia див. Білогорща
Biłohorszcz див. Білогорща
Biłohorszcze див. Білогорща
Biłohosce див. Білогорща
Birza див. Бірча
Bobadilla див. Бобаділла
Bobrek див. Бобрік
Bobrka див. Бібрка, с., Львівська земля
Bobrka див. Бібрка, с., Сяноцька земля
Bochnia див. Бохня
Boguslawice див. Богуславичі

Bogusławice див. Богуславичі
Bohemia див. Чехія
Boków див. Боків
Boponia див. Болонья
Bor Domaszowski див. Домашів
Borgo див. Борго
Borynia див. Бориня
Bresta див. Берестя
Bresta Cuiaviae див. Бжесь-Куявський
Broddek Solny див. Городок
Brzazawa див. Брижава
Brzescie див. Бжесце
Brzeska ekonomia див. Берестейська еконо-
мія
Brzeska ziemia див. Берестейська земля
Brzeskie województwo див. Берестейське вое-
водство
Brzesze див. Бжезе, Бжесь-Куявський
повіт
Brzezany див. Бережани
Brzeznie див. Бжезе, Бохнянський повіт
Brzezina див. Березина
Brzozovia див. Березів
Brzuchowicza див. Брюховичі
Brzuchowica див. Брюховичі
Brzuchowicza див. Брюховиця
Brzuchowicze див. Брюховичі
Buczacz див. Бучач
Buczaczensis districtus див. Бучацький повіт
Buda див. Буда
Budyłow див. Будилів
Bug див. Буг
Bukowa див. Букова
Burgus див. Борго
Burzewiczowska Iaridea див. Бужевичівська
кам'яниця
Busco див. Буськ
Buska див. Буськ
Buynow див. Буйнів
Bybel див. Бибель
Bybło див. Бибель
Byele див. Біла
Byelohoscz див. Білогорща
Bylke див. Білка
Bygawa див. Бирава

Cabrera див. Кабрера
Cahuyow див. Кагуїв
Camenes див. Кам'янець

- Camenecensis districtus див. Кам'янецький повіт
 Camenecia див. Кам'янець
 Camenecia Podoliae див. Кам'янець
 Cancey див. Канцей
 Candidi див. Кандіде
 Candii див. Кандії
 Capsia див. Капсія
 Caracenyca див. Карацениця
 Carzani див. Кардзани
 Carzano див. Кардзани
 Castillo див. Кастілло
 Ceniow див. Ценів
 Ceguerye див. Церуерія
 Cesco див. Ческо Санкті Петрі
 Chagumovicze див. Харбиновичі
 Chelm див. Холм
 Chelmensis dioecesis див. Холмська єпархія
 Chelm див. Холм
 Chenciny див. Хенцини
 Chodecz див. Ходеч
 Chodorostaw див. Ходорівстав
 Chodorow див. Ходорівстав
 Chodorowstaw див. Ходорівстав
 Chodorów див. Ходорівстав
 Chodowica див. Годовиця
 Chotecz див. Ходеч
 Christinopol див. Христинопіль
 Chubice див. Губичі
 Ciechanowiec див. Цехановець
 Ciechan[ow] див. Цеханів
 Cieszkow див. Цешків
 Cirkassi див. Черкаси
 Clara Tumba див. Кляра Тумба
 Clekotow див. Клекотів
 Cleparow див. Клепарів
 Clopotowska area див. Клопотівський город
 Colomia див. Коломия
 Colomyia див. Коломия
 Coneczpole див. Конєцпіль
 Conyczpole див. Конєцпіль
 Constantinopolis див. Константинополь
 Coronovo див. Короново
 Corsun див. Корсунь
 Coslow див. Козлів
 Costin див. Костян
 Coszczynce див. Кошилівці
 Cracovia див. Краків
 Cracoviense suburbium див. Краківське передмістя
 Cracowiecz див. Краковець
 Cras[...] див. Крас[...]
 Crasne див. Красне
 Crasnik див. Красник
 Cremovia див. Крємовія
 Creta див. Кріт
 Crinilow див. Скрилів
 Cristinopol див. Христинопіль
 Crosno див. Коросно, м.
 Crothoszup див. Кротошин, с., Львівський повіт
 Crzymulow див. Хмилів
 Crzywalanka див. Криваланка
 Cukwa див. Чуква
 Culma див. Хелмно
 Curopathnyku див. Куропатники
 Curozwanki див. Курозванки
 Curozwanky див. Курозванки
 Swietowce див. Цвітова
 Czaracznicia див. Карацениця
 Czaraczenyca див. Карацениця
 Czaracznicia див. Карацениця
 Czaraczynica див. Карацениця
 Czarkowna див. Церківна
 Czarnussowye див. Чорнушовичі
 Czarnuszewice див. Чорнушовичі
 Czarnuszowice див. Чорнушовичі
 Czarturia див. Чортурія
 Czayczyce див. Чайчичі
 Czaykowiec див. Чайковичі
 Czeczersk див. Чечерськ
 Czeniow див. Ценів
 Czerkasy див. Черкаси
 Czernielany див. Чернилява
 Czernilawa див. Чернилява
 Czerski powiat див. Черський повіт
 Czertwice див. Чертвичі
 Czerwonograd див. Червоногород
 Czerwonogradense territorium див. Червоногородський повіт
 Czerwonogradensis districtus див. Червоногородський повіт
 Czesky див. Чишки
 Czeszky див. Чишки
 Czhow див. Чхів
 Czirassy див. Черкаси
 Czmylow див. Хмилів
 Czolhany див. Чолгани
 Czukiew див. Чуква
 Czukiew Górna див. Чуква
 Czyrkassi див. Черкаси
 Czyrkassy див. Черкаси
 Czyzsky див. Чишки
 Czyzki див. Чишки
 Dabian див. Демб'яни
 Dabiany див. Демб'яни
 Daliow див. Деліїв
 Dalyoff див. Деліїв
 Dambiany див. Демб'яни
 Damnya див. Демня
 Dantzig див. Гданськ
 Daszawa див. Дашава
 Davidov див. Давидів
 Dąbrowa див. Діброва
 Dąbrowka див. Домбрівка
 Dembiany див. Демб'яни
 Dembno див. Дембно
 Demnia див. Демня
 Demnya див. Демня
 Denow див. Динів
 Derewacz див. Деревач
 Dębno див. Дембно
 Dmuchaewicz див. Дмухавець
 Dniestr див. Дністер
 Dnyestr див. Дністер
 Dobczycensis capitaneatus див. Добчицьке староство
 Dobczynensis capitaneatus див. Добчицьке староство
 Dobrawoda див. Добра Вода

Dobrin див. Добринь
Dobromil див. Добромиль
Dobrotwicz див. Добровтрич
Dobrotwor див. Добротвір
Dobrowlanу див. Добрівляни
Dobrownycz див. Добровтрич
Dobrowtricz див. Добровтрич
Dobyeschowo див. Добешово
Dolina див. Долина
Dolyeschne див. Долішне
Domaszow див. Домашів
Dorpat див. Дерпт
Drohiczyn див. Дорогичин
Drohobycensis districtus див. Дрогобицький повіт
Drohobycz див. Дрогобич
Drohowsiz див. Дороговиж
Drohowitz див. Дороговиж
Drohowsys див. Дороговиж
Dubek див. Дубок
Dublani див. Дубляни
Dublanу див. Дубляни
Dubowicza див. Дубовиця
Dubrowlanу див. Добрівляни
Dubrowу див. Дуброви
Ducatus Masoviae див. Мазовецьке князівство
Dunaiovia див. Дунаїв
Dunaiow див. Дунаїв
Dunayow див. Дунаїв
Dworzisko див. Дворище
Dyniska див. Диниська
Dziedoszyce див. Дідушичі

Felstin див. Фельштин
Fier див. Ф'єр
Font[...] див. Фонт[...]
Fontana див. Фонтана
Francia див. Франція
Francia див. Франція
Francia див. Франція
Fredel[...] див. Фределю[...]
Fredrowce див. Фредрівці
Fredrowcze див. Фредрівці
Fregona див. Фрегона
Frydrowcze див. Фредрівці
Fugas див. Фогараш
Fulstin див. Фельштин
Futarow див. Футарове дворище

Galicia див. Галичина
Galicia Orientalis див. Східна Галичина
Gallenberg див. Галленберг
Gebler див. Геблер
Germania див. Німеччина
Gleboka див. Глибока
Glibowicze див. Глібовичі
Glinna див. Глинна
Glinnistok див. Глинний Стік
Glinny Stok див. Глинний Стік
Glinnska platea див. Глинська вулиця
Gnesna див. Гнезно
Gnezna див. Гнезно
Gniezno див. Гнезно
Gnoynice див. Гнійниці

Godzicz див. Гвіздець
Goldparkow див. Кульпарків
Goldberkow див. Кульпарків
Goltpergkow див. Кульпарків
Gogogory див. Гогогори
Gonda див. Гонда
Gorai див. Горай
Gosciewow див. Костіїв
Gostinin див. Гостинин
Gozdecz див. Гвіздець
Gozdecz див. Гвіздець
Graecia див. Греція
Grecja див. Греція
Grochowce див. Горохівці
Grodencensis capitaneatus див. Городоцьке староство
Grodeckie starostwo див. Городоцьке староство
Grodek див. Городок
Grodek Solny див. Городок
Grodno див. Городно
Grodzisko див. Городище
Grygrowiczowska lapidea див. Григровичівська кам'яниця
Grzegorzewice див. Гжегожевичі
Grzęda див. Гряда
Gwozdzicz див. Гвіздець

Haliciense suburbium див. Галицьке передмістя
Haliciensis dioecesis див. Галицька єпархія
Haliciensis districtus див. Галицький повіт
Haliciensis porta див. Галицька брама
Haliciensis terra див. Галицька земля
Halickie predmieście див. Галицьке передмістя
Halicz див. Галич
Haunaticze див. Унятичі, с., Львівська земля
Hebron див. Геброн
Heinke див. Гейнке
Hierosolyma див. Єрусалим
Hodowicza див. Годовиця
Hodowicze див. Годовиця
Holeszczow див. Голешів
Holosko див. Голосько
Holosko див. Голосько
Hołosko Małe див. Голосько
Hołosko Wielkie див. Голосько
Honestii див. Гонести
Honiaticze див. Унятичі, с., Львівська земля
Honyaticze див. Унятичі, с., Львівська земля
Horodyszczce див. Городище
Horozanna Parwa див. Мала Горожанна
Horozana див. Велика Горожанна
Horozana Magna див. Велика Горожанна
Horozanka див. Мала Горожанна
Hruschatycze див. Грушатичі
Hrusiatycze див. Грушатичі
Hubicza див. Губичі
Hubicze див. Губичі
Hubycz див. Губичі
Humniska див. Гумницька
Hungaria див. Угорщина
Huniaticze див. Унятичі, с., Львівська земля

Powycz див. Лавець
Inflanty див. Ліфляндія
Iskań див. Іскань
Italia див. Італія
Izdebnik див. Іздебник

Jakubów див. Якубів
Janov див. Янів
Jaromirka див. Яромирка
Jaroslaw див. Ярослав
Jaroslawicze див. Ярославичі
Jaruszycze див. Ярушичі
Jasionka див. Ясінка
Jasliska див. Яслиська
Jaslo див. Ясло
Jasszyenyecz див. Ясениця
Jawogow див. Яворів
Jawcza див. Явче
Jawogow див. Яворів
Jaworowskie starostwo див. Яворівське старо-
рство
Jazlowyecz див. Язлівець
Jazlowiec див. Язлівець
Jazow Nowy див. Новий Язів
Jemieliny див. Ямельна
Jutrzkowice див. Ютжковичі

Kadeiowcze див. Кадіївці
Kadyowce див. Кадіївці
Kahuioy див. Кагуїв
Kalenakow див. Калеників монастир
Kalin див. Калеників монастир
Kalinkow див. Калеників монастир
Kalisz див. Каліш
Kamieniec див. Кам'янець
Kamionka див. Кам'янка
Karaczenica див. Карацениця
Karniszewice див. Карнишевичі
Kaokolnicki klucz див. Кукільницький ключ
Kaokolniki див. Кукільники
Kijowo-Peczarsk див. Печерськ
Kijow див. Київ
Kijowiecki klucz див. Київський ключ
Kijowskie wojewodstwo див. Київське вое-
водство
Kitki див. Кітки
Klekothow див. Клекотів
Kleragow див. Клепарів
Klodnica див. Колодниця
Knichów див. Книхів
Knissin див. Кнішин
Kokolniki див. Кукільники
Kollowrat див. Колловрат
Kolparkow див. Кульпарків
Komorniki див. Коморники
Koniecpole див. Конецьпіль
Koniecz wsu див. Кінець села
Konkolnicki klucz див. Кукільницький ключ
Korczeza див. Корчева
Korzenica див. Корениця
Koscieioy див. Костіїв
Kozlow див. Козлів
Kosznarowska lapidea див. Коснарівська
кам'яниця

Kościański powiat див. Костянський по-
віт
Koviński powiat див. Ковенський повіт
Kozicze див. Козиці
Kozielniki див. Козельники
Kozłow див. Козлів
Kozłowski klucz див. Козлівський ключ
Krakowiec див. Краковець
Krakowska porta див. Краківська брама
Krakowska ulica див. Краківська вулиця
Krakowskie przedmieście див. Краківське
передмістя
Kraków див. Краків
Kranzberg див. Кранцберг
Krasna див. Красна
Krasne див. Красне
Krechów див. Крехів
Krecoviensis tractus див. Крецівський ключ
Kreców див. Креців
Kressow див. Крешів
Kropiwna див. Кропивна
Krosienko див. Коросно, с., Сяноцька земля
Krosno див. Коросно, м.
Krosyenko див. Коросно, с., Сяноцька земля
Krothoszun див. Кртошин, с., Каліська
земля
Krotoszyn див. Кртошин, с., Каліська зем-
ля
Krotoszyn див. Кртошин, с., Львівський по-
віт
Krupsko див. Крупсько
Kryłos див. Крилос
Krystinopol див. Христинопіль
Krzestawice див. Креславичі
Krzywe див. Криве
Krzywilyas див. Кривий ліс
Ksnilow див. Скнулів
Kuchaioy див. Кагуїв
Kulikow див. Куликів
Kulparkow див. Кульпарків
Kuropatniki див. Куропатники
Kurozweki див. Курозванки

Ladislavia див. Влоцлавок
Lamburga див. Львів
Lancicia див. Ленчиця
Lanigalii див. Ланигалії
Lanzameo див. Ландземео
Laodicea див. Лаодіцея
Lapczica див. Лапчичі
Lasko див. Ласк
Laskowskie area див. Лясковське дворище
Lastovka див. Стара Ластівка
Laszki див. Ляшки
Laticzoviensis districtus див. Летичівський
повіт
Latyczów див. Летичів
Laurentii див. Лавренті
Lechzin див. Лешнів
Lelow див. Лелів
Lemberg див. Львів
Lemburgensis terra див. Львівська земля
Leopolia див. Львів
Leopoliensis capitaneatus див. Львівське ста-
рство

Leopoliensis decanatus див. Львівський деканат
Leopoliensis dioecesis див. Львівська єпархія
Leopoliensis districtus див. Львівський повіт
Leopoliensis terra див. Львівська земля
Leopolis див. Львів
Lesniowice див. Лісневичі
Lessniow див. Леснів
Leszcze див. Леще
Leszno див. Лешно
Lion див. Ліон
Lira див. Липа
Lipie див. Лип'є
Lipnik див. Липник
Lisserg див. Ліссер
Litewskie województwo див. Литовське воєводство
Lithuania див. Литва
Litwa див. Литва
Livensis terra див. Лівська земля
Livonia див. Лівонія
Lolin див. Лолин
Lomszup див. Лумшин
Lopatin див. Лопатин
Lotatniki див. Лотатники
Lowicz див. Лович
Loyanowcze див. Лоянівці
Lubaczow див. Любачів
Lubienie див. Любін
Lubienko див. Луб'єнко
Lublin див. Люблін
Lubno див. Лубно
Luboml див. Любомль
Lubyncze див. Любінці
Luceoria див. Луцьк
Lucov див. Луків
Luczany див. Лучани
Ludbrancz див. Людбранч
Lukow див. Луків
Lwowska diecezja див. Львівська єпархія
Lwowska ziemia див. Львівська земля
Lwowskie starostwo див. Львівське староство
Lwów див. Львів
Lyaszky див. Ляшки
Lyns див. Лінс

Łąka див. Лука
Łebkowice див. Лебковичі
Łomżyńska ziemia див. Ломжинська земля
Łonka див. Лука
Łopatyń див. Лопатин
Łubna див. Лубна
Łukow див. Луків
Łysaków див. Лисаків

Machnów див. Махнів
Magna Szumłany див. Великі Шумляни
Magnus Ducatus Lithuaniae див. Литва
Malechow див. Малехів
Maleczkowce див. Малечковичі
Maleczkowice див. Малечковичі
Malibolszow див. Малий Бовшів
Maliczkowice див. Малечковичі
Maly Wynik див. Малі Винники
Maly Wyruk див. Малі Винники

Małachowice див. Малаховичі
Mały Bolszow див. Малий Бовшів
Mały Bolszow див. Малий Бовшів
Marchoć див. Мархоць
Mariaeburgum див. Мальборк
Maskowszcze див. Маськівці
Masoviae Ducatus див. Мазовецьке князівство
Mattia див. Маттіа
Maximowka див. Максимівка
Meducha див. Медуха
Medycensis capitaneatus див. Медицьке староство
Medyckie starostwo див. Медицьке староство
Medyka див. Медика
Mgowo див. Мгово
Michalcze див. Михальче
Michnowiec див. Михнівце
Miechow див. Мехів
Miedzzychurce див. Межигірці
Mielec див. Мелець
Miklaszka див. Миклашка
Milanowicze див. Миляновичі
Milczyce див. Мильчичі
Mińsk див. Мінськ
Miński kraj див. Мінський край
Mińskie województwo див. Мінське воєводство
Mir див. Мир
Mironice див. Мироничі
Miskowce див. Миськівці
Miskowszcze див. Миськівці
Mitylenae див. Мітилена
Mlinowcze див. Млинівці
Młodzencze див. Молодинче
Młodzieńcze див. Молодинче
Młyniszczka див. Млинища
Młyniszcze див. Млинища
Młyniszcze див. Млинище
Modliborzycze див. Модлибужичі
Mokszany див. Мокряни
Moldavia див. Молдавія
Moldavia див. Молдавія
Monasterzecz див. Монастирець
Mons Leonis див. Гора Льва
Montaltus див. Монтальго
Montr[...] див. Монтр[...]
Morancze див. Моранці
Mosciska див. Мостиська
Moszczenica Wyspa див. Мошениця
Moszczyska див. Мостиська
Mozyrski powiat див. Мозирський повіт
Mroczkowice див. Мрочковичі
Mrozowice див. Морозовичі
Mychalcze див. Михальче
Myedzyhorcze див. Межигірці
Mylczyce див. Мильчичі

Nagorzany див. Нагіряни
Nahaczow див. Нагачів
Nahorce див. Нагірці
Nakwasza див. Накваша
Naroszcz див. Нарощ
Nazareth див. Назарет
Nicolis див. Нікополь
Niepołomice див. Неполомичі

Nola див. Ноля
Nova Civitas Korczup див. Новий Корчин
Nova Civitas див. Новий Корчин
Nova Corczin див. Новий Корчин
Novogrodek див. Новогрудок
Nowogrodzki kraj див. Новогрудський край
Nowogrodzkie województwo див. Новогрудське воєводство
Nowoschup див. Новошин
Nowoszup див. Новошин
Nowosiółka див. Новосілка
Nowy Jazow див. Новий Язів
Noxeto див. Ноксето
Nydwa див. Нидва

Obroschup див. Оброшин
Obrossin див. Оброшин
Obroszyn див. Оброшин
Oczessino див. Оцешин
Oczieschino див. Оцешин
Okopisko Żydowskie див. Єврейське окопське
Olchoviense molendinum див. Ольшовий млин
Olchowy molendinum див. Ольшовий млин
Olencicze див. Оленчичі
Olenczyce див. Оленчичі
Olenczyce див. Оленчичі
Oleska lapidea див. Олеська кам'яниця
Oleszow див. Олешів
Olexice див. Олексичі
Olschtin див. Ольштин
Olszanka див. Ольшанка
Olssovi molendinum див. Ольшовий млин
Olszowka див. Ольшівка
Olstin див. Ольштин
Olszanka див. Ольшанка
Opava див. Опава
Opoczno див. Опочно
Opolia див. Ополе
Opogow див. Опорів
Orpogow див. Опорів
Orsza див. Орша
Orzechowce див. Оріхівці
Oschuicza див. Освиці
Osmulska lapidea див. Осмольський будинок
Ossa див. Осса
Oswienzim див. Освенцім
Ostapkowce див. Остапківці
Ostapkowice див. Остапківці
Ostrog див. Острог
Oswieczim див. Освенцім
Oszwianczimensis Ducatus див. Освенцімське князівство
Othyniowice див. Отиневичі
Oycow див. Ойців

Rabianice див. Раб'яничі
Racykow див. Рациків
Raczow див. Раців
Raina див. Райна
Ranyow див. Панів
Rcim див. Рцім
Peczarsk див. Печерськ
Pedianowska lapidea див. Педіанівська кам'яниця
Peitew див. Полтва

Peretta див. Перетта
Persenkowka див. Персенківка
Perusia див. Перуджія
Petra див. Петра
Petricovia див. Пйотрків
Petina див. Петіна
Philadelphia див. Філадельфія
Philippopolis див. Філіпполі
Phutarow див. Футарове дворище
Piaseczno див. П'ясечно
Piatniczki див. П'ятнички
Pieczarsk див. Печерськ
Pieczyszczca див. Печиша
Pieniany див. Пиняни
Pikłowicze див. Пикуловичі
Pikulowice див. Пикуловичі
Pilca див. Пільча
Pinscensis dioecesis див. Пінська єпархія
Pinsk див. Пінськ
Piński powiat див. Пінський повіт
Piotrcovia див. Пйотрків
Piotrkow див. Пйотрків
Pistorum molendinum див. Пекарський млин
Plesnisko див. Пліснисько
Pleszowicze див. Плешевичі
Plocensis dioecesis див. Плоцька єпархія
Plocensis terra див. Плоцька земля
Plock див. Плоцьк
Plock див. Плоцьк
Poddubce див. Піддубці
Podgradzie див. Підгороддя
Podhayce див. Підгайці
Podhorce див. Підгірці
Podhorcze див. Підгірці
Podliski див. Підліські
Podmanastyrze див. Підмонастир
Podolce див. Подільці
Podolcze див. Подільці
Podole див. Поділля
Podolec див. Подільці
Podolia див. Поділля
Podsosnow див. Підсоснів
Podusow див. Подусів
Poduszow див. Подусів
Pohorce див. Погірці
Pokucie див. Покуття
Polancz див. Поланець
Polawy див. Пулави
Polnische Neukirch див. Польська Нова Церква
Polonia див. Польща
Polska див. Польща
Polthew див. Полтва
Połaniec див. Поланець
Połockie województwo див. Полоцьке воєводство
Pomerania див. Померанія
Pomesania див. Помезанія
Pomezania див. Помезанія
Pomorze див. Поморці
Pomyenata див. Помонята
Poręba див. Поремба
Porzycze див. Поріччя
Posnania див. Познань
Posnaniensis dioecesis див. Познанська єпархія

Potoczany див. Поточани
Potok див. Білий Потік
Poznań див. Познань
Prandocin див. Прандоцин
Prandoczin див. Прандоцин
Prazmow див. Пражмів
Premisla див. Перемишль
Premisliensis capitaneatus див. Перемиське староство
Premisliensis dioecesis див. Перемиська епархія
Premisliensis terra див. Перемиська земля
Propojsk див. Пропойськ
Prussy див. Пруси
Przeczlaw див. Пшецлав
Przedzrymiechu див. Передриміхи
Przedworze див. Передвір'я
Przemyska ziemia див. Перемиська земля
Przemyskie starostwo див. Перемиське староство
Przemysł див. Перемишль
Przeramb див. Пшеремб
Przyborowies див. Пшиборовець
Psary див. Псари
Puławy див. Пулави
Pułka див. Пулка
Pyekulowicze див. Пикуловичі

Quando див. Квандо

Racaneto див. Ракането
Racschin див. Радшин
Radimno див. Радимно
Radom див. Радом
Radziewski agea див. Радзевський город
Radzyna див. Радзина
Rakliszki див. Раклішки
Rakschin див. Радшин
Rambaldo див. Рамбальдо
Rathiboria див. Рацібор
Rava див. Рава
Ravenna див. Равенна
Regnum Bohemiae див. Чехія
Regnum Hungariae див. Угорщина
Regnum Poloniae див. Польща
Regnum Russiae див. Русь
Rexin див. Радшин
Riczihow див. Ричигів
Ricyhow див. Ричигів
Riga див. Рига
Rosapetri див. Рокка П'єтра
Rohatin див. Рогатин
Rohatinensis capitaneatus див. Рогатинське староство
Rohatyńskie starostwo див. Рогатинське староство
Rokitnica див. Рокитниця
Rokitno див. Рокітно
Roma див. Рим
Rosperia див. Роспра
Rossochacze див. Росоховатець
Rossochaczec див. Росоховатець
Rossopa див. Велика Горожанна
Rostoka див. Ростока, с., Сяницька земля

Rovno див. Рівне
Rozana див. Велика Горожанна
Rozdol див. Розділ
Roznow див. Рожнів
Rozyscia див. Рожище
Rożan див. Рожан
Rubieszow див. Грубешів
Rubieszowice див. Рубешовичі
Ruda див. Руда
Russia див. Русь
Ruś див. Русь
Ruszelczyce див. Рушельчичі
Ruthenia див. Русь
Ruxyce див. Рокшичі
Rychcice див. Рихтичі
Ryzychow див. Ричигів
Rypa див. Риппа
Ryputowice див. Рипултовичі
Rzepienice див. Репеничі
Rzepyenycze див. Репеничі
Rzeszow див. Ряшів
Rzym див. Рим

Sabella див. Сабелла
Saligori див. Гологори
Samber див. Самбер
Sambia див. Самбія
Sambor див. Самбір
Samboriensis capitaneatus див. Самбірське староство
Samboriensis districtus див. Самбірський повіт
Samboriensis oeconomia див. Самбірська економія
Samborska oeconomia див. Самбірська економія
Sancto Petro див. Ческо Санкті Петрі
Sandecz див. Сонч
Sandomiria див. Сандомир
Sanocka ziemia див. Сяноцька земля
Sanok див. Сянок, м., Сяноцька земля
S[anto] Pietro див. Ческо Санкті Петрі
Saracenorum terra див. Сарацинські землі
Sarubczice див. Зарубичі
Sbąszyn див. Збоншин
Sboiska див. Збоїше
Sborathicze див. Зборатичі
Sboraticze див. Зборатичі
Sboratycze див. Зборатичі
Sboyscze див. Збоїше
Scarbimiria див. Скарбімир
Scarsip див. Скарсип
Schambor див. Самбір
Schaniow див. Шанів
Scharley див. Шарлей
Schidlowycz див. Шидловець
Schilzkikut див. Сільський Кут
Scholastica platea див. Шкільна вулиця
Schurza див. Суша
Schusznyowcze див. Суснівці
Schydlowiecz див. Шидловець
Sciricz див. Щирець
Scornicz див. Скорничі
Scythia див. Скіфія
Szczekarzewicze див. Щекажовичі

Szczekarzowice див. Шекажовичі
 Szczekoczinі див. Шекоцини
 Szczuczyn див. Щущин
 Seliczowe Kuthy див. Селичеві Кути
 Sandomiria див. Сандомир
 Seneczow див. Сенечів
 Sensel див. Сенсель
 Sereth див. Серет
 Serran див. Серран
 Sesseual див. Сессеваль
 Severiniensis banatus див. Северинський банат
 Sichow див. Сихів, с., Львівський повіт
 Siechow див. Сихів, с., Перемиська земля
 Sieciechov див. Сецехів
 Siecin див. Сецин
 Siedlec див. Седлець
 Sielec див. Селець
 Siemichowce див. Семиківці
 Siemienowka див. Семенівка
 Siemikowce див. Семиківці
 Siemuszowa див. Семушова
 Sieniawa див. Синява
 Sienno див. Сенно
 Sieradz див. Серадзь
 Siradia див. Серадзь
 Skalensis districtus див. Скальський повіт
 Skala див. Скала
 Skarżin див. Скажин
 Skniłow див. Скнилів
 Skniłówek див. Скнилівок
 Skole див. Сколе
 Skomorochy див. Скоморохи
 Skornicz див. Скорничі
 Skrzypno див. Скинно
 Slemie див. Слем'є
 Smolenscia див. Смоленськ
 Smoleńsk див. Смоленськ
 Smugrod див. Жмигрод
 Sniatin див. Снятин
 Sobieszyn див. Соб'єшин
 Sochaczow див. Сохачів
 Sokal див. Сокаль
 Sokolniki див. Соکیلники
 Sokolnyku див. Соکیلники
 Solki див. Сольки
 Sopoczyn див. Сопоти
 Sopopotow див. Суботів
 Sopronczowski grunt див. Сопрончівський ґрунт
 Sosnica див. Сосниця
 Sporek див. Спорк
 Sprowa див. Спрова
 Srednie див. Середне
 Sroki див. Сороки, с., Львівський повіт,
 Львівська земля
 Sroki див. Сороки, с., Щирецький повіт,
 Львівська земля
 Stacherowski molendinum див. Стахирівський
 млин
 Stachirovsky molendinum див. Стахирівський
 млин
 Stare Miasto див. Старий Самбір
 Starogard див. Старогард
 Stary Sandecz див. Старий Сонч
 Starzechowice див. Стажеховичі
 Stawczani див. Ставчани
 Stawczany див. Ставчани
 Steccatii див. Стеккати
 Stolpien див. Стовпин
 Stolpin див. Стовпин
 Stradecz див. Страдч
 Straszewice див. Страшевичі
 Strij див. Стрий
 Strusow див. Струсів
 Strusus див. Струсів
 Stryhance див. Стриганці
 Stryj див. Стрий
 Strupa див. Стрипа
 Strzezyecyz див. Стрижовець
 Strzewow див. Стрижів
 Strzylnica див. Стрілецька гора
 Studziona див. Студзьона
 Stuszniewce див. Суснівці
 Suhrow див. Сугрів
 Sulejow див. Суліїв
 Susniowce див. Суснівці
 Svyadzycze див. Свенжичі
 Swarcze див. Сваричі
 Sweerts див. Свєртс
 Swiatowiczowska lapidea див. Святовичівська
 кам'яниця
 Swierz див. Свірж
 Swierza див. Свірж
 Szaniow див. Шанів
 Szczekarzowice див. Шекажовичі
 Szczercz див. Щирець
 Szczyrzecz див. Щирець
 Szdutin див. Здутин
 Szemyonkowcze див. Семиківці
 Szeptyce див. Шептичі
 Szeret див. Серет
 Szmorstinow див. Замарстинів
 Sznathin див. Снятин
 Szrem див. Срем
 Szroky див. Сороки, с., Львівський повіт,
 Львівська земля
 Szroky див. Сороки, с., Щирецький повіт,
 Львівська земля
 Swecja див. Швеція
 Szychow див. Сихів
 Szyemyonkowcze див. Семиківці
 Szymna Woda див. Зимна Вода
 Szynderówka див. Шиндерівка
 Tanczin див. Тенчин
 Tanensis dioecesis див. Танська єпархія
 Tarnawa див. Тернава
 Tarnov див. Тарнів
 Tarnów див. Тарнів
 Tatarzynowski [grunt] див. Татаринівський
 [ґрунт]
 Taworów див. Таврів
 Tawrow див. Таврів
 Telve див. Інферіор Тельве
 Telve Inferior див. Інферіор Тельве
 Tenczyn див. Тенчин
 Terra Ruthenorum див. Русь
 Terrena див. Террена
 Terszow див. Тершів
 Tęczyn див. Тенчин
 Thaurow див. Таврів
 Thesino див. Тесіно

Theutonia див. Німеччина
Thomicze див. Томичі
Thomycze див. Томичі
Thomycze див. Томичі
Tinecia див. Тинець
Topolnica див. Топільниця
Togac див. Торак
Togun див. Торунь
Transalpina [terra] див. Трансальпійська
[земля]
Transilvania див. Трансильванія
Trembowla див. Тереховля
Trembowlensis districtus див. Тереховель-
ський повіт
Troki див. Троки
Trzaniec див. Тростянець
Trzaniec див. Тростянець
Tuchelka див. Мала Тухля
Tuliglowy див. Тулиголови
Tuliglowy див. Тулиголови
Turka див. Турка
Turre див. Турпе
Tyłowa див. Тилява

Uchnów див. Угнів
Uhnów див. Угнів
Ungaria див. Угорщина
Uniatycze див. Унятичі, с., Львівська земля
Uniovia див. Унів
Upita див. Упіта
Upitski powiat див. Упітський повіт
Ustrzyki див. Устрики
Uscie див. Устя
Uscie див. Устя

Vagrowiec див. Вонгровець
Valachia див. Волощина
Valachicus rons див. Волоський міст
Valavia див. Валява
Valent[...] див. Валент[...]
Varmia див. Вармія
Varna див. Варна
Varsavia див. Варшава
Varschovia див. Варшава
Varsovia див. Варшава
Vazni див. Важний млин
Velikalipa див. Велика Липа
Venden див. Венден
Venetiae див. Венеція
Verbiasz див. Вербіж
Viąezen див. Віцинь
Vicin див. Віцинь
Vieliczka див. Величка
Vielun див. Велюнь
Vientownica див. Вентовниця
Vierbiasz див. Вербіж
Vilna див. Вільнюс
Vincentii див. Вінценті
Virzbiasz див. Вербіж
Virzbyansz див. Вербіж
Visnicz див. Віснич
Viszniow див. Вишнів
Vitowicze див. Вітовичі
Vladislavia див. Влоцлавок

Vlodimiria див. Володимирія
Volbram див. Вольбром
Volkow див. Вовків
Volya див. Демня
Volynia див. Волинь
Vratislavia див. Вроцлав
Vyanczen див. Віцинь
Vyszpca див. Вербка

Walachia див. Волощина
Warszawa див. Варшава
Waschiczyn див. Васючин
Wasiczyn див. Васючин
Wazni molendinum див. Важний млин
Wągrowiec див. Вонгровець
Weldzisz див. Велдіж
Welykalypa див. Велика Липа
Werbiż див. Вербіж
Wiącin див. Віцинь
Wiączyn див. Віцинь
Wicin див. Віцинь
Wielbłasz див. Вербіж
Wielbrąz див. Вербіж
Wieliczki див. Велички
Wielkie Księstwo Litewskie див. Велике кня-
зівство Литовське
Więszana див. Вепшана
Wierbiąz див. Вербіж
Wierzbiasz див. Вербіж
Wierzbie див. Верб'я
Wierzbow див. Вербіж
Wierzbowiec див. Вербіж
Wikszycie див. Вискічі
Wilczkowska lapidea див. Вільчківська кам'я-
ниця
Wileńskie województwo див. Віленське вое-
водство
Wilno див. Вільнюс
Wirzbow див. Вербіж
Wisna див. Вишня
Wisnicz див. Віснич
Wisnitz див. Віснич
Wisznia див. Вишня
Witebsk див. Вітебськ
Witkowice див. Вітковичі
Wladislavia див. Влоцлавок
Włodzimierz див. Володимир
Włodzistaw див. Влодислав
Wola Kampianowska див. Камп'янівська
Воля
Wolia див. Демня
Wolica див. Волиця
Wolicza див. Волиця
Wolczatycze див. Вовчатичі
Wotkowysk див. Волковиськ
Wotodz див. Володзь
Wołyń див. Волинь
Worszewycze див. Воршевичі
Woyaticze див. Воютичі
Wronyn див. Вронин
Wschodza див. Серадза
Wszaradza див. Серадза
Wyaczen див. Віцинь
Wyanczen див. Віцинь
Wyauowce див. Лоянівці

Wyarzemу див. Вижин
Wyczeuczca див. Нецеча
Wynniki див. Винники
Wynzbonsz див. Вербіж
Wyrbiąz див. Вербіж
Wyrzbia див. Вербіж
Wyrzbyansz див. Вербіж
Wysnow див. Вишнів
Wysoczański dekanat див. Висоцький деканат
Wysokin див. Високин
Wysokinin див. Високин
Wysogrod див. Вишгород
Wyszkow див. Вишків
Wyszniow див. Вишнів
Wухycze див. Виксячі
Wyżin див. Вижин
Wуzyce див. Вижиці
Wzniesienie див. Знесіння

Xpilow див. Скнилів

Zabłotowce див. Заболотівці
Zabno див. Жабно
Zabyn див. Жабин
Zacynthos див. Закиньф
Zagorze див. Загір'я
Zagurze див. Загір'я
Zalborskie fundus див. Зальборський ґрунт
Zalesie див. Залісся
Zalozce див. Залізці
Zaluza див. Залуже
Załosce див. Залізці
Załucze див. Залуже
Załuze див. Залуже
Zamarstinow див. Замарстинів
Zamech див. Замех
Zamerstinow див. Замарстинів
Zamosczie див. Замостя
Zanetti див. Дзанетти
Zanzoto див. Дзандзото
Zaradzinska Wola див. Зарадзинська Воля
Zarudcze див. Зарудці
Zarudzce див. Зарудці
Zarvanica див. Зарваниця
Zarwycze див. Зарвиче
Zarzecze див. Заріччя
Zaslaw див. Заслав, м., Мінська земля

Zaslaw див. Заслав, м., Волинське воєводство
Zaszkow див. Зашків
Zathor див. Затоп
Zathoriensis Ducatus див. Заторське князівство
Zator див. Затоп
Zavidowice див. Завидовичі, с.
Zawadka див. Завадка
Zawałow див. Завалів
Zawidowice див. Завидовичі, р.
Zboisce див. Збоїще
Zboiska див. Збоїще
Zdutin див. Здутин
Zichlin див. Жихлин
Zidaczow див. Жидачів
Zidaticze див. Жидатичі
Zienkow див. Зіньків
Zimna Woda див. Зимна Вода
Zimnawodka див. Зимноводка
Zimnovodsky molendinum див. Зимноводський млин
Zimnowodka див. Зимноводка
Zimnowodzki molendinum див. Зимноводський млин
Złoczovia див. Золочів
Złoczow див. Золочів
Zmigrod див. Жмигород
Zniesienie див. Знесіння
Znyesyenyе див. Знесіння
Zoltawa див. Жолтава
Zołtawa див. Жолтава
Zorawno див. Журавно
Zorawsk див. Журавськ
Zubrz див. Зубря
Zubrza див. Зубря
Zubrze див. Зубря
Zurawkow див. Журавків
Zurawno див. Журавно
Zurów див. Журів
Zychczyce див. Рихтичі
Zychlin див. Жихлин
Zydaczew див. Жидачів
Zydaczow див. Жидачів
Zydaczoviensis capitaneatus див. Жидачівське староство
Zydaczoviensis districtus див. Жидачівський повіт
Zydatycza див. Жидатичі
Zydatycze див. Жидатичі
Zmudzkie księstwo див. Жмудське князівство

ПОКАЖЧИК РІДКОВЖИВАНИХ СЛІВ

- Абат — ігумен, настоятель монастиря
 Абат комендатарій — настоятель монастиря, який виконував обов'язки пароха. Він звичайно збирав прибутки парафіального священика, т. зв. коменду
- Абралет — вид вогнестрільної зброї
 Аколит — духовна особа нижчого рангу
 Актуарій — протоколіст, реєстратор
 Амвон — підвищення в храмі, з якого священики виголошують проповіді
- Аннівєсар — річниця
 Артикул — стаття статуту
 Архідиякон (протодиякон) — перший з дияконів у єпархії, який нерідко завідував від імені єпископа її маєтками
 Архідияконат — уряд архідиякона
 Архієпархія — церковно-адміністративна одиниця, очолювана архієпископом, в яку входило кілька єпархій
 Архієпископ — вищий духовний сановник, що очолював архієпархію
 Архіконфратернія — релігійне товариство, яке мало право утворювати подібні йому товариства
 Архімандрит — ігумен великого монастиря
 Аудитор — назва, якою користувалися у римській курії на означення судді
- Бакалавр — слухач університету, який після складення іспитів отримував перший науковий ступінь
 Безмін — міра ваги, що дорівнювала одному фунтові або одній лібрі
 Братство — товариство, цехова організація, цех
 Булла — кругла свинцева печатка, підвішена до документа, пізніше документ, виданий канцелярією папи
 Бургграф — управитель старостинського замку, старостинських маєтків, заступник старости
 Бурмістер — голова міського управління
- Ввід (реальний ввід) — процедура введення у володіння на основі судової ухвали
 Вендіція — продажний запис
 Вибранець — рекрут
 Вибранецький лан — лан землі в королівських маєтках, від якого давали рекрутів (вибранців) до війська
 Віттарист — священик, який мав обов'язок обслуговувати вітвар, дістаючи в заплату гроші зі запису на цей вітвар
 Вігілія — переддень будь-якого свята у католицькій церкві; вігільйне богослуження — передсвяткова церковна служба
- Відкуп (відеркаф) — продаж чиншу нерухомого маєтку з правом його викупу
 Відкупний чинш — чинш, який походить з відкупу (відеркафу)
 Відеркаф див. відкуп
 Війт — голова міського або сільського суду
 Війтівство — уряд віята
 Вікарій — заступник пароха або єпископа
 Віно — дарунок, який чоловік дає своїй дружині залежно від її приданого
 Вірада — один з видів станцій, див. станція
 Віцєвоевода — заступник воєводи
 Віцєгвардіян — заступник гвардіяна, див. гвардіян
 Віцєканцлер — заступник канцлера
 Віцєкустод — заступник кустода, див. кустод
 Владика — православний єпископ, архієпископ
 Воевода — правитель воєводства, під керівництвом якого перебували адміністрація, суд, військо; титул молдавського та волоського князів, див. також генерал
 Воеводина — дружина воєводи
 Воеводич — син воєводи
 Воеводство — найбільша адміністративно-територіальна одиниця у Великому князівстві Литовському і Польщі
 Возний — судовий урядовець, виконуючий функції вручення викликів у суд, оголошення вироків та огляд місць злочину; судовий виконавець
 Войський — урядовець, який відповідь в за порядок під час військових походів на території воєводства
 Воскобойня (капниця) — підприємство, в якому проводилась переробка бджільного воску
 Вузлове (фруста) — рід оплати від товарів
- Гайний суд — міський магдебурзький суд, скликуваний для розгляду невідкладних, звичайно карних справ
 Гвардіян — настоятель католицького монастиря
 Генерал — воєвода, нерідко староста; великопольський генерал — великопольський староста
 Гетьман польний див. польний гетьман
 Глейт (охоронний лист) — документ, який забезпечував вільний прохід, проїзд або перебування на даній території
 Господа — місце цехових зборів
 Господар — володар, титул молдавського і волоського князів, воєвод

Гранат — товсте, часто спеціально бите, темно-синього кольору сукно
Гребельне — оплата за проїзд через греблю
Гривна — монета, що становила 48 грошів; грошова кара
Гріш — дрібна монета XIII—XVIII ст. Відомі руські, празькі, білі, литовські, польські, середні та інші гроші
Грод — замок, в якому засідав гродський суд
Гродський суд — суд, який розглядав карні справи

Датаційна формула — частина документа, в якій вказана дата видачі документа
Дворище — садиба, господарство
Декан — церковно-адміністративна посада священника, який відає парафіями деканату
Деканат — церковна адміністративна одиниця, що об'єднує кілька парафій; територія, що належить до декана і знаходиться під його юрисдикцією
Деканія див. деканат
Декрет — постанова, ухвала, присуд
Денар — дрібна монета, яка дорівнювала у XIV—XV ст. півгрошові, у XVI ст. — 1/18 гроша
Депутований — посланий, висланий від імені установи, громади тощо
Десятина — податок на користь церкви
Диякон — духовник, який на один ступінь священства нижче від священника
Доктор — найвищий науковий ступінь, який давали університети
Доктор декретів — доктор канонічного права
Донація — дарування, дарчий документ
Дотація — наділення церков чи приватних установ прибутками

Едил — будівничий
Екзактор — збирач податків
Екзарх — митрополит; вищий церковний сановник, який відає церковними справами на території краю
Екзекуція — виконання вироку
Економ — господар, нерідко управитель маєтками
Економія — господарство
Екскомуніка — відлучення від католицької церкви, оголошення анафемі
Експедиція — похід; відправлення, висилання
Елект — обрана або новообрана особа на посаду
Емфітевтичне право — право на тривалу або вічну оренду нерухомого майна
Ерекція — пожертвування церкві нерухомого майна, документ про пожертвування нерухомого майна

Епархія — церковна адміністративна одиниця, яку очолював єпископ

Єпископ — вищий духовний сановник, що очолював єпархію
Єпископія — єпископство

Жупник — людина, яка відає жупою — місцем, де добувають сіль

Загородники — категорія селян, яка користувалася власними будинками та великими наділами землі (до 1/4 лану), так званою загородою
Загортка — загнута нижня частина документа
Захристія — ризниця
Захристіян — служитель церкви, у віданні якого є захристія
Земський суд — суд, що розглядав цивільні справи
Земські рочки — часи відбування земських судів
Зем'янин — землевласник, житель
Злотий — польська срібна монета

Ігумен — настоятель чоловічого монастиря
Ігуменя — настоятелька жіночого монастиря
Ієромонах — священник-чернець
Інвентар — список, перелік
Індальгенція — відпущення гріхів, відпуст
Інкорпорація — втілення, приєднання; документ про приєднання чогось
Інстигатор — публічний звинувач, прокурор
Інтердикт — заборона, церковне покарання, яке полягало у забороні священникові, єпископові відправлення служб та прийняття святих таїнств
Інтродукція — внесення запису, впис документа

Кавалер — зброносець, рицар
Кадук — земля та інше майно без власника, що переходило у власність держави
Камера — казна
Камінь — міра ваги, що дорівнювала 24—60 фунтам
Канон — правило, встановлене й узаконене церквою, реєстр окремих частин святого письма, прийнятих церквою; правила церковного права
Канонізація — зачислення до лику святих
Канонік — член капітулу, крилоса
Канонікат — посада каноніка
Каноніст — знавець канонічного права
Канонічне право — церковно-релігійне право, затверджене церквою
Кантор — кафедральний або колегіальний канонік, якого обов'язком було вчити юнаків і клериків співу, диригувати хором та заспівувати релігійні пісні
Канцлер — церковний урядовець, виконуючий обов'язки керівника канцелярії єпископа
Канцлер Польського Королівства (канцлер великий коронний) — завідуючий

- державною канцелярією у Польщі. Виконував обов'язки міністра закордонних справ
- Капелан — священик, який, не маючи парафіяльної юрисдикції, виконував духовні обов'язки в каплиці
- Капітул — рада духовних осіб при митрополиті, в монастирях; крилос
- Каплун — кастрований півень
- Капниці див. воскобойня
- Каптуровий суд — карний суд під час безкоролів'я
- Кара — штраф
- Каштелян — у Польщі начальник території, на якій знаходився грод (замок); високий державний сановник, що засідав у сенаті
- Квартник — півгрош, 96 квартників дорівнювало 48 грошам
- Квит — квитанція, поквитування
- Квитайний запис — поквитування, запис про сплату боргу, передачу майна
- Квитувати — давати квитанцію, поквитування
- Клерик — не висвячений сан священика, студент духовної семінарії
- Клейнод — відзнака, елемент герба
- Клир — духовенство
- Кметь — наділений землею феодалний селянин
- Кoad'ютор — єпископ, помічник архієпископа з правом наступництва на архієпископському престолі
- Колатор — опікун, фундатор, засновник
- Колаторство — опікунство
- Колегіата — костюль, в якому знаходилась громада каноніків без місцевого єпископа; будинок, в якому живуть духовні особи
- Колегія — середній та вищий навчальний заклад
- Колегія 40 мужів (сорок мужів) — 40 представників міста: 20 з них обирали купці з ремісників і 20 — ремісники з купців
- Колода — міра сипних тіл, що дорівнювала 8 півміркам або 16 мацам
- Колон — феодално залежний селянин
- Колонія — вечеря
- Комес — назва вельможі римського двору; начальник папського двора
- Комірник — урядовець, який виконував різні функції при дворі князів; судовий службовець, який займався виконанням ухвал суду по відношенню до боржників
- Комірники — категорія селян, яка не мала своєї землі та будинків і наймала у селян куток
- Комісар — член мирової комісії
- Конвент — католицький монастир
- Конгрегація — товариство; відділ колегії кардиналів у Римі
- Конгруа — застережений правом мінімум прибутків священика, необхідний для його утримання
- Кондикція (слово) — умова
- Консенс — дозвіл
- Консисторія — адміністративно-судова колегія при папі, архієпископі та єпископі
- Контрасигл — відбиток, який відтискали на зворотній стороні печатки, що виконував роль знамення достовірності документа
- Контрибуція — військовий податок
- Конфірмаційний привілей — підтвердний привілей
- Конфірмація — підтвердження, підтвердний документ
- Конфратернія — братство
- Концесія — дозвіл
- Копа — 60
- Копіярій — книга запису копій документів
- Корона — основні, не васальні області Польщі (на противагу Великому князівству Литовському, в певних періодах Мазовії, Русі)
- Коронний — приналежний до Корони
- Крилошанин — священик, член капітулу
- Курія — верховна церковна управа; папський двір і колегія кардиналів
- Кустод — канонік, який завідує кафедральним парафіяльним будинком (парафією)
- Кустодія — воскова, бляшана або дерев'яна охоронна мисочка, в якій зберігається відтиснена печатка
- Куфа — велика бочка
- Лабри — стрічки
- Лава — міський судовий орган, що складався з лавників, якими керував і їх очолював в'їт
- Лавник — присяжний член лави (міського судового органу), засідатель
- Лан — міра землі, яка мала різний вимір; найбільш поширений франконський лан, що дорівнював 43 моргам (близько 24,2 га), хелмінський лан — 30 моргам (близько 16,8 га)
- Лантух — мішок з товстого матеріалу
- Легат (легат де латере) — посланник римського папи
- Легат де латере див. легат
- Лікоть — міра довжини, львівський лікоть становив 68,77 см
- Літанія — тип молитви у костюлі
- Ліценціат — людина з науковим ступенем нижчим від ступеня доктора
- Ловчий — урядовець, який керував полюванням при дворах у панівної верхівки, пізніше почесний титул
- Ложничий — придвірний урядовець, що віддав королівською спальнею, пізніше почесний титул
- Локація (міста, села) — організація міста на основі локаційного привілею, заснування села
- Лонгерія — комісія міського фінансово-економічного господарства
- Лот — міра ваги, що дорівнювала 1/32 польського фунта
- Люстратор — ревізор маєтків
- Люстрація — ревізія маєтків
- Магдебурзьке право — система німецького права, що застосовувалась у Магдебургу

і служила як зразок для заснування міст та сіл у багатьох країнах Європи
Магістеріум — товариство майстрів-ремесників
Магістр — науковий ступінь нижчий від ступеня доктора
Магістрат — міська управа, управління, уряд
Малмазійське вино — рід солодкого вина, яке в середньовіччі експортували з Греції (Пелопонесу) у різні країни
Мандат — наказ, виклик у суд
Маніфестація — протест, скарга
Мансіонар — священик, звільнений від усіх обов'язків, крім богослужіння, який отримує відповідну плату і живе при костьолі
Мансіонарія — посада мансіонара
Мансія — користання з стола і квартири, житло
Маршалок — державний урядовець, що відав королівським двором і мав владу над придворними
Машталірна — стайня
Меса — богослужіння
Метрет — мірка сипучих тіл, історично у різних областях мала різний вимір
Мешне — рід податку на користь костьола; десятина
Мито — оплата, яка сплачувалася при переїзді через мости (мостове мито), греблі (гребельне мито) і т. п.
Митрополит — високий духовний сановник, що очолював митрополію
Митрополія — територія, на яку поширювалася влада митрополита
Міністр — титул деяких вищих духовних осіб католицької церкви
Місіонер — духовна особа, яка поширювала християнську віру
Мітра — головний убор єпископа
Монітор — лист з нагадуванням чи оголошенням про щось
Мостове — мито від мосту
Моту пропріо — декрет папи, що виник з його власної ініціативи
Намісник — заступник або помічник митрополита, архієпископа, єпископа
Нотаріальний знак — знак, який ставився публічним нотарієм здебільшого під документом на доказ його достовірності
Нотаріальний інструмент — документ, засвідчений публічним нотарієм
Нотарій — писар, який складав від імені експонентів документи і їх переховував
Нунциатура — уряд нунція, місце проживання нунція
Нунциї — представник Ватикану на території країн, церкви яких підпорядковувались папі; папський посол
Облята — запис у судову книгу повного тексту документа
Обол — дрібна монета, в XI ст. гривна дорівнювала 480 оболам

Обшари — необроблювані землі, часто покриті лісом
Октава — восьмий день після якого-небудь свята або вісім днів після якогось свята
Омофор (паліус) — нарамник, частина одягу архієпископа
Органіст — музикант, що грає у костьолі під час богослужень
Ординаріат — єпископське або митрополічне виконавче управління
Ординація — статут, привілей
Ортиль — судовий вирок
Офіціал — намісник єпископа в духовному суді; виконавець функції церковно-судової влади; титул судового урядовця
Охоронний лист див. глейт
Очкове — вид мита

Паліус див. омофор
Парох — священик, що стоїть на чолі парафії (парахії)
Парахія — церковна громада; церковна округа, в яку входило обслуговування однієї або кількох церковних громад
Партач — несеховий ремісник
Партикулярний — окремий, приватний
Пасторал — жезл, який є атрибутом влади єпископа
Патріарх — титул голови самостійної (автокефальної), звичайно православної християнської церкви в ряді країн
Патронат — заступництво, покровительство
Передміщанин — мешканець передмістя
Півгранат — рід товстого, темно-синього кольору сукна
Півмірок — міра сипучих тіл, що дорівнювала 1/8 колоди
Півшкарлат — товсте сукно
Півштучок — див. постав
Підкомірництво — уряд підкоморія
Підкоморія — суддя у межових справах
Підскарбина — дружина підскарбія
Підскарбій — один з головних прибічників короля; сановник держави, охоронець королівської корони і державної казни, наглядач за державною монетою
Підстароста — заступник старости
Підстолий — сановник при дворі короля, який відав справами придворних бенкетів
Підсудок — заступник судді
Підчаший — почесний сановник при королівському дворі, який підносив чашу королеві
Плебіцит — ухвала, постанова
Повіт — адміністративно-територіальна одиниця, на які поділялися воеводства у Великому князівстві Литовському та Польщі
Польний гетьман — військовий начальник, який командував військом на кордонах держави, знаходячись у полі
Понтифікальний — належний до єпископа, єпископський
Посесія — володіння, маєток
Постав (півштучок) — міра довжини, яка дорівнювала 32 і більше ліктям

Право патронату — право опіки, протекторату
Право презенти (презентування) — право представлення кандидата на священика
Пребенда — церковні маєтки, з яких священик отримує прибутки за обов'язки, які він виконує
Пребендар — священик, який відає церковним маєтком і збирає від нього дохід
Презента див. презентування
Презентування (презента) — представлення
Президент — голова ради міста
Прелат — вищий духовний сановник; титул каноніка, який має більші права та обов'язки, ніж звичайний канонік
Прелатура — сан прелата
Препозит — парох
Препозитура — парафіяльний уряд
Прерогатива — виключне право, привілей
Пресвітер — духовна особа, що має право правити богослужіння
Прфект — начальник, голова
Привінок — грошова сума, записана чоловіком дружині
Примас — титул деяких архієпископів, який надає їм окремі почесні права
Пріор — ігумен, настоятель чоловічого монастиря
Провізія — завідування
Провізор — завідуючий
Провінціал — вищий чернечий сановник, що відає усіма монастирями одного ордену у всій провінції
Прокуратор — прокурор; представник однієї із сторін в суді
Промотор — публічний звинувач
Протектор — опікун, добродій
Протодиякон див. архідиякон
Протонотарій — титул, що надавався папою окремим представникам вищого католицького духовенства
Процесія — урочистий похід духовенства і народу з хрестом, хоругвами і образами, який супроводжувався співами хорів і биттям дзвонів
Публічний нотарій — писар, який мав право, надане цісарською владою, для складення завірення нотаріальних інструментів, духовниць та інших актів
Рада — орган міського самоврядування
Райця — радник, член ради міста
Реальний ввід див. ввід
Регест — короткий виклад змісту документа з послідовним збереженням усіх його складових частин
Резигнація — рід запису продажу нерухомого майна, коли один спадкоємець продає його іншому з причини боргів, які нагромадилися на цьому маєткові
Ректор — священик, що відає дочерною, звичайно католицького обряду, церквою, завідуючий
Рескрипт — розпорядження
Референдар — королівський радний, що приймав усякі скарги та прохання,

про які доповідав канцлеру, та брав участь у розгляді деяких судових справ
Реформаційний запис — запис про внесення чоловіком грошової суми, рівної приданому дружині і забезпеченої на положенні маєтків чоловіка
Решітники — чиншові пекарі
Риза — верхній одяг священика, вживаний під час богослужіння
Рокет — один з видів стихаря, який одягали прелати та каноніки
Ротул — згорток судових актів
Рочки — судові строки

Сарацини — назва одного з арабських племен, пізніше поширена на всіх мусульман
Сейм — загальний польський законодавчий з'їзд
Сеймик — з'їзд шляхти одного воеводства
Сенатор — член сенату, державний сановник, що засідав у сенаті
Сеньйор — старший в цеху, старший радний
Синдик — уповноважений радою міста юрист для ведення судових справ
Синод — з'їзд єпископів, архієпископів та інших вищих духовних осіб, який був вищим духовним органом
Скоєць — грошова одиниця, яка дорівнювала 1/24 гривни
Скринька — цехова каса
Слово — назва вітрини у крамниці
Слово див. кондиція
Солтис — особа, яка очолювала громадський уряд села, звичайно при магдебурзькому праві
Солтство — уряд солтиса
Сорок мужів див. Колегія 40 мужів
Сохачка — м'ясний торг
Спашне — податок від випасання худоби
Ставропігон — монастир, який безпосередньо підлягав владі патріарха або синодові; церковне братство
Станція — повинність кормити і забезпечувати усім необхідним дворян і воїнів, що знаходяться у дорозі
Староста — правитель староства, у віданні якого була нижча адміністрація, військо і суд
Староство — уряд старости; адміністративно-територіальний округ, що входив до складу воеводства
Старостина — дружина старости
Стихар — білі шати, які духовні особи носять під ризою
Стольник — придворний сановник, обов'язком якого було служити королю при столі
Стражник — титул сановника при дворі короля, в обов'язок якого входила охорона країни від нападу ворогів
Стрихульне — оплата за перевіз окремих товарів, в тому числі сукна
Субделегований — посланий разом з делегатом як його помічник
Судбдякон — нижчий сан духовних осіб

Субпріор — заступник пріора
Суспенсія — одне з церковних покарань, яке частково або повністю позбавляє духовну особу прав виконання духовних обов'язків

Суфраган — помічник єпископа
Сухі дні — трьохденний піст на початку кожного кварталу
Схизматик — відступник, назва, яку давали католики православним
Схолар — учень
Схоластик — завідуючий кафедральною або колегіальною школою

Таксатор — оцінювач
Таксація — оцінювання
Тенута — оренда нерухомого майна, взята на відоме число років за домовлену річну плату

Тенутарій — орендар
Товариш — челядник, підмайстер
Торгове — плата від продажу товарів на торгах
Трактат — договір, угода
Трансумпт — відпис документа, витяг з оригіналу, копія
Трансумувати — переписувати з оригіналу, робити копію
Третник — грошова одиниця, що дорівнювала 1/6 гроша

Універсал — звернення, відкритий лист

Файлундіш — рід сукна західного (голландського?) виробництва
Фасцикул — в'язка документів
Фертон — грошова одиниця, що дорівнювала 1/4 гривни
Фіскальний — фінансовий
Флорен — грошова одиниця, що дорівнювала одному гульдену або одному золотому
Фруста див. вузлове
Фундація — заснування або ж побудова якої-небудь споруди, установи на гроші благодійника

Харитативний — благодійний, милосердний
Хірург — цирульник, фельдшер
Хорунжий — прапорносець

Цех — об'єднання ремісників однієї професії
Цехмистер — цеховий майстер
Циза — публічний міський податок, призначений на термінові потреби держави

Чесник — земський сановник, який під час приїзду короля повинен був дбати про вина

Чинш — орендна плата
Чиншовик — категорія ремісників-пекарів; орендар
Чопове (чоповий податок) — податок від виготовлення алкогольних напитків

Шарварк — повинність підданих, яка полягала у виконанні робіт по очищенню та напрямі вулиць, шляхів, міських валів та мостів

Шеляг — грошова одиниця, що дорівнювала у XVI—XVII ст. 1/3 — 3 грошам
Шкарлат — сорт товстого сукна
Шмельцьований — низької якості
Шос (шосовий податок) — міський податок від будівель

Шосовий податок див. шос
Шпиталь — притул для хворих і старців
Штука — шедевр, майстерний виріб ремісника для одержання звання майстра
Штукове — оплата від штуки

Югер — міра довжини, яка у XVI ст. дорівнювала 1/18 франконського лана
Юньйор — молодший цеховий майстер
Юридика — дільниця в межах міста або його передмість, вилучена з-під міського судівництва, що підлягала окремому відомству і судові
Юрисдикція — обсяг справ, що підлягали віданню даної установи, особи

Ятка — ларьок

СПИСОК ІЛЮСТРАЦІЙ

Булла папи Григорія ІХ домініканцям, які вирушають на схід, про надання їм права сповіді католиків. 1233 р. Док. № 1	26
Грамота Казимира ІІІ про надання мельникові Кіндратові з Пруссії частини млина у Львові. 1365 р. Док. № 6	28
Грамота львівського воєводи Яхші Блотишевського про купівлю Вячеславом Дмитровським дворища у Василя Скибича, його брата Гинка та їх племінника Оленка. 1370 р. Док. № 7	29
Грамота пані Хоньки Васькової про продаж протидияконові перемиської єпископії Іванові Губці та його братові Ходорові Каленикового монастиря та церкви Успення богородиці. 1378 р. Док. № 15	32—33
Печатка і підпис волоського воєводи і трансільванського господаря Влада ІІ. 1439 р. Док. № 124	32—33
Грамота опольського князя Владислава з обіцянкою повернути жителям Русі їхні видатки під час військового походу королеви Ядвіги на Русь та зобов'язанням не надавати в майбутньому угорцям староств у руських землях. 1387 р. Док. № 19	35
Нотаріальний знак публічного нотарія Мартина з Ландсберга, сина Лаврентія з документа галицького архієпископа Якова Стрепи. 1406 р. Док. № 41	44
Нотаріальний знак публічного нотарія Павла з Бичок, сина Андрія з документа краківського єпископа Петра Виша. 1407 р. Док. № 43	45
Печатка ковальського цеху Львова з документа Ради і Лави міста. 1425 р. Док. № 84	63
Печатка крамарського цеху Львова з документа Ради і Лави міста. 1425 р. Док. № 84	63
Грамота волоського воєводи і трансільванського господаря Влада ІІ про надання купцям руських, польських і волоських земель привілею на вільну торгівлю у його землях. 1439 р. Док. № 124	78
Хрисмон, ініціал «М», печатка та частина тексту грамоти молдавського воєводи Петра ІІІ. 1456 р. Док. № 178	98
Договірна грамота шляхти Львівської землі і Жидачівського повіту з Львовом про охорону своїх прав та боротьбу з беззаконням. 1464 р. Док. № 214	114
Грамота львівського архієпископа Григорія з Сяноку про надання львівським канонікам грошових десятин з підльвівських ланів, підлеглих міському праву. 1471 р. Док. № 243	126
Фрагмент з грамоти Сигізмунда І про затвердження правового кодексу львівських вірменів. 1519 р. Док. № 362	178
Верхня обкладинка з документа короля Сигізмунда І, який затверджує правовий кодекс львівських вірменів. 1519 р. Док. № 362	179
Охоронний лист молдавського господаря і воєводи Стефана V бурмистрові, райцям та всім купцям Львова на вільний в'їзд та торгівлю у Молдавії. 1522 р. Док. № 381	189
Печатка молдавського господаря і воєводи Стефана V з охоронного листа бурмистрові, райцям та всім купцям Львова на вільний в'їзд та торгівлю у Молдавії. 1522 р. Док. № 381	190
Печатка львівського конвенту францисканців з документа провінціала францисканців Польщі, Чехії, Литви і Русі Станіслава з Опочна. 1560 р. Док. № 592	291
Ініціал «С» з документа райців Львова. 1564 р. Док. № 613	301
Печатка заступника львівського старости Адама Семушовського з його квітаційного запису. 1568 р. Док. № 626	308
Печатка львівського земського судді Миколи Нараївського з судової ухвали в справі суперечки між підданими каноніків львівського капітулу і власником сіл Зимна Вода та Глинна Балтазаром Лесньовським. 1568 р. Док. № 628	309
Печатка львівського земського підсудка Івана Бжоздовського з судового вироку в справі суперечки між підданими каноніків львівського капітулу і власником сіл Зимна Вода та Глинна Балтазаром Лесньовським. 1568 р. Док. № 628	309
Ініціал «І» з документа львівського архієпископа Станіслава Сломовського. 1574 р. Док. № 658	323

Ініціал «С» з документа райців Львова. 1575 р. Док. № 659	324
Ініціал «S» з документа короля Стефана. 1578 р. Док. № 686	338
Підпис короля Стефана з документа, який підтверджує права громадян Львова.	
1578 р. Док. № 686	339
Фрагмент орнаменту з документа антиохійського патріарха Йоакима. 1586 р.	
Док. № 703	352—353
Печатки: антиохійського патріарха Йоакима, київського, галицького та всієї	
Русі митрополита Михайла Рогози і львівського єпископа Гедеона Балабана з доку-	
мента антиохійського патріарха. 1586 р. Док. № 703	352—353
Грамота архієпископа, митрополита київського, галицького і всієї Русі Михайла	
Рогози про прийняття Успенського братства у Львові під свою опіку в зв'язку з пере-	
слідкуванням його єпископом Гедеоном Балабаном. 1591 р. Док. № 720	360
Фрагмент орнаменту з документа кардинала Олександра Фарнезе. 1586 р.	
Док. № 706	368—369
Фрагмент орнаменту з документа константинопольського патріарха Ієремії.	
1587 р. Док. № 708	368—369
Ініціал «ta» з документа троцької воеводини Катерини Глбовичевої. 1595 р.	
Док. № 745	372
Печатка володимирського і берестейського єпископа Іпатія Потія з документа	
про унію православного і католицького духовенства. 1596 р. Док. № 748	375
Печатка луцького і острозького єпископа Кирила Терлецького з документа про	
унію православного і католицького духовенства. 1596 р. Док. № 748	375
Печатка холмського і белзького єпископа Деонісія Збируйського з документа	
про унію православного і католицького духовенства. 1596 р. Док. № 748	376
Печатка полоцького, вітебського і мстиславського архієпископа Григорія	
Германа з документа про унію православного і католицького духовенства. 1596 р.	
Док. № 748	376
Перстенева печатка пінського і турівського єпископа, кобринського архімандри-	
та Йони Гоголя з документа про унію православного і католицького духовенства.	
1596 р. Док. № 748	376—377
Ініціали «Д» і «Б» з документа Львівського ставропігійського братства. 1609 р.	
Док. № 773	376—377
Підпис константинопольського патріарха Матвія з документа про підтвержен-	
ня привілеїв Львівського ставропігійського братства. 1599 р. Док. № 756	380
Ініціал «S» з документа короля Сигізмунда III. 1612 р. Док. № 776	391
Печатка львівського столяра Мельхіора Тершовича з документа прелатів і кано-	
ніків львівського кафедрального костюлу. 1614 р. Док. № 780	394
Печатка львівського латинського капітулу з документа прелатів і каноніків	
львівського кафедрального костюлу. 1614 р. Док. № 780	395
Грамота Владислава IV про розгляд суперечки між гданським міщанином Мат-	
вієм Фіком та львівським вірменином Гаврилом Бернатовичем. 1634 р. Док. № 829.	417
Кінцівка з документа львівського архієпископа Івана Тарновського. 1659 р.	
Док. № 911	464—465
Грамота перемиського, самбірського і сяноцького православного єпископа Анто-	
нія Винницького на заснування братства у Старому Самборі. 1611 р. Док. № 917	464—465
Долішня обкладинка документа львівського архієпископа Івана Тарновського.	
1669 р. Док. № 926	480—481
Печатка гарбарського цеху Львова з документа Ради і Лави міста. 1425 р. Док.	
№ 84.	480—481
Печатка Ради Львова з документа райців міста. 1426 р. Док. № 89	480—481
Ініціал «В» з документа перемиського, самбірського і сяноцького православного	
єпископа Інокентія Винницького. 1682 р. Док. № 988	489
Ініціал «I» з документа короля Яна III. 1684 р. Док. № 990	491
Ініціал «O» та фрагмент документа львівського архієпископа Івана Тарновсько-	
го. 1669 р. Док. № 926	496—497
Фрагменти орнаменту з документа короля Михайла. 1669 р. Док. № 954	496—497
Верхня обкладинка документа адміністратора львівського архієпископства	
Костянтина Мрозовицького. 1698 р. Док. № 1013	503
Долішня обкладинка документа адміністратора львівського архієпископства	
Костянтина Мрозовицького. 1698 р. Док. № 1013	504
Ініціал «N» з документа львівського архієпископа Івана Одровонжа. 1440 р.	
Док. № 126	512—513
Ініціал «N» з документа короля Михайла. 1671 р. Док. № 954	512—513
Печатка Львівського університету з документа ректора університету Йосипа-	
Фрідріха Віммера. 1789 р. Док. № 1121	553

СПИСОК ИЛЛЮСТРАЦИЙ

	Стр.
Булла папы Григория IX доминиканцам, отправляющимся на восток, на право исповеди католиков. 1233 г. Док. № 1	26
Грамота Казимира III о пожаловании мельнику Кондрату из Пруссии части мельницы во Львове. 1365 г. Док. № 6	28
Грамота львовского воеводы Якши Блотышевского о купле Вячеславом Дмитриевским дворища у Василия Скибича, его брата Гинка и их племянника Оленка. 1370 г. Док. № 7	29
Грамота пани Хоньки Васьковой о продаже протодьякону перемышльской епископии Ивану Губке и его брату Ходору Калениковского монастыря и церкви Успения богородицы. 1378 г. Док. № 15	32—33
Печать и подпись валашского воеводы и трансильванского господаря Влада I. 1439 г. Док. № 124	32—33
Грамота опольского князя Владислава с обещанием вернуть жителям Руси расходы во время военного похода королевы Ядвиги на Русь и обязательством не предоставлять в будущем венграм староств в русских землях. 1387 г. Док. № 19	35
Нотариальный знак публичного нотариуса Мартина из Ландсберга, сына Лаврентия из документа галицкого архиепископа Якова Стрепы. 1406 г. Док. № 41	44
Нотариальный знак публичного нотариуса Павла из Бычок, сына Андрея из документа краковского епископа Петра Виша. 1407 г. Док. № 43	45
Печать цеха кузнецов Львова из документа Совета и Лавы города. 1425 г. Док. № 84	63
Печать цеха лавочников Львова из документа Совета и Лавы города. 1425 г. Док. № 84	63
Грамота валашского воеводы и трансильванского господаря Влада II о предоставлении купцам русских, польских и молдавских земель привилегии на свободную торговлю в его землях. 1439 г. Док. № 124	78
Хрисмон, инициал «М», печать и часть текста грамоты молдавского воеводы Петра III. 1456 г. Док. № 178	98
Договорная грамота шляхты Львовской земли и Жидачевского повета со Львовом об охране своих прав и борьбе с беззаконием. 1464 г. Док. № 214	114
Грамота львовского архиепископа Григория из Сянока о предоставлении львовским каноникам денежных десятин из подльвовских ланов, подчиненных городскому праву. 1471 г. Док. № 243	126
Фрагмент из грамоты короля Сигизмунда I об утверждении правового кодекса львовских армян. 1519 г. Док. № 362	178
Верхняя обложка из документа короля Сигизмунда I, утверждающего правовой кодекс львовских армян. 1519 г. Док. № 362	179
Охранное письмо молдавского господаря и воеводы Стефана V бурмистру, советникам и всем купцам Львова на свободный въезд и торговлю в Молдавии. 1522 г. Док. № 381	189
Печать молдавского господаря и воеводы Стефана V из охранного письма бурмистру, советникам и всем купцам Львова на свободный въезд и торговлю в Молдавии. 1522 г. Док. № 381	190
Печать львовского конвента францисканцев из документа провинциала францисканцев Польши, Чехии, Литвы и Руси Станислава из Опочна. 1560 г. Док. № 592	291
Инициал «С» из документа советников Львова. 1564 г. Док. № 613	301
Печать заместителя львовского старосты Адама Семушовского из его квитанционной записи. 1568 г. Док. № 626	308
Печать львовского земского судьи Николая Нараивского из судебного решения по спору между подданными каноников львовского капитула и Бальтазаром Лесневским — владельцем сел Зимная Вода и Глинная. 1568 г. Док. № 628	309
Печать львовского земского подсудка Ивана Бжоздовского из судебного решения по спору между подданными каноников львовского капитула и Бальтазаром Лесневским — владельцем сел Зимная Вода и Глинная. 1568 г. Док. № 628	309
Инициал «I» из документа львовского архиепископа Станислава Сломовского. 1574 г. Док. № 658	323

Инициал «С» из документа советников Львова. 1575 г. Док. № 659	324
Инициал «S» из документа короля Стефана. 1578 г. Док. № 686	338
Подпись короля Стефана из документа, подтверждающего права граждан Львова. 1578 г. Док. № 686	339
Фрагмент орнамента из документа антиохийского патриарха Иоакима. 1586 г. Док. № 703.	352—353
Печати: антиохийского патриарха Иоакима, киевского, галицкого и всей Руси митрополита Михаила Рогозы и львовского епископа Гедеоны Балабана из документа антиохийского патриарха. 1586 г. Док. № 703	352—353
Грамота архиепископа, митрополита киевского, галицкого и всей Руси Михаила Рогозы о принятии Успенского братства во Львове под свое попечение в связи с преследованиями его епископом Гедеоном Балабаном. 1591 г. Док. № 720	360
Фрагмент орнамента из документа кардинала Александра Фарнезе. 1586 г. Док. № 706	368—369
Фрагмент орнамента из документа константинопольского патриарха Иеремии. 1587 г. Док. № 708	368—369
Инициал «ИД» из документа троцкой воеводины Екатерины Глибовичевой. 1595 г. Док. № 745	372
Печать владимирского и берестейского епископа Ипатия Потня из документа об унии православного и католического духовенства. 1596 г. Док. № 748	375
Печать луцкого и острожского епископа Кирила Терлецкого из документа об унии православного и католического духовенства. 1596 г. Док. № 748	375
Печать холмского и белзского епископа Деонисия Збируйского из документа об унии православного и католического духовенства. 1596 г. Док. № 748	376
Печать полоцкого, витебского и мстиславского архиепископа Григория Германа из документа об унии православного и католического духовенства. 1596 г. Док. № 748	376
Перстневая печать пинского и туровского епископа, кобринского архимандрита Ионы Гоголя из документа об унии православного и католического духовенства. 1596 г. Док. № 748	376—377
Инициалы «Д» и «Б» из документа Львовского ставропигийского братства. 1609 г. Док. № 773	376—377
Подпись константинопольского патриарха Матвея из документа, подтверждающего привилегии Львовского ставропигийского братства. 1599 г. Док. № 756	380
Инициал «S» из документа короля Сигизмунда III. 1612 г. Док. № 776	391
Печать львовского столяра Мельхнора Тершовича из документа прелатов и каноников львовского кафедрального костела. 1614 г. Док. № 780	394
Печать латинского львовского капитула из документа прелатов и каноников львовского кафедрального костела. 1614 г. Док. № 780	395
Грамота Владислава IV о рассмотрении спора между гданским жителем Матвеем Фиком и львовским армянином Гавриилом Бернатовичем. 1634 г. Док. № 829	417
Концовка из документа львовского архиепископа Ивана Тарновского. 1659 г. Док. № 911	464—465
Грамота перемышльского, самборского и сяноцкого православного епископа Антония Винницкого на основание братства в Старом Самборе. 1661 г. Док. № 917	464—465
Нижняя обложка документа львовского архиепископа Ивана Тарновского. 1669 г. Док. № 926	480—481
Печать цеха скорняков Львова из документа Совета и Лавы города. 1425 г. Док. № 84	480—481
Печать Совета Львова из документа советников города. 1426 г. Док. № 89	480—481
Инициал «В» из документа перемышльского, самборского и сяноцкого православного епископа Иннокентия Винницкого. 1682 г. Док. № 988	489
Инициал «I» из документа короля Яна III. 1684 г. Док. № 990	491
Инициал «O» и фрагмент документа львовского архиепископа Ивана Тарновского. 1669 г. Док. № 926	496—497
Фрагмент орнамента из документа короля Михаила. 1671 г. Док. № 954	496—497
Верхняя обложка документа администратора львовского архиепископства Константина Мрозовицкого. 1698 г. Док. № 1013	503
Нижняя обложка документа администратора львовского архиепископства Константина Мрозовицкого. 1698 г. Док. № 1013	504
Инициал «N» из документа львовского архиепископа Ивана Одровонжа. 1440 г. Док. № 126	512—513
Инициал «N» из документа короля Михаила. 1671 г. Док. № 954	512—513
Печать Львовского университета из документа ректора университета Иосифа Фридриха Виммера. 1789 г. Док. № 1121	553

LIST OF ILLUSTRATIONS

Bull of Pope Gregory IX granting Dominicans setting out for the East the right to administer confession to Catholics. 1233. Doc. N 1	26
Charter of Kazimir III, King of Poland, granting Kindrat, a miller from Prussia, part of a mill in Lviv. 1365. Doc. N 6	28
Charter of voivode Iaksha Blotyshevsky granting the purchase of a farmstead by Vyatcheslav Dmytrovsky from Vasyl Skybych, his brother Hynko and their nephew Olenko. 1370. Doc. N 7	29
Deed of lady Khonka Vaskowa confirming the sale of the Kalenikiv monastery and Church of Assumption to Ivan Hubka, archdeacon of the Peremyshl bishopric and his brother Khodor. 1378. Doc. N 15	32—33
Seal and signature of Vlad II, a Wallachian voivoda and Transilvanian gospodar. 1439. Doc. N 124	32—33
Charter of Vladislav, Prince of Opole, with a promise to the people of Ruthenia to pay for all the expenses of the campaign undertaken by Jadwiga, Queen of Poland, and a pledge not to appoint Hungarians as elders in Ruthenian lands. 1387. Doc. N 19	35
Seal of the public notary Martyn from Landsberg, son of Lavrentiy, taken from a document of the Halych archbishop Jacob Stropa. 1406. Doc. N 41	44
Seal of the public notary Pavlo from Bychki, son of Andriy, taken from a document of a Krakov bishop, Peter Vish. 1407. Doc. N 43	45
Seal of the blacksmith guild in Lviv from a document of the City Council and Jury-court. 1425. Doc. N 84	63
Seal of the shopkeeper guild in Lviv from a document of the City Council and Jury-court. 1425. Doc. N 84	63
Charter of Vlad II, Wallachian voivoda and Transilvanian gospodar, granting privileges to merchants from Ruthenian, Polish and Moldavian lands for free trade in his domains. 1439. Doc. N 124	78
Chrismon, the initial «M» and part of the text of the charter of Peter III, Moldavian voivoda. 1456. Doc. N 178	98
Charter of an agreement between the gentry of Lviv and Zhydachiv lands and the city of Lviv regarding their rights and the measures to be taken against lawlessness. 1464. Doc. N 214	114
Charter of Lviv archbishop Gregory from Syanok granting Lviv prebendaries tithes from Lviv suburbs under city rule. 1471. Doc. N 243	126
Fragment of a charter of Sigismund I, King of Poland, on the legal code of Armenians living in Lviv. 1519. Doc. N 362	178
The cover of a document of Sigismund I, King of Poland, confirming the legal code of Armenians living in Lviv. 1519. Doc. N 362	179
Protective charter of Stephan V, Moldavian voivoda, granted to the burgomaster, councillors and all the merchants of the city of Lviv for free entrance and trade in Moldavia. 1522. Doc. N 381	189
Seal of Stephan V, Moldavian voivoda, from his protective charter granted to the burgomaster, councillors and all the merchants of the city of Lviv for free entrance and trade in Moldavia. 1522. Doc. N 381	190
Seal of the Franciscan Convent in Lviv from a document of Stanislav from Opochno, provincial of the Franciscan order in Poland, Czechia, Lithuania and Ruthenia. 1560. Doc. N 592	291
The initial «C» from a document of the councillors of the city of Lviv. 1564. Doc. N 613	301
Seal of Adam Semushovsky, assistant bailiff in Lviv, on his receipt. 1568. Doc. N 626	308
Seal of Nikolai Naraiwsky, a district justice in Lviv from a verdict on the dispute between the subjects of the Lviv chapter prebendary and Baltazar Lesnewsky, owner of the villages of Zymna Voda and Hlynna. 1568. Doc. N 628	309
Seal of Ivan Bzhodzowsky, a district vicejustice in Lviv, from the verdict on the dispute between the subjects of the Lviv chapter prebendary and Baltazar Lesnewsky, owner of the villages of Zymna Voda and Hlynna. 1568. Doc. N 628	309
The initial «I» from a document of the Lviv archbishop, Stanislav Slomovsky. 1574. Doc. N 658	323

The initial «C» from a document of the City Council of Lviv. 1575. Doc. N 659 . . .	324
The initial «S» from a document of Stephan, King of Poland. 1578. Doc. N 686 . . .	338
Signature of Stephan, King of Poland, from a document confirming the rights of the citizens of the city of Lviv. 1578. Doc. N 686 . . .	339
Fragment of an ornament from a document of the Antiochian patriarch Joachim. 1586. Doc. N 703 . . .	352—353
Seals of Joachim, Antiochian patriarch, Mikhail Rohoza, archbishop and metropolitan of Kiev, Halych and Ruthenia and the Lviv bishop Gedeon Balaban, taken from a document of the Antiochian patriarch. 1586. Doc. N 703 . . .	352—353
Charter of Mikhail Rohoza, archbishop and metropolitan of Kiev, Galicia and Ruthenia concerning his protection of the Brotherhood of Assumption in Lviv against the persecution of bishop Gedeon Balaban. 1591. Doc. N 720 . . .	360
Fragment of an ornament from a document of Cardinal Alexander Farnese. 1586. Doc. N 706 . . .	368—369
Fragment of an ornament from a document of the Constantinople patriarch Jeremiah. 1587. Doc. N 708 . . .	368—369
The initial «A» from a document of Ekaterina Hlibovycheva, Trakai voivodina. 1595. Doc. N 745 . . .	372
Seal of Ipatiy Potiy, Vladimir and Berestya bishop, from a document on the Union of the Orthodox and Catholic clergy. 1596. Doc. N 748 . . .	375
Seal of Kiril Terletsy, bishop of Lutsk and Ostrog, from a document on the Union of the Orthodox and Catholic clergy. 1596. Doc. N 748 . . .	375
Seal of Dionisiy Zbiruysky, bishop of Kholm and Belz, from a document on the Union of the Orthodox and Catholic clergy. 1596. Doc. N 748 . . .	376
Seal of Gregory Herman, archbishop of Polotsk, Vitebsk and Mstyslav from a document on the Union of the Orthodox and Catholic clergy. 1596. Doc. N 748 . . .	376
Signet of Ionatan Gogol, bishop of Pinsk and Turiv, archimandrite of Kobrin from a document on the Union of the Orthodox and Catholic clergy. 1596. Doc. N 748 . . .	376—377
The initials «Д» and «Б» from a document of the Brotherhood of Assumption in Lviv. 1609. Doc. N 773 . . .	376—377
Signature of the Constantinople patriarch Matthew, from a document confirming the privileges of the Brotherhood of Assumption in Lviv. 1599. Doc. N 756 . . .	380
The initial «S» from a document of Sigismund III, King of Poland. 1612. Doc. N 776 . . .	391
Seal of Melkhior Tershovytych, a Lviv carpenter, from a document of the prelates and prebendaries of the Lviv Cathedral. 1614. Doc. N 780 . . .	394
Seal of the Latin Chapter in Lviv from a document of the prelates and prebendaries of the Lviv Cathedral. 1614. Doc. N 780 . . .	395
Charter of Vladislav IV, King of Poland, on the dispute between Matviy Fik, a citizen of Gdansk, and Havryil Bernatowych, an Armenian from Lviv. 1634. Doc. N 829 . . .	417
Colophon from a document of the Lviv archbishop, John Tarnovsky. 1659. Doc. N 911 . . .	464—465
Charter of Antony Vynnytsky, bishop of Peremyshl, Sambor and Syanok, granting permission to found a brotherhood in Stary Sambor. 1661. Doc. N 917 . . .	464—465
Back cover of a document of the Lviv archbishop, John Tarnovsky. 1669. Doc. N 926 . . .	480—481
Seal of the furrier guild of Lviv from a document of the City Council and Jury-court. 1425. Doc. N 84 . . .	480—481
Seal of the Lviv City Council from a document of the City Council. 1426. Doc. N 89 . . .	480—481
The initial «B» from a document of Innocent Vynnytsky, bishop of Peremyshl, Sambor and Syanok. 1682. Doc. N 988 . . .	489
The initial «I» from a document of John III, King of Poland. 1684. Doc. N 990 . . .	491
The initial «O» and a fragment of a document of the Lviv archbishop, John Tarnovsky. 1669. Doc. N 926 . . .	496—497
Fragment of an ornament from a document of Michael, King of Poland. 1671. Doc. N 954 . . .	496—497
Top cover of a document of Constantin Mrozovytsky, an administrator of the Lviv archbishopric. 1698. Doc. N 1013 . . .	503
Back cover of a document of Constantin Mrozovytsky, an administrator of the Lviv archbishopric. 1698. Doc. N 1013 . . .	504
The initial «N» from a document of the Lviv archbishop, John Odrowonzh. 1440. Doc. N 126 . . .	512—513
The initial «N» from a document of Michael, King of Poland. 1671. Doc. N 954 . . .	512—513
Seal of Lviv University from a document of Joseph Fredrick Wimmer, rector of the University. 1789. Doc. N 1121 . . .	553

LISTE DES ILLUSTRATIONS

Bulle du pape Grégoire IX adressée aux dominicains en partance pour l'orient et donnant le droit de confesser les catholiques. 1233. Doc. N 1	26
Charte du roi de Pologne Casimir III confirmant le legs au meunier Kindrat de Prusse d'une partie de meule à Lviv. 1365. Doc. N 6	28
Charte du voïévode de Lviv Yakcha Blotychevskiy confirmant l'achat par Viatcheslav Dmytrovskiy d'un manoir chez Vasyl Skybych, son frère Hynko et leur cousin Olenko. 1370. Doc. N 7	29
Charte de Madame Khonka Vaskova confirmant la vente du convent de Kalenykiv et de l'église de l'Assomption de la Vierge à l'archidiacre de l'évêché de Pérémeychl Ivan Houbka et à son frère Khodor. 1378. Doc. N 15	32—33
Sceau et signature du voïévode de Valachie et du gospodar de Transylvanie Vlad II. 1439. Doc. N 124	32—33
Charte du prince d'Opole Vladislav confirmant sa promesse de rembourser aux habitants de la Ruthénie les dépenses liées à la campagne militaire de la reine de Pologne Edvige contre la Ruthénie et son engagement de ne plus accorder à l'avenir de starosties aux Hongrois sur les terres ruthènes. 1387. Doc. N 19	35
Signe emblématique du notaire public Martyn de Landsberg, fils de Lavrentiy, tiré du document de l'archevêque de Halytch Jacques Stropa. 1406. Doc. N 41	44
Signe emblématique du notaire public Pavlo de Bytchky, fils d'Andreiy, tiré du document de l'évêque de Cracovie Pierre Vich. 1407. Doc. N 43	45
Sceau de la corporation des forgerons de la ville de Lviv, tiré du document du conseil municipal et du corps d'échevins de la ville. 1425. Doc. N 84	63
Sceau de la corporation des boutiquiers de la ville de Lviv, tiré du document du conseil municipal et du corps d'échevins de la ville. 1425. Doc. N 84	63
Charte du voïévode de Valachie et du gospodar de Transylvanie Vlad II attribuant aux marchands des terres ruthènes, polonaises et moldaves des privilèges de commerce libre sur ses terres à lui. 1439. Doc. N 124	78
Signe-chrismon, initiale «M» et une partie du texte de la charte du voïévode de Moldavie Pierre III. 1456. Doc. N 178	98
Traité-document de la noblesse des terres de Lviv et de la région de Jydatshiv avec la ville de Lviv sur la défense de leurs droits et la lutte avec les excès. 1464. Doc. N 214	114
Charte de l'archevêque de Lviv Grégoire de Syanok concédant aux chanoines lviviens l'obtention d'une dîme des terres soumises aux droits de la ville de Lviv. 1471. Doc. N 243	126
Fragment de la charte du roi de Pologne Sigismond I confirmant le code des Arméniens de Lviv. 1519. Doc. N 362	178
Couverture supérieure du document du roi de Pologne Sigismond I confirmant le code des Arméniens de Lviv. 1519. Doc. N 362	179
Lettre sauf-conduit du voïévode de Moldavie Stéphane V au bourgmestre, aux conseillers et à tous les marchands de la ville de Lviv leur donnant droit à une entrée et un commerce libres en Moldavie. 1522. Doc. N 381	189
Sceau du voïévode de Moldavie Stéphane V, tiré de la lettre sauf-conduit attribuée au bourgmestre, aux conseillers et à tous les marchands de la ville de Lviv leur donnant droit à une entrée et un commerce libres en Moldavie. 1522. Doc. N 381	190
Sceau du couvent lvivien des franciscains, tiré du document du provincial des franciscains de Pologne, Bohême, Lithuanie et Ruthénie Stanislav d'Opotchne. 1560. Doc. N 592	291
Initial «C» du document du conseil municipal de Lviv. 1564. Doc. N 613	301
Sceau du vice-staroste de Lviv Adame Semouchovskiy, tiré de son quittance. 1568. Doc. N 626	308
Sceau du juge terrestre lvivien Mykola Narayivskiy, tiré du jugement sur le litige entre les sujets chanoines du chapitre de Lviv et Baltazar Lesnevskiy, le propriétaire des villages Zymna Voda et Hlyyna. 1568. Doc. N 628	309
Sceau du vice-juge terrestre lvivien Ivan Bjozdovskiy, tiré du jugement sur le litige entre les sujets des chanoines du chapitre de Lviv et Baltazar Lesnevskiy, le propriétaire des villages de Zimna Voda et Glinna. 1568. Doc. N 628	309
Initiale «I» du document de l'archevêque de Lviv Stanislav Slomovskiy. 1574. Doc. N 658	323
Initiale «C» du document du conseil municipal de Lviv. 1575. Doc. N 659	324
Initiale «S» du document du roi de Pologne Stéphane. 1578. Doc. N 686	338

Signature du roi de Pologne Stéphane du document confirmant les droits des citoyens de la ville de Lviv. 1578. Doc. N 686	339
Détail d'ornement du document du patriarche antioche Joachim. 1586. Doc. N 703	352—353
Sceau du patriarche antioche Joachim, du archevêque et métropolitain de Kyiv, de Halytch et de Ruthénie Mikhail Rogoza et de l'évêque de Lviv Gédéon Balaban, tirés du document du patriarche d'Antioche. 1586. Doc. N 703	352—358
Charte de l'archevêque et métropolitain de Kyiv, de Halytch et de Ruthénie Mikhail Rogoza concernant l'acceptation sous son patronage de la confrérie de l'Assomption de Lviv à la suite des persécutions de celui-ci par l'évêque Gédéon Balaban. 1591. Doc. N 720	360
Détail d'ornement du document du cardinal Alexandre Farnèse. 1586. Doc. N 706	368—369
Détail d'ornement du document du patriarche de Constantinople Jérémie. 1587. Doc. N 708	368—369
Initiale «Д» du document de la voïévodine de Trakai Ekaterina Hlibovycheva. 1595. Doc. N 745	372
Sceau de l'évêque de Vladimir et de Berestya Ipatie Potiy, tiré du document confirmant l'union du clergé orthodoxe et catholique. 1596. Doc. N 748	375
Sceau de l'évêque de Loutsk et d'Ostrog Kyrill Terletskiy, tiré du document confirmant l'union du clergé orthodoxe et catholique. 1596. Doc. N 748	375
Sceau de l'évêque de Kholm et de Belz Dionise Zbirouyskiy, tiré du document confirmant l'union du clergé orthodoxe et catholique. 1596. Doc. N 748	376
Sceau de l'archevêque de Polotsk, Vitebsk et Mstyslav Grégoire Herman, tiré du document confirmant l'union du clergé orthodoxe et catholique. 1596. Doc. N 748	376
Empreinte de bague à cachet de l'évêque de Pinsk et Touriv, de l'archimandrite de Kobryn Jonas Hohol, tirée du document confirmant l'union du clergé orthodoxe et catholique. 1596. Doc. N 748	376—377
Initiales «Д» et «Б» du document de la confrérie de l'Assomption de Lviv. 1609. Doc. N 773	376—377
Signature du patriarche de Constantinople Mathieu, tirée du document confirmant les privilèges de la confrérie de l'Assomption de Lviv. 1599. Doc. N 756	380
Initiale «S» du document du roi de Pologne Sigismond III. 1612. Doc. N 776	391
Empreinte de bague à cachet de menuisier Ivivien Melchior Terchovytych, tirée du document des prélats et chanoines de la cathédrale de Lviv. 1614. Doc. N 780	394
Sceau du chapitre latin de Lviv tiré du document des prélats et chanoines de la cathédrale de Lviv. 1614. Doc. N 780	395
Charte du roi de Pologne Ladislas IV concernant l'examen du litige entre le citoyen de Gdansk Matviy Fik et l'Arménien de Lviv Havryil Bernatovytych. 1634. Doc. N 829	417
Fragment final du document de l'archevêque de Lviv Jean Tarnovskiy. 1659. Doc. N 911	464—465
Charte de l'évêque de Peremychl, de Sambor et de Syanok Antoine Vynnytskiy sur la fondation d'une confrérie à Stariy Sambor. 1661. Doc. N 917	464—465
Couverture inférieure du document de l'archevêque de Lviv Jean Tarnovskiy. 1669. Doc. N 926	480—481
Sceau de la [corporation des pelletiers de la ville de Lviv, tiré du document du conseil municipal et du corps d'échevins de la ville. 1425. Doc. N 84	480—481
Sceau du conseil municipal de la ville de Lviv, tiré du document du conseil municipal. 1426. Doc. N 89	480—481
Initiale «B» du document de l'évêque de Peremychl, de Sambor et de Syanok Innocent Vynnytskiy. 1682. Doc. N 988	489
Initiale «I» du document du roi de Pologne Jean III. 1684. Doc. N 990	491
Initiale «O» et fragment du document de l'archevêque de Lviv Jean Tarnovskiy. 1669. Doc. N 926	496—497
Détail d'ornement du document du roi de Pologne Michel. 1671. Doc. N 954	496—497
Couverture supérieure du document de l'administrateur de l'archevêché de Lviv Constantin Mrozovitskiy. 1698. Doc. N 1013	503
Couverture inférieure du document de l'administrateur de l'archevêché de Lviv Constantin Mrozovitskiy. 1698. Doc. N 1013	504
Initiale «N» tirée du document de l'archevêque de Lviv Jean Odrovonj. 1440. Doc. N 126	512—513
Initiale «N» du document du roi de Pologne Michel. 1671. Doc. N 954	512—513
Sceau de l'Université de Lviv, tiré du document du recteur de l'Université Joseph Friedrich Wimmer. 1789. Doc. N 1121	553

З М І С Т

ПЕРЕДМОВА	5
ДОКУМЕНТИ	24
СПИСОК СКОРОЧЕНЬ	558
ЛІТЕРАТУРА ТА ЇЇ УМОВНІ СКОРОЧЕННЯ	559
РЕЗЮМЕ (російською мовою)	565
РЕЗЮМЕ (англійською мовою)	567
РЕЗЮМЕ (французькою мовою)	569
ПОКАЖЧИКИ	571
Покажчик документів, тексти яких повторюються повністю, частково або про них згадується в основному документі	573
Покажчик місцевостей, в яких склалися документи	578
Покажчик мов документів	581
Іменний покажчик	582
Географічний покажчик	632
Покажчик рідковживаних слів	658
Список ілюстрацій	664

СО Д Е Р Ж А Н И Е

ПРЕДИСЛОВИЕ	5
ДОКУМЕНТЫ	24
СПИСОК СОКРАЩЕНИЙ	558
ЛИТЕРАТУРА И ЕЕ УСЛОВНЫЕ СОКРАЩЕНИЯ . . .	559
РЕЗЮМЕ (на русском языке)	565
РЕЗЮМЕ (на английском языке)	567
РЕЗЮМЕ (на французском языке)	569
УКАЗАТЕЛИ	571
Указатель документов, тексты которых повторяются полностью, частично или о них упоминается в основном документе	573
Указатель местностей, в которых составлялись доку- менты	578
Указатель языков документов	581
Именной указатель	582
Географический указатель	632
Указатель редкоупотребляемых слов	658
Список иллюстраций	666

CONTENTS

PREFACE	5
DOCUMENTS	24
LIST OF ABBREVIATIONS	558
BIBLIOGRAPHY AND ABBREVIATIONS USED	559
SUMMARY (in Russian)	565
SUMMARY (in English)	567
SUMMARY (in French)	569
INDEXES	571
Index of documents, the texts of which are represented in full, partially or as mentioned in the principle documents	573
Index of places where were compiled documents	578
Index of languages of documents	581
Index of proper names	582
Index of geographical names	632
Index of words rarely used	658
List of illustrations	668

TABLE DES MATIÈRES

AVANT-PROPOS	5
DOCUMENTS	24
LISTE DES ABRÉVIATIONS	558
LITTÉRATURE ET SES ABRÉVIATIONS	559
RÉSUMÉ (en langue russe)	565
RÉSUMÉ (en langue anglaise)	567
RÉSUMÉ (en langue française)	569
INDEX	571
Liste des documents dont les textes sont rendus intégra- lement, partiellement ou qui sont mentionnés dans le document principal	573
Liste des localités où ont été édités les documents	578
Liste des langues dans lesquelles sont écrits les documents	581
Liste des noms de personnes	582
Liste des noms géographiques	632
Liste des mots rares	658
Index des illustrations	670

Каталог
пергаментных документов
Центрального
государственного
архива УССР во Львове
1233—1799

(На украинском языке)

Друкується за постановою наукової ради Архівного управління при Раді Міністрів УРСР

Редактор *В. С. Нестеренко*
Художній редактор *С. П. Квітка*
Оформлення художника *Р. К. Пахолюка*
Технічний редактор *Б. О. Піковська*
Коректор *Я. М. Вишневіська*

Здано до набору 15. 10. 1971 р. Підписано до друку 3. 3. 1972 р. БФ 01228. Зам. № 1—1948. Вид. № 305. Тираж 1400. Папір № 1. 70×100^{1/16}. Умовн. друк. арк. 56,23. Обліково-видавн. арк. 60,02. Ціна 3 крб. 64 коп.

Видавництво «Наукова думка», Київ, Репіна, 3. Київський поліграфічний комбінат Державного комітету Ради Міністрів у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, вул. Довженка, 3.

Каталог
пергамент-
них
документів
Централь-
ного
держав-
ного
історичного
архіву
УРСР
у Львові
1277-1799

« наукова думка »

Каталог
пергаментних
документів
Центрального
державного
історичного архіву

УРСР

у Львові
1277-1799

« ндуковд думид »